HVNC · LIBRVM
INTER · ALIOS
GOLDWINO · SMITH
QVI · ODE · LATINA
PRAEMIVM
SEXTAE · CLASSI
ET · QVINTAE · CLASSIS
PRIMO · ORDINI
PROPOSITVM
REPORTAVIT
D · D
SCHOL · REGAL · ETONENS
MAGISTRI
ET
AVXILIARES
E · C · HAWTREY · R · OKES
E · COLERIDGE · G · G · COOKESLEY
E · H · PICKERING · H · DVPVIS
C · O · GOODFORD · C · J · ABRAHAM
G · A · CARTER · F · E · DVRNFORD
E · BALSTON · C · LVXMOORE
G · L · ELIOT · I · E · YONGE

A · D · $\overline{\text{M}}$ · $\overline{\text{DCCC}}$ · $\overline{\text{XL}}$ · $\overline{\text{I}}$

APPARATVS CRITICI

AD

DEMOSTHENEM

Volumen ſecundum,

tenens

WOLFII, ET PARTIM TAYLORI

quoque Annotationes

ad Orationes eas,

quae

Volumen ſecundum Editionis Lipſienſis

implent;

tum proprias quoque

IO. IACOB. REISKE

annotationes ad Demoſthenem,

ab eoque collectas varietates lectionis.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXIV.

1130 4
30 5 11

HIERONYMI WOLFII
ET
IO. TAYLORI
AD
DEMOSTHENIS CAVSAS PRIVATAS.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA APHOBVM I.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 812. 17. καὶ συντιθησιν.] F. συνιζησιν. et v. 12. τῆς ἐπικαρπίας κατ' Αφόβε.] τὸ κατ' Αφόβε, videtur abundare.

19. οὗτος ὁ λόγος ἐπηγώνιζαι.] Haec clausula pertinet ad secundam orationem.

IN IPSAM ORATIONEM.

Consultus Chirius Fortunatianus libro Rhetoricorum 3. folio 102. In adoxo, id est, in humili genere materiae proximae sermoni debent esse principia, ne-

que ſententiis alte petitis, neque verbis vltra modum ornatis, nec ſtructura grauiore, ſed quaſi reſoluta et ſimplici. Vis autem omnium ſententiarum, quam his principiis adhibemus, ea eſſe debet, vt rem a proprietate reuocet ad communitatem, et dicat, omnium intereſſe illam rem vindicari, propterea quod quanto quaeque minora ſint, tanto crebrius et magis inter multos cadere poſſint: nec tam oportere ſpectari magnitudinem rerum et perſonarum, quam rationem aequi et iniqui, veri atque falſi. Eandem enim eſſe horum in minimis vim, quam in maximis. Talia principia ſunt pleraque apud Demoſthenem in his libris, qui inſcribuntur Idiotici, et magis apud Lyſiam, et apud quosdam ex noſtris veteribus. certe M. Tullius, quum pro Archia diceret, non aliter exorſus eſt.

814. 16. *Θηριππίδῃ μὲν Παιανιεῖ.*] F. *τῷ Παιανιεῖ.*

815. 11. *κατὰ τὰς πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν.*] Hoc eſt, vt exiſtimo, de aureis 250. aureos 50. de 15. talentis 3. talenta, quintam partem rei familiaris. Sed vtrum ſoli diuites tantum contulerunt, tenuiores minus? cum videatur aequalis eſſe ſolere tributorum ratio. 2. oratione legitur: *ἐκ ἐπὶ τοῖς μικροῖς τιμήμασι*, etc. Deinde quae ratio eſt 25. minas particulatim nominandi prius, cum mox totus cenſus commemoretur?

13. *κεκτημένοι τιμητὰ.*] F. *τιμήματα.*

vlt. *πεντεκαίδεκα ταλάντων.*] *ἡξίουν ταύτην (τὴν οὐσίαν) εἰσφέρειν, εἰσφορὰν τρία τάλαντα, ἀπὸ τῶν ιε.*

816. 5. *τριάκοντα, καὶ δύω, ἢ τρεῖς.*] Poſt *τριάκοντα* eſt interpungendum. Neque enim dubitat, vtrum 32. an 33. fuerint: ſed ex illis 30. dicit, duos vel tres potuiſſe quinis aut ſenis minis aeſtimari, caeteros ternis: quibus illi vel aetate, vel artificio, praeſtiterint. Obſerua, *ἀξίους μνᾶς πέντε ἢ ἓξ*, niſi forte legendum ſit *μνῶν.*

816. 8.

§16. 8. *μνᾶς ἀτελεῖς.*] Forte vltra omnem sumtum, demto victu. Lalamantius: Subductis omnibus. Nostratibus proceribus quantum de reditibus decedit, quo sustentandi sunt procuratores et ministri, vtinam abstinentes et integri? Si non triens, at certe quadrans: vt cuius vectigalia sunt 1200. is vix percipiat 900. Sed iidem illi praesto sunt domino, quoties opus est, et ad vsum et ad ornamentum aulae: et hac ratione aluntur multi inopes, vtinam homines frugi.

12. *ἐπὶ δραχμῇ δεδανεισμένᾳ.*] *τῆς μνᾶς δραχμὴν ἑκάστῳ μηνὸς τόκον τελέσης.* Talentum minas habet 60. hinc ergo singulis mensibus pendendae fuerunt 60. drachmae, quae conficiunt aureos 6. duodecies 6. sunt 72. aurei, hoc est minae 7. Ita de centenis aureis numerandi fuerunt pene duodecim, quae Romanorum centesimis non absimilis vsurarum ratio fuit.

13. *καὶ ταῦτα μὲν ἐνεργὰ κατέλιπεν.*] *χρήματα ἀργά*, pecunia ignaua, *ἐνεργά*, quaestuosa, foenore occupata, collata in vsuras, *δεδανεισμένα*: quibus vocibus vtar, dum inuenero meliores.

15. *τὰ μὲν ἀρχαίᾳ κεφαλαίᾳ.*] *ἀ. ολ. τῶν ἀρχαίων ἀπέσησαν* absolute. hic adiectiue. Paulo post *τό, τε ἀρχαῖον καὶ τὸ τῶν δώδεκα ἐτῶν*, S. *γιγνόμενον.*

16. *τὸ δ' ἔργον αὐτῶν.*] *οἱ τόκοι οἱ γιγνόμενοι.*

21. *οἰκίαν τρισχιλίων.*] S. *δραχμῶν*, non *μνῶν.*

24. *εἰς μυρίας δραχμὰς.*] *ἑκατὸν μνᾶς* 1000. aureorum. Lalamantius *χιλίας* vertit, et ego sic legendum existimo.

Ibid. *ἀργυρίᾳ δ' ἔνδον.*] S. *ἀποκειμένου, ἀργοῦ, τεθησαυρισμένᾳ.*

26. *ναυτικὰ* (S. *χρήματα*) *δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξέθῳ.*] *δάνειον ναυτικὸν*, vsuras nauticas, siue maritimas, traiectitiam pecuniam: cuius

vsurae maiores fuere caeteris, vt alibi videbimus. Lalamantius: LXX. vero minas in classis apparatum expendendas.

817. 1. κατὰ διακοσίας.] ὁμῶ τοι τάλαντον διανεχρημένον, τοῖς δεσμένοις χορηγηθὲν ἄνευ τόκω κατὰ διακοσίας, τοῖς μὲν διακόσιαι δραχμαὶ, τοῖς δὲ τριακόσιαι. αἱ κατὰ τὰ ἀνὰ προθέσεις explent Graecis penuriam distributiuorum.

7. διακέκλεπται.] παθητικῶς, διὰ κλοπῆς ἠφάνισαι.

9. πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ.] S. πρὸς τῶτο τὸ κατ' Ἀφόβω μόνω ἐγκεχυμένον ἐμοὶ. Lal. Vnius horulae spatio dici non potest.

10. χωρὶς ἕκαστον διελεῖν.] Non est opus mutari hoc in διελθεῖν.

13. ἃ δὲ τῶτον ἔχοντα ἐλέγχωσιν.] hoc malo, quam ἐλέγξωσι.

23. ὡς εἰς πεντήκοντα μνᾶς εἶχεν.] Alii εἵλκεν, pendebant.

818. 6. ἐδὲ τὸν οἶκον μισθῶν ἐθέλοντος.] Elocatio aedium intelligatur cum omni instrumento et facultatibus.

11. καί τι μικρὸν ἔφη πρὸς τὴν ἐμὴν μητέρα.] Vtrum ἔφη πρὸς τὴν μητέρα: an μικρόν τι ἀντιλέγεσθαι (S. ὑφ' ἑαυτῆ) πρὸς τὴν μητέρα? Inter se et matrem paruam esse quandam controuersiam.

vlt. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς.] ἐπὶ δραχμῇ καὶ ἡμισείᾳ. 6. oboli drachmam, 10. drachmae aureum, 10. aurei minam, 60. minae talentum conficiunt.

819. 3. μάλιστα τέτταρα τάλαντα.] Lalamantius: cumulate in 4. talentorum summam consurgunt.

19. παρ' ἐκείνω προσήκει ἔργον λαβεῖν.] M. τὸ ἔργον, τὰ χρήματα τὰ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων.

821. 11. πάντων καινότατον.] πάνυ ἄτοπον καὶ ἀπεικότα, καὶ πιθανότητος μηδεμιᾶς μετέχοντα. Legi etiam queat κενότατον per ε in prima.

821. 13.

821. 13. καὶ ἐράνες τε λέλοιπε πλείσες.] Lalamantius: Tantaque debita pulchrarum collationum nomine, et tantum aeris alieni reliquiſſe. λιπεῖν ἐράνες videtur dici is, qui non vtitur liberalitate aduerſus eos, quos debet, aut non praeſtat officia debita, nec refert gratiam. φέρειν, εἰσφέρειν, λείπειν ἐράνους, πληρωτὴν ἐράνε γενέσθαι, ſaepius apud Demoſthenem reperias. Ego verti liberius: cum ſaepe ſoluiſſe fidem, tum, etc.

20. εἰς ἁδὲν προσήκει φροντίζειν.] οἷς, S. τοῖς ἐπιτρόποις. Sed quod ſi ἧς αὐτοῖς, S. πονηρίας.

22. καὶ ἁδὲν ἂν αὐτῶν παρέλειπον.] F. ἁδένα ἂν αὐτῶν, S. τῶν λαβόντων. Hoc malo, quam vt verti: Sic vtique omni officio fungerentur. Lalamantius: et nihil horum reliquiſſent.

823. 11. τὸ δὲ μαχαιροποιεῖν.] Alii μαχαιροποιῶν. F. τὸ δὲ μαχαιροποιεῖν, S. ἐργαστήριον, aut τὸ τῶν μαχαιροποιῶν. Nota obiter et gladios et lectulos ebore fuiſſe ornatos.

18. ἀλλὰ καὶ τῷ βελομένῳ προσωνεῖσθαι τῶν ἄλλων.] ἀντὶ τε ὠνεῖσθαι.

824. 10. τά τε ἀναλωμένα, χωρὶς τέτων, πλείω τιθεὶς.] χωρὶς τέτων, τῶν τριῶν ταλάντων. Lal. tum quod diario ſuo plures, quam caeteri, adſcribit impenſas. τὸ πλείω τιθεὶς refertur ad ἐπιδείξω et perſonam Demoſthenis, qui videri vult, ἐκ περιουσίας aduerſariis largiri aliquid. Locus ſane obſcurus eſt, et facilis offenſio.

16. ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα μνᾶς.] Sequitur ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. An ea alia ſumma eſt? Sed quid laboramus, vbi nobis neque feritur, neque metitur? Fides iſtarum rationum ſit penes Demoſthenem et iudices huius controuerſiae. Noſtrum eſt, verba autoris interpretari, vt quimus, (corrupta ſi ſunt) quando vt volumus non licet.

824. 18. *τᾶτο τοίνυν.*] Subiicitur *ἐξηγητικῶς*, *ἡ πρόσοδος.*

20. *ὁ δ' εὐθὺς ἔλαβον.*] S. *μετὰ τὴν τᾶ πατρὸς τελευτὴν ἐκ τῆς διαθήκης.*

24. *τὴν μὲν τοίνυν τροφὴν.*] Cuius? Mancipiorum? ergo poſt patris obitum non fuerunt *αἱ λ'. μναῖ ἀτελεῖς.* An *τροφὴν* matris et Demoſthenis et ſororis.

26. *ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδα καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα.*] *εἰς τίνα; τὴν τροφὴν, τῶν ἀνδραπόδων;* Atqui reditus fuit tantum 7. minarum.

27. *καὶ ἡμεῖς τᾶτο λαβεῖν ὁμολογᾶμεν.*] Alii *τᾶτον*, hunc, *τὸν Θηριππίδην.*

825. 1. *τὰς ἑπτακοσίας.*] S. *δραχμὰς, τετέτι τὰς ζ' μνᾶς.*

5. *καὶ τᾶ προσεθέντος.*] vtrum *τῶν τόκων*, vſura adiecta, an iis, quae ego illis vltra debitum conceſſi?

Ibid. *ἀπέδοσαν ἓν τοίνυν.*] Aut eſt *ἐκ παραλλήλε*, aut (quod magis credo) *παρέλκον τυπογραφικὸν*: cum ſit alterum ſatis, et *ἐκεῖν' ἂν ἀφέλητας.*

13. *τᾶτο τοίνυν.*] F. *ταῦτα τοίνυν*, S. *τὰ ζ' τάλαντα.*

14. *ἀρνέμενοι μὴ ἔχειν*, S. *τὰ ἐμά.* Lal. Se ſoluendo eſſe negantes.

826. 11. *τὸν οἶκον ὅπως μισθώσοιτο.*] *ἀντὶ τᾶ μισθωθῇ*, *παθητικῶς.* Sequitur: *ἐδὲ τὸν οἶκον ὅπως μισθώσουσι*, F. *ὅπως μισθώσοιντο*, S. *οἱ ἐπίτροποι, ἀντὶ τᾶ μισθώσοιεν.*

17. *ὥσπερ ἐξ αὐτᾶ πράγματος ἐλεγχθησόμενοι ῥᾳδίως.*] F. *ὡς ἂν ἐξ αὐτᾶ τᾶ γράμματος*, quod ipſo ſcripto (teſtamenti tabulis) facile conuincerentur.

827. 6. *γραφῆναι μέν φασιν, ἐχ ὁμολογῆσαι δ' αὐτὸς.*] Se non conſenſiſſe: ſe noluiſſe legatum id accipere. Felicianus * non ſine cauſa appoſuit: etſi infra denuo legitur: *ἐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τότων ἐδενός.*

827. 14.

827. 14. *ὅσις γὰρ ἐκ τεττάρων ταλάντων.*] Haec integra ſumma eſt: quam diuidit in dotes et vſumfructum.

828. 4. *τὰ αὑτῶ πράττειν φησὶ.*] Vtrum aedes ſe adminiſtraſſe pro ſuis? an ſuis negotiis occupatum, non potuiſſe curare Demoſthenica?

5. *ὥστε καὶ τὰς διδασκάλους καὶ τὰς μισθὰς ἀπεστέρηκε.*] poſterius *καὶ παρέλκει.* Ad rem quod attinet: hinc eſt apud Plutarchum: *τὸν ὡρισμένον μισθὸν Ισοκράτει τελέσαι μὴ δυνάμενος, τὰς δέκα μνᾶς, διὰ τὴν ὀρφανίαν*, et in vita Iſocratis: *διακοσίας δὲ μόνας δώσειν*, etc. Lal. vt et praeceptores et mercenarios fraudauerit: quaſi ſcriptum eſſet *καὶ τὰς μισθωτὰς.*

829. 16. *ἐδ' ὡς συνεπίτροποι παρέδοσαν.*] F. *ἐδ' ὡς τοῖς συνεπιτρόποις παρέδωκεν*: vel, *ἐδ', ὡς οἱ συνεπίτροποι παρέλαβον.* Lal. Nec apud arbitrum demonſtrauit, quod tutelae collegae reddidiſſent.

17. *μαρτυρίαν δ' ἐνεβάλετο τοιαύτην.*] F. *ψευδῆ.*

22. *τὰ παρ' ἑκάτερα τῶν ἐπιτρόπων.*] F. *παρ' ἑκατέρᾳ.* et vlt. *ταύτῃ τῇ προκλήσει.*

831. 8. *τὴν Φιλωνίδᾳ τῇ Μελιτέως θυγατέρα ἔγημεν.*] Hac de cauſa videtur a matre contemta incitatus Demoſthenes, Aphobum potiſſimum accuſaſſe, cum caeteris transegiſſe: niſi forte interciderint ſcriptae contra illos orationes, aut eo ſcriptae non ſint, quod eodem prorſus eſſent argumento.

833. 22. *ἢ τῷ λιμῷ περιεῖδον ἀπολόμενον.*] Vel fame intereuntem neglexiſſent, hoc eſt, fame perire paſſi eſſent.

834. 12. *καὶ ἐδὲ ἠσχύνθησαν, εἰ μὴ ἤδεισαν.*] *παρὰ τὸ εἴδω*, quod huc non pertinet. F. *καὶ οὐδὲ ἠσχύνθησαν, ἐδὲ ἔδεισαν.* Niſi placeat, *ἤδεσαν, παρὰ τὸ αἰδέω, αἰδέσω, ἤδεσα.* etſi potius *ἠδέσθησαν* eſſet legendum.

834. 19. προσεπίκειται δ' ἡ πόλις.] Videtur ante haec verba aliquid deesse F. προσεπίκειται γὰρ ἡ π.

25. ἐὰν καταψηφίσησθε τιμητὸν.] F. τὸ τετιμημένον τὰ δέκα τάλαντα, aut τὸ τιμητὸν, quia sequitur παρωνομασία, ἐμοὶ δ' ἀτίμητον τοῦτ' ἐστι. hoc est, ἀτιμωθήσομαι, ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, τίμημα ἀδὲν ἔχων.

835. 14. τῆς ἐπωβελίας.] Sexta pars aestimatae litis mulctae nomine soluenda erat. Cum autem 10. talenta peteret, et singula talenta sexagenas minas contineant, 100. minarum periculo certabat.

IN SECVNDAM.

Pag. 836. 4. ἀλλ' ὡς μὲν ὤφλεν.] τὸ μὲν abundare videtur, et hic locus paucis mutatis sic legendus: ἀλλ' ὡς ὤφλεν. ἀνεβάλετο δὲ, τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν· ταυτην τε (S. τὴν μαρτυρίαν) εἰς τὸν ὕστερον λόγον ἀπελείπετο. Lal. Et soluere distulit, extremum vitae suae diem praeuidens.

837. 16. παρασημήνασθαι κελεῦσαι.] Alios etiam addere sua sigilla iubere

18. δι' ἧς τούτων ἐνεσημήνατο γραμμάτων.] Locus mihi obscurus et suspectus. Lal. Tabulas veras, quarum beneficio hos codicillos obsignarunt.

838. 12. ἔστιν ἃ φανερῶς.] F. ἔπειτα φανερῶς. et, p. 839. 11. ὡς αὐτὸν λαβὼν, ἀντὶ τῶ πρὸς ἑαυτὸν.

840. pen. ἵνα, εἰ μὲν ἀντιδώην, μὴ ἐξῇ μοι πρὸς αὐτὸς ἀδικεῖν.] F. ἀντιδικεῖν.

841. 1. εἰ δὲ μηδὲν τούτων.] F. μηδὲ τοῦτο.

4. ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ.] In oratione κατὰ Μειδίᾳ, p. 540. 2. καὶ πρῶτον μὲν κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων, ὡς αὐτῶν ἤδη γιγνομένας. et post, v. 18. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς τούτοις, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. Ad verbum: Permutaui quidem, sed excluſi, vel incluſi, vt disceptationem consecuturus. Lal. Bonorum quidem feci commutationem: ea tamen lege,

lege, et cum hac exceptione, vt eos mihi iudicio liceret perſequi.

841. 9. ἆρ' ἔν.] M. ἆρ' οὐ.

13. πρὸς τῇ ἐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ.] S. αὐτῷ ὑπὸ τῶν γονέων: quae vtrum fuerit δέκα ταλάντων, an vero illa decem talenta ad Demoſthenicam tutelam pertineant, ambiguum eſt.

16. ἀλλὰ καὶ τῶν νῦν παραδοθέντων.] Suſpecta lectio, niſi forte haec exaggerandi cauſa dicantur. Res enim ita ſe habere non videtur. Nec enim tutores illi 70. traditas minas eripuerunt: niſi forte ad ſubornatam Thraſylochi permutationem pertineant.

20. ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐστὶν.] τῶν τὴν ὑποθήκην λαβόντων. ὁ ὑποθεὶς καὶ ὁ ὑποθέμενος differunt, vt τὸ τιθέναι καὶ θέσθαι νόμον: quorum prius eſt legislatoris, poſterius populi.

IN ARGVMENTVM LIBANII ORATIONIS CONTRA APHOBVM FALSI TESTIMONII.

Pag. 843. 5. καὶ εἰς τοῦτο πίστιν.] F. εἰς τοῦτο. et, v. 7. Στεφάνῳ, ὃς ἐμαρτήρησε. et, p. 844. 3. οἷς ἐκ ἐπισκηψάμενος δῆλός ἐστιν ἠδικηκώς.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 844. 3. αὐτῷ ψευσαμένῳ ἐξελέγξας.] ἐπειδὴ ἢ ὅτι ἐψεύσατο ἐξελέγξας. Sed quid ſi αὐτὸν ψευσάμενον ἐξελέγξας. Animaduerti enim ſaepe collatis diuerſis codicibus, ϖ pro ον, et e contrario, per incuriam librariorum cum autorum iniuria ſcribi.

6. πῇ παρακρέσεταί ποτε ἕκαστα ὑμῶν αὐτῶν.] Non ſatis placet haec lectio, nec occurrit melior: niſi forte diuinare liceat ἕκαστα, ὑμᾶς ἀπατῶν. et, p. 845. 12. ἐδὲν τῶν μετρίων ποιεῖν.

845. 14.

845. 14. *τὴν μὲν οἰκίαν Ἀφόβῳ.*] Aliud fortasse nomen pro hoc legendum. Quid si *Αἰσίῳ*, fratri Aphobi.

17. *τὸν λάκκον.*] *ὄρυγμα εἰς οἶνα καὶ ἐλαίαν ὑποδοχήν.* Suidas.

846. 8. *ἐκ τούτων ἐπιδεῖξαι.*] F. *ἐπιδειχθῆναι.*

23. *ἃ καταψευδομαρτυρησάμενος.*] *ψευδεῖς μάρτυρας παρασκευάσας.* Nam *τὸ καταψευδομαρτυρῆσαι* est falsi testis: vt *τὸ καταδικάσαι* iudicis: *τὸ καταδικάσασθαι* accusatoris.

24. *μαρτυριῶν γὰρ πλέον ἢ πάνυ πολλῶν.*] *τὸ πλέον ἢ* excipit numerum certum: qui cum absit, *τὸ πλέον ἢ* praetereo: nisi diuinare libeat *πλέον ἢ πεντήκοντα τῶν ἁπασῶν*, aut similem aliquem numerum reponendum: quo sublato, etiam *ἁπασῶν* tollendum. *μαρτυριῶν γὰρ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν.*

847. 4. *ἐλογιζόμην τοσοῦτον.*] *τοσοῦτον τὸ τίμημα* coniunge.

7. *τῶν ἐπιγεγραμμένων.*] *ὅσον ἔγραψα ἐν τῇ δίκῃ.*

17. *ἀποκρίσει δ' ἐπισκηψάμενος.*] Quod si responsum improbasset. Nihil ad sensum videtur facere. F. *ταύτῃ δὲ* (S. *τῇ μαρτυρίᾳ*) *ἐπισκηψάμενος.* Sin hoc testimonium accusasset. nisi forte placeat *ἀπορήσειν δ' ἐπισκηψάμενος ἐνόμιζεν*, vt coniungas: *ἐνόμιζεν, ἐπισκηψάμενος* (*εἰ ἐπισκήψαιτο τοῖς ἄλλοις μάρτυσιν*) *ἀπορήσειν γενέσθαι ἔξαρνος.* Se non ita facultatem habiturum denuo negandi, vti tum confessus erat, si testes persecutus esset.

848. pen. *ὡς περὶ μέν τινων ὡς αὐτὸς.*] F. *ὧν αὐτὸς.*

851. 7. *τηλικαῦτα τοίνυν δίκαια.*] *τὸ ὡς* abundat.

21. *Φάνος δ'.*] F. *Στέφανος δ'.*

vlt. *μήτ' ἐχθροὶ τότε μήτε φίλοι.*] Fortasse *μήτ' ἐμοὶ φίλοι.* et 852. 6. *ἐξελέγχειν εἰρηκότας.*

852. 15.

852. 15. *κατ' ἐμῆ πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παρασησαμένη.*] Saepius haec formula in hac et ea, quae sequitur, oratione repetita, non est obscura.

27. *πάντων εἶμαι καὶ.*] Videtur transponenda coniunctio *καὶ ἀδικώτατον καὶ πλεονεκτικώτατον.*

854. 7. *καὶ τί λέγων,* [S. *ὁ μάρτυς*] *ὦ πρὸς τῆ Διός; ὡμολόγησεν ἐλεύθερον εἶναι τὸν Μιλύαν.* Sic distinguo hunc locum, interrogatione posita ante *ὡμολόγησε*, S. *ὁ Ἄφοβος.*

20. *καὶ πότερον διὰ τῆδε ὄφλειν τὲς μάρτυρας.*] F. *διὰ τέσδε*, aut [si de vno Stephano agitur] *διὰ τόνδε τὸν μάρτυρα.*

855. 18. *ἐν τῷ λόγῳ ταῦτα γέγραφας σὺ.*] In referendis rationibus poluisti.

856. 2. *τὸν ἀδ' ὅσιον.*] M. *υἱὸν ἀχ ὅσιον.*

27. *ἀφῆκας τῶν ψευδομαρτυριῶν.*] *ἐκ ἐπεσκήψω ὡς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκόσι.*

857. 11. *εἰς ἔτος δέκατον.*] Ergo anno 15. aetatis nuptura fuit, cum quinquennis a patre relicta fuisset.

858. 4. *ἀδ' ἐλάττω μικροῖς.*] Vt parua seu pauca de summa abessent.

12. *ἵν' ἐξεικότως ἀδὲν προσῆκον ἡμῖν φανῇ κομίζεσθαι τά γ' ὄντα παρ' ἡμῖν.*] F. *ἵν' εἰκότως*, aut *ἐξ εἰκότων.* Ordo hic est: *ἵνα κομίζεσθαι* [*ὑπολαβεῖν παρ' αὐτῆ*] *τά γ' ὄντα παρ' ἡμῖν φανῇ ἐξ εἰκότων μηδὲν προσῆκον, τετέσιν, ἄδικον καὶ ἃ προσῆκον.* Non est constructio Attica, *μηδὲν προσῆκον*, vt alias, *ἀντὶ τῆ μηδὲν προσήκοντος.*

859. 20. *καὶ πρὸς.*] S. *τοῖς λοιποῖς γνώσεσθε ὅτι.*

vlt. *προομόσαντος δὲ μὲ.*] Est mistus hic locus, *ἐκ τῆ διηγηματικῆ καὶ δραματικῆ*: qua de causa minus attentis videtur obscurior. In prima oratione haec eadem exposita sunt.

860. 2.

860. 2. ἂν ἀπομόσῃς τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς.] ἐὰν πίστιν ἐπιθῇς κατὰ τῆς θυγατρὸς παρασησάμενος.

5. καὶ τοσοῦτόν σοι.] ἀντὶ τοῦ τοσούτῳ.

19. ὁ δ' ἔτ' αὐτοῖς, ἔτ' ἐκείνοις.] Qui sunt isti αὐτοί. F. ἔτ' αὐτοῖς ἐκείνοις, ἔτ' ἐμοί.

20. δοῦναι τὸν ὅρκον.] ἐπιτρέπειν ὀμνύναι. Apud Isocr. ὅρκον ἐπακτὸν διὰ δύω προφάσεις προσδέχε.

23. λάβε ἕν.] F. λέγε.

26. συκοφαντεμένας ἡμᾶς.] ὅτι συκοφαντέμεθα, καὶ ὅτι ὁ Ἄφοβος καταμεμαρτύρηται τἀληθῆ. Nisi quis τὸ καταμεμαρτυρημένον et ὠφλημένην impersonaliter malit accipere: testimonium recte esse dictum: litem recte perditam esse.

861. 1. περὶ αὐτῶν τῶν μεμαρτυρημένων Αἴσιον μεμαρτυρηκότα.] ὅτι μεμαρτύρηκεν Αἴσιος. Sic οἰκέτην ἔτ' ἐθελήσαντα τοῦτον: ὅτι ἕτος ἐκ ἠθέλησε βασανίζειν τὸν οἰκέτην. Hoc noto, ne minus attentos perturbent ἀμφιβολίαι infinitiuorum cum accusatiuis: neue quispiam Αἴσιον μεμαρτυρηκότα exponat, Αἰσίου μεμαρτυρηκότος. Obseruetur in hac ἀνακεφαλαιώσει τὸ διάλυτον.

862. 1. ἐπὶ τὸν κληρωτὸν δὲ διαιτητήν.] Ergo et αἱρετοὶ et κληρωτοὶ διαιτηταὶ fuerunt.

3. εἰς ἃς ἔφη καὶ ταῦτα καὶ τοῖς.] F. εἰς ἃς ἔφυγε, ταὐτὰ καὶ τοῖς. hoc enim et constructio et sententia postulat, etsi ἐφῆκε fortassis. et hoc est verius, vnde ἔφεσις.

18. θέντες ἓν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι τόκον, ἐκ ἐφ' ὅσῳ μισθῶσι τὰς οἰκίας.] θοῦναι τοῖς χρήμασι τόκον loquendi modus est: constituere, quantum vsurae nomine de pecunia sit exigendum.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ONETOREM VNDE VI.

Pag. 863. 7. πλασάμενος ἀπολείψειν τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτῷ ἀπήγαγεν.] πλασάμενος, τὴν ἀδελφὴν ἀπολείψειν [S. τὸν ἄνδρα] ἀπήγαγε [αὐτὴν] παρ' ἑαυτῷ. Legi queat, et haud scio, an debeat, πλασάμενος ἀπόλειψιν, τὴν ἀδελφὴν παρ' ἑαυτὸν ἀπήγαγεν.

16. μὴ βεληθῆναι.] V. A. προέσθαι Ὀνήτορα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 864. 16. τῷ αὐτῷ κηδεστῇ.] Lego τῷ τε αὐτῷ κηδεστῇ πιστεύων εἰς ὑμᾶς εἰσελήλυθε καὶ ταῖς ἑαυτοῦ.

18. ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν πειρᾶσθαι παρ' αὐτοῦ.] F. πειρᾶσθαι δι' ὑμῶν παρ' αὐτοῦ.

866. 1. ὥσπερεὶ τὰ τῶν ἐπιτροπευόντων χρημάτων ἀπότιμα.] χρήματ' ἀποτίμημα. et v. 14. δι' ἃ φεύγει τὴν δίκην. et, v. 24. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰκότων.

22. ἐξαρχῆς μὲν τοίνυν ὁμολογεῖται, μὴ δοθῆναι τὴν προῖκα.] Vtrum ἐξαρχῆς ὁμολογεῖται, an ἐξαρχῆς μὴ δοθῆναι; Constat igitur, dotem principio non esse numeratam.

867. 12. ἀ κηδεστῇ τὴν προῖκα.] τὸ ἀ praecedentibus comparatiuis saepe pro ἢ videtur scribi.

24. ὅτι καὶν εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ἐπὶ τῷ διὰ ταχέων ἀποδῶναι ταῦτ' ἔχον.] εἰ μὴ ἐπὶ τούτοις εἶχον. Si non ob haec pecuniam retinerent: ἀλλ' εἰ εἶχον ἐπὶ τῷ ἀποδῶναι ταῦτα διὰ ταχέων. Si id egissent, vt pecuniam quamprimum redderent: non satis placent, nec inuenio quicquam melius.

27. τοιαύτας ἀνάγκας.] Nec ἀναβολὰς placet.

868. 12. ὃς εἰ καὶ τοῦτ'.] Lego τότ' ἐπίστευσεν.

868. 21.

868. 21. Κηφισόδωρος Χίων.] F. ἄρχων ἐπὶ τέτε. Obſerua, [quod et in argumento orationi περὶ ξεφάνε annotatum eſt] ſaepe longum tempus interceſſiſſe, antequam cauſa apud iudices ageretur, relata iam ad praetorem. et p. 869. 14. καίτοι τῷ τᾶθ' ὑμῶν πιϛόν. et, v. 17. ἀλλ' ἀδὲ μετὰ πολλῶν μαρτύρων. et v. 27. καὶ τᾶτον ὥνπερ ἐναντίον. et p. 870. 8. μάρτυρας γένει μὴ προσήκοντας. et, v. 9. ὑμᾶς αὐτοῖς πιϛεύσειν. et v. 11. ὅτι τὰς ἀπενεγκόντας οἰκέτας ἐξαιτήσαντός μου μὴ γεγενημένης τῆς ἀποδόσεως.

870. 18. ἁπλῶς ἐδ' ἂν μικρὸν.] F. ἁπλῶς ἀδὲν μικρῶν ὑπὲρ τῶν διαφερόντων.

871. 11. κατὰ τὴν ὑπερημερίαν.] Cum Aphobus iudicio victus ad dictam diem non ſoluiſſet.

872. 4. ὑπεραγωνακτᾶντα.] M. ἀγωνακτᾶντα.

12. πλὴν τῶν ἐγγείων.] τὰ ἔγγεια ſunt fundi, τὰ ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἔγγειοι τόκοι καὶ ναυτικοί. Sed quia hic agitur de inſtrumento ablato, et ſupra πιθακνῶν facta eſt mentio, lego ἀγγείων per α. et pen. ἱκετεύων ὑπὲρ αὐτᾶ. et, 873. 1. καὶ τέτε αὐτὸς, et, v. 11. ἀλλὰ παραδόντος Τιμοκράτες fortaſſe legendum pro παρὰ ζώντος. et v. 18. αὐτή τε ταύτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν.

24. ἤδη τέτῳ ταύτης τῆς δίκης εἰλεγμένης.] λέγω σοὶ δίκην, quod recorder, legi nuſquam: ſed λαγχάνω: vnde εἰληγμένης per η in 2 ſyllaba. λέληγμαι, εἴληγμαι παρὰ τὸ λήχω: λέλεγμαι, εἴλεγμαι παρὰ τὸ λέγω, et, p. 874. 5. ἕτω δέ μὲ προκαλεσαμένε. et, p. 875. 6. ὅτι μὲν ἦν, vel, ὅτι τοίνυν ἔτ' ἀληθῆ.

IN ALTERAM CONTRA ONETOREM ORATIONEM.

Pag. 876. 8. κατατίθησιν ὅρες, ἀλλ' ἐπὶ.] καὶ τίθησιν ὅρες, ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν. et v. 21. δικαίως ἔθηκε, καὶ ὄντας ἀληθεῖς.

877. 7.

877. 7. ὡς προωρίσατο.] προσωρίσατο, S. πρὸς τῷ χωρίῳ ὡρίσατο. et paulo post iterum v. 20. προσωρίσω. Sic et quod sequitur, v. 26. προσέξεις, ἀντὶ τοῦ ἔξεις πρὸς τῷ χωρίῳ.

878. 12. ὡμολόγησέ τι καὶ γὰρ καὶ λέγων.] F. ὡμολόγησεν ἄν. τί γὰρ καὶ λέγων ἐ φήσει. et, v. 21. ἀλλὰ καὶ τιμώμενος φανερὸς γέγονε. et, v. 25. καὶ τοῦτον οἰκείως ἔχειν αὐτῷ.

879. 10. εἶτα νῦν παρακρέσας ζητεῖ καὶ φενακίζει.] F. παρακρέσασθαι, vel παρακρέσεις ζητεῖ καὶ φενακίζειν. vel παραγωγὰς ζητεῖ καὶ φενακίζει.

12. ἐ πρότερον γε ἢ παρά σοι νῦν, εἴ γε ἀληθῆ λέγειν.] Locus corruptus: verti: non certe prius, si quidem tu nunc vera dicis. vel, aut ostendito: quasi pro παρά σοι legeretur πάρασχε νῦν, εἴγε ἀληθῆ λέγεις. sed neutrum placet.

21. πῶς ἐστὶ δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, εἰ δὲ ἐλάττονος, ἔλαττον.] Puto transposita esse verba, et legendum: ἐὰν μὲν πλείονος [S. ᾖ κτῆμά τι] ἐλάττονος, εἰ δὲ ἐλάττονος, πλείονος [S. τιμᾶσθαι ἢ ὁρίζεσθαι.]

880. 9. ἀδὲ τῆς ἐπωβελίας ἄξιον ἦν κινδυνεύειν.] ὃν ἦν ἄξιον κινδυνεύειν ἀδὲ τῆς ἐπωβελίας, ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς, ἢ ἐν τῇ ἐπωβελίᾳ.

11. καὶ ταῦτ' ἐθέλοντα.] F. καὶ ταῦτ', ἐθέλοντα πάντα ποιεῖν ὑμῖν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS ZENOTHEMIDEM.

Rhetoricorum ad Herennium autor lib. 1. Ex translatione, inquit, controuersia nascitur, quum aut tempus differendum, aut accusatorem, aut iudices mutandos reus dicit. hac parte constitutionis Graeci in iudiciis, nos in iure ciuili plerumque vtimur. Item, in priuata actione exceptiones praetoriae sunt, etc.

et 2. de Inuentione: Cum actio translationis aut commutationis indigere videtur, quod non aut is agit, quem oportet, aut cum eo, qui cum non oportet, aut apud quos, qua lege, qua poena, quo crimine, quo tempore non oportet, constitutio translatiua appellatur, etc. Atque in nostra quidem consuetudine multis de causis fit, vt rarius incidant translationes. Nam et praetoris exceptionibus multae excluduntur actiones, et ita ius ciuile habemus constitutum, vt causa cadat is, qui non, quemadmodum oportet, egerit. Quare in iure plerumque versantur. Ibi enim et exceptiones postulantur, et quodammodo agendi potestas datur, et omnis conceptio priuatorum iudiciorum constituitur. In ipsis autem iudiciis rarius incidunt, et tamen si quando incidunt, eiusmodi sunt, vt per se minus habeant firmitudinis, confirmentur autem assumta alia aliqua constitutione.

880. 3. *ἐρίατο τῆ ἀργυρίᾳ ἰσὸν.*] *σῖτον* legendum, docet ipsa oratio.

881. 8. *διέκοπτε τῆ πλοίᾳ τὸ ἔδαφος.*] Festus Pompeius carinam dicit esse infimam partem nauis: siue eas trabes, quibus nauis fundetur. Orator quae alias *τροπὶς* dicitur et *ξείρα*, videtur *κοίλην ναῦν*, id est cauam nauem, appellare: nisi forte peculiaris quispiam locus sic appelletur.

22. *καὶ τῶν Ἀθήνησιν συμβολαίων.*] F. *Ἀθήνηθεν*, vt ex oratione colligitur. et, p. 882. 2. *ἐκ περιουσίας δὲ αὐτῷ.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 882. 1. *παρεγραψάμην, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.*] Fortunatianus interpretatur: An duci in iudicium debeat?

15. *μάθησθε.*] F. *μαθήσεσθε.*

883. 1.

883. 1. πρὸς ὑμᾶς πολλάκις εἰπεῖν.] τὸ πολλάκις videtur abundare, et sic ordinanda verba: ἂν περ ἐγὼ δυνηθῶ εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς (ὑμῖν) τὰ πεπ.

12. ἦν δ' ὁ μέν.] M. ὧν δὲ ὁ μὲν ναύκληρος, ὁ δὲ ἐπιβάτης, ἐπιξεύοντο εἰκότως ἃ περὶ ἀλλήλων ἔλεγον.

16. ἐσῶν δὲ τῶν γραφῶν.] F. τῶν συγγραφῶν.

884. 10. καί τε παρ' ὑμῶν.] καί τινος τῶν Ἀθηναίων.

885. 5. πρεσβευτὴν ἐκ βελῆς τινα.] Suspecta lectio. et, v. 12. ἐστὶν ὁ πάντα πράττων ἔτος.

20. ἀλλ' ἐδ' ἐλπίδα ἔχοντες ὑπὸ τότε.] S. διαλυθῆναι τὰ ὀφειλόμενα. Legendum fortassis παρὰ τότε, vt referatur ad ἀπολήψεσθαι τὰ ἑαυτῶν.

21. παρακρεσθέντων δ' ὑμῶν.] S. τῶν δικαίων.

886. 12. σὺ χρήματα δέδωκας.] M. δεδάνεικας.

13. ὅπως δανείσησθε.] Probo hoc, etsi et δανείσηται ad solum Hegestratum referri potest. et mox καί σοι πολλάκις λέγοντος.

16. αὐτὸς ἂν προήκων, ἔφη, καί.] Legendum αὐτὸς ἂν προήκω; cum interrogatione, παρὰ τὸ προίεμαι, ἀόρ. ά. μέσος, προηκάμην, προήκω, προήκατο. Sequitur, ἐφη (S. ὁ Ζηνόθεμις προέσθαι) καὶ ἀναιδὴς ἦν. Quia affirmabat rem absurdam.

23. τίθενται πρόσιμα τῶν συμπλεόντων ἔτος καὶ Ἡγέστρατος βιβλίον συγγραφήν.] F. πρόσιμα ἐναντίον ἢ ἔμπροσθεν τῶν συμπλεόντων. et βιβλίε συγγραφήν.

25. εἰ μὲν εἰς πίστιν ἔδωκας.] πιστεύων αὐτῷ. Sequitur, εἰ δ' ἀπιστῶν ἐτύγχανες.

26. τί πρὸ τε κακουργήματος ἂν τὰ βέβαια ἐποιῆ.] ἐβεβαίως τὸ συνάλλαγμα. Dicat Zenothemis, se illos testes adhibere voluisse, si arcanis pactis non stetisset Hegestratus, demerso frumento. Dilemma hoc ad coarguendam fraudem et conspirationem cum Hegestrato Zenothemidis pertinens, paulo videtur obscurius.

887. 11. ταῦτ' ἐκείνα προκαλεμένα καὶ λέγοντος καὶ ἡμῶν· οὐδὲν ἦν πλέον.] F. καὶ λέγοντος· ἡμῖν οὐδὲν ἦν πλέον.

15. διεμαρτύρετο ἐξάγειν βεβαιῶν.] F. διεμαρτύρετο, τῷ ἐξάγειν βεβαιῶν, ἀναπλεῖν ἐθέλειν. Nisi forte sit ἀσύνδετον, testificabatur, se velle illum educere, satisdare, nauigare in Siciliam.

20. ἔν τε τῷ πλοίῳ τὴν συγγραφὴν ἔθετο.] συνεγράψατο ἢ ἐποιήσατο, τὴν πρὸς Ἡγέστρατον.

vlt. ἔπω γὰρ τοῦτό γε.] F. ἔτοι.

889. 6. ἢ κατακοινωσάσης τούτοις.] Lego κατακοινωνήσας.

7. τούτους ποιῆσαι μερίτας.] μετόχους καὶ κοινωνοὺς τῶν κέρδους, παρὰ τὸ μέρος.

14. τῆς ἐπὶ τὸν σῖτον.] M. τῆς περὶ τὸν σῖτον, τὸν ἐπανειμότα, τετέχνιν, εὐωνότερον γενόμενον.

17. ἀποκρίνει.] F. ἀποκλίνει. et, v. 18. ὅτε ἔπω ταὐτὰ ἐφρόνει.

Ibid. καὶ συγχωρεῖ τὴν δίκην ἔρημον ὄφλειν.] S. ἑαυτόν. Nili forte aliquid desit: vt omnino videtur haec narratio abrupta esse de actione Zenothemidis, et de ebrietate et furto Proti.

20. ὄφλειν δὲ παρὼν ἐκεῖνος ὁ συνεχώρει.] τίς δὲ ὁ παρών; τίς ὁ ὄφλων.

21. ἵν', ἐὰν μὲν αὐτῷ ποιῶσιν, ἃ ὡμολογήκασιν.] Elliptica formula καὶ ἀνανταπόδοτος, S. εὖ ἂν εἴη, ἢ, καλῶς ἂν ἔχοι. Talis est et in Euangelio D. Lucae 13. Κύριε, ἄφες τὴν συκῆν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν, κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

22. εἰ δὲ μὴ τὴν ἔρημον ἀντιλάχῃ.] Sunt et haec valde salebrosa, in quibus transferendis feci, quod potui: praestent meliora beati.

890. 3. ἔχεις ὡς ἔοικε δίκην.] Vtrum, iure agere tibi licet? an, poenas de eo sumsisti?

890. 3. ἐδὲ.] Lego εἰ δὲ σεσυκοφάντηκας· ἐ περιεργαζόμεθα. Νὴ Δί· ἀλλ' ἐκποδών ἐσιν ὁ ἄνθρωπος. Haec eſt ὑποφορὰ aduerſarii. Reſpondet alter, διά γε ὑμᾶς, S. ἐκποδών ἐσι.

14. διὰ σᾶ τὴν γεγονυῖαν ἔνδειαν.] F. διὰ τὴν διὰ σᾶ γεγονυῖαν ἔνδειαν, S. τὴν ἀπρασίαν τᾶ σίτ, ἥ, τὸ ἐπανειμένον τῆς τιμῆς καὶ εὔωνον. Sententia eſt, Zenothemidem obſtitiſſe, quo minus frumentum mature beneque venderetur.

891. 2. ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας αὐτῆς τὰ τοιαῦτα ἐξέτηκα.] ἐδὲ δημοσίᾳ δικάζομαι ἢ συνδικῶ τινὶ, ἐκ ὧν περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ Αἰσχίνης. Diſſimulat hic id, quod facit: ὥσπερ ἐκ ὂν παρεῖναι καὶ βοηθεῖν τὸ λογογραφεῖν. Aduerſus Theocrinem autem Demoſthenes Demoſthenem accuſat, et orator oratores non tam acriter, quam vere, inſectatur.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS APATVRIVM.

Pag. 891. 1. ὁ παραγραφόμενος.

11. ἐν διαιτητῇ.] Aut ἐν διαίτῃ τὸ πρᾶγμα, aut Ἀπατούριος διαιτητῇ τ. π. ε. Φ. Ἀριζοκλεῖ.

892. 5. συμβαθείσης αὐτοῖς. τὸν Ἀριζοκλέα.] F. συμφαθείσης (παρὰ τὸ σύμφημι) aut συμβιβασθείσης αὐτοῖς. τὸν δ' Ἀριζοκλέα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 892. 8. περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων.] Qui irritorum contractuum Rei fiant: liberius verteram.

893. 3. ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς.] S. δίκαις. Sed quid ſi τῶν φευγόντων δίκας ἐμπορικάς.

7. ὁ μὲν ἓν μετὰ τάτων μοι ἐπιβεβλευκὼς.] S. μετ' ἀδικίας καὶ συκοφαντίας. Niſi τὸ μετὰ τάτων,

cum istis, vt aduersarii aduocatos intelligas, magis placeat. Nominat autem postea Eryxiam medicum Piraeensem, suum inimicum. Sed fortasse legendum, μετὰ τάτε, S. τῦ Απατερίε.

893. 15. ἔτ' ἐγγαίε.] Alias ἐγγείε.

894. 14. ἐμοὶ μὲν ἐκ.] Lego, ἐμοὶ μὲν ἔν ἐκ.

25. καὶ τὰς τρεῖς ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον.] Et isto, tres illas, quas ab illo acceperat antea, coram confesso, verti. Sed si τὸ ἀνθομολογησάμενος ad Rei personam referatur, vt et τὸ λαβὼν, sic vertas licet: cum apud illum (Parmenonem) confessus essem, me et tres illas minas Apaturio iam datas accepisse.

896. 11. ἀφεῖμεν.] κατὰ μετάθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἀφίεμεν ἢ ἄφεμεν ἀορ. β.

897. 2. ἑνὶ μὲν διαιτητῇ.] Sententia non est obscura, sed constructio parum commoda.

900. 4. ἔμμηνοί εἰσιν.] Suidas: ἔμμηνα, κατὰ μῆνα: καὶ, ἔμμηνοι δίκαι, αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. Vbi fortasse pro ἐρανικαί legendum, ναυτικαί. Quod si ἕμμηνοι cum aspiratione legas, hoc est, ἓξ μηνῶν, vertas licet, semestres, id est, senum mensium. Nam a fine Sextilis ad initium Martii, sunt menses sex, quibus nauigationem minus frequentem fuisse apparet.

Εὐρυξίας.] In Platone legitur (etsi fortasse non iidem sunt) Εργξίας: quod videtur ἐτυμολογώτερον.

901. 15. πρόνοιαν ποιέμενος, ὅπως μὴ ἀπολεῖ, ἃ δι' ἐμῦ τάτῳ συνέβαινεν.] F. συνέβαλεν. Huiusmodi errata gignit negligentia librariorum, cum literas nec ea forma, nec ea magnitudine pingunt, qua debebant. Intelligent hoc, qui manuscriptos codices Graecos diuersos cum iudicio legerunt, et inter sese contulerunt.

20. καὶ τὴν ἐγγύην αὐτὸν εἰσπρᾶξαι.] Lego αὐτὸς εἰσπράξας.

903. 13.

903. 13. ὡμολογεῖτο δ' εἰσιέναι ὁ διαιτητὴς Ἀριστοκλῆς.] F. ὡμολογεῖτο δ' εἶς εἶναι διαιτητὴς ὁ Ἀριστοκλῆς. Hanc lectionem sententia certe postulat. et, v. 20. δικαιότερ' ἂν φαίνοιτο λέγων τάτε. et, v. 24. τὰ ψευδῆ μοι ἐγκέκληκε. et 904. 18. ἐνῆν ἂν αἰτιάσασθαι. et v. 21. αἱ συνθῆκαι τῷ μὲν λαβόντι.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PHORMIONEM.

Pag. 905. 10. ἐφ' ἑτέρας ἐκπλευσεῖσθαι νεώς. et v. 12. καὶ μετ' ὀλίγων. Nam μετ' ὀλίγον per o. est paulo post. et v. 14. τὸ εὐτύχημα. et v. 20. μηδὲν ὀφείλειν ἔλεγε, pro μηδενός.

23. ὁ δὲ συνεγράψατο.] Sensus postulat παρεγράψατο.

906. 7. παρὰ τὴν εὐθεῖαν.] F. κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ac potius κατ' εὐθυδικίαν.

8. εὖ γὰρ.] F. ἐπεὶ καὶ ὁ ῥήτωρ. vel, καὶ γὰρ καὶ ὁ ῥήτωρ. et v. 9. τῷ λέγειν.

12. καὶ ἀφικόσης.] καὶ ἀφιείσης.

19. καὶ περὶ τῶν κατὰ Νεαίρας.] F. καὶ περὶ τὸν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ.

20. ἀλλ' ἑκατέρᾳ διαξολή.] F. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἡ διαξολὴ φανερά. et v. 22. ἀκόσας τοίνυν ἡμῶν.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 907. 2. tit. Δημοσθένες ὁ πρὸς Φορμίωνα ὑπὲρ δανείᾳ λόγος.] Alii Δημοσθένες ὑπὲρ Χρυσίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφὴν περὶ Δανείᾳ λόγος, Demosthenis pro Chrysippo aduersus Phormionis exceptionem de aere alieno oratio.

2. ἐν τῷ μέρει λεγόντων.] Quia, duo cum essent, vterque causae partem egit.

9. ἀπολωλέναι ὑπὸ τῆς νεώς.] Pro ἐν τῇ νηΐ. Nisi malis ἐπὶ τῆς νεώς.

908. 12. ἐξετάσεται.] Alii ἐξετάσετε. M. ἐξετάσαιτε ἀορ. α. optatiui.

20. ἀμφοτερόπλων.] Hinc illuc, illinc huc, vt Athenis Bosporum, Bosporo Athenas, hoc est, vt pecunia Athenis accepta negotietur Bospori, indeque reuersus Athenas, soluat et sortem et vsuras. ἑτερόπλοιον, vnius tantum loci conditionem habet. In hac oratione Phormio ἀμφοτερόπλουν mutuatus, se ἑτερόπλοιον reddidisse fingere dicitur: numerata scilicet et sorte et vsura Bospori, cum Athenis demum id faciendum esset, interimque illa pecunia ei frui licuisset.

22. παρὰ Κιττῷ τῷ τραπεζίτῃ.] Huius, pueri adhuc, fit mentio in Trapezitico Isocratis.

909. 2. ὃ κατηγόρασεν.] F. ὃν ἠγόρασεν ἀλλ' ἢ, ἀντὶ τοῦ ὃ πλέον ἦ.

4. ὀφείλει δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς καὶ πέντε.] Si 5500. drachmae conficiunt minas 55. his de 115. minis subtractis, restabunt non nisi 60. minae: nisi forte ὁ ἐπισιτισμὸς, qui fuerit 15. minarum, sit in 55. minis supputatus. Sed notae numerorum saepissime permutari solitae, magnos errores pariunt, et ingentia mendacia: in contractibus etiam fraudes. Ac mihi quidam olim de iniqua aestimatione libri cuiusdam conquerenti, per iocum ille quidem, sed valde vereor, ne talia saepe etiam serio fiant, respondit, eadem facilitate pingi notam octonariam, qua quaternariam.

10. τῶν πεντηκοντολόγων.] Post nominat ἐλλιμενισὰς: illos, quod quinquagesimas exigant: hos, quod in portubus versentur.

14. ἐπαναγκὲς.] κατ' ἀνάγκην, ἀναγκαίως.

22. τῷ Παρεισάδῃ πρὸς τὸν Σκύθην.] In Aristocratea Βηρισάδης quidam Thraciae rex, Cotyis F. Cersobleptae et Amadoci frater, nominatur. Sed hic fortassis alius est.

909. 25.

909. 25. *οἱ τὰ ἑτερόκλοια δανείσαντες.*] Quibus pecunia, quam Athenis mutuarant, Bosspori reddenda erat.

910. 1. *ἄπρακτον γὰρ εἶναι τὸν ἄνθρωπον.*] *ἀντὶ τοῦ ἑαυτὸν εἶναι ἄπρακτον.* Locus mendi suspicione non vacat. *ἄπρατα γὰρ εἶναι τὰ ἀγοράσματα*, etsi non multum videtur a sententia abhorrere, nec ipsum tamen satis placet, etsi mox sequitur: *ἐπειδὰν διάθηται τὰ φορτία, τετέσι, πιπράσκῃ*, vt in Panegyrico, *καὶ πολλῆς ἀπορίας ἔσης, τὰ μὲν ὅπῃ δεῖ διαθέσθαι, τὰ δὲ ὁπόθεν εἰσαγαγέσθαι.* Fortassis *καταχρηστικὴ* quaedam formula mercatorum fuit, *ἄπρατον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τοῦ μὴ πεπρακέναι τὰ ἐμπορεύματα*: vt sit passiuum loco actiui. *ἄπρατος* irritus, impos voti: *ἄπρατος* non venditus, integer, incorruptus: quod huc non pertinet.

13. *σώματα.*] *ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους.* Nisi et equi et aliae pecudes in naui fuerint.

14. *χωρὶς τῶν ἄλλων.*] *τῶν ἐμπορευμάτων, ἢ ἀγορασμάτων.*

911. 12. *ἵνα προσκαλεσαίμην αὐτόν.*] Vt in iudicium eum arcesserem: vt diem ei dicerem.

19. *ἀλλὰ μὴν ὅτι ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο.*] F. *ἀλλὰ μὴν οὐχ ὅτι ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον ὁ Λάμπις ἐκ ἐφθέγξατο.*

913. 2. *τὰ ἐναντία οἷς πρότερον εἴρηκεν.*] F. *τὰ ἐναντία, οἷς πρότερον εἶπεν, εἴρηκεν*: aut, *τὰ ἐναντία τοῖς πρότερον εἴρηκε.*

17. *ὡμολόγει μὲν εἰρηκέναι ταῦτα πρὸς τοῦτον.*] F. *πρὸς ἑμαυτόν*: nisi *δεικτικῶς* dicatur, aut intelligatur socius Chrysippi.

22. *ἐκ ἀπέγνω τῆς δίκης.*] Alias *ἀπογνῶναι καὶ ἀποψηφίσασθαι* est absoluere: *καταγνῶναι καὶ καταψηφίσασθαι*, condemnare. Hic est, *οὐκ ἀπέγνω τῆς δίκης*, non tulit sententiam: de re non pronunciauit.

914. 1. ὑποθήκην ἐκ ἔχων.] Cum nihil haberet, quod pignori opponeret aliis, ſed rebus Chryſippi oppigneratis, aliis etiam caueret.

10. ἐγγείων τόκων.] His, vt ſupra dixi, opponuntur οἱ ναυτικοί.

Ibid. ἦσαν δ' ἔφεκτοι.] οἱ ἐπὶ τὸ ἕκτον τῆ κεφαλαίᾳ, vt de talento pendantur denae minae.

11. εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμαὶς.] Denae drachmae nunc fere aureo Khenenſi nummo reſpondent, qui apud nos valet cruciferos 75. cum me adoleſcente non pluris, quam 64. fuerit. Suidas χρυσῆν νόμισμα τετράγωνον. Apud Iſocrat. in Trapezitico: ἔτι δὲ παρ' ὧν ἐχρυσώνησα ὑπ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πλείους, ἢ χιλίας στατῆρας. Non idem vbique fuit ſtateris precium. Fuit enim et τετράδραχμος, et pluris, quam 28. drachmarum alicubi, vt credibile eſt, ac dubitationem habere videtur, nomiſma vtrum aureum, an argenteum fuerit. Nihil enim vetat, eandem appellationem et aureo et argenteo nomiſmati (vt apud nos fit) fuiſſe tributam, cum tantum diſcriminis fuerit, quantum inter aurum et argentum intereſt. Sed Budaeus de aſſe hic conſulatur.

18. γίγνεται τόσον καὶ τόσον.] Demoſthenes cum ſcriberet orationem, argumenta mercatoribus ſuppeditauit, ſupputationem vſurarum ipſis reliquit, eius rei peritioribus: quem et ego imitans, hoc tantum dico, ſi minus exquiſita ſit haec ratio, in cauſa eſſe notas numerorum deprauatas: de quibus cur nos magnopere laboremus, quibus hic neque ſeritur, neque metitur, equidem non video. Et hoc ſemel de tota arithmetica Demoſthenica teſtatum eſſe volo, ea me vertiſſe, quae in autore inuenerim: correctionem τοῖς ἀριθμητικωτέροις καὶ ἐμπορικωτέροις reliquiſſe.

24. τρισχιλίας ἐνναkοσίας εἴκοσι.] F. ὀκταkοσίας ἑξήκοντα.

914. 27.

914. 27. *μόλις τὰ ἀρχαῖα ἀπέδωκας.*] *τὰ κεφάλαια.*

pen. *τάτῳ δὲ.*] *τῷ κοινωνῷ μθ.*

915. 1. *τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐκ τῆς συγγραφῆς.*] S. si fidem non seruasset, vt in Trapezitico Isocratis.

4. *ὃν ἐξαρχῆς (ὥς φασιν) εὐθύς.*] Videtur proverbialis fuisse formula, vt *ἀφ' ἑστίας.* Aduersus Lacritum p. 932. 6. *εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνεν.*

14. *σὺ δ' ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συνδικῶντι.*] Alii *συναδικῶντι.* M. *μάρτυρι τῷ σαυτῷ συναδικῶντι.* et pro *ἐπισκήπτῃ*, lego, *ἐνὶ σκήπτῃ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρίζῃ καὶ ἐπερείδῃ καὶ πέποιθας*: nili forte pro *σκήπτῃ* legendum sit *σκηρίπτῃ*, vnde etiam *τὸ σκῆπτρον* dictum volunt. Sed est id verbum rarius. *ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι* quid sit, satis notum est: et ea res hic non agitur.

15. *καὶ ἐδὲ τὸν παῖδα τὸν ἡμέτερον παρέλαβες ἑτεροπλοίῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένῳ.*] *ἀλλὰ μὴ ἀμφοτερόπλῳ κατὰ τὴν συγγραφήν.*

916. 13. *Αθήνησι καὶ πρὸς.*] F. *τῆς πρὸς ἐμέ.*

917. 4. *τῷ ναυκλήρῳ ἐκέλευεν ἀποδῶναι.*] *πῶς ἦν ἦν ἀμφοτερόπλευν;* Videntur in his forensibus orationibus, praeter caeteras, complura inesse *πανουργήματα*, ad iudices decipiendos, et aduersarios euertendos comparata. Neque vero historica fides a causidico exspectanda est. Fieri etiam potest, vt nos non modo propter errata codicum, sed etiam ignoratione Graecae consuetudinis saepe fallamur. *ἀλλ' εἰ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ τὸ τὸν γάμον ἐξορχησαμένῳ.* Me sane (verum vt fatear) poenitet tantum operae in rhetorum mendaciis conuertendis posuisse. Verum aliquam excusationem habeo, vel ignorantiae, vel inopiae. Nam quod ad meum ingenium attinet, hypocritas, sophistas, sycophantas, mendaces, magos, (adderem etiam

iam tyrannos, nisi metus hos faceret amabiles) omnes ex animo detestatus sum a teneris vnguiculis: et nunc canis suboleſcentibus mihi quam minimum cum eis esse negotii cupio.

917. 14. ἐφόδιον λαβὼν.] ἀντὶ τῦ ἀφορμὴν καὶ πρόφασιν.

15. ἡμᾶς ἀπόρους ἐλέγξαι.] ἐκ ἂν δυνησομένους ἐλέγξαι.

918. 25. καὶ ταῦτα πάντες ἴσασιν ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρέμενοι.] Pollux lib. 9. deprauate citat hunc locum: ἦπται δὲ καὶ πομπεῖον εἴη οἴκημα κοινὸν, Δημοσθένης εἰπόντος ἐν τῷ πρὸς Φορμίωνα περὶ δανείου· καὶ ταύταις δὲ ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρέμενα.

919. 6. ἐπέδειξα.] M. ἐπεδείξαμεν.

8. τῶν τε ἐν τῷ Βοσπόρῳ πραχθέντων.] F. πραθέντων, παρὰ τὸ πιπράσκω. Est autem constructio huiusmodi: μόλις διαλύσαντα τὸς δανείσαντας τὰ ἑτερόπλοια τῶν πραθέντων (ἀπὸ ἢ διὰ τῶν πραθέντων) ἐν Βοσπόρῳ. Bosporus autem non tantum prouincia est, sed etiam vrbs eiusdem nominis et mercatus celebris.

920. 20. ὑμεῖς δ' ἀπογνοίητε τῆς δίκης.] Hic aliter vsurpatur, quam supra, ἀντὶ τῦ γνοίητε μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.

921. 3. εἰ μὲν γὰρ ἡ μαρτυρία ἡ τῦ Λάμπιδος ἐνταῦθα κατεβάλλετο.] Hic consisteret, vel potius proferretur. Apparet, aut Lampidem abfuisse, aut non scripto dixisse testimonium.

7. ἀδὲν βέβαιον ἐνέχυρον καταλιπὼν, ὧν πείθει ὑμᾶς ψηφίσασθαι.

16. ἐκ ἐξὲ.] M. ἐκ ἔσεσθε.

17. μὴ χρῆσθε ἐν τεκμηρίῳ.] F. ὡς τεκμηρίῳ. Alias sine praepositione, vt apud Isocr. τεκμηρίῳ χρώμενος τῇ περὶ τὴν ἄλλην σε παιδείαν φιλοπονίᾳ.

922. 10.

922. 10. *αἱ γὰρ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις.*] Haud dubie legendum *αἱ γὰρ εὐπορίαι.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LACRITI EXCEPTIONEM.

Pag. 923. 14. *δῆλός ἐστιν ὁμωμοκώς.*] Nam *τὸ ὠνομακὸς* prorsus est absurdum.

15. *διὰ τὸ πρᾶγμα τὸ πονηρὸν.*] M. *διὰ τὸ πρᾶγμα πονηρὸν ὄν.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 923. 1. *οἱ Φασηλιῶται.*] M. *οἱ Φασηλίται*, vt in aliis autoribus fere legitur, et analogia postulat, *Φάσηλις, Φασηλίτης*, vt *Ναύκρατις, Ναυκρατίτης*, et sic habet Stephanus.

924. 1. *ὥσπερ τῶν ἰδίων τι τῶν ἑαυτῶν, ἀποδεδωκέναι.*] F. *ἐπιδεδωκέναι.* et v. 9. *χρήματ' ἐδάνεισα.* et v. 19. *ἔχειν μὲν τὰ τῆ ἀδελφῆ.* pro *μετὰ τῆ.* et v. 23. *ἡ μὲν ἓν τετεί.* et v. 26. *ἡμᾶς τε τὰς.*

925. 8. *ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι.*] Vt essent naui atque industrii.

24. *οἷα ἐτοιχωρύχησαν.*] *τῶν τοιχωρύχων δίκην ὑφείλοντο καὶ ἔκλεψαν.*

926. 6. *ἐπὶ οἴνῳ.*] F. *καὶ ἐπὶ οἴνῳ.*

8. *ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα.*] *τὰ κεράμια τῆ Μενδαίᾳ οἴνῳ.* quae Mende in Pontum vehenda erant. et, v. 20. *ἕως ἂν ἀποδῶσι τὸ γιγνόμενον.*

927. 3. *μείναντες ἐπὶ νηὶ ἡμέρας δέκα.*] F. *ἐπὶ κυνί.* Quod non puto loci nomen esse, cuiusmodi est *κυνόσσημα*: sed temporis designationem, pro *μετὰ τὸν Κύνα*, post exortum Caniculae: quod sub autumnum periculosa est nauigatio. Canicula, autore Ptolemaeo, 5. Cal. Augusti, Arcturus cum Vindemitore 4. Non. Septemb. oritur. Ephemerides nostrae aetatis, Caniculae

culae ortum a Nonis Iulii circiter auſpicantur, diesque caniculares medio fere Auguſto terminant.

927. 8. σωτηρία ἔσω τῶν ὑποκειμένων.] τῶν ὑποθηκῶν. αἱ ὑποθῆκαι σῶαι ἔσωσαν τοῖς δανείσασι.

9. τὰ δὲ περιγενόμενα.] Vtrum ἐκ τῆς ναυαγίας, ἢ τῶν ὑποκειμένων. Fateor, me haec non ſatis intelligere.

25. τριακοσίαις τὰς τρισχιλίας.] F. τὰς χιλίας. vt de 3000 pendantur vſurae nomine 900, vna cum longinquitate loci et temporis, auctae. Vertes igitur: trecentenis mille drachmas.

928. 10. τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ Ἀρτέμωνι πλευσεῖσθαι.] F. Ἀρτέμωνα καὶ πλευσεῖσθαι.

14. καὶ λόγοις θαυμασίοις πιθανὸς.] F. θαυμασίως πιθανὸς, aut θαυμασίοις καὶ πιθανὸς, et v. 27. τῷ οἴνῳ τὴν καθισαμένην.] Vtrum τὴν τότε ἴσαν, an τὴν τιμὴν εἶναι καθισαμένην, ἀντὶ τοῦ καθίσασθαι.

929. 20. διοπτεύων τὴν ναῦν.] ἐπισκοπῶν τὰ φορτία, καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν τῇ νηΐ.

21. ἐκ Μένδης.] πόλεως Θράκης.

23. πρὸς τοῖσδε ἐξεμαρτύρησεν.] ἀκοὴν ἐμαρτύρησεν, vt alias dicit.

930. 3. ἐστὶν ἐν τῇ συγγραφῇ lege.

5. καὶ δὲ ἐπιδανείσονται ἐπὶ τούτοις.] Hinc locus ſuperior explicari poteſt, οἱ τὸν ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τοῦ ἐμπορίου.

932. 20. ἐν τῷ Δείγματι τῷ ὑμετέρῳ.] Locus in Piraeeo, inquit Suidas, in quo multi et ciues et hoſpites conueniebant, et ſermones inter ſe conferebant. Fortaſſe quae ſpecimina mercium ibi exhiberentur. idque addit Ariſtophanis interpres ἱππεῦσιν: ἐκεῖ, inquit, οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν.

25. καὶ ἄλλα.] F. καὶ τἄλλα ἐπεσκοπεῖμεν, καὶ εἴ τι ἐξαιρεῖνται ποθεν ἐκ τοῦ πλοίου. et 933. 4. οἷοί τε εἶησαν. et v. 17. μέλλειν αὐτὸς ἄγειν. et 934. 20.

τῶν

τῶν ἐκ τῆς Θευδοσίας τινὶ ἐν ἀγρῷ οἰκέντων. τὸ ἐν ἀγρῷ videtur omissum. Alioqui et τὸ οἰκέντων abundabit.

934. vlt. Ἰσιαιόθεν.] Videtur Ἰσιαῖα δῆμα nomen esse. Nihil huc pertinet Istiaeus Ion apud Darium non optima fide gratiosus: de quo vide Herodotum.

936. 9. τὰ ἐκ τῶ πόντω.] Supra τὰ ἐκ τῶ οἴνου.

937. 5. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα σωτήρια ἔσω τῶν ὑποκειμένων.] Supra, 927. 8. ἐν ᾗ ἂν πλέῃ τὰ χρήματα, σωτηρία ἔσω.

940. 7. παρὰ ποίας ἀρχῆς.] Obserua distincta magistratuum munera.

11. καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων.] Et pupillorum et parentum, eorum scilicet, qui a filiis, quos honeste educarunt et artem docuerunt, ad egestatem redacti, non aluntur. ἔδει γὰρ τοῖς γονεῦσι, καθ' Ἡσίοδον, τὰ θρεπτήρια ἀποδῦναι. Hoc videtur rectius, quam si, τῷ καὶ deleto, coniungas ὀρφανῶν τῶν γονέων, eorum, qui parentibus orbati sunt.

15. ἐκεῖν ὑπόλοιπόν ἐστιν οἱ στρατηγοί.] ἀντὶ τοῦ ὑπόλοιποί εἰσιν. et v. 19. καὶ σὺ ἀδελφός.

941. 11. ὧν ἕτοι κύριοί εἰσιν εἰς ναῦν, ἢ τις ἂν μὴ.] F. δανεῖσαι, ἢ ἐκδῦναι εἰς ναῦν. ὧν ἕτοι κύριοί εἰσιν, vtrum οἱ Ἀθηναῖοι; an οἱ μέτοικοι; an ὧν χρημάτων;

15. καθὰ περὶ τῆς νεώς.] Haec ex alia lege cognoscenda essent.

IN ARGVMENTVM PARAGRAPHICI PRO PHORMIONE.

Pag. 943. 12. νέμονται καὶ αὐτά.] F. καὶ ταῦτα. ἀποθανόσης δὲ καὶ τῆς μητρὸς. et v. vlt. πάλιν εἴληχε δίκην, non εἴληφε. Nam hoc sumere poenas, illud diem dicere significat, ac multum interest inter λαμβάνειν καὶ λαγχάνειν δίκην.

944. 3.

944. 3. *νόμον τὸν κελεύοντα μηκέτι ἐξεῖναι δικάζεσθαι.*] *κελεύοντα ἐξεῖναι* parum placet: *κωλύοντα δικάζεσθαι* mallem: Sed satis est sententiam intelligi.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 944. 6. *τὰ δίκαια παρ' ἡμῶν.*] M. *τὰ πεπραγμένα παρ' ἡμῶν· ταῦτα δὲ πότερον δίκαια, ἢ ἄδικα, τῶν δικαστῶν ἐστιν ἀποφαίνεσθαι· ἀλλὰ μὴ τῶν ἀγωνιζομένων.* Sed fortasse fiduciam causae hoc verbo prae se ferunt.

945. 1. *ταῦτα πάντα πεποικκὼς.*] Sequitur in apodosi v. 5. *ὅμως ὡς ὁρᾶτε συκοφαντεῖ*, S. *αὐτὸν ὁ Απολλόδωρος.* Vnde aut *ἀντίπτωσις* est, pro *πεποικότος, εὖ πεποικότος, διαλύσαντος, παραδόντος, ἀφεθέντος*: aut, post *τῶν ἐγκλημάτων*, addendum *φανήσεται*, et noua periodus inchoanda: *ὅμως ὡς ὁρᾶτε.*

18. *Πρόκλησις.*] verti prouocationem, Graecam analogiam secutus: neque video, cur non et haec metaphora, a re militari sumta, in iudiciis locum habeat. Sed si cui vel sponsio, vel stipulatio magis arriserit, sciat tamen, Latinas voces Graecis nihilo magis per omnia respondere, quam illam.

20. *ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι.*] *χωρὶς οἰκοῦντι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πράττοντι.*

25. *ἡ μὲν γὰρ ἔγγυος ἦν ἐσία.*] Bona oppignorata. Sed lego *ἔγγειος*, sicut *ἐγγειοι τόκοι. τῇ ἐγγείῳ* opponitur *ἡ δεδανεισμένη, καὶ ναυτικὴ εἰς ἔκδοσιν.*

pen. *δεδανεισμένον ἴδιον.*] *τοῖς ἄλλοις ὑπὸ Πασίωνος. ἴδιον* autem dicit, quia et alii suam pecuniam aliis mutuo dandam argentariis credebant.

946. 2. *ἕνδεκα τάλαντα ἐνεργὰ ἦν.*] Quid ergo reliqua 39. *τὰ δεδανεισμένα ἀργὰ ἦν.* Num sine vsuris mutuauit?

8. *τὸν Πασίωνα χρήσην ἔχειν.*] Etymologicon: *χρήσης, ὅ τε δανείσας, καὶ ὁ δανεισάμενος, ἢ ὀφειλέτης.* Sic et

Sic et Suidas et Hesychius. Quare nihil est, cur pro ὁ Πασίων ἐπὶ τράπεζαν legas ὁ Φορμίων.

946. 9. οἷς προείμενος ἦν.] οἷς πριεῖτο, τετέχιν, ἐδεδανείκει τὰ χρήματα.

pen. τέτοις ἐξελόντας.] S. τοῖς κοινοῖς χρήμασι. F. τέτων ἐξελόντας, χωρίσαντας, S. αὐτὰς τὰς ἐπιτρόπας, τετέχιν ἐξαιρεθέντων τῆς καταλελειμμένης οὐσίας τῶν ὑπ' Ἀπολλοδώρε δεδαπανημένων.

Ibid. ἀντιμοιρᾶ.] In hac voce me et omnia Lexica et Eustathii index destituunt: sed videtur non esse verbum ἀντιμοιρεῖν, vt ἰσομοιρεῖν καὶ μεμψιμοιρεῖν, sed aduerbium ὀξυτονέμενον ἀντιμοιρεὶ, τετέχιν, κατ' ἰσομοιρίαν, μοῖραν ἀντὶ μοίρας. Qui habet aliquid certius, candidè impertiat.

vlt. ἐδοτιῶν ἔχαι περιὸν.] ἀντὶ τῦ περιέχαι.

947. 14. καὶ ἀφῆκαν.] S. ὅ, τε Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πατικλῆς τὸν Φορμίωνα.

18. ὡς ἀφεῖσαν.] ἀντὶ τῦ ἀφίεσαν, ἢ ἀφείκεσαν, κατὰ μετάθεσιν, ἢ συγκοπήν. ἀόρ. ά. esset ἄφεσαν, vt ἔθεσαν.

25. τὸ μὲν γὰρ διτάλαντον.] Sic Felicianus. F. τὸ μὲν γὰρ δὴ τάλαντον. Nam διτάλαντον si fuisset τὸ ἀσπιδοπήγειον, id est 120. minarum reditum attulisset, haud stulte sanuisset Apollodorus.

26. ἔτε τὸ κτῆμα ἴδιον.] F. ἤδιον. Nam et τράπεζα et ἀσπιδοπήγειον fuerunt ἴδια κτήματα. Sed ἡ τράπεζα ἡδίων, διά τε τὸν πρόσοδον, καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα: de quo vide Trapeziticum Isocratis nostri.

948. 12. φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἐκ ἰδίαν ἀφορμήν.] De Apollodori fratre Paficle, Phormionis aduocato (ac filio potius), hoc intelligo. Huic enim ἡ τράπεζα in herciscunda familia obuenerat. Deinde commungit Apollodorum et Pasiclem, verbis, ἐμίσθωσαν, παρέδωκαν, ἀφεῖσαν, εὖ πεπονθότες ἐδικάζοντο.

948. 14. *αὐτὸν νῦν προσῆκεν ἄλλοθεν πορίσαντα δεδωκέναι.*] *αὐτὸν*, vtrum? Apollodorum? cui? Phormioni. At, qui iam debebat *ἀφορμὴν*, ei alia conquirenda et danda erat? Sunt haec praestigiarum similia, si mendum abest: aut ego, quid hoc rei sit, non assequor. Ac fortasse Demosthenes Phormionem non ita armare voluit, vt ab Apollodoro vulnerari non posset. Nam ex eadem officina pugiones aduersariis porrexisse traditur, quibus sese mutuo conficerent. Ac Apollodori actio in Phormionem non exstat. Ea vero, quae in Stephanum testem inscribitur, est huius *παραγραφῆς* refutatio.

19. *ἐμισθώσατο.*] F. *ἐμισθώσαντο*, S. *ὁ Ξένων καὶ Εὐφραῖος, καὶ Εὔφρων.*

23. *ὅτι καὶ τούτοις ἐμίσθωσαν.*] S. *ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ὁ Πασικλῆς*: quasi aut haereditate indiuisa, aut societate coita.

949. 8. *καὶ τὸ προσὸν.*] *τὰς τόκους τὰς προσγενομένας.* Verti: et reliqua. In margine notaui, id quod interest, vel, cum accessione: quod postremum caeteris praefero. Apparet enim, 3000. drachmarum accessionem ex vsuris fuisse 2000.

14. *τοῦτο γάρ ἐστι.*] F. *καὶ (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μέγιστον ἁπάντων) ἃ ἀδὲ πώποτε ἠτιάσατο.*

950. 1. *ἀδὲν ἔχοντα δίκαιον εἰπεῖν.*] Sic lego, nisi malis *ἀδένα ἔχοντα δίκαια εἰπεῖν.*

951. 12. *σὲ δὲ ὅς.*] F. *σὲ δ' ἠδίκησεν, ὃς.* et v. 13. *καὶ ὑπὲρ σαυτοῦ, ἢ ἑαυτοῦ.*

17. *ἃ τοίνυν αὐτοῦ.*] *ἃ τοίνυν τοῦ*, vel *αὖ τοῦ μὴ, διαιρέτως.*

952. 5. *ὧν μὴ εἶναι δίκας.*] S. *χρὴ*, vel *ἀντὶ τοῦ ὧν μή εἰσι δίκαι.*

953. 5. *ὅπως μάρτυς εἴη τοῦ δικαίου τοῖς εἰρημένοις.*] *ἵνα τὴν δικαιοσύνην φυλάττῃ, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰρημένων μαρτυρῇ.*

953. 7.

953. 7. τί ποτ' ἐστιν ἄ.] ἀντὶ τοῦ τίνα, ἢ ὅ, ἑτέρωσις ἀριθμοῦ.

13. ἀπαλλαγεὶς ὥσπερ ὁ τούτου πατὴρ, ἐδωκε Σατύρῳ.] Ambiguum, vtrum ἐπαλλαγεὶς ὥσπερ, vt significet, et Pasionem fuisse libertinum, id quod postea dicit aperte, seruum eum fuisse Archestrati argentarii, an ἔδωκεν ὥσπερ, vt referatur ad coniugium, non ad seruitutem.

15. ἕτερος Σωκλῆς.] F. Σωσικλῆς.

16. ἑαυτῷ ποτε γενομένῳ.] S. δέλῳ, δεδευσαντι αὐτῷ.

25. τοῖς δὲ τοῦτο.] τὴν πολιτείαν.

26. λαβοῦσι τῇ τύχῃ.] F. λαβοῦσι· καὶ τῇ τύχῃ.

27. κτήσασθαι καὶ αὐτῶν.] F. κτήσασθαι, τῶν αὐτῶν τούτων ἀξιωθεῖσι. πῶς; τῇ τύχῃ ἐξαρχῆς. τῇ ποίᾳ; ἀπὸ τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ ἑτέρων πλείω κτήσασθαι. et p. 954. 3. εἰ τοῦτον ἀνάγκη.

954. καὶ ἐλευθέρους ἀφεῖσαν.] Vtrum Xenon et reliqui serui fuerunt Pasionis? an τὸ ἐλευθέρους ἀφεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολῦσαι ponitur?

18. τὰ μητρῷα πρὸς μέρος νέμεσθαι.] εἰς ἴσας μοίρας, κατ' ἰσομοιρίαν.

955. 2. ἀλλ' ἔτ' εἶναι τοῦτο.] F. ἀλλ' εἶναι. τὸ ἔτι quid ad sententiam faciat, non video.

20. τῶδ' εἰπεῖν.] F. τάδε εἰπεῖν, εἰ ἀληθῆ ἦν.

956. 18. πένθ' ἡμιταλάντων.] τεττάρων καὶ ἥμισυ.

957. 6. ἃ τῆς μισθώσεως ἔξω τῆς τραπέζης.] ἃ ἐκτὸς τῆς μισθώσεως τῆς τραπέζης.

10. μὴ ὅτι τῶν ἀρχαίων, εἰς τὰς λειτουργίας.] καὶ κοινῇ, ἀνηλωκώς.

16. ἢ τοῦτῳ δόντας τὰ τοῦτο.] F. A. ἢ τούτῳ δόντας ὑμᾶς τὰ τοῦτο, scilicet τῷ Φορμίωνος.

27. φιλεργὸν εἶναι.] φιλοκερδῆ. Lucri auidus non tam heri, quam suum negotium agere solet.

958. 13. *καὶ τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δὲ ἔδωκας ἑταίραν.*] λέλυσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπρίω. ἔδωκας, ἀντὶ τοῦ ἀπέδοσο, nisi forte mendum aliquod subiit. *τήνδε ἔδωκας ἑταίρα* habet Felic. quod minus placet, vt ad *χλανίδα* referatur.

17. *ἐδὲ τὸν Φορμίωνα ἐκεῖνος ὁρᾷ.*] S. *πολλῶν ἐνδεῆ ὄντα.*

959. 25. *εἶτά γε νῦν πολλοὶ.*] S. *ἔχουσιν ἐκεῖνον τὸν ἀγρόν.*

960. 5. *τῶν ἡμίσεων κατέλιπεν ἐπίτροπον.*]* cur sit additus, non video. Nam semissis haereditatis fuit Pasiclis, cui tutor datus est Phormio.

13. *καὶ ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀρχαῖς.*] S. *ἐναντία.* Non opus est addere, *ἔνοχος ὤν.*

vlt. *Καλλίππου, τοῦ νῦν ὄντος ἐν Σικελίᾳ.*] Fortasse cum Dione profectus ad expellendum Dionysium iuniorem.

961. 3. *ὧν μέρος ἠδικεῖ.*] F. A. *ὧν πολλοστὸν μέρος.*

20. *ἴσθι δὴ καὶ τὰς πρὸς Ἀπολλόδωρον τῆς πονηρίας.*] Requiro aliam lectionem, nec inuenio.

962. 3. *χρήμαθ' ὑμῶν.*] *ὑμῖν ἀνεγνώσθη.*

pen. *ἢ τῶν τοιούτων τι δεικνύναι.*] S. *κελεύετε.*

963. 9. *ἐξέρα τὸ ὕδωρ.*] Hinc apud D. Petrum, *κύων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα ἐπανερχομένη.*

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS PANTAENETVM.

Pag. 963. 1. *παρὰ Τηλεμάρχου* est in oratione.

7. *καὶ τὰς ὠνὰς εἶχεν αὐτός.*] Haud scio, an mancipem, redemtorem, aut fideiussorem dicere liceat. Sed malo ad verbum vertere, quam nimium in re dubia mihi permittere.

964. 13. *κατεῖχεν αὐτῆ.*] F. *αὐτὸ*, S. *τὸ ἐργαστήριον.*

964. 23.

964. 23. *πέρας.*] *τελευτῶντες, κατὰ τὸ πέρας, πρὶν τὸν Πανταίνετον.* et p. 965. 6. *μεταλλικὴν ἐπιγράφων τὴν δίκην.* et, v. 23. *ποικίλα ἐγκλήματα.* et v. 24. F. *ἐν τῷ μεταλλικῷ.*

26. *τὲς ἑτέρες δανεισαντας.*] F. *τὲς ὕστερον δανεισαντας.*

966. 1. *ὅτε Πανταίνετος ἐκεῖνα.*] F. A. *ἔπασχεν ἐκεῖνα.*

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 966. 10. *παρεγραψάμην ἂν αὐτὸν.*] Cum accusatiuo personae rarius, saepius cum accusatiuo *δίκην*, aut, cum infinitiuo, *μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι.*

11. *ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών.*] *προφάσεως καὶ δικαιολογίας.*

17. *ἐσῶν μὲν ἐμμήνων.*] De hac voce alibi dictum est, pro menstruis posse reponi semestria, *παρὰ τὲς ἐξ μῆνας τὲς χειμερινὲς, ἀργέσης τῆς ναντιλίας καὶ ἐμπορίας.*

967. 9. *ὅλῳ τῷ γράμματι.*] F. *πράγματι.* et ibid. *πολλῶν γὰρ δικῶν*, pro *δικαίων.*

14. *ἐδανεισάμην.*] M. *ἐδανείσαμεν.* et v. 22. *πρατὴρ μὲν ἦν.*

pen. *λύσις παρ' ἡμῶν.*] Redemtio a nobis, vt liceret redimere a nobis officinam.

968. 19. *ἔχει δίκην ἧς ἐτιμήσατο αὐτός.*] S. *ἐκείνῳ.* Notatum *αὐτὸν.* Malim *αὐτῷ.*

23. *εἰ δ' Εὔεργος ἀληθῆ λέγει.*] *τὸ ἀληθεῖ λέγει* videtur a grammatico adiectum, cum possit *ἀπὸ κοινῆ* ex superiore intelligi. et, p. 969. 4. *ἔτε ἐπεδήμεν ὅλως, ἔλαχε δὲ δίκην.* et, v. 10. *θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην, ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄπορον*, pro *θαυμαστῶς* et *ἄτοπον.*

969. vlt. *καὶ τὲ Μενεκλέες βεβωσῆντος ἡμῖν.*] S. *τὴν πρᾶσιν.*

970. 1. ὡς ὁ δεξομένους, per o, non per α.

3. ἢ διαλῦσαι σφᾶς.] Absoluere, satisfacere sibi.

13. ὡς ἐσυκοφαντέμεθα ὑπὸ τέτων.] F. τέτε. f. τῷ Πανταινέτε.

972. 17. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων τέτων δικαζόμενοι.] Non placet haec lectio, nec occurrit melior.

26. δικαίοις ἂν ἁλισκόμενόν με ἐπὶ τᾶτο ἀποχωρεῖν.

973. 13. ἐκ τῆ ἐγκλήματος τέτε.] M. τᾶτο δῆλον. et, v. 20. οἰκέτη με ταῦτα, vel τὰ τοιαῦτα, pro μετὰ ταῦτα.

974. 10. κατέζησεν ὡς αὐτὸν.] ἀντὶ τῆ πρὸς ἑαυτὸν. F. ὡς ἑαυτῆ, f. ὄντα.

15. καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα.] Suidas: εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον. Ego suspicor, esse proprium loci nomen, seu asyli seruorum, vt fuit τὸ καθέζεσθαι ἐπὶ τὸ χῶμα, asylum trierarcharum: nisi forte hoc dicat, auocatos fuisse seruos a mandato opere, et ad aliud traductos.

22. ἢ ἔχειν, ἢ κτήσασθαι.] Aut τὸ ἢ κτήσασθαι abundat, aut καὶ κτήσασθαι legendum.

975. 24. καθάπαξ μὴ πρατῆρας ἔχων addita negatione legendum, sententia docet: nisi placeat, καθάπαξ, πρατῆρα σὲ ἔχων.

976. 1. αὐτὸς δυοῖν ταλάντοιν [προσδικάζεται.] Tanti Pantaenetum aestimasse mulctam, ex iis, quae sequuntur, apparet.

10. πρὸς τὲς τετταράκοντα.] Huius magistratus nomen alibi me legisse non recordor.

13. καὶ τέτων τὰς παραγραφὰς ἀντιλαγχάνειν.] παραγράφεσθαι, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην.

16. τᾶτο ἐξαλήλιπται.] ὑπὸ τίνων, τῶν θεσμοθετῶν; ἢ τῆ ἄρχοντος: Sequitur enim δυνήσεται.

19. καὶ οὐ πρόσεστι τῇ παραγραφῇ.] Verteram: abolita sunt, et ad praescriptionem non pertinent:

nent: ad crimina referens: quasi scriptum esset: καὶ ἐ μέτεσι τῇ παραγραφῇ. Sed est, vt opinor, (certi enim nihil habeo) querela de iniquitate, vel praetoris, vel sexuirorum, qui exceptionem Nicobuli mutilarint. Nam id accusatori licuisse, non existimo. Alioqui pro παραγραφῇ legendum videretur γραφῇ.

976. 22. τὸ γινώσκειν καὶ συνιέναι addita coniunctione. τὴν γνῶσιν καὶ σύνεσιν τὴν ὑμετέραν τῶν δικαίων. vlt. ἐάν τις ἐξείλῃ.] Hinc τὴν ἐξέλην deducit Libanius.

977. 4. κἂν ἄλλως τις.] Aduerbialiter per ω. vel κἂν ἄλλο τις. et v. 8. τῶν μέτρων ἐκτός. Nam ἐντὸς τῶν μέτρων, vtique licet.

19. ἂν προεισφορὰν μὴ κομίζηται.] Cum diuites tributum pro pauperibus pependerunt, nec pecuniam profillis numeratam recuperare potuerunt. Vide Vlpianum in orationem περὶ συμμοριῶν.

21. τοῖς ἕτερον συντρήσασιν εἰς τὰ τῶν πλησίον.] συντρεῖν ἕτερον, perfodere aut perforare alterum, in ea, quae vicinorum sunt. Videtur aliquid mendi esse in verbis: et τὸ ἕτερον fortassis abundat: sed sententia non est obscura.

23. τῶν ἐν τῷ νόμῳ τι ποιῆσι.] S. τῶν ἀπηγορευμένων ὑπὸ τῆ νόμε.

25. περὶ τέτε ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικήν, προσφθεγκτέον ἐδ' ἐγγύς.] προσφθεγκτέον ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν τῷ δανείσαντι Πανταινέτῳ, ἐδ' ἐγγύς: ἀντὶ τῆ Πανταινέτῳ κατ' ἐδένα τρόπον δίκην εἶναι κατὰ τῆ δανείσαντος.

978. 4. τῶν δικαστηρίων ἤδη ἐπικεκληρωμένων.] κληρωτὰ γὰρ τὰ δικαστήρια. Isocrates Areopagitico: πρὸ τῶν δικαστηρίων κληρουμένες, εἰδ' ἔξουσι τροφὴν, εἴτε καὶ μή. Sunt etiam certis in causis, apud Romanos quidem, ex ordinariis iudicibus aliqui a Reis delecti, et ab alterutris nonnulli reiecti, vt in Milo-

nianae interpretatione docet Asconius. Si ἐπικεκυρωμένων, significat, sortitione peracta, iam cum autoritate fuisse iudices.

978. 6. καὶ περισήσας τὰς μεθ' ἑαυτῦ τὸ ἐργαστήριον συνεσηκότων.] Mendosus locus. F. τὰς μεθ' ἑαυτῦ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων συνεσηκότας. etsi malim: τοὺς μεθ' ἑαυτῦ συνεσηκότας, gregalibus suis adductis. Verti, vt potui: adductisque secum iis, qui vna cum ipso officinam constituerant. Sed rectius fortassis intelliguntur τὰ ἐργαστήρια τῶν συκοφαντῶν, de quibus agitur in exceptione aduersus Zenothemidem.

10. τὴν δίκην ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ.] Ne quid de petita mulcta detrahatur. Pollux lib. 8. ἀτίμητος δίκη, ἣν ἐκ ἔστιν ὑποτιμήσασθαι, ἀλλ' ἣ τοσόνδε τετίμηται, ὅσον ἐπιγέγραπται. Suidas: ἀτίμητος ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων ἐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Huic contrarium habet Varini Lexicon: ὁ μὲν τιμητὸς ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων ἐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὰς δικαστὰς ἐδει τιμᾶσθαι, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι, ὁ δὲ ἀτίμητος τἐναντίον, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς ἐδὲν δεῖν τὰς δικαστὰς τιμῆσαι. Ac Pollux cum Varino consentit, vt videatur Suidae locus deprauatus. ζημία autem ἀτίμητος, quam hic petit Pantaenetus, non erat legibus, sed ab ipso accusatore definita duorum talentum. Itaque pro definita legibus, malim, eam, quam postulasset, aut in actione perscripsisset.

18. προκαλεῖταί με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.] Nam si quaestiones processissent, iudicio nihil fuisset opus. Sed mirum, licuisse pecuniam semel depositam tollere.

979. 4. ἠλίκον ἐστὶ πλεονέκτημα καταπεπλῆχθαι τὸν βίον.] Quanta esset iniuria vitam abiectam agere.

F. μὴ

F. μὴ καταπεπλῆχθαι. et hoc sequor, dum melius aliquid inuenero.

979. 5. ἐμαυτὸν ταῦτα πάσχειν ἐδόκει, καταφρονούμενος.] Aut ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, aut ἐμαυτὸν καταφρονέμενον.

8. παρ' ἃ ἠγέμην δίκαια.] τὸ παρ' videtur abundare, et legendum ἠναγκαζόμην ἃ ἠγέμην δίκαια. Nam παρὰ τὰ δίκαια ἀντιπροκαλεῖσθαι ὁμολογεῖν, absurdum esset, si fateretur, se iniqui aliquid postulasse.

24. ὅπερ ἔλεγχος.] M. ὅσπερ. et p. 981. 13. ὧν δίκην λαχὼν ἤρηκεν, παρὰ τὸ αἱρέω, non τὸ ἐρέω. et v. 15. αὐτὸς αὐτὸν, S. τὸν οἰκέτην.

981. 25. καὶ βακτηρίαν φορεῖ.] Vtrum id foeneratorum insigne fuit? an habuerunt in eo descripta debitorum nomina? aut incisas aeris alieni summas? τῷ γὰρ ταχέως βαδίζοντι τίς χρεία βακτηρίας.

983. 8. ἠξίωσας ὑποξῆναι.] γενέσθαι.

18. ἂν ἑλών τις ἀκεσίᾳ φόνε.] M. ἑκεσίᾳ. τᾶτο γὰρ δεινότερον. et, p. 984. 1. τᾶτ' ἔσαι δεινότατον.

IN ARGVMENTVM EXCEPTIONIS ADVERSVS NAVSIMACHVM ET XENOPITHEN.

Pag. 984. 3. ἔλαχον δίκην ἐπιτροπῆς αὐτῷ. et, v. 4. λαβόντες τρία τάλαντα. et, ibid. ἀφῆκαν αὐτὸν τῶν ἐγκλημάτων. et, v. 8. οἱ δὲ παραγράφονται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 985. 1. τὲς εἰληχότας ἡμῖν.] S. δίκην. quae vox fortassis a librariis est omissa.

5. ἐὰν ἀδικεῖσθαι δοκῶ, ἢ [καὶ μὴ.] τὸ ἢ mallem abesse, vt est annotatum in varia lectione.

8. τριάκοντα μνᾶς.] Quater 30. minae sunt 120. et quater 3000. drachmae sunt totidem (1000. enim drachmae 10. minas faciunt) 60. minae talentum. Er-

go 240. minae sunt 4. talenta: quia vterque frater a quatuor fratribus tricenas minas postulauit.

986. 3. ὧν ἔνεστιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κύριον.] Pro ἀφ', ἢ ἐξ ὧν.

9. ἀφ' ἃ τυγχάνουσι γεγραμμένοι.] ἀφ' ἃ τὸν πατέρα ἐγράψαντο.

11. καθ' ὃν.] F. πρὸς ὃν, ἢ μεθ' ἃ.

15. καὶ πάντων τῶν πλείστων ὡς εἰπεῖν.] F. καὶ τῶν πλείστων ἢ πάντων ὡς εἰπεῖν, S. τετελευτηκότων.

988. 3. ἐκεῖν ἅ γε per γ, non per τ. qui error frequens est ob γάμμα alterum, cum et lineola etiam versus sinistram errore calami additur. Videtur hic locus esse mutilus, quod solutio ista Hermonactis quasi ex abrupto inferitur, et magnae impudentiae esset, a tutoribus eam pecuniam postulare, quam ipsi suae tutelae facti, a debitore accepissent.

21. εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκεσιν.] εἰς τοῦθ', ὃ.

990. 1. δίκην τελέσαισθ' ὑμεῖς] τελέσασθαι δίκην, ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Sic πρὸς Βοιωτὸν infra, p. 999. 25. εἰ ἐρήμην ἐάσει τελεσθῆναι τὴν δίκην.

6. καὶ τεκμηρίῳ χρήσασθαι τούτῳ, τῷ μεγέθει.] F. τούτων (S. τῶν χρημάτων) τῷ μ.

11. τῶν τότε λεχθεισῶν.] λέγειν δίκας in hac significatione (quod sciam) non dicitur, sed λαγχάνειν vnde εἰλημμέναι δίκαι καὶ ληχθεῖσαι per η in secunda παρὰ τὸ λήχω.

23. ὡς οἷόν τε μέγιστα.] Hanc lectionem probo.

992. 24. μᾶλλον δ' οὐδὲ δικαίων.] Felic. οὐδὲ δίκαιον, ἢ οὐδὲ τῶν δικαίων.

27. καὶ κακῶς.] F.A. καὶ τὰ μὲν ἴδια κακῶς ἀνηλωκέναι, τὰ δ' ἀλλότρια, etc. vt constet ἀντίθετον.

993. 1. ἢ ὡς εἰσὶν ὧν ἂν ἀφήκητε, οὕθις ὑμῖν δίκαιος τὸ λαγχάνειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι.] F. ἢ ὥς εἰσιν, ἃ ἂν ἀφι

ἂν ἀφήκητε, αὖθις δίκαι; ἢ ὡς τὸ λαγχάνειν ἔτι δίκαιόν ἐστι.

993. 11. ἣν πρώην ἀφείλοντο Αἰσίᾳ, δίκην ἑλόντες.] ἀφείλοντο Αἰσίᾳ coniunge.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS BOEOTVM DE NOMINE.

Fortassis Boeotus hic est, de quo scribitur in Midiana, p. 537. 21. ἴσασιν Εὐαίωνα πολλοί, τὸν Λεωδάμαντος ἀδελφὸν, ἀποκτείναντα Βοιωτὸν ἐν δείπνῳ καὶ συνόδῳ κοινῇ, διὰ πληγὴν μίαν: vt homo malus male perierit.

994. 4. εἰ ὄντως εἰσὶν ἐξ αὐτῆς.] αὐτῆ lege, τῆ Μαντιθέᾳ. Nam de matre quis dubitet?

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 995. 21. καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον.] Et mulctam sibi pecuniariam, sponsoribus datis, indixerat. Sic verti, quasi mulier esset mulctanda. Sed et ex argumento, et ipsis in Boeotum orationibus, apparet, Mantiam pollicitum esse Plangoni pecuniam, apud sequestrem depositam, aut sponsoribus datis. Itaque malo: Certam stipulata pecuniam. Etsi videtur Mantias suapte voluntate et deceptus et coactus. Quam enim facile mulieris impudentiam et perfidiam sponsorum aut sequestrium testimoniis refutasset?

996. 27. ἢ πρὸς ὁντινα ἂν ᾖ ἡ δίκη.] Aut alius, apud quem causa est agenda. Sic verti, vt referrem ad magistratus. Varia enim iudicia fuerunt Athenis. etsi verba videntur potius ad accusatorem pertinere: aut is, cum quo est iudicium: is, qui non in ius vocauit.

997. 17. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ τῷ χαλκείῳ προσέσαι.] F. ὥσπερ χαλκείῳ, ἢ ἄλλῳ τινί. Verti: nisi forte nota, vt alteri cuipiam, aereo vasi adiicia-

iiciatur. χαλκεῖον, χαλκῆν σκεῦος, vt χαλκεῖον δωδωναῖον: et ἐν ᾧ χαλκεύουσιν, τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως, aeraria officina, quae et χαλκεῖον. Hesychius etiam: χαλκεῖα τὰ τῆς εὑρέσεως τῶν τεχνῶν ὑπομνήματα. Item: χαλκεῖα, ἑορτὴ ἀγομένη Πυανεψιῶνος, εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, εἴτε τῷ Ἡφαίστῳ. Varinus. Insignia etiam officinis addi solere, non est ignotum: et Luteciae nulla fere domus est, quae non certo signo sit notata. Malo tamen interpretari: vt aeneo vasi, aut alteri cuipiam rei adiiciatur.

998. 1. ἂν ἄρα ἄτερος ἡμῶν.] ἂν ἄρα ὁ ἕτερος ἡμῶν.

4. Δυοῖν πινακίοιν τὸν ἕνα κληροῦσθαι.] Ergo tabellis in sortitione sua nomina inscripserunt, vt apud Romanos tabellis suffragati sunt, vnde lex tabellaria.

8. ἀλλ' ἀδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίες ἔχειν.] F. ἡμᾶς ἔχειν, καλὸν, pro ἐνίες.

999. 14. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις.] Fortassis expeditione exhausto aerario, merces iudicibus data non fuit. Nam in Timocratea negat, eos gratis hoc munus obituros.

15. ταῦτα δ' εἰ μὴ συνέβη coniunge.

16. σεσημασμένων ἤδη τῶν ἐχίνων.] Quid vero ista obsignatio obstat, quo minus testes producantur?

19. ποιήσασθαι αὐτὸν, ἃ λέληθεν.] ἔγνωσαν πολλοῖς, ὅτι ἐποιήσατο. Ne coniunge, ἃ λέληθεν αὐτόν.

24. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τέτοις.] δανείζων αὐτοῖς μαρτυρίαν.

1000. 11. ἃ δήπε τῆτον μὲν δίκαιον.] Sequitur a fine περιόδε ἀποφαντικῆς, ἐκ ἔγωγε ἡγοῦμαι: quasi ea fuisset ἐρωτηματική: ἆρα τὸν μὲν δίκαιον.

1001. 19. εἰς παῖδας χορεύσων.] ἀντὶ τοῦ ἐν παισὶ.

24. ἐγὼ μὲν ἀδένα ἂν οἶμαι.] τὸ ἀδένα, etiam sequente vocali scribo integrum, ne ἀδῆν neutro gene-

. . . . . re le-

re legatur. Apoſtrophus enim facile omittitur, ſequente praeſertim tenui vocali.

1002. 8. *τίς ἦν χρηματιστὴς ὁ πατὴρ.*] *ἀντὶ τοῦ ὅτι οὐ χρηματιστικὸς ἦν, ἀλλὰ προετικὸς χρημάτων.* Haec lectio melior eſt, quam *τίνος ἦν.* Niſi quis forte ſubintelligere velit, *ὅτι ἐ χρημάτων, ἀλλ' ἡδονῶν ἐπιθυμητὴς· Φιλογυνὴς μᾶλλον, ἢ Φιλοχρήματος.*

22. *ὁρῶν ὥσπερ ἂν ἄλλον τινὰ ἑτωσὶ.*] *ὁρῶν ἑτωσὶ ὥσπερ.*

23. *καὶ συχνῶς.*] S. *νεώτερον, τετέσιν, ἐκ ὀλίγοις ἔτεσι.* Hoc malo, quam, Idque crebro, vt ad verbum Video referatur.

Ibid. *ὅσα ἐξ ὄψεως.*] S. *τεκμαίρεσθαί ἐστι.*

26. *τί ταυτὸν ἔχει δικαίως.*] P. *τί ταυτὸν ἐμοὶ δικαίως ἂν θείης ὄνομα*, S. *σεαυτῷ.* Locus videtur et corruptus et mutilatus. Deeſt enim reſponſio, cuiusmodi fuerit: *τί ἂν ἀποκρίναιο;* et v. 27. *εἰ γὰρ Μαντίθεον* non optime cum ſuperioribus cohaerere videtur. Sed quid ſi legas? *τί σαυτῷ δικαίως ἂν θείης ὄνομα; τί ἂν ἀποκρίναιο; εἰ γὰρ.* Haec certe minus habent ſalebrarum.

1003. 9. *ὥς ἐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ.*] Videtur inuerſus verborum ordo: *ὥς ἐ τῷ δικαίῳ μόνον*, (Iuſtum enim eſt ſuum cuique manere nomen) *ἀλλὰ καὶ τῷ χρόνῳ.* Tempore qui prior eſt, potior quoque iure putatur.

10. *πρεσβεῖον.*] *γέρας ὀφειλόμενον τῷ πρεσβυτέρῳ.*

19. *τοῦτο γὰρ εἰσήχθης.*] *κατὰ τοῦτο, ἢ ὥσε ἔχειν τοῦτο.* Niſi forte *τούτῳ* dandi caſu legendum.

1004. 13. *ἐκ οἶδα, οἷον δεῖ τὸν προσήκοντα εἶναι περὶ τοὺς γονέας.*] *τὸν προσήκοντα, ἀντὶ τοῦ τὸν γνήσιον, ἀλλὰ μὴ νόθον υἱόν.*

1005. 1. *ἐᾷ εἰ τὰ μάλιστα ὁ πατὴρ ὄντα σὲ αὐτοῦ, μὴ ἐποιεῖτο, ἐκ ἀδικῶ.*] *ἀντὶ τοῦ ἐκ ἂν ἠδίκουν.*

1006. 6.

1006. 6. *ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ ἔσαν.*] *λαγχάνει, ὅτι ἡ δίκη ἀνάδικος.*

7. *ἐξαρχῆς ἔδει αὐτὸν ἐᾶν τελέσασθαι.*] Satis fuisset, non respondere. Neque enim se in ius vocatum, qui Mantitheus esset, sed Boeotum quendam, qui ipse non esset.

17. *ὃς ποιεῖ κυρίας εἶναι τὰς παῖδας.*] *τὸ εἶναι* malim *ἀπεῖναι.*

26. *ὧν γ' ἂν μὴ ὦσι νόμοι* legendum, vt annotatum est.

Ibid. *ἀλλὰ γνώμῃ.*] *τὸ ἀλλὰ* videtur expungendum.

1007. 7. *καὶ κατὰ τὴν τότε προσομολογίαν.*] Vera est haec lectio. Supra enim dixit p. 1006. 6. *ὁ πρόλεγον ἑαυτὸν Βοιωτὸν προσαγορεύσας.* Nec reponendum, *καὶ κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁμολογίαν.*

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA BOEOTVM DE DOTE.

Pag. 1007. 1. *καὶ ἔτος περὶ.*] Lego *παρὰ, ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.* Nam *περὶ* significaret, et hic agi de nomine, quod falsum est.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1008. 9. *ἠνάγκασεν αὐτὸν ὑπομεῖναι τούτους ποιήσασθαι.*] *τὸ ὑπομεῖναι* videtur abundare.

1009. 13. *ὀκτωκαιδεκαέτη γῆμαι.*] F. *ὀκτωκαιδεκαέτει* dandi casu. quia praecedit *συνέβη μοι.* Fel. *ὀκτωκαιδεκαέτῃ* in prima simplicium.

1010. 26. *μεθ' ὧν ἔτος.*] *ἀντὶ τοῦ μετὰ τέτων.*

1012. 22. *ἵν' ἢ ἐκ μέν.*] *τὸ ἢ παρέλκει.* Lege, *ἵν' ἐκ μέν.*

1013. 4. *παραγραψάμενοι Σόλωνα Ἀρχιέα.*] *ἀντὶ τοῦ ἑλόμενοι.*

1013. 14.

1013. 14. ἀπεδιήτησέ μοι] F. μϐ. et mox, v. 15. ἀδίκως μοι ἐγκαλῶν. permutatis vocibus μϐ et μοι. et v. 16. ὅτε ἐφῆκεν, vnde ἔφεσις.

18. λύσιν τοῖς ἐγκλήμασι] Conſtructio poſtulat λύσειν per ει verbum, οἰόμενος λύσειν. et p. 1014. 2. ἀναγνώσεταί ὑμῖν τὰς περὶ τούτων. et p. 1015. 1. ἵνα δὲ μὴ ἐξαπατηθῆτε, pro ἵνα οὖ.

1015. 19. ἐπὶ μὲν τῷ τὰ ἀλλότρια λαμβάνειν ὁ, τιῶν ἐποίουν.

1016. 3. ἃ φασὶ τὸν πατέρα Κλέωνα.] De hoc vide Ariſtophanis ἱππέας et Thucydidem.

4. τῶν ὑμετέρων προγόνων.] Si Cleomedon fuit Cleonis filius, quomodo iſta vox locum habet? niſi et Cleomedon admodum fuerit ſenex, et πρόγονοι ἀντὶ τῶν πάππων ponantur.

1017. 1. ἀποδέδεικται μαρτυρίας.] Notatum eſt ἐμβέβληται. ſupra συμβεβλῆσθαι μαρτυρίαν, pro quo fortaſſe legendum ἐμβεβλῆσθαι.

6. ὥστε περικλητῆρες δύο μόνοι ὄντες.] Sententia eſt, multos fuiſſe alios eius rei teſtes, vt nihil neceſſe fuerit, iſtos ſycophantas adhibere.

7. δεκάτην ὑπὲρ τέτε ἐσιᾶσαι.] Non poſſum hoc melius explicare, quam verbis doctiſſimi viri Ioachimi Camerarii ex annotationibus ad Varennii ſyntaxin. τῇ ἑβδόμῃ, inquit, dabatur otium, et permittebantur luſus pueris. τῇ δεκάτῃ nomina imponebantur quondam infantibus, vnde eſt ποιῆσαι et ἐσιᾶσαι δεκάτην apud Demoſthenem πρὸς Βοιωτὸν, περὶ τῦ ὀνόματος, et περὶ προικός. Verum haec δεκάτη, non menſis intelligenda eſt, ſed decima, ſiue dies, ſiue nox, poſt genitum puerum.

20. ὅτι ἔτος ἦν ὁ διώκων.] Alii addunt τὴν δίκην.

1018. 8. πληγὰς συναψάμενος.] Commentus, orto iurgio ſe a me vapulaſſe, πλασάμενος, ὅτι ἐπλήγη ὑπ' ἐμῦ Βοιωτός. Hoc fere malo, quam ἐρεθίσας ἡμᾶς

ἡμᾶς ἐπὶ πληγὰς ἐλθεῖν: etsi in versione secutus sum hanc sententiam.

1019. 13. παρὰ τῦ ἡμετέρυ προγόνυ.] F. προξένυ. et v. 20. ὑπηρετοῦντι, quia praecedit, μοι νενομισμένῳ. Nisi placeat τὸ ὑπηρετῶν κατ' ἀντίπτωσιν εἰλεγμένον.

1020. 8. Κόνωνι τῷ Τιμοθέυ.] Videtur fuisse moris, primogenito aui paterni nomen indere.

13. ἀπαντήσαντες τότυ.] F. A. ἀπαντήσαντες, τότυ παρόντος.

1021. 17. ὃν ἔτος πρὸκαλεῖτο] πρὸβάλλετο videtur rectius.

1022. vlt. ᾧ προσῆκε καὶ εἴ τις.] M. ᾧ προσῆκεν εἴ καί τις ἄλλος.

1023. 17. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, εἴκοσι μνᾶς δανεισάμενος.] Haec lectio vera est, altera inepta.

1024. 22. καὶ νῦν εἰ γενήσεται.] F. καὶ νῦν ἐγγενήσεται.

1025. 8. ζῆν σὺν τούτοις.] Alii συζῆν τούτοις, quod perinde est.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS SPVDIAM.

Pag. 1027. 16. φησὶ γὰρ αὐτὸν καὶ τῦ Πολυεύκτυ καὶ τῆς πρεσβυτέρας ὀφείλοντα χρήματα.] F. καὶ τῷ Πολυεύκτῳ καὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1028. 12. καὶ νῦν κινδυνεύω μὲν ὅμως δ'] Haec inter se cohaerent, nec opus est κινδυνεύομεν legere.

Ibid. κινδυνεύω ἐχ ὁμοίως ἔχειν.] Sic Plato Euthyphrone: κινδυνεύει σοφός τις εἶναι ὁ Μέλιτος. Nisi forte pro ἔχειν placeat ἔχων: vt sit sententia: ἐγὼ μὲν κινδυνεύω (absolute) ἔχων ἐχ ὁμοίως τότῳ πρὸς τοτονὶ τὸν ἀγῶνα.

1028. 13.

1028. 13. ἀλλ' ἔτος μὲν] ἀντὶ τοῦ ἔτος γάρ.

14 πολλάκις εἰθισμένος ἐνταῦθ' εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι.] τὸ ἐνταῦθα videtur abundare. Sed fi παριέναι legas, vt eſt annotatum, τὸ εἰς ὑμᾶς abundabit. Lego igitur, aut εἰθισμένος ὡς (hoc enim malo, quam εἰς) ὑμᾶς εἰσιέναι: aut εἰθισμένος ἐνταῦθα παριέναι. Sic poſtea, p. 1035. 11. ὅσῳ καὶ πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται. Sed parum refert, cum ſententia ſit perſpicua. Nam tacite et ſe commendat, vt a litibus abhorrentem, et aduerſarium, vt litigatorem, perſtringit.

1029. 8. ἐφ' ᾧτε κομισάμενον.] Si κομίσασθαι legas, erit addendum καὶ μήτε κακόνουν εἶναι. Sed participium melius.

9. ἅπερ ἦν εἰς τὴν ἐσίαν εἰσενηνεγμένος.] F. εἰς τὴν οἰκίαν, quia adoptatus fuerat.

26. καὶ τὸν Λεωκράτην συνέζησε.] ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῦ Λεωκράτους κομίσασθαι ἐκέλευσεν.

1030. 4. εἰς ἅ τις ἀπετίμησεν.] Alii ὅσα τις ἀπετίμησεν, eodem fere ſenſu.

1031. 10. σκηνήν τε, ἣν ἔχουσιν lege pro δέ.

14. καὶ προαναλωσάσης.] Cum ante inſumſerit. F. προσαναλωσάσης, pluribus etiam ſumtibus factis.

16. τὰ δὲ ἔτω φανερῶς.] F. A. ὀφειλόμενα, οὐκ ἀποδίδωσι.

17. ὑποκινδύνους αὐτοὺς καθισάντας.] Hoc adiectiuum, vt et ὑπόχρεος, quod ante habuimus, cum alibi nusquam mihi lectum ſit, puto, ὑπευθύνους, quod frequentiſſimum eſt, ſcribendum. Felic. habet ὑπὸ κινδύνους, διαιρέτως, quod nec ipſum placet.

26. ὀφείλειν ἐμοὶ καὶ συζήσαντος.

1033. 9. ὡς λάθρα καὶ διακρυψάμενοι.] M. καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι.

16. ἔτ' ἠγανάκτησεν εἰσελθών.] Vel ἔτε εἰσῆλθε καὶ ἠγανάκτησε, neque ingreſſus aut indignatus eſt: vel, cum ingreſſus eſſet, neque conqueſtus eſt, etc.

1033. pen. καὶ προσοφειλομένων.] ὀφειλομένων πρὸς ταῖς λ' μναῖς.

1034. 6. κατὰ μὲν τοῦθ' ὑμῖν.] Hac quidem ratione. Sed fortaſſe rectius eſt, hac quidem in parte: S. κατὰ τὴν ἀποτίμησιν τῆς οἰκίας.

7. σκέψασθε δὴ καὶ περὶ τῶν εἴκοσι μνῶν.] Recte habet haec lectio. Nam 2. minae et 1800. drachmae coniunctae, faciunt 20. minas.

1035. 17. ὡς ὡμολογεῖτο τότε τὰ σημεῖα.

1036. 8. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, τέτων.] Annotatum eſt ἐξέδοτο τέτω, quod fere malim.

10. πῶς ἂν ἐδὲν ἔλαττον.] F. πῶς ἂν τόνδε ἔλαττον ἔχειν, aut πῶς ἂν ἐδὲν ἔλαττον ἔχει (S. ὁ Σπεδίας σε) φήσειέ τις. hoc eſt, πάντως ἔλαττον ἔχει. Eſt ὑποφορά: qua quis obiicit, Spudiam cum ornamentis habere tantum 40. minas: accuſatorem vero et 40. minas dotis, et praeterea 10. minas poſtulare, quod ipſe negat, cum vxorem inornatam acceperit.

17. προσαπέτισε.] Si dependit Polyeuctus 10. minas, ſenſus erit, ornamenta illa mulieri non a patre, ſed a Leocrate marito, data fuiſſe. ſin ἀπετίμησε: Polyeuctum, ornamenta filiae ab ſe data 1000. drachmis aeſtimaſſe, vt dos 40. minarum compleretur. M. προσαπετίμησε.

16. ἐγὼ δ' ἅπερ ἔπεμψέ μοι, χωρὶς τῆς προικὸς, ὅσ' ἔχω μόνον.] Videtur mendoſus hic locus: et emendationis coniectura me deſtituit. ſed fortaſſis in hac obſcuritate παράργημά τι ῥητορικὸν ἐμφωλεύει.

22. ἐπετιμᾶτο.] ἀπετιμᾶτο.

Ibid. ταῦθ' ἅπερ ἀπετετίκει.] Ergo ornamenta maritus dedit, pater perſoluit.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS PHAENIPPVM.

Pag. 1038. 7. πεπονηκέναι λέγων.] χρήμασιν ἀπειρηκέναι καὶ ἔθ' οἷός τ' εἶναι τριηραρχεῖν. ſic ſupra

v. 1. τῷ πεπονηκότι τέτων, non significat, ei, qui diligens fuerat in administratione: neque hic, cum diceret, se diligentem fuisse in administrando: sed vt in orationis περὶ στεφάνε argumento, p. 223. 1. τὰ πεπονηκότα μέρη τῆ τείχες, τὰ ἐπισφαλῶς ἔχοντα καὶ ἐρειπόμενα.

13. καὶ ψευδῶς ὀφείλει πολλὰ πραττομένω.] Apposuisse creditorem, qui magnam ab ipso pecuniam postulet, significat.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1039. 18. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις.] τοῖς μεταλλικοῖς: iis, qui fodinas habent, qui et Germanice alicubi appellantur *Die Gewerken*, ab operando.

19. τὰ δίκαια μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις.] Absurda est haec lectio. Itaque repono τὰ δὲ καὶ μεγάλαις περιπεπτωκὼς ζημίαις, quia antecedit, v. 17. τὰ μὲν τῆς. ζημίας autem hic ad detrimenta rei familiaris potius, quam ad mulctas a iudicibus irrogatas, pertinere videntur. Nam eae mox seorsim exponuntur.

21. τρία τάλαντα καταθεῖναι· τάλαντον κατὰ τὴν μερίδα.] Mutilus videtur hic locus. Nam et qua ratione reliqua duo talenta deberet, exponendum fuit, nisi placeat τὸ κατὰ distributiue positum esse: singula talenta pro singulis portionibus.

1040. 14. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιάν.] ἀντὶ τῆ περιών. ἐσχατιὰ δὲ, ἄκρα τελευταία, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίε τὸ συνάπτον τοῖς ὄρεσιν ἐρημία. Hesychius. Varinus vero παρὰ τῷ ποιητῇ ἔσχατον τόπε μέρος, χωρίου ἔσχατα, ὦ γειτνιᾷ ἔρημος τόπος. Nobis licet vertere agrum seu praedium, generali verbo pro speciali vsurpato, ob Latini sermonis penuriam: quod saepissime vsu venit, vt καιρὸς, εὐκαιρία, ἀκαιρία, tempus, βελὴ, εὐβελία, ἀβελία, δυσβελία, consilium, et alia sexcenta.

1040. 22. ὁ ἀπηλωημένος.] Suidas: ὁ ἀπὸ τῆς ἄλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι, τετέσι τὸ πατηθῆναι. Thema eſt, ἀλωάω, ἀπαλωάω, διὰ τοῦ ω μεγάλου, quia fit παρὰ τὴν ἄλων ἀττικῶς, ἀπαλοιάω autem per οι, τὸ ἀποκόπτω, vnde πατραλοίας, ὁ φονεὺς τοῦ πατρός.

1041. 3. πλέον δραχμὰς.] Numerus deeſt. Nam ſi legas πλέον δραχμῆς, fex alini cum agaſonibus plus conſument.

5. ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν.] Hinc apparet, in permutationibus, eos rem diuinam facere ſolitos.

17. μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην.] ὕλη ſylua eſt, et in genere, materia: quae cuiusmodi hic fuerit, lignane, an argilla, an ſtramen, aut foenum, aut aliquid aliud, quaerant curioſi.

1042. 11. μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν.] ἀντὶ τοῦ αὐθαδῶς καὶ ὑρμητικῶς. 6. cap. Eſtheris, λυπέμενος κατὰ κεφαλῆς poni videtur ἀντὶ τοῦ σφόδρα καὶ ὑπερφυῶς.

14. τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος.] τῇ τρίτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 23. Auguſti.

16. τῇ ἕκτῃ.] τῇ πέμπτῃ ἐπὶ εἰκάδι. 25.

17. εἰς ἑτέραν.] εἰς ἑδετέραν, ἀττικιστί.

26. πολλάκις γὰρ παρά γε τοῖς νόμοις.] Vtrum παρά γε τὰς νόμους, an ἐν τοῖς νόμοις. videtur τὸ παρὰ ex inferiore verſu παρὰ ταῖς ἀρχαῖς et huc perperam translatum.

27. ἑτέραν, ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες, ἐθέμεθα παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις· καὶ δίκας καὶ κρίσεις ἀναβάλλονται τοῖς ἀντιδίκοις οἱ ἄρχοντες.] ſic diſtinguo et lego hunc locum: συγχωρήσαντες ἡμῖν αὐτοῖς, ἐθέμεθα ἑτέραν (ἡμέραν) παρὰ ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις· καὶ οἱ ἄρχοντες ἀναβάλλονται δίκας, etc.

1043. 12. ὅπερ καὶ μικρῷ πρότερον εἶπον, πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον ἀδὲν, ἀλλ' ἢ βελόμενος δοκεῖν μὲν δεδωκέναι

δωκέναι τὴν ἀπόφασιν.] Videtur Phaenippus dediſſe libellum, ſed ita negligenter et confuſe ſcriptum, vt nihil inde certi colligere potuerit accuſator: idque fieri potuit, vel imperitia ruſtica, vel calliditate, aduerſarii deterrendi cauſa.

1043. 17. πλέον νέμειν τῷ δικαίῳ.] πλέον, ἢ δίκαιόν ἐστι. Non eſt plus aequo tribuendum: vel, non committendum vobis eſt, vt meliore conditione ſint, quam caeteri. νέμειν πλέον τῷ δικαίῳ, ἀντὶ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐᾶν.

22. τὴν εἰς τὸ δικαστήριον.] κατ' ἀντίπτωσιν, καὶ προθέσεων ἐναλλαγήν, τὴν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ſicut εἰς οἶκον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἐν οἴκῳ.

1044. 8. ἂν ὤμοσα πρὸ τῆς ἀποφάνσεως. et ibid. πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἔργοις. et v. 17. τοῖς ἀργυρείοις.

1045. 3. πωλῶν τὰς κριθὰς ὀκτωκαιδεκαδράχμους.] τὸν μέδιμνον ὀκτωκαίδεκα δραχμῶν.

4. καὶ τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον.] τὸν ἀμφορέα, ἢ μετρητὴν δώδεκα δραχμῶν. Gaza Metretam vertit amphoram, Eraſ. 2. Ioannis: Cadus, inquit, ſiue metreta, menſura congiorum decem. In Lexico Graecolatino ἡ μετρητὴ genere foemineo ὀξυτόνως ſcriptum eſt, hic maſculino παροξυτόνως ὁ μετρήτης. In veteribus Graecis Lexicis hanc vocem non reperio. In Iohanne acuitur ὑδρίας χωρούσας ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Vbi genus diſcerni haud poteſt. Pollux: μετρητὰς οἴνου Δημοσθένης. lib. 4. cap. 23. et l. 10. cap. 20. ἀλλὰ καὶ μετρίτην (διὰ τοῦ ι. παρὰ τὴν μετριότητα ὁ Φιλύλιος) τὸν ἀμφορέα εἴρηκεν. et Φιλόχορος παρὰ τοῖς παλαιοῖς φησὶ τὸν ἀμφορέα κεκλῆσθαι κάδδον.

18. ἑκατέρῳ ἐμοὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ.] Vtrum ſingulis 45. an vtrique ſimul?

1046. 11. καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων.] Si ἱππέων legas, vertito: deſerta equitum claſſe vehiculum ſibi comparauit. Videtur alludere ad prouerbium ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους μεταβῆναι.

1046. 12. τηλικοῦτος ὤν.] Vel ad iuuenilem aetatem, vel ad ſtaturae proceritatem referri poteſt: quarum neutram deceat vehiculo potius, quam equo, vehi: cuius in re bellica nullus ſit vſus. In itinere quidem faciendo proceres noſtri ſeculi curribus Hungaricis, quas Gutſchas vocant, malle vti quis miretur? quibus bina milliaria Germanica et amplius, ſingulis horis in planicie confici poſſunt: id quod vix credidiſſem, niſi expertus ipſe eſſem, Auguſta Landſpergam duabus horis peruectus, poſtridieque totidem reuectus: quae oppida ſex mediocribus milliaribus inter ſeſe diſtant, totidemque horas equitando abſumunt.

22. τὸς δὲ νομίζοντας ἀπολαύειν.] Sententia poſtulat ἀπολλύειν.

1047. 3. λέγε ἐντεῦθεν, εἰ ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω] Alii ὀφείλει. F. εἶτ' ἐπὶ τούτοις τάδε ὀφείλω, vt ſint verba τῆς ἀποφάνσεως.

1048. 16. καὶ τὴν τετιμημένην.] Aeſtimatam. F. caeſam materiam, τὴν τετμημένην. Nulla enim τῆς τιμήσεως facta eſt mentio, niſi quod aliquas drachmas Phaenippum inde percipere in dies ſingulos dixit.

1049. 3. καὶ ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων.] Lego καὶ ἐπί τινα δραπετεύοντα.

4 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ νῦν.] Quia verba haec minus belle cohaerent, τὸ καὶ νῦν praetermiſi, ſententiam ſecutus.

10. περιελαθέντα περιιδεῖν.] ἐπιτρέπειν περιελαύνεσθαι. Sed nihil vetat vertere: Neque ab iſtis exagitatum negligatis.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS MACARTATVM.

Pag. 1049. 4. ὡς ἔσα ἐγγυτάτω τῷ γένει.] S. τῷ Ἀγνίᾳ συγγενεσάτη noluit dicere. Philolaus τὸς ἀγχιστ' ἐκγεγαῶτας poetice appellat. ἐγγυτάτω autem ad-

tem aduerbium eſt, pro ἐγγυτάτη, ab ἐγγὺς, ἐγγυτέρω, ἢ ἐγγυον, ἔγγυσα, ἢ ἐγγυτάτω.

6. διαθήκαις ἰσχυριζόμενοι datiuo lege.

9. ἐξ ὧν γαρ ὁ Θεόπομπος.] F. εἰσιὼν δ' ὁ Θεόπ.

IN IPSAM ORATIONEM.

Nulla eſt fere inter Demoſthenicas orationes ita partim deprauata, partim perplexa, vt haec. Itaque confiteor, me aliquot loca parum intelligere: quo minus Oporinum noſtrum in prima editione idem conqueſtum fuiſſe miror. Nam cum is negaret, ſe meam huius orationis interpretationem vbique intelligere, ego rogabam, num ipſe Graeca aſſequeretur? quod cum aeque negaret, pares ergo, inquam, ſumus: nosque plurimos ignorationis huius ſocios eſſe habituros exiſtimo. ἐπιγράφεται μὲν ἔν ἔτοσιν ὁ λόγος πρὸς Μακάρτατον, ἀθλιώτατον δ' ἂν ποιήσειε τόν τε ἑρμηνεύοντα καὶ τὸν ἐξηγέμενον· καὶ πολὺς μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὁ περὶ Ἀγνίδ λόγος, ἥκιστα δ' ἀγνεύει πλείστων σφαλμάτων τε καὶ δυσκολιῶν ὁ λόγος, νόμδς τε ἔχων παλαιὸς, καὶ χρησμὸς ἀλλοκότδς, καὶ γενεαλογίας δυσεφίκτδς. Operam tamen pro virili dedi, vt apparet, τὰς δευτέρας φροντίδας non prorſus fuiſſe inanes et ſuperuacaneas, non vtique minore labore ſuſcepto, quam ab iſtoc ipſo Soſitheo, qui filioli nomine in haereditatem agit, ſed nequaquam paris remunerationis exſpectatione. Sunt enim iis plerique praediti ingeniis, vt contra aequiſſimam Ariſtotelis poſtulationem, nec pro inuentis gratiam habeant, et praetermiſſis veniam negent: et, ſi qua forte culpa commiſſa fuerit, nullam imbecillitatis naturae communis, aut fortunae aduerſioris, rationem habeant: ſed e veſtigio et ſcriptorem et librum capitis damnatum in Barathrum abiiciant. ἀλλ' οἰξέον καλπιξέον.

1050. 4. ὥστε ἔχειν.] ἵνα ἔχωσι, τελικῶς, ἀλλὰ μὴ ἀποστατικῶς.

pen. ὅ, τι ἂν ἐπέλθοι τούτοις.] ἀντὶ τῶν αὐτοῖς.

1051. 5. Ἀγνίᾳ τῷ Ἐξοίου.] Duo fuerunt Hagniae, vnus Buseli, alter Polemonis filius, superioris Hagniae nepos, Buseli pronepos. Vnde autem hic posterior, cuius haereditas controuersa est, τοῦ Ἐξοίου dicatur, non assequor: legendumque censeo, τοῦ Πολέμωνος. Glaucus quidem et Glaucon Exoei filii, vt et Buselus ipse, dicuntur. Vnde hoc nomen ad Hagniam est errore librarii translatum.

21. ἢ παρακαταβάλλειν βάλεται τὸν κλήρου τοῦ Ἀγνίου.] ἐπιδικάζεσθαι τὸν κλήρου ἐκ παρακαταβολῆς.

1052. 13. τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τὸν ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον, προκαλεῖσθαι, ἐάν τις βάληται ἀμφισβητεῖν] προκαλεῖσθαι παρά τινος pro τινὰ προκαλεῖσθαι, suspectum mihi est, etsi post sequitur, p. 1054. 25. ἀνάγνωθι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ πρόσκλησίς ἐστι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον. Videtur et προκαλεῖσθαι pro προσκαλεῖσθαι fere vbique scriptum. Nam αἱ προκλήσεις fiebant extra iudicium.

21. καὶ τρεῖς χόας lege, παροξυτόνως, παρὰ τὸ χέω. Nam χοαὶ ὀξυτόνως sunt inferiae et parentalia.

27. πέμπτον γὰρ μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος.] Ergo tres choes amphoram faciunt.

1053. 3. καὶ δίκων τεττάρων.] Cum accusatores 4. fuerint, et vna rea mulier, videntur 5. disci ponendi fuisse. Scriptum fortassis est δ' pro ε: nisi forte duo ex illis ex professo coniuncti fuerint.

13. εἰς τοὺς φράτορας τοὺς τοῦ Ἀγνίου.] τοῦ Εὐβουλίδου legendum.

15. ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος.] ἐμὲν ἕν, ὦ Σωσίθεε, ἀλλ' ἵνα σὺ τὰ χρήματ' ἔχῃς. Nam Sositheo, semel a Theopompo victo, non licebat denuo ius de eadem re adipisci καὶ παλινδικεῖν. Sed cum iniuriam sibi fa-

ſibi factam putaret, quid facit? filium ſuum tertium Eubulidem adoptat, ſecundo Eubulidae, ſocero, defuncto, (quae adoptio haud dubie acriter eſt, vt contra leges facta, oppugnata a Macartato) et filii ſui nomine agit in haereditatem Hagniae, quam ſecundus Eubulides, ſecundae Phylomachae pater, iure agnationis tenuerat, filiaeque reliquerat.

21. ὅπως ἐκ τῆς θυγατρὸς.] Cur ergo non primogenitum illi adoptandum dediſti, Soſithee? Quia non tibi familia Eubulidae, ſed pecunia curae fuit: ὁ μὲν ἓν λόγος εὔμορφος, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.

1054. 11. ἐψηφίσαντο τὰ δίκαια.] Quae fuerunt illa? τὸν παῖδα τετονὶ εἰσάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὅτι εἰσάγεσθαι. Sic malo accipere εἰδικῶς, quam τελικῶς, vt ante verti: decreuerunt, Iudices, recte et conuenienter, vt puer hic Eubulidae filius in Hagniae familiam introduceretur. Neque vero me pudet meliora peioribus ſubſtituere, etſi et illa interpretatio defenſionem habet ex ambiguitate conſtructionis.

17. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ.] Hinc apparet, Eubulidem, cuius nomine haec habetur oratio, minorennem fuiſſe, ac potius infantem.

27. ἐὰν δ' ἐπιδεδικασμένῳ.] F. ἐὰν δ' ἐπιδεδικασμένῳ ἀμφισβητῇ τις τοῦ κλήρου. Niſi placeat exponere ἐπεὶ ἐπεδικάσατο.

1055. 1. ἀτελὴς ἦσαν.] ἄπρακτος καὶ ἀνωφελὴς· ἀδὲν ἰσχύσει καὶ ἀποδεδιώξεται.

3. προσκαλεῖσθω κατὰ ταὐτά.] S. ὁ ἐπιδικαζόμενος ἐκεῖνον (ſ. τὸν ἔχοντα τὸν κλῆρον, ἢ τὴν ἐπίκληρον) ᾧ ἡ προθεσμία μήπω ἐξήκει, qui nondum tot annos haereditatem tenuit, vt ei litem intendere nefas ſit. Alibi quinquennii fit mentio. Apud Iurisconſultos eſt praeſcriptio longi, longioris, longiſſimi temporis. Sed haec nihil ad Demoſthenem.

4. τὴν δ' ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι.] Diſce-

ptatio autem praetoris esto. F. πρὸς τῷ ἄρχοντι: disceptetur autem apud praetorem.

1055. 5. καθότι ἐπεδικάσατο ὃ ἂν ἔχῃ τὰ χρήματα] F. ὡς ἂν εχῃ τὰ χρήματα.

12. οὐδὲ ὄντα οὐδενὶ ἄνθρωπον.] Lege οὐδένα ἄνθρωπον, ἢ οὐδένα ἀνθρώπων.

19. οἱ πόῤῥω καθήμενοι ἀπολείπεσθαι.] S. τῆς θεωρίας ἐδόκουν.

1057. 4. οἰκειότατον μᾶλλον] πολλῷ οἰκειότερον.

9. παρακολουθήσαιτε καὶ αἰσθήσαισθε.

Ibid. τούτοις ὅτι εἰσί.] ἀντὶ τοῦ ὅτι οὗτοί εἰσι, κατ' ἀντίπτωσιν.

12. καὶ οὗτος μὲν ἅπαις ἐτελεύτησεν lege.

1058. 2. τῷ μὲν οὖν Θεοπόμπῳ.] Hanc genealogiam equidem non satis intelligo, propter multiplices genitiuos, et vocabula cognationum parum dilucida, dum alii necessarii cum aliis conferuntur. Neque est haec multum diuersa a consuetudine Concordiensium agricolarum in Alsatia, qui ab abnepote ad abauum solent adscendere, hoc modo: Petrus Ioannis, Iacobi, Philippi, Arbogasti. Nec in argumento Archidami Isocratis huic dissimilis ratio est: nisi quod ibi articuli additi rem dilucidiorem faciunt: κατάγεται δ' οὕτως ὁ μικρὸς Ἀρχίδαμος. Ζευξίδαμος, οὗ Ἀρχίδαμος, οὗ Ἄγις, οὗ Ἀγησίλαος, οὗ Ἀρχίδαμος: et in Euangelio Matth. fit idem verbo ἐγέννησε, et apud Lucam: Ιησοῦς ὢν, ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ιωσὴφ, τοῦ Ηλεὶ, τοῦ Μαθὰτ, τοῦ Λευὶ. καὶ τὰ λοιπά. Sed quantum ex ea colligere possum, haec ratio est necessitudinis, quam in tabella delineaui. Hagnias, Eubulides, fratres. Phylomache, Philager, fratrum liberi. Hi procreant Eubulidem: Eubulides Phylomachen accusatoris vxorem: e quibus nascitur Eubulides in Hagniae familiam adoptatus in linea descendente, Stratius autem, Charidemus, Theopompus, Macartatus, sunt in linea collaterali.

GENEA-

GENEALOGIA,

CVIVS IN HAC ORATIONE FIT MENTIO.

EXOEVS

BVSELVS

1. Hagnias — *1 Eubulides.* — *Stratius* — *Habron* — *Cleocritus.*

Polemo et
1 Phylomache
2. Hagnias orbus, cuius est haereditas.

Philager.
Euctemon.
Callistratus, auus maternus Sosithei accusatoris.

Phanostrate et Charidemus. *Filia neptis, mater*

Theopompus et Stratocles. *Sosithei ex Callistrato.*

Macartatus Theopompi filius, reus: qui tenet haereditatem Hagnianam, euictam a patre Theopompo et ereptam Phylomachae secundae, cuius filius Eubulides 2. eandem recuperare studet, vt Hagniae secundo genere propior. Propinquitas autem illa exsistit a Phylomache prima, Hagniae secundi amita, Phylomachae secundae auia materna: quae, licet foemina, est in descendente linea Hagniae primi: Theopompus autem etsi eadem necessitudine Hagniam secundum attingit, qua Eubulides 2. aeque est ex alia familia atque Theopompus: tamen potiore iure est propter matrem 1. Phylomacham, Hagniae primi neptem, secundi amitam. Alioqui Theopompo et Eubulidae fuisset ex aequo diuidenda haereditas, cum vterque sit Hagniae posterioris frater patruelis. Ex hac delineatione, et collateralium inter se et adscendendo et descendendo collatione, paulo rectius statui poterit de gradibus et nominibus necessitudinum: quae permutata non vno in loco cum essent, et Graeca nomina ἀνεψιῶν late pateant, procliuis in conuertendo lapsus fuit, vocabula ipsa potius, quam seriem generis, intuenti. Quorum explicationem hic ordine subiiciamus, seorsim a caeteris annotationibus, vt res ipsa in conspectu posita lectorem admoneat.

E Philagro et Phylomache 1. nascitur 2. Eubulides. Is procreat 2. Phylomacham, Sosithei accusatoris vxorem, Eubulidae pueri, in familiam secundi adoptati matrem: qui ratione propinquitatis Hagniae secundi, qui orbus decessit, haereditatem sibi vendicat. Causam huius agit Sositheus naturalis pater, autore dato fratre pueri.

1056. 22. *Στράτιος ὁ τετὲ πρόγονος Μακαρτάτε.*] Proauus. Series haec eſt: Stratius, Charidemus, Theopompus, Macartatus.

23. *καὶ ἕτερος Ἀγνίας, ὁ τετὲ πρόγονος τῦ παιδὸς.*] Abauus, ſi etiam pueri matrem numeres: proauus, ſi, matre omiſſa, Eubulidis aui filium ſtatuas. Series haec eſt: 1. Hagnias, Phylomache, Eubulides, Hagniae ſecundi patruelis, Phylomache ſecunda, Eubulides tertius. In hac ſerie duae quidem intercurrunt mulieres, quibus mares, quamuis remotiores, praeferuntur, ſed in eadem familia tantum, vt opinor.

vlt. *καὶ προσήκει μᾶλλον τῷ Ἀγνίᾳ.*] S. *τῷ μεγάλῳ, ἢ προτέρῳ, τῷ Βατέλε υἱεῖ.*

1057. 3. *ἀδελφιδῆς δ' Ἀγνίε*] Hagnias — Stratius. Polemo — Charidemus.

5. *ἢ τὸν ἀδελφιδῆν.*] *τὸν τῦ ἀδελφῦ υἱὸν Χαρίδημον.*

15. *ἀνεψιῷ ὄνλι ἑαυλῦ.*] *ἀδελφιδῷ.* Hagnias — Eubulides. Polemo — Philager.

16. *ὁ γὰρ Φίλαγρος ἀδελφὸς ἦν Εὐβελίδου τοῦ ἀδελφῦ τῦ Ἀγνίε.*] Falſum hoc eſt. Legendum igitur, vt genealogia oſtendit, *ὁ Φίλαγρος υἱὸς ἦν.*

27. *Στρατίε δ' υἱῆς.*] Nepos ex filio. Stratius, Charidemus, Theopompus.

vlt. *καὶ ἡ θυγάτηρ πάλιν.*] F. A. *καὶ ἡ θυγάτηρ, ὅτι πάλιν.*

1058. 2. *τῷ μὲν ἓν Θεοπόμπῳ.*] Labyrinthus eſt hic locus, et plane crux fixa interpretibus: quem initio ſic tranſtuli, non quod veram interpretationem putarem, ſed ne lacunam relinquerem. Sed Theopompo natus eſt filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, qui conſobrinus Hagniae paternus fuit: quum Eubulidae conſobrini filius Hagniae a patre ſit hic puer, etc. Haec, vt ingenue fatear, nec ipſe intelligo. Sed eſt locus et male diſtinctus, et alioqui

alioqui corruptus. Nam poſt Μακάρτατος ἔτοσὶ v. 3. coli nota eſt ponenda: et, τῷ δὲ Εὐβελίδῃ, ἀπὸ κοινῦ repetendum, ἐγένετο ἔτοσὶ ὁ παῖς. et mox, v. 5. πρὸς πατρὸς Εὐβελίδᾳ, perperam ſcriptum eſt pro Φιλάγρᾳ, vt genealogia docet. Sic ergo verba ordinabis: ἔτοσὶ δὲ ὁ παῖς, ὧν Ἀγνία παῖς ἀνεψιᾶ πρὸς πατρός. ἐγένετο υἱὸς Εὐβελίδῃ, τῷ ὄντι υἱεῖ μὲν Φυλομάχης, ὄντι δὲ ἀνεψιῷ Ἀγνίου πρὸς πατρὸς Φιλάγρᾳ.

Nunc hos inter ſe comparemus:

Hagnias ——— Eubulides

Phylomache———Philager

Hagnias. ———2. Eubulides

3. Eubulides. Ita fratres ſunt 1. Hagnias et 1. Eubulides: Phylomache et Philager patrueles: conſobrini vero aut amitini (ſecundum iurisconſultos) inter ſe ſunt Hagnias et Eubulides, natus ex amita Hagniae ſecundi, ſorore, et Philagro, fratre Polemonis, qui Polemo fuit Hagniae ſecundi pater. Nam Donatus ait, conſobrinos eſſe, natos ex fratre et ſorore. Sed Demoſthenes, omiſſa hic Phylomacha, patres ſecundi Hagniae et Eubulidae ſecundi confert: qua ratione fratres patrueles erunt, e tribus fratribus nati. et Eubulides tertius erit Hagniae ſecundi fratris patruelis filius. Multum refert, quos inter ſeſe conferas. Sunt enim haec τῶν πρός τι, et alio atque alio reſpectu alias atque alias appellationes ſortiuntur. Verto igitur de integro ſic: Ac Theopompo filius Macartatus: Eubulidae autem, Phylomachae filio, (qui, reſpectu patris Philagri, Hagniae patruelis fuit) (Nati enim ſunt duobus fratribus, Polemone et Philagro) puer hic natus eſt, Hagniae coniunctus, vt filius patruelis fratris. Qui habet aliquid melius et certius et dilucidius, doceat. Vocabula ita cogna-

cognationum et affinitatum tam Graeca, quam Latina, ab aliis aliter vsurpantur: quorum controuersiis decidendis ego me nolo arbitrum honorarium interponere. Illud tantum rogo, vt, si quis ea, quibus ego sum vsus, improbarit, tum demum erroris me condemnet, vbi omnia Lexica Graeca et Latina, inter sese collata, consentire probarit.

1058. 5. ἀνεψιᾷ παῖς ὢν Ἀγνίᾳ.] Etymologicon: ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἄνωθεν συνῆφθαι εἰς συγγένειαν. Hesychius: ἀνεψιοὶ, ἀδελφῶν υἱοί. ἀνεψιαδᾶς (qui et ἀνεψιάδης a Polluce dicitur) ὁ ἐκ τῆ ἀνεψιᾷ ἢ τῆς ἀνεψιᾶς γεγονώς: ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. Suidas Hesiodum Homeri ἀνεψιάδην facit, hoc modo adscendendo: Hesiodus, Dius, Ampelides, Melanopus, ὃν φασί τινες τῆ Ὁμήρῳ προπάτορος εἶναι πάππον. Sed si Herodotum secuti, Melanopum Critheidis patrem, e qua natus Homerus sit, statuamus, legendum erit: προπάτορα εἶναι, ἢ πάππον. Age descendamus:

Melanopus

Ampelides	Critheis
Dius	Homerus
Hesiodus.	Iulius Pollux lib. 3.

cap. 2. paulo dilucidius haec explicat: ἀνεψιοὶ ἀδελφῶν παῖδες, εἴτε πατραδέλφων, εἴτε ἐκ μητραδέλφων· εἴτε ἐξ ἀδελφῆ, ἢ ἀδελφῆς· εἴτε ἐκ δυοῖν ἀρρένων ἀδελφῶν, εἴτε ἐκ δυοῖν θηλειῶν. αὐτανεψιοὶ, οἱ ἀνεψιοί. οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιῶν φύντες ἀλλήλοις ἀνεψιάδαι, εἴτε ἐξ ἀμφοῖν ἀρρένων εἶεν, εἴτε θηλειῶν, εἴτε ἐξ ἄρρενος καὶ θηλείας.

ἀνεψιάδης { δῆς ὅ, τε ἀνεψιαδᾶς καὶ / δῆ ἡ ἀνεψιαδῆ, οἱ ἐξ ἀνεψιαδῶν ἀλλήλοις ἐξανεψιοὶ καὶ ἐξανεψιαί. Quaerendum hic videtur,

tur, iidemne sint ἀνεψιοὶ καὶ ἀδελφιδοὶ, an vero diuerso respectu sic appellentur. Exempli gratia.

Peleus	πάππος	Telamon	Auus
Achilles	υἱὸς	Aiax	Filius
Pyrrhus,	υἱδῆς,	Euryfaces,	Nepos.

Peleus, Telamon, fratres sunt, Achilles, Aiax, fratrum filii, atque iterum Pyrrhus et Euryfaces. Sed Aiax et Euryfaces ad Peleum relati suntne prior ἀνεψιὸς, ἢ ἀδελφιδῆς; posterior ἀνεψιάδης, ἢ ἀδελφιδῆ υἱός; et quomodo Latine appellantur? Aiax nepos ex fratre, Euryfaces nepotis ex fratre filius, an habent singula nomina? Iam Achilles et Aiax, suntne ἀνεψιοὶ, an ἀδελφιδοῖ inter se appellandi? Latine quidem fratres patrueles dicuntur. Iam Euryfacis patruus est Achilles, πάτρως, ἢ πατράδελφος: magnus patruus Peleus: sed quomodo Graece dicitur? Aliudne habet nomen, quam πατραδέλφη πατρός; Haec et similia velim accuratius explicari a iurisconsulto, qui idem et Graecae linguae peritus esset, et Graeca cum Latinis conciliare, et pro diuersitate respectuum inter se comparare. Idque aut iam fecisse, (Nondum enim eius scripta legendi otium habui) aut facturum esse virum clarissimum et disertissimum, Matthaeum Wesenbeccium, et spero, et opto. Vulgaria ista sunt, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἀδελφὴ, frater, soror. ἀδελφιδῆς, fratris aut fororis filius. ἀδελφιδῆ, fratris aut fororis filia. πάτρως, πατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρὸς, patruus. μήτρως, μητράδελφος, θεῖος πρὸς μητρὸς, auunculus. πατραδέλφη, amita. μητραδέλφη, matertera. ἀνεψιὸς, consobrinus, fratris vel fororis meae filius, nepos ex fratre vel sorore: ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, patruelis, amitinus. (sed de posteriore dubito) ἀνεψιὸς πρὸς μητρὸς, consobrinus. ἀδελφαὶ, sorores. ἀδελφιδαῖ, filiae sororum, conso-

consobrinae. ἀδελφιδαῖ, neptes ex sororibus, vel sobrinae. ἀδελφοὶ, fratres. ἀδελφιδοῖ, fratrum filii patrueles. ἀνεψιοὶ, nepotes e patruelibus, vel sobrini. ἀνεψιάδης, ἢ ἀνεψιαδῆς, filius vel patruelis, vel amitini, vel consobrini. Sic ἀνεψιάδη, filia, etc ἀνεψιότης, cognatio patruelium et consobrinorum. Graeci Iurisconsulti ἀνεψιὸν vocant ἐξάδελφον, ἐξανέψιον, ἢ δισανέψιον, τὸν ἀνεψιαδῆν: ἀδελφὸν ἑτεροθαλῆ, τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονέοιν, ἀλλ' ἢ ὁμοπάτριον μόνον, ἢ ὁμομήτριον. In Latinis appellationibus sobrinorum et consobrinorum non omnes consentiunt. Donatus: Sobrini sunt e duabus sororibus, Consobrini ex fratre et sorore. Sed Cicero sobrinos remotiores facit, cum 1. de Off. dicit, Consobrinorum, sobrinorumque coniunctiones. Francisc. Hotomannus, ex iurisconsultorum autoritate: Consobrini (inquit) sunt, qui quaeue aut e duabus sororibus nascuntur, vel ex auunculo aut matertera prognati, vel in genere ἀνεψιοὶ, quilibet fratrum aut sororum liberi. Patrueles fratres et sorores vel e duobus fratribus, vel e patruo. Patruus magnus, frater aui, patruus maximus, abaui frater. Sobrini proprie dicuntur sororum fratrumque nepotes et neptes, et sunt vltimi cognationum gradus. Sobrinus patris mei consobrini filius et matris meae consobrini filius. Sobrinus est nepos magni patrui. Proauunculus proauiae pater: promatertera, proauiae soror. Atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, atnepos, nota sunt. Amitini inter se dicuntur, ex fratre et sorore nati. hos Donatus appellat consobrinos. Thesaurus Roberti Stephani sic habet: Sobrini sunt 1. sororum filii, 2. ex fratribus, sororibus, patruelibus, consobrinis, amitinis, procreati et quicunque cognati.

1061. 4. ἀνεψιὰν εἶναι ἐκ πατραδέλφων, Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἀγνίδ.] Quod alias dicit, ἀνεψιὰν πρὸς πατρός.

πατρός. πατράδελφος, patruus, θεῖος πρὸς πατρός. Hesychius. Quis huius Oenanthes pater fuerit, non exprimitur. Sed esto Cleocritus Hagniae primi frater. Hagnia natus est Polemo, Cleocrito Oenanthe. Est ergo haec soror patruelis Polemonis: quorum πατράδελφοι fuerunt Hagnias et Cleocritus.

1061. 26. Καλλίστρατον ἀνεψιὸν εἶναι ἐκ πατραδέλφων Πολέμωνι τῷ πατρὶ Ἀγνίᾳ καὶ Χαριδήμῳ.] Series haec est:

{ 1. Hagnias, Polemo } { 1. Eubulides, Callistratus } { Stratius, Charidemus. } Fratres. Patrueles.

Ex eodem ordine fuit et testis, siue Habronis, siue Cleocriti F. Patruelis et ipse Polemonis.

pen. τὴν δὲ μητέρα τὴν ἑαυτῆς, ἢ ἀνεψιᾶς παῖδα εἶναι Πολέμωνι.] Nata ergo vel ex Habrone, vel ex Cleocrito, patruelis Polemonis filia fuit.

1063. 21. κατὰ δὲ τὴν μητέρα τὴν ἑαυτῆς Φυλομάχην, νομιζόμενον ἀνεψιὸν εἶναι Εὐβουλίδην Ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.] Patruelem esse. Non opus est addere, a patre. Nec enim est ambiguum. Atqui et a patre Philagro est patruelis Hagniae. Ex vtroque ergo parente. Sed quomodo ista consentiunt, κατὰ τὴν μητέρα et πρὸς πατρός? Num quia Phylomache, soror Polemonis, patris Hagniae fuit, et non matris? Series haec est:

Polemon — Phylomache. Fratres.
Hagnias —— Eubulides. Ex fratre et sorore nati: qui consobrini erunt, Donato autore, non patrueles.

23. ἐκ τηθίδος γεγονότα Ἀγνίᾳ πρὸς πατρός.] Videtur τηθὶς aeque πρὸς πατρὸς, dici amita: πρὸς μητρὸς, matertera, vt θεῖος.

1058. 9. ἐδόκει ἐγένετο ἔκγονον, ὅ, τι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ τότε.] Vtrum Ἀγνίᾳ, an αὐτῇ τῇ Μακαρτάτῃ? Intelligo τῇ Ἀγνίᾳ. Nam quid ad Sositheum alioqui attinet Macartati orbitas? καὶ τῷ Στρατίᾳ.

1059. 11. καὶ δι' ἃ πάντα.] Lego καὶ δὴ ἅπαντ' ἔπραττον κοινῇ.

16. ὡς ἐνίκησε τῷ κλήρῳ.] F. τὸν κλῆρον. Nec enim vllum aliud huius constructionis exemplum recordor. Nam passiue νικᾶσθαι τῶν φίλων aeque dici, ac ἡττᾶσθαι τῶν ἐχθρῶν, cum sit eiusdem significationis, non est mirum. Sed vt non dicitur ἡττῶ τῶν ἐχθρῶν, sed ἡττῶ τὸς ἐχθρὸς, sic etiam νικῶ τὸν κλῆρον: Nam obseruaui saepe, ω diphthongum scribi pro syllaba ον, et e contrario. Ac nihilo durius est ἐνίκησε τὸς ἀμφισβητοῦντας, τὸν κλῆρον, quam ἐνίκησε τοὺς πολεμίους, τὴν μάχην. Sin omnino placet τῷ κλήρῳ, exponas licet τῷ κλήρῳ ἕνεκα, ἢ ὅσον πρὸς τὸν κλῆρον.

1061. 12. καὶ ἀκέων τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτῶν.] Legendum ἑαυτῷ, quia praecedit μαρτυρεῖ.

19. καὶ εἶναι αὐτὸν συγγενῆ Πολέμωνι.] τὸν πάππον Ἀρχίλοχον μᾶλλον, ἢ ἑαυτόν.

vlt. καὶ λέγειν τὴν μητέρα αὐτῷ πρὸς αὐτὸν πολλάκις. et p. 1062. 12. καὶ ἔμελεν αὐτοῖς.

1062. 14. οἵτινες κατεχρῶντο.] F. κατεψεύδοντο. Sed et hoc ferri potest.

24. ἡ δὲ Φυλομάχη θυγάτηρ lege.

1063. 16. καὶ Καλλίστρατον τὸν πατέρα τῆς Σωσιθέᾳ γυναικὸς.] τῆς Σωσιθέᾳ μητρὸς legendum esse, res ipsa ostendit.

19. καὶ εἶναι τοῖς τότε υἱέσι.] τίνος; Praecesserunt enim multi. Lego: τότων, τῶν ἀδελφῶν τῶν τῷ Βασέλᾳ υἱιδῶν.

1064. 1. τῷ Ἀγνίᾳ Εὐβαλίδῃ προσκλαίουσα.] F. προσκληθεῖσα.

2. ἐκ πατραδέλφων ἀδελφὸν.] Hoc fieri qui potest? lego ἀνεψιὸν, ἢ ἀδελφιδῶν.

1066. 1. Ἀπολήξιδος θυγατρὸς Προσπαλτίου.] Nomen proprium deest. Nam Προσπάλτιος est cognomen a municipio: vt postea dicet ipse autor.

1066. 3.

1066. 3. ὁ δὲ Θεόπομπος τίνος ἦν πατήρ;] πατρὸς lege. Haec enim series est: Macartatus, Theopompus, Charidemus, Stratius, Bulelus, adscendendo.

16. Φιλάγρᾳ, τῇ ἀνεψιᾷ τῇ Ἀγνίᾳ.] De superiore Hagnia verum hoc est. Fuit enim huius ex fratre Eubulide nepos Philager. Sed quia hic de posteriore Hagnia agitur, lego τῇ θείᾳ, vt ratio propinquitatis postulat.

20. καὶ ἐνταῦθα ἐδοτιεῖν ἔνεστι τὸ αὐτὸ (τῷ αὐτῷ) ὄνομα τῶν ἐν τῷ Στρατίᾳ οἰκῳ ὄντων ἐκγόνων, ἀλλ' ἐδὲ παραπλήσιον.] Non vacat mendi suspicione hic locus. τὸ αὐτὸ et παραπλήσιον inter se conferuntur. Sed τὸ αὐτὸ τῶν ἐκγόνων pro τοῖς ἐκγόνοις rarum.

1067. 2. ἐὰν μὲν παῖδας καταλίπῃ Θηλείας σὺν ταυτησὶ.] Sententia postulat addi: Θηλείας, τὰς υἱὰς σὺν ταυτησὶ.

3. ἐὰν δὲ μὴ.] S. καταλίπῃ παῖδας Θηλείας, τέτας, τὰς υἱὰς.

6. ἐὰν δὲ μὴ ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ ἀδελφῶν παῖδες ἐξ αὐτῶν κατὰ ἑαυτὰ λαγχάνειν.] τίνες δ' οἱ λαγχάνοντες; pro ἐξ αὐτῶν aliquod aliud legendum cognationis nomen.

9. καὶ ἐὰν γένει ἀπωτέρω.] Sic Theopompus erit Eubulidi praeferendus. Nam cognatio cum Hagnia est a Phylomache, quamuis eiusdem familiae sit.

10. μέχρι ἀνεψιαδῶν παίδων.] μέχρι παίδων, vsque ad liberos sobrinorum.

Ibid. τὰς πρὸς μητρὸς τῇ ἀνδρὸς.] F. τὰς πρὸς μητρὸς τὰς ἄνδρας κατὰ ταὐτὰ κυρίας εἶναι.

13. μὴ εἶναι ἀγχιστείαν μήτε ἱερῶν.] F. A. μήτε μετεῖναι ἱερῶν. Nisi forte iungendum sit, μήθ' ἱερῶν ἀγχιστείαν εἶναι. Ratione propinquitatis neque sacra, neque profana, ad nothos pertineant.

18. τοῖς μηδὲ παράπαν ἔσιν.

27. ὅσαι εἰς τὸ θητικὸν τελέσι.] Θῆτες sunt mercenarii, paulo superiores seruis. Itaque apud Platonem

nem Euthyphron exagitatur, ἐ βελόμενος ὑπὲρ θητὸς ἀνδρὸς ἐπεξιέναι φόνε τῷ πατρί. Hinc θῆσσα τράπεζα apud Euripidem, et verbum θητεύω, vnde τηθεία. Latine dici possunt, capite censi et proletarii.

1067. vlt. ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος.] Hi ditissimi fuerunt, sic dicti a quingentorum medimnorum frumenti annuo reditu. Phaenippus fuit χιλιομέδιμνος, absque vino.

1068. 2. ὁ δὲ ζυγίτης.] Lego ζευγίτης: quorum bini vnum equum ad bellum communi sumtu praebuerunt. Tales videntur olim apud Germanos nostros fuisse *die Halbritter*.

Ibid. πρὸς οἷς αὐτῆς.] Lego πρὸς τοῖς αὐτῆς. οἷς pro τοῖς saepe legitur, vel πρὸς οἷς αὐτὴ ἔχει.

3. ἐὰν δὲ μὴ πλείους ὦσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει.] τὸ μὴ abundat, scilicet ἐγγύτατα γένες, ἢ συγγενεῖς.

4. πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι.] Vt, si 5. sint πεντακοσιομέδιμνοι, singuli centenas drachmas numerent, vt dos 500. drachmarum compleatur.

6. τῷ ἐν γένει lego, addita praepositione.

Ibid. ἀλλὰ τὸν ἐγγύτατα.] Vtrum hoc refertur ad caeteras orbas puellas? an est repetitio: ne quod cognatis effugium pateat?

pen. προσειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιᾶ.] F. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, τὲς ἐντὸς ἀνεψιότητος καὶ ἀνεψιᾶς, συνδιώκειν δὲ καὶ ἀνεψιῶν παῖδας, καὶ γαμβρὲς, καὶ πενθερές. τὸ καὶ ἀνεψιᾶς, post, καὶ γαμβρὲς, ex superuacuo videtur inculcatum, cum ante sit positum. ἐντὸς ἀνεψιότητος autem intelligo eos, qui sunt patruelibus aut consobrinis propiores, vt parentes, filii, nepotes, fratres. προειπεῖν ἐν ἀγορᾷ, S. δίκην, διώκειν φόνε, si in foro aut publico loco fuerit deprehensus. etsi fieri potest, vt antiqua formula fuerit. (οἱ γὰρ Φονικοὶ νόμοι τῷ Δρακόντος ἦσαν, παλαιᾷ νομοθέτου)

του) ἀντὶ τῦ γράψασθαι φόνυ. Quid enim, si homicida vitaret forum? proptereane scelus suum impune ferret?

1069. 3. πάντας ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν.] Vtrum πάντας συμφωνῦντας κρατεῖν, τετέχθαι ἐξουσίαν ἔχειν τῦ αἰδέσασθαι, ἢ τὸν κωλύοντα μόνον κρατεῖν, ὥστε τὰς λοιπὰς μὴ αἰδέσασθαι τὸν φονέα; An subintelligitur μᾶλλον, vt plurium vincat sententia?

5. γνῶσι δ' οἱ πεντήκοντα.] Alibi fit mentio magistratus τῶν τετταράκοντα. At in argumento Androtioniae incertus fuisse Archopagitarum numerus traditur.

6. καὶ εἶσι οἱ ἐφέται.] Felicianus εἴσωσι. Ego malim οἴσωσι, παρὰ τὸ φέρω, τὴν ψῆφον.

Ibid. οἱ ἐφέται.] οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις. Vide Suidam.

Ibid. ἐσέσθων.] ἀντὶ τῦ ἐστέσθωσαν, vt αἱρείσθων v. 8. pro αἱρείσθωσαν, κατὰ συγκοπήν. et v. 9. ἐνεχέσθων pro ἐνεχέσθωσαν. ἐσέσθων autem ab ἐσίεμαι fieri puto, non ab εἰμὶ, ἔσο, ἐσέσθω.

7. τέτρες δ' οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς lege, vt et supra legendum videtur v. 5. οἱ πεντήκοντα εἷς, καὶ οἴσωσιν οἱ ἐφέται.

8. καὶ οἱ πρότερον.] πρὸ τῦ θεσμῦ τέτρα κτείναντες.

15. τοῖς τὰ χρήματ' ἔχουσι.] ἀντὶ τῦ ἕξουσι, τοῖς κληρονόμοις.

26. τῶν τῆς θεῦ.] τῆς Ἀθηνᾶς κατ' ἐξοχήν.

1070. 18. ἑτέρα πρότερος ἢ ὕστερον.] M. ὕστερος, nisi etiam πρότερον. et v. 20. τὰς ἀνεψιὰς ὄντας. et v. 25. ὅτι Σόλων σπεδάζει.

1071. 8. πλὴν ὅσαι ἐντὸς ἀνεψιαδῶν εἰσι.] Intra sobrinas, hoc est, intra patruelium et consobrinorum liberos, inclusiue: vt et αἱ ἀνεψιαδαῖ ius habeant prosequendi funeris.

11. ἕ ἂν ᾖ ὁ τετελευτηκὼς.] ἀντὶ τῦ ἐν ᾧ τόπῳ.

1071. 13. μέχρι ἀνεψιότητος.] Supra ἀνεψιαδῶν dixit, vnde cum ἀνεψιαδότητα formare non posset, abusus est vocabulo τῆς ἀνεψιότητος, vt eo, quod et ad ἀνεψιαδῆς extendatur.

26. ἕως τὸ παράπαν.] F. ὥστε τὸ παράπαν.

1072. 5. καὶ ἐκ τῆς Ἀπολήξιδος, τῇ Προσπαλτίᾳ.] Et hic deest patris nomen, Ἀπολήξιδος τῆς τοῦ δεῖνα, τῇ Προσπαλτίᾳ.

14. ὅ, τι ἂν δρῶσιν. etc. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἴη.] Sunt et datiui plurales participiorum, non verba tertiae personae. ἔσαι μοι ἐπὶ τὸ ἄμεινον τῆτο ποιῆντι, τετέσιν, ἄμεινον πράξω, ἐὰν τῆτο ποιήσω.

19. καὶ ἀποπέμπειν Ἀμφικτύονεσσι.] Fel. Ἀμφικτυόνεσσι. Quid vero illis negotii fuit cum expiationibus? Nec satis placet Ἀμφισσεῦσιν. Nam ad Delphos potius ea de re mittendum fuit.

24. καττὰ pro κατὰ τὰ. Sic ἀνὰ in ἀμ mutatur, ἀναβολὴ, ἀμβολὴ. Hesiodus:

αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτασι παλαίει.
Differ opus: nunquam non conflictabere damnis.

Ibid. καττὰ πατρῷα.] Pro κατὰ τὰ. Supra v. 22. et post, v. 26. κατὰ τὰ πάτρια, quod magis probo.

25. ἥρῳ ἀρχηγέτᾳ.] Atticus datiuus, pro ἥρωι.

Ibid. δ' ἐπώνυμοί ἐσε.] Atqui decem fuerunt ἐπώνυμοι. Videtur ergo hoc oraculum ad certam tribum pertinere, in qua ostentum visum fuit.

26. καὶ τὰ πάτρια.] F. καὶ καττὰ, aut κατὰ πάτρια. Nisi coniungere placeat, καὶ τὰ πάτρια ἐνικνέμενα τοῖς ἀποφθιμένοις ἀμεραιτελεῖν. τὰ ἐνικνέμενα, τὰ ὀφειλόμενα καὶ νομιζόμενα. Fel. habet ἐνιχνέμενα διὰ τῆ χ, quod minus placet, cum fiat παρὰ τὸ ἴχνος. ἀμεραιτελεῖν, ἀντὶ τῆ ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν, vt autor ipse exponit. τὰς προσήκοντας, τὰς συγγενεῖς.

1072.

1072. 27. *κατὰ τὰ ἀγημένα.*] In hoc loco me et Lexica et Eustathius et coniecturae destituunt. *ἄγημαι, τὸ θαυμάζω*, abhorret a sententia: *ἠγημένα* item. *κατὰ τὰ ἀγόμενα, ἢ κατὰ τὰ εἰρημένα*, vereor, ne longius sit petitum.

1073. 17. *ἐν δὲ ὃ μιαρώτατον.*] *τὸ ὃ* Fel. omittit. sed ferri potest, si subintelligas verbum *ἐν δὲ λέξω*. Sed quid si *ἐν δὲ τὸ μιαρώτατον*. Saepe enim *ὃ* et *τὸ* permutantur.

1074. 20. *δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἦ.*] Alterum ad vrbana, alterum ad municipalia templa pertinet. Cum his coniungendum videtur, quod v. 22. sequitur, *ἢ ἐπὶ ἀποθανόντα δεῖ χρήσασθαι.*

21. *ἐξορύττῃ ἑαυτῷ χρῆσθαι.*] *εἰς ἰδίαν χρῆσιν.* Ibid. *μέχρι δυεῖν ἐλαίαιν.*] Binas quotannis effodere ad priuatum vsum videtur concessisse lex: et hoc positum *ἀντὶ τῶ ὑπὲρ τὰς δύω ἐλαίας*, vt sit *ἀκυρολογία* quaedam. Cur enim binarium numerum potius, quam alium, expressisset, si licere hoc noluisset?

24. *τὸ δ' ἐπιδέκατον.*] Idem quod *τὸ δέκατον.*

27. *πρὸς τὸς ἄρχοντας, ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι.*] Non puto, legem loqui de Nouemuiris, (alioqui enim *τὸ ὧν ἕκαστοι* frustra adderetur) sed in genere de quibusuis magistratibus.

1075. 1. *ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται, τοῖς ταμίαις.*] F. A. *γίνεται· τὸ δ' ἐπιδέκατον*, aut *τὸ δὲ λοιπὸν τοῖς ταμίαις*. et mox, v. 2. *ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν*, scilicet *οἱ ἄρχοντες.*

3. *ὀφειλόντων.*] *ἀττικῶς, ἀντὶ τῶ ὀφειλέτωσαν.*

12. *μηδ' ἐκ τῶ αὐτῶ χωρίῳ.*] M. *μηδ' ἐν τῷ αὐτῶ χωρίῳ τῷ πατρῴῳ ταῦτα ποιεῖν.* Nam *ταῦτα ποιεῖν ἐκ* durius videtur: et procliuis lapsus est, mutare *ῳ* in *ῳ*, et e contrario.

21. *τὴν θυγατριδῆν.*] Neptem ex filia. Sic fuit huec Buseli proneptis.

1075. 22. Βασέλα δ' υἱιδᾶς.] Nepos ex filio. Bufelus, Eubulides, Calliſtratus.

23. τᾷ ἀδελφιδᾷ τᾷ Ἄβρωνος.] Habron enim et Eubulides fratres fuerunt. Calliſtratus ergo Habronis ex fratre nepos.

1076. 4. καὶ γὰρ Μενεσθεὺς οἰκεῖος ἦν τῆς ἐμαυτᾶ γυναικὸς.] Philagri filius ex fecunda vxore: frater Eubulidis germanus: Phylomachae fecundae patruus.

17. καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν.] S. τινὰ τὰς γυναῖκας.

19. κύριος δ' ἔσω ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος.] S. ζημίαν τῷ ὑβρίσαντι κατὰ τὴν ἀσίαν. etſi τὸ τέλος ſuſpectum eſt. nec placet κατὰ τὸ ἄγος, ἢ μῦσος. Puto etiam, definitam mulctam pecuniariam, quae extra iudicium infligi poſſit, a librario praetermiſſam.

20. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα.] Iudicio in quintum diem denunciato. πρόπεμπτα interpretantur et πεντημόριον et πρὸς ἑ ἡμέρας.

1077. 11. καὶ Φάσκων προσήκειν πρὸς ἀνδρῶν.] Se gentilem ſeu agnatum eſſe Hagniae.

12. εἰσπεποίηκε τῷ πρὸς μητρὸς εἰς τὰς Προσπαλτίας.] F. εἰσπεποίηκε, τῷ θείῳ τῷ πρὸς μητρός. Atque adeo ne dubito quidem, quin ita legendum ſit.

14. τὸ τέτα μέρος.] κατὰ τὸ ἑαυτᾶ μέρος.

16. ὁ δὲ νόμος κελεύει.] Φησὶ δ' ὁ Μακάρτατος, ὅτι ὁ νόμος κελεύει.

24. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον.] εἰώθεσαν.

1078. pen. καὶ ἱκετεύειν αὐτὰς.] S. τὰς τετελευτηκότας, ὑμᾶς. Eſt enim εἰδωλοποιία, quaedam.

1079. 15. καὶ τὰ ὑμῖν αὐτοῖς συμφέροντα.] Iniicit, vt coniicio, ſpem δεκασμᾶ: niſi Stoice diſputare libeat, quod honeſtum ſit, idem etiam eſſe vtile.

IN AR-

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS LEOCHAREM.

Pag. 1079. 7. ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ Λεώστρατος.] M. ἐποίησε δὲ ταὐτὸ καὶ ὁ Λεώστρατος.

1080. 8. τὸ δὲ.] Lego τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενος ποιήσει.

12. τὴν δὲ ποίησιν παραπλησίαν ἔσαν.] F. πεπλασμένην ἔσαν. Cuiusmodi est et Eubulidea in superiore oratione, in qua et illud mireris, cum Eubulides Hagnianam haereditatem complures annos tenuisse videatur, eam filiae eius germanae fuisse ereptam.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1080. pen. καὶ ὑπὲρ τέτων ψευδῆ διαμαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος.] Hesychius: Διαμαρτυρία δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ, (non περιγραφῇ) ταύτῃ δ' ἐναντία ἡ εὐθυδικία. Proprium Latinum nomen non occurrit: sed Graecam vocem secutus, *testificationem* verti. Nam cum accusator hic peteret Archiadae haereditatem, Leochares apud praetorem testificatur, eam nihil ad Aristodemum attinere. διαμαρτυρήσας, μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον τὸν Ἀρχιάδε.

1081. 1. ἐγγυτάτω γένες.] Proxime generi, ἐπιβρηματικῶς. Notanda est peculiaris formula, τὸν νόμον τὰς ἀγχιστείας ἐγγυτάτω γένες ἀποδιδόναι.

20. ἅμα τῆς πενίας.] Insolens. M. ἅμα τῇ πενίᾳ καὶ τῷ ἰδιώτης εἶναι. aut ἀπὸ τῆς πενίας: vt sit sententia: Pater meus (quid enim id dissimulem, cuius vos conscii estis vniuersi?) ita in hoc iudicio versatur, vt ei et paupertas et imperitia rerum manifesta testimonia perhibeant, hoc est, omnem suspicionem molitionis alicuius iniustae excludant. Sed quid si ἅμα τῷ πένης καὶ ἰδιώτης εἶναι;

1081. 24. *ἀπορίας ἀνθρωπίνης.*] F. *ἀπράγμονος.* quia sequitur v. 25. *καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τὸ πραγματεύεσθαι.*

26. *ἡμερεύειν.*] F. *διημερεύειν*, vt *διανυκτερεύειν.* Sic paulo post pro *μαρτυρίας* legendum *διαμαρτυρίας*: ne mirere *τὴν διὰ* in priore omissam.

1082. 24. *καὶ ὅμως.*] M. *καὶ ἔτω συγχωρῶμεν.*

26. *ἐνισχυριζόμεθα.*] F. *ἐνὶ ἰσχυριζόμεθα.*

1083. 12. *τῶ Κρίσεως.*] Fel. *Κρισοέως*, alibi *Κρισωέως.*

1084. 1. *τὸ μὲν ὅλον ἰσχυριζόμενοι ποιήσει* lege, non *ποιήσειν.* Est enim datiuus a *ποίησις.*

16. *θεῖος ἐκ πατραδέλφων.*] *θεῖος πρὸς πατρός.*

20. *καὶ πρὸς γυναικῶν οἰκεῖος* lege, *ἀπὸ κοινῆ, ἐστὶ.* et,

1085. 8. *καὶ μὴ τὴν τῶ διαμαρτυρήσαντος ἀπόνοιαν.* et,

12. *τετελευτηκότος* (omisso *δὲ*) *τῶ εἰσποιηθέντος ὑπὸ ἄπαιδος*, non *παιδός.* et,

15. *κομίσασθαι καὶ ὑμᾶς*, scilicet *τὰς δικαιώσεις.*

20. *σχεδόν τι τῶν εἰρημένων.*] F. *προσδεῖσθαι ὑμᾶς* (pro *σχεδὸν*) *τῶτων εἰρημένων.* aut, si *σχεδὸν* retinere placet, (Neque vero temere a vestigiis etiam deprauatae scripturae est recedendum) *σχεδὸν τῶτων εἰρημένων.* et, v. 24. *καὶ τῷ ἐμβεβατευκέναι.*

1086. 3. *ὡς πολλοστὸς προσήκων.*] S. *ὁ Λεωχάρης.*

4. *ὑπὲρ ἔ.*] S. *Λεωχράτε.*

7. *πάππος δὲ τετὲ.*] *τῶ πατρὸς ἐμῶ, τῶ Ἀρισοδήμου.*

18. *εἰσποιεῖ αὐτὸν.*] *ἑαυτόν.*

1087. 3. *χρόνω δ' ὕστερον. τοῖς γὰρ. ὁ γὰρ Λεωκράτης.*] *ἀνανταπόδοτον*, ad exprimendum affectum soliciti hominis.

22. *ἐμπεδοτροφέμενοι τῆ Ἀρχιάδε οἰκίᾳ.*] *ἔμπεδος, ὁ ἐν πέδῳ ἑστηριγμένος, ἰσχυρός.* Videtur per *αι* scriben-

ſcribendum παιδοτροφεῖν, vt ἱπποτροφεῖν. Vt ſit ἐμπαιδοτροφέμενοι, idem, quod τρεφόμενοι ὡς παῖδες ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Ἀρχιάδᾳ.

1088. 3. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι υἱὸν εἰσποιεῖν.] S. ἀξιῶμεν, τὸν Λεωχάρην. Poſtulamus, ne Leochares alium adoptet in familiam Leocratis nepotis ſui defuncti. Archiadi ſe adoptat primum Leochares, deinde ſubſtituit filium Leoſtratum: hic Leocratem filium: cui defuncto alium filium ſurrogare ſtudet, Leocharem, defuncti Leocratis fratrem, primi Leocharis nepotem.

6. ἓκ ἂν ἀντελέγομεν.] Saepe hoc fit, vt in eiusdem ſyllabae repetitione prior perperam omittatur.

8. τοῖς ἐγγύτατα γένεσ.] idem quod ἐγγυτάτω, vt ſupra notatum eſt.

14. τὴν κατὰ τὸν νόμον.] Saepe genitiui plurales pro accuſatiuis ſingularibus tertiae declinationis ponuntur, et e contrario.

17. ἀνεψιαδοῖ.] Sobrini, ex fratris illius filia nati.

Archiades Fr. Medyllidis

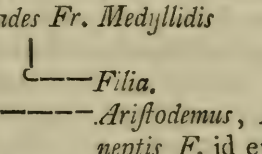

Filia.

Ariſtodemus, *Archiadae neptis F.* id eſt, *ſobrinus.*

23. τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων.] Archiadae, et Leocratis patris: etſi mortuus ille, ἐχὶ μὲν ἐποιήσατο, ποιηθέντα δ' ἓκ ἐξέβαλεν.

1089. 2. τί σὺ ἐλαττοῖ, non σοι. ἐλαττοῦμαι, ἐλαττοῖ, ἐλαττῶται.

23. καὶ εἰ λετροφόρος.] Ferri poteſt, pro an. ſed quid ſi ὅτι, aut ἤ: etſi hae voculae omnes abeſſe poſſunt.

Ibid. λουτροφόρος.] παῖς ὑδρίαν ἔχων. Vide Suidam. Heſychius etiam ὑδρίαν, τὴν τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ

εἰς τὰ λατρεὰ ἀπονεμομένην, exponit, quem ego secutus olim sum.

1090. 11. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν τι τῶν νομιζομένων ἐκώλυσεν.] Aut καὶ ὅτι ἐκώλυσεν, aut τὸ κωλῦσαι legendum. et v. 12. pro ὡς, ἴσως ἔχει λόγον. nili ὡς pro ὅτως malis.

1091. 6. οἷός τ' ἦν ἐγγράφειν.] ἐπεχείρει, ἐπειρᾶτο. Sic in Midiana, p. 542. 6. οἷός τ' ἦν πείθειν τὸς ἄρχοντας.

17. ᾤετο μηδὲν δεῖν αὐτὸν βιάζεσθαι· καὶ κρείττων τοῖς παρασκευαῖς τῶν ὑμετέρων νόμων γενέσθαι.] καὶ ᾤετο γενέσθαι, ἀντὶ τῦ γενήσεσθαι. Nam si ἀπὸ κοινῦ negationem (quae inclusa est in μηδὲν) repetas, καὶ ἐκ ᾤετο δεῖν γενέσθαι κρείττων, laus erit ea aduersarii, et accusatoris secum ipsa pugnabit oratio. Quid si legas? ἀλλὰ κρείττων.

1092. 2. ὅταν ἐξ ἑτέρε δήμε.] S. ἦ. Fel. rectius ὄντα ἐξ: quod vide vt mutatum sit in ὅταν: ne vbique oscitantiae librariorum credas.

10. καὶ ἡμᾶς ἀντεγράψατο.] F. A. καὶ πρὸς ἡμᾶς.

25. πρὶν τῦ δήμε τὴν δοκιμασίαν γενέσθαι.] πρὶν δοκιμάσαι, εἰ Ὀτρυνεύς ἐστιν ὁ Λεωχάρης.

1093. 8. τῦ αὐτῦ πατρὸς.] τῦ Ἀρχιάδου.

1094. 3. ἔτι δὲ, ἐὰν ἐγχωρῇ τὸ ὕδωρ.] μὴ ἐπιλίπῃ ἡμᾶς, ἀντὶ τῦ συγχωρῇ, καὶ μὴ μέλλωμεν.

12. κυρίως κατὰ τὸν θεσμὸν.] τὸν νόμον τῦ Σόλωνος. Nihil est, quod κατὰ τὴν θέσιν legas, per adoptionem.

14. ἐποιήσατο υἱόν.] At supra hoc negabas, cum Leocharem sese ipsum intrusisse diceres: nisi ponatur τὸ ἐποιήσατο, ἀντὶ τῦ εἰσεποιήθη αὐτῷ ὑ κωλύσαντι. τετελευτηκότι γε.

1096. 12. μὴ τὸν αὐτὸν περὶ τῦ αὐτῦ.] τὸ περὶ τῦ αὐτῦ aut abundat, quia praecedit περὶ τῦ αὐτοῦ πράγματος, aut aliquid aliud substituendum.

1096

1096. 13. ὅ, τε γὰρ οἶμαι Λεώστρατος.] Alterum huius loci membrum deeſt, cuiusmodi ſit καὶ ὁ Λεωχάρης ποιηθῆναι φάσκων, νῦν ἐγγέγραπται ὡς δημότης εἶναι. Lego aut ὡς δημότης ὤν, aut ἐγγέγραπται δημότης εἶναι.

20. πῶς ἂν εἰδείη τι τέτων;] σόφισμα. Scire potuit, patrem ſuum eſſe adoptatum, ſeque illi ſucceſſurum. Sed loquitur de aetate adoptionis. Cum enim Leochares ſit defuncti Leocratis quaſi poſthumus, infans vtique habendus erit.

21. ἔπειτ', εἰ μὲν αὐτὸν διεμεμαρτυρήκει.] S. υἱὸν εἶναι Ἀρχιάδη.

Ibid. εἶχεν ἂν λόγον αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.] Videntur verba et diſtinctiones transpoſitae. Quid ergo, ſi ſic? εἶχεν ἂν λόγον, S. τὸ πραχθὲν. αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα, ἀδίκως ἂν ἐνέγραψεν· οὐδὲν δ' ἧττον. τὸ πρᾶγμα intellige τὴν εἰσποίησιν.

1097. 2. ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν τῶν τετελευτηκότων κωλύει διαμαρτυρεῖν ζῶντος τῷ πατρὸς τὰ ὑπ' ἐκείνε πραχθέντα.] Corruptus haud dubie locus. μαρτυρεῖν ἀκοὴν τετελευτηκότος, ἢ ὑπερορίᾳ ὄντος, licuit, vt ex multis noſtri autoris locis conſtat. Quid ergo, ſi legas? ὁ δέ γε νόμος ἀκοὴν κωλύει μαρτυρεῖν ζῶντος τῷ πατρὸς, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τετελευτηκότων πραχθέντα. etſi hoc abundare videtur, et e mutilato ſcholio irrepſiſſe.

4. ἐπεὶ κἀκεῖνο διὰ τί ποτε.] τὸ κἀκεῖνο abundat.

17. ὑπὲρ ὧν γε διαμαρτυρῆσαι οὐκ ἐτόλμησεν.] Nam Leocharem filium teſtificationi inſcripſit.

1098. 4. ἐπὶ τὸ τῶν διαμαρτυρέντων μέρος.] F. κατὰ τὸ. etſi vtraque praepoſitio abeſſe poſſet.

10. καὶ μηδέποτε τυγχάνειν αὐτὸς ἀγωνιζομένος παρ' ὑμῖν.] ἀντὶ τῷ ἀγωνίζεσθαι. Sed quid ſi ἐπιτυγχάνειν, τετέσι κρατεῖν καὶ κατορθῶν. neque vnquam pro illis ferendam ſententiam.

1098.

1098. 14. καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων.] Scriptas orationes appellat, opinor, leges et testimonia in tabellas relata. Nisi forte legendum censeas καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων νόμων καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, aut τὰ γεγραμμένα referas ad ipsam διαμαρτυρίαν et accusationem.

22. καὶ τῆς ποιήσεως, ἣν ἐκεῖνος ἐποιήσατο, τῶν μὲν.] V. A. ἐποιήσατο, ἀκύρου γενομένης, τῶν μὲν, aut aliquid simile.

25. ἀξιῶμεν κληρονομεῖν τῆς ὑπ' Ἀρχιάδου καταλειφθείσης coniunge. τὸ δὲ videtur abundare: nisi in superiore membro legas ἐδεμίαν μὲν ὁσίαν. Tum τὸ κληρονομεῖν absolute accipias, erit subintelligendum aliquod commodum participium, cuiusmodi sit, ἀντιποιέμενοι.

1100. 5. τῶν μὴ πεποιημένων.] παθητικῶς. et, v. 13. ἐχ ἔτως ὡς περὶ τῶν ἰδίων κτημάτων. et, v. 19. ἢ τελευτήσαντας, quia praecedit, ἀλλὰ ζῶντας.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS I. CONTRA STEPHANVM TESTEM.

Stephanus hic videtur alius esse ab eo, qui in oratione contra Neaeram exagitatur.

1101. 1. τῶν δικῶν τῶν τοῦ πατρὸς Φορμίωνος.] τῶν διαθηκῶν τῶν τοῦ πατρὸς, τὰ Φορμίωνος, scilicet ἀντίγραφα.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1103. 5. καὶ παρεγράψατο τὴν διαθήκην.] τὴν δίκην lege, permutatis vocibus.

vlt. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.] Ergo recitatio testimoniorum non est computata in tempore habendae orationis.

1104.

1104. 4. ἢ μὴν φησιν.] S. ὁ Φορμίων. Verbum hoc abeſſe poſſet.

6. εἰς τὸν ἐχῖνον.] ἄγγος τι, εἰς ὃ ταγράμματα ἐτίθεντο τὰ πρὸς τὰς δίκας. Suidas.

Ibid. ἀνοίγειν τὰς διαθήκας.] πρὲκαλεῖτο ἀνοίγειν, aut ſubintelligendum κελεύων.

9. εἶναι καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν διαθηκῶν τῶν Πασίωνος.] Hanc clauſulam videtur commentus Apollodorus, vt anſam haberet exagitandi teſtes, a quibus caetera et vere et impune dici potuerunt.

12. εἰ καὶ μηδὲν αἰσθάνεσθέ πω lege.

23. ἀντιγράφους ἐκείνων εἶθ' ἡ διαθήκη γέγραπται.] Clauſula haec quid ad rem faciat, non video, niſi forte legendum ὅθ' (pro ὅτε) ἡ διαθήκη γέγραπται: exemplum id ſcriptum fuiſſe tum, cum teſtamentum ſcriberetur.

1105. 10. ἀλλ' ἄττα τῶν μεμαρτυρημένων.] ἕτερα, ἢ τὰ μεμαρτυρημένα, ἐχὶ τὰ μεμαρτυρημένα, ἀλλ' ἕτερα.

14. ὡς κατασκευάζουσιν.] F. A. ψευδῆ κατ' ἐμέ.

15. ἠξίουν μαρτυρεῖν.] S. ὡς εἰσιν αἱ διαθῆκαι Πασίωνος.

1106. 11. πλὴν ἢ βαδίζειν.] Fel. πρὶν ἢ, priusquam eo veniatur. Ego lego πλεῖν, παρὰ τὸ πλέω. εἶναι πρόκλησιν πλεῖν, ὅπως ἂν πλέοι τις.

23. ἐπὶ τοῦτον εἶα.] ἐπὶ τοῦτον ἦια. et, ἐκεῖνος.] ἐκείνως μαρτυρεῖν.

1107. 1. ὡς ἂν μάλιστα οἱ δικασταὶ ταύτην τὴν διαθήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι· ἐγὼ δ' ἀπεκλείσθην.] Quia ſequitur φωραθεῖεν, puto legendum eodem modo, πιστεύσειαν, ἀποκλεισθείην.

13. καὶ τὸ γραμματεῖον ἐμβαλεῖν.] S. in Echinum, id eſt capſulam illam, in qua acta conſeruabantur. Sed vtrum: et tabulas in echinum coniiceret, an: ſe coniecisſe tabulas in echinum? Poteſt enim τὸ ἐμβα-

ἐμβαλεῖν referri vel ad προσμαρτυρῆσαι, vel ad εἶναι δὲ καὶ.

1107. 22. εἴ τινές εἰσι διαθῆκαι.] An aliquod sit Pasionis testamentum? F. αἵτινες, quodnam sit Pasionis testamentum? et v. 23. ἢ μὴν φήμ' ἐγὼ.

1108. 2. ἔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνόν ἐστιν.] F. πρὸς ἐκεῖνον δέ ἐστιν, ἔτε.

16. ὡς γέγραπταί τις ἀνεξετάσας.] F. ὡς γέγραπται, pro οὕτως τρόπον γέγραπται ἡ διαθήκη, τὶς ἂν ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη, vt sit τὶς ἐξετάσας τὴν μαρτυρίαν, γνοίη ἄν.

1109. pen. ὥσπερ υἱέων γραφόντος.] F. ὡς ὑπὲρ υἱέων, ac potius, πατρὸς ὑπὲρ υἱέων.

1110. 1. ἢν ἔτοι πρὸ τῆς κλήσεως.] F. πρὸ τῆς λύσεως, τῆς ἀνοίξεως. Antequam solueretur, aut aperiretur. aut, πρὸ τῆς λήξεως, ante rem in iudicium delatam.

8. καὶ τἄλλα, ἅ φησιν ὅσα ἐστὶν.] F. καὶ τἄλλα φησὶν ὅσα ἐστὶ, etc. inquit, quaecunque ei domi sunt, vt redundet articulus ἅ. Sin is recte additur, addenda videtur et negatio: καὶ τἄλλ', ἃ μή φησιν ὅσα ἐστὶ, etc. quae quanta sint, non explicat.

15. φέρε δὴ δεῖξαι.] F. δείξω καὶ τὴν μίσθωσιν. Nisi scribam iubeat ostendere, vt sit δεῖξαι δεξάσθω προσακτικὸν, aut desit verbum βέλομαι δεῖξαι. et v. 18. ὅτι πλάσμα ὅλη ἐστὶν ἡ διαθήκη.

27. ἵν', ὅσα ἐξελέγχοιτο ἔχων.] S. ὁ Φορμίων.

Ibid. κεκομίσθαι φαίη.] Vtrum ὁ Φορμίων. Se redegisse id, quod sibi deberetur? An φαίη κεκομίσθαι Πασίωνα? cui Phormio satisfecerit, dissoluto omni aere alieno.

1111. 9. χωρὶς τῆς καθ' ἡμέραν διοικήσεως.] ὥστε καὶ τὰ καθ' ἡμέραν διοικεῖν Φορμίωνα καὶ χορηγεῖν τἀναγκαῖα.

1113. 4. τί ἓν μαθόντες.] F. παθόντες.

1113.

1113. 13. ἀφαιρῶν ἑκάτερος τὸ μαρτυρεῖν, pro ἑκατέροις τῶ.

14. ἐδὲ καταλιπεῖν.] F. ὁ δὲ. et v. 16. ὁ δὲ τὰ τοιαῦτα. et v. 27. αὐτὸ ἑαυτῷ. et p. 1114. 25. ἁπλῶς αὐτὸς μεμαρτυρηκέναι. et p. 1115. 12. καὶ λόγον ὧν βέλεται δῶσει, non ἔν.

1115. 23. Στέφανος Μενεκλεὺς Ἀχαρνεῖ.] Στεφάνῳ Μενεκλέες Ἀχαρνεῖ ψευδομαρτυριῶν, S. εἴληχε δίκην.

Ibid. ἐμαρτύρησα τὰ.] F. ἐμαρτύρησα μαρτυρήσας τὰ.

1116. 1. ταῦτα ἔτως.] M. ταῦθ' ἕτος αὐτός.

10. οὓς ἂν οἷός τε ἦν.] F. εἴην.

20. ἐς προσῆκον ἦν ἐυσθῆναι.] Fel. ἦν τότε ἐηθῆναι. et p. 1117. 17. ἐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ.

1117. vlt. τὲς δὲ παῖδας τὲς ἐκείνης.] M. τὲς ἐκείνε, S. τῦ Στεφάνε. et p. 1118. 11. Θεομνήςε. Sic enim contra Neaeram huius nepos appellatur.

1118. 19. ἀλλ' ἐχ ἑτοσὶ.] M. ἑτωσὶ (ἐπιξήματικῶς) Στέφανος ἑτοσὶν ἐκ ὤκνησεν.

1119. 7. πρὸς μαρτυρίαν τινὰ ἵνα ἐξορκώσαιμι, ἀναςάντος ἐμε.] Cum ego eiurandi cuiusdam testimonii causa surrexissem. Fortasse rectius fuerit: Cum ego, vt testem quendam iureiurando obstringerem, surrexissem. Libet, quia iurisiurandi mentio hic fit, addere locum e Moschopuli schedis, quem apud Demosthenem toties lectum me reperisse non recordor: παρ' Ἀθηναίοις λίθος τις * ἰδίως, πρὸς ᾧ τὲς ὅρκους ἐποιῦντο. ὡς παρὰ Δημοσθένῃ· καὶ πρὸς τὴν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες.

15. κακῶν ἀλλοτρίων κλέπτης.] τὸ κακῶν Felic. omittit. F. μαρτυριῶν ἀλλοτρίων, vel ὑπὲρ ἀλλοτρίων.

16. ποιῆσαι τῦτον ἄλλο τε.] F. ἕνεχ' ἑαυτε, vel ποιῆσαι ὀνεῖν. Locus vtique deprauatus est, et coniecturae parum firmae.

1119. 24. ἢ μαρτυρεῖτε, ἢ ἐξομόσασθε.] Vtrum illud, μαρτυρῶσι φίλοι εἶναι, praefcriptum eſt ab Apollodoro teſtibus, conceptis verbis recitandum? an Demoſthenes, incertus, vtrum facturi eſſent teſtes, clientem ad vtrumque inſtruxit? Simile commentum eſt et in oratione contra Timarchum, vbi recitatur Hegeſandri teſtimonium, qui mox eiusdem detrectati accuſatur. Sunt iſta στρατηγήματα, μᾶλλον δὲ πονηρεύματα ῥητορικά.

26. ἔμελλον ποιήσειν, προθύμως ἐξομεῖσθαι.] F. A. καὶ προθύμως. aut, ἔμελλον ποιήσειν προθύμως. vt τὸ ἐξομεῖσθαι ſit ſcholion, quo declaretur τὸ ποιήσειν: aut τὸ προθύμως ἐξομεῖσθαι accedat κατ' ἐπεξήγησιν.

1120. 11. ἀνὲν τῷ φεύγειν legendum, διὰ τὸ φεύγειν. et p. 1121. 11. μηδ' ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ.

1121. 15. ἐπὶ τὸ τὴν πόλιν φεύγειν.] τὰς εἰς τὴν πόλιν λειτουργίας.

1122. 9. ἐὰν κολάζητε. et v. 10. ἃ πέπλαγε. et v. 16. καὶ λελογίσθαι. et v. 19. καὶ ἐπαγγείλειεν, vt in παραπρεσβείᾳ· τί δὴ μόνος ἀδὲν ἐπαγγέλλεται.

10. τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς.] ἐκ περιουσίας, τοῖς εὐπορουῦσι καὶ πονηροῖς.

26. τίνι συμβέβλησαί πω;] Non περὶ τῶν συμβολαίων, ſed περὶ τῶν συμβόλων καὶ ἐράνων haec accipio. et ibid. ἀδένα ἂν ἔχοις εἰπεῖν. et v. vlt. τὸν σαυτῆ θεῖον. et p. 1123. 1. τὴν σαυτῆ πενθερὰν ταῦτα. et v. 13. ὅτι τῆτον, ὅτε.

1124. 9. καὶ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ, (S. ἐστὶ τὰ ἀνθρώπινα.) ἐμοί.] Noli coniungere οἷα πολλὰ ἐμοὶ, ſcilicet συνέβη.

11. τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο.] F. ἐπεδικάζοντο. Vnde ἐπίδικοι, αἱ ἐπίκληροι.

1125. 23. ἄνωθεν ἐκ τῆ Ἀνακείᾳ.] τὰ Ἀνάκεια, ἑορτὴ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους. τὸ δὲ Ἀνάκειον, τὸ ἱερόν. Vnde coniectura eſt, Seruos veniſſe ad Caſtoris et Pol-

et Pollucis: vt ſententia ſit: A primo emtionis die fuit improbus et iniuſtus.

1126. 9. ἀδελφὰς τοῖς σεαυτῆ δεσπόταις.

22. καὶ παρὰ Πασικλέους παραιτησάμενος. et v. 26. ἐρῶ καὶ μὴ σιωπήσομαι. aut fortaſſis, ἐρῶ, ἢ σιωπήσομαι; et 1127. 2. καὶ ὑποπεπτωκώς.

1128. 9. ἐὰν μεμαρτυρηκέναι.] F. τίς ἔν ἡ παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀνηγραφή ἐστι; μεμαρτυρηκέναι, τὸν μὲν.

16. καὶ τέτας τὰς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε.] Aut τῆς ἄγαν, vt habet Felic. aut τέτων τάς.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS II. CONTRA STEPHANVM.

Pag. 1128. pen. καὶ ἕτερα προεισάγεται.] F. παρεισάγεται, aut προσεισάγεται.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1129. 18. τὰς διαθήκας μὴ ἔχων ἐπιδεῖξαι. et p. 1130. 1. διὰ μαρτυρίας.

1130. 12. ὃ παρεῖχεν Ἀμφίων.] Hoc rectius eſſe puto, quam Ἀμφις aut Ἀμφίας: etſi noſtra nihil refert.

27. τῶν δὴ ἀδυνάτων.] S. κελεύσιν οἱ νόμοι μαρτυρεῖν. ἀπὸ κοινῆ. et v. vlt. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως, παρὰ τὸ ἐπισκήπτομαι. et 1131. 2. ἐὰν μὲν ἀναδέχηται ὁ μαρτυρήσας. et v. 4. οἱ ἐκμαρτυρήσαντες τὴν μαρτυρίαν.

1132. 4. ὁ μαρτυρήσας αὐτῆ τέτε.] S. ἕνεκα.

6. ἔτι τοίνυν κἂν ἀπὸ τῆ γραμματείε.

12. τὲς ἀπὸ ταὐτομάτε προσάντας.] F. παρασάντας, ἢ περισάντας, ἐν μάλθῃ. et v. 14. ῥᾴδιον ἦ. et v. 25. καὶ ἐκ ἄλλοις ἄλλες.

vlt. καὶ προσεπηλάκισε.] F. προσπροεπηλάκισε, παρὰ τὸ προσπροπηλακίζω. et ibid. κατεφρόνησε δ' ἄν.

1133. 7. ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο.] Puto negationem tollendam: ὅσοι ἐπεποίηντο, aut ὅσοι μήν. Sequitur: ὥστε μήτε ἀπειπεῖν, μήτ' ἐπιδικάσασθαι: quorum prius et ad ciues et ad adoptiuos pertinere potest, posterius ad orbas puellas. Potest etiam sic exponi: ὅσοι μὴ ἐπεποίηντο, (scilicet ἔτως) ὥστε μήτ' ἀπειπεῖν, etc. Quibus ius ciuitatis non ita datum fuit, vt nec abrogari, nec in controuersiam vocari queat. In his legibus multum est obscuritatis, tum propter vetustatem et deprauationem, tum ob calliditatem oratorum, qui eas et mutilare, et suo commodo quouis detorquere solent. Demosthenes certe ex hac lege colligit, quia Pasio fuerit non φύσει πολίτης, sed ποιήσει, factionem testamenti illi non fuisse: et contra Neaeram docet, populum nonnullis decretam ciuitatem abrogasse.

12. ὑπὸ τούτων τῶ παρανόμων.] F. ἢ ὑπό τε τῶν παρανόμων. et v. 13. ὑπὸ δεσμῷ καταληφθεὶς, παρὰ τὸ καταλαμβάνω. et v. 16. ὡς δὲ παρεγένοντο.

26. φαρμακῶντα.] ὑπὸ φαρμάκων διαφθαρέντα τὴν διάνοιαν. F. φαρμακευθέντα. Nam τὸ φαρμάκάω non reperio.

1134. 1. διαθήκας ἅς.] Aut antiptosis est, aut legendum διαθήκαι.

3. ἀκόλουθον εἶναι τῷ μὴ δόντι.] ὅπως ἂν ὁ μὴ δὲς, δῷ. καὶ τὰ λοιπά.

Ibid. τῶ τὴν τέχνην.] τῷ μὴ δόντι ἐξεῖναι ἐργάζεσθαι τὴν τέχνην ἐν ταὐτῷ ἡμῖν.

4. δέναι τούτῳ τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτῆ.

6. κοινωνὸν αὐτῷ.] F. αὐτόν.

10. ἀφὲν ἐδόκει.] F. ἀφ' ἂν ἐδόκει. et p. 1135. 12. αὐτὸν ἐξήτουν.

1135. 4. καὶ ἅμα ἡβήσῃ ἐπὶ διετὲς.] ἐκκαίδεκα ἐτῶν γένηται· τὸ γὰρ ἡβῆσαι μέχρι τοῦ ἐστὶ· ἔφηβοι οἱ ὀκτωκαιδεκαετεῖς γενόμενοι ἐλέγοντο· καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β'· ἔπειτα δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγρά-

ἐγράφοντο γραμματεῖον. Suidas, vbi fortaſſis aut pro ὀκτωκαιδεκαετεῖς legendum ἑκκαιδεκαετεῖς, aut pro ἑκκαίδεκα, ὀκτωκαίδεκα. Demoſthenes certe videtur 17. anno tutores accuſaſſe, cum ſe a patre ſeptennem relictum, ſub tutela decem annos fuiſſe ſcribat. Etſi fieri poteſt, vt 18. expleto demum virili toga ſumta, actionem in tutores inſtituerit.

1135. 19. πρὶν ἃ ἀποφαίνει.] πρὸ τοῦ χρόνου, ὃν ἀποφαίνει. et, v. 24. καὶ ξένων καὶ ἀστῶν. καὶ περὶ μὲν τῶν πολιτίδων.

pen. καὶ ἀνεπίδικον.] περὶ ἧς ἂν διαδικασία μὴ γένοιτο.

1136. 1. κληροῦν δὲ τὸν κλῆρον καὶ ἐπικλήρων.] F. ἐπιδικάζεσθαι, vel λαγχάνειν δὲ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων.

2. πλὴν τοῦ Σκιροφοριῶνος.] An quia menſe Maio nubere malae dicuntur?

Ibid. ἀνεπίδικον δὲ lege. et, v. 6. εἰ μὲν ὡς ὑπὲρ ἀστῆς. et, v. 7. εἰ δὲ, ὡς ὑπὲρ ξένης.

8. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας.] et ὑμῶν, et ἡμῶν videtur abundare.

1137. 1. ἐάν τις συνίσηται.] Quaſi eſſet βαρύτονον συνίσομαι, ἀντὶ τοῦ συνισᾶται, ſicut ἐὰν ἐπίσωμαι, ἐπίσηται.

Ibid. ἡ συνδικάζῃ.] συνδικάζεσθαι eſt patrocinari, τὸ συνδικεῖν. Sed συνδεκάζειν per ε eſt aliud. τὸ δικάζω et δεκάζω inſcitia librariorum ſaepe permutantur.

3. χρήματα διδόσῃ.] F. διδῶσαν. Tu lege διδοὺς ἢ δεχόμενος. et v. 18. ὅτι διαθήκης ἐδεῖς πώποτε.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA EVERGVM.

Pag. 1138. 13. ἐνέτειναν ἀλλήλοις καὶ αἰκίας.] Quid ſi ita legas? ἀλλήλοις ἐνέτειναν πληγὰς, καὶ κατ' ἀλλήλων δί-

λων δίκας ἀπήνεγκαν αἰκίας· ἑκάτερος. et, v. pen. ἐκ ἐδέξατο, S. ὁ διώκων.

IN IPSAM ORATIONEM.

Multas habet haec oratio moleſtas repetitiones (quoties enim τὸ μαρτυρεῖν, τὸ προκαλεῖσθαι, τὸ ὀφείλειν τὰ σκεύη, et παραδιδόναι, et παραλαμβάνειν, et id genus alia ſexcenta, quae nec omittere, nec commode vertere aut mutare licet, occurrunt?) et genus orationis vagum atque laxum, καὶ ὕπτιον, vt Graeci vocant, καὶ ἀναβεβλημένον, et (vt mihi quidem videtur) minime Demoſthenicum eſt, ac potius moleſtum et inamoenum. Quare a lectoribus impetratum hoc velim, vt meam interpretationem cum autore conferentes iudicium faciant. Ita enim ſpes eſt, eos fore mihi aequiores. δεῖ γὰρ τὸν ἑρμηνευτὴν ἀκολουθεῖν τῷ ἡγεμένῳ· ὁ δὲ κακῶς ἡγέμενος ἐκ ἂν τὸ καλῶς ἕπεσθαι ἐμποιήσειε. Praeterea, quot loca hic aut corrupta aut ſuſpecta ſint, annotationes meae docebunt.

1139. 13. ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος.] S. τῶν χρημάτων. Sed quia praecedit ἐλάττω, fortaſſe rectius legetur μέγεθος, etſi is comparatiuus etiam ad numerum refertur, vt τῶν χιλίων ἐκ ἐλάττους, non pauciores 1000.

1140. 7. εἰ μὴ ἀγνῶτες.] Lege οἱ μὴ.

11. καὶ ἐκ ἄλλως με δεῖ.] M. δεῖν, vt pendeat a δοκῆσιν, vt et τὸ ἐξελέγχειν.

12. ἐξὸν γὰρ ἦν.] Fel. ἐξὸν γὰρ νῦν rectius. Sed etiam legi poſſit, ἐξ ὧν, vel ἐξ ἃ γὰρ ἦν αὐτοῖς, etc. οὐκ ἠθελήκασι.

17. Πυθοδώρῳ ἐκ Κηδῶν.] Κηδᾶ, ἢ Κηδαῖ, municipii nomen eſſe puto.

26. ἐμὲ δ' ἐκ ἐθέλειν.] S. ἀναβάλλεσθαι.

1141. 7. περὶ τῆς αἰκίας lege, non οἰκίας.

1141.

1141. 8. *τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ αἰκία.*] Hoc enim sibi vult verberationis verbum. hanc interpretationem, vt superuacaneam, deleui. quasi vero iudicibus commentario esset opus.

15. *παραδόντος τὸ σῶμα.*] S. *τῷ Θεοφήμῳ.* Sed rectius *παραδόντας*, vt referatur ad *μάρτυρας.*

27. *καταχρώμενος.*] F. A. *ἔλεξεν*, aut *εἶπε.*

1142. 9. *καὶ ὅτε ἐξέτεινον αὐτοῖς.*] *ἐκτείνω*, extendo. *ἐκτίνω*, persoluo, luo. legendum per *ι. ἐξέτινον*, S. *τὴν καταδίκην.*

11. *καὶ τούτων ἃ προσποιεμένων.*] *προσποιεῖσθαι*, arrogare, simulare, prae se ferre, augere opes, aut adsciscere clientelas, vt in Areopagitico Isocratis. Horum nihil huc quadrare videtur. Quid ergo, si *προσιεμένων* legas? cum horum nihil admitterent. Sunt in hac narratione *περίοδοι πολύκωλοι καὶ σχοινοτενεῖς*, quas imitari et mihi necesse fuit: quamuis minus bellam facere videantur orationem.

23. *μάρτυρας ἐποιήσατο* lege, S. *ὁ Θεόφημος.*

27. *τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων*, etc. *πολλοὶ προίσανται.*] F. *τῶν δὲ τοιούτων προκλήσεων γιγνομένων πολλοὶ περίϊσανται. τὸ προίσασθαι*, antestare, praeesse, non video quid hic loci habere possit.

1143. 4. *ὁ δὲ Θεόφημος κελεύοι.*] S. *μὲ ἀναβαλέσθαι.*

11. *νῦν δὲ σεαυτὸν μεμαρτύρηκας.*] F. *μεμαρτυρήκασι.* S. *οἱ μάρτυρες.*

22. *δι' ἧς ἐξηπάτησας.*] *δι' ἧς.* S. *γυναικὸς.* Sed quid, si *δι' ὧν*, per quae? et *ἐξαπατήσας καὶ ψευδεῖς.*

1144. 17. *ὅτι ἃ μόνον ἐμῷ ἀδίκως κατεδικάσατο, τὰς δικαίας ἐξαπατήσας· ἀλλὰ καὶ τῆς βελῆς* lege. Verba enim transposita sunt.

21. *ἀπίστως δὲ τὰς ἀρχάς.*] *ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν ὑμᾶς ἃ πιστεύειν τοῖς ἄρχουσι.*

1145. 2. *ἔτυχεν ἐκπλεουσῶν τριηρῶν καὶ βοήθεια ἀποστελλομένη.*] *ὁ καὶ παρέλκειν δοκεῖ.*

12. *ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκλήρωσε.*] *τὸ ἐπικληρεῖν τὸν ἄρχοντα τοῖς χορηγοῖς τὰς αὐλητὰς* est in Midiana, p. 519. 1. *ψήφισμα* vero non *ἐπικληροῦσθαι*, sed *ἐπικυρεῖσθαι, καὶ ἐπιψηφίζεσθαι, καὶ χειροτονεῖσθαι* dicitur. Censeo igitur legendum *ἡ μὲν ἀρχὴ ἐπεκύρωσε.*

17. *καὶ προσέταττε τὰς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.*] *καὶ προσέταττε* (S. *τοῖς τριηράρχοις ὁ νόμος*) *παραλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ εἰσπράττειν τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη.*

19. *ἠναγκάζετο πρὸς μέρος.*] Γ. *ἠνάγκαζε.*

12. *καὶ παρέδωκε τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη τῇ πόλει. οἱ δὲ τῶν.*] Videtur post *πόλει* addendum *τοῖς τῶν νεωρίων ἐπιμελητοῖς. οἱ δὲ τῶν νεωρίων ἐπιμεληταί.*

14. *Τοῖς Τριηράρχοις.*] S. *παρέδωκαν τὰς ὀφείλοντας.*

Ibid. *τοῖς ἐκπλέουσι.*] *ἐναλλαγὴ χρόνου, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐκπλευσαμένοις.*

17. *τὰς ὀφείλοντας παραλαβεῖν τὰ σκεύη.*] *ἠνάγκαζεν ὁ νόμος τὰς τῶν νεωρίων ἐπιμελητὰς, καὶ τὰς τριηράρχας παραλαβεῖν τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη.* Vide, ne te *ἀμφιβολία* decipiat.

24. *γεγραμμένας ὀφείλοντας.*] *ὅτι ὀφείλασι.*

1146. 3. *παρεσκευάσαμεν.*] *παρεσκευάσμαν* lege. et, v. 5. *τότε δὲ κατά τε τὰ ψηφίσματα*, non *καὶ τὰ ψηφ.*

1147. 6. *οἱ κλήτορες.*] Hos paulo ante v. 3. *τὰς κλητεύσαντας* dixit, appellantur etiam *κλητῆρες.*

18. *ἐδάμᾳ ἠντιδίκησεν.*] Ergo non se defendit? an vero neminem alium in ius vocauit? quod est *ἀπογράψασθαι διαδικασίαν πρός τινα.*

19. *ἢ τινά φησιν ἕτερον ἔχειν τὰ σκεύη.*] Nec dicit, quenquam alium habere instrumenta.

1148. 2. *ἀπαιτοίην, ἔμελλε φησὶν.*] Lege *ἔμελλε φήσειν, τετέχνιν ἔφησεν ἄν.*

1148.

1148. 16. *πρὸς Ἀφαρέα.*] *ἴσως τὸν Ἰσοκράτης πρόγονον, περὶ ὃ ὁ Πλάταρχος.*

19. *ἐξήλεγχεν αὐτὸν.*] M. *ἐξήλεγχ' ἂν αὐτὸν.*

vlt. *ἀναγνώσεται τὰς μαρτυρίας.*] S. *ὁ γραμματεύς.*

1149. 2. *καὶ ἀκέων.*] *ἀκέων τῶν πεπλησιακότων τὸν Θεόφημον, οἷος* (non *οἷς*) *εἴη περὶ τὰ διάφορα, ἀντὶ τοῦ οἷος εἴη ὁ Θεόφημος περὶ τὰ συναλλάγματα.*

10. *ἡ βελὴ ψηφίσματι.*] *διὰ ψηφίσματος.* Ne lege *ψήφισμά τι, διαιρέτως.*

16. *ἰδεῖν, ἔχων.*] F. *ἰδεῖν· καὶ ἔχων.*

vlt. *ἐξ αὐτῶν ἃ δύναμαι.*] F. *ἐξαυτῶν.* Erratum ortum ex vnius vocalis immutatione, *υ* pro *ι.* et diuisione syllabarum. Sic non multo post, p. 1151. 9. *τὴν ἄνθρωπον ἃ δύναμαι παραλαβεῖν, πολλάκις ἐξαυτήσας.*

1150. 5. *περὶ ἀναγωγῆς εἶην.*] M. *περὶ ἀναγωγὴν*, aut *ἐπ' ἀναγωγῆς.*

13. *τὰς παραδιδόντας καὶ ὀφείλοντας.*] Lego *καὶ τὰς ὀφείλοντας.* et v. 23. *καὶ ἐπεπύσμην, παρὰ τὸ πυνθάνομαι*, non *ἐπεπείσμην, παρὰ τὸ πείθομαι.* Sic autem construe: *ἐπεπύσμην αὐτὸν, ὅτι ἐκ εἴη γεγαμηκὼς, ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς ἐκ εἴη γεγαμηκώς. κατ' ἀντίπτωσιν, ἢ ἐναλλαγήν τινα.*

1151. 1. *ταύτῃ δὲ τῇ μαρτυρίᾳ.*] Mutilatus est hic locus, in quo exponendum fuit Euergi et Mnesibuli falsum testimonium.

11. *ἦν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι.*] *ἦν*, S. *παραλαβεῖν ἐμὲ, αὐτοὶ ἐφασαν τὸν Θεόφημον προκαλέσασθαι.*

1152. 12. *καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων.*] *ἀντὶ τοῦ τὴν ἀπογραφήν.*

1153. 20. *ἐδαμῶ τὸ σῶμα παραδιδόντος.* et v. 21. *ἔτε τότε* lego. et p. 1154. 9. *ἐδεήθην αὐτοῦ.* et v. 11. *ὃ* vel *ἕ ἤμελλον.* et v. 12. *διὰ τάχος δεῖ.* et v. 24. *ὡς ἐδὲν ἂν νεωτερίσοντος.*

1155. 3. μαλακὰ πρόβατα.] Molles oues, vtrum intonsas, an molli praeditas lana?

10. ἐπὶ τὰς οἰκέτας ἦξαν.] Vtrum παρὰ τὸ ἄγω, an τὸ αἴτσω, ἤιξαν, ἦξαν, καίτοι ποιητικώτερον τοῦτό γε.

1156. 4. μὴ περιιδεῖν ἐνδεεῖς ὄντας.] Qua ratione hic masculinum plurale ponatur, cum sententia postulet singulare foemininum, (de vna enim anicula vidua loquitur) ἐνδεῆ ἔσαν, me non intelligere fateor. Quod si quis dicat, homines necessarios in genere intelligendos, et longius petitum videbitur, et sequitur statim τιτθὴν ἐμὴν γενομένην.

15. ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα.] F. ἀποτετιμημένα, vt alias.

17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε.] Hoc accusatorum est: τὸ καταδικάσαι, iudicum.

21. ἢ μετέλθῃ τις ὑμῶν αὐτῶν.] F. αὐτὸν, S. τὸν ἄνδρα μου.

1157. 2. ὕφαιμοι μὲν οἱ βραχίονες.] Sanguine suffusa.

3. καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν.] Iuncturae manuum.

Ibid. ἀποστρεφομένης τῶ χεῖρε.] Cum illi manus distorquerentur.

5. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ.] παρὰ τὸ ἀμύσσω. incisuras, vellicatus.

6. πελιὸν δὲ τὸ σῆθος.] Lexica scribunt πέλιος. προπαροξυτόνως, πελιδνὸς, ὀξυτόνως.

1158. 14. διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη.] S. τα σκεύη ἐκ τῆ πύργε.

pen. εἰ μή τις αὐτὸν ἀφήσει.] ἀντὶ τῆ εἰ μὴ ἐγα ἀφήσω. ἐναλλαγὴ προσώπε.

1159. 3. ὑπερήμερον δ' ἐκ ὤμην δεῖν ἐμαυτὸν εἶ ναι.] Vereor, ne accusator hoc mentiatur. Nam si ad diem soluisset, malam causam haberet Theophemus quouis dignus supplicio ob vim publicam.

1160. 8. *καὶ ὡς διὰ τὸ κυμβίον ἐκ ἀφιεῖσα.*] Aut *ὡς τὸ κυμβίον οὐκ ἀφιεῖσα*, aut *διὰ τὸ κυμβίον οὐκ ἀφεῖναι τελευτήσειεν.*

22. *ἀδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι.*] *ἐκ ἔννομόν ἐστιν, ἐκ ἔχεις πρόφασιν δικαίαν.*

24. *τέτων τὴν δίωξιν εἶναι.*] *τέτες ἐξεσίαν ἔχειν τὸ διώκειν τὰς φονέας.*

pen. *κἂν μὲν ἀποφύγῃς.*] F. *ἀποφύγῃ σε*, S. *ὁ Θεόφημος, ἢ ἀποφύγωσί σε*, vt etiam Euergus comprehendatur. et, ibid. *φθονηθήσῃ.*

1161. 3. *τὰς τὸ Δράκοντος ἐκ τῆς στήλης.*] *τὰς τῇ στήλῃ ἐγγεγραμμένας.*

4. *μετὰ τῶν φίλων* lege.

11. *τέτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι.*] *τῶν μέχρις ἀνεψιαδῶν.*

16. *διομόσασθαι τὸν υἱόν.*] *εἰ διομῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδία*, anteceſſit p. 1160. 25. quaſi et illis iurandum fuiſſet: nunc ſolus paterfamilias ſe in illorum capita iurare noluiſſe affirmat.

17. *ἐκ ἂν ἐτόλμησα ἀδ' ἂν εἰ εὖ ᾔδειν* lege, pro *εἰ δ' ἂν.* et v. 20. *ἀκέσητέ μα.*

1162. 9. *μὲ πορισθέντα.*] *ἀττικῶς, ἀντὶ τὸ μοῦ πορισθέντος.*

12. *ἐπειδὴ δὲ ἐπείσθην, αὐτῷ κομίσασθαι τὴν δίκην.*] Suſpectus locus. Neque *ἐπείσθην* placet, neque *κομίσασθαι*, neque *δίκην*. Quid ſi legas: *ἐπειδὴ δ' ἠπείχθην αὐτῷ διαλύσασθαι τὴν καταδίκην.* Nam *τὸ κομίσασθαι* de eo fere dicitur, qui aliquid recipit, vt ſupra p. 1159. 13. *ἐκομίσαντο τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ.*

19. *εἰ μὴ πεπορισμένος ἦν.*] S. *ἐγὼ.* Sin *πεπορισμένον*, S. *τὸ ἀργύριον.*

vlt. *καὶ ὡς ἡ ναῦς ἡ στρατηγίς.*] F. *ἡ ἐμὴ, στρατηγὶς κατεσκευάσθη.*

1163. 2. *ἔτι δὲ καὶ ἐκτίνειν.*] F. A. *βελόμενος.*

1163. 3. ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τῶ τρόπῳ, ὦ ἄ. δ. περὶ τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλαττον.] Videntur haec verba e scholio irrepsisse, ubi aliquis exposuerit, τὴν πλεονεξίαν καὶ μειονεξίαν παρὰ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἔχειν dici.

7. ἣν ἐμαρτύρησαν ὡς ἐκ ἤθελε παραδιδόναι.] Negatio abundat. F. ὡς ἔτος ἤθελε.

15. εἰ δέ μοι ὀργισθῆτε.] M. ὀργίσθητε. Refertur enim hoc ad exactionem armamentorum. et, v. pen. ἀποχρῆν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS IN OLYMPIODORVM.

Pag. 1164. 1. ποικίλην ἔχει περιπέτειαν πραγμάτων.] μᾶλλόν γε πονηρίαν καὶ ἀδικίαν καὶ ψευδολογίαν.

1165. 21. καὶ πλείονας ἔχειν.] F. καὶ πλεῖον ἂν ἔχειν ἀργυρίου.

1166. 3. πρόφασιν εἶναι τὴν στρατείαν πεισθέντες.] ψευδῆ αἰτίαν, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ.

Ibid. ἀνεῖλον αὐτῶν τὴν διαδικασίαν.] F. αὐτοῦ τῶ Ὀλυμπιοδώρῳ.

7. πάλιν δι' ἐκεῖνα.] Lego παλινδικίας χρῆται.

12. καὶ λαβὼν ὅλον.] Huic non fuit πλέον ἥμισυ παντὸς, sed ἡμίσεος πλέον ἦν ὅλον ἀνδρὶ φιλέντι τὸ κέρδος.

18. καὶ συγκεχωρηκέναι καὶ τὰς λόγας εἰπεῖν.] Vide, ne te amphibolia decipiat, ὁ Καλλίστρατός φησι συγκεχωρηκέναι Ὀλυμπιοδώρῳ εἰπεῖν (ὅπως ἂν εἴποι ὁ Ὀλυμπιόδωρος) καὶ τὰς λόγας, ἃς ἐβάλετο, καὶ παρασχέσθαι (ἵνα παράσχοιτο ὁ Ὀλ.) μάρτυρας ψευδεῖς. Nam haec ad Olympiodori personam pertinere, non ad accusatoris, ipsa docet oratio.

19. καὶ μάρτυρας παρασχέσθαι ψευδεῖς.] Huiusmodi fallaciis etiam Theopompum Hagnianam haeredita-

reditatem euiciſſe, ſupra cognouimus. Sed o miram impudentiam hominis, qui ſuam improbitatem confiteri non erubeſcat, et diſſolutionem iudicum, ſi talia ſcelera vlti non ſunt.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1169. 8. *καθ' ἡσυχίαν ἤδη.*] Vtrum per ſilentium, vt voluerint, multos eſſe controuerſiae conſcios? an tranquillis animis? an defuncti ſepulturae munere?

1170. 27. *καὶ τἀνδρόποδα οἱ σακχυφάνται.*] *παρὰ τὸ ὑφαίνειν τὰς σάκκας.* quae vox praeter Hebraeam, Graecam, Latinam, Germanicam linguam, etiam aliis nationibus communis me diu fruſtra exercuit, donec Oporinus hanc compoſitionis rationem me edocuit.

1171. 1. *φανερὸν ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.*] F. *φανερὸν, ἢ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.* Nam quae Trapezitis dabantur, *ἀφανὴς ἐσία* fere dicitur.

14. *τὸ ἀργύριον ἔ ἦν.*] *ἐν ᾧ τόπῳ.*

1172. 27. *περὶ τῶ ἰσομοιρεῖν ἁπάντων.*] *τὴν ἴσην ἑκάτερον μοῖραν λαμβάνειν.* In Iſocrate *τὰς πόλεις ἰσομοιρεῖν πρὸς ἀλλήλας.* M. *ἰσομοιρεῖν περὶ ἁπάντων.*

1174. 8. *ὑπομοθέντος δὲ τότε.*] *ἡμῶν ὑπομοσαμένων ὑπὲρ αὐτῶ.*

10. *ὕστερον ἡμῶν*] F. *ὕστεροι.*

1175. 4. *ἐπειδὴ δὲ μεσὸς ἐγένετο ἀγαναικτῶν.*] *τὴν ἀγαναίκτησιν ἐκκεχυκὼς ἦν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο ἀγαναικτῶν.*

14. *τῶ ἡμικλήρε.*] Libanius *τῶ ἡμικληρίε.* et mox ipſe autor.

26. *καὶ τὰς ἀμφισβητήσεις ἀντεγραψάμεθα*] Controuerſias reſcripſimus, hoc eſt, in eos, qui haereditatem occuparunt, actiones inſtituimus.

27. *ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν.*] Suidas: *ἀνάκρισις, ἐξέτασις, ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν,*

δικῶν, περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζεσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Varinus: ἀνακρίνω, ἐξετάζω τὸ πραχθὲν, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Propriam huius verbi interpretationem non reperio: interim inquirere, et inquisitionem ἀνάκρισιν verto. Nam quaestionem constituere, aut exercere, videntur aliud significare.

1177. 1. παρὰ] ἑαυτῆ ἀνθρώπε.] F. ἀνδραπόδε.

18. οἱ μὲν ὅτι τὸ παράπαν.] Cum οἱ δὲ non sequatur, aut ἀναντιπόδοτον est, aut aliquid a librario praetermissum.

1178. 4. ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἔτος ψεύδεται.] Haec, ὅτι ἔτος ψεύδεται, videntur supervacanea esse, et e scholio irrepsisse. Satis est ἃ δ' ἐγὼ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα πάνθ' ὑπόνοια, etc.

14. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα.] ἐκ παραλήλε.

16. πάλιν λέγω.] F. A. πάλιν τοίνυν λέγω.

20. ἐπειδὴ καὶ ἡ σὴ.] S. ἀμφισβήτησις διεγράφη, ἠφανίσθη, ἐξηλείφθη.

1179. 7. καὶ κατεχρήσατο.] S. ψιλῷ τῷ λόγῳ, ἀντὶ τῦ κατεψεύσατο.

1181. 1. ὅτω πεφιλοσόφηκεν.] μᾶλλον δ' ἐσοφίσευσε, καὶ πεπανούργηκε, καὶ σεσυκοφάντηκεν. ἐχὶ γὰρ τά γε τοιαῦτα τῶν φιλοσοφούντων.

20. ἐν τῷ τότε λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ.] F. A. ἐν τῷ τότε λόγῳ, ἢ ἐν τῷ ἐμῷ, ἐν τῷ πρ.

1182. 2. διέφθαρται.] S. τὴν διάνοιαν. Sed quomodo probat? Quia mauult amicae dare, quam affini. Cui si haereditatis semissem concessisset, et sensuum et mentis integritate floruisset. Haec sunt praeclara cupidorum hominum iudicia.

IN AR-

IN ARGVMÉNTVM ORATIONIS IN TIMOTHEVM.

Pag. 1184. 4. ὅτι ἔλαβε, etc. ὀφείλων ἐγγεγράφθαι] Lego, ἐγγέγραπται. Nam si λέγων ἐγγεγράφθαι coniungas, ὀφείλων locum non habebit. Sed legendum erit λέγων τὸν Τιμόθεον ὀφείλοντα ἐγγεγράφθαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1185. 23. ἀλλὰ καὶ εἴ τε ἄλλε δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι.] Sententia non est obscura: sed loquendi modus suspectus.

1186. 9. τά τε ληφθέντα καὶ τὰ τεθέντα.] τά τ' ἀναλωθέντα malim: nisi pro τεθέντα legas, τὰ δοθέντα, quod participium paulo post sequitur, v. 23. δοθέντος τοίνυν τῆ ἀργυρίᾳ τέτε.

25. τὸν κελεύσαντα χρῆσθαι.] Lege χρῆσαι.

1187. 15. Ἀλκέτε καὶ Ἰάσωνος.] Alcetam, octauum Macedoniae regem, non puto intelligi hic posse, sed alium quempiam, Epirotam fortassis, Tharrytae F. Arymbae patrem. Iason Thessalus satis notus est e Xenophonte.

17. ἐν τοιαύταις δ' ὧν διαβολαῖς, καὶ ἀπορίᾳ χρημάτων πολλῇ· ἡ μὲν γάρ.] Est ἀναναπόδοτον, aut ὑπέρβατον. Sequitur enim longissimo interuallo p. 1188. vlt. τότε ἓν ἀναγκαζόμενος, δανείζεται τὰς χιλίας δραχμάς.

1188. 7. et saepius. ἐν Καλαυρίᾳ lege per υ, non per β.

1190. 1. τῆ μὲν γὰρ μαρτυρίαν με ἐμβαλέσθαι.] M. μὴ ἐμβαλέσθαι με, vtraque voce retenta.

2. παρεκρέσατο.] S. ὁ Ἀντιφάνης.

Ibid. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν.] Alias ἡ κυρία absolute dici solet.

1190.

1190. 5. *τιθέντος δέ μου αὐτῷ τὴν δραχμήν.*] Fuit, vt apparet, ritus quidam accusandi eius, qui testimonium dicere recusasset.

24. *ἐν τῷ Μαιμακτηριῶνι μηνὶ ἐπ' ἀρχείᾳ ἄρχοντος* lege, non *τῷ ἐπ' ἀρχείᾳ.* et v. 27. *ἀπορέμενος.*

27. *ἐν τῇ Ἱπποδαμείᾳ.*] Apparet, esse loci nomen, fortassis a domandis equis sic appellati, vnde Equidomitorium verti. Hippodamiae plures fuerunt, sed illa Oenomai Elaei filia, celeberrima, et fieri potest, vt locus de nomine mulieris alicuius sit dictus, sicut Academia ab Academo, seu Hecademo heroe. Legi fortasse queat *ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ*, etsi *ἱππόδρομος* potius dici solet. *τὰ Ἱπποδρόμια* sunt ludi circenses, quae et Equiria.

Ibid. *ἀπορέμενος ὑποδέξασθαι* lege.

1193. 7. *ὁ αἰγιαλεύς.*] *παρὰ τὸν αἰγιαλόν.* vide Stephanum.

11. *λυκεργεῖς.*] *εἴτε ὑπὸ Λυκίᾳ τῇ Μύρωνος υἱῇ κατεσκευασμένας, εἴτε ἐν Λυκίᾳ, εἴτε ἐν Λυκείῳ εἰργασμένας.* Vide Suidam, qui *λυκιεργεῖς* habet.

1196. 11. *παρὰ τῆ πατρὸς τῆ ἐμῆ ὥσπερ αὐτὸν συνέζησας.*] F. *ὥπερ αὐτόν.*

12. *ἢ εἰδὼς*, etc. *ὅτε ἐξέπλεις ἢ οἴει*] Lege *ὅτε ἐξέπλεις οἴει. τὸ ἢ* abundat, cum *τὸ οἴει* ad *εἰδὼς* referatur.

1197. pen. *ἐνεπισκήψασθαι ἐν τῇ ἀσίᾳ τῇ ἐκείνου ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον.*] Pollux lib. 8. *ἐνεπισκήψασθαι ἦν, ὁπότε τις ἐν τοῖς δημευθεῖσιν ἑαυτῷ τι ὀφείλεσθαι ἢ προσήκειν λέγει· καὶ τὸ πρᾶγμα ἐνεπίσκημμα ἐκαλεῖτο.*

1198. 11. *ὥστε μηδ' ἐναντιοῦσθαι. ὥστε τί ἄν ποτε.*] Lego *ἐναντιοῦσθαι· τί ἄν*, omisso altero *ὥστε.*

14. *ἢ ἐκ τῶν Ἀντιμάχου.*] Negatio abundare videtur, quia cohaeret *καταλιπεῖν μᾶλλον, ἢ κομίσασθαι.*

1199.

1199. 4. ἡ μισθοφορία.] In Olynth. μισθοφορὰν dicit.

24. τὸν ἀποσησάμενον τὸν χαλκὸν.] τὸν ϛαθμησάμενον.

1200. vlt. τῆς Αἰσχρίωνος.] F. τὴν, aut ὑπὲρ ἢ περὶ Αἰσχρίωνος, aut τῷ Αἰσχρίωνος, vt iubeat Timotheus ipsum Aeschrionem dicere testimonium vt ingenuum. Sequitur enim p. 1201. 6. καὶ ἐξελέγξας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα τὸν Αἰσχρίωνα.

1201. 6. ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι.] πότερον τὸν Αἰσχρίωνα, ἢ τὸν Τιμόθεον; hunc opinor, quia serui delicta luere cogebatur dominus.

1202. 23. ἐκ ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια.] τὰ κατ' ἀξίαν τῶν δανεισμάτων.

1204. 26. τοῖς ἀνεσκευασμένοις, ἢ ἀνασκευασαμένοις τῶν τραπεζιτῶν.

1205. 10. τὲς ὀφείλοντας, ἄ μοι.] ταῦτα, ἄ μοι.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA POLYCLEM.

Pag. 1205. 4. τότε δὲ, ὅτε ἦλθεν.] F. τότε δὲ.

6. τοσότε δὲ χρόνε ἐπιτριηραρχῆντος.] Sententia postulat: συντριήραρχον· τοσότε χρόνε ἐπιτριηραρχήσας ἀξιοῖ κομίσασθαι τὸ ἀνάλωμα παρὰ Πολυκλέες Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1207. 17. ὑπὸ Ἀλεξάνδρε.] Non vtique Philippi filio, (Nam hoc ratio temporum non finit) sed aut Pheraeo, aut alio quopiam. Miltocythis fit mentio etiam in Aristocratea: et Cotyis filiis regnantibus, Philippus adhuc rerum potitus fuit.

25. περὶ ἔκπλεν ὄντων.] περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὄντων, ἀνάγεσθαι καὶ ἐκπλεῖν μελλόντων.

1207. vlt. ἐν τῷ δήμῳ αὐτῶν καὶ συναγ.] F. αὐτῶν τε (S. τῶν πρέσβεων) καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς.

1208. 4. ἐπὶ τὸ χῶμα.] ὕψωμα γῆς. Est hic loci proprium nomen, ab ipsa re sumtum, et, vt Libanius ait, οἰκοδόμημα ἐν τῷ λιμένι προβεβλημένον πρὸς ὁρμίσεως ἕνεκα. ἐπὶ τῷ χώματι καθέζεσθαι solitos fuisse trierarchos, qui se amici iniuriis putarent, ex oratione Ctesiphontea cognouimus.

6. καὶ ἀποφέρειν ναύτας.] τὸ ἀποδιδόναι καὶ κερδαίνειν. Videtur legendum esse ἀποφαίνειν, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ καταλέγειν.

12. ἐκ ἀλλ' ἢ ὀλίγοι.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή.

16. δωρεὰς καὶ προδόσεις.] δόσεις πρὸ τῆς προθεσμίας. Sic postea, p. 1217. 23. διεφθαρμένον πλήρωμα, καὶ εἰωθὸς ἀργύριον πολὺ προλαμβάνειν. Si προσδόσεις, πρόσθηκας τοῦ μισθοῦ.

26. τὲς προεισοίσοντας τῶν τε δημοτῶν.] Vtrum τὲς εἰσοίσοντας πρὸ τῶν δημοτῶν, an τὲς δημότας τὲς προεισοίσοντας?

27. καὶ τῶν ἐγκεκτημένων.] τῶν κεκτημένων ἀγρὲς, ἢ οἰκίας, ἐν οἷς δήμοις ὁ δημοτεύονται. vt si Apollodorus Piraeensis (verbi causa) non in suo tantum municipio Piraeeo praedia habeat, sed et in Paeanienſi et Cholargensi.

1209. 4. καὶ ἐκ εἰσεπραξάμην, διὰ τὸ τότε μὲν ἀποδημεῖν, ὑπὲρ ὑμῶν τριηραρχῶν.] ὅτε ἐτριηράρχεν.

5. καταλαβεῖν.] διὰ τὸ καταλαβεῖν, ἀπὸ κοινοῦ.

10. καὶ τὲς μισθὲς.] καὶ ὅτι τὲς μ. ἀπὸ κοινοῦ.

11. ταῖς ὑπηρεσίαις.] τοῖς ἐρέταις, ἢ κωπηλάταις. Sed quaerendum, cum ναύτας, ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίας saepius coniungat, quid inter hos interſit? ἐπιβάται etiam a Liuio sic appellantur, siue milites, siue vectores. ὑπηρεσίαι sunt remiges, ναῦται caeteri, qui in naui curant. Cicero Catone: Qui in re gerenda versari senectute negant, similes sunt, vt, si quis guber-

gubernatorem in nauigando nihil agere dicat, cum alii malos scandant, alii per foros currant, alii sentinam exhauriant, ille autem, clauum tenens, quietus sedeat in puppi.

12. κατὰ μῆνα ἐδίδου prima persona lego.

1211. 2. οἱ μὲν εἰς τὴν ἤπειρον.] τὴν ὑπὸ τῷ Περσῶν βασιλεῖ χώραν ἅπασαν, εἰς τὴν Ἀσίαν.

26. εἰσαγγελθέντων δὲ.] S. ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ εἰσηγγέλθη ἡμῖν, aut ἀντὶ τοῦ εἰσαγγελθέντος. etli legendum suspicor accusatiuo singulari, εἰσαγγελθέν, vt δόξαν, συμβάν, etc.

1212. 1. πεντεκαίδεκα δραχμὰς ἐπὶ τόκον.] F. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκῳ, vt communis vsura intelligatur.

2. ναυτικὸν ἀνειλόμην ἐπ' ὄγδοον.] ἐπόγδοον, Suidas ait, τὸ δεδανεισμένον, ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος δοθῆναι τῷ δανειστῇ, οἷον τριόβολον τοῦ τετραδράχμου.

4. ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ τοὺς τόκους.] F. A. ἀποδοῦναι αὐτῷ τό τε κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους.

24. τῶν μετὰ ἀρκτοῦρον.] F. μετὰ τὸν ἀρκτοῦρον. et p. 1213. 26. ἔτι δὲ συνέβη.

1214. 17. Δεινίαν τὸν κηδεστὴν ἐμὸν.] Socerum hunc fuisse opinor Apollodori, cuius filius, Theomnestus, Apollodori filiam vxorem duxit, vt est in oratione contra Neaeram. κηδεστὴς, inquit Suidas, ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερὸς· ὁ μόνον δὲ ὁ δίδους, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

20. πολλῶν ὄντων καθ' ἑκάστην.] F. A. ὅσα καθ' ἑκάστην, etc. ἀνηλίσκετο. Alioqui constructio non constat.

1215. 10. ἄρτι μοῦς πίττης γεύεται.] Vide Chiliadas Erasmi.

11. ἐβέλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι.] S. ὁ Ἀπολλόδωρος, vt sint verba Polyclis. Atqui Pasio pater eius

iam ante factus fuerat Athenienſis. Quod ſi ἀστεῖος legas, interpretabere: Facetus enim eſſe voluit, S. Polycles, vt Apollodori verba ſint.

1215. 13. Πυθόδωρος ὅ, τε Ἀχαρνεύς.] F. ὅ, τε Πυθόδωρος Ἀχαρνεὺς. et v. 20. ἵνα μοι λύσωνται, non, ἵνα μὴ. et p. 1216. 8. καὶ ἐκέλευον αὐτὸν. et v. 17. καὶ ὅ, τι ποιοῦντων, articulo compoſito, S. ἡμῶν τῶν περὶ τὴν τριήρη.

1216. 20. ἔτι δὲ καὶ πίστιν αὐτῷ ἐπιθεὶς.] ὅρκον ὀμόσας.

1217. 18. τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τῷ πλέτῳ.] ὑπερβέβληκας, ὥστε τὰ χρήματ' ἐν παιδιᾶς μέρει προϊέσθαι.

22. πλήρωμα διεφθαρμένον.] Hoc genus eſt, ſequitur ſpecies v. 25. τρυφῶντας ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. Suidas ὑπειρετικὸν ſcribit per -ει in ſecunda, vnde et ὑπειρέσιον et ὑπειρεσία eodem modo ſcribendum. ὑπηρέτης, et ὑπηρετῶ, et ὑπηρεσία, et ὑπηρετητικὰ πνεύματα, recte η in ſecunda habent.

1218. 24. ἔστε ἀναλώματα lege, addito articulo.

1219. 13. ἀπεκρίνατό μοι, ὅτι μύθες λέγοιμι.] παροιμιῶδες.

pen. ὕστερον δὲ παρὰ Φρασικρίδε ἐλθόντος.] Sententia et conſtructio poſtulare videtur: ὕστερον δ' οἱ περὶ Φρασικρίδην ἐλθόντες, hoc eſt, ὁ Φρασικρίδης ἐλθών.

1220. 12. οὔτε γὰρ τῷ τριηραρχήματι.] τοῖς σκεύεσιν, vt opinor. Sequuntur enim v. 13. ἐπιβάται καὶ ὑπηρεσία.

14. ἀδεὶς γὰρ αὐτῷ παραμενεῖ, futuro tempore poſtulat ſententia. et v. pen. ὑπειρετικὸν εἰς Θάσον ἄγον ἄνδρα.

1221. 6. ὁ Ἐξωνεύς.] Alias per αι, Αἰξωνεύς.

1222. 4. τὸν ὑποδεχόμενον τὸς φεύγοντας.] F. Α καὶ τὸς φεύγοντας.

1223

1223. 8. ὅτε ἂν ἐπισιτίσαιντο.] γενικὴ, τιμῆς σημαντική.

24. ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεὼς.] ὑποθήκην λαβόντα.

pen. ὅτι ἐδ' ὀκαζῆ δανείσοι.] παροιμιῶδες.

1224. 10. διότι ἐκ ἤθελε παραλαβεῖν τὴν ναῦν.] πότερον δι' ἥντινα αἰτίαν, ἢ ἁπλῶς, ἐκ ἐθελήσας αὐτὸν παραλαβεῖν τὴν ναῦν.

11. καὶ τὸν νόμον ἀναγνωσθῆναι.] ὑπὸ τῦ γραμματέως.

27. κινδυνεύων συνεπιπλεῖν.] Si mendo vacat locus, exponas ἐν τῷ συνεπιπλεῖν.

1225. 3. ἑκταῖος γὰρ ἦκον ἐτύγχανον.] τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ πρὸ τῆς τελευτῆς τῆς μητρὸς, ἀγγελθείσης δήπε μοι τῆς ἀῤῥωστίας.

8. εἰ μὴ τῇ τριήρει.] σὺν τῇ τριήρει.

Ibid. ἡ δὲ γυνὴ, ἣν ἐγὼ περὶ πλείσου ποιοῦμαι.] Quomodo? si vere dicit Phormio, te pellicem aluisse, nisi forte prae amore vxoris id feceris, vt illi parceres.

14. οἱ δεδανεικότες δὲ ἦκον ἐπὶ τὰς τόκας.] F. ἐπὶ τὸ χωρίον, ἢ ἐπὶ τὰς ὑποθήκας. Hanc sententiam ego nunc in vertendo sum secutus. Nam exigere vsuras parua res erat.

15. εἰ μή τις ἀποδοίη.] ἀντὶ τῦ εἰ μὴ ἐγὼ ἀποδοίην, vt et supra.

22. ὅτι ἐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν lege, non τιμωρήσεσθαι, et ἢ ἐχ ὑπὲρ.

1227. 12. ἀλλὰ καὶ πρότερον Εὐριπίδη.] ἐχὶ τῷ τραγικῷ, (πρεσβύτερος γὰρ ἐκεῖνος) ἀλλ' ἑτέρῳ τινί.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS DE CORONA TRIERARCHICA.

Pag. 1227. 5. τὴν ναῦν κατέχοντα.] M. παρέχοντα.

vlt. ἥτις ἐστὶν ἡ τελευταία τῦ μηνός.] ἡ τριακάς.

1228. 5. προεθείσης.] M. προτεθείσης.

1228. 7. ἀντιποιεῖται καὶ τοῦτον ἐστεφάνωσεν.] Lego στεφανῶσαι καὶ τὸν τοῦτον· ἀντιποιεῖται καὶ τότε τῷ στεφάνῳ Ἀπολλόδωρος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1228. 6. ὁ δῆμος δῶναι.] S. τὸν στέφανον.

1229. 2. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσιν.] παρὰ τὸ παρίημι, non παρόντες, coram, vt habet vetus Heruagiana.

21. καὶ πάντες ἑωρᾶθ' ὑμεῖς ἀναπληρουμένην.] Alii ἀναπειρωμένην. F. πεπληρωμένην. Nam ἀναγομένην non placet.

25. περὶ τῶν πλείονος ἀντιλέγοντες.] Φάσκοντες, ὅτι πλέον ἀργυρίῳ ἀνήλωσαν.

1230. 4. σκεψάμενοι γὰρ τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον.] F. σκεψάμενοι γάρ, καὶ ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενοι.

1231. 1. τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, ἔχοντες.] S. κολάσαι, ἀντὶ τοῦ δυνάμενοι.

21. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος.] τὸ καθάπαξ ἠτιμῶσθαι in Midiana p. 542. 24. et alibi habuimus: vt videantur et Athenienses diminutionem capitis habuisse magnam, maiorem et maximam, vt nostri Iurisconsulti.

26. προδικάζειν ἑτέρους.] Lego προδιδάσκειν.

1232. 12. καὶ γάρ τοι τὰ τῶν αὐτῶν τρόπων ἁμαρτήματα.] M. τὰ παρὰ τὸν τρόπον τὸν αὐτῶν ἁμαρτήματα.

1233. 1. χάριν τιθεμένων.] M. καταθεμένων.

3. ἀλλ' ἐ διὰ τῶν βελτιόνων, τοῖς ὑπηρετοῦσιν, ἃ δεῖ, χαρίζεσθαι προσῆκον.] Suspectus locus, in quo conuertendo me non ineptam coniecturam secutum confido.

19. ἢ προῖκ' ἄν τις ὑμῶν πράττων.] S. σπεύδοιεν.

1233. 25. δεινὰ πάσχουσι.] ἀγανακτοῦσιν ἀδικεῖσθαι προσποιούμενοι.

27. ἂν καλέσωσι.] M. ἄν τινα καλέσωσι.

1234. 1. τὰ δίκαια ἀντιλέγειν.] F. πρὸς τὰ δίκαια, aut τοῖς δικαίοις.

14. πάντα δι' αὐτῶν ποιῆνται.] Non placet. F. διοικεῖται, aut διοικῆνται, ἀντὶ τῦ διοικῆσι δι' ἑαυτῶν.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS CALLIPPVM.

Pag. 1235. 14. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν τῦ νόμε, Λυσιθείδε ἀπήνεγκεν.] F. πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸς νόμος Λυσιθείδην ἀπήνεγκεν. Oratio habet p. 1244. 13. κατὰ τὸς νόμος γὰρ ἐπέτρεψα, καὶ ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχήν. et v. 17. ὁ δὲ Λυσιθείδης ἐκ ὀμόσας, addita negatione. Oratio habet p. 1244. 14. ἕτος δὲ τὸν κατὰ τὸς νόμος ἀπενηνεγμένον διαιτητὴν ἔπεισεν ἀνώμοτον διαιτῆσαι.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1236. 5. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς.] M. ἐφ' ὑμᾶς αὐτὸς, etsi non ignoro, saepius in autoribus ita legi: sed illud dubito, errorene librariorum id fiat, an autoritate scriptorum.

8. μηδὲ μεθ' ἑτέρων τὴν γνώμην γενόμενοι.] ἀντὶ τῦ μετὰ μηδετέρων, κατ' ἀττικὴν τμῆσιν.

14. τῷ Δεκελεῖ.] Alii Δεκελαιεῖ, παρὰ τὴν Δεκέλειαν. Sed malo Δεκελεῖ, vt Ἀλεξανδρεῖ, κατὰ συγκοπήν.

pen. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς ἰδιώτης.] τὸ ἰδιώτης suspectum est: malim aliud.

1237. 4. τοσῦτον μόνον ποιεῖν.] S. εἰώθασιν.

21. ἔδειξεν εὐθέως παραχρῆμα.] ἓκ παραλήλε τὰ χρήματα δέδωκεν, ἃ κατήχθη. Sed si ληςρίδες ναῦς fuerunt, cur Argos redierunt? cur pecuniam non

eripuerunt? An a republica missae fuerunt contra alios? et miser hic Lycon obiter periit.

1239. 1. οἷός εἰμι ἀξιοῦν λαμβάνειν.] ἀντὶ τοῦ λαμβάνειν ἀξιῶ. ἢ, νομίζω δίκαιος εἶναι λαμβάνειν.

12. πρὸς τὸν Ἀρχεβιάδην καὶ τὸν Ἀριστόνεν.] Supra Φρασίαν dixit

21. ὧν ἐγὼ ἤθελον τέτῳ ταύτην ἥτις εἴη μεγίστη πίστις δῦναι, ἢ μὴν ἐγὼ τῦ πατρὸς ἀκούειν.] ἀντὶ τῦ ὅτι ἐγὼ ἤκουον.

26. ἃ ἔφασαν Καλλίππῳ προσέχειν τὸν νῦν ἐδὲν οἷς λέγει.] Καλλίππῳ οἷς λέγει, ἀντὶ τῦ τοῖς Καλλίππου λόγοις.

1240. 18. δι' αὐτῦ γε ἑαυτῷ μὴ θέλων δικαίῳ γενέσθαι τῦ πατρὸς.] Lego μὴ θέλοντος. Hanc enim constructionem neque regula, neque exemplo vllo, possum defendere.

27. ὅτι μὲν ἂν προκαλεσαμένε.] Sententia postulat ὡς προκαλεσαμένε.

1241. 8. ὑπὸ τῦ Λύκωνος καὶ Φορμίωνος.] Vetus Heruagiana rectius ὑπὸ τῦ Λύκωνος· καὶ Φορμίων, S. ἠθέλησεν αὐτῷ πίστιν δῦναι.

18. ἔτ' ἀπειπόντ' αὐτόν.] ἀπαγορεύσαντα. non est opus mutare in ἀντειπόντα.

23. οἶμαι γὰρ τί μοι καὶ τῦτο εἶναι.] S. τεκμήριον.

pen. μεταδόξαν αὐτῷ μὴ ἐκεῖσε πλεῖν.] Si τὲς δανεισαμένες subintelligas, verte: cum mutata sententia non committendum esse putasset, vt illi cum periculo illuc nauigarent. Sed durum hoc est, et parum consentaneum. Quare legere malim, μεταδόξαν αὐτοῖς.

1242. 12. καταίγεσθαι ὡς τῦτον lege, S. πρὸς Κάλλιππον. et, v. 13. καὶ αὐτό γε τῦτο μόνον ἐ τετολμήκασι, lege διαιρέτως, non ὑφὲν, μονονὲ, quod est σχεδόν.

1243. 8. κερδαίνοντι ἰδίᾳ.] Fel. ἐκέρδανέ τι.

1243.

1243. 15. καὶ ἐδὲν ψευσαμένῳ.] M. καὶ ἐδὲν ἂν ψευσομένου.

vlt. ὃν φησιν ἀπειληφέναι τι ἔτος τῆ ἀργυρίου.] Supra v. 16. legitur καὶ ἀπαλείφοντος. Vnde et hic legendum puto ἀπηλειφέναι, in secunda per η, in tertia per ει, παρὰ τὸ ἀπαλείφω.

1245. 8. μηδὲν ἧττον τὰ πιστὰ παρ' ἡμῶν λαβόντα.] Cum nos nihilominus ei fidem firmaremus.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS ADVERSVS NICOSTRATVM.

Pag. 1245. 4. εἰς τὰ δημόσια ἀπογραφομένης.] δημευθείσης αὐτῆ τῆς ἐσίας.

6. ὡς οὐκ ὄντας Ἀρεθουσίε, μεταποιεῖται δὲ ὡς ἰδίων.] Locus corruptus, et ex ipso autore sic corrigendus: ἀπογράφει Ἀπολλόδωρος οἰκέτας, ὡς ὄντας Ἀρεθουσίε. ὁ δὲ Νικόστρατος μεταποιεῖται ὡς ἰδίων.

7. ἐπειδὴ δὲ τὸ πρᾶγμα μοχθηρὸν.] ἡ δήμευσις καὶ ἀπογραφὴ τῆς ἐσίας ἐπίφθονος καὶ ἀπάνθρωπος.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1246. 7. πένθ' ἡμιμναίων ἄξια.] τετταράκοντα μνῶν καὶ ἡμισείας.

8. ὡς αὐτὸς.] Quid si ὅσε αὐτός;

9. περὶ χιλίων δραχμῶν καὶ τῆ lege.

10. μηδένα ὑπὲρ ἐμαυτοῦ γράψασθαι.] μηδένα κατηγορῆσαι ἑτέρε, ἐμοὶ χαριζόμενον. Sed fortassis rectius est: in eo discrimine verser, ne quem vnquam pro defensione mei ipsius accusare mihi liceat. Fortassis enim falsa descriptio cum ea ignominia coniuncta fuit, vt ne quem alium posthac in simili crimine accusare liceret.

17. ἃ γὰρ ἄν ποτε ἕτερον ἀπογράψαι.] Multa sunt Graecae consuetudinis forensis verba, quae equidem, quibus Latinis proprie respondeant, ignoro:

eaque de cauſa malo ad verbum vertere, quam agere ambages, et elegantias conſectando ab autoris ſententia longius aberrare. E quo numero et hoc verbum ἀπογράψαι eſt. Quicquid autem παρὰ τὸ γράφειν componitur, id eam vim habet, vt ſignificet, cauſam in literas relatam, vel propoſitam fuiſſe iudicibus, vel in publicis monimentis aſſeruatam. Nec ignoro, me rideri a nonnullis, vt qui ad verbum vertam, quod interpretatio mea non habeat illa: ex iure manu confertum trahere, in aeſtimationem accipere, repetundarum reum facere, et id genus alia: quae vt Latina et Ciceroniana eſſe fateor, ita plurimum a Graecorum conſuetudine abhorrent. Ac vereor, ne merito reprehendar, quod alicubi τὸ ἀνδρωθέντα εἰς ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι, *togam virilem ſumere*, verti, cum Graeca gens palliata fuerit, non togata.

1247. 20. ἐδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη, ἕτος ἐμοῦ ἀπέτυχεν.] τινὰ ἀποτυγχάνειν ἐδενός τινος videndum an ſimilia exempla occurrant. Mihi videtur falſa eſſe diſtinctio, et ſic legendum: ἐδενὸς πώποθ', ὧν ἐδεήθη ἕτος ἐμοῦ, ἀπέτυχεν. vt ἐδενὸς ἀπέτυχεν coniungas, et ὧν ἐδεήθη μου eodem modo.

1248. 23. ὅτι ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη.] Robuſtum hinc nebulonem fuiſſe apparet Nicoſtratum iſtum.

pen. καὶ ἐὰν κελεύσητε αὐτὸν δεῖξαι, ἐ μὴ ἐθελήσει.] Scomma eſt, quo ei ſeruitutem obiicit, tanquam mancipio.

1249. 20. ἔτε τίθεσθαι.] ὑποθήκην λαμβάνειν.

26. ἵνα μὴ ὥτε ἀποδέδωκα ἔφη τὰς χιλίας δραχμὰς ἀπόληται.] F. ὅ, τε, S. ἀργύριον. et p. 1250. 12. ὅ, τι βέλη θέντα lege διαιρέτως.

1251. 2. καὶ ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπόκληρον ἐξ ἐμφανῶν κατασάσεως ἐπιβολὴν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς.] Verti: et exſcribit publico exſortem mul-

ctam ex

ctam ex euidentium conſtitutione: verba ſecutus. Sententia quae ſit, Oedipus diuinet. Me et Budaeus, et lexica Graeca Latinaque omnia deſtituunt: quaeſiui ἀπόκληρος, quaeſiui ἐμφανὴς, quaeſiui κατάσασις, quaeſiui ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. ſed aut muta, aut ἀπροσδιόνυσα omnia. Doctiores, ſi boni viri ſunt, explicanto potius, quam me ſugillanto.

1251. 4. διὰ Λυκίδε τε Μυλωθρε.] S. υἱε. Quod ſi non placet, molitorem repone, ſi appellatiuum eſſe videbitur.

8. εἰ ἀνακρινοίμην τὰς δίκας.] περὶ τῆς ἀνακρίσεως ſupra dictum eſt.

12. ἀπρόσκλητόν μου δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος.] Suidas ἃ προσκεκλημένην, hoc eſt, vt in Midiana, p. 534. 1. μὴ προσκαλεσάμενος ἐμέ. Arethuſius denuntiare iudicium debuit. Quod cum ille de induſtria non feciſſet, Apollodorus abſens et ignarus rei pro contumaci eſt condemnatus.

13. ὡς ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ.] ἀντὶ τε ὡς ὀφείλοντος, ὡς ὀφείλοιμι.

18. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητίας.] Sic πρὸς Τιμόθεον p. 1201. 6. μὴ ἐπὶ τόνδε τῶν κακοτεχνιῶν ἔλθοιμι.

21. ὅσα ἐνῆν φυτὰ ἀκροδρύων γενναῖα ἐμβεβλημένα.] Vtrum ἐμπεφυτευμένα τῷ ἀγρῷ, ἢ τοῖς δένδροις; vt non ſit conſitio, ſed inſitio, qua, vt Cato Ciceronianus ait, nihil inuenit ars agricolarum ſolertius. ἀκρόδρυα et fructus et arbores frugiferas interpretantur, ſiue nuces, ſiue pomiferas. Vox ipſa ſignificat vel cacumina quercuum, vel excellentiam: vt ἀκρόδρυα ſint arbores, quae quercubus, vnde olim victitabant, antecellunt.

1252. 5. ἀνακεκριμένε γὰρ ἤδη με. et v. 9. ὤθει ἄν με. Nec enim praecipitatus eſt, ſed interuentu aliorum periculo liberatus.

1253. 9.

1253. 9. ἐναπετίμησεν αὐτῷ.] Pignori accepit, vel, in aestimationem accepit. hoc est, seruum pro pecuniae parte dedit.

16. ἀνέροιντο.] Lego ἀναιροῖντο, aut ἀνέλοιντο, ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐπιχειρήσαιεν ἔργῳ τινί.

25. ὅτε ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἦν.] Suidae est ἀναγνώρισις, ἢ ἀνάπεισις· ἀναγινώσκειν, ἀναπείθειν, διαλεχθέντα γνῶναι. Hesychio ἀναγνωρισμός. Varino ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας ταῦτα. Hic vero ea vox nihil tale significare videtur, si locus mendo vacat.

1254. 12. ἵνα ἐκ τούτων ψηφίσησθε.] pro ἐψηφίσασθε lego.

27. τοσάτε δή.] F. τοσάτε δ' ἤδη δέεσιν.

1255. 1. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως.] ἐγγυητὴς γενόμενος ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει προσηκόντων.

12. ἐὰν μὲν ἓν ἐνθυμηθῆτε, ὅτι, etc. ἐὰν ἓν ταῦτα παριδόντες πάντα.] ἀνανταπόδοτον καὶ ἐπανάληψις.

20. καταψηφίσησθε.] S. τῶν φευγόντων.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CONONEM.

Pag. 1255. pen. τετυπῆσθαι.] τύπτω καὶ τυπτέω vsitata sunt, vnde fit τετύφθαι et τετυπτῆσθαι. τυπέω an dicatur, nescio.

IN IPSAM ORATIONEM

Pag. 1257. 20. ἀπεπεμψάμεθα.] α ὤξαμεν, ἀπηλαύνομεν, ἀφροντίστως εἴχομεν, λόγου οὐκ ἐποιησάμεθα.

1258. 25. ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.] S. οἰκιῶν, ἢ ἐργαστηρίων.

1259. 21. οἱ δὲ κρατεῖν.] οἱ δὲ κρατεῖν τοῖς ἀγκῶσιν lege.

1260. 2. ὄνθ' ἡμῖν συγγενῆ lego, non ὀδ'. Nota ον et δ saepe commutari.

1260.

1260. 6. καὶ ἰατρὸν ἄγεσι παραγενέσθαι.] Suspecta lectio.

23. καὶ τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην.] ἐκ ἠδυνάμην φαγεῖν.

1261. 5. ἀλλ' εἰς πᾶν ἐλθών.] F. A. πᾶν δεινοῦ ἢ κινδύνε ἐλθών.

1262. 19. δι' ἃ τοῦτο γέγονεν.] Nescio, quid haec verba sibi velint. Videntur ex inferioribus etiam huc perperam translata. Sequitur v. 20. φασὶ τοίνυν ταῦτα διὰ τοῦτο γίνεσθαι, vbi malim ταύτας, S. τὰς τῆς κακηγορίας δίκας.

1264. 4. ἐφ ὧν ἐνίοις.] Sicut ἐπὶ τέτων ἐνίοις.

11. τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν.] λώψ, ἡ χλαμύς, καὶ λωπὴ, ἢ λώπιον, ἱμάτιον, λῶπαι Germanice, *Lumpen*. Hinc λωποδῆσαι, καὶ λωποδυτῆσαι, καὶ λωποδύτης, καὶ λωποδυσία δίκη, καὶ λωπίζω, τὸ λωποδυτῶ.

1265. 2. ἐποίησαν ἔξω μέσων νυκτῶν τὴν ὥραν.] S. τῆς διαίτης. ἔξω μέσων νυκτῶν, extra medias noctes, vtrum posit, an ante mediam noctem? et quomodo fieri hoc potuit? cum huiusmodi negotia tantum interdiu tractentur? Fortassis cum fero ad arbitrum venissent, rem de industria in multam noctem protraxerunt. Nam sequitur v. 20. τῆς διαίτης ἀποφαινομένης νυκτὸς.

5. τῶν τε παρόντων ἡμῖν καθ' ἕνα ἑτοσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες.] F. ἑτωσὶ, ἐπιρρηματικῶς καὶ δεικτικῶς. Nam ἑτοσὶ ἄγοντες dura fuerit ἀριθμῷ ἑτέρωσις.

22. πρὸ τῆ τὴν δίκην λεχθῆναι.] M. ληχθῆναι, παρὰ τὸ λήχω, ἢ λαγχάνω.

1266. 12. βληθεὶς τὸ δίκαιον αὐτὸ.] Fel. αὐτῆ. lego αὐτῷ. et v. 14. ἠλέγχετο.

23. καὶ μὴ πατάξαι Κόνωνα καὶ Ἀρίξωνα.] S. ἀλλήλες. Sed F. Κόνωνα τὸν Ἀρίξωνα.

pen. θοιμάτιον.] τὸ ἱμάτιον, ἀττικῇ κράσει.

1267. 6. τί γὰρ ἂν, ἢ διὰ τί;] ταυτολογία ἔοικεν. F. τί γὰρ ἂν βελόμενος, ἢ διὰ τί; S. ἐποίησα.

1267.

1267. 8. Ἦτο καὶ δικάζομαι.] Fel. Ἦτον. lego Ἤτω.

9. ἔτως ἐστὶν ἀληθῆ.] F. ὄντως ἐστὶν ἀληθῆ καὶ φαίνεται. Nam τὸ ὄντως et φαίνεται belle inter se opponuntur.

20. Χαίρητον τὸν ἐπιπόλιον.] Hanc vocem vetera Lexica non habent. Vnde initio ratus, παρὰ τὸ ἐπιπολεῖν fieri, verteram, *vagabundum illum*. Sed quia τὸ ἐπιπολιᾶσθαι idem, quod πολιᾶσθαι, significare volunt, muto sententiam, et *incanum* verto.

24. καὶ αἰσχρῶν ἀδὲν.] Lego ἀδὲ ἓν, ἀττικῇ τμήσει. et p. 1268. 25. ἐπαράστεσθαι.

1269. 10. καὶ τὰς ὄρνεις τὰς ἐκ τῶν χορῶν.] Siue aues, siue gallinas lustrales, quibus greges ludionum, antequam in theatrum ingrediantur, expiantur. Vetus editio habet χωρῶν, e regionibus, seu vicis. Vtra lectio sit verior, dubito. Neutra enim mihi satisfacit. τὸ εἰσιέναι et ad eos, qui magistratus inituri sunt, et ad ludiones theatrum ingressuros referri potest.

14. ἀλλ' ὁ μηδ' εὔορκον μηδὲν ἂν ὀμόσας· κατὰ δὲ δὴ παίδων, ὧν μὴ νομίζεται, μηδ' ἂν μελλήσας.] S. ὀμνύειν πιστὸς ἂν εἴη. Sic Lucianus: ἀλλ' ἐκ ὀρθῶς ὑμεῖς γε ἀδὲ μελλήσαντες, S. βιάζεσθαι τὸν Δημοσθένην. εὔορκον ὀμόσαι, et κατὰ παίδων ὀμόσαι, inter se opponuntur.

15. ὧν μὴ νομίζεται.] Atqui et Demosthenis mater, et alii multi hoc iurisiurandi genere vti voluerunt, vt in superioribus orationibus vidimus.

16. ἀλλὰ καὶν ὁ, τιῶν παθὼν πρότερον.] S. ἢ πιστὸς εἶναι. etsi locus hic mendi suspicione haud vacat. Non enim bellissime verba inter se cohaerent, vt videatur aliquid deesse, cuiusmodi sit: virum bonum quiduis potius facturum, quam temere iuraturum, tale praesertim iusiurandum tanquam insolens.

17. εἰ δ' ἄρ' ἀναγκαῖον.] S. ὀμνύειν. ὁ ὀμνύων ὡς νόμιμον.

24. ὡς ἃ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.] Tanquam non periurio defensurus causam. Non placet. F. le-

F. legendum καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι, ἐχὶ δ' ὡς σὺ κατεπιορκησόμενος τὸ πρᾶγμα.

IN ARGVMENTVM ORATIONIS CONTRA CALLICLEM.

Pag. 1271. 1. καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνῳ διώκων.] Lego ex sententia: καὶ ὁ τὴν δίκην ὑπ' ἐκείνε φεύγων.

6. χαράδραν.] Hesychius: χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Idem: χαράδρα, χειμάρρους ποταμός. κατάγει δ' ἔτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ κατασύρει. Suidas: χαράδρα, διώρυξ πηλοῦ μεστὴ, ὄλεθρον, ἐχ ὕδωρ, ἔχουσα. et χαράδραι, αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα γῆς καὶ χίμαρροι. Varinus: χαράδρα κυρίως ἐπὶ χειμάρρου, ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν. Etymologicon: χαραδρεῦσθαι, ὀρύσσεσθαι, κοιλαίνεσθαι. Vnde apparet, siue fossam esse, cuiusmodi ab Augustanis dicuntur, *die Schwindgruben*, ab aqua absorbenda, aut torrentis alueum.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 1272. 4. ἅτω διατέθεικέ με συκοφαντῶν.] M. ἅτω διετέλεσε.

1273. 16. ἐγὼ ἂν ἅτ' ἐρήμην.] Significat, patrem suum potuisse resistere sycophantis.

1274. 15. ὅρους δὲ περιέχοντος κύκλῳ τοῖς χωρίοις.] F. ὅρους δὲ περιέχοντος κύκλῳ τὰ χωρία.

1276. 19. ἀτιμήτους φεύγω δίκας.] De hac formula supra actum est.

1277. 2. ὥσπερ ἀνὰ θάτερ' ἄττα.] M. ὥσπερ ἂν ἕτερ' ἄττα. et v. 7. πῶς ἕν ἂν εἴη. et v. 9. πολλοὺς ἐ φυλαξαμένους, Nocuit multis incautis.

1278. 4. τὸν χλίδον.] Vide Suidam, qui τὸ χλίδος citat ex hac oratione.

15. ἐλθέσης δὲ τῆς.] M. ἐλθέσης δή.

1278. 23. ἐλαίᾳ δ' ἀποκλινθῆναι.] F. ἀποκλυσθῆναι, ἢ ἀποκυλισθῆναι.

27. εἰ γε τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησεν.] ἐπέθηκε τείχῳ παλαιῷ οἰκοδόμημα. Videtur esse irrisio stulti aedificatoris. Verteram: si parietinam veterem adstruxit. Sed minus placet. Noua enim structura qui vetus esse potest? Veteri quidem fundamento nihil vetat inaedificare.

1280. 16. τὴν τότε προθυμίαν.] F. προπέτειαν.

1281. 3. ὅσις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται.] ὅσις καταγνὺς ἐμοῦ τὰ χωρία τότοις ἀπονεμεῖ.

4. καὶ διαλύσεις τοιαύτας.] Alii διαδύσεις.

20. τοσοῦτόν τί μοι μέλει, χαλεπὸν ὄν.] F. A. τοσοῦτόν μοι μέλει, καίτοι χαλεπὸν ὄν.

IN ORATIONEM CONTRA DIONYSODORVM.

Pag. 1283. 19. ἐν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ.] ἀντὶ τοῦ χρόνῳ. Nisi forte legendum sit ὡραίᾳ. Sicut postea dicit, p. 1292. 4. ἐνταῦθ' ἐπιδημήσαντας παραχειμάζειν ἔδει, καὶ περιμένειν τὴν ὡραίαν. quod vertisse me non poenitet: nauigationem vernam fuisse exspectandam. Phil. 1. Lacedaemonios bellum gessisse τέτταρας ἢ πέντε μῆνας, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, vt vernum et aestiuum tempus intelligatur.

1285. 15. συνετιμήθη.] M. ἐπετιμήθη.

1291. 14. πάντα τὰ κατὰ ταῦτα.] Malim abesse τὸ τὰ.

pen. ἀφειμένοις τῶν τόκων.] Liberatis vsura. Vtrum recepta, vt iam nullas acciperent? loquitur enim de creditoribus.

1292. 10. παραβάλλοντος.] F. παρεμβάλλοντος.

1295. 26. ταῖς χαῖα μόνον ἀποδῶναι καὶ τὰς τόκους.] F. καὶ τὰς εἰς Ῥόδον τόκους.

1297. 13. ἑτοιμότερον ποιήσονται τὰ ἑαυτῶν. Lego πρήσονται, τετέσι δανείσασι. et v. 15. αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον.

I. TAY

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
DEMOSTHENIS
APPELLATIONEM
ADVERSVS EVBVLIDEM.

Lex, quae in Argumento citatur, satis fideliter nos ducit ad mentem istius Orationis intelligendam. Euxitheus quidam dolis Eubulidis, aduersarii eius, et malis artibus circumuentus, peregrinitatis damnatur a suis popularibus; et proinde nomen eius e tabulis istius populi (Alimusii erant) deletum. Verum cum Lex prouocationem ad Curiam a Populi sententia fieri permittebat, iam causa apud iudices perorata, statum suum defendit, fretus testimonio συγγενῶν, *Cognatorum*, δημοτῶν, *Popularium*, φρατόρων, *Curialium*, et γεντῶν, siue *Gentilium*. Vtile erit conferre *Herald. Animadu.* L. II. C. I. et *Petit. ad LL. Attic.* Lib. II. Tit. III. Lege XII.

In quodam exemplari meo adnotatum inueni, hanc Orationem non videri a *Demosthene* esse profectam; tum quia ἀποψηφίζεσθαι hic saepiuscule in sensu condemnandi, quod videtur esse insolentius, occurrat; tum quod ex quibusdam indiciis constet, haec temporibus esse superiora, quam vt ad *Demosthenis* aetatem pertingere potuerint. Ait enim Euxitheus, patrem suum natum esse ante Euclidem, Olymp. XCIV. 2. immo ca-

ptiuum fuiſſe bello Decelico, Olymp. XCI. 4. Porro ſe ipſum natum eſſe commemorat, cum Thraſybulus ab Abydum militauerit. Illud autem contigit circa Olymp. XCVII. Deinde matrem eius eſſe ſuperſtitem, cum haec cauſa agitaretur, multosque adeo familiares, qui illius nuptiis interfuerant.

Non conſtanter negabo, potuiſſe hunc eſſe foetum rhetoris, qui *Demoſthene* maior eſſet natu; *Lyſiae* nimirum, a cuius charactere et genere orationis non abludunt multae cauſae forenſes, quae hodie in corpore *Demoſthenico* reperiuntur, et nominatim haec ipſa *aduerſus Eubulidem*, prout a ſummo Critico memoriae proditur: Εἰ γὰρ μὴ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ὅτινός ἐστιν, ἑκάτερος τῶν λόγων γνώριμος ἦν, ἀλλ' ἀνεπιγράφοις περιετύχομεν αὐτοῖς, ἃ πολλὰς ἂν ἡμῶν οἶομαι διαγνῶναι ῥᾳδίως, πότερον Δημοσθενους ἐστὶν, ἢ Λυσιᾳ. τοσαύτην οἱ χαρακτῆρες ὁμοιότητα πρὸς ἀλλήλας ἔχουσι. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ πρὸς Ἀπολλόδωρον ὑπὲρ Φορμίωνος, καὶ ὁ κατ' Ολυμπιοδώρᾳ τῆς βλάβης, καὶ ὁ πρὸς Βοιωτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος, ἥ, τε προς Ευβουλιδην εφεσις κ. τ. λ. Dionyſ. Halic. π. τῆς Δημ. δεινότ. §. 13. Verum vtcunque ea res ſit, non adducor ex notis iſtis chronologicis, vt ad antiquiorem natu, quam *Demoſthenem*, protinus referrem. Qui enim Olymp. XCVII. in lucem editus erat, cur non per aetatem ei licuiſſet Olymp. CVII. vel CVIII. vel etiam CIX. cauſam apud iudices dicere, et matrem porro ſuperſtitem habere?

Multo minus ducor ea criſi, quae mouetur περὶ τοῦ ἀποψηφίζεσθαι, vt haec *Demoſtheni* abiudicem. Nobis non diſplicet vſus ille, qui aliis nouus, vel etiam abſurdus eſſe videtur. Contra ea vero ſcimus, Scriptorem Atticum non potuiſſe accuratius et expreſſius rem eam deſignare, quam in animo inſtituit. Ordinarie quidem iudex ἀποψηφίζεσθαι dicitur, cum ad ſalutem pronunciat, atque id vt plurimum obtinet. At vero

vero cum instituitur διαψήφισις ἐν δήμοις, cum vnusquisque Populus de statu suorum sententiam ferre tenetur: eum, quem reprobant, ἀποψηφίζεσθαι dicuntur, contra quam ea vox generaliter adhiberi solet. Φύλλοις δὲ ἐψηφίζοντο οἱ κατὰ δήμους δικάζοντες, οἷς ἐπέγραφον, εἴ τις ὡς παρέγγραπτος ἐκρίνετο. καὶ τὸ καταγνῶναι ἐκαλεῖτο ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ὁ κατεγνωσμένος ἐκπεφυλλοφορημένος. ὠνομάζετο δὲ ταὐτὸν τοῦτο ἀποψηφισασθαι, καὶ ἀπεψηφισμένον, ἀπεναντίως τὸ (malim τῷ) παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀποψηφίσασθαι τὸ ἀφεῖναί ἐστιν· ἐν δὲ τοῖς κατὰ δήμους δικαστηρίοις, ἀντὶ τοῦ καταψηφίσασθαι τάττεται. Pollux L. VIII. C. V. §. 18. Κατὰ δὲ τῶν παρεγγεγραμμένων, ξενίας γραφὴ, καὶ δωροξενίας, ἂν διαφθείρωσι τοὺς δικάζοντας. ὁ δὲ καταδικασθεὶς, ἀπεψηφισμένος, ἐκπεφυλλοφορημένος. καὶ τὰ ῥήματα παρεγγραφῆναι, ξενίας ἁλῶναι, ξενίας ἀποφυγεῖν, ἐκπεφυλλοφορῆσθαι, ἀποψηφισασθαι. Idem L. III. C. IV. §. 57. ἀποψηφίζονται, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Αρχεστράτου, καὶ ἀποψηφισιν δὲ τὸ πρᾶγμα λέγει Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Harpocr. in v. Εἴ τις ξένος ἐδόξεν εἶναι, καὶ ὁ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος· εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης. Suidas v. Αποψηφισθέντα. Επὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν γεγραμμένων μὲν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, ὄντων δὲ ἀξίων, ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν· καὶ ἕτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι, ἐπειδὴ, ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, ἐκέτι μετεῖχον τῆς πολιτείας. Idem in Απεψηφίσατο. Οἱ πολῖται συνίασιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων, ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πο-

λιτείαν, ψῆφον φέρεσι κρύβδην, οἷον Αχαρνεῖς περὶ Αχαρνέων, καὶ περὶ Ελευσινίων οἱ Ελευσίνιοι, καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψηφισις καλεῖται. οἱ μὲν ἓν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν· ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, ἀκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ αποψηφισις. Idem in Διαψήφισις. Εγένετο δὲ [Εφεσις] Αθηνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις αποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας, καὶ εἰ μὲν ἐάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μή, ἐπανίεσαν εἰς τοὺς, ἐξ ὧν ἐξώσθησαν, δήμους. Etym. M. v. Εφεσις. col. 401. Adde *Valef. Not. ad Harpocr.* p. 20. 243. potiſſimum vero *Mauſſac.* ad pag. 43. *Harpocrat.* et *Budaeum* pag. 145. Edit. Aſcenſ. 1529. *Salmaſ. de M. V.* pag. 751. 752. [Doruille ad Chariton. p. 57. *Valef. ad Harpocr.* p. 20. 40. 243. Ἀποψ. Suid. v. Απεψηφίσατο. Εκλειψις. Not. ad Suid. Not. ad Dem. pro Cteſiphont. Vlpian. Petit. Sch. Ariſtoph. TAYLOR in ſchedis.] Haec autem ideo a me paulo fuſius deducuntur, quoniam, quae dixi, ſtabilient inſolentiorem eam vocis proprietatem, et quodammodo vna enarrant cauſam et ſedem huius Orationis, qua Euxitheus a ſuis δημόταις damnatus, ſiue ἀποψηφισθεὶς, prouocat ad Curiam, Populique auctoritatem. Ea vtique prouocatio eſt Εφεσις. Vnde haec actio ſiue oratio a magiſtris perpetuo Εφεσις appellabatur. Harpocr. v. Εφεσις. ἡ ἐξ ἑτέρᾳ δικαστηρίᾳ εἰς ἕτερον μεταγωγή. — Δημοσθένης λόγος ἐστὶν επιγραφόμενος· Εφεσις προς Ευβουλίδην. ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλάκις ἐστὶν ἡ Εφεσις, καὶ τὸ Εφεῖναι ῥῆμα.

Eorundem magiſtrorum conſtantiam quoque et religionem non inutile erit obſeruare, a quibus eadem oratio perpetuo προς Εὐβουλίδην inſcribitur. Si accuſaſſet, inſcripta eſſet vtique κατα Εὐβουλίδου, non προς Εὐβουλίδην. Ita ea oratio, qua *Demoſthenes Aeſchinem* exagi-

exagitauit ob legationem mala fide geſtam, ab antiquioribus vno ore, κατα Αἰσχίνε, *in* Aeſchinem, dicitur, illa altera, qua Cteſiphontem aduerſus Aeſchinem defendit, nunquam. Sic dicimus πρὸς Λεπτίνην, *contra* vel *aduerſus* Leptinem, attamen κατὰ Μειδίε, Τιμοκράτες, aut Αριστοκράτες, *in* Midiam etc. Serior aetas, atque haec noſtra, non eo, quo tamen debuit, vſa eſt rigore et diligentia. Vide iſtud ſocordiae exprobrantem *Robortell. Emendat.* T. II. apud *Gruter.* C. XXXVII. p. 63. et quae non inſcite de hac re adnotauit Auctor poſterioris Argumenti πρὸς Λεπτίνην.

Sane videtur ad nos noſtramque aetatem integra non deſcendiſſe, cum haec habeat *Harpocr. Suidas*, et *Photius* MS. Πόρος. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμος τῆς Ακαμαντίδος ὁ Πόρος, καὶ ὁ δημότης, Πόριος. Ni igitur Populi alicuius nomen, cuiusmodi per hanc orationem plurima ſunt, in exemplaribus corruptum, hodie deprauate pro Πόριος legatur, ſenties id, quod modo dixi, defeciſſe alicubi orationem noſtram. Potiſſimum vero, ſi adiunxeris *Priſcianum* Lib. XVIII. col. 1199. Attici πλείω ἡμέρας τρεῖς, καὶ πλείω ἡμερῶν τριῶν. — Δημοσθένης quoque πρὸς Εὐβελίδην, Εφομείφη πλείες ἕνα. Quae quidem poſtrema verba, ex *Eubulidea* adducta a principe illo Grammaticorum, quanquam, cum ſint mendoſiſſima, iſti rei, quam dixi, vix poſſunt eſſe argumento, attamen eam conſtructionem, quae in illo loco tractatur, πλείες ἕνα, per totam hanc orationem, quanta quanta ſuperſit, reperiri hodie non poſſe contendo. Mihi quidem ſatis conſtat, locum *Priſciani* ita eſſe emendandum: Δημοσθένης πρὸς Εὐβελίδην εφεσει, εφη πλείες ἕνα. Atque haec hactenus. TAYLOR.

I. TAYLORI
ANNOTATA AD ARGVMENTVM.

Crediderim, hoc argumentum, et paucula, quae superſunt, ſcholia, conſcripſiſſe (nam qui haec, et illud etiam conſcribere ſolebat) *Didymum*, veterem *Demoſthenis* Criticum et Commentatorem. Quod vt crederem, me impulit auctoritas *Harpocrationis* v. Ἐξένισε. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην ἐφέσει. διαβεβλήκασι γάρ με τὸν πατέρα, ὡς ἐξένιζε. μή ποτε ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν, καὶ ἐχ, ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ Αττικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Iterumque v. Ξενίζειν. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην ἐφέσει, πολλάκις. ἔνιοι μὲν ἓν (*Didymum* nimirum innuens) οἷον ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. τἆλλα δ' ἂν εἴη μᾶλλον τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Similiter *Pollux* L. III. C. IV. §. 59. Ξενίζειν οἱ μὲν παλαιοὶ τὸ ἑτέραν λέγεσι· Δημοσθένης δὲ, τὸ τῇ φωνῇ ξενιζούσῃ χρῆσθαι. Et *Ammonius*, licet in nomine orationis titubauerit: Ξενίζειν μὲν ὁ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξενως διαλεγεσθαι, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Βοιωτόν. Ex his *Moſchopulus*, recentior ſcriptor, hortos ſuos inrigauit. Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι, ἢ μᾶλλον, τὸ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Verba *Didymi*, vel quae ego ſuſpicor eius eſſe, ita ſe habent in argumento p. 1298. 17. ὁ δὲ πατὴρ ἐξενισε τῇ γλωττῃ, αἰχμάλωτος γενόμενος. Iam ergo ſcrutemur, vtra praeſtiterit expoſitio τοῦ Ξενίζειν, illane, quam adduxit *Didymus*, an ea, quam, *Didymum* exagitans, praetulerit *Harpocratio*. Ait Orator pag. 1304. 6. διαβεβλήκασί με τὸν πατέρα, ὡς ἐξενισε, et paucis interiectis, v. 11. τὸ ξενιζειν αὐτοῦ κατηγορήκασι. Ait demum v. 18. ἑδαμοῦ τὸν ξενιζοντα ἑδεὶς πώποτε ἠτιάσατο, ως ειη ξενος. Sane, ni haec vltima addidiſſet, in incerto adhuc fuiſſemus, cuinam potius credendum eſſet, *Didymo*, an *Harpocrationi*.

Iam

Iam autem Orator noſter diſertiſſime definit, aliud omnino eſſe τὸ Ξενίζειν, aliud longe τὸ Ξένον εἶναι. Ea res ita ſe habet. *Vt me arguant peregrinitatis*, ait Auctor, *contendunt, patrem meum non Attice, ſed peregrine loqui fuiſſe ſolitum. Huic argumento duo habeo quae opponam. Primo: in bello Peloponneſiaco ab hoſtibus captus et peregre venum datus, ibi pauliſper deſiuit Attice loqui ob diutinam in iis regionibus manſionem. Eum autem et bello captum eſſe, et poſtliminio Athenas reuerſum, id vtique telibus euincam. Secundo autem: quanquam exotico ſermone vteretur, quanquam ἐξένισε, nemo tamen eum per tot annos, non in tribu ſua, non in curia, nullibi, vbi de ſtatu diſceptaretur, eum in iudicium adduxit, vt peregrinum, ὡς εἰη ξένος. Ξενίζειν quidem potuit, attamen ξένος non erat, neque quisquam inſimulauit eum ita fuiſſe.* Verum et alii ſcriptores ita loqui amant. Η λέξις δὲ ὅμως ἐπὶ γῆς βεβηκέτω, τῷ μὲν κάλλει καὶ τῷ μεγέθει τῶν λεγομένων συνεπαιρομένη, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα ὁμοιουμένη, μὴ ξενίζουσα δὲ, μηδ' ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐνθουσιῶσα. Lucian. *Quom. Hiſt. conſcrib. ſit.* §. 45. Ξενίζειν enim generaliter eſt *peregrinum agere*, ſiue id voce fiat, ſiue moribus. Ita *D. Paulo*, qui videbatur ξένων δαιμονίων καταγγελεὺς εἶναι, *Act. Apoſt.* XVII. 18. dixerunt Athenienſes: ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Vtrum intelligendum ſit, in hoc loco, qui ſequitur, *Luciani*, non plane liquet: Πάλαι ἐπακροῶμαί σε παρακολουθῶν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, ἔτι δὲ τὰ φορτικὰ ταῦτα, ταθμούς τινας, καὶ παρασάγγας ὑποξενιζοντος. Lucian. *Icaro-Menipp.* init. Anne peregrinis *vocibus*, an *menſuris*, vti? Fortaſſe vtrumque. Miror interea, Lexici Rhetorici conſarcinatorem adeo ſomniculoſe Rhetorum principem lectitaſſe. Rurſus ad *Didymum* reuertor: de quo ita *Harpocratio:* Γαμηλία. Δ. ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην ἐφέσει, καὶ Ισαῖος, καὶ Δίδυ-

μος ὁ γραμματικὸς ἐν μὲν τοῖς Ισαίᾳ ὑπομνήμασί φησιν εἶναι τὴν τοῖς Φράτορσιν ἐπὶ γάμοις διδομένην, παρατιθέμενος λέξιν Φανοδήμᾳ, ἐν ᾗ ἀδὲν τοιοῦτον γέγραπται. ἐν δὲ τοις εις Δημοσθενην, ὁ αὐτὸς πάλιν γαμηλίαν φησὶν εἶναι, τὴν εις τους Φρατορας εισαγωγην των γυναικων, ἀδεμίαν ἀπόδειξιν τῆς ἐξηγήτεως παραθέμενος. Suidas in eadem voce: Γαμηλία ἡ διδομένη τοῖς Φράτορσιν ἐπὶ γάμοις· ἢ ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὲς Φράτορας εἰσαγωγή. ἔτως Δίδυμος ὁ γραμματικός. Profecto haec eadem verba, quae Lexicographi adduxerunt, hic in ſcholiis ad hanc orationem leguntur. Ita enim ad pag. 1312. 12. Γαμηλία διδομένη τοῖς Φράτορσιν ἐπιγάμοις (lege diſiunctim επι γαμοις) δωρεά. ἄλλως. γαμηγία ἡ τῶν γυναικῶν εἰς τὲς Φράτορας εἰσαγωγή. Reſtituendum certe γαμηλία, non γαμηγία. Nam ex tenore ſcholii non ſibi propoſuit diſtinguere inter γαμηλιαν et γαμηγιαν, ſed, vt fit, *vnius* vocabuli *duas* expoſitiones prodere. Eamque rem confirmant Lexicographi modo adducti. De voce iſta γαμηλία conſule *Valeſium ad Harpocrat.* pag. notar. 33. *Meurſ. Attic. Lect.* III. 1. *Them. Attic.* II. 14. et *Graec. Feriat.* in Απατέρια, *Caſtellanum de Feſtis Graecorum*, *Petit. LL. Attic.* Lib. II. Tit. IV. Celeberrimum *I. Alberti* ad *Heſych.* v. Γαμηλία et Γάμων ἔθη. TAYLOR.

1298. 9. καν μεν αλωσι, και παρα τω δικαστηριω πεπρασθαι.] Ita haec inemendate in Edit. *Lutetiana* punguntur. Reſtitue: κἂν μὲν ἁλῶσι καὶ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, πεπρᾶσθαι, quod ſi in iudicio etiam conuincantur, vt recte *Wolfius*. TAYLOR.

pen. προφέρειν.] Recte. *exprobrare.* Atque ita edidit *Wolfius* iuxta editiones a *Manutio* et *Feliciano* procuratas. Male *Aldus* cum *Pariſienſibus* προσφέρειν. TAYLOR.

ANNO-

ANNOTATA AD ORATIONEM.

Est apud *Ciceronem* in Quintiana: *Videturne intercessisse Appellatio Tribunorum?* Sic Ἔφεσις πρὸς τὲς δικαστὰς, Appellatio Iudicum. WOLFIVS.

1299. 1. πολλα ψευδῆ.] Repone, quod melius, πολλὰ καὶ ψευδῆ iuxta fidem Cod. *Ven.* et marg. *Parisiensis.* TAYLOR.

4. μετὸν.] μετὼν habuerunt ex editis quidam. Verum id dudum correxerat *Lambinus.* TAYLOR.

11. πλείονος.] πάσης in exemplaribus *Aldino* et *Luteciano.* Nos cum impressorum reliquis, cum *Ven.* et marg. *Benenati*, πλειονος restituimus. Melius id sane, saltem meliori fide commendatum, quam quod in *Bodl.* adleuerat nescio quis μειζονος. TAYLOR.

13. εἰ δὲ μὴ.] Ita lege cum omnibus, non cum *Wolfio* solo, εἰ καὶ μή. TAYLOR.

17. παροξύνεσθαι.] Malim τὸ παρωξυνθαι. WOLFIVS. Propemodum Cod. *Ven.* παροξυνθαι enim. TAYL.

20. καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων.] Haec indistincte a *Wolfio* vertuntur: et haud tamen scio, an melius quis Latine verteret. Sensus est: *Cum tanta exorta sit iracundia ob multos, qui in ciuitatem fraude inrepserant, ea etiam in nos cadit, qui non iure in hoc discrimen adducti sumus, verum factionibus oppressi. Inde fit, vt nobis lis subnascereturinsolita et noua, sc. vt respondere-mus non priuatae et propriae criminationi, sed illi, quae ab aliis orta, nos quoque, licet innocentes, oppressit.* TAYL.

1300. 8. εἰ τῶν λαμβανόντων.] Locus suspectus, qui sic tamen ferri posse videtur: εἰ (sc. ἡμεῖς οἱ ἠδικημένοι) γενοίμεθα ἐν τοῖς διδοῦσι δίκην, τῶν (malim τετων τῶν) ἀντιδίκων λαμβανόντων δίκην μεθ' ὑμῶν (sc. τῶν δικαστῶν) ὅτε ἂν δικαίως (sc. λάβωσι παρὰ τῶν ἀδικούντων). Sed quid si legas? εἰ των αλλων λαμβανόντων δίκην, οταν αδικηθωσι, μεθ' ὑμῶν· ημεις ἐν τοῖς κ. τ. λ. *cum alii, lacsi iniuria, vestra ope poenas expetant:*

nos iniuriis affici apud vos. Quam coniecturam etsi praefero conuersioni auctoris, *(si, cum vestra quibusdam auctoritate poenae merito infligantur, nos vna inter eos censeamur)* tamen nihil mutare audeo. WOLFIVS.

1300. 8. Hic vir operose nihil agit. Restitue cum MSto *Veneto*, et Edit. *Morelii*, pro ὅτε, ὄντες. *Inique nobiscum agi contendo, si in numero* reorum *sistar, atque inter eos, qui poenas* pendunt; *cum propter ius ciuitatis inter vos esse deberem* iudices, *eosque, qui poenas* exposcunt. Pro τῶν λαμβανόντων in *Bodl.* reperitur: ἴσως τινων λαμβ. ἢ, γενοιμεθα τῶν λαμβανόντων. Quod neque verum est, neque acutum. TAYL.

Ibid. Sensum huius loci videtur aliquatenus tradidisse *Wolfius*, quem tamen miror qua ratione exsculpere potuerit ex hac lectione. Quod si referibamus: εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες δικαίως μεθ' ὑμῶν, ἐν τοῖς δίδασι γενοίμεθα, tum demum omnia plana sunt. *Miserrima omnium*, inquit, *res fuerit, si nos, qui vna cum vobis decreuimus poenas iuste exigendas a ciuibus supposititiis, ipsi in eorum numero habeamur, quibus poenae dandae sint.* Opponuntur nempe οἱ λαμβάνοντες, et οἱ διδόντες, δίκην. IVRIN.

11. ὀργήν.] An ορμην potius? TAYLOR.

23. ἀνυπευθύνῳ.] Cusi olim vniuersi mendosissime αν υπευθυνω. Reformarunt *Bodl. Lambin. Wolfius.* TAYLOR.

24. εἰδὼς τὲς νόμες.] Vtrum: εἰδὼς τὲς νόμους καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τετέχνη ἐμπειρότερος τῶν νόμων τῦ δέοντος, τετέχνη, ἀκριβοδίκαιος, καὶ λίαν ἀκριβῶς ὁρῶν τέτες, καὶ συκοφάντης γιγνόμενος, vt ait *Menander:* an: καὶ μᾶλλον ἀδίκως, ἀντὶ τῦ ἀδικώτερον, ἢ προσῆκεν? WOLFIVS.

Ibid. Forte: Επειδὴ τοίνυν ἔτος εἰδὼς τὲς νόμες, ἀδ'κως καὶ πλεονεκτικῶς, καὶ μᾶλλον, ἢ προσῆκεν, τὴν κατηγορίαν πεποίηται. TAYLOR.

1301. 2.

1301. 2. *δυνήσεσθαι.*] Legendum *δυνησασθαι.* Omnino. TAYLOR.

7. *δι' ἣν.*] Punge mecum ſalutariter: *δι' ἣν, καλῶς ποιοῦντες*, caetera. TAYLOR.

17. *ὅτι δὴ.*] Vel fortean *ὅτι δε.* TAYLOR.

21. *ἐξ ὧν ἐνεκάλει.*] M. *ἐκάλει.* WOLFIVS.

Ibid. Atque ita typis dedit. Et recte, credo, licet quatuor priores editiones aliter ſentiant. *Vnde ius habuit populares ſuos vel municipes conuocandi, ad concilium cogendi.* Cum *Wolfio* eſt, qui *Bodleianum* exemplar notauerit. TAYLOR.

26. *καὶ διεπράξατο τοῦτο.*] Margo Editionis *Pariſinae* hoc pacto, neglecta coniunctione: *ἀλλ' ἐπιβαλεύων ἐμοὶ, ὅπως ὡς ὠφελιμώτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, διεπράξατο τοῦτο.* TAYLOR.

vlt. *ἐκάλει.*] *ἐκαλειτο* marg. *Benenati.* Fortaſſe *ἡνίκα τὸμὸν ὄνομα ἐκαλειτο, σκοτος εἶναι.* TAYLOR.

1302. 1. *καὶ γὰρ ἦν περὶ ἑξηκοστὸν.*] Videtur aliqua dinumeratio horologii aut clepſydrae hic contineri. Niſi quis putat, iam ſexageſimum municipem citatum fuiſſe. Quod non placet, cum de 70 reſtitiſſe adhuc 15 tradat Auctor. WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Ego enim eram circa ſexageſimum.* TAYLOR.

11. *μάρτυρα κ. τ. λ.*] Reſtitue, vt optimus *Pariſienſis* legit, *μάρτυρα μεν, ὧν κατηγόρησεν ἀδένα παρασχόμενος κ. τ. λ.* TAYLOR.

19. *ἀπολογίσασθαι.*] Editi omnes et MSti *ἀπολογησασθαι*, et culpam credo fuiſſe non *Wolfii*, ſed operarum, vt aliter hodie legeremus. TAYLOR.

21. *ὅτι γνοίησαν.*] Marg. *Benenati: καὶ ὅτι, ἐὰ γνοίησαν περὶ ἐμοῦ, τούτοις* — TAYLOR.

23. *ψῆφον — ἐδίδε.*] Vide *Valeſ.* pag. 39. *Not. ad Harpocrat.* TAYLOR.

1302. pen.

1302. pen. παρὰ τέτων.] Omnino reſcribendum παρὰ τετε, ab Eubulide ſcil. qui ſuffragiis ferendis praefuit. IVRIN.

Ibid. Ita in *Bodl.* adnotatur, et ego olim diuinabam. Pariter etiam vertit *Wolfius.* TAYLOR.

1303. 3. ἡ ψῆφος ἐν ἅπασι.] Malim ἡ ψῆφος ἅπασι. WOLFIVS. Ita etiam marg. *Pariſ.* TAYL.

Ibid. πλείες τε ἐγένοντο.] Sc. αἱ ψῆφοι. WOLF.

15. ἡμῖν.] Sc. nobis, a noſtra tribu, ab Alimuſiis. Male Wolfius: *veſtrum decretum exſecuti.* TAYL.

25. ἂν βέλησθε.] τότε, ἄν με βέλησθε λέγειν, ἐρῶ. WOLFIVS.

Ibid. τότε, ἂν βέλησθε ακεσειν, ἐρῶ. Marg. *Pariſ.* et *Ven.* In eod. margine γρ. etiam, vt *Wolfius* ſcribi voluit, ἂν βέλησθε εμε λέγειν. TAYLOR.

1304. 2. ὑμᾶς δὲ ἀκέσαντας.] Sc. δίκαιον νομίζω. WOLFIVS.

7. Δεκελικὸν.] Potius Δεκελειικὸν, vti in marg. *Benenati.* Ita exarari ſemper fere ſolet, et debet. De Decelico bello, praeter Scriptores iſtius argumenti, vide *Harpocr.* v. Δεκελειικὸς et Αρχιδάμιος πόλεμος, *Valeſium* pariter pag. 39. TAYLOR.

9. πολλοσῷ χρόνῳ.] μετὰ πολὺν χρόνον. WOLF.

13. Αθηναῖον.] μᾶλιτ' ἂν οἶμαι ὑμῖν εμαυτον Αθηναῖον ὄντα ἐπιδείξειν. Cod. *Venetus.* TAYLOR.

16. εἶτα.] Reſtitue cum *Pariſienſi:* εἶτα, ὅτι ετε ἐν τοῖς δημόταις, ἔτ' ἐν τοῖς φράτορσιν etc. TAYL.

24. τὲς ζῶντας ὑμῖν.] Potius τὲς ζῶντας ημιν, ex marg. *Benenati.* TAYLOR.

pen. Λυσαρετῆς.] [Vt Editi.] Alias huiuſmodi compoſita penacuuntur, vt Ιπαρέτη. WOLFIVS.

Ibid. τῆς ἐμῆς τίτθης.] Auiam paternam hic intelligendam, non nutricem, aut materteram, aut matris matrem, Genealogia docet, cum Thucritides et Lyſarete, patre eodem nati, coniuges fuerint. WOLFIVS.

1304. 7.

1305. 7. *ἐπίλαβε.*] Alii *ὑπόλαβε*, sed infeliciter. Vide adnotata ad *Lysiam* pag. 737. pen. TAYL.

10. *οἰκεῖον.*] Cum in omnibus exemplaribus, tam manu exaratis, quam prelo excusis, ea vox desideraretur, nescio, vnde adriperet, miror, quod adriperet tacitus, bonus noster *Wolfius*. Id tamen certe necessarium, vel aliquid demum eiusmodi, quale est id, quod habet marg. *Paris.* *διομνυμένων εἶναι πολιτην καὶ συγγενῆ.* TAYLOR.

11. *παραζησάμενος.*] *Suidas* interpretatur, *παραλαβών, ἑλών, καταζρεψάμενος.* Sed hoc ad rem bellicam pertinet. In Orationibus Tutoriis est *τὰς παῖδας παραζήσασθαι*, qua de re suo loco. Hic non videtur aliud significare, quam *in conspectu*, aut *adhibitis*. Reliqui enim populares Alimusii non ignorassent periurium. Verti *productis iis*, sed minus placet. WOLFIVS.

12. *αὐτῷ.*] Editio *Parisina* legit *αὑτῷ*, quod melius. Proxime *μαρτυρῆντα* editi vniversi ante *Wolfium*. *Ven.* vt debuit, *μαρτυρῆντι*. TAYLOR.

18. *κάλει δή μοι καὶ τὲς Φράτορας.*] Sunt apud Athenienses *πολῖται καὶ πολίτιδες, ἄζοι καὶ ἄζαι*, hoc est, *πάντες οἱ συμπολιτευόμενοι. ἄζον* enim et *πολίτην* differre, vt *ἄζυ* et *πόλιν*, etsi non est absurdum, non tamen perpetuo obseruatur. Horum alii sunt *πολιτικοὶ, ἢ πολιτευόμενοι*, alii *ἰδιῶται, ἰδιωτεύοντες, ἢ ἀπολίτευτοι*. Sequuntur *φυλέται, Tribules, δημόται, Populares*, aut *Municipes*, (etsi non ignoro, *Ciceronem* Cimonis curiales Laciadas dicere) *φράτορες, Curiales, γεννηταὶ, Gentiles*. Quibus vocibus vti mihi vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus. Ac caetera vocabula obscura non sunt: *φράτορες* autem et *γεννηταὶ* quod munus habuerint, tradit *Suidas* hoc modo. *Φυλαὶ Tribus* olim fuerunt quatuor, ad numerum anni temporum: harum singulae tribuebantur in

tres

tres φρατρίας, ἢ τριττῦς, id est *curias*, quae duodecim fuerunt imitatione duodecim mensium. Vnde φράτορες. Vnaquaeque φρατρία ἢ τριττὺς habuit γένη, id est, *gentes* triginta, pro numero dierum mensis. Vnde Γεννηταὶ dicti *Gentiles*, non quidem ratione cognationis, sed propter familias ad hunc modum distributas. Vide γεννηταὶ et φράτορες. Etsi et ex Auctore nostro pleraque huius generis perspiciuntur, cuius accurata lectio, et index loca similia demonstrans, homini vigilanti commentarii loco erunt. WOLFIVS.

1305. 18. Vide *Harpocrat.* v. Γεννῆται, ea, quae diximus ad Orat. *c. Neaeram* p. 1365. 10. et ad *Lycurgum*. Notaui antea, legendum videri, vt quidam legunt non γεννητὰς, sed γενητας, quo modo et hic etiam exhibetur in marg. *Morelii*. Vide Orat. *Isaei de Apollodori haereditate*, et *H. St.* adnotationes ad marg. TAYLOR.

vlt. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος.] ἅπαντα διεληλυθὼς, ἅπασι κεχρημένος. WOLFIVS.

1306. 1. καὶ νῦν κ. τ. λ.] καὶ νῦν ἐγὼ ο λεγων. WOLFIVS.

Ibid. Editiones superiores ad vnam omnes, καὶ νῦν ἐγὼ λεγω. Fortasse recte. εἰ δ' ἐν ἅπασιν — ἐξητασμένος φαίνεται καὶ ζῶν ὁ πατὴρ, καὶ νῦν ἐγὼ, λεγω, φράτορσι, συγγενέσι κ. τ. λ. *si pater, dum vixit, et ego nunc, apud omnes eos probati sumus, apud quos vnusquisque vestrum*, nempe, *curiales* etc. TAYLOR.

7. λόγον εἶχεν.] ἐκ ἂν ἀλόγως ὑπωπτεύετο. WOLFIVS.

12. μετεδίδοσαν.] Margo *Benenati*: ἐ γαὲ ἂν δήπε — τῶ γένες μετεδίδοσαν, ἀλλ' ως ανοικειον καὶ τε γενες καὶ της πολεως αλλοτριον της των χρηματων κοινωνιας απηξιωσαν· ἀλλ' ἦν κ. τ. λ. TAYLOR.

16. ὑμῖν.] υμων. IVRIN. Ita Cod. *Ven.* cum marg. *Parisiensi*. TAYLOR.

1306. 17.

1306. 17. *ξένον καὶ μὴ πολίτην.*] Forte *ξένον ὄντα, καὶ μὴ πολίτην.* Et [1307. 13.] *τιθέντας ἐάσαι*, pro *ἐάσειε*, tertia optatiui. Et [26.] *ἐπεὶ καὶ ταύτην.* Et [1308. 3.] *ἔνοχον εἶναι τῇ κακηγορίᾳ.* Infames tamen fuisse circumforaneos homines, ex Orat. *contra Neaeram* videmus. Et v. 9. *ὅτι ἐκ ἐξεστι.* WOLFIVS.

Ibid. Certe sine vlla necessitate addidit istud *ὄντα Wolfius.* Neque agnoscunt aut Editi, aut MSti. TAYLOR.

26. *περὶ τὲ γένες.*] Dele otiosa ista vocabula. Loquitur generaliter, *περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ, δίκαιον τὲς παῖδας τὴν ἀεικλογίαν παρέχειν.* Curiosus aliquis adnotator, nimium memor causae, quae in hac quaestione tractatur, ista ingeminauit, quae sane perturbant etiam constructionem. TAYLOR.

1307. 3. *πῶς ἐ δικαίως κ. τ. λ.*] Omittitur in versione *τὸν τελευτήσαντα, qui diem suum obiit.* Malim etiam *κατ' ἐκεῖνον* reddi *eius iure*, vel *secundum illum*, quam, *propter illum.* IVRIN.

11. *καίτοι τίς.*] Marg. *Benenati*, *καίτοι τίς ἐστιν*, (sine *ἄν*, atque etiam, *καίτοι τίς ἂν εἴη*) *ὅστις εἰς τὰ πατρῶα μνήματα τὲς μηδεν γενει προσηκοντας εντιθεναι ἐάσαι;* TAYLOR.

24. *ὥστε εἰ καὶ κατὰ θάτερα.*] Lambinus: *ὥστε εἰ καὶ μὴ κατὰ θάτερα.* Sed locum non intellexit, qui quidem bene a *Wolfio* redditur. *Ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ, ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδε ἄρχοντος, ος αν μη ἐξ αστης γενηται νοθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη — ἐκ — τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος.* Athen. l. XIII. p. m. 285. TAYLOR.

26. *ἐπεὶ.*] Deest *Ald. Man. Fel. περὶ δὲ τῆς μητρός· καὶ γαρ καὶ ταύτην*, editio *Luteciana* cum MSto *Veneto.* TAYLOR.

1308. 1. *ψηφίσματα.*] Distingue: *ἐ μόνον παρὰ τὰ ψηφίσματα, τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν διέβαλεν ἡμᾶς*

μᾶς Εὐβουλίδης, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸς νόμους. TAYLOR.

1308. 3. κατηγορίᾳ.] Eruditiſſimus *Weſſelingius* ad *Petit. LL. Attic.* pag. 644. recte admonuit, reſcribendum eſſe κακηγορίᾳ. Vide ſupra ad 1306 17. Vſu venit maximo, vt hae voces permiſcerentur. Dixi ad *Lyſiam* pag. 353. vlt. TAYLOR.

5. ταινίας πωλεῖν.] *Hermogenes* Cap. περὶ Ἀφελείας. Ετι ἀφελεῖς ἔννοιαι, καὶ αἱ πλησιάζειν πως δοκοῦσαι τῷ εὐτελεῖ. γίνονται δὲ αὗται, ὅταν περὶ εὐτελῶν καὶ τῶν τυχόντων πραγμάτων λέγῃ τις. ὡς ἐν τῷ κατὰ Στεφάνε ψευδομαρτυριῶν· ἢ τὰ καταχύσματά φησιν αὐτὸ κατέχεε. καὶ πάλιν, ἐτέρωθι τὴν ῥοδωνιὰν ἐκτίλλειν. καὶ ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην ἐφέσει, τὸ λέγειν, ὅτι ταινίας ἐπίπρασκεν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡ μήτηρ. Adi porro *Caſaub. ad Athen.* VII. 22. *Herald. Animadv.* Lib. II. Cap. II. §. 14. TAYLOR.

6. βελόμεθα.] Vel εβουλομεθα potius. TAYL.

9. ἐξέσαι.] Ita Editi conſtanter. Melius tamen ἐξεσι, vt *Wolfius* dedit, et vti nos quoque, neſcio tamen, qua fortuna impediti, dare voluimus. Vide ſupra ad 1306. 17. TAYLOR.

13. ὑμῖν.] Abeſt ab omnibus, tam cuſis, quam manu exaratis, priusquam *Wolfius* in impreſſione ſua dederit. Miror autem dediſſe, lectore de ea re non admonito. Fortaſſe, deleta rurſus ea voce, quae occulte videtur inrepſiſſe, ita legendum: ἅτω γαρ — τετῳ (i. e. Ariſtophonti) ἔδοξεν ἐκεῖνος καλῶς καὶ δημοτικῶς νομοθετῆσαι, ὥστε ψηφίσασθαι πάλιν ἀνανεώσασθαι. TAYLOR.

1309. 3. αὐτὲς.] Melius αυτην cum *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

5. τὰ τέλη ἐξετάσαντας.] *excutienda fuerunt veſtigalia.* Wolfius. Male, vt arbitror. Ait Orator: *ſi allegauerint fuiſſe eam peregrinam, adducendi erant illi, qui*

ui peregrinantium vectigalia exegerint; si ancillam, emtor. TAYLOR.

1309. pen. ἀλλ' ἀκέσαντες.] Ita arbitror locum hunc esse reformandum, literula vix immutata, verum ordine instaurato, sc. ἀλλ' ἀκέσαντες, ἐὰν ὑμῖν ἐπιδεικνύω τῆς μητρὸς τὸς οἰκείας, οἵας προσῆκεν εἶναι ἀνθρώπους ἐλευθέρους, καὶ ὃς ὑμεῖς φήσετε πιστὰς εἶναι (ἐὰν καταιτιᾶταί περὶ αὐτῆς ταύτας τὰς διαβολὰς) ἐξομνυμένους, καὶ μαρτυρέντας αὐτὴν ἀξίαν ἔσαν εἰδέναι, δικαίαν ἡμῖν θέσθε τὴν ψῆφον. TAYLOR.

1310. 1. ἐὰν καταιτιᾶταί.] αν στος καταιτιᾶταί Cod. *Ven.* cum marg. *Paris.* Deinde v. 2. ἐξομνυομένους in eod. marg. et proxime v. 4. θεσθαι *Lambinus.* TAYLOR.

12. Δεξίθεος.] Postea Εὐξίθεος. [p. 1311. 1.] δε et ευ saepe permutantur ob non dissimiles ductus literarum. WOLFIVS.

Ibid. Hic Dexitheus non idem est cum illo Euxitheo, qui postea occurrit. Fallitur *Wolfius.* TAYL.

Ibid. καὶ ὁ μὲν Αμυθέων.] Male Wolfius: *ac Dexitheus ex eorum numero est* etc. cum id de *Amytheone* dicitur. TAYLOR.

16. μαρτυρήσεταί.] μαρτυρηθήσεταί Cod. *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

1312. 21. ψηφίσαιντο.] ψηφισαιτο marg. *Morel.* Sed illud non vtique rem expedit. ψηφισαισθε *Lambinus.* Melius sane. Verum adhuc Grammaticae non satis consulitur. Mentem scriptoris video. *Indignissimum esset, si, cum toi Ciues, quibus nemo vnquam peregrinitatem obiecit, me cognatum esse sibi et familiarem testentur, vos decerneretis, me esse peregrinum.* TAYLOR.

vlt. ἠδικήκαμεν.] *Wolfius* haec non satis accurate. Verte: *Non enim, si pauperes fuissemus, rei sumus, sed, si peregrini.* Agitur enim hodie, vt ait ille

in sequentibus, non de facultatibus, sed de genere et ciuitate. TAYLOR.

1313. 2. δελικὰ.] δουλικα, inquit *Poll.* L. III. C. VIII. §. 81. παρὰ Δημοσθένει. Quod referunt, nec iniuria, ad hunc locum. TAYLOR.

16. κεκληρονομηκότα.] Forte καὶ κεκληρονομηκότα. Hunc locum aliter distinxi, atque distinxerat *Wolfius*, et, credo, melius. Iudicet aequus lector ex Versione. TAYLOR.

23. ἐκῶν.] οὔκουν *Lambinus*, retracto accentu. Illud autem, quoniam in suis exemplaribus haec interrogatiue pungerentur, v. 27. Ad quam legem sententiam hanc reddidit *Wolfius*. Sed perinde erit, si tollas interrogationem, vti ego sustuli. TAYLOR.

24. ὥσπερ προεκρίθην.] Sc. ἐν τῷ κληροῦσθαι WOLFIVS.

Ibid. Minime omnium. Non προεκρίθη ἐν τῷ κληροῦσθαι, sed προεκρίθη εἰς τὸ κληροῦσθαι. Municipes quosdam e suo demo praetulerunt, selegerunt, vel ex iis vnus sorte Herculanum sacerdotium sortiretur. Aliter, vnde haec explicaret? εἰ μὲν ἔλαχον, ὥσπερ προεκρίθην, aut illud 1314. 2. ἱερωσύνην κληροῦσθαι μᾶλλον ἑαυτὸν προκριθέντα. De his rebus accuratissime *Dessier Herald.* L. II. C. III. §. 3. TAYLOR.

Ibid. ἔδει ἄν με.] Opinor legendum δεῖν ἄν μοι IVRIN.

25. καὶ τοῦτον.] [Ita Edit. *Lutet.*] Marg. *Pari.* καὶ τούτους. Verissime. IVRIN.

1314. 11. παρωξύνετο.] Malim παρώξυντο WOLFIVS. Similiter habet MS. *Venetus.* TAYLOR.

13. συνειδότος αὐτῷ ταληθῆ λέγειν.] Vsitatius dici videtur: τῷ συνειδότος αὐτῷ ταληθῆ λεγοντι. Aliquando etiam accusatiuo iungitur, vt apud *Aristotelem*, συνειδότες ἑαυτοῖς ἀγνοιαν. WOLFIVS. Restitui autem αὐτῷ cum adspiratione. TAYLOR.

1314. 1

1314. 16. ἀχθεσθῇ.] Editiones omnes, et membranae μηδεὶς — ἀχθεσθῇ, ει ἐμαυτὸν κ. τ. λ. TAYL.

25. ἐ γαὲ ξένην καὶ ξένον.] Sc. ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων λεγόμενον. WOLFIVS.

vlt. ἐμαυτῷ.] εμαυτον *Bodl.* et marg. *Morelii.* c. vt concordia fieret cum verbo, quod sequitur, στέχειν. Rursus in eod. margine, γρ. ἐμαυτῷ τῆς πόσεως μετεναι. Sed fortasse nostra pungendi ratio omnem illam difficultatem eximet. TAYLOR.

1315. 2. ὠφελεμένους.] *propter emolumenta*, Wolfius. Frigide. Lege ὀφειλομενους μοι, *falsum dicere testimonium in gratiam meam, propter aes alienum, quo mihi obstringuntur.* TAYLOR.

8. κληρονόμους.] κληρονομοις *Ven.* Quod satius est. TAYLOR.

9. ἐν ψευδομαρτυρίαις.] Vel fortasse melius ἐπὶ ψευδομαρτυριας. TAYLOR.

11. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτὸς ποιεῖν.] ἀντὶ τοῦ ἐνόχους ἐξωλείᾳ, δεῖν ὑπέχειν τιμωρίας τὴν ἐξώλειαν. Hanc vocem [ὑπόχους] alibi me legisse non recordor, nec in veteribus Lexicis reperio. WOLFIVS.

20. ἀεὶ ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς.] Legendum esse ἐξ αστης ἐγγυητῆς, vel coecus viderit, et tamen hic nihil vident octo Codices, ac potius quindecim, *Augustano* etiam adnumerato. Nam et caeteri omnes in manifesto errore consentiunt. WOLFIVS.

Ibid. αὐτῆς quidem Editi omnes et Membranae. Cum *Wolfio* restituit etiam *Lambinus.* Caeterum et alio errore tenentur Editiones *Manutiana* et *Parisiensis*, sc. ἐξ αὐτῆς ἐγγυητὴς: quem sane sustulit margo: ἐξ αὐτῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ, et ἐξ αὐτῆς τῆς ἐγγυητῆς. TAYLOR.

25. καθαρῶς — πολῖται.] Ita loquuntur puri et emendati scriptores. *Lucian.* in *Timone*, §. 52. Τύπτεις ἐλευθέρους, ἐ καθαρως ἐλεύθερος ἐὸ ἀεὶς ὤν.

Libanius in *vita Demosth.* init. p. 2. 10. Τὸ μέντοι μητρῷον γένος τῦ ῥήτορος ἐκ ἦν, ὡς φασι, καθαρως Ατικόν. Inde optimo iure *Lysiam* olim emendaui *c. Agoratum*, pag. 482. vlt. τῦτον μέντοι, ὡς ἐ καθαρως Αθηναῖον ὄντα, ἐβέλοντό τινες βασανισθῆναι. Legebatur olim καλῶς, nulla gratia aut sapore. TAYLOR.

1316. 12. ἀδὲν.] Lege *ουδενα* omnino; atque ita diuinauit *Wolfius* quoque. TAYLOR.

17. ὃ.] Atqui restitui velim ᾧ, *qua re.* Vti est in *Bodleiano.* TAYLOR.

1317. 9. τί ἔν κ. τ. λ.] *Wolfius* interpretatur haec iuxta ac ego edendum curaui: *quid autem eos priuatim non facturos putatis* —? Ille tamen, vti caeteri omnes, aliter Graeca distinxit: τί ἔν; ἐκ ἂν οἴεσθε — duplici interrogatione. Et profecto ex ista pungendi ratione, et lectione, quam suppeditant Codd. *Lutetiani*, bellissima orietur sententia: sc. τί ἔν; ἐκ ἂν οἴεσθε τέτες ἰδία ποιῆσαι ταῦτα, ἃ κοινῇ ἐτόλμων; Et opinor, eam posse esse veram lectionem, cum vtique Codd. plures etiam ἃ pro οἷ retineant. TAYLOR.

20. περὶ αὐτῶν.] Lege περὶ αὑτῶν, *de seipsis, de statu suorum*, qualis solebat esse διαψήφισις. TAYLOR.

21. κατεδέξατο τὸ δικαστήριον.] Ita infra v. 25 τὲς ὄντας πολίτας συνιζάμενοι ἐξέβαλον, ἐς τὸ δικαστήριον κατεδέξατο. Adludit sc. ad istam prouocationem ad Curiam, quae legibus erat concessa. De qua non nihil dixi ad initium huius orationis. Atque id potissimum videtur esse καταδεχεσθαι, solenniter dictum cum quis vna sententia damnatus, altera, ad quam adpellauerit, erit absolutus. Ita *Aesch. c. Timarch.* pag. 129. 6. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βελὴ εἰς τ βελευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. *Secundis* nimirum *sententiis.* Αντ τῆς ψήφε φύλλοις ἐχρῶντο — ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τ ὀστρακισμῷ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τάτῳ ἐκφυλλοφορῆσαι —

Ex

ξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδεχεσθαι τὸς ἐκφυλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Etym. M. 325. 18. Vbi tamen id non dixit, i integra ad nos peruenerit ea Oratio. TAYLOR.

1317. pen. τῷ τοῦτο δῆλον; ὅτι ἀπάσαις ἔδοξε.] Forte τί τοῦτο δηλοι; ὅτι ἀπάσαις (sc. ταῖς ψήφοις) ἐστέσι, ὅτι ἐδὲ εἰς ἀντέλεγε τὲ μὴ εἶναι δημότην αὐτόν. Et 1318. 10. ὅτε ἄνευ συστασεως. WOLFIVS.

Ibid. ἀπάσαις.] *Ven.* απασιν. TAYLOR.

1318. 5. ἐψηφίσαντο.] εφημισαντο Quatuor impressi. *Wolfius* lectionem excudit, quam repraesentant margo *Benenati*, et *Venetus* noster. TAYLOR.

10. ὅτι — ψηφισαμένες.] Ferri potest, si pro ὅτι [vt Editi] legas οτε. Sin ὅτι, recte ψηφισαμενοι substituitur. WOLFIVS. ψηφισαμενοι marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. συστάσεως.] δισταsεως Editi, et melius. Vide supra ad 1317. pen. TAYLOR.

Ibid. ἐψηφίσαντο] ἐψηφίσαντό μου *Ven.* TAYL.

13. δοκιμασία.] διαδικασια *Ald. Par.* MSS. *Fel.* et *Man.* δοκιμασιᾳ Editt. *Felic. Man.* Cod. *Ven.* et marg. *Parisiensis.* TAYLOR.

Ibid. Possit et διαψηφισει legi. WOLFIVS.

24. ἐξήλειφαν.] εξηλειψαν *Bodl.* cum marg. *Benenati*, quod necesse est, nisi εξηλειφον legi malis. TAYLOR.

vlt. ἐκκολάψαντες.] ἐκκοψαντες marg. *Paris.* et MS. *Ven.* Quae lectio diu inueterauerat, vt liquet ex scholio ad hunc locum. Vide *contra Neaeram* 1378. 12. TAYLOR.

1319. 3. τῆς ἀπολογίας ἕνεκα ποιῶσαι.] συλῆσαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐκκολάψαι τὸ ψήφισμα. Quod aduersarii fecerint, id eos sibi crimini dare queritur. WOLFIVS.

1319. 5. *τηλικάτων ἕνεκεν — τεκμηρίων.*] *τηλικάτων.* Forte, *ἀντὶ τοῦ ὅτω μικρῶν.* Etsi me fateor non intelligere, quid ea res reo patrocinari potuerit. Ideoque absurditate refutatur. WOLFIVS.

26. *Ἀπόλλωνος πατρῴου καὶ Διὸς Ἑρκείου.*] *Ἐκαλεῖτο δέ τις Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις· εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας, καὶ τὸν δῆμον πόθεν; καὶ εἰ Ἀπόλλων ἐστὶν αὐτοῖς πατρῷος, καὶ Ζεὺς Ἑρκιος.* Poll. L. VIII. C. IX. init. *Ἑρκεῖος Ζεύς. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μοσχίωνος. Εἰ Φράτορες αὐτῷ καὶ βωμοὶ Διὸς Ἑρκείου, καὶ Ἀπόλλωνος πατρῴου εἰσίν. Ἑρκεῖος Ζεὺς. ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἱδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. ὅτι δὲ τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας, οἷς εἷς Ζεὺς Ἑρκεῖος, δεδήλωκε καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ δημοποιητῶν, εἰ γνήσιος, καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐν Ἀθήνησι νομοθεσίαν.* Harpocr. v. *Ἑρκεῖος Ζεύς.* Vide *Valesium* ad locum, *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Gyrald. Histor. Deor.* col. 96. *Vlpian. ad Midianam* n. 368. Edit. Paris. *Petit. LL. Attic.* pag. 321. 322. Edit. Wesselingii. *σχ. Euripid. Hecub.* v. 23. *Eustath. ad Odyss.* X. 335. *Heins. ad Ouid. Heroid.* VII. 113. *Ios. Laurent. Var. Sac. Gentil.* C. VIII. TAYLOR.

27. *εἶτα οἷς ἠρία ταὐτά.*] In *Aldinis* post *εἶτα o* caetera deerant in lacunula, quam Vir doctus his vocabulis ex coniectura sua depromtis non bene supplevit, sc. *εἶτα οἱ Φρατορες των οικειων.* Vide *Kuhn. ad Poll.* L. VIII. C. IX. Not. 91. Ab iis, qui *Aldum* excipiebant, optime ex membranis restitutum *οἷς τὰ ἠρία ταὐτά. qui commune ius habent sepulturae.* Vide *Schol.* ad hunc loc. *Herald. Animadu.* L. II. C. I. §. 15. Vi ros doctos ad *Lucian. Contemplant.* T. I. p. 518. *Harpocrat.* in v. et *σχ. ad Theocrit. Idyll. B.* 13.

Φαῖνε καλόν. τὴν γὰρ ποταείτομαι ἄσυχα, δαῖμον
Τᾷ χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
Ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρια καὶ μέλαν αἷμα.

In ii

n iis tamen, qui isti hiatui satisfecerunt, male vbique ταῦτα, non ταὐτά. Quod mendum eo libentius susculimus, propterea quod recte vertat *Wolfius*, licet incommode ediderit. TAYLOR.

1320. 6. ἀδελφιδȣ̃.] Ita Editi ad vnum omnes. Quod non bene vertitur. Neque profecto verum est, si locum superiorem consulas, vbi haec magis explicate traduntur. Non magis vera, quae ex MSto *Veneto* et marg. *Benenati* adducuntur pro varia lectione, πρῶτον μὲν αδελφιδοι δύο· ειτα τȣ ετερȣ αδελφιδȣ υιοι, vel υιοι δυο. Vbi pro ἀδελφιδȣ̃ *Wolfius* coniectauit αδελφȣ. TAYLOR.

11. ταῦτα.] Potius ταὐτὰ cum marg. *Benenati*. TAYLOR.

16. προσθέμενοι.] Recte, non, vt *Aldus* cum *Parisiensibus*, προθέμενοι. TAYLOR.

18. τȣ̀ς ἐννέα ἄρχοντας.] Wolfius *sexuiros*. Male. TAYLOR.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA THEOCRINEM.

A plurimis iudicatur haec Oratio *contra Theocrinem* non a *Demosthene*, verum a *Dinarcho* fuisse conscripta. Vti vides in Argumento. *Harpocratio* in v. Αγραφίȣ· — διδάσκȣσι τȣ̃θ' ȣ̃τως ἔχειν Δημοσθένης τε

νης τε καὶ Δείναρχος (Reſcribes Δημοσθένης τε, ἢ Δείναρχος) ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνε, κ. τ. λ. Iterumque in Θεοκρίνης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος λοιδορέμενος Αἰσχίνῃ φησὶ, τραγικὸς Θεοκρίνης. βέλεται δὲ λέγειν αὐτὸν συκοφάντην, ἐπειδὴ ὁ Θεοκρίνης τοιοῦτος, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τῶ κατὰ Θεοκρίνε, εἴτε Δημοσθένες ἐστιν, εἴτε Δεινάρχε, ἔτος ὁ λόγος. Paria habet *Apoſtol. Proverb.* XIX. 49. Porro *Dionyſius Halicarnaſſenſis Dinarcho* diſerte adtribuit, Edit. Hudſon. p. 186. in eo diuerſus a *Callimacho*, qui a *Demoſthene* ſcribi contendit. Quod ſane excidiſſe *Callimacho* valde miror, cum nonnulla dicuntur infra, ad Auctorem noſtrum ſpectantia, quae nemo de ſe lubens audiret dici, nedum ipſe literis conſignaret.

Videtur nonnullis hic eſſe Theocrines, ad quem adludit *Demoſthenes*, *Aeſchinem* aduerſarium exagitans, π. ϛεφ. p. 329. 26. λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριϛος, τραγικος Θεοκρινης. Sit ita ſane! Verum quod haec poſtrema in Prouerbium abiere, vt *Eraſmus* opinatus eſt, id vehementer dubito. *Hieronymus* certe non iis adagialibus vſus eſt, ſed, ſi emendatiſſimis exemplaribus credendum eſt, ita ſcripſit: *Vbicunque viderint Chriſtianum, ſtatim illud de triuio:* ο Γραικος, ο επιθετης. Epiſt. XLVII. *ad Furiam, de Viduitate ſeruanda.*

Huius Orationis Actor fuit Epichares quidam, poſt Olymp. CIX. 1. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 1321. 5. *φάσεις.*] παρὰ τὸ πέφασμαι, πέφανσαι, πέφανται. Vnde φάσμα, φάνσις, (pro quo ſaepe φάσις, et apud *Laertium*, συκόφασις, ἀντὶ συκο-

συκοφαντίας) vnde ἀπόφανσις, συκοφάντης, ἱεροφάντης, ἀποφαντικὸς λόγος. WOLFIVS.

1321. 8. μὴ ἐξεῖναι λέγειν.] Hic inferenda est *secunda* Lex, cuiusmodi fuerit: καὶ δεύτερος, τὸν ἁλόντα κλοπῆς ἱερῶν χρημάτων ἀτιμον εἶναι· καὶ τρίτος. κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Alia via aggreditur *Petitus LL. Attic.* pag. 464. legitque καὶ δευτερος, τοῖς ὀφείλεσι μὴ ἐξεῖναι λέγειν. Eam quidem esse *secundam* legem, censent Viri praeclarissimi, *Saluin.* et *Duker.* ad istum *Petiti* locum; verum parum necesse esse existimarunt, vt istae leges eo rigore atque distinctione recenserentur. Certissimum est, hoc non longe abesse a vero, idque euincit redditio sententiae, v. 11. seq. Verum istos viros eruditos consule: nam rem recte exposuerunt. TAYLOR.

11. ἔδειξε.] Forte: ἐνεδειξε τον Θεοκρίνην λεγειν, ὃκ ἐξὸν αὐτῷ, ἐκ τριῶν τέτων νόμων. WOLFIVS.

Ibid. ἔδειξε.] Nonne ἐνεδειξε? IVRIN.

15. εὐθύναις.] Forte ἐν εὐθύναις, et [v. 17.] εἰς ἐλευθερίαν. [Aberat enim ab omnibus.] WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM IN THEOCRINEM.

Ἔνδειξις.] Suidas: Ἐνδεικνύναι τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακεργεῖντα περὶ τὰ κοινὰ, τὸν κακῶς λέγοντα τὰς τεθνεώτας ἀδίκως. καὶ Ἔνδειξις, δίκη, ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ, καὶ μὴ ἐντετικὼς ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, ἢ ἀντιποιοῖτο πράξεων, ἢ τόπων ἀπηγορευμένων ἐν τοῖς νόμοις. οἷον ὁ ἡταιρηκὼς τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. WOLFIVS.

1322. 6. ὑπολογισάμενος.] Lego ὑπολογισαμενον. TAYLOR.

1322. 10. *διὰ τὸ τὸν πατέρα ζῆν.*] Mortuo enim parente, filius fit haeres eius debiti, eoque insoluto, ignominiae etiam, quae sequitur. Infra 1326. vlt. *ὀφείλοντος αὐτῷ τῷ πάππῳ πάλαι, καὶ τῷ νόμῳ κελεύοντος κληρονομεῖν τοῦτον τῶν ἐκείνου.* Et 1340. 18. *πότε γάρ μοι καὶ δεῖ βοηθεῖν αὐτῷ; ἐχ ὅταν ἡ μὲν τιμωρία κατὰ τοὺς νόμους ᾖ;* Dixit *Demosthenes c. Androt.* 603. pen. *ἐκ ἔξὸν γέγραφας. κληρονομον γάρ σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρός· ὄντι δ' ἀτίμῳ σοι λέγειν ἐ προσῆκεν, οὐδὲ γράφειν.* Legem disertissime scriptam habes: *Νόμος γὰρ ἦν, εἴ τις ὀφείλων πρὸ τῆς ἐκτίσεως τελευτήσει, τοὺς παῖδας ἀποδιδόναι τὸ ὄφλημα· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὺς ἀτίμους εἶναι, ἕως ἂν ἀποδῶσι.* Haec dedit *Vlpianus* ad illa *Demosth. c. Timocrat.* 762. 26. *μέλλων κληρονομήσειν τῆς ἀτιμίας, ἂν ἐκεῖνός τι πάθοι.* TAYLOR.

1323. 13. *Φασις.*] Dele. Sedem hic habere nequit: infra autem 1324. 7. TAYLOR.

14. *ἔτος.*] Restitui eam vocem ex auctoritate Cod. *Aug.* et Edit. *Lutecianae.* TAYLOR.

24. *τῷ φήναντι* etc.] Forte: *τῷ φηναντα (ἐπειδὴ ἔφηνε) Μίκωνα Κολλυτεα, μὴ ἐπεξελθεῖν.* Sed cum *Χολλίδης* saepius occurrat, nihil est, quod in *Κολλυτέα* vertamus. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius* in priori causa, inuitis omnibus libris cusis. Auctoritatem suam addidit marg. *Morelii. τῷ φησαντι* Cod. *August.* Quid hominem impulit ad posteriorem illam, petulantem sane, Crisin, ego prorsus diuinare nequeo. TAYLOR.

1324. 8. *προσκαλεσάμενος.*] In margine *Benenati προκαλεσαμενος.* Quas voces cum saepe misceri video, id non vitio, aut *ἀκυρολογίᾳ* elegantissimae Gentis, quae sermonem adcuratum semper adfectabat, tribuere soleo, verum librariorum imperitiae vel festinationi, qui eorum monumenta descripsere. Nonnulli sunt,

li sunt, et in isto numero doctissimum *Budaeum* video, quos quasi pertaesos tantae ἀκριβείας omnem omnino distinctionem plane tollere velle sentio. Sed non ita est: Non. Προσκλησις est *in Ius vocatio*, *Litis Denunciatio*, Actionis principium et fundamentum. Ita Romani ICti, *in ius ad Praetorem vocare*, *clamare*. Vid. l. 3. C. de annali except. *Ex quacunque causa* ad Praetorem, *vel alios*, *qui iurisdictioni praesunt*, *in ius* vocatus *venire debet*. l. 2. D. Si quis in ius vocatus. Atque ita vulgus quoque nostrum loqui solet. Προκλησις est quaedam quasi *Conuentio*, Actus extraiudicialis, *Prouocatio* quaedam, siue *Inuitatio;* veluti solet fieri, vbi quis aduersarium suum ad Arbitros potius inuitat, quam apud Iudicem sistit, Ciuem ad testimonium dicendum, aut Seruum alienum ad quaestionem postulat. Ideoque *probantis* est potius, quam *in ius vocantis:* itaque προσεκάλεσαν ad litem instituendam, προεκάλεσαν autem ad finiendam, dirimendamue. Haec omnia exemplis probabo; Tu fac attento sis animo. *Demosth.* c. Pantaenet. p. 969. vlt. Προκαλουνται προκλησιν ἡμᾶς, ὡς ου δεξομενους, ἢ κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα παρ' αὐτῶν καὶ ἀπελθεῖν, ἢ διαλῦσαι σφᾶς, ὑπὲρ ὧν ἐνεκάλεν. In arbitrio itaque litigantium, non in iure constitit. Pergo. *Demosth.* c. Steph. ψευδομαρτ. 1106. 6. Οἶμαι γὰρ ἅπαντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι, ὅσα μη δυνατον προς υμας αγαγειν ἐστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλησεις εὑρέθησαν· οἷον, βασανίζειν ἐκ ἔστιν ἐναντίαν ὑμῶν· ἀνάγκη τοῦτο πρόκλησιν εἶναι. οἷον, εἴ τι πέπρακται καὶ γέγονεν ἔξω πε τῆς χώρας, ἀνάγκη καὶ τοῦτο πρόκλησιν εἶναι, πλὴν ἢ βαδίζειν, ἃ τὸ πρᾶγμα ἐπράχθη, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Suidas: Προσκλησεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· Προκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητήν. Pollux L. VIII. C. VI. §. 62. Προσκλησις ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων

τέντων — ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα — Πρόκλησις δέ ἐστι λύσις τῆς δίκης ἐπί τινι ὡρισμένῳ, ὅρκῳ, ἢ μαρτυρίᾳ, ἢ βασάνῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ. Occurrit Formula Προκλήσεως in Orat. *c. Neaeram* iuxta finem, p. 1387. 13. Hi igitur sint vocabulorum istorum termini sacri; atque, hac oratione mea duce, rescribes semper, vel volentibus, vel etiam inuitis MStis, prout haec legitima et perennis distinctio postulabit. Verbi gratia, παρακλήσει *c. Aphob.* p. 829. vlt. non erit cum Codd. προσκλήσει, sed mecum πρόκλησει. Vicissim προσκαλουμαι *c. Aphob.* ψευδομαρτ. p. 850. 13. erit προκαλουμαι, opem ferentibus membranis. Et similiter in locis innumeris. Haec autem fusius persequenda, vbi de Rep. Athenienfi liberius disseruero. TAYLOR. [v. Suid. et Harpocr. v. πρόκλησις et πρόσκλησις. Salmas. ad Ius Attic. extrem. Idem ad Achill. Tat. Herald. Animadu. L. VI. c. pen. Petit. LL. Att. p. 440. 441. Pollux. Demosth. pro Corona et contra Pantaenet. c. Neaeram saepius, n. 94. ed. Lutet. c. Theocr. n. 11. 17. 43. 48. 51. ed. Lut. c. Aphob. A. 75. c. Aphob. ψευδομ. 27. Wolf. ad Macart. p. 1368. col. 2. Index ad Lysiam. Demosth. c. Boeotum n. 22. c. Macart. n. 19. 20. 21. omnino 109. 121. c. Euerg. 36. 37. 64. c. Olymp. n. 39. adu. Callippum n. 24. 40. Valef. ad Harpocr. p. 161. 163. Dem. adu. Eubul. p. 1303. 5. pro Phorm. n. 5. 10. προκαλ. — κλητεύειν εἰς δίκην. π. Στεφ. n. 269. ed. Lutet. Not. ad Lycurgi §. 9. Lysias bis wrong. TAYLOR in schedis.]

1324. 9. ἐπιμελητῶν.] De his consule *Petitum LL. Attic.* pag. 511. *Valef.* ad *Harpocrat.* p. 70. *Meurs.* in *Piraeo* C. V. et *Attic. Lect.* I. 19. TAYLOR.

12. διαγραφέντων.] [Nam vulgo ita editur] Lege διαγραφοντων. Τῶν ἀρχόντων διαγραφόντων, τουτέστιν ἀναιρέντων τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλέντων αὐτὸν εἰς τὴν

τὴν ἔνδειξιν, καὶ καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν (quam secuta est, vt apparet, ἡ ἀναίρεσις) τῆς φάσεως. Suidas: Διαγραφὴ δίκης, ὅταν ἀπαλλαγῇ τὸ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τῶν δικαστῶν, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται. Idem: Ανάκρισις, ἐξέτασις ὑφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα· ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Locus est sane dubius. Verti: *recensentibus praetoribus*. Pro quo reponas licet: *indicationem tollentibus*. WOLFIVS.

1324. 12. Lege cum MSto *Aug.* εἴασε διαγραφῆναι, καλέντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. Iam locus *non* amplius erit *dubius*, et quae adduxit noster *Wolfius* ad exponendum, quid sit Διαγραφὴ, quid Ανάκρισις, locum habebunt optimum. *Iacuit diutius ante concilium ea Indicatio, donec ille argento accepto siuerit eam induci, antiquari, e rotulis expungi, vocantibus eum (sed frustra) ad quaestionem de causa introducenda, siue consistenda, Iudicibus, qui isti rei praeerant.* Vide omnino *Vales.* ad *Harpocrat.* p. 10. et 41. infra ad v. 23. TAYLOR.

16. ἐγκειμένην.] Ita Editi nonnulli. Sed corrigendum est εκκειμενην, vt modo εξεκειτο, v. 10. et 22. Infra, p. 1330. 4. in loco parili, τῶν ἰδόντων εκκειμενην τὴν φάσιν. Noster *c. Midiam*, 548. 2. Ἵνα εκκειοιτο πρὸ τῶν Επωνύμων, καὶ πάντες ὁρῷεν, Εὐκτήμων Λεσιεὺς ἐγράψατο Δημοσθένην Παιανιέα λειποταξίε. TAYLOR.

23. ἀνάκρισιν.] Recte *Budaeus* haec vertit: *ad iudicii constitutionem, causaeque exordium*. Vide supra ad v. 12. Ea mente scripsit *A. Gellius* V. 10. *Et cum ad iudices* coniiciendae consistendaeque Causae *gratia veniissent, tum Protagoras sic exorsus est* etc. Non est Iudicium ipsum, sed ipsius praeparatorium, vbi quaeritur περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα, vtrum causa instituen-

instituenda sit, necne. Οὐ πάσας δίκας, inquit *Suidas*, κελεύσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ, καὶ παραγράφηται, λέγων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρισις, ἥτις δίκης ἀναιρισις λέγεται. TAYLOR.

1324. 24. ἐπῆλθεν.] Repone, Cod. *Aug.* fideiussore, επεξηλθεν. Ita in *Argumento*, p. 1321. 14. φῆναι μὲν αὐτὸν λέγει, ἐκ επεξελθειν δέ. Et, Oratione ineunte, 1323. 9. φανέντων καὶ ἐκ επεξιοντων. Infra 1329. 26. δὲς Θεοκρίνης ἔτοσὶ τὴν φάσιν ἐκ επεξηλθε. et 1333. 21. ἵνα Δημοσθένει μὴ επεξελθῃ τὴν γραφὴν, ἣν ἐγράψατο αὐτόν. Verte autem: *eum non paruisse, neque litem intendisse.* TAYLOR.

1325. 4. ἀθῴους εἶναι.] τὰς ἀδικοῦντας τῶν ἐμπόρων τινα, ἀθῴους εἶναι, marg. *Morelii.* Verum omnino extra id, quod res est. Et optime mentem Auctoris repraesentauit eius fidissimus Interpres: *neque delinquentes esse indemnes, neque insontes vexari.* TAYLOR.

Ibid. μήτε τὰς ἄλλας.] Alii μήτε καὶ ἄλλας. Forte: μήτε τηναλλως πράγματ' ἔχειν, τετέσι, μάτην ἐνοχλεῖσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Restitue omnino antiquam lectionem, quam adeo inconsiderate exterminauit *Wolfius.* Miror, hominem, qui tam bene verterit, tam infeliciter hariolari. TAYLOR.

5. τοῖς τοιούτοις.] Forte τὰς τοιαύτας. ἁπλῶς ἀπεῖπε sc. μὴ φαίνειν τὰς τοιάυτας. Et recte satis Interpres. TAYLOR.

6. τὰ γεγενημένα.] Forte ταυτα γεγενημένα. Et [v. 20.] τὰς ναυκλήρους, τὸν νόμον. Τὸ καὶ παρέλκει. WOLFIVS. Recte hoc quidem. TAYLOR.

9. ἔνδειξιν — ἀπαγωγὴν.] Vide *Salmas. de M. V.* pag. 781. 782. *Herald. Animadu.* L. IV. C. IX. §. 9. seq. TAYLOR.

1325.

1325. 13. ἐκῆν εἰ μέν τι πεποιηκότα τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα.] Vix sanam crediderim constructionem, nisi et lectione et interpunctione hunc in modum correcta: ἐκῆν εἰ μέν τι πεποιηκότος τούτων, ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι, τε Μίκωνος, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα. Nolim vero contendere, si velis retinere πεποιηκέναι τὸν Μίκωνα. IVRIN.

15. Μίκωνα.] Μίκωνα φῆνας, καθυφῆκε κ. τ. λ. Imperfecta est enim alioquin constructio. *delato Misone praeuaricatus est.* WOLFIVS.

Ibid. Omnino erit aliquid istiusmodi. Labat enim Sententia. Diu suspicabar, πεποιηκότα — τὸν Μίκωνα absolute dici, vt solent aliquando Graeci Scriptores. TAYLOR.

21. καὶ τὸν νόμον.] Dele καί. IVRIN.

25. πράττοντα.] Ferri potest, sed quia sequitur διαλυσάμενος, quid si πραττων legas? WOLFIVS.

Ibid. Verte: *Quis, neglecto beneficio Legis, quae ei dimidium bonorum assignat recte peragenti, paruum lucellum malit rem transigendo?* Mox, v. 27. καὶ τοῦτο *Ald.* haud male. Et deinde, ibid. καταξησας Cod. *Aug.* TAYLOR.

1326. 15. ὀλίγων.] Ita impressi omnes praeter *Morelianum*, qui clare habet ολιγον. Eam lectionem defendit Scholiastes: Ολίγον φροντίσειεν.] τοῦτ' ἔστιν ὀλιγωρήσειεν. Et recte sane. Delendum est ergo τὸ ἂ post φροντίσειεν, nempe, ἀνθρώπων τῶν τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου πλεόντων. *Curabit iste scilicet eos homines, qui maximam aetatis partem in nauigando conterunt!* Inter quos et τοὺς παρόντας φυλέτας vtilis est distinctio. TAYLOR.

21. βιαζόμενος.] Repone τοῦτος βιαζόμενος, ad sustentandam Grammaticam, quae vita est laborare.

Aut

Aut hoc pacto demum: *τὸς νόμος, ους ἀκριβῶς ηδει — βιαζόμενος.* TAYLOR.

1327. 2. *γράφεται.*] Ita marg. *Benenati.* *εγραφετο Aug.* *εγγραφεται* Editi. Forte *εἰ γὰρ — προσῆκον αὐτῷ μηδὲ πάλαι γράφεσθαι, ετι γραφεται.* TAYLOR.

7. *τοῖς βελομένοις.*] Melius *καὶ τοῖς βελομένοις*, vt recte se habent Editiones superiores. TAYLOR.

17. *ἐπηνέσατ'.*] *επαινεσαιτ'.* IVRIN.

Ibid. *ἢ τᾶτον.*] Deesse aliquid post hanc vocem omnino arbitror: *Πολὺ — Λεοντίδας — ἐπηνέσατ' ἂν μᾶλλον, ἢ τᾶτον* * * *. Vel fortasse post *λαβεῖν* supra v. 14. Nam quae ibi sequuntur, ex abrupto omnino sequi videntur. TAYLOR.

26. *ὀφείλει.*] Scribe, vt alii, *ὡς ἀδὲν μὲν ἧττον (οἶμαι) Θεοκρίνης ὀφείλει*, vel, vt alii demum, *ὡς ἀδὲν μὲν ἧττον οἶμαι Θεοκρινὴν οφειλειν.* TAYLOR.

1328. 4. *αὐτὰς.*] Lege *αὑτὰς.* i. e. *se invicem.* In Oratione proxima, *c. Neaeram*, p. 1360. 20. *ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως αλληλας πείθωσι.* TAYLOR.

19. *ὁμολογήσειν.*] Forte *ὁμολογήσειν ὑμῖν ὀφείλειν. Υμῶν τῷ δημοσίῳ*, aut *ὑμῖν καὶ τῷ δημοσίῳ* minus placent. WOLFIVS.

24. *ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν.*] Dele praepositionem. Ita *c. Aristogit.* 792. pen. *οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι.* TAYLOR.

1329. 4. *ὑπὸ λόγον.*] *υπολογον* marg. *Benenati.* Et, melius adhuc, *υπολοιπον*, MS. *Augustanus.* TAYL.

22. *τῶν αὐτῶν τάτων μετέχοντες.*] Forte *τῶν αὐτῶν τατω μ.* WOLFIVS.

Ibid. Similiter scribit Cod. *Aug.* sine dubio recte. Mox, v. 23. adde ex marg. *Benenati*, *ἡμᾶς*, *τὸς κατὰ τὸς νόμος ὀμ. δικ.* TAYLOR.

25. *μεμαρτυρηκότος.*] Verte haec: *Quid? Num postulatis, vt — nos — contra leges decernamus: Cum*

Mico

Mico teſtimonium perhibuit —? Cum Scriba confeſſus ſit —? Caetera. TAYLOR.

1329. 25. ἡμῖν.] Perperam haec *Wolfius*; nec enim haec accipienda ſunt, quaſi Orator iudices alloquatur, ſed quaſi iudices patronis Theocrinis reſpondeant. IVRIN.

27. πεποιηκότος αὐτὸν τοῦτοις ὑπόδικον.] πότερον τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις, ἢ τοῖς δικασταῖς; WOLFIVS.

Ibid. Magnus ſane eſt error, quem hic errauit *Wolfius*. Res ita ſe habet, contra ac ille opinatur. Quanquam improbauit maxime Iurisprudentia Attica *de auditione*, vt dicitur, *teſtimonium*, ἐδὲ μαρτυρεῖν ἀκοὴν ἐῶσιν οἱ νόμοι, ait *Demoſthenes* in Orat. *c. Eubul.* p. 1300. 16. ἐδ' ἐπὶ τοῖς φαύλοις πάνυ ἐγκλήμασι, verumtamen erat in ea Gente Ἐκμαρτυρία, quae diceretur. Id vocabuli expedient Grammatici. Nempe vbi ille, qui alicuius rei αὐτόπτης fuerit, vel 1) ſupremum diem obierit, vel 2) peregre abeſſet, vel 3) morbo fontico laboraret, ibi aliena fide neceſſe erat agere; atque admiſſae Tabulae non *ſcientiae*, ſed *auditionis*. Admiſſae nempe, in quantum valere aut poterant, aut deberent. Pene erat, vt huiusmodi eſſet teſtimonium Miconis: qui, cum ad mercaturam animum adplicuit, pluſculum aetatis (1326. 16.) peregre contriuit. Id tamen eſt ſecus. Ille enim, dum forte fortuna aderat domi, ſciens prudensque teſtimonium dixit, iureiurando praeſens confirmauit, ſeque obnoxium iis actionibus fecit, quae in malae fidei teſtes inſtituuntur. TAYLOR. [v. Schol. ad Aeſchin. π. π. p. 30, 32. ed Steph. TAYLOR in ſchedis.]

vlt. καὶ πεποιηκυίας.] Cod. *Auguſtanus* habet: καὶ πεποιηκότος καὶ τούτου διὰ τῆς μαρτυρίας κ. τ. λ. Quo ſane admiſſo, iterum corrigas αὐτὸν ὑπόδικον. Sed vulgata arbitror ſatis bene ſe habere. TAYLOR.

1330. 6. ὀλίγον πρότερον.] ολιγου πρότερον. IVRIN.

17. ἐπιχειροτονιῶν.] Neglexit id *Wolfius* inter interpretandum. Nimirum commode vertendi ſpem omnem abiecit. Repone cum *Aug.* ἐπιχειροτονιῶν ουσων, *cum ſuffragia celebrarentur, in tempore ſuffragandi, die ſuffragationis.* TAYLOR.

19. καὶ ἱκετευόντων.] Reſtitui coniunctionem ex Editt. *Ald.* et *Lutec.* TAYLOR.

1331. 1. ὥϛε ζητῆσαι.] *Aug.* ὥϛ' αναζητησας etc. Recte hoc quidem. *Talem ſe erga fratrem praebuit modo funeratum, vt*, poſtquam *reos iſtius caedis* inueſtigauerit, *et tandem* explorauerit, *vbi eſſent, argento accepto dimiſerit.* TAYLOR.

8. προσκαλεῖσθαι.] Omnino. In Editt. *Ald.* et *Par.* erat προκαλεῖσθαι. Vide, quae modo adtulimus ad 1324. 8. TAYLOR.

15. δευτέρως etc.] *Se dicet, cum a domeſtica caritate receſſerit, neminem vobis habere cariorem.* WOLFIVS.

20. ἐπιβλευόμενος.] Vel επιβεβλευμενος potius, quo modo ſcribitur in *Auguſtano* optimo. TAYLOR.

21. σίτησιν.] Haec explanabit *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 171. TAYLOR.

1332. 13. τὴν πρώτην.] Non intelligo *primam* et *ſecundam* λῆξιν. Neque de iis verba faciunt, quibus hoc negotii datur. Forte cum Editis (nam vnde hanc lectionem adripuerit *Wolfius*, nondum inueſtigare potui) δίδωσι προς την λῆξιν, *dicam ei ſcribit, et Mneſarchidae dat, vt hominem compellaret in iudicium.* TAYLOR.

14. παρέδρῳ.] Forte προεδρῳ, *praeſidi.* WOLF.

Ibid. Inaniter. Πάρεδροι ſunt Aſſeſſores, iuris ſcientia imbuti, additique iis magiſtratibus, qui, ſorte delecti ad munus aliquod publicum adminiſtrandum id propter imperitiam, aut aliud vitium, plene exſe qui non poterant. Ita noſter infra c. Neaer. p. 1372

24. δια

24. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτῶ, τοῦτον παρεδρον ποιήσαιτο, ἵνα διοικησῃ τὴν ἀρχήν. Ita etiam *c. Midiam* pag. 572. 9. Ετερος ἀδικεῖν ποτ' ἔδοξεν — καὶ κατεχειροτονήσατ' αὐτῶ παρεδρευοντος ἄρχοντι τῶ υἱεῖ. Harpocr. in v. Πολύ ἐστι τέκνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Αριστοτέλης δ' ἐν τῇ Αθηναίων πολιτείᾳ φησὶ· λαμβάνεσι δὲ παρέδρους ὅ τε Αρχων καὶ ὁ Πολέμαρχος, δύο ἑκάτεροι, ὃς ἂν βέλτιστοι· καὶ ἔτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύωσιν. Adde *Bijet.* ad *Aristoph. Au.* 1751. *Sigon. de Rep. Athen.* IV. 3. *Poll.* L. VIII. C. IX. §. 92. TAYLOR.

1332. vlt. ἀνείλετο.] Reſcribe: Οτι — Θεοκρίνης — τὴν γραφὴν αν ἀνείλετο. TAYLOR.

1333. 2. πολλὰς ἑτέρας.] Lege πολλους ετερους. Conſtare quidem potuit, ſi ſolummodo dixiſſet γραψάμενος, ſc. γραφάς: at cum προσκαλεσάμενος quoque adiecit, neceſſe eſt, vt *perſonas* intelligamus, quibus vtrumque congruit. TAYLOR.

11. τρὶ ἡμιμναῖα.] δύο μναῖ καὶ ἡμίσεια, vt in *Androtioniana*, [p. 598. 24.] πέντ' ἡμιτάλαντα. WOLF.

Ibid. Falſa haec. Intellige omnino *vnam minam cum ſemiſſe*. Vide *Caſaubon. ad Theophraſt.* C. 6. et quae nos adnotauimus ad Orat. *c. Androt.* 598. 24. et ad *Marmor Sanduicenſe* pag. 32. TAYLOR.

17. ἀξιῶσαι.] Vel αξιωσειε. TAYLOR.

Ibid. τοῦτον.] Plenius et melius *Aug.* τοῦτον παρα τουτων ἥδιστα λαμβάνειν. TAYLOR.

vlt. διότι etc.] ὅτι Θεοκρίνης ἐγράψατο ψήφισμα ὑπὲρ τοῦ ἀποκρέσασθαι τὴν ἐνδειξιν. WOLFIVS.

1334. 7. τὸς γὰρ ἐνίους.] [Vti o. l. tam ſcripti, quam impreſſi] Apparet legendum τὸς γὰρ Τενεδιους. Sic et poſt [v. 15.] διδόναι τὸς Τενεδιους, ὅσην συνεχώρησαν. Supra enim [p. 1333. 13.] aperte ſcriptum eſt,

ὑπὲρ τῦ ψηφίσματος, ὃ Αὐτομέδων ἔγραψε τοῖς Τενεδίοις. WOLFIVS.

1334. 7. Apparet quidem, lectionem vtrobique, tam hic, quam infra v. 15. esse deprauatam. Verum non protinus arbitror, rescribi oportere, vti ille rescripsit. Quod enim adduxit ex loco superiori ad fidem faciendam, de alia prorsus re intelligi potest, et nihil adtinere ad praesens institutum. Aio, nihil videri esse commune inter decretum, quod scripsit Automedo in gratiam Tenediorum, et eam historiam, quae hoc commate continetur. Suspicor potius, pro ενιας scribendum esse Αινιας. Nam cum ista ciuitate rem habuerunt Athenienses: et litera E cum diphthongo AI in nostris Codd. saepissime commiscetur. Neque aliter fieri potuit, cum per plurima saecula, in quibus enituit Calligraphia, ne sono quidem distarent. Non dissimulabo porro, exemplar *Augustanum* 1339. 21. pro Μηλιας exhibere Τηνιας. Quae forte vox vtroque loco admitti debet. Sed in re adeo incerta quidnam certi adferri potest? TAYLOR.

1335. 5. πλύνοντας.] Praeter Lexicographos et σχ. ad locum, consule *Brodaeum Miscell.* apud *Gruterum* IV. 32. Statim autem, emendabis αὐτὰς, *conuiciari se inuicem.* TAYLOR.

7. ἐνδεκάζοντας.] *Harpocratio* et *Suidas* citantes hunc locum habent ἐνδεκάζοντας, ἐνεορτάζοντας, τὴν δεκάτην ἐν τῷ αὐτῷ ἄγοντας. Felicianus edidit συνενδεκατίζοντας. Vnde colligo, legendum συνενδεκατίζοντας. [Fortasse dicere voluit συνδεκατίζοντας] Τὸ συν mutatum est in εν, et δε in δι, et syllaba τι omissa, cum imperitus aliquis putaret, eos vel inter sese patrocinari alios aliis, vel easdem causas defendere. Τὸ συνενδεκατίζειν, ἀντὶ τῦ ὁμῦ τῶν ἕνδεκα εἶναι, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπάγειν, non placet. Itaque repudio illud, *collegas eosdem esse in XIuiratu.* WOLF.

1335. 7.

1335. 7. Ita nempe olim interpretatus est noster in ea versione, quam excudit *Oporinus*. Recte autem hic legit συνδεκατιζοντας, vti inter alias varias lectiones reperitur in marg. *Lutec.* adiecto etiam hoc scholiolo: τετέσιν ἅμα τὴν δεκάτην ἐσιωμένους. Vide omnino Cel. *Kusterum* ad *Suid.* v. Ενδεκάζοντας. TAYLOR.

10. τέτοις.] Vel potius ταυταις, vt recte Cod. *Aug.* nimirum προφάσεσι. Quae quidem vox non bene redditur a *Wolfio*. TAYLOR.

15. εἰ μὴ Δημ.] Vide, vt Demosthenem Demosthenes accusat! WOLFIVS

27. τῶθ' ὅτ' ἐσὶν ἀληθὲς.] Ita quatuor exemplaria typis cusa. *Wolfius* incuria, consilio enim non potuit, neglexit vocem secundam. TAYLOR.

1336. 2. ἀλλὰ μεῖζον.] Recte fortasse *Wolfius*. Vulgabatur enim in omnibus: ἐ μὴν ἔλαττόν γε τέτε σημεῖον ὑμῖν ἄλλο μεῖζον παρασχήσομαι. TAYLOR.

12. ἀνθυπωμόσατο.] Est iusiurandum, quod interponitur contra eum, qui dato sacramento, ὑπωμοσία, causae dilationem impetrat, propter alicuius vel absentiam, vel morbum sonticum, etc. Υπωμοσια, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσω, ἢ τινι τῶν παραπλησίων, μεθ' ὅρκε, ἕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τᾶτο, ὑπόμνυσθαι. Ita Grammatici, qui illud alterum negligunt, quod tamen ex hoc loco plene colligitur, vti et exillo quoque c. *Olympiodorum*, 1174. 5. ἐπειδὴ δὲ ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικασήριον ἅπαντας τὲς ἀμφισβητᾶντας κατὰ τὸν νόμον, υπωμοσαμεθα ἡμεῖς τετονὶ Ολυμπιόδωρον δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον· ὑπομοθέντος δὲ τέτε, ανθυπωμοσαντο οἱ ἀντίδικοι, caetera. TAYLOR.

vlt. ἐπειδὰν εἴ τις.] Lego ἐπειδαν τις. WOLFIVS. Ita marg. *Benenati:* atque etiam (quod sane praestat) τὲς τὰ παράνομα γράφοντας, ει τις ἐν τῷ δήμῳ etc. TAYLOR.

1337. 3. γράφεσθαι, φαίνειν, ἐνδεικνύναι.] *publice accusare, deferre, indicare.* His verbis vti mihi potius vt liceat, impetratum velim ab aequis lectoribus, quam ea, quae abhorrent a formula Romanae consuetudinis, praetermittere. Quo quid factu est facilius? Illud difficile, *Demosthenis* et *Aeschinis* orationes ita exprimere, virtutibus vtentem illorum omnibus, id est, sententiis et earum figuris et rerum ordine, verba persequentem eatenus, vt ea non abhorreant a more Romano: quae si e Graecis omnia conuersa non erunt, tamen vt generis eiusdem sint, elaborare. At *Ciceronem* haec praestitisse non dubito, aduersarias orationes si conuertit: qui vero post *Aretinum* et me idem conati sunt, hi eos se praebuisse videntur, vt nosmet nostri poenitere minime debeat. WOLFIVS.

9. κωλύειν ἂν τέλος κ. τ. λ.] Corruptus haud dubie locus: qui quemadmodum sit restituendus, viderit Apollo, aut Oedipus. Mihi coniectura mea non satisfacit, etiamsi legam: ἵνα μὴ πάντες ταυτο ποιῶσι, *ne omnes idem faciant.* Verti olim: *ne id decretum, quo ea potestas detur omnibus, ratum fieret.* Nec adhuc quicquam inuenio, non dico melius, (bonum enim hoc non est) sed minus malum. WOLFIVS.

Ibid. Cod. quidem *Aug.* ita, vt homo diuinauit, ἵνα μὴ πάντες etc. Sed hoc locum nondum expedit. Mihi videor videre, scholion aliquod, vel lectionis varietatem, in textum irrepsisse, atque has dedisse turbas: ἑτέρᾳ μὲν γραψάντος — γραφὴν ἀπενεγκόντα. Et: κωλύειν ἂν τέλος ἔχειν — κωλύειν τὸ πρᾶγμα. Sententiam sane Scriptoris, si verborum onere leuares, non admodum est difficile expiscari. Sed in ea re silent Codices, quod in iis salebris nollem. TAYLOR.

1337. 11.

1337. 11. παραγραψάμενος.] [Vti impreſſi a *Felic. Manut.* et *Morelio.*] Lege παραγραψαμενον, vt ὑπενεγκόντα. WOLFIVS.

18. φροντίζειν — ἀξιῶν.] [Ita Editi] Διέξεισιν, ἀντὶ τοῦ διηγήσεται, non poteſt coniungi cum φροντίζειν. Quid ergo ſi legas: τῶν νόμων μηδὲν φροντίζει, ἀλλ' ἀξιοῖ? WOLFIVS.

25. ἐπιγεγραμμένοι.] F. ἀναγεγραμμένοι, ἢ εγγεγραμμενοι. WOLFIVS.

Ibid. Recte hoc. Et ita nos quoque olim corrigendum eſſe duximus. Vide ad *Ariſtogitonianas*, 771. 6. TAYLOR.

vlt. ὀφείλῃ.] Lego οφλῃ, τετέσι καταγνωσθῇ. Sic et paulo poſt, denuo [1338. 6. 14.] Etſi ab *Obſoloeo* ſaepe notatum eſt, legi in vetuſto Codice ὀφείλειν pro ὄφλειν. WOLFIVS.

Ibid. Pigra ſane emendatio, *mouere* et nihil *promouere:* cum de mulcta aeque dicatur ὀφείλειν ac ὄφλειν. Licet certe in his locis, vbi legimus, οφειλειν [*debere*] ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἂν οφειλῃ [*cauſa cadat*], video eum colorem orationis, qui probatiorem Auctorem minime deceret. Sed id vitium non tollitur emendatione *Wolfiana.* Vide 1328. 12. TAYL.

1338. 6. οφειλῃ.] *debuerit*, Wolfius. Nollem poſt ea, quae modo adnotauerat. Verte: *damnatus fuerit.* Modo v. 8. ſcripſit Cod. *Aug.* οτι κελεύει. TAYL.

8. ὃς ἀπαλείφειν — ἐγγεγραμμένες ἀπαλείφεσιν.] ὃς κελεύει τὸς ἐγγεγραμμένες ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθότι ἂν ἐκτίνῃ, Sub. τις, aut, καθ' ἑτέρωσιν ἀριθμὸν, καθότι ἂν ἐκτίνωσιν οἱ ἐγγεγραμμένοι. Hoc ſic intelligo, vt, verbi gratia, cum X talenta deberet Ariſtogito, duobus ſolutis, exactores, illo praeſente, VIII pro X reponerent. Sed id, quod ſequitur, πῶς ἀπὸ τότε μη ἐγγεγραμμένες ἀπαλείφεσιν, [Ita *Ald.* μηδ' *Aug.*] videtur corruptum, et

legendum πῶς καὶ τῦ μὴ ἐγγεγραμμενε ἀπαλείφουσι. WOLFIVS.

1338. 9. καθ' ὅ, τι ἂν ἐκτίνῃ.] Incogitanter Wolfius: *si mulcta soluta fuerit.* Potius: *delere, in quantum soluerit*, vt bene explicat, licet infeliciter interpretetur. TAYLOR.

10. πῶς ἀπὸ τότε ἐγγεγραμμένες ἀπαλείφεσιν.] Reuoca lectionem Edit. *Aldinae*, quam immerito damnat *Wolfius*, aliam ex ingenio suo recudens. Nimirum πῶς ἀπὸ τότε μὴ ἐγγεγραμμένες —. Reus argumentum instituit ab absurdo. Ait enim: *Lex iubet, in quantum quis soluerit, in tantum expungatur eius debitum a tabulis publicis. Hoc autem quid ad me spectat, cuius nomen in tabulis istis non exstat? quo modo delebor ex ea cera, quam nunquam impressi? Leges ergo Atticae de non inscriptis nihil statuunt.* Subiungit Orator: *Duae sunt Leges: Haec quidem pertinet ad eos, quorum nomina inscripta sunt; illa autem superior ad eos, quorum nomina in acropoli inscripta non sunt, nihilo minus debent tamen.* TAYLOR.

Ibid. Sensus postulat, vt rescribamus πῶς ἀπὸ τότε τες μὴ ἐγγεγραμμένες ἀπαλείφεσιν, vel forte τὲς ἐκ, quod omittendi causam dederit librario praecedens τότε. IVRIN.

18. ἀγραφίε.] Ex hoc loco videtur ista Actio competere aduersus eos debitores, quorum nomina, aere non soluto, e cera publica delerentur: alia autem posse eos inuadi, quorum nomina nunquam erant inscripta, sc. Ἐνδείξει. Vide autem de hac re disputantem, atque hunc *Demosthenis* locum illustrantem, Cel. *Tib. Hemsterhus.* ad *Poll.* L. VIII. C. VI. §. 54. Conf. Suid. in v. TAYLOR.

27. ἀλλὰ σὺ τί.] *Lambinus* legit: ἀλλὰ τί συ caetera. TAYLOR.

pen. ἓς.] Idem *Lambinus* καθ' ἓς. TAYLOR.

1338.

1338. vlt. *καθ' ὃν — τέτον.*] S. *τρόπον.* WOLFIVS.

Ibid. *Μοιροκλῆς.*] Vide plura de hoc homine apud *Valef.* ad *Harpocrat.* pag. 200. *Meurf. Attic. Lect.* l. 13. *Suid.* in *Αντίπατρος*, et *Kufter.* ad loc. Adiunge ingeniofiffimum iuuenem, *Bartonum* ad *Plutarch.* in *vit. Demoſth.* pag. 28. TAYLOR.

1339. 11. *διαφέρον.*] Legerem lubens *διαφερο: τι.* Sed et illud commode ferri poteſt. TAYLOR.

12. *Μακρὸν.*] Apparet, Piratae celebris eſſe nomen, vt et Soſtratus fuit. Niſi forte legendum ſit *μακρὸν πλοιον*, quod ſequitur, *τετέχι*, *πολεμικόν.* WOLF.

Ibid. *πλοιον* quidem marg. *Benenati.* Sed legendum eſt: *ἂν μακρὸν διαφυγόντες πλουν, Θεοκρίνῃ περιπέσωσιν.* Ita enim emendatiſſimae membranae *Auguſtanae. Poſt confecta longiſſima Maris itinera.* Ita videntur Athenienſes nauigationem ad Pontum nominare. TAYLOR.

15. *μακροῖς πλοίοις.*] Loci huius Sententia ita ſe habere videtur: *Mercatores, dum per mare nauigant, ſub praeſidio ſunt Ducum, longarumque nauium praefectorum [the Conuoy]: hic autem ſub veſtro, Legumque.* TAYLOR.

20. *ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις.*] *ἀντὶ τῶ τὰ γιγνόμενα.* WOLFIVS.

27. *ἐφ' ὃς τριήρεις δεῖ πληρώσαντας, ἀναγκάσαι.*] S. *τέτες.* Πληρῶν *τριήρεις ἐπί τινας* recte legitur. Sed ſi *τὸ ἐφ'* abeſſet, planior eſſet conſtructio: *ὃς δεῖ* (S. *ἡμᾶς*) *πληρώσαντας τριήρεις, ἀναγκάσαι.* WOLFIVS.

1340. 1. *ἐπιθεῖναι δίκην, ἐᾶσαι.*] Alii *εασουσι.* S. *οἱ δικασαί.* Anteceſſit *κωλύσομεν*, p. 1339. 27. cui reſponderet *εασομεν*, ſed ſequitur, *ἐκ ἂν γ' ἐσωφρονεῖτε*, vt videatur legendum *εασετε.* Sed nec hoc cohaeret cum eo, quod anteceſſit, p. 1339. vlt. *καθημένους*

μένους τουτουσὶ, cum subito persona mutetur. WOLFIVS.

1340. 1. Totum hoc comma ita ordinandum est: Καὶ τὰς μὲν τὰς νήσους οἰκοῦντας κωλύσομεν ἀδικεῖν, ἐφ' ἃς τριήρεις δεῖ ὑμᾶς πληρώσαντας ἀναγκάσαι τὰ δίκαια ποιεῖν· τοὺς δὲ μιαροὺς, οἷς αὐτοῖς δεῖ καθημένους τετρωσὶ κατὰ τοὺς νόμους ἐπιθεῖναι δίκην εασομεν. *Absurdum est vtique, tanto apparatu atque etiam impensis insulanos, eosque, qui longe distant, cogere ad officium praestandum: et interea homines sceleſtos impunitos dimittere, quos in ordinem, legum auxilio, possimus redigere domi sedentes.* Proxime vniuersi habent: ἐκ ἂν γ' εσωφρονειτε. Quod miror *Wolfio* displicuisse. TAYLOR.

11. βεβλημένους.] Rectius *Aug.* μὴ βουλομένους. TAYLOR.

pen. ἔλαττον ἰσχύει τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας.] Quid si τῆς ἀπεχθειας, aut ησυχιας? WOLFIVS.

1341. 16. σαφῶς.] Lege σοφως, *argute, scienter.* Vt solent ii, qui in iis artibus se exercebant. Nihil opus est ista *perspicuitate.* TAYLOR.

24. ᾐδεν.] Omnino rescribes cum *Aug.* ᾐδεν εν τῷ δήμῳ λέγουσιν. Vides, vbi ea vocula obruebatur. Vides etiam, quam necessarium, vt restitueretur. TAYL.

Ibid. ἐκεῖθεν.] τοὺς ἀπὸ τοῦ δήμου, ἢ τοὺς πολλούς. WOLFIVS.

1342. 7. τί γὰρ ἄν τις κ.τ.λ.] Vide *Victor. Var. Lect.* I. 12. TAYLOR.

14. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς.] Vel αὑτοῖς potius, *sibi ipsis.* TAYLOR.

18. τοὺς δ' ἑνί γε τῳ τρόπῳ.] τοὺς δ' ἔνεστι διασώσασθαι (S. ἑαυτοὺς, ἢ διασωθῆναι) ἑνί γε τῳ τρόπῳ, φυλαξαμένους τὴν ἐπιβλὴν τῶν βουλομένων ποιεῖν κακον τι. WOLFIVS.

19. ἑνί γε τῳ τρόπῳ. *One way or other*, vt nos loquimur; τοὺς μὲν φυλακὴν καταῤῥήσαντας — τοὺς δ' ἔνδον

ἔνδον μένοντας — τὲς δ' ἐνί γε τῳ (i. e. τινὶ) τρόπῳ φυλαξαμένες. TAYLOR.

1342. 20. τῶν κακῶν τι βελομένων ποιεῖν.] Legendum τῶν κακον τι βελομένων ποιεῖν, vt in margine *Parisiensi*. IVRIN.

21. τὲς δὲ τοιέτες συκοφαντῆντας.] τὲς δὲ τοιέτες. S. τὲς συκοφαντῆντας. Videtur esse Scholion. Est ἀνακόλεθον. Sic certe melius cohaereret constructio: παρὰ δὲ τῶν συκοφαντέντων, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν; WOLFIVS.

vlt. Ολυμπιάσι νικήσας.] Ολυμπια νικήσας Cod. *Augusti*. Quam scripturam commendat praestantissimus *Hemsterhusius* ad *Luciani Timonem* pag. 106. Nou. Edit. Vtut illud sit, legerem omnino νικήσας παῖδας ταδιῳ. Ferri quidem potest νικήσας παιδων ςάδιον. Et vtrumque probum est. TAYLOR.

1343. 1. ἡμετέροις.] Legendum υμετεροις. Ita Editorum nonnulli; et *Wolfius* scite interpretatur. TAYLOR.

Ibid. υμετεροις. IVRIN.

4. Αριςοκράτης ὁ Σκελλίε.] Vide *Aristoph. Au.* 126. et σχ. ad locum. TAYLOR.

8. κατασκάψας.] *Aug.* καὶ κατασκάψας, et l. proxima ὑποδεχεσθαι, καθεῖλε μὲν τό τε γιγνομενον ἐπιτείχισμα. TAYLOR.

Ibid. τὴν Ηετιώνειαν.] ἡ ἑτέρα τῆ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ Ηετίωνος. Stephanus. WOLFIVS.

Ibid. Memoria lapsum esse *Demosthenem*, siue quicunque fuerit Auctor huius Orationis, ostendit doctissimus *Valesius* IV. *Emendat.* 7. ex *Thucydide* VIII. 89. 90. et res gestas sub CCCC. per incogitantiam applicare ad dominatum XXXuiralem. TAYLOR.

13. δι' ὃν.] *Lambinus* hariolatur δι' ὧν, credo, quia ex maioribus duos adduxit bene meritos, *Epicharem* sc. et *Aristocratem*. Non malo certe ingenio. Sed

Sed Grammaticae melius litaſſet, ſi cum *Auguſt.* emendaſſet δι' ἐς εἰ καὶ Θεοκρίνη κ. τ. λ. Quod vnice verum eſt. TAYLOR.

1343. 16. ταῦτα.] ταὐτὰ marg. *Benenati.* TAYL.

25. δικαζαὶ τῶν λεγομένων.] F. τῶν γενομενων. WOLFIVS.

vlt. πρὸς τῶν γονάτων.] *per genua.* Forte πρὸ, *ad genua prouolutus.* WOLFIVS.

1344. 3. ψηφίζεσθε.] F. ψηφιζεσθαι. WOLF.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA NEAERAM.

Si auctoritati cedendum eſſet, nulla foret inter Orationes *Demoſthenicas*, quam tanta facilitate expungi ſinerem, quanta illam, quam iam tractare incipis. Pleni ſunt antiquorum Criticorum libri grauiſſimis de iſta cauſa ſuſpicionibus. Dolet interea, interceptum eſſe tractatulum, vbi, inter quasdam alias, hanc non eſſe genuinum *Demoſthenis* foetum oſtendebat Vir ingenio acerrimo praeditus, *Dionyſius Halicarnaſſenſis.* Vide π. Δημοσθ. δεινότ. verſus finem. Reſtant tamen alii, quos ſequor, et quos merito ſuo maximo maximi facio. *Phrynichus* pag. 112. Edit. nouiſſimae: Σὺ δὲ βασιλικὸς ἐπιστολεὺς ἐπιφανεὶς, ἀνάλογον τῇ σαυτοῦ παρασκευῇ, γενικώτατον ἡμῖν ἐκόμισας μάρτυρα, τὸν συγγράψαν-

γράψαντα τον κατα Νεαιρας· ὃς διά τε τὰ ἄλλα ὑπωπτεύθη μὴ εἶναι Δημοσθένους, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀδοκίμων ὀνομάτων. Athenaeus l. 13. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ἐν Απολλόδωρος εἴρηκε. Futiliter Interpres, vti ad *Lyſiam* admonui, *ſi modo germana eſt, vt Apollodorus cenſuit.* Intellige mecum: *Oratio, quam Demoſthenes ſcripſit, ſi tamen ſcripſit, Apollodorus autem perorauit.* Rurſus in eodem libro idem *Athenaeus*: ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας λόγον γράψας, proinde quaſi leuis eſſet hominis, et in re critica mediocriter verſati, *Demoſthenem* citare iſtius opellae Scriptorem. Similiter *Photius* Cod. CCLXV. Καὶ τον κατα Νεαιρας δὲ λογον ὑπτιότητός τινες αἰτιώμενοι τῶν Δημοσθενικῶν ἀποκρίνεσι λόγων. His adiunge Argumenti Auctorem, ſiue *Libanius* ſit, ſiue quispiam alius, *Harpocrationem* item Lexicographum, qui eam eiusque auctoritatem nusquam fere, niſi cum ſuſpicione, allegat. Verum neque tantus Auctorum cumulus, neque ipſa res, quae loquitur, vti mihi videtur, diſertiſſime, *Obſopoeo* noſtro ſatisfecerunt, qui ita ſcribit: Διαγράφονται τινες καὶ τὸτον τὸν λόγον, ὡς ὃ γνήσιον, δηλονότι, ὑπτιον ὄντα, ὥς φησι Λιβάνιος, καὶ πολλαχῆ τῆς τῦ ῥήτορος δυνάμεως ἐνδεέστερον. ἀλλ' ἔμοιγε ἀξιώτατος εἶναι δοκεῖ τῆς ἀναγνώσεως, εἰδότι πλείστας ἄνδρας τῶν λογιωτάτων περὶ πλείστυ τῦτον ποιεμένης. Quos nominaſſet vtinam, vt nos quoque ſaperemus, eorum auctoritate permoti!

Me profecto non pudet dicere, opus eſſe putidiſſimum, nullius aut decoris, aut grauitatis: et praeter naeuos orationis, quibus paſſim ſcatet, nihil ibi dictum, quod Lectorem percellere, aut allicere, aut morari demum poteſt. Eſt autem Oratio ſatis antiqua, et videtur ad vſum forenſem fuiſſe conſcripta, non ad oſtentationem, aut ad imitationem concinnata. Paſſim inter adnotandum ſuſpicionibus meis auctoritatem addidi,

didi. Inde lector meus iudicium capere poterit, iurene, an iniuria agam, cum haec futilia non amplectar.

Adhaesit olim *Demosthenicis*, siue quod hic (stricte licet) memoretur de *pecuniis theatralibus*, in qua causa tantum praecelluit *Demosthenes;* siue quod infra Phrynionis cuiusdam res agatur, quem Oratori nostro domo et familia coniunctum fuisse suspicor; siue denique quod Demosthenis (nostrine, an alterius, parum interest) testimonium infra adducatur. Quam necessitudinem, tenuissimam licet, superiorem illam orationem *c. Theocrinem*, nostris adiunxisse arbitror. Norunt, qui hasce res tractant, quam leui consuetudine deuincti Scriptores vetusti quandoque simul conglutinari, et sibi inuicem adhaerere consuescant; quorum vnus, qui excellit, caeterorum non solum famam et existimationem, verum etiam nomen praegrauare solet.

Videri potest nonnullis aut lacunosa esse, aut diuersa ab ea, quam versarunt antiqui, cum legerint ista *Hermogenis*, Edit. Crispin. p. 318. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀποτρίων τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι etc. deinde ista *Etym. M.* 325. 18. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τὰς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Adiunge *Suidam* in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Nam de iis in hac Oratione, prout hodie scribunt membranae, nihil prorsus. Locus tamen iste *Hermogenis* erit infra a me expendendus.

Viderint otiosiores, an ad hanc Bellatulam pertineat Inscriptio adducta a *Laur. Pignorio*, *Symbol. Epistolic.* 25. pag. 93. et *Reines.* I. 126.

Ελευθε-

Ἐλευθερίας
Χαριστηρια τῃ Νεμεσει
Ραμνουντοθεν Νεαιρα
Αθηναια χαριτοβλεφαρος
Ανεθηκεν.

TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Λιβανιου.] Nomen hoc Auctoris primus adiecit *Wolfius* contra consensum Codicum. TAYLOR.

1344. 8. νόμῳ συνοικεῖσαν.] Incredibile illud dictu, et sine dubio mendosum. Nam in Orationis contextu, 1349. 12. ἦκω ἐπιδείξων εἰς ὑμᾶς, ξένῃ μὲν γυναικὶ συνοικοῦντα παρα τον νομον. Et recte sane. Iterum 1350. 12. ὡς δ' ἔστι ξένη Νέαιρα, καὶ παρα τους νομους συνοικεῖ Στεφάνῳ, τοῦτο ὑμῖν κ. τ. λ. Dele ergo in posterum inutile istud vocabulum, νόμῳ. TAYL.

16. ἰδιότητος.] ἰδιότητα videtur appellare τὴν ὀρικὴν ϛάσιν. WOLFIVS.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM.

Κατα Νεαιρας] *Cicero*, ne quid *Demosthenis* concederet, in oratione *Caeliana* Clodiam sibi sumsisse exagitandam videtur. WOLFIVS. v. Basil. Fabr. in voce. TAYLOR.

1345. 4. εἰς κινδύνους τοὺς ἐσχάτους κατέϛημεν.] In breuissimo ambitu orationis haec ad nauseam repetuntur:

tuntur: hac pag. ipsissima, v. 12. ὡς εἰς τὰς ἐσχάτους κινδύνους κατεστημεν. Proxime 1347. 12. εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστησειε. Et, v. 22. εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπορίαν καταστητεσθαι. Tanta inopia sermonis Macedonem illum, credo, concutere non potuit. TAYLOR.

1345. 6. καὶ ἡ ἀδελφὴ] Omisit has voces interpretando *Wolfius*. Quod non debuit. TAYLOR.

Ibid. ὥσ' ἐχ ὑπάρχων κ. τ. λ.] Doctissimus *Gatakerus* noster *Miscell. Posthum.* C. XII. censet hos esse duos Senarios, hoc modo digerendos:

Ὡσ' ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος
Ἀγωνίσμαι τον γ' (vel τονδ') ἀγῶνα τετονί.

Certe prior ille a Cothurno sumitur, et variis attribuitur: ab *Athenaeo* diserte *Aristarcho* tragico: Ἐγὼ δὲ, κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν,

Τάδ' ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρέμενος,
καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τὰς ἄλλας κύνας ἐνταῦθα λόγον. l. XIII. extrem. Adde *Casaubon.* ad loc. *Suid.* in Ὑπάρχων et Ὡς ἐχ ὑπάρχων. Excidisse nimirum necopinanti scriptori numerosam quandoque orationem, pedibusque apte ligatam, neque mirum esse debet, et id multi olim animaduerterunt. Vide, si vacat, *Barth. Aduersar.* IV. 13. XI. 16. XLI. 22. eumque manipulum Auctorum, quem conscripsit *Fabricius* in *Bibl. Lat.* T. II. L. II. C. XXI. *Incidere vero omnes [numeros] in orationem, etiam ex hoc intelligi potest, quod versus saepe in oratione per imprudentiam dicimus: quod vehementer est vitiosum: sed non adtendimus, neque exaudimus nosmet ipsos. Senarios vero et Hipponacteos effugere vix possumus. Magnam enim partem ex Iambis nostra constat oratio. Sed tamen eos versus facile agnoscit auditor. sunt enim usitatissimi. Inculcamus autem per imprudentiam saepe etiam minus usitatos, sed tamen versus; vitiosum genus, et longa animi prouisione fugiendum.* Cic. *Orat.* C. LVI.

LVI. Olim similia deprehenderunt in scriptore nostro *Scholiastes* ad *Hephaest. Enchirid.* pag. 76. et *Longinus* in Prolegomenis ad eundem Auctorem, cuius haec sunt verba: *διὰ τοῦτο πολλὰ τῶν μέτρων συμβέβηκεν ἀποκρύπτεσθαι σιωπώμενα ἐν τῇ κατὰ πεζὸν ῥήσει· — εὕροι γὰν ἄν τις παρὰ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι στίχον ἡρωϊκὸν κεκρυμμένον, ὃς ἠδυνήθη λαθεῖν διὰ τὸ πεζὴν εἶναι τὴν προφορὰν συναρπάσαι τῷ λόγῳ τὴν ἀκοήν. φησὶ γοῦν·*

Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς Ελάτειαν
Ηλθε Φίλιππος,

στίχος ἐστὶν ἡρῷος, ἀλλὰ μὴν καὶ Ιωνικὸν [ἀπὸ μείζονος], ὅταν λέγῃ·

Πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν.

Similiter in *Philip.* I. p. 42. 1. obseruant esse purum Hexametrum:

καὶ προσέχειν τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἅπαντες.

In *Aristocratea* pag. 664. 18. sqq. vna periodus duos istiusmodi versus complectitur: sc.

ἔστι γὰρ φίλων ἀγαθῶν ὃ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν καὶκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσαι τις βλάβη, ἀλλ' ὃ μὲν ἂν μέλλῃ συνοίσειν ἀμφοῖν, συμπράττειν, ὃ δ' ἂν αὐτὸς ἄμεινον ἐκείνου προορᾷ, πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι.

In eadem porro Oratione plures insunt. Ita 625. 1.

ὑμᾶς καὶ μόνον ἀνθρώπων ἂν ἔφη Χαρίδημον.

Et 636. 4.

ἁπλῶς ἄν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον ἀγέσθω.

Adde 644. 6. 658. 6. 665. pen. 668. 3. Haec autem leuiuscula. Ego tamen arbitror, vix esse Demosthenis, vt ad sensum non maximi ponderis expromendum, neque insigni aliqua grauitate aut auctoritate nobilitatum, qualemque vel ex plebecula aliquando concipere solent, verba mutuo sumere e scena, et numerosos Iambos pedestri suae orationi temere immi-

ſceret. Non ita ſolens eſt. TAYLOR. [Demoſth. p. 364. 24. ἐδ' ἄλλες πολλὲς. ἀλλ' ὅτι συμφέρον ἦν. Ibid. 27. ἢ ἄλλε τινὸς ἀνθρώπων, μετὰ τὲς παρὰ τέτε. 365. 10. οἱ Φωκεῖς αὐτὲς ὑποποιήσωνται. ἐπειδὴ δ' ἦκεν εἰς Πύλας, οἱ Λακεδαιμόνιοι. 419. 16. βελομένες εἰπεῖν διεκώλυσεν, ἐκ ἀναμνησθεὶς. 312. 9. τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἐνὶ τέτο γενέσθαι. Primus intellexit [Iſocrates] etiam in ſoluta oratione, *dum verſum effugeres*, modum tamen et numerum quendam oportere ſeruari. Cicero Bruto c. 8. v. Corrad. ad locum. Cic. III. de orat. Idem orat. Quintil. IX. 4. et vlt. Fortunat. l. 3. v. Not. ad Cornel. Nep. praefat. Barth. Adverſar. LIV. 22. Climax Rhomnus. Aquila Rhetor. Dionyſ. Halic. π. συνθέσεως ſaepe. Δημοσθένης Δημοσθένες Παιανιεὺς. Plutarch. in vita. Ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν. Demoſth. pro Coron. p. 316. 6. TAYLOR in ſchedis.]

1345. 13. ἀτιμίας.] επιτιμιας *Bodl. Lambin.* TAYLOR.

14. τῇ δήμῳ τῶν Αθηναίων.] Haec in aliis exemplaribus aliter ſcribuntur. Legerem lubens: ψηφισαμένε γὰρ δήμε, Αθηναῖον εἶναι Πασίωνα. TAYLOR.

pen. καὶ κοινωνεῖν.] F. addendum χρῆναι. WOLF.

1346. 5. ἐν ᾧ ἦν.] Recte Codd. *Ven. Bar.* et *Ital.* ἐν ᾧ ἦν ἢ κρατήσασιν ὑμῖν — ἢ ὑσερήσασι κ. τ. λ. TAYL.

8. προεμένες.] *Lambinus* et *Bodl.* multo ſatius, προεμενοις. TAYLOR.

Ibid. ὑσερήσασι τῇ βοηθείᾳ, καὶ προεμένες τὲς συμμάχες.] Lege: καὶ προεμένοις. IVRIN.

11. ἀπίσες εἶναι δοκεῖν.] Magis Attice puto απισοις. IVRIN.

16. διαχειροτονῆσαι.] Conſule *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 45. TAYLOR.

18. διοικήσεως.] Male Wolfius *vectigalium*. Dixi ſatis ad *Timocrateam* 708. 24. Hanc autem hiſtoriam Apollo-

Apollodori tangit *Vlpianus* ad 1. *Olynthiacam*: *ἰσέον δέ, ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα τὰ δημόσια, θεωρικὰ ἐποίησεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς — εἶτα ἐπιχειρήσαντος Ἀπολλοδώρᾳ τινὸς πάλιν αὐτὰ ποιῆσαι στρατιωτικὰ, βελόμενος Εὔβουλος ὁ πολιτευόμενος, δημαγωγὸς ὤν, πλείονα εὔνοιαν ἐπισπάσασθαι τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν, ἐγραψε νόμον τὸν κελεύοντα, θανάτῳ ζημιοῦσθαι, εἴ τις ἐπιχειροίη μεταποιεῖν τὰ θεωρικὰ στρατιωτικά.* TAYLOR.

1346. 25. *γενομένης.*] In quibusdam exemplaribus ita olim inemendate legebatur: *γενομένης γὰρ τῆς διαχειροτονίας, ἐδεὶς ἀντέχει, ἀλλὰ καὶ νῦν ετι κ. τ. λ.* Vbi pro *ἀντέχει* *Wolfius* coniecit *αντελεγεν*, Lambinus *χπεχειροτονησεν*. In quibusdam Codd. *αντεπεχειροτονησεν.* TAYLOR.

1347. 7. *φέρομεν.*] Vel *εφερομεν* potius. TAYL.

1348. 6. *ὡς ὤφλε τῷ δημοσίῳ.*] Quid agant hoc loco ista verba, ego plane non perspicio. Agitur enim hic non de vllo debito, sed de homicidio. Forte in alium locum reponenda sunt, et scribendum v. 2. *ὥστε καὶ δυνηθῆναι ἂν ἐκτίσαι πόλις, ὃ ὤφλε τῷ δημοσίῳ.* IVRIN.

8. *ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ ζητῶν.*] Omnino legendum videtur vel *τον δραπέτην αὐτῷ ζητῶν*, vt in *Parisiensi* margine, vel *ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ ζητειν.* IVRIN.

10. *παρακελευσάμενος.*] Forte *παρακαλεσαμενος*, aut *παρασκευασαμενος.* WOLFIVS.

Ibid. *παρασκευασαμενος* Marg. *Benenati*, *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

11. *ὡς Κυρηναῖοι εἶησαν.*] Non intelligo istam constructionem, *κατασκευάσας, ὡς εἶησαν*: neque melius video, quid ad rem nostram conferret, si quam maxime *Cyrenaei* essent, aut potius, esse viderentur. In Cod. *Ital.* tria ista vocabula non reperiuntur. Id tamen rem non expedit. TAYLOR.

1348. 12. ἔλεγε.] Reſcribendum ελαχε. Nota ea res Iuris Attici peritis. et hoc abunde confirmabunt ea, quae dixi ad *Lyſiam*, π. δημοσ. ἀδικ. p. 595. vlt. vbi hunc locum cum aliis parilibus iampridem reſtituerim. TAYLOR.

15. ἐπαρασάμενος.] *Lambin.* επαιτιασαμενος. Non inſcite. TAYLOR.

16. ἀδενὸς.] *Bodl.* habet, ἔτε ἤκουσεν οὐδεις πώποτ' ἀνθρώπων. TAYLOR.

19. μεμισθωμένος — ἀργύριον εἰληφὼς.] Vel hoc vel illud gloſſae ſimile videtur. Alterutrum ſane. TAYLOR.

vlt. παρακαλέντων.] Malim inuerſo ordine, προσιοντων δή μοι ἁπάντων, καὶ παρακαλουντων με ἐπὶ τιμωρίαν τραπέσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Vel potius: παρακαλέντων δή μοι ἁπάντων ἰδίᾳ προσιόντων μοι. *Cum illi, qui me priuatim conuenirent*, (neceſſarii mei et familiares vtique) *hortarentur ad iniurias vlciſcendas.* TAYLOR.

1349. 3. τὰ.] delet *Lambinus.* Recte. TAYLOR.

9. χρῆσθαι αὐτῇ. καὶ ὥσπερ.] Periodo, cui haec inſunt, videbitis, puto, ſenſum non conſtare, niſi ſic interpungas, et deleas τὸ καὶ, χρῆσθαι αὐτῇ· ὥσπερ Στέφανος. IVRIN.

11. παρὰ τῶν νόμων.] [Vti Editi omnes] Lego παρὰ τες νομες. WOLFIVS.

Ibid. Ita marg. *Paris.* cum Cod. *Veneto.* Exaratur etiam παρὰ τον νομον. TAYLOR.

15. ἑτέρων.] F. εταιρων, *meretricum.* WOLFIVS.

17. τῶν αὐτῶ.] Scil. δικαίων. WOLFIVS.

1350. 4. ὑπάρξαντα.] Male *Pariſienſes* ὑπάρξοντα. TAYLOR.

12. Νέαιρα.] ὡς δ' ἔσι ξένη Νέαιρα αυτη. Cod. *Bar.* καὶ παρὰ τες νόμες συνοικεῖ Στεφάνῳ τετῳ, βέλομαι

λομαι σαφῶς ἐπιδεῖξαι. Idem. Deinde v. 14. πρῶτον μεν ἦν κ. τ. λ. *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

1350. 21. αλοντος.] [Ita perpetuo excusum] Non est moris, condemnato decerni praemium, sed ei, qui fontem reum peregerit. Quare ελοντος legendum per c. ὁ αλες καὶ ὁ ελων plurimum differunt. WOLFIVS. ελοντος *Ven.* TAYLOR.

22. καλαλαυλα.] Similiter si et peregrina ciui cuipiam nupserit, καλὰ ταὐτὰ, *pari ratione*: πεπράσθω scilicet. Tria sunt capita huius Legis, vt recte *Petitus*. TAYLOR.

pen. αὐτᾶ.] αυτων rectius MSS. *Heruag. Bar. Obsop. Ital.* TAYLOR.

1351. 2. ἐπιδεῖξαι.] ἐξ ἀρχῆς ακριβως ἐπιδεῖξαι, marg. *Benenati*, *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

4. Νικαρέτη, Χαρισίᾳ — ἀπελευθέρα.] Paulo aliter *Athenaeus* l. XIII. pag. 593. partim, vt videtur, suo, partim exemplarium vitio: Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα ἐρωμενη ἦν τᾶ Στεφανε τᾶ ῥήτορος, Λυσίᾳ δὲ τᾶ σοφιστᾶ Μετάνειρα. ἦσαν δὲ αὗται δᾶλαι Κασιᾳ τᾶ Ηλείᾳ μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν, Αντείας, Στρατόλας, Αριστοκλείας, Φίλας, Ισθμιάδος, Νεαίρας. ἡ δὲ Νέαιρα ἦν Στρατοκλείδᾳ ἐρωμένη, καὶ Ξενοκλείδᾳ τᾶ ποιητᾶ, καὶ Ιππάρχᾳ τᾶ ὑποκριτᾶ, καὶ Φρυνίωνος τᾶ Παιανιέως, ὃς ἦν Δήμωνος μὲν υἱὸς, Δημοχάρᾳ δὲ αδελφιδᾶς. τὴν δὲ Νέαιραν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν, διαιτητῶν γενομένων φίλων, Φρυνίων καὶ Στέφανος ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τῆς Νεαίρας θυγατέρα Στροβυλην, τὴν ὕστερον Φανὼ κληθεῖσαν, ὡς ἰδίαν θυγατέρα ἐξέδοτο Φαῦλλι τῷ Αἰγιαλει, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Vide *P. Leopard. Emend.* XI. 16. TAYLOR.

14. Αντίαν.] *Bar.* Αντειαν. Idem *Athenaeus* l. XIII. pag. 586. Ψαμάθη, καὶ Λαγνίσκα, καὶ Ανθεια· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ανθείας, Αντειαν. οὐ γὰρ εὑρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ανθειαν ἀναγεγραμμένην ἑταίραν· ἀπὸ δὲ Αντείας καὶ ὅλον δρᾶ-

μα ἐπιγραφόμενον, ὡς προεῖπον, Εὐνίκη ἢ Φιλυλλίου Αντεια ἐστί. καὶ ὁ τὸν κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆς. Coniunge *Harpocr.* v. Ανθεια. Eunici siue Philyllii Drama, nomine Αντεια, laudatur a plurimis, a *Suid. Polluce*, etc. Πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων δραμάτων, inquit *Athenaeus* libro citato, ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς, Θαλαττα Διοκλέους, Φερεκράτης Κοριαννω, Εὐνίκη ἢ Φιλυλλίου Αντεια, Μενάνδρε δὲ Θαις καὶ Φαννιον, Αλέξιδος Οπωρα, Εὐβέλε Κλεψυδρα. Ita Comoediam scripsit Timocles, ex *Neaera* nostra procul dubio cognominatam, (Τιμοκλῆς — τῶν δραμάτων αὐτῦ — Νεαίρα, ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐστὶν ἡ Νέαιρα, caetera. *Suidas*) et *Philemo*, cuius nonnulla fragmenta ab *Athenaeo* laudantur; atque inter Romanos Licinius Imbrex. *Gell.* XIII. 22. *Praeter Plautum etiam praeterque Gellium Licinius Imbrex, vetus Comoediarum Scriptor, in Fabula, quae Neaera inscripta est, ita scripsit:*

Nolo ego Neaeram te vocent, sed Nerienem,
Cum quidem Marti es in connubium data.

TAYLOR.

1351. 16. Ισθμιάδα.] Pari appellatione mulierculas alias, Νεμεάδα, Πυθιονίκην etc. passim dictas reperimus. *Athenaeus* tamen l. XIII. p. 587. Καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς αὐλητρίδος Υπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέες. περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν, πῶς περιεῖδον Αθηναῖοι ἔτω προσαγορευομένην την πόρνην, παννηγυρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην. κεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα, ἃ μόνον ταῖς ἑταιρέσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δέλαις, ὥς φησι Πολέμων ἐν τοῖς περὶ Ακροπόλεως. TAYLOR.

Ibid. ἦν μὲν ἕν ἕκαστος αὐτῶν ἐκτήσατο.] Noue sane et insolenter dictum! Ego, si scripturus eram, scripsissem lubentius: τίνες μὲν ἕν ἑκάστην αὐτῶν ἐκτήσαντο, aut iuxta illud. TAYLOR.

1351. 21.

1351. 21. *εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνῆσαι.*] Ad hunc locum, et parilem, infra 1353. 13. adnotauit *Dionyſius Lambinus*, emendanti ſimilis, *εἰργασατο τρισι τρυπανοις μισθαρνῆσα.* Cum illa in Codd. ſuis offendere vix potuit, neceſſe eſt omnino, vt lecto *Hermogene*, vti olim admonui, hoc adduceret, quae Rhetor ille in Cap. *περὶ Αφελείας.* *Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἁρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ καὶ τηλικῆτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ, πῶς ἂν ἁρμόττοι; τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, ὠβελισμένον ὑπό τινων, τὸ ἀπο τριων τρυπημάτων τὴν ἐργασιαν πεποιησθαι. λίαν γὰρ εὐτελές ἐστι, καὶ εἰ σφοδρὸν εἶναι δοκεῖ.* Similiter *Tzetzes Chiliad.* VI. 36.

Πάλιν σεμνοσομώτερον φησὶ κατὰ Νεαίρας,
Απο τριων ἐργαζεσθαι οπων τὴν ἐργασιαν.
Καὶ ἄλλων αἰσχροτήτων δὲ βορβόρους ἀποπτύει,
Οὕσπερ ὁ Διονύσιος ἀρώματα νομίζει.
Τὴν δ' ἐργασίαν, ἣν φησὶ τριων ἐκ τρυπημάτων,
Ἐκ τῶ Λυσίᾳ ῥήτορος σεμνῶς γλαφυρωτάτως
Ρηθεῖσαν ἔκλεψεν, αἰσχρῶς ἐξαναπτύξας ταύτην.
Η Αντιόπη μόνον γὰρ Λυσίας εἶπε πόρνη,
Ητοι ἡ ἄμφω ταῖς ὀπαῖς τῇ μίξει κεχρημένη·
Παναίσχρως δ' ἔτος ηὔξησεν ἀναφανδὰ λῃρήσας,
Το ἐργον Νεαιραν τελειν τριων ἐκ τρυπημάτων.

Simile his immunditiis ſunt illa *Athenaei*, l. XIII. p. 587. *ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίᾳ θυγάτηρ, τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρεσα ἐκ τριπορνειας ὄνομα.* A me autem procul eſto, vt haec Orgia enarrarem. TAYLOR.

23. *ἐπανελθεῖν.*] Credo, olim *επανελθων* ſcriptum fuiſſe, et Infinitiuum aliquod, vt *ἐπιδεῖξαι*, aut ſimile, ſtrangulatum. Melius non occurrit, et ſuſpicor prorſus rem ita ſe habere. TAYLOR.

1352. 11. *νεωτέρα δὲ ἔσα διὰ τὸ μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι.*] Quid hoc ſibi velit, non ſatis perſpicio. Num iunior erat Neaera, quod maturitatem

tem nondum adepta esset? Hoc perinde est, ac si dicas: *iunior est, quia iunior.* Forte sic rescribendum est: *νεωτέρα δὲ ἔσα, ὥστε μηδέπω τὴν ἡλικίαν αὐτῆ παρεῖναι.* Excidisse poterat illud *ὥστε* propter similitudinem praecedentis *ἔσα*, et *διὰ* videtur esse a manu emendatrice. IVRIN.

1352. 26. *Κτησίππῳ τῷ Γλαυκωνίδε.*] Quidam adiiciunt praeterea nomen *δήμε*, quod solet fieri, *τῷ Κυδαντιδῃ. Ven. Bar. Obsop. Ital.* MSS. *Heruag.* et margo *Parisiensis.* TAYLOR.

27. *καὶ συνέπινε.*] *Aemilius Probus* in praefatione: *In Graecia mater familias nec in conuiuium adhibetur, nisi propinquorum, neque sedet, nisi in interiore aedium parte, quae gynacconitis appellatur: quo nemo accedit, nisi propinqua cognatione coniunctus.* WOLFIVS.

1353. 15. *μεμισθωμένοι.*] *μεμισθωμενην* Codd. *Ven. Bar. Obsop. Ital.* marg. *Benenati*, et MSS. *Heruag.* TAYLOR.

23. *κατὰ πρυτανείαν.*] Vtrum singulis Senatus conuentibus? An deest numerus, *κατὰ τὴν ἐννατην πρυτανείαν*, vt est in *Timocratea?* WOLFIVS.

Ibid. *καὶ ἔσης.*] Fortasse, *ἐκ ἔσης.* Sed totus hic locus impeditior mihi videtur, et historia ignoratur. TAYLOR.

1354. 3. *ἀναγκάσω μαρτυρεῖν κ. τ. λ.*] Cum antecedat, *ὑμῖν καλῶ*, sensus esse videtur: *si vltro prodierit, aut testimonium dicere cogam, aut eiurare: Sin recusarit, misso viatore accersam, et ad horum alterutrum cum adigam.* WOLFIVS.

Ibid. Vide adnotata a me ad *Lycurgum*, pag. 151. Not. 40. TAYLOR.

13. *πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασιν.*] *πολυτελὴς τοῖς ἐπιτάγμασι* non placet. Forte addendum: *καὶ βαρεῖα τοῖς ἐπιτάγμασι.* WOLFIVS.

1354. 23. ἀλλ' ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη.] ἀντὶ τῶ βουλομένοις, ἢ ἡδὺ ἂν αὐτοῖς εἴη. Sed ſuſpecta eſt Scriptura. WOLFIVS.

1355. 12. καταθεῖναι αὐτῆς.] Forte ὑπερ αὐτῆς, et 1356. 1. ἐκώμαζέ τ' ἀεὶ μετ' αυτης, quia et reliqua ad perſonam Phrynionis referuntur. WOLFIVS.

Ibid. ὑπερ in omnibus libris deſideratur, neque neceſſe erat *Wolfio* infercire. Supra 1354. 16. κατατιθέασιν αυτης τιμὴν τριάκοντα μνᾶς, vbi quidam Codd. male αὐτῶν et αὐτοῖς. Infra v. 16. κατατίθησιν αυτης τὰς εἴκοσι μνᾶς, et demum, v. 24. κατετίθει εἴκοσι μνᾶς Νεαιρας τῆς νῦν ἀγωνιζομένης. Ea ſolet eſſe conſtructio, vbi de pretio agitur. TAYLOR.

vlt. ὅποι πίνοι.] καὶ ὅποι πίνοι *Bodl.* TAYLOR.

1356. 7. τοῦ Αργυρίου.] Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum marg. *Benenati*, Αργειᾳ. Quod lubens praefero. Inter populos Atticae, non noui, qui ad iſtam ſcripturam accedat. TAYLOR.

8. Κωλιάδι.] Ακρα τῆς Αττικῆς. Vide *Pauſaniae Attica.* WOLFIVS.

Ibid. Harpocr. Κωλιὰς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος, ἐπιθαλασσία ἄκρα Αττικὴ etc. Hunc ſc. locum reſpexit Lexicographus. Plura dabit *Stephanus Byzant.* virique ad eum eruditi. TAYL.

10. διάκονοι οἱ Χαβρίᾳ τράπεζαν παραθέμενοι.] [Legit cum vulgatis] Malim οι τράπεζαν παραθέμενοι, *qui menſam ſtruxerant.* Alioqui videri queant appoſita menſa flagitium celare voluiſſe. WOLFIVS.

19. τετᾳ.] Rectius τετῳ, vti habent *Ven. Ital.* et margo *Benenati.* TAYLOR.

27. αὐτῷ τὰ ἐκ τῆς οἰκίας.] Scribitur, et melius, συσκευασαμένη αυτᾳ τὰ επι τῆς οἰκίας. TAYL.

1357. 2. χρόνος — καιρὸς.] Obſerua diſtinctionem vocum. WOLFIVS.

1357. 4. ὕστερον.] *posterius.* Intelligit Auctor *postremum* bellum, quod gererent Athenienses cum Lacedaemoniis, vt notum est ex historia. TAYLOR.

8. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι.] Lego ἀνελευθεροι. Nam Megarensium disciplina fuit, φείδεσθαι καὶ κερδαίνειν. Vnde ait *Isocrates*, eos μεγίστης οἰκίας κεκτῆσθαι τῶν Ἑλλήνων. Male quidem audierunt Megarenses a Graecis: sed cum, teste *Isocrate*, rem et publicam et priuatam bene gesserint, velim nos et publice et priuatim eorum exemplum sequi, potius, quam Sybaritarum τὸ μηδεὶς ὑμῶν σωφρονείτω. Quod dum faciunt studentes nostri, et nihil illis satis est, et alii turpiter egent, alii in militiam profugiunt, non seruata fide nec parentibus, nec praeceptoribus, nec patronis. WOLFIVS.

Ibid. οἱ μὲν γὰρ Μεγαρεις ανελευθεροι, *Ven. Bar. Ital.* οἱ Μεγαρεις δ' ανελευθεροι, Editio *Parisina.* οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ἐλεύθεροι, Editorum caeteri. TAYLOR.

1358. 6. παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ερμῆν.] Non bellum Epitheton, sed Aulis familiare. WOLFIVS.

Ibid. Hunc locum ex nostro iam olim produxerunt *Harpocr.* in v. Ψιθυριστὴς Ερμ. et *Eustath.* ad *Odyss.* Ψ. Vide doctissimum *Maussacum* ad istum locum *Harpocrationis;* ea, quae adtexuit *Valesius;* et quae corrasit *Meurs. Lect. Attic.* IV. 12. TAYLOR.

14. ὅτι μὴ.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή. WOLFIVS.

19. κατηγγύησεν.] Budaeus ἐξεγγυᾶσθαι et διεγγυᾶσθαι, *sponsores et vades dare*, et διεγγύησιν *fideiussoris interceſſionem* interpretatur, κατεγγυᾶν, *vadimonio, sponsione, satisdatione obstringere, aut pro credito pignerari, manum praedibus bonis iniicere, quae bona satis accepto habeas obnoxia:* et κατεγγυᾶται μὲν ὁ ἐγγυητὴς καταξὰς (Forte ἐγγυητὰς καθιστὰς) κατεγγυᾷ δὲ ὁ δανειστής. μεσεγγυᾶσθαι, *pecuniam apud sequestrem*

queſtrem deponendam ſtipulari et contendere. κατεγγυᾶν κόρην, *deſpondere puellam.* WOLFIVS.

26. Ευροιαδην.] Εροιαδην reſcribit *Meurſius de populis Atticae.* Ita MSti noſtri, et *Harpocratio.* Emendat etiam *Valeſius* ad *Harpocr.* pag. 78. Supra reſtituebat Κειριαδην cum diphthongo, vt ſemper fere exarari ſolet. TAYLOR.

pen. διηγγυηθεῖσα.] Corrige διεγγυηθεισα. Locum tangunt *Harpocr.* et *Suid.* v. Διεγγύησιν. TAYL.

1359. 2. ὡς ἐπὶ προσχήματος.] Vertit Wolfius: *vt quae iam praetextum haberet ſuae turpitudinis, et nupta eſſet.* Immo: *vt quae iam praetextum haberet ſuae auaritiae.* Maiorem nempe mercedem exigebat, praetextu periculi ſui a marito. IVRIN.

3. συνεσυκοφάντει.] Lege: συνεσυκοφάντει δὲ ἔτος, καὶ, εἴ τινα etc. TAYLOR.

9. ἡ δὲ διοίκησις συχνὴ.] ἡ δαπάνη, ἣ οἱ κατὰ τὸν οἶκον τρέφονται. Alias αἱ δημόσιαι πρόσοδοι hoc nomine intelliguntur. Vnde οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Videtur hac καταχρήσει luxum mulierculae exaggerare. WOLFIVS.

Ibid. αὐτὴν.] Lege αὑτὴν. TAYLOR.

13. ἑτέρων ἀναλισκόντων αὐτὴν πρότερον.] Forte αυτη, vel εις αὐτήν. χορηχέντων αὐτῇ τὰ ἐπιτήδεια. WOLFIVS.

Ibid. Non memini, τὸ ἀναλίσκειν coniungi cum accuſatiuo perſonae, ſed poni vel abſolute, vel cum accuſatiuo rei. Itaque non vereor reſcribere ἀναλισκόντων εις αὐτήν. IVRIN.

Ibid. ἀναλισκόντων αυτα, margo *Morelii.* TAYLOR.

14. προσήει.] Forte εδεν προσήει. WOLFIVS.

24. ἢ καὶ Νέαιρα αὕτη.] Malim ἢ καὶ Νέαιρα αὐτή. IVRIN. Ita Cod. *Ital.* et recte. TAYLOR.

1359. 24. καὶ μᾶλλον, ὅσῳ.] Fortasse addendum: καὶ τοσουτῳ μᾶλλον, ὅσῳ — et v. vlt. εἰς τηλικοῦτον. WOLFIVS.

vlt. εἰς.] Restituit istud εἰς cum bono nostro *Wolfio* Cod. *Bar.* et marg. *Benenati.* Vulgabatur ὡς. Totum vero locum ita emenda: πεποίηκεν αὐτον καὶ ταύτην εἰς τηλικῶτον ἀγῶνα καταςηναι. *Bar.* καταςῆναι. *Ital.* ἐνεςῆναι. TAYLOR.

1360. 6. καὶ δίαιταν.] Lege cum vniuersis prelo cusis ante *Wolfium*, καὶ ἔπεισαν δίαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς, sine coniunctione. Nescio, vnde ille adripuerit. Agnoscunt quidem Codices nostri, sed perperam. TAYLOR.

15. αὐτὴν.] Rescribendum puto καὶ αὐτὴν αὐτης κυρίαν. IVRIN.

17. καὶ χρυσίων.] Reuocaui coniunctionem, adiutus MStis *Ven. Bar. Ital.* marg. *Paris.* et Editione emendata *Feliciani.* TAYLOR.

Ibid. ἃ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη.] ἃ εἶχε πιπρασκομένη. Sed fortasse τὸ ἐν abundat, vt sit, *quae emta fuere mulieri ab amatoribus et Phrynione.* WOLFIVS. Codd. ἃ αυτη ἀνθρώπῳ, et, ἃ αυτη τη ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη. TAYLOR.

1361. 5. διήλαξαν.] Corrige διήλαξαν αυτες, cum *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Parisienſi.* TAYLOR.

13. ἑκάτερον.] *vtrumque.* Non sane, sed *alterutrum.* TAYLOR.

18. Προβαλείσιον.] Demus erat Προβάλινθος. Vnde *Meursius de populis* corrigere voluit Προβαλινθιον. Sed non debuit tam festinanter rem agere. Legitur in Saxis Προβαλεισιος quoque, vel, vt Codd. *Ven.* et *Bar.* hic legunt, Προβαλισιος cum *i.* TAYLOR.

1362. 5. ἦν ἦλθεν ἔχεσα, ὡς ἦν τότε μὲν.] [Ita enim *Aldus* habet] *Felicianus* ως τετει μικρον παιδιον, ἦν τότε μέν. Ego lego ὡς τετονι, scil. τὸν Στέφανον.

et, v.

et, v. 12. ἀλλ' ἐζητει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη, nisi forte placeat ἐζήλε. Nam ἐζήτει, παρὰ τὸ ἐζαιτῶ, alienum est huic loco. Et v. 17. Νεαίρας δὲ, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξηπατήθη, ὅτε —. Et v. 19. ἀλλὰ τότῳ ἐξ ἀλλης αὐτὴν γυναικὸς ἔσαν. Et v. 24. δίκην εις Ωιδειον, quae Curia quaedam fuit Athenis, cuius et *Aristoteles* meminit Γ. μετὰ τὰ φυσικά. Vide *Lexic. Rob. Constantini.* WOLFIVS.

1362. 5. Cum *Wolfio* legit Cod. *Obsop.* Item Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Parisiensibus*, nisi quod τετει prae se ferant, quam mendam sustulit Noster. *Baroc.* ita: ἣν ἦλθεν ἔχουσα ὡς ἦν τετονὶ παιδίον μικρὸν ἦν τότε κ. τ. λ. Insincera quidem lectio, sed, vnde sinceram nullo negotio eruere possis. TAYLOR.

10. ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον.] *qui rem familiarem accurate instruxisset.* Wolfius. Non satis fideliter. Verte potius: *qui multa cum diligentia victum quaeritabat.* TAYLOR.

12. ἐζήτει.] ἐζητει Editi omnes. ἐζητει Cod. *Baroc.* et marg. *Benenati* cum *Wolfio*. Vide supra ad v. 5. et Doruille ad Chariton. p. 57. Proxime καὶ τὴν παρὰ ταυτῃ *Ven. Bar. Ital.* TAYLOR.

15. ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ἤδει.] Labat Sententia, nisi rescribas ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ηδη. IVRIN. ηδη etiam Edit. *Parisina*, et propemodum *Aldina.* TAYLOR.

17. καὶ.] Addidit *Wolfius* [scil. ante τὸ μὲν πρ.] contra consensum Codd. vniuersorum. Pro ἐξηπατήθη marg. *Benenati* εξαπατηθεις ηθετο, et etiam melius adhuc, εδεινοπαθησεν. Deinde pro ὅτε *Wolfii*, iterum Codd. vniuersi οτι. Tu ergo ex lectione, quam eorum ope refingo, disces, quam misere ille totam orationem funestauit: ἅμα δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς ηδη, ὅτι Στεφάνε μὲν ἐκ εἴη θυγάτηρ, Νεαίρας δὲ, το μὲν πρῶτον εδεινοπαθησεν, οτι ἠγγυάτο κ. τ. λ. TAYL.

1362. 19.

1362. 19. ἄλλης.] Ea est diuinatio *Wolfii*. Vide supra ad v. 5. Quatuor cusi αὐτης. Nescio, an non *Wolfianis* praeferenda sit lectio, in qua conspirant Codd. *Ven. Bar. Ital.* cum margine *Parisienſi*, αὖης. *Grauiter id tulit Phrastor, quandoquidem eam despondisset sibi vxorem, vt Stephani filiam, non ex Neaera prognatam, sed olim ex altera vxore*, ciue Attica. TAYLOR.

24. εἰς Ωιδεῖον.] De ista Curia *Suid.* in Ωιδεῖον, *Poll.* L. VIII. c. VI. §. 33. *Aristoph. Vesp.* 1104. *Meurs. Ceram. Gemin.* C. XI. et *Attic. Lect.* IV. 28. et *Areopag.* C. extrem. versus finem. *Casaubon. ad Theophrast.* p. 33. Edit. Cant. *Duport.* p. 254. *P. Leopard. Emend.* XI. 17. In Editis omnibus et MSS. εἰσωδεῖον et εἰσόδιον, procliui errore, cum scribarum vitio dictiones cum suis praepositionibus in vnam vocem saepenumero coalescunt. TAYLOR.

26. τῆς προικὸς.] Actio *vna* erat de dote, τῆς προικὸς, erat *altera* de vsuris dotis non restitutae, siue de alimentis, τῦ σίτυ. Inducit ergo ὁ μέγας *Salmasius de M. V.* pag. 162. verba illa τῆς προικὸς in hoc loco, adnuente doctissimo *Wesselingio ad Petit. LL. Attic.* p. 556. *Petitus* alio, sed non aeque felici, conatu rem aggreditur, quem vide l. c. Δίκην σίτυ explanabunt *Petitus* p. 558. *Duportus ad Theophrast.* p. 254. et *Salmasius de M. V.* p. 160. seq. TAYLOR.

Ibid. ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν.] Vide *Salmas. de M. V.* pagg. 57. 151. 161. TAYLOR.

1363. 13. περιπεσεῖν.] Vel περιπεσει potius, vt quidam in exemplari *Bodleiano* admonuit. TAYLOR.

1364. 1. φρατόρων. — γεννητῶν.] Vide Appellationem CONTRA EVBVLIDEM. WOLFIVS.

12. ἴσε δήπυ.] Cum marg. *Benenati* ἴσε δε δήπυ. TAYL.

22. τετελευτηκέναι.] Post istam vocem adduntiidem *Parisienses* ἐξεσιαν και αφορμην ικανην εκ τυ παραχρημα ἐξευρειν. TAYLOR.

1364. 23.

1364. 23. *ἀνέλαβεν ὡς αὐτὸν.*] *ὡς αὑτον, ad se-ipsum.* TAYLOR.

1365. 5. *δηλώτω.*] *δηλωσει.* WOLFIVS. IVRIN.

6. *ὡς.*] tanquam *e Neaerae filia susceptum.* Male. Corrige cum *Bar. Ven. Ital. ὧν. ὡς γὰρ εἰσῆγεν ὁ Φράσωρ εἰς τὰς Φράτορας τὸν παῖδα, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ὤν, τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς τῆς Νεαίρας, nam cum puerum Phrasor ad tribules introduceret, dum in morbo erat, cum nempe, quem ex filia Neaerae susceperat.* Valesius ad *Harpocrat.* in v. *Βρυτίδαι* de hoc loco pessime meretur. TAYLOR.

8. *Βρυτιάδας.*] MSti nonnulli cum *Harpocratione Βρυτιδας.* Confer *Meurs. Attic. Lect.* VI. 26. TAYL.

9. *γεννητὰς.*] Margo *Benenati* hic et infra constanter legit *γενητας.* A *γένος* quippe deducitur. *Ἐπεὶ δ' ὅτε καὶ διαφερομένες ἀλλήλοις καὶ πολεμοῦντας ἐπιὼν* [Theseus] *ἀνέπειθε κατὰ δήμους καὶ γενη.* Plutarch. in *Theseo.* *Ὅτε μέντοι τέσσαρες ἦσαν αἱ Φυλαὶ, εἰς τρία μέρη ἑκάστη διῄρητο, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τριττύς, καὶ ἔθνος, καὶ Φρατρία. ἑκάστε δὲ ἔθνες γενη τριάκοντα, ἐξ ἀνδρῶν τοσούτων, οἳ ἐκαλεῖτο τριακάδες, καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γένους, γενηται.* *Poll.* L. VIII. C. IX. §. III. Corrige *Etym. M. γεννηται ἀπὸ γενες, σύσημα ἐκ λ. ἀνδρῶν συνεδὸς, ἢ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο γεννηται, ἢ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, ἢδ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ Φράτορες νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, ἕτω καὶ οἱ γεννηται συγγενικῶν ὀργίων ἢ θεῶν, ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν,* caetera. Et similiter *Suidam* etiam, *Hesychium* et *Harpocrationem* corrigi velim. De his nonnulla diximus in vita *Lycurgi*, plurima restant dicenda in *Commentario de Rep. Athen.* Vide *Salmas. ad Ius Attic.* per totum Cap. IV. et *Heraldum* in *Animadversionibus, D' Arnaud Var. Coniect.* II. 4. *Mauss.* ad *Harpocr.* v. *Γεννηταί. Vales. ad notas Mauss.*, pagg.

pagg. 264. 315. *Petit. Att. Legg.* pag. 165. 169. *Meurs. Attic. Lect.* I. 3. V. 10. et vlt. TAYLOR.

1365. 17. ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων.] Fuisse etiam τίμια [τόμια], id est, victimas in frusta dissectas, ex *Aristocratea* didicimus. Apud *Homerum* saepe legimus τελήεσσας Ἑκατόμβας. Ritus huiusmodi sacramentorum enucleandos aliis relinquo. WOLFIVS.

24. Κεφαληθεν.] Εκαληθεν MSS. *Fel. Man.* et *Heruag. Ital. Ven. Bar. Obsop.* cum margine *Morelii.* Vterque δῆμος occurrit in monumentis Vett. TAYL.

25. Ευροιαδης.] Ευριαδης edidit *Wolfius.* Vtrumque male. Vide supra ad 1358. 26. TAYLOR.

1366. 11. Φράσορα δ' ἐκβαλόντα κ. τ. λ.] Vix sunt haec sana, nisi transpositis vocibus scribas: Φράσορα δὲ γήμαντα τὴν θυγατέρα τῆς Νεαίρας ταυτησὶ, ἐκβαλόντα τε, ἐπειδὴ ἐπύθετο ἐΣτεφάνε ἔσαν. IVRIN.

14. ἀποδόντα.] Punge plenius post ἀποδόντα, et ita lege cum Cod. *Baroc.* ἀποδόντα· ἐπειδή τε ἐπείσθη ὕστερον κ. τ. λ. TAYLOR.

26. Ανδριον.] Recte *Wolfius.* Editi ἀνδρεῖον. TAYL.

1367. 2. μοιχὸν.] Forte ὡς μοιχόν. WOLFIVS.

19. ὡμολόγει.] Ita edendum volui iuxta Editos et manu exaratos plurimos. Wolfius ὁμολογεῖ. TAYL.

22. πλησιάζεσαν.] *matrem consciam esse ipsorum consuetudinis.* Recte *Wolfius.* Verum iste sensus postulat, vt scribatur συνειδέναι πλησιαζουσῃ. Omnino. Cuius autem vitio sit, vt non ita scriberetur, Auctoris, anne Librarii? TAYLOR.

27. πωλῶσι.] In oratione *contra Eubulidem* Euxitheus adfirmat, venditare in foro solis ciuibus fuisse concessum; sed sordidum eum quaestum fuisse non negat. WOLFIVS.

Ibid. *Heraldus*, Vir doctissimus, legit πωλωνται πεφασμένως, vel ἀποπεφασμένως. Vide *Animaduers. in Salmas.* L. V. C. VIII. Adde *Lysiam c. Theomnestum* Orat.

Orat. I. *Petit. Att. Legg.* pag. 573. Corrige autem verſionem: *quae in taberna meritoria ſedeant*, aut publice proſtituant. Πωλεῖσθαι *itare et ventitare* mercedis cauſa. Antiqua erat ea labes, πωλωσι, *vendere*, quae olim *Harpocrationem*, mox *Wolfium* noſtrum, *Salmaſiumque*, contra quem militat *Heraldus*, in fraudem tantam induxit. TAYLOR.

1367. 27. ἀποπεφασμένως.] Non ἀπειρημένον hic ſignificare, ſed ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον, tradit *Suidas*. WOLFIVS.

1368. 27. μοιχον.] Male Wolfius: *in adulterio*. Paſſim ita errat. Verte: *pro moecho*. TAYLOR.

1369. vlt. Γεραίρας.] Suidas Γεραιαι (non Γεραιραὶ) αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. *Obſop.* et *Fel.* legunt Γεραιραι. WOLFIVS.

Ibid. Varie item in noſtris Codd. exaratur, et in Scriptoribus antiquis. Sed recepta lectio videtur multo caeteris praeſtare. Γεραιραι ſc. Foeminae, quae Dionyſio ſacra γεραιρουσιν, vti infra legimus in formula iurisiurandi. 1371. 25. De his ſcribit *Heſychius*: Ἱέρειαι μοιχῶς. ἰδίως καὶ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν Λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι, ἀριθμῷ δεκατέσσαρες. Etym. M. Γεραῖραι παρ' Ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραὶ, ἃς βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ Διονύσου· παρὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. ἔτω Διονύσιος ὁ Αλικαρνασσεύς. Praeter ea, quae de his ſacerdotibus apud Lexicographos reperiuntur, pauciſſima ſane reſtant. Vide potiſſimum adnotata ad *Poll.* VIII. §. 108. *Spanhem. ad Callimach. Hymn. Apoll.* v. 110. *Caſaub. ad Athen.* X. 10. *Herald. Animadu. ad Salmaſ.* L. II. C. III. §. 8. *Mauſſac. ad Harpocr.* in v. TAYLOR.

1370. 3. ἃ δὲ.] MSti *Ven. Bar. Ital.* ἃ δὲ μηδ' ἀκοῦσαι πασιν οἷόν τ' ἐστι, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβῶς ἔχει; Recte procul dubio: vbi ſententia

aeque libratur, ἀκέσαι — ποιῆσαι. πᾶσιν — ἐπιτυχέσθαι. TAYLOR.

1370. 10. εὐλαβείας.] Annon praeſtat εὐσεβείας? TAYLOR.

11. τὸ γὰρ ἀρχαῖον.] Narrationem incoeptat de Rege et Regina ſacrorum apud Athenienſes. Vtile erit conferre *Anton. van Dale* Diſſert. II. Cap. 3. TAYLOR.

16. βασίλισσα.] Βασίλισσα οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια, ἢ βασιλίς. Phrynich. p. 96. Edit. poſtremae. Eodem animo eſt *Magiſter*. Iterum vide *Phrynich.* p. 112. vbi hunc *Demoſthenis* locum exagitat, contraque fidem iſtius orationis concludit. Quidam ſunt Atticiſtae ex antiquioribus, qui contendunt, recte dici βασιλίνναν, pro *Regina*. MSS. noſtri βασιλινα, *Ven. Bar.* βασιλιννα *Ital.* TAYLOR.

17. συνώκισεν.] Ita nos primi edidimus, ex auctoritate marg. *Benenati*. Vulgo συνώκησεν. TAYLOR.

18. τὸν μὲν βασιλέα ἀδὲν ἧττον.] *Pauſanias* in *Atticis* meminit ᾠδῆς βασιλείδι, ἔνθα καθίζει βασιλεὺς, ἐνιαυσίαν ἄρχων ἀρχήν, καλουμένην βασιλείαν. WOLF.

27. ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς.] Graeci olim Φοινικικοῖς vſi traduntur. Vide *Dictyos Cretenſis* praefationem. Τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων et *Pauſanias* in *Atticis* meminit, ſed cuiusmodi fuerint, non explicat. WOLFIVS.

pen. Ἀττικοῖς γράμμασι, Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας, ἀντὶ τῶ παλαιοῖς. τὴν γὰρ τῶν εἴκοσι τεσσάρων στοιχείων γραμματικὴν ὑφὲ παρα τοῖς Ἰωσιν εὑρεθῆναι etc. *Harpocr.* Videndi ſunt *Ioſ. Scaliger ad Euſebium* n. MDCXVII. *Salmaſ. ad Inſcript. Herod. et Regill.* p. 44. ſeq. Edit. Cren. *Suid.* v. Ἀττικισμὸς, *Mauſſacus ad Harpocr.* l. c. *Valeſius ad Mauſſac.* pag. 252. *Spanhem. de Vſu et Praeſt. Num.* T. I. p. 91. TAYLOR.

vlt. ἦν μαρτυρίαν.] Haeret Conſtructio in fine huius ſententiae, et credo, locum eſſe mendoſum. TAYL.

1371. 2.

1371. 2. *τήν γέ σοι.*] Fortaſſe ὅτι τὴν Διονυσῳ γυναῖκα δοθησομένην. Pag. 1369. vlt. ἐξεδόθη δὲ (ſc. Regina Sacrorum) τῷ Διονυσῳ γυνή. Et, 1383. 5. καὶ τῷ Διονυσῳ γυνὴ ἐδόθη, Neaera ſc. TAYLOR.

4. *τὸ Διονύσε.*] Scribitur in Codd. *Ven. Bar.* et *Ital.* ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τὸ Διονύσε καὶ ἁγιωτατῳ. TAYLOR.

6. *ἄπαξ γὰρ.*] Scilicet hoc Feſtum eſt, quod ἀρχαῖα Διονυσια dicebatur. Triplex enim erat dies feſtus Dionyſo dicatus Athenis: hic ſcilicet, de quo hic ſermo: Διονύσια Ληναῖα, qui et τὰ κατ' ἀγρὸς, in fine menſis Poſideonis celebrabatur: et Διονύσια τὰ κατ' ἄστυ, quae et *magna Dionyſia* dicebantur, et in 16. Elaphebolionis diem cadebant. PALMER.

Ibid. *Thucyd.* II. 15. Τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἐστι, καὶ τὰ ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό, τε τοῦ Διὸς τοῦ Ολυμπίου, καὶ τὸ Πύθιον, καὶ τὸ τῆς Γῆς, καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσε, ᾧ τὰ ἀρχαιοτερα Διονυσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ανθεστηριωνι. Vide Auctores, quos ibi compellant Viri eruditi. TAYLOR.

11. *τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων.*] *ſacra veſtra* Wolfius. Male. TAYLOR.

17. *ἐξορκῆ.*] *ἐξορκοι Baroc.* Wolfius interpretatur, *cum luſtrat miniſtras.* In ſuperioribus recte dedit iſta, ἐξώρκωσε τὰς Γεραίρας. TAYLOR.

24. *Θεσγνια.*] Θεοινια o. fere l. s. *Ven. Bar. Obſop. Ital.* MSS. *Heru. Fel. Man.* cum margine *Lutetiano.* Similiter *Harpocratio* v. Θεσίνιον — τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοινια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον Θέσινον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος κ. τ. λ. Ita etiam iamdudum correxit *Meurſius in Graecia Feriata.* TAYLOR.

Ibid. Ιοβακχεια.] Alii καὶ τὰ βακχεια, fortaſſe melius. TAYLOR.

1372. 1. Γεραίρας.] Aliter hunc locum accipit *Wolfius*, vt ex eius interpretatione liquet. Pungit enim ad hanc vocem, deinde pergit, καὶ ὅτι ἐδ' αὐτᾶις — φέρε δὴ καὶ μαρτυριαν παράσχωμεν ὑμῖν. Sed non recte accipit. TAYLOR.

3. πρὸς ἄλλον ἐδένα.] Interpungo sic: πρὸς ἄλλον ἐδένα. Hic enim videtur finis sententiae, cum ad omnia hucusque dicta pertineat verbum ἀκηκόατε: sequens vero testimonium sit plane diuersi argumenti, quod vellem animaduertisset *Wolfius*. IVRIN.

1373. 10. τόν τε Στέφανον.] Scribendum puto, τόν τε Στέφανον τουτονι τὸν ἐξαπατήσαντα αὐτὸν ἀπελαύνει. IVRIN.

17. Εχιέα.] αρχιερεα Cod. *Bar.* et proxime, v. 18. Θεογένης αρχιερευς. Illud tamen nomen *populare* malim, licet nuper, 1369. 15. erat Theogenes Κοθωκιδης. TAYLOR.

1374. 6. ἐφ' ᾗ ἐὰν.] ἐφ' αις αν marg. *Benenati*. TAYLOR.

7. ὑπὸ.] Restituo. Praetermisit *Wolfius* ex incuria. TAYLOR.

8. πλὴν θανάτε.] Hunc locum illustrat *P. Faber Semestr.* L. III. c. 21. pag. 334. TAYLOR.

10. ὑβρισθείσας.] υβρισθεισαν MSS. *Ven. Bar.* TAYLOR.

Ibid. τἄλλα ὑβρισθείσας, αὐτὴν.] αὐτῶν puto, et referendum ad τἄλλα. IVRIN.

1375. 1. κυριώτατος.] Forte κυριος. WOLFIVS. Ita Cod. *Venetus*. TAYLOR.

5. πολίτην.] πολίτην ειναι, et, ἐάν τινα βέλωνται γενεσθαι πολίτην. marg. *Parisiensis*. TAYLOR.

10. τῷ δήμῳ.] Absunt a *Ven. Bar.* Quod nollem. Adiecta sunt enim significanter, vt satis ostendit *Petit. LL. Attic.* pag. 206. Edit. Nou. Caeterum de hoc membro orationis intelligendus est iste titulus in *Har-*

in *Harpocratione*. Δημοποίητος. ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τῦ δήμυ πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. TAYLOR.

1375. 19. καὶ τὰ γέρα ἀναιρεῖν.] Suidas ἀμοιβὰς, ἀνταποδόσεις, τιμάς. Sed vtrum, πρὶν τὸς ξένυς τὰ γέρα ἀναιρεῖν, an, τὸς πρυτάνεις τὰ γέρα ἀναιρεῖν? Et quae ſunt illa γέρα? WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco diſputant *Petitus ad LL. Attic.* pag. 206. ſeq. *Vbbo Emmius in Appendice de Rep. Attica*, T. IV. *Antiqu. Graec.* col. 607. *Valeſius ad Harpocr.* in v. Γέρρα, *Sigonius de Rep. Athen.* II. 4. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Append. col. 676. Quorum pro ſe ſibi ſapit *Petitus*, dum ſomniat ſomnium huiuſcemodi, nimirum, illos, qui ciuium numero adſcriberentur, *clypeos* populo dono dare ſolitos, γέρρον autem Perſici clypei genus: deinde loci ſententiam fere eſſe eiusmodi: *Populum prius in ſuffragia mitti oportere, quam hoſpites, quorum res agebatur, aduenirent, et γέρρα, id eſt, munera ſua, afferrent, quibus populum demererentur.* ideo autem ait ea voce vſum Auctorem, qua clypei Perſici vocitari ſolebant, quia lata eſſet ea Lex non ita multo poſt victos Perſas ad Plataeas; nullo autem potiori argumento ſuam ἀνδραγαθίαν hoſpites oſtentare poterant, quam ἀναιρεθέντες τὰ γέρρα, id eſt, offerentes P. A. clypeos Perſicos, quaſi illos Perſis infenſiſſimis Athenienſium hoſtibus eripuiſſent. Caetera, quae niues noſtras Caledonias frigiditate ipſa ſuperant. Γέρρα (ita enim ſcribe, non γέρα, praemia) ſunt in potiori et principali ſignificatu Clypei viminei, quibus corpora militantium obtegerentur contra vim hoſtium; deinde περιφράγματα, tegumenta quaeuis, ad rem quamcunque contegendam et cooperiendam apta. Ideoque ſi tentoria corio, pellibus, aut tegete, plauſtrum cratibus ſtragulisue obducas, id γέρρον rite exponere

possis. Vt recte *Harpocratio*, in v. Γέρρα. Απαν σκεπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴη, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης. Exemplo vno et altero res erit luculentior. Comicus lentitudinem popularium exprobrans, ait *Acharn.* 19.

Ως νῦν, ὁπότ' ἄσης κυρίας ἐκκλησίας,
Εωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὐτηί.
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ad quae verba Scholiastes: Υπὲρ τοῦ ἐξ ἀναγκης αὐτοὺς εἰς τὰς Εκκλησίας συνιέναι, τοῦτο ἐμηχανῶντο, καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα, καὶ ἀπεκλειον τας οδους, τὰς μὴ φερούσας εἰς την ἐκκλησίαν· καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὰς ἐκκλησίας. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδῦναι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Liquere hinc arbitror posse, res venales in foro sub tentoriis prostituisse, et, cum feria res agebatur, sublata ea integumenta, quibus cooperiebantur, aut saltem alia aliunde adhibita, ad viarum aditus obstruendos, ne elaberetur populus. Iterum. adlato Athenas nuncio de Philippo Elateam occupante, et quaestione de aris focisque iamiam habenda, εὐθὺς ἐξαναστάντες — τές τε ἐκ τῶν σκηνῶν (ait Orator de Corona p. 284. 24.) τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον, καὶ τὰ γερρα ἐνεπίμπρασαν, ne quis sc. in mora esset, cum populus de salute consuleret, verum vnusquisque patriae periclitanti opem ferret. Post haec fortasse aequius accipiet lector meus, quae *Harpocratio* non insicite de his locis *Demosthenis* obseruauit. Γέρρα. Δημ. — τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. νῦν γὲν τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα ἐμπίπρασθαί φησιν ὁ Δημοσθένης, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνεξάναι περὶ τὰ ὤνια ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, μηδὲ πρὸς ἄλλοις τισὶ τὰς διατριβὰς ἔχειν. ἐν δὲ τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος

σιος

σιος ὁ λόγος, φησὶν ἔτω· τὰς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τὰς καθίσκας ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι πρσιόντι τῷ δήμῳ, πρὶν τὰς ξένας εἰσιέναι, καὶ τα γερρα ἀναιρεῖν. ἤτοι ἂν ταυτὸν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἢ τοιοῦτό τι ὑπολητέον, ὡς παρὰ τοῖς ἐκκλησιάζεσι πολίτας ἡ ψῆφος ὑπὸ τῶν πρυτανέων ἐδίδοτο, πρὶν εἰσιέναι τὰς ξένας, καὶ πρὶν ἀναιρεθῆναι τα περιφραγματα· τετέχι, πρὶν ἀναπεπασθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, παντὶ τῷ εἰπεῖν βελομένῳ. Sit ita igitur: Aut suffragia erant capienda, frequenti adhuc concione, priusquam Aulaea tollerentur, et populo domuitionis venia facta esset. Vnde non admodum absimile esset istud *Horatianum*, *A. P.* 154.

Si Fautoris eges aulaea manentis, *et vsque*
Sessuri, donec Cantor, Vos plaudite, dicat.

Adducam alia, vnde haec notio τῶν γέρρων stabiliri possit et in perpetuum confirmari. Γέρρον τετράγωνον σκέπασμα ἐκ ξερεᾶς βύρσης, ᾧ ἀντὶ ἀσπίδος ἐχρῶντο Σκύθαι ἐν τοῖς πολέμοις ἐσκεπασμένοι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων σημαινομένων παρὰ τοῖς παλαιοῖς. παρ' Επιχάρμῳ μὲν γὰρ γερραναξία, καὶ εἴρηται ἐπὶ τῶν αἰδοίων. Αλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰξῶν τέθεικε τὴν λέξιν. Δημοσθενης δὲ επι των σκηνων και των περιφραγματων — σκηνώματά ἐστιν, ἐν οἷς παραφυλάττοντες τὰς εἰσόδες διατρίβουσι. Etym. M. Γέρρα. Περσικὰ μέν ἐστιν ὅπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρησικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο — γέρρα (ita enim lege, non δέρρα) καὶ αἱ σκηναὶ, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο, καὶ τὰ ξρωτήρια λέγοιτ' ἂν ὁμοίως, καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γέρρα καλῶν ἐμπιπρᾶσθαι λέγει· ἐπὶ ξαυρᾶ δέ φησιν Εὔπολις καὶ Δημοσθένης, τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. Strabo L. VII. p. m. 294. de Cimbris: ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον

τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοις γερροις τῶν ἁρμαμαξῶν, ὥς ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον. Adde *Eustath.* ad *Odyss.* X. pag. 780. Edit. Bas. TAYLOR.

1375. 20. σκοπῆται.] Ita ex *Ven. Bar.* et Edit. *Luteciana*, pro σκοπεῖται. TAYLOR.

1377. 6. ἀπέβη.] ανεβη puto, vel επεβη. IVRIN.

8. ἐν τῇ Ποικίλῃ ϛοᾷ γραφῇ.] Puto, η ἐν τῇ Π. ϛοᾷ γραφή. IVRIN.

Ibid. His lubet adiicere *Harpocrationis* verba: Οτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιεας γεγραφθαι ἐν τη Ποικιλη ϛοα. ἀδεις γὰρ τῦτο εἰρηκεν, ὥσπερ ἀδὲ Κρατερὸς ἐν τῇ τῶν ψηφισμάτων συναγωγῇ. Eadem habet *Suidas* v. Ο κάτωθεν νόμος. Frustra vero fuisse doctissimum istum Criticum contendit *Meursius Attic. Lect.* I. 26. auctoritate *Pausaniae.* TAYLOR.

10. γέγαπται, οἱ τὰς κύνας τὰς Βοιωτίας ἔχοντες.] Videtur aliquid deesse. WOLFIVS.

Ibid. κύνας τὰς Βοιωτίας.] *canes illi Boeotias habentes.* Wolfius. Rescribendum est κυνᾶς, siue κυνεας, *galeas.* Vide *Suid.* v. Κυνέας. Hoc monstri procurarunt olim *Valesius ad Harpocr.* pag. 143. *P. Leopard. Emend.* XVI. 12. et *Kusler. ad Suidam* v. c. Galea Boeotica memoratur ab Antiquorum plerisque. Κράνος γε μὴν κράτιϛον εἶναι νομίζομεν τὸ Βοιωτιεργες. τῦτο γὰρ αὖ ϛεγάζει μάλιϛα πάντα τὰ ὑπερέχοντα τῦ θώρακος, ὁρᾷν δὲ ϗ κωλύει. Xenopho π. Ιππικῆς non procul a fine. Εχει δὲ πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἔλαττον, ὥϛε τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παροίμιον μάλιϛα ταῖς Βοιωτιαις κυνεαις. Theophrast. *Hist. Plant.* III. 10. Λέγεται ἓν ὁ τῦ Γρύλλ τὴν μὲν ἀσπίδα Αργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θώρακα Αττικὸν, τὸ δὲ κρανος Βοιωτιεργες. Aelian. *V. H.* III. 24. Εὐδόκιμα δὲ, θώρακ

θώραξ Αττικȣργὴς, κρανος βοιωτιȣργες. Poll. L. I. C. X. TAYLOR.

1377. 20. Πλαταιέσι.] Forte Πλαταιεις, nisi legendum sit Πλαταιασι, vt Θεσπιᾶσι, et Ὀλυμπιᾶσι, aut Πλαταιευσι. Paulo post p. 1378. 3. iterum legitur τὴν ἐν Πλαταιέσι μάχην, cum Πλαταιεῦσι postulet ἀναλογία, si sit Datiuus, vt, ἐν τοῖς Ελλησιν, ἀντὶ τȣ̃ ἐν τῇ Ελλάδι. Historiam vide II. *Thucyd.* WOLFIVS. Πλατιασι *Bar.* TAYLOR.

24. ἐνεχείρει.] ενεχειρησεν *Ven.* marg. *Benenati.* Mox v. 25. pro ἠγάπα ὅτι Codd. nonnulli, vt *Bar. Obsop.* MSS. *Heru.* ηγ απλοτητι. *Ven.* ηγαλοτητι. TAYLOR.

1378. 3. Πλαταιέσι.] *Ven. Bar.* Πλαταιασι. Vide 1377. 20. Infra 1379. 13. TAYLOR.

6. Ελληνων αρχηγος.] *Thucyd.* I. §. 132. *Plutarch. de Herodoti malign.* iuxta finem, et *Suid.* v. Παυσανίας, eadem habent. Confer eruditissimum *Wesselingium ad Diod. Sic.* L. XI. §. 33. Porro *Cornelius Nepos* in *Pausania* eandem historiam narrat: *Primum in eo est reprehensus, quod ex praeda tripodem aureum Delphis posuisset, epigrammate scripto, in quo haec erat sententia:* SVO DVCTV BARBAROS APVD PLATAEAS ESSE DELETOS EIVSQVE VICTORIAE ERGO APOLLINI DONVM DEDISSE. *Hos versus Lacedaemonii exsculpserunt, neque aliud scripserunt, quam nomina earum Ciuitatum, quarum auxilio Persae erant victi.* TAYLOR.

12. ἐκκόψαντας.] Lege εκκολαψαντας, monente marg. *Benenati*, et *Bodl.* Ita quoque scribunt Auctores, quos proxime super hoc monumento adduxi, *Thucydides* et *Plutarchus.* Vide Orat. contr. Eubul. p. 1318. vlt. TAYLOR.

1379. 11. ἀκȣ́σαντες δ' οἱ Αθηναῖοι.] Perinde ac si ex Historico aliquo haec decerpta sint. Alias dicere

solet: ἀκέσαντες δ' οἱ πρόγονοι, ἢ, οἱ πατέρες ὑμῶν. Sed quid si legatur: οἱ τοτ' Αθηναῖοι, vel, οἱ κατ' ἐκεινον τον χρονον Αθηναῖοι? WOLFIVS.

1379. 11. ἀξιωντες pro ἀκέσαντες habent Editi a *Feliciano* et *Manutio*. *Wolfianam* lectionem ignorant cuncti. Nec satis video, quid recepta habeant in se difficultatis, vt tantopere aestuaret *Wolfius*, aut cur in alio loco adnotaret, *videri sibi hunc locum mendosum*. TAYL.

13. Πλαταιέσιν.] Ita omnes editi. *Wolfius* dedit Πλαταιεῦσιν, quo pacto reperitur in Codd. *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

19. ἐν μάχῃ, ζῶντας ἀπέκτειναν.] Interpungendum, ἐν μάχῃ ζῶντας, ἀπέκτειναν. IVRIN.

22. Μαλιεῦσι.] Varie in exemplaribus nostris exaratur; in nonnullis voces καὶ Αἰνιάσι desunt. Certe, si integra sit vulgata lectio, Scriptoris istius fidem id merito leuare potest: cum harum ciuitatum alias in fide semper videam perseuerasse Athenienſium, alias serius in Lacedaemoniorum amicitiam receptos, quam haec acta sint. TAYLOR.

25. πόλιν — παραδῶναι.] Haec inaccurate et indistincte ab Auctore nostro traduntur. *Thucydides*, vnde tota haec de Plataeensibus historia desumitur, ita habet: Ὑμεῖς πόλιν καὶ οἰκίας παράδοτε ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅρους ἀποδείξατε, καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν εἰς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσατε, ὅποι βούλησθε, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ· ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ, ἀποδώσομεν. μέχρι δὲ τῶδε ἔξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι, καὶ φορὰν φέροντες, ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι. II. 27. TAYLOR.

Ibid. τὴν καὶ χώραν.] τὴν δὲ χώραν. IVRIN.

1380. 1. περιτειχίσαντες δέκα ἔτη.] Peccat contra historiam hic numerus. Lege δυο ἔτη ex *Thucydide*

ide et aliis. PALMER. Similiter quoque *Waſſaeus* d. *Thucyd.* III. 52. TAYLOR.

1380. 9. ἀποσφάξαντες τȣ̀ς φύλακας.] Sed neue hoc verum eſt. TAYLOR.

11. ἁλȣ́σης τῆς πόλεως κατὰ κράτος.] Neque lud. *Thucyd.* III. 52. Γνȣ̀ς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων ἠν ἀσθένειαν αὐτῶν, βιᾳ μὲν ȣκ εβȣλετο ελειν· εἰρηένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. — προσπέμπει ὐτοῖς κήρυκα, λέγοντα, εἰ βȣ́λονται παραδȣ̃ναι τὴν τόλιν ἑκόντες — οἱ δὲ (ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεςάῳ) παρεδοσαν την πολιν. TAYLOR.

19. ὁ νόμος.] Forte ὁ τροπος. WOLFIVS.

Ibid. Vertit Wolfius: *euidens omnibus erit ea ratio.* Potius: *euidens omnibus erit ea lex.* Loquitur nempe le ea lege, quae vetat ciues adſcititios in collegium nouemuirorum cooptari, etc. Vid. pag. 1376. 15. VRIN.

26. πλην ει τις ιερωσυνη, η τελετη εςιν εκ γενȣς.] Ait *Petitus ad LL. Attic.* L. II. Tit. III. haec non recte dici, quoniam *ne indigenae quidem Ciues poterant cai ſacerdotes, vbi ſacerdotium erat alicuius gentis aut familiae proprium*, ideoque legi debere arbitratur: πλὴν ἤ τις ἱερωσύνη ἢ τελετή ἐςιν ευγενων μηδὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. En hominem, neque natum, neque factum, d Scriptorem antiquum emaculandum! Sed de iſta cauſa ſatis doctiſſimus *Weſſelingius* ad locum. TAYLOR.

1381. 4. ὑπὲρ τȣ̃ δήμȣ τȣ̃ Αθηναίων.] Reſtitui τȣ δημȣ. Elapſum, credo, id non ſciente *Wolfio.* TAYLOR.

6. δοκιμασθῆναι.] Hoc in decreto non eſt, ſiue d integrum adſcriptum non eſt, ſiue Orator oſcitantia udicum abuti voluit. WOLFIVS.

23. ὁμολογȣμένως.] Editi et MSti ομολογȣμενȣς. TAYLOR.

1381. 26.

1381. 26. *καὶ ἀκριβῶς.*] Delent *Ven.* et *Bar.* Idque recte. Natum est ex simili in linea superiore, quod etiam abest ab eod. *Ven.* TAYLOR.

1382. 2. *ἔθ' ὁ δῆμος πολίτην.*] *πολιτιν* per *ι* foeminino genere. WOLFIVS. Ita Editi MStique TAYLOR.

3. *πᾶ γὰρ αὐτῇ ἐκ εἴργασαι τῷ σώματι;*] Passiue pro *ὑπ' αὐτῆς*. Sed quid si *αὐτὴ ἐκ εἴργασαι*? nominatiuo et actiue. WOLFIVS.

12. *εἶτα τὴν τοιαύτην κ. τ. λ.*] Vix putarim, haec Graeca esse, nisi vocula *καὶ* transposita, et interpunctione mutata in hunc modum: *εἶτα τὴν τοιαύτην περιφανῶς ἐγνωσμένην, καὶ ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην, ψηφιεῖσθε ἀσὴν εἶναι;* Poni autem videtur absolute *γῆς περίοδον*, quasi dicat *κατὰ πᾶσαν τὴν γῆς περίοδον.* IVRIN.

13. *περίοδον.*] Noue sane illud dictum, *εἰργασμένην περίοδον γῆς*, *orbem terrarum propter quaestum corporis peruagari.* Neque satis placet *ὑπὸ πάντων γῆ περιοδων.* TAYLOR.

17. *πρὶν μὲν γὰρ.*] Restitui *γὰρ* iuxta auctoritatem impressorum a *Feliciano* et *Parisiensibus.* TAYLOR.

18. *οἷς.*] Vide, an non multo melius sit legere cum MStis *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati*, *οἱα ἠσέβηκε.* TAYLOR.

pen. *ἀποψηφισάμενος ταύτης.*] Ita excudit *Wolfius.* Eamque lectionem confirmant *Ven. Bar. Obsop.* et marg. *Paris.* Ab aliis editur *αποψηφισαμενης*. Quam constructionem si probes, legendum est cum eod. marg. *απεψηφισμενης ταύτης.* TAYLOR.

1383. 1. *φήσετε. ἃ γὰρ.*] [Ita constanter et solitum] Forte *ἃ δὲ*; vt sit Interrogatio de causa iudicii et crimine. Sequitur enim *ὅτι.* WOLFIVS. Recte atque ita edidi *Wolfium* secutus. TAYLOR.

1383. 3. θυγατέρα μεμοιχευμένην.] *filiam prostitutam, deuirginatam. Wolfii* hdem iam olim de hac re deploraui. TAYLOR.

9. ἀπεψηφίσμεθα.] marg. *Benenati*, απεψηφισαμεθα. TAYLOR.

13. φανερῶς ἐπιδείκνυνται.] Quaero commodius verbum, sed nullum occurrit. WOLFIVS.

Ibid. Alibi legit idem vir doctissimus, φανερῶς ἐπιδειξονται ποιησειν. Si mentem Scriptoris rite teneam, ita dedit: ὅσαι δ' ἀνόητοι, *illis vero, quae amentes sunt, et omnem modestiam exuerunt, illis, inquam,* φανερῶς επιδεικνυται, *clarissimum signum datur, licere, quodcunque libuerit.* TAYLOR.

24. τὰς μὴ ἀνεκδότας.] Forte τα μὴ ἀνεκδότους γίγνεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Atque ita dedit, omnibus, praeter *Aldinos*, libris consentientibus. TAYLOR.

1384. 1. εἰς τὰς τῶν πολιτίδων θυγατέρας.] M. πολιτων. Forte scriptum fuit εἰς τὰς πολιτιδας, quod aliquis interpretatus est, εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. WOLFIVS. πολιτιμων. *Bar.* TAYLOR.

22. καὶ τί παραβεβήκασιν.] Legendum videtur καὶ τί παραβεβήκασιν ετοι. Excidit, puto, τὸ ἔτοι, propter similitudinem sequentis ὅταν. IVRIN.

23. παραβεβήκασιν.] marg. *Benenati* παραβεβηκεν. TAYLOR.

1385. 1. Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ ἁλῷ οἷς ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.] Forte ἁλῷ ὡς ἐπί. WOLFIVS.

2. Lege Αλωοις coniuncta voce. Harpocr. Αλωα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἑορτή ἐστιν Αττικὴ τὰ Αλῶα. Ita etiam hunc legit locum Ed. *Paris.* et *Athenaeus* l. 13. pag. 594. [Demosthenes] ὃς καὶ περὶ Σινώπης τῆς ἑταίρας τάδε λέγει, Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς ασεβηντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ

ἄλλα

ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτῷ, καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἀλωοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι προσαγαγοντος ἱερον θύσειεν, νομίμα ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μὴ θύειν, ἀδὲ ἐκεινα ἔσης τῆς θυσίας, ἀλλὰ τῆς ἱερείας. Quae fic interpretantur: *Idem Orator de Sinope ſcorto haec recitat; In Archiam ſacrorum praeſidem, apud iudices conuictum impietatis, quod praeter leges patrias ſacra fecerit, vos animaduertiſtis.* Archiae quidem alia Demoſthenes obiecit, *ſed hoc praecipue, quod* per Aloa, *Eleuſine*, in coenaculi foco, *Sinopae amicae* illuc deductae *rem diuinam feciſſet, cum per eos dies lege vetitum ſit, ne quis ſacris operetur, nec ad* eum *ſacrificandi ius pertineret, ſed ad ſacrorum antiſtitem.* Vide *Leopard. Emend.* XI. 16. *Mauſſac. ad Harpocrat.* p. 30. qui haec verba *Demoſthenis* recte emendant. Ἀλῶα Feſtum eſt Agricolarum, poſt comportatas fruges in area celebrari ſolitum, vbi frumenti primitias conſecrabant Cereri et Baccho, arationis ſationisque inuentoribus. Eadem videntur eſſe Θαλύσια, et quae Rhetores quidam, admonente *Euſtathio*, Συγκομιδήρια vocant. Vide *Heſych.* v. Συγκομιδήρια. Varinus Camers: Θαλύσια αἱ ἀπαρχαί. ἦγεν αἱ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι Θεῷ, ὑπὲρ τε καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. — ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν, ἐφ' ᾗ καὶ τὰ Θαλύσια ἐθύετο, ἑορτὴ ἦγετο Δήμητρος καὶ Διονύσου κατὰ Παυσανίαν, Ἀλωα καλεμένη, διὰ τὸ τῶν ἀπαρχῶν, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ τῆς ἅλω τότε καταχρῆσθαι, φέροντας εἰς Ἐλευσῖνα· ἢ ἐπεὶ, καθὰ καὶ Ὁμηρος ἐμφαίνει, ἐν ἅλωσιν ἔπαιζον κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἐν ᾗ καὶ Ποσειδῶνος ἦν πομπή. Ita *Theocrit.* in Θαλυσίοις, Idyll. ζ.

Οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι,
Βωμῷ παρ Δαματρος Ἀλωαίδος.

De Halois mentio facta eſt in *Alciphronis Epiſtolis* ſaepiuſcule, *Lucian. Dial. Meretric.* I. et VII. vbi conſulen-

ſulendus eſt Scholiaſtes, a *Meurſio de Feſtis Graecorum*, et *Petito ad LL. Attic.* pag. 125. Videtur ergo, hoc Feſto die, nefas fuiſſe *victimam*, ἱερεῖον, caedere, cum vtique *frugibus*, et ob fruges domum comportatas, ſacra fierent: eoque nomine luiſſe poenas Hierophantam, quod, patrio ritu neglecto, Sinopae meretrici operam praeſtitit, eiusque victimam ad aram Eleuſiniam mactauit. TAYLOR. [Eadem fere, quae produximus ex Phauorino, habet Lexic. Coislin. apud Montfaucon. n. 4. v. prout emendatur ab Hadriano Heringa Obſeru. Crit. pag. 153. TAYLOR in ſchedis.]

1385. 2. Legendum videtur Αλωοις, vt in *Pariſienſi*. Id autem Feſtum Αλῶα, quamuis in Cereris honorem inſtitui ſolitum dicant Lexicographi, tamen vel Baccho ſoli fuiſſe ſacrum, vel certe Deo vtrique commune, docet haec Oratio. Nempe Archias et Neaera eundem Deum, τὸν αὐτὸν Θεὸν, violarant: Archias deum illum, in cuius honorem celebrabatur Feſtum Αλῶα, Neaera Bacchum, quippe filiam ſuam Regi ſacrorum nuptum dando, effecerat, vt meretrix meretrice orta Baccho vxor daretur. IVRIN.

Ibid. τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ελευσῖνι.] Forte τῆς ἐν Ελευσῖνι [caeteris omiſſis]. Locus hic omnino corruptus eſt. Ὄιας et contracte ὅις προσαγαγέσῃ, ἀντὶ τοῦ πρόβατα, haud ſcio, quam verum ſit. Bacchum ab Arthia [f. Archia] mox dicet violatum, vt et a Neaera. WOLFIVS.

Ibid. Ex notis, quae paulo praeceſſerunt, magna pars eorum, quae hic a *Wolfio* adferuntur, plane praeciditur. Caetera non intelligo. Pro ἐν τῇ αὐλῇ Ελευσῖνι ſcribi video in *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Benenati* ἐν τῇ αυλῃ Ελευσῖνι. Quo modo etiam ſcripſit *Athenaeus* l. 13. TAYLOR.

4. ἐκείνης.] Potius εκεινε cum *Athenaeo*. *Si victimam ferire licuiſſet eo die, iſta res non ad Archiam hierophan-*

rophantam, sed ad Cereris sacrificulam spectabat. TAYLOR.

1385. 6. τῷ.] Lege cum Cod. *Bar.* τῶν Εὐμολπιδῶν, et v. 8. melius τῶν νομιμων, vt praebetur in MStis, *Ven. Bar. Ital.* et marg. *Parisienſi.* TAYLOR.

25. ὡς ἔστιν.] ὅτε ὡς ἔστιν marg. *Lutecianus*, et recte. TAYLOR.

1386. 5. τὰς Νέαιραν τότε προσκαρτερούσας.] Forte Νεαιρᾳ. Nam Datiuo verbum hoc iungitur, et ſic legit *Robertus Conſtantinus.* Et 1387. 20. ὅτι μὴ ἐκ Στεφάνε. Et v. 27. ἀφίσασθαι τῷ ἀγῶνος ἠθελε τῷ κατὰ Νεαίρας. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem Νεαίρᾳ in dandi caſu, vt exhibent MSti noſtri *Ven.* et *Bar.* In cuſis omnibus inemendatiſſime Νέαιραν legitur. TAYLOR.

6. προσκαρτερέσας.] προσακολουθουσας marg. *Pariſienſis.* TAYLOR.

17. ὡς.] Malim, vti ex Editis nonnulli, ὃς. Τὸ γὰρ συνοικεῖν τῷτ' ἔστιν, ὃς ἂν παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ, — καὶ ἐκδιδῷ. TAYLOR.

Ibid. ὡς ἂν παιδοποιῆται.] Videtur loco ὡς ἂν legendum ὅταν τις. IVRIN.

19. τὰς μὲν γὰρ ἑταίρας.] Hunc locum ita legit *Athenaeus* l. 13. pag. 573. τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας. τὰς δὲ γυναῖκας τῷ παιδοποιεῖσθαι γνησίως, καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν. Idque adnotauit *Ioan. Harrungus* Decur. I. Cap. 1. At *Stobaeus Serm.* LXIV. cum vulgatis Scriptoris noſtri conſentit. Conſtat interea ex hoc loco differentia, quam ſtatuerunt Graeci inter Ἑταίραν, Παλλακὴν et Γυναῖκα, ſiue matrem familiae. *Prima* eſt Scortum, quae vulgo proſtat et corpore quaeſtum facit: *Secunda*, ea, quae vxoris loco ſine nuptiis in domo eſt, (Vide l. 144. *D. de V. S.*) vel, vt pleniu

plenius ICtis definiri ſolet, *Ea, quam quis non mariti animo, ſed concubitus tantum cauſa, ſine ſtupri tamen crimine, flagitioue domi habeat.* Concubina ergo cum vna peccat: meretrix cum pluribus. Harum autem vtraque voluptatis cauſa: ſequitur *tertio* Materfam. ſiue vxor iuſta, quam liberorum procreandorum ergo, et in ſemen ciuitatis, domum, peractis ſacrificiis, rite ducimus. *Patere, me,* ait Imp. Verus in *Spartiano* c. 5. *per alias exercere cupiditates meas: Vxor enim nomen dignitatis eſt, non voluptatis.* Non aliter de his diſtinguitur in Iurisprudentia Romana. TAYLOR.

1387. 5. Αιγιαλευς.] Lege Αιγιλιευς, vel Αγγελευς. Nam fuit Αἰγίλα pagus ſeu demus Antiochidis tribus, et Αγγέλη Pandionidis. PALMER.

Ibid. Recte Αιγιλιευς. Ita ſupra pag. 1362. 8. Φράτορι Αιγιλιει. Vide *Valeſium ad Harpocr.* p. 4. et *Meurſium de pagis Atticae.* TAYLOR.

20. μη.] Deerat in omnibus libris, tam ſcriptis, quam prelo cuſis. Recte autem reuocauit bonus *Wolfius.* ὅτι ϑ Στεφάνϑ εἰσί. *Bodl.* TAYLOR.

27. ηϑελον.] ηϑελε *Wolfius.* Vide ſupra ad 1386. 5. Modo etiam τῶ κατα Νεαίρας, eodem ſuaſore. Quae vox [ſc. κατὰ] aberat ab omnibus. TAYLOR.

1388. 7. ψεύσεται.] Ita primus dedit *Wolfius,* credo, ob ſequens ἐξελέγξει. Caeteri vno ore ψεύδεται. TAYLOR.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN FVNEBREM SIVE DEMOSTHENIS SIVE CVIVSPIAM ALTERIVS ORATIONEM.

Pag. 1388. 2. Εν τῷδε τῷ πολέμῳ.] ad Chaeroneam cum Philippo commissio, de quo, praeter Diodorum Siculum et Iustinum, vide Plutarchum in vita nostri autoris et aduersarias etiam Aeschinis et Demosthenis orationes.

1389. 3. ἔν τι τῶν ἀδυνάτων.] Isocrates in oratione κατὰ σοφιστῶν: Ὅμηρος ὑμῖν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἔνι τι τοῦτο (τὸ τὰ μέλλοντα προγινώσκειν) τῶν ἀδυνάτων ἐστί.

9. εἰρηκόσιν ἐνθάδε.] Exstat oratio Periclis funebris τῇ β΄ Thucydidis συγγραφῇ, et Menexenus Platonis, quem edicto iussum esse recitari quotannis publice Athenis ferunt, propter sententiarum grauitatem, quibus ad virtutem, atque amorem patriae, defensionemque ciues accenderentur: et Lysiae ἐπιτάφιος τοῖς τῶν Κορινθίων βοηθοῖς: cui multa non dissimilia habet Isocratis Panegyricus. Eiusdem generis est et eiusdem Isocratis Euagoras: qui a studiosis et vtiliter et iucunde inter se conferentur. Huius autem instituti primi autores fuerunt Aegyptii, autore Diodoro Siculo lib. I. quorum institutum aemulatum Solonem ex Diogene Laertio apparet, cuius haec verba sunt: ἀπειρόκαλον ἐξαίρειν τὰς τῶν ἀθλητῶν τιμὰς, ἀλλὰ μόνων ἐκείνων τῶν ἐν πολέμοις τελευτησάντων, ὧν καὶ τὰς υἱὰς δημοσία

σία τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι· ὅθεν καὶ ἐζήλων καλοὶ κἀγαθοὶ γενέσθαι κατὰ πόλεμον.

1389. 18. τούτοις ὠήθησαν.] S. οἱ τετελευτηκότες. αὐτὰς pro ἑαυτὰς, sed quia praeceſſit ἡ πόλις, malim omnino legere ὠήθη: idque in vertendo ſequi non dubitaui. tametſi ὠήθη δεῖν minus belle ſonat.

24. φιλοτίμως.] praeclare, honeſte. φιλοτιμία enim ſtudium honoris et laudis ſignificat, rectum etiam et verum, nec ſemper eam, quae in vitio ponitur, ambitionem. Vnde φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι, rem aliquam ſibi ducere laudi ſignificat.

1390. 3. τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα.] Laudes αὐτοχθόνων, quos indigenas verto, alii Aborigines dicere malunt, vide in Iſocratis panegyrico.

4. ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν.] actiuum pro paſſiuo ἐφύθησαν, vel a verbo, quod abſolute capitur, φῦμι: vnde ἔφυν potius, quam a φύω et ἔφυσα.

6. εἰς τὰς ἐπήλυτας.] ἐπήλυτον Heſychius πρόσηλυτον, ἔποικον, ὁ καὶ μέτοικος autore Suida, ἐπήλυδας, ξένους νεωστὶ ἀλλοθεν ἐλθόντας ἐπιλέκτους, ἢ ἐκ ἰθαγενεῖς, interpretatur, hoc eſt, aduenam, inquilinum, hoſpites nuper aliunde huc profectos, adſcitos, aut non indigenas. Eſt autem ἰθαγενὴς ὁ ἐνταῦθα γεννηθεὶς, αὐτόχθων, γνήσιος παῖς, ὁ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος, id eſt, hic natus, indigena, germanus filius, incorrupto genere ortus. Sed ad rem, ſi τὰς ἐπηλύτας πόλεις aduentitias vrbes exponas, ineptum fuerit: ſin ἐπηλυτὰς cum accentu in vltima paſſiue legas, quaſi aduentas vrbes, (ſi ita liceat dicere) vel in quas aduentum eſt ab aliis, hoc eſt, in quas alii aduenerunt, idem erit, quod ἀποικίαι, coloniae. Quod ſi durius videbitur, mutato verborum ordine, τὰς μὲν ἐπήλυδας (ſic enim habet Aldinum exemplar per δ, non per τ) ἐλθόντας εἰς τὰς πόλεις. eos, qui aliunde in ciuitates venerunt. ſed ego Brucioli retineo lectionem,

transpoſito tantum accentu, τὲς εἰς τὰς ἐπηλυτὰς πόλεις, hoc eſt, εἰς ἀποικίας, qui profecti ſunt in colonias.

1390. 14. πάντα γὰρ τὰ τίκτοντα.] Sic Plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς: Σοφὸν (F. σοφῶς), inquit, ἄρα ἡ πρόνοια διττὰς ἐνέθηκε ταῖς γυναιξὶ τὲς μαστὲς, ἵνα καὶ, εἰ δίδυμα τέκοιεν, διττὰς ἔχοιεν τὰς τῆς τροφῆς πηγάς, hoc eſt, ſapienter certe prouidentia bina mulieribus indidit vbera, vt, ſi forte gemellos peperiſſent, geminos haberent alimoniae fontes.

22. ζῆλον ἔχει πολὺν.] quae admodum glorioſa ſunt. Sed quia ſequitur v. 23. καὶ μῆκος λόγον ἄλυπον ἔχοντα, quid ſi pro ἔχει legas ζηλόν ἐστι, vt iungas, ἐστὶν ἔχοντα, ἀντὶ τῦ ἔχει.

23. ἐπὶ κεφαλαίων.] id eſt, ſummatim et diſtincte.

26. ὑπὸ τῶν ἐν γένει.] a cognatis, ab his, qui ex eadem ſunt oriundi familia. intelligi autem debent non tam οἱ δῆμοι καὶ αἱ φυλαὶ, ſecundum quas Attici diſtinguebantur, quam gradus cognationum in linea, vt vocant, deſcendente: cuiusmodi ſunt: Tritauus, atauus, abauus, proauus, auus, pater, filius, nepos, pronepos, abnepos, etc.

27. ἠδίκησαν μὲν ἐδένα.] ῥᾴδιον ἐγκωμιάζειν Ἀθηναίοις ἐν Ἀθηναίοις.

vlt. πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις καλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς καὶ δικαιοτάτοις εἶναι.] comma poſt ἀγαθοῖς delendum, ante καλοῖς ponendum eſt. Nam praeter caetera omnia, inſigni etiam bonitatis et iuſtitiae laude florebant.

1391. 4. ἐκ τῆς οἰκείας.] id eſt τῆς Ἀττικῆς. De his, ſiue fabulis, ſiue hiſtoriis, Iſocratem et Pauſaniam conſulito.

6. οἱ πρὸ ἡμῶν οἰκοῦντες πρὸς ἑσπέραν.] πρὸς δύσιν. Eumolpum Thracem fuiſſe, et Amazones ad Ther-

Thermodontem Themiſcyrae ſeu Cappadociae fluuium habitaſſe tradunt. Qua autem ratione verſus occaſum aut ſeptentrionem progreſſi ſint, et quos populos ſubegerint, noſtra nihil intereſt. Illud noſtra intereſt, cauere, ne Scythicae gentes toto Chriſtiano adhuc reliquo orbe, propter inteſtina bella noſtra, potiantur.

1391. 7. *πάντες ἀδ'*.] pro *ἀδένες*. Sic Iſocrates: *ὃς πάντες ἐκ ἐτόλμων*, pro *ἀδένες*. quanquam *πάντες ἐμφατικώτερον* eſt propter antitheſin, quaſi dicat: ſoli Athenienſes vicerunt eos, quibus alii vniuerſi reſiſtere non audebant.

8. *τῶν Ἡρακλέος*.] Ea de re exſtat elegans Euripidis tragoedia, Heraclidae.

13. *τὸς ζ ἐπὶ Θήβας*.] S. *στρατεύσαντας. οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις* datiuo, vt ſubintelligas *ἀποθανόντες*, apud Aeſchylum inſcribitur Tragoedia. Vide *Ἱκέτιδας* et Phoeniſſas Euripidis, et Antigonen Sophoclis.

14. *τῶν εἰς μύθος ἀνηγμένων ἔργων*.] ab *ἀνάγομαι*. Alii *ἀνενηνεγμένων*, ab *ἀναφέρομαι*. Sic Iſocrates: *εἰ καὶ μυθώδης ὁ λόγος γέγονεν*.

17. *τὸς ἐμμέτρως καὶ τὸς τῶν ᾀδομένων ποιητὰς*.] malim *τὸς ἐμμέτρως τὸς τῶν*, omiſſa *καὶ* coniunctione, cum *τὰ ᾀδόμενα* ſint fere *ἔμμετρα*, et *τὰ ᾀδόμενα* non tam pro cantatis, quam pro laudatiſſimis, accipio, *ἀντὶ τῶν φημιζομένων καὶ εὐφημουμένων*. Nam *τὸ ᾄδειν* Varinus exponit *ψάλλειν*, *φημίζειν*, et poetice capi pro *ἀείδειν*, hoc eſt, *ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν*, cum certa menſura et modo dicere. Licet igitur, vt *ἐμμέτρως ποιητὰς* intelligas hoc loco eos, qui ligata oratione ſcripſerunt, *τὸς τῶν ᾀδομένων ποιητὰς*, autores cantilenarum.

19. *τῆς αὑτῶν μουσικῆς*.] eruditionis et eloquentiae ſuae, vt etiam ad *συγγραφέας*, id eſt, rerum geſtarum ſcriptores, referatur.

1391. 21. ἔπω μεμυθολόγηται.] nondum a poetis celebrata sunt, quanquam inter Aeschyli tragoedias est, quae Πέρσαι inscribitur. Quod μῦθον esse aiunt λόγον ψευδῆ, τὴν ἀλήθειαν εἰκονίζοντα, huc non pertinet, sicut nec eo, vbi dicit Isocrates: ὡς οἱ μῦθοι λέγεσι καὶ πάντες πιστεύσι. vt poetae, vel arcanae literae, tradunt. Sed ibi plura de hoc vocabulo, quae consulas licet.

24. μόνοι δὶς ἠμύναντο.] Pugna Marathonia et expeditio Xerxis vel pueris notae sunt.

pen. προείρηται μὲν ὃ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων.] Sic Isocrates, in oratione ad Philippum, Herculem Agamemnoni praefert, in hanc (vt nos quidem vertimus) sententiam: Susceptaque aduersus Troiam expeditione, quae tum in Asia potentissima erat, tanto praestantior imperator fuit illis, qui post eandem oppugnarunt, vt, quam illi totius suffulti Graeciae viribus decimo demum anno vix expugnarunt, eam ipse intra dies pauciores, quam illi annos, facile vi in potestatem suam redegerit. Paulo post v. vlt. lege δεῖ δὲ μηδὲ νῦν.

1392. 22. τὰς φύσεις ἦσαν συγγενεῖς.] Quomodo? vt maiores et posteri. Nam ad Chaeroneam interfecti ab illis Persarum victoribus oriundi fuerunt.

24. κἀκείνοις καὶ μάλισ' ἀμφοτέροις.] Nescio, quomodo haec verba mihi non placent, et tamen nihil habeo melius. κἀκείνοις accipio, τοῖς προγόνοις. pro μάλισα malim legere μᾶλλον, vel potius, atque adeo vtrisque.

1393. 8. τἐναντίον ἃ δεῖ.] ἐκείνῳ, ὃ δεῖ.

10. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὑπήσεις.] vberes suis possessoribus fructus suppeditant, nec alienis adminiculis egent. αὔταρκες, seipso contentum, quod ipsum sibi satis est, quod nihil aliunde requirit ad se tuendum.

1393. 15.

1393. 15. ἐνέγκαι.] malim cum Bruciolo ἤνεγκε καὶ χάριν προσποιεῖ legere. Est autem in his verbis, ῥηθῇ, ὑπερβάλῃ, προσέσῃ, repetenda ἡ τῶν λόγων πειθώ.

16. προσέσῃ τοῖς ἀκούσι.] assistit audientibus, id est, offendit audientes. de hac phrasi diximus in Isocratis vita.

19. προϊσάμενά μοι.] id est, ἐπιπολάζοντα, eminentia, ingerentia sese. προΐστασθαι cum genitiuo praesse tuerique significat. Vnde προστάτης, patronus, defensor. προΐστασθαι cum genitiuo similiter exponit Varinus: sin datiuo iungatur, ἐμποδίζειν, ἐναντιοῦσθαι, id est, impedire et aduersari. Fortasse παρισάμενα, τετέσιν, ἐπὶ νῦν ἐρχόμενα: vnde formula ἐκ τοῦ παρισαμένου λέγειν.

26. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα.] Memoria cognatorum eis, vestigia recognoscens, etc. S. τῶν παιδευμάτων, exercitationum. Si pro τοιγαροῦν legeretur τούτων ἕν, planior esset Latinis constructio, huiusmodi ἐλλείψεων insuetis.

1394. 3. ἔστι γὰρ, ἔστιν ἁπάσης.] Cicero pro Sestio: Hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: et de inuentione: Sapientia est moderatrix omnium rerum.

12. ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μέν.] cum liceret illa (τὰ ἐπικίνδυνα, pericula) sine periculo prohibere, partim non prospiceret, partim dissimularet. τὰ μέν, τὰ δὲ, aduerbialiter accipienda sunt.

21. οἱ τελευτῶντες ἑκατέρων ἐν τάξει.] qui ex vtrisque, id est, vtrinque, in acie occumbunt, tam in victore, quam victo exercitu.

26. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε τῇ τύχῃ.] Fatum habuit fortuna, id est, fortunae arbitrio naturae debitum exsoluit. Potest etiam post ἔσχε comma poni, et con-

iungi τῇ τύχῃ τὸ συμβαῖνον πέπονθε, id, quod accidit, Fortunae perpessus est arbitrio. Licet etiam (sed id minus probo) πέπονθε τὸ συμβαῖνον, id passus est, quod fieri solet, id est, nihil ei noui accidit, multi fortissimi viri in acie ceciderunt: Mars fortissimum quemque pigneratur.

1395. 1. πρὸς τῇ τῶν ἐναντίων ἀγνωμοσύνῃ.] praeter hostium imprudentiam. Sic Poenus ille ad Hannibalem, cum post insignem victoriam Roma abstineret, Vincere, inquit, scis, Hannibal, vti victoria nescis. ἀγνώμων, autoribus Hesychio et Suida, est incogitans, inconsideratus, inconsultus, stupidus, ingratus, dissentiens, negligens, errans, indignus venia. quod addunt σύμψηφος, nescio, quam bene τῷ ἐναντιογνώμων quadret. fortassis ἀσύμψηφος legendum, aut ἀγνώμων pro ἀμαγνώμων, vt ἀκόλεθος pro ἀμακέλευθος. εὐγνώμων est εὐχάριτος, εὔνους, ἀνθρώπινος, γνήσιος, εὐδιάθετος, id est, gratus, beneuolus, humanus, germanus, bene affectus. hinc εὐγνωμοσύνη, ἀγνωμοσύνη, substantiua, et aduerbia, εὐγνωμόνως, ἀγνωμόνως. Quod ad historiam attinet, Athenienses in maxima fuisse trepidatione, ex Lycurgo et aliis Graecis oratoribus apparet, ne Philippus hostiliter in Atticam irrumperet, vt alibi annotauimus.

2. κατ' ἄνδρα.] Viritim enim experti.

7. δηλοῖ δ' ἐχρῆκιτα.] Humanitas quidem Philippi in causa fuit, vt et Diodorus et Plutarchus testantur.

15. τὸ προεχθρότατος αὐτῶν.] Philippum acerrimus eius hostis, Demosthenes, summis laudibus, etiam inter accusandum, vehit. Quare necesse est, eum excellentem fuisse virum, tametsi callidior in gerendis rebus, quam in seruanda fide religiosior, fuisse perhibetur.

1395. 16.

1395. 16. *τῇ παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ.*] S. *τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι.* admirabili et iniqua fortuna. Vnde Virgilius, siue quis alius, in eam non immerito inuehitur, his versibus:

O FORTVNA potens,
Tantum iuris atrox quae tibi vendicas,
Euertisque bonos, euchis improbos,
Nec seruare potes muneribus fidem, etc.

Eadem pene Lucianus in encomio Demosthenis.

18. *ὄντιν' ἀντιποιήσεσθαι.*] F. *ὅστις ἀντιποιήσηται*: vel, *ὧ τ' ἀντιποιήσασθαι*, qui sibi vendicet, adscribat.

20. *πάντας ἀφεῖσθαι κακίας.*] Idem in horum epitaphio carmine, quod in oratione *περὶ Στεφάνου* citatur, hoc districho dicitur perquam eleganti:

Πάντα κατορθῶν ἐστι θεῶν καὶ μηδὲν ἁμαρτεῖν
Ἐν βιοτῇ· μοῖραν δ' ἔστι φυγεῖν ἔπορεν.
Dii bene perficiunt, quicquid voluere, nec vsquam
Errant: mortales fata maligna trahunt.

1396. 4. *ὃ δὲ ἅπασιν.*] malim *τοῦτο δὲ.* et postea v. 5. *γεγένηται φανερὸν* sine distinctione post *γεγένηται*. Hoc vero aeque omnibus, qui sunt, hominibus cognitum est, totius Graeciae libertatem, etc.

15. *ἐκ τοῦ καθεστηκότος.*] Ex hoc, in quo viuimus, mundo. Cicero in Laelio: Solem e mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt, qua nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil iucundius.

21. *αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι.*] *αἱ ὀλιγαρχίαι.*

1397. 4. *ἔτε ὁ μόνος ταλήθης.*] malim *μόνος ὁ ταλήθης*, articulo transposito.

16. *τὸν ἐπώνυμον αὐτῶν.*] Eum heroem, a quo cognominati sunt. *ἐπώνυμοι* dicuntur hi decem, qui hic enumerantur, qui tribubus nomina imposuerunt.

17. *Ἐρεχθέα.*] Cum ab Eumolpo Thrace bello peteretur, responsum est a vatibus, fore superiorem, si filias suas immolasset. Sic Codrus, sic Macaria, Her-

culis filia, sic apud Romanos Decii perierunt, mendacis illius et sanguinarii insidiis, qui hominum interitu delectatur.

1397. 18. ὰς Ὑακινθίδας.] Suidas aliter, τὰς Ὑακίνθε τῦ Λακεδαιμονίε θυγατέρας sic dici scribit.

24. ἰσηγορίαν.] aequalitatem, par et aequum ius, hoc est, democratiam.

27. φιλοψυχήσαντες.] formidine mortis, in vitae cupiditate.

pen. Πρόκνην.] Vide metamorphoseos Ouidianae lib. 6.

1398. 5. τὰς Λεωκόρας.] De his Pausanias in Atticis, et Suidas in voce Λεωκόριον.

7. οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς.] Turpis est enim exprobratio.

Vos etenim iuuenes animos geritis muliebres.
Illaque virgo viri.

10. ἕνεκα τῆς μητρὸς.] Homerus Ἰλιάδος γ'.

Οὐκ οἴη ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.

11. Φαίδρας.] Videtur ἁμάρτημα μνημονικόν. Aethra Acamantis auia fuit, Phaedra mater, quam Euripides in Hippolyto suo suspendio periisse tradit. Εὐριπίδε εἰς Ἑκάβην σχολιαστής: Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον, ἐχ ἡγέμονοί τινων. διὸ καὶ Ὅμηρος λέγει, τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τέτε ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλανικὸς δὲ λέγει, διὰ τᾶτ' αὐτὸς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως, εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λάβωσιν. εἰ δὲ μή, κἂν λυτρώσασθαι δώροις. ἡ δὲ Αἴθρα Θησέως μήτηρ, Ακάμαντος μάμμη, Αἰγέως γυνή, Πιτθέως θυγάτηρ. Homeri item scholiastes εἰς τὴν γ' τῆς Ἰλιάδος ῥαψωδίαν: ὡς ἱστορεῖ Ἑλλανικὸς, Περίθες καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὢν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, συνέ-

συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. καὶ ἁρπάσαντες τὴν Ἑλένην, κομιδῇ νέαν, παρακατατίθενται εἰς Ἀφιδναν τῆς Αττικῆς, Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. καὶ ἔτως εἰς ἅδε παραγίγνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. οἱ δὲ Διόσκουροι, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφὴν, τὴν Αττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δ' αἰχμαλωτίζουσι.

1398. 15. ὅτι Κάδμε μὲν Σεμέλη.] M. Κάδμε μὲν Σεμέλην, vt sibi constet constructio. aut v. 16. τῆς δὲ υἱός ἐστιν.

16. τῆς δ' υἱὸν ὄντα ὄν.] Bacchum scilicet, quia pollui Dii superi et immortales putabantur ea mentione: sicut postea τῶν Αλόπης γάμων paucis meminit, quia inter nuptias et funus summum est dissidium. Suidas Alopen Cercyonis filiam esse scribit, e qua Neptunus Hippothoontem procrearit, tribus Hippothoontiæ Eponymum.

19. ἀμφοτέραις.] Athenis et Thebis propter Bacchum ibi natum.

22. λεγόμενος.] M. λεγόμενον. Refertur enim ad ἀρχηγόν. ος pro ον saepe scribitur, ob confusionem characterum.

vlt. ᾤοντο δεῖν προσήκειν.] Alterutrum abundat.

1399. 3 ἠρήσατο.] ἠγήσατο lego.

4. ἄλλω.] Φιλίππω.

12. οἱ δὲ δαίμονες.] lego cum Bruciolo εὐδαίμονες. Intelligendi autem sunt in pugna interfecti.

24. πολὺν καὶ τὸν ἅπαντα.] Mendosa videtur lectio, nec tamen occurrit, quo pacto sit restituenda. Sententia quidem plana est, quam, neglectis verbis, in vertendo sequendam duxi.

25. πᾶσαν ὄσην.] lego πᾶσα, omnis, quae appellari Graecia meretur. perstringi videntur, qui a Philippi stetere partibus, tanquam Barbari.

vlt. τοῖς προτέροις ἀγαθοῖς.] vt Aeacus, de quo Isocrates in Euagora, Minos, Rhadamanthus, etc.

1400. 1.

1400. 1. *ἐ γὰρ ἰδών τις.*] Tali occupatione perquam opportuna vtitur Isocrates in Nicocle de Monarchia Iouis, et in oratione contra sophistas, de Deorum apud Homerum deliberationibus.

3. *τῶν ἄνω τιμῶν.*] Honoribus apud superos, id est, in terris. Nam, vt nobis Dii, sic nos in Elysio campo degentibus superi sumus.

25. *αἵρεσιν.*] M. *ἀρετήν*, aut *προαίρεσιν.*

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN ORATIONEM DEMOSTHENIS AMATORIAM.

Pag. 1401. 19. *δεκτικοῖς.*] lego cum Bruciolo *λεκτικοῖς*, etsi *λεκτοῖς* mallem. Vocat autem *λεκτὰς*, vt opinor, *λόγες*, auditoriis, aut etiam iudiciis, non lectioni, comparatos.

22. *ποιητικῶς καὶ περιττῶς.*] poëmati similes et exquisitum in modum confectas esse.

23. *τὰς μὲν γὰρ πιθανὰς, τὰς δ' ἐπιδεικτικὰς εἶναι προσήκει.*] *πιθανὰς*, S. *τὰς λεκτικὰς*, id est, *δικανικὰς. ἐπιδεικτικὰς*, (nam *ἀποδεικτικὰς* praue legitur) S. *τὰς ἐγκωμιαστικάς.* Sic Isocrates in Panegyrico praua de orationibus vulgi iudicia reprehendens: *καὶ τοσοῦτον*, inquit, *διημαρτήκασιν, ὥστε τὰς πρὸς ὑπερβολὴν πεπονημένας πρὸς τὰς ἀγῶνας τὰς περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων σκοποῦσιν, ὥσπερ ὁμοίως ἀμφοτέρας δέον ἔχειν, ἀλλ' ἃ τὰς μὲν ἀσφαλῶς, τὰς δ' ἐπιδεικτικῶς.* id est: Ac in tanto errore versantur, vt orationes summo studio elaboratas cum forensibus priuatarum rationum conflictatiunculis conferant: quasi vero eas inter se oporteat esse similes, ac non hae securitati, illae ostentationi seruire debeant.

1401. 25.

1401. 25. *ἀπογινώσκω.*] *ἅπερ γινώσκω* lege cum Bruciolo.

1402. 1. *προσεχῶς.*] lege *πρόσεχε, ὡς.* et poſtea v. 2. pro *ὧν ἠβελήθη* lege *ὃν ἠβελήθην.* poſt *Επιχράτην* v. 3. interpungito.

11. *ὃ μόνον αὐτὸς.*] *αὐτοῖς.* et poſtea, v. 13. pro *ἐργάζεται, ἐργάζεσθαι.*

18. *μιᾷ γνώμῃ περὶ ἀμφοτέρων χρῆσθαι.*] hoc eſt, vel honeſtis vel turpibus de rebus iudicare ſine conſideratione circumſtantiarum. Sed haec ſententia de rebus mediis, quae Graeci *μέσα καὶ ἀδιάφορα* nominant, intelligenda eſt. Nam vt virtute male vti nemo poteſt, (cum primum enim a recto, id eſt, medio, deflexerit, deſinit eſſe virtus, vitiique fortitur nomen) ſic nec vitio bene quisquam; at vino, coniugio, amore, bello, eruditione, eloquentia, et quae ſunt huius generis aliis rebus, quae ſunt *δυνάμεις, ὄργανα, τέχναι*, et recte vti et abuti queas. In hanc ſententiam Iſocrates in Panathenaico. Rerum ipſarum naturae, inquit, neque proſunt, neque obſunt nobis: ſed hominum vſus atque actiones cauſae nobis omnium eorum ſunt, quae a rebus proueniunt. Graeca ſic habent: *ἐχ αἱ φύσεις αἱ τῶν πραγμάτων ἔτ' ὠφελῆσιν, ἔτε βλάπτουσιν ἡμᾶς· ἀλλ' αἱ τῶν ἀνθρώπων χρήσεις καὶ πράξεις ἁπάντων ἡμῖν αἴτιαι τῶν συμβαινόντων εἰσί.*

21. *οἷς μόνον ἴδιον ἦθος.*] quibus duntaxat peculiaris hic mos inſitus eſt, vt non omnes, ſed bona et honeſta ingenia ſibi concilient. Aldinum exemplar habet *ὃ μόνον* pro *οἷς.* Poteſt etiam ſic exponi: nec verbis, nec ſententia repugnante. quibus ſolis, nec iis tamen omnibus, ſed bonis et honeſtis duntaxat, proprius mos conciliari ſolet. *ἴδιον ἦθος*, S. *τῶν ἐρωμένων.* animi amaſiorum ſolis honeſtis amatoribus ita ſunt dediti, vt eorum proprii eſſe videantur. In quam ſenten-

ſententiam Aeſchines in Timarchum, et Lucianus in Amoribus, et alii paſſim plura differunt, quam bonis moribus expedit.

1402. 24. *κατεγνωκόσιν αὐτῶν.*] qui, conſcii ſuae incontinentiae, ſe abſtinere a flagitio, data occaſione, non poſſe ſperant, de quibus illud vſurpari queat, *ὅτι προφάσεως δέεται μόνον ἡ πονηρία*: Improbitati nihil deeſſe praeter occaſionem. Sed prudenter Cyrus apud Xenophontem: *οὐδὲ σοὶ συμβελεύω*, inquit, *ὦ Ἀράσπα, ἐν τοῖς καλοῖς τὴν ὄψιν ἐνδιατρίβειν. ὡς τὸ μὲν πῦρ τὲς ἁπτομένες καίει, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τὲς ἄπωθεν θεωμένες ὑφάπτουσιν, ὥστε αἴθεσθαι τῷ ἔρωτι.* Tibi etiam, Araſpa, ſuadeo, ne in formoſa facie defigas oculos: Nam ignis tangentes vrit: ac formoſi etiam eos, qui eminus ſpectant, ita ſuccendunt, vt amore ardeant. Recte igitur Hebraeus ſapiens: Qui periculum amat, inquit, dignus eſt, qui in eo pereat.

1403. 1. *ὑποψίαν ἔχειν.*] *ὑπόπτους γενέσθαι*, ſuſpectos haberi de turpitudine.

6. *ἀνόητον.*] Lege *οὐκ ἀνόητον.*

12. *τὸν συμβελεύειν μέλλοντα.*] malim cum Bruciolo *τὸ συμβελεύειν, μέλλοντα αὐτὸν ὑπεύθυνον.* Suaſor obnoxius eſt conſultori ad praeſtandum conſilii euentum. Iniquiſſima certe lex, ſi transferatur et ad ea negotia, in quibus fortuna dominatur, morum quidem praecepta minus periculoſa ſunt.

21. *τὰ μετρίως.*] lege *ἀδὲ τὰ μετρίως.*

25. *μάλιστα κατειπεῖν.*] Lege *πρέπειν*, ac potius *καθήκειν.* Iſocrates in Euagora: *παῖς μὲν γὰρ ὢν, ἔσχε κάλλος καὶ ῥώμην καὶ σωφροσύνην, ἅπερ τῶν ἀγαθῶν πρεπωδέστατα τοῖς τηλικούτοις ἐστί.* Nam in puerili aetate forma floruit et robore et modeſtia, quae dotes eam aetatem in primis decent.

1404. 1.

1404. 1. *παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις.*] pro *προήγαγες*: tua diligentia eo euexisti. *ἥκεις*, pro quo alias *τυγχάνεις* dicunt.

4. *ἐχ ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν*, etc. *θαυμάζεσθαι;*] Si interrogationis notam verbo apponas, tolerari negatio potest, quam Bruciolus omisit, fortasse quod *ἀγωνιστικώτερος ὁ λόγος διὰ τῆς ἐρωτήσεως* videretur. quanquam Isocrates etiam interrogationibus in encomiis vtitur, praesertim in conclusionibus aliquorum locorum.

Ibid. *ὑπὸ μὲν τῶν θεῶν.*] plerumque congruunt hominum iudicia cum fortunae fauore. Ac ita oportere fieri praecipit Manilius Astrologus, de fatali necessitate scribens sapientissimis versibus, quos adscribere placet:

Nec tamen haec ratio facinus defendere pergit:
Virtutemue suis fraudare in praemia donis.
Nam neque mortiferas quisquam minus oderit herbas,
Quod non arbitrio veniunt, sed semine certo:
Gratia nec leuior tribuetur dulcibus esculis,
Quod natura dedit fruges, non ulla voluntas.
Sic hominum menti tanto sit gloria maior,
Quod coelo gaudente venit: rursusque nocentes
Oderimus magis in culpam poenamque creatos.
Nec refert, scelus vnde cadat, scelus esse fatendum.
Hoc quoque fatale est, sic ipsum expendere fatum.

17. *θνητὸν, ὃν.*] *θνητῶν, ὅ.*

23. *πολλοῖς ἤδη.*] *πολλοῖς ἄλλοις ἤδη.*

24. *διὰ ῥᾳθυμίαν.*] propter ignauiam. Cogita, num potius legendum videatur *δι' ἀῤῥυθμίαν*, propter indecora lineamenta malamque proportionem, aut etiam gestus et motus corporis indecoros. *ῥυθμὸς, εὔρυθμος, εὐρυθμία, ἄῤῥυθμος, ἀῤῥυθμία.*

25. *συνέπραξαν.*] *συνεταίραξαν.*

pen. *συνδιέβαλον αὐτῷ.*] id est, *διέβαλον σὺν τῷ ἀτυχήματι.*

1405. 8.

1405. 8. κατεπάγονθ'.] κατεπείγονθ', necessaria, vrgentia, hoc est, oculi non videndi modo vsum tibi praebent.

9. γιγνομένης.] γιγνωσκομένης τῆς ἀρετῆς.

18. τοσαύτας ὑπεναντιώσεις πρὸς ἄλληλα λαβῶσα ἡ τύχη.] id est, cum vitia virtutibus proxima sint: vnde fit, vt locus reprehensioni facillime detur. Hinc sunt illa Ciceronis in partitionibus, de cauendis iis vitiis, quae virtutem videntur imitari. Nam et prudentiam (inquit) malitia, et temperantiam immunitas in voluptatibus aspernandis, et magnitudinem animi superbia in animis extollendis, et despicientia in contemnendis honoribus, et liberalitatem effusio, et fortitudinem audacia imitatur, et patientiam duritia immanis, et iustitiam acerbitas, et religionem superstitio, et lenitatem mollitia animi, et verecundiam timiditas, et illam disputandi prudentiam concertatio captatioque verborum, et hanc oratoriam vim inanis quaedam profluentia loquendi: Studiis autem bonis similia videntur ea, quae sunt in eodem genere nimia.

22. ὡς εἴθισο.] F. ὡς εἴθισαι φύσιν συνισᾶσα.

pen. τερθρευώμεθα.] τερθρεύειν Hesychius τηρεῖν, σκοπεῖν, λιπαρεῖν, custodire, considerare, orare. τερθρεύεσθαι, ἀπατᾶσθαι, seduci. τερθρείαν καὶ τέρθρευμα, λογομαχίαν, φληναφίαν, φλυαρίαν, ἀπάτην, id est, controuersiam verborum, nugas, impostura exponit.

1406. 11. ἐξαμαρτάνει, προῄρηται.] lege in secunda persona ἐξαμαρτάνεις, προῄρησαι.

17. ἔτω καλῶς προέσῃς τῶν τοιούτων.] Vtrum τῶν ὁμιλιῶν, ἢ ἀνθρώπων; ita tractas eos homines: an ita te geris in iis familiaritatibus? etsi eadem est vtrobique sententia.

22. ἢ γὰρ χάριν.] πρὸς χάριν.

26. συμπίπτει.] συμπίπτειν.

1406. pen.

1406. pen. τὸ τοῖς ἄλλων τρόποις.] M. τὸ τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις: aut fortaſſe, τοῖς τῶν πολλῶν τρόποις.

1407. 3. τῆς δὲ πρὸς αὐτὲς δυσχερείας.] Eam, quae aduerſus ipſos eſt, difficultatem: τὸ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐντυγχανόντων δυσχεραίνεσθαι, odium eorum, qui te ſalutant, et tuam conſuetudinem expetunt.

7. ἀδὲν ἂν προέλωνται.] ἀδ' ὃν ἂν προέλωνται. Ne eum quidem, quem caeteris praetulerint.

12. ἥκει τούτων, ἀδ'.] ἥκει, τέτων ἀδ'. comma ponendum poſt ἥκει.

17. θηρωμένης.] θηρωμένων.

22. εὐήθης ἀναμαρτήτως.] εὐήθεια medium eſt vocabulum. alias τῇ πανεργίᾳ opponitur, alias τῇ φρονήσει. hoc loco ſimplicitas intelligitur.

24. οἷος ἄν τις ἐξ ἀρετῆς υἱὸς ἐρῶντι γένοιτο.] Qualis aliquis ex virtute filius amanti naſceretur, vel fieret. Ambiguum eſt, τὸ ἐξ ἀρετῆς, vtrum ad ἐρῶντι, an ad γένοιτο referatur? οἷος ἂν γένοιτο υἱὸς, talis, qualis fieri queat filius, hoc eſt, adoptari, ἐρῶντι ἐξ ἀρετῆς, ab amante propter virtutem. Sicut Pauli Aemilii filium, eum, qui poſtea Scipio Aemilianus, et Scipio minor cognominatus eſt, maioris Africani filius adoptauit. Sic intelligere malo, quam γένοιτο υἱὸς ἐξ ἀρετῆς. Si quis deam VIRTVTEM amaret, non alius ei filius ex ea naſceretur. Eſt enim ποιητικώτερον; etſi demonſtratiuum genus fateor eſſe liberius.

27. ἐχέσας ἔτι.] ἔτι.

1408. 6. τοιαύτην τὴν ἀγωνίαν.] M. ταύτην, vel τὴν τοιαύτην.

Ibid. ὡς καλῶς προείλου.] quam praeclare praecaeteris delegeris. τὸ ἱπποτροφεῖν τῶν εὐδαιμονεςάτων ἔργων εἶναι, id eſt, ſtudium equos alendi beatiſſimorum eſſe munus, in oratione περὶ ζεύγους teſtatur Iſocrates.

1408. 9. *δι' ὧν ἐδέτερον παραλιπεῖν.*] Bruciolus *δι' ὃ ἐδέ.* Malim sic: *δι' ὃ παραλιπεῖν ἄξιον ἐδὲ τόν.*

12. *τᾶτ' ἀποβαίνειν.*] M. *τάτου δ' ἐπιβαίνειν*, hoc certamen aggredi, amplecti.

15. *γυμναζομένους ἐδέν, πρὸς.*] *γυμναζομένους, ἐδὲν πρὸς.* Comma ponendum ante *ἐδέν.*

16. *τὲς τὴν πυγμὴν.*] lege *τὲς δὲ τήν.*

20. *ἐξελέγζω.*] *ἐξελέξω*, ab *ἐκλέγομαι*, non ab *ἐξελέγχω.*

26. *πρὸς γὰρ τοῖς τιθεμένοις.*] Praeclara sententia. Sic etiam philosophiae studiosi non tam malignas illas mercedes, quae ipsis hoc numerari tempore solent, in praemiis numerandas putabunt, quam ipsam et cognitionis suauitatem et honestatem exercitationis.

1409. 4. *πεποίηκεν.*] aut deest aliquid, aut certe subintelligendum, *χρῆσθαι ταύτῃ τῇ ἀγωνίᾳ.*

8. *νομίζω δ' ἐδὲν εἶναι προύργου.*] Lego *νομίζων δ'.* sequitur enim *ἐψεύσω.* cum autem putares.

20. *ἑνὸς ἐν.*] *ἑνὸς δ' ἐν.*

21. *ταῦτα δηλώσω.*] M. *πάντας*, vel *πάντα τἄλλα.*

22. *Συμμετριώτερον.*] M. *μετριώτερον*, aut *συμμετρώτερον.* et pro *δυνάμει*, quod antecedit, fortasse rectius *συνέσει*, aut *εὐνόᾳ*, legeretur.

23. *ἀφαιρεθέντων.*] sublatis. *ἀφεθέντων*, dimissis, cum Bruciolo legito.

24. *τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δ' ὑφηνιοχεμένων.*] cum quidem alii prouecti essent, alii subaurigarent. *ὑφηνίοχον*, aurigae ministrum, *ὑφηνιοχεῖν*, aurigae fungi officio, vulgata Lexica interpretantur. in *ὑφηνιόχῳ* praepositionem *ὑπὸ* redundare asserit Phauorinus, et Hesychius *ὑφηνίοχον* exponit *ἡνίοχον. ἡνιοχεῖν* aurigare est, quo verbo Suetonius et Plinius vtuntur. Varro etiam aurigor. *ὑφηνιοχεῖσθαι* autem vtrum pone sequi ac regere currum, an contra ferri,

ἐναν-

ναντίον φέρεσθαι καὶ ὑφορμᾶν, significet, ſtatuere non poſſum: niſi quod exiſtimo, currule hoc certamen fuiſſe potiſſimum celeritatis equorum, et aurigandi peritiae, non etiam conflictum virorum, vt in noſtris ludis equeſtribus, fieri ſolitum, cum quod Horatius canit:

Sunt, quos curriculo pulueren Olympicum
Collegiſſe iuuat, metaque feruidis
Euitata rotis:

um quod ex Iſocratis oratione περὶ ζεύγους, vbi ζεύγη γάρ, inquit, καθῆκε τοσαῦτα μὲν τὸν ἀριθμὸν, ὅσοις δ' αἱ μέγισται τῶν ἄλλων πόλεων ἠγωνίσαντο, τοιαῦτα δὲ τὴν ἀρετὴν, ὥστε καὶ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τρίτος γενέσθαι, et e Sophocle, vbi nullius conflictus mentio fit, aliter ſtatuere non poſſum. Quod autem ait, φερομένῳ γὰρ ἐναντίον μέν σοι τῷ τῶν ἀντιπάλων ἅρματος, id ſic intelligo: τῷ προορμήσαντος, id eſt, eius, qui anteuertiſſet, equos perterritos, conuerſos, et cum impetu in Epicratis currum eſſe illatos ἐξ ὑποστροφῆς, vt ait Sophocles. ὑφηνιοχουμένων igitur *pone ſequentibus* interpretatus ſum, vt antitheton τῶν προορμησάντων. Sed de re incerta pro ſuo quisque iudicio ſtatuat.

1409. vlt. τὸ σωθῆναι.] periculo non carere eius generis ludos, etiam his temporibus vidimus, et ex fictitio Oreſtis Sophoclei interitu intelligitur in Electra, e qua hos verſus adſcribendos duxi:

Ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄξομοι
Πῶλοι βίᾳ φέρεσιν. ἐκ δ' ὑποστροφῆς
Τελεῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
Μέτωπα συμπταίσασι Βαρκαίοις ὄχοις
Κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἑνὸς κακοῦ
Ἔθραυε, κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
Ναυαγίων Κρισσαῖον ἱππικῶν πέδον, id eſt:

Poſt autem Aenianis viri effrenes
Pulli vi ruunt: eque reuerſione (id eſt, conuerſi)
Abſoluentes ſextum ſeptimumque iam curſum
Frontes illidunt Barcaeis curriculis.
Exinde alius alium ex vno malo
Vulnerabat et delabebatur, omnisque complebatur
Naufragiis Criſſaeus equeſtribus campus.

Vide ibidem totam illam narrationem, e qua hunc locum rectius fortaſſis intelliges.

1410. 3. ὁρῶν αὐτῶν ἐνίους καὶ μηδενὸς δεινοῦ παρόντος ὑπερηγωνιακότας.] τὸ αὐτῶν neque ad ἵππους referri, neque ad ſpectatores, neque ad certatores, commode poteſt, cum nihil praeceſſerit. Quare expungendum cenſeo, et legendum γενικῶς, ὁρῶν ἐνίους: iis intellectis, qui extra periculum erant.

4. ἐχ ὅπως ἐξεπλάγης, ἀλλὰ.] non modo non perculſus es: adeo non, tantum abeſt, vt etc.

7. τὸς διευτυχηκότας.] iam ab initio vsque proſpero curſu vſos, quibus nemo ſe contrarium, vt tibi, intulerat.

10. τὰ ναυαγοῦντα.] vocat etiam Sophocles euerſionem curruum ναυάγια.

15. καθέντι.] καθ' ἕν τι tria verba ſunt: in vno quopiam.

18. Ῥαδάμανθυν διὰ σωφροσύνην.] Vide, num potius legendum ſit δικαιοσύνην, ne ſit παρ' ἰσορίαν.

23. τῶν μὴ τὸν τρόπον τοῦτον διακειμένων.] hoc eſt τῶν μὴ ἐπιθυμούντων τῆς σῆς φιλίας.

26. κυρίου καταξάντος.] Qui potitus eſt vniuerſis, videlicet, temperantia, fortitudine, iuſtitia, pulchritudine.

vlt. δηλοῦσθαι.] ζηλοῦσθαι, fortunatos iudicari

1411. 2. σαυτὸν προκρίνας.] σαυτῷ.

5. προσυνέζησε.] προσσυνέζησε.

8. τὰς δὲ τὸν.] τῶν.

1411. 11. *καλὸν ποιῆσαι.*] *καλὴν.*

Ibid. *εὐδαιμονίσαι.*] *εὐδαιμονῆσαι.* tuam naturam feciſſe formoſam, non vt ſeducerere, ſed vtilem, vt beatus eſſes: pro quo fortaſſis *εὐδοκιμῆσαι* commodius legetur: vt laudarere.

14. *καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.*] *ὥστε τὰς ἐπαίνους ὑπερβάλλειν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.*

16. *ὁρᾷ τοῖς.*] *ὁρατοῖς*, vel *οἷς μὲν ὁρᾷ τις*, adſpectabilibus, his, quae ſub adſpectum oculorum cadunt.

19. *συμβελεύειν σε.*] malim *σοί.*

21. *καταστήσεις*] malim *καταστήσοις*, vel *καταστήσῃς*, optatiuo, vel ſubiunctiuo.

28. *καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἀφανῆ.*] Similis in Iſocratica paraeneſi eſt ſententia: *τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν*, etc.

1412. 4. *ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες.*] qui in aliis deliberationibus falluntur.

6. *διαμαρτῶντες.*] *διαμαρτόντες*, qui aberrarunt, id eſt, caruerunt inſtitutione liberali. Poteſt etiam exponi, qui in errorem inducti ſunt, ſicut ſupra p. 4. *ψευσθέντες.*

21. *τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς.*] Attice pro *ἐπ' ἐπιπολῆς. ἐπιπόλαια*, *ἢ ἐπιπολαῖα*, expedita, in extremitate, ſeu ſummitate, quam ſuperficiem vocant, haerentia.

23. *ἀνάλωτον πέφυκε.*] Similem ex Euripide, ni fallor, ſententiolam citat Plutarchus: *πᾶν ζητέμενον ἁλωτόν, ἐκφεύγει δ' ἀμελέμενον.* Quicquid quaeritur, comprehendi poteſt, ſed quod negligitur, id effugit.

28. *τὴν δ' ἐπισατῆσαν*, etc. *ὅπως διακείσεται βέλτιον.*] *καλῶς διακεῖσθαι τὴν γνώμην* ſatis nota formula. Sic Iſocrates in Euagora: *θαυμάζων δὲ, ὅσοι τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα τῶν ἄλλων ποιοῦνται τὴν ἐπιμέ-*

λειαν, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυγχάνσι φροντίζοντες, ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τὴν αὐτὴν διάνοιαν εἶχεν. Demirans eos, qui vitae cauſa caeterarum rerum curam ſuſciperent, ipſam vero mentem, a qua vitae totius vniuerſa ratio pendet, omnino negligerent, in rebus deinde adminiſtrandis idem plane ſenſit ac tenuit.

1412. 28. συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχσι.] Sic Cicero pro Archia: Haec ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis perfugium et ſolatium praebent, oblectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. Quod Demoſthenes breuiter τῇ διανοίᾳ attribuit, id Cicero prolixiore paraphraſi ſtudiis adſcribit. τοῖς ἔχσι, habentibus, id eſt, mente praeditis, hoc eſt, hominibus. Qui enim διάνοιαν non habet, bellua, non homo, eſt.

1413. 2. ἐν τοῖς σπδαιοτάτοις.] S. ἀνθρώποις: admirationi eſſe inter praeſtantiſſimos viros. Si ſubintelligas πράγμασι, propter res praeſtantiſſimas in admiratione, durius videbitur.

5. τῆς μὲν γὰρ.] S. τύχης.

6. τῆς δὲ.] τῆς ἐπιμελείας.

7. ἐν ἀνδραγαθίᾳ.] Praepoſitio ἐν haud ſcio an redundet. Nam verbum διαφέρειν datiuo ſimplici fere ac genitiuo iungitur, vt Iſocrates in Euagora: τοσοῦτον δὲ καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε etc. Ibidem ſine genitiuo: τυραννικὸς, τῷ πᾶσι τούτοις διαφέρειν. Interdum praepoſitiones adduntur, vt paulo infra v. 26. πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. Iſocrates in Helenae encomio praepoſitionem ἐπὶ addit: τῶν ἐπ' ἀρετῇ διαφερόντων. Legendum igitur et hic fortaſſe ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ. Eſt autem ἀνδραγαθία fortitudo militaris, virtus, tropaeum, praeclarum facinus. ἀνδραγαθεῖ-

γαθεῖν et ἀνδραγαθίζεσθαι, viri fungi officio, ἀνδρός τι ποιεῖν.

15. τὰς ἐφεστῶτας.] praefectos, praefides, curatores. hi sunt ipsi philosophi.

18. τεταγμένοις.] τεταγμένης.

20. τί ποτ' ἂν βουληθείημεν μὴ ταύτην κατασχεῖν.] cur ea potiri nolimus?

23. τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ.] Similes fere versiculos citat Plutarchus:

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ἠτησάμην.
Quae doceri possunt, disco: quae inueniri,
Quaerito: optanda quae sunt, a diis precor.

1414. 12. ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν.] nec in re praesenti meditari. Isocrates in oratione ad Nicoclem praecipit ἐπὶ τῶν καιρῶν θεωρεῖν τὰς συμβελεύοντας, id est, in subitis arduisque negotiis. sed ibi plura περὶ τῶν καιρῶν annotauimus.

16. τὰς πολιτικὰς λόγους.] Sic nominat etiam praecepta gerendae reipublicae, non tantum forensem et senatoriam dictionem. Vide vitam Isocratis et orationem κατὰ σοφιστῶν.

25. ἀκούσειν.] ἀκούσεις.

vlt. ὑπερηφάνως.] Vnde etiam suspectus fuit affectati regni.

Ibid. τὰ δὲ ταπεινῶς.] Referendum hoc videtur ad familiaritates scurrarum et meretricum, et ingenii aequitatem: qui se omnium moribus accommodarit, nec tamen libidinibus suis modum fecerit. Vnde etiam apud Lacedaemonios ἡ αὐτὴ ἦν γυνὴ, vt ait Plutarchus.

1415. 1. ὑπερακράτως.] Luxus et libidines Alcibiadis nemo ignorat, qui historicos attigit.

10. καὶ κύριον αὐτῆς κατασήσαντα.] M. κύριον αὐτῆς κατασάντα, omissa coniunctione, et ἀορ. ά

in β′ mutato, qui paſſiue vſurpatur: eius imperio potitum, ſumma reipublicae ad eum delata. poſt v. 12. pro διενεγκεῖν lege διελθεῖν. et v. 14 pro ἀποβέβληκε ἀποβέβηκεν, et v. 15. pro πολὺν πολὺ.

1415. 17. ἄνευ τέχνης ταύτης τῆς πραγματείας.] absque huius diſciplinae, id eſt, philoſophiae, arte. malim tamen cum Bruciolo καὶ τοιαύτης τῆς πραγματείας legere.

24. ἔτι τȣ́των.] σέ τι.

26. προῄρημαι τῶν πολλῶν.] M. πολιτικῶν, vt eſt in variis lectionibus annotatum: etſi τῶν καλῶν et τῶν αλλων non incommoda eſſet παρωνομασία.

pen. διαιρȣ̃μαι.] Bruciolus annotauit δὴ αἱρȣ̃μαι, ego malim διηγȣ̃μαι.

1416. 2. πραττείας.] πραγματείας ταύτης, id eſt, ἐκ τȣ̃ σοφιςεύειν.

6. τὸ πρὸς Μεγαρέας.] Vide Diogenem Laërtium in vita Solonis de ſimulata eius inſania recipiendae gratia Salaminos.

9. οἱ πλεῖςοι ἐπὶ Ἑλλήνων.] οἱ πλεῖςοι τῶν Ἑλλήνων.

11. τῶν ἑπτὰ σοφιςῶν.] Solonem etiam Iſocrates in oratione περὶ ἀντιδόσεως inter ſophiſtas recenſet. Malim tamen hic σοφῶν legere.

15. ὑφ᾽ ὧν ȣ̃ν σοί τε παραινῶ.] Lego cum Bruciolo: ἐγὼ μὲν ȣ̃ν ȣ̃τ᾽ αὐτὸς ἄλλως γιγνώσκω, σοί τε παραινῶ φιλοσοφεῖν μεμνημένῳ.

17. διήλθομεν.] lego διῆλθον.

19. ἀνακτήσασθαι.] redire tecum in gratiam. quanquam hic καταχρηςικῶς accipi videtur, pro emereri fauorem tuum.

21. ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ.] S. τὰς παραινέσεις τὰς ἐμάς: ſi non parui feceris mea monita.

23. μὴ δ᾽ εἰ τῶν ἐντυγχανόντων.] Neque vero, ſi etc. Eſt prohibendi particula τὸ μὴ, non copulatiua.

1416. 26.

1416. 26. προσέχοντα.] προέχοντα.

1417. 9. ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι.] bifariam intelligi potest, vel, me cupide spectaturum, quodnam de te specimen praebeas: vel, statim fore, qui mihi litem moueant, si te secus gesseris: et sic accipiendum probat id, quod statim sequitur.

11. τῆς σῆς φιλίας ἀνεπιτίμητον.] S. ἕνεκα. mihi tua amicitia non debet crimini dari, aut esse fraudi.

26. τὸ μὲν ἓν ἐμὸν ἦν ἔργον.] ἦν Bruciolus recte omisit.

vlt. ἐπιπολαίως.] leues, parui momenti, non solidas, nec diu duraturas.

1418. 9. ἕλοιτο, βελόμενος φίλως.] post ἕλοιτο interpungendum, comma ante φίλως delendum.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES
IN DEMOSTHENIS EXORDIA
CONCIONVM.

In I.

Initium huius exordii fere conuenit cum exordio primae Philippicae.

1418. 3. οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων.] Plurimi solitorum. Haec sat commode reddi nequeunt. Nam et eandem breuitatem latinus sermo respuit, et, si participio infinitiuum, qui subintelligitur, subiicias, molesta est repetitio. Sed ego meum tenebo institutum, vt non temere vllum verbum, cuius aliqua modo vis sit, praetermittam, Lectorem orans, vt asperitatem dictionis non tam oderit, quam veritatem interpretationis amet.

1418. 8. *κατὰ τέτες.*] Secundum hos dicere, id est, illis assentiri. Legendum *μετὰ τέτες*, vt sit antitheton *τῦ πρῶτος*, primus, post hos.

1419. 1. *ὡς ἐκ τοιέτων.*] Hoc est, *δυσκολίαν ἐχόντων πραγμάτων*: vt talium, hoc est, arduarum rerum, natura patitur.

4. *ἐπὶ τῦ πολεμεῖν ὄντες.*] Dum in bellando essetis. Sic Terentius: Ctesipho totus in amore est. *ὁ Κτησιφῶν ὅλος ἐπὶ τῦ ἐρᾶν, ἢ, ἐπὶ τῦ ἔρωτός ἐστι*: vel, *ἐπὶ τῷ ἐρωτι.*

5. *εἰ γὰρ ἐκεῖνα.*] *τὰ ἐπὶ τῦ πολεμεῖν.*

7. *βελτίω.*] Scilicet *τὰ πράγματα.*

8. *προστάττοι τέτων, ὀρθῶς.*] Lego *προστάττοι, τῦτον ὀρθῶς λέγειν*, mandet, eum recte dicere.

12. *καὶ ζημιέμενοι, ταῦτα λέγῃ.*] Ante *ταῦτα* comma ponendum. Est autem familiare Demostheni, relatiua priore, antecedentia posteriore loco ponere, *ἃ ταῦτα.* Similis fere sententia est in 2. Olynthiaca, et oratione *περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ.*

16. *ἂν ἢ μὴ προσήκεσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται.*] Sic distinguendus hic locus, vt interpungas ante *ἂν*, et post *προσήκεσα.* Mox v. 19. *ἐθελοντὰς* lege, ab *ἐθελοντής.*

In II.

22. *παρίσατάί μοι.*] Assistit mihi, id est, *δύναμαι*, possum, in promtu mihi est. vt in Olynth. 3. annotauimus.

Ibid. *τό, τε τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω.*] Ambiguum est, *ὑμῶν* vtro referatur, ad *πολιτείας*ne, an ad *ἀκέσω.* malo tamen exponere: audito e vobis reipublicae nomine: quam, audito reipublicae vestrae nomine. Sequitur enim v. 25. *τὴν πολιτείαν δημοκρατίαν ὀνομάζετε*, rempublicam democratiam nominatis.

27. *ἀκέσαντας.*] Malim *ἀκέοντας.*

1419. 27.

1419. 27. *ὃ καὶ θαυμάζω τίς ἡ πρόφασις.*] Pro *δι' ὃ, τίς τότε.* est Graeca breuitas et *ἔλλειψις*: nisi forte legendum sit *οὗ*.

pen. *πότερον προῖκα.*] Vtrum gratuito dicere illa ipsos putatis? perstringit oratores aduersae factionis, vt largitionibus corruptos.

1420. 1. *καὶ πλείω σιωπῇ.*] Plura etiam silentio potius darent, id est, tacentibus, quam dicentibus. et fortasse legendum *σιωπῶσι.* Hoc non ita intelligo, vt Demosthenes in Harpali causa, Plutarcho autore, viginti talentis tacuit. Sed hoc dici puto, illos oratores non modo esse corruptos, sed etiam ineptos, vt qui illis noceant, quos defensos velint. Praestat autem taceri omnino, quam male agi causam.

7. *τῆτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν.*] Sine interpunctione legendum, *μὴ πάσχειν τῆτο, ἀντὶ τῆ μὴ ἕτω διακεῖσθαι τὴν ψυχήν.*

10. *ἡνίκα ἐδοτιῆν ὑμῖν πλέον ἔσαι.*] Quando vobis nihilo plus erit, id est, *ἡνίκα ἐδὲν ὠφελήσει*, cum intellecto errore nihilo vobiscum agetur melius. D. Basilius huic formulae datiuum participii addit: *ὅταν ἐδὲν ἔσαι πλέον ἀνιωμένοις.*

In III.

16. *τὸ δὲ μηδοτιῆν μεταλαμβάνειν τὸν δῆμον.*] At rei prorsus nullius participem esse populum, id est, sublatam esse populi autoritatem. Potest etiam exponi: Illud autem, quod populus nihil omnino mutat, nullum hisce malis remedium quaerit, etc. Sic verbo *μεταλαμβάνειν* vsus est Isocrates in Panathenaico: *καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ με ταῦτ' εἰρηκέναι περὶ τατύτης, ἣν ἀναγκασθέντες μετελάβομεν.* Nec vero de ea me republica quisquam dixisse haec existimet, quam coacti pro altera sumus amplexi. Dubitari tamen potest, an ibi legendum sit potius *μετεβάλομεν*, a *μεταβάλλειν*, non

non a μεταλαμβάνειν, quod Hesychius μεταλαγχάνειν καὶ μετέχειν exponit.

1420. 17. τὰς ἀντιπράττοντας περιεῖναι.] S. τῷ δήμῳ. eos, qui populo aduersantur, superiores esse, vel superstites, non tolli e medio. Nam vtraque est verbi περιεῖναι significatio.

In IV.

Ad vers. 21. Hoc est primae Olynthiacae exordium, paucis duntaxat verbis mutatis. Lego et hic v. 24. ἐθελοντὰς, ὀξυτόνως. pro αὐτὰς v. 25. fortasse legendum ἁπάντων τῶν βελομένων.

In V.

1421. 3. ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Aldinus codex habet ἔστι δὲ, ὦ. Sic continuaretur cum quarto. Parum autem refert, siue nouum hic exordium facias, siue cum superiore (quod quidem non inepte fieri potest) coniungas. Ego in iis, quae separaui, particulas connectentes, οὖν, δὲ, et similes, deleui.

5. ἁπάντων ἀκῦσαι.] S. τῶν βελομένων συμβουλεύειν.

Ibid. καὶ γὰρ πολλάκις συμβαίνοι.] M. ἂν συμβαίνοι, vel συμβαίνει per ει.

6. ἕτερον δέ τι.] S. ὀρθῶς.

7. ἐκ μὲν οὖν τοῦ θορυβεῖν.] Hoc est, τῷ θορυβεῖν καὶ δυσχεραίνειν. dum tumultuamini, et fastiditis ea, quae dicuntur. Nihil opus est subtiliter disputare, vtrum τὸ θορυβεῖν antecedat, et τὸ δυσχεραίνειν sequatur, an τὸ δυσχεραίνειν causa sit τοῦ θορυβεῖν, cum vtraque coniungi soleant.

10. παραλήψετε.] παραλείψετε legendum per ει, a παραλείπω, non per η, a παραλαμβάνω: quorum verborum tempora, quae η et ει habent, crebro permutantur.

In VI.

In VI.

1421. 14. ὁρῶν μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] Videtur hic nouum esse exordium. Fel. legit ὁρῶν μὲν γὰρ, vt cum superiori connectatur. Sed haud dubie legendum ὁρῶ. alioqui, cum sequatur ἐ μὴν ἀλλὰ, v. 17. esset ἀνταποδοτον.

16. ὅς τε ἂν ἀκούσητε λόγος ἡδέως.] Atticum pro ὧν τε λόγων.

17. ἃ τις οἴεται χαριεῖσθαι.] Ea dicere, quibus te gratiam initurum putes.

19. ὑφίσασθαι περὶ ὧν.] περὶ ἐκείνων, ἃ. Sustinere propter ea, quae prodesse putet, siue explodi, siue quid vobis aliud visum fuerit.

21. κἂν ἄλλο τι βέλησθ' ὑμεῖς.] F. A ὑπομένειν.

25. χρήσεσθε τούτῳ.] Malim χρῆσθε, vel χρήσησθε, propter particulam ἵνα.

pen. ἀηδὲς ἐδὲν τοιοῦτον.] Malim τοσοῦτον. particulam ἐδὲν non puto reiiciendam, tametsi ἐδὲ negatio praecessit. Sed duriuscule cohaerent τοσοῦτον ἢ εἰ. F. τοσοῦτον, etc. ὅσον εἰ.

1422. 3. ἄλλως τε καὶ συνειδότας.] Pro συνειδότων, ἐπειδὴ συνοίδατε, praesertim cum noueritis.

4. μετεγνωκότας.] Mutasse sententiam.

6. ἀντιλέγειν.] Lege ἄν τι λέγειν, tribus verbis.

In VII.

9. παρὰ πάντων τῶν συμβεβηκότων.] Ab his. M. περὶ, de his, quae acciderunt, vel de euentis. Sed legendum censeo συμβεβουλευκότων.

10. ὄντας ἐγγυτέρω τοῦ, τί πρακτέον, εὑρῆσθαι.] Esse propiores, vt, quid agi debeat, inuentum sit, id est, nihilo propius accessisse ad inuentionem, vel, aeque longe abesse ab eius inuentione, quod fieri conueniat, etc.

11. ἀναβῆναι.] Videtur idem esse, quod ἄνω βῆναι, adiecisse. Vnde et Κύρου καὶ Ἀλεξάνδρου ἀνάβασις dicitur a Xenophonte et Arriano de-

no descripta expeditio contra Persas: et Plutarchus in vita Demosthenis: τῶ δ' ἄνωθεν ἐκ Σέσων καὶ Ἐκβατάνων ἐπιβατὸς χρυσίῳ γεγονώς. Vnde apparet, verbum ἀναβαίνειν de loco editiore proprie intelligi. Et Isocrates in Panegyrico de Persis loquens: Τοιγαροῦν, inquit, οἱ καταβαίνοντες αὐτῶν ἐπὶ θάλατταν, οὓς καλεῖσι σατράπας, ἃ καταισχύνεσι τὴν ἐκείνων παίδευσιν.

1422. 14. ἑαυτῶν κατηγορεῖσι.] Id est, ἀλλήλων. mutuo accusant, vel, se inuicem.

22. ὅτι δὲ ὑμῖν.] Quia vero vobis non confert, scilicet, aures praebere vitilitigatoribus.

25. τῶν αὐτῶν τέτοις ἐδὲν.] nihil eorundem illis faciam, id est, eos minime imitabor.

In VIII.

1423. 1. Hoc est exordium orationis περὶ συμμοριῶν, verbo vno duntaxat atque altero mutato.

In IX.

22. Hoc est exordium orationis ὑπὲρ Μεγαλοπολιτῶν.

1424. 2. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιεὶ.] In oratione p. 202. II. ἀττικῶς.

14. ὑπ' αὐτῶν.] S. τῶν τε τοῖς Λάκωσι καὶ τῶν τοῖς Ἀρκάσι συνειρηκότων. In oratione est ὑφ' ἁπάντων, p. 202. 22.

In X.

23. διὰ τὲς καιρὲς ἐνίων ὑπεναντίων αὐτοῖς.] Libet ad huius loci declarationem pauca ex epistola Ciceronis ad Lentulum adscribere: Neque permanendum, inquit, in vna sententia, conuersis rebus, ac bonorum voluntatibus immutatis, sed temporibus assentiendum. Nunquam enim praestantibus in Republica gubernanda viris laudata est in vna sententia perpetua permansio. Sed vt in nauigando tempestati obsequi artis est, etiamsi portum tenere non queas, quum vero id

ro id possis mutata velificatione assequi, stultum est, eum tenere cum periculo cursum, quem coeperis, potius, quam eo commutato, quo velis tandem peruenire: Sic, quum omnibus nobis in administranda republica propositum esse debeat (id quod a me saepissime dictum est) cum dignitate otium, non idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus.

In XI.

1425. 10. ἁμάρτημα τὸ συμβελεύειν προτιθέναι.] Erratum fuerit, conuocare senatum, proponere deliberationem, dare consulendi potestatem.

13. ὡς δοκιμάσαι δέον.] Quasi probandum sit.

14. τὲς βελομένες λέγειν.] Quae sequuntur, v. 15. sic legenda sunt: παρὰ μὲν γὰρ τῶν ὅλως ἀποχειροτονεῖσθε ἐκ τοῦ τοῦτο ποιεῖν, etc. et postea v. 18. pro οἷόν τε lege οἷονται.

In XII.

1426. 2. κατηγορίας προέσθαι.] Accusationes abiicere. malim ὑπερθέσθαι, differre, in aliud tempus reiicere.

3. καθ' ὅτε πέπεικεν.] Contra quem. malim καθ' ὅ, τι, prout visum fuerit.

6. τοῖς πεπραγμένοις.] Malim τῶν τοῖς.

In XIII.

15. ἐ τὸ.] ἔτω.

19. τοῦ τοσοῦτον.] τοῦ delendum.

26. προσήκειν.] προσήκει.

1427. 2. ἀξιόχρεως ἐστι.] Sententia est, euersionem legum rem esse tantam, vt nullo satis magno supplicio coerceri possit et vindicari, neque, etiamsi multa irrogetur delinquenti, propterea quicquam consultum esse reipublicae.

In XIV.

7. ὅτι μόνον.] ὅτι ἐ μόνον lege.

1427. 8. ἀλλ' ἐδ' ἐγγὺς εἶναι.] Sed nec prope esse recte sentiendo, id est, multum abesse, vt recte sentiant.

15. ὥσπερ ἐκ γένους.] Tanquam e familia vel genere, hoc est, haereditariam.

In XV.

17. βελοίμην τοίνυν ἄν.] τοίνυν recte videtur omitti, alioqui hoc erit cum superiore coniungendum.

27. καὶ τὰ τῶν ἄλλων.] S. ἔργα τὰ προσήκοντα τοῖς ἄλλοις. Quid alii praestare debeant.

28. ἰδίᾳ.] καὶ ἰδίᾳ.

1428. 1. ἐπιτιμᾷν, εὐλαβεῖσθαι.] Malim ἐπιτιμᾷ, εὐλαβεῖται.

2. καθηκόντων ἅπαντες ἔσεσθε.] Censeo legendum καθηκόντων ἅπαντες διαπεπραγμένοι, vel πεποιηκότες ἔσεσθε.

4. ὃς εἴσω τῆς εἰρωνείας.] Quod intra istam dissimulationem veniat, id est, interpellet, abiicere cogat.

6. προσάγοντα.] προσάγειν οἱ πολέμιοι dicuntur hostes, cum exercitum admouent. Legi etiam queat προσιόντα.

In XVI.

10. περὶ μὲν τῶν παρόντων.] Pleraque sumta ex oratione περὶ συντάξεως.

15. ἐχ ὡς ἃ συνοισόντων, ὅταν τις λέγῃ.] παρὰ τὸ συμφέρειν. Non quasi non vtilia dictu futura sint. Sed malim συνησόντων, παρὰ τὸ συνιέναι. Non quin intellecturi sitis. Ita enim sententia postulat. Etiam 3. Olynth. tribuit Athenienſibus intelligendi acumen, sed cum ignauia, hic vero cum peruersitate coniunctum. Vides, vna litera permutata, οι ἀντὶ τοῦ η, quantum discrimen faciat?

22. ἀλλὰ τὰς ὑστάτας.] Belle inter se respondent, αἰτίας, ὑστάτας, ὁμοιόπτωτα.

In XVII.

In XVII.

1429. 5. *ταύτην τε ἀληθῆ.*] Similem ſententiam in Panegyrico habet Iſocrates, cui Demoſthenes opportune hic illud peruulgatum adiungit, *μισῶ σοφιστὴν, ὅστις ἐχ αὑτῷ σοφός.*

In XVIII.

13. *περαίνειν.*] Malo *παραινεῖν.*

14. *τᾶτ' ἀφέντας.*] Lego: *εἰ δὲ μὴ, τότ' ἀφέντα.* Sin minus, tum omiſſis.

19. *μήπω τᾶτα δεδωκότας πεῖραν.*] De quibus id nondum compertum eſt. Sententia eſt, veteres magiſtratus emolumenta, nouitios gloriam habere propoſitam, neutros ſpectare vtilitatem publicam.

20. *εὐδοξᾶσι.*] Lego *εὖ δόξασι.*

25. *ἃ παραινῶ.*] Quid ſi *ἅπερ αἰνῶ*, ea, quae probo, legas?

In XIX.

1430. 3. *ἂν ὑμεῖς.*] Quae ſequuntur, ſic legi et diſtingui velim: *βραχύ τί μοι πεισθῆτε πάνυ.*

9. *τᾶ πρὸς.*] Malim *ἢ τᾶ.* aut certe ſubintelligitur haec particula: non minus, quam eius. Alioqui ſignificaret, non minus, quam is, etc. quod eſt ineptum.

12. *ἐ γὰρ αὐτὸς.*] Lego *ὁ αὐτός.* Similis ſententia eſt in exordio Iſocraticae orationis *περὶ εἰρήνης.*

14. *τί πρῶτον δοκεῖ συμφέρειν;*] Si legas, *καὶ τᾶ σκέψασθαί τι, πότερον δ. σ.* vertes: et conſiderandi quippiam, vtrum id profuturum eſſe videatur?

In XX.

16. *βελευόμενος.*] M. *βελευσόμενος.* et v. 22. *ὑπομείναιτε.*

In XXI.

1431. 13. *ἐφ' ἡσυχίας.*] per otium.

15. *περιέργως.*] Superuacanea. *παρέργους*, praeter rem, aliena ab inſtituto.

1431. 17. ἐὰν ἄρα τε.] Pro τινὸς. si alicuius rei mentionem fecero.

In XXII.

21. εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον, ὦ ἄ. A. μηδενὶ συμπολιτευόμενοι.] Si sine studiis partium et factionibus curassemus rempublicam. συμπολιτεύεσθαι et ἀντιπολιτεύεσθαι contraria sunt.

26. λόγε τυχεῖν.] Dicendi potestas datur.

pen. εἰ μὲν ἦν δεῖ ταῦτα πυνθάνεσθαι.] Corruptum esse hunc locum existimo, nec habeo tamen in praesentia, qui emendem. Diuinandum igitur hic potius, quam interpretandum fuit. Veneta Francisci Brucioli editio hic tria fere magna folia, et exordia circiter quindecim, non quidem praetermisit, sed in alium locum transtulit, et cum hoc exordio, eius exordii, cuius initium est: Οὔ μοι δοκεῖτε, ὦ ἄ. A. περὶ ἧς οἴεσθε, etc. p. 1448. 10. haec verba ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων καθέλκειν τριήρεις, p. 1432. 1. continuauit: et postea hoc exordium subiecit: Οἶμαι πάντας ἂν ὑμᾶς, ὦ ἄ. A. ὁμολογῆσαι, etc. Quae editio, quia Io. Bernardi Feliciani, viri doctissimi, et de Demosthene praeclare meriti, industria, infinitis prope locis longe est, quam aut Aldina, aut Heruagiana vetus, emendatior, operae pretium esse putaui, in hac postrema recognitione a mei exemplaris ordine recedere: ac Brucioli editionem, quam Heruagiana posterior, a me cum annotatiunculis meis ad Oporinum missa, imitata est, sequi. Habet autem hoc exordium lemmata quaedam Philippicarum orationum, in quibus haec corrigenda videntur.

Ibid. καὶ σκοπεῖν.] καὶ μὴ σκοπεῖν.

vlt. καὶ πάσχειν.] F. καὶ φάσκειν. et p. 1432. 16. περιέσαι.

1432. 18. κρίνετε δ' ὧν.] κρινεῖτε δ' ὃ ἄν.

19. ἐγὼ δὲ βέλομαι.] M. ἐγὼ δὲ βελοίμην ἄν.

1432. 24.

1432. 24. *μηδ' ἀναλαβεῖν.*] *μηδ' ἀναβάλλειν.*

In XXIII.

1433. 6. *ὅσην ὑπὲρ.*] M. *ὅσηνπερ.*

10. *εἰς ἃς ἂν ἥκωσιν.*] S. *αἱ πράξεις.* ad quos eae venerint. Res enim in eorum poteſtate ſunt, a quibus adminiſtrantur.

19. *παρὰ τὴν αὐτὴν γνώμην.*] Ob eandem ſententiam, id eſt, negant, alios ita eſſe defendendos, vt ipſi, neceſſe ſi ſit, defendi nos velimus. quid vero, ſi legas *καὶ παρὰ τὴν αὐτῶν*, contra ſui animi ſententiam?

In XXIV.

27. *φήσετε.*] Malim *φήσαιτε.*

pen. *τῶν ἐπιτιμώντων.*] Id eſt, *ἢ τὰς ἐπιτιμώντας.* Sic Ariſtoteles: *τοῖς εἰδόσιν ἡδίων ἡ διαγωγὴ τῶν ζητέντων*, id eſt, *ἢ τοῖς ζητοῦσι.*

1434. 3. *ὑπολεπτέον εἶναι.*] Exiſtimandum eſſe. haec duo verba, vndecunque in contextum orationis irrepſerint, ſuperuacanea eſſe puto.

5. *καὶ μέχρι τοῦ.*] Et quo vſque tandem haec progredientur? *μιμητικῶς* haec accipienda ſunt.

In XXV.

19. *ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη.*] Aut *φανείη*, aut *φαίη τις.*

21. *ὑπὲρ αὐτῶν μὴ ἔχειν.*] S. *εἰπεῖν.* At ſua facta non poſſe, vt cuiusque dignitas poſtulat, defendere.

pen. *πλεονεκτοῦσιν εὐηθείας.*] Veſtra bonitate fruuntur. hoc malo quam *εὐηπίας*, quod Bruciolus habet.

1435. 1. *οἵοις ἐδ' ἔσιν ἂν τῶν ἄλλων.*] Bruciolus *ἐδέ τις ἄν.* Ego malim *οἵοις ἐδέσιν ἂν τῶν ἄλλων*, qualibus aliorum nullis vti queant. ac prope affirmarim, ita eſſe legendum. Nam et facilis lapſus eſt, *ἐδ' ἔσιν* pro *οὐδέσιν* ſcribere, et alioqui conſtructio non quadrat.

4. *τέτες Ῥοδίων.*] F. *τὸν τῶν Ῥοδίων.*

20. *καταδελεῖσθαι βελόμενοι τὲς αὐτῶν πολίτας, διαβάλλεσιν ἡμᾶς.*] Qui ſuos ciues opprimere

ſeruitute ſtudeant, calumniari nos. comma non poſt βελόμενοι, ſed ante διαβάλλεσι ponendum. praepoſitionem πρὸς redundare puto. nam verbum διαβάλλειν e ſuperioribus liquet ad Athenienſes pertinere.

In XXVI.

1435. 25. πράξασιν.] Id eſt, εἰ ἂν ἐπράξατε, ſi felix eſſet euentus.

Ibid. λέγειν γὰρ εὐφήμως πάντα δεῖ.] omnia enim placide ſunt dicenda, id eſt, non eſt vtendum verbis aſperioribus, aut vocibus mali ominis. Hac parentheſi rationem reddit, cur dicat potius εὐτυχῶς καὶ καλῶς: quod alterum membrum hac de cauſa praetermiſit.

26. τὰ τῆς αἰτίας.] *Cauſa* hic potius, vt de rebus proſperis, quam *crimen*.

vlt. ἐξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτὸς.] Ab eis ſeduci vos.

1436. 3. ὡς ἄνθρωπος (non ἀνθρώποις) καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.] Vt homo et coram vobis auditoribus.

7. προσυποσχεῖν.] S. λόγον. Fortunam quoque praeſtare. Sic Cicero: Nihil eſt ſapientis praeſtare praeter culpam.

13. ὡς εὖνους.] S. ἐστὶ. ſe eſſe beneuolum, bene velle.

14. εὔχομαι δὲ.] Alii δὴ.

18. ἐσπουδακότας.] ἐσπουδακότος in genitiuo.

In XXVII.

20. εἰη εἶναι.] Id eſt, δύναιντο εἶναι. Fieri queat, vt eadem et probentur nobis, et vtiliſſima ſint.

22. καὶ ὄντων ἀληθῶς.] ὄντων pro imperatiuo accipio, ὑποθετικῶς. Eſto ſane, reuera ita ſit. Quid vero, ſi pro καὶ ὄντων legas κρινόντων, ſcilicet ὑμῶν, ſi vere iudicetis? Aut, ταὐτὰ καὶ δοκεῖν τὰ βέλτισθ' ὑμῖν, καὶ εἶναι ἀληθῶς.

1436. 23. δεῖ μέντοι.] Iam conceſſioni correctionem ſubiicit.

24. βελομένες καὶ κοινῶς.] βελευομένες καὶ κοινῶν, ſcilicet πραγμάτων. Sin κοινῶς ad verbum ἀκέειν referes, particulam καὶ omiſſam velim. Mox v. pen. τῶν αὐτῶν τέτων τῶν πεπραγμένων, addito articulo.

vlt. νομίζω δὲ καὶ ὑμᾶς.] S. εἰδέναι.

1437. 5. ἔστι δὲ τοῖς μάλιστα πεπεικόσιν ὑμᾶς ταῦτα, ἐφ' ὧν νῦν ἐστε, τέτοις καὶ μάλιστα συμφέρον, τὸ λόγε τυχεῖν τὲς ἀντιλέγοντας.] Eſt autem, qui iſta, in quibus nunc eſtis, maxime perſuaſerunt, his vel maxime vtile, vt, qui contrarium ſentiunt, audiantur. τέτοις pleonaſmus elegans. καὶ μάλιστα, vel maxime, ἐχ ἥκιστα. Similis ſententia eſt in fine orationis περὶ συμμοριῶν, p. 189. 27. κἂν ταῦτα ποιῆτε, καὶ ὑμῖν αὐτοῖς καὶ τοῖς τἀναντία πείθεσι τὰ συμφέροντα πράξετε· ἃ γὰρ ὀργισθήσεσθε αὐτοῖς ὕστερον, νῦν ἁμαρτόντες.

9. τᾶτο πράξαντες.] Id eſt, ἀντιλέξαντες.

Ibid. ἀθῶες τὲς κινδύνες.] Innoxia pericula, id eſt, vel non accuſabuntur, vel abſoluentur ſententiis iudicum.

10. ποιήσεσιν αὐτοῖς.] τοῖς ὑμᾶς πείθεσι.

11. ἔκεν γε ἔξεσιν.] Saltem non poterunt.

12. ἦν ἔργον.] ἔργον. Audire, quaecunque hominis officium fuerit: fortaſſis ἠκέσθαι, vt auditi ſunt. Nam audire licuit omnibus, perorare non item.

In XXVIII.

16. οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.] Eſt exordium orationis de libertate Rhodiis reſtituenda.

In XXIX.

1438. 5. ἄνευ λογισμοῦ τι πεπονθέναι.] Quibus ſine ratione vulgus nonnihil eſſe affectum, vel motum, ἐν πάθει γεγονέναι.

7. μοὶ καὶ μετὰ.] Lege μή.

1438. 11. τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω.] Affectus rationi obedientes praebendi. et Cato:

Pauca voluptati debentur, plura saluti.

13. ἐν ἡδονῇ πράττειν ὀνθ'.] ἡδέα εἶναι, esse voluptati.

18. δοκιμάζοντες.] τῷ δοκιμάζειν, non inopia iudicii, sed prauitate ingenii. Mox v. 21. lege καὶ μεταπεισθείητε.

22. ὁ μὲν ἀγνοεῖν ὑμᾶς τὸ συμφέρον, ὁ δ'.] Sic legendum puto, pro οἱ μὲν, οἱ δὲ. Sin minus, alius vos dicet in ignoratione versari, alius, quod aliquis voluerit, id dicet: id est: Erunt, qui vos reprehendant, erunt etiam, qui vobis blandiantur et assententur.

In XXX.

26. εἴ τινες.] οἵτινες lege.

1439. 7. ἀκούσετε.] Lego ἀκούσαιτε.

11. πάσχοντες.] Lego παρασχόντες.

In XXXI.

14. ἐγὼ μὲν δή.] Videtur cum superiore posse coniungi, sed parum refert.

15. αὐτοῖς εἰπεῖν.] Aut his, qui a me dissentiunt, aut pro ὑμῖν positum, aut (quod maxime probo) aliunde irreplit particula αὐτοῖς. nisi forte placeat αὐτὸς εἰπεῖν, vt ipse dicam.

In XXXII.

21. εἰ δ' ἄρα μὴ πρόδηλος ἦν.] Scilicet ὁ πόλεμος.

22. ἐβουλεύσθε· ὑπὲρ αὐτῶν.] Ante ὑπὲρ colon ponendum. τότε per pleonasmum quendam emphaticum accedit, vt supra de pronomine ἕτος admonui.

24. ὡς λελυμάνθαι.] Quas perdidisse, quasi esset ταύτας δὲ. pro λελυμασμένοι ὦσι, perdiderint.

25. τᾶθ' ὑμῶν.] Vestram istam excusationem accipiet nemo. Vel, istud a vobis accipiet nemo. ὑμῶν non

non iungendum eſt nomini οὐδεὶς, ſed vel pronomini τοῦτο, vel verbo ἀποδέξεται.

1440. 5. ὅσηνπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων ἀμελείας.] Aut ἀμέλειαν, aut ὅσονπερ ἀμελείας.

6. ἐκ πολλοῦ.] S. χρόνου, hoc eſt, μετὰ πολὺν χρόνον, longo poſt tempore.

7. ἑλεῖν.] Verbum δυνηθῆναι addit Bruciolus. quod ſine et ſententiae et conſtructionis incommodo vel adeſſe vel abeſſe poteſt: niſi quod id abeſſe magis Demoſthenicum videtur.

In XXXIII.

21. ἂν εἶναι βελτίους.] Pro ἔσεσθαι.

23. μὴ στασιάζειν.] M. μὴ συστασιάζειν.

24. ἃ ἕτεροι.] Lego οἱ ἕτεροι, vel ἅτεροι, alterutri.

vlt. τὸ γὰρ καταράσασθαι συμβουλεύοντι.] Id eſt, ὅπως ὁ συμβουλεύων καταράσηται. Non decuerit conſiliarium deuouere quenquam, vel, diris perſequi. Magna fuit religio veterum, ne qua vel in auſpicandis nouis rebus ominoſa, vel alioqui propoſitae rei minus congrua vox audiretur. Vnde in epitaphio noſter autor Bacchum nominare, nuptiarum item prolixius meminiſſe, nefas ducit.

In XXXIV.

1441. 1. αἰτιασαίμην μὲν οὖν.] Lego pro οὖν, οὐδένα. Sequitur enim v. 2. ἀλλ' ἢ, nec aliter ſententia conſtabit.

In XXXV.

8. εὐδοξοῦσι.] Et hic εὖ δόξουσιν. εὐδοξεῖν (ſed εὐδοκιμεῖν vſitatius) eſt florere gloria, cuius contrarium ἀδοξεῖν, vel in obſcuro eſſe, vel etiam, male audire.

20. οὐδ' ἐπὶ τῷ.] Neque hoſtium infirmitate fretos eſſe, ſed, etiamſi potentes illi ſint, tamen ſperari victoriam debere: ἐπὶ τῷ κρατῆσαι, v. 21. coniunge. et poſtea, ibid. κἂν δύνωνται, S. οἱ ἐχθροί.

1441. pen. *καίπερ ὁρῶν ἡγεμένες ὑμᾶς.*] tametsi vos duci video. ἡγέμαι nunquam passiua significatione legi. quare *κηλεμένες* legendum censeo, id est, demulceri: vel *πειθομένες*, persuaderi, vel potius (quod est et scripturae et pronunciationi propius) *ἡδομένες τέτοις*, (S. *τοῖς ἐξαπατῶσι τῶν ῥητόρων*, vel *τούτοις τοῖς λόγοις*: quod perinde est) delectari. Inter enim dictandum librarius facile ἡγε pro ἡδο accipere potuit. et ex ea re, cum vel anagnostes obscurius locutus est, vel librarius surdaster fuit, consentaneum est, multos bonos autores male esse deprauatos.

1442. 1. *λόγον καταδεῖσαι.*] pertimescere orationem, id est, diffidere orationi, si sis meliora dicturus. Obserua et hoc, *λόγον τὸν μέλλοντα λέγειν*, orationem dicturam: etsi fortasse verba sic ordinanda sunt: *εὖηθες, τὸν μέλλοντα λέγειν λόγον βελτίω*, etc. *καταδεῖσαι*: vt is sibi metuat, qui meliorem et vtiliorem habiturus est orationem.

In XXXVI.

14. *εἰ δ' ἄρα.*] Quod si alibi vspiam, vel alia quapiam ratione eueniret. Satis obscurum est, quid sibi velit. Sententiam esse puto: si id minus persuaderi vobis posset, ego tamen rectum consilium nihilo minus mihi laudi ducerem.

15. *ἄλλῃ πῃ.*] Quod si alio quopiam modo, hoc est, si secus eueniret, si malus euentus esset consilii. *ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι*, pro *ὑπ' ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι*, a me esse dictum: sententia erit absurda. Quis enim autor infelicis esse consilii velit? coactius etiam illud est, si *ἐμαυτῷ γ' ἂν εἰρῆσθαι*, cum mea pernicie esse dictum, mihi id nocere potius, quam reipublicae. Puto igitur, addendam esse negationem *ἐμαυτῷ γ' ἂν οὐκ εἰρῆσθαι*, a me certe non esse dictum illud, rebus omnibus anteferrem. *ἄλλῃ πῃ* pro *ἄλλον τινὰ τρόπον* accipio, tametsi et localiter significet.

1442. 20.

1442. 20. ἐφ' ὧν ἐστε.] lego ἐφ' ὧν ἔστε, in quibus estis, quae tractatis.

21. ἐπιεικὴς.] Vir bonus, quam clarus orator, habere malit.

22. ἔτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο.] Sic aliquid mihi bonum fiat, ita me Dii bene ament, sic mihi feliciter eueniat.

23. ἐπειδὴ ἐπείη μοι.] Cum in animum induxissem. ab ἔπειμι, id est, ἐπέρχομαι, vnde ἐπελθεῖν, in exordio τῶ ά Ολυνθ. p. 9. 9.

26. πολλὰ εἰπεῖν καὶ ἑώρων.] multa posse dici et videbam et video. Verbum εἰπεῖν accipio pro εἶόν τε εἶναι εἰπεῖν, vt si latine dicas, dicenda videbam.

vlt. ποιήσαντα.] aut ποιήσαντ' ἄν, aut ποιήσοντα.

Ibid. δεῖ δὲ.] Cum, vt orator alicuius suasor negotii sit, requiratur. Vide, ne te ordo verborum turbet.

1443. 5. τὰς συναιρεμένας.] vos, qui adiuuetis, pro τῶ συναίρασθαι, vt adiuuetis. nisi forte τὰς συνεραμένας per ε est legendum, pro οἷς ἂν συνεροῖ τις, eis, quorum causam agas.

In XXXVII.

9. ἐκ ἄδηλον ἦν.] Videtur nouum exordium.

12. ἔροιεν.] F. ἐροῖεν, ab ἐρέω.

14. τοῖς τότε δόξασιν συνειπεῖν.] M. ἀντειπεῖν. Nam si eadem probarunt, cur contradicant postea?

15. πάλιν ταῦτα.] S. quae nunc audire detrectatis.

In XXXVIII.

19. εἰ μήτε.] Sententia est: si neque decreta vestra irrita videbuntur, neque vos ea, quae profutura sint, sic egeritis, vt vtilia omittatis, neque certis quibusdam oratoribus, tanquam histrionibus in scena regnantibus, addicti fueritis, et res vestrae meliore in loco futurae sunt, et vos habebimini prudentiores. Mul-

titudo negationum perturbat minus attentos, quae si in affirmationes conuertantur, omnia erunt planiora, ad hunc modum: ἐδαμῶς χείρω, id est, πολλῷ βελτίω, ἐκ ἀτοπώτεροι, id est, φρονιμώτεροι, μὴ μηδὲν πέρας ἐχειν, id est, πέρας τι ἔχειν, μηδ' ἀφέντες, id est, καὶ φυλάξαντες, εἴητε δὲ, id est, καὶ μὴ εἴητε. hic enim negatio repetenda est e superiore membro μηδ' ἀφέντες. Sic nullus, opinor, scrupulus restabit. Nam in sequenti exordio ἀλυσιτελέστατον esse dicit τὸ πέρας μηδὲν ἔχειν τῶν τοῖς Ἀθηναίοις δοξάντων, p. 1444. 14. et in fine huius ipsius exordii monet Athenienses, ne rectam sibi extorqueri sinant, et oratorum improbitatem accusat.

1443. 20. μηδ' ἀφέντες, ἃ συμφέρει, τῶν πρὸ ὁδῶ τι περαίνοιτε.] τὰ πρὸ ὁδῶ sunt τὰ λυσιτελοῦντα, ea, quae adiuuant et expediunt rem. Videtur significare, alias vtilitates sic amplectendas, vt aliae non negligantur. Sed argutior esset sententia, si τῶν πρὸ ὁδῶ τι ἀντὶ τοῦ τῶν τυχόντων τι liceret interpretari.

21. εἴητε δ' ὥσπερ.] repetenda est, vt dixi, negatio μὴ, nisi forte legendum εἴητε δ' ἐχ ὥσπερ. οἱ τὰ θέατρα καταλαμβάνοντες videntur esse comoedi et tragoedi. Qui, quamuis explodi nonnunquam solent, tamen illis solis vacant et oculi et aures auditorum, praesertim cum praeclare se gerunt, et nunc risum, nunc fletum, nunc indignationem, nunc misericordiam mouent, denique spectatores, tanquam tyranni, in quemuis affectum traducunt. Sic intelligere malo, quam τὸ κατέχειν τὸ θέατρον pro θέαν καταλαμβάνειν. Quod si cui placeat, sententia fuerit: in theatro, quem quisque locum occupat, eum tenet: sed apud vos ita fieri non debet, vt primo cuique sententiam dicenti pareatis, exclusis posterioribus. et quidem videntur verba quaedam deesse, vt εἴητε δ' ἐνίων τῶν λεγόντων, ὥσπερ: vel εἴητε δὲ τῶν πρώτων εἰπόντων.

ὥσπερ

ὥσπερ. Locus mendo vacare non videtur: sequatur quisque, quod videbitur.

1443. 23. ποιήσαντες τὸν πόνον.] F. πονήσαντες, quod magis atticum videtur. et v. pen. βέλτιόν τι τῶν.

1444. 8. συμφέροντας.] συμφέροντα.

9. τυγχάνετε.] τυγχάνητε malim.

In XXIX.

15. ἔχειν κατεγνώσκετε.] Durior constructio, praecedente infinitiuo, subiungi per coniunctionem indicatiuum. Quare nisi autores interdum et hoc et alia indulgere sibi scirem, legere malim: παρανοίας δ' ὑμᾶς καταγνώσκειν ὑμῶν αὐτῶν μεταβαλευόμενοι: vel, ὅτι μήτε πέρας μηδὲν ἔχει, etc. sed sententia plana est.

20. ἐξ ὧν παραινεῖν.] Legendum haud dubie ἐξὸν παραινεῖν, cum liceret monere. eadem sententia grauiter vrgetur in oratione περὶ στεφάνου actorum Demosthenis et consiliorum calumniator Aeschines.

23. καὶ μηδεμιᾶς.] (Neque vero velim, id, quod dicam, exsistere iurgii principium.)

25. ἐπαινοῦντας.] ἐπαινοῦντες. et v. 26. ἄγασθαι.

pen. μέχρι μὲν τοῦ δόξαι.] eo vsque, dum statuatur, id est, antequam vel tantisper, dum decreta fiant.

vlt. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ.] S. ἡ γνώμη. cum aliqua sententia comprobata et decreta fuerit.

1445. 1. ταῦτα ἅπαντας.] malim ταὐτὰ, eadem.

Ibid. ἐπαινεῖν, καὶ.] eadem laudare omnes, rerumque gerendarum esse adiutores illos etiam, qui aduersati fuerant.

2. πολλοὶ μὲν ὄντες, ἀ πολλοὶ περιγίνονται.] Suspecta mihi lectio est, nec tamen venit in mentem certius aliquid. Interim sic expono: quamuis multi sint, non multi tamen vincunt: id est, Maior pars non vincit meliorem, vt Liuius loquitur. Quod si transposita negatione legas: τοιγάρτοι ἀ πολλοὶ μὲν ὄν-

τες,

τες, πολλῶν περιγίγνονται, id est, cum multi non sint, multos vincunt: sententia erit, eos prudentia et concordia potius, quam numero, caeteris esse Graecis superiores. Praeclarum sane institutum Laconum: SENTENTIAS DICERE LIBERAS; CONCILII LIBERI DECRETA CONCORDITER TVERI.

1445. 6. παραινεῖν.] legendum περαίνειν.

In XL.

20. εὔξεσθε.] legendum εὔξαισθε, in optatiuo, per αι.

25. εἰ μὴ φιλαπεχθήμων εἶ.] lego φιλαπέχθημον ᾖ, nisi esset odiosum.

26. τῷ φενακίζεσθαι.] non potest passiue sat exprimi commode: decipiendi vestri tempus, id est, vt vos decipiamini: si quam minimum illis spatium decipiendi vos dederitis.

In XLI.

1446. 2. οἴομαι λόγον ἔχειν.] Fortasse λέγειν ἔχειν, τετέχνην, εἰπεῖν δύνασθαι; sed et λόγον nihil habet incommodi.

Ibid. βραχὺς δ' ὁ χρόνος.] S. τῷ ἀκέειν. Quid si ὁ λόγος.

In XLII.

4. καὶ βραχεῖαν.] Nouum exordium.

5. καὶ ἐδὲ τὰ πάντα ἐρῶ.] Neque omnia dicam. Suspecta mihi lectio est, sed nihil habeo melius.

7. ὑμεῖς τρόπον τὸν ἀκέοντας καὶ.] Lego ὑμᾶς τρόπον τὸν ἀκέοντας προσάγηται καὶ. Omnino enim tale aliquod verbum deest.

8. συγκρύψητε.] Lego συγκρύψηται.

In XLIII.

20. πρῶτον μὲν.] Nouum exordium.

pen. πρὸς τὸν.] τό.

vlt. χαλεπωτέρως.] χαλεπωτέρως, difficilius.

In XLIV.

In XLIV.

1447. 2. τὸ μὲν ἓν ὀργίλως ὑμᾶς.] Particula ἓν ablata, ſtatuo hic nouum exordium.

6. τῶν αἰτιοι τῶν.] Prius τῶν delendum.

In XLV.

20. τὸ δὲ ταῦτ' ἐπανορθῶν αὐτὸς, ἡγεῖσθαι προσῆκον. τῆς.] αὐτὸς ἐπανορθῶν, id eſt, ἵν' αὐτοὶ ἐπανορθῶτε. vel, τὸ δὲ ἐπανορθῶν, αὐτοῖς ἡγεῖσθαι προσῆκον· τῆς etc. deleto v. 22. καὶ, ante τῆς ὑμ. et ibid. χρὴ δὲ τὰς ὄντας, οἷοι φήσαιτ' ἄν.

26. καίτοι δαιμόνιον τἄτ' ἀπέκειτο ὥσπερ πέπρακται.] Sic lege et diſtingue: καίτοι δαιμόνιον τἄτ' ἀπέκειτο· ὥσπερ etc. et hoc fato quodam inſtiterat. quanquam pro ἀπέκειτο etiam ἐπέκειτο, vrgebat, legi poteſt.

1448. 7. ἐὰν τᾶτο πρὸς.] κἂν τᾶτο legendum: etiam hoc a vobis fuerit, id eſt, profuerit vobis.

In XLVI.

14. καὶ τὰς τῶν αὐτῶν.] καὶ ἑαυτὰς τῶν αὐτῶν lege.

17. ἐβουλευόμενοι.] βουλευόμενοι, aut certe βεβουλευμένοι.

18. πραγμάτων, ἁπάντων.] Lego πραγμάτων ἁπάντων, ἐσί. Atque harum rerum omnium caput ſunt duces, quorum plerique ex his, qui claſſe hinc ſoluunt.

20. τὰς ὑμετέρας φίλας, ἃς etc. τάτας οἴονται.] τάτας per pleonaſmum accedit.

24. τὰς αὐτῶν.] malim αὐτᾶ, quanquam propter nomen ἕκαστος etiam αὐτῶν legi poteſt.

26. ἐχθροτέρας.] ſequitur v. eod. μᾶλλον ἐχθρὰς. tolerari poteſt haec lectio: Neque enim inimiciores, neque

neque quos vobis magis inimicos esse necesse sit, inuenietis. Vt haec sit sententia: et inimici sunt vobis, et necessario sunt inimici, S. οἱ στρατηγοί. Sic et Philippum necessario Athenienſibus inimicum esse, alibi dicit. Si igitur ipsi duces inimici sunt, eorum assentatores amici qui sunt habendi? Sed pro ἐχθροτέρους fieri potest, vt aliud nomen scriptum a Demosthene fuerit.

In XLVII.

Cuius initium est: ἐδέησα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

1449. 10. ὅπως μὴ ταῦτα.] Lego ταὐτά.

Ibid. πείσησθε.] hic finitur periodi πρότασις.

11. νῦν γεγενημένων.] Lego ὑπὲρ τῶν νῦν, vel, νῦν ὑπὲρ τῶν.

17. τῷ ταὐθ' ἕτως ἔχειν.] τῷ λυπεῖσθαι ἡμᾶς τοῖς γεγενημένοις. quaedam huc translata sunt e prima Olynthiaca, et oratione Cherſoneſitana.

vlt. τὰς ἐχθρὰς ἀνέχει.] nobis desertis inimicos euehit.

1450. 3. ἄνευ μεγάλε τινὸς σήσεται.] S. κακῦ. Fieri nequit, vt haec sine magno malo consistant, id est, profecto in magnum aliquod malum erumpent. Sententia eadem exstat 4. Philipp.

In XLVIII.

5. ἀδὲν ἐσιν, ὦ ἄνδρες.] Videtur nouum exordium. aut certe legendum οὐδὲν δ' ἐσίν.

21. ἀναμένειν παθόντες αἰσθέσθαι.] Exspectare, dum vestropte malo sentiatis.

In XLIX.

23. ἐξήτησεν.] παρὰ τὸ ἐξαιτέω. legendum ἐζήτησεν.

1450. 26.

1450. 26. ἀλλ' ὅτι.] Fortaſſis ἢ ὅτι.

pen. τὰς δὲ πλησίον.] Eos vero, qui prope peccata ſunt, id eſt, qui animaduertunt errata ſua, ſic intelligere malo, quam, qui nuper deliquerunt. aut forte ἀτυχημάτων pro ἁμαρτημάτων legendum: qui non ita pridem cladem acceperunt.

1451. 1. σώφρονας παρέχει.] S. τὸ καλῶς πράττειν. Ille ipſe malorum ſenſus ſobrios et moderatos eos facit. Simile eſt exordium Areopagitici Iſocratis.

In L.

18. ταῦτα, ἔτ' ἂν ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε.] Lego ταὐτὰ. Si in eadem ſententia eſſetis omnes. Sed τὸ ὅταν ἢ τἐναντίον, cum contrarium fuerit, vel, ſi contra res ſeſe haberet, quo referendum ſit, quidue ſibi velit, neſcio. Totus hic locus confuſione interpunctionum obſcuratus, ſic diſtinguendus videtur: εἰ μὲν ἓν ἅπαντες ἐγινώσκετε ταὐτὰ. ἔτ' ἂν (pro ἐὰν) ἐμοὶ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτε προαιρεῖσθαι, ἐκ (pro ἔτ') ἂν παρῆλθον. περίεργον ἡγέμενος, τοῖς ἀφ' αὑτῶν, ἃ χρὴ, ποιεῖσι, λέγειν. ἔθ' ὅταν ἢ τἐναντίον, id eſt, κἂν μὴ τὰ δέοντα ἐδοκεῖτέ μοι προαιρεῖσθαι, vel addenda negatio, ἔτ' ὅταν μὴ, S. τὰ δέοντα προαιρεῖσθαι. Hanc lectionem retinebo tantiſper, dum melior offeretur. Nec etiam ita ſum (cognita praeſertim librariorum incuria et imperitia, ſaepe etiam temeritate ac petulantia) religioſus, (quanquam licentiam interpretum minime probo) quin audendum potius aliquid exiſtimem, (admonito lectore tamen inprimis) quam ea vertere, quae peruerſa eſſe omnibus appareat, quaeque a nemine intelligi poſſint.

24. μετὰ τέτων.] S. τῶν ταὐτά ἐμοι γιγνωσκόντων, cum his, qui mecum faciunt.

1451. 25.

1451. 25. τȣ̀ς ἑτέρȣς.] diuersum sentientes.

vlt. δοκῶ μὲν.] Legendum vno verbo δοκῶμεν, Scil. ἐγώ τε καὶ οἱ ἐμοὶ σύμψηφοι. Postea post 1452. 1. ἔσεσθε πεπεισμένοι colon ponendum, et, ἂν ἐφ' οἷς τι. Nisi malis, ἂν γὰρ ἐφ' οἷς, nouam ordiri periodum. Alioqni legendum. v. 3. φανῇ· καὶ μετ' ἐλέγχȣ. Est autem μετ' ἐλέγχȣ δεδογμένον, consilium non fortuitum ac temerarium, sed nixum suis rationibus, et munitum. Sic apud Isocratem in Panathenaico: τὰ μὴ μετ' ἐλέγχȣ εἰρημένα sunt verba temere fusa, nullis fulta probationibus.

In LI.

1452. 8. ὑμῖν τε ἀγαθὸν βȣ́λομαι ἂν γενέσθαι.] M. ὑμῖν τε ἀγαθὰ βȣλοίμην ἂν γενέσθαι.

10. μὴ κεχωρισμένον ᾖ.] ne separatum sit: id est, ne non simul et salutaria dici, et iucunda possint. λόγον εἰπεῖν εὖ est diserta oratio, quae vulgo tum maxime probatur, cum assentatur. Separat igitur hic Demosthenes eloquentiam a sapientia, et quidem, si vera fateri volumus, nihil prohibet, quo minus etiam falsa et perniciosa ita fucentur, vt hominibus inertibus et imperitis, non audientibus modo, sed ipsis etiam dicentibus, sane quam egregia videantur. Stultis enim et improbis non minus suppetunt suae rationes commentitiae atque falsae, quam sapientibus et bonis viris verae atque firmae. Nam et Cicerone autore 2. de diuinatione, Paucis est bona ratio, mala plurimis.

15. τῶν γὰρ εἰθισμένων.] S. λέγειν. Eorum id munus est, qui vsu dicendi exercitati sunt.

18. τȣ̃τ' ἐμποιȣ̃σι.] S. τὸ νȣ̃ν ἔχειν. Prudentiam parit experientia et multa vidisse. pro quo ego posui, multarumque rerum vsus, quod sententiae per hanc libertatem nihil decedat, et oratio sit latinior.

1452. 19.

1452. 19. *ἐν τῷ παρόντι νῦν.*] Videtur pleonasmus.

26. *τῆ ῥήματος τέτε.*] S. *τῆ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικῆσι.*

vlt. *πρό τε τῆ λέγειν.*] ante orationem et ante rerum administrationem, id est, orationes et res ipsae non pari labore constant.

1453. 4. *ἐπειδὴ τέως ἠμελεῖτε τῆ διαγωνίζεσθαι.*] quoniam cum id factum oportuit, proelium committere neglexistis. *τέως* exponit Hesychius *ἕως*, donec, *μέχρι*, vsque, *πρὸς τὸ παρὸν*, in praesentia, vel hactenus, *ὅμως*, tamen, *τότε καὶ τηνικαῦτα*, tunc, *ἐν τοιέτῳ*, tali statu rerum, vel tali tempore, interea, *πρότερον*, prius.

In LII.

7. *ὅσην μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.*] Nouum hoc exordium est.

9. *πλὴν γὰρ ἓν οὐκ ἔχω τίνος εἴπω, τἆλλα πάντα.*] Excepto enim vno nescio quo, caetera vobis omnia accepta referre studuerunt. Praeter enim (scilicet, vnum quiddam) non habeo, quod dicam (id est, nescio quid) caetera, etc. est graeca breuitas.

11. *ἔχετε εἰκότως.*] *εἴχετε* legendum.

14. *παραβαίνοντες.*] malim *ὑπερβαίνοντες*, praetereuntes. nam illud de violatione foederum legumque saepius vsurpatur.

In LIII.

25. *τὰ μὴ προσόντα αὐτοῖς.*] Malim *τὰ προσόντα αὐτοῖς.* Alii, dum admonentur, vera sua probra tam aequis animis non accipiunt, quam vos ea, quae falso in vos congeruntur. Hanc lectionem in vertendo sum secutus. Quae si displicet, *τὰ μὴ προσόντα*

exponas licet, aliena delicta, quae inter admonendum exempli gratia proponantur. Sed φάρμακον hoc σοφώτερον, ἢ ἀληθέστερον, εἶναι mihi videtur.

1453. pen. δεινότατοι ἀκούειν.] facillime audire, id est, minime aegre ferre, aequissimis animis accipere. δεινότατοι ἐστὲ pro μάλιστα δύνασθε καὶ εἰώθατε. Sed plura de hoc verbo in paraeneſi Isocratis diximus.

1454. 2. τοῦτ' ἂν εἴη.] S. δίκην δεδόναι, facilitatis nostrae supplicium id fuerit, audire probra nostrae ciuitatis.

3. εἴ τι δίκαιον, si quid aequum sit, id est, ea, quae aequa sint.

In LIV.

6. βελοίμην δ' ἄν.] Haec periodus non male cum superioribus cohaeret, sed cum sequentia nihil ad rem facere videantur, omissa particula δ' nouum exordium statuo.

8. προσῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων.] Lego προσῆχθαι τοὺς λόγους ἐπαινέσαι, περὶ τούτων. Vellem, vos non propterea, quod impulli estis ad orationes laudandas, de eis inter vos litigare: scilicet, qui orator omnium optime differuerit. Sed et illa retineri lectio potest: τοὺς λόγους ἐπαινέσαι τούτων, φιλονεικεῖν, vt τοὺς λόγους τούτων, S. τῶν εἰπόντων, coniungantur, verbo φιλονεικεῖν absolute posito. Notatur vulgi stultitia, verba magis in audiendis consiliis, quam rem ipsam intuentis: id quod etiam Solon hoc disticho Atheniensibus exprobrat.

Εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἴολον ἀνδρὸς
Εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.
Callida verba viri linguaeque volubile plectrum
Respicitis: sed res vos minus ipsa mouet.

In LV.

In LV.

1454. 15. *μὴ κατ' αὐτό.*] F. *κατὰ ταὐτό*, eodem modo Similis sententia est Isocratis in oratione de pace, vbi *ταῖς δόξαις διαφέρειν ἀλλήλων*, nihil aliud est, quam *μὴ κατὰ ταὐτὸ κεκρίσθαι παρὰ πᾶσι τὸ βέλτιστον. κατ' αὐτό*, per se, *ἀντὶ τοῦ καθ' αὑτό.*

17. *τὰς ὑπειληφότας συμφέρειν.*] S. *λέγειν*: esse operae pretium, vt sententiae dicantur.

26. *παρόντα, δυνηθέντας*] Lego *παρόντα, δυνηθέντος.*

1455. 2. *παρ' ὑμῖν αὐτοῖς τι πεπεισμένους.*] Sic legendum, non *πεπειρασμένους*, apud vosipsos aliquid persuasum habere: sententiam domo vobiscum attulisse.

In LVI.

1455. 8. *ἀλλ' οἱ μὴ πειθόμενοι*] Sic et Euripides festiue admodum *τοῖς μισογυνείας* crimen in Hippolyto coronifero eludit.

Ibid. *τοῖς ἡμετέροις.*] *ὑμετέροις*, vestris, legendum. sequitur enim *ἃ ὑμεῖς προσετάξατε.*

11. *ἀδ', εἰ τὸ δεύτερον, αὖθις.*] neque, si secundo fecissent, rursus, id est, tertio, fuisset opus verba facere.

12. *τὰ προσήκονθ' ὑμῖν.*] F. *ἡμῖν.* ea, quae nos decent. quanquam vtrumque abesse posset.

15. *ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.*] Citantur et in oratione *περὶ στεφάνου* Sophoclis in hanc sententiam elegantes versiculi, quos in ipso autore studiosi requirant.

18. *ἀλλ' ἀδὲ τὸ μικρότατον.*] *τὸ ἀλλ'* redundare puto.

19. *ὅπως δὲ λήψονται. εἰ μὲν ἦν.*] possunt haec *κατ' ἀποσιώπησιν* excusari, sed eius figurae nullam vi-

deo cauſam. addendum igitur, τοῦτο μόνον σπεδάζεσι, μελετῶσι, σκοπεῖσι, vel ſimile quippiam.

1455. 20. ἔπληξεν.] ἐπέπληξεν.

23. δεῖ, προσθήσειν αὐτοῖς.] me ipſis additurum, id eſt, largiturum aliquid vltra debitum reipublicae munus: vel potius plura facturum, quam debeam.

In LVII.

1456. 4. οὐδὲν γὰρ πλέον (S. ἐστὶ.) εἶναι τὸν.] nihil proficitur, ſi ſit.

6. ὃς ἄν τις.] Lego, ὅσα ἄν τις, aut cum Apoſtropho, ὅσ' ἄν τις.

9. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες.] ἑαυτοῦ εἶναι, ſui iuris, liberum, nemini addictum eſſe. ἑαυτοῦ γενέσθαι, ſeſe vult in libertatem aſſerere. Contrarium τὸ ἑτέρου εἶναι ἢ γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ δουλεύειν.

12. ἔλεγχον δεδωκότα.] comperta et comprobata.

15. ἀναγκη πράττειν, ἢ εἰ καὶ.] Puto ſic legendum, ἀνάγκη πράττειν εἴη, καὶ, etc. neceſſe fuerit agere: neque iterum ex iis, quae reſtant, mutare conſilium licuerit.

In LVIII.

17. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους.] Non eſt, nihil aliud in ore habere, aut ſubinde gloriari ſolere: ſed ad rationes reddendas perpetuo ſe paratum profiteri.

19. περὶ ὧν ἡμάρτετε.] Tale argumentum eſt, ductum e loco contrariorum: Ipſi recte facta ſibi laudi ducunt: peccant igitur, cum vos praecipitatione conſiliorum in delicta impellere ſtudent.

21. τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου.] diuturna probatione, ea probatione, quam temporis longinquitas affert. Recte Publius:

Ad poe-

Ad poenitendum properat, qui cito iudicat.

1456. 22. *τὴν μὲν τῶτων σπεδὴν.*] Ac quid iſti quaerant, ſtudeant, propoſitum habeant, venentur.

In LIX.

1457. 8. *παντὸς ἀξία.*] omni re digna, quantiuis pretii.

13. *οἶδα ἀκέσας.*] ſcio, me audiſſe apud vos: memini audire, *μέμνημαι ἀκέσας.*

17. *μὴ τὰ ἢ τὰ.*] ne haec vel illa, ſed haec: hoc eſt, conſilia imperatoris non eſſe debere temeraria, fortuita, incerta: ſed vnum habere ſcopum propoſita, nempe ſine clade victoriam. De Iphicrate conſule Aemilium Probum, ſcriptorem non improbandum.

23. *παντα χῶς.*] F. *παντα χόσε*, vel *παντα χόθεν*, ab omni parte, legendum.

Ibid. *μελλεσῶν ἕνεκ' ἐλπίδων.*] propter futuram, hoc eſt, ambiguam et incertam ſpem.

26. *ἐδέν' ἂν.*] pro *ἐδένα ἄν.* Caue legas *ἐδὲν* neutro genere. Mox, v. vlt. *τὰς τῶτων αἰτίας μᾶλλον εὐδοκιμεῖν.* Poſt, 1458. 6. fortaſſe legendum: *αἰτιᾶσθαι, τί ὑμᾶς τὰς ἐξηπατηκότας ἡμᾶς τηνικαῦτα λέγωμεν;*

In LXI.

1458. 8. *τὴν ἴσην ἔχειν.*] legendum *τὴν ἴσην εἶναι*, vel *ὑπάρχειν.*

18. *ὑπηρεσίαι.*] miniſteria, S. *τῶν προδοτῶν.*

In LXII.

26. *ἐχ ἕτω τότοις*, etc. *ἀλλ' ὑμῖν.*] *ἀντὶ τοῦ ὥσπερ ὑμῖν.*

1459. 4. ὡς ἂν ἀλλήλους.] lego ἃς.

6. οὐδεὶς αὐτῶν θάτερος θατέρῳ.] F. ἅτερος θατέρῳ.

9. φασι ποιοῦντα.] pro ποιεῖν.

Ibid. ἂν δέῃ δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν.] Si oporteat atrociſſima hominum facere, id eſt, etiamſi ſummum ſcelus admittendum ſit.

14. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;] Cenſeo cum puncto interrogatiuo legendum, vt οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν v. 15. per ſubiectionem dictum accipiatur. alioqui perturbatior eſt ordo verborum.

25. κυρίως.] conſtanter, quod in reipublicae poteſtate et ſit et maneat.

26. τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπηλλάγητε.] M. ἀπαλλαγείητε.

pen. οὐδ' ὁρῶντες ἀνέξεσθε.] pro ὁρᾷν Latino more. Similis locus eſt in oratione Iſocratis περὶ εἰρήνης.

vlt. καὶ χοῇ.] χοὴ libamen ſignificat et inferias. Sed hic legendum puto χοΐ, a χοῦς, quod et χοεὺς pro certa vini menſura. Similia habentur et in Olynthiaca 3.

In LXIII.

1460. 8. ὅπερ ὑμεῖς εἰώθατε, καὶ ἡμᾶς προνοεῖν.] vt id, quod vos ſoletis, nos quoque prouideamus, curemus.

16. τυθέντα.] pro θυθέντα, quia binae craſſae in binis ſyllabis coniungi rarius ſolent. Vnde etiam in reduplicationibus tenues aſpiratarum loco repetuntur. Sed in multis verbis hoc non obſeruatur, vt κατωρθώθην, κατορθωθήσομαι.

In LXIV.

1460. 26. ἀλλ' ὅραμα.] viſionem, ſpectaculum. fortaſſis εὕρημα. Erat id populi inuentum praeclarum: ac po-

ac potius: populus in praeclaro lucro id deputabat, ἔρμαιον εἶναι ἐνόμιζεν.

1460. 26. αὐτῷ.] F. ἑαυτῷ.

pen. οἵ τε γὰρ συνεχεῖς οἵδε.] Nam et hi continui. fortaſſe legendum συνοχεῖς, a nominatiuo συνοχεύς, qui equum iugalem ſignificet, παρὰ τὸ σὺν καὶ ἔχειν, ab vna vehendo, quod eidem currui cum aliis equis ſit iunctus: atque ita eſſe legendum, teſtatur participium παραζευγνύμενοι.

vlt. σφίσιν.] pro αὐτοῖς τοῖς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βελομένοις.

Ibid. ἐξ ἰδίων.] F. ἐξ ἀνθρώπων σπεδαίων.

1461. 1. εὐλαβεστέρες αὐτὲς.] Infinitis locis αὐτῷ pro αὑτῷ vel ἑαυτῷ legitur. hic autem αὐτὲς legendum, ſ. τὲς πονηρές.

3. μὴ πάνυ δ' οἷοί τε.] qui ſe impudenter ingerere et ambire ſuffragia minus poſſunt.

5. ὅνπερ τὲς ἱερεῖς.] ἱερωσύνην otioſam et non difficilem fuiſſe functionem ex Nicocle Iſocratis apparet: ſed quae fuerit ſacerdotes eligendi apud Athenienſes ratio, amplius quaerendum cenſeo: niſi quod ſortito illos fuiſſe delectos ex oratione contra Neaeram apparet.

8. περιῆτε.] ſuperſitis, vincatis. malim περιήτε, obambuletis, circumeatis.

11. ἀσυνομήσῃ.] praefectum vrbis egerit. populare eſt hoc exordium. Fuit ἀσυνομία plebeius quiſpiam magiſtratus: ſicut Auguſtae vrbis magiſter dicitur, *der Stettmeiſter*, qui purgandis plateis praeeſt: ſecus, quam Argentinae, vbi honorifica eſt ea appellatio. ἀγορανόμος rebus venalibus praefuit.

15. χώραν ἀτέλεστον.] Locum inanem, infinitum, imperfectum, immunem. Suidas: ἀτέλεστος, ἀμύητος, βέβηλος, ἀνοργίαστος, τὰς τελετὰς μὴ πεποιημένος. Varinus addit: τελεσθῆναι μὴ δυνάμενος,

ἀμέτοχος. Puto hic ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ χώραν poni. Habere et nomen et dignitatem publici muneris, nec operae quicquam nauare.

1461. 15. αὐτοὶ, τετελεσμένη.] F. αὕτη. ea vero perfecta ſtultitia eſt. Captauit παρωνομασίαν.

16. ἀλλὰ καὶ ὑμῶν αὐτῶν.] S. τινὰς, vel ἐξ ὑμῶν. Ibid. προσάγειν.] S. ἐπὶ τὰς ἀρχάς.

17. ὥσπερεὶ ζυγὸν.] tanquam trutinam ſtatueritis, id eſt, ſi virtutis ratio habebitur, vltro apparebunt boni viri, et improbis praeponderabunt.

18. τοῦ μετὰ ταῦτα.] Dignus eo, quod ſequitur, id eſt, magiſtratu, qui illi eſt mandandus.

In LXV.

23. πείσεσθαι.] M. πείθεσθαι. et v. pen. τὸν παριόντα λέγειν. et, p. 1462. 1. ἄλλως τε τῶν ὥσπερ. et, v. 10. καὶ πότερα.

HIERONYMI WOLFII ANNOTATIONES IN DEMOSTHENIS EPISTOLAS.

IN PRECATIONEM DEMOSTHENIS.

Pag. 1462. pen. τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις.] Diis deabusque omnibus. eadem verba ſunt in orationis περὶ στεφάνου principio. θεὸς genere communi Deus et Dea. quanquam et θεὰ peculiari terminatione dicitur: θέα παροξυτόνως, ſpectaculum.

In I.

In I.

Hanc epiſtolam, vt et caeteras fere omnes, apparet in exilio ſcriptam, de quo vide vitam eius a Plutarcho deſcriptam.

1463. 15. *ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβελῇ.*] Id eſt, per literas datum conſilium probare iudicio concionis. Non diſſimilem collationem orationis ſcriptae, et ab ipſo oratore pronunciatae, vide in Iſocratis Philippica, et epiſtola prima.

16. *πολλοῖς γὰρ.*] Id eſt, multa prius refutatis, quam ea ſatis cognoueritis. Meliore conditione ſunt noſtri concionatores, qui pro imperio, quicquid vel in buccam venit, proclamant.

21. *καὶ σὺν θεοῖς.*] *τὸ καὶ* redundare puto, Diis propitiis, diis approbantibus.

26. *ὅ, τι ἂν τύχωσιν.*] Vel, quicquid oblatum fuerit, id eſt, quacunque de re, vel quicquid in mentem vel buccam venerit. Fortaſſe Demadem notat.

1464. 1. *τοῖς προηρημένοις λέγειν.*] His, qui dicere in publico decreuerunt. *προη* a verbo *προαιρέομαι*, non *προει*, a *προερέω*, ſcribendum in ſecunda ſyllaba.

10. *τὸ μηδὲν μηδ' ἁπλῶς.*] Id eſt, prorſus nihil. negatio Graeco more geminata eſt. F. A. *τὸ μηδὲν προθύμως*, aut *βεβαίως*, *μηδ' ἁπλῶς*. et v. 17. *μήτε τῶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων συνηγωνισμένων τοῖς καθεστηκόσι μηδενὶ, μήτε*. et v. 20. *ὡς ἀναγκαίοις ἔσι τοῖς.*

1465. 9. *γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντ' ἀπὸ τῶν θεῶν.*] Verbum verbo: Factum autem eſſe vſum, indigentiam, vtilitatem, vel neceſſitatem, ſecundum ea, quae euenerunt a diis. Quid ſit *τὸ τὴν χρείαν γεγενῆσθαι*, me non ſatis intelligere fateor. Verti quidem: id praelatum eſſe conſilium, quod cum

Deorum voluntate congruerit: hoc est, diuinitus esse factum, vt vel hoc, vel illud consilium auditores amplecterentur, prout eos dii vel perire, vel incolumes esse voluerint. Videtur certe culpam a suasoribus transferre in fati necessitatem: vt Cicero in oratione pro M. Marcello. χρείαν Suidas interpretatur, ὑπόθεσιν, πρόνοιαν, Hesychius ἔνδειαν, χρέος.

1465. 15. ἢ κομιδῇ τινὰς αὐτὸς αἰτίους ὄντας καταλειφθῆναι.] Aut admodum quosdam ipsos autores relictos esse. Nec, quid haec sibi velint, assequor. Verti: aut omnino aliqui in culpa esse ipsi videantur: quasi scriptum esset καταληφθῆναι, a καταλαμβάνομαι, non καταλειφθῆναι, a καταλείπομαι. Sed ipsi mihi nec hoc satis placet.

17. καὶ τῶν ἰδίων μέμνησθε.] καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Nam de rei familiaris curatione Athenienses admonere, et alienum huic loco, et superuacaneum fuerit. Illud vult, ciuium, non tantum vniuersorum, sed etiam singulorum, esse curam suscipiendam: in quo numero sui quoque rationem habendam esse admonet.

20. προποθεὶς.] *Propinatus.* Vehementius est, quam προδοθεὶς, *proditus*, *desertus*, et frequens Demostheni.

24. ταῦτ' αὐτὸς οἶομαι δεῖν πρῶτον ποιεῖν.] M. πρῶτος.

27. σχεδὸν εἴρηταί μοι.] Sic legere malo, quam εἴρηνται.

1466. 8. εὐτυχῆ τὸν Ἀλέξανδρον.] Hac de re exstat egregia Plutarchi declamatio περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς.

16. πρὸς αὑτὸν εἰπάτω.] Ad semetipsum dicat. Fortasse πρὸς αὐτὸς, scilicet τὸς ἡγεμόνας. Id apud duces profiteatur.

1466. 24.

1466. 24. *μηδὲ ποιήσητε τᾶτο μηδέν.*] Non assequor, quid haec verba tibi velint. Verti: Ne vero tale quippiam committite: quasi scriptum esset: *μὴ δὴ ποιήσητε τοιᾶτο* (vel *τάτων*) *μηδέν.*

1467. 1. *κατὰ τῶν νικητηρίων εὐξάμενοι.*] Et hic sententiam potius, quam verba secutus, verti: votis pro victoria nuncupatis.

In II.

4. *ἐπειδὴ δὲ ἔπω γέγονεν.*] Quando autem nondum factum est. Lego *ἔτω.* quando ita accidit.

6. *πρὸς τὰ ταύτης ἀπόῤῥητα.*] Significat, opinor, ab Areopagitis, conspiratione quadam facta, falsis indiciis circumueniri et opprimi insontes. Neque veterem in illo concilio sanctitatem illa aetate fuisse, vel ex Isocratis Areopagitico apparet, etiam improbos et caeteris in rebus intolerabiles, in eum ordinem admitti solitos, confitentis. Quod autem addit, eosdem illius loci institutis potius, quam improbitati suae, parere, id nihil fortasse vetat, inter paradoxa Stoicorum numerare.

8. *στέργειν ἠξίωμαι.*] F. A. *δεῖν.* aut *στέργειν εἰλόμην.*

1468. 9. *ἀναίξια ἐκείνων.*] *τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων.*

13. *ἐμοὶ δ' ἐλπίδα προσδοκᾶσθαι.*] Pro *ὑπ' ἐμοῦ*, a me. Beneficia Demosthenis in oratione *περὶ στεφάνου* copiosius explicantur.

1469. 18. *πρὸς Πύθωνα.*] Vide *περὶ στεφάνου*, et Plutarchum in vita, et Lucianum in encomio Demosthenis.

1470. 5. *ἕτερος.*] S. *ἢ γέγονα.* si fuissem alius, quam fui.

pen. *τῶν σεσωκότων τὰς ἄλλας.*] Quae saluti fuerat aliis.

1471. 1. *οὐ γάρ ἐστιν οὐδείς.*] Non quisquam est, qui iustiorem defensionem habere possit.

1471. 8.

1471. 8. *ὑμᾶς ἀδένα.*] Vos nullis in rebus. Malim legere *ἀδὲν*, vel *ὑμῶν ἀδένα.*

11. *τῆς ἀνεγκλήτε.*] Sine actione, vel accusatione. Atqui hoc *παρ' ἱστορίαν καὶ ψεῦδος ἀναίσχυντον.* Est enim et a Stratocle et a Dinarcho, et fortassis ab aliis accusatus. Neque dici potest, ei causae dicendae potestatem non esse factam, cum paulo ante dixerit, se innocentiam suam in iudicio declarasse (in concione quidem obturbatum illi fuit.) Lego igitur *τῆς ἀνεξελέγκτε*, non euicti, non probati et demonstrati criminis. Neque enim placet *ἀνέγκλητον αἰτίαν ἀντὶ τῆς ψευδῆς* accipere.

1472. 4. *τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ.*] *ἐπὶ τῇ ἀγνωμοσύνῃ ὑμῶν κατ' ἐμέ.* F. *τῇ τῶν κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ*, hoc est, *ἀγνοοῦντες τὴν διάνοιάν με*, ignari animi mei.

8. *τὴν δὲ εἰς τὸ παρὸν δύναμιν.*] *ἐν τῷ παρόντι.* Sed quid si *ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐμοὶ συμφοράν*; ad hunc casum subleuandum, ad defendendam salutem meam contra inimicorum potentiam.

25. *μὴ αὖ.*] Malim *ἂν.*

vlt. *ἄκυρος ἐμοῦ.*] *ἀκυρία ἐμοῦ*, in me potestatem non haberet.

1473. 2. *παρ' ὧν γὰρ ἁπάντων καλῶν.*] Sic illa Bacchis in Hecyra: Multa ex quo fuerint commoda, eius incommoda aequum est ferre.

12. *τοῖς μάλισθ'* (scilicet *εὖνοις*) *ὁμοίως.*] Bene velle multitudini vt qui maxime.

19. *ἃ χρῆται.*] Pro *ὅπως χρῆται.*

Ibid. *ἐμοὶ δὲ.*] *τὸ δὲ* propter emphasim, nulla constructionis necessitate, additur.

pen. *ἔγω δι' ὑμᾶς αὐτοῖς πεπραῦχθαι.*] Hoc est, *συγχωρῶ, καὶ οὐκ ἀντιλέγω, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐκεῖνα ἔπραξαν, ὑμῶν χειροτονησάντων, καὶ κελευσάντων, ἐμοῦ κατηγορήσαντες.*

In III.

In III.

1474. 5. *πρὸς φιλονεικίαν.*] *φιλονείκως*, contentiose, aduersandi studio.

8. *τῶ Λυκέργου.*] Malim *τὰς*. Huius bene meriti de republica viri vitam vide apud Plutarchum. Liberos eius missos esse factos, aere alieno condonato, scribit Aeschines epistola vltima.

13. *περὶ τὴν διοίκησιν.*] Fuit enim quaestor aerarius.

1475. vlt. *ἐν τῷ φῆσαι.*] Fortassis *ἐκ τοῦ φῆσαι*, ex affirmatione Lycurgi. Quale fuit illud Pythagoreorum *αὐτὸς ἔφα*. Hunc honorem et Xenocrati ab Atheniensibus habitum tradit Laertius, vt iniurato liceret dicere testimonium: etsi is, ob non solutum ex inopia inquilinorum vectigal, ab iisdem venundatus, a Demetrio Phalereo redemtus aliquando fuisset. Is Fortunae ludus est: ea temporum vicissitudo.

1476. 1. *ἐ γὰρ ἂν κεἰ τοιοῦτον, μὴ δοκεῖν ὑμῖν.*] Nec enim talem, nisi visum vobis fuisset. mutila est lectio. Itaque diuinare coactus sum, hoc modo: Id quod minime feciſſetis, nisi vobis visus fuisset vir integerrimus.

1477. 5. *ὃ λόγω.*] Malim *ὃ δὲ λόγω*. Id vero, quod per calumniam et ex inuidia factum est, (scilicet captiuitatem liberorum Lycurgi) quo nomine appellem nescio, vel, de eo quid statuam, etc.

14. *ἀνεθέτητος ὢν εἰκότως.*] At praeceptorem Lysidem Pythagoricum, et condiscipulum Epaminondam, omnis officii exemplum, habuit: nec ignorauit, quibus rationibus, vel odia Graecorum mitiganda, vel studia allicienda essent.

17. *ἐκ ἐτόλμησε δηλῶσαι.*] Non ausus fuit prodere, cum quidem et quorum, et qui essent, exploraſſet. *ἐξετάσας*, v. 18. licet exponere, *καίτοι ἐξη τάκει*,

τάκει, quamuis noſſet: et, ἐξετάσαι καὶ δηλῶσαι: non auſus fuit, hoc eſt, verecundatus eſt, inquirere et prodere.

1477. 19. ἔοικεν, ὁμοίως.] M. ἐχ ὁμοίως. Nam Demoſthenis aduerſarii volebant vtilitatis ſine dignitate rationem haberi.

26. εἶτα τὸ ταὐτα ποιεῖν.] Ineptam ſimilitudinem exagitat. Sententia eſt, vt opinor, cuiusmodi apud Terentium in Adelphis exſtat his verbis:

— *Multa in homine Demea*
Signa inſunt, ex quibus coniectura facile fit:
Duo cum idem faciunt, ſaepe vt poſſis dicere:
Hoc licet impune facere huic, illi non licet.
Non quo diſſimilis res ſit, ſed quod is, qui facit.

Negat eſſe iudicandum ex euentu: ſed animum cuiusque ſpectandum et merita in rempublicam.

1478. 11. τοῖς παισὶ τὴν ἔχθραν.] Liberis inimicitias tradent, easque ad poſteros propagabunt.

13. παρόντος.] Malim παρόντι: vt ſit, μέχρι τοῦ χρῆσθαι παρόντι, ἕως πάρεσι.

22. εἰ δὲ μὴ φήσει τότε ἄρχειν ἀδὲ λέγειν ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκει ὥστε.] Ex his verbis certi nihil colligere potui, diuinare vtcunque coactus, quaſi ſcriptum fuiſſet: τότε ἄρχειν μὲν, ἐχὶ δὲ λέγειν, ἔκ τε τῶν νόμων αὐτῷ προσήκειν, ſcilicet τὸ ἄρχειν. Praeſentia poſita ſunt loco praeteritorum.

1479. 4. τὴν ἐναντίαν δόξαν ἔχειν, ἥνπερ.] Malim ἥπερ: vt compleas, ταύτῃ, ἥνπερ, aut, ἥ περὶ ζῶντος. et v. 7. ἐάσω. παρὰ πᾶσι γὰρ. et v. 9. πατρικάς.

1479. 10.

1479. 10. ἡδέως ἂν ἴδοιμι ὑμᾶς καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀπογόνοις.] Videntur duo verba aut subintelligi, aut abesse: τοσούτοις ἡδέως, et v. 11. ἀπογόνοις ἀποδῦναι. et v. 13. προκαλεῖσθε per ε in fine, secunda persona.

1480. 15. καλῶς ποιοῦντι.] Vt illius merita postulabant: vt merebatur: quod equidem gaudeo, quod minime improbo.

24. ἀλλὰ καὶ τὰς βίας.] Sed et vitas conseruabatis eorum hominum, qui leges constituerunt. Quae horum verborum sententia sit, non video. Verti, quasi esset τὰς βελτίστους.

1481. 12. τῶν δὲ τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων.] Vtcunque verba sint, significat, ὅτι αἱ χάριτες ἀπεθεώθησαν.

14. μέχρι τῆς παρόδου.] Vsque ad progressum in concionem, id est, in concionibus, simulabat ac praese ferebat populi studium.

18. ξενίας.] Peregrinitatis: quod non esset ciuis germanus.

22. μέχρι φθίσης.] Hoc est, libidine sic exhausserunt et macerarunt, vt contabuerit. Caueant macienti et effoeti philosophi exemplum infelicis oratoris, vel potius amatoris.

24. ἀνέξεσθαι.] Malim ἀνείχετο: et v. 27. τὰς πατρίους θυσίας. et p. 1483. 1. ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων, τετέσι, δολίων, κατασκόπων. et v. 15. ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς σπουδῆς καὶ προαιρέσεως. et p. 1484. 10. ὥσπερ χρόνον εἰς τὴν ἐκτισιν. et v. 17. ὅτε ἐπείσθην ὑποχειρώσασθαι τὰς καταβολάς. Cum persuaderi mihi passus sum, vt solutionem subscriberem, id est, vt meis illorum nomine satisfacturum reipublicae sponderem, et fideiuberem pro illis.

1485. 1. ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσαμαι.] Sic habet Aldinus codex: (quem hoc anno demum

MDLXIX. vir doctrina et humanitate singulari, Theobaldus Theodoricus Argentinensis, mihi communicauit) id est, quibus cedo. Sed si recte memini, Parisiensis (quem Oporino missum recuperare non potui) habuit, ὧν ἀφήρημαι: vnde verti: praeter eas, quae notae ereptaeque mihi sunt.

1485. 4. *τὰ πρὸς τέτοις ἀσφαλῶς εἶναι.*] Locus suspectus: sed nihil occurrit melius.

In IV.

1486. 8. *αἰσθάνεσθαί τι τῶν τοιέτων.*] Sententiam spectaui magis, quam verba, quae mendo carere non videntur.

1488. 6. *δεδελωκέναι.*] *δεδελευκέναι.* Nam illud actiuum est.

23. *βελευομένων.*] Malim *βελομένων.* quae duo verba saepe confusa videas.

1489. 14. *κἂν ἀκέσαντες δυσχεραίνωσι ταῦτα.*] Puto, *κἂν ταῦτα*, saltem haec, coniungi debere.

In V.

1490. 15. *ἐξηταομένη πάντα.*] *ἀντὶ τῦ ἐξετάσασα, ἢ ἐξετάζειν εἰωθυῖα.*

In VI.

1491. 10. *προτρέψειαν.*] Fortasse *προτρίψειαν*, vel *τρέψειαν.*

DEDICA-

DEDICATIONES ATQVE PRAEFATIONES DEMOSTHENIS EDITORVM.

ALDVS PIVS MANVTIVS Romanus Danieli Clario Parmenſi. S. P. D.

Summum locum in oratoria tenere apud Graecos Demoſthenem, & in poetica Homerum, nemo eſt, qui ambigat, ſic apud Latinos M. Tullium in oratoria eſſe facile principem, in poetica vero Mantuanum poetam. Quod ita mihi verum eſſe videtur, vt non modo non futurum vnquam putem, qui hos ſuperet, adaequetue, ſed ne accedat quidem propius. Et quanquam duo haec admirabilium ingeniorum paria ſucceſſu adeo felici ſuos elucubrarunt libros, et tradiderunt poſteris, vt aeternos reliquerint: non tamen eodem ſucceſſu aut vitam vixerunt, aut oppetierunt mortem. Nam Poetae et quietiorem egerunt vitam, et ſua morte mortui ſunt: oratores vero in ſummis ſemper vixerunt moleſtiis, et tandem crudeliter occubuerunt: quippe qui rebuspubl. regendis incubuere: in quibus, ſi rudis es, et ineptus, abjectus viuis et inglorius, atque publicorum munerum omnino expers: ſin vero aptus, ac paulo, quam caeteri, ingenioſior, adtrahis ad te aerumnas, ὡς καικίας νέφος, adisque plerumque periculum capitis, quemadmodum accidiſſe Demoſtheni et M. Tullio legimus. Verum ex duobus his infelicior Demoſthenes fuit. Nam et cum vitiis quibusdam natus eſt, quae induſtria non mediocri tolli oportuit. Vnde Valerius Max. Alterum Demoſthenem natura, alterum induſtria fecit, et puer admodum priuatur patre, ſub infidis et auaris tutoribus educatus eſt, quos male adminiſtrata tutela, in ius vocare coactus, non ſine labore immodico, ac periculo, deperdita etiam ablatorum parte, euicit. De eo ſic in eius vita Libanius: ὀρφανὸς δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομιδῇ νέος· ἦν μὲν, ὡς φασιν, ἀσθενὴς τῷ σώματι καὶ νοσώδης, ὥστε μηδὲ εἰς παλαίστραν φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν ἀθη-

ναίων παῖδες εἰώθεσαν· ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπτετο, καὶ βάτταλος ἐπωνυμίαν ἔχων· hoc est, vt et graecarum literarum rudes intelligant. Triuatus autem patre admodum iuuenis, fertur imbecilli fuisse corpore, et valetudinario adeo, vt neque ad palaestram accederet: quemadmodum omnibus Athenienſium pueris moris erat. Quapropter vir factus ab inimicis in molliciem mordebatur, appellabaturque cognomento Batalus; & paulo inferius: εἰς ἄνδρας ἐγγραφεὶς, εὐθὺς ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐνεχείρησατο, κακῶς διοικηκότων τὴν οὐσίαν αὐτῷ. καὶ εἶλε μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἠδυνήθη πάντα ἀπολαβεῖν, ὅσα ἀπολώλεκε· id est, cum primum adſcitus est inter viros, ſtatim tutoribus, male ipſius facultatibus adminiſtratis, diem dixit, et euicit quidem eos, ſed non omnia potuit, quae amiſerat, recuperare. Et in eadem: ἔτι καὶ ἐκείνων μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν τὴν γλῶτταν ἐκ φύσεως· τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος. hoc est, ad haec et illa commemoranda, Demoſthenem et lingua balbum et imbecillis fuiſſe lateribus. Idem in eadem: καὶ γὰρ δειλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τῆ δήμῳ θορύβους καὶ εὐκατάπληκτος, ὥςε εὐθὺς ἐξίεσθαι· διά τε τοῦτο φασιν αὐτὸν ἀνεμον ῥαγδαῖον τρέφοντα καὶ κινουμένην σφοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τὰς ἀιγιαλὰς βαδίζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἤχῳ συνεθίζεσθαι φέρειν τὰς τῆ δήμῳ καταβοάς· hoc est, et enim primo timidus ad concionum ſtrepitus fuit, vt ſtatim deficeret et conſternabundus. propterea vero aiunt ipſum vehementem ventum, commotumque admodum mare obſeruando ad littora accedere, et recitare, ſonituque maris populi clamores ferre conſueuiſſe. Idem in eadem: παρειλήφαμεν δὲ κἀκεῖνο, ὡς καὶ ξίφος ποτὲ ἐκ τῆς ὁροφῆς ἐπήρτησε, καὶ ἱσάμενος ὑπὸ τοῦτο ἔλεγεν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐν τῷ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὦμον ἐώθει κινεῖν. ὑπερεκρέμασεν οὖν τῷ ὤμῳ τὸ ξίφος ἐν χρῷ, καὶ ἕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς ἠδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ πρέποντος σχήματος: hoc est, accepimus vero et illud, ſuſpenſum ab eo fuiſſe enſem de recto, atque ſub ipſo ſtetiſſe, cum recitaret. Quod hanc ob cauſam feciſſe dicitur: Inter dicendum mouere indecenter humerum aſſolebat: ſuſpendit igitur enſem ad cutem humero imminentem: atque ita metu plagae in decenti ſe forma continuit. Praeterea cum maxime in patria floreret, nunc inuidia ciuium, nunc Philippi Alexandrique Macedonum maximorum regum perſecutione nunquam quieuit, immo a Philippo in pugna victus magna cum ignominia fugit. Tum bis exulauit, primo in Aegina, et Troezene, L. etiam talentis ab Areopagitis damnatur

tur Alexandro rege, secundo autem Antipatro imperante capitis a populo damnatur, autore Demade, in Neptuni templum, quod erat in Calaurea insula, non tam salutis gratia, quam vt inde quotidie patriam prospiceret, e Troezeniorum vrbe confugit, inibique hausto veneno, cum a satellitibus traheretur, excessit e vita. Quemadmodum in ejus vita Plutarchus meminit. Operae precium autem visum est, quaedam ex eius epistola ad magistratus populumque Athenienſium hic inferere, sunt enim huiusmodi. (hoc est) Sed de his cum multa possim scribere praetermitto. Nullius enim me conscium esse culpae, ad vtilitatem quidem imbecillum esse experientia didici, ad maiorem vero moestitiam inferendam, vehementissimum omnium. Quoniam autem omnibus accusatis reconciliati estis, id quod bene factum dixerim, et mihi velim reconciliemi, viri Athenienses: nam vos neque vlla adfeci iniuria, Deos testor et heroas, mihi autem testis est omnis anteacta vita, cui magis iustum est vt fidem habeatis, quam culpae mihi nunc iniuria illatae, neque ego pessimus, minimeue eorum fide dignus videbor, qui calumnia sunt circumuenti. Atqui discessus meus immerito vos mihi reddit iratos; neque enim spe vestri destitutus discessi; neque alio animum applicuerim meum, sed primum quia ignominiam carceris molestе animo ferebam: deinde quoniam propter aetatem imbecillo corpore miseriam perferre non poteram. Item non existimabam, nolle vos vacare me vituperio, quod nullo vobis emolumento fuit, sme vero perdidit. Ad haec in vobis, nullis aliis animum fuisse meum, multis signis poteritis perspicere. Nam et vrbem petii, non in qua res maximas essem ipse acturus, sed in quam et maiores nostros profectos esse cognoueram, quo tempore illis de Persarum rege periculum imminebat: et cuius plurimam erga vos beniuolentiam esse perspexeram, haec autem est Troezeniorum ciuitas, cui opto, vt Dei potissimum, ob ipsius erga vos beniuolentiam, et collatum in me beneficium, sint omnes beniuoli, tum ipse, seruatus a vobis, queam referre gratiam. Caeterum cum in hac nonnulli, vt mihi gratificarentur, increpare nos conarentur, idque mei animi ignoratione ego eos pro viribus, vt bene dicerent, vt meum erat, admonui, qua potissimum causa puto eos omnes admiratos publice me honorasse. Sed cum viderem, beniuolentiam quidem hominum magnam, sed vires in praesentia imbecillas, in Neptuni templum profectus, in Calaurea insula me contineo, non solum tutelae gratia, quam mihi esse spero ob

reuerentiam numinis, (neque enim certe scio, nam quae in aliorum arbitrio et voluntate posita sunt, tenuem ac incertam praebent periclitanti tutelam) sed etiam quia patriam prospicio inde quotidie: erga quam tantae mihi conscius sum beniuolentiae, quantam consequi opto a vobis. Quapropter, viri Athenienses, ne diutius hisce detinear malis, ea mihi decernite, quae olim aliis, tum ne quid indignum vobis mihi eueniat: tum etiam ne supplex aliis esse cogar, nam nec vobis quidem id decori fuerit. Quod si redeundi vobiscum in gratiam nulla mihi sit spes reliqua, mori me esset melius. Videtis, quantis semper in malis versatus fuerit miser. Quare non miror à satyro scriptum, Diis ille aduersis genitus, fatoque siniſtro. Quid quod illo etiam tot jam secula mortuo, suum adhuc fortuna, licet semper varia sit, atque instabilis, seruare tenorem videtur? Nam abhinc fere triennium desideranti tibi orationes Demosthenis, breui me informatas mea cura publicaturum recepi. Sed tot id mihi tentanti acciderunt impedimenta, vt persaepe excudi coeptas intermiserim, Carteromacho etiam nostro demirante, illudque Iuuenalis saepe repetente, Diis ille aduersis genitus fatoque siniſtro, cum etiam admodum quam pauca earum orationum exempla imprimenda curauerim, idque coactus, quod in nullo ante accidit volumine excuso in thermis nostris. Quorum omnium est mihi optimus testis Angelus Chabrielus patricius Venetus, excellentis vir ingenii, et in vtraque lingua doctissimus, Demosthenisque studiosissimus, qui a me hoc opus quotidiano fere, vt ait ille, conuicio, vt iam excudendum curarem, efflagitabat. Quanquam et illud seruasse videtur fortuna, vt, quemadmodum felix ille semper fuit eloquentia, et aeternitate scriptorum suorum, ita nescio, quomodo pulcherrimus hic liber omnium, quos imprimendos vel latine vel graece curauimus, exit in publicum ex aedibus nostris. Quamobrem si serius ad te venit, quam et tu volebas, et ipse desiderabam, non mihi velim imputes, sed Demosthenis infortunio, quem summo cum labore et industria feciſſe, quae fecit, omnia, legimus. Rursus pulcherrimis characteribus et perquam decenti forma, habituque, nec non castigatissimus, exit in manus hominum, ὡς κατὰ τὴν παλιγγενεσίαν, non tamen industriae nostrae, sed assiduis curis adscribas, quam illius gratiae, et felicitati, quam semper in suis habuit lucubrationibus. Has vero Demosthenis orationes, Clari doctissime, nomini tuo nuncupatas, ex Neacademia nostra emittimus, ob multas causas, sed praecipua est singularis benivolen-

niuolentia in te mea, ob miram probitatem tuam, et doctrinam, bonarumque literarum cognitionem. Tum quia in inclyta ista vrbe alumna virorum nobilium Epidauro, cui nunc Rhacusae est nomen, et latinas, et graecas literas profiteris, instituisque iuuentutem istam eloquentiae studiosam arte dicendi, quod duce Demosthene, et te interprete, quam facillime consequetur. Id quod eo etiam feci libentius, quoniam si cuipiam reipublicae Demosthenis orationes die nocteque voluendos accurate existimo, isti existimo. Nam etsi viros omni virtute praeditos, et prudentissimos habet, quales vidi ipse Venetiis Danielem Restium secundum apud Venetos fungentem legationis officio, et Petrum Mentium Restii collegam, tamen praeceptis quam optimis oratorum omnium Demosthenis facile principis, quanta tyrannis, et Philippis habenda sit fides, non obscure cognoscet. Nam cum aliis plurimis rempublicam Atheniensium admonet diuinus orator cauendum esse a tyrannis, qui sint natura rerum publicarum inimicissimi, vt lupi ouium, tum his verbis in prima pro Olynthiis oratione: καὶ ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς ἄλλως τε κἂν ὅμορον χώραν ἔχωσι. hoc est: et omnino tyrannis infida res est rebuspubl. praesertim si vicinam illi regionem habuerint, et in secunda contra Philippum: οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι. hoc est, non enim tutae sunt rebuspubl. nimiae hae cum tyrannis consuetudines. Et paulo post: ἓν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὐφρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν, καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους· τί οὖν ἐστι τοῦτο; ἀπιστία. ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε. ἐὰν ταύτην σώζητε, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε· τί οὖν ζητεῖτε ἔφην. ἐλευθερίαν. εἶτ' οὐχ ὁρᾶτε φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις ἐναντίος. hoc est, commune vero quoddam natura prudentum possidet in se tutamen, quod bonum omnibus est, et salutare, maxime autem populis aduersus tyrannos: quodnam igitur illud est? incredulitas, hanc custodite, hanc complectimini: si hanc seruaritis, nihil aduersi patiemini. Quid igitur quaeritis, inquam? Libertatem. Nonne videtis Philippum alienissimas ab ea vel appellationes habentem? omnis enim. rex et tyrannus inimicus est libertati, et contrarius legibus. Habes igitur tandem, mi Clari ab Aldo tuo, quas jamdiu desiderasti Demosthenis orationes, habet vrbs Epidaurus quem debeat librum ad suam vtilitatem nocturna versare manu, ver-

fare diurna, habent et caeterae respubl. quemadmodum prudenter se regere, gubernareque atque a tyrannis reddere tutas queant, habet studiosissimus quisque, a quo vna cum graeca lingua, et eloquentiam optime discere, et vtilissimum in sua republica praestare se possit. Vale. Venetiis mense Octobr. M. D. IV.

ERASMI ROTERODAMI

ad Heruagianam primam praefatio. Des. Erasmus Rot. Ornatissimo Adolescenti Ioanni Georgio Paungartnero. S. D.

Vt antehac pessime de studiis merebantur isti, qui praesentis lucelli cupiditate maledicis ac futilibus libellis implebant orbem: ita bonorum omnium fauore digni sunt, qui curam omnem atque industriam huc conferunt, vt vetustos multorumque seculorum consentientibus suffragiis probatos autores nobis reuocent, idque cum dignitate. Demosthenem autem inter Graecos rhetores sic esse primum, vt vix inuenias, quem cum illo possis conferre, magnus eruditorum omnium consensus est. Neque non recte praeceptum est illud, ab optimis auspicandum esse. Eaque quondam apud Latinos e probatissimis poetarum pueri discebant literarum elementa. Nec id dissimulat Horatius ita de suis poëmatibus vaticinans: hoc quoque te monet, vt pueros elementa docentem occupet in vicis Sosiorum balba senectus. Plurimum enim refert, qui succus rudem etiamnum ingenii testulam imbuat. Vtiliter quidem primam latini sermonis institutionem a selectis poetis auspicabantur, quod hi praeter virtutes oratorias, habent aliquid proprii nitoris ac iucunditatis, qua velut esca, dulcibus magis, quam salubribus, gaudens aetas alliciatur ad studiorum amorem. Itaque quisquis latinos poetas intelligit, rectius intelliget oratores. Apud Graecos diuersa ratio est. Tantum enim discriminis est inter poetarum et oratorum dictionem, vt credas illos diuersa lingua loqui. Eoque fit, vt, qui a poëtis fecerunt institutionis rudimentum, quum ad oratorum lectionem sese contulerint, subinde velut in peregrino sermone restitent, et licet quid quaeque vox declaret, non ignorent, tamen sensum non percipiant. In causa est schematum, troporum et idiomatum proprietas, in quibus haud ita multum opitulantur Lexica. Hac quidem in parte praeclaram operam τοῖς φιλογλώττοις nauauit

nauauit Guilhelmus Budaeus. Verum vt puerilibus ingeniis Romanae Linguae non ſtatim accommodus eſt M. Tullius, qui, Fabio iudice, nulli valde placet, niſi qui iam egregie profecerit: ita Graecarum literarum peritiam ambientibus non arbitror admodum conuenire Demoſthenem, qui plus artis habet in receſſu, quam prima fronte prae ſe ferat. Hic enim, quod honorifico ioco dixit Demades, ſcripſit ad aquam, nec niſi a ſobriis ac vigilantibus poteſt intelligi. Proinde quod de M. Tullio ſcripſitq. Fabius, pari iure de Demoſthene dici poteſt: is ſe ſciat in arte dicendi profeciſſe, cui Demoſthenes valde placere coeperit. Quemadmodum tabula magno artificio depicta nemo magnopere delectatur artis imperitus, ita Demoſthenis diuinum illud, et quod facundiſſimi quique ſemper in eo mirati ſunt, τὸ δεινὸν, non ſentitur, niſi et rhetoricis praeceptionibus exercitatis, et hiſtoriarum cognitione inſtructis. Itaque patiar, vt puer quidem deguſtet Demoſthenem, ſed ad eum ſerio redeat, iam factus oculatior, quo perſpiciat illam vere atticam venerem, illud excuſſum iudicium, illa ſummo artificio contorta enthymemata, poſtremo vim illam omnibus admirabilem, vix vlli imitabilem. Elegans interim fuerit exercitatio, quod a veteribus nonnullis factum eſt in Homero ac Virgilio, ſi quis idem faciat in Demoſthene et M. Tullio, vt ex collatione locorum deprehendat, quid hic ab illo ſit mutuatus, et vbi noſter ſit Graeco par, vbi ſuperior, vbi ab exemplari nonnihil degeneret imitatio. Vix alia res aeque conducit ad parandum iudicium. Non hic ſumturus ſum operam in laudando Demoſthene, ad quem pro dignitate praedicandum opus eſſet eloquentia Demoſthenica: imo nulla potius opus eſt eloquentia ad eum laudandum, quem vno ore in coelum ferunt omnes. nec tibi calcar addere ſtudebo, Georgi cariſſime, quem conſpicio in hoc pulcherrimo ſtadio tuapte ſponte haud ſegniter currentem. Quaeres, vnde mihi cognitus curſus tuus, qui te nunquam viderim. Optimam tui partem vidi, adoleſcens fortunatiſſime, adeo ἐναργῶς te mihi ſuo penicillo depinxit Viglius Zuichemus, haud vulgaris artifex, cui domeſtica conſuetudine penitus cognitus ac perſpectus es. Quin tute mihi teipſum tuis ad me literis ſic expreſſiſti, vt ſi coram adeſſes, plus videre nequeam. Illic exoſculatus ſum iſtam felicem indolem tuam, qui, vix egreſſus annum decimum ſextum, ſcribas epiſtolas primum bene latinas, deinde quod pluris facio, ſenſibus argutis, et apte ſibi connexis. Quid autem collaudem iſtum ingenuum ac liberalem pudo-

rem, quid singularem istam in me pietatem, quam tota spirat epistola? Et hic agnosco germane germanam ornatissimi viri Ioannis Paungartneri prolem. Iampridem enim mihi cum eo viro ictum est amicitiae foedus, quam ego fane rem inter praecipuas felicitates meas numero. Quid enim illo candidius, aut amabilius? In huius foederis consortium temet tuo iure inseris, mi Georgi. In hoc enim possessionum genus, et fas est, et aequum est, viuo etiamnum patri haeredem existere. Vt tali parente multo beatior es, quam paternis opibus: ita istis egregiis animi dotibus, quas tibi partim largita est propicii numinis benignitas, partim industria tua tibi paris, longe verius ac splendidius locuples fueris, quam maiorum tuorum quamlibet amplis facultatibus. Accipe igitur Demosthenem, qui nunc prodit ceu positis novus exuuiis nitidusque iuuenta, simul et mutuae meae in te pietatis μνημόσυνον et studiorum tuorum incitamentum futurus. Multum debemus Aldo, qui nobis primus oratorum principem dedit, plus debemus Heruagio, qui non parum addidit illi, tum dignitatis, tum etiam commoditatis, haud mediocribus impendiis parique vigilantia, vt iam merito possint omnes admirabundi dicere, ἕτος ἐξιν ὁ ἐκεῖνος Δημοσθένης. Posthac igitur expectabimus abs te epistolas, semitullianas ac semidemosthenicas. Vale. Datum Friburgi Brisgoae, postridie cal. Augusti. Anno M. D. XXXII.

I. BERN. FELICIANI praefationes ad suum Demosthenem Illustri ac Reuerendo Abbati cliuae Mariae Vangaditiae Francisco Lauretano Io. Bernardus Felicianus. s.

Cum superioribus diebus, Abbas clarissime, Demosthenis, oratorum omnium facile principis, orationes collectis quibusdam antiquis codicibus recognoscendas suscepissem, quo ad studiosorum vtilitatem castigatiores aliquantulo excuderentur, memini ex te audiuisse, cum nonnulli docti viri apud te essent, quorum consuetudine summopere delectaris, ex huiusce rei occasione sermonem de eloquentia incidisse. ita vt alii supra modum eam extollerent, omnibusque et artibus et scientiis anteponendam arbitrarentur. alii non modo id non approbarent, verum etiam eam vituperarent, et vt suspectam vitandam omnino censerent. Id autem licet absurdum, nouum tamen mihi esse minime videbatur. Cum enim mecum

mecum considero multos ex grauissimis simul atque antiquissimis auctoribus, qui eloquentiam vel laudare, vel vituperare studuerunt, eos comperio vel plura, quam par erat, ei attribuisse, vel plura detraxisse, quam res ipsa postulabat, atque ita vtrosque, dum eius vel praestantiam nimis admirantur, vel abusum nimis deuitandum censent, multis de tota re non recte sentiendi ansam praebuisse. Nam qui eam commendant, fere vno consensu omnes bonorum omnium humanorum causam ei adscribunt. eam congregasse a principio homines, cum in syluis ferarum more vitam traducerent atque ad vrbes condendas induxisse. eam leges instituisse, sine quibus communis vita esse nulla posset. eam mansuetos e feris, ciuiles e rusticis homines reddidisse. eam demum esse, qua sola a bestiis differamus. Quod cum dicunt, non male illi quidem se gerere censendi sunt, si vel loquuti pro occasione, vel eloquentiae nomine sapientiam omnem complexi esse intelligantur. Re enim vera non oratio est, sed ratio et intelligentia, quae a brutis hominem distinguat. nec eloquentia est, sed sapientia et prudentia, quae dispersos ac vagantes homines in vnum collegerit, ac vitam humanam omnem et vrbibus condendis, et legibus instituendis excoluerit. Sermo enim postea tanquam minister, et eloquentia tanquam ancilla subsequuta necessario est. Sed si ita absolute quae dicunt, accipiamus, quam recte id fiat, alii viderint. Mihi certe persuaderi non potest, quo pacto recte illi sentiant, qui horum scriptorum auctoritate permoti in eam opinionem venerunt, vt nulli rei, nisi facundiae, studendum esse credant, nullosque esse, qui scire quippiam possint, nisi etiam dicendi peritia praediti fuerint. Adde, quod hi quoque omnes eos scriptores, qui non ita eleganti stilo de praeclarissimis rebus et verissimis monumenta posteris reliquerunt, vel tanquam indoctos et imperitos abiicienðos censent, quasi verborum lepore et fucis rerum cognitio et peritia metienda sit; vel licet earum scientiarum, quas tradunt, de quibusque differunt, etiam peritissimos fuisse confiteantur, tanquam barbaros tamen et ineptos negligendos putant, pluriſque faciendum afferunt eum, qui de quibuslibet vel seuissimis rebus eleganter et copiose tractarit, quam qui de grauissimis, et maxime seriis generique humano vtilissimis infacunde et ieiune disputarit, remque hanc non secus, atque in artificum ac statuariorum operibus spectandam esse aiunt, in quibus forma longe maiorem, quam materia, laudem et gloriam sine controuersia mereatur. Ac propterea assiduum barba-

ris bellum indixere, ita enim appellant omnes eos, qui cultum orationis et lenocinia non persequuntur, licet veritatis subtilissimi et acutissimi indagatores alioqui sint. vt si quando in sanctissimos theologos et doctissimos philosophos incidant, eos omnino abhorreant, et quasi inculto sermone nihil vere et recte explicari potuerit, sed omnia peruersa et falsa dici necesse sit, statim reiiciunt, ac damnant. neque vident, si formae eloquentiam comparare voluerimus, statuariorum exemplum minime hic esse accommodatum. quippe quum materia extrinsecus artifici huic suppeditetur, scriptor ipse sibi eam plerumque faciat, et materia artifici propter formam exhibeatur, in rerum explicatione et dissertatione forma ob materiam illustrandam et patefaciendam adhibeatur, vt videlicet, quod animo concepimus, id eloquendo ita exprimamus, vt alteri innotescat. Quocirca si modo facere id volunt, longe meliorem et accommodatiorem veritati comparationem sumere a nummis possent, quibus forma materiae causa imprimi consueuit, quo signo fit, vt quid et quanti valeat materia, cognoscentes ea ad necessarias res vti facile possimus. Qui igitur nummum vel plumbeum, vel alioqui adulterinum, sibi carum propterea habet, quia signum in eo artificiose factum admiratur, neque eum, etsi maxime legitimus sit, maximeque ipse indigeat, ad vitae vsus impendere vult, is nummo abutitur, vtilitatemque eius, ob quam signum illi inditum est, nullam percipit. At nobis ita faciendum non est, sed sicut qui vel necessaria, vel diuitias, sibi comparare vult, omnes vel quam pessime signatos nummos, modo boni sint, non veretur admittere. Sic nos, qui intelligentia indigemus, committere non debemus, vt vel barbare admodum scriptos libros, si bonarum rerum scientiam polliceantur, vllo modo repudiandos, vel quam differtissime compositos, si de inutilibus et vanis rebus tractant, magni faciendos censeamus, quin etiam, si de seriis et vtilibus maxime differant, non temere admittendos putemus, ne, quemadmodum illorum oculos monetae forma ita praestringebat, vt vti ea in necessarios etiam sumtus non paterentur, sic animum nostrum ornatus orationis et dicendi elegantia extrinsecus adeo occupatum detineat, vt ad sensa ipsa considerauda penetrare non sinat. Nam si neglectis rebus, id quod facimus, non tam, cum eas prorsus non discimus, quam cum non ab iis discimus, qui eas docent, sed ab iis, qui eas tantummodo eloquuntur, sermoni excolendo vacare voluerimus, verendum est, ne, dum in ea re caeteris hominibus praestare conamur,

qua

qua homines brutis antecellere credimus, picis et pſittacis ſimiliores euadamus. Si recte quidem fortaſſe ad imitationem loquamur, quod ratione carentibus etiam animalibus aliquando contingit, ſapiamus autem, quod proprium hominis eſt, parum recte. At vero qui eloquentiam vituperant, vt caetera omittam, artem eius inter adulationum ſpecies reponunt, atque id eſſe animae dicunt, quod corpori eſt obſonatrix. Sicut enim illa variis condimentorum illecebris guſtum fallit, nec permittit, vt ciborum naturalis et ſincerus ſapor percipiatur, ita hanc variis verborum lenociniis turpibus et iniuſtis rebus honeſtatis et iuſtitiae ſpecie obducta iudiciorum rectitudinem omnem diſtorquere ac peruertere. Vt qui his aſſentiantur, contra quam priores illi faciebant, nihil admittere ſine ſuſpicione velint, quod aliquod in ſe vel mediocre eloquentiae ornamentum ac lumen prae ſe ferre videatur, eloquentiamque omnium pene malorum in cauſſa eſſe hominibus arbitrentur. quippe cum ea praua ex ſe ſit, non niſi praue vti quiſpiam poſſit. Nam ſi ad veras res, quas in animo habemus, exprimendas, non ad fingendas falſas et fucandas ea vti vellemus, ſatis vnumquemque in ea re, quam bene nouit, eſſe eloquentem poſſe. ſed miror, ſi haec reuera, et non ad hominum petulantiam, quibuscum loquebatur, exagitandam diceret Socrates, quippe qui eam turpem ſane doctrinam glorioſe profiterentur, qua cauſa inferior dicendo ſuperior efficeretur, cur medicinam laudaret, cum ipſa, quae ad ſalutem hominum inuenta eſt, ad perniciem nonnulli interdum abutantur. non enim quod electionis et hominis vitium eſt, arti eſt attribuendum. Nam eloquendi et dicendi ars, quae rhetorica eſt, cum inſtrumentum ſit, ac ſimilis dialecticae, laudabilis ac vitae humanae perquam neceſſaria facultas, quae non ſecus atque illa non aliquam definitam ac certam materiam habet, in qua verſetur, ſed in unaquaque re probabilitatem indagat, atque inuenit, tam deſtruitur ac tollitur, ſi in eius rei praeſtantiam transmutetur, cui applicatur, quam ſi eius qui ea vtitur, prauitas ipſi adſcribatur. Quemadmodum enim dialectica ſi decipiendi propoſito diſtorqueatur, dialectica non amplius eſt, ſed ſophiſtica et captioſa, cuius non in arte, ſed in abutentis voluntate, vitium eſt: ſic rhetorica, quae fallit ac decipit, licet nomen aliud diſtinctum non habeat, ſed Rhetorica etiam ipſa appelletur, Rhetorica tamen non eſt, ſed captioſa, et falſa Rhetorica, vitio vtentis peruerſa. Quae merito quidem vituperatur, modo cum id fit, hominum prauitatem tunc, non artem, reprehendi non igno-

ignoremus. Ars enim ipsa ad imperitos homines, eosque omnes, qui in subtilibus rationibus percipiendis non sunt exercitati, docendos persuadendosque necessaria admodum est. Quod enim dialectice inter philosophos, id inter ciuiles munus rhetoricae est. Nam si in ciuitatibus haec non esset, quae, an vtile aliquid esset, aut inutile, inter consultores, an iustum, aut iniustum, apud iudices, an honestum, aut turpe, apud spectatores ostenderet, confusa omnis vitae traductio, atque administratio haberetur. Cum enim pro sua quisque opinione facile decipi possit, et segnes natura ad discenda bona homines sint, tum etiamsi sciuerint, facile affectu aliquo ita deprauentur, vt ad non agenda bona procliuiores euadant, ille, qui hac facultate est praeditus, tria huiusmodi gerendarum rerum impedimenta ex animis hominum aufert, tribus ad persuadendum idoneis modis adhibitis. Ne enim plerique, an vtile sit, quod agendum videtur, an iustum, quod iudicandum est, an honestum, quod est approbandum, ignorent, iis orator eloquentiae artifex rationibus, non subtilibus illis quidem, sed ad ciuilium hominum captum accommodatis, docendo in tribus causarum generibus veritatem manifestat. ne item ad discendum segnes sese exhibeant homines, delectando allicit, ne quamuis verum sciant, vitio tamen deprauati aliud facere velint, mouendo afficit, atque ita ad agendum quodammodo compellit. Nam si quis haec tanquam suspectas artes, et violentas machinas euitandas censet, is auditorum insciitiam si vult, damnare potest, qui nullo alio modo intellecturi erant, eum vero, qui ad illorum imbecillitatem orationem suam accommodat, nisi laudare certe non debet. Tantam siquidem auctoritatem, dignitatem et excellentiam apud omnes obtinet, vt, sicut vituperandus nullo modo est, ita laude et gloria ex sese adeo abundet, vt laudibus extrinsecus petitis minime indigeat. Nam quamuis alii scientiis et disciplinis instructus ad persuadendum accedat, propria tamen laude esse contentus potest. Sicut orator hic noster, qui clarissimus inter omnes hoc in genere est, quem prae manibus habemus, licet aliis disciplinis fuisset eruditus, et ex Platonis schola multa praeclara didicisset, et Thucydidi, scriptori Athenienſi, tantum studium adhibuisset, vt octies sibi eius historias describendas putarit, nullius eorum gloriam sibi videtur affectasse, nisi eius rei, quae huius tantummodo artis sine dubio propria est. Cum enim quinque haec partes habeat, inuentionem, dispositionem, eloquutionem, memoriam et pronunciationem, ab Andronico

histrione

hiſtrione interrogatus, quid in Rhetorica primum eſſe exiſtimaret, pronunciationem dixit, et ſecundo, et tertio idem reſpondit, quoad deſiit ille interrogare, vt non tam praecipuam, quam ſolam rhetoricae propriam partem pronunciationem eſſe ſignificaret. propterea videlicet quum caeterae omnes ita aliarum rerum cognitionem interdum innexam habent aliisque omnibus etiam philoſophicis diſputationibus communes ſunt, vt aliarum, ſi quis recte non aduertat, videri ſcientiarum poſſint, haec ſola ſine vlla controuerſia non alteri, quam huic arti, adſcribi queat, atque iccirco tantam operam ſibi ei adhibendam duxit, vt non tam orationes eius et ſcripta, quam induſtria et exercitatio in ore omnium ſit, et apud omnes celebretur. Quis enim eſt, qui meditationes eius in cubiculo ſubterraneo non admiretur, cum inaequalem tonſuram etiam capiti adhibuiſſet, ne ſibi aliquando inde exeundum eſſet, atque ita ſtudium intermitteretur. Quis lecti eius anguſtiam non decantat, qua id conſequi procurabat, vt incommoda cubatione occaſio ei ſurgendi tempeſtivius exhiberetur? Quis id non celebrat, cum ſe antelucanis fabrorum vigiliis ſuperari aegre ferebat? Quem illa eius diligentia non mouet, cum ad Phalericum profectus ad vndarum fragores calculis etiam in ore ſumtis pronunciare orationes aſueſcebat, quo poſtea et clarius verba proferret, et tumultibus populi non exturbaretur? Quid, cum gladiis de tecto ſuſpenſis, ita pene, vt humeros attingerent, domi ſe ad dicendum exercebat, ne geſtu humeri incompoſito actionem corrumperet, nonne animos hominum capit? Hanc igitur pronunciationem, cui praecipue ſibi incumbendum cenſuit hic auctor, cuiusque praecipue gloriam videtur appetiuiſſe, praecipuum quoque in eius orationibus locum obtinere exiſtimandum eſt, vt cum eas legimus, non modo caereris aliorum omnium anteponamus, ſed quia pronunciationem auctoris animo concipimus, ipſas ſe ipſis quoque eſſe admirabiliores iudicemus, et plus, quam legamus, intelligamus, et licet vox eius non audiatur, ſemper tamen aduerſarii eius voce illa aures noſtrae perſonent, quid ſi ipſum audiremus? vt non immerito Macedonum rex Philippus, contra quem acriter ſemper inuehebatur, cum ei recitatae orationes aliquae eius eſſent, neque ſe alium quempiam, quam ipſum, in bello adverſum ſe conſultorem ſuiſſe electurum dixerit. orationesque ipſas ob vim actionis, quam prae ſe ferebant, cum Iſocratis quasdam athletis e palaeſtra ſimiles ſibi videri aſſeruiſſet, militibus comparauit, quippe cum ita vrgeant rem ſemper,

ita

ita instent, ita vero certamine, et non vmbratili semper vtantur, vt terrere veritate ipsa et cogere videantur. Tametsi mihi quidem etiam, dum lego Demosthenem, arrogans illa Gorgiae, et Protagorae, aliorumque veterum sophistarum professio non admodum absurda apparet, qua discipulis suis pollicebantur se eos esse arte sua ciuilium agendarumque rerum peritos esse effecturos. namsi id intelligere volebant, si quis recte praecepta artis fuisset sequutus, atque ex eorum praefinitione in ciuitatibus opportune deliberationes, et iudicia, vel etiam demonstrationes pertractasset, eum non mediocrem ciuilem peritiam in orationibus suis prae se laturum, quis non videt, vt omittam interim inuentionis acumen, dispositionis apta momenta, eloquutionis diluciditatem, et grauitatem, ac demum actionis summam vim, qua tanquam spiritu quodam reliqua omnia noster hic orator animauit, tantam in scriptis eius ad vitae humanae actionem pertinentium sententiarum copiam inesse, vt sapientissimi philosophi munere fungi videatur? tantam morum ciuitatum, et rerum publicarum administrationis peritiam, vnde salus ipsis comparetur, vnde periculum et pernicies impendeat, vt ex eius lectione, si quis diligenter aduertat, tam, pene dixerim, ad res agendas instructus vnusquisque possit discedere, quam ex quouis accuratissimo historico? Sed haec hactenus, ne ineptus existimer, si laudes eius dicendo illustrare videar velle, qui dicendo omnium pene laudes obscurauit. Haec enim ea de causa dicta a me sunt, vt eloquentiam sicut propria laude fraudandam non esse, ita sua tantum posse esse contentam ostenderem. et egregium hunc oratorem etiamsi non aliunde, quam ex arte eloquentiae, gloriam ei attribuamus, ex ea adeo clarum ac celebrem apud omnes esse, vt aliam laudem, quamuis adeptus sit, non multum tamen desiderarit. Cum igitur, praesul optime, hic tibi non immerito adeo placeat, vt in aliorum etiam grauiorum studiorum occupationibus lectionem eius tibi nunquam intermittendam censueris, posteaquam excusus iam est, eum tibi dicandum duxi, vt sub eius nomine in manus hominum prodiret, qui illius esset studiosissimus. Tum etiam, vt, cum ego in eo excudendo operam vnonullam impenderim, labore hoc qualicunque tibi oblato, obseruantiae in te meae, qua multis de causis iam diu te prosequor, significandae occasio mihi in praesentia daretur. Nam praeterquam, quod vestra ista familia tum morum integritate ac virtutum splendore, tum imperatorum, quorum copia maxime floruit, gloria et rerum gestarum amplitudine, tum

Leonar-

Leonardi, aui tui, Principis optimi, praestantia, ac dignitate illustrata adeo clara ac celebris semper fuit, vt conciliare sibi animos omnium facile potuerit, atque ob id ipse etiam communi nomine propenso erga eam animo semper fuerim, priuata tamen causa atque illa quidem tam grauis beneuolentiae mihi accessit, vt nunquam eam ex animo meo quoad vixero vlla deletura obliuio sit, Antonius, omnibus quidem, qui illum nouerunt, non sine praefatione nominandus frater tuus. qui cum adolescentiae annos nondum excessisset, et abbas electus tanta ingenii perspicacia esset praeditus, tanto scientiarum, et literarum praecipue sacrarum amore inflammatus, tanta in negotiis tractandis prudentia instructus, vt ex ista familia prodiisse, quasi praecipuum germen agnosceretur, et sacerdotii istius praesul dignissimus iam haberetur, me, a quo summopere obseruabatur, maxima prosequebatur benevolentia, atque inter eos delegerat, quibuscum saepenumero versaretur, ac de literarum studiis colloqueretur. vt temperare a dolore interdum vix possim, cum memoria repeto, quam repente morte praeuentus ex hominum consuetudine maxima omnium cum iactura et moerore sublatus fuerit. in tantam enim spem omnes induxerat, vt nemo esset, qui dubitaret, quin, vbi maturior aetas accessisset, et eruditionis et sanctitatis nostris temporibus singulare exemplum esset futurus. Nam ex eius obitu licet boni omnes iacturam maximam feciſſe censendi sint, speque omni, quam summam de eo habebant, frustrati iacuerint, ego non tam moleste tuli, quod eius sanctissima consuetudine tam repente caruerim, etsi id mihi contigit molestissimum, quam quod, cum ex eius familiaritate specimen quasi quoddam et probitatis et amicitiae concepissem, vbi ipse decessit, ita animum desponderim, vt, quia, quod simile ei esset, non facile reperiebatur, probitatem amplius huiusmodi vllam inuenturum me esse diffiderem. Nunc vero, cum tu, clarissime Francisce, qui in locum eius successisti, et ingenio, et studiis plane eum referas, eandemque morum probitatem prae te feras, vt non tam dignitatis, quam propositi, atque animi etiam eius successor fuisse videaris, nihil vereor, quin eam exspectationem, quam ille de se apud omnes concitauerat, sustinere ac tueri etiam magnifice possis. Suscipies igitur in praesentia Demosthenem, ac quoties eum in manus sumes, frequenter autem id facturum te esse non dubito, non tam summum oratorem, quam maximum etiam amoris in te mei iudicium sumere te existimabis. Vale.

Stu-

Studiosis S.

Cum Demosthenis orationes ad commodum vestrum parua hac forma excuderentur, in tres partes eas diuidendas censuimus, ne, si vno volumine omnes fuissent comprehensae, in tantam magnitudinem excresceret liber, vt vana omnis vtilitas fieret, quam ex forma hac eratis habituri. Apte autem incidit, vt absque vlla nisi parua admodum veteris ordinis mutatione facta diuisio sit. Nam in prima parte deliberatiuae omnes positae sunt, eo quo prius erant ordine collocatae. atque id merito quidem, propterea quod par erat, vt consultandi, et deliberandi Rhetoricae species, quae prima et grauissima, maximeque ad ciuitates regendas necessaria est, primum etiam in ordine locum obtineret. His et deliberatiua exordia, et duas demonstratiuas orationes subiunximus, quae in finem libri in veteri impressione reiecta fuerant, illa, quod idem genus spectabant, has, quia, cum adeo paucae essent, vt vnum volumen conficere per sese possent, sed alicui ex aliis tanquam appendix annectendae essent, ei annecti commode posse videbantur, quod minimum omnium erat futurum. Secunda pars iudicialibus iis tantum dicata est, quae vel de decretis et legibus praeter leges latis, vel de legationibus male actis, vel huiusmodi aliis publicis causis scriptae sunt. Tertia caeteras omnes complexa est, quae ad tutelas, haereditates, mercaturas, atque id genus priuata commercia attinent. Haec enim tertium, quemadmodum publica secundum, locum sibi merito vendicant. nam sicut priuata publicis, ita iudicia esse inferiora deliberationibus debent. quippe cum iudicia sint, quae non tam ea, quae ex legibus, quam quae ex deliberationibus constituta sunt, si recte gerantur, honoribus, si male, poenis ciues afficiat. Tres autem hae partes diuersas lectiones, quae in contextu asteriscis notatae sunt, suas quaeque in calce repositas habet. Errata vero, quae inter excudendum contigere, in calce tertiae omnia omnium partium restituenda curauimus. Valete.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΛΔΟΥ ΜΑΝΟΥΚΟΣ

τῷ αἰδεσιμωτάτῳ πατρὶ, Λευδοουίκῳ Βεκατελλίῳ, τῷ Ῥαβέλλου ἐπισκόπῳ, ἀποστολικῷ Ἐνετίῃ ληγάτῳ, χαίρειν.

Οσον μὲν ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς τὴν χαλκογραφικὴν ταυτηνὶ τέχνην συνεισήνεγκεν, σχεδὸν οἶμαι πάντας

τας εἰδέναι. παραλαβὼν γὰρ αὐτὴν ἐλλειπῶς ἔτι καὶ πονήρως φερομένην, ἅτω σφόδρα φιλοπονησάμενος ἐπηύξησέ τε καὶ μετεκόσμησεν, ὥστε μηδεμίαν τό γε ἐς αὐτὸν ἧκον, τοῖς ἐπιγιγνομένοις ὑπερβολὴν καταλιπεῖν. ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι μὲν προεθυμούμην τοῖς τοῦ πατρὸς ἐγχειρήματιν ἐπεξελθεῖν, μηδὲ καταδεέστερον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων, ὑπό γε μὴν παντοδαπῶν ἀσχολιῶν καὶ ὧν μετὰ χεῖρας ἔχω ξυγγραμμάτων περιπτώμενος, ἔτι δὲ περισσίαν χρημάτων ἀπορίαν ἔχων, ἠρέμην τέως ἡσυχίαν ἄγων, κατολιγωρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὲρ δύναμιν ἐγχειρῶν· ἐδὲ πολλοῦ δεῖ τῆς ἐσομένης ἄξια διαπραξάμενος δόξαι προσδοκίας. καίτοι πολλοί μοι προτρέποντες ἐσημέραι τῶν φίλων ἐπιπλήττειν ἐπεχείρουν, ὡς ἄρα αἰσχρὸν, εἰ μεγίστας καὶ κάλλιστας ἔχων παρὰ τοῦ πατρὸς τὰς ἀφορμὰς ὑπὸ ῥᾳθυμίας ἐθελοκακοίμην, καὶ περιορῴην ἐμαυτὸν ὑφ' ὧν ἧκιστα ἐχρῆν παρευδοκιμούμενον, καὶ τὴν τέχνην ταῖς τῶν ἄλλων πλεονεξίαις διαφθειρομένην, ἐξὸν κατ' ἴχνη χωροῦντα τοῖς ἐκείνου ἐπιτηδεύμασιν, ἀείμνηστον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνημεῖον ἐμαυτῷ παρασκευάσαι. ἔτοι τοίνυν καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχειν δοκοῦντες, ἐκ ἐλάνθανον λόγῳ ξυμπροθυμούμενοι μόνον, ἔργῳ δ' ἐδὲ κατὰ μικρὸν ἂν τὴν τυχοῦσαν ἐπιμέλειαν παρασχόντες: ὅπερ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ πολλοὶ, συμβουλεύοντες μὲν προθύμως, παρὰ δὲ τὰς χρείας ἐδοτιοῦν τοῖς φίλοις ὑπεργοῦντες. σὺ μέντοι μόνος ἀμφότερα παρασχόμενος, δεῖγμα μέγιστον τῆς σῆς μεγαλοψυχίας καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ φιλίας ἐξενήνοχας, σεβασμιώτατε πατὴρ, ἃ μόνον τὰ κράτιστα ξυμβουλεύων, ἀλλὰ δὴ καὶ πόρος χρημάτων ἐξευρίσκων, καὶ δαπανῶν, αὐτός τε ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπιχορηγῶν, καὶ τοὺς ἄλλους πείθων: ὥσθ' ἱκανὴν ἤδη παρασκευὴν συγκεκροτῆσθαι τοῖς ἀξιόν τι λόγου ποιεῖν προαιρουμένοις. ἐδόκει μὲν ἔν τοιούτων ἀφορμῶν λαβομένοις μὴ μένειν, ἀλλ' ἐγχειρεῖν τὴν ταχίστην, ἅπανθ' ἁπλῶς ἐντυπόντας, καὶ τὰ πρὸ τοῦ, καὶ τὰ μηδέπω,

καὶ τήμερον ἐκδεδομένα. σκοπεμένοις δ' οὐδὲν ἐφαίνετο τό γε νῦν ἔχον ὕτω προὔργου τοῖς νεωτέροις ἐσόμενον, ὡς τὸ τῦ παιανιέως τετὶ βιβλίον· ὃν δὴ καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ τῇ τῶν νοημάτων εὑρέσει, καὶ τῷ κάλλει τῆς ἑρμηνείας, καὶ, συλλήβδην εἰπεῖν, πᾶσι τοῖς ἄλλοις τῦ λόγυ πλεονεκτήμασι καὶ τὰς πρὸ αὐτῦ καὶ τὰς μετ' αὐτὸν ἀνθρώποις ὑπερβαλλόμενον ἅπαντες ἴσμεν. τέτε τοιγαρῦν τὰς λόγες ὡς οἷόν τ' ἦν ἐπιμελέσατα διορθωσάμενοι, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν ἀντιγράφων ἀντεξετάσαντες, σοὶ προσφωνῦμεν, ἐ μὰ δία τῦ γε δοκεῖν ἀμείβεσθαί σε τῆς μεγαλοδωρίας, (ἀνόητος γὰρ ἂν εἴην, εἰ, τοσέτων καὶ τηλικέτων ὑπαρξάντων μοι παρά σε εὐεργετημάτων, προηρέμην δὶ ἐπιτολῆς ἀπολύτασθαι τὸ χρέος) ἀλλ' ὥστε πᾶσι ποιῆσαι καταφανὲς τῆς τε σῆς καλοκἀγαθίας τὸ μέγεθος, ἔτι δὲ καὶ τῦ βιβλίυ τετυ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκδοθησομένων, εἴπερ ἄρα τί περιέσαι τοῖς νέοις ὄφελος, σοί γε πάντως τὴν περὶ τέτε προσήκειν χάριν, τῷ μόνῳ τὸ καλὸν τῦτο καὶ ἐπωφελὲς ἔργον ἐνεγκαμένῳ. ὅτι μὲν ἔν καὶ τοῖς παρῦσιν ἀγαπήσεις, καὶ μόνης ἡμᾶς ἀποδέξῃ τῆς προθυμίας, εὖ οἶδα, εἴπερ ἐγὼ τὸ φιλόσοφον τῦ τρόπυ καὶ τὸ μεγαλόφρον ἐκ ἀγνοῶ τὸ σόν. ἐγὼ δὲ πειράσομαι μὲν ἀεὶ τιμᾶν σε τοῦτοις, οἷς τυγχάνω δυνάμενος, εἰ δ' οὐχ, ὡς προσῆκεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄξιαν τὴν σὴν, τό γε μὴ παντάπασιν ἀχαρίτως ἔχειν τῆς γνώμης πᾶσιν οἴσομαι φανερὸν κατασήσειν. ἔρρωσο.

IOANNES HERVAGIVS

Graecarum litterarum ſtudioſis. S. D.

Quanquam res ipſa docere poterat, quantum haec noſtra Demoſthenis Orationum editio, reliquis omnibus, quae adhuc editae ſunt, emendatior ſit: noſtri tamen muneris eſt, vobis, o ſtudioſi, indicare, vndenam exemplaria tam emendata habuerimus: ne et illi merita laude ſuorum laborum fraudentur: et vos, tantorum virorum nominibus auditis, rarum aliquid atque praeclarum in noſtra hac editione eſſe, nullo modo dubitetis. Solent enim res non ſua modo vi et natura,

natura, ſed cum etiam ab artificio, tum vel maxime ab artificis excellentia et nomine laudari. Mirabantur veteres, ſi quis Apellis vel Zeuxidis tabulam oſtendiſſet: & nos quoque, ſi quis Dureri germani, aut Titiani itali picturam proponat: non tam ſaepe artificii cauſſa, quam artificis. qua in re non fallimur omnino. Permagni enim refert, quem quodque opus autorem prae ſe ferat: quod ab excellentibus artificibus non niſi praeclara opera ſoleant proficiſci. Sic ille paſtor non ineptus apud poetam, pocula quod diuini Alcimedontis opera eſſent, magni facienda cenſet. Quid ſi omnia reliqua accedant, quae valent ad laudem, et materiae bonitas, et artificii pulchritudo, et artificis praeſtantia, nonne tum perfecta et conſummata laus eſſe videatur? Quamobrem cum nos in noſtro hoc Demoſthene edendo, duorum clariſſimorum virorum, Petri Daneſii Galli, et Vincentii Obſopoei Germani, exemplaria, caſtigationesque ſecuti ſimus, iam exiſtimare debetis, qualem vobis exhibeamus Demoſthenem, nitidum certe, et innumeris erroribus repurgatum. Neque enim vllis aut ſumtibus, aut laboribus parcimus, quo vobis veteres illos vtriusque linguae autores clariſſimos ſuo priſtino nitori reſtitutos exhibeamus. Habetis igitur in hoc autore omnia illa, quae modo ad perfectam laudem requiri dicebam: Demoſthenem ipſum primum, at Dii boni, quantum artificem? qualemue oratorem? eum, quem aſpectabant, cuius ob os Graii ora obuertebant ſua: de quo praetereunte dicebant: Hic eſt ille Demoſthenes, qui Ciceronem nobis, quantus eſt, effecit. Deinde etiam, quos modo laudaui, Daneſium et Obſopoeum, qui in Demoſthene reſtituendo praeclaram nauarunt operam. Artificium vero, etſi ex ipſo artifice iam cognoſci potuit, tamen melius et certius ex ipſarum orationum textura et lectione intelligetur. Supereſt materies, in qua artifex iſte diuinus artem ſuam declarauit: ea vero hic tam ampla eſt, tamque late patens, vt omnes philoſophiae partes attingere videatur. Nam et res in obſcuritate naturae latentes interdum hic orator in apertam lucem ſplendida et illuſtri oratione trahit, et de virtutibus et vitiis ornatiſſime dicit: et argumentis ſic pugnat, vt contra ſtare aduerſarius nullo modo poſſit. Verum haec ad tria cauſarum genera omnia referunt oratores: ad conſultationes, ad laudes, et ad iudiciales controuerſias. Iudiciales autem cauſae ſunt bipertitae; aliae enim ſunt de publicis rebus ciuitatis, aliae de priuatis ciuium inter ſe litibus. Itaque et ex his tribus orationum voluminibus, primum con-

ſultationes et laudes, quod hae pauciores ſint, quam iudicia continet: ſecundum, iudiciales cauſas eas, quae de publicis rebus diſceptant: tertium, priuatas ciuium controuerſias. Noluimus enim commoditatem, ſi qua in hac tripartita diuiſione ineſt, aſpernari, ne vobis aliqua ex parte deſuiſſe videamur. Valete. Baſileae, Calend. Ianuarii. 1547.

DIONYSIVS LAMBINVS. Lectori.

Abſoluta eſt tandem, lector erudite, Demoſthenis editio, omnibus literarum graecarum ſtudioſis tamdiu exſpectata, et tantopere exoptata: atque iis quidem temporibus abſoluta, quibus vix quisquam hoc auderet optare, nedum ſperare. Cum enim ſcirent omnes homines, qui literarum graecarum ſtudio delectantur, Demoſthenem a Gulielmo Morelio, typographo regio, viro experiente ac ſtrenuo, et, quamquam non admodum locuplete, magnis tamen et multis artis typographicae facultatibus atque adiumentis ornato, annos abhinc circiter duodecim, temporibus reipublicae etiam tum tranquillis et pacatis, coeptum eſſe excudi: ſed propter motus ciuiles tum primum in Gallia ingruentes atque orientes, et tempora turbulenta ac formidoloſa, eſſe intermiſſum: quid erat minus credibile, quam propter quas cauſas opus tam praeclarum, tam plauſibile, tam vendibile denique, fuiſſet de manibus poſitum, annosque circiter decem iacuiſſet inchoatum, iisdem cauſis manentibus, atque adeo auctis ac multiplicatis, ab homine, ſi non minus ad tantam rem faciendam idoneo, at certe paucioribus adiumentis ad eam neceſſariis inſtructo, minusque exercitato, de integro in manus ſumi, ac retractari et retractatum ad finem perduci? Verum tamen vicit omnium opinionem Io. Benenati conatus laudabiliſſimus atque honeſtiſſimus, induſtriaque ſingularis, qui, omnibus iam ſperando et exſpectando defeſſis, Demoſthenis editionem tot annos intermiſſam et repetiit, et repetitam, diis hominibusque approbantibus, abſolutam et confectam reddidit. Verum, vt intelligas, lector, quid inter hanc editionem et caeteras ſuperiores interſit, aut quid ad hanc acceſſerit, quod ab aliis abſit: hoc totum tibi breuiter exponam. Gulielmus Morelius annis aliquot ante, quam Demoſthenis editionem ſuſciperet, duo exempla, vnum Aldinum, Venetiis, alterum Germanicum, Baſileae impreſſum, cum octo vetuſtis codicibus manu ſcriptis, ex bibliotheca regia depromtis, diligentiſſime contulerat, omnesque ſcripturae

rae varietates, ac dissimilitudines, etiam eas interdum, quae videri possint minus probabiles, et vix tolerabiles, ad oram exempli Germanici adscripserat. Praeterea scholia in marginibus librorum illorum regiorum scripta, quae in Vlpiani commentariis vsque adhuc impressis non reperiuntur, et vtilissima, et plurima, ita vt quartam partem Vlpiani commentariorum hodie exstantium magnitudine et amplitudine exaequent: haec, quae dico, scholia in oram illius exempli transscripserat. His et aliis facultatibus necessariis instructus Morelius operi tam praeclaro manus admouit. Si nihil aliud, quam rem tantam, auspicatus atque exorsus esset, atque in ipso operis limine ac vestibulo vel rei difficultas non satis antea explorata, vel casus aliquis improuisus atque inopinatus (vt sunt humana) eum rem coeptam inchoatam relinquere coegisset: tamen hoc, sapientum virorum sententia, principium totius sit dimidium, et in omni re honesta solus conatus, etiam si eum non perficias, laudari soleat: magnum quiddam fecisset, laudemque fortasse aliquam meruisset. Nunc autem cum reapse declarauit, se non inanem conatum, neque praecipitem, aut irritum impetum ad negotium susceptum attulisse: (quod facere consueuerunt, qui, non adhibito ad rem, quam instituunt, consilio, neque rei magnitudine diligenter et attente considerata, ad aliquid magnum aggrediuntur,) summa laude dignissimus est: qui quamdiu reipublicae tempora tulerunt, tanto studio in id, quod semel considerate susceperat, incubuit, tantaque animi alacritate in eo perseuerauit, vt Demosthenis editionem usque ad orationem de male obita legatione perduxerit: hoc est paullo minus, quam totius operis dimidium, attigerit. Cum ad eam orationem peruenisset anno, opinor, CIↃ. CL. LX. magnae turbae in Gallia coortae, temporaque reipublicae calamitosa consecuta, bellum domesticum, pestilentia, huius scholae uniuersae infrequentia et solitudo, et paene dicam vastitas: haec et similia mala, opus magno animo incoeptum, et ad id loci perductum, interrumpere coegerunt. Non multo post ille, morbo partim ex vigiliis intempestiuis et labore immoderato, partim ex communium et publicorum incommodorum acerbitate contracto, supremum vitae diem obiit. Quo mortuo spes omnis huius editionis absoluendae omnibus mortalibus praecisa est, praesertim crescentibus in dies discordiis ciuilibus, et post superiora mala sedata ac sopita (non enim dicam exstincta) nouis subinde aliis grauioribus suborientibus, quibus nondum etiam hodie defuncti sumus.

Ita cum Demosthenis editio inchoata multos annos mansisset: Io. Benenatus, totius instrumenti typographici successor, matrimonio cum vidua contracto, factus, partim sua sponte, partim hominum tam longam incoepti operis intermissionem querentium et aegre ferentium vocibus assiduis victus, consilium tandem cepit operi inchoato, et depositio, et vt ita dicam, conclamato, subuenire. Qua in re cum sibi adiutorem aliquem adhibendum esse existimaret, qui et vellet et posset ei rei operam aliquam nauare, se ad me potissimum contulit: quem et publicis commodis libenter inseruire cognouerat, et plurimum sibi in negotio suscepto prodesse posse existimabat. Ego, quamuis in aliis rebus a me institutis occupatissimus, homini amico, praesertim in re tam praeclara, deesse nolui. Itaque continuo reliquam partem exempli impressi, ad cuius oram et scriptur[illegible]am contextus Demosthenis varietates a Morelio adscriptas, et scholia illa Graeca nondum impressa, transcripta fuisse supra dixi, diligenter atque attente relegi, ac recognoui. Ac scholia quidem illa, quae propter Morelii obitum immaturum erant adhuc confusa, et perturbato ordine collocata, ita ut, quo pertinerent, non facile quiuis interdum cerneret, suo quaeque loco digessi atque in ordinem redegi: et Vlpiani commentarios in editionibus vulgatis corruptissimos, quoad eius fieri debuit ac potuit, castigaui atque emendaui. In contextu vero Demosthenis recognoscendo viam mihi iam a Morelio praemonstratam secutus sum, simulque Benenati voluntati morem gessi, vt nihil prorsus a vulgata et recepta scriptura mutarem: sed omnes dissimilitudines vel ad oram libri adpingendas, vel in calce collocandas curarem. Qua quidem in re tanta fuit Benenati religio, cui facile assensus sum, vt lectiones et interpunctiones vulgatas nonnunquam vitiosas retinere maluerit, dummodo earum emendationes vel in margine, vel in calce libri representarentur, quam cuiquam maleuolo vllam iustam reprehendendi ansam relinquere. Meminerat enim, de mea Ciceronis editione, qui sermones hominum partim imperitorum, partim iniquorum fuissent, cum dicerent, me nimium mihi iuris in Cicerone emendando assumsisse: non oportuisse a lectione recepta discedi: satis fuisse lectionis varietates et scripturas in antiquis codicibus repertas, aut quantumuis probabiles coniecturas, in annotationibus locari. Ne quid igitur in Demosthene quicquam tale a nobis esse factum queri possit, (quamuis hominum inuidorum et indoctorum sermones semper contemserimus, et nostram in Ci-

in Cicerone emendando induſtriam doctis omnibus probatam eſſe compertum habeamus) ita religioſi, vt dixi, in hac editione fuimus, vt lector hoc ſibi certo promittere queat, et Demoſthenem omnium, qui vnquam editi ſunt, emendatiſſimum, Gulielmi Morelii, Io. Benenati opera, nonnihil etiam mea, quod quidem in mea manu fuit, nunc ſe eſſe adeptum, et nihil tamen, quod quisquam vel maleuolentiſſimus criminari poſſit, in eo eſſe immutatum. Haec te, lector, ſcire volui, priusquam ad Demoſthenem legendum tuum ſtudium conferres. Si qua operarum errata ſunt, alienam culpam praeſtare non debemus. Vale et hoc labore fruere. Lutetiae anno CIↃ.IↃ.LXX. Kalend. Febr.

IO. BENENATVS TYPOGRAPHVS Lectori.

Cum duodecim abhinc annos Gulielmus Morelius Demoſthenem, oratorum omnium facile principem, typis mandare coepiſſet, et hanc editionem primum turbulenti reipublicae motus, bellaque inteſtina, et difficultas rei familiaris ex malis communibus nata, intermittere coegiſſent: deinde eius viri mors breui conſecuta totam rem ita impediſſet, vt perexigua et perquam tenuis ſpes eius de integro aggrediendae relinqueretur: nobis tandem, anno ſuperiore, Gregorii Nazianzeni ab Iacobo Billio Brunaeo, S. Michaelis in Eremo abbate, viro literis graecis et latinis, omnique doctrina liberali perpolito, in latinum ſermonem conuerſi editione abſoluta, in mentem venit, Demoſthenem, quem ab omnibus graecarum literarum ſtudio deditis valde amari atque expeti ſciebamus, aliquando repetere, eiusque editionem inchoatam relictam abſoluere. Cui oneri ſuſtinendo cum humeros noſtros inualidos eſſe facile intelligeremus, ſiue ſumtus in eo negotio faciendus, ſiue difficultas in exemplo recognoſcendo, et ſcripturarum varietatibus conſiderandis, ac ſcholiis ordine diſponendis, ſpectaretur, auxilium ab aliis nobis petendum eſſe exiſtimauimus. Et quod ad ſumtum quidem attinet, hunc nodum non tam cito, neque facile expediuimus: altera autem difficultas non multo minor reſtabat: qua qui nos libentius, aut facilius leuaret, quam Dionyſius Lambinus, literarum graecarum profeſſor Regius, non videbamus. Itaque cum ad eum confugiſſemus, ab eoque petiuiſſemus, vt nobis tanto oneri ferundo impari-

bus opem ferret: ille continuo, pro sua erga omnes humanitate, et pro suo in literas et literarum studiosos amore, de quibus bene merendi neque finem, neque modum vllum facere potest, quamuis esset in aliis rebus, iisque difficillimis et vtilissimis rei literariae futuris occupatus, nobis operam suam pollicitus est et promissum exsoluit. Quod si eius occupationes, vt summo iure poterant, ita hoc nobis adiumentum denegassent, nisique quasi quidam Hercules Atlanti defesso in partem laboris successissent, profecto, vt ingenue fatear, tantam negotii molem perferre non potuissem. Cum igitur Dionysio Lambino huius editionis absolutae magna gratia debeatur, tum Gulielmo Morelio mortuo nulla satis ampla laus tribui potest, qui primum hoc opus orsus est: deinde librorum veterum regiorum ope fretus, Vlpiani commentarios plus quarta parte auctos nobis reliquit: cum praeter diligentiam et industriam nihil de suo addiderit. nam quicquid additum est, additum ex libris manu scriptis quibus in recognoscendo Demosthene vsus est: ex quibus omnes scripturae varietates in marginem vnius exempli Heruagiani fideliſſime transtulerat, idemque et in multis aliis libris, antequam e vita decederet, fecerat, et in pluribus facturus erat, si vita suppeditasset. Quare omnium bonorum fauore dignus erat, qui tantum studium, tantamque industriam ad vetustos codices quasi e situ eruendos, et ex eorum auctoritate vulgatos restituendos conferebat.

Quod ad Demosthenis laudes attinet, ridiculus sane essem, si in tanto oratore laudando inanem operam hic sumere vellem. Satius enim est de eo tacere, quam pauca dicere, eiusdem tamen aliquot elogia ex veteribus sumta, in quibus colligendis nobis operam nauauit D. Lambinus, subiecimus.

Vale, lector beneuole, et si quid bene de tuis studiis meremur, viciſſim faue.

Hoc autem, lector erudite, admonendus es, cum Morelius octo, vt dixi, codicibus in recognoscendo Demosthene vsus sit, eos literis graecis in margine huius editionis significari, verbi gratia, vnus significatur litera α. alius litera β. alius litera γ. et sic de reliquis. Caeterum notae marginales respondent notis, quae sunt in contextu. Voces, quae includuntur huiusmodi obeliſco ', et huiusmodi nota apostrophi ' desiderantur in libris sua litera significatis. Huiusmodi autem asteriſcus * indicat, vocem vel voces additas esse in margine, quae absunt ab aliis codicibus non significatis.

Numeri,

Numeri qui sunt ad marginem commentariorum, respondent numeris indicibus, qui sunt ad marginem contextus. Multas scripturae varietates, et dissimilitudines, praeter eas, quae sunt in margine libri, in calce posuimus, et cum eis, si qua errata operarum humanitus admissa sunt, eorum emendationes coniunximus. Iterum vale, et nos ama.

HIERONYMI WOLFII

ad Eusebium Episcopium industrium et magnificum Typographum, in varias lectionis Demosthenicas Praefatio.

Institutum tuum, viro bono et docto, et tuo quoque cognomine dignum, (quod παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν fieri scis) non modo multos et magnificos autores: sed et ornate et emendate, cum accuratis indicibus, eosdem in publicum edendi, magnopere probo: tibique et fructuosum et laudi sempiternae fore confido. Inter quos et Demosthenicum hoc opus, propter summam vtriusque oratoris autoritatem, non postremas esse laturum, consentaneum est. Quo libentius etiam rectae voluntati tuae, et D. Theodori Zwingeri acerrimo iudicio, perlegendo et conferendo et excerpendo Luteciano Demosthene, morem gessi, quamuis et perpetuis laboribus fessus, et variis morbis pene confectus. Ac quod ad Vlpianum attinet, Morelius non malam nauauit operam, eumque nobis et auctiorem et paulo correctiorem exhibuit: cuius editionem in exprimendo sequaris licebit: coniecturis tamen etiam nostris (si videbitur) alicubi adhibitis. Scholia quoque, etsi pleraque non magni momenti, quibus longe plura (fortassis et meliora) e Lexicographis colligi possent, equidem non reiicio: vereor tamen, ne qui me rideant, qui istiusmodi λεπτολογήματα conuersione mea dignatus sim: eoque magis, quod in declaratione verborum, cum vtriusque linguae, in etymologiis, deriuationibus, significationibus, in translatis, synonymis, contrariis, constructionibus, in aliis compluribus, diuersa ratio sit: ineptiae et nugae inanes vitari vix possunt. Nam Graeca ex altero latere sita, Latinis admiscere, quamuis aeque ineptum, tamen alicubi vitare non licuit: quod Scholiastes iste, quisquis fuit, saepe nimium diffusus lectorum ingeniis, elementarios pueros docendos potius suscepisse videtur, quam eloquentiae Demosthenicae candidatos. Sed vtut sit, ego nihil ab vllo editum

in hoc opere, praeterire volui: cum non ignorem, ea, quae plerique docti viri pro nihilo ducunt, a quodam non postremae notae professore magno cum supercilio et ostentatione exquisitae diligentiae atque doctrinae pro suggesto fuisse decantata, vel deplorata potius ac elatrata, vt fuit ἐμπαθὴς ille homuncio et quamuis pene edentulus, mordacissimus, et in canina facundia (qua nimis petulanter et in me et in alios et me et se longe doctiores et clariores viros inuectus est) exercitatissimus, et, cum lippus esset, in perspiciendis omnium scriptorum erroribus ac vitiis acutissimus. Qui quidem recte sibi cauit, quod nihil in publicum edidit: μή τι πάθῃ τὸ κ' ἔρεξε δικητ' ἰθεῖα γένηται. Sed ille valeat cum suis assectis et imitatoribus; nos coepta, bonis auibus prosequamur. Vlpianum igitur, vt dixi, pellegisse non poenitet. In ipso autem Demosthene conferendo, haud scio an operae pretium fecimus. Nam coniecturae nostrae οὐκ ἀσκοπα τοξεύουσαι, Aldino, duobus Heruagianis, Feliciano, Manutiano, Pannonio, Augustano Demostheni adhibitae, καὶ ἐπίκρισις ἀπὸ μεγάλης φρονήσεως, καὶ ἐμπειρίας πολυχρονίου γενομένη (εἰ καὶ φορτικώτερον τοῦτ' εἶναί τισι δόξει τῶν θασκαινόντων) interposita, id praestitisse videntur, vt acutus et eruditus lector alia exemplaria, vel expressa, vel manuscripta, non magnopere sit desideraturus. Curatum enim est diligenter, vt et orthographica errata vel alioqui deprauata tollerentur, et confusa distinguerentur, neque quidquam, quod ad rem pertineret, praetermitteretur. Itaque, si quid apud te valet mea auctoritas, mi Episcopi, sequeris eos codices, qui manu mea emendati sunt, et sub Calend. Ianuar. ad te missi: omnibus tamen asteriscis repudiatis, qui librum magis deformant, quam lectorem adiuuant. Qui si ita ignauus est et socors, vt annotationes nostras in locis suspectis et dubiis consulere grauetur, non asteriscis, sed obeliscis erit excitandus. Paucas tamen clausulas, quae ex Augustano et Luteciano codice accesserunt, suis locis contextui facile inferes et Graeco et Latino. Has enim conuerti: caeteras varietates graece tantum notaui, alicubi tamen censura addita. Quod si spatium et tempus datum fuisset, συμπάσας τὰς πολυπλόκους ἀναγνώσεις ordine orationum ipsarum et distinctione seruata, contulissem: superuacaneas (in diuersis enim libris eaedem saepe exstant) resecuissem: retentis tantum aut necessariis, aut non omnino respuendis, cuiusmodi sunt τὰ συνώνυμα καὶ ἰσοδυναμοῦντα. Nunc cum trimestri non amplius spacio tantum opus, vna cum Isocrate Graecolatino, proximis nundinis

nis edito, inter varias occupationes, perlegendum fuerit, malui τὴν κρείμβην δεικάκις παραθεῖναι ἢ μηδάπαξ. Nam superuacanea facilius auferuntur, quam praetermissa supplentur. Ac varias lectiones omnium editionum consignatas habes, quarum numeros, si soliis impressiones duae accommodari nequierint, praetermittendos censeo: lectorem monendum ex ipsa serie orationum et locorum, quo quaeque nota pertineat, facile deprehendi. Obsopoei castigationes integras excudi placet, iisque ordine subiici Lutecianas et Augustanas: nisi forte istic habeas virum doctum et acri in Graecis iudicio praeditum, qui id efficiat, quod ego temporis angustiis exclusus, non volens praetermisi. Agnosco enim et in hoc opere fortunam meam: quae subinde aut aliquid turbarum dat, otium speranti, aut adiumentum rei accurate conficiendae surripuit. Nam primum, ne diu optata, et perquam meae valetudini necessaria quiete, paucos hosce, qui restant, vitae meae dies fruerer, oportuit Luteciam nunc demum parere, quod integrum Zodiacum annorum parturiit. Neque id factum reprehendo, de quo gratiam habemus omnibus iis, qui aliquid operae ac studii ad id contulerunt: sed factum meum narro, καὶ τοι ἐχὶ τῇ τετράδι, ἀλλὰ μετὰ τὴν πανσέληνον διαμέτρησιν γενόμενος. Deinde si ad manum habuissem exempla Demosthenis et Vlpiani a me correcta: facilius et consignare, et suis locis inserere omnia potuissem. Nunc verendum est, ne quaedam aut transponantur, aut inculcentur saepius, aut detrahantur. Quae sollicitudo ita me angit: vt ipse Basileam irem, cauendae istiusmodi confusionis ergo: nisi et feruitute et imbecillitate corporis, quod, hoc tempore, nec pedestre iter, nec vectationem ferre potest, impedirer. Tua autem sollertia et cura, perspecta in caeteris lucubrationibus meis, non parum me recreat. Quod si D. Zwingerus Amphitheatro suo παγκοσμίῳ καὶ αἰσμυήσῳ exornando minus occupatus esset: is vnus ἢ μόνον ἰητρὸς, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ, πολλῶν ἀνταξίως ἄλλων, omni me cura liberaret. Sed cum nefas sit, grauiores illius occupationes, καὶ φιλοσοφωτέρας ὄσας, τοῖς ῥητορεύμασι τοῖς ἡμετέροις interpellare: si vel ipse ea quae ex Luteciano et Augustano codice excerpta sunt, pellegeris, vel, ab alio non indocto perlegenda curaris: facile apparebit, quid, et quo loco, vel Demosthenis, vel Vlpiano sit inferendum, quid omittendum. Si vero per alia negotia nec ipse praestare haec potueris, nec hominem idoneum nactus fueris, neminem tam ingratum, tam iniquum fore puto, qui non potius candide

probet

probet ea, quae dedimus, quam quae, neceſſitate coacti, praetermiſimus, importunius requirat. Et vt exiſtant tales (ſunt, enim qui metere velint, vbi non ſeuerunt: et ea exigant, quae non dederunt: et ad ſuum arbitrium fieri et dici oportere omnia, ſomnient) his vnum illud reſponſum volo: ὦ φροντὶς ἱππόκλειδη. Quanto enim ſupercilio illi me accuſarint, tanto eos animo contemnere decreui: μέγα τῆς συκοφαντίας ἀλεξιφάρμακον πάλαι παρεσκευασμένος, τὸ ἀφροντιστεῖν ἐκ περιουσίας, μᾶλλον δ' ἐμφύτῳ βασκανίας τὰ μὲν ἡμέτερα διαβαλλόντων, οὐδὲν δὲ τῶν ἑαυτῶν βέλτιον ἐκ τῆς ἰδίας πολυμαθημοσύνης, ἧς ὁ κενεώτερον ἄλλο, προφερόντων καὶ ἐπιδεικνύντων. Atque haec, de Vlpiano, de Scholiis, de ipſo Demoſthene dicta, hoc loco ſufficiant. De varietate autem tanta, tamque multiplici codicum, vt de veritate lectionis pene deſperari queat, paulo pluribus agendum eſt. Ac primum ſtatuendum, eruditos ſcriptores, cum lucubrationes ſuas publicarent, in ſingulis ſententiis vno quodam certo eloquendi genere, non pluribus ac diuerſis, eſſe vſos: eoque, quod aptiſſimum et elegantiſſimum, ex magna et ampla verborum copia ſelectum, iudicarent. Non igitur tanta diuerſitas ab ipſis librorum autoribus, ſed ab eorundem corruptoribus proficiſcitur, ſiue librariis, ſiue criticis, ſiue ſcholiaſtis: quorum hi poſtremi non tam ſua, quam deſcribentium culpa mutationibus germanae ſcripturae occaſionem dederunt. Gloſſemata enim, eaque aut diuerſis libris diuerſa, aut in eodem varia, ſiue marginibus, ſiue ſuperne verſibus addita, ſaepe in contextum irrepſerunt, locoque mouerunt veteres, vt ita dicam, colonos. Sic alia pro aliis ſubſtituta, neceſſaria praetermiſſa, ſuperuacanea inculcata, elegans et numeroſa ſtructura peruerſa eſt ſaepenumero. In quo genere multum peccatur ab iis, qui memoria potius quam oculis in deſcribendo vtuntur, ſententiam animo complectentes, eandemque ſuo modo efferentes, et verbis et ordine verborum neglectis. Cum autem bibliopolae veteres mancipiis vterentur, e quibus vnus aliquid pronunciaret, quae reliqui ſcriberent: ſi vel dictator ille parum commode et diſtincte eſt locutus, vel e ſcribis aliqui, aut ſurdaſtri, aut fortuito ſtrepitu ac tumultu perturbati fuerunt: quis alios alia ſcripſiſſe miretur? Acceſſit inſolens quoddam καλλιγραφίας καὶ τῆς διὰ σημείων τινῶν συντομίας ſtudium: nihilo melius quam ipſa κακεγραφία. Vtraque enim τὸ εὐαναγνωστον (qui omnis ſcripturae finis praecipuus eſt: vt orationis τὸ εὐκατάληπτον καὶ εὐήκοον) impediit, cum eosdem characteres et ductus et notas compendiarias

rias alii aliter, pro ſua quisque intelligentia et perſpicientia, legerent. Itaque τὰ ἐκ τοῦ δυσαναγνώστου παρεράματα non pauciores mutationes, quam αἱ παρακοαὶ, pepererunt. Nam de libris aut mutilatis, aut vetuſtate, et caſu quopiam corruptis, aut a blattis et tineis eroſis, atramento etiam exoleſcente, καὶ ἐξίτηλα τὰ γράμματα exhibente, quorſum attinet dicere? Iam librariorum inſcitia, incuria, perfidia cui non nota eſt? Quae μεταπλασμῶν genera non crebro occurrunt? Omnia certe plena videas προσθέσεων καὶ ἀφαιρέσεων, ἐπενθέσεων καὶ συγκοπῶν, παραγωγῶν καὶ ἀποκοπῶν, ἀντιστοιχιῶν καὶ μεταθέσεων. ἐν αἷς καὶ αἱ ἐκτάσεις καὶ αἱ συστολαὶ ἐμπεριέχονται· διαιρέσεών τε καὶ συναιρέσεων, καὶ οὐ συλλαβῶν μόνων. ἀλλὰ καὶ λέξεων ἃς οἱ μὲν ἀπολύτως, οἱ δὲ ὑφὲν γράφουσι συναλοιφῶν τε καὶ ἐκθλίψεων. Nec deſunt ὑπερβατὰ, ἀναστροφαὶ, διακοπαὶ, συγχύσεις, ὕστερα πρότερα. nec ἐκλείψεις καὶ πλεονασμοὶ καὶ ἄρυθμα καὶ κακοσύνθετα: nec ἀντιπτώσεις καὶ ἀντιμέρειαι, καὶ ἐναλλαγαὶ προθέσεων, ἄρθρων, συνδέσμων, ἀντωνυμιῶν, ἐπιρρημάτων, συγκριτικῶν, γενῶν, ἀριθμῶν, εἰδῶν, σχημάτων, χρόνων, διαθέσεων, ἐγκλίσεων, πνευμάτων, τόνων, παθῶν, συντάξεων, omnium denique eorum, quae Grammatici Graeci ἐπόμενα, Latini accidentia partium orationis appellant, et reliquarum praeceptionum, quae orationem, aut obſeruatae, planam ac perſpicuam reddunt, aut neglectae, obſcurant et deformant. Huiusmodi mutationum tanta multitudo vel in vno Demoſthene occurrit, vt, ſi quis et otio abundet, nec ingenio careat, et eruditione polleat: λεξικὸν σφαλμάτων ἐπανορθωτικὸν conficere poſſe videatur: et in ſalebroſis, obſcuris, dubiis, impeditis locis aliorum etiam autorum, non tam quid ſcriptum ſit, quam quid ſcribendum fuerit, e dictione ſcriptoris, e ratione Grammatica, e ſententia et conſtructione. temeritate remota, diuinare. Nos autem aliis nunc rebus vtilioribus, aut ſaltem magis nobis neceſſariis, vacaturi: pauca quaedam, nullo ordine, vt occurrent, velut ſpecimen proferamus: quae ad caetera genera, quae modo expoſita ſunt, facile referentur. Sumanus igitur haec: καὶ ταῦτ' αὐτοῦ καταμαρτυροῦντες πράξειν φησί. Legendum eſſe καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις me ſententia docuit et erroris animaduerſio ἐκ τοῦ ὑφ' ἓν καὶ τῆς ἀντιστοιχίας. vt et alia plurima ſaepe deſtitutum quindecim codicum auxilio. Διενεγκεῖν· δεῖ ἐνεγκεῖν πέντε καὶ δέκα τάλαντα τοὺς· πεντεκαιδεκαταλαντιαίους οἴκους. Sic πεντεκαιδεκαναία· vt cauſidicae ac potius ſycophanticae artis vno verbo apud Ariſtophanem deſcriptio, στρεψοδικοπανουργία. ὦ ἄνδρες ἀθηναιοῖ alii, ὦ ἀθηναῖοι, alii, ἀθη-

ἀθηναῖοι, vtraque voce praecedente omissa. ὅτι θεοκρίνης ὀφείλει. θεοκρίνην ὀφείλειν: ἁλῴοις· ἁλῷ οἷς. ὧν ἔνεστιν· ὧν ἔν ἐστιν. ὑπόλογον. ὑπὸ λόγον. γεγραμμένα· γράμματα θεσμοθετοῦντα. θεσμοθέτην. ἀφεὶς· ἀφ' ἧς. παιδὸς· ἄπαιδος· ἄποθεν· ἄπωθεν. γράμματι· πράγματι. ταῦτα· πάντα. Haec videntur εἶναι τῆς παρακοῆς e soni similitudine. ἀληθὲς· ἀκριβὲς. τἀληθὲς· τἀκριβὲς· ἠφάνισεν. ἐξήλειψεν. ὁποίας. οἵας. τιμωρίας. κολάσεις. ἡλίκον· ὅσον. Haec Synonymorum permutatio scholiis debetur. πάντα ὅσα· ἅπανθ' ὅσα. κατέγνωτε· κατεγνώκατε· ᾔδεσαν, εἴδεισαν. ἐξαλήλιπται· ἐξήλειπται. διακεκριμένον· διακεχριμένον. ἐνεχείρησε. ἐνεχείρισε. εἰπὼν· ὑπειπὼν. ἀναγκαζομένους· συναναγκαζομένους. ἕνα. μὴ ἕνα. τὰ ἐκ: τά τε ἐκ. παρακατατιθέμενον. παρακατατίθεσθαι. αὐτὸς· οὗτος. οἰκουμένας· οἰκονομουμένας. κρατεῖν· κροτεῖν. παρ' ὑμῖν· παρ' ὑμῶν. ἐγέγραπτο· ἐνεγέγραπτο. ἄδικος· ἀνάδικος. ἀδικεῖν ἀντιδικεῖν. ἀνταδικεῖν. ἐξαιτήσομεν οὓς· ἐξαιτησομένους. διοικῆσαι· διοικίσαι. αὐτὸν· αὐτὸν. ῥήτωρ· ὁ ῥήτωρ. Sed modus sit rei prope infinitae: quam priuato quisque studio, ex iis, quae et a nobis, et ab aliis notata sunt, obseruet. At inquies, quis in tanta varietate veram lectionem deprehendet? Alicubi fortasse nemo: ἴσων γε τῶν ψήφων γενομένων: quoties et verborum eadem vis est, et ratio sententiae atque syntaxeos constat, et non dissimilis est numerorum concinnitudo. Vbi vero alius codex ad haec propius accedit, aliusque ab iisdem recedit longius, quis dubitet, vter vtri sit praeferendus? Atque haec mea adiumenta fuerunt in iis autoribus interpretandis, quorum aut singulos tantum, aut plures consentientes codices habui, neque coniecturas meas, quae et rationem Grammaticam, et sententiae veritatem, et dictionem autoris sollicite consectantur atque diuturnum in graecis litteris (in quibus aetatem consumsi) vsum et iudicium cum multis cariosis exemplis (etsi hoc inuidis et imperitis arroganter dictum videbitur) commutata vellem. Neque hoc a me temere iactari, docere poterunt, Isocrates, Plutarchus, Epictetus, Suidas, Byzantina historia, scholia Ptolemaei, Vlpianus, alia complura, et hic ipse Demosthenes: quem non pluribus locis tot tam diuersa exempla, quam diuinationes nostrae καὶ γνώμη ἐπιτυχὴς correxerunt. Ea autem vt addantur, quae a librariis non deprauata, sed τρωϊκῷ τινὶ πηδήματι omnino praetermissa fuerunt, quaeque non nisi libri integri subsidio restitui possunt (quae perpauca quidem sunt) non est ab homine postulandum. Illud vero, mi Episcopi, et optandum est, et opera pro virili danda, ne operae tuae,

qua

quae nos tanto labore emendauimus, per insciitiam et incuriam denuo corrumpant et depraueut. Quod absit vt fiat cum vtriusque nostrum iniuria atque infamia, et iusta inscriptionis criminatione. Neque vero fiet, te vigilante, καὶ ἐπισκοποῦντος, vt soles, qui multis egregiis voluminibus editis, fidem tuam atque industriam omnibus candide iudicantibus approbasti. Vale. Augustae Vindelicorum XXIII Augusti; quo die typographicis scriptionibus confectis, onus Aetna grauius excussisse, et e dura seruitute aureae LIBERTATI restitutus esse mihi videor. Anni M. D. LXX.

Ad Magnificum et Generosum Virum D. IOANNEM IACOBVM FVGGERVM: Kirchbergae Wissenhorni et Phyrettarum dominum, Caesareae et Regiae Maiestati a Consiliis etc. ingenio, doctrina, virtute ornatissimum, Hieronymi Wolfii in Demosthenem, latinum a se factum, Praefatio.

Quoties, Ioannes Iacobe Fuggere, vitae meae cogito studiorumque rationem, fato quodam rapi mihi videor ad hoc litterarum genus, in quo multos iam annos, nescio quam feliciter, sedulo quidem certe versor ac diligenter. Cum enim puerum olim nulla discendi occasio, nullae parentum et amicorum cohortationes inuitarent, sed potius plurimi deterrerent, natura tamen ita mihi fuit insitus et infixus incredibilis quidam graecarum litterarum et poeseos amor, vt in magnis et fere perpetuis cum fortunae, tum valetudinis incommodis, nunquam hactenus a semel instituto studiorum cursu potuerim vllis rationibus dimoueri. Quam prudenter in eo fecerim, non dico: et si quid peccatum est, satis graves erroris mei poenas do, qui ex adamatis litteris nihil fere praemii, praeter labores et molestia, fero neque vllum prospicio portum, in quo post diuturnas veluti tempestatum iactationes tandem consistere liceat, cum hactenus quidem ab alio exilio (quid enim aliud dicam, etsi non longinquas, crebras tamen at aeque molestas peregrinationes) subinde fuerit in aliud abeundum. Siue igitur ea Fortunae, praepotentis dominae, siue simplicitatis meae culpa sit: ferendum est, non culpandum, quod iam mutari non potest: et miseriis meis haec fingenda consolatio, stationem hanc mihi diuinitus esse attributam, atque in ea strenue pro parte virili elaborandum. Id quod in hunc vsque diem facere non desisto, maiore

omnino

omnino contentione, (si quid amicorum reprehensionibus credendum est) quam vires ac valetudo mea patiuntur. Cum enim docendi prouincia me plus satis exerceat, quicquid reliqui temporis datur, id vniuersum, saepe genio defraudato, legendo, meditando, scribendo consumo. Quod cur faciam, si quis me rogat, verissime respondeo, me sine magna animi molestia non aliter posse facere: siue quia sic assueui, et natus fortasse ad aerumnas sum; siue quod (vt Plinius dicere solebat) omne tempus perire existimo, quod studiis non impendatur. etc. potuissem quidem, et haud scio, an debuissem etiam, hanc sedulitatem in alio vitae genere consumere, quod plus et fructus haberet, et dignitatis. Sed quia serum est post facta consilium, Spartam, quae mihi obtigit, ornare studeo. Anno igitur superiore Isocratem in publicum edidi a me conuersum, qui etsi propter necessariam festinationem et alias incommodationes, non sic emendari potuit, vt vel mihi vbique satisfaceret: ea tamen liberalitate amplissimi et prudentissimi Senatus Norimbergensis (cuius honorificis de me iudiciis non minus debeo, quam munificentiae, ac semper debebo) eo candore doctorum est exceptus, vt me non ideo poenitere debeat illius lucubrationis, quam nunc succisiuis horis secundae editioni adornare conor, vt tantorum virorum fauore et eruditorum approbatione dignior aliquanto videatur. In quo autore cum tyrocinium non inauspicato feciſſem, ac maius opus aggrediendi tempus esse videretur, non magnopere sum aduersatus Ioannis Oporini, doctissimi viri, mihique amicissimi, iudicio, qui Demosthenem latinum iam multis annis a studiosis flagitari indicabat. A quo opere eo minus abhorrebam, quod iampridem eiusdem autoris non modo quasdam orationes ingenii exercendi gratia conuerteram, sed et locutiones minus peruulgatas, et sententias omnes insigniores, in peculiare volumen contuleram: et assiduitate diligentiae fretus, me nauare aliquid atque efficere posse sperabam, quod boni et docti viri approbaturi essent. Neque tamen non prouidebam maleuolorum quoque calumnias, et importuna sciolorum iudicia, quae tam multa, tam varia, tam inter se discrepantia sunt, vt ea persequi et refutare sit infinitum. Delibanda tamen pauca mihi sunt, vt mei mihi consilii ratio nonnulla constitisse videatur. Ac primum eorum sollicitudo, qui metuunt, ne adolescentes conuersionibus freti, graecas litteras negligere incipiant, ita mihi videtur inanis, vt studiosos adolescentes nulla ratione magis incitari posse ad graecas litteras discendas existimem, quam si pro-

si prospiciant, se fidelium interpretum auxilio, quasi compendiaria via, sine magnis molestiis et difficultatibus ad elegantissimae et eruditissimae linguae iucundissimam simul et vtilissimam cognitionem peruenturos. Quos enim prius fortasse nec a praeceptoribus, nec copia librorum satis instructos, desperatio retardabat, ii fiducia interpretationis difficillimum quemque autorem in sua lingua suscipere legendum audebunt: et eam sibi felicitatem gratulabuntur, quod, quae in latino sermone rudiora sunt, et longe infra excellentiam ipsorum autorum, ea non mutilata, non inquinata, non depravata, non imminuta, sed integra, pura, correcta, solida, vt ab autore ipso publicata sunt, cognoscant. Quod certe tanti refert, vt optabilius esset, omnes iis esse ingeniis, ea industria, ea felicitate, vt trium linguarum coniuncta scientia, omnes res cognitu necessarias et vtiles, siue ad pietatis cultum, siue ad rem publ. gubernandam, siue ad mores formandos, siue ad rem domesticam constituendam, et curam valetudinis pertinentes, non exinquinatis interpretum riuulis, sed ex limpidissimis ipsorum autorum fontibus haurirent. Sed videmus, eam ignauiam nostri seculi, et in summa discendi copia fastidium, vt hoc optare audaciae, sperare stultitiae esse videretur. Quare non improbandum erit eorum studium, qui in id operam dant, vt praestantissima veterum monumenta possint etiam a mediocriter literatis aliquo modo intelligi. Idque nonnulli sunt (graues profecto et eruditi viri) qui non paulo vtilius esse putent, quam quod nunc complures sibi studio habent, vt hinc inde male consutis quasi centonibus, nouos, eosque nugaces plerumque libellos (pauci enim vere docti sunt et eloquentes, ad quos haec reprehensio nihil pertinet) concinnent, et cramben, non bis, sed sexcenties repetitam apponant. qui quid efficiunt aliud, quam vt varietate praeceptionum ingenia distrahantur: et bibliothecis in immensum exaggeratis, neglectis libris melioribus, deteriores non raro celebrentur. Plures fere nunc sunt (vt de aliis taceam) artium dicendi methodi, quam ipsarum artium studiosi. Quanto autem esset praestabilius, Aristotelem et Ciceronem eruditis illustratos commentariis studiose legi atque edisci. Quanquam qui sua compendia eo retulerunt, vt illis rectius intelligendis seruiant, eos plurimum profuisse nemo non intelligit et fatetur. Ac eandem etiam interpretationum eruditarum rationem esse censeo: et ego in Demosthene conuertendo eo respexi, non modo, vt a rudibus graecarum literarum legeretur, sed vt cum graeco autore

conferri posſit mea interpretatio et ei per omnia (quantum liceret) exquiſite reſponderet, ac nihil malim, quam vt (quod in multis autoribus factum eſſe video) cum latinis ex aduerſo graeca coniungerentur. Non quod vim illam, et (vt Graeci vocant) δεινότητα Demoſthenicae orationis et atticam venerem, et numeros oratorios vlla ex parte me conſecutum ſperem: quod quis ſibi arroget (his quidem temporibus) niſi prorſus amore ſui nimio et admiratione coecutiat? ſed quod in optima conſcientia lucem non reformido, et ſententias ſententiis appendere ſumma fide ſum conatus, ad eamque rem et tempus (quamuis id ſane iuſto breuius) et diligentiam adhibui quam fieri potuit attentiſſimam. Quod ipſum in hoc autore conſequi, quam ſit arduum, ex eo apparet, quod in tanto graecae linguae interpretum numero nemo hactenus totum Demoſthenem conuertendum ſuſcepit: alii profeſſi neſcio quid (neque enim tam facile eſt praeſtare magna, quam polliceri) diſtulerunt: alii ea ediderunt, quae qualia ſint, aliorum eſto iudicium. Neque enim mihi propoſitum eſt, quenquam vel tacita cogitatione perſtringere: laudare quidem eos, qui in aliquot orationibus explicandis egregiam operam nauarunt, cuperem, et quidem pro officio deberem, qui id ipſum, quod ego ſum conatus, ſi velient, longe luculentius praeſtarent, niſi aſſentationis ſuſpicionem pertimeſcerem. Nunc dum alii vel ceſſant, vel quae ſcripſerunt, Horatii ſecuti conſilium, in nonum annum premunt, laborem hunc imponi mihi paſſus ſum, partim hortantibus, partim ſuſceptum opus approbantibus, non paucis eruditis. Non equidem ſum omnium audaciſſimus, nec ſine omni deliberatione et virium mearum aeſtimatione tantum opus ſum aggreſſus (quo quid queat eſſe turpius?) aut me vnum id efficiendi facultatem habere credidi, de quo complures deſperaſſent. Sed duabus praecipue rebus fretus fui: tolerantia laborum, quibus in honeſto propoſito non facile ſuccumbere ſoleo: et mediocri multorum annorum graecae linguae vſu et exercitatione. Praeterea mihi Demoſthenem legenti et ſaepius relegenti non tantum ineſſe difficultatis videbatur, quantum plerique perſuaſum haberent: et ſi qua difficultas eſſet, eam pendere partim ab ignoratione linguae graecae, quae iam non autoris culpa eſt, ſed lectoris: partim ab exemplarium deprauatione, de qua nos quoque non iniuria conquerimur. Nam cum oratorem hunc noſtrum ſic certe loqui oportuerit, vt a cerdonibus, a nautis, ab agricolis (hoc enim eius fuit auditorium) intelligeretur: putaui, me, quan-

quanquam in media Germania natum, assidua tamen optimorum graecae linguae scriptorum lectione id esse consecutum, vt Demosthenes (toties praesertim relectus) nihilo mihi esset obscurior, quam alicui nauicularío, aut rustico, qui quotannis eum semel atque iterum pro concione dicentem oscitanter audiuisset. Ea tamen excipio instituta veterum, de quibus mihil certi nobis est traditum; et codicum mendas, quae certe maximam difficultatis opinionem pepererunt. Ego vero ad eam superandam quibusdam artibus sum vsus, quibus me profeciſſe aliquid existimo. Vna haec est, quod mihi non persuadeo, me quicquam scire, quod nescio: quo vitio multi, nisi multum fallor, et suo et aliorum malo laborant. Locos igitur ambiguos et dubios in omnem versa partem, et quam attentissime cum toto genere Demosthenicae orationis, aliorumque bonorum autorum comparo: diligenter inquiro, an aliqua verba desint, redundent, vitiata sint, aut transposita: si plura exemplaria habere possum, confero: si quem locum ab aliis citatum, declaratum, aut conuersum esse memini, consulo. Atque in hac quidem parte non parum adiutus sum *Ioannis Berenardi Feliciani*, doctissimi viri, diligentia, qui curauit vt exemplar Demosthenis ex officina Francisci Brucioli Veneti, quod Heruagius nuper aemulatus est, multis in locis haberemus correctius. Quanquam is quoque nostrae industriae permulta et inuestiganda reliquit, et diuinanda, quae in nostris Annotationibus indicata eruditi lectoris iudicio committemus. Altera est, quod, si difficultas non corrupti exemplaris esse, sed vel verborum, vel ipsarum rerum videtur: nullius me laboris, nullius operae piget, in consulendis et euoluendis optimis quibusque, tum veterum, tum recentium, graecorum et latinorum commentariis: nec doctos etiam viros, si occasio datur, scisciti erubesco Atque vtinam laudabilis illa veterum consuetudo reduceretur, qua illi opera sua, priusquam in publicum ederentur, in consessu doctorum, libere candideque iudicantium, recitabant. Nam ea ratione infinitae et verborum et rerum ineptiae vitarentur. Nemo enim tam acutus est, nemo tam vigilans, quin alias incogitantia, alias ignorantia, et coeco amore sui hallucinetur. Sed cum vt alia multa, sic hoc quoque bonum aetati nostrae desit, vno contentus fui, *Sebastiano Castalione*, homine acerrimi ingenii, egregia trium linguarum cognitione, (id quod ipsius monumenta et declarant, et declarabunt, neque vllo alio praecone indigent) candore et humanitate singulari, et meliore fortuna liberalisque patroni benignitate dignissimo:

qui, qua est facilitate, pro amicitia nostra non recusauit conferre mecum ad graecum exemplar magnam Demosthenicarum orationum partem, et de multis sermonis vitiis me admonuit, quae ego, fretus autoritate recentium scriptorum, quorum ab ineunte aetate plus satis fui studiosus, ante pro vitiis non habebam: nunc admonitus, pleraque facile cauere posse videor. Denique, vbi me haec omnia praesidia destituunt, non video, cur non in aequi lectoris humanitate certissimam veniae spem repositam habere debeam: etsi confitear, me velut in salebris haerere. In quo ego suauiter interdum eorum ridere soleo puerilem arrogantiam, qui inscitiam suam ab acutis lectoribus deprehendi, quam ingenue confiteri, malunt. Quasi vero propterea sis reprehendendus, si post adhibitam omnem diligentiam, quaedam ignoraris? aut vllus omnino sit autor in vtraque lingua vel minimus, de cuius locis aliquot non sit homini prudenti, et iudicium non praecipitanti, dubitandum? Quid de Demosthene dicemus, qui praeter loca deprauata complura, tam acutus, tam breuis, tam rotundus, tam lubricus est, vt ego quidem iis ignoscam qui eius sententiam alicubi non sunt assecuti: et ignoscendum mihi putem, si in tam longo opere aliquando somnus obrepserit, diuturnitate laborum et vigiliarum defatigato: in magna praesertim temporis breuitate, multisque incommodis. Nam cum praeter caetera mala et negotia, quae non pauca nec opinanti obiecta sunt, docendi me labor quaternas singulis fere diebus horas detineret, eaque prouincia optimas quasque horas suo sibi iure vendicaret, ac vixdum aggressum, cum maxime feruebat animus, e medio plerumque veluti cursu reuocaret, cum non vt Demosthenes in subterraneo specu abditus laterem, sed in loco turbulentissimo versarer, adeo, vt interdum pene obsurdescerem strepitu et clamoribus hominum: non pluribus tamen mensibus (id quod conuictores mei et familiares non pauci norunt) totum latine conscripsi Demosthenem ab initio vsque ad finem, quam qui in tot occupationibus ad diligenter perlegendum requirantur. Quare beati isti et otiosi, qui, si vnam atque alteram Demosthenis, aut Isocratis, aliorumue scriptorum oratiunculam, longiore etiam spatio, quam elephanti pariunt, elucubratam ediderint, dii sibi videntur, iniqui in me iudices esse non debebunt. Ego enim, si fortuna pateretur, eorum tarditatem imitari facile possem: ipsi meam properationem fortasse non imitarentur. Neque haec ostentationis causa dico, (neque enim nescio, non

tam

tam celeritatis esse laudem, quam bonitatis) sed ad veniam duntaxat facilius impetrandam volo pertinere. Cur enim non malim solidam potius laudem expetere, mora longiore interposita, quam aliquorum reprehensionibus nimia festinatione dare locum? Sunt enim, qui summae temeritatis esse censeant, breui tempore conari quicquam in Demosthene, cuius omnes orationes fuerint longo tempore meditatae. Sunt, qui aetatem meam exagitent: sunt, qui vsum rerum in me desiderent. Quasi vero aut idem sit conuertere, quod conscribere: aut Nestor, antequam tria vixisset secula, homo non fuerit: aut grammaticus, in optimis vtriusque linguae scriptoribus ab incunte versatus aetate, munere suo fungi nequeat, nisi idem, quemadmodum Alexander Magnus, orbis terrarum imperium administrarit? Ridiculae sunt istiusmodi cauillationes, et ipsa maleuolentia ieiunae. Nam illud profecto non valde metui, ne quis hanc velut adoream mihi praeriperet. Neque enim is est Demosthenes, qui se vel legi ab omnibus, nedum conuerti patiatur. Et qui id possent in Italia, Gallia, Germania, atque aliis nationibus, in quibus literarum studia florent, complures eruditi maioribus aut splendidioribus occupati rebus, scholasticum hoc, atque adeo grammaticum interpretandi graeca munus negligunt. Sed duae me res vehementer incitarunt: vna est, ac praecipua, valetudinis (quam per seruitutem et inopiam satis curare non licet) perpetua fere imbecillitas, quae in hoc opere laborantem non semel in desperationem vitae coniecit. Sic, quae res alios segniores ad laborem reddit, ea mihi ingens calcar addidit, metuenti, ne coeptum opus, in medio veluti cursu, immatura morte abrumperetur. Deinde verebar (non ignarus fati mei, me nusquam fere diutius consistere patientis) ne mihi alio abeundum, et tota ratio studiorum (id quod in peregrinationibus, multis de causis accidere solet) perturbanda ac immutanda esset. Haec igitur incredibilem ardorem primo quoque tempore conuersionis absoluendae in animo meo excitarunt. Itaque neque noctes, neque dies conquieui, repudiatis omnium voluptatum illecebris, propulsatis variis difficultatibus, antequam ad optatum finem coepti operis peruenissem. Quod quum a studiosis et bibliopolis vehementer flagitari cognouissem, non differendam diutius editionem esse censui. Quid enim vetat, hominibus interim et prodesse, et gratificari? Nam si vita mihi benignitate numinis contigerit aliquando tranquillior (de quo non despero) ac diuturnior, quam polliceri mihi per valetudinem vix au-

deo, ſemper erit emendandi et exornandi locus. id quod, vt a quibusdam reprehenſum eſt, cenſoria plane ſeueritate, quicquid omnibus ſuis numeris abſolutum non ſit, veluti loco mouentibus, atque in ordinem cogentibus, ſic a doctiſſimis quibusque tum noſtrae aetatis, tum veteris memoriae viris, aut cum laude, aut certe non ſine venia, ſemper eſt vſurpatum. Nam praeclare poetarum ſapientiſſimus Euripides, αἱ δεύτεραί πως, inquit, Φρονῖδες σοφώτεραι: et interdum graues iuſtaeque cauſae ſunt, propter quas, non quidem praecipitandae, ſed maturandae tamen ſint editiones. Neque tamen hoc ſic accipi velim, quaſi me ſententias alias allaturum eſſe putem, (dedi enim operam, vt ne in ea re ſocordiae accuſarer) ſed quod genus orationis, de quo rebus ipſis intentus animus non perinde laborat, limari multis in locis et ſplendeſcere cura et diligentia poterit. Sic neque iacturam vllam facient, qui nunc legent (ſententiam enim Demoſthenis, quoad eius a me fieri potuit, germanam habebunt) et qui poſteriorem editionem emerint, id commodi capient, vt dictione minus horrida magis delectentur. Hic igitur labor meus, qualis qualis eſt, equidem opto, vt ſtudioſis hominibus proſit, ſiue mediocriter doctis, ſiue rudibus graecarum literarum. Vtriſque ſane conſultum volui, ac toties et legi et relegi Demoſthenem, toties meam conuerſionem cum ipſo autore contuli, toties emendaui, toties in ſingulas prope ſyllabas inquiſiui: vt ignoſcendum mihi eſſe putarem, ſi me aliquid praeſtitiſſe profiterer, quod alios minus diligentes et attentos praeteriſſet: ac ſperarem, tum latine duntaxat doctos graecum codicem non magnopere deſideraturos: tum in graecis literis non ſatis exercitatos, conuerſionis meae velut adminiculis, ad ipſum autorem perlegendum tanquam riuulo non inamoeno duce ad fontem limpidiſſimum atque vberrimum facile peruenturos. Ego certe, cum primum Demoſthenem Marte meo (nec enim diu magiſtrorum opera vti mihi licuit) legere coepiſſem: quanta animi alacritate, quanta exſultatione accepturus ſui conuerſionem ſummi oratoris, hac mea nihilo meliorem, aut aliquanto etiam deteriorem? Nam vt vllius boni autoris interpretatio ſit exemplari melior, aut aeque bona, fieri fortaſſe non poteſt: ego quidem nequaquam id mihi arrogo: ſed quoties rem cum re confero, et animo meo perpendo, tantum intereſſe video inter meam et Demoſthenicam orationem, quantum interfuit inter Demoſthenem dicentem et ſcribentem, hoc eſt, inter viuentem et mortuum. Neque enim dubium eſſe debet, eam fuiſſe non modo

dexte

dexteritatem et artem, sed suauitatem etiam et vehementiam, eam vim, eum impetum actionis et pronunciationis Demosthenicae, vt nec vllis comprehendi literis, nec a nobis, in hac (quantacunque vulgo putetur) eloquentiae nostratis barbarie, vel intelligi, vel cogitari satis ab vllo possit. Hoc testatus est ipse etiam Demosthenes. qua de re praestat audire Ciceronem, qui praeceptioni decori, libro de oratore tertio, haec verba subiicit: Sed haec ipsa (inquit) omnia perinde sunt, vt aguntur: actio, inquam, in dicendo vna dominatur, sine hac summus orator esse in numero nullo potest: mediocris hac instructus, summos saepe superare. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, quum rogaretur, quid in dicendo esset primum, huic secundas, huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Aeschine dictum videri solet, qui, quum propter ignominiam iudicii cessisset Athenis, rogatus a Rhodiis, legisse fertur illam orationem egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenem dixerat: qua perlecta, petitum est ab eo postridie, vt legeret illam etiam, quae erat contra a Demosthene pro Ctesiphonte edita: quam cum suauissima et maxima voce legisset, admirantibus omnibus: Quanto, inquit, magis admiraremini, si ipsum dicentem audissetis? Quo satis significavit quantum esset in actione: qui orationem eandem, aliam esse putaret, actore mutato. Hactenus Cicero. Quod si tantus orator Aeschines, quo idem Cicero nihil diuinius posse cogitari asserit: quem inimicus Demosthenes a magnitudine vocis μεγαλοφωνότατον appellat, imparem se fatetur eloquentiae Demosthenicae, quid de mutis literis est dicendum: quae solum inuentionem et dispositionem reddunt integram: sed elocutionem, quae sine pronunciatione suum tueri vix nomen potest, dimidiam? Itaque longe falluntur, qui, legendis Ciceronis et Demosthenis aliorumque oratorum scriptis, se totam heroum illorum eloquentiam comprehendisse putant, multo ineptiores sunt, qui se illis vna atque altera oratiuncula nitidulis verbis et sententiolis, lucubratione multorum annorum quamuis belle concinnata, non pares modo, sed superiores etiam, si Diis placet, esse opinantur. Longe, longe, inquam, alia res est, quam vulgus hominum existimet, eloquentia. Cuius etiam praestantissima quaeque scripta quid aliud sunt, quam vita et spiritu carentia, eaque mutila simulacra? Esto, vt in corpore humano, caput et summa pectoris, quae Apelles in celebrata illa sua Venere politissima arte perfecit, reliquam partem corporis inchoatam reliquit: sic

inuentio et disposítio reliquis orationis partibus, si res ipsa spectetur, non vulgi applausus, qui multum a iudicio doctorum dissidet, antecellat: tamen vt illa ipsa Venus multo haud dubie fuisset admirabilior, si manus etiam et pedes ac caetera membra omnia pari elaborata artificio accessissent: sic ea quoque eloquentia multo praestabilior est, quae non dimidiatam duntaxat elocutionem habet, hoc est, verborum et sententiarum ornamenta, sed perfectam, quae sententiis et argumentis ratione inuentis atque ordine collocatis, non mutas figuras literarum, sed vocem, cultum, gestum et motum totius corporis artificiosum et decentem, accommodat et adiungit. Neque haec in orationibus modo, sed in poëmatis etiam, ac multo magis, animaduerti possunt. Virgilium enim (vt non ignobilis grammatici verbis vtar) pronunciasse maxima suauitate accepimus, et miris lenociniis: ac Iulium quendam Montanum dicere solitum, inuolaturum se quaedam Virgilio, si et vocem posset, et os, et hypocrisin. Eosdem enim versus eo pronunciante, bene sonare: sine illo, sinarescere quasi mutos. Quid iam de conuersionibus est dicendum? quae cum (vt ita dicam) simulacri simulacra, et vmbrarum vmbrae sint, an fieri vllo modo possit, vt (quod paulo antedixi) optimo exemplari, pari et bonitate et fide optima respondeant, equidem nescio. Vt enim nationis, sic etiam linguae cuiusque peculiaris et alicubi prorsus est inimitabilis Genius, diuersi mores, diuersa instituta et saepe contraria, quae necesse est etiam suo quodam orationis genere explicari, quae suis verbis iucunde, alienis moleste dicuntur. Quod si pro iisdem similia velis substituere, maxima tamen erit nihilominus in ea similitudine dissimilitudo. Sed vt hoc Ciceronis diuinitati ingenii et meritae autoritati fortasse concessum fuit, atque aliis eiusdem aetatis, qua et graeca et latina lingua floruerunt, praestantissimis viris: ita nobis, qui vtriusque fragmenta in scriptis habemus reliqua, qui magnis difficultatibus conflictamur, illud satis, opinor, esse debet, si sententias bona fide, eodemque ordine appenderimus, et genus orationis facile et mundum adhibuerimus: in quorum vtroque non parua certe est difficultas. Sed in eloquendo, quam intelligendo, longe maior. Quare valere eos iubeo, (nam ob paucitatem et ignauiam minor eorum debet esse autoritas) qui a graecarum literarum interpretibus vbique splendorem Ciceronianum, hoc est, aquam e pumice, petunt. Quasi vero eadem sint tempora nostra, quae Ciceronis: et non illud quoque sit operae pretium, adiuuare homines studiosos, vt primum

mum per interpretem, vtcunque latine balbutientem audiant Demosthenem, et tum in littore balbutiebat, antequam ἔχε φέρων τὸ ῥ ῥητορευμένον, lapillis linguae subiectis: post etiam expedite et magna vi in frequentia populi Athenienſis Attice concionantem audituri? Quod ſi nefas eſſe putant, contaminari male deſcribendo Demoſthenem, primum ab eis poſtulabo iure optimo, vt ea, quae reprehendunt, ipſi meliora faciant: deinde rogabo, cur in omnibus ſcholis eius ſententias latine explicari patiantur aequo animo? Quod ſi vtile eſſe concedunt, (ſicut vtiliſſimum eſſe adeo negare non poſſunt, vt nulla ratione alia hoc tempore doceri graecae literae poſſint commodius) quae inuidia eſt, ſi quis eiusdem autoris converſionem in publicum ediderit, eum proſcindere et calumniari. Quanquam contaminatum a me eſſe Demoſthenem, negare et poſſe et debere videor. Etſi enim Ciceronianae imitationis praeclaram laudem nec mihi arrogo, (non enim, vt ille ait, cuiuis homini contingit adire Corinthum) neque cuiquam inuideo: illos ipſos tamen, quibus maior ingenii vis et fortuna contigit, parum candide facere puto, addam etiam imprudenter et temere, ſi nitore verborum omnia metiantur, de ſententiarum veritate et grauitate parum laborantes. Quas ego me ſane ſpectaſſe praecipue non diſſimulo: ſic tamen, vt verba non negligerem. Nam vtramque difficultatem (de quibus paulo ante dicere memini) tum intelligendi, tum eloquendi, aſſiduitate diligentiae ſtudui ſuperare, et dictione vti volui, quae nihil haberet ſalebroſum, aut barbarum: nihil affectatum, aut inſolens, ſed et latina, et facili ad intelligendum, et ad verba Demoſthenis quam proxime accedente. Neceſſario tamen interdum vſurpanda fuerunt quaedam in eainotione minus fortaſſe trita veteribus, quia tum meliora non occurrebant. Qua de re cum plura dicturi ſimus in noſtris annotationibus, (quas vtinam fortunae iniquitas ita me perficere pateretur, vt ad graece legendum Demoſthenem omnibus optima cum ſpe accedere liceret) nunc non ero longior; ac mihi fore perſuadeo, vt, quicquid eſt eiusmodi, ingentium laborum cauſa, quos coepi, aequus et candidus lector, vel imbecillitati ingenii, vel occupationibus et incommoditatibus meis ignoſcat et condonet. Nec enim video plura dicere quorſum attineat, apud te praeſertim, *Ioannes Iacobe Fuggere*, vir ornatiſſime, qui pro ingenii tui excellentia et exquiſita eruditione, quae in tanto fortunae opumque faſtigio, eo eſt admirabilior, quo rarior, tanto melius aeſtimare potes, quid ſit de hoc meo labore ſentiendum, quantum prudentia et candore

caeteris antecellis. Qua re ego fretus et eruditione tua, et humanitate singulari, quam honestissimus vir, *Georgius Heronnanus*, qui (vt eo dignum est, qui virtutem et eruditionem cum naturae fortunaeque ornamentis coniunxit) inter caeteros studiosos, quibus sedulo consultum vult, me quoque magna beneuolentia prosequitur, mirum in modum mihi praedicauit: te non modo patronum et defensorem, sed etiam iudicem et censorem lucubrationum mearum delegi. Ac quod ad ipsum Demosthenem attinet, ea est de eius eloquentia, ex quo tempore vixit, annis abhinc fere bis mille praecepta opinio, vt, quod de Virgilio quidam usurpant, id huic quoque tribui possit: ei nec accedere quicquam laudationibus, nec decedere vituperationibus aliorum. Quod si quis eius laudatores requirat, in promtu sunt praeter caetera Ciceronis et Quintiliani latinorum, Plutarchi ac Luciani graecorum testimonia, quae ad secundum nostri laboris Tomum reseruauimus, qui Vlpiani enarrationes, annotationes item nostras in obscuriora loca et dubia, nec non alia fortasse continebit, quae in his paedagogiae molestiis et impedimentis sic a me absolui non potuerunt, vt nunc ederentur, quanquam id maxime voluissem. Neque mihi nunc vel morum, vel consiliorum eius defensionem suscipiendam esse censeo: aut cum iis rixandum, qui vt malum virum et ciuem patriae pernicioſum hunc, vt et Ciceronem, exagitant. Illud tantum dico, si quis eorum scripta aequo animo legat et expendat, praesertim orationem de corona: et homines eos fuisse, non deos, cogitet, ac difficillimis temporibus cum acerbissimis aduersariis conflictatos: in eorum vita etiam plura laudanda, quam vituperanda, reperiri. Verum quam bonus aut malus vir fuerit Demosthenes, id Athenienſium olim interfuit: nunc nostra nihil interest, qui ex eius eloquentia prudentiae dicendi fructum colligimus. In quo genere satis ipse Demosthenes sese laudat, si lectorem fuerit nactus prudentem et attentum. Fuit enim et aquam bibere, et ad lucernam scribere, et in multam noctem lucubrationes producere, et antelucana opera opifices anteuertere solitus Demosthenes. Quare sobrium etiam et vigilantem lectorem, non minus, quam interpretem, requirit, qui vim verborum, qui pondera sententiarum, qui acumen inuentionis, qui argumentorum copiam et violentiam, qui exemplorum grauitatem, qui reipublicae gerendae scientiam, qui diuinandi solertiam, qui collocationis artificium, qui exquisitam similitudinem nostrorum temporum, qui summam denique (ne ea,

ea, quae infinita sunt, infantia mea conetur persequi) cautionem et prudentiam, cum pari autoritate et seueritate coniunctam, consideret, perspiciat, admiretur: et quantum quisque viribus ingenii et diligentiae subsidio consequi possit, imitetur. Quod si honestissimis eius consiliis vel hominum peruersitas, vel fatalis aliqua calamitas obstitit, eo profecto nomine commiseratione dignior est, quam insectatione: et iis, qui tanto sapientiores illo videri volunt, elaborandum, et votis a Deo exoptandum, vt sint eo fortunatiores. Sed vt ad rem redeam, qui illa, quae recensui, vel in vna praestiterit oratione, huic abunde laudatus erit Demosthenes, domestico, non alieno praeconio. Nam vbi testimonia rerum adsunt, quid opus est verbis. Et haec omnia multo erunt euidentiora et expressiora legenti graeca, in quibus elucet Attica illa sinceritas: quam nec Cicero expresserit, nedum homo quispiam semilatinus. Quod vero ad sententiarum veritatem et germanam intelligentiam attinet, fidem et industriam meam spero me omnibus graecae latinaeque linguae peritis probaturum. Quod si cui genus orationis alicubi sterilius videbitur, et exilius, is cogitet velim, ipsum Demosthenem plus habere ossium et neruorum, quam sanguinis et carnis. Vt igitur illa (volentes quidem) ei non detraximus, ita haec addere non fuerit interpretis, sed paraphrastae, suo arbitratu declamantis. Cicero profecto, si ei causae eaedem agendae fuissent, longe vtique in plerisque maiorem apparatum verborum adhibuisset: et quae a nostro autore indicata sunt breuius et occultius, dicendo extendisset et illustrasset. Quod an in conuersione orationum Demosthenis et Aeschinis inter se contrariarum sibi permissurus fuerit, equidem nescio. Sed si eas orationes conuertit, (qua de re quosdam acutos homines non omnino sine causa dubitare video) eam rationem haud dubie secutus est, quam se secutum esse profitetur. Atque vtinam exstaret illa conversio: quae, quantumuis elegans fuerit, talem fuisse tamen non puto, vt orationem pro Milone legere non mallemus. Est enim durissima prouincia, pectori alieno tuum os accommodare, ac eius sententias tuis verbis et stilo persequi. Quod in ipso argumento τῶν ἀντιπάλων λόγων explicando (in quo nescio quo modo dictio esse sterilior videtur) ipse Cicero non dissimulat: a cuius ratione si mea multum dissidebit, id erit non voluntati, sed imbecillitati meae, et occupationibus et festinationi tribuendum, per quam facillime fit, vt ab autoris sententia, tametsi non aberres, in graecis tamen

tamen verbis annumerandis fidelior sis, quam oporteat, et imprudens aliquando latinitatem praeteruectus, Demosthenice magis, quam Ciceroniane dicas. Praestiti, quod potui: et plus potuissem, si iustum tempus et spatium datum fuisset. Nunc est ea studiosorum hominum conditio, vt sint quouis cerdone miseriores et abiectiores: neque profecto mirum esset, aliquem poenitere et ingenii et industriae suae, si ita comparatum est, vt qui fame perire nolit, ei pene sint omnes indignitates perferendae. Sed querelae non sunt huius loci: neque mihi nunc propositum est scilicet fortunam meam deplorare. In eo potius est elaborandum, vt hoc meum opus, quocunque siue successu siue dispendio confectum, excellentiae tuae non improbetur. Quod vt fore confidam, multa in causa sunt, ac in primis praestantia ingenii tui et eruditionis: qui cum sis propter ampliſſimas opes (quae et ipsae insigne Dei donum sunt, et bono ac sapienti viro luculentum virtutis instrumentum) suspiciendus, et propter beneficentiam et liberalitatem colendus: eae sunt ingenii et animi tui dotes, vt etiam sine fortunae splendore in magnis viris esses numerandus. Quanquam enim ego te coram nunquam vidi, natura tamen ita fert, vt, quicquid in rebus humanis excellit, auribus magis, quam oculis, celebretur: quod fama dimanare facile ad multos, eadem videndi copia non omnibus contingere potest. Celebratur a multis, iisque praestantibus viris, felicitas ingenii tui, quod vbicunque intendatur, valeat, tam philosophicis, quam ciuilibus in rebus: celebratur eruditio, qua si velles ad ostentationem vti, animi tui conscientia non contentus, ipse nomen tuum posses tradere memoriae posteritatis. Neque id mirum videri debet. Solet enim in claris familiis vigor ac vis naturae esse maior. Deinde accedunt alia commoda, liberalis educatio, eruditi praeceptores, tranquillum otium, iustum discendi spatium, optimorum librorum copia: quae magna ex parte homines tenues destituunt. ac proinde commiseratione potius quam insectatione dignum est, si quibus ingenia liberalia contigerunt, ea fortunae iniquitate veluti sordescere: in tanto praesertim contemtu bonarum literarum, et mecenatum, qui eas foueant, paucitate. Quo tu etiam maiorem laudem mereris, *Ioannes Iacobe Fuggere*, qui praeter beneficentiam in homines afflictos et miseros quotidianam (qui verissimus et Deo gratissimus, generi mortalium vtilissimus diuitiarum fructus est: et vna stabiliendarum opum, et ad posteros propagandarum firmissima ratio) complures ingeniosos adolescentes

leſcentes (id quod regum, et principum, et ciuitatum munus eſt) tuis ſumtibus non modo in Germania, ſed in Galliis etiam, et Italia, benigne foues et ſuſtentas, dum ſummum doctrinae gradum aſſequantur. In quo laudatiſſimum exemplum *Remundi* patris, et *Antonii* patrui tui, clariſſimorum virorum, ſapienter imitaris: qui praeter caetera ornamenta, quibus abundat honeſtiſſima veſtra familia, immortalem ea re gloriam ſibi pepererunt. Non enim ingratae ſunt muſae, quanquam orbae et indotatae puellae videantur, vel cultoribus vel patronis ſuis, ſed vtrosque honeſta fama et nominis memoria ſempiterna remunerantur. Quae praemia qui contemnit, aut parui facit, eum aut celſitudine animi Deo ſimillimum, aut abiectiſſimum hominem eſſe neceſſe eſt. Me quidem in multis incommodis, et malignis induſtriae meae ac miſeris praemiis, non parum (vt ingenue, quod ſentio, fatear) conſolatur ſpes, quod valde ſuſpicor fore, (ſi qua modo fides aſtris eſt) vt etiam poſt obitum me honeſte vixiſſe appareat, et non tranſegiſſe vitam (vt Salluſtii verbis vtar) more pecudis: ſed eorum bonorum, quae in vita humana praecipua ſunt, (etſi in aſſequendo fortunam habeam parum propitiam) virtutis et ſapientiae, fuiſſe ſtudioſum. Quod ſi rem vere conſideremus, homines eruditi (quod ad hanc quidem vitae partem attinet) ſummorum etiam regum potentiam ſuperant: quorum omnis memoria, niſi a doctis celebrarentur, vno alteroue ad ſummum ſeculo funditus interiret. Quamobrem praeclare Virgilius: Viuitur ingenio, caetera mortis erunt. Laudabiliter etiam tu, *Ioannes Iacobe*, atque adeo omnis ſplendidiſſima *Fuggerana* familia, qui non contenti caeteris ornamentis, vt ſunt ampliſſimae opes toto terrarum orbe celebres, affinitates illuſtres, ſummorum principum amicitiae, atque apud illos talis autoritas, vt vos ad grauiſſimarum rerum deliberationes adhibeant, quae fortuna vobis largita eſt, ſolida etiam et peculiaria veſtra bona coniungatis, virtutem et ſapientiam: neque doctos foueatis ſolum, ſed tum ipſi eruditione floreatis, tum liberos veſtros ab ineunte aetate liberaliter inſtitui curetis: vt omnibus et animi et fortunae bonis cumulati ſint: et homine prudenti maxime dignam moderationem, qua vna et Dei et fortunae et hominum fauor tum paratur, tum conſeruatur, veſtro exemplo diſcant ac retineant: et hac vita ſic vtantur, vt beatae immortalitatis ſpem habere poſſint. Quae cum ita ſint, omnino mihi perſuadeo, vir ornatiſſime, te meum hoc opus, magno ſtudio ac labore (quisquis tandem ſit euentus, quem

non

non malum fore et opto et spero) confectum, aequi bonique facturum: et in splendidissima bibliotheca tua, quam magnis sumtibus in Italia comparasse diceris, instructam multis egregiis libris, qui hactenus a paucis sunt visi, latino Demostheni aliquid loci daturum: et me vna cum patruo tuo *Antonio*, a latinis literis non abhorrenti, et fratre *Georgio*, qui et ipse cum caeterarum disciplinarum, tum diuinae Matheseos in primis studiosus esse dicitur: et altero fratre *Hulderico*, adolescente summi ingenii, et optimis studiis, magna modestiae fama, deditissimo, patrocinio complecti et fouere non dedignaturum. Equidem spero, me hactenus eam vitae studiorumque rationem et secutum esse, et, quoad vixero, secuturum, vt quicquid in me, pro liberalitate vestra et humanitate contuleritis, id non tam mihi necessarium, quam vobis honorificum fuisse videatur.

Ad eundem,
HIERONYMI WOLFII
in Demosthenicae conuersionis recognitionem Praefatio.

Euenire videmus, vir praestantissime, Domine et patrone obseruande, nescio quo siue hominum affectu, siue genio librorum, vt alii vel ante suos autores moriantur, alii iterum atque iterum et saepius recusi, ad posteritatis memoriam propagentur. Neque haec nostrae duntaxat aetatis conditio est, sed omnium temporum: neque earum scriptionum, quas suo quisque ingenio perficit, sed illarum etiam, quae ex peregrinis linguis in alias transferuntur. Sic autem diuturnitatis et propagationis scripti cuiusque certissima spes est, vt consentientem seculorum approbationem emeruit: ac ii, tum typographi, tum bibliopolae, suis rationibus, vt non in praesentia (nam hominum imperitia et vanissimae nouitatis studium veritati saepe obstat) tamen ad diuturnitatem optime consulere videntur, qui vetustissimos quosque autores, quorum perspectus est ipsa aetate genius, sibi familiares reddiderunt. Neque vero eos improbo, qui noua quaedam, erudita praesertim, et vtilia studiosis, conscribunt: sed maximis laudibus dignos esse iudico, vel propter conatus egregios. Sed ego cum in illo genere me vel parum praestare posse, vel inanem operam sumturum esse intelligerem: et eo me temporum ratio, vel perturbatio potius compulisset, vt contra voluntatem etiam et institutum meum aliquid audendum esset:

esset: non temere omnino duos Graeciae praestantissimos oratores latina oratione explicandos delegi: maxime, cum fortunae suffragium, cuius grauissima est in rebus mortalium autoritas, consilium meum approbarit. Distractis enim fere primis (sic typographi loquuntur) exemplaribus, maiore doctorum applausu, quam improborum obtrectatione, sub incudem vtrumque opus reuocandum fuit. Quod vt intellexeram, etsi vix ab immensis vtriusque editionis laboribus respirassem, et ea, quae tenuitas doctrinae meae atque ingenii tum ferebat, fide optima, summaque diligentia praestitissem: tamen, quia posteriores cogitationes meliores esse dicuntur, neque fere quisquam artifex vllum opus ita perficit, vt eius expoliendi nullum sibi locum relinquat: recognoscendi munus mihi defugiendum esse non putabam. Vt enim boni parentes genuisse suos liberos non contenti, eosdem etiam educare atque ornare omni diligentia conantur: sic ego mei officii esse duco, si quid lucis et nitoris scriptis meis afferre meditationis industria possim, nullis in ea re vigiliis esse parcendum, et candidi lectoris exspectationi ac voluntati, si qua ratione fieri queat, satisfaciendum. Quamuis enim ante hoc tempus ea consecutus fuerim praemia lucubrationum mearum, quae voluntatem ad bene merendum de literis accensam restinguere potius, quam inflammare possent: excelsi tamen et liberalis animi habetur, maiorem officii, quam emolumenti, ducere rationem: atque id non in minimo deputare lucro, si quibus prodesse possimus. Nam gloriolam quidem aucupandam, et vanam illam aurium titillationem tantis solicitudinibus et aerumnis esse redimendam, haud scio, an homo grauis et constans serio persuadere sibi possit: praesertim cum ea spes, siue ob ingeniorum tenuitatem, siue ex doctrinae inopia, siue propter multorum vel ignauiam, vel fastidium, vel maledicendi libidinem, non paucos frustretur ac deludat: vt ne dicam, satius videri nonnullis, iisque non hebetissimis, aut ignauissimis, in vitae obscuritate sine periculo delitescere, quam tam ancipitis aleae iactu innotescere, ac in summo otio conatus aliorum licenter censere, quam tanto negotio maleuolentiam et iniquitatem iudiciorum infeliciter subire. Sed nimis aberro a proposito. Vt igitur ad rem veniam: Isocrate recognoscendo, in cuius interpretatione prima ingenii mei rudimenta posita fuerunt, plus aliquanto sudatum est, atque genus orationis ita mutatum, vt prope aliud videri possit: quod qua de causa contigerit, suo loco est a nobis expositum. Sententiarum

quidem

quidem integritati, quae vna maxime ſpectanda eſt fideli interpreti, nec priori editioni deceſſit, nec poſteriori acceſſit multum. Quare neminem fore ſpero tam iniquum, vt factum hoc meum acerbe reprehendat. Demoſthenis autem, de quo nunc potiſſimum nobis agendum eſt, alia conditio fuit. Nam in eo conuertendo maiore et religione et verborum parſimonia eram vſus, et veſtigia Demoſthenicae orationis pene ſuperſtitioſe perſecutus. Quare factum fuit, vt alicubi latina oratio paulo minus obſcuritatis haberet, quam Graeca, in qua vel Plutarchi et Dionyſii teſtimonio ſumma eſſe creditur intelligendi quoque difficultas. Acceſſerunt et errata typographica, opinione mea ſane et plura et grauiora. Parum enim, vt re ipſa declaratum eſt, vel Oporini cura, vel praeſentia mea valuit, contra operariorum negligentiam et importunitatem: quanquam in ſcripti exemplaris perturbationem culpae aliqua pars conferri poteſt. Sumus enim ipſi male confuſeque ſcribendo, et expungendis atque inſerendis variis emblematis, in cauſa, (ſed ignoſcimus ipſi nobis) vt libri noſtri aliquando non optime deſcribantur. Nam Oporino, cuius domeſtica conſuetudine menſes complures ſum vſus, teſtis eſſe poſſum, qua ſolicitudine ſcripta archetypa legat, diſtinguat, adornet, emendet, antequam excudantur. Eas igitur hac editione mendas omnes ſuſtuli: ac ſimilem calamitatem nunc, cum priore conatu quaſi glacies fracta et via patefacta eſt, vitari poſſe confido. Prima igitur haec erit huius editionis vtilitas, et quaſi praerogativa: praeterquam quod haec enchiridii forma rationibus ſtudioforum, pauperum in primis, accommodatior eſt: et a locupletioribus magno volumini, quod et commentariis et aliorum interpretationibus eſt locupletius, facile ſine detrimento rei familiaris adiungetur. Deinde ſi qua vel obſcurius explicata, vel aſperius collocata videbantur, (id quod in imitatione graecae elocutionis raro effugitur) ea planiora, vt ſpero, et dilucidiora effecimus: vt, quanto ipſius autoris oratio melior et ornatior eſt, tanto noſtra plus et lucis et facilitatis habere videatur. Sunt etiam explicata nonnulla (vt dies diem docet) quae nobis ante dubitationis aliquid attulerant. et relicta tamen (ne quid verum diſſimulem) ſiue deprauata, ſiue alioqui per ſe obſcura nonnulla, quae nulla inueſtigationis diligentia reſtituere ac declarare potui. Quod vt ego ingenue confiteor, ita mihi candide ignoſci velim: vel hac de cauſa, quod eos nodos (vt Horatius vocat) dignos eſſe vindice, quiuis haud dubie peritus vtriusque linguae intelliget: nosque tum haeſitatio-

ſitationis occaſionem, tum ignorationis excuſationem aliquam habuiſſe fatebitur. Quemadmodum autem liberalitatis eſt, ea, quae habeas, benigne impertiri: ſic verecundi et prudentis animi fuerit, ea, quae non habeas, a locupletioribus corrogare. Atque id mihi fuiſſe propoſitum, et Thraſonicam eorum arrogantiam, qui ſe ſcire omnia profitentur, diſplicuiſſe, vel ex eo coniici poteſt, quod, vbi ad huiusmodi ſalebras peruentum fuit, in Iſocrate dubitationes meas in calce operis annotaui: atque in Demoſthene Graeca pridem marginibus adieci: et in fine annotationum ad primam Olynthiacam mearum aequos lectores rogaui, vt ſuum ad me perſcribere iudicium non grauarentur. Quod hactenus quidem a nemine, quibuscunque de cauſis, eſſe factum cognoui: atque ii etiam me deſtituerunt, quos coram oraui, vt ſuam cenſuram interponere, ac tum mihi tum aliis, vtriusque linguae amatoribus, inſeruire obſcuriorum locorum (quantum fieri poſſet) illuſtratione dignarentur. Illud quidem abunde mihi contigit, quo nulli praeſtantes viri (etſi ego me in eum numerum minime refero) vnquam caruerunt, vt exſiſterent homunciones ignaui, arrogantes, delicati, maledici, qui caninam contra me facundiam exercerent: quos ego vel opinione ſua beatos eſſe, vel liuore contabeſcere, vel latratu auras implere facile patior, et conſcientiae meae teſtimonio contentus, et poſteritatis aequioribus iudiciis fretus, valere iubeo. Quae cum ita ſint, ego me, qui ea, quae tenuitas et ingenii et fortunae meae ſerunt, omnia diligenter fideliterque praeſtiterim, boni viri officio, et reipublicae literariae ſtudioſi functum eſſe confido. Faxit Deus Optimus Maximus, ſine cuius fauore fruſtra nos fatigamus, vt opera mea tantum proſit omnibus, quantum ego vellem: vtque labores hi mei eodem animorum candore a lectoribus excipiantur, quo a me ſuſcepti perfectique ſunt. Peracerbum enim eſt, nullo ſuo emolumento, publicae duntaxat vtilitatis gratia laborantem, virulentas etiam calumniatorum linguas experiri: quorum ſuſurros atque aculeos ſi euitare non licebit, illud me conſolabitur, quod Magnus Alexander vſurpabat, *regium eſſe audire male, cum facias bene.* Mitigabit et illa ratio dolorem meum, quod cordati omnes haud difficulter perſpiciunt, id genus criminationes non tam ab improbatione magni conatus ac difficilis operis contemtu proficiſci, quam ab aemulatione, maleuolentia, inuidia: quae in ſumma turpitudine id ſolum habet boni, quod iis, in quorum animis ſedem fixit, plurimum affert mali. Ego vero illorum

miseria non delector, sed eos ita felices esse vellem, vt, quae reprehendunt et exagitant, corrigerent, ac longe meliora efficerent. Ita demum et existimationi suae consulerent, et studiosis prodessent, et meae famae, si gratia doctorum indignum esse putant, etsi persuasum habeo, temere fortasse, sed tamen persuasum habeo, neminem bonum et doctum mihi esse inimicum) incommodarent. Sed bene sperandum potius est, quam male ominandum: et huius nostrae laboriosae conuersionis, atque operosioris etiam recognitionis euentus, fortunae lectorumque iudiciis permittendus: quae quo aequiora cognouerimus, eo reddemur ad absoluendos iustos in Demosthenem et Isocratem commentarios, alacriores. Aequitatis autem esse puto, pauculos errores, quos in prolixo opere cauere difficillimum est, et ignorationes, cum eorum, quae fortasse non male diximus, ac diligenter explicauimus, multitudine comparare. Atque haec ad lectores siue morosos, siue inuidos, siue etiam imperitos, vel monendos, vel placandos, si quid aequi a se impetrari sinent, pertinere volo. Nam quod ad tuum de me iudicium attinet, vir amplissime, animo sum et securo et magno. Qui cum pridem conatum meum boni consulueris minus absolutum, idque moribus et studiis meis nondum ita perspectis: plane desiperem, si post tantum a me nunc adhibitum studium, et tam luculentam orationum atque epistolarum Aeschinis accessionem, quae quidem Demostheni magnam lucem, et vtilitatem lectoribus haud exiguam cum pari voluptate coniunctam afferent, (ne annotationes, aliaque complura commemorem) de tua erga me et lucubrationes meas voluntate dubitarem. Praesertim cum non parui temporis domestica consuetudine, cum caeteris in rebus excellentem virtutem, ac ingenii praestantiam, tum humanitatem tuam in tanto fortunae fastigio admirandam, magna cum voluptate et fructu meo non poenitendo cognorim. Itaque Demosthenes opera mea nunc tandem Aeschini, abolito illo veteri odio, reconciliatus atque coniunctus, denuo se tuo patrocinio commendat: in spe optima situs, te talem clientem nec aspernaturum, neque neglecturum, sed eo habiturum esse loco, quo se dignum iudicaris. Tantum autem tuo acerrimo iudicio tribuit, vt, si excellentiae tuae probatus fuerit, caeterorum omnium maleuolentiam et obtrectationes animo aequissimo et maximo contemnere decreuerit. Quod si illud praeter spem euenerit, vt et inuida obtrectatorum ora conticescant, et aliqui candorem viris bonis et doctis dignum in iudicando adhibeant,

adhibeant, ea felicitas non tam induſtriae meae, quam liberalitati tuae erit adſcribenda: qua factum eſt, vt, plus tranquilli otii nactus, expendere omnia diligentius et perpolire poſſem. Quod ita fore vt credam, fortunatiſſimus tuus genius efficit, et virtute atque ingenio tibi parta autoritas: quarum rerum ſi ex vberrimo tuo fonte vel tenuem alueolum in noſtros agellos deriuaris, laetos honeſti nominis fructus aliquando percipiemus. Auguſtae Vindelicorum, ex bibliotheca tua. Idibus Auguſti, natali meo: Anno 1553.

HIERONYMVS WOLFIVS
Henrico fratri, philoſophiae et medicinae Doctori, Noribergenſi Phyſico. S. D.

Specimen hoc Demoſthenicae recognitionis et explicationis ad te, frater, eo nomine maxime nunc mittendum eſſe duxi: vt ex te potius, vt candido et ſeuero iudice, quid in hoc conatu meo vel probares, vel improbares, quam aut ex obtrectatoribus alienae laudis et induſtriae, aut ex aſſentatoribus, (quorum vtri moleſtiores mihi ſint, haud facile dixerim) mature cognoſcerem, et, pro virili vel praetermiſſa adiicerem, vel ſuperuacua reſecarem, vel minus bella corrigerem, atque confuſa in certum ordinem redigerem. Neque enim is ego ſum, qui ita mihi placeam, vt, quid alii de me ſentiant, ſusque deque feram: ſed et imbecillitatem ingenii mei, doctrinaeque tenuitatem ſatis agnoſco: et in ſententiis eorum, qui acutius vident ac rectius iudicant, libens acquieſco. Etſi enim me vnum (vt fert natura omnibus inſitus, non coecus magis, quam prauus amor ſui) perſpicere omnia et collimare maxime vellem: tamen, cum ſummos viros et veteris et noſtrae memoriae, a plurimis et pluribus in locis reprehendi videam, admoneri me ab ingenioſis et eruditis hominibus multo et honeſtius et vtilius eſſe iudico, quam ab inuidis et moroſis cenſoribus Hipponacteis praeconiis celebrari. In quo genere ita ſibi aduerſus me non pauci nec indocti homines indulſerunt, vt aemulatione et morbo animi impulſi, non tantum modeſtiae, et gratiae, bene de ſe quoque merito debitae, (lucubrationes enim meas, vt opinor, non tantum reprehendendi gratia tam diligenter le erunt) obliuiſcerentur, ſed atrocibus etiam iniuriis me onerarent, quas ego Deo iuſto iudici vindicandas relinquo, eorumque candore me conſolor, qui et bene dictis gratiam, et erratis

veniam a se paratam esse mihi voluerunt. Quos longe plures esse Zoilis (meliores quidem esse viros quis dubitet?) multorum et priuatim ad me scriptae literae, et in publicum editi libri testantur. Ac illos ipsos Zoilos nihil posse afferre melius, sed ex Wolfii infectatione famam aucupari, vt ille fecit, qui Ephesiae Dianae templum incendit, illud non innuit, sed clamat, quod intra annos octodecim mea qualiscunque conuersio Basileae bis, Venetiis semel edita et distracta, iampridem a studiosis de integro flagitatur. Cui igitur isti Attici et Ciceroniani oratores eam, quam ita contemnunt, vt infra omnes infimos homines interpretem abiiciant, et sceleris ac sacrilegii reum agant, edita meliore non tollunt? Meam enim interpretationem quanti facerem ipse, iam olim et versibus et praelationibus modestissime scriptis sum testatus: neque mihi ego cum Isocrate et caeteris summis oratoribus, philosophis, historicis, quos latinos feci, eloquentiae certamen instituì, (id quod manifesti furoris esset) neque Graeca exemplaria de manibus studiosorum excutere volui: sed illud efficere conatus sum, vt, quos ab iis legendis difficultatis opinio deterreret, audacia in transferendo mea (agnoscam enim, si istis ita placet, crimen hoc) confirmaret et adiuuaret. Neque meum conatum fuisse irritum, omnes christiani orbis academiae, ne Gadibus quidem exceptis, testantur, nec proscriptionis iniquissimae iniuria meis a lucubrationibus legendis deterritae. Byzantinam meam historiam ne Byzantinae quidem bibliothecae excluserunt: sed iam tandem velut ab exilio reuocatam, honorifice et amanter susceperunt. Sextum iam Isocrates cum meis commentariis sub prelo est. An tu censes, vel typographos, vel bibliopolas in tot millia codicum laborem et pecuniam conferre, vt oleum atque operam perdant? Quis studiosorum et ingeniosorum hominum tantam frequentiam ita insanire credat, vt eos libros tam auide legant, quorum lectione non aut meliores, aut doctiores, aut paratiores et ad recte sentiendum, et ad bene viuendum, et ad ornate dicendum euadant? Neque vero eas mihi vtilitates acceptas referri volo. Absit Thrasonicus iste sal, vt magno alieno labore partam gloriam verbis in me transmoueam. Ipsis autoribus ea laus debetur, qui sibi summam eloquentis sapientiae et sapientis eloquentiae laudem per tot iam secula vendicarunt. Illud tamen ingenue plurimi confitentur, se Graeca sine interpretatione mea lecturos fuisse nunquam. Ab iis igitur id consecutus sum, quod volui: rana bouem intumescendo, anser olo-

olorem obſtrependo, aequare nunquam ſtudui, ſuperare multo minus. Non equidem tali me dignor honore. Fortaſſe Leontinos quosdam et Vulcani de ſtirpe fatos, et alios ſemideos atque heroas, natos ſcilicet melioribus annis, iſti manent triumphi. Etſi profecto pugnae hac enus ab illis depugnatae, hoc eſt, oratiunculae quaedem ab iſtis Ciceronis germanis verſae, ne ouatione quidem mihi dignae videntur. Quid enim in iſtis aut Cicerone aut Demoſthene dignum apparet, praeter male conſuta quaedam emblemata, ac centones potius? Quoties a ſententiis oratoris toto coelo, quod aiunt, aberrant? Qui quidem inanibus iſtis iactationibus cum primis efficiunt, vt mei laboris me iam minus minusque poeniteat. Nec enim iſti me de gradu deiecerunt: ſed dum altius, quam eorum natura et genius fert, aſſurgere conati ſunt, vltro proſtrati corruerunt, onere ſuſcepto, quod infirmi eorum humeri ſuſtinere nullo modo potuerunt. Sed ſi quis Hercules, aut Atlas potius, Demoſthenem Romam perlatum tandem aliquando in roſtris collocarit, quantopere non modo Quiritibus, ſed et Feretrio iſti Ioui ipſe inter primos congratulabor? Interim ego meum ſaxum verſo, quod

O vtinam tandem iam ſummo vertice montis
Conſiſtat, laſſumque ſinat requiete potiri.

Sed aemulorum iniquitas effecit, vt et longius ab inſtituto aberrarem, et contra ingenium et conſuetudinem meam aliquid iracundius et arrogantius de me ipſe dicerem. Ad te igitur nunc redeo, frater, et a te peto, vt libellum hunc, non modo neceſſitudinis noſtrae, et ab ipſa natura inſtitutae, et iisdem ſtudiis confirmatae, pignus ac monumentum eſſe velis, ſed cenſorem etiam agas, tuumque iudicium interponas. Exiſtimatio enim tua aeque ac mea hic agitur. Nam cum tibi coniugium filiolas tantum incolumes donarit, mihi filios vita caelebs negarit, neque noſtrae gentis atque nominis quisquam ſuperſtes nobis fore videatur, libri noſtri liberum loco nobis eſſe debent, quibus Wolfianum nomen ab obliuione poſteritatis et ab interitu vindicetur. Quo magis etiam opera danda eſt, vt cum laude et gloria potius, quam cum ignominia et probro id fiat. Non me fugit, quid cauſari poſſis: multis iam annis tibi ad haec ſtudia vel reſpiciendi otium defuiſſe: domi cum ſis, totius diei diſcurſationibus ad aegrotos defatigari: ſaepe etiam a nobilitate vicina et principibus euocatum a libris prorſus abeſſe. Scio iſta, et honeſtas iſtas occupationes, cum praemiis autoritatis et gratiae coniunctas, tibi gratulor. Sed idem non concedo, te

occupatiorem esse C. Iulio Caesare, qui eodem tempore bellum Gallicum et gessit, et descripsit. Multi dantur, hyberno praesertim tempore, contractioribus diebus, ad studia reditus: et cum omnia non modo philosophorum et medicorum, sed oratorum etiam, inter quos praecipui tui fuere Camerarius et Sturmius, dicta, celeritate calami pene incredibili sis assecutus, fieri nullo modo potest, quin illa ita alte animo tuo sint infixa, vt nulla possint obliuione deleri, easque radices egerint, vt solida eruditio, et fructus eruditionis, iudicium, inde pullularit et efflorueriț. Etsi enim, me autore, paulo serius ad vtramque linguam et ingenuas artes discendas accessisti, tamen Deus conatus tuos, et diligentiae assiduitatem ita fortunauit, vt longe et diutius et felicius et constantius sub praestantissimis agonothetis in isto literato stadio, in celeberrimis, inquam, Germaniae et Galliae Academiis, ita decurreres, vt ordinatim honores peteres, et magna cum laude laureolam consequereris. Quare nihil tibi iustae excusationis relictum est, cum, quod ego postulo, id tu praestare et debeas, et facile possis. Si vero grauior aliqua causa te impedierit, illud certe negari abs te mihi nolim, vt doctorum, quos variis in locis habes amicos, et saepe ipse conuenire, et ab iisdem conueniri soles, iudicia exquiras, eaque libere aperteque ad me perscribas. Minus enim apud te, quid sentiant, dissimulabunt, qui offensam animi mei aliquam fortasse vererentur, si eadem apud me expromenda essent: sine causa illi quidem. Is enim ego sum, qui inter calumniatorem et monitorem plurimum interesse censeam. Nam hic quidem ex beneuolentia et reipublicae literariae studio errata sine acerbitate animi et contumelia verborum reprehendit μετ' ἐλέγχων καὶ ἀποδείξεων: ille ex inuidia et odio ea vituperat, quibus non edit meliora: sed eo magnum virum se visum iri putat, si eos incessat, quibus ingenii monimenta nominis aliquid et gratiae et autoritatis etiam pepererunt. Vale. Augustae Vindelicorum. VIII. Cal. Maii. Anno a restituta humano generi salute, M. D. LXVIII.

LVDOVICVS CARINVS
Hieronymo Wolfio. S. D.

Abrahamo Hoechstettero, qui mihi tuas literas attulit, cum ob eas causas, quas tu commemoras, tum ob tuam commendationem, quae plurimum momenti apud me habet, vt ho-

vt hominis mihi ſummo amore et iisdem ſtudiis coniunctiſſimi, nulla in re, in qua opera mea vti volet, deero. De animo meo erga te ac voluntate ſcio te nil dubitare: velim tamen mihi occaſionem dari ipſa re, quanti te faciam, declarandi. Facio autem plurimi, tum ob ſuauitatem facilitatemque ingenii, tum doctrinam ſingularem, quam tibi ardenti ſtudio, ſummo multorum annorum ſudore, iactura etiam valetudinis, peperiſti. Quae, vt ſpero, tibi fortunam, in hoc annitentibus amicis tuis, inter quos me etiam numerari volo, te dignam, et tuis ſtudiis aptam, pariet. Qua in re bonam operam tibi nauarem, niſi haec tempora iniqua, quae omnes doctos apud nos premunt, me impedirent. Quae ſi immutata fuerint, quod quidem fore ſpero, et Deus mihi reditum in Germaniam confecerit, nullam occaſionem tui iuuandi praeterlabi ſinam. Interim, mi Wolfi, te ſpe melioris fortunae ſuſtenta: quae quo tardior, eo ſplendidior ac lautior (crede mihi) tibi continget, et te vbi ſemel complexa fuerit, ac fouere coeperit, inter Craſſos ac Senecas collocabit: hoc eſt, plane te beatum faciet. Vterer hic exemplis doctiſſimorum virorum, quorum tu ſimilis es, tui confirmandi cauſa, quos ſero quidem, ſed tamen reſpexit tandem, hera illa imperioſa: quae ſola, vt inquit ille, vtramque paginam facit: niſi eorum fortunae imago animo tuo impreſſa inſideret. De Demoſthene tuo mihi muneri miſſo te multum amo: quem ita a te conuerſum eſſe coniecto, vt eum minime relicto pallio togae pudere arbitrer. Huic euoluendo, quicquid temporis ex meis occupationibus eripere potero, impendam. Vale, mi Wolfi, et tibi perſuade, nihil eſſe, quod non aeque libenter pro te, ac pro me ipſo, omni tempore ſim facturus. Ex Pictauio, Idibus Auguſti. Anno 1550.

HIERONYMVS WOLFIVS
D. Ludouico Carino. S. P. D.

Tot tamque illuſtres beneuolentiae ſingularis in me tuae ſignificationes, clariſſime vir, mihi gratiſſimae ſunt: conſolationes autem, quibus iacentem meum animum erigere cupis, διὰ τὰς συχνὰς ἀτυχίας μικροψυχοτέρῳ τῷ δέοντος γεγενημένῳ pene etiam neceſſariae. Tametſi enim non parum vereor, ne, in hac valetudine, praeclaras illas ſpes exſpectare me fata non patiantur, tamen interim vſura frui quid vetat? Delectat etiam augurium hominis non modo

amiciſſimi, ſed doctiſſimi etiam, et longo multarum rerum vſu exercitati. Quare facile patior, te proſpicere aliquid, quod me praetereat. Illud quoque neſcio quid boni ominis habere videtur, quod literae tam laetae Idibus Auguſti, natali meo, (nam eo ipſo die 34. aetatis annum compleui) datae ſunt. Quod autem me hominem, literis vix mediocriter imbutum, inter doctiſſimos numeras, eo plus humanitati tuae debeo, quo minus iſtae praeclarae dotes in me reperiuntur. In Demoſthene autem legendo nolim equidem te bonas horas male perdere. Quis enim eſt graecis literis eruditus, quas tu ante me natum opinor perdidiciſti, cui non omnes omnium conuerſiones ſordeant? Ego ſane, qui me puto non omnium eſſe vel delicatiſſimum, vel moroſiſſimum, ingenue fateor, neminem adhuc, eorum etiam interpretum, qui ſe germanos Cicerones eſſe putant, id a me impetrare potuiſſe, vt, tametſi omnium Graecorum ſcripta nobis eodem, aut etiam meliore genere orationis loquerentur, graecae linguae cognitionem ſuperuacanei laboris eſſe iudicarem. De meis autem interpretationibus quid ego ſentiam, in praefationibus teſtatus ſum. Itaque ſi praeclaram iſtam de me opinionem retinere cupis, vna hac ratione id aſſequeris, ſi non legeris. Minuet enim, vt ille ait, praeſentia famam. *πολλὰ γὰρ καὶ τῶν ἐμμέτρων ποιημάτων, καὶ τῶν καταλογάδην συγγραμμάτων, ἔτι μὲν ἐν ταῖς διανοίαις ὄντα τῶν συντιθέντων, μεγάλας τὰς προσδοκίας παρέσχεν· ἐπιτελεσθέντα δὲ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδειχθέντα πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.* Sed de hoc pro candore tuo et humanitate ſtatues: neque eos imitaberis, qui cauillandi mei frigidiſſimas captant occaſiones, ipſaque maleuolentia ieiunas: qui, quod ſe facere fortaſſe putant, nec exiſtimationi ſuae commodant, nec meae nocent. Quid enim? nonne loca permulta ſunt Demoſthenis, partim corrupta, partim per ſe ita obſcura, vt vatem oporteat eſſe interpretem? Quod ſi illi ſibi, quam mihi, credi malunt, non inuideo equidem, ſed tamen grammatici certant, et adhuc ſub iudice lis eſt. Neque vero difficile eſt *τῶν διδασκαλικῶν ἐπιβεβηκότι θρόνων, καὶ ἐξουσίαν καὶ δόξαν ἔχοντι, ἐκ τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως ὥσπερ ἐρήμην τινὸς καταδικάσαι.* Et, vt in tanto opere mihi ſomnus alicubi obrepſerit, quid tum poſtea? Aliquando bonus dormitat Homerus. Humanitatis certe quidem fuerit, paucos ſiue lapſus ſiue *ἀγνοήματα*, ei condonare, qui id tentarit, abſit inuidia dicto, quod nemo hactenus praeſtare aut voluit, aut potuit, qui permulta deprauata correxerit, ambigua diſtinxerit, obſcura

obscura illustrarit. Typographica vero errata, quae neminem fere attentum fallunt, scriptori imputare, summae iniquitatis est. Ego certe, volens quidem, nullum folium praetermisi, quin ipse post alios omnes emendarem, sed importuni illi Cyclopes, dum ego relego, et quam accuratissime corrigo ea, quae Oporinum variis curis distractum, et correctores parum attentos praeterierant, imprimere mendosum exemplum perrexerunt. Ita mihi et labor periit, et existimatio mea culpae alienae poenas saepe dare cogitur. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔξω τῆς ὑποθέσεως· οὐ γὰρ ἀπολογίαν γράφειν, ἀλλὰ τῇ φιλανθρωπίᾳ σου ἀντεπισέλλειν προειλόμην. Vt igitur ad institutum redeam, si Demosthenem nostrum pulla et lacera toga indutum videbis, cogites velim, eum euersam lugere patriam, et in peregrinis finibus exulem et mendicum oberrantem, quicquid detur, aequi bonique facere. Qua de re venusta illa tua figura admonitus, paucos versiculos lusi, Musis et Apolline nullo, fateor equidem, sed a proposito tamen nostro non alienos. Hactenus Demosthenes βεβαρβαρωμένος (vt vides) χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις, quemadmodum Euripideus ille Menelaus: adeo vt λιτιέρσην canere potius, quam ἀττικίζειν videatur. Sed tu pro humanitate tua, et discipulo et magistro ignoscas: et vtrumque, vt facis, commendatum habebis. Vale, Luteciae Parisiorum, 19. Augusti, Anno 1550.

Ad nobiles et magnificos viros, virtute et autoritate praestantes, Hinricum Recklingerum, Christophorum Peitingerum, duumviros: et ad Consules ac Senatum inclytae Augustanae Reipublicae: dominos ac patronos summa obseruantia colendos, Hieronymi Wolfii in Demosthenem et Aeschinem Graecolatinos praefatio.

Si tanta esset in me sapientis eloquentiae facultas, viri amplissimi, domini et patroni colendi, quantum studii et laboris ab ineunte aetate in hunc vsque diem conferre in eam rem nunquam destiti, nihil prius mihi esset, aut magis ex officio meo, quam vestram erga me beneficentiam celebrare, et iustis efferre laudibus cum vos, tum Rempublicam vestram. Nunc, cum sapientia Dei donum sit, et oratores, vt et poetae, non tam fiant, quam nascantur: meo me (vt prudenter Horatius praecepit) modulo ac pede metiens, nihil tale conari audeo: cum praesertim vestra vrbs, toto ter-

rarum orbe celebris, neque meis, neque cuiuſquam alterius praeconiis egeat: et vos, pro veſtra ſapientia, omnem officii fructum, ipſum officium praeclare iudicetis. Illud tantum dico, veſtra liberalitate et munificentia id mihi contigiſſe, quod ab ineunte aetate, prae aliis rebus omnibus, in votis ſemper habui, otium philoſophicum: in quo nec honeſta deeſſet, et publice, vt ſpero, vtilis augendae ornandaeque illuſtris Bibliothecae veſtrae et ſcholae (in quam non exiguos ſumtus facitis) pro virili mea tuendae et adiuuandae, occupatio: neque calamo et ſcriptis complures per Europam ſtudioſos adoleſcentes erudiendi occaſio. Multa ſunt egregia veſtrae ciuitatis ornamenta: Reſpublica aequiſſime et prudentiſſime conſtituta: publica priuataque magnificentia, hoſpitalitas, vrbanitas, beneficentia in ciues tenuiores: de omnibus bene merendi ſtudium, laedendi neminem, niſi vis propulſanda ſit: contra quam et moenibus, et auxiliis, et commeatu, et omni armorum genere, ita parati et muniti eſtis, vt neque laceſſatis quenquam, et nihil magis, quam pacem, concordiam, tranquillitatem, bonorum omnium amicitiam votis ac precibus a Deo Opt. Max. expetatis. Quae tametſi excellunt, et magis incurrunt in cuiuſuis generis hominum oculos et ſenſus? tamen eruditi viri, et omnia vero iudicio ponderantes, illud non in minimis veſtris laudibus ponunt, quod, vt olim Athenae, Alexandria, Tarſus, Berytus, et noſtra aetate, Bononia, Lutetia, Argentina, complures aliae illuſtres ciuitates, Muſis etiam et Gratiis, hoc eſt, ſtudioſis et doctis hominibus in veſtra, vere auguſta vrbe, non hoſpitium modo, ſed domicilium etiam eſſe voluiſtis. Etſi autem non ignoro, conqueri multos, neque fortaſſis abſque cauſa, tum de moribus doctorum quorundam minus probatis: tum, ſcribendorum librorum nullum eſſe finem, quorum plerique nihil niſi aut ingenia occupent, rebus melioribus vacatura, aut Rempublicam Chriſtianam, alioqui rerum ſuarum ſatagentem, magis etiam perturbent: mihi tamen de me dicere neque neceſſe eſt, neque decorum, vigeſimum iam annum in hac vrbe, ſine cuiuſquam, vt opinor, boni viri vlla querela degenti: et mearum ſcriptionum hactenus longe aliam fuiſſe rationem, omnibus doctis candideque iudicantibus, perſpectum et exploratum eſſe confido. Neque enim mea ſomnia chartis illeui: neque rixarum aut turbarum quicquam dedi: neque inſanabile ſcribendi cacoethes (quod tenere multos, in eorumque aegro corde ſeneſcere, Satyricus queritur) impetu quodam animi temerario atque coeco ſecutus ſum:

ſed

ſed in conuertendis et declarandis vetuſtis autoribus, ſeculorum omnium et nationum conſenſu approbatis, ſedulo, nec ſine ſucceſſu mediocri, (quem, vti par eſt, diuinae benignitati acceptum refero) elaboraui. Id quod toties repetitae in Germania, Gallia, Italia lucubrationum mearum editiones teſtari poterunt. Modus fortaſſis a me deſiderari queat, et ignoratio tollendi manum de tabula, et ſuperuacanea mei ipſius nocturnis diurnisque laboribus afflictatio reprehendi, cum et aetas et valetudo mea quietem potius atque otium poſtularent. Vtinam vero non quidem ea eſſem ferrea et corporis et animi patientia, quae Catoni Cenſorio tribuitur, rariſſimique exempli eſt: ſed illa tantum vel animi conſtantia et tolerantia, vel vigore mentis atque ingenii vi, qua plerique olim et Graecorum et Romanorum proceres claruerunt; qui, quae hominibus ſtudioſis atque doctis, noſtra aetata, grauis et laborioſa videtur occupatio, ſiue curandae rei familiaris, ſiue lectionis atque ſcriptionis, eam illi animorum leuationem atque oblectationem iudicarunt. Quod ita eſſe, Xenophontis, Thucydidis, Lycurgi, M. Terentii Varronis, C. Iulii Caeſaris, Ciceronis, Silii Italici, Boetii monumenta, et complurium aliorum exempla, teſtantur. Tum enim illi ſe occupatos eſſe, et negotiis implicatos putabant, cum aut amicos et clientes ſuos defendebant, aut conſiliis atque armis Rempublicam tuebantur. Mea vero, non eo tantum, quod mihi vires quidem corporis exiguae, ac prope nullae, ingenium vero tenue atque infirmum contigit, longe alia ratio eſt: ſed ob illud etiam, quod illis, patrio ſermone ſcribentibus, in procliui atque expedita fuerunt omnia, cum nos, peregrinis linguis, e mutis praeceptoribus, cognoſcendis, non paruam aetatis partem conſumere neceſſe habeamus. Itaque non recreandi animi ergo, leuandive taedii cauſa, me ſcriptitare, ſed quia facere aliter, ſalua (quantulacunque illa eſt) exiſtimatione mea, nequeo, et quas ſuſtineo aerumnas, pene Herculeas videri mihi, ſpeque mea plurimum me deceptum eſſe, ingenue confiteor. Nam cum annis abhinc quatuor et viginti, non tam mea voluntas, quam inexſpectata quaedam calamitas, et rerum meliorum ſpes, in typographicum piſtrinum me conieciſſet, parui temporis moleſtia perpetuam ſtudiis meis ſecure perfruendi facultatem me redemturum opinabar. Verum quanto aliter euenerit: nemo ignorat, qui aut bibliothecam veſtram inſpicit, qua meas lucubrationes dignati eſtis, aut bibliopolia ſcrutatur. Neque vero haec gloriandi cauſa ſcribo, (quo quid ineptius?) aut ignoratione

ratione tenuitatis meae, (quod enim difficile esse putatur, nosse sese, vtcunque didici: studui certe quidem) sed vt fortunam meam narrem, quae per labores, non tam iucundos et lucrosos, quam necessarios et ineuitabiles, ad id aetatis et valetudinis me, nihil tale cogitantem, prouexit, vt, cum maxime philosophandum esset, philosophari parum liceat, aut etiam libeat. Neque vero ego solus is sum, quem bonae suae rationes fefellerint: sed siue fruſtratio, siue calamitas haec, cum multis mihi est communis, me longe sapientioribus. Demosthenes Paeanienſis (cuius eloquentia, quae sine singulari prudentia et eximia virtute suum tueri nomen haudquaquam potest, quondam per Europam et Asiam celebrata fuit, et nunc etiam omnibus omnium nationum eruditis admirationi est) dum suos Athenienſes, ignauia et luxu eneruatos, ad recuperandum Graeciae principatum, quem ad annos LXX tenuerant, primum clade Helleſpontiaca vna cum libertate amissum, deinde Cononis industria receptum, nec multo post a Philippo Macedone callide interceptum, excitare studet, inter alia hoc quoque argumento vtitur: quemadmodum ipsi eos ciues suos, qui Rempublicam semel gerendam susceperint, in otium se conferre vbi voluerint, non patiantur: sic et ipsis, qui totius Graeciae patronos se professi fuerint, ab eadem administranda, defendenda atque ornanda recedere, suumque negotium agere, esse nefas. Consimile quiddam, (etsi in magna dissimilitudine) viri ornatissimi, domini et patroni colendi, et ipsi mihi accidisse videtur: vt semel Graecis Oratoribus, Philosophis, Astrologis, Historicis ad interpretandum susceptis, in ea prouincia, neque spe quaestus, (qui aut nullus est, aut certe non tantus, vt vel extremae notae quispiam notarius eadem mercede illos describendos susciperet) neque gloriolae cupiditate, instar Crocodili se persequentes fugientis, fugientes persequentis, sed fatali quadam siue necessitate, siue calamitate, pene conseruerim: et vix hoc demum anno ab Athenienſi Republica (quae peculiares olim seruos habuit, quos δημοσίους vocabant) velut in libertatem assertus existimari queam. Et quidem graui certamine defunctus, bellum difficile ac diuturnum confeciſſe mihi videor, qui Demosthenem, Aeschinem, Vlpianum Rhetorem, caeterosque his adiunctos autores, ita emendatos, declaratos, illustratos et exornatos (quantum in me quidem fuit) exhibuerim, vt obtrectatores atque inuidos meos hortari non dubitem, vt, si haec mea non probant, ipsi proferant meliora. Qui etsi non pauci, neque parum molesti mi-

sti mihi fuerunt: tamen, si cum iis comparentur, qui bene de me sentiunt, meque et mea magnifaciunt et amant, facile, vt opinor, apparebit, et maiorem et meliorem partem stare a nobis: eaque inter hos et illos existet proportio, quam apud Homerum Agamemnon Troianorum et Graecorum esse affirmat: vt, si Graeci in decurias conuiuiorum describantur, et singulis decuriis singuli Troiani ministri assignentur, complures decuriae propter illorum paucitatem, horum multitudinem, sint pincerna carituae. Neque vlli eorum, qui me reprehendunt et exagitant, non modo nihil elegantius et splendidius, sed (in eodem quidem scribendi genere) nihil prorsus intra quinque totas olympiadas, longissimum, in vitae humanae breuitate, spacium, ediderunt. Vt igitur illi verbis asperioribus me accusant et vituperant, ita factis fide dignioribus et absoluunt et laudant, et publice quasi proclamant, suis calumniis non habendam esse fidem, neque condemnandum aut contemnendum esse quenquam, nisi causa percognita et satis explorata. Interim vero me per annos complures hoc opus ita noctes diesque occupauit, vt non multo suauiorem vitam egerim, quam ii, quos Dionysius tyrannus in Latomias coniiciebat: ita certe quidem defatigauit, vt, qui mihi, post annorum XL seruitutem, otium mediocre, quod vestra munificentia mihi fecit, honestoque stipendio decreto, haec etaborandi potestatem et facultatem dedit, inuiderit, omnes se Zoilos, omnes Momos, maledicentia et obtrectandi libidine superare fateatur. Caeterum haec qualia et quantulacunque sunt, non tam mea vobis, amplissimi viri, offero, quam vestra vobis restituo. Nunquam enim conari ea potuissem, nisi vestra benignitas, tanquam salutare quoddam sidus, mihi affulsisset. Neque vero vel primus huius operis patronus, in cuius id nomine iam tertium apparuit, vel quisquam alius, leuitatis arguere me poterit. Nam cum ille in praedia sua se recepturus, me quasi emancipatum e familia, vestrae fidei et liberalitati commisisset, vna mecum etiam ea vobis tradidit, quae Musae meae sub vestro patrocinio effecissent. Deinde ita prodit Demosthenes, (modo operae typographicae non de integro deformarint ea, quae ego summo labore expoliui. longe a prelo absum, et alias alios codices et chartas typographo misi) sic igitur, inquam, (quod quidem in me fuit) se spectandum Demosthenes eum non aspernando comitatu praebet,

IAM POSITIS NOVVS EXVVIIS NITIDVSQVE
IVVENTA,

et tot

et tot auctus acceſſionibus, vt eundem eſſe vix quiſquam agnoſcat. Hoc quidem affirmare auſim, maiore moleſtia pene vnius orationis recognitionem mihi conſtitiſſe, quam totam primam interpretationem: ſiue, aut iam vrgens, aut certe aduentans ſenectus, laboris ſenſu nunc magis afficitur, quem tum iuuentutis vigor leuabat: ſiue aliud eſt, quicquid in mentem inciderit, aeſtu quodam animi effundere: aliud, ſcribere meditata, et ſingula pene verba quaſi ſtatera aurificis expendere atque examinare. Neque tamen (quod ſaepe teſtatus ſum, et nunc poſtremo teſtatum eſſe volo) Demoſthenicam eloquentiam expreſſiſſe me confido, qui et autoritate ſua caret, (quae quantum in dicendo valeat, quis neſcit?) neque Lectores ita attentos habere poteſt, qui ſua nihil intereſſe cenſent ea, quae ſcripta ſunt, vt fuerunt auditores, quorum et dignitas et ſalus agebatur: elocutione item et actione deſtituitur (cui et primas ille et ſecundas et tertias dedit) ſed inuentionem et collocationem tam rerum, quam verborum appendere, fide optima, et perſpicuo puroque orationis genere repraeſentare, ſum conatus. Quae et ipſa in ſua natiua lingua multo ſunt et magis propria, et ſignificantiora, et iucundiora, et illuſtriora: eaque de cauſa interpretationi meae Graecum archetypon eſt additum, quo huius ornatiſſimae et copioſiſſimae linguae vel periti vel ſtudioſi fruantur. Nec tamen illud ipſum qui legent, ita miraturi ſunt Demoſthenem, (id quod Aeſchines, aemulus et aduerſarius, eius dixiſſe fertur) vt ſi ipſum audiſſent. Quanto alia res fuit, cum M. Tullius Conſul, purpuratus, in ſella curuli cum maieſtate aſſidens, ab omnibus bonis pater patriae, et quaſi alter vrbis conditor habitus, ſolicitudinem de republica ſummam, ſalutis vero ſuae prope neglectum prae ſe ferens, in ſummo orbis terrarum concilio (qui non tam ſenatorum, quam regum conſeſſus videri potuit) omnium oculis atque animis in ipſum intentis, conſilium, auxilium, incolumitatem ab eo expetentium, contra coniuratos maxima ſuauiſſimaque voce, cum ſingulari dignitate actionis, motuque et geſtu corporis totius decentiſſimo, perorauit: quam cum eadem illa oratio nunc vel tacite ab otioſo quopiam et ſecuro percurritur: vel a rhetorculo, adeo nullum animi motum et dolorem adhibente, vt etiam ſententias, earumque circumſcriptiones, vel ex imbecillitate ſpiritus, vel ob artis pronunciandi inſcientiam diuellat atque diſperdat, ſine vlla varietate pro ſuggeſto recitatur? Neque vero vobis, viri ampliſſimi, qui plerique in Italia, Hiſpania, Gallia, partim ſtudiorum cauſa, partim

partim ob grauissima et publica et priuata negotia versati, homines eloquentes, et sacros oratores concionantes audiuistis, vlla tali consideratione et fictione est opus: ipsi recordamini, vt illi soleant non mulierculas tantum, rudemque plebeculam permouere, sed homines etiam graues et constantes omni varietate affectuum agitare, nunc excutere lacrymas, nunc easdem quasi abstergere, modo iram exstimulare, mox placare iratos, et flectere ad commiserationem, iam deprimere ad inferos. paulo post velut extra sese raptos supra nubes attollere, vt in paradiso, et illustrissimo summi coeli amphitheatro, incredibili gestientis animi laetitia et exsultatione versari sibi videantur. Sed ad Graecum archetypon redeo, in cuius mendis si non tollendis, at minuendis, aut saltem indicandis, quid iam olim praestiterim, doctis non est ignotum: et tamen eiusmodi id fuit, vt pro laude ingenii ac diligentiae, temeritatis in diuinando, et corruptelae crimen mihi a nonnullis, improbioribusne, an stultioribus dicam, nescio, impingeretur. Nunc vero xv codicum inter se collatio, id quoque crimen diluit, coniecturis meis plerisque scriptura vetere comprobatis: et iis, quae siue librariorum incuria praetermissa, siue codicum mutilatione deleta, nullius ingenio addi poterant, completis. Et tamen illi quoque tot, tamque vetusti codices, nonnullis locis parum auxilii tulerunt: quae loca mihi pleraque plana et aperta fecit meum quoddam diuinationis genus. Quod cuiusmodi sit, quaeritis? Neque Delphici tripodis simile, neque auspiciorum et auguriorum, neque aliarum siue superstitionum, siue obseruationum veterum, sed simplex et naturale, et nemini docto et sagaci ingenio praedito negatum. Quod igitur illud est? Artis Grammaticae cognitio accurata, multa et diligens optimorum scriptorum lectio, quorum alii alios declarant: stili autoris obseruatio: animus in sententias non minus, ac pene magis etiam, quam in verba, intentus: eorum, quae antecedunt et sequuntur, inter se comparatio: ea denique persuasio, quicquid vel in verbis absonum, vel in sensis frigidum appareat, id non a viris diligentissimis, prudentissimis, disertissimis scriptum, sed a negligentibus, imperitis, temerariis librariis esse deprauatum. Habeo etiam animo meo consignatas notas quasdam, et ex animaduersione variae scripturae quasi vestigia impressa, quae ilios in errorem duxisse videantur. Qua de re alibi egi vberius. Nunc ad manuscriptos codices redeo: inter quos is, quem vestra Bibliotheca suppeditauit, antiquissimus, et in plerisque optimae

mae fidei, sic excelluit, vt principatum sibi merito vendicet. Quo minus autem vsus illo iam pridem fuerim, minutae et exoletae literae, quas, nec speculis adhibitis, perspicere potui, obstiterunt. Tandem in mentem venit M. Simonis Fabricii, mei collegae, viri doctissimi, et in Graecis literis exercitatissimi, quem, cum acie oculorum non minus, quam ingenii acumine pollere scirem, rogaui, vt periculum faceret, num quid ex illo fructus capere possemus? In quo ille, pro nostra necessitudine, alacriter morem mihi gessit, susceptoque negotio, tantum volumen celeritate mirabili perlegit, et singulari sagacitate omnes varietates deprehendit, notauit, excerpsit, marginibus impressi codicis adscripsit, additis etiam scholiis, quae non ingrata, neque inutilia τοῖς φιλέλλησι fore spero. Qui vna mecum tam illius industriae, quam vestrae beneficentiae se debere fatebuntur. Erat hic aliquid dicendum de laudibus Demosthenis, nisi is et ipse lectori sui studioso abunde se commendaret, et in promtu essent Ciceronis et aliorum de illo elogia, et meam infantiam viri eloquentissimi et celeberrimi claritas repudiaret. Vnum igitur hoc superest, amplissimi viri, domini et patroni colendi, vos vt orem, vt postremum hoc opus meum, quod epitaphii loco mihi esse volo, (nam si qua forte alia secuta fuerint, ea nihil ad hoc esse videbuntur) pari humanitate accipere dignemini, qua commentarios meos Ciceronianorum libellorum, anno abhinc septimo, vestrae bibliothecae splendore non indignos iudicastis: meque ministrum vestrum et clientem obseruantissimum (ingraescente aetate, et valetudine, vt solet, subinde labascente, et ruente in deterius) commendatum habere pergatis: ab eoque mei defendendi ornandique studio, nec aut inuidorum calumniis, (quas quis vnquam cauere potuit?) aut imperitorum hominum ineptiis (quas a grauitate et sapientia vestra negligi et repudiari certo scio) deterreamini. Etsi enim apud nonnullos praesentia mea, et simplicitas, atque ab ostentatione et pompa abhorrens animus, vitaque solitaria, minuunt famam: tamen nec exterae nationes Wolfium ignorant, et posteri scient, et studiosi iuuenes, doctique homines, vestram in me liberalitatem ac beneficentiam celebrabunt. Quo minus autem munus hoc meum ab amplitudine vestra repudiatum iri putarem, cum vestra humanitas facit, D. Paulo autore, tanta virtus, vt eam in Deo Opt. Max. cum primis celebret, tum collegarum vestrorum, DDD. Matthaei Welseri, Io. Baptistae Hainzelii, Io. Matthaei Stamleri, ornatissimorum viro-

virorum, neque a Musis et Gratiis abhorrentium, autoritas, consiliique mei comprobatio. Valete, publice et priuatim incolumes, ac perpetuo florentes. Ex augusta vestra vibe, quam Ptolemaeus Vindelicam, Rheticam alii Augustam dici volunt. Idibus Augusti, natali meo. Anno restitutae humano generi salutis M. D. LXX.

HIERONYMI WOLFII
Oetingensis ad candidum lectorem in Vlpiani conuersionem Praefatio.

En, candide lector, alteram promissi laboris partem, Vlpiani rhetoris X et VIII orationum Demosthenis enarrationem, citius etiam, quam sum pollicitus: opus minus fortasse lectu iucundum, sed studiosis adolescentibus, vt mihi persuadeo, non inutile futurum. Quae etiam causa fuit, vt molestissimum laborem hunc capere non sim grauatus, et summum deuorare taedium, quod quantum fuerit, ii demum intelligent, qui mendas Graeci codicis, in singulis fere paginis infinitas, obseruarint. Ad haec ipsa commentariorum natura est talis, vt modica voluptatis illecebra laborem et defatigationem leuent interpretis, tametsi emendatissimi essent: et vt lectorem requirant, difficultatibus aliquibus intelligendi ipsius autoris conflictantem. Quae res vna fere facit, vt, quae per se vtilia sunt, non modo citra fastidium, sed magna etiam cum auiditate legantur. Etsi autem non dubito, esse plurima, tum grammatica, tum oratoria, quae studiosus lector explicari sibi diligentius et copiosius, atque etiam dilucidius optet: non tamen abiiciendi videntur ii libri, qui, cum multa vtilia contineant, quaedam etiam superuacanea admiscent, quaedam necessaria praetereunt. De quibus incommodis ego quoque in omni commentariorum genere mecum saepissime queror: et tamen, cum cogito, si mihi in eodem argumento versandum esset, me quoque praestiturum, fortasse non quod vellem, sed quod possem, veniam do, et boni consulo ea, quibus illi tradere meliora non potuerunt. Quanquam in hoc nostro enarratore iniuria temporum, et quorundam temeritas, qui in alienis libris vel mutilandis, vel augendis, vel ex diuersorum scriptis, variis quasi centonibus farciendis, omnem licentiam sibi sumunt, maximam sustinere culpae partem videtur. Sed in hoc suo quisque iudicio fruatur. Me quidem Vlpianum legisse non poenituit, propter et historias

nonnullas indicatas, et vocabula expoſita, et artificium multis in locis erudite, niſi fallor, explicatum. In conuertendo quidem magnos labores, et non paruas moleſtias cum ceperim, neſcio tamen, an fecerim operae pretium: non quod ipſos commentarios aſpernandos ducam (de quibus quid ſentiam, expoſui) ſed quod in iis tanta eſt difficultas interpreti, vt ſuperari nulla ratione poſſe videatur. Primum enim exemplar ita deprauatum eſt, tum confuſione diſtinctionum, et verbis Demoſthenis ab Vlpiani explicatione nulla nota aut interuallo ſeparatis: tum aut immutatis, aut additis, aut repetitis, aut omiſſis vocabulis, interdum etiam totis ſententiis, vt affirmare non dubitem, me nullum vel in Graeca, vel in Latina lingua codicem vidiſſe peius tractatum. Deinde ἐξηγήσεις, quas enarrationes interpretari licet, videntur orationem requirere perpetuam, cuius hic alicubi veſtigia quaedam apparent: vt exiſtimem, vbi verba Demoſthenis ſeorſim ponuntur, ibi ab aliquo librorum corruptore, et importune ſtudioſo breuitatis, Vlpiani verba complura eſſe reſecta, vt ſcholiorum faciem, non ἐξηγήσεων prae ſe ferant, atque aſſuta aliena. In connectendis quidem aliorum verbis magna eſt Graecorum felicitas, praeter caetera vel in his duabus particulis, τὸ ἐπὶ δὲ, quibus ceu Delphico gladio vtuntur: cum eadem Latino ſermone ſine longis et moleſtis ambagibus explicari nulla ratione poſſint. Huc accedit vocabulorum maxima et copia et varietas, et longe alia, quam Latinorum, ratio: cuius generis ſunt, vt e multis pauca delibem, κεφάλαιον, τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, σημεῖα, εἰκότα, τεκμήρια, ἀντιπίστον, ἀντίθεσις, ἀνθυποφορά, σύγκρισις, ἀντεξέτασις, παράθεσις, ἀντιπαράσασις, ἔνσασις, ἀντίσασις, κατάσασις, προκατάσασις, ἔκφρασις, διασκευή, διατύπωσις, ἀποσιώπησις, ὑποσιώπησις, ἀναίρεσις, ἀπόσασις, ἀνατροπή, περιτροπή, πηλικότης, ποσότης, μέγεθος, εἴσοδος, εἰσβολή, εἰσαγωγή, προκατασκευή, προθεραπεία, προδιόρθωσις, συνδρομή, περιδρομή, συγχώρησις, σύσασις, ἐπιχείρημα, ἀπόδειξις, ἔλεγχος, ἐνθύμημα, νόημα, ἔννοια, et alia complura. nec enim omnia recenſere inſtitui. Iam quid facias in illis adiectiuis, ἠθικόν, παθητικόν, πραγματικόν, προκαταστατικόν, συνεκτικόν, ἀντιστατικόν, ἐπιλογικόν, προοιμιακόν, ἀφοσδιόριστον, atque id genus aliis, quae quomodo explicentur, niſi aut improprie, aut barbare, aut longis verborum ambagibus, equidem non reperio: vt nihil dicam, ea praecepta artium, quae ſequutus eſt Vlpianus, ita abhorrere ab ea et Graecorum et Latinorum doctrina, quos hodie in ſcholis plerique ſequuntur, vt ſaepe

diffi-

difficile sit diuinare, quid sibi velit. Haec et huius generis alia incommoda cum attentius perpenderem, parum abfuit, quin totum Vlpianum desererem, ipsius Demosthenis conversione contentus. Sed quum aliorum complurium editos in Demosthenem commentarios, qui saepe in hoc opere citantur: cuiusmodi sunt Apsinis Genethlii, Aesculapii, Alexandri, Diocori, Zenonis, Aspasii, et aliorum, e quibus multa in Vlpianum translata esse suspicor: et ipse Vlpianus quarta Philippica, τάδ', inquit, ἐν τούτοις ἀσαφῆ παραξήσουσιν οἱ ἐξηγηταί: et in oratione de foedere Alexandreo, ὃ ἐστιν ἄδηλον, inquit, τοῖς Φιλομαθέσιν, ἐξ ὧν ἀνεγνώκασιν ὑπομνημάτων: eos igitur omnes commentarios cum tempus aboleuerit, et huic vni tamdiu pepercerit, (etsi enim quis fuerit hic Vlpianus, quibusve temporibus vixerit, non constat, tamen eum ante aliquot secula vixisse probabile est) cogitabam, in eo vel genium, vel vtilitatis aliquid inesse oportere, atque ipse, vt dixi, memineram, me ab eo admonitum, non pauca Demosthenis loca et intellexisse rectius, et diligentius peruestigasse. Quare non committendum arbitrabar, vt Graecarum literarum rudes ea vtilitate penitus fraudarentur. In animo igitur erat, praeteritis aliis, quae plus verborum et obscuritatis, quam eruditionis, haberent, vtilissima quaeque ex eo decerpta inferere meis Annotationibus, quas in totum Demosthenem iampridem instituí, et quarta ex parte propemodum absolui, absoluturus etiam caetera, nisi fortunae iniquitas certam ac tranquillam sedem, et necessarium ad tantum opus, propter quod plurimi, tum Graeci, tum Latini scriptores, euoluendi erunt, otium negaret. Sed ab hoc instituto duae me rationes depulerunt: vna, quod iniuria fieri videbatur Vlpiano, si eius opus, iam ante mutilum, magis etiam truncaretur. Quod enim ego in meis operibus et conuersionibus iniquissimo animo ferrem, (et quis ita lenis aut socors est, quin sua scripta temerariis aliorum manibus attrectari et compilari aegre patiatur?) ab eo religiose mihi abstinendum in aliorum etiam lucubrationibus arbitrabar. Altera, quod, quae ego superuacanea censuissem, alius fortasse cumprimis opportuna sibi et commoda iudicasset. Quot enim capita, tot sententiae, et suam quisque opinionem putat esse optimam, et quam paulo ante probauit, post ipse repudiat, vt mihi cum Luciano exclamare subinde libeat:

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν ἐστι νόημα,
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦδ' ἑτέροισι γέλως.

Etsi enim illam academicorum, ἀκαταληψίαν non probo, infi-

nitae tamen doctorum et sapientum (vt perhiberi se volunt) cum ab aliis, tum a semetipsis dissensiones, etiam cum nihil dant ambitioni, aut aemulationi, cum simplicis veritatis rationem habere se dicunt, me vehementer mouent, vt multis in rebus agendum et pronunciandum esse cautius existimem. Proinde ne studiosi Latini sermonis in hoc opere deteriore conditione essent, quam Graecis literis eruditi, conuertendas etiam has Vlpiani enarrationes suscepi, non alia re magis fretus, quam candore et humanitate aequi lectoris, (quis enim iis difficultatibus, quas supra expossui, circumuento, veniam non daret, nisi a communi etiam sensu alienus?) et assiduitate diligentiae ac in doctrinae studiis, quibus me iniquum Saturni sidus exiguo cum fructu et voluptate alligauit, tolerantia molestiarum et laborum. Codicem igitur Graecum, vbi id mihi citra temeritatem, atque adeo vere posse facere videbar, partim verbis Demosthenis, ad quae tota explicatio referenda est, diligenter inspectis, partim sagacibus coniecturis adhibitis, locis plus bis mille correxi, neque fere pauciora incorrecta praeterii, et suspecta atque obscura mihi omnia stellulis signaui. Et sic primae difficultati mederi sum conatus. De ipso autem artificii oratorii et Vlpianicae doctrinae genere, pro sua quisque persuasione vel probet, vel improbet, quod videbitur: modo illud meminerit, eum vsitatam suis temporibus rationem, quae multis ingeniosis et eruditis hominibus placeret, secutum, obstitisse atque inuidisse nemini, qui doctius aut explicatius aliquid afferre vellet in medium. Sed hoc ad verborum interpretem eatenus duntaxat attinet, vt ne otio (quo ego certe minime abundo) abusus esse videatur: caetera ipsi autori praestanda sunt, siue is bene, siue male scripserit ac docuerit. Illud autem facere non dubitaui, vt alicubi perpetuam Vlpiani orationem, brevitatis seruandae et molestiae vitandae causa, sine vllo autoris detrimento, intersecarem, et verba Demosthenis parentheseos signo clauderem. Veluti cum Vlpianus habet, ἐν δὲ τῶ, οὐχ ἑνὶ δέδωκε τρόπῳ, σοφίζεται ὁ ῥήτωρ, ego sic feci. *Non vno modo dedit.*) Hic captiose agit orator. Alioqui si ἐν δὲ τῶ, voluissem exprimere, dicendum fuisset: In his autem verbis, *non vno modo dedit*, captiose agit orator, quod neque dilucidius est, et prolixius, et tale, vt si paucis in versibus saepius repetatur, fastidio lectorem enecet. Nemo igitur, opinor, hoc factum reprehendet, praesertim cum ita tractatus sit Vlpianus, vt ab enarrationibus ad annotationes, tanquam ab equis ad asinos, deuolutus esse videatur. In artis autem

autem vocabulis, quoniam Latinis partim prorsus carebam, partim satis propria non habebam, aut Graeca ipsa reliqui, aut Latinam interpretationem, non quam volui, sed quam potui, quamque festinatio et mea et typographi passa est, adieci. Oporino enim, acerrimi iudicii viro, certis de causis, quas nec ipse improbaui, non visum est Vlpianum seorsim esse edendum, sed, quoniam tam mature ad calcem perueniissem, interpretem cum autore suo coniungendum. Maxime autem illud eum ad editionem impulit pene praeproperam, quod me longinquum iter adornare intelligebat, in quo (apud exteras praesertim nationes) homo valetudinarius leui aliquo casu ita prosterni potest, vt nunquam resurgat. Maluit igitur Vlpianum qualemcunque edere, quam tot mihi labores omnino perire, quorum fortasse lectoribus etiam aliquis vsus esse posset. Nam si spatium ac tempus detur, multa, quae mihi quoque obscura nunc sunt, declarare posse videor. Quod quia non negligentia mea, sed fortunae culpa, me pilae instar huc atque illuc iactantis, praetermissum est, veniam meretur. Et alioqui totum hoc opus omnino tale est, vt cum Ouidio dicendum sit:

En veniam pro laude peto: laudatus abunde,
Non fastiditus si tibi lector ero.

Vale. Basileae. Cal. Martii. Anno M. D. L.

Clarissimo Viro
HIERONYNO PAVMGARTNERO,
Patricio ac Senatori Norimbergensi, Vincentius Obsopoeus S. D.

Venit nuper in manus meas admirandae vetustatis exemplar aliquod orationum Demosthenis, Hieronyme, vir clarissime. Quod cum coepissem cum Aldino conferre, multis in locis illud cum vulgato discrepare comperi. Eos ego locos subnotandos putaui, inque publicam studiosorum vtilitatem inuulgandos. Quanquam vero his solus priuatim frui potuissem, aut in occulto seruare tacitus, tamen, cum ab inuidentiae morbo natura abhorream, et candidas musarum ianuas esse oporteat, ferre non potui, vt, prouerbiali conuicio, canis in praesepi dicerer. Dabo itaque in lucem vtriusque exemplaris lectionem, non statim pronunciaturus, vtra sit rectior, nisi in locis aperte mendosis: verum eius iudicii censuram doctioribus relicturus. Tantum enim mihi temere non

auſim ſumere, vt ea de re iudicium faciam. Neminem vero hic meus labor proderit, niſi cui Demoſthenes domi fuerit. In tenui labor eſt, fateor: ſed tenuis non gloria, ſi quibus in locis Demoſthenem aut correxerimus, aut illi priſtinum nitorem huius vetuſti exemplaris ſubſidio reſtituerimus. Non attollam hic verbis quicquam, non ſunt iſta meae induſtriae, ſed diligentiae, quam conferendis exemplaribus impendi. Sunt hodie non parum multi, qui, cum in autore aliquo vel vnicum aduerbiolum, aut coniunctiunculam ſecus poſitam, aut ſuperuacuam inuenerint, Dii boni, quos protinus triumphos, quas gloriationes proferunt? quam inſolenter ſibi placent, nimirum ſe ſolos acutiſſime perſpexiſſe, quod homines alioqui oculatiſſimos fugerit. Eſtque ob vnam atque alteram dictiunculam protinus totus autor emendatior habendus, et ad vetuſtiſſima exemplaria reſtitutus credendus. Quid autem mendarum et erratorum hodie hoc mendacio in ſcriptoribus quotidie in lucem prodeuntibus nobis non obtrudunt typographi? Adeo ſolenne et vſu receptum eſt, omnium librorum titulis addere: Ad vetuſtiſſima exemplaria reſtitutus, et ab infinitis mendis repurgatus. Si tamen hoc licet alteri in latino quopiam, neque tantae claſſis autore, inuento vno atque altero verbulo rectiore et emendatiore, exclamare: Reperi, non quod pueri clamitant in faba ſe reperiſſe: cur mihi non idem liceat in Demoſthene, autore tanto, tamque eximio? Quanquam quid nos reperierimus, verbis iactantioribus opus non eſt: res ipſa indicabit. Atque vtinam integrum exemplar nobis oblatum fuiſſet, vt ad eum modum omnes orationes inter ſe collatas emendare potuiſſemus, non permutaſſem opes meas cum Croeſi aut Craſſi divitiis. Sed enim, quae nobis reperta ſunt, ea aliis candide impertiemus: rogaturi lectores, vt haec, qualiacunque ſint, boni conſulant, et his nobiscum vtantur, et ſi quid rectius iſtis ipſi aliquando inuenerint, nobis viciſſim benigne communicent. Tibi vero, Hieronyme ornatiſſime, hoc quicquid eſt opuſculi, nominatim dedico, cum Demoſthenis amatori ſummo, tum lectori diligentiſſimo, et imitatori feliciſſimo. Neque enim antiquitate generis ſolum, ſed pulcherrimis quoque virtutum ornamentis decoratus es, et vtriusque literaturae peritiſſimus. Accipe itaque libellum hunc ſtudii in te mei monumentum et pignus, quod tibi amicitiae noſtrae quondam initae, et condiſcipulatus noſtri memoriam refricet. Ornatiſſimos atque eruditiſſimos viros, Andream Oſiandrum, Dominicum Sleupnerum, Venceslaum Lyncum, Thomam Venato-

Venatorium, Ioachimum Camerarium, Michaëlem Rotingium, D. Christophorum Kolerum, Erasmum Ebnerum, M. Hieronymum Schallerum, praeterea D. Ioannem Magenpuchium, alterum Aesculapium, et reliquos literarii sodalitii proceres, meis verbis communiter saluta. Tu vero cum primis bene vale. Onoltzbachii, mense Nouembri, Anno M. D. XXXIII.

Clarissimo Viro,
HIERONYMO PAVMGARTNERO,

Hieron. F. consuli Norimbergensi, Hieron. Wolfius S. D.

Fortes creari fortibus et bonis, etsi non semper id fieri videamus, Horatio facilius concedi potest, quam humanis et doctis humanos et doctos. Plerumque enim, paterna freti gloria, discendi laborem fugiunt, et literas et literatos contemnentes, et fastum ac despicientiam aliorum laude sibi ducunt. In quorum vtroque quantopere errent et peccent, nemini est obscurum. Tu vero, Consul ornatissime, contrariam viam ingressus, ad paternae virtutis, eruditionis, humanitatis imitationem sic te composuisti, vt pater omni laude cumulatus, et illustri gloria per Christiani nominis orbem celebris in te reuixisse videatur. Habet inclyta respublica Norimbergensis alterum, ac potius eandem Hieronymum Paumgartnerum, virum eruditum, ciuem patriae amantem, senatorem grauem, consulem prudentem, et disertum. Habent homines docti et ingenioſi adolescentes patronum et Mecaenatem: recognoscunt ciues tui praenomen et nomen idem: eandem staturae proceritatem et formae dignitatem cum grata recordatione patris intuentur: iisque rebus desiderium illius leniunt et consolantur. Fuit et mihi abhinc triennium, cum Norimbergae in Christophori Fabii Iulii I. C. viri optimi et humanissimi, veteris amici mei, aedibus vna pranderemus, et conspectus tuus iis de causis, quas expossui, periucundus, et multo gratior comitas orationis, qua me vltro ad renouandam rerum paternarum amicitiam perhumaniter inuitabas. Cui etsi ego meam tenuitatem esse imparem, facile video, tamen αἱ καθ' ὑπεροχὴν φιλίαι sic locum habere possunt, si cum iis etiam φιλανθρωπίας ὑπεροχὴ coniungatur, quae in Deo Opt. Max. tanta est et tam admiranda, vt eius cogitatione mens humana extra sese quodammodo rapta penitus obstupescat, et illa abysso diuinae bonitatis absor-

beatur. Quam ego olim considerans, cum nescio quid de mense Decembri scriberem, in hoc distichon erupi:

Omnia quod superat miracula, CHRISTVS IESVS
Tum voluit nasci, cum DEVS *esset*, HOMO.

Facit igitur ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου ὑπεροχὴ, vt τὴν καθ' ὑπεροχὴν φιλίαν σου, non fraudi, sed laudi mihi fore sperem: vicissimque eandem obseruantiam tuae quoque praestantiae polliceor, qua patrem tuum ab ineunte aetate vsque ad obitum sum prosecutus. Nam cum illi puer etiamnum a Sebaldo Heideno praeceptore meo amantissimo, nescio quo ingenii et studii cuiusdam singularis nomine commendatus fuissem, et tum bene de me sentire coepit, et de adulto, dum reipub. vestrae inseruirem, praesens et absens bene mereri non destitit. Itaque vt viuentem colueram, ita etiam defuncti memoriam versiculis non tam bonis, quam bono animo scriptis, (nam me perpetuo cum morbis molestisque laboribus conflictantem et Apollo et Musae omnes destituerunt) te praesertim hortatore, celebrandum esse duxi: quos ideo ad te mitto, vt in eodem opusculo, non magno illo quidem, sed magno autori intelligendo seruiente, quem et pater et filius magnificiunt, mentio vtriusque, si minus honorifica, at ab animo grato et memori profecta, exstaret. Vale. Augustae Vindel. Calendis Decembris. Anno M. D. LXIX.

HIERONYMVS WOLFIVS
Eusebio Episcopio suo. s.

Quanti manuscriptos codices plerique faciant (quod nec ipse contemno) cum non ignorarem, dolui sane, Augustanae Reipublicae vetustissimum Demosthenis exemplar, cum ob temporis angustias, tum propter minutas et exoletas literas, a me, nec vitreis istis Lamiarum oculis adhibitis, potuisse perspici, et cum impressis conferri. Sed cum mihi Luteciana editio de sententia D. Theodori Zwingeri, cuius iudicio plurimum tribuo, et tua, mi Episcopi, cuius voluntati in re honesta morem gerere et debeo et cupio, perlegenda, graecolatini Demosthenis impressionem prorogasset, egi cum egregie docto et honesto viro, Simone Fabricio, scholae nostrae magistro diligentissimo, cuius et ingenii acumen, et acies oculorum, et in graecis literis iudicium atque exercitatio nota mihi esset, vt eam prouinciam (si aut res facultatem haberet, aut, si quod operae pretium se facturum esse confideret) suscipere non gravaretur. In quo ille mihi pro necessitudine nostra non modo priuata,

priuata, ſed etiam publica, (ſumus enim collegae in eodem graecas latinasque literas docendi munere) et ob rei literariae promouendae ſtudium haud grauiter morem geſſit, atque, opere confecto, hoc modo ad me ſcripſit:

Optimo Viro,
HIERONYMO WOLFIO,
compatri ſuo vnice colendo S.

Mitto ad te, mi ornatiſſime compater, Orationum Demoſthenicarum exemplar, in quo varias ac diuerſas lectiones ex veteri manuſcripto codice diligenter et accurate perſpecto, et ad editionem Hervagianam collato, bona fide notaui, multisque in locis grauiſſimum ac eloquentiſſimum oratorem foede ac turpiter mutilatum deprauatumque offendi: (praeter enim innumera pene librarii menda, conſtructionisque verborum perturbationem, integros interdum verſus praeteritos atque omiſſos reperi) quem tamen ſtudio, opera atque induſtria tua perpolitum, integritatique ac nitori ſuo reſtitutum, ſic iam exiturum ſperamus, vt non multa in eius orationibus, ſiue ſplendorem verborum, ſiue ſententiarum ornamenta ſpectes, homines ingenioſi ac docti deſideraturi ſunt. Ego tantum profecto veteris codicis antiquitati tribuo, vt is vel propter ſolam numerorum concinnitatem et ſuauitatem admirabilem compoſitionis (quae in altera editione deſiderari aliqua ex parte videtur) publicis ſumtibus totus deſcribendus, peruulgandus atque edendus mihi eſſe videatur.

Nam cum vnus Demoſthenes inter omnes oratores graecos excelleret, quod ſummam prudentiam, ſummamque vim haberet dicendi, eius fulmina (vt inquit Cicero) non ita vibraſſent, niſi numeris contorta ferrentur, quorum ceu lineamenta ac veſtigia quaedam ſingularia in manuſcripto codice apparere atque conſpici poſſe exiſtimo. Continet is liber fere omnes Demoſthenis orationes praeter ἐπιστολὴν Φιλίππου, Δημοσθένους ἐπιστολὰς, προοίμια δημηγορικὰ, ἐπιτάφιον καὶ ἐρωτικὸν λόγον, τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον κατὰ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν, τὸν κατὰ εὐέργου καὶ μνησιβούλου, τὸν πρὸς καλλιππον, τὸν κατὰ νεαίρας.

Scholia quoque graeca in margine notata deſcripſiſſem, atque ad te miſiſſem: ſed video pleraque eſſe eadem cum iis, quae in exemplari graeco Lutecianae editionis reperiuntur.

Reliquum eſt, vt ipſe, quem omnes in omni iudicio elegantiſſimum iudicant, pro ingenio tuo ſingulari, praeſtantiſ-

simum oratorem, artificio quodam et expolitione distinctum, notisque insignibus illustratum in lucem de integro nunc proferas, pristinaeque dignitati suae restituas. qua re non posteritati tantum plurimum commodabis, sed aeternum etiam virtutis, doctrinae, industriae, laborumque tuorum praeconium colliges, summamque gloriam ac laudem tibi comparabis. Vale.

Simon Fabricius
Marcepibertanus Francus.

Ego vero singulari diligentia et iudicio viri egregie docti delectatus, pleraque ab eo notata subieci: quamuis animadverterem, Augustanum codicem habere non pauca et cum meis coniecturis et cum caeteris ἐκδεδομένοις τε καὶ *ἀνεκδότοις consentientia. In hoc enim genere contra praeceptum Isocratis πλεονάζειν, ἀλλὰ μὴ ἐλλείπειν εἰλόμην. Quod factum nostrum in optimam partem candidos lectores accipere, et aerumnis nostris suo commodo frui velim. In eo autem, quod idem Fabricius censet, totum exemplar esse de integro describendum, his de causis ab illo dissentio, quod et qui id bona fide praestare possit, eo ipso excepto, hic scio neminem, et eandem lectionem ex aequo probaturi omnes non essent: et ex hac varietate diuersarum lectionum, ea quiuis homo doctus facile deliget, quae maxime probet: et ἡ τετριμμένη ὁδὸς, κατὰ τὴν πάλαι παροιμίαν, ἐστὶν ἀσφαλεστάτη. Vale.

Nobilissimo Illustrissimoque Dno. Dno. IOANNI,

Comiti GRANVILLE, Vice-Comiti CARTERET, Baroni CARTERET de HAWNES, Insulae IERSEIENSIS Balliuo Regio, Domino de Sto. OVEN, Augustissimo Britanniarum Regi a Sanctioribus Consiliis etc.

Offero Tibi, Vir longe Illustrissime, Scriptorem, cui, incredibili omnium aetatum consensu, maxima vis dicendi conceditur, Athenienſem DEMOSTHENEM: Metam illam eloquentiae humanae, in quo sc. natura, quid erat in illo genere laudis summum, experta esse videtur, et monumentum posteris tradidisse, quantum optima animi indoles acute et feliciter inueniendo, quantum mellitissima lingua ornate et eleganter dicendo, quantum denique (vt fama fertur,

tur, nam id hodie non sentimus) studium et oris confirmatio apte et erudite pronunciando, consequi potuisset.

Eum vt ad Te potissimum deferrem, Vir Nobilissime, nobis felicissime cessit, quod non mea me magis voluntas incitaret, quam admoneret publica omnium exspectatio. Efflagitarunt, inquam, populares Tui, vt prodiret iste orator Tuo numini consecratus, eodem animo, quo sentiunt, eodem ore, quo profitentur, Te vnice natum esse ad eum feliciter imitandum. Voluerunt, vt esset, aliqua saltem ex parte, locus Tuae sollicitudini in eo auctore edendo, quem, omnibus iis virtutibus, quae ciuilem hominem decent, quem gratia dicendi, consiliorum grauitate, incredibili studio reip. et genere orationis, totum effinxisti.

Proinde merito gaudebam, eum maxime ex omni antiquitate ad hanc nostram aetatem, meamque operam reseruari expoliendum. Cuius euulgandi ratio tam propriam Tibi et peculiarem hanc nostram nuncupationem fecit, quam diuturni temporis vsus istiusmodi commendationes vel communes reddit, vel suspiciosas. Nihil enim assentationi, nihil consuetudini datum iri sensi: nihil de Te ita dici posse, vt idem illud de alio, vel in hac, vel in longa maiorum memoria, dici potuisse videretur: tantum autem a me exspectare orationis necessitatem, quantum ab aliis solet vel emendicare fortuna, et exprimere adulatio.

Praeterquam vero, quod omnibus notum sit, qui de huiusce gentis laudibus aliquid norunt, quantum nobilissimum hunc scriptorem prae caeteris antiquae eruditionis et eloquentiae auctoribus didicisti, nobis id etiam priuatim innotescit, tantum eum Tibi adferre voluptatis in euoluendo, quantum publice adtulerit fructus ad imitandum. Quoties Te audiui (audiui autem saepenumero) memoriter ea loca adducere, prout sermonis nostri ratio postulabat, quae ille vel sapienter in vsum suorum ciuium elaborauit, vel magnifice ad posterorum admirationem, toties Te memini tanta cum gratia, tanta oris suauitate, tam eleganter ea recitare, quam ille scripserit feliciter.

Iam vero quale est illud, non solum studio et assiduo labore efficere, vt hae artes essent in Te summae, verum etiam gratia et praesidio, vt apud alios quodammodo essent perpetuae! Nam cum oratorem hunc nostrum emaculandum in me receperim, (recepi autem diligenter, cum tanti auctoris celebritate, tum Tui nominis religione non mediocriter permotus) nihil a Te non est elaboratum, vt prodiret tum orna-

ornatissime, tum etiam emendatissime. Proinde DEMOSTENEM Tuum omni officiorum beneficiorumque genere demereri velles, et vt tantum iam foret in consilio tuo sollicitudinis, quantum olim erat in exemplo auctoritatis. Non in adumbranda operis imagine, non in ordinibus disponendis atque adornandis, Tuum deerat studium aut diligentia, non hortatio ad ea loca penitius recolenda, vbi desiderari videretur quaedam animi intentio, non in iis vna recolendis solertia et auctoritas. Nemo erat vel supellectile libraria, vel vllo ad hanc rem aut vsu aut consilio paulo instructior, cuius Tu fidem non imploraſti. Postremo in quodam colloquio, cuiusmodi consuetudine me honorare soles, cum de Mstorum vsu et praestantia sermo inter nos haberetur, atque in mentionem incideremus vetustorum exemplarium, quae in instructissima Bibliotheca VIENNAE AVSTRIACAE adseruantur, (idque memini me feciſſe dolenti potius similem, quod propter vel itineris longitudinem, vel rei ipsius difficultatem, nostrorum hominum pauciſſimis eorum vsus aliquis contingeret, quam optanti, neque exspectanti, fore, vt mihi aliquando contingeret) Tu protinus ea, qua merito eras apud AVGVSTISSIMAM IMPERATRICEM gratia, curaſti, vt mihi necopinanti depromeretur exemplar et aetate et sinceritate spectatissimum, atque ad nitorem Tui DEMOSTHENIS accederet quasi cumulus, istius membranae varietas, summa, quam vidi, et morosa diligentia exactissime descripta. Ita res maximas imperii, et grauissimas nostrae reip. curas cum literarum fortunis temperaſti; atque ea studia, quae per hosce aliquot annos summa cum inclementia nonnulli ne in otio quidem patienter adspicere solebant, Tu interea in maximis muniis exercitatissimus, non solum diligenter excolere, verum etiam vtiliter propagare potuisti.

Scilicet a Te ereptum iri illud noluisti, quod est in isto fastigio dignitatis pene exoptatissimum. Noluisti tantum apud Te valere auctoritatem diuturno vsu confirmatam, vt non in commouendis studiosorum ingeniis, et posterorum simul vsui, Tuaeque consuleres immortalitati. Nam vti nullum est magno viro impendii genus dignius, nullum honorificentius, quam quod erogatur in posteros, easque arbores conserere, quae et alteri aetati sunt profuturae: ita nulla est sincerior ratio laudis atque honestatis, quam praedicatio eorum virtutis, qui cultissimas disciplinas apud retroactam aetatem vel excitauerunt beneficiis, vel exemplo confirmarunt, vel

vel propagarunt denique consilio et prudentia. Curasti igitur, vt Te ita posteritas sentiret, vti nos hodie non nisi de optimis sentimus. Eadem illa aetas, quae caeteras res deterere aut obruere solet, Tuis semper aliquid additura est laudibus, suumque suffragium adponet, non huic tantum orationi nostrae, verum iis etiam, quae, nescio, an magis pudoris Tui conscientia permotus, an tenuitatis ingenii nostri, sentio tantum, eloqui non audeam.

Neque ab iis sane, qui negligunt omnem hanc rationem eruditionis atque ingeniorum exercitationem, vere illud dicitur, parum ad vitam atque ad remp. proficere, cultissimas licet, disciplinas, in quibus omnibus remissio quaedam animorum et liberalis solummodo oblectatio quaeritur; neque par esse, vt ea studia, quae politioribus in artibus, atque in quadam elegantia literarum versantur, aut nostrum otium in iis excolendis, aut vestrum fauorem in prorogandis exercerent. Clamant ingenii facultates, parum in se esse laudabilis, si iis, qui eas in se habent, iisue, quos delectare possint, sint iucundae, ni humano etiam generi essent quodammodo fructuosae: proinde negligendam esse prorsus, aut exterminandam potius, eloquentiam, maxime autem casam illam, et exoletam, et antiquorum solummodo literis incluſam, cuius si non omnis, at praecipua saltem, laus in delectu verborum, in decore clausularum, et in quadam vbertate orationis continetur.

Esse quandam incredibilem iucunditatem suauitatemque in eo genere literarum, quae etiam occupatissimos percellere solet, nisi earum artium, quibus ad humanitatem informamur, plane rudes fuerint, neque ego negare possum, qui in antiquae eloquentiae auctoribus expoliendis aliquam aetatis partem contriuerim, neque apud Te confiteri pudet, qui me, vt id constanter facerem, tantum omni beneficiorum genere impulisti, quantum incendisti hortatu atque auctoritate. Quid enim tam potest esse cognitu iucundum, quam grauissimis sententiis atque omni ornatu verborum distincta oratio et perpolita: ATHENIENSIVM praecipue, a quibus summa dicendi vis et inuenta et perfecta esse creditur: atque eius demum scriptoris, qui felicitate in excogitando, in explicando atque ornando nitore, tantum caeteris in ea vrbe praestitit, quantum ea ipsa omnibus omnino nationibus antecellere iudicatur?

Sed neque in isto genere laudis, si quid sit tamen in apta collocatione verborum, et in numerosa conformatione oratio-

orationis laudandum, liſtorum hominum Excellentia paſſa eſt ſe contineri: neque ad Rempublicam adtulerunt inſructuoſam ingenii culturam, vel ii, qui in iſta diſciplina enituerunt, vel ii, qui eorum monumenta cum aliqua animorum attentione contemplantur. Quis enim neſcit, multum vtique conferre ad moderationem ciuitatis diligentiſſimam perueſtigationem earum omnium rationum, quibus hominum mentes vel ad iram, aut odium, aut dolorem incitantur, vel ab iis reflectuntur? Verumtamen, quae de naturis hominum et de vi omni humanitatis accurate in ſcholis diſputantur, exareſcant plane neceſſe eſt, niſi exiſtat quidam, qui ea mentibus hominum ac ſenſibus, forenſi vſu, et grauitate quadam orationis, accommodare poſſit. Arma illa vel inflammandis animorum motibus vel extinguendis, ſcitiſſime quidem in vmbra cudi potuerunt: in acie vero reipublicae non poterunt vtiliter niſi ab oratore geri. Deinde, ſi eorum laudamus induſtriam, qui de legibus iubendis aut vetandis, de perſpiciendis rationibus conſtituendarum regendarumque ciuitatum, de ſociis, de vectigalibus, de omni reipublicae genere, caeterisque, ſine quibus hominum ſocietas aut eſſe, aut bene adminiſtrata eſſe non poteſt, quidquam literis mandarunt, quorum omnis, neceſſaria quidem, cognitio in exilitate quadam doctrinae, et quaſi in lineis reipublicae deſcribendis verſatur; quanto magis conformationem huius diſciplinae, rationemque totius eloquentiae, quae et locorum opportunitate ſolerter diſponere, et orationis lumine luculente diſtinguere poſſit, quae illi vel prudenter inueſtigarunt, vel artificioſe tradiderunt? Perinde vti in mutis quoque artibus, tametſi eorum, qui aut in inſtrumentis conficiendis, aut in terendis coloribus exercentur, nemini ſubtilitas in ſuo artificii genere deſit, diſſimilis tamen laus et excellentior longe habenda eſt ea ratio ingenii, quae in tabula perfectiſſimam iſtam imaginem exprimit, cuius in obtutu atque admiratione tota occupata erit poſteritas.

His ſi addidero, intercedere quandam neceſſitudinem, qua coniungitur iſtius gentis eloquentia, non dicam cum Tua, qui propria quadam felicitate, non communi caeterorum exercitatione, DEMOSTHENEM exſcribis, verum cum ea ratione dicendi, quae hodie in foro, in curia, et ſenatu effloreſcit; a plurimorum opinione non diſcedam. Habet enim eloquentia quosdam quaſi flexus aetatis, et variam ſubinde maturitatem: et omnis noſter forenſis labor (ſiue id induſtria ſit effectum, ſiue caſu quodam contigerit, vt ad

vt ad quandam quasi similitudinem contentionemque deueniretur) et sententiarum clausulis, et sermonis grauitate, et genere lacessendi et respondendi, tota denique figura orationis, quam studiosissimi quique magistri in animo conceperunt, graecae laudi ab omni parte, quam Romanae est propior. Nimirum ea eloquentia, quam in DEMOSTHENE, torrentis ritu, praecipitari non sine religione quadam contemplamur, deinde post aetatis aliquem decursum, in CICERONE, vbere flumine exundare, et latiori ambitu diffundi et exspatiari, iam in pristinum alueum se recipere velle videtur. Non quasi aut huic impetu, aut illi vbertate praestemus; nec quasi in altero desit ornatus, in altero redundet; sed quod genere orandi aetas nostra velocitatem potius DEMOSTHENIS, quam CICERONIS copiam aemulata sit, licet ingenii praestantia et felicitate vtrique multum cedamus.

Et profecto quemadmodum ea tempora, quae DEMOSTHENEM tulerunt, imaginem Eloquentiae nobis reliquerunt, quam feliciter imitari possimus, ita quandam similitudinem Reip. quam tueremur. Graecas vrbes PHILIPPVS R. bello lacessiuit. Inter eas maxime inclaruerunt ATHENAE: nam et armorum vsu et rerum gestarum fama cum plurimum posse videbantur, caeteris etiam prouidere et praeesse solebant. Ibi cum Macedo nonnullas ciuitates largitionibus corrumpere, vi et obsidione concutere coepit, num DEMOSTHENIS Tui aut deerat in prospiciendis periculis Solertia, aut in admonendis cogendisque sociis Sedulitas, aut in cunctorum denique animis excitandis studium et eloquentia? Alios enim nactus est, quos neque latuerunt quidem PHILIPPI insidiae, neque propriae fugit salutis ratio: verum qui otio et diuturnitate pacis nimium se passi sunt marcescere. Hi igitur Orationis quasi admotis facibus erant inflammandi. Alios rursus, qui licet MACEDONIAE finibus proximi, incendium tamen istud omnium fortunarum aut non videre, aut non satis pro magnitudine periculi timere videbantur. Hi prudentia et omni consiliorum salubritate erant commonendi. Domi Ciues suos edocuit, summum reip. esse praesidium, si quando eorum animos a PHILIPPO abalienari sentirent, quorum opibus et amicitia istius olim creuit dominatio: subueniendum esse ei opportunitate cum consiliorum constantia, tum etiam maturitate auxilii: neque tum solum timendum esse PHILIPPVM, vbi ATTICAM

CAM inuaſerit, verum vbi aut oppreſſis Sociis P. A., aut deceptis, aut quoque modo diſiectis, liceret id ei facere, quandocunque libuerit. Rurſus cum communem rempublicam foederatorum Ciuitatum Legatus obiret, (quid enim aliud iudicemus Gentes, loco quidem, moribus et imperii genere diſſitas, belli tamen fortuna, et libertatis vinculo coniunctiſſimas, quam faciem quandam et figuram reip.?) vniuerſos pares eſſe poſſe docebat; diſperſos militia, aut diſcordes conſiliis, aut animo fractos teſtabatur perituros. Omnibus autem palam edicebat, vnam eſſe cum PHILIPPO pacis rationem, eam nempe, in qua ille non hoſtilem animum deponeret, voluntatemque nocendi, verum etiam facultatem. Quid? Nos, quos conditio temporum fortunae quadam ſimilitudine pene concluſit, anne morum conſiliorumue diſiunget inconſtantia? Anne minora ea exiſtimabimus, maieſtatem reipublicae, ſalutem Ciuium, praeſidium Sociorum, vindicias Libertatis, quam ii olim exiſtimarunt, quibus gloria et auctoritate imperii non cedimus, felicitate et fortuna ſuperamus? Non per illos, qui in acie CHAERONENSI, multitudine quidem oppreſſi, animis inuicti, pro communi libertate Graeciae ceciderunt! Non per illos, qui in DETTINGENSI, melioribus auſpiciis, regioque ductu, communem EVROPAE hoſtem fortiſſime repulerunt!

Taedet Te forſitan prolixioris Orationis noſtrae: taedet etiam, puto, quoniam occupata eſt in recenſendis Tuis virtutibus. Paucis tamen repetendum, quantum vel ex ſummis laudibus ſibi iure arroget tenerorum ingeniorum conformatio, atque ea cultura, qua iuuenum animi finguntur ad omnem ſpeciem atque excellentiam virtutis. Neque enim iſta commentatio ab ea fama, quam de DEMOSTHENE accepimus, neque a Tuis moribus abhorrebit, neque denique ab indole iſtius loci, vnde has literas ad Te dedi; vbi vſus ſane noſter et commoratio iſtam ſaltem adtulit iucunditatem memoriae, vt plurimos praeſtantiſſimorum ingeniorum fructus partim in optimam ſpem matureſcere, partim iam a rep. decerpi ſentirem, quos ipſe noſtrorum hominum cura et praeceptis conſertos et excultos eſſe recordabar.

DEMOSTHENES ille noſter PLATONEM, vti Nos hodie eum cum PLATONE, et aſſidue audiuit, et lectitauit ſtudioſiſſime; atque ab eo fonte nonnullos riuos ad ſuae artis ſtudium a multis duxiſſe creditur. Neque ACADEMIAE ſolum operam dedit, et a ſummo iſto Magiſtro ornate ſplendideque loqui didicit, verum THVCYDIDIS

eouſ-

eousque studiosus, vt eum octies sua manu descripsisse perhiberetur, et absumtis incendio quodam cunctis exemplaribus, eas historias memoriter redintegrasse, ab eo densitatem illam maiestatemque sententiarum deriuauit. A dialecticis argumentationum subtilitates, a Rhetoribus genera causarum, infinitamque quaestionum varietatem adripuit: et cum ex sua arte colorem orationis, ex scena, atque histrionibus oris conformationem, gestum habitumque accersiuit. Denique grauissima naturae impedimenta incredibili meditatione atque exercitatione sustulit, siue linguae vitio, neque expedite, neque plane quidem loqueretur, perfecit diligentia et industria, vt nemo eum non solum contentione dicendi, verum neque maiestate vocis, aut ornatu pronunciationis ex omni memoria superaret.

Ecqua autem unquam sanctior aut sollicita magis Disciplina, quam Tua fuerit in iis aedibus, quae et elegantissimae culturae laude semper floruerunt, atque optimorum exemplorum auctoritate abundarunt? Nihil ibi defuit, vel ad fingendam, vel ad perficiendam eam speciem excellentiae, quae futura esset optima: non virtus propria, quam exerceres, non aliorum, quam imitareris. Et cum Naturae contigerit beneficio, vt praestantissimam haberes animi indolem, quam excoleres, accessit etiam illud Sapientiae, vt id velles quam feueriſſime, tum fortunae, vt optimis innutritus praeceptis id etiam posses pari cum vtilitate. Non Tibi quidem eadem, quae oratori Tuo, oblata est concertatio, neque necesse Tibi fuit luctari cum peruicacia naturae: erat tamen contentio, ratione quidem confligendi non leuior, victoriae certe laude illustrior. Vicisti generis nobilitatem, industria, lenocinia aetatis, continentia, aedium denique istarum claritudinem, exemplo. Meministi, non qualis esses, sed qualis eras futurus. Cedebat iuuentus vtilitati publicae atque exspectationi communi: cedebat elegantia morum, studiorum feuentati: natalium splendor, philosophiae praeceptis: dignitas artibus. Iam tum enim praesensisti eos honores, quos ciuitas erat Tibi debitura, atque vti deberet, elaborasti. Non enim prius eminere statuisti, quam Tibi in animo descripsisti, quantum esset laboris in eminendo. Mature ergo in literarum sinu excellebas, licet non hoc genere excellentiae, quo deinde inclaruisti, eodem tamen animo excellendi. Pulchrum illud sane et honestum, vt, qui omnigenas artes beneuolentia sua olim erat complexurus, prius

id experiundo diſceret, quale eſſet innutriri, quale antecellere in optimis.

Laudabilis quidem eſt omnis animorum inſtitutio: neque tanta vnquam fuit aut in naſcendo ingenuitas, aut conditionis praerogatiua, cui non aliquantulum addidit perceptio iſtarum artium, quas profitemur; ſiue contulerint ad exercitationem adoleſcentiae, ſiue ad ſubſidium ſenectutis: ſiue ſint, vbi Illa aetas ſuum otium conſumere poſſit cum innocentia, aut haec cum quodam fructu iucunditatis: denique ſiue tutandis, ſiue ornandis moribus ſint repertae. Tu interea parum contentus neceſſario illo, ſed peruulgato, literarum vſu, adtuliſti ad haec genera ſtudiorum non magis ornamentum aliquod et dignitatem, quam inuidiae quaſi cumulum, cum vnumquemque noſtrum, qui ad ſingulas eruditionis ſpecies comparamur, tantum naturae benignitate, et induſtriae laude antecelluerit, quantum antecellas loco et conditioni. Ea exiſtimatione cum ſtatim floreres, petebaris a republica, non ab ea ornari petebas. Conſecutus es omnia honoris ac dignitatis praemia, atque ea quidem aetate, quae non in adipiſcendis honoribus, ſed in animo fingendo, ſollicita eſſe ſolet. Legationes arduas atque longinquas pro republica obiiſti, cum adhuc maturum videri poterat, de primordiis ciuilis ſcientiae, et de rerumpublicarum generibus, moribus et inſtitutis meditari.

Quam deinde aetatis partem transegiſti, aut laudibus vacuam, aut ſterilem felicitate? Non ciuiles rationes gloria caruerunt: non domeſticae gratia et fortuna. Tibi enim publicis licet et muniis, et honoribus innutrito, elargita eſt natura omnes elegantias priuatae felicitatis, quibus fruereris: elargita eſt etiam optimam artem fruendi. Natus ſummo genere, vtroque parente nobilitatus, eaque vſus conditione naſcendi, vt non honoribus, quos contulimus, auctus, verum ad eos condecorandos factus videreris, magna cum omnium ſpe, magnaque fiducia ad rempublicam gerendam acceſſiſti. Et quanquam, quae natura aut fortuna darentur, in iis rebus Te vinci poſſes aequo animo pati, vt dixit ille CRASSVS, ſi tamen vinci poteras, vtile tamen fuit reipublicae, ſicut Tibi glorioſum, tot quaſi pignora conſtantiae, in regem fidei, in rempublicam meritorum, in vtraque proſapia numerari, quot numerat CHRIERETORVM et GRANVILLORVM domus. Quid memorem Tuum ſummum maximumque honorem vultus, dignitatem oris, atque aetatis vegetam et indeflexam maturitatem?

tem: Quid multas magnasque neceſſitudines, vrbanorum officiorum frequentiam, et politiſſimas in agro ruſticationes? Rara illa et ſincera vndique felicitas, contigiſſe vni non magis in ſenatu eloquentiam, grauitatem in conciliis, in rebus agendis experientiam, quam in aditu facilitatem, elegantiam in congreſſibus, in ſermone leporem, humanitatem in amicitiis, maximam denique dignitatem maxima comitate temperatam? Nouimus, Te pari conſtantia res ſerias maximasque tractare, atque has noſtras elegantia: animumque Tuum ea celeritate hinc inde delabi, vt difficile eſſet diiudicare, vtrum maior eſſet in rebus imperii concipiendis, an exquiſitior, dum doctrinarum omnium fontes recluſeris, an demum incredibilior, quod vtramque laudem tam feliciter coniunxeris. Hinc non otium Tibi ſolummodo, ſed bene dixeram negotium, literarum luce diſtinctum. Attamen tanti interea non Tibi ſit vel Tuus ipſe DEMOSTHENES, neque ea, quam deſcripſiſti, methodo concinnatus, neque iis, quas comparaſti, ſuppetiis inſtructus, nequa ea, quam voluiſti, manu recenſitus, Te vt carere poſſet reſpublica; aut, vtilitatis communis impendio, Te nimium allicerent priuatae huiusmodi elegantiae. Sinito Te tamdiu a Tuo DEMOSTHENE diuelli, dum praeſentia curas: Iam dudum enim a Te prouiſum eſt, vt veſtra commemoratio in animis et ſenſibus poſterorum diuellatur nunquam.

Interea autem, dum Te illuc ſequitur, et in ciuilem vitam comitatur, gratulatio noſtra, neſcio, quod genus laudis et virtutis aut adriperem primus, aut cui inſiſterem lubentius. Memoremne PROVINCIAM, quam PRO REGE, in ipſo iuuentutis flore, adminiſtraſti, ſumma cum omnium exſpectatione aditam, et procuratam admiratione, et relictam deſiderio? Si domeſticas noſtras et magis proprias felicitates recolam, ibi meminiſſe oportet ſummam cum OPTIMO REGE gratiam, et noſtrae reipublicae rationes maxima animi conſtantia, incredibili ingenii vigore, optimo conſilio et ſapientia, feliciter et vigilanter ſaepius gubernatas. Meminiſſe oportebit, qualis quantusque fueris in ſenatu, et in conciliis; ſummam atque incredibilem gratiam grauitatemque ſententiarum, facundiam in voce, ſeueritatem affirmationemque in vultu, in oculis, habitu, geſtu, toto denique corpore naturalem quandam et ingeniam vim et eloquentiam. In negotiis publicis expediundis, quanta alacritas ſine trepidatione, quanta vigilantia, propemodum cum animi remiſſione coniuncta: In Quaeſtorum ſe i-

barumque operis excitandis nouus et insolitus, sed reipublicae vtilissimus, ardor, sine strepitu, sine molestiis, et fere sine specie, diligentiae. In legatorum denique congressibus elucebat summa et maxima experientia, ea, quae cuiusque nationis vota et necessitates pene anteuerteret; maxima tamen vbique comitas, neque vlla per interpretem oratio.

Verum, vti oratio nostra a DEMOSTHENE exorsa tandem in eius editore desinat, abunde mihi gratulor, oblatam esse hanc opportunitatem, vbi vota publice nuncupare possim, vt hoc sedulitatis meae et diligentiae qualecunque monumentum, ita etiam perpetuum sit argumentum animi Tibi Tuaeque dignitati addictissimi. Nunquam autem illucescat ille dies, vbi vota, quae pro Te nuncupo, vtilitate potius extorqueri videantur, quam fide Tibi deberi. Neque interea haec eo dico, quo quidquam in hac nostra tenuitate, aut Tuis rationibus adiumenti, aut reipublicae emolumenti futurum esse arbitrer, verum vt palam declararem, id quod mea conditio patitur, et mores postulant, me nullius omnino beneficii, qualia multa in me contulisti, posse esse immemorem. Omnium autem nouissime, gratiae Tuae et commendationi debeo, quod iis adiutus, tantum apud optimum praesulem Lincolnienſem, morum et sanctitate pariter et elegantia spectabilem, valerem, vt munere illo honorifico, quo hodie apud eum fungor, me augere dignaretur: cuius ratione id mihi non solum oblatum est honoris, vt in eius et curarum et consiliorum quasi communionem admitti contigeret, verum etiam beneficii, vt tantam amicitiam excolere, et virtutem propius imitari liceret.

Vale, Vir Nobilissime. Vt gaudeas, vtque rem bene geras, ex animo comprecatur Dignitatis Tuae, honoris atque excellentiae studiosissimus, Tibique omni officiorum genere deuinctissimus,

Dabam e Coll. Diu. Iohan. Cantab. ipsis Idib. Decembribus Anno M. DCC. XL. VII.

IOHANNES TAYLOR.

IOHAN.

IOHANNES TAYLOR

Tertium hunc DEMOSTHENIS Tomum LECTVRIS S.

Quae praefatus sum olim, cum Leptineam in publicum emisi, ea fere omnia hic repetenda esse arbitror. Nam vti tunc, quid in me praestandum receperim, ita hodie, quid praestiterim; simulque quid me impelleret, vt insolito hoc ordine edendi vterer, qui nonnullis praeposterus videri potest, id vtique lectorem eruditum meis verbis aequum est edoceri. Qui profecto eadem opera intelliget, eam methodum, quam tum mihi in hoc opere exsequendo praescripsi, iam maxima fide et religione a me esse obseruatam.

Eam igitur, quam dixi, orationem prodire iussi, et a studioso lectore versari, vt perspiceret meum in his Auctoribus euulgandis studium et consilium: vt haberet industriae meae quasi pignus aliquod et tesseram, vnde experimentum capere potuisset, quid de futura editione exspectandum foret: maxime vero omnium, vt illud constaret, si quibus haec mea opera aut intempestiua, aut non necessaria esse videretur, sc. non hactenus prodiisse editionem DEMOSTHENIS ea, qua par erat, fide et diligentia emaculatam.

Nam cum earum, quae olim emittebantur, pleraeque ex sanis et vetustis satis exemplaribus hinc inde erant depromtae, sequebatur, vt, quod singulae vix perficere poterant, id ab omnibus collatis inuicem et diligenter inter se comparatis aequum esset exspectare. Nimirum illa erat Francofurtensium prouincia, qui, cum editionem Demosthenis A. D. 1604. in ea vrbe procurarunt, omne illud, quod praecesserat, in suo opere complexuri videbantur. Membranas, vnde antiquissimae editiones excudebantur, suppeditarunt variae Italorum bibliothecae: Iam vero, cum Hieronymi Wolfii, tum Gul. Morelii opera, accesserunt variae lectiones, quas hic ex Gallicanis, ille ex Germanicis exemplaribus deriuauit. Verumtamen siue festinatione nimia, siue illud accidit incogitantia et temeritate,

siue denique eorum hominum ad tantas res exsequendas imbecillitate, nihil ab iis profectum est hoc nostro scriptore, eaque exspectatione dignum. Tantum enim abest, vt editiones antiquae sibi inuicem maturam lucem assunderent, vt aliquando et pessima fide, et indiligenti maxime manu exscriberentur.

Vt igitur meam qualemcunque operam tam vtili consilio admouerem, id, quod Francofurtenses illi in animo agitarunt, effectum autem non dederunt, in me recepi: eaque modestia, quae meos mores decet, ea tamen fiducia, quae mentem sequitur infiniti fere laboris conscium, lectori meo commendo hanc operis Demosthenici particulam vulgatis omnibus longe emendatiorem. Multum sane ad hunc nitorem priuatim contulit Aldus cum P. Manutio Fil., Bern. Felicianus, qui fuit homo accuratissimus et diligentissimus, deinde Dion. Lambinus, omniumque laboriosissimus Hier. Wolfius, cuius editione vtor. Hi mihi omnem istam, quae in medio iacebat, laudem fere praeripuerunt: reliquerunt arduam istam prouinciam, sc. vt eorum demum et industriae et solertiae aliquid adderem, quod lectorem eruditum promereri poterat.

Editiones igitur istas binas a Manutiis, tertiam a Feliciano procuratam, necnon luculentam illam ornatamque, sed, quod dolendum est, minus accurate impressam, quam excuderunt Parisienses, opera potissimum D. Lambini, eas vtique omnes verbo tenus diligenter et sollicite excussi: neglectis duabus Heruagianis, quarum vnam ex Aldina, alteram ex Veneta Feliciani, clandestino consilio deriuari comperi. Proximum erat, vt Codd. MStorum opem implorarem: quot autem ii qualesque fuerint, quos vel precibus vel gratia hactenus adhibere poteram, deprehendet bonus lector ex syllogo isto siue catalogo, quem huic allocutioni subiecci. Porro neque contemnendae erant interpretationes, siue pristino latinorum sermone, siue recentioribus, quibus hodie vtimur, a variis concinnatae. Eas autem duplici consilio euoluebam, cum vt earum auctoritate motus, adnotarem, si quando in vertendo minus feliciter cederet Wolfio, qui tamen istam prouinciam improbo labore, nec minori laude administrauit: tum vt veritatem lectionis in textu Demosthenico forte fortuna elicerem; siquidem antiquiores interpretes

terpretes, longe secus ac hodierni, saepissime vetustissima exemplaria in vsus suos sedulo conquirere, eorumque fidem in vertendo sequi solerent. De Demosthenis autem interpretibus, qui cum numero sint plures, linguis et laude diuersi, commodior erit dicendi locus: ad notarum delectum propero. In ea autem operis parte, praeter Wolfiana pene omnia, (recisis pauciſſimis, immo nullis) vbi textus laborare videretur, aut Codd. discrepantia quidquam conferre ad eius aut nitorem, aut sanitatem, ibi consilium meum admiscui. Id autem quale fuerit, neque mei est loci disserere, neque, si id summopere voluissem, iam fuisset integrum, cum iudicio communi me meamque in ea re existimationem penitus submiserim. Porro autem, quaecunque in eruditorum scriptis ad auctorem nostrum vel elucidandum, vel emendandum quidquam momenti habere viderentur, sedulo inuestigaui. Postremo plurimum acceptum refero humanitati et doctrinae summorum et praestantissimorum hominum, Ier. Marklandi, et Iacobi Iurini, quorum amicitiam impense colere, atque operam egregie in Demosthene nauatam maximi semper facere, et soleo et debeo.

His adiungam licet operarum Typographicarum curam, meamque in ea causa non vulgarem sollicitudinem, aut contemnendam diligentiam; characterum elegantiam, et paginarum accuratam conuenientiam. Curaui omnium primus, vt, qualis foret ratio exarandi et distinguendi Graeca, talis quoque in Interpretatione Wolfiana religiosissime adhiberetur; quantum id fineret vtriusque linguae, Graecae sc. et Romanae natura et proprietas. Siquando occurrant (occurrunt autem saepenumero) verba, quae legitima vocari possunt, leges sc. populiscita, testimonia, ritus, aut istius generis monumenta, ea omnia vtrobique literis maiusculis discriminari volui. Cum et in iis causae ipsius rationes saepissime contineri sensi, et praeterea eo consilio quendam quasi Thesaurum, siue repertorium iuris Attici lectori meo ob oculos repraesentatum iri credidi. Postremo autem omnium, flexus istos et diuerticula orationis (incisa maiora, siue paragraphos vocant) noua quadam ratione distinxi, non pari verborum clausula, aut aequali orationis portiuncula, vt illi solent, dimensus, sed argumenti potius pondere, et locorum, quos vocant, varietate; de eorum prolixitate, aut breuitate contra parum sollicitus. Istiusmodi ergo periodi vbique a li-

tera maiuſcula ordiuntur. Ita ſane prouiſum eſt, vt nec ea abeſſet vtilitas, quam nonnulli ex tali diſtinctione expetiuerunt, neque, textum identidem interpellando, ſuus a pagina decederet nitor.

Non autem inconſulto prima egreditur haec orationum Demoſthenicarum diuiſio, quam Wolfius tertiam conſtituit; in qua etiam parte noſtrae pariter editionis demum erit reponenda. Scilicet id factum eſt auctoritate praecellentiſſimi atque honoratiſſimi Viri, cui non ſolum cunctas huius editionis, verum etiam vitae meae atque officii rationes merito ſuo maximo lubens ſubmitto. Cum enim vnusquisque tomus ſeriem orationum complectatur, quae et argumenti natura, cauſarum ratione et genere orandi a caeteris ſunt diſtinctae, et ſuis quaſi limitibus circumſcriptae; et parum idcirco referret, quo ordine vnumquemque aut typis mandarem, aut denique euulgarem: cum hoc, inquam, eſſet integrum, ideo maluit Vir nobiliſſimus, vt has orationes emitterem primas, quae, cum caeteris nullo genere laudis cedant, tum etiam eiusmodi ſint, vt nouitate quadam lectorem eruditum delectare poſſint. Accidit enim, id quod infinita fere experientia cognouimus, vt vnusquisque pene in iis orationibus, quae remp. et ciuitatis rationes ſpectant, occupatus et quaſi concluſus detineretur; pauciſſimi autem neſcio qua inertia ſe produci ſinerent vel ad contemplandam eam ſubtilitatem, quae in Leptinea enitescit, vel impetum illum et violentiam, quae in Midiana dominatur; neque porro intelligerent, quibus aculeis, quam arguta oratione, et quanto eloquentiae flumine, perniciosis legibus, cuiusmodi erant illae ab Ariſtocrate, et a Timocrate rogatae, eloquentiſſimus ille ciuis, reip. cauſa, reſtitiſſet.

Volumen interea II., ſiue tomus ille, qui Aeſchinis orationes tres, et duas Demoſthenis ἀντιπάλους, ſc. de perperam obita legatione vnam, alteram de corona complectitur, magna ex parte iam eſt abſolutus. Qui vbi confectus fuerit, ſimili lege et conditione faxo vt diſtrahatur.

Monendus es porro, amice lector, nobis iam inſtitutum eſſe ſecundis conſiliis, quae aliquando ratione vincunt, telam hanc, quam texere occoepimus, in quinque ſiue partes, ſiue volumina diſpeſcere. Autor ipſe, non Wolfiano magis conſilio,

consilio, quam genere concionum, quadrifariam distribuitur. Quo igitur absoluto, tomus ille postremus accipiet, inter alia, monumenta, quae Vett. scriptores de vita, scriptisue Demosthenis etc. literis consignarunt: Vlpiani, aliorumque, quae comparari possunt, scholia ad textum accommodata, et a mendis repurgata: nouam adnotationum seriem, si qua forte occurrant vel explicatius confirmanda, vel in melius mutanda: MStorum lectiones varias, quas in notis nostris non attigimus: Indicem denique atticum locutionum vberrimum atque accuratum.

Patiatur aequo animo lector meus se a me denuo obsecrari, vti nolit vel MStorum, si qua fuerit, notitiam, vel in Demosthenem obseruatorum vsum mihi inuidere. Vtriusque generis exempla plurima, currenti, vt aiunt, rota, lubenti et gratissimo animo me accepisse praedico. Me interea measque curas fauente animo, quisquis es, accipito, neque nescius esto, me in iis, quae fidem, modestiam, aut sollicitudinem desiderant, Demostheni non defuturum.

CONSPECTVS EDITIONVM manuscriptorumque, vna cum notis, quibus, compendii gratia, designantur.

Ald.] Editio Demosthenis Graeca, Venetiis procurata ab ALDO PIO MANVTIO, A. 1504. Fol. Iuxta istud exemplar descripta erat Editio Basileae impressa ab Heruagio 1532. Fol.

Felician.] Editio Graeca, rara et emendatior, quam curauit I. Bern. FELICIANVS, impressit autem Venetiis Franciscus Bruciolus 1543. 8. Hanc etiam, ne literula quidem immutata, typis suis exprimi voluit Heruagius, Bas. 1547. 8.

Manut.] Editio Graeca, satis accurata et melioris notae, quam dedit PAVLVS MANVTIVS Venetiis 1554. 8.

Morel. Benenat. Paris. Lutet.] Pulcherrima et luculenta Editio Graeca, ex Aldina expressa, et cum plurimis Codd. MStis in bibliotheca Regia Parisiensi collata. Eam vtique inchoauit GVL. MORELIVS, Typographus Regius, intermissam vero, siue ob intestinum bellum, siue Morelii obitum, post decennium elapsum redintegrauit Successor eius I. BENENATVS: cuius rogatu Dion. LAMBINVS Monstrolienſis Editioni inuigilauit, suasque notulas ad finem operis adiecit. Par. 1570. Fol.

MSS. Ald.] Lectiones variantes, quas ex Codd. quibusdam MSS. Aldus Manutius suae Editioni subtexuit.

MSS. Felic.] Lectiones MStorum, quas similiter suae etiam adiecit Felicianus.

MSS. Manut.] Iterum eae, quas P. Manutius.

Codd. Regg. vel Paris.] Octo exemplaria in bibliotheca Regia Parisiensi adseruata, quibus vsus est Morelius ad editionem Lutetianam adornandum. Eorum notitiam, quam ille nobis inuidit, mea opera deprehensam, Lectori erudito hic proponam: scil.

α.] Siue Codex Morelianorum primus eo vtique indice in margine eius editionis notatus, locum habet hodie in bibliotheca Regia 2190. Plurimas Demosthenis orationes complectitur cum Scholiis, siue glossis, hactenus ineditis. Videtur seculo decimo sexto, aut eo circiter fuisse exaratus.

β.] Hodie 2189. Codex probus, seculi vndecimi. Orationes paulo plures complectitur, quam praecedens. Praemittitur Vita Demosthenis anecdota, a Zosimo Ascalonita conscripta: alia rursus ab anonymo quodam. Eas vtique ad meos vsu descriptas quinto huius operis volumini reseruaui.

γ.] Hodie 2270. Continet duodecim orationes, anno 1480. descriptas.

δ.] Exemplar istud, quantum elicere possimus, duarum tantum est orationum, sc. de falsa legatione et contra Midiam.

diam. Quem locum hodie obtinet, qua aetate descriptum, aut qua demum sit praestantia, perquisitigare nequeo.

ε.] Hodie 2188. codex optimus, in quo totus Demosthenes describitur, seculi decimi tertii.

ζ.] Hodie 3276. Exemplar recens, vtpote seculo decimo sexto exaratum, continet orationes in Leptinem, de corona et de falsa legatione.

η.] Codex praestantior, seculi duodecimi. Videtur hodie ita designari, sc. 2772.

ϑ.] Hodie 2187. Plura complectitur. Codex, vti a Viro doctissimo describitur, cum optimis numerandus, duodecimo seculo exaratus.

Obsop.] Exemplar admirandae vetustatis, verbis vtor Obsopoei. Illud vtique Anno 1533. cum editione Aldina contulit Vir ille eruditus, multaque inter conferendum scite obseruauit. Ea primus protulit Hieron. Wolfius, qui exemplar Pannonium nominare videtur.

Aug.] Exemplar et aetate et fide spectatissimum, ad ciuitatem, quae Augusta Vindelicorum dicitur, pertinens. Demosthenis fere omnia complectitur. Excipiuntur enim solummodo epistolae, orationes funebris et amatoria, exordia concionum, et priuatae orationes quinque. Codicem illum in Wolfii vsum ad minorem Heruagianam diligenter exegit Simo Fabricius Marcopibertanus, Francus. Vide Hieron. Wolfii literas nuncupatorias ad Senatum Augustanae reip. datas, literas item Simonis Fabricii, huius codicis variantibus praefixas, pag. 1420. Editionis Francofurtanae: porro autem, Reiserum, Hoeschelium, et Ebingerum, qui de bibliotheca istius ciuitatis commentati sunt.

Ital.] Codex Italicus, atque haud scio, annon ex ditione Veneta, cum editione Aldina comparatus. De quo nihil praeterea Francofurtenses, qui videntur primi adhibuisse.

Vindob.] Codex Augustissimae Vindobonensis Bibliothecae, Nesselio philosophicus graecus Par. IV. N. LXX. bombycinus,

bycinus, et bonae notae, in folio, constans foliis ducentis triginta nouem. Liber ille, qui plurimas orationes complectitur, diuersae est aetatis: Nam post orationem de Rhodiorum libertate incipit perantiquus character decimi circiter seculi, quo caeterae deinceps orationes hoc codice comprehensae exarantur. Hunc gratia et interuentu Nobilissimi Comitis GRANVILLII, in vsum meum accuratissime contulit Dominicus Bricherius Columbus I. F. Patricius Finarienſis.

Baroc.] Codex Baroc. Num. LXXIII. tredecim circiter orationes continens cum epistola prima. Scribitur in charta bombycina, foliis ducentis sexaginta duobus, atque ad seculum iere decimum tertium aut quartum assurgit.

Lindenbrog.] Codex optimus, sed incertae patriae, cuius varietates decerpsit Fred. Lindenbrogius, atque sedulo ad oram adnotauit posterioris Heruagianae, in bibliotheca reip. Hamburgensis adseruatae. Apographum istud debeo humanitati I. Christiani Wolfii in ea vrbe Professoris celeberrimi, qui in me immerentem plura vltro indicia animi beneuoli contulit. Neque praetereundum est, quod nuperrime aliud similiter apographum eiusdem codicis ad eandem pariter editionem adnotatum humanissime ad me transmisit Vir praestantissimus Kenneth Mackenzie Iuris Caesarei in academia Edinburgensi Professor: Cuius studium et beneuolentiam hac grata animi mei significatione carere nolui.

Ven.] Codex, vt constare posse arbitror, Sancti Marci Venetiis. Variantes excepit Vir industriae et fidei summae Petrus Pithoeus, cuius in remp. literariam merita declarabit tibi Thuanus Historicus: Ex Aldino exemplari in bibliotheca Bodleiana Oxoniis, cui ea adleuerat Pithoeus.

Bodl.] Variae lectiones, notae et obseruatiunculae, desumtae e margine Exemplaris Heruagiani prioris, in eadem bibliotheca.

Cant.] Annotatiunculae, vt credi par est, Claudii Groularti (de eo vide Praefationem Lysiae, pag. 15.) ex Aldino exemplari in bibliotheca Regia, quae est Cantabrigiae.

His

His subnectam licet Codd. qui mihi magno vsui et adiumento fuerunt, licet ad hunc tomum non pertineant. *Voss. Baroc. 2. Baroc. 3. Laud. Mead. Locker. Coislin. Reg. 1. Reg. 2.* etc. *Bern. Mor.*] Siue sint ii, qui concionum nonnullas, quas Demosthenes in Senatu habuit, complectuntur: Philippicas intelligo, vel quasdam de isto grege. Ex iis nactus sum Vossianum, Baroccianos duos, Laudianum etc. Siue sint ii, qui Aeschinem solum descriptum habent. In qua familia primus memorari debet codex Viri praestantissimi et a me multum colendi R. Mead Archiatri. In eo exarantur tres eius orationes, cum epistolis duodenis, nimirum omne, quod de isto homine ad nos peruenit. Codex doctissimi viri I. Locker. Londinensis, orationem contra Timarchum et Olynthiacas duas habet, et est bonae frugis plenus. Plurimum etiam me debere profiteor gratiae et humanitati domini Richardi Ellistii, τοῦ μακαρίτου, de literis ipsis, iisque, qui literis bonis operam nauant, bene meriti. Huius enim gratia excussi mihi sunt Codd. Parisienses, in quibus Aeschines ille describitur, veluti Coislinianus num. CCXLIX. membranaceus, decimi plane seculi: ex Regia bibliotheca itidem plures, sc. numero, 2778. 2775. 3273. 3279. Deinde excerpta quaedam ex MStis ignotis, quae in Aeschine suppeditarunt orae librorum vel Edu. Bernard. in Bibl. Bodl. Oxon. vel I. Mori Episcopi Elienſis in Regia Cantabrigiensi.

Harl.] Codex Harleianus adseruatur in bibliotheca Illustr. viri Edu. nuper Comitis Oxonienſis, qui, cum viueret, me amicitia sua multisque animi beneuoli argumentis auctum esse voluit. Eleganter quidem scriptus, antiquus et bonae indolis. Vltra orationes publicas (sunt autem illae praeter Philippicas etc. orationes Aeschini oppositae) non progreditur: Et eo sane termino plurimos Codd. MStos concludi sensi. Liber ille quondam ad Ecclesiam Ripponensem in agro Eboracensi spectabat.

Codex Iacobi Harris Sarisberiensis, Armigeri, Viri non solum literarum elegantia, verum omni genere laudis praestantissimi. Pertinebat olim ad Eman. Martinum Decanum Alonen-

Alonenſem, cuius deſcriptione vtor, ſumta ex eius epiſtolis VI. 12. „Codd. porro manu exaratos nactus ſum aliquot — Alter antiquorum Rhetorum ſelectas orationes. [continet] vt Demoſthenis, Ariſtidis, Himerii, Hyperidis, Libanii: cui adiectae ſunt Philoſtrati vitae Sophiſtarum et Platonis Gorgias. Videtur autem hic codex fuiſſe olim Nicephori Gregorae, vt oſtendit eius chirographum in interiore tabula hinc inde ſcriptum. Quo etiam nomine permagno a me aeſtimatur.„ Hactenus ille. Codex eſt Pergamenus, et melioris notae, et eaſdem fere, quas ſuperior ille Harleianus, complectitur orationes, nempe quas publicas vulgo nominare ſolent. Ex eo nactus ſum ſolummodo Variantes Philippicarum IV. Nam cum MS. ille beneficio Viri amiciſſimi ad me Cantabrigiam mitteretur, vt caeterarum, quae ſupererant, varias ipſe αὐτολεξεὶ excerperem, in itinere, mala quorundam fide, interceptus eſt, et ex eo tempore diu fruſtraque a me quaeſitus: ſive imprudentia, ſive conſilio et dedita opera ſit diſcerptus. Hunc SI QVIS adhuc, nec prece noſtra, nec pretio delinitus, domi in pluteo CONCLVSERIT, VEL quouis modo FRAVDEM FAXIT, DEAE FIDEI SACER ESTO.

IO. IA-

I. IACOBI REISKE

ANNOTATIONES

AD

DEMOSTHENEM.

IO. IACOBI REISKE

AD

ANNOTATIONES SVAS DEMOSTHENICAS,

ET AD

SYLVAM VARIANTIVM

IN

LIBRIS DEMOSTHENICIS LECTIONVM,

PRAEFATIO.

Ius et fas vtique fuerat, aeque lector, his modo absolutis Wolfianis atque Tayloranis a me subiecta protinus, meisque ipsius annotationibus praemissa fuisse haec duo. 1. Tourelli ad plerasque Philippicas et ad orationes, alteram Aeschinis in Ctesiphontem, seu contra coronam Demostheni decernendam, et alteram aduersariam Demosthenis pro Ctesiphonte et pro corona sua. cur Tourellus orationem de male gesta legatione annotationibus illuminare insuper habuerit, haud constat. 2. Wolfianam reliquiarum demosthenicarum interpretationem. Verum grauissimae causae volenti intercesserunt, haec primo loco, quod satisfaciendum tandem aliquando esset eorum, quos diutius sustinere, neque aequum, neque honestum, neque excusabile fuisset, nam adhucdum prorsus negatum fuit satisfacere, flagitationibus; quorun-

dam etiam ſuſpicionibus erat occurrendum, ſi qui fuere, qui ceſſationem atque dilationem editionis annotationum mearum pro larua iactantiae et impoſturae habuiſſent. Aequi omnes vltro fatebuntur, ſi viam tenere vellem, cui vt adſtringerer in programmate Anno 1768. edito, promiſeram me cauturum, ſecundum Demoſthenem ſtatim reliquos oratores fori attici vno tenore fuiſſe edendos. id quod profecto halitu oris confici non poterat. Cum Demoſthene ſimul annotationes omnium measque dare, textui ſubſtratas, non ſinebat anguſtia chartae; nam ſic ſaepiſſime ſenae ad octonas paginae, omni prorſus vacuae oratione demoſthenica interceſſiſſent reuoluendae; quae res moleſtiſſima fuiſſet, praeſertim Demoſthenem legenti, cuius periodi tam extentae et tam implicatae vno conſpectu perluſtrari, et vno ſpiritu perlegi volunt. Demoſthenes in forma tam minuta, cuncto inſtructus apparatu, ſtatim textui ſubſtrato, ſolus octo ad decem volumina impleſſet. Alius teneri modus in oratoribus minoribus poterat, quorum eſſet alia dicendi ratio, minorque ad eos annotatorum, et ſaepe plane nulla copia. Praeterea, cum Demoſthenes et minores excuderentur, ſperabam futurum, vt ad eum ornandum nouae, unde vnde, copiae aduenirent, mihique otii tanto plus ſuperfuturum mea demoſthenica expoliendi et locupletandi; quod otium mihi praeter ſpem negatum fuit. Citius ergo, quam nunc, huc peruenirí non poterat, ad facultatem puta mea demoſthenica in publicum proferendi. Quae quanti ſint facienda, cuiusque eſt exiſtimare, quem iis vti ad lectionem Dem. iuuabit. Quam mihi cruda, impolita, illaborata ipſi videantur, in praefatione ad primum volumen huius apparatus critici iam conqueſtus ſum. quo accedit in cumulum malorum hoc ingens malum, quod, quo tempore annotationes meae mihi e vetuſtis

ſchedis

schedis expromendae, excutiendae, inter transcribendum locupletandae, alias decurtandae atque contrahendae, denique variis modis digerendae atque transformandae et retractandae essent, incideret haec opera, virum gnauum et vegetum postulans, in tempus tam iniquum, vt per totam aetatem meam iniquius aliud numquam attigerim. Iam complures annos molesta et insidiosa (nam pertinax et rebellis erat) tussis vires meas labefactarat. Iam ab ineunte hoc vere ad hoc diei saeuit, fibras pulmoneas erodit, euellit, exscreat, radices vitae meae conuellit, et dilaniat. Qua mali diuturnitate et saeuitie tam sum fractus, et exinanitus, et eneruatus, vt vix in cubiculo vel lecto (nam sic loquebantur veteres, sed hodierni, hanc latinitatem haud capientes, in oeco vsurpant, literulis exercendis consecrato) rectus et constans inambulare possim. Hoc est illud iniquissimum tempus, quod dico, quo oppressus annotationes hoc volumine comprehensas conscripsi, et variantes, dudum ante collectas, auxi. Habebunt in aestimanda mea opera demosthenica aequi arbitri horum incommodorum et humanae infirmitatis rationem.

Iam seorsim mihi de Tourello adhuc nonnihil est admonendum, antequam vlterius procedam. Magna vtique sunt meritoque celebrata Tourelli de Demosthene merita. Sed, vt orator disertus magis, qui erat, quam vt subtilis criticus, Demosthenem tractasse mihi visus est, et in colligenda materia annotationum historicarum maiorem industriam, et in extricandis nodis chronologicis atque genealogicis solertiam, quam in perspiciendis sententiis obscuris, aut mendis corrigendis sagacitatem atque felicitatem approbasse. Saepenumero a sententiis oratoris ita late aberrauit, vt constet, eum, cum e coniectura vertisse, tum graece nescisse. Homo Tayloro in sedulitate oratoris histo-

ricos et chronologicos scopulos tollendi simillimus, a reliquis eius vitiis, putidae et caliginosae dictionis affectatione, vanitate et arrogantia scholastica, venatu et venditatu minutiarum liber, humanior atque liberalior, vt Francum decebat. Opera eius in his nostris terris inuentu rarissima multi emtorum mei operis, de quo certissime mihi constat, summas mihi gratias habituri essent, si liceret ipsis per me Tourelliana hoc in volumine legere; quorum emtorum bona pars magis annotationibus historicis, quam criticis ducitur. Et solas Tourelli annotationes cum summariis, cuique orationi praemissis, sine francica orationum versione, si edidissem, id quod iam parabam facere, videntur illae parum vltra alphabetum impleturae fuisse. verum, re diligentius pensitata, visum est ab hoc proposito desistere; ne meae materiae, cuius tantum suppeteret, in tanta spatiorum angustia, quam Wolfiana atque Taylorana mihi reliquam fecerunt, locum prorsus praecluderem. deinde noram, iam dudum permultos desiderium mearum annotationum aegerrime ferre, quos diutius suspendere nefas fuisset. porro noram, homines copiis librariis affluentes queri, si cogantur eadem rursus emere, quae iam dudum in forulis habent, diuites nempe illi atque beati, de aliorum penuria securi. tum Tourelli quicquam redditurum nusquam receperam. Alias pari iure etiam Luchesini commentationes fuissent recudendae, quae Tourellianis nil cedunt, et nescio, an quodammodo quoque praeferendae sint, nihiloque crebriores inuentu his in terris sunt. Praeuidebam quoque, non posse fieri, quominus coeptum hoc meum deteriorem in partem acciperet Athanasius Augerus, V. C. Professor eloquentiae Regius in Collegio Rothomagensi, a quo breui post Demosthenem vniuersum francice redditum et historice criticeque illuminatum exspectamus. Cui vt totum

totum Tourellianarum reliquiarum arbitrium ſaluum et intactum relinquerem, ius et fas poſtulabat. Sed ad rei caput tandem deuenio. Reliquiae hae Tourellianae ne dignae quidem ſunt recudi. Scatent ſcoriis, quas eliquari par fuiſſet. quae res neque otii, neque ſtomachi mei eſt. Vix tertia earum pars ad Demoſthenem proprie quicquam facit. reliqua miſcellanea, triuialia, neſcio quam vera, e Morerio, Baudrando, ſimilibus promtuariis, corraſa, et veluti ſcopis converſa. quamquam hoc ad inuidiam bono viro faciendam dictum nolim, aiens, me hoc non explorata re, neque certa ſcientia fidentem, ſed mera probabili ſuſpicione ductum dicere. Inquirant, quorum intereſt hac in re certam veritatem deprehendere.

Wolfianam item interpretationem latinam Demoſthenicarum reliquiarum multis de cauſis perquam expediſſet, atque neceſſarium fuiſſet reddi; opraiuique ſaepius me mihi ſpatia ampliora primitus ſtatim fixiſſe. Verum ne ipſe quidem praeuidere poteram, materiam inter manus ita quaſi ſuccreturam eſſe; tum ſi emtores ad opus XV. voluminum inuitaſſem, ecquem non abſterruiſſem? Porro ſi recudenda interpretatio Wolfiana fuiſſet, non ſola mera, intemerata, debuiſſet repraeſentari, ſed etiam annotationes criticae ei ſubſterni, quibus lapſus eius benigne indicarentur, et blande caſtigarentur; quemadmodum Sylburgius in Dionyſio Halicarnaſſ. Lapi atque Gelenii interpretationes recenſuit. Quae opera vt eſt perutilis et perneceſſaria, ita a mea perſona abhorret, qua de re pluribus alio loco expoſui. Annotationes ad Dem. meas conſcribenti mihi ſi libuiſſet, aut potius licuiſſet, Wolfianam interpretationem inſpicere, nullum dubium eſt, quin ea mihi largam materiam diſputationum fuiſſet praebitura. verum neque allubeſcebat aegrotanti, neque alias iucundum erat praeceptorem et cenſorem

agere, otioque non abundabam; (nam intra paucas hebdomadas illas, quibus Wolfianarum et Tayloranarum annotationum ea pars, quae volumine hoc Apparatus secundo exhibetur, sub prelo sudaret, annotationes meae ad Philippicas, ad or. pro corona et or. de falsa legatione, cum hac praefatione, mihi fuerunt, animoque corporeque misere languenti, conscribendae, ne operae feriarentur. denique cauendum erat, ne materiae alienae luxurians copia locum domesticis meis copiolis praeriperet.

His de omnibus ergo siue addendis, siue excludendis videbit atque pro arbitratu suo videbit is, qui olim aliquando nouam Demosthenis et oratorum minorum editionem super huius meae fundamentis condet, vbi deficientia supplebit, et disiecta membra colliget atque coaptabit. Meis de annotationibus quod nouum hoc loco, praeter illa iam passim locorum alibi dicta, dicam, paene nil habeo. Ab homine conscriptae sunt, e valetudine torpente et paene ad omnia nauseante; ab homine, non ventosam multifariae lectionis gloriam venante, sed quem non puderet, vbi lectorum quorundam videretur e re fore, etiam ad minuta et paedagogicalia descendere; qui contenderet, locorum obscurorum sententias, sine odio, sine obtrectatione cuiusquam, simpliciter et sine ambagibus, quibus posset verbis planissimis enucleare et declarare. Quos mutaui locos, quosue correxi, siue mea, siue librorum auctoritate fidens, eos diligenter et religiose indicaui. Auctores vbi nullos prodidi, simpliciter *correxi* dicens, ibi correctionum auctores sunt codices, siue manu scripti, siue dudum typis excusi; quorum nomina in variantibus lectionibus, lector, inuenies. Correctiones rursus ab ipso memet profectas, praeterquam quod in ipso textu asteriscis insigniui, in annotationibus quoque nominatim

tim quibusque locis caui admonere, quid meum esset; et causa mutationis vbi minus aperta videretur, eam mutationem paucis verbis purgare atque approbare contendi. Vineta mea memet caedere haud puduit. In Wolfii et Taylori metalla ne inciderem, sedulo caui, quamquam non vbique locorum effugi imprudens cum his, aut cum Marklando, collisionem inuitam. Locos Scholiastarum ad Hermogenem crebrius recitaui, non quo bonarum doctrinarum atque nouarum et inauditarum summique faciendarum pleni essent, sed quo collectio haec Aldina inuentu rarissima est, cuius vsuram Ernestius, senior, V. C. Theologus et literator nobilis, praedicatione mea maior, mihi concessit, si quis forte literatus ad horum Scholiastarum et ad veterum technicorum, seu rhetoricorum, qui secundum Aldum typis nunquam renouati sunt, incitaretur studio recoquendi. Haec ferme forma est mearum ad Dem. annotationum, quorum pars nunc in hoc secundo Apparatus volumine prodit, reliqua in tertio prodibunt, si per fata licebit, inseruitura lectorum vsibus, et obnoxia futura censorum aequitati aut maleuolentiae, intelligentiae aut imperitiae et temeritati. Iam superest, vt de variantibus lectionibus dicam, quae meis ad demosthenicam quamque orationem annotationibus subiectae sunt.

Negotium spissum et perquam molestum, ob indiligentiam veterum, vnde suas lectiones hausissent, dilucide et certis atque indubiis notis et nominibus designandi. Dubitabam itaque initio, num meliores tantum lectiones e farragine mearum schedarum deligerem, an totum effunderem. Fuissent, qui illud laudassent, sed erant contra multo plures, qui hoc malebant. Et praestat vtique semper in eiusmodi re, atque tutius est, liberalitate donandi, quamuis insint, quibus vti nequeas, quam parcitate peccare; quorum il-

lud fidem tuam teſtatur, vtut lectori operam deligendi relinquat; hoc de diligentia iudicioque tuo dubium relinquit, et arrogantiam tuam prodit, quaſi lectoribus tuis haud ſatis multum ſagacitatis ineſſe credidiſſes, qui delectum ipſis praeripuiſſes. Et profecto ante omnes primo mihi delectus hic durus et anceps fuit, vt ſaepe, promerem an premerem aliquam lectionem, ambigerem. Tentabam opus, ſed progreſſus vſque ad p. 24. rurſus abiiciebam moleſtum et infructuoſum conatum. et praebeo hic quaecunque olim in ſchedas congeſſeram vndecunque lectionum demoſthenicarum. At hoc nolim tamen, hanc crudam molem, ſic vt nunc eſt, vel auctam etiam, per omnes, quae poſtmodum exſiſtent, editiones Dem. maiores, prouolutari. Vnam ab aliquo viro docto noſtrate, aut in Belgio, vel Anglia, condi editionem, in qua mea haec tota, ſed reformata, cum cuncta hac ſylua variantium, eaque etiam, cum e libris bonis, tum ex editionibus aliorum veterum auctorum, aucta verbatim reddatur, id tantum abeſt vt nolim, vt potius in votis habeam. Verum ea ne mera recuſio, ſeu recantatio intra paucos annos eſto, antequam mea exemplaria diſtracta ſint, quare magna calamitas rei meae familiari, et magna mihi iniuria inferretur, ſed reformatio et digeſtio multis annis agitata, induſtria et felicitate colligendi, acrimonia et veritate iudicii perfecta, ſic tamen vt a me ſcriptorum ne ſyllabam quidem mutet, ſolummodo errores in annotatiunculis cuique loco addendis demonſtret atque corrigat, deficientia addat, et partes operis nunc diſtractas copulet in melioremque ordinem redigat. Poſt editam eiusmodi plenam omnibus numeris abſolutamque editionem, acquieſcent poſtmodum Demoſthenis lectores ſeuero et acerbo lectiſſimarum lectionum delectu, a viro docto in minore quadam editione faciendo.

In nae-

In naeuis collectionis meae variantium hunc videntur multi esse numeraturi, quod auctores vulgatae nusquam ediderim, sed solummodo auctores lectionum a vulgata discedentium. Vulgatam appello vbique Morellianam, ex Aldina expressam, nisi vbi Morello visum fuit ab ea discedere. Fuerat id quidem profecto non inutile, sed infinitum in modum laborem meum et molem operis duplo exaggerasset. Ipse in naeuis hunc pono, quod lectionem Wolfianam non indicauerim, cum editionum superiorum nulla consentientem, sed aut Felicianeae vestigia prementem, (quod vellem vbique factum esse) aut, id quod dolet multo saepius factum, coniecturas paene omnes Wolfianas pro verbis Demosthenicis subiicientem. Taylorus hanc lectionem Wolfianam, maculosam et infidam, recudit, neque tamen in annotationibus eam siue examinans, siue explanans, repetit, vt cum mea editio exemplum aliud repraesentet, lector, Wolfiana aut Taylorana carens, ignoret, quid lectionis Taylor seu defendat, seu impugnet. Cui malo citius occurrissem, si praeuidissem. sed nunc demum post excusas Taylori annotationes deprehendo, Taylorum obseruans satis habere loci cuiusque a se in annot. agitati primam quamque vocem ponere, cum addito κ. τ. λ. quae res lectori operam tomum quemque Dem. reuoluendi imponit. Molesta vniuerse res est, in Taylorana annotationes non textui, sed orationis cuiusque calci subiectas esse, vnde incommodum exsistit, vt necesse tibi sit, ad locum quemque librum reuoluendi horsum prorsum. Taylorus nempe typographo primum dabat excudendam orationem quamque seorsim. tum absoluta cuiusque impressione, cessandum erat operis ad annos. mittebat orationis cuiusque folia a prelo vda ad Marklandum rusticantem. hic remittebat, vbi margines suis annotatiunculis conscripsisset, quaerus, et

defectum librorum, et hominem in Demosthene hospitem produnt, ad gerendam vocatum prouinciam, quam prorsus ignoraret. tum Taylor interim ipse suas annotationes elaborabat. quo facto excudebantur. et tum noua rursus oratio, in qua eadem voluebatur rota. vnde mirum non est, illam editionem ad tot annorum diuturnitatem extractam esse. Nobis, qui Carteretis Granuilliis caremus, sumtuum in typos et chartas largis administris, non licet tam lentis et otiantibus libros nostros edere, sed e paupere peculio nostro sumtus ipsi erogantes necesse habemus accelerare et vrgere cuiusque voluminis excusionem, et chartas confestim aere mutare. Sed in viam redeo. In tam immani sylua lectionum facile factu fuit, neque debet mirum cuiquam videri, vt a me subinde erraretur in edendis seu nominibus codicum, quos cito, praesertim iis, quos ipse non vidi, vt e. c. Harleyanum, pro Harrisoniano, quam culpam vt alienam non praesto, cum Taylor ipse in schedis non satis diligenter ista distinxisset, aut in numeris codicum, vt quintum pro sexto e. c. appellem. quae culpa profecto noxa caret. quotus enim est quisque, cui liceat istos codices adire atque euoluere? Non vbique a me annotatum esse, vbi ἅπας, pro πᾶς, aut simile quid, aut vocabula transposita reperissem, spero laudem potius inuenturum, quam in vitium incursurum esse. Eccui enim prodesset tam infinita, tam ineluctabilis, tam putida et molesta, et prorsus omni vsu cassa diligentia? Eccui enim sunt hodie aures tam teretes, tam subtiles, tam vsu multo subactae et acutae, vt statim delectum verborum, constructumue hunc minus, illum melius cum atticismo conuenire dignoscat? Et si dignoscat quoque, quid id multum ad felicitatem nostram faciet? eumne ego dignum tanta mea opera iudicem, quem vniuer-

vniuersum flocci non facio, commentitium quendam suauem et argenteum tinnitum atticum?

Vitio hoc quoque mihi haud pauci vertent, quod lectiones auctoritatesque a Tayloro iam relatas rursus retulerim. tum quod coniecturas Wolfii, Marklandi, Taylori. Sic eadem bis ter recocta reponi. Verum lectionum Taylori magna pars e Parisina seu Morellina editione depromta erat, quam totam hic reddere a principio statim decreueram. quod si ergo Tayloro dedecus est lectiones, quae facile a quouis illinc peti potuissent, haud defugiam reprehensionem operae incassum in eo nauatae, quod Tayloranas lectiones cum meis coniunxerim, quo sub vno conspectu, velut in breui tabula, coram oculis haberet lector, quicquid opis ad intelligendum Demosthenis quemque locum, seu librorum fides, seu doctorum virorum ingenia praestarent. Chartulae iactura quos acrius vret, quam alios studium meum commoditatis suae delectabit, aequo animo feram hos de me querentes. Permultis in locis meos a Morellina discessus in annotationibus, item in variantibus, iudicare seu insuper habui, seu oblitus fui. sed profecto tam minuta ista erant, vt ista annotare tantundem fuisset, atque stultitiam suam ore suo praedicare, testarique, quam parum scias otio sapienter vti, quo vereor ne nimis multis videar vel sic ad ineptias abusus esse. Aliis, si secus fecissem, procul dubio visus fuissem diligentiae meae acerbitatem putide iactatum isse.

Disputationi huic meae nil supereſt quod addam, praeter admonitiones quasdam nouas de Codd. mstis, quibus vsi sumus, Taylorus et ego, quamquam de iis iam dudum exposuimus. Nam secundum editam praefationem meam ad Demosthenem, misit ad me Afkewius V. C. qui nuper in viuis agere desiit, ingentem fascem exemplarium Demosthenis, Aldinae, Basileensis primae,

primae, Basileensis secundae, seu Wolfianarum omnium primae, Morellinae singula, Francfurtanae tria, Tayloranae aliquot, chartis mundis interstincta, quibus aut prorsus nihil esset inscriptum, aut dudum edita. ad Philippicas, et causas priuatas adiumentorum parum. de quo iam questus sum dudum publice, superstite et conscio Askewio, et ad hunc ipsum in literis priuatis, quem decebat mendacii me coarguere, simulac fraudis conscius mihi fuisset. Vt tamen nuper rem diligentius explorare coepi, deprehendi, me subitaria inspectione et opinatione verosimili deceptum, a veritate discessisse. Quod nunc reprehendam, religiose hic indicaturus, quid in illorum ad me missorum, quos modo dixi, codicum vnoquoque reperi, et in collectione variantium exhibebo lectiones ipsas, quas hi libri Tayloriani administrabant. In his igitur erat primo loco Aldina, quam in V. L. libellis appello *Aldinam Taylori*, cuius margines, vetusta, non scita, sed lectu plana et expedita manus variis lectionibus, haud constabit aliquando vnde petitis, conscripsit. Nam nusquam vestigium vllum apparet, vnde constet, quo e fonte lectionis istae manarint, vt initio dubitarem, essentne e codice quodam msto depromtae, an a viro quodam docto e marginibus Parisinae, ex Augustani lectionibus a Fabricio collectis, a Wolfio proditis, ex indicibus variantium, qui editionibus Aldi et Feliciani et Pauli Manutii subiecti sunt, et vnde farrago Wolfiana conflata est, compilatae, vt adeo ridiculum esset eiusmodi testem citare. Verum breui videbam, ibi referri lectiones a nemine vsquam locorum ad hoc diei prolatas; quarum cum alias a codicibus meis confirmari cernerem, tum aliarum mentionem nullam fieri. Quo mihi certo constabat, illas quoque e msto quodam esse depromtas. Iam superarat codicem illum explorare. Et statim videbam, eundem esse, quem

quem Taylor ad or. pro corona et de falsa legatione Venetum appellat, nisi quod testimonio Taylori scripta in marginibus Aldinae Tayloranae aut non addicunt, aut contradicunt. nam de περὶ, quod in Veneto esse Taylor ad p. 256. 8. ait, Aldina Taylori tacet. Lectiones alias eadem dat, a Tayloro, dubium, an a volente, praeteritas. Pluribus in locis ibi legitur λείπει ἐν παλαιῷ. Sed quod fortissimum argumentum est, eadem manus, quae reliqua omnia vno tenore scripsit, in media serie versus ad clausulam argumenti orationis de Falsa Legat. haec scripsit: ταῦτά εἰσι ἐν παλαιῷ τῷ ἁγίῳ Μάρκῳ. Iam plus quam credibile est, vnde haec essent petita, reliqua quoque inde petita esse. Quia tamen semel coeperam in Philippicis Aldinam Taylori (pro Veneto) laudare, perrexi porro, per opus quoddam supererogationis etiam vbi Taylor iam Venetum nominasset, Aldinam Taylori addere, tametsi non noua haec est auctoritas, sed mera Veneti. Aldina haec, Taylorana quondam, quae nunc penes me est, exemplum est, aut ipsius Petri Pithoei, aut ex eo ductum, locupletissimum et fidissimum illorum omnium excerptorum, quae vnquam prodierunt, siue ex editione Francfurtana, siue ex Aldina Lessingiana per me voluminis secundi a p. 191. Appendicis Scholiorum prodita. nisi quod scholiorum nihil in Aldina Taylori, aut perparum inueni. In oratione de foedere cum Alexandro adscripsit eadem manus ad plerasque lectiones, sed non ad omnes, *Bar.* hoc est Baroccianus. id quod dubium relinquit, num lectiones auctoritate carentes e Veneto depromtae sint, reliquae e Barocciano solo, an contra, omnes primitus e Veneto hausiae, quae autem ipsi cum Barocciano communes essent, ad eas *Bar.* adscriptum sit. Illa copia Pithoeana, e codice Veneto deriuata, reperitur etiam in duobus aliis libris, qui procul dubio Taylori quoque

que ſtudiis olim inſeruierunt, tum, ad Askewium cum tranſiſſent, ab hoc ad me miſſi ſunt, qui ſeruo. Baſileenſis ſecundae (ſic appello illam vaegrandem in folio, quae anno 1572. cum latina Wolfii interpretatione multisque aliis acceſſionibus, et Wolfianarum omnium poſtmodum partu typographico editarum mater eſt) huius itaque ſumma in pagina illa, cui incuſum eſt Libanii argumentum orationis primae Olynthiacae ſuperſcripſit aliquis haec. [MS. in margine cod. Venetiani orat. Demoſthen. edit. 1504. qui in Bodleyana bibliotheca iam ſeruatur, lectiones, quae ſequuntur, variantes manu egregia, forte Petri Pithoei Lugam [ſic] cuius nomen in frontiſpicio apparet, ſcriptae reperiuntur. Ita apographum D. Hudſoni, a quo ego] Sed quis nobis dicet, qui ille *ego* ſit. Rurſus reperi easdem lectiones in marginibus editionis Francfurtanae, ſeu Wechelanae, cuius in ſumma p. 1. illa puta, vbi prima Olynthiaca incipit, haec, paene eadem cum ſuperioribus, adſcripta leguntur ab alia manu. [In margine codicis orat. Dem. Venetianae editionis MDIV. qui in Bodleyana bibliotheca iam reſeruatur, lectiones, quae ſequuntur, variantes manu egregia, forte Petri Pithoei, cuius nomen in frontiſpicio apparet, ſcriptae reperiuntur.]

In exemplo alio ſeu ſecundo editionis Francfurtanae reperi 1) Prolegomena ad Demoſthenem, alia illis, quae in volumine oratorum octauo publicaui; haec vt a ſeniore iam Tayloro, perfectiora, iſta breuiora et ieiuniora erant, vt a iuniore profecta. His in prolegomenis reperi inter alia indicem codicum Demoſthenis Anglicanorum, diuerſum ab illo, quem in Prolegomenis poſterioribus l. c. p. 703. publicaui, nec minus ab illo, quem ipſe Taylor ſuperſtes adhuc, ſub exitum ſuae ad vniuerſum Demoſthenem praefationis publicauit. Iuuat eum, vt breuem, hic ponere.

In Bi-

In Bibliotheca Bodleiana. Codd. Barocciani. Num. 45. Demoſthenis Olynthia 1. et 2. cum notis Vlpiani. Num. 73. Demoſthenis oratio contra Midiam 1. contra Ariſtocratem 48. contra Timocratem 92. contra Ariſtogeitonem 1. 141. 2. 162. contra Neaeram 168. amatoria 198. funebris 210. de foedere cum Alexandro 218. contra Zenothemin 224. contra Phormionem 231. aduerſus Lacriti exceptionem 247. Epiſtola 1. 256. exceptio contra Nauſimachum et Xenophitem 258. 6. Num. 96. Ecloga vocum quarundam Rhetoricarum e Philippicis Demoſthenis. Num. 139. Demoſthenis funebris oratio, fine caret. Num. 159. expoſitio vocum Rhetoricarum in Philippicis Demoſthenis. Τὸ μέλλον 303. Codd. MSS. Laud. Num. 26. Demoſthenis orationes aliquot Graece.

Aduerſaria Langbainii. 8. p. 205. Demoſthenis orationum et epiſtolarum Cat.

Codd. Ashmole. 780. 2. Liuies of Cato Vticenis — Demoſthenis.

In Colleg. Lincolnienſi. N. 15. Oratio Demoſthenis ad Alexandrum eum ad clementiam inuitantis.

Codd. Mſſ. Iſ. Voſſii. 47. Demoſthenis orationes iudiciales. 90. Comparatio Demoſthenis et Aeſchinis. 115. Demoſthenis orat. Olynthiacae, de Pace et contra Philippum. 175. Demoſthenis Oratio ἐρωτικὸς.

Codd. Mſſ. Edu. Bernardi. 57. Demoſthenes.

Codd. Mſſ. Epiſc. Noruic. 102. Nicol. Carri verſio quarundam Orationum Demoſthenis e Graeco. 4.

Porro reperi in illa, quam dixi, Francfurtana collationem Philippicarum quarundam cum codicibus Lockerano et Harleyano, et argumentorum ad has orationes e codice Gonuillano; quae omnia diligenter in variantibus meis retuli. 3) denique ibi reperi ſcholia Moſchopuli

puli ad tres Olynthiacas e codice Barocciano n. 159. a p. 305. inde exſcripta a Tayloro, quae quia is digna exſcriptu habuit, quo ſunt indigniſſima, et qua farragine potuiſſem lectores, ſi voluiſſem, e Bauarico ob ruere, vbi Moſchopulea ad or. pro corona adſcripta erant, ne quis eſſet, qui bonorum praeſentium quicquam a me ſciente, volente praeteritum eſſe diceret, ſpeciminis ergo, quamquam de Moſchopulea ratione iam ex aliis editis eius documentis conſtat, cum paucarum chartarum iactura hic referam.

Scholia Moſchopuli ad tres Olynthiacas.

9. 3. τὸ μέλλον.] τὸ γενησόμενον. Ibid. συνοίσειν.] χρησιμεύσειν. Ibid. σκοπεῖτε.] σκέπτεσθε. 6. ἥκει τις.] παραγίνεταί τις. 7. τύχης.] εὐτυχίας. 8. παραχρῆμα.] εὐθέως. ἐξ αὐτοσχεδίᾳ. Ibid. ἐνίοις.] τισὶν. 9. ῥᾳδίαν.] εὐχερῆ. 10. αἵρεσιν.] ἐκλογὴν. 8. δεόντων.] συμφερόντων. 11. μονονοχὶ λέγει.] σχεδὸν εἶπεν. Ibid. φωνὴν ἀφιεὶς.] λαλῶν καὶ διαλεγόμενος. 12. ἀντιληπτέον.] ἀνθεκτέον. 13. φροντίζετε.] ἀγωνιᾶτε. 15. ψηφίσασθαι.] ψήφισμα γράψαι. pen. ἐνθένδε.] ἀπὸ τῆς πόλεως.

10. 3. εἰκὼν.] ὑποχωρῶν. 4. τύχῃ.] δόξῃ, συμβῇ. Ibid. εἰκότως.] εὐλόγως. Ibid. ἀξιοπίστως.] πιθανῶς. 6. τῶν ὅλων.] ἀντὶ τῶ μεγάλων. 7. ἐπιεικῶς.] μετρίως. 10. ῥητῶν.] φανερῶν. Ibid. ἀποῤῥήτων.] ἀφανῶν. 11. ταμίαν.] φύλακα τῶν χρημάτων. 14. προέχει.] βέλτιόν ἐστι. 15. ἄσμενος.] χαίρων. 17. ἀναστάσεως.] πορθήσεως. 18. ἀνδραπ.] αἰχμαλωσίας. 21. πολιτείαις.] δημοκρατίαις. Ibid. ὅμορον.] γείτονα. Ibid. ἄλλως τε.] μάλιστα. 27. λόγος.] ἀπολογία. Ibid. σκῆψις.] πρόφασις. vlt. ἐθρύλλων.] ἐφήμιζον.

11. 3. ἀνείλοντο.] ἀπεδέξαντο. Ibid. σφαλερὸς.] ἀβέβαιος. 4. τε.] τινος. 5. βεβαίαν.] ἀμετάβλητον. 12. κελεύοντες.] ἀξιοῦντες. 17. ἡνίκα.] ὅτε.

ὅτε. 19. διατρίβω.] ἐγχρονίζω. 21. βάονι.] εὐχερεστέρῳ. 23. προιέμενοι.] προιόντες. vlt. λογισης.] ἐξετασης.

12. 1. ὑπηργμένων.] συμβάντων. 6. ἀντίξοπον.] ἴσον, ὅμοιον. 16. προϋπαρχόντων.] προγεγενημένων. 17. κρίνεται.] δοκιμάζεται. 19. ἀποτριψώμεθα.] ἐξαλείψωμεν.

13. 6. στρατείας.] ἐξόδες. 9. ἀλυσιτελὲς.] ἀσύμφορον. Ibid. φιλοπραγμοσύνην.] σπουδήν. 11. ἀγαπήσας.] ἀρκεσθεὶς. 16. εὐήθης.] ἁπλᾶς. 21. ἀρχαίων.] κεφαλαίων, ἐνεχυρῶν.

14. 4. ὑποξείλασθαι.] φοβηθῆναι. 9. τριήρεσι.] πολεμικοῖς ὄγκοις. Ibid. θατέρας.] ἑτέρας. 10. ὀκνῶ.] φοβᾶμαι. 12. παρασήσεται.] καταδουλώσεται. 14. προσκαθεδεῖται.] προσεδρεύσει. 15. περιέσται.] περιγενήσεται. 22. προσδεῖ.] χρεία ἐστί. 27. σύνταξιν.] ὅρον.

15. 1. εἰσφέρειν.] συντελεῖν. 9. εὐπρεπῶς.] καλῶς. 13. κἄτα.] πάνυ καὶ εἶτα. Ibid. διέψευσται.] διήμαρτεν. 17. κομιδῇ.] λίαν. 21. καρποῦσθαι.] προσοδεύεσθαι. 23. εἰς ξενὸν.] εἰς ξένωσιν. 26. αὐτονόμους.] ἰδίοις νόμοις ζῶντας. 27. ἀήθεις.] ἀσυνήθεις. pen. κατακλεῖσαι.] ὑπακοῦσαι.

16. 1. εὖ πράττειν.] εὐτυχεῖν. Ibid. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ προσῆκον. 4. ἀκαιρίαν.] δυσχίαν. 5. συνάρασθαι.] συναγωνίσασθαι. 14. αἵρεσις.] ἐκλογή. 16. ἀντέχῃ.] ἰσχύῃ. 21. συνεισβαλεῖσι.] συναγωνιεῖται. 23. ἀλλ' ὦ τὰν.] ἀλλ' ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε. Ibid. ἀτοπώτατον.] θαυμασότατον. 24. ἄνοιαν ὀφλισκάνων.] ἀνοητοτάτων. 25. ἐκλαλεῖ.] κηρύττει. 26. ἡλίκα.] ὁποῖα.

17. 12. ἐμπειρίαν.] γνῶσιν. 13. ἀκεραίᾳ.] ἀσφαλεῖ. 14. εὐθύναι.] ἀπολογίαι, κρίσεις. 15. ὁποῖ' ἄττ'.] ὁποῖα ἄττινα.

Ad ſecundam Olynthiacam.

18. 3. ἐχ ἥκιστα.] μάλιστα. 8. διαλλαγὰς.] φιλίας. 9. ἀνάστασιν.] πόρθησιν. 21. φιλοτιμίαν.] μεγαλοψυχίαν.

19. 2. παρ' αὐτᾶ.] ἀφ' ἑαυτᾶ. 9. πειράσομαι.] σπεύδω. 11. κενὴν.] ματαίαν. 16. ὑπερεκπεπληγμένους.] πλεῖον φοβεμένους. Ibid. ὡς ἄμαχον.] ὡς ἀκαταγώνιστον. 18. παρακρουόμενος.] ἐξαπατῶν. 27. τὸ θρυλλέμενον.] τὸ φημιζόμενον. pen. προσαγόμενον.] προσφερόμενον.

20. 5. πεφενάκικεν.] ἐξηπάτησε. 11. καθαιρεθῆναι.] καταλυθῆναι. 12. ἐξελήλεγκται.] διελέγχθη. Ibid. ἀκαίρως (ſic).] ἀκαιρίας. 16. παρὰ τὴν ἀξίαν.] παρὰ τὸ ἀξίωμα. 18. ἄσμενοι.] πρόθυμοι. 19. ἡγᾶμαι.] νομίζω. 22. συζῆ.] γένηται. 27. ἀνεχαίτισε.] εἰς τὰπίσω ἤγαγε.

21. 3. φωρᾶται.] ἐλέγχεται. 4. καταῤῥεῖ.] συμπίπτει. 25. εἰσφέροντας.] συντελοῦντας. Ibid. ἐξιόντας.] στρατευομένους.

22. 13. στρατείας.] ἐξόδους. Ibid. ἐπισφαλεστέραν.] ἀσθενεστέραν. 17. ἐζήλωκε.] ἐσπούδακε. 21. ἠρημένος.] προκρίνας. 22. κοπτόμενοι.] συντριβόμενοι. 23. ἄνω καὶ κάτω.] πανταχᾶ. 24. ταλαιπωρᾶσιν.] ὀλιγωρᾶσι. 25. ἔργοις.] γεωργοῖς. 27. διαθέσθαι.] πωλῆσαι. pen. ἐμπορίων.] λιμένων.

23. 1. ἐ χαλεπῶς.] εὐχερῶς. 2. πεζαίτεροι.] δορυφόροι. Ibid. δόξαν.] ὑπόνοιαν. 3. συγκεκροτημένοι.] ἠτημένοι. 5. ἐδαμῶς οἵε τε ψεύδεσθαι.] ἀξιοπίστε. 11. ἀνυπέρβλητον.] μεγάλην. 12. ἀκρασίαν.] ἀκολασίαν. 27. δεναὶ.] ἱκαναὶ.

24. 3. τέως μὲν.] ἕως μὲν. 12. ταύτῃ.] κατὰ τᾶτο. 13. ῥοπὴ.] πρόσκλησις. leg. πρόσκλισις, βοήθεια. 25. μελλόντων.] ἀναβαλλομένων. vlt. περιῆμεν.] περιγινόμεθα.

25. 2. ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν τε δικαίων.] ὑπὲρ τῆς ἑλλήνων ἐλευθερίας. 3. ἀντήρατε.] ἀντέσητε. Ibid. πλεονεκτῆσαι] πλεονεκτίαν λαβεῖν. 18. ἀγνωμόνως.] ἀλογίστως. 24. πέφυκε.] ὑπάρχει.

26. 3. ἐλλείματα.] ὑστερήματα. 8. τῶν ὄντων.] τῶν ἀληθῶν. 12. ἐφεστηκότων.] στρατηγῶν. 14. Λάμψακος, Σίγειον.] πόλεις Φρυγίας. 19. περίεσι.] ὑπόλοιπόν ἐστι. 20. διεσάναι.] διακεχωρῆσθαι, φιλονεικεῖν. 22. εἰσφέρετε.] συντελεῖτε. 23. συμμορίας.] κλήρους. ἦν δὲ ἑκάστη μία συμμορία ἀνὰ ξ συνεσηκυῖα. 25. διανεμεῖσθαι.] διαμερεῖσθαι. 27. ἐπανέντας.] ἐάσαντας.

27. 4. συμπονεῖν.] συγκάμνειν. 5. ἐν καιρῷ.] εὐκαίρως. 7. κεφάλαιον.] σύντομον. 9. παριοῦσι.] ῥήτορσι.

Ad tertiam Olynthiacam.

28. 5. προήκοντα.] προεληλυθότα.

29. 3. ἐξέσαι.] ἐξουσία ἔσαι. 4. ὑποθέσθαι.] διατυπώσασθαι. 9. ἀπορῶ.] ἀμηχανῶ. 13. συνιέναι.] νοεῖν. 17. ἐνίους.] τινὰς. 18. μοχθηρίας.] δυσχερείας. 27. εἰσφέρειν.] συντελεῖν.

30. 1. κενὰς.] ματαίας. 2. ἀσθενῶν.] νοσῶν. Ibid. ἐξῆν.] δυνατὸν ἦν. 4. ἀφήκατε.] διελύσατε. 12. παντὶ σθένει.] πάσῃ δυνάμει. 13. ἐστρατηγηκότες.] συναγωνισάμενοι, συμπράξαντες. 17. ἐμπόδισμα.] κώλυμα. 18. ἐφορμεῖν.] ἀνθίστασθαι. 19. ἐκπολεμῶσαι.] ἐχθρὸς ποιῆσαι. Ibid. δεῖν.] δίκαιον νομίζειν. 24. καθυφείμεθα.] προδοίημεν. 27. ἀπειρηκότων.] ἀπειπόντων. pen. ἐμποδὼν.] ἐμμέσω. vlt. καταστρεψαμένῳ.] καταδουλωσαμένῳ. Ibid. ἐπικλῖναι.] ῥῆψαι, χωρῆσαι.

31. 9. παράδοξον.] θαυμαστὸν. 16. ἀθῴους.] ἀζημίους. 17. ἀθυμοτέρους.] ῥᾳθυμοτέρους.

32. 2. ἀπέχθειαν.] ἔχθραν. 7. πρόῤῥητον] φανερὸν. 11. αὐτάρκη.] ἱκανὰ, δυνατὰ. 22. ὀξύτατοι.]

τοι.] δυνατώτατοι. vlt. ὑπισχνέμεθα.] ἐπηγγειλάμεθα.

33. 4. συγκατασκευάσαντες.]συμπράξαντες. 18. ἀθροίσαντα.] συναγαγόντα.

34. 3. ἐνδέχεται.] δύναται. 5. ἔ τοι σωφρόνων.] ἐδαμῶς φρονίμων. 9. ἐᾶν.] συγχωρεῖν. 11. ἀπέχθωμαι.] ἐχθρὸς γένωμαι. Ibid. τηνάλλως.] μάτην. 18. παριόντες.] ῥήτορες. 23. προπέποται.] προδέδοται. vlt. βραχὺς.] σύντομος. Ibid. γνώριμος.] φανερὸς.

35. 1. παραδείγμασι.] ὁμοιώμασι. 17. ἀναθημάτων.] ἀγαλμάτων. 18. σώφρονες.] ἐπιεικεῖς, μέτριοι. 19. ἐν τῷ τῆς πολ.] ἐν τῇ ἰσότητι. 22. σεμνοτέραν.] πολυτελεστέραν. Ibid. εἰς περιουσίαν.] εἰς πλῆτον.

36. 3. ἐρημίας.] ἡσυχίας. 5. ἀποχρέω.] ἱκανοῦ. Ibid. περὶ τῶν πρωτείων.] περὶ τῆς ἡγεμονίας. 6. ἀντιτάξασθαι.] πολεμῆσαι. 7. βραβεύειν.] διοικεῖν. 9. εἰς ἀδὲν δέον.] εἰς ἀδὲν χρήσιμον. 12. ἠσκήκαμεν.] ἠὐξήσαμεν. pen. ἀγαπητὸν.] εὐκτὸν.

37. 3. ἐκνενευρισμένοι.] ἀσθενεῖς, δύναμιν ἐκ ἔχοντες. Ibid. πεπηρημένοι. (fic)] ἀφῃρημένοι. 7. ἀνανδρότατοι.] ἀσθενέστατοι. 8. καθείρξαντες.] συγκλείσαντες. 9. τιθασσεύσει] ἡμερῶσι. Ibid. χειροήθεις.] πρᾴους. 12. ἐπιτηδεύματα.] πράγματα. 24. λημμάτων.] κερδῶν, προσόδων. 27. νέμεσθαι.] διαμερίζεσθαι. pen. διαρκῆ.] ἱκανὴν.

38. 1. μισθοφόρον.] μισθὸν εἰσφέρειν. 25. τῆς τάξεως.] τοῦ ὄρου. pen. ἕλοισθε.] προκρίναντες λάβοιτε. vlt. συνοίσειν.] συμφέρειν.

Ad ſecundam Philippicam.

nam ad primam nihil Scholiorum adſcriptum erat.

66. 9. ἀφέσαμεν.] ἀναχωρῆμεν. 23. πορρωτέρω] μακρότερον. Ibid. λήσει.] λανθάνει. 24. ἀντάραι.] ἀντισῆναι.

68. 6.

68. 6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀντιδῆναι. 9. ἑτέρως] ἐναντίως. 16. προελομένης.] προκρίναντας. 18. γλίχονται.] ἐπιθυμοῦσι.

69. 17. ὑπόπτως.] ἐχθρωδῶς. 24. ἀναιρεῖ.] ἀπολύει.

70. 3. συντάττων.] συντρέχων. 5. ἀνταγωνιστὰς.] ἐναντίας. 19. σκαιότητα.] δυσροπίαν. 21. ἐναργῆ.] φανερά.

71. 2. ἀνῄρητο.] ἀνέλαβεν. 14. παραμυθήσεσθαι.] λήψεσθαι. 22. χειροποίητα.] διὰ χειρῶν γενόμενα.

72. 12. συνιέντες.] νοοῦντες. 14. περιτειχίζεσθε.] περικυκλοῦσθε. 16. ῥᾳθώνη.] ῥᾳθυμία.

73. 4. δύσκολος.] χαλεπὸς. Ibid. δύστροπος.] κακότροπος. 8. τέλεσι.] δαπανήμασι. 21. τηνάλλως.] μάτην. Ibid. ἀδολεσχῶ.] φλυαρῶ.

74. 1. δεδωροδοκηκόσι.] δῶρα εἰληφόσι. vlt. ὑποσχεῖν.] δοῦναι.

In tertio exemplorum editionis Francfurtanae ab Askewio ad me miſſorum reperi iſtaec. in primo volumine varias lectiones ex Harleyano et Lockerano codd. de quibus modo dixi. in ſecundo et tertio tota farrago lectionum, quam Taylor in ſua editione orationum et in cauſa Aeſchinea, et in aliis cauſis publicis verſantium expromſit. tum volumen quartum, cauſas priuatas tenens, quod meam ſpem imprimis arrexerat, eam turpiſſime fefellit, plenum chartis, ſed inanibus, in quibus ne litera quidem eſſet exarata, niſi quod ad orat. c. Macartatum lectiones quaedam ex Auguſtano eſſent annotatae, haud conſtat cur, aut quo. Supereſt in ſubſidiis Tayloranis Londino ad me miſſis editio Pariſina, in qua haec reperi. In parte prima, quae penes me, penesque omnes ad orat. pro corona procedit, paene nihil egerat Taylorus, quam vt lectiones aut coniecturas, ſiue Morelli, ſiue Lambini, Pariſinae in

calce subiectas adscriberet, si quid in scholiasta notabile, seu citatum auctorem reperisset, nomen eius in mardine indicaret, siue vocabulum insignius enarratum, item. raro coniecturas suas adsperſit, quas hic seorsim referam, quia sic melius spectari, h. e. iudicari possunt, quam in turba alienarum annotationum veluti sepultae. Sunt igitur Io. Taylori ad Olynthiacas et Philippicas et Suasorias, (quae omnes alias vno breui nomine Philippicarum comprehendi solent) annotationes hae.

9. 13. εἴπερ ὑπὲρ.] orat. pro corona εὐηθες ὠήθης.

10. 4. εἰκότως.] ἐκείνως. 7. q. glossa.

11. 8. γρ. περιπεπτωκότα — σχολ. (id est sic Scholiastes.) 9. ταὐτὸ.] F. τᾶτο. 27. τὶς ἔτος;] l. τὶς; ἔτος. id quod p. 30. 9. quoque repetit.

12. 13. ad sententiam οἱ μὴ χρησάμενοι — Antonius et Maximus sermone 50.

16. 1. Plutarchus de fortuna ad extremum.

18. 20. ὑπὲρ.] περὶ.

20. 16. πιστεύσειν.] F. πιστεύσασιν. 23. ταῦτα.] F. ταὐτὰ.

21. 4. οἶμαι.] *for instance.* Antonius et Maximus sermone primo.

22. 9. ὅποι.] l. ὅπῃ.

24. 6. σρέμμα.] Plutarchus videtur σπάσμα legisse. v. de discrimine adulatoris et amici p. 43. ed. Gr.

25. 17. ταῦτα.] F. ταὐτὰ. 27. ἐκ φαύλων αὖ τὰ χρησὰ, sine forte. et in posterum vbi f. non praeposui, ibi Taylor quoque omisit.

28. 2. ἀποβλέπω.

32. 20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει.

33. 26. Plutarchus de vitioso pudore.

36. 18. Aristophanes.

37. 6. βοΐδια.] Scholiastes scribit βδελόμια.

38. 14. μικρὸν.] μικρῶν Scholiastes.

41. 4.

41. 4. γρ. χρωμένοις. v. Schol.

43. 1. προσπεριβάλλεται.] γράφεται in nonnullis exemplaribus, ait Vlpianus, περισχοινίζεται. haud credo. fortaſſis in quibusdam περισχοινίζεται pro περιστοιχίζεται. Sed in hodiernis exemplis iſtius lectionis nec vola, nec veſtigium.

44. 14. ἄλλος.] F. ἄλλο. Haec verba ἡ μὲν ὑπόσχεσις etc. alicubi, vti memini, citat Longinus, qui multa mutuatur a Demoſthene non adducendo tantum, verum effingendo (ſic), vt alibi notaui.

44. 20. ἱππαγωγὲς, τριήρεις, καὶ πλοῖα ἱκανὰ. ita diſtinguit Laz. Bayfius in libro de re nauali. v. Robortelli Emendat. 1. 2.

46. 5. καὶ ἱππαγοὶ ς (ſic) τέτοις. Robortellus Emendat. 1. 2.

47. 3. f. punge poſt στρατιωτῶν. [nam comma deeſt h. l. Pariſinae.]

pen. τάλαντα ἐννενήκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς.] 20. M. per Monath + 12. = 240 + 10 = 2400 = 40 Talents. 10 Dr. p. M. + 2000 στρατιωτ. = 20000 Dr. + 12 = 240000 = 40 tal. 30. Dr. p. M. + 200 equit. = 6000 dr. + 12. = 72000 dr. = 12. talents.

40 Talents.
40 Talents.
12 Talents.

S. T. 92 Talents.

48. 22. τόπον.] F. τρόπον.

49. 23. ἄγων καὶ φέρων.] Robortell. Emendat. 1. 3.

50. 20. ἀντιδόσεις ποιέμεθα.] Robort. l. c.

52. 9. ὑπὲρ.] F. ὑπὸ.

61. 24. quo pacto hi videantur declaraſſe ſibi placere, et calculo ſuo probare, facta eorum, quaeque ipſi ab illis perpeſſi ſint. Ita vertit et diſſerit de vi vocis ἐκδέχεσθαι cl. Abreſch Animad. ad Aeſchylum, 2. 32.

67. 19. F. ποιῆσαι, aut ποιήσειν. vlt. αὐτὲς.] F. αὐτὸς.

68. 2 ταῦτα.] F. ταὐτὰ, quod idem ad

70. 18. repetitur.

71. 23. Plutarch. praecept. politic.

78. 22. ἐπιδείκνυται.] F. ἐπιδείκνυτε.

90. vlt. δ'.] F. δὴ.

100. 27. ἀργυρίων.] F. ἀργυρείων.

121. 27. v. notas ad Plutarchi Themiſtocl. initio MS. de ἄτιμος v. Harpocr. et Abreſch. ad Aeſchylum 2. 21.

152. oratio haec non videtur appoſita epiſtolae Philippi n. 133. or. pro Corona. [edit. Lipſ. p. 250. pen.] licet iſtud ibi videatur Vlpiano. mihi fides ius orationis valde ſuſpecta eſt propter locos comm nes, quibus referta eſt. Imo tota paene conſarcinata eſt ex Philippicis et Olynthiacis.

154. 6. ὁρῶ.] F. ἐρῶ.

172. 14. ἐκεῖνοι.] Olynth. 3. c. Ariſtocrat. p. 328. ed. noſtrae.

178. ad titulum ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν.] rectius Dionyſius ὁ περὶ τῶν βασιλικῶν.

Haec pauca et ſola, et nil aliud praeterea, quod proprium Tayloro et dignum relatu fuiſſet, ab eo adſcripta reperi marginibus editionis Pariſinae ad Philippicas, quae iam ſpectare et aeſtimare cuiusque eſt. nam reliquis ad orr. in cauſis Aeſchinea aliisque publicis ab ipſo editas adſcriptis ipſe iam dudum publice vſus eſt. Quae in eiusdem exempli marginibus ad cauſas priuatas, ſecundo volumine noſtrae edit. comprehenſas, adſcripſit, ea ſuo tempore, vbi illuc peruenero, proferre haud obliuiſcar.

In eo volumine Wolfianae Francfurtanae, in quam lectiones Harleyani et Lockerani inſcripſerat, interſperſas illis variantibus proprias Tayloro animaduerſiones et coniecturas reperi, quas in libellis variantium lectio-

lectionum, loco quamque suo retuli. vt e. c. ad p. 15. v. 26.

Porro tenendum, lectiones has Harl. et Lock. a Tayloro bis esse illatas in exempla Franckfurtanae, alterum illud, vnde Moschopoli scholia protuli; verum ibi vix decimam partem reperi earum lectionum, quas postmodum in altero exemplo reperi multo plenio-res. Solebat Taylor, homo, vt videtur, in tractando certe Demosthene, ordine commodissimo non vsus, vt mirer, qui potuerit ipse scripta in schedis suis reperire, eadem vel decies in diuersis chartis, passim locorum exarare, alia prorsus eadem, alia mutatis formis. vt hic loci, lectiones has in altero exemplo plenas dedit, in altero mutilatas. Quod cur fecerit, equidem non exputo. Mihi vero molestiam haec eius indiligentia creauit haud mediocrem. nam cum ex altero decurtato exemplo lectiones illas iam in libellos meos variantium intulissem, paulo post, perquam tempori, cum schedae iam typographo tradendae essent, incidens in alterum plenius exemplum, necesse habui iam actum denuo agere.

Haec habui de subsidiis dicenda, ad Demosthenem illuminandum facientibus, ab Askewio velut ex haereditate Taylorana, ad me vltra mare missis. de codicibus mstis librisue vetustis prelo excusis, quibus ego sum vsus ad congerendam materiam variantium lectionum, iam dixi alio loco, neque multum est, quod iis nunc addere habeam. verum tamen paucis verbis recensebo copiolas meas, vt quicunque eas cito intuitu breui in areola expositas oculis collustrare possit. 1. Aldinae primae penes me est codex, cui Vlpianus et Harpocration a bibliopego adiunctus est, item ab Aldo editus. volumen, quod magni facio, meique iuris et mancipi est. 2. Aldina posterior, sed eundem annum, quem prior, praeferens. Exempla eius olim

complura vſurpaui, Weimaranum, Leſſingianum, et illud, quod plures per annos penes me habui e bibliotheca ſenatus Lipſienſis Ampliſſimi. nunc habeo penes me exemplum illud, quod in libellis variantium *Aldinam Taylori* vſurpo.

3. Baſileenſis primae, in folio, mere graecae, e typographeo Herwagii, quod eſt Aldinae, fortaſſe paullo emendatius, apographum, habeo duo exempla, alterum purum, quod eſt mei iuris, aere meo emtum, alterum ab Askewio Londino ad me miſſum. quod quia ſuperius loco ſuo copioſius deſignare oblitus ſum, pauca de eo dicenda hic repetam. In titulo, circa ſtatuam tricipitem, quod ſymbolum Herwagii eſt, ſcriptum adhuc clare legitur Edouardus Rauenus. et perobſcure, nam cultello eraſum eſt hoc nomen, vt vix agnoſci poſſit, quod Εὔφημος Μέλανδρος ſuſpicabar legendum eſſe, verum in extrema calce huius ipſius exempli rurſus circa ſtatuam Herwagii tricipitem latinis literis hoc idem nomen reperiebam clare et perſpicue exaratum, non eraſum, ſic *AHenry Ailand.* id eſt *Auguſtus Henricus Ailand.* Qui homines nigri an albi fuerint, mihi non conſtat. Fortaſſis Ed. Rauenus annotata illa in marginibus huius exempli exarauit. haec enim ductibus literarum, quibus in titulo nomen ſuum Rauenus exarauerat, ſunt ſimillime exarata. Ipſe Taylor in ſummo margine huius tituli nigris literis ſeu atramento haec adſcripſerat. *Black. From a Copy Bibl. Bodley. A. 2. 20. artic. Selden.* in imo autem rubris ſeu rubro liquore. *Red. MS. notes in a Copy of this Edition lent my by Dr. Barnard, Deanof Rocheſter.* Vbi in variantium lectionum libellis huius codicis mentionem facio, ibi *Herwagianam Taylori* cito, ſed cum diſtinctione. quae ſcripta a vetuſta manu recito, ſic appello, *vetuſta manus in Herwagiana.* maluiſſem dicere *Eduardus Rauenus in H. T.* ſi certo mihi con-

hi constitisset ab eo ista scripta fuisse. quae autem Taylor atramento adscripserat, ea appello *Selden. in Herwagiana Taylori*, quia dicitur ille liber e legato Seldeni in Bodleyanam bibliothecam peruenisse. quae autem Taylor rubrica adscripserat, ea appello *Herwagiana Taylori e Barnardina*. Horum librorum ille Seldenianus procul dubio est is, quem Taylorus in Prolegomenis ad Demosthenem, a me in volumine octauo oratorum editis p. 702. versu 14. designat his verbis *obseruatiunculae ad oram exemplaris Herwagiani prioris* [hoc dicit, respectu minoris in tribus voluminibus in octauo, quae est Herwagiana posterior] *in bibliotheca Bodleyana*. Exemplum autem Herwagianum a Barnardo, Decano Roffensi, cum Tayloro communicatum, esse videtur id, quod ibidem loci, in continenti, sic describitur a Tayloro. *Bern.* Variae lectiones.

4. Felicianea, quam Strasburgo ad me misit e lectissima atque instructissima sua bibliotheca Brunkius, Vir illustris. Hac si citius potitus essem, aut ex ea recudendum Dem. textum operis nostris in manus dedissem, aut certe variantes eius lectiones omnes quam diligentissime inde excerpsissem, quod nunc secus est factum. Interim tamen idem est rursus quoque quodammodo factum. nam antehac illam Venetam, quae decennio paene post Felicianeam ex officina Pauli Manutii prodiit, a Io. Frid. Fischero, V. C. bonarum literarum apud nos Lipsienses professore industrio, mecum communicatam, diligentius excusseram; quod merum est Felicianeae apographum, nisi quod innumeris mendis typographicis scatet, a cuiusmodi faecibus Felicianea liquida et defaecata est. Interim sic satis certus esse poterit lector, vbi aio in Var. Lect. Manutianam sic dare, in Felicianea quoque sic legi, quod exemplum Felicianeae operae Paulinae verbatim recensuerunt. Adminicula haec omnia (nam de Wolfiana et Taylorana editio-

editione cum alibi a me dictum sit, neque eae sint editiones primariae, e codd. mstis expressae aut correctae, hic a me non commemorabuntur) adminicula igitur haec si citius omnia vna ad manus habuissem eo tempore, quo vni huic rei, collectioni variantium lectionum e libris demosthenicis manuscriptis et primis atque vetustissimis excusis, deditus eram, multo diligentius et illas ambas Aldinas inter se contulissem, quod omissum valde doleo, et Felicianea melius essem vsus. quod hoc aegrius fero, quia libris tam inuentu raris paucis potiri licet. Tempore post, animo ad alia conuerso, piguit ad molestam illam operam reuerti, qua profecto non est alia miserior calamitas, cum vita hominis grammatici, seu, si mauis, critici, copulata, quam variantes colligere, cassas plerumque nuces. Et vel sic tamen illam inuisam et exosam operam prorsus devitare nuper non potui, sed necesse habui denuo subire, cum copiae Tayloranae ex Anglia ad me perlatae excutiendae essent. id quod his ipsis diebus, per quos nauseans et torpens ad nihil non, ab eiusmodi molesta opera magis, quam vsquam alias, abhorrebam, faciendum mihi fuit. Vniuerse, si qua alia in parte editio mea Demosthenis defectu et labe quadam laborat, quas ei labes insidere permultas vltro confitebor, in hac parte variantium vel maxime laborat, tametsi caeteroquin hac ipsa in parte reliquas omnes superiores copiis rerum antecellit. Quod vltra hoc loco dicam, non habens, deum rogo, vt intra breue tempus virum fortem, adolescentem nauum, excitatum, ardentem, ingenii pollentem viribus, reliquis affluentem commoditatibus atque oportunitatibus, impellat, vt operi a me inchoato feliciter coronidem imponat. Scripsi Lipsiae d. 20. Iulii 1774.

I. I. R.

IO. IACOBI REISKII
AD
OLYNTHIACAM PRIMAM
ANNOTATA.

9. 1. Citat h. l. Scholiastes Thucydidis p. 26. vlt. ed. Ducker. Comparatio philippicarum Dem. cum reliquis eiusdem orationibus Plutarch. Opuscul. p. 810. 31. ed. Wechel. Lucianus Iouis Tragoedi cap. 15. T. II. p. 658. scurriliter traducit initium Olynthiacae primae. Οὕτω καὶ Δημοσθένης μόνῳ τῷ συμφέροντι τὰς Ὀλυνθιακὰς λόγας ἐξετέλεσε. Schol. in Aphthonium p. XIV. 12. ed. Ald.

Κρίσιν δὲ δικαστῶν. οἷον, ἀντὶ πολλῶν ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. τῷ γὰρ παρ' αὐτῶν ῥηθήσεσθαι μέλλοντι τὴν τῶν ἀκροατῶν συμπεριέλαβε κρίσιν. Scholiastes ad Hermog. p. 384.

3. περὶ ὧν] id est ἐν τούτοις, περὶ ὧν.

5. ἃ γὰρ μόνον.] citat hunc locum Hermogenes de Ideis p. 287. 1. et pro ἥκει dat ἥκοι in optatiuo. editionem Crispini cito.

9. Hermogenes p. 302. circa fin. βεβηκὼς γίνεται ῥυθμὸς, εἰ ἅμα τῇ ἐννοίᾳ πληρεμένη καὶ μέρος λόγου τι μακρὸν καὶ εἰς μακρὰν τὴν τελευταίαν καταλῆγον συλλαβήν, οἷον· ὥς ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι.

10. Κέχρηται δὲ καὶ ὁ Δημοσθένης προσωποποιίᾳ, πρόσωπον ὑποθεὶς τὸν καιρὸν αὐτὸς ἑαυτῷ. ἐκεῖνος μὲν ἓν ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου τῶν ὀλυνθιακῶν τὸν καιρὸν παρεισήγαγεν. καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λόγου ἥρμοσεν ἂν παρεισαχθεὶς

εισαχθεὶς εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν εἰρημένων. ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς ταύτας ἀφιεὶς ἐφάνη τὰς φωνάς. ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐστίν. ὅτι ἡ τῆς πόλεως τύχη βελτίων τῆς Φιλίππε. ὅτι πολλὰ πρὸς τὸ νικᾶν ὑμῖν ἐστι πλεονεκτήματα. ὅτι ἀσθενῆ τὰ Φιλίππε παντάπασιν. ὅτι ἀναιρεμένων ὀλυνθίων, ἐν τῇ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνεῖσθε τὸν βάρβαρον. ἅτως ἀνέμνησεν ἂν διὰ τῆς προσωποποιίας τὰ κεφαλαιωδῶς. Aphines p. 707. chn. ed. Ald.

Ἡ προσωποποιία δέ ἐστι προσώπε διάπλασις, ἤτοι τὴν ἀρχὴν μὴ γενομένε πώποτε, ἢ γενομένε μὲν, οὐκ ἔτι δὲ ὄντος. τῶ μὲν [prioris nempe generis] παράδειγμα τὸ δημοσθενικὸν· ὁ μὲν ἂν παρὼν καιρὸς, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μονονεχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. ἐχ ὑφεσηκὸς γὰρ πρόσωπον, τὸν καιρὸν αὐτὸν [f. λέγοντα deeſt] εἰσάγει. Alexander de figuris ed. Norm. p. 32.

9. 12. ἐκείνων.] rerum, quae illic, apud Olynthum puta, geruntur.

13. αὐτῶν.] correxi αὑτῶν, cum ſpiritu aſpero, id eſt ὑμῶν αὐτῶν.

14. Ἐπειδὴ λυπηρόν ἐστι τὸ λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἀπολεῖτε τὰ πράγματα, περιέπλεξεν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὑτῶν φροντίζετε. καὶ πάλιν παρα πόδας ἐνεστί γε περιπλοκὴ μετα συλλήψεως. ἡμεῖς δὲ ὑπακέεται, ἀμελῶμεν. ἀλλὰ τῶτο λυπηρόν ἐστι τοῖς Ἀθηναίοις. πῶς ἄν; περιέπλεξεν. ἐκ οἶδ', ὅντινά μοι δοκῶμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. Hermogenes π. μ. δ. p. 412. Citat h. l. quoque Thomas M. v. δοκῶ. p. 214.

vlt. πρότερον.] Conf. p. 29. 20. ſq.

Ibid. πρεσβείαν δὲ πέμπειν.] ad Olynthios puta.

10. 1. ταῦτ' ἐρεῖ.] ſcil. αὐτοῖς τὰ ἐγνωσμένα παρ' ὑμῶν.

Ibid. παρέσαι τοῖς πράγμασιν.] quae ibi apud Olynthum gerantur, et inuigilet bello, copiisque veſtris et ipſis imperatoribus, atque exſecutioni conſiliorum et

rum et mandatorum veſtrorum interſit, eamque vrgeat atque gubernet.

10. 2. *μὴ πανοῦργος ὢν.*] locum hunc cum altero oratoris, qui p. 206. 3. legitur, comparat Hermogenes de Ideis tomo ſecundo, capite *περὶ ἐπιεικείας*, his verbis p. 341. *δῆλον δ' ἐστὶ τοῦτο ἐκ τῶν κατὰ Φιλίππου ῥηθέντων, ἐναντίως τῇ ἰδέᾳ ταύτῃ λέγοντος τοῦ ῥήτορος, οἷον· μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος. πρῶτον μὲν γὰρ πανοῦργος φησὶν, ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς δεινος. σφοδρότερον δὲ τὸ πανοῦργος ὄνομα τοῦ δεινὸς δήπουθεν. ἔπειτα οὐδὲ δοκεῖν αὐτῷ πανοῦργον τὸν Φίλιππον εἶναι ἔφη, οὐδ' ἐνεδοίασεν, ὥσπερ ἐκεῖ,* [p. 206.] *ἀλλ' ἀπεφήνατο. ἔπειτα οὐκ ἐοικέναι πανούργοις, ἢ δεινοῖς, ὥσπερ τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔλεγεν, ἀλλ' αὐτὸν εἶναι τὸν Φίλιππον καὶ δεινὸν, καὶ πανοῦργον. οὐκοῦν ταῦτα μὲν καὶ σφοδρὰ καὶ τραχέα, ἐκεῖνα δὲ* [p. 206.] *ἠθικὰ καὶ ἐπιεικῆ, καὶ σαφῶς ὑφιέντος τὴν σφοδρότητα τοῦ ῥήτορος.* Ad iſtum locum Hermogenis Scholiaſtes eius p. 408. cfin. iſtaec annotauit vocab. *πανοῦργος* declaraturus. *ὁ πανοῦργος κυρίως μὲν ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων, ὁ δραστήριος, καὶ ἐνεργὸς. κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νοήμασι καὶ ἔργοις ἐπιβόλου.*

6. *τρέψηται.*] Sic vulgatae, ſed rectius videtur, aut *καταστρέψηται*, aut, quod praetuli, *δρέψηται* per delta, a *δρέπεσθαι*. Sed oblitus ſum, diſtinctionem vulgarem item emendare, id quod fieri decebat. Scilicet ita diſtinguendus eſt locus, *τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων*, tum infamando nos, *καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται*, noſtramque abſentiam veluti deſloret, carpat. metat, vindemiet. h. e. noſtrae a locis, quibus inſidiatur, abſentiae fructus aufferat. Sin autem *καταστρέψηται* malis, manebit vulgaris diſtinctio, et haec exibit ſententia. calumniis, falſis criminationibus, ad amicos noſtros ſuſpectos nos reddens, malitioſae deſertionis

ſertionis inſimulando, quaſi gauderemus ipſorum malis, eosque perditos vellemus, data opera cunctantes, non autem neceſſitate, temporisque aduerſitatibus et neceſſitatibus conſtricti, ſociorum noſtrorum, aut ditionis noſtrae nonnihil ſub poteſtatem ſuam redigat.

10. 7. τῶν ὅλων πραγμάτων.] Demoſthenes appellat hic loci, ſimilibusque aliis in locis, τὰ πράγματα, id quod nos appellamus, *das Intereſſe des Staates.* id omne, de quo agitur, et ſuper quo certatur, vt conſeruetur, vt ſaluum atque ſoſpes populo alicui maneat, aut etiam amplificetur atque increſcat, opes atque maieſtas reip. ſiue ſunt locorum poſſeſſiones, ſiue ſociorum, ſiue numi, ſiue copiae militares, ſiue naues, ſiue arma, ſiue commerciorum cum exteris agitationes, ſiue annonariae copiae, et quaecunque bello gerendo inſeruiunt; quae ſalua eſſe, multum intereſt. Sic Latini quoque voc. *res* vſurpant. vt apud Liuium. *Si coeptis ſucceſſiſſet, ſe res afflictas recepturum.* 25, 37.

Ibid. ἐπιεικῶς.] ferme, plerumque, potiſſimum, creberrime. Citat h. l. Hermogenes p. 364. ἔννοιαι τῆς τοιαύτης δεινότητος αἱ παράδοξοι καὶ βαθεῖαι, καὶ ὅλως αἱ περινενοημέναι. οἷον· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς etc.

9. τὸ γὰρ.] malim τῷ γὰρ in datiuo. nam προέχει manifeſtum eſt ad Philippum redire. praeſtat in eo vobis atque potior multis partibus eſt, quod — *er hat darinne viel vor euch voraus.* durum tamen hoc eſt, quod ἐναντίως ἔχει non ad Philippum redit, ſed ſubauditur τοῦτο αὐτῷ. *hoc ei contra habet*, ſeu aduerſatur.

12. πρὸς μὲν τὸ τὰ τοῦ πολέμου ad ἐναντίως ἔχει.] colon hoc citat Hermogenes p. 296. vt exemplum antiſtrophae.

14. Citat h. l. Apſines p. 696. circa finem. ἐνίοτε δὲ καὶ μὴ θέντες ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις αὐτοῦ [lege αὐτῆς] τίθεμεν. τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν ἢ πάνυ βαρύνῃ ἡμᾶς ἡ ἀντίθεσις ἐκ προφανοῦς τεθεῖσα, καὶ δεῖ [l. δέῃ] αὐτὴν

αὐτὴν προαναλῶν λελῃθότως. ὡς ἐν τῷ α τῶν Φιλιππικῶν πεποίηκεν ὁ Δημοσθένης. τὶς γὰρ ἦν ἡ πάνυ βαρύνουσα αὐτὸν ἀντίθεσις; ὅτι ἄπιστοι ἡμῖν οἱ ὀλύνθιοι. τοῦτο τοίνυν μὴ θεὶς ἐν προφανεῖ, λέλυκεν εἰπών· πρὸς δὲ τὰς καταλλαγάς, ἃς ἐκεῖνος ποιήσεται ἄσμενος πρὸς ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει. καὶ γάρ ἐστι τύραννος Φίλιππος, καὶ ἐχθρὸς φύσει τοῖς δημοκρατουμένοις. καὶ ὑπὲρ μεγάλων ὀλυνθίοις ὁ κίνδυνος, εἰ πεισθήσονται. καὶ ἐκ παραδείγματος. καὶ ἴσασιν ἃ τ' Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τὸς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ πυθναίων τὸς ὑποδεξαμένους. ταῦτα τίνος ἐστὶ συστατικά; τὸ ἀπίστους μὲν αὐτὸς μένειν Φιλίππῳ, ἡμῖν δὲ πιστός. ὁρᾷς, πῶς μὴ θεὶς τὴν ἀντίθεσιν, τὰς λύσεις τέθεικεν.

10. 16. Citat h. l. Minucianus ed. Norm. pag. 138. τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ μέν ἐστι παραδειγματικά, τὰ δ' ἐνθυμηματικά. παραδειγματικὰ μέν, ὅσα ἐξ ἱστορίας καὶ ὁμοιώσεως τῶν ἤδη πεπραγμένων λαμβάνομεν. οἷον· ἃ πιστεύσειν Ὀλύνθιοι Φιλίππῳ. ἃ γὰρ περὶ μέρους χώρας, ἃ δὲ περὶ δόξης, ἀλλ' ἀνασάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος, ὁ κίνδυνός ἐστιν αὐτοῖς. καὶ εἰς τοῦτο παράδειγμα. καὶ ἴσασιν ἃ τ' Ἀμφιπολιτῶν etc. Citat item, sed aliam ob causam, Scholiastes Hermogenis pag. 386. sqq. τινὲς ῥητορικὴν ἔμμετρον τὴν [fort. τινα] κωμῳδίαν ἐκάλεσαν. πολλὰς γὲν παρά τε τῷ Ἰσοκράτει καὶ μάλιστα τῷ Δημοσθένει λανθάνοντας ἰάμβους τε καὶ χωριάμβους ἔστιν εὑρεῖν διὰ τὴν ἐναρμόνιον συνθήκην τῶν λέξεων. ὡς εὐθὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν. δῆλον γάρ ἐστι τοῖς ὀλυνθίοις, ὅτι [est merus et plenus senarius] νῦν ἃ περὶ δόξης, ἃ δ' ὑπὲρ μέρους [habes senarium postremo pede mutilatum] τῆς χώρας κινδυνεύσειν. ἐχ ὡς ῥητόρων κινδυνευσάντων καὶ ἔμμετρα λέγειν. ἀλλότριον γὰρ τῆ πολιτικῆ λόγῳ τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' αὐτοφυῶς εἰς μέτρον ἀπενεχθείσης τῆς φράσεως.

10. 17. *ἀναστάσεως.*] citat h. l. Pollux 3. 91. ad docendum, vocabulum hoc h. l. non emigrationem, ſed abductionem e patrio ſolo in peregrinum, *ἀναστάτωσιν*, ſignificare. verum hoc vocabulo *ἀναστάτωσιν*, quod ſane ad rem docendam peroportune excogitatum eſt, nemo vtitur.

20. *ἄπιστον.*] Locum hunc citat Stobaeus Geſneri p. 344. 16.

21. *πολιτείας.*] ad hunc ſimilemue alium locum reſpexit Harpocration in v. *πολιτεία*, his verbis: *πολιτεία. ἰδίως εἰώθασιν οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι χρῆσθαι ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, ὥσπερ Ἰσοκράτης τε ἐν τῷ παν-ηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.*

vlt. *ἐκπολεμῶσαι.*] citat Harpocration in hoc eodem vocabulo, et Minucianus p. 162. fine, vbi pro *ἐθρυλλεῖτε* dat *ἐθρύλλων*.

11. 1. *ταῦτ' ἂν*] malim *ταὐτὰ ἂν*. Subaudi *ὑμῖν*. eadem ipſis fuiſſet, quae vobis, ſententia, concordes vobis iisdemque ſtudiis dediti fuiſſent.

5. *ἐκ τῶν πρὸς αὑτὸς ἐγκλημάτων.*] id eſt *ἐκ τῶν προσκρεμάτων Φιλίππῳ, πρὸς ἑαυτὸς γεγενημένων.* exoſi ſunt Philippum propter offenſiones, quibus ipſi ab eo laeſi ſunt. aut, quae ab eo ad ſe profectae ſunt. *ἔγκλημα* eſt facinus, de quo quereris, aut querendi cauſam tibi eſſe autumas.

8. *ἐδὲ δὴ παθεῖν.*] addidi *δὴ*.

9. *ταὐτὸν* ob concurſum cum vocali dedi, pro *ταὐτὸ*.

10. *εἰ γὰρ.*] Citant hunc locum Hermogenes, Ariſtides et Apſines ille de formis libro 1. p. 287. *τὸ κατὰ συστροφὴν σχῆμα σφόδρα ἐμπερίβολόν ἐστι. οἷον· εἰ γὰρ, ὅθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι* — Ariſtides de dictione ſimplici 2, 13. *ὃ μὴν ἐδὲ πολλὰ δεῖ περιλαμβάνειν πράγματα ἐν τῷ ἀφελεῖ λέγω, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐποίησεν* [nimis ille multa vno complexus ambitu] *εἰ γὰρ, ὅθ' ἥκομεν*

ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες· ἀλλ' ἐν ὀλίγοις, ὡς ἂν εὐπαρακολούθητος ᾖ σοι ὁ λόγος. Aplines denique p. 707. 11. dictum hoc ait esse κατὰ συντροφὴν καὶ τόνον. Theophilus Corydaleus item in expositione rhetorica, edita a Fabricio B. G. T. XIII. p. 663. 11 hunc locum proponit in documentum argumentationis ab exemplo, et id quidem secundum primam speciem, qua demonstratur res praesens, a re simili olim gesta. Opusculum hoc Theophili paucis annis ante, vna cum typis epistolicis et Aphthonio recusum fuit Halae Magdeburgicae, edente familiari quondam nostro Ambrosio Peperis, hieromonacho. in 8. 1768.

11. 11. Citat h. l. Harpocrat. v. Ἱέραξ. Legi malim παρῆσαν [subaudi πρὸς ἡμᾶς ἐνταῦθα] παρ' Ἀμφιπολιτῶν.

13. τὴν πόλιν.] subaudi αὐτῶν. Amphipolin puta.

Ibid. παρειχόμεθα.] citat h. l. Ammonius de differentiis vocc. p. 108. ed. Valck. v. παρέχειν.

24. καὶ ηὐξήσαμεν.] detraxi particulam copulantem.

12. 3. τὸ μὲν γὰρ.] citat h. l. Hermogen. de ideis t. 1. p. 293. διακόπτει τὰς παρισώσεις κατ' ἐπεμβολὰς ἔτως· τὸ μὲν γὰρ πολλὰ — τὸ δὲ μήτε πάλαι τᾶτο πεπονθέναι, (καὶ ἡ ἐπεμβολὴ) πεφηνέναι τέ τινα ὑμῖν — βελώμεθα χρῆσθαι· εἶθ' ἕτως ἀπέδωκε τὸ ἴσον κῶλον τῷ ἐξ ἀρχῆς τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην. ad quem Herm. locum ita commentatur eius Scholiastes. ἡ μὲν παρίσωσις ἕτως ἂν ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη. τὸ δὲ μὴ πάλαι τᾶτο πεπονθέναι, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν θείη. [Annotari hic velim, Scholiasten in tertia persona θείη efferre, non in prima, vt est in texto, et Demosthenis, et Hermogenis.] πάρισον γὰρ τὸ ἀπο-

λωλεκέναι τῶ πεποιθέναι. τὸ δὲ θείη τῷ θείη. ἡ δ' ἐπεμβολὴ διέκοψε τὴν παρίσωσιν.

12. 8. ἀλλ' οἶμαι —.] Sopater ad Hermogen. p. 315. ἔστι καὶ κεῖνο τῶν τελικῶν κεφαλαίων τὸ ποτὲ μὲν καθολικὰς ἀφορισμὰς προθέντα πρὸ τῶν προκειμένων, ἔπος ἐπάγειν τὰς κατὰ μέρος ἀποδείξεις, ποτὲ δὲ ἐπὶ ταῖς μερικαῖς κατασκευαῖς ἐπάγειν τὰς ἀφορισμάς. καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων παρά τε τῷ Θουκυδίδῃ καὶ τῷ Δημοσθένει τὰ παραδείγματα, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν, προτάξας τὸν ἀφορισμόν, ἐπάγει τὰς κατασκευάς. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστι καὶ περὶ τῆς τῶν χρ. κτ. etc. vbi has ferme lectionum discrepantias insigniores deprehendi. versu 14. ὡραίως, pro ὀρθῶς. 16. tria istaec vocabula ὡς τὰ πολλὰ desunt exemplo Sopatri Aldino. 18. legitur in eodem ὑμᾶς ἀνθρώπων φρονοῦντας.

10. ἂν μὲν γὰρ —] citat h. l. Hermogenes p. 296. 10.

25. δι' ἓ.] sic correxi pro vulgari δι' ἕν.

26. τὸ πρῶτον.] Citat h. l. Hermogenes p. 309. τὸ κατ' ὄνομα κομματικὸν, οἷον· Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτίδαιαν, Παγασὰς, Μεθώνην· καὶ αἱ πυκναὶ καὶ δι' ἐλαχίστε ἐξαλλαγαὶ· οἷον· τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, etc.

vlt. τρόπον.] num τόπον.

13. 2. πάλιν ἐαίσας.] citat h. l. Harpocrat. v. ἐαίσας.

4. τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριὸς —] citat h. l. Aristides in l. de dictione ciuili. p. 232. αἱ μὲν κατ' ἀρχὰς γίνονται παραλείψεις, οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπολλωνίαν. αἱ δ' ἐπὶ τέλει· τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριὸς καὶ Παίονας αὐτῷ, καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι, παραλείπω στρατείας. hic Arymbae nulla facta est mentio.

5. citat h. l. Harpocr. v. Ἀρύμβας.

13. 9. καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην.] subaudi e praemissis ὡς ἔξιν ἡμῖν ἀλυσιτελές τι. valde tamen vereor, ne desit aliquid h. l. ὡς ἀγαθὸν, vel ὡς πολυωφελὲς, quod illi ὡς ἀλυσιτελὲς e contrario respondeat.

22. ἐπὶ πολλῷ.] subaudi τόκῳ, vel διαφέρῳ. magno foenore. magno intertrimento. breuis enim voluptas otii magnarum opum et sociorum iactura emitur.

26. Lucianus l. h. laudat Iouis Tragoedi c. 23. p. 668. et Pollux 9. 138.

14. 4. ὑποστέλλασθαι περὶ ὧν συμφέρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι.] latius et plenius ita dixisset ὑποστέλλασθαι λέγοντα περὶ τούτων, ἃ συμφέρειν ὑ. ἡγοῦμαι.

10. citat h. l. Harpocr. in v. Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημοσθένης φιλιππικοῖς.

11. ad ποιούντων aut addendum, aut certe subaudiendum est μόνον, id quod in altero opposito membro versu 13. expressum est.

18. ad πόρῳ addendum videtur πῶς; subaudi γινώσκω. de adminiculis autem pecuniae expediendae, ecqui vel ecquid statuo? tum subiicit responsionem ἐστὶν — vulgatam si tuemur, subaudiendum erit εἰ δεῖ λέγειν, si me differre oportet.

19. citat h. l. Hermogenes p. 414. vlt. ἐπὶ ἤθους βεβαιώσει· ἔστιν ὑμῖν, ὦ ἄ. Ἀ. χρήματα, ἔστιν ὅσα ἀδεγὶ τ. ἄ. ἀ. ερ.

26. ταῦτα.] scil. ἃ ὑμεῖς λαμβάνετε, [id est ἀναλίσκετε] ὡς βέλεσθε. illas largitiones, quas vos quoquo vultis, insumitis, esse ἀρχῆθεν καὶ κατὰ τὸ δέον, primitus, origine tenus et prout etiam par est, stipendia militibus debita.

27. post μίαν videtur πάντων deesse. vnum hunc eundemque censum esse omnium. σύνταξις est census, seu aestimatio, taxatio, quantum siue de suo ad necessitates reip. conferre, siue ex aerario pro mercede ope-

rae reip. nauatae referre oporteat. citat h. l. Harpocr. v. *σύνταξις*.

15. 1. citat h. l. Stobaeus Gesneri p. 504. 3. et Scholiasta Hermogenis p. 315. quem apud Scholiastam lectionis hanc reperi discrepantiam *πάντως δὲ δεῖ χρημάτων*.

7. *τᾷ* vt tollendum vncis inclusi.

9. *εὐτρεπῶς.*] hanc lectionem alteri vulgari *εὐπρεπῶς* praetuli. nescio, an res Philippi praesentes minus sint ad subitum quemque casum ita paratae atque instructae, vt ei pares sint sustinendo. *ἔχει* in indicatiuo videatur quidem melius conuenire. ego tamen coniunctiuum tenebo, et sic accipiam, ac si scriptum esset. *ὅρα, μὴ ἔχῃ τὰ Φιλίππε πράγματα ἅτ' εὐτρεπῶς, ἅθ' ὡς ἂν ἔχῃ, εἰ κάλλιστα ἔχῃ.* neque paratae, neque ita compositae, vt habiturae se sint, si optime atque praeclarissime se habeant.

15. Citat Theophilus Corydaleus p. 662. 11.

16. post *ἀεὶ* videtur *ἔσαι* deesse. Thessali natura sunt infidi et semper erunt. v. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 153.

18. Innuit h. l. Harpocrat. v. *Παγασαί*.

19. Citat h. l. Aristides de dictione ciuili p. 256. *ἀξιοπιστίας δὲ καὶ εἰ, ὅσα μὴ ἔχει ἄλλοθεν συσῆσαι, ἐξ ἀκοῆς ταῦτα πιστᾶται. ἤκουον δ' ἔγωγε τινῶν* etc. item Scholiastes Hermogenis p. 45 1. *τῆς τῶν ὁρίσεων ἐξετάσεως τρεῖς παραδέδωκε μεθόδους. ἢ γὰρ κατασκευαστικὰς αὐτοῖς παραθήσομεν λογισμούς. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἤκουον δ' ἔγωγέ τινων ὡς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς λιμένας ἐκ ἐπιδοῖεν* [Sic] *αὐτῷ καρπᾶσθαι. ὃ καὶ κατασκευάζων* [f. *ὃ δὴ κατ.*] *διὰ τῆς τᾷ ὁρίσε σαθρότητος* [lege *διὰ τὴν τᾷ ὁ. σαθρότητα*] *λογισμὸν ἐπάγει. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν θετταλῶν* etc. *ἢ καὶ ἐπικρίσει οἰκεία τὸ ὁρίσιον συνίησιν, ἣν ἑήτωρ μὲν μεθ' ὅρκε πιστώσεται. οἷον· καὶ μὰ τὸν Δία ἀδὲν ἄπιστον ἴσως. ὁ δὲ*

Πλά-

Πλάτων τῷ οἰκείῳ ἀξιώματι, οἷον. καὶ ἐγὼ πείθομαι. ἢ ἐπαίνῳ τῶν εἰρηκότων, ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς δ' ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων ἥκιστά τινος, ἀνδρὸς ἐδαμῶς οἵῳ τε ψεύδεσθαι. ἐδένων εἰσὶ βελτίους. [v. Olynth. 2. p. 23. 5.] ἵνα δείξῃ, ὅτι ἐ τῶν ἀκηκοότων, ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις πεπιστευκότων [sententia postulat παραγεγονότων] ὁ ἀπαγγείλας ἐστί.

16. 1. celebris haec est sententia, a multis laudata. vt ab Hermogene p. 181. τοῦτο δὲ μάλιστα πάσχουσιν αἱ γνωμικαὶ. ἔστι δὲ γνωμικὴ περίοδος αὕτη. τὸ γὰρ εὖ πράττειν — τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. et Aristide, de dictione ciuili p. 186. καὶ τὸ γνωμολογεῖν δὲ τῆς σεμνότητός ἐστιν, οἷον· τὸ γὰρ εὖ πρ. — item ibidem p. 310. περίοδος δ' ἐκ μὲν ἑνὸς κώλου συνίσαται, ὡς τὸ· τὸ γὰρ εὖ πρ. — item p. 392. vbi negat Aristides, huic dictioni, quae ciuilem vel maxime deceat, locum in dictione simplici esse. a Stobaeo Gesneri p. 566. 20. a Plutarcho Moral. p. 100. 7.

4. citat Theophilus Corydal. p. 728. §. 47.

5. correxi ὑμέτερον. citat vetus Lexicon apud Montfauc. Bibl. Coislin. p. 498.

Ibid. συνάρασθαι τὰ πράγματα.] subaudi τοῖς ἀραμένοις. belli, aut vniuerse reip. onera portanda capessere vna cum iis, qui ea vltro, vel ex necessitate sua, vel iam ante nos, ea susceperunt. h. e. parte oneris eos releuare.

8. aut delendum est ὡς, quod vncis inclusi, aut cum ἕτως est commutandum, aut cum ὧδε sic.

9. τοιοῦτον καιρὸν, καὶ πόλεμος γένοιτο.] idem est ac si dixisset τοιοῦτον καιρὸν, ὥστε πόλεμον γενέσθαι πρὸς τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ.

11. citat h. l. Hermogenes p. 179. pen. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτιμητικὴ περίοδος τῷ σχήματι, ὅταν λέγωμεν — εἶτ' ἐκ αἰσχύνεσθε etc. item p. 181. 19. Minucianus p. 150. appellat hoc enthymema ἀπὸ τοῦ ἴσου a pari.

16. 13. ἔτι τοίνυν.] Syrianus ad Hermogenem 316. vlt. ἀπορήσειεν ἄν τις, τίνι διαφέρει τὸ ἐκβησόμενον κεφάλαιον τῆς ἐν τῷ συμφέροντι ἐκβάσεως. ἐν ᾗ φαμὲν, ὅτι συμμαχησάντων μὲν ἡμῶν τάδε ἀποβήσεται, μὴ συμμαχησάντων δὲ, τάδε. Φαμὲν δ' ἔν, ὅτι ἐν μὲν τῇ τῆ συμφέροντος ἐκβάσει τὰ προσεχῆ ἐξετάζομεν τέλη, ἐν δὲ τῷ ἐκβησομένῳ τῶν ἐκεῖ τελῶν ἐξετασθέντων τὰ τέλη διασκοπῆμεν. τὴν δὲ διαφορὰν ταύτην ἐδείξεν ἡμῖν ὁ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῶν πρώτῳ; τὸ μὲν συμφέρον ἐξετάζων ἐφη, ὅτι συμφέρει ὀλυνθίοις βοηθῆσαι. εἶτα ἡ ἐκβασις. τῆτο γὰρ ἡμῶν ποιησάντων, ἐν Μακεδονίᾳ ἔσαι ὁ πόλεμος. μὴ συμμαχησάντων δὲ τοῖς ὀλυνθίοις, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα Φίλιππος πολεμήσει τὴν ἀττικήν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ προσεχῆ τῆς ἐκβάσεως τέλη. τὰ δὲ τῶν τελῶν τέλη, ἅπερ εἰς τὸ ἐκβησόμενον ἄγομεν, ἐκεῖνα. ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ μὲν πολεμῆντες πλεῖσα κερδανῆμεν. ἐν δὲ τῇ ἀττικῇ τῆ πολέμε συσάντος, τάδε καὶ τάδε ἡμᾶς περιςήσεται τὰ δεινά. τὴν μὲν ἓν τῆ συμφέροντος ἐκβασιν ἐξετάζων τάδε φησὶν. ἔτι τοίνυν, ὦ ἀθηναῖοι, μηδὲ τῆθ' ὑμᾶς λανθανέτω, ὅτι νῦν αἵρεσίς τις [Sic] ἐςὶν ὑμῖν — κακῶς ποιήσετε. καὶ ἑξῆς. τὰ δὲ ἀπὸ τῆ ἐκβησομένε πάλιν ἐξετάζων τάδε φησὶν. ἀλλὰ μὴν ἡλίκα γέ ἐςι τὰ διάφορα [verſu 25.] ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, ἃ [Sic] λόγε προσδεῖν ἡγῆμαι — χρωμένες τῶν ἐκ τῆς χώρας λαμβάνεται [Sic] καὶ ἑξῆς. καὶ προτρέψαι δὲ καὶ ἀποτρέψαι ἱκανωτάτη ἐςὶν ἡ τῆ ἐκβησομένε ἐξέτασις. διόπερ ἐπιμελῶς αὐτῇ χρῆσθαι προσήκει.

18. ταύτην h. l. vi caret, quare αὐτῶ malim. vt ſit τὴν ὑπάρχεσαν καὶ οἰκείαν αὐτῷ ἀδεῶς. ditionem, quae iam in eius poteſtate eſt, et ipſi per maiores veluti cognatam atque domeſticam.

19. τὶς αὐτὸν —] Syrianus ad Hermog p. 308. 22. χρήσιμον δὲ ἡ τῆ ἀναγκαίε ἐξέτασις καὶ μάλιτα χώραν ἔχει ἐν ταῖς δυσκολίαις τῶν πραγμάτων, ὅταν ἐπ'

ἐπὶ πόνες, ἢ δαπάνας, ἢ ἄλλο τι τῶν δυσχερῶν παρακαλῶμεν τὸς ἀκέοντας. ἐνθα καὶ ἡ τῦ ἐνβησομένε ἐξέτασις ἀναγκαία, ὡς, εἰ μὴ τάδε πράξομεν, τάδε ἡμᾶς καὶ τάδε περιςήσεται τὰ δεινά. ὅπερ Δημοσθένης ἐν Ὀλυνθιακῷ ποιεῖ κατασκευάζων, οἷα συμβήσεται τοῖς Ἀθηναίοις, εἰ βοηθήσειαν [malim εἰ μὴ βοηθ.] ὀλυνθίοις. καὶ γὰρ εἰπέ μοι, τὶς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδίζοντα [Sic] — ἢ ἄλλος τις;

16. 25. v. Theophil. Corydal. p. 729. 6. Apsines in Arte rhetor. cap. *deutili*, p. 706. τὸ συμφέρον κατασκευάζεται ἀπὸ τῶν ἐνβάσεων, οἷα ἐνβήσεται πεισθᾶσι. τελεία δὲ ἀπόδειξις συμφέροντος, ὅταν ἐπ' ἄμφω ἀποδείξῃς, τὶ μὲν ἐνβήσεται πεισθᾶσι, τὶ δ' εἰ μὴ ὑπακόσωσιν. ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν ὀλυνθιακοῖς· ἀλλὰ μὴν ἥλικα τὰ διάφορα etc.

27. εἰ γὰρ —] Minucianus p. 160. n. 30. figuram hanc appellat enthymema ἀπ' ἀναπλασμᾶ a figmento. et pro ἔξω γενέσθαι dat, e memoria recitans, ἔξω τῆς πόλεως στρατοπεδεύσασθαι.

vlt. στρατοπέδῳ videtur cum χρωμένες esse coniungendum, et στρατοπέδῳ χρῆσθαι idem esse, atque στρατοπεδεύειν, ἐν στρατοπέδῳ εἶναι. vt sententia fit, καὶ λαμβάνειν, στρατοπεδεύοντας, τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων τοσαῦτα, ὅσα ἀνάγκη ἐςὶ λαμβάνειν στρατοπεδεύεσιν.

17. 4. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμος.] addidi καὶ.

6. praetuli ζημίας in genitiuo, pro vulgari ζημία.

Varietas lectionum in Epistola Libanii ad Montium.

Titulus ei praescriptus hic est in Eauarico et Augustano secundo. qui solus Augustanorum hunc prologum tenet, Λιβανίε ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένες.

1. 3. περιδέξιος.] ἀμφιδέξιος margo Parisinae tacito auctore.

2. 1. τοσέτων idem margo sine auctoritate.

2. 1. μνημονεύσαντες.] μνημονεύοντες Bav. Aug.

4. πατὴρ μὲν ἦν Aug. ad παιανιεὺς adscriptum est in Bau. hoc scholium: διττοὶ δῆμοι τῆς πανδιονίδος φυλῆς εἰσι, καὶ ὁμοίως ἑκατέρᾳ τῶ δήμῳ τὸν δημότην καλεῖσθαί φασι παιανιέα.

17. ἓν addidi e Bau. et Aug. qui ambo constanter vno τ exhibent voc. Βάτταλος.

24. ὑποδήμασι.] ἐσθήμασι Aug.

27. Verba sic ordinata dat Bauaricus, paulo concinnius. λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ σφοδρὰν ἐπὶ τὰς λόγας ὁρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν.

3. 3. αὐτὸν Aug.

7. ἀνεξήσατο Bau.

13. τὸ deest eidem.

14. διορθῶσθαι Bau. Aug.

25. ἀτονώτερον Aug.

4. pen. αὐτὰς.] αὐτοῖς Bau. vnde αὐτοὶ effeci, et sic distinxi νικήσαντες, αὐτοὶ παρῆλθον.

5. 10. λακεδαιμονίων dant vulgatae, sine particula, siue δὲ, quam de meo addidi, siue καὶ, quam Aug. et Bau. praeponunt.

19. ἄρ' addidi ex iisdem.

6. 1. titulum hunc ex Aug. addidi.

3. καὶ deest ambobus.

Ibid. καὶ τῶ συμβελευτ. Bau.

14. τῶ φιλίππῳ desunt ambobus.

Ad argumentum Olynthiacae primae.

7. 4. ἦλθε simplex dat Gonuillianus.

Ibid. ῥεῖχεν.] ἐπῆρχεν Bau. quod equidem praeferam.

5. τι deest Pariss. 5. et 7.

17. συνετέθειτο in singul.] συνετέθεντο in plurali Parisinus 5. et 7. Bau. Aug. codex Obsopoei, ipso probante, et editio Feliciani.

8. 1.

8. 1. γένηται Pariſſ. 2. 3. 5. 7. γενήσεται Gonu.

3. δύσμαχον eſt etiam in texto Aug. verum margo dat γρ. δυσμάχητον. atque hoc refert margo Morellianae e Pariſſ. 5. et 7. legitur etiam in vtraque Aldina, vbi codex Leſſing. ſuperſcriptum dat μᾶλλον. quod quid ſibi velit, quisque pro ſe coniectato. δυσμάχητον item eſt in ed. Feliciani, quam ſequi decuerat.

4. ἔτως.] ἐχ ὡς ἔτως ὑπείληπται Gonuill. quae eſt egregia lectio. non quaſi ſic cenſeret orator, hoc agens, vt Athenienſes fiducia impleat atque inflammet aduerſus eum. ἐχ ὡς ὑπείληπται editio Feliciani. ὡς ὑπείληπται dat Ald. Leſſing. ἔτως ἐπείληπται Aug.

10. τὸν τόπον.] articulus abeſt a Pariſſ. 2. 3. Bau. Aug. edd. Feliciani et Aldi.

14. βαλόντα ſimplex dant Gonuill. Aug. Pariſſ. 2. 3. 5. Aldina vtraque. βάλλοντα Bauar. καταλαβόντα Pariſinus 7. καταβαλόντα primus dedit Felicianus. et corrector Leſſingianus.

18. τοσοῦτον.] τοῦτο Pariſſ. 2. 3. 5. Bau. Aug. Obſop.

25. ἐπαπειλοῦντα Pariſſ. 5. 7.

9. 1. τοσαῦτα profectum eſt a Feliciano. habet Obſop. quoque. ταῦτα dat Aldina vtraque, Pariſſ. 2. 3. Bau.

5. φησὶ.] ſic etiam Gonuill. ἔφη dant Aldina vtraque, Felicianea, Bau. Aug.

Olynthiaca prima.

Ab initio mutilus eſt codex Auguſtanus primus. Incipit a verbis ἡμᾶς πλεῖν p. 4. 11. ad p. 6. 5. τὶς ἔτως. tum eſt lacuna, ad p. 14 17. vbi folium rurſus eſt a κοπτόμενοι, vsque ad οἰκεῖτε ἐξιέναι p. 17. 4. tum rurſus eſt lacuna vsque ad p. 25, 14. vbi a κατέλιπον ſunt duo folia procedentia ad p. 30, 15. hae paucae ſuperſunt reliquiae vetuſtae manus in prima parte operum Demoſthenicorum. Suppleuit autem deficientia pleraque

raque, ſcil. a p. 5, 8. inde, vsque ad p. 35. 7. recentior manus decem foliis. Ab hac noua manu exarata appellare in hoc indice ſoleo *ſupplementum Auguſtani primi*, vt, quae vetuſta manus exarauit, nude *Aug. 1.* appello. A p. 35, 7. inde vetuſta manus reliqua omnia, quae in illo codice ſuperſunt, hodie exarauit.

9. 1. ἄνδρες ab α. ε Ϡ. et codice Obſopoei abeſt; quem codicem interdum *Pannonicum* appello, cum Obſopoeo, item Harleyano. In enotandis hiſce minutiis aliqua ſum vſus, non acerrima tamen, diligentia circa Auguſtanum primum, circa caeteros nulla. E. c. nusquam annotaui, in Auguſtano quinto ſemper legi ὦ ἀθηναῖοι ſine ἄνδρες. Inutilis et moleſta et putida eſt diligentia, quae in huiusmodi nugis ponatur, melius ad res maioris momenti conferenda.

3. ὧν νυνὶ σκοπεῖτε.] ſic Pariſina. ſemel monuiſſe ſufficiat, me primo loco Pariſinae editionis lectionem ponere, tum varietates aliorum librorum. ὧν etiam in texto Bauarici eſt, ſed ſuperſcriptum eſt ἕ. In Pariſ. nono et Harleyano eſt ὧν ὑμεῖς νυνὶ σκ. In appendice Francofurtana etiam ἕ eſt annotatum.

6. ἥκει.] γρ. ἧκοι. Pariſ. 9.

Ibid. τοῦτον Laud.

7. ὑμετέρας.] ἡμετέρας. η. Aug. ſecundus.

11. ἄνδρες abeſt ab α. et η. Harley. Lock.

13. ὑπὲρ.] περὶ Vlpianum in praefatione comment. dare, annotauit Taylor.

Ibid. αὐτῶν.] αὑτῶν Bau.

15. δὴ.] δὲ. Pariſ. 8. Ald. Taylori.

16. παρασκευάσασθαι etiam in texto Bau. eſt, ſed eadem manus ſuper σα ſcripſit ζε. vt ſit παρασκευάζεσθαι.

vlt. ταὐτὸ Barocc.

10. 3. ἄνθρωπος.] φίλιππος Pariſ. nonus, Harl.

4. τύχῃ.] τύχοι. e. Ϡ.

10. 4.

10. 4. ἀξιόπιστος.] consentit textus Bau. sed adscripsit eadem manus in margine ἀξιόπιστα.

8. ὃ δυσμαχώτατον.] ὅπερ δυσμ. Aug. secundus, Ald. Felic. sed ὃ ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor.

9. ὑμῖν.] ἡμῖν. ε. η. θ.

10. ἐκεῖνον.] ἐκείνων Bau. sed super duabus postremis literis scripsit eadem manus ον. Variantes omnes Bauarici codicis cum exaratae sint ab eadem manu, quae reliqua exarauit, satis habebo in posterum dicere, superscriptum sic esse, nulla de *eadem manu* commemoratione facienda; nisi vbi vsu veniat, vt aliena manus aliquid addiderit; quod locis quibusque nominatim indicabo.

12. τὸ abest a Bauarico.

14. πολλῷ.] πολὺ. η. Bauar. sed correctum id in hoc est πολλῷ.

Ibid. ἃς ἂν.] ὡς ἂν Bau. sed vulgata superscripta est.

15. ποιήσηται.] ποιήσεται Bauar. sed in margine annotatum est sic. γρ. ποιήσαιτο. quod idem etiam in Weimarano et Felic. reperi. Nunquam, quod obiter hic semel admonendum duco, posthac non iteraturus, de meo γρ. addidi, sed, sicubi exhibeo, tenendum est, me id sic scriptum in ipso codice reperisse. ποιήσαιτο cum dedisset Wolfiana, ex Harleyano et Lockerano annotauit Taylor ποιήσηται.

17. πολεμοῦσιν.] πολεμήσουσιν. Paris. 8. 9.

18. ἅ τ'.] ἅττ'. Paris. 1. 5. ἅτε. 9.

19. αὐτῷ deest Harley.

22. πάντα abest ab Aug. sec.

pen. τὰ abest ab Ald.

vlt. ἐθρυλλεῖτε.] ἐθρύλλουν. Paris. 8. ἐθρύλλουν τέως. Paris. 9. Harley. videtur hoc idem voluisse Bauarici quoque librarius, qui in margine annotauit. γρ. ἐθρύλλουν τε.

10. vlt.

10. vlt. δεῖν.] δεῖ Parif. 1. 9. Ald. P. Manut. ed. Wolf. Aug. fecundus. Sed δεῖν adfcripfit Taylor ex Harleyano.

11. 1. ταῦτα.] τᾶτο Par. 5. 9. τᾶϑ' ὡς appendix Francofurtana, Aldina Taylori, Harley.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν. Par. 8. 9. Aug. fec. Harley.

Ibid. γὰρ abeft ab Aug. 3.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν. α. ed. Wolf. Aug. fecundus. Sed ἡμῶν Taylor ex Harley. annotauit.

4. ταῦτ'.] τᾶτ'. Pariff. 5. 8. 9. Harley.

Ibid. εἰκὸς.] εἰκότως Aug. fecundus.

6. αὐτὸς abeft a Paris. 8.

8. ἀδὲ παϑεῖν.] ἀδὲ δὴ παϑεῖν. 9. notabile eft difcrimen, quod h. l. in diuerfis exemplis editionis Parifinae confpicitur. Duobus vtor eiusdem exemplis, quae cum in plerisque modis conueniant inter fe omnibus, paucis tamen quibusdam locis difcrepant, nefcio qui. vt hic, in eo, quod Ioannis Benenati librarii nomen in titulo, thyrfumque angue circumuolutum praefert, lego δεῖ, in altero, quod Michaelis Sonnii nomen cum alio quodam infigni minus liberali, praefert, lego δὴ. Locos huic fimiles, fi qui poftmodum occurrent, annotabo. Iudicent peritiores, qui potuerint eiusmodi difcrepantiae in eandem prorfus editionem irrepere.

9. ταὐτὸ.] ταὐτὸν. Parif. 3. Meerman. Ald. Paul. Manut. ed. Wolfii. fed ταῦτα ἅπερ dat Lokeran. Aldina Taylori et Barocc. appendix Francfurt. ταυτὸ dat, et illa quoque ὃ πολλάκις.

Ibid. πρότερον.] abeft ab Aug. 2.

12. ὑμᾶς.] ἡμᾶς. Pariff. 5. 8. 9. Aug. 1. ὑμᾶς dat Bau. in texto, fed fuper prima litera fuperfcriptume ἡ.

Ibid. πλεῖν.] ἐκπλεῖν Aldina vtraque et Felic. Harley. et Lock. dant fimplex πλεῖν.

13. καὶ abeft ab Aug. 1. Bauar. Harley.

11. 14. ὑπὲρ.] περὶ Aug. 3.

Ibid. τῆς εὐβοέων.] τῆς τῶν εὐβοέων Par. 8. Auguſt. ſecundus, Ald. Felic. (v. annotat. Obſopoei ad p. 1. 1.) poſteriorem articulum omiſit Harley. dans ἥπερ τῆς Εὐβ.

16. καὶ πάντων ἂν ἧτε τῶν μετὰ ταῦτα ἀπηλλ. πρ. Harl.

18. ἕκασα] ἕκασον. ε. Auguſt. tert. ſed hic e correctione. videtur ab antiquiore manu veniſſe ἕκασα. Sed iunior vltimam literam cum ον mutauit.

20. ἐνὶ τῷ πρώτῳ.] ἐνί τῳ (enclitice) πρ. Pariſ. octauus.

21. ἂν abeſt ab Ald. et Laudiano. Sed addit Weimaranus ex eo libro, neſcio quo, quem tertium appellare voluit. Etiam in Leſſingiano additum reperi, et in Aldino Taylorano, nec non Felicianea.

22. νῦν.] νυνὶ. ε. η. ϑ. Aug. 1. Harley.

Ibid. αἰεὶ.] αἰεί. Pariſ. ſec.

24. καὶ ηὐξήσαμεν.] copulam omittunt Pariſ. 8. 9. Bauar. Auguſt. primus, ſecundus et tertius, Harley. Locker.

25. κατεξήσαμεν.] καθεξήκαμεν Locker.

Ibid. ἀδεὶς πω βασιλεὺς] Sic etiam Bau. in texto dat, ſed ſuperſcriptum eſt ἀδεὶς πώποτε β. hoc idem dat Aug. tertius quoque. ἀδεὶς ποτε dat Pariſ. pr. Lock. Ald. Tayl.

26. δὲ.] δὴ Bauar. νῦν δὲ δὴ καιρὸς Locker.

27. cum in Wolfiana ita ſit diſtinctum τὶς; ἔτος — annotauit Taylor in Lockerano ſic eſſe diſtinctum τὶς ἔτος;

pen. προτέρων.] πρότερον Pariſ. pr. codex Obſopoei, cui id videtur magis atticum et demoſthenicum. dat idem Felic. et in Bauarico ſuperſcriptum eſt. teſte Mountenego idem eſt in Voſſiano et Laudiano.

vlt. δοκεῖ.] δοκοῖ Harley.

12. 1. *ὑπηργμένων.*] *ὑπηρετημένων* Bauar. in texto, sed vulgata superscripta est. eadem lectio *ὑπηρετημ.* est in appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

2. *ὅμως* deest Harley.

3. *πολλὰ ἀπολωλεκέναι.*] *πολλὰ ἁπλῶς ἀπολωλεκέναι* Aug. secundus.

4. *τὸν* abest ab *α. ε. η. ϑ.* Aug. secundo, Harley.

5. *πάλαι.*] *πάλιν. α.* August. secundus, Locker.

6. *τε.*] *δὲ* Ald. Tayl.

Ibid. *ἡμῖν* abest a Meermanniano.

7. cum in Wolfiana esset *βελόμεθα* (Frankfurtana certe) annotauit Taylor in Lockerano esse *βελώμεθα* (in coniunct.)

9. *χρημάτων.*] *κτημάτων. η.*

11. *ἔχει.*] *ἔχῃ* Aug. tert.

12. *συναναλώσε.*] *συναναλώσεται. η. συνανήλωσε* Bau. sed super *η* scriptum est *α.*

14. *παρὰ.*] *περὶ* Aug. primi supplem. saepissime ab ignaris et oscitantibus librariis hae duae praepositiones inter se permutantur.

16. *προϋπαρξάντων.*] *τῶν ὑπαρξάντων* Harl. *πρὶν ὑπαρξάντων.* Barocc. Par. 8. Locker. Ald. Tayl. et codex Obsopoei. quo iudice haec lectio est emendatior et *γνησιωτέρα.*

Ibid. *ὡς τὰ πολλὰ.*] verba haec absunt a Locker. et Bauarico, sed in hoc superscripta sunt super *κρίνεται*, vt dubites, omissane sint per incuriam, an scholium sint.

18. *ἡμᾶς.*] *ὑμᾶς α. β. γ. ϑ.* Aug. 1. 2. Bauar. Sed *ἡμᾶς* esse in Harley. et sibi magis placere annotauit Taylor.

Ibid. *φροντίσαι.*] *φροντίζειν β.* et in texto Bauar. Sed vulgata supra scripta. item Aug. 2.

19. *ἐπὶ.*] *περὶ* Ald. Tayl. *ἀποστρεψώμεθα* Harley.

23. *ὅποι.*] *ὅπε* varietas Wolfiana. *ὅπη.* Paris. 5.

12. 23.

12. 23. γε abeſt ab Aug. tertio, ſed ſupra verſum eſt ſcriptum ab ea manu noua, quae ſcholia adſcripſit; abeſt item a Barocc.

24. ὑμῶν.] ἡμῶν Harley. Locker.

25. δι' ὃν.] δι' ὃ Aug. primi ſupplementum, ſed vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ὧν.] ὢν correxit Leſſingianus ὧν Aldinae.

26. φίλιππος.] ὁ φίλιππος Aldina Taylori, Aug. prim. et eius ſupplem.

27. μεθώνην.] καὶ μεθώνην Auguſt. ſecundus.

pen. φερὰς] φεῤῥὰς Auguſt. 2.

13. 1. εἶτ' abeſt a Pariſ. tertio.

4. Ἰλλυρίας Aldina Taylori.

5. ἀρύμβαν.] ἀρύββαν. Aug. 1. et ſupplem. eiusdem. item Bauar. ſed hic ſuper primo β. erat μ ſcriptum. Ἀρύβαν Harley.

Ibid. ὅποι] ὅπῃ Ald. P. Manut. et cum in Wolfiana quoque ὅπη ſit, annotauit Taylor, in Harley. et Lock. eſſe ὅποι.

Ibid. εἴποι] εἴπῃ Aug. primi ſupplem. παραλείψω Aldina Taylori. παραλίπω Locker.

6. ἄν τις εἴποι.] τις ἂν εἴποι Bauar. Meerm. Ald. Felic. ſed Aldina Taylori, appendix Francfurt. et Harl. dant vulgatam. εἴπῃ Locker.

10. πρὸς ἅπαντας abſunt ab Pariſſ. 1. 2. 5 8. 9. Bauarico, Aug. primo, et eiusdem ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, Barocc. Meermanniano, ab indice Aldi, Harley. et Locker. item Aldina Taylori.

Ibid. συζῇ.] Wolf (T. VI. p. 138. ed. Herwag.) pro varia lectione, tacito auctore, affert συτῇ, quod quid ſibi velit, ſi non συνῇ ſignificat, haud intelligo. Appellabo impoſterum hanc Wolfianam varietatem, *indicem Herwagianum.*

12. αἰεὶ] ἀεὶ α. θ. Ald.

13. 13. τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν.] τ. ὑ. δεῖν πρ. Aldina Taylori, Barocc. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, τ. ὑ. ὅτι δεῖ πρ. Auguſt. primus, et eiusdem ſupplementum. vnde colligitur, in codd. quibusdam fuiſſe τῶν ὑπαρχόντων οἱ (id eſt αὐτῷ) δεῖ πράττειν. In appendice Francfurt. eſt ἔτι δεῖ.

14. ὑμεῖς.] ἡμεῖς Aug. primus et ſecundus, Bauar. ἡμῖν index Aldinus, manus vetuſta in Herwagiana Taylori. ὑμῖν index Herwag.

Ibid. ἐῤῥωμένως omiſit Ariſtides, p. 234.

15. σκοπεῖτε.] σκοπεῖσθε manus vetuſta in Herwag. Taylori. Pariſſ. primus, ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus, octauus. Bauaricus, Auguſtanus primus, eiusdem ſupplementum, Aug. tertius, Pannonicus Obſopoei, Meermannianus, Aldina poſterior, cui Weimar. annotator adſcripſerat vulgatam, quae eſt in Aldina prima. vulgatam appello lectionem, quam exhibet editio Pariſina. σκοπεῖσθε quoque dat Felic. ſed appendix Francofurtana dat σκοπεῖτε.

Ibid. τελευτῆσαι.] τελευτήσειν Aug. primi ſupplementum.

16. τὶς ἔτως εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν.] τὶς ἔτως ἐστὶν εὐήθης ὑμῶν ſupplem. Aug. pr. ἡμῶν Locker.

17. ἀγνοεῖ.] ἀγνοεῖται Harley.

Ibid. ἂν.] ἐὰν Pariſ. quintus. ἀμελήσωμεν] ἀμελήσομεν Aug. ſec.

19. ὥσπερ.] ὅνπερ ſupplem. Aug. pr. Ald. Taylori.

22. ἔτω.] ἔτως Bau. πολλῶν praue Harley.

24. ἐββλόμ. Locker.

26. ἴσως a Locker. abeſt, et ἂν ab Harl. et Aug. ſec.

14. 1. ὑσάτες deeſt Ald. priori, ſed eſt in poſteriore.

3. γε abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, tertio, quinto. Meerm. Aug. tertio, et Bauarico, Lockerano.

5. φημὶ.] ſic et Bauar. in texto, ſed ſuper η ſcriptum eſt α.

14. 5.

14. 5. δὴ.] δεῖν Meerm. videtur δ' ἓν voluisse, quod appendix Francfurtana dat, et Aldina Taylori.

6. ὑμῶν.] ἡμῶν Paris. quintus, Locker.

10. ὀλιγωρήσετε.] sic et Obsopoei codex et Felic. ὀλιγωρήσοιτε Ald. ambae et Parisinus tertius, item Laudian.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. octauus, P. Manut. Aug. secundus.

Ibid. στρατεία.] στρατιὰ Bauar. Harley. errore, quo Augustanus primus paene vbique tenetur.

11. ὑμῶν.] margo Lutetianae, sine auctore; ὑμῖν Aug. tertius, sed scholiastes superscripsit ἦγεν ὑμῶν.

13. οἰκείαν.] οἰκίαν Bauar. crebro errore.

14. ἀκινδύνως ὁρῶν.] ὁρῶν ἀκινδύνως Aug. sec.

15. περιέσαι.] καὶ περιέσαι Parisinus octauus. et quia Wolfiana quoque sic dat, annotauit Taylor, καὶ a Lockerano abesse.

16. δὴ.] δὲ Bauar.

17. τῆς abest a Parisino octauo, et Ald. Tayl.

18. ταῦτα.] τοσαῦτα Locker.

19. χρήματα ὑμῖν.] ἡμῖν χρήματα Harley.

20. ἀνθρώπων abest a Parisino quinto.

22. ἀποδώσετε.] ἀνταποδώσετε codex Obsopoei, Lockeranus.

23. μᾶλλον δ' ἅπαντος.] μᾶλλον δὲ παντὸς Paris. primus, quintus, septimus, octauus, item Aug. secundus, Aldina Taylori, Harley. Locker. codex Obsopoei, qui hoc isto mollius pronunciatu iudicat. μᾶλλον δὲ πάντως Aug. primi supplem. vocabula τὲ πόρε delenda sibi videri adscripserat Taylor.

24. ταῦτ' abest a Paris. quinto et septimo. εἶναι ταῦτα dat Aug. secundus ordine inuerso.

25. ἡγεῖμαι.] οἶμαι Locker. γὰρ abest ab Harl.

27. μίαν σύνταξιν.] μίαν τὴν σύνταξιν Paris. octauus, Harley.

14. pen. πραγμάτων λαμβάνετε.] πραγμάτων ταῦτα λαμβάνετε Pariſ. primus et quintus. λαμβάνειν dat Bauar. in texto, cum vulgata ſuperſcripta. ταῦτα λαμβάνειν εἰς Aldina Tayl.

vlt. ἐξὶ δὲ λοιπὸν Ald. Tayl.

15. 1. οἶμαι.] εἶναι Bauar. Ald. Tayl.

2. δὲ.] hic quoque liber Obſopoei, et Harley. ſed δὴ dant Auguſtanus ſecundus, Pariſ. primus, tertius, quintus. Ald. Paulus Manut. vtramque lectionem dat Bauaricus, δὲ in texto, δὴ ſuper verſu. δὲ abeſt a Barocc.

3. γενέσθαι τῶν δεόντων.] τῶν δεόντων γενέσθαι Meerm.

Ibid. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλοι τινὰς ἄλλοι πόρους.] λέγουσι δέ τινες καὶ ἄλλους πόρους. Pariſ. octauus, Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley.

4. ἕλεσθε.] ἑλεῖσθε margo Lutet. auctore tacito.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. ſecundo, tertio, ſeptimo et octauo, a Bauarico, Auguſtano ſecundo et tertio, Meermanniano, Aldina Taylori.

5. δοκῇ.] δοκεῖ Pariſ. ſec. tert. ſept. octau. Bau. Aug. ſecundus et tertius, Meerm. Barocc. Harl. Lock.

7. νυνὶ τὰ τῆ Φιλίππε.] prior articulus abeſt a Bauarico, poſterior a Pariſino primo, ſecundo, tertio, quinto, octauo, ab Aug. primi ſupplemento, ab Aug. ſecundo et tertio, a Meermann. ab exemplis Aldi et Felic. ſed habet appendix Francfurt.

8. ἔστε γὰρ, ὡς δοκεῖ.] ἔστε γὰρ ἔχει, ὡς δοκεῖ. index Lambini, quem ſi ſequaris, omittendum tibi poſtmodum erit ἔχῃ v. 23. extremo.

9. εὐπρεπῶς.] εὐτρεπῶς Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. primi ſupplem. ſed hic, vt ſuper τ etiam eſſet π exaratum ab eadem manu, item appendix Francfurtana. porro, cum Wolfius edidiſſet, (aut Francfurtana certe

certe) ἐδ' ἂν ὡς, annotauit Taylor, in Harley. et Locker. esse ἐδ' ὡς ἂν κάλιστα.

15. 10. ἔχῃ.] ἔχοι Augusst. primi supplem. Harley. Ald. posterior. ἔχει Aug. tertius a prima manu, sed noua dedit ἔχῃ. quod etiam ex Aldina prima vulgatae seruarunt et habet Lockeranus.

12. ἤλπιζε.] ἤλπισε Aug. primi supplem.

13. κἄτα διέψευσαι.] καταδιέψευσαι Barocc. sed vulgata est superscripta, eadem lectio est in appendice Francfurtana. in Aldina Taylori reperi καὶ καταδείψευσαι. (sic)

Ibid. δὴ.] δὲ Parisinus quintus.

16. αἰεὶ.] αἰεὶ Paris. sec. tert. sept. Bau. Aug. tert.

20. καὶ ἐδὲ Barocc.

21. δώσειν.] δώσειν Paris. septimus et octauus. Harley. a manu prima. δώσειεν Aug. secundus, Lock-Harley. a manu secunda.

Ibid. κοινὰ τὰ θετταλῶν.] sic fuit etiam in Obsopoei codice, qui id praefert lectioni Aldinae κοινὰ τῶν θετταλῶν, iudicans necessariam, et elegantem, et demosthenicam prioris articuli repetitionem. Quod ita profecto habet. Faciunt tamen cum Aldina Parisini quintus, septimus, octauus. Augustanus tertius, P. Manutius, cum Pannonico Lockeranus.

23. ἂν.] εἰ Paris. primus, secundus, quintus, septimus, Harley. Barocc. Augustani primi supplem. Aug. secundus et tertius, Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. ἀποστερηθῇ.] ἀποστερηθήσεται. Harley. Paris. septimus et octauus, August. primi supplem. item Aug. secundus, vetusta manus in Herwagiana Taylori. Bauar. index Ald. Aldina Tayl.

Ibid. εἰς.] ἐς Parisinus tertius.

25. ἰλλυρικὸν Aldina Tayl.

26. Inter vrbes αὐτονόμους et ἐλευθέρους discrimen. Litbe Gotha Numaria p. 287. TAYLOR.

16. 1. παρὰ.] manus antiquior in Aug. tertio dederat κατὰ, sed iunior, isto deleto, correxit ad modum vulgatae.

4. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Harley.

5. ἡμέτερον.] ὑμέτερον Paris. primus et octauus, vetusta manus in Herwag. Tayl. codex Obsopoei, Aug. tertius, P. Manutius. vulgatam dat quidem in texto Bauaricus, sed cum υ. super prima litera scripta. ἡμέτ. etiam Taylor ex Harley. annotauit.

6. συναράσθαι τοῖς πράγμασι.] τὰ πράγματα Ald. Tayl. (sic)

7. παροξύνοντας.] παροξύναντας index Aldi, Augusti. secundus, Aldina Taylori.

8. ἅπαντας.] πάντας Paris. quintus, septimus, octauus. index Aldi.

Ibid. ὡς abest a Parisinis primo, secundo, tertio, quinto, septimo et octauo, ab Augustani primi supplemento, ab Augustano secundo et tertio, a Bauarico, a Meermanniano, ab editione P. Manutii.

Ibid. λαίβοι.] λαίβῃ Aug. tertius.

9. καθ' ἡμῶν.] καθ' ὑμῶν Harley. τὸν τοιοῦτον κ. Locker.

Ibid. γένοιτο.] γίγνοιτο Aldina Taylori, appendix Francfurt.

10. τῇ χώρᾳ.] τὴν χώραν Aug. secundus.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parisin. primus et octauus, Harley. Locker. Augusti. secundus, Aug. primi supplem. Bauaricus.

11. εἶτ'.] sic correxit etiam Lessingianus εἰ Aldinae posterioris, item is, qui nonnulla correxit in Aldina illa, quam seruat Bibliotheca Senatus Lipsiensis, item in Ald. Taylorana alius. εἶτ' recte exhibet Aldina prior.

14. πότερον.] πότερ' Bauar. Aug. secundus, Harley. Aldina Tayl.

16. 15.

16. 15. ἐὰν.] ἂν Pariſ. tertius.

18. ταύτην deeſt Lock. ταύτης dat Ald. Tayl.

19. λαίβῃ.] λαίβοι Pariſ. primus, Bauar.

Ibid. ἔτι abeſt a Pariſ. primo, ſecundo, quinto, octauo, ab Aldina Tayl. a libro Obſopoei, a Lockerano, Bauar. et Aug. ſecundo et tertio, Barocc. in quo etiam κωλύσοι legitur. κωλύτῃ dat Locker.

20. μὴ.] εἰ μὴ Pariſinus octauus et Harl.

Ibid. εἰπεῖν abeſt a Pariſ. quinto et octauo.

Ibid. ᾖ.] ἦν Pariſ. octauus.

22. μὴ.] δ' Aug. pr. ſupplem.

25. ἐκλαλεῖ.] ἐγκαλεῖ Bauar. Aug. ſecundus et tertius, index Ald. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. in Aug. 1. ſuppl. diſcerni non poterat, eſſetne πράξει, an πράξῃ exaratum. poſterius in Harley. reperit Taylor.

26. γ' abeſt a Pariſino tertio, et Meermann. et quidem ſtudio ex hoc eraſum.

27. ὑμᾶς.] eſt ſic quoque in Aug. tertio, ſed corrector dedit ἡμᾶς, id quod etiam Morellus e Pariſino octauo enotauit, et Taylor ex Harley.

pen. μόνας abeſt ab Auguſt. primi ſupplem. et Harley. item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori. μόνον dat Locker.

vlt. τῶν ἐκ.] inuerſo haec ordine dat appendix Francfurtana.

17. 1. μηδενὸς.] ἑδενὸς Pariſ. quintus, ſept. octau. Harley. Aug. pr. ſuppl. vtramque lectionem repraeſentat Bauar.

Ibid. πολεμίᾳ.] πολέμᾳ Pariſ. ſeptimus. Aldina Taylori. et videtur index Ald. hoc idem indicare voluiſſe, referens lectionem, quae iam in texto Aldino eſt, ſcil. πολεμίᾳ. quod erroris genus indici illi perquam crebrum et cum aliis quoque indicibus commune eſt, qui

tum temporis ex officinis librariis prodibant, cum adhuc supinitas, perturbatio rerum, insciția boni ordinis in huiusmodi rebus criticis tenendi, contemtus diligentiae in minutis, ἀρχαιότης denique quaedam, de posterorum patientia et indulgentia nimium bene sperans eique velut illudens, et existimationis suae quodammodo prodiga dominaretur.

17. 2. ὑμῶν.] ἡμῶν Paris. secundus, septimus, octauus, Barocc. Locker. Aug. secundus et primi supplem. Meermann. index Ald. P. Manut. vtramque lectionem repraesentant Bauaricus et Aug. tertius, sed in illo ὑ, in hoc ἡ superscriptum est.

3. δεδαπάνησθε.] δεδαπάνηται index Herwag. Augusț. secundus, et quia hoc etiam in Wolfiana est, ideo Taylor ex Harley. δεδαπάνησθε annotauit. δεδαπάνησθαι Bauar. sed ε super extrema syllaba superscripto. δεδαπάνητε Aldina prior. δεδαπάνησθε posterior, Harl. Lock.

4. δὴ.] abest a Parisino octauo, Harley. et a supplem. Aug. primi.

Ibid. πόλεμος.] καὶ πόλεμος appendix Francfurtana.

Ibid. νομίσαι.] νομίζειν Parisini primus, septimus, octauus, Harley. ζημιώσεσθαι Aug. 1. supplem. Ald. Tayl. ζημιωθήσεσθε codex Obsopoei, manus vet. in Herwag. Tayl. ζημιώσεσθαι Bauar. sed ε super extrema diphthongo exarato.

5. πρόσεσθ'.] προσέσθ' [id est προσέσαι] Parisinus primus, προσέσαι P. Manut. καὶ primum abest ab Aldina, quod omitti Wolf. ait sibi non displicere. malit tamen προσέσαι. adscripsit καὶ Lessingianus.

Ibid. ἡ primum abest a Parisinis primo et octauo. item ab Harley. et Aug. primi supplemento. posterioris ἡ loco dat Ald. Taylori γε.

17. 6.

17. 6. ζημία.] ζημίας Parisini primus et octauus, Aldinae ambae, Felic. in Bauarico est ζημία, sed super extrema litera est ας superscriptum, ab alia manu. vulgata est quoque in appendice Francfurtana.

7. συνιδόντας.] συνειδότας Parisini quintus, septimus, octauus, Aug. primi supplem. Harley. Locker.

9. ὧν.] ἃ Harley. Paris. quintus, sept. octau. Aug. 1. supplem. Aldina Tayl. appendix Francfurt. vtramque lectionem repraesentat Bauaricus.

10. καρπῶνται ἀδεῶς.] ἀδεῶς καρπῶνται Aug. primi supplem. Harley.

12. ἐμπειρίαν.] ἐμπορίαν Paris. octauus.

Ibid. τȣ̃ abest a Parisinis primo, tertio, quinto, octauo, ab Harley. Aug. primi supplem. ab Aug. secundo et tertio, a Bauar. et Meerm.

14. αἱ.] ἐκ Paris. primus.

Ibid. πεπολιτευμένων.] πολιτευομένων Paris. quintus.

15. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Paris. septimus.

pen. καὶ abest a Parisinis primo, quinto, septimo et octauo, item ab Aug. primi supplem. Aldina Tayl.

vlt. post εἵνεκα sic erat in Bauarico exaratum ὀλυνθιακὸς Α. Η Η |$\overline{\Delta}$| Δ Π quod videtur significare, huius orationis ϛίχȣς fuisse olim numeratos 265.

Ad Olynthiacam secundam.

18. 1. Recitat hunc locum bis Aristides in Arte. p. 166. ἔνδοξά ἐϛι πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν, οἷον ὅταν εἰς τὰ θεῖα ἐπανάγῃς τὰς ἐννοίας. θεῶν εὔνοιαν. τύχης χρηϛότητα. οἷον ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι — et p. 206. vbi περιβολῆς seu amplificationis genus ait esse, vt ab infinito ad finitum transeatur. καὶ τρίτον παράδειγμα. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις — γενομένην τῇ πολει. εἶτα ἡ ἐπὶ τὸ ὡρισμένον ἀπαγωγὴ. ȣ̓χ ἥκι-

σα δ' ἐν τοῖς παρεῦσι πράγμασι. Scholiastes anonymus Christianus ad Hermogenis l. de inuentione p. 352. ἐν μέντοι τισὶ λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μέν, ὡς ὁ Δημοσθένης — τρισὶ δέ, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὀλυνθιακῶν· ὧν πρῶτον μὲν· ἐπὶ πολλῶν μὲν [18. 1.] δεύτερον δὲ· [18. 16.] τὸ μὲν ἕν, ὦ ἄ. ἀ. τὴν Φιλίππε ῥώμην διεξιέναι· τρίτον δὲ [19. 9.] τὸ μὲν ἓν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν etc.

18. 13. Citat h. l. Hermogenes de formis l. 2. p. 353. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπιδιόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη· οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἓν καὶ πρώην. καὶ πάλιν· ὡς ἔξι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων.

15. *Φαίνεσθαι προϊεμένες.*] id est *προέτας*. participium substantiui locum obtinet, more latino. vt *amans dei*, ita *προϊέμενος καιρῶν omittens oportunitatum*, pro socorde, oportunitates dimittente. nam *προΐεσθαι* alias accusatiuum adsciscit. Caeterum citat h. l. Aristides in Arte p. 236. ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιμερισμοὶ particulares distributiones *περιβολὴν ἐργάζεσθαι δύνανται*· οἷον· ἐ μόνον τόδ' ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ τόδε. μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων [editio Aldina dat *τόπε*] — συμμάχων τε καὶ καιρῶν.

17. *τὸ μὲν ἕν* —] citat h. l. Hermogenes p. 235. ad docendum, quod sit filum huius periodi multis interpolationibus distractae. de eodem admonet p. 284. et idem affert exemplum, addens, id non solum *περιβεβλημένον*, sed etiam *μεσὸν* esse. Locos ipsos Hermogenis relegat, quemcunque iuuat. Scholiastae verba ad p. 235. 12. hic referam e p. 389. 6. ἐνταῦθα δι' ὅλε τε χωρίε τῇ καλεμένῃ μεσώσει χρησάμενος ὁ ῥήτωρ, ἐπεμβολάς τε συμπλέξας ἐπεμβολαῖς, εἰκότως ἐδεήθη τε εὐκρινῆσαι τὸν λόγον αὐτῷ [f. διὰ τε τετ' αὐτῷ δυναμένε σχήματος, τῆς ἐπαναλήψεως, καὶ ταύτης ἁμιᾶς, ἀλλ' ἤδη καὶ δευτέρας, διὰ τὸ μῆκος τῶν ἐπεμβολῶν. εἰρηκὼς

εἰρηκὼς γάρ· ταῦτα ἔν παραλείψω, καὶ πάλιν κατασκευάσας, αὖθις ἐπανέλαβεν εἰπών· τοῦτον ἐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν, καὶ ὅτως τὸ ἐπαγόμενον τῇ προτέρᾳ προτάσει ἀπέδωκε. μέσωσις δέ ἐστι λόγος πλειόνων καὶ μακροτέρων ἐννοιῶν ἐπεμβολὰς περιέχων.

18. 21. post ἡμῖν δὲ videtur ὄνειδος [aut ὑπόμνησιν, aut ἔλεγχον, aut tale quid] τοῦ ἐχὶ καλῶς — deeſſe. nobis autem afferunt ea dedecus, vel documentum, res a nobis non eſſe praeclare geſtas.

22. Citat h. l. Hermogenes p. 183. ἐκείνη δὲ ἡ παρὰ τῷ Δημοσθένει καὶ χιασθῆναι δύναται· ὁ μὲν γὰρ Φίλιππος ὅσῳ πλείονα — αἰσχύνην ὠφλήκατε.

19. 3. Citat h. l. Hermogenes p. 178. vlt. et 182. 1.

4. ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαβεῖν.] non ſatis bene concordat haec conſtructio cum ſuperiori. ego equidem poſt ὑμῖν δὲ δίκην nihil amplius deſiderem. vobis autem poenas debet Philippus. Aut redundant inſequentia, aut ſic leg. eſt ἣν ὑμᾶς νῦν παρ' αὐτοῦ προσήκει λαβεῖν. quarum itaque rerum cauſa Philippus illis quidem, qui conſiliis orationibusque ſuis cauſam eius penes vos ornarunt atque ſecundarunt, gratiam debet, vobis autem poenas, quas ab eo poenas ſumere vos nunc decet; eas res commemorandi tempus nunc non video ſatis oportunum.

5. τούτων ἐχ ὁρῶ νῦν τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν videtur recte habere, neque opus eſſe, vt ὑπὲρ cum Mountenego addatur, quamquam auctoritate codicum complurium munitum. idem eſt ac ſi dixiſſet, ἐχ ὁρῶ νῦν καιρὸν τοῦ ταῦτα λέγειν.

15. Hermogenes p. 287. εἰ γε βραχεῖαι εἶεν αἱ ἐπεμβολαί, ἀλλὰ μὴ μακραί, μᾶλλον γοργὸν, ἢ περιβεβλημένον ποιεῖ τὸν λόγον. οἷον· τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι, ὁρᾶς, πῶς εὐκίνητος καὶ γοργὸς ὁ λόγος ἐστίν. ἐγένετο δὲ διὰ τὴν ἐπεμβολὴν τὴν ἔσαν βραχεῖαν, ὅπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει.

19. 18. ad hunc aliumue ſimilem locum reſpexit Harpocr. v. παραπρέσβεις.

20. locum hunc citat Apſines in Arte p. 691. 38.

27. κατασκευάσαι bene habet. eo quod argutis ſtrophis clandeſtinisque amicorum, quos Philippus Athenis alebat, molitionibus, effecit hoc, vt fides haberetur illi quondam celebri, vulgi crebris ſermonibus iactato arcano. κατασκευάζειν eſt impoſturam quaſi compaginare, commachinari, et vt vocabulum graecum ſonat, conuaſare, h. e. comminiſci, conſuere.

pen. poſt φιλίαν videtur ἐξαρτώμενον, vel tale quodpiam deeſſe. dicas, e praemiſſis tacite repeti oportere προσαγόμενον. Ego vero dubito, num bene graece dicatur φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι, pro πρ. τινα.

20. 1. ἀδικῆσαι.] eripuit enim nobis Philippus, ſociis, qui tum eramus, ſuis, ciuitatem noſtrae ditionis, quo iura ſocietatis violauit.

2. ἐκείνοις.] Olynthiis puta.

13. παρέξη ex Aug. ſecundo praetuli vulgari πάρεξι. eum ad locum deuenerunt res Philippi.

16. πιξεύσσσιν in futuro, praetuli vulgari πιστεύσσιν.

20. καὶ λιμένας.] malim καὶ τὰς λιμ. cum articulo, vt modo praeceſſit τὰ χωρία, et inſequitur καὶ τὰ τοιαῦτα.

27. ἀνεχαίτισε.] citat h. l. Harpocration hac voce. Significat hoc v. primitus crines vel pilos animantis retro, antrorſum, a tergo ad frontem reagere. hinc, quicquid eſt, in aduerſum retorquere.

pen. Marcellinus ad Hermogen. p. 313. cfin. ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν κατὰ ψυχὴν, πρόεισι μέχρι τῶν ἐκτός. οἷον, πῶς ἔχει ψυχῆς Φίλιππος; [declaratur hoc p. 19. Demoſth.] ὅτι ἀθυμεῖ, (ſic) καὶ ὅτι ἐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν δικαίαν κτήσασθαι. πῶς τὰ ἐκτός; ὅτι θετταλοὶ ἄπιστοι. ὅτι

ὅτι ἰλλυριοὶ καὶ παίονες ἐλευθερίας ἐπιθυμῶσιν. ὅτι τῶν προσόδων ἐστέρηται καὶ στερήσεται. ὅτι εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. καὶ ὅπως ἔχουσιν οἱ Μακεδόνες. καὶ ἑξῆς. ἐπὶ μὲν ἓν τῶν κοινῶν [de rebus, non vni propriis, sed quas multi participant.] τὰ ἐκτὸς μάλιστα τὴν χορηγίαν ἡμῖν παρέξεται. ἡνίκα δὲ πρὸς τύραννον, ἢ δυνάστην, ἢ ὅλως ἕνα ἄνδρα ὁ πόλεμος εἴη, χώραν ἡμῖν τὰ ἀπὸ τῆς ψυχῆς παρέξεται. ἐξετάσομεν γὰρ ἐπιβουλὰς, ἀπάτας, ἀδικίας. ὡς Δημοσθένης ἐποίησε. χρησόμεθα δὲ καὶ τοῖς ἔξωθεν. ἐκ ἀποχρήσει δὲ τὰ τῶν πολεμίων μόνον διαβάλλειν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα συσῆσαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ Περικλέους δημηγορίᾳ.

21. 1. Citat h. l. Hermogenes p. 334. cfin. λοιπὸν εἶδος τρίτον ἐστὶν, ᾧ καὶ ὁ ῥήτωρ κέχρηται. γίνεται δὲ, ὅταν τροπῇ τινι χρησάμενοι μὴ σφόδρα αὐστηρᾷ, μηδὲ σκληρᾷ, κατ' ἀκολουθίαν ἐκείνης ἑτέραν ἐπενέγκωμεν τροπὴν, σκληροτέραν μὲν, ἃ μὴν δοκοῦσάν γε εἶναι τοιαύτην διὰ τῶ προειρημένω. οἷον· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γε ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ, τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ περὶ αὑτὰ καταῤῥεῖ. τὸ γὰρ ἤνθησε τροπικὸν μὲν, ἃ μὴν αὐστηρὸν, οὐδὲ σκληρόν. τὸ δὲ καταῤῥεῖ σκληρὸν ἰσχυρῶς. ἃ μὴν τοιοῦτον ἐφάνη διὰ τὸ ἐξ ἀκολουθίας εἰρῆσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀνθέων τῶν μαραινομένων τὸ καταῤῥεῖν σχεδὸν κυρίως λέγεται. ἤδη δὲ αὐτῶν [f. αὐτῇ] τὴν ἄγαν σκληρότητα καὶ τὸ παρακείμενον αὐτῷ ἀφεῖλε, λέγω, τὸ· τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται.

Ibid. εἰς μὲν ἅπαξ.] hic deesse videtur προχωρεῖ, vel tale quid. *Semel quidem succedunt.* Pro ἅπαξ exhibet Thomas M. καθάπαξ h. v. p. 479. et Ammon. v. καθάπαξ.

4. περὶ αὑτά.] ipsa a semet ipsis, per semet ipsa destruuntur, et super semet corruunt. Simile ductum a niue in semet contabescente.

21. 4.

21. 4. Celebris ſententia, ſaepius recitata, vt a Minuciano p. 142. 8. Apſine p. 701. 17. *παραβολὴ παραδείγματος τούτῳ διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν παραβολὴ ἀπ' ἀψύχων, ἢ ζώων ἀλόγων λαμβάνεται. ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος. ἀπὸ δὲ ἀψύχων, ὡς παρὰ Δημοσθένει· ὥσπερ γὰρ οἰκίας οἶμαι καὶ πλοίου. τὰ δὲ παραδείγματα ἐκ γεγονότων ἤδη πραγμάτων λαμβάνεται, ἢ προσώπων.* Scholiaſtes ad Hermog. p. 398. [ad locum H. p. 274. 22.] ſchema hoc appellat *ἐπιχείρημα ἀπὸ τοῦ ὁμοίου.* conf. Schol. Pindari p. 5. b. ed. Oxon.

11. poſt *ἀρέσκει μοι* deeſſe videtur *μάλιστα.* ita inprimis mihi probatur.

13. *ταῦτα.*] quae modo docui, de fidei et veracitatis praeſtantia, fraudisque peſtifero exitu, item de Philippi moribus.

17. verba *οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις* vncis incluſi, in Auguſtano literis minutis ſuper verſu, pro ſcholio ſcripta.

25. pari modo vocabula, *τὴν μεταβολήν*, ſuſpicor tollenda eſſe, vt ſcholium vocabuli *μετάστασιν.*

22. 10. *πάντ' ὠφελεῖ.*] malim *πάντως ὠφελεῖ.* vtique, ſemper, certe prodeſt. Sigla, circumflexo ſimilis, *ως* ſignificans, facile fieri potuit vt omitteretur.

17. *τοῦτο ἐζήλωκε.*] Sed quidnam? nil praeceſſit. non certe *τὸ ἐπιθυμεῖν δόξης.* num ergo *καὶ τοὺς ὁμοίους* [id eſt *τοὺς ὁμοίως ἑαυτῷ δόξης ἐπιθυμήσαντας*] *ἐζήλωκε.* Sed iam intelligo, quid rei ſit. *τοῦτο* deſignat inſequens, *καὶ παθεῖν τι κινδυνεύων.* hoc ſtudet, ad hoc contendit, vt nempe, ſi neceſſe ſit, et caſus ſic ferat, vel corporis ipſius artuumue iacturam patienter perferat.

19. *τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα.*] Schema hoc appellat Hermogenes, locum hunc recitans, *καθ' ὑπέρθε-*

ὑπέρθεσιν ὑπέρβατον. Scholiaſtes autem ad Hermog. π. ἰδεῶν hunc eundem locum allegans, appellat ὑπέρβατον κατ' ἀναστροφήν, auctorem laudans Tiberium.

22. 25. ἔργα ſunt arua et ſata omnia, vites, horti, quibus colendis vita toleratur, victus quaeritur. τὰ ἴδια ſunt propria cuiusque domicilia, artes manuariae, quas exercet, et res familiaris.

26. πορίσωσιν.] πορίζειν h. l. eſt idem atque πορίζεσθαι. ſibi quaerere, comparare labore ſuo, vt frumenta, vina, oleum, et ſimilia. negata copia ea vendendi, quae, quoquo potuiſſent modo, ſibi peperiſſent. non ſim tamen alienus a lectione ποιήσωσιν. graeci dicunt ποιεῖν σῖτον, ἔλαιον, pro manuum ſuarum labore parere. *gewinnen, erbauen.*

vlt. ἔχωσι.] ſubaudi γνώμης. φιλίππῳ idem eſt atque πρὸς φίλιππον.

23. 2. πεζέταιροι.] videtur haec melior eſſe lectio, quam altera, vulgari vſu item trita, πεζαίτεροι. quae eſt penes Harpocrationem, quem v. et Brodaeum defenſorem nacta eſt Miſcell. V. 34. p. 549. T. II. Lampadis Gruteranae.

4. citant h. l. Ariſtides de dictione ciuili p. 256. 6. Hermogenes p. 432. 13. Schol. Hermog. p. 34. 15. et p. 45. 8. et p. 380. vbi in generibus τῷ ἐξ ὑποβολῆς λέγειν numerat, his verbis. ἢ [ſcil. ἐξ ὑποβολῆς λέγειν eſt] ὅταν ἐάσας ἐξ εὐθείας προενεγκεῖν τὸν λόγον προσώπῳ τινὸς ὑποβολῇ χρήσηται, κἀκείνῳ περιθῇ τὸς λόγους. οἷον· ὡς ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τ. χ.

7. οἷος videtur vitioſe redundare, atque tollendum eſſe, vt natum ex οἷς poſteriore ſyllaba vocabuli αὐτοῖς, quod modo praeceſſit.

11. Locum hunc videtur Athenaeus p. 614. E. 8. tangere.

13. citat h. l. Harpocr. v. κορδακισμὸς. Inter lectiones, quae ambae olim in libris fuerunt, παρεῶσθαι et παρεωρᾶσθαι, ambigo, vtram praeferam.

23. 15.

23. 15. λησὰς nullo modo huic loco conuenit, cuius sententia postulat potius δικελισὰς, id est θαυματοποιὰς, mimos, histriones. v. Hesych. h. v. tangit h. l. Athenaeus p. 614. E.

21. v. Thomam M. v. γελοῖος p. 186.

27. citat h. l. infra p. 155. et 156. iisdem verbis recurrentem, Stobaeus p. 566. 22. sic dans: συσκιάσαι τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, et in fine sententiae τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται ταῦτα πάντα. item Dionys. Halic. T. II. p. 190.

vlt. ταῦτα addidi.

24. 3. τέως dedi pro ἕως, quod etiam apud Stobaeum est h. l. recitantem p. 540. 28.

6. locum h. citat Plutarchus Opusc. p. 69. 37.

12. citat Hermogenes p. 435. 7. vbi Herm. Aldinus dat νομίζῃ et ἀνδρὸς, pro ἀνθρώπε.

14. τὸ ὅλον.] articulum addidi.

17. ad ἑλοίμην vt μᾶλλον addatur, quod sententia vtique postulat, necesse nil est, vsu linguae sic ferente, vt saepissime ibi subaudiendum omittatur, vbi requiritur.

21. αὖ τὸν contraxi in vnum vocabulum αὐτὸν. ipsum desidentem, desidia, segnitie torpentem aliquem, nam τινα subauditur.

23. Locum hunc Hermogenes Crispini (nam in Aldino reperire nequeo) sic exhibet: ἐ δὴ θαυμαστὸν, εἰ στρατευόμενος ἐκεῖνος καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασιν, ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥᾳθυμέντων περιγίνεται. verumtamen p. 177. 13. Hermog. rursus recitatur hic idem locus vulgatis conuenienter.

pen. citat Hermog. p. 177. 25.

25. 4. citat h. l. Schol. Hermog. p. 315. vbi pro ἐν Ὀλυνθιακῶν ἓν ταῦτά φησι leg. est ἐν Ὀλ. δευτέρῳ ταῦτά φ.

9. πάντας.] malim καὶ πάντας.

25. 17. ταὐτὰ correxi, pro vulgari ταῦτα. Ad ἅπερ νυνὶ addidi particulam copulantem.

23. ῥᾷον] malim ῥᾴω in plurali. πάντα πέφυκε ῥᾴω φυλάττειν τὰς ἔχοντας, idem est ac si dixisset, πέφυκεν ἕτω φύσει τὰς ἐχοντας δύνασθαι πολὺ ῥᾷον φυλάττειν — Citat h. l. Stobaeus p. 328. 36.

25. post τῶν πρότερον videtur ὑπαρξάντων deesse.

26. 5. πρώτων (in genitiuo plur.) de meo dedi, pro vulg. πρῶτον, et nunc ab Harleyano confirmatum reperio.

10. aut κἂν cum ἂν est mutandum, aut sic leg. ὑμέτερα. praemia belli vestra sunt. hic desinit sententia. tum incipit noua. οἷον ὑμετέρα Ἀμφίπολις. E. c. vestra est Amphipolis, h. e. vos eam iure, vt vestrae ciuitatem ditionis reposcitis. κἂν ληφθῇ atque si recuperetur, statim vos eam aufferetis.

14. Σίγειον.] citat h. l. Harpocr. hac in voce.

19. olim sic erat: τὰς ἀνάγκας ἀκούσητε, τότε ἀφίετε. ego cum distinctione lectionem mutaui, vbi necessitates illas audieritis, dimittitis reos.

23. citat h. l. Thomas M. p. 724. v. πολιτεύομαι.

25. citat Pollux VIII. 100.

vlt. τοῖς μὲν.] verborum nonnihil insolentius traiectorum haec est sententia, ac si dixisset: τοῖς μὲν ὑμῶν ἀποδώσετε μόνον τὸ ἐπιτάττειν, ὥσπερ ἔχουσιν ἐξουσίαν τυραννικήν.

Varietas lectionis ad Olynthiacam secundam.

Argumenti. 4. ὄντος abest a Bauar. Aug. sec. appendice Franc. Gonuilliano. (qui etiam δεδιόσιν versu 3. dat, in datiuo plur. participii) ὡς δυσπολέμητον τὸν Φίλιππον dat Locker.

17. 4. argum. παρελθὼν ὁ Δημοσθένης.] Sic etiam Gonuill. nam Wolf. dederat παρ. δ' ὁ Δημ. Lockeranus autem dat παρελθὼν δὲ Δημοσθένης.

6. ὕποπτον αὐτὸν.] inuertit Gonuil.

pen. ἰδίαν.] οἰκείαν codex Obſopoei.

Orationis ipſius in titulo, pro ὀλυνθιακὸς dedit Pariſinus ſeptimus et Harley. ὀλυνθιακῶν. In Auguſtano ſecundo illa oratio, quae orditur a verbis ἐχὶ ταὐτὰ παρίσταται inſcribitur ὀλυνθιακὸς δεύτερος, quae eſt in vulgatis noſtris libris tertia; et contra, quae in aliis ſecunda eſt, in hoc Auguſtano ſecundo eſt tertia, incipiens a verbis ἐπὶ πολλῶν μέν. In argumentis tamen mutatum nihil eſt. Argumentum προσήκαντο μὲν praeſcriptum eſt orationi incipienti a verbis ἐχὶ ταὐτὰ, et argumentum ἔπεμψαν βοηθεῖν praeſcriptum eſt orationi incipienti a verbis ἐπὶ πολλῶν.

18. 2. παρὰ.] περὶ Ald. Sed in Weimarano, et Aldino Leſſingiano, et in eo Aldino, quo quotidie vtor, e bibliotheca Senatus Lipſienſis mutuo ſumto, correctum eſt παρὰ. duae hae praepoſitiones inter ſe creberrime permutantur. περὶ eſt quoque in appendice Francfurtana.

3. γενομένην.] γινομένην Pariſini primus, ſeptimus et octauus. Harley. γιγνομένην Bauar. Aug. ſecundus, appendix Francfurt.

4. πολεμήσοντας.] Sic alios habere annotauit Wolf. qui ipſe dedit e Felicianea πολεμήσαντας. Iſti alii a Wolfio deſignati ſunt Aldina vtraque, item Morelliana, de quibus ei conſtare potuit. acceſſere poſtmodum Voſſ. Harley. Locker.

5. χώραν.] Sic correxit Leſſingianus pro χόραν Ald.

6. τὸ μέγιστον.] ὃ μέγιστον Aug. primi ſupplem. τὸ δὴ μέγιστον Aldina Tayl.

18. 8. ἑαυτῶν.] αὐτῶν Harley.

9. εἶναι abeſt a Barocc. et Pariſino primo.

11. αὐτὸς.] ἡμᾶς Aldina Taylori.

12. εἶναι δόξωμεν.] δόξωμεν εἶναι Aug. ſec. δόξομεν in fut. 1. indicat. Laud. appendix Francf.

15. ὑπὸ.] ἀπὸ Ald. Tayl.

16. τε abeſt ab Aug. ſec.

18. προτρέπειν μάλιστα τὰ δέοντα Aldina Taylori, item Pi hocanus, teſte Mountenego.

20. εἴποι.] εἶπῃ Ald. P. Manut. Sed vulgatam Taylor ex Harley. annotauit.

Ibid. ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν τινὰ] ἐκείνῳ μέν τινα ἔχειν φιλοτιμίαν. Harley. Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. τινα abeſt a Pariſino primo et a Barocciano. μὲν et τινα abſunt a Locker.

21. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſinus octauus, Auguſtanus ſecundus, Harley. index P. Manutii.

Ibid. ἐχὶ καλῶς.] ἐχ ἱκανῶς Pariſinus octauus.

23. αὐτῇ.] αὐτῇ Pariſinus quintus, P. Manut. ἑαυτῇ Aldina Tayl. Paris. ſeptimus et octauus.

Ibid. θαυμαστότερος.] θαυμασιώτερος Aug. ſecundus.

vlt. ἦν abeſt a Pariſ. octauo et Harley.

19. 1. σκοποῖτο.] σκοπεῖται Pariſinus octauus, Harley.

Ibid. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον.] Sic eſſe in Harley. et Locker. annotauit Taylor, quoniam Frankfurtana ſic dat: ἂν μέγαν αὐτὸν ἴδοι, vt eſt in Aldina et Paul. ἐνθένδ' ἂν αὐτὸν μέγαν ἴδοι γεγ. Aug. ſecundus.

2. αὐτῇ.] αὐτῇ Pariſini ſecundus, tertius, quintus, P. Manut.

3. ἦν deeſt Ald. Tayl.

19. 4. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

Ibid. λαβεῖν τέτων, ἐχὶ.] λαβεῖν ὑπὲρ τέτων, ἐχὶ Ald. Tayl. Parisinus octauus, supplem. Aug. primi, Bauaricus, Harley. Etiam Mountenegus ὑπὲρ e Pithoeano addidit. Est quoque ὑπὲρ in appendice Francfurtana. Augustanus secundus, Aldina vtraque, Felic. sic distinctum dant locum hunc λαβεῖν, τέτων ἐχὶ. Vossianus, teste Mountenego, dat τῆτον.

6. post ἔνι addit appendix Francfurtana λέγειν. nec non exemplum Aldinae Tayloranum, quorum amborum idem fons est, exemplum Pithoei.

Ibid. βέλτιον.] βέλτιςον Ald. P. Manut. Wolf. Laudianus, teste Mountenego, qui vulgatae suffragari ait Pithoeanum, Vossianum et Baroccianum. suffragatur item Leckeranus et Harley. et app. Fr.

8. ᾽ Φαίνοιντ᾽ ἂν Ald. Tayl.

Ibid. δοκιμάζειν.] γρ. δικάζειν Parisini primus et secundus.

10. τὰ abest a Meermanniano.

11. φήσειε κενὴν, δικαίως.] φήσειε δικαίως κενὴν. Aug. tertius. pro secunda voce dat Aug. secundus κοινὴν. λοιδορίαν ἂν εἶναι φήσειέ τις κενὴν Locker.

Ibid. τις ἄν.] ἄν τις Ald. Tayl. Pithoeanus. ἂν abest a Vossiano.

12. πώποτε.] ποτε Paris. primus, Vossianus, Baroccianus, Locker.

Ibid. τέτοις] ἐλέγχειν etiam est in texto Bauarici, sed superscriptum est γρ. τοιῆτον ἐλέγχειν. quae lectio si admittitur, addendum erit ὄντα.

14. δυοῖν ἕνεκα.] δυεῖν ἕνεκα Harley. Parisinus primus, supplem. Aug. primi. δυεῖν εἵνεκα Parisinus octauus. εἵνεκα Ald. Tayl.

Ibid. ἡγῆμαι συμφέρειν.] συμφέρειν ἡγῆμαι Bauaricus, Augustanus secundus et tertius.

19.16.

19. 16. καὶ τὰ τὰς.] genitiuum omittit Harley.

18. νῦν abeſt ab Aug. tertio, Harley. Bauarico, ſed in hoc ſuperſcriptum eſt καὶ νῦν.

Ibid. pro ηὐξήθη dant Laudianus et Baroccianus ηὐξύνθη.

20. αὐτῷ.] αὐτοῦ Pariſini primus et ſecundus, Auguſt. ſecundus, Aldina Tayl. Barocc. Meermann. Pithoeanus, Bauaricus, (ſed huic ſuperſcriptum αὐτῷ) et indices Aldorum et Fel.

Ibid. μὲν abeſt ab Aug. primi ſupplemento, ab Auguſtano ſecundo, a Laudiano, a Bauarico, ab Aldi et P. Manutii exemplis. verum in Aldi indice repraeſentatur. Mountenegus ex Aldino affert ἐγὼ μὲν ἦν. Sed in eo, quo vtor, eſt ἐγὼ γὰρ. aut ergo ille errauit, aut aliud ei exemplum Aldinum ad manus fuit a noſtro diſcrepans.

21. καὶ αὐτὸς abſunt ab Aug. primi ſupplemento. Solum αὐτὸς abeſt a Pariſino octauo. ἡγέμαι Aldina Taylori.

Ibid. εἶναι abeſt a Pariſino quinto, ab Aug. primi ſupplemento, a Bauarico et Meermann. καὶ αὐτὸς φοβερὸν τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστὸν [ſine εἶναι] Harley. Locker.

22. τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστὸν.] καὶ θαυμαστὸν τὸν Φίλιππον. Ald. P. Manut. Laudianus, Aldina Tayl.

Ibid. αὐτὸν abeſt a Bauarico, et Auguſtano ſecundo. αὐτὸν ἑώρων (ſic ſtructa vocabula) dat Harley.

24. ἡμετέραν.] ὑμ. Locker.

Ibid. τοκαταρχὰς.] τὰ κατ' ἀρχὰς P. Manut. v. Obſopoei annotationem ad p. 1, 1.

25. βελομένες.] βελομένοις Bau. appendix Francfurtana.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bauar. Meermann. Aldina Taylori.

19. 27. pro τῷ dant τὸ Aldinus Leſſingianus Pariſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Weimaranus, Auguſtani primi ſupplem. et Aug. ſecundus atque tertius, necnon Bauaricus, et Pithoeanus, item ed. Wolfii. ſed τῷ dat appendix Francfurtana. ego vtrumque copulaui. τῷ θρυλλέμενόν ποτε τὸ ἀπόῤῥητον Ald. Tayl.

Ibid. καταςκευάσαι.] καταςκευάσειν. Aldina Taylori, Laudian. Pariſini primus, ſecundus, quintus, Weimaranus, Meermannianus, Aug. tertius a noua manu, vetuſtior enim aliud neſcio quid, eraſum, dederat. item Pithoeanus et Felic. ſed appendix Francf. dat vulgatam, item Harley. In Bauarico eſt vulgata, ſed recentior manus duas obliquas parallelas virgulas ειν repraeſentantes ſuper αι adſcripſerat. Vulgatam eſſe in Voſſiano, Laudiano, et Barocciano, teſtatur Mounteneg.

pen. προσαγόμενον.] προσαγαγόμενον appendix Francfurtana, Laud.

vlt. ἡμετέραν.] ὑμετέραν Pariſ. primus et ſecundus, Locker. Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Pannonicus Obſopoei, Bauaricus, Meermann.

20. 1. πρότερον.] προτέρας Pariſinus octauus, Harley.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Pariſini ſecundus et tertius, Locker. Aug. primi ſupplem. Bau. Meerm. Aldus, (cuius index voluit vulgatam exhibere) index P. Manutii.

4. πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν.] ſic etiam Harley. et Locker. ſed πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν πολεμήσειν Aldus, P. Manutius. pro futuro dat aoriſtum πολεμῆσαι Pariſinus primus.

7. ἀεὶ.] αἰεὶ Pariſini ſecundus et tertius, item Bauar.

9. ἑαυτοῖς.] αὐτοῖς Pariſinus quintus.

10. ὀφείλει νῦν διὰ Ald. Tayl.

20. 12. καιρῷ.] καιρὸν Aug. secundus, forte voluit καιρῶν.

13. πρὸς τέτῳ Harley. sed ad πάρεστι, quod est in Wolfiana pro παρέστη, Taylor nihil annotauit.

14. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut.

15. ταῦτ' ἐγὼ λέγω.] ταῦτα λέγω. Aug. secundus, sine ἐγὼ.

Ibid. verba ab hoc ἢ ὡς ad alterum, quod est versu 16. absunt per librarii errorem a supplem. Aug. primi.

16. πιστεύσειν.] πιστεύσετον Laudianus, Pithoeanus, Augustanus secundus, Bauaricus, Meermann. Felic. sed appendix Francfurtana vulgatam dat, forsitan ex Aldo, item Harleyanus.

Ibid. αὐτῷ et ὡς absunt a Parisino octauo. αὐτῷ abest a Bauarico, sed in margine annotatum est cum signo γρ.

17. αὐτῶν.] αὐτῶν Parisini primus, secundus, tertius, septimus, Ald. P. Manut.

20. τῷ.] τῷ Paris. octauus.

Ibid. καὶ λιμένας absunt ab ed. P. Manutii.

21. προσειληφέναι Harley.

23. ταῦτα.] ταὐτὰ Augustani primi suppl. Aug. tertius, Bauar. Meermann. ed. Wolfii. sed appendix Francfurtana dat vulgatam et Locker.

Ibid. συμπονεῖν.] πονεῖν simplex Parisinus tertius.

24. φέρειν.] συμφέρειν Ald. Tayl. vna cum altero ferre. raro modo vsurpandi.

25. οἱ abest a Parisinis primo, secundo, quinto et septimo, ab Aldina Taylori, Aug. primi supplem. Aug. secundo et tertio, Bauarico, Meermanniano, Lockerano.

Ibid. καὶ πονηρίας absunt a Parisino octauo et Aug. tertio. τις abest ab Ald. Tayl.

20. 26. καὶ μικρὸν πταῖσμα.] in margine Bauarici ſcriptum eſt γρ. ἢ τὸ τυχὸν πταῖσμα. In Locker. eſt καὶ σμικρόν τι πταῖσμα.

21. 2. βραχὺν.] μικρὸν Pariſinus quintus. ἤνθηκεν Aldina Taylori. pro ἐπὶ dat Laud. ϖυνὶ.

3. τύχῃ.] τύχοι Pariſinus quintus et ſeptimus.

4. καὶ πλοίᾳ abſunt ab ed. P. Manutii.

6. ἰσχυρότατα.] ἰσχυρότερα Pariſinus primus, Aug. primi ſupplem. Meermannianus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. In Bauarico idem ſuperſcriptum eſt, ſed pro nulla habenda eſt haec varietas, nata ex errore librariorum, terminationem comparatiui et ſuperlatiui eodem compendio exarantium. ἰσχυρώτατα (per ω) dat Aug. ſecundus.

Ibid. ἕτως Weimaranus. Saepiſſime ἕτως ante conſonantem ſcriptum inueni, vt certus ſim, vanum eſſe praeceptum grammaticorum, ἕτω ante conſonantem, ἕτως ante vocalem inſequentem eſſe exarandum. ἕτω τῶν πράξεων (ſine καὶ) dat Harley.

8. ἐν abeſt ab ed. P. Manutii.

9. δὴ.] δὲ Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſinus primus, Locker. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. (ſed ſuperſcripto ὑ.) Ald. P. Manut.

Ibid. ἅμα abeſt a texto Bauarici, ſed ſuperſcriptum eſt. abeſt item ab Aug. ſecundo. ἅμα μὲν τοῖς Ὅλ. dat Harley.

10. λέγει.] λέγῃ Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus. Locker. λέγοι Harley.

11. ἕτως.] ἕτος Ald. P. Manut. Locker. Aug. ſecundus et tertius. In Aldinae Weimaranae dextro margine ſcriptum eſt ἕτω, in ſiniſtro ἕτως. In Bauarico vtraque lectio exhibetur.

14. ἀπαιτεῖν, καὶ.] ἀπαιτεῖν αὐτὸν καὶ Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. Aug. tertius. ſed medium

dium vocabulum erat in hoc a noua manu adiectum. Bauaricus cum vulgato consentit, sed superscriptum est γρ. καὶ ἀπαιτεῖν αὐτὸν. et idem est quoque in appendice Francfurtana.

21. 15. σκοπεῖσθε etiam Bauaricus dat, sed super extrema litera pictum est αι. σκοπεῖτε Locker.

Ibid. post τᾶτο superscriptum est in Bauar. γρ. καὶ δεῖ.

16. ἐρᾶσι etiam in Bauarico est, sed ῶ scripto super diphthongo. Verba οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις in Aug. primi supplemento literis minutioribus erant, pro scholio, superscripta.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Aug. 1. supplem. Bau. Meerm. Aldus, P. Manutius. Sed ἡμῶν ex Harleyano annotauit Taylor. pro καὶ ἔργον τι dat Aldina Taylori τὰ ἔργα. pro δεικνύειν dat Harley. δεικνύναι.

20. τὰ πράγματα.] τὰ ἔργα Harl. supplem. Aug. primi, appendix Francfurtana. vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

22. ἑτοιμότατ'.] ἑτοιμότερον Aug. primi suppl. In Aug. tertio videtur vulgata a prima manu fuisse, sed noua correxit ἑτοιμότερον. et hoc est quoque in appendice Francfurtana, et Harl. et Aldina Taylori.

23. ἀπιστᾶσι πάντες.] ἀπιστᾶσιν ἅπαντες Aug. primi supplem.

24. δὴ.] δὲ Ald. Felic. sed δὴ dat Locker. et Harl.

27. κἂν ταῦτα.] Bauaricus hoc dat in margine cum γρ. nam in texto dat κἀνταῦθα. hoc ipsum κἀνταῦθα reperi in Aug. sec. qui sic dat: κἀνταῦθα καὶ θελήσητε, ὥσπερ προσήκει καὶ δεῖ, παραινεῖν. Etiam Barocc. dat παραινεῖν.

pen. περαίνειν.] παραινεῖν Parisinus secundus, Meermann. Bauaricus in texto, (margo enim vulgatam exhibet) index Aldinae videtur etiam hoc dare

voluiſſe; reddit enim, ſolito ſibi errore, lectionem texti Aldini περαίνειν.

22. 3. ἐν μὲν προσθήκης μέρει ἐστί τις.] ἐν μὲν προσθήκῃ μερίς ἐστί τις Parilini ſecundus et ſeptimus, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam dat. In Auguſtano tertio videtur varietas a manu prima fuiſſe data, ſed corrector eam ad vulgatae modum reformauit.

4. σμικρὰ.] μικρὰ Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauar. Harley.

5. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. primi ſupplem. Harley.

6. τᾶτο.] τοιᾶτο Pithoeanus, et appendix Francfurtana, item Aldina Taylori, [qui tres codices omnes videntur vnus codex eſſe,] necnon Bauar. in texto, ſed margo dat vulgatam cum γρ.

7. νοσᾶσι καὶ abſunt a Bauarico, et ab Auguſt. ſecundo.

9. ἐβοήθησε.] ἐβοήθησαν Pariſinus primus, Barocc. Bauaricus, Meermann. Voſſianus, Aldina prior. ſed in poſteriore eſt vulgata.

Ibid. ὅποι.] ὅπῃ Ald. P. Manut. ſed ὅποι ex Harley. et Locker. annotauit Taylor.

Ibid. προσθῇ κἂν μικρὰν.] προσθείη ἂν μικρὰν Aug. tertius. σμικρὰν Locker.

14. αὐτὴν abeſt a Pariſino primo et Locker.

15. ἑαυτῷ.] αὑτῷ Pariſ. primus.

19. τὴν τᾶ διαπεράξασθαι.] τὴν διὰ τᾶ περάξασθαι Aug. tertius.

21. ἀσφαλῶς abeſt a Meermann.

23. αἰεὶ.] ἀεὶ Ald.

Ibid. ταῖς ϛρατιαῖς Harley.

Ibid. ἄνω τε καὶ κάτω.] ἄνω κάτω (ſine intermediis) Bauar. in texto. ſed margo vulgatam dat cum γρ. ἄνω καὶ κάτω (ſine τε) Harley.

24. ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις abſunt a Meermann.

22. 26. *πορίσωσιν.*] *ποιήσωσιν* Auguſt. ſecundus et Bauar. in texto, ſed margo Bauarici vulgatam dat cum *γρ.* Lambinus in indice ſic corrigit et diſtinguit *πορίσωνται ἕτως, ὅπως* — Wolf *ἕτως* e ſcholio irrepſiſſe ſuſpicatur.

27. *ἔχοντες* abeſt a Meermanniano. quod poteſt ferri. facile enim *ἐώμενοι* e praemiſſis ſubaudiatur. Librarius idem ad *διαθέσθαι* ſcholium adſcripſerat *ἦγεν πωλῆσαι.*

Ibid. *κεκλεισμένων.*] *κεκλειμένων*, more attico, Auguſtanus primus, et ſecundus, item Bauaricus. *κεκλημένων* dederat in Auguſtano tertio manus vetuſtior, quod item rectum eſſe poteſt, ad modum atticum, ſi ſub *η* iota ſubſcribatur. Sed recentior manus in hoc codice *η* cum *ει* mutauerat, nullo ſibilo addito.

23. 2. *πεζαίτεροι.*] *γρ. πεζέταιροι* margo Pariſinae, tacito auctore. Confirmatur haec lectio, quae vera eſt, ab Auguſtano primo. *πεζέτεροι* dat Meermann. Laud. *πεζέταιροι* dat ed. Wolfii, ſed app. Francf. et Barocc. vulgatam.

3. *συγκεκροτημένοι*] Scholium aderat in Meermann. hoc *γεγυμνασμένοι, ἠσκημένοι.*

4. *χώρᾳ.*] *ἡμέρᾳ* dat Ariſtides p. 256.

Ibid. *γεγενημένων* abeſt a Meermann.

6. *ἀδένων.*] *ἀδενῶν* Bauar. Sed ſic, vt ſuper duabus extremis literis exaratae eſſent hae duae aliae *ὸς.* vt eſſet *ἀδενός.*

7. *ἀγώνων καὶ πολέμ.* Aldina Taylori.

9. *πάντα αὐτῷ δοκεῖν.*] *πάντα δοκεῖν αὐτῷ* Bau.

10. *τἀνδρὸς* abeſt ab Aug. ſecundo et a Bauarico, ſed in hoc id exhibet margo.

11. *ἢ.*] *καὶ* Aldina Tayl.

13. *παρεωρᾶσθαι.*] *παρεῶσθαι* Pariſini primus et ſecundus, Harley. Lock. Barocc. Laud. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Bauaricus, (cum ſcholio ſuperſcri-

perſcripto καταφρονεῖσθαι) Auguſtanus primus, et eiusdem ſupplementum. item Auguſtanus ſecundus et tertius, vt et index Felic. item Laudianus, Baroccianus, Pithoeanus, et teſte Mountenego, Aldus quoque. Sed in meo Aldino vulgata eſt.

23. 14. ἐν ἐδενὸς μέρει εἶναι Locker.

15. καὶ abeſt a Pariſino primo.

16. οἵᾳς abeſt a Meermann.

21. μίμᾳς καὶ γελοίᾳς Locker.

23. αὐτὸν.] αὐτὸν cum aſpero Ald. P. Manut.

Ibid. καίτοι ταῦτα, εἰ.] καὶ τοιαῦτα εἰ Aug. tertius. καίτοι ταῦτα καὶ εἰ μικρὰ Aug. primus, et eiusdem ſupplem. Locker. textum Bauarici conſentit cum vulgata. Sed margo dat haec: γρ. ἐν ἄλλῳ [ſubaudi ἀντιγράφῳ] καὶ εἰ μὴ κρίνεται μεγάλα. In hac circiter regione adſcripſerat Taylor hanc animaduerſionem. [In oratione ad Philippi epiſtolam iisdem vtitur argumentis et paene verbis ad confirmandum populum contra Philippum, atque in hac oratione. mihi videntur profecto cum epiſtola Philippi, tum oratio aduerſaria multis aliis de cauſis indignae eſſe ea tempeſtate atque antiquitate, quas prae ſe ferunt.]

26. μὲν deeſt Ald. Tayl.

Ibid. ἐπισκοτεῖ etiam eſt in Auguſtano tertio, ſed e correctione. de vetuſta manu nil h. l. ſupereſt praeter primas quinque literas ἐπισκ. videtur vetuſtior librarius ἐπισκιάζει dediſſe. appendix Francfurtana dat ἐπισκοτοῖ, quaſi a verbo ἐπισκοτόω.

Ibid. τέτοις.] Sic etiam in texto Bauarici, ſed margo dat. γρ. τοῖς τοιούτοις.

pen. verba καὶ συσκιάσαι abſunt a Bauarico. Sed in margine hoc eſt ſcholium: συγκρύψαι ἀντὶ τοῦ συσκιάσαι.

Ibid. πταίσει.] πταίσει Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Ald. Tayl. Harley. Auguſtani primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana.

23. vlt.

23. vlt. πάντ'.] ταῦτα Parisini primus et secundus, Vossianus, Locker. Bauaricus, Augustanus secundus et tertius. Sed post ἐξετασθήσεται noua manus in hoc πάντα adscripsit. Aldina Taylori dat πάντ' ἐξετασθήσεται ταῦτα. δοκεῖ — ταῦτα ἐξετασθήσεται πάντα Paris. quintus, septimus, octauus. αὐτȣ̃ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. Harley. Aug. primus. Etiam appendix Francf. ταῦτα dat. In Aldina priore ταῦτα est, sed πάντα deest. contra in posteriore hoc est, illud abest. et huic posteriori consentit Felicianea.

24. 3. ἡμῶν abest ab Aug. primo et ab eius supplemento, item a Vossiano. σώμασί τε ἡμῶν appendix Francfurtana.

Ibid. ἕως.] τέως Parisini primus, tertius et septimus. Aug. primus et eius supplem. Aug. tertius, Bauar. Meermann. index Aldi, Harley. Lock. Aldina Taylori, Barocc.

Ibid. ἐῤῥωμένος.] ἐῤῥωμένως Paris. primus, tertius, septimus. Aldina Taylori, item index Aldi.

4. ᾗ τις.] τις ᾗ Aug. primus, et eius supplem. Harley. app. Francfurt.

7. σαθρὸν.] σαθρῶν Parisinus nonus, Laud. Aldus, Felic. Ad hunc locum istaec annotauit Wolf. [Quatuor codices legunt σαθρῶν; sed ego lego σαθρὸν.] Designat sine dubio Aldinam, Felicianeam, Manutianam, et Herwagianam.

Ibid. ȣ̃τω.] ȣ̃τως Aug. secundus.

Ibid. Vocabulum πόλεων et reliqua omnia insequentia aberant ab Augustani primi supplemento, vsque ad p. 27. 9. folio vno euulso.

8. ἂν deest Harleyano. πολεμȣ̃σιν Barocc.

Ibid. κακὰ.] κατὰ Ald. quod ad vulgarem modum correctum reperi in Aldino tam Lipsiensi, quo vtor, quam Weimarano, cuius mihi ad breue tempus vsura fuit, item in Lessingiano.

24. 10.

24. 10. συμπλακῇ.] συμπλεκῇ Aug. primus.

12. προσπολεμῆσαι νομίζῃ.] προπολεμῆσαι νομίζοι Parisinus octauus, teste margine Lutetianae. quamquam addubito de priore vocabulo, sitne id in eo codice scriptum, quod perhibetur. error non penes librarium resedisse videtur, sed penes illum, qui variantes ex eo codice collegit atque repraesentauit. cum προς volunt dare graeci librarii, scribunt πρ cum ο super ρ. Sic scriptum non est προ, sed προς. contra cum προ volunt dare, non superne pingunt ο super ρ, sed ei ad latus, more nobis consueto, ponunt. Exemplo esto locus p. 20. 7. vbi in Aug. primi supplem. legitur προ λαμβάνων, quod non est προλ. sed προσλ. Verum tamen etiam Taylor ad h. l. nostrum ex Harleyano προπολεμῆσαι annotauit, et νομίζοι in optat. Viderint, quibus Parisini codicis illius copia est, num huius obseruatiunculae ignorantia Morello fraudi fuerit.

13. λογισμῷ.] προνοίᾳ Dionysius p. 16.

14. ὅλον.] τὸ ὅλον Parisini quintus, septimus, octauus. item Aug. primus et Vossianus.

Ibid. παρὰ πάντ'.] παρ' ἅπαντα Harley. Paris. quintus et septimus.

16. δοίη.] γρ. δώῃ Paris. primus et secundus, item Barocc. et Bauaricus in texto, sed supra δοίη. In Augustano tertio dederat hoc vetustior manus, sed iunior id ad vulgatae modum reformauit.

Ibid. Lambinus post τύχην addi vult μᾶλλον.

17. ὑμῶν.] ἡμῶν index P. Manut. et Aldina prior, sed posterior vulgatam exhibet.

Ibid. αὐτῶν abest a Dionys.

Ibid. καὶ abest a Parisino secundo et tertio, item ab Aug. tertio.

18. κατὰ μικρὸν.] καταμικρὸν Ald. vno vocabulo, sed index Ald. dat vulgatam.

24. 20.

24. 20. ἡμῖν.] ὑμῖν Parisin. primus et tertius. Bauaricus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut. Dionysius.

Ibid. οἶμαι.] οἴομαι Dion.

21. αὖ τὸν.] αὐτὸν Paris. secundus, septimus, octauus. appendix Francfurt. Dionys.

Ibid. τοῖς abest a Parisino secundo, Augustano secundo, Meermann. Ald. item a texto Bauarici, sed eius margo dat γρ. ἐδὲ τῶν φίλων. abest item a Dionysio. Sed Ald. Taylori dat ἐδὲ τοῖς φίλοις, item Locker. et Harley.

22. verba ὑπὲρ αὐτῦ τι ποιεῖν omittit Dionys. et facile illis caream.

Ibid. μή τι γε.] μή τοι γε Harley. Locker. Aug. 2. et tertius, sed in hoc e correctione, nam vetustior manus dederat μή τε γε.

Ibid. δὴ.] δὲ Paris. primus et septimus.

23. τοῖς θεοῖς.] rursus articulum omittit Dionysius.

Ibid. ἐδὲ δὴ θαυμ. Harley.

25. μηδένα.] μηδὲ Bauar. sed margo dat μηδὲ καιρὸν μηδένα, μηδ' ὥραν.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Paris. quintus, Aldus, Felic. P. Manut. Sed Harley. et Locker. ἡμῶν.

27. ἃ δὴ.] ἐδὲ Parisinus primus, Aug. secundus.

Ibid. ἂν abest ab Augustano primo. Sed addi a Lockerano annotauit Taylor ad Wolfianam, cui ἂν etiam deest, de Harleyano nil commemorans. verba ἂν ἦν absunt ab Aug. secundo. θαυμαστὸν δή, εἰ μηδὲν ἀθηναῖοι ποιοῦντες Parisinus quintus.

25. 1. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα Aug. tertius.

3. ἰδίᾳ.] ἴδια Ald. a Felic. vnde nata est Wolfii ad h. l. annotatio haec. [Lego ἰδίᾳ.] in fine versus abest πολλάκις ab Aldina Taylori.

4. ὑμῖν.] ἡμῖν Parisinus septimus. ἐξῆν Aldina Tayl.

25. 4. *οἱ* abeſt a Pariſinis primo et ſeptimo, item ab Auguſtano tertio.

9. *καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον.*] Sic, praeter alios, etiam Lock. et Harl. horum vocabulorum ſecundum cum tertio abeſt Felic. et Paul. tertium autem cum quarto abeſt a Pariſino quinto.

11. *μηδὲ εἷς.*] *μηδεὶς* Bauar. Aug. ſecundus. Harl. Lock. Ald. Tayl.

13. *φιλίππῳ.*] *τῷ φιλίππῳ.* Meermann.

14. *ὁ χρόνος ἅπας.*] Sic etiam Harl. Lock. *ἅπας ὁ χρόνος* Ald. poſterior, quod correctum eſt in Weimarano et Lipſienſi Aldino *ἅπας ὁ χρόνος*, quomodo ipſe Aldus in editione prima dederat.

Ibid. *διελήλυθεν.*] *ἐλήλυθεν* Pariſinus ſeptimus.

17. *ἅπερ νυνὶ.*] *ἅπερ καὶ νῦν* Pariſinus octauus.

Ibid. *ποιέντων.*] *ποθέντων* dat textum Bauaric. ſed margo dat vulgatam cum *γρ.*

Ibid. *ὁ χρόνος ἅπας.*] *ἅπας ὁ χρόνος* Aug. ſec. Bauar. Harl.

19. *ἐκ χρησῶν.*] *ἐκ τῶν χρησῶν.* Pariſini primus, quintus et ſeptimus, Ald. Tayl.

20. *τῆς πόλεως γέγονε.*] hic ordo eſt etiam in Harl. *γέγονε τῆς πόλεως* Ald. Felic. P. Man.

Ibid. *διὰ τῶν αὐτῶν τέτων ἐλπίζετε πράξεων.*] *διὰ τέτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων.* Aug. ſecundus et Bauar. ſed in huius margine vulgata eſt adſcripta. Pro extremo vocabulo dat Pariſinus ſeptimus *τάξεων.*

22. *ἐστὶ* abeſt ab Harl.

24. *νυνὶ.*] *νῦν* Pariſ. primus, quintus, ſeptimus et octauus. Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. *φυλάξομεν* (in indicat.) in Harleÿ. et Lockerano a manu prima eſſe, annotauit Taylor, quia Wolfiana in coniunct. dat *φυλάξωμεν.*

25. 26.

25. 26. *αὐτῶν ἓν ὑμῶν.*] *αὐτῶν μὲν ἓν ἡμῶν.* Pariſ. ſecundus, tertius, octauus. Etiam in Bauarico, Aug. tertio et Meerm. eſt *ἡμῶν.*

Ibid. *ἔργον τοῦτο ἤδη.*] Sic et Harl. Lock. *τοῦτο ἔργον ἤδη.* Ald. Felic. P. Manut.

vlt. *ἀπ' αὐτῶν.*] *ἐπ' αὐτῶν* Aug. ſecundus, Laud.

Ibid. *κρίναντας.*] *κρίνοντας* Pariſinus quintus.

26. 1. *ἐπαίνε.*] *ἐπαίνων* Pariſinus quintus et ſeptimus.

3. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Pariſ. quintus et ſeptimus.

4. *ὑμῶν.*] *ἡμῶν* Pariſ. ſeptimus, Lock.

5. *πρώτων* Harl.

6. *ἐκφεύγειν* Ald. Tayl.

7. *ἰδίας.*] *ἰδίᾳ* Pariſ. tertius et octauus, Meermann. Barocc. Aldus, (cuius index tamen videtur vulgatam repraeſentare voluiſſe.) Felic. P. Manutius, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii, ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Lock.

10. *κἂν* etiam in Locker. et Harley. eſſe annotauit Taylor, quia Wolfiana merum *ἂν* exhibet.

11. *αὐτὴν* abeſt a Pariſino octauo, Harley. et a texto Bauarici, ſed eius margo dat, *γρ. καὶ αὐτὴν ὑμεῖς.* vbi copula non eſt oratori obtrudenda, ſed annotatori imputanda.

12. *ἐφεξηκότων.*] *ἀφεξηκότων* Aug. tertius. ſed paulo poſt facit cum vulgata.

14. *στρατιωτικῶν* Ald. Tayl.

15. *τὸ λυσιτελὲν ἕκαστος αὐτῶν χωρεῖσι* Aldina Taylori.

18. *δόντες.*] *δόντος* Aug. tertius ab antiqua manu, ſed iunior vulgatam ſuperſcripſit; quae vtique praeferenda eſt, tametſi etiam *δόντος* ferri et exponi poſſit, ſubaudiendo *τινὸς. cum imperatorum veſtrorum aliquis rationem rerum a ſe geſtarum vobis reddiderit.* nam *διδόναι λόγον* poteſt tam ille dici, qui repetit rationem,

eiusque reddendae facit copiam, quam qui reddit 'postulatam.

26. 18. τὰς abest a Parisino quinto.

Ibid. ἀνέσητε, τέτες ἀφίετε.] pro media voce dant ταύτας Parisini primus, tertius, quintus, septimus, octauus; item Vossianus, Augustanus secundus, et tertius, Bauaricus, Meermann. Aldus, index Felic. et P. Manutii, sed Lessingianus et Weimaranus τέτες adscriptum habent, quod etiam Wolfio placuit. Aldina prior dat ταῦτα, posterior ταῦτας, cum circumflexo.

19. περίεχει.] περιέχαι Aug. secundus.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Harl. Lock. Parisinus octauus, Aug. secundus, Aldus, index P. Manut. vulgatam dat index Aldi. vtramque Bauaricus, ὑ super ἡ scripto.

21. ἔχειν.] ἔχει Parisini quintus et octauus.

23. νυνὶ.] νῦν Parisini primus, quintus et octauus.

24. ἑήτωρ abest ab Aug. secundo, et tum ἑκατέρῳ dat idem in datiuo singulari.

Ibid. τέτῳ.] γρ. τέτοις Paris. tertius, item Aug. tertius a vetusta manu. Sed noua fini vocis ῳ superscripsit.

25. βοηθησόμενοι.] βοησόμενοι Felicianea, Parisini primus, secundus, quintus, septimus, octauus, Harl. Bauaricus, Augustani secundus et tertius, item Aldina posterior et appendix Francfurtana. nam Aldina prior dat βοηθησόμενοι.

Ibid. οἱ posterius abest a Parisino secundo, tertio, quinto et octauo, item ab Augustanis secundo et tertio, a Bauarico et Meermanni; item Vossiano et Harl. Aldina prior caret articulo, quem posterior dat.

Ibid. τριακόσιοι.] γρ. τετρακόσιοι Paris. tertius.

Ibid. προσενενέμησθε, (in plusquamperf.) quod Wolfiana dat, in nullo reperi. Est ergo inuentum ipsius Wolfii.

26. 26.

26. 26. δή.] δὲ Parisinus septimus.

27. ὑμῶν.] ἡμῶν Parisinus quintus.

pen. βελεύεσθαι.] βέλεσθαι Parisini primus et tertius, item Meermann. Lock. et Barocc. συμβελεύεσθαι Pithoeanus. Aldina Taylori.

27. 1. ὑμῶν.] Lambinus vult ὑμῖν.

Ibid. ἀποδώσετε.] idem Lambinus vult simplex δώσετε. v. Wolf. et Mounteneyum. p. 320.

4. ὑμῖν ex Harley. annotauit Taylor, quia in Wolfiana est ἡμῖν.

5. αἰεὶ.] αἰεὶ Paris. secundus et tertius, Bauar. P. Manut.

6. περιέσαι.] ἐξέσαι Parisini secundus et tertius, Bauar. (sed ei superscripta est vulgata) August. tertius, Meerm. Aldina Taylori, index Aldi.

Ibid. λέγω δὴ κεφάλαιον.] ὃ δὲ τέτων κεφ. Paris. octauus, Harl.

7. δή.] δὲ margo Lutetianae, ex Obsopoeo, et Lock.

Ibid. ὧν.] ὅσων Parisinus octauus, Augustani primi supplem. Harl. in Bauarico idem est superscriptum.

9. στρατεύσησθε.] στρατεύησθε Bauar. sed cum vulgata superscripta, item Harl.

Ibid. παριᾶσι.] παρεῖσι Paris. septimus.

10. αἱρεῖσθαι.] αἱρεῖσθε supplem. Aug. primi, et Bauar. sed ei vulgata est superscripta.

11. ἃ abest a Paris. primo et octauo et Barocc.

Ibid. εἶπη.] εἶποι suppl. Aug. primi.

Ibid. ποιῆτε.] ποιήσητε Aug. primi supplem. Aldina Taylori, appendix Francf.

vlt. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. primus, tertius, quintus, septimus, octauus, Aug. primi suppl. Aug. secundus, Bauaricus, qui clausulam dat hanc. ὀλυνθιακὸς β. ΗΗΔΔΔΔ. videntur itaque veteres huic orationi si-

χες 240. tribuiſſe. In Auguſt. tertio reperi has notas ηνΔΔΔΔ id eſt 190.

Ad Olynthiacam tertiam.

28. 1. Locum hunc recitat Scholiaſtes Hermogenis in prolegom. ad libr. *περὶ εὑρέσεως*. p. 352. *ἔν τισι λόγοις καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ προοιμίοις χρησόμεθα. δυσὶ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν. ὧν πρότερον μὲν· ἐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι — δεύτερον δὲ* [p. 29. 5.] *ὁ μὲν ἦν παρὼν καιρὸς.*

4. Sopater ad Hermogen. p. 313. 6. *δεῖ τὸν ἔμφρονα ῥήτορα θαῤῥοῦντάς τε παρὰ τὸ δέον τὰς συμβουλευομένας καταπλῆξαι, φυλαττόμενον ἐν τούτῳ τὸ εἰς ἀθυμίαν αὐτὰς ἐμβαλεῖν. ὅπερ καὶ ὁ ῥήτωρ ἐν τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν ἐκ προοιμίων ποιεῖ.* [designat h. l. pag. 28. 4.] *καὶ πάλιν ἀθύμως διακειμένας ἐγεῖραι καὶ φρονήματος ἐμπλῆσαι, φυλάττοντα* [lic] *κἀνταῦθα, ὅπως μὴ παραχθῶσιν εἰς καταφρόνησιν, καὶ ῥᾳθυμότεροι γένωνται. τοῦτο δὲ πρῶτος μὲν Ὅμηρος ἐποίησε — Δημοσθένης δὲ καλῶς ἐζήλωσεν, ἔν τε τῷ προειρημένῳ τρίτῳ τῶν ὀλυνθιακῶν, καὶ ἐναργέστερον ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης ἐκ προοιμίων.* [p. 57. 1.] *ὁρῶ μὲν — τὰ παρόντα πράγματα πολλὴν δ. ἔ.* etc.

30. 8. videtur ita diſtinguendum atque leg. eſſe *ἐκ ἂν ἄλλως ἔχοι νῦν.* iam facile non mutentur. *νῦν δὲ ἕτερος πολέμῳ καιρὸς ἥκει.* Iam vero alia occurrit belli gerendi oportunitas.

10. videtur ita eſſe diſtinguendum. *τὶ δή; quid tum?* quid id noſtra refert, quod tu iactas? Reſpondet. *χρησόμεθα* — Nempe, vtemur — aut ſi malumus cum aliis legere *χρησώμεθα*, age ſcil. vtamur —

15. dictio bene graeca eſt *θαῤῥεῖν τινα*, pro, ſecurus alicuius cauſa eſſe, nil mali ſibi ab eo metuere. citat h. l. Lexicon vetus apud Montfauc. Bibl. Coislin. p. 497.

30. 16.

30. 16. ἐπράξαμεν ἡμεῖς.] subaudi πρὸς αὐτὲς.

18. καὶ δυσχερὲς.] id est καὶ ταῦτα πάνυ τι δυσχερὲς. impedimentum aliquod, idque inprimis durum et impeditum.

Ibid. ἐφορμεῖν.] citat h. l. Harpocrat. h. v.

26. τῶν vncis inclusi, vt superuacaneum, quod si tamen seruetur, legendum erit τὸν ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα.

vlt. πρὸς ταῦτα.] ad res Phocenses, et atticas inprimis.

31. 4. ὅτι μὲν γὰρ.] addidi μὲν.

32. 2. θεῖσιν.] scil. non τὴν χάριν, sed τὸν νόμον.

4. ζημίαν.] id est αἰτίαν ζημίας.

9. ψήφισμα ἀδενὸς.] velim ἀδὲν interponi.

18. τῇ τάξει.] subaudi τῷ χρόνῳ.

20. ὑπάρχειν.] correxi ὑπάρχει in indicatiuo. reliqua iam praesto sunt, in promtu sunt.

23. post νῦν suspicor deesse καὶ πράξετέ γε. licebit vobis nunc recte facere; neque licebit solummodo, verum etiam facietis, si quidem recte agatis, aut (si alteram lectionem praefers) recte si sapiatis.

vlt. πολεμήσαιεν bene si habet, subaudiendum erit αὐτοὶ πρὸς Φίλιππον. Si bello aduersus Philippum strenuam dent operam. malim tamen aut πολεμηθεῖεν, scil. ὑπὸ Φιλίππε, si a Philippo armis infestis oppugnentur, aut cum numero codicum non contemnendo πολεμήσειεν ἐκεῖνος [subaudi αὐτοὺς, vel πρὸς αὐτὲς] si ille, Philippus, eos vltro bello lacessat.

33. 3. ἐάσαντες.] scil. γίγνεσθαι, καὶ ὃ κωλύσαντες αὐτά.

4. malim sic distingui et legi. αὐτῷ τότε nos, qui nostris ipsi manibus Philippo tanta decora et tanta emolumenta tum comparauerimus, τὲς αἰτίες, οἵτινές εἰσι, τέτων νῦν ζητήσομεν. eorum in causa qui fuerint,

et qui Philippum in tantum exaggerarint, nunc requiremus?

33. 9. malim ἥττηνται δ' ὅμως πάντες διὰ τὸς φεύγοντας. vniuersi, etiam qui strenue dimicassent, in fugam dati et clade perculsi sunt solorum culpa imbellium, qui in fugam se coniecissent.

27. μέγα.] subaudi πλεονέκτημα.

34. 4. post ἐνδέχεται videtur εἰ deesse. num penes vos futurum sit, vt in bellum exeatis.

5. num ἐ γάρ τοι σωφρόνων. refert hunc locum Hermogenes p. 250. in exemplis asperarum ἐννοιῶν, seu reprehensionum, a minoribus ad editiores profectarum.

6. τῶν τὸ πολέμ.] articulum priorem addidi. redit hoc τῶν non ad χρημάτων, sed cohaeret cum τι. τῶν τι τὸ πολέμ πραγμάτων. rerum aliquid ad bellum facientium. ἐλλείποντας δι' ἔνδειαν χρημάτων.

7. τὰ τοιαῦτα ὀνείδη.] vt dicamini, propter pecuniarum penuriam bello iusto et necessario deesse, atque culpa vestra committere, vt socii vestri pereant.

13. ἐδ' ἀτυχής τις εἰμὶ.] neque tam sum diis natus iratis, et astris infaustis. pronomen τις addidi.

15. citat h. l. Stobaeus p. 147. 26.

18. παριόντες praetuli vulgatae παρόντες. vulgata (id quod me iam iterum iterumque inculcare memini) penes me est lectio Morellianae.

19. ἔθει.] malim ἤθει. v. p. 35. 19.

23. citat h. l. Hermog. p. 197. de inuentione libro 4, cap. περὶ τροπῆς de dictione tropica. ἡ ῥητορικὴ πολυπραγμονεῖσα — ἕτω χρῆται τοῖς ἀλλοτρίοις ὀνόμασιν. οἷον· πρεπέτωσαν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἀντὶ τοῦ προσήκοντα.

27. recitat h. l. Dionysius Hal. Rhetor. p. 175.

35. 1. Apsines p. 701. λαμβάνεται δὲ [exempla] ἢ ἐξ οἰκείων, ἢ ἐξ ἀλλοτρίων. τὰ μὲν ἂν ἐξ οἰκείων ἀγωνιστικώ-

νισιπώτερα καὶ προτεχέστερα — ὡς παρὰ Δημοσθένει. ἐ γὰρ ἀλλοτρίοις, ἀλλ' οἰκείοις χρωμένοις παραδείγμασιν εὐδαίμοσιν ὑμῖν ἐξεσι γενέσθαι.

35. 7. συνήγαγον.] dedi ἀνήγαγον.

Ibid. num ὁ τοσαύτην χώραν. tantam, tam vastam ditionem, tam spatiosam, quantam scil. ab eo teneri inter omnes constat. Si nempe βασιλεὺς h. l. rex Persarum est. verum Tourellus de rege Macedoniae accipit.

15. Minutianus p. 148. in locis enthymematis. ἀπὸ πηλικότητος. ἔτως ἐκόσμησαν οἱ πρόγονοι τὴν πόλιν, ὡς μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων μηδεμίαν ὑπερβολὴν λελεῖφθαι.

21. εἶδεν.] correxi οἶδεν. *novit.* non *vidit.* v. p. 175. 1. et 689. 13.

23. εἰς περιουσίαν.] ad opulentiam inde colligendum. πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ἐξ αὐτῆς, καὶ πλέσιοι γίγνεσθαι.

vlt. ὅτι δὲ καὶ ἦθος ποιᾶν σφοδρότητα ἐδὲν κωλύει αἱ εἰρωνεῖαι δηλέσι πᾶσαι. οἷον· πῶς ὑμῖν ὑπὸ τῶν χρηστῶν τέτων τὰ πράγματα ἔχει. Hermog. p. 265.

36. 1. malim ὁμοίως ἢ καὶ παραπλησίως. similiter, aut saltim quodammodo, propemodum. vt hoc minus sit, quam illud.

Ibid. καὶ τὰ μὲν ἄλλα.] solet καὶ interdum responsiones exordiri. quomodo *atque* a Cicerone saepissime hoc pacto vsurpatur. v. paulo post hac pagina versu 16. et 38. 2.

3. non obloquar, si quis contendat, oratorem hic illam designare solitudinem, cum tu ab amicis desertus et desolatus in angustiis haeres. videtur tamen orator potius absentiam aemulorum in animo habuisse. quamquam nemo iam est, qui vobiscum de principatu Graeciae contendat, sed vos eum absque controuersia tenere et vsurpare possitis, quem tantis laboribus tantoque sanguine maiores vestri quaesiuere.

36. 11. citat h. l. Hermogenes p. 198. vbi Aldinus Herm. ſic exhibet ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸν αὐτὸς τηλικοῦτον ἠσκήκαμεν. et ἰσχυρὸς, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῶν γέγονε Φίλιππος.

25. καὶ νῦν.] ſubaudi ἔχει. quod tacite ſupplendum eſt e praemiſſo εἶχε.

37. 2. ὑμεῖς δ' ἐκνενευρισμένοι.] v. Koen ad Georg. Corinth. de Dialectis pag. 25. 26. et ibi Valckenaer. Hermog. p. 243. vlt. εἰ δ' ὑπερβαίνειν ἐπὶ πλέον αἱ τροπαὶ, σκληρότερον ποιοῦσι τὸν λόγον, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκνενευρισμένοι, καὶ τὸ πεπρακὼς ἑαυτὸν, καὶ τὸ λωποδυτεῖν τὴν ἑλλάδα. item p. 250. 14. Ariſtides de dictione ciuili p. 264. antep. vbi Ar. Aldinus vocabula καὶ περιῃρημένοι et γεγένησθε omittit. Verba Ariſtidis haec ſunt. καὶ τὸ διαβαίλλειν δὲ πρόσωπα ἔνδοξα, ὡς αὐτόπως ἔχοντα, σφοδρότητα ποιεῖ. ὡς· ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος — praeclara eſt Laur. Normanni ad h. l. annotatio pag. 473.

16. loco v. γενέσθαι dat Dionyſius Hal. ἑκάστῳ. vt hoc amplector, ita rurſus illud dimittere nolim, ſed arbitror ambobus copulatis primigeniam oratoris manum reddi, vt ſit conſtructio μείζων βλάβη ἐμοὶ ταῦτα εἰπόντι, ἢ ἑκάστῳ τῶν πεποιηκότων ἐκεῖνα γενέσθαι. quam vnicuique eorum, qui in cauſa fuerunt, vt iſtaec, quae dixi, ita vt dixi, euenirent. ἢ pone βλάβη addendum facile potuit in concurſu ſecum elidi.

24. non diſplicet Lambini λημματίων.

25. σιτίοις.] conſtructio paulo implicatior haec eſt: ἃ ἔοικε τοῖς σιτίοις τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι. imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 306. 27.

38. 1. σὺ μισθοφορὰν λέγεις.] id eſt δεῖν ἡμᾶς, δίκην ξένων, μισθὸν παρὰ τῆς πατρίδος φέρειν.

2. τὴν αὐτὴν ἁπάντων σύνταξιν.] ſcil. φημὶ δεῖν εἶναι. et protinus quidem, ſine cunctatione, ſine ambagibus, planis verbis aio, ciuium omnium eadem eſſe debere

debere ſtipendia; ſeu aio fas eſſe ciues ſingulos quosque ſtipendia ferre eadem.

3. 8. τὸ νῦν.] ſcil. συμβαίνει. tempora ſi qua incidant hi ſimilia, εἰ βελτίων eris vir fortis, ciuis bonus, ὑπάρχων στρατιώτης αὐτὸς, eo, quod miles ſis, non demum conſcribendus, neque exercendus, ſed iam conſcriptus dudum et exercitatus, et paratus ad inſeruiendum patriae, et quidem αὐτὸς, in corpore tuo, non alieno, quod in tui vicem mittas.

11. ἐν ἴσῃ τάξει reſpicit ex oppoſito ad praemiſſum ἀτάκτως. Nunc accipit quisque, ait, ſine certo ordine ſuum theoricum, alias plus, alias minus; aut alii penſiones ſpiſſiores, alii tenuiores; hoc menſe cum tuliſſet parum quid, praetereunt menſes rurſus complures, quibus prorſus nil auffert. Iam vero ſecundum eam diſpenſationem, cuius ego auctor ſum, vnusquisque menſe quoque ratam, et ſibi ſemper parem aufferet penſionem; et omnes penſiones ferent inter ſe pares, nemo ampliorem, quam alter.

12. λαμβανέτω.] Dionyſius in vita Iſaei p. 108. ed. Sylb. (ſeu noſtrae p. 335. T. VII. oratorum graecorum) vbi totum hunc locum recitat, παραλαμβάνων dat, e memoria, ni fallor, aut alias addendum ſit ὠφελήσει.

14. πλὴν μικρὸν] interponit Dionyſius τι.

15. τὴν αὐτὴν cohaeret cum τάξιν, non praemiſſo, ſed inſequente verſu 17. Conſtructio eſt ἡγαγον τὴν πόλιν εἰς τάξιν, ποιήσας [id eſt διὰ τοῦ ποιῆσαι] τὴν αὐτὴν τάξιν τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ λαμβάνειν etc.

17. ἔχοι.] ſubaudi ποιεῖν. facere poſſit.

23. αὐτὸς addidi, et verſu 26. καὶ μεγάλων.

Varietas lectionis ad Olynthiacam tertiam.

27. 2. Argum. καί τι.] καί τι καὶ κατορθῶν Ald. Tayl. καίτοι καὶ κατορθῶν Gonuill. καίτοι dat etiam codex Obſopoei.

27. 3. *ὁ δὲ δῆμος*] *ὅ τε δῆμος* codex Obſopoei.

Ibid. *οἵ τε ῥήτορες.*] *καὶ οἱ ῥήτ.* appendix Francfurtana. *ὅ τε δῆμος καὶ οἱ ῥήτορες παρακαλοῦσιν ἐπὶ τιμωρίαν* Aldina Taylori.

4. *παρακαλοῦντες.*] *παρακαλοῦσιν* Pariſinus quintus et Aug. primi ſupplem. appendix Francfurtana.

Ibid. *τιμωρίαν.*] *τιμωρίᾳ* Bauar. Aldus. Sed codex Obſopoei conſentit cum vulgata.

Ibid. *Φιλίππῳ.*] *τῷ Φιλίππῳ* Pariſ. quintus.

Ibid. *ὁ δὲ δημοσθένης δεδοικὼς.*] *δεδοικε τοίνυν ὁ δημοσθένης* appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Pariſ. quintus et ſupplem. Aug. primi, codex Obſopoei, qui hoc vulgatae praefert.

7. *ὀλιγωρήσωσι.*] *ὀλιγωρήσουσι* Bauar. codex Obſopoei. Aldina Tayl.

Ibid. *διὰ.*] *καὶ διὰ* Pariſ. ſeptimus.

8. *ἐπισκώπτει.*] *ἐπικόπτει* Bauar. Auguſtani primi ſupplem. et Feliciani editio, vnde Wolf in farragine repetiit, hanc lectionem probans. item Codex Obſopoei, qui pariter hoc praefert.

9. *σώφρονα.*] *σωφρονεῖν* Aug. ſecundus. f. voluit *καὶ τὸ σωφρονεῖν.*

Ibid. *τὴν γνώμην μεθίεσι, λέγων.*] haec quatuor verba abſunt a Bauarico. verba duo priora etiam a Pariſino quinto abſunt.

pen. *νῦν* abeſt ab Aug. 1. ſuppl.

28. 2. *περὶ δὲ τὸ.*] *περὶ δὲ τῷ* Aldina Taylori, ſupplem. Aug. primi. app. Francf.

3. *σπεδάζεσιν.*] *φροντίζεσιν* Ald. Tayl. Gonuill.

Ibid. *ἐν δὲ τούτῳ.*] hic et Gonuill. particulam *δὲ* omiſit Wolf ſecundum Felicianeam.

4. *καὶ τῆς περὶ τῶν.*] *καὶ περὶ τῆς τῶν* Aug. 1. ſuppl. codex Obſopoei.

6. *ἐπιτιθέντας.*] *ἐπιθέντας* Aug. ſecundus.

28. 6.

28. 6. γράψασιν.] γράψεσιν Aug. primi ſupplem. Ald. Taylori.

7. δεηχθῆ.] δεήσῃ Bauar. dedi de meo ἵνα ἄδεια ᾖ.

8. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo, Aldina vtraque.

Ibid. ὅλες.] ὅλως Aug. ſecundus et Bauaricus.

9. ἀναξῆναι.] διαναξῆναι appendix Francfurt. Aldina Taylori.

10. πολλῇ abeſt a Bauarico et Aldina Taylori.

Ad orationem ipſam.

28. 2. εἰς.] πρὸς Harley. Aldina Taylori, Aug. primi ſupplem. et Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta. πρὸς etiam appendix Francfurtana dat.

Ibid. τὰ abeſt ab Aug. tertio.

3. πρὸς.] εἰς Pariſ. primus, quintus, ſeptimus, Aldus, P. Manut.

5. γινομένους.] γιγνομένους Bau. Ald. P. Manut. ſed haec neque ſupra annotaui, neque poſtmodum annotabo.

Ibid. δὲ abeſt ab ed. P. Manut.

6. πεισώμεθα.] πεισόμεθα Pariſ. octauus, Aug. ſecundus.

10. αὐτῆς.] αὐτῆς (cum leni) Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus.

11. μάλ' ἀκριβῶς.] μεγάλ' ἀκρ. Auguſt. tertius e correctione.

pen. ἐχὶ πάλαι.] ἐ πάλαι Auguſt. ſecundus, Bauaricus in texto, ſed vulgata ſuperſcripta.

vlt. προλαβεῖν εἶναι ἡμῖν.] πρ. ἡμῖν εἶναι Aug. primi ſupplement. P. Manut. ὑμῖν εἶναι Aug. ſecundus, indices Aldi, Feliciani, P. Manutii, item Harl.

29. 1. σώσωμεν.] σώσομεν Aug. 2. P. Manut. Fel.

3. voc. τρόπον in Aug. tertio ſtat poſt ἐκεῖναν, item in Aldina Taylori et Meermann. Index Aldinus exhibet

exhibet τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεταί τις καὶ ὃν τρόπον, ἐξέσται σκοπεῖν. quae eadem lectio etiam in texto Bauarici eſt, ſed vulgata in margine cum γρ. annotata.

29. 4. ὀρθῶς.] ὅμως Pariſ. ſeptimus.

6. καὶ νῦν abſunt a Bauarico et Aug. ſecundo.

7. Φροντίδος.] κοροντίδος in texto Bauarici eſt, vulgata ad modum ſcholii ſuperſcripta. Sed iſtud non intelligo, mendoſum ſine dubio.

Ibid. δεῖται.] etiam in Bauarici texto ſic eſt, ſed ſuperſcriptum eſt γρ. δείκνυσιν. quod non magis, atque illud ſuperius, intelligo.

8. χαλεπώτατον.] χαλεπώτερον Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

12. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Bau. ſed ὑ ſuperſcripto. βουλεύεσθαι Aldina Taylori.

14. ἐὰν.] ἂν Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem.

Ibid. Auguſtanus ſecundus ita dat diſtinctum ὑπομένειν τοῦτο, θεωρῶντας —

16. ὡς abeſt a Pariſino quinto. quod ferri poteſt, ſi pro πᾶν optetur πόσον.

17. πᾶν.] πόσον Pariſ. quintus, et octauus, Aug. primi ſupplem. Harley.

18. πράγματα abeſt a Bauarico.

20. ὅτε.] ὅταν Aug. primi ſupplem.

23. μὲν abeſt a Meermann.

Ibid. μεμαντηριῶν.] μαιμακτηριῶν Aug. primi ſupplem. Bauaricus, cum ſcholio αὐγαστος. Ald. P. Manut. Ad v. ἑκατομβαιῶν adſcriptum eſt in Bauar. ἀπρίλιος, ad μεταγειτνιῶν, μάϊος, ad βοηδρομιῶν, ἰούνιος.

24. γιγνομένῳ.] γιγνομένων Harl. Pariſ. octauus. γενομένῳ Aug. primi ſupplem.

29. 25. *μέχρι πέντε καὶ τετταράκ. ἐτῶν.*] v. Nos ad Lyſiam p. 127. TAYLOR.

pen. *τέτε* prius abeſt a Pariſino octauo et Harl.

Ibid. *τέτε τε μηνὸς.*] *καὶ τέτε τε μ.* Aug. 2.

vlt. *μόγις.*] *μόλις* Pariſini tertius et octauus, Aug. primi ſupplem. Bauar. Meermann. Ald. P. Man. ſed Obſopoei codex facit cum vulgata.

30. 1. *ἔχοντα χαρίδημον κενάς.*] *ἔχοντα κενὰς χαρίδημον* Bauaricus, Auguſtani ſecundus et tertius.

2. *ἀργυρίε.*] *ἀργύρε* Pariſinus ſeptimus.

Ibid. *γὰρ* etiam Bau. dat in texto, ſed ſuperſcriptum *δὲ*.

Ibid. *Φίλιππος.*] *ὁ Φίλιππος* Bauar.

Ibid. *ἢ* in exitu verſus.] *καὶ* Ald. Felic. ſed append. Francfurt. vulgatam dat. item Ald. Leſſingianus et Ald. Taylori.

4. *ἀφήκατε.*] *ἀφεῖτε* Aug. primi ſupplem. *ἀφίετε* Bauarici textum, ſed margo vulgatam dat cum *γρ. νομίσαντες ἀφεῖτε τὴν ἀποζολὴν* Ald. Tayl. intermediis omiſſis.

Ibid. *τὸν ἀπόζολον.*] *τὴν ἀποζολὴν* Aug. primi ſupplem.

6. *ἐβοηθήσαμεν.*] *ἐβοηθήσατε* Pariſini quintus et ſeptimus.

Ibid. *ἐψηφισάμεθα.*] *ἐψηφίσασθε* Pariſ. quintus.

7. *νῦν ἡμῖν.*] abſunt ambo haec vocabula ab Auguſtano tertio, poſterius abeſt ab Auguſtano ſecundo. In Pariſino quinto eſt *ὑμῖν*.

Ibid. *τότε* abeſt a Bauarico, ſed ſuperſcriptum eſt minoribus literis, tanquam ſcholium.

9. *ἦκε. τὶς ἔτος; δι' ὃν.*] Lambinus ſic diſtinguit. *ἦκε. τὶς; ἔτος, δι' ὃν* — in Aldina et Felic. eſt *ἥκει.* in praeſ. Abeſt *ἔτος* a Pariſinis, tertio, ſeptimo et octauo, a Bauarico, ab Harley. ab Auguſtani primi ſupplemen-

plemento, ab Aldina posteriore, a Laudiano. Appendix Francfurtana ἦκει. τὶς ἔτος;

30. 10. ταὐτα.] ταῦτα Paris. tertius et septimus.

Ibid. δὴ.] δὲ Par. septimus.

Ibid. χρησόμεθα.] χρησώμεθα Paris. quintus, Aldus, et quia Wolfiana quoque sic dat, annotauit Taylorus vulgatam per *o* ex Harley.

11. ἂν.] εἰ Paris. tertius.

Ibid. βοηθήσετε.] βοηθήσητε Paris. tertius, Aug. secundus.

13. ἔσεσθε πάντα.] πάντα ἔσεσθε Bauar. Augustani secundus et tertius, Aldus, P. Manutius. Sed inuersum ordinem annotauit Taylor ex Harleyano.

15. ἔτε φίλιππος.] ἔτε μὲν γὰρ φίλιππος Paris. septimus.

18. πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν.] πόλιν ἐφορμεῖν μεγάλην Meermann. Harley.

Ibid. ἑαυτῷ.] αὐτῷ Paris. quintus et septimus, Aug. primi suppl.

21. ἐθρύλλεν.] ἐθρύλλεν Meerm. et sic passim reperi verbum hoc simplici λ exaratum. Sed ille merus est mos librariorum, nil significans, neque praecipiens, et ne dignus quidem annotari. Hoc pacto sunt, qui verbum ἀγγέλλειν nunquam geminato λ exaratum dent, sed semper simplici.

Ibid. τέως in Bauarico est velut scholium superscriptum.

Ibid. νυνὶ.] abest ab Aug. secundo. In Parisinis tertio, quinto, septimo et octauo est νῦν, item in Aug. primi supplemento, in edd. Aldi, Felic. P. Manutii.

23. καὶ προθύμως absunt a Parisino septimo.

24. εἰ καὶ καθυφείμεθα Ald. Taylori.

26. τῶν abest a Paris. quinto, septimo et octauo, a Bauarico, ab Aug. primi supplemento. Etiam in Aug. tertio videbatur deletum. Consentit in hoc

versu

verſu Aldina cum vulgata. verum tamen index Aldinae, quod ſaepe facit, lectionem texti pro variante refert. vnde Wolf. in indice Herwagiano repetiit. Voluerunt ſine dubio ὑμῖν ſubiicere pro ἡμῖν. Felicianus in texto dat ὑμῖν, in indice ἡμῖν.

30. vlt. καταϛρεψαμένῳ.] καταϛρεψομένῳ (in futuro) Aug. ſecundus.

31. 1. εἰς τᾶτο abſunt ab Aug. tertio. Sed noua manus adſcripſit poſt ποιήσειν.

2. ἐγγύθεν.] ἐκεῖθεν Aug. tertius.

3. βοηθὲς ἑαυτῷ.] βοηθὸν αὑτῷ Pariſ. quintus et ſeptimus. In octauo ſolummodo fuit αὑτῷ, non item βοηθὸν. Conſentiunt huic in hoc ſolo Aug. primi ſupplem. Ald. P. Manut.

4. ὅτι γὰρ.] Sic etiam Harley. et Ald. Tayl. ὅτι μὲν γὰρ Ald. P. Manut. Felic.

7. δὴ abeſt a Pariſ. quinto et ſeptimo.

8. λέγε ex Harleyano annotauit Taylorus, quia Wolfiana dat λέγετε.

10. καθιϛᾶτε.] Sic Aldina prior et Felic. καθίϛατε Bauar. Aug. primi ſupplem. et ſecundus, Harleyanus, item Aldina poſterior.

11. θῆσθε.] θῆτε Pariſinus primus. θεῖσθε Laudianus. Wolf. mauult θέσθε.

13. δὲ.] δὴ Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Auguſtanus ſecundus, appendix Francfurtana.

14. τὲς.] Wolf. mauult τῶν. quod et mihi aliquando in mentem venit. Aut omitti plane voluit Wolf. articulum.

15. διανέμεσι θεωρικὰ.] διανέμεσιν ὡς θεωρικὰ Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

17. ἀθυμοτέρες.] ῥᾳθυμοτέρες Pariſini quintus, ſeptimus et octauus, Aug. primi ſupplem. Pithoeanus, appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

31. 18. *τὴν τε τᾶ βέλτισα.*] medium articulum omittit Harley.

19. *ἀσφαλῆ.*] *ἀσφαλῶς* Pithoeanus, Aldina Taylori.

20. *γράψοντα.*] *γράψοντα* (in aoristo) Paris. tertius, quintus, septimus et octauus.

21. *σκοπεῖτε.*] *σκοπῆτε* Aug. primi supplem. *σκοπεῖσθε* Aug. secundus.

22. *ὑφ' ὑμῶν.*] *ἀφ' ὑμῶν* Paris. quintus.

23. *περιγενέσθαι* Harley.

penult. *γε.*] *μὲν* margo Parisinae, tacito auctore.

Ibid. *τέτες αὐτὲς.*] *τὲς αὐτὲς τέτες* Aug. primi suppl. appendix Francfurtana.

32. 1. *ἔβλαψε.*] *ἐβλαπτε* Bauar. Aug. secundus.

2. *θεῖσιν.*] in texto Bau. est *θήσειν*, sed vulgata legitur in margine.

Ibid. *δι' ἧς ἂν ἅπαντες.*] *δι' ἧς ἅπαντες ἂν* Aug. primi suppl. Meermann. Ald. P. Manut. *δι' ἧς ἅπαντες ἄμεινον ἂν* Harley.

4. *γενέσθαι.*] *γίνεσθαι* Paris. tertius.

Ibid. *εὐτρεπίσαι.*] *εὐπρεπίσαι* Aug. secundus.

Ibid. *μηδαμῶς* abest ab Aug. secundo.

5. *μηδένα ἀξιῶτε.*] *μηδὲν' ἀξιοῖτε* Aug. secundus.

6. *παρ' ὑμῖν.*] *παρ' ἡμῖν* Aldus in texto, et in indice. index P. Manutii.

10. *ἄξιόν ἐστιν.*] *ἐστὶν ἄξιον.* Aldus, P. Manut. Sed vulgatum ordinem ex Harley. Taylor annotauit.

11. *ὑμᾶς.*] vt Harley. *ἡμᾶς* P. Manut.

13. *γράφει.*] *ἂν γραφῇ* Paris. quintus, septimus, et octauus, Aug. primi supplem. In Aug. tertio fuit ab antiquiore manu vulgata lectio, sed recentior correxit ad modum, quem dant codices modo indicati. Conuenit Bauaricus, in cuius texto est *περὶ ὧν γράφει ἢ διαπράξασθαι.* Sed superscriptum est *ἂν* pone *ὧν*, et in *γράφει* superscriptum est *η*. non displicet haec lectio,

lectio, ἢ περὶ ὧν ἂν γράφῃ, quae est in Harleyano, (in subiunctiuo actiui) διαπρ. Wolfio probatum fuit ἂν γραφῇ in aor. passiuo, idemque Mounteneyo approbauit.

32. 18. τάξει.] πράξει Laud.

19. δεῖ προσεῖναι.] προσεῖναι δεῖ. Aug. primi supplem. Harley.

20. ὑπάρχειν.] ὑπάρχει (in indicatiuo) Parisini quintus, septimus et octauus, Augustani secundus et tertius. Aldus. P. Manutius. Felic.

21. v. P. Victor. Var. Lect. 6. 15. Taylor in Herwagiana sua.

23. ποιῆτε.] φρονῆτε Paris. septimus et octauus. Harley.

24. ἢ deest Harley.

26. εἰ.] ἂν Paris. quintus, septimus, octauus, Harley. a quo etiam proximum μὲν deest.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν Paris. quintus, septimus, octauus.

Ibid. τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος.] προείληφε τὰ χωρία ὁ ἄνθρωπος August. tertius, cum quo Meerm. conuenit, in hoc vno discrepans, quod ὁ omittit.

27. εἰ δὲ καὶ ταύτης τῆς χώρας κύριος Harley.

vlt. πολεμήσαιεν, ἑτοίμως σώσειν.] πολεμήσειεν ἐκεῖνος, ἑτοίμως σώσειν. Parisini quintus, septimus, octauus, Harley. Aug. primi supplem. et Aug. tertius, sed in hoc noua manus ἐκεῖνος vt inserendum superscripserat. vtramque lectionem praefert Bauaricus, infra vulgatam, supra πολεμήσειεν, sed sine ἐκεῖνος. Pithoeanus ita dat. εἰ ἐκείνῳ ἑτοίμως πολεμήσειε. item Aldina Taylori; vnde Mounteneyus coniicit leg. εἰ ἐκεῖνος πολεμήσειε. πολεμήσαιεν ἐκείνῳ dat appendix Francfurt.

33. 1. πολεμῆνταϛ.] πολεμῆσιν appendix Francfurtana, Bauar. ſed vulgata ſuperſcripta.

2. ἡμέτερα.] ὑμέτερα Aldus, P. Manut.

3. ταῦτα abeſt a ſupplem. Aug. primi, Harley.

4. συγκατασκευάσαν[τες.] συσκευάσαντες Pithoeanus, Aldina Taylori.

5. τέτων abeſt ab Aug. tertio, ſed eſt a noua manu ſuperſcriptum. item abeſt ab Harley.

Ibid. αὐτοὶ.] αὐτοῖς Bauar.

7. ἐδδ[.] ἐ Pariſ. quintus et ſeptimus.

8. καὶ abeſt a Pariſ. primo, quinto, ſeptimo et octauo, ab Harley. ab Aug. primi ſupplemento, et a ſecundo, item Bauarico.

9. τῶν.] ſic eſt in texto Bauarici quoque, ſed ſuperſcriptum τᾶ. inuerſo ordine in Aug. tertio hoc eſt in texto ſcriptum, illud a iuniore manu ſuperſcriptum.

Ibid. ὅμως.] ὁμοίως Pariſinus octauus, Auguſt. primi ſupplem. Harley. Aldina Tayl. quo admiſſo legendum ſit ἥττηνταϛ δ' ὁμοίως πάντες, διὰ τ. φ. δ.

10. φεύγοντας.] φυγόντας Aldus, Felic. P. Manut. Aug. tertius a prima manu. ſed corrector ad modum vulgatae reformauit; editio Wolfii, ſed Harley. et appendix Francfurtana dant vulgatam.

18. ἐν ὀλίγῳ.] ἑνὶ λόγῳ Pariſ. octauus. ἐν ἑνὶ λόγῳ appendix Francfurtana. Harley. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ Pariſ. quintus, Auguſt. primi ſupplem. index Herwag. Ald. Tayl.

19. περὶ τῶν πραγμάτων Ald. Tayl.

21. συναμφότερα.] ἀμφότερα ſimplex Pariſ. tertius, Aldus, Felic. P. Manutius. Sed codex Obſopoei conſentit cum vulgata.

Ibid. ὑμῖν ἔχει.] ὑμῖν ἔχοι Aldus. ſed liber Weimaranus primam vocem mutat cum ἡμῖν. ἡμῖν ἔχοι P. Manut. et Felic. et Wolfiana, et ideo Taylor quoque ὑμῖν ex Harley.

Harley. annotauit. εἰ δ' ἕτερον ἡμῖν ἔχει Aug. ſecundus. Voluit ἕτερος.

33. 22. καὶ primum abeſt ab Aldino. Sed reſtituit Obſopoeus e ſuo codice, non otioſum iudicans abeſt item a Felicianea. ſed annotauit Taylor ex Harl.

23. κρείττων.] κρεῖττον Aug. ſecundus. ſcil. λέγει, vel συμβουλεύει. in vulgata ſubauditur ῥήτωρ ἐστί, vel συμβουλευτής.

vlt διόπερ.] διὸ Aug. primi ſupplem.

Ibid. ῥᾷξον.[ῥᾷον index Herwag.

Ibid. ἐᾶν.] εἶναι Aug. ſecundus. errore peruulgato, e more nouae Graecitatis orto, cui εἶναι, praeter infinitiuum, etiam tertia perſona ſingularis praeſentis indicatiui eſt.

34. 4. μισθὸν.] μισθὸς index Herwag.

5. ἔτοι.] ἔτι Meermann. et Aldinus Hermogenes.

6. τῶ πολέμω.] τῶν τῶ πολ. Aug. primi ſuppl. Bauaricus. Harley.

10. στρατευομένοις.] στρατιώταις Pariſ. ſeptimus.

11. καὶ abeſt ab Aug. primi ſuppl.

Ibid. τηνάλως (vno λ) Bauar. Harley. et ſic permultis in libris paſſim locorum exaratum reperi, ſed impoſterum non annotabo.

13. ἀτυχὴς εἰμι.] ἀτυχής τίς εἰμι Aug. primi ſuppl. Harley.

14. ὠφελεῖν.] ὠφελῆσαι Pariſ. quintus, ſeptimus et octauus, Aug. primi ſuppl. Harley.

17. ἡμῶν.] ὑμῶν Pariſ. ſecundus, Aug. primi ſuppl.

18. παρόντες.] παριόντες Pariſ. octauus, Aug. primi ſupplem. Bauar. Aldus, Felic. ſed appendix Francfurtana et Ald. Tayl. et codex Obſopoei conſentiunt vulgatae. In Auguſtano tertio eſt quidem παρόντες quoque, ſcholium tamen ſuperſcriptum hoc, οἱ δημηγορῶντες, ducit ad παριόντες.

34. 18. μιμῆνται.] καὶ μιμῆνται Aug. secundus.

19. τέτῳ τῷ εθει καὶ τῷ τρόπῳ.] sic Harleyanus. τέτῳ τῷ τρόπῳ καὶ τῷ εθει Ald. Fel. Manut. τέτῳ τῷ εθει καὶ τῷ τύπῳ Aug. secundus.

21. ὁμώνυμον ἐμαυτῷ.] ὁμώνυμον ἑαυτῷ Aug. sec. ὁμώνυμον τὸν ἐμαυτὲ Paris. quintus, sept. octau. Aug. primi suppl. Harl.

22. πεφήνασι.] πεφύκασι Aug. secundus.

24. ἡδονῆς καὶ absunt a Paris. octauo, ab Aug. primi supplem. a Bauarico. verum tamen in huius margine vulgata cum γρ. est annotata. absunt item ab appendice Francfurtana.

26. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Paris. quintus, septimus, octauus.

pen. ἔχοι.] ἔχῃ Aldus, Meermann.

Ibid. τῶν τ' ἐπὶ.] particulam τ' omittunt Aldus, Felic. et P. Manut.

Ibid. τῶν προγόνων.] articulum noua manus in Aug. tertio adscripsit.

Ibid. ἔργων abest a Dionysio p. 175. fine.

vlt. ἐφ' ὑμῶν.] vt Harley. ἐφ' ἡμῶν Aug. primi suppl. Dionysius. ὑφ' ὑμῶν Aug. secund.

35. 1. ὑμῖν χρωμένοις.] inuertit Dionysius.

3. γίγνεσθαι Dionys.

5. νῦν abest a codice Obsopoei, a Parisinis secundo et tertio, ab Aug. tertio et Meermanniano. pro ἑξήκοντα, quod Wolfiana dat, Taylor τετταράκοντα ex Harleyano annotauit.

7. συνήγαγον.] ἀνήγαγον Bauar. Aug. primi supplem. Harl. Pithoeanus. appendix Francfurtana.

Ibid. ταύτην τὴν χώραν ἔχων.] sic Harley. ταύτην ἔχων τὴν χώραν Aldus, P. Manut.

9. πεζῇ.] πεζοὶ Paris. octauus, Bauar. Aldina Taylori, Dionysius, Harley.

13. τοιῆτοι.] τοιαῦτα codex Obsopoei.

35. 14.

35. 14. ἔν τε.] ἐν sine copula Dionys.

Ibid. καὶ τοῖς ἰδίοις.] καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις Paris. primus, secundus, tertius, codex Obsopoei, Bauar. Augustani secundus et tertius, Meerm. Aldina Taylori, Dionysius.

15. τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα.] τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα Aug. primi supplem. Harley. in Augustano tertio sic legitur κάλλη τοιαῦτα κατεσκεύασαν. sed noua manus post κάλλη superscripsit τοσαῦτα καὶ.

18. λελεῖφθαι.] λειφθῆναι Dionysius.

20. τὴν Μιλτιάδ.] articulus abest ab Harley. Aug. primo, Dionysio.

21. εἶδεν.] οἶδεν Paris. secundus, tertius, quintus, septimus, octauus, Augustani primus et secundus, Bauar. Meermann. in texto, sed in huius margine alia manus vulgatam annotauerat; item Aldus, Felic. P. Manutius, Dionysius.

Ibid. ποτ' ἐστὶν.] ποτ' ἄρ' ἐστὶν margo Lutetianae, tacito auctore. Harley.

22. γείτονος] ἥττονος Paris. octauus, Harley.

23. ἐπράττετο αὐτοῖς.] αὐτοῖς ἐπράττετο Aug. primus, Dionysius, Harley.

24. τὸ κοινὸν.] καὶ τὸ κοινὸν Paris. quintus.

Ibid. αὔξειν ἕκαστος.] ἑκάστῳ (sic) αὔξειν Aug. primus. ἕκαστος αὔξειν Harley.

26. ἐκτήσαντο.] ἐκέκτηντο Dionys.

pen. ἐκείνοις, οἷς εἶπον, χρωμένοις Ald. Tayl.

vlt. ὑμῖν.] ἡμῖν Paris. secundus, Bauaricus, Meermannianus.

Ibid. τῶν νῦν.] τότων Paris. quintus, septimus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. Hermogenes, Ald. Tayl.

36. 1. καὶ παραπλησίως.] ἢ παραπλ. Paris. quintus, septimus et octauus, Pithoeanus, Ald. Tayl. Aug. primus, et tertius, sed in hoc noua manus ἢ

ſcripſit in loco vetuſtioris lectionis eraſae. item appendix Francfurtana, Harley.

36. 1. καὶ ſecundi loco eſt οἷς in Pariſ. primo et tertio, Bauarico, (ſed in hoc vulgata eſt in margine annotata) item Meermann. et indice Aldi. vtrumque dat Auguſt. tertius, οἷς καὶ τὰ. Lectionem οἷς ſi admittis, addendum erit ad τὸ πολλὰ aliquid huiusmodi, τῶν πεπραγμένων, aut τῶν πεπολιτευμένων. καὶ ſecundum plane abeſt a Dionyſio.

2. πολλ' ἂν ἔχων.] πολλὰ ἔχων Dionyſius, Harl.

6. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. octauus, Bauar. Aug. ſecundus et tertius, Meermann. Aldus, Paul. Manut.

Ibid. ἀντιτάξασθαι.] ἀντᾶραι Dionyſ.

Ibid. δ' abeſt a Dionyſio.

7. αὐτῶν abeſt ab Auguſtano ſecundo.

Ibid. Super βραβεύειν in Aug. primo ſuperſcriptum eſt ſcholium οἰκονομεῖν.

8. In margine Bauarici erat ſic: γρ. χώρας. οἰκίας. τῆς ἀμφιπόλεως. (forſitan e ſcholio.) ſed in texto erat οἰκείας.

9. ἀνηλώκαμεν.] In Bauarico, et hic, et fere vbique locorum, vbi verbum hoc occurrit, ſuperſcriptum ſuper η eſt α, aut contra.

12. τηλικοῦτον.] τοιοῦτον Harl.

Ibid. ἠσκήκαμεν.] ἠσκήσαμεν Aug. primus et Bauar. Ald. Tayl. ἐκτησάμεθα Aug. ſecundus.

13. ἐμοὶ et πόθεν ἀλλοθεν, nec non verſu proximo ἀλλ' ὦ τῶν in Aug. primo attritu obliterata. pro hoc tamen ibi videbatur olim fuiſſe. ἀλλ' ὦ 'γαθὲ. In appendice Francfurtana ad h. l. haec ſunt annotata. [Poſt Φίλιππος loco ſigni interrogatorii punctum reperitur] in illo nempe codice, qui fundus fuit iſtius annotationis, quem ſuſpicor Pithoeanum fuiſſe.

14. αὐτῶν abeſt a Bauarico. idem et Harley. dant ὁ Φίλιππος, item Dionyſ.

36. 16. ἂν.] δὴ Dionyſius.

Ibid. εἰπεῖν τις.] τις εἰπεῖν Ald. P. Manut. ſed alteram lectionem Taylor ex Harleyano annotarat.

Ibid. κονιῶμεν.] κοινῶμεν Ald. ſed Weimaranus correctum dat, ſecundum vulgatam. aegre quoque fert Mounteneyus Aldinam lectionem a Wolfio fuiſſe ſeruatam. eſt quoque κονιῶμεν in Felic. et appendice Francfurtana, et Harleyano.

18. λήρας.] κλήρες Dionyſius.

Ibid. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Dionyſ. Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

19. πτωχῶν πλέσιοι.] πτωχῶν ταχὺ πλέσιοι Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Harl. Ald. Tayl. Auguſtani primus et tertius, ſed in hoc ταχὺ erat a noua manu ſuperſcriptum.

20. ἐξ ἀδόξων.] ſic eſſe in Aldino, quo vtor, teſtor, tametſi Oblopoeus in illo Aldino, quo ipſe vſus eſt, ait fuiſſe ἐξ δόξων, id quod errori operarum typographicarum tribuit.

23. ηὔξηται] ηὔξηκε Pariſinus ſecundus, vtramque lectionem dat Bauaricus, infra hanc, iſtam vulgatam ſupra.

24. τέτων] τέτο Bauar.

Ibid. Dionyſius ſic dat. Ἢ δή ποθ' εἶχεν ἅπαντα καλῶς.

26. δεσπότης] καὶ δεσπότης Pariſ. octauus, Harl. pen. δήμε καὶ τῶν ἄλλων Ald. Tayl.

37. 1. τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι.] οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν Bauar. Aug. tertius, Meermann.

4. συμμάχες.] καὶ συμμάχες. Ariſtides τέχνης p. 264. Pariſ. octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Harley. hic Taylor coniecturum ſuam adſcripſerat: f. σύμμαχοι — γεγένησθε.

5. ἐὰν.) ἂν Dionyſius.

Ibid. μεταδιδῶσι.] μεταδῶσι Aug. primus. Dionyſius. Harley.

37. 5. θεωρικῶν.] Bauar. etiam ſic in texto; ſed ſuper ω erat ο paruum exaratum. ita eſt in Dionyſio, ſcil. θεωρικὸν. Hermogenes p. 250. locum hunc e memoria recitans ita dat. ἀγαπῶντες, εἰ θεωρικὰ ἢ βοίδια πέμψουσιν ὑμῖν εἰς τὰς ἑορτάς.

6. βοίδια.] βοηδρόμια appendix Francfurtana, Ald. Tayl. Pariſini ſecundus et tertius, Auguſtanus ſecundus, Meermann. Pithoeanus, index P. Manutii, Bauaricus in texto, ſed margo dat vulgatam. Auguſtanus tertius dat βοΐδια, ſed e correctione, eraſa vetuſta lectione. Obſopoeus teſtatur, in Aldino ſuo ſe reperiſſe βοηδρόμια, in Pannonico autem ſuo βοΐδια. Ego vero in Aldino meo plane lego βοΐδια. Verba eius haec ſunt. [Pro βοηδρόμια, vbi etiam ab Aldo appoſita eſt ſtellula, neque tamen alia ſtellula indicata, reperi βοΐδια in antiquo meo.]

7. ἀναυδρότατον.] ἀναυδρειότατον Parif. primus, ſecundus cum γρ. (quod indicio ſit, in illo vtramque lectionem fuiſſe exhibitam) codex Obſopoei. Bauaricus dat vulgatam in texto, margo autem haec annotat. γράφεται καὶ ἀνδρειότατον εἰρωνικῶς. In appendice Francfurtana hoc idem ἀνδρειότατον eſt.

8. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus et tertius, Meermann. index Aldi. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ἐπάγουσιν.] ὑπάγουσιν. Pariſinus ſeptimus, Pithoeanus, Aldus, Felic. P. Manutius. (Sed eorum indices cum vulgata conſentiunt.) editio Wolfii. Sed appendix Francfurtana dat vulgatam ἐπάγ. item Harl.

9. τιθασσεύουσιν.] Simplex figma in media voce dant Auguſtani primus et ſecundus.

Ibid. αὐτοῖς.] αὐτὲς Pariſinus ſeptimus.

12. ἄττα.] ἄττα (cum aſpero) Auguſtanus primus et Bauar.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo et Dionyſio.

37. 13.

37. 13. τὸ abeſt ab ed. P. Manutii et Felicianea. Sed eſt in Harley.

Ibid. poſt ἔχειν ſtat ſigla haec in Auguſtano tertio, επν vtrinque puncto ſingulo ſepta. Quod interpretor ἐπίλογος.

14. δήμητρα.] δήμητραν Aug. ſecundus, Harley. quod facile purget creberrimus vſus.

Ibid. μείζων.] γρ. μεῖζον Pariſ. ſecundus et ſeptimus. Sic et Aug. primus et Bauar. ſed hic in texto, vulgata ſuper verſu ſcripta, pari modo Aug. tertius dat e correctione μεῖζον. vetuſtior enim manus vulgatam dediſſe videtur. Auguſtanus ſecundus dat μείζω, quod ſic ferri poteſt, vt βλάβη ſit nominatiuus pluralis a nomine ſubſtantiuo generis neutrius βλάβος.

16. γενέσθαι] ἐκάστῳ Dionyſ.

17. ἀεὶ.] ἀεὶ Aldus.

Ibid. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Meermann.

18. ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι.] ἐὰν ἦν ἔτι καὶ νῦν Pariſinus octauus, Harley. Aldus. eadem lectio in Bauarico eſt ſuperſcripta, cum γρ. (id eſt γράφεται.) nam in texto vulgatam dat. ἐὰν ἦν ἀλλὰ καὶ νῦν γ' ἔτι Pariſini quintus et ſeptimus, item Aug. tertius e correctione. vetus enim manus in eo vulgatam dederat. In Meermanniani texto vulgata legebatur quidem, verum iunior manus lineola ſubiecta induxerat, atque in margine ſcripſerat iſtaec. γρ. ἐὰν ἦν ἔτι καὶ νῦν. In Laudiano quoque eſt ἔτι καὶ νῦν. Verba ἐὰν ἦν vsque ad ἐθῶν obliterata erant in Aug. primo, vt legi non poſſent; item rurſus verſu 9. vsque ad ἀξίως. In appendice Francfurtana ſic eſt, ἐὰν ἦν, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν ἀπαλλαγέντες.

19. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε Aldus et Meermannianus, ſed recentior manus ſuper tertio ε appinxerat

η. et ſic quoque in proximo χρήσεσθε verſu 22. vbi tamen Aldus χρήσησθε dedit, cum vulgata conſentanee. particulam τε pone στρατεύεσθαι omittit Harley.

37. 22. χρήσησθε.] χρῆσθαι Aldina Tayl. Aug. primus, Harley. appendix Francfurt.

23. κτήσασθε.] κτήσεσθε Aug. primus et ſecundus, Harley. Bauaricus vulgatam dat, ſed η ſcripto ſuper diphthongo.

24. λημμάτων.] Lambini index dat λημματίων in diminutiuo.

25. καὶ γὰρ ἐκεῖνα ἔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν Harley.

27. ἐξὶν deeſt Harley.

pen. ὠφέλειαν ἔχειν.] ἔχειν ὠφέλειαν Aug. primus, Harley.

vlt. ταῦτα τὴν.] ταῦτα καὶ τὴν Meermann.

38. 1. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus ſecundus. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

Ibid. ὑπαύξοντα Ald. Tayl. citat h. l. ſed mendoſe, Dionyſius Halicarn. p. 108. vnde excerpendae ſunt variantes.

3. ἁπάντων erat in Bauarico cum γρ. ſuperſcriptum. infra enim, hoc eſt in texto, legebatur ἀπ' αὐτῶν.

Ibid. τῶν κοινῶν erat in Bauarico ſuperſcriptum. textus enim dabat τῶν καινῶν. ἵνα τῶν καινῶν, τὸ μέρος λαμβάνων ἕκαστος Dionyſ.

4. εἰς abeſt a Pariſinis ſecundo et tertio. item a Bau. ſed vulgata ei cum γρ. ſuperſcripta eſt. εἰς τᾶϑ' ἕτοιμος ὑπάρχοι. ἔξεστιν. Pariſinus octauus. Harley. Auguſtanus tertius conſentit cum Pariſinis ſec. et tertio, ſed vulgata eſt in margine cum adſcripto κείμενον, quo indicatur, ea texti eſſe verba, non ſcholium. In Meermanniano prima manus poſt παρέχοι ſcripſerat τᾶϑ' ὑπάρχοι, ſed noua haec verba tranſuerſo calamo induxerat, et eadem verſu ſuperiori inter πόλις et εἰς cum

cum hoc signo, quod non intelligo, ☞ adscripserat. *εἰς τᾶτο ἕτοιμος ὑπάρχοι* Aug. primus. in appendice Francfurtana est [*ὅτε δέοιτο ἡ πόλις, τᾶθ' ὑπάρχοι.* item *ἐν τᾶτο ἕτοιμος ὑπάρχει.* fort. *ἐν τάτῳ*] Dionysius sic exhibet: *ὅτε δέοιτο ἡ πόλις, τᾶτο παρέχῃ.* Aldinae Taylori desunt vocabula *ὅτε δέοιτο ἡ πόλις.* eadem dat *εἰς τᾶθ' ἑτοίμως ὑπάρχῃ.*

38. 6. *εἰ* abest a Bauarico, vitiosius h. l. dat Dionysius.

7. *συμβαίνει δή τι* Ald. Tayl.

8. *οἷον.*] *οἷα* Dionys.

Ibid. *τὰ νῦν* est in texto Bauarici, sed super *ὰ* est scriptum *ὸ*.

9. *λημμάτων.*] *χρημάτων* Parisinus octauus. Harl.

10. *ὑμῶν.*] *ἡμῶν* Parisini secundus et tertius. Augustani primus, secundus et tertius, Bauaricus, Meermann. Dionys.

Ibid. *ὅσα* abest a Meermann.

11. *ἀτάκτως νῦν.*] *νῦν ἀτάκτως.* Aug. primus. Harl.

12. *λαμβανέτω.*] *λαμβάνων* Bauar. in texto, sed super *ὠφελεῖ* superscriptum est *γρ. λαμβανέτω.* vnde colligo, in libris quibusdam ita fuisse exaratum. *ὅσα ἔτος νῦν ἀτάκτως λαμβάνων ἐκ ὠφελεῖ, ὠφελείτω ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβάνων.* Dionysius dat *παραλαμβάνων.*

Ibid. *ἃ*] *ὅσα* Harl.

13. *πράττεσθαι.*] *γρ. πράττειν* Parisinus secundus. fuit ergo in illo altera quoque lectio.

14. *μικρὸν.*] sic Harley. *μικρῶν* Paris. primus et secundus, sed hic cum *γρ.* item tertius. nec non Augustani primus et secundus. Meermann. Aldus, Felic. Paulus Manutius. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra. *πλήν τι μικρῷ* Dionysius.

38.14. *ἀταξίαν.*] *ἀξίαν* Aug. tertius. Sed ille codex perquam erat mendosus. *τὴν ἀταξίαν δὲ ἀνέλων* Ald. Tayl.

17. *ἔχοι.*] *ἔχει* Parisini tertius, quintus, septimus, octauus. Aldus, P. Manut. In Augustano tertio dederat antiquior manus vulgatam, sed recentior substituit alteram lectionem.

Ibid. *ὅτε.*] *ὅπε* Parisinus septimus, cum in Frankfurtana seu Wolfiana hic esset *ἕτω*, Taylor ex Harleyano annotauit *ὅτε*.

18. *ἐγὼ ποιῶσι.*] *ποιῶσιν ἐγὼ* Aug. primus, Harley.

Ibid. *ποιησόντων.*] *ποιόντων* Harl. Aldina Taylor. Parisini quintus, septimus, octauus. Aug. primus. In Augustani tertii texto est vulgata, sed superscripta est altera, *ποιέντων*, quae etiam in appendice Francfurtana est.

20. *τῶ δεῖνος.*] In Bauarico et Aug. tertio superscriptum est scholium *τῶ χάρητος.* in appendice Francfurtana *τῶ χάρητος δηλονότι.*

21. *γίνεται.*] *γέγονε* appendix Francfurtana, Ald. Tayl.

23. *ὑμᾶς ὑπὲρ.*] *ὑμᾶς αὐτὰς ὑπὲρ* — Aldus, P. Manut. Sed *αὐτὰς* ab Harleyano abesse annotauit Taylor.

Ibid. *ἀξιῶ.*] *ἀξίως* Aug. tertius.

25. *ὑμῖν.*] *ἡμῖν* Aldus, Herwag. vbi Taylor adscripsit *ἴσως ὑμῖν.*

26. *καὶ καλῶν.*] absunt ab ed. P. Manutii. Contra habent ista verba Parisinus octauus et Aug. primus, sed addunt iidem haec *καὶ μεγάλων.* Editio Felicianea sic dat. *μετὰ πολλῶν κινδύνων κτησάμενοι*, reliquis omissis. Sed vtrumque, tam *καὶ καλῶν*, (quod vtraque Aldina dat) quam *καὶ μεγάλων*, (quod abest ab Aldinis) reperit Taylor in Harley.

38. vlt.

38. vlt. ἅπασι.] πᾶσι Parisini quintus, septimus, octauus. Harley. ἅπασιν ὑμῖν συνοίσειν Ald. P. Manut. eadem est in Aug. primo verborum constructio, nisi quod ibi πᾶσιν est. ὑμῖν πᾶσι συνοίσειν μέλλῃ Ald. Tayl. in Bauarico adscripta haec est clausula ὀλυνθιακὸς γ̄. HHH ΔΔΠ. (325.)

Ad Philippicam primam.

40. 1. Citat h. l. Hermogenes p. 177. 1. vbi Aldina sic dat: εἰ μὲν περὶ καινῆ τινος πρὸτίθετο πράγματος λέγειν, ὦ ἀθηναῖοι. et versu 6. πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήκασιν ἔτοι. item p. 277. vbi sic disputat. τῇ προοιμίᾳ ἡ μὲν πρόταsις, ὅτι δεῖ καὶ νεωτέρᾳ ὄντος, καὶ πρώτῃ λέγοντος, ἀνέχεσθαι· αἱ δὲ ταύτης κατασκευαί, ὅτι μηδὲν οἱ πρεσβύτεροι τῶν δεόντων εἰρήκασιν ἐπὶ πολλῶν ἐκκλησιῶν. καὶ εἴ τινες ἄλλαι. ἃς δὴ κατασκευὰς πρὸταξε τῆς προτάσεως. Item Scholiastes ad Hermogenis p. 226. his verbis p. 385. ed. Ald. ὀρθώσας, τετέχι κατ' ὀρθὴν πτῶσιν προφέρων τὸν λόγον — πλαγιάσας δὲ — μερίσας δὲ. οἷον· εἰ μὲν περὶ καινῆ τινος πραγμ. πρὸτίθετο λέγειν. ἢ ἔτω· Κροῖσος ἦν, λυδὸς μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων. συμπλέξας δὲ —

3. τῶν εἰωθότων.] scil. γνώμην ἀποφήνασθαι.

13. Hermogenes p. 364. in capite περὶ δεινότητος proponit hanc cogitationem in exemplis earum ἐννοιῶν, quas appellat παραδόξας, καὶ βαθείας, καὶ βιαίας, καὶ περινενοημένας.

15. τὶ ἔν ἐστι τοῦτο.] super artificio rhetorico huius loci ita disputat Aristides de dict. ciu. p. 182. vbi recitatae illi celebri sententiae τὸ χείριστον ἐν τοῖς παρελληλυθόσι, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει subiicit istaec: καὶ ἐνταῦθα τὸ μὲν χωρὶς διαστάσεως ἦν ἂν εὐθὺς ἐπαγαγεῖν· ἐδὲν γὰρ τῶν δεόντων ποιοῦντος

ὑμῶν.

ὑμῶν. πῶ ἔν ἡ διάσασις; ἐν τῷ διὰ μέσε, ἐν ᾧ διαξήσας λέγει· τὶ ἓν τοῦτό ἐσιν; ὅτι οὐδὲν τῶν δεόντων —

41. 4. malim τῇ τε τότε ῥώμῃ.

8. Sopater ad Hermog. p. 313. εἰ δέ τις ἐν τῇ τελείᾳ τῶ δυνατῶ ἐργασίᾳ μὴ δύνηται χρῆσθαι τῇ ἀντεξετάσει, ἑτέρως αὐτὸ μεθοδεύσομεν, καὶ διὰ παραδειγμάτων τὸ δυνατὸν κατασκευάσομεν. ὥσπερ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν κατὰ Φιλίππε· εἰ δέ τις ὑμῶν — Μεθώνην. καὶ ἑξῆς. οἷς ἐπάγει· εἰ τοίνυν ὁ Φίλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην — ἐκτήσατο δύναμιν.

10. ταῦτα addidi, quod praeter caeteros, etiam Sopater omisit.

20. ἔρημος ὢν.] correxi ἔρημον ὄντα. cohaerent hi accusatiui cum πολεμεῖν versu 18.

22. ἐκτήσατο δύναμιν.] dedi ἐκτήσατ' ἂν δύν.

25. citat h. l. Stobaeus p. 201. 8.

vlt. πολέμῳ.] dedi πολέμε νόμῳ.

42. 8. ἑτοίμως.] dedi ἕτοιμος.

15. Sopater ad Hermog. p. 315. εἰ μὲν ἔχοιμεν δεῖξαι, ὅτι δίκαιον ἢ συμφέρον ἐστὶ τὸ προκείμενον, τοῦτο κατασκευάσομεν. εἰ δὲ μή, ἐρῶμεν, ὅτι ἐκ ἄδικον, ἢ ἐκ ἀσύμφορον. ἔστι δὲ αὐτῷ τὸ παράδειγμα καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι. μὴ δυνηθεὶς γὰρ κατασκευάσαι, ὅτι δυνατόν ἐστι λυθῆναι τὴν Φιλίππε δύναμιν, ἐπὶ τὴν ἀντίφασιν χωρήσας ἔφη· μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνῳ πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. ἐκ ἀδύνατον γὰρ λυθῆναι τὴν Φιλίππε δύναμιν ἐν χρόνῳ, τήν γε ἀπό τινος ἀρξαμένην χρόνε.

22. citat h. l. Harpocr. v. ἀποξροφῆν.

43. 1. citat. h. l. Harpocr. v. περιτοιχίζεται. vbi admonet, aliis in exemplis legi περιτοιχίζεται.

2. Hermogenes p. 253. κῶλα τραχέα τὰ βραχύτερα, καὶ ἃ μηδὲ κῶλα, κόμματα δὲ καλεῖν ἄμεινον. οἷον· πότε ἓν, ὦ ἄ. ἀθ. πότε ἃ χρὴ πράζετε etc.

item

item p 415. in capite de interrogatione. ἡ πρὸς τοὺς ἀκούοντας πεῦσις. οἷον· πότε ἔν etc.

43. 4. ἡγεῖσθαι.] subaudi εἰ μὴ ἀνάγκην.

7. αὐτᾷ assumsi ex Aug. 2. pro vulgari αὐτῶν. hic loci, hoc ipso in foro. nunc tamen poenitet facti, quod non potius e Felicianea αὑτῶν restituerim, cum aspero. percontari e vobismet ipsis. idem est ac si dixisset ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

16. τᾶτο εἴ τι πάθοι.] aut τι est delendum, aut τᾶτο cum τάτων, quod Pithoeanus dat, est mutandum. horum quicquam, scil. aduersam valetudinem, mortemue.

17. vulgatam ὑπάρξει, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελόμεθα, καὶ τᾶτο ἐξεργάσαιτο, correxi marte meo sic ὑπάρξῃ· [ἡ γὰρ — ἐπιμελομένη etc. nam quae fortuna semper melius nobis prospicit, quam nosmet ipsi nobis prospicere solemus, ea etiam hoc facile efficiat, vt scil. Philippus siue morbo periculoso et diuturno tentetur, siue rebus humanis prorsus eripiatur.

24. ἑτοίμως.] dedi ἑτοίμως.

44. 4. καινὴν.] nouum appellat apparatum, requirens nouos milites atque recentes, nouas naues, noua arma, vetusta, diuturno vsu detrita, reprobans.

6. ταχὺ et τήμερον accipienda sunt materialiter. qui iugiter vobis haec verba occentant. *Cito*, *cito*, et *hodie*, *hodie*, facite id, quod suadeo.

8. ἀλλὰ.] subaudi ἕτος ἂν μάλιστα λέγοι εἰς τὸ δέον.

9. τὶς ἡ πορισθεῖσα.] deleui articulum. ad proximum πόθεν subaudi πορισθεῖσα.

10. ἕως.] praetuli τέως.

14. post ἐπαγγέλλεται videtur ἄλλο deesse.

Ibid. Hermogenes p. 215. ad h. l. alludens. ἡ μὲν ἂν ὑπόσχεσις, κατ' αὐτὸν φάναι τὸν ῥήτορα, ὕτω μεγάλη. vbi H. Aldinus pro ὑπόσχεσις dat ὑπόθεσις.

44. 25.

44. 25. merus error operarum Aldinarum videtur is esse, vt ἐκ ante παρασῆναι ingereretur. quod si tamen non prorsus contemnendum est illud ἐκ, possit oriri suspicio, leg. esse ἐκ πολλῶ παρασῆναι. iam dudum ei in mentem venisse, vel certum et ratum fedisse. v. Doruille ad Chariton. p. 391.

26. ὡς ὑμεῖς.] sententia postulat ὡς εἰ ὑμεῖς. nam in ὁρμήσαιτε versu vltimo definit protasis huius periodi.

27. ὥσπερ εἰς Εὔβοιαν] subaudi ποτε ὡρμήσατε. vlt. f. ἴσως ἂν καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσαιτε. si vos, vt olim in Euboeam inuasissetis, — ita in se quoque fortassis, [id est, id quod facile fieri posset] irruatis; rem eam esse haud contemnendam.

Ibid. ἔτοι παντελῶς.] citat h. l. Hermogenes p. 90. 1. vbi Herm. Aldinus a Crispiniano haud parum discrepat. nam Portus ibi vulgatam demosthenicam exhibuit. Hermogenes Aldi sic refert: ἔτι παντελῶς δ' εἰ μὴ ποιήσετε νὴ Δία, ὡς ἔγωγε κρίνω, εὐκαταφρόνητον ἔσαι. ἵνα ἢ διὰ τὸν φόβον εἰδὼς εὐπρεπεῖς ὑμᾶς ἀπόσχηται, ἢ παριδὼν τ. ἀ. λ.

45. 1. τᾶτο] τὸ ὁρμᾶν ἐπ' αὐτὸν puta. etiam in ditionem eius armis infestis haud inuadatis, (quamquam aio vos id facere oportere) dummodo ad id faciendum parati sitis, haud aspernabitur id Philippus.

12. Hermogenes p. 187. ἐσὶ καὶ ἀπαγορευτικὸν σχῆμα, ὃ ἐπιμεῖναν πνεῦμα λέγεται, οἷον ὅταν λέγῃ. μή μοι μυρίας, μηδὲ δισμυρίας etc. facile patet subaudiri λέγε. aut λεγέτωτις. Super dictione τὰς ἐπισολιμαίας ταύτας δυνάμεις mirifica grammaticorum veterumque atque recentiorum dubitatio, nodum in scirpo quaerentium; quod equidem miror, et vocis natalibus et orationis serie prodente statim velpaulo attento cuique in mentem venire necesse est, significari copias, quarum spes submittendarum imperatoribus foris agentibus fiat a S. P. Q. A. per literas ad eos missas, quae copiae scriptae quidem

sint

sint in membranis, vt paulo post submittendae, nunquam vero reapse mittantur. Papiervölker, die zwar wohl aufm Papiere stehen, niemahls aber zum Vorscheine kommen, noch im Felde erscheinen. In exemplum interpretationum a veteribus super hac dictione traditarum proponam locum Etymologici M. ἐπιτολιμαίους στρατιώτας ἀγελαίους εἶπε Δημοσθένης, παρὰ τὸ τόλος, τὸ στρατός.

45. 13. ἀλλ' ἤ.] spiritum asperum cum leni, et articulum cum particula mutaui, ἀλλ' ἤ, quod in dictione Demosthenis tantundem est atque ἀλλὰ simplex; aut ἀλλὰ μόνον. sed solummodo.

18. num leg. ἔξει, εἰ καὶ γλίσχρως πως ταῦτ' ἐθελήσετε ποιεῖν, etiamsi tenuiter modo ista facere velitis. an sic: ἔξει, καὶ πῶς· εἰ ταῦτ' ἐθελήσετε ἀκούειν, ἐγὼ φράσω. si vultis audire, dicam.

19. ξένους bene habet. coeperat orator de milite mercenario docere: interim longam parenthesin interponit. tum velut oblitus occoepti sermonis de vniuerso exercitu pedestri conscribendo, cuius pars longe maxima miles mercenarius erat, sententiam dicit.

46. 3. εἶναι addidi.

5. post ἱππαγωγὸς addit Robortellus Annotat. (p. 30. T. II. Lamp. Gruter.) notam Senarii S. cui Sigonius ibidem p. 148. obloquitur.

14. quibusdam in codd. est λῃστευομένην. id quod suspicionem mouet, in libris quibusdam olim fuisse λῃστεύειν μόνον. quod equidem haud spreuerim.

19. citat h. l. Harpocrat. v. ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ, vt idem quoque v. 20. commemorat in v. Πολύστρατος.

27. παρακύπτειν est aliqua re leuiter et tumultuarie defungi, vbi modo attigeris, protinus ab ea rursus refugere, veluti si quis domum praeteriens, non introeat, sed solummodo per fenestram aut iam

ſemiapertam introſpiciat. Sententia eſt: bello delibato, ſic, vt nihil, cum peregiſſent, dictitare tamen poſſent ſe partibus ſuis ſatisfeciſſe.

47. 4. citat h. l. Pollux 2. 58. v. ἐπόπται.

5. malim ſimplicius παραξήσαντας.

9. poſt αὐτῶν deeſſe videtur ἡμεῖς γε. ſcil. ἐχειροτονήσαμεν. Dialogiſmus fictus hic eſt. colloqui fingitur extraneus aliquis cum Athenienſi, quem extraneus interrogat: bellumne vos, an pacem geritis, Athenienſes? Nos enimuero, ait Athenienſis, bellum gerimus. At qui fieri hoc poteſt, inquit extraneus, qui imperatores e numero veſtro nullos delegeritis? Nos vero, occurrit Athenienſis, vtique denos praetores copiarum pedeſtrium delegimus, minoresque maioresque, et pari modo binos equeſtrium, vtriusque ordinis, h. e. minores maioresque.

10. citat h. l. Harpocrat. v. φύλαρχος et ἵππαρχος.

12. ἐκπέμψητε.] ratio dialogi, ſi continuaretur, poſtulabat, vt diceret ἐκπέμψωμεν et ſic porro in prima perſona. verum quia oratio haec, Athenienſi in os indita, nimis inuidioſa atque flagitioſa fuiſſet futura, abrumpit orator ſermocinationem, et ipſe per ſe loquitur. Corrige hinc Etymologicum M. v. ἱεροποιοί, locum hunc vitioſe recitantem.

14. vocabula εἰς τὴν ἀγορὰν a lectore tacite iteranda ſunt, ac ſi ad hunc modum eſſet exaratum. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τὰς πηλίνας στρατηγὰς, πλάττουσιν εἰς ἀγορὰν, quemadmodum qui ſigilla argillacea fingunt, imperatorum figuras mentientia, quo ea in forum deferant, ibique venum proponant, ἕτως ὑμεῖς χειροτονεῖτε τὰς στρατηγὰς εἰς ἀγορὰν, ſic vos creatis imperatores veſtros, non quo in caſtra exeant, ſed ſolummodo quo in foro verſentur, ibique ſpeciem imperatorum mentiantur.

47. 16.

47. 16. aut pro ἐ ſuſſiciendum eſt καὶ, aut ſeruato ἐ ſic leg. ἐ γὰρ ἐχρῆν, ὦ ἄ. ἀ. ταξιάρχους παρ' ἄλλων, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν, ἐδὲ ἱππάρχους παρ' ἄλλων, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν, ἄρχοντας οἰκείους εἶναι.

19. ἡ δύναμις addidi.

20. τὸν δ' ὑπὲρ — ἀγωνιζόμενον.] reſtitui τῶν δ' ὑπὲρ — ἀγωνιζομένων.

22. ὑφ' ὑμῶν.] malim ἀφ' ὑμῶν. non a vobis delectum oportebat eſſe, ſed ciuem veſtrum, e numero veſtro, non peregrinum.

vlt. μικρόν τι πρὸς.] duo puta talenta. nam 40 talenta pro nauibus, alia 40. pro pedite, denique 12. pro equite, conficiunt 92. talenta.

48. 1. viginti minae per 10. multiplicatae faciunt 200. minas. hae per duodecim menſium numerum multiplicatae faciunt 2400 minas, ſeu 40 talenta.

3. ἕκαστος addidi.

11. locum hunc citat Hermog. p. 347. in capite περὶ τοῦ ἀληθινοῦ λόγου. his verbis. πεποιθότως δ' ἐρεῖς, ὅταν λέγῃς· καὶγὼ συμπλέων ἐθελοντὴς, πάσχειν ὁτιῶν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦτα ἕτως ἔχῃ. Ariſtides de D. C. p. 252. ἀξιόπιστον δὲ [facit oratori fidem] καὶ τὸ τιμᾶσθαι προλαμβάνοντα καὶ ζημίαν ὁρίζειν καθ' ἑαυτὸν, ἐφ' οἷς ἂν διεξίῃ. εἶον· ἐγὼ πλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιῶν ἕτοιμος. Pro vulgari ἐγὼ συμπλέων correxi καὶγὼ δὲ σύμπλ.

14. poſt παρ' ὑμῶν deeſt aut περίζεσθαι, aut ὑπάρχειν, quod Wolfio viſum eſt.

16. Sunt qui nouam hinc orationem ordiantur, quos Mounteneyus bene refutat. v. Schott. v. Demoſth. p. 81. et Fabricii B. G. T. I. p. 924.

18. quamquam χειροτονήσαντες ex auctoritate codicum conſentientium ad χειροτονήσατε reformaui, nullus tamen dubito, dediſſe oratorem ποιεῖτε χειροτονήσαντες. vbi ea, quae vobis arriſerint, ſuffragiis

veſtris rata iuſſeritis eſſe, curate quoque ea factis exſequi.

49. 3. τῇ δυνάμει.] hibernis, quibus hic exercitus vtatur, Lemno licet vti, — cur expungi par ſit haec duo vocabula, non item mihi liquet, atque Valkenario ad Herodotum p. 673. vlt.

4. meminit h. l. Harpocr. v. Σκίαθος.

6. τὴν δὲ ὥραν τοῦ ἔτους.] cohaeret cum inſequente ῥᾳδίως ἔσῃ verſu 9. vnde conſtat deeſſe ſiue τηρεῖν vel ἐπιτηρεῖν, ſiue διαγνῶναι. facile factu vobis erit, vt tempeſtatem anni oportunam exſequendae huic expeditioni obſeruetis, vel diſcernatis.

8. f. πρὸς αὐτῇ τε τῇ χώρᾳ.

10. corrige interpunctionem ad hunc modum. τῇ δυνάμει, quas ad res et quando vti copiis his ſe deceat, παρὰ τὸν καιρὸν ὁ τούτων — de eo decernet is, quem vos imperatorem iis ſumma cum poteſtate praefeceritis.

12. ἄν.] κἄν de meo dedi.

13. malim πορίσαντες, et verſu 17. ταμίαι τε καὶ πορισταί.

18. γιγνόμενοι.] praetuli γενόμενοι.

25. ἐχ.] ſubaudi ex inſequentibus ſublegenda ἀν οἰχήσεται αὐχμαλώτους τοὺς ὑμετέρους πολίτας, ἐὰν ἐκλέξει χρήματα, quemadmodum antehac fecit, in poſterum non facturus.

pen. Γεραιῷ.] praetuli Γεραιστῷ.

50. 1. citat h. l. Harpocr. v. ἱερὰ τριήρης.

9. poſt ὄχλον videtur ἔχετε deeſſe.

10. poſt ἔχει videtur ἐπιδείκνυσθαι deeſſe. fortaſſe quoque pone ἁπάντων deeſt ἑλλήνων.

15. f. καὶ πότε. nam alias nominatiui χορηγὸς et γυμνασίαρχος non poſſunt conſtare cum τὶ δεῖ λαβόντα ποιεῖν, ſed debebat dictum eſſe τὶ ποιήσει λαβών. Ad χορηγὸς et γυμν. ſubauditur ἔσῃ τότε.

50. 16. f. καὶ ἐδὲν ἀνεξέταστον, aut ἐδὲν γὰρ ἀνεξ. aut ἐδὲν δ' ἀνεξ.

17. περὶ τὲ πολέμε.] ſubaudi νόμοις.

Ibid. malim καὶ ταῖς τότε παρασκευαῖς. vulgatam ſi ſeruamus, item hic ſubaudiendum erit νόμοις. in legibus de bello latis, item in legibus de apparatu bellorum.

22. citat h. l. Harpocr. v. μέτοικοι et τὲς χωρὶς οἰκῦντας. multa et varia hoc ſuper loco viri docti diſputant. Mihi videntur *ſeorſim habitantes* appellati fuiſſe fratres familias, qui ſuas ſibi res familiares ſeparatas a re paterna caeterorumque fratrum haberent, patribus adhuc ſuperſtitibus, ab iisque ſeorſim habitarent. Conf. p. 1149. 23. 1161. 15.

51. 3. ἐπιτολὴ.] praetuli ἐπιτολαὶ in plurali.

10. citat h. l. Stobaeus p. 365. 9.

23. ἐδενὸς δ' ἀπολείπεσθε.] non intelligo hanc dictionem. Quid enim ſibi vult ἐδενὸς? quid ſubauditur. videtur Wolf exiſtimaſſe, ſubaudiendum eſſe πολεμίε. nullum non hoſtem aſſectamini. vbicunque videtis concurri, illuc accurritis. Mihi videtur Demoſthenes, id ſignificare ſi voluiſſet, aliter ſententiam expreſſurus fuiſſe. Num ἐδενὸς δ' ἐ καιρῦ ἀπολείπεσθε. nusquam non ſero venitis, oportunitatibus rerum bene gerendarum dudum praeterlapſis.

27. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένες.

52. 3. αὐτοῖς.] praetuli αὐτοὶ.

4. περὶ τῶν χρημάτων.] praetuli πρὸ τῶν πραγμάτων.

7. ἐγχωρεῖ.] ſcil. ταῦτα ποιεῖν καὶ ἐς ὕστερον.

23. τριήρεις κενὰς.] dedi auctius τρ. πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς.

25. ἐκβησόμεθα.] correxi ἐμβησ. ſcil. εἰς τὰς ναῦς.

pen. citat h. l. Hermog. p. 347. et Longinus p. 82. ed. Wetſten.

53. 10. διὰ vulgo abeſt, quod viſum fuit e duobus codd. adſciſcere, quia ſic planiſſima redditur dictio Demoſthenis, quae alias ſemper tamen dura manet atque ſcabra, tametſi hyperbaton admittas, quod Demoſthenes non repudiat, vt ſcilicet τὸς τοιούτους ἀποστόλους copuletur cum οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσι, interiectorum vero nulla habeatur ratio. qui eſt modus interpretandi Wolfianus, isque admodum probabilis. nam alter ille, quem Abreſchius ad Aeſchylum p. 57. et 631. propoſuit, ab ingenio Dem. abhorret atque nimis contortus eſt. citat h. l. Thomas M. v. ἀπόστολος.

15. ἡττῆται videtur exquiſita dictio eſſe, nulloque modo ſollicitanda. ἡττᾶσθαι τῶν στρατιωτῶν dicitur imperator ille, qui in poteſtate militum eſt, qui militibus negare quicquam nequit, quamuis inſolens et indignum, qui facere nequit, quominus omnes eorum iniurias toleret, ad omnia ſcelera et flagitia conniueat. quia non habet, vnde aut debita ſtipendia his ſoluat, aut meliores conducat.

16. citat h. l. Harpocrat. v. ἀπόμισθος.

54. 7. ἕκαστος.] alii ἕκαστοι. perinde eſt. ſed videtur poſt hanc vocem deeſſe ὡς θέλει, vel ὡς θέλουσι, vel οὓς βούλεται, vel οὓς βούλονται. comminiſcentes quos quisque vult rumores.

9. citant h. l. Hermogenes p. 198. et Thomas M. v. μεθύσῃ.

12. poſterius οὐ addidi.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα praetuli, quia complura enumerat moleſta, diligenter ſpectanda et ad animum reuocanda. ſequitur etiam ταῦτα verſu 21.

19. poſt εὕρηται videtur πράξας deeſſe. ea deprehendatur Philippus aduerſus nos omnia egiſſe et machinatus eſſe.

Varie-

Varietas lectionis ad Philippicam primam.

39. Argumenti v. 3. ἀθυμοῦντες.] ἀμελοῦντες Parisini quintus et septimus.

6. δὴ.] δὲ Bauar. Aldus. Sed Obsopoei codex et Felic. dant vulgatam.

Ibid. δύο abest a Parisino tertio, Aug. secundo, Bauar. Gonuill. Ald. sed Obsopoei codex cum vulgata consentit, item Felic.

8. τὰς τῶν ἐπικαίρων.] τὰς ἐπικαίρες Paris. quintus, Aldina Taylori.

9. ἑτέραν.] ἕτερον Bauar.

10. καὶ abest ab Aug. sec. et Bauarico. ταύτην de meo addidi.

12. βοηθείας.] συμβοηθείας Paris. primus et quintus, item Pannonicus Obsopoei et Aldina Taylori.

14. ἐτησίας.] ἐτησίως Bauar. ἐτησίᾳ [Scil. ὥρᾳ] dat Wolfiana. verum vulgata est etiam in Gonuill. et Felicianea.

16. ἐπιχειρῇ.] ἐπιχειρήσῃ. Parisinus quintus, Ald. Taylori.

pen. κρατῇ.] κρατήσῃ Paris. quintus, Ald. Tayl.

vlt. ἡ αὐτῷ [ibi] ἀντιταξομένη δύναμις πρὸς αὐτὸν ὑπάρχειν (sic) Ald. Tayl.

Ibid. ἀντιπραξομένη Gonuill.

Ibid. ὑπάρχῃ.] ὑπάρχει Bauar. secundum πρὸς αὐτὸν deleui de meo.

Oratio ipsa.

40. 1. προὐτίθετο.] γρ. προὔκειτο Par. octauus. Harl.

2. λέγειν, ὦ ἄνδρες ἀθ. Harley.

4. ἤρεσκέ μοι τι Harl. idem ἂν omittit, vt et versu octauo.

5. ἂν αὐτὸς.] ἂν καὶ αὐτὸς Aug. primus, Harley. Pithoeanus, Aldina Taylori, margo Parisinae, sine auctoris nota.

40. 6. *περὶ.*] *ὑπὲρ* Parisinus octauus, Harl. Aldina Taylori, Augustanus primus, appendix Francfurt.

8. *εἰκότως ἂν* absunt a Parisino octauo.

Ibid. *εἰ γὰρ καὶ* Harris.

9. *ἔτοι.*] *αὐτοὶ* Parisini primus, quintus, septimus, Aldina Tayl. Vossianus, Aldus, Felic. P. Manutius, editio Wolfii. plane abest *ἔτοι* a Parisino tertio. In Bauarico est *ἔτοι*, sed super prima litera, omicro puta, scriptum erat *α*, ad indicandam lectionis diuersitatem. In appendice Francfurt. est *ἔτοι*, item in Harl.

Ibid. *συνεβέλευσαν.*] *σὺνεβέλευον* Paris. primus, tertius, octauus. Meermann. Aldus in texto, sed index Aldi dat vulgatam. vtramque dant Augustanus tertius et Bauaricus, infra vulgatam, supra alteram. *περὶ αὐτῶν συνεβέλ.* Vossianus. (Sic exhibuit Mounteneyus, vt dubium reliquerit, quid in eo legeretur.)

10. *ὑμᾶς.*] *ἡμᾶς* Aug. primus. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra.

Ibid. *νῦν ἔδει.*] *εδει νῦν* Vossianus.

Ibid. *βελεύεσθαι. πρῶτον.*] *βελεύεσθαι περὶ αὐτῶν. πρῶτον* Aldina Tayl. Harl. Parisini quintus, septimus, octauus, August. primus, Pithoeanus, appendix Francfurtana. In Augustano tertio manus iunior *περὶ αὐτῶν* adscripsit ad *βελεύεσθαι*.

12. *δοκεῖ.*] *δοκῇ* Parisinus tertius, Meermann.

15. *ὅτι, ὦ ἀθηναῖοι, ἐδὲν τῶν δεόντων.* Harley.

17. *ἐπεί τοι γε εἰ πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων.*] *ἐπεὶ εἴτοι πάνθ', ἃ προσήκει* Bauar. sed *ε* erat super extrema syllaba scriptum. Sed vulgata in margine est adscripta cum signo *γρ.* In Aug. secundo est *ἐπεὶ εἴτοι πάνθ', ἃ — προσήκει* Paris. primus, quintus, septimus, octauus, Aug. primus, codex Obsopoei, appendix Francfurtana, Harl. *προσήκει* quoque dat Ald. Tayl.

18. *αὐτὰ* deest Harley.

40. 19. *καὶ παρ' ἄλλων.*] *καὶ τοῖς παρ' ἄλλων.* appendix Francfurtana.

20. *αὐτοῖς* a noua manu adscriptum est Aug. tertio.

22. *ὑμεῖς* omittit Augustanus primus, et verba sic struit, vt Harley. quoque facit, *ἐδὲν ἀνάξιον τῆς πόλεως ἐπράξατε.*

pen. *τῶν ἑλληνικῶν δικαίων.*] mediam vocem omittunt Parisini primus, secundus, tertius, Augustani secundus et tertius, et Bauaricus, (sed in his duobus adscripta est, in Augustano a noua manu, in Bauarico ab eadem cum signo *γρ.*) abest item a Meermann. ab Aldo, Felic. sed *ἑλληνικῶν* est in appendice Francfurtana et Aldina Taylori, nec non in Harris. et Harley.

41. 1. *θεάσησθε.*] sic etiam in texto Bauarici est, sed superscriptum *γρ. λογίσησθε.* quod idem in texto Augustani secundi reperi.

4. *χρώμενοι.*] *χρωμένοις* Vossianus. [Legebatur et *χρωμένοις*: v. *σχολ.* TAYLOR.]

5. *ἐκ τῆ παρασέχειν τὸν νῶν τοῖς πράγμασιν.* Harley.

8. *ἡμῶν* Harley.

9. *τῆς νῦν ὑπαρχέσης.*] in Bauarico aduerbium erat superscriptum, quasi scholium esset.

10. *τὸ.*] *τῷ* Pithoeanus, Ald. Tayl.

11. *πάντα.*] *ταῦτα* Aug. secundus. forte vtrumque copulandum est, vt v. 27.

Ibid. *ἀπολωλέναι.*] *ἀπολωλεκέναι* Parisinus primus.

Ibid. *τῇ πόλει.*] *τὴν πόλιν* farrago Wolfiana. et videtur sic quoque in Parisino primo fuisse. nam alias constructio sibi non constat.

12. *εἴχομέν ποτε ἡμεῖς.*] *εἴχομεν τότε ἡμεῖς* indices Aldi et P. Manutii. Etiam in texto Meermanniani est *τότε*, sed in margine correctum est *ποτε*. A Ba-

uarico abeſt ἡμεῖς, ſed ſuperſcriptum eſt, quaſi pro ſcholio.

41. 13. Πύθναν, Ποτίδαιαν, Μεθώνην Sopater ad Hermogenem p. 313. ſic ἀσυνδέτως iſtaec recitat.

14. κύκλῳ.] κύκλον Voſſianus.

16. ἡμῖν.] ὑμῖν Auguſtani primi ſupplem. Auguſtanus ſecundus, Bauaricus, Voſſianus, Aldus, Felic. ſed Harley. vulgatam dat.

18. πολεμεῖν ἐστιν ἀθηναίοις ἐχθοι τοιαῦτα.] πολεμεῖν ἀθηναίοις ἐστὶν ἔχθοι τοσαῦτα Aug. primi ſuppl. Harley. ἐστι πολεμεῖν ἀθηναίοις Voſſianus. Harriſ. Etiam Pithoeanus et Aldina Taylori τοσαῦτα dant. et appendix Francfurtana, quam ſuſpicor lectiones codicis Pithoeani referre, item Harl.

20. αὐτᾷ.] αὑτᾷ cum aſpero index Aldi. ἑαυτᾷ Laudianus, Aldus. αὐτῶν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus. Auguſtani ſecundus et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa vetuſta lectione. Harris. Harley. In appendice Francfurtana ſic eſt. [τῆς ἑαυτᾷ, vel τῆς αὐτῶν.] Sopater recitat τῆς ἑαυτῶν χώρας. Aldina Taylori dat τῆς αὐτῶν.

Ibid. ἔρημος ὢν.] ſic eſt in Harley. quoque. ἔρημον ὄντα Pariſini primus, ſecundus, tertius, Auguſtani primi ſupplementum, Auguſtanus ſecundus et tertius, Bauaricus, Aldus, Felic.

Ibid. συμμάχων.] τότε συμμάχων Harley. Pariſinus octauus, Aldina Taylori, Pithoeanus, Auguſtanus tertius, ſed in hoc τότε a noua manu eſt adſcriptum. habet item τότε appendix Francfurt.

21. ἐκτήσατο δύναμιν.] ἐκτήσατ' ἂν δύναμιν Pariſini quintus, ſeptimus, octauus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harley. Auguſtani primi ſupplem. vulgata fuit primitus in Auguſtano tertio, ſed noua manus alteram lectionem repoſuit.

41. 23. ἅπαντα expungit Aldina Taylori.

25. ἀπόντων.] addit Pithoeanus, et illinc appendix Francfurt. necnon Aldina Taylori, πράγματα, Mounteneyo haud probante.

26. πονεῖν.] ποιεῖν Aug. secundus, errore crebro.

Ibid. ἀμελέντων.] ἀπόντων Aldina Taylori.

27. καὶ γάρ τοι ταύτῃ.] καὶ γὰρ τοιαύτῃ Parisini quintus et septimus, Augustani secundus et tertius, Bauaricus et Vossianus. item appendix Francfurtana. Harrison. καὶ γάρ τοι τοιαύτῃ Aldina Taylori.

Ibid. χρησάμενος.] χρησάμενον Aug. tertius, errore creberrimo. nil peruulgatius est graecis librariis, quam vt ν cum ς permutent, quas inter literas magna intercedit quibusdam in libris ductuum similitudo.

pen. ἑλών τις.] ἑλόντες Aug. secundus.

vlt. πολέμῳ.] sic etiam in texto Bauarici est, sed margo dat γρ. πολέμε νόμῳ. voluit idem Pithoeanus, quamuis vitiose dederit πολέμῳ νόμῳ. quod idem in Aldina Taylori quoque reperio. Augustanus secundus pariter dat πολέμε νόμῳ, sed sine ἔχοι. in appendice Francfurtana, quae videtur e Pithoeano ducta, ἔχοι πολέμε νόμῳ.

Ibid. φίλα.] φίλια Pithoeanus, Aldina Taylori, probante Mounteneyo.

42. 4. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε Aug. secundus.

6. δύναιτ' ἂν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει.] verba haec sic ordinata dant Augustani primi supplementum et Harley. δύναιτ' ἂν χρήσιμον τῇ πόλει παρασχεῖν αὑτόν.

8. ἑτοίμως πράττειν.] ἕτοιμος πρ. Parisinus primus, Aug. primi supplem. Aldina posterior, P. Manutius. In Bauarico est vtraque lectio, vulgata infra, altera supra. Vossianus et Aldina prior, nec non Felicianea, dant vulgatam. πράττειν abest a Laudiano et Veneto, probante Wolfio, improbante Mounteneyo. In

appen-

appendice Francfurtana ſic eſt. [ἕτοιμος ὑπάρξῃ deleto πράττειν. quod vt in manuſcripto Venetiano non fuit, ita ſi retineatur, ſententiae officit.] πράξειν dat Harriſon.

42. 8. ὑπάρξῃ.] ὑπάρξει Aug. primi ſupplem.

10. ἁπλῶς abeſt a Pariſino octauo et ab Aug. primi ſuppl. item Harl. et videtur vtique e ſcholio natum. pro ἦν dat Harriſon. εἰ.

Ibid. ἐθελήσητε.] ἐθελήσετε P. Manut. Harley.

11. παύσαισθε (in optatiuo) Harriſon. αὐτὸς μὲν ἕκαστος ἐδὲν ποιήσειν Harley.

12. τὸν δὲ πλησίον.] τῶν δὲ πλησίων Voſſianus.

13. θέλῃ.] ἐθέλῃ Bauar.

15. ἐκείνῳ.] κἀκείνῳ Voſſianus. νομίζετε κἀκείνῳ πεπηγέναι τὰ παρόντα Harriſon.

16. ἀθάνατα abeſt a Pariſino ſeptimo.

17. καὶ μισεῖ.] copula abeſt ab ed. Felic. et Wolf. Sed habet καὶ vtraque Aldina, et ex Harriſon. quoque annotauit Taylor.

18. τῶν.] τὸν Aldus. Sed correxit Leſſingianus, et alius in exemplo meo. pro πάνυ dat Harriſon. πάντη.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. ſecundo et Aldina Taylori.

21. ἐνεῖναι.] εἶναι ſimplex dat Aug. primi ſuppl. et Harley. necnon Aldina Taylori, et appendix Francfurtana.

Ibid. ταῦτα πάντα.] πάντα ταῦτα Bauaricus, Aug. ſec.

22. ὑμετέραν.] ἡμετέραν Aug. primi ſupplem.

Ibid. βραδυτῆτα.] βραδύτητα proparoxytone, Aug. ſec.

26. ὑμῖν.] ἡμῖν Pariſ. quintus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem.

27. λέγει.] πέμπει Voſſianus.

pen. ἔχων abeſt a Pariſinis tertio et octauo, item ab Harleyano et indice Aldi.

42. pen.

42. pen. *ἃ κατέστραπται.*] *ἃ καὶ κατέστραπται* Meermann.

vlt. *τέτων.*] *τούτοις* Parisini quintus, septimus et octauus. Harley. Laudianus, Aug. primi supplem. appendix Francfurtana, Aldus. Sed eius index consentit vulgatae.

Ibid. *καὶ κύκλῳ.*] *κύκλῳ καὶ* ordine inuerso Parisini primus, septimus et octauus, item Aug. primi supplem. et appendix Francfurt. et Harrison. cum Harleyano. *καὶ κύκλῳ καὶ παντα χῆ* est in Bauarico, et fuit quoque olim in Augustano tertio, a vetustiore manu, sed recentior primum *καὶ* expunxit.

43. 1. *παντα χῆ.*] *παντα χῇ* Parisinus quintus et septimus. *καὶ παντα χῆ* Aug. tertius.

Ibid. *ἡμᾶς.*] *ὑμᾶς* Aldus, P. Manutius.

Ibid. *περιξοιχίζεται.*] *γρ. περισχοινίζεται* Ald. Lessingianus. *περιτοιχίζεται* Aldina Taylori.

5. *οἶμαι.*] *ἡγοῦμαι* Paris. quintus, septimus, octauus. et Aug. primi supplem. appendix Francfurtana. *οἴομαι* Bauar. *ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι* (sine *γὰρ*) Aldina Taylori et Harris.

6. *πραγμάτων.*] *πεπραγμένων* Parisinus octauus, Harl. in quo etiam verba sic iacent. *μεγίστην ἀνάγκην εἶναι — αἰσχύνην. ἢ βέλεσθε —*

Ibid. *ἢ.*] *γρ. ἦ* Ald. Lessing.

7. *αὐτῶν.*] *αὐτῶν* cum aspero Felic. P. Manut. *αὐτῶν* cum leni Aldina vtraque. *αὐτοὶ* Laudianus, appendix Francfurt. et index Herwag. *αὐτοῦ* Aug. sec.

Ibid. *κατὰ τὴν ἀγοράν* absunt a Bauarico, et possunt vtique pro scholio aduerbii *αὐτοῦ* haberi, si istud admittatur ex Augustano secundo. Verum margo Bauarici dat *γρ. κατὰ τὴν ἀγορὰν πυνθάνεσθαι.*

8. *γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον.*] *τί δ' ἂν γένοιτο καινότερον* Harley. Aldina Taylori, appendix Francfurt. Parisinus octauus, Aug. primi supplem. Voss. Pithoean.

43. 9.

43. 9. ἢ.] εἰ Aug. tertius cum superscripto η.

10. τῶν deest Harley.

11. ἡμῖν Harris.

12. τι.] τις Aug. primi supplem. videtur dare voluisse ἔτός τι καὶ πάθῃ.

Ibid. Φίλιππον est in Aug. tertio, vt inserendum, a noua manu superscriptum.

13. προσέχητε.] προσέχετε Vossianus.

14. αὐτᾶ.] αὐτᾷ cum leni Laudianus.

Ibid. ῥώμην.] γνώμην Vossianus.

15. ἐπηύξηται.] ἐπηύξησεν Bauar. sed vltimae syllabae superscriptum est ται. ἐπηύξησεν Aldina Taylori.

Ibid. ὅσον.] ἀλλὰ Vossianus.

Ibid. ἡμετέραν.] ὑμ. Paris. primus, secundus, tertius, septimus. Aug. secundus et tertius, Meerm. Aldinae ambae, Felic. vtramque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra. ἡμετ. dat Harley.

Ibid. ἀμέλειαν.] ῥᾳθυμίαν Paris. septimus. ἀμέλειαν καὶ ῥᾳθυμίαν γρ. Parisinus octauus. Harl. Aug. primi supplem. Pithoeanus. Bauaricus consentit cum vulgata, sed post ἀμέλειαν annotauit in margine γρ. καὶ ῥᾳθυμίαν. ἀμέλειαν ἢ καὶ ῥᾳθυμίαν Aldina Tayl.

16. τᾶτο abest a Laudiano, eius loco est in Pithoeano et Aldina Tayl. τέτων. item in appendice Francfurtana.

Ibid. τι abest a Parisinis primo et octauo. item Harrison. εἴ τοι πάθοι Bauar. εἴ τοι πάθῃ Aug. secundus. καίτοι τᾶτο εἰ πάθοι Voss.

Ibid. τὰ τῆς τύχης.] τὸ τ. τ. Aug. primi suppl. Voss. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν index Aldi.

17. ὑπάρξει.] ὑπάρξαι Paris. primus, ὑπάρξοι Aldus, Felic. P. Manutius. ὑπάρξῃ Bauar. Aug. sec. ὑπάρξει est in Harley.

Ibid. αὐτῶν ἡμῶν Harley.

43. 18.

43. 18. τᾶτο.] γὰρ Ald. Felic. P. Manutius. ed. Wolfii. Sed index Felic. consentit cum vulgata, item codex Obsopoei, Laudianus et Pithoeanus. nec non Aldina Taylori et appendix Francfurt. et Ald. Lessing. Harrison. Harley.

19. ἂν abest a Vossiano, Harley.

20. βέλεσθε.] ἂν βέλεσθε Aug. tertius, (sed in hoc ἂν est a n. m. adscript.) Weimaranus. in exemplo meo Aldinae prioris nescio qui ἂν calamo superscripsit, super βέλεσθε. ἂν βέλησθε Paris. primus, quintus, septimus, Aug. primi supplem. Harl. Felic. P. Manutius. Ald. Lessing.

Ibid. διοικήσαισθε.] διοικήσεσθε Ald. Lessing. Paris. primus, quintus et septimus, item Aug. sec. et Meermann. διοικήσετε Paris. quintus, septimus et octauus, Harl. Aug. primi supplem. Vossianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. διοικήσεσθε infra dat Aug. tertius, sed τε superscripto. vulgata est in Aldina vtraque et Felic.

21. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. tertius.

22. δύναισθ' ἂν Aug. primi suppl. Harley. δυνήσαισθ' ἂν appendix Francfurtana.

Ibid. ἀπηρτημένοι.] τῶν πραγμάτων ἀπηρτημένοι Parisini quintus et septimus, quod displicet Mounteneyo.

24. ἐθέλοντας.] ἐθελοντὰς Parisinus secundus.

Ibid. ἑτοίμως.] γρ. ἑτοίμως Paris. primus, secundus. Aldina Taylori, Aug. primi supplem. et Aug. secundus. codex Obsopoei, Pithoeanus. vtramque lectionem exhibet Bauaricus.

26. ἦν.] ἢ Harley. quod si seruetur, stare non poterit ἡγεμαγ. aut datiuus ᾗ erit in locum nominatiui sufficiendus.

27. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. sec. ὑμᾶς τῶν τοιούτων πραγμάτων. Harley. ab Harrison. abest πραγμάτων.

43. 27. ἡγεῖμαι.] οἶομαι Bauar.

pen. ἔς.] ὅσος Pariſ. primus.

vlt. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauar. Meermann.

44. 2. ἅπαντα abeſt ab ed. P. Manutii operarum vitio, quae ſaepiſſime lapſae deprehenduntur.

3. ἀκέσητε.] ἀκέσαιτε Pithoeanus. ἀκέσατε Aldina Taylori.

4. καινὴν.] κενὴν index Lambini, quod probat Mounteneyus, exiſtimans, Scholiaſtam quoque id in ſuo codice habuiſſe.

5. ἀναβάλλεσθαι.] ἀναβάλλειν Bauar. ſed margo dat vulgatam cum γρ.

7. γε ἤδη.] haec duo vocabula abſunt ab Harley.

9. ἡ ante πορισθεῖσα, quod ἡ etiam Harl. habet, abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Aug. ſecundo et tertio, a Bauarico et Meermann. item ab Ald. Felic. P. Manut.

Ibid. πόθεν.] πόσον Pariſ. quintus.

10. ἕως.] τέως Bauar.

13. ἔχειν.] abeſt ab Obſopoei codice.

14. ἄλλος.] ἄλλως eſſe in nonnullis ait Mounteneyus, idque praefert.

Ibid. ἦν deeſt Harriſon.

16. ὑμεῖς.] ὑμῖν Aldina Taylori.

Ibid. τοίνυν abeſt a Pariſ. quinto, ſeptimo et octauo, ab Aug. primi ſupplem.

17. κελεύων νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι Herodotus Erat. 48. TAYLOR.

19. δέῃ.] δέοι Harriſon.

20. τούτοις.] τοῦτο Pariſ. octauus. τούτῳ Harl.

21. εὐτρεπίσαι.] εὐπρεπίσαι Aug. ſecundus.

22. ἐπὶ τὰς.] ἐπὶ καὶ διὰ τὰς appendix Francfurtana et Aldina Taylori, quo ſignificatur, in aliis codd. eſſe ἐπὶ τὰς, in aliis διὰ τὰς.

44. 23.

44. 23. ἀπὸ.] ἐπὶ in Meermann. texto, sed alia manu in margine γρ. ἀπὸ.

Ibid. αὐτῆ στρατείας.] αὐτῆ στρατιᾶς est in Aug. primi suppl. non, quod Fabricius ex eo retulit, ἀντιστρατείας, deceptus a compendio scripturae, quod ille minus recte percipiebat. στρατεία in illo libro paene vbique per simplex iota exaratum reperi. In Aldina quoque eadem h. l. est lectio, item in Harl. scil. στρατιᾶς.

24. ὅποι.] ὅπη Aug. tert.

25. παρασῆναι.] παραθεῖναι Paris. tert. ἐκπαρασῆναι, vt est in Wolfiana, Voss. Ald. ἐμπαρασῆναι Ald. Lessing. Sed παρασῆναι est in Felic. Harrison. Harl.

27. καὶ abest a Meermann.

pen. ἀλίαρτον.] ἀλίαρτον Bauar. (cum leni) In Augustano tertio veterem lectionem, quae fuit ἀλίαντον, correxit noua manus ad modum vulgatae, vt eadem tamen noua manus rursus αντον superscripsit. quod cur fecerit, haud intelligo, nisi forsitan hodiernum oppidi nomen est *Haliantus*, per *n*, non per *r*. vt ille cum vetere appellatione loci nouam quoque subiicere voluerit.

vlt. ὁρμήσαιτε.] ὁρμήσετε Aug. primi supplem. Pith. appendix Francfurt. ὁρμήσητε Voss. ὁρμήσητε Harris. Harley. Aldina Taylori.

Ibid. ἔτοι.] ἔ τι Meermann. Ald. P. Manutius. Pro ἔ τι mauult Wolf, aut ἔτοι, quod est in Parisina et Ald. Lessing. aut ἐ δή.

Ibid. ποιήσαιτ' ἄν.] ποιήσητ' ἄν Harley. codex Obsopoei. appendix Francfurt. πείσαιτ' ἢ ποιήσητ' Aldina Taylori.

45. 1. τῆτο ex hoc versu in versum superiorem traducit, et post παντελῶς collocat, quisquis est, in indice Lambini, siue Morellus is est, siue Lambinus. quod inuentum suffragio suo comprobat Mounteneyus.

45. 2. εὐτρεπεῖς.] Wolf. ὄντας addi vult, cuius ſententiam Voſſianus confirmat, omitti autem ὄντας ab Harleyano annotauit Taylor, item ab Harriſon. εὐπρεπεῖς dant appendix Francfurtana et Aldina Tayl.

3. ἐξαγγέλλοντες.] ἐξηγγείλαντες Pariſinus ſeptimus. (ſic certe exhibet margo Morellianae.)

4. ἡμῶν ex Harley. annotauit Taylor, quia Wolfiana dat ὑμῶν.

5. παριδὼν.] περιδὼν Aug. ſecundus. quod pariter ad vulgatam atque ad περιδὼν accedit. vt dubium ſit, vtrum horum ille librarius dare voluerit.

Ibid. ἀφύλακτος.] ἀφυλάκτως Pariſ. quintus.

7. ὑμῖν.] ἡμῖν Harley.

8. παρασκευάσασθαι] παρασκευάσθαι Aug. ſec. Laud. παρεσκευάσθαι Pariſ. ſecundus et octauus, Obſopoei codex, item Felic. P. Manutius. et ſic dare voluiſſe videtur etiam Aug. ſecundus. habet idem appendix Francfurt. et Harley. vtramque lectionem repraeſentat Bauaricus, vulgatam παρασκευάσασθαι infra, alteram παρεσκευάσθαι ſupra.

9. οἶμαι.] οἴομαι Aug. primi ſupplem. Ald. Tayl.

Ibid. τέτοις.] γρ. τέτων Pariſ. ſecundus. tertius et ſeptimus, Auguſtanus ſecundus. πρὸ δὲ τέτων Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. Aug. tertius, (ſed in hoc noua manus ad modum vulgatae correxit) Bauaricus in texto, (nam in margine dat vulgatam cum γρ.) index Aldi, et index P. Manutii.

10. προχειρίσασθαι.] προχειρήσασθαι Ald. Laud.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus et tertius, Bauar. Meermann. Harley.

12. ἐπιστολιμαίοις.] ἐπιστολιμαίας Voſſ. Harley.

13. ἀλλ' ἢ.] ἀλλ' ἤ Auguſt. ſecundus, appendix Francfurtana.

Ibid. ἔσω.] ἔσαι Pariſ. ſecundus, ſeptimus, octauus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſecundus, Bauaricus, Pithoea-

Pithoeanus, Voſſianus, Harley. appendix Francfurtana Aldina Taylori. mauult etiam hoc Wolf. vtramque lectionem exhibet Aug. tertius, ἔσαι infra, vulgatam ſupra.

45. 14. κἂν.] Wolf mauult καὶ κἂν, tametſi durius ſonet. [ἴσως, καὶ ἂν ἐντινῶν. TAYLOR]

18. ἐθελήσετε.] ἐθελήσητε Aug. tertius, ſed ε ſuper poſteriori η ſcripto.

20. ὃ.] ὅ, τι Pariſinus ſeptimus.

21. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. tertius.

Ibid. ἔβλαψεν, ἅπαντ'.] ἔβλαψε πάντ' Bau. ſed vulgata eſt in margine.

22. τὰ abeſt ab ed. P. Manutii, vitio operarum.

25. λέγω δὴ τὸς πάντας στρατιώτας.] λέγω δὲ πάντας τὸς στρατ. Aug. tertius.

27. τίνος ἡλικίας ὑμῖν Harley.

pen. δοκῇ.] δοκεῖ Aug. tertius, ſed η ſuperſcripto. δοκεῖν Aldina Taylori. [adſcripſit hic Taylor hanc ſuam coniecturam: ἴσως στρατευσομένους.]

46. 1. ἀλλήλοις.] ἀλλήλους codex Obſopoei. ἀλλήλων Voſſianus.

3. καὶ τέτων πεντήκοντα.] καὶ τέτων εἶναι πεντήκοντα Bauar. Aug. ſecund.

5. τὶ abeſt ab Aug. ſecundo et a texto Bauarici, ſed eſt in huius margine. In appendice Francfurtana annotatur, in aliis εἶεν, τὶ non legi, in aliis legi quidem, ſed ſic diſtincta. εἶεν. τὶ πρὸς τέτοις; ἔτι ταχείας etc.

8. δὴ.] δὲ Pariſinus quintus.

10. ἀποχρῇ Aldina Tayl.

12. τοσαυτην.] τοσαύτη P. Manut. dubium, an errore typographico.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν Pariſ. primus et ſeptimus, Aug. primi ſupplem. Harriſon. P. Manut. Vtramque lectionem dat Bauar.

46. 14. λῃζεύειν.] λῃζευομένην Parif. octauus, Harley.

15. τῷ πολέμῳ.] τῷ πολέμῳ Harley.

Ibid. χρῆσθαι.] χρήσασθαι Parif. quintus et octauus, item margo tertii Auguſtani, a noua manu, cum γρ.

21. καὶ αὐτὸς ἡμᾶς στρατεύεσθαι Harley.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſec. Bau. Harley. qui etiam παραταττομένους dat.

24. ὑμεῖς.] ἡμεῖς Aug. tertius.

25. καθ' αὑτὰ abſunt ab ed. P. Manutii.

pen. τὸν abeſt a Meermann.

vlt. παντᾳχῇ.] παντᾳχῇ Parif. quintus. παντᾳχοῖ Aldina Tayl.

Ibid. οἴχεται.] Pro οἴεται, quod eſt in Aldino, legitur in noſtro οἴχεται, quae germana videtur lectio eſſe. OBSOPOEVS. Ego vero in Aldino, quo vtor, οἴχεται claris et perſpicuis literis exaratum video.

47. 2. ἀφελεῖν.] ſic etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed in margine γρ. ἀνελεῖν a noua manu.

3. τῷ στρατηγῷ Harleyano deeſt.

Ibid. στρατιωτῶν expungit Aldina Taylori.

5. παρακαταστήσαντας.] περικαταστ. Voſſ.

6. γε abeſt ab Aug. ſecundo, Harley.

8. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Aug. tert.

Ibid. γε abeſt ab Aug. primi ſupplem.

9. ἐκ.] καὶ Laud.

10. καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους.] inuerſo ordine dat Harley. et Auguſt. primi ſupplem. καὶ ἱππάρχους καὶ φυλάρχους. In Aug. tertio verba ſunt quidem ordinata, prout vulgatur, verum manus correctrix ſuper ἱππάρχους poſuit α. ſuper φυλάρχους, β. indicandi ergo, illa duo vocabula eſſe transponenda.

11. ἔτοι deeſt Harriſon.

12. ἂν abeſt a Meermann.

47. 12. ἐκπέμψητε.] πέμψητε ſimplex Pariſini primus, quintus et octauus. item Aug. primi ſupplem. Harriſ. ἂν αὐτοὶ πέμψετε. Harley. ſed cum vulgata in margine adſcripta.

17. 18. ἡμῶν bis.] vt eſt in Harley. ὑμῶν bis Par. ſecundus, tertius, ſeptimus. Laudianus, Voſſianus, Aug. primi ſupplem. Aug. ſec. et tert. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut.

18. ἄρχοντας οἰκείας.] ἄρχοντας ἔχοντες οἰκείας P. Manut. ſine dubio vitioſe, et ſine exemplo, vel auctoritate.

Ibid. ἦ.] ἦν Pariſini primus, ſecundus, tertius, ſeptimus. Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus, Bauaricus, Meerm. Aldus, P. Manut. Felic. ſed ἦ ex Harleyano annotauit Taylor.

19. poſt πόλεως addunt haec duo vocabula ἡ δύναμις Aug. primi ſupplem. Augg. ſec. et tert. Bauar. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. τὸν] in Aug. tertio τῶν.

Ibid. παρ' ὑμῶν.] παρ' ἡμῶν Aug. primi ſuppl. Aug. ſecundus.

20. τὸν δ' ὑπὲρ.] τῶν δ' ὑπὲρ in Aug. primi ſupplem. in Aug. tertio, Meermann. Bauarico, Aldo, P. Manutio, Felic.

Ibid. τῶν ſecundum abeſt ab Aug. primi ſupplem. ab Augg. ſecundo et tertio, Bauar. Meerm. Aldo. P. Manut. Felic. Sed ex Harley. annotauit Taylor.

21. ἀγωνιζόμενον.] ἀγωνιζομένων Augg. ſecundus, tertius. Bauar. Meermann. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. ἱππαρχεῖν.] ὑπαρχεῖν Meerm.

23. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſinus quintus, Bauar. Aug. ſecundus, P. Manut.

26. δὴ.] δὲ fuit in Aug. tertio a prima manu, ſed iunior δὴ correxit.

47. 27. *τὸ στρατευόμενον τῇ δυνάμει* Harley. sed cum vulgata in margine.

pen. *ἐννενήκοντα.*] Simplex *ν* dant initio vocabuli Bauaricus et Augustanus tertius; sed in hoc manus correctrix alterum *ν* addidit.

Ibid. *καὶ.*] in hac particula exit supplementum Augustani, quod iam nunc deinceps non amplius commemorabimus, sed ipsum Augustanum primum nominabimus.

48. 1. *εἴκοσι.*] *εἴκοσιν* Augg. primus, tertius, Bau. Meerm. Ald. P. Manut. Felic.

Ibid. *μναῖ.*] *μνᾶς* Parr. quintus, septimus, octauus. *μναῖ* dederat prima manus in Aug. tertio, sed secunda correxit *μνᾶς.* quod etiam in Aldina Tayl. reperi.

3. *δέκα τῶ μηνὸς.*] *δέκα ἕκαστος τῶ μηνὸς* Aldus, P. Manut. Felic. sed omittunt *ἕκαστος* Harris. Harl. Aldina Taylori. Etiam articulum *ὁ* ante *στρατιώτης* omittunt Harris. et Harley.

4. *λαμβάνῃ.*] *λάβῃ* Par. septimus.

Ibid. *ἐὰν.*] *ἀνὰ* Aug. primus, Aldina Taylori.

6. *ἀφορμὴν σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν.*] *ἀφορμὴν τοῖς στρατευομένοις σιτηρέσιον ὑπάρχειν* Aug. primus. *τὸ σιτηρ.* Harris. non male.

8. *ὅτι τῶτ' ἂν γένηται.*] *ὅτι ἂν τῶτο γένηται* Aug. primus, Harris. Harley. Aldina Taylori. *ὅτι εἰ τῶτο γένηται* Ald. P. Manut. Felic.

9. *αὐτὸ* dedit etiam in Aug. tertio prima manus, sed secunda, quasi corrigere voluisset, *αὐτῷ.* Sed aut bene habet vulgata, aut copulanda est vtraque lectio.

11. *ἐντελῆ.*] *εὐτελῆ* P. Manut. sed illa editio perquam est vitiosa. verum tamen Taylor dignum habuit quod ex Harrison. quoque annotaret.

Ibid. *ἐγὼ συμπλέων.*] sic etiam Harley. *ἐγὼ δὲ συμπλέων* Harris. Parr. primus et quintus, codex Obsopoei, Vossianus. pro *κἀγὼ* dat Aldina Tayl. *ἐγὼ* simplex,

plex, sine insequente δὲ. κἀγὼ συμπλέων Augusst. secundus, Ald. Felic. P. Manut. πλέων simplex dat Aristides p. 252.

48. 14. παρ' ἡμῶν λέγω Harley.

15. Scholium, quod e suo codice affert, legitur huius paginae versu primo. In Augustano tertio erat hic titulus seorsim scriptus, et ἃ, primum vocabulum versus 16. magna rubra litera, quasi noua iniret oratio. Pro πόρε ἀπόδειξις est in Meermann. πόροι.

16. ἃ μὲν ἡμεῖς.] ἃ μὲν ἔν ἡμεῖς Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. atque idem voluit Vossianus quoque, qui sic exhibet: ἃ ἓν μὲν ἡμεῖς.

Ibid. δεδυνήμεθα.] δυνάμεθα Paris. quintus. idem in Aug. tertii margine est adscriptum cum γρ.

18. ἃ ἂν ὑμῖν.] ἃ δ' ἂν ὑμῖν index Lambini.

Ibid. χειροτονήσαντες.] χειροτονήσατε. Augg. primus, secundus, tertius, Meermann. Aldus, Felic. P. Manut. χειροτονήσετε Bauaricus, sed super ε penultimo est α superscriptum. Sententiam Mounteneyi hoc de loco paulo implicatiorem apud ipsum vide.

19. ἐν abest a Parr. quinto et octauo, Augg. primo et secundo, Aldo, Felic. sed est in appendice Francfurtana et Aldina Tayl.

Ibid. ταῖς ἐπιστολαῖς.] ταῖς παρασκευαῖς Harrison.

23. πρὸς ἢν.] ἦ (sine πρὸς) Aristides τεχν. p. 118.

Ibid. πολεμήσετε.] πολεμεῖτε idem Aristides, item Aug. secundus et Bauar. πολεμήσητε Aug. tertius.

24. λογίσωισθε.] λογίσεσθε Aug. primus, Harl. λογίσασθε Aug. tertius. λογίσησθε Aug. secundus. λογίσωισθε Bauar. cum η super diphthongo.

25. πολλὰ Harris. sine articulo.

Ibid. προλαμβάνων.] προσλαμβάνων Paris. tertius, Meermann.

26. ἐτησίας.] ἐτησίοις in Aug. tertio prima manus, sed secunda correxit ad modum vulgatae.

48. pen. ἐπιχειρεῖ.] ἐπιτηρεῖ Paris. secund. tertius, septimus, Bauar. Aug. secundus. Vtramque lectionem simul exhibet Aug. tertius, infra hanc, supra vulgatam.

Ibid. δυνώμεθα.] δυνάμεθα Aug. sec. δυναίμεθα Aldina Taylori, Bauar.

vlt. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Paris. tertius, Meermann. ταῦτα ὑμᾶς Aug. tertius. vtrumque prorsus deest Harris. et Harley.

49. 1. βοηθείαις.] γοητείαις index Herw. quod est translatum e codice Obsopoei, cuius annotat. ad h. l. vide.

Ibid. ὑστεριῶμεν.] ὑστερῶμεν Aug. 2.

2. ὑμῖν.] ἡμῖν Parisini quintus et septimus. Harl.

3. κεχρῆσθαι Harl. sine μὲν.

4. ταῖς ἄλλαις absunt a Parr. quinto, septimo et octauo, ab Aldina Taylori, Harley. ab Augg. primo et secundo, et a texto Bauarici, sed in huius margine legitur.

6. στρατεύμασι.] στρατεύματι Vossianus, Aldina Taylori, Augg. primus et tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. nam id voluisse videtur, tametsi operae Wechelanae dederunt στρατεύματα vitiose.

10. παρὰ.] περὶ index Herwag.

11. ὑφ' ὑμῶν.] praepositio abest ab ed. P. Manutii, atque id amplectitur Wolf. ἡμῶν dat Harley. et sic quoque versu proximo 12.

Ibid. βελεύσεται.] βελεύεται Bauar.

12. ἂν ταῦτα.] ἂν καὶ ταῦτα Aug. secundus. ἂν δὲ ταῦτα mauult Wolf, idque Mounteneyus ait in Laudiano reperisse.

14. πάντα abest a Parr. primo et octauo. item ab Augg. primo et tertio. Harl. Harris.

16. κατακλείσητε.] κατακλείσετε Weimar.

Ibid. ἐπὶ.] ἐν Parisinus septimus, Bauaricus.

17. αὐτοὶ.] αὐτὸν Harley.

49. 18. γιγνόμενοι.] γενόμενοι Parr. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori. γινόμενοι Harl.

Ibid. παρὰ.] περὶ Ald. errore perpetuo, quem impoſterum ne commemorabo quidem. taedet enim toties idem inculcare. teneatur vniuerſe, in Aldino, ad exemplum veterum codicum mſtorum, eandem ſigłam vtramque praepoſitionem repraeſentare.

19. παύσεσθ'.] παύσασθ' Aug. tertius. forte voluit παύσαισθ' dare.

20. βελευόμενοι.] ita et Harriſ.

21. ἄνδρες.] deeſt Harl.

22. τῶν abeſt a Voſſiano, qui etiam πόρον dat in ſingulari. In texto Meerm. eſt τὸν, verumtamen corrector in margine τῶν adſcripſit. Neceſſe eſt, idem in Parr. primo, ſecundo et tertio fuiſſe, quamquam annotatum inde nil eſt.

Ibid. πόρων.] πόρον Parr. primus, ſecundus et tertius, Meerm. Voſſianus.

25. τέτῳ.] τέτοις Pariſinus quintus.

27. ὑμετέρας.] ἡμετέρας Pariſ. quintus et octauus. Harriſ. Harl.

Ibid. ἄγων.] ἔχων Parr. primus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. Index Herwag. idem voluit exhibere, tametſi errore operarum corruptum dederit ἔχον.

pen. πρὸς abeſt ab indice Herwag.

Ibid. γεραιτῷ.] γεραιτῷ Pariſ. quintus, et Aug. tertius e correctione. manus enim antiquior vulgatam dederat. Cum diphthongo exarandum eſſe cenſuit etiam Obſopoeus, e coniectura ſua, ni fallor, id, non e codice ſuo, promens. Exhibet idem editio Wolfii quoque.

Ibid. συλλαβὼν.] συμβαλὼν Bauar.

49. vlt. ἐξέλεξε.] ἔλεξε ſimplex dant Pariſinus quintus et Bauar.

50. 1. ἀπέβη.] ἐπέβη appendix Francfurtana.

Ibid. ἔχων.] φέρων Harriſ.

2. ἠδύνασθε.] δύνασθε (in praeſenti) Aug. primus.

3. προέλησθε.] ita et Harl. προθῆσθε Parr. primus, quintus, ſeptimus. Aug. ſecundus, πρόθησθε (antepenacute) Bauaricus in texto, ſed margo γρ. προέλθητε. In Pithoeano et Aldina Tayl. eſt προσθῆτε. In Aug. primo πρόσθησθε. προέλοισθε apud Aldum, Felic. P. Manut. in appendice Francfurtana eſt πρόθοισθε. προέθησθε dat Harriſ. quod eſt nihili.

7. ἐπιμελητόμενοι.] ἐπιμελέμενοι Pariſini primus et quintus, Aug. primus, codex Obſopoei, Pithoeanus, Voſſianus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl. Aldina Taylori.

8. ἀναλίσκετε.] ἀναλίσκεται Aug. primus, Voſſ. Harley.

9. τοσαύτην abeſt ab Aug. primo, et Aldina Taylori, et appendice Francfurtana.

10. εἴ τις.] εἴ τι (ſine ſigmate) Aug. primus, index Herwag. appendix Francfurtana, Harriſ.

11. ὑμῖν.] ἡμῖν Harl.

Ibid. ὑστερίζειν.] ὑστερίζων P. Manut.

13. προεῖδεν.] προοῖδεν Parr. ſecundus, tertius, quintus, Harl. Harriſ. In Auguſtano primo dederat antiqua manus προσῖδεν, cum circumflexo. ſed noua manus, eraſo circumflexo, dedit πρόοιδεν antepenacute. Et id malebat Wolf. Ergone Wolf correxit h. l. Auguſtanum. Mounteneyus hoc probat.

14. ὑμῶν.] ſic et Bauaricus, ſed ſuperſcripto ἡ.

Ibid. ἐκ πολλ̃.] deeſt Harl.

15. πότε καί.] πότε δὲ καὶ Aug. ſecundus.

Ibid. παρὰ τ̃.] παρά τε Pariſ. primus.

50. 16. ἀνεξέταστον.] sic etiam in texto Bauarici, sed in margine γρ. ἀνεξέτατον. quod nihili est. aut latet aliud quid abstrusius.

17. περὶ.] deest Harrison.

Ibid. τῆς τότε παρασκευῆς.] τῇ τότε παρασκευῇ Parr. primus, quintus, octauus. Augustan. primus et tertius, codex Obsopoei, Pithoeanus, Aldina Taylori, Vossianus, appendix Francfurtana, Harris. idem in Bauarico est superscriptum. καὶ τῇ τότων παρασκευῇ index Herwag.

18. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα.] ἄτακτα, ἀδιόρθωτα, ἀόριστα Aug. primus, Harl. ἄτακτα, ἀόριστα, καὶ ἀδιόρθωτα Vossianus.

22. εἶτ' αὐτὰς.] εἶθ' αὐτὰς index Herwag.

23. ταῦτα abest a Parisino quinto.

24. τὸν μὲν γὰρ τῷ πράττειν Aldina Tayl.

26. ἐ μένεσι.] ἐκ ἀναμένεσι Parr. primus et quintus, Harris. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Aug. primus. In Aug. tertii texto est vulgata, sed noua manus alteram suffecit lectionem. quae etiam in margine Bauarici, item in Pithoeano, et Vossiano est, nec non in Herwagiano indice, et codice Obsopoei.

Ibid. ἡμετέρων.] ὑμετέραν Parr. sec. tert. Augg. primus, secundus et tertius. Bauar. Meermann. Aldus, P. Manut. Felic.

27. ῥᾳθυμίαν.] εἰρωνείαν Parr. secundus, tertius, septimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Tayl. Meermann. index Herwag. Obsopoeus idem in Aldino affirmat esse, eiusque loco se reperisse in suo Pannonico ῥᾳθυμίαν. Ego vero in Aldino, quo vtor, video ῥᾳθυμίαν exaratum. Bauaricus in texto hanc lectionem, in margine vulgatam dat.

pen. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. primus, quintus, octauus. Harley.

vlt. ἐπ' αὐτῶν.] ὑπ' αὐτῶν Parr. primus et quintus.

51. 1.

51. 1. τȣ̃θ'.] τοσȣ̃τον Pariſ. quintus.

2. ἤδη τοιαύτας.] τοιαύτας ἤδη Harl.

3. ἐπιςολὴ.] ἐπιςολαὶ Aug. ſecundus, Laudianus, appendix Francfurtana. plane abeſt ab Aug. tertio, Aldina Taylori, et Harl.

4. ȣ̃ν abeſt a Pariſino quinto, ab Augg. primo et ſecundo, et a Bauarico. ſed in hoc eſt ſuperſcriptum.

7. τῷ abeſt ab Aug. ſecundo.

10. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] deſunt hae voces Harr.

11. ἅπαντ'.] πάντας Harl.

12. ὑςερεῖν dat Stobaeus p. 365.

13. δύνασθαι.] δύνασθε Harl.

15. εἶναι.] Doruille ad Chariton. p. 337. mauult ἰέναι.

16. ὥσπερ.] Wolf mauult ὅνπερ.

Ibid. ςρατευμάτων.] ςρατευομένων Pariſ. quintus. In Aug. tertii texto eſt vulgata, ſed noua manus alteram in margine ſcripſit cum γρ.

Ibid. ἀξιώσειεν ἄν τις.] ἀξιώσειέ τις ἂν Aug. primus, Obſopoei codex, Harriſ. et Harl.

17. καὶ abeſt a Parr. ſecundo et ſeptimo, Bauarico, Meermann. Auguſt. tertio, ſed in hoc noua manus addidit.

18. εὖ βȣλευομένȣς.] Obſopoeus ait in Aldina eſſe εὐβȣλομένȣς. ideoque corrigit ad modum vulgatae. ego vero vulgatam in Aldino meo reperio. In Auguſtani tertii texto eſt εὖ βȣλομένȣς. Sed corrector vulgatam reſtituit.

Ibid. χρὴ omiſit Stobaeus.

19. συμβαίνοντα.] συμβάντα Aug. ſecundus, Stobaeus. idem eſt in Bauarici texto, ſed vulgata in marg.

20. ἄνδρες.] deeſt Harl.

21. ἁπάντων ἔχοντες.] ἔχοντες ἁπάντων Harriſ.

Ibid. ὁπλίτας, ἱππέας.] ἱππέας, ὁπλίτας Aug. primus, et Harl.

51. 23.

51. 23. τήμερον.] σήμερον Harrif.

Ibid. ἐν δέοντι.] γρ. εἰς δέον τι. Parif. primus, Bauar. Aug. fecundus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

24. ἀπολείπεσθε.] ἐπιλείπεσθε P. Manut.

26. tria vocabula ἀεὶ τῆς πληγῆς expungit Aldina Taylori, errore librarii, a πληγεὶς ad πληγῆς delabentis.

27. προβάλλεσθαι.] προβαλέσθαι Aug. primus.

vlt. ἐὰν.] ἂν Harl.

52. 1. ἐὰν ἐν πύλαις.] ἐὰν δ' ἐν πύλαις Parr. quintus et octauus, item Aug. tertius, fed in hoc δὲ a noua manu eft fuperfcriptum.

Ibid. ἐὰν ἄλλοθι.] ἐὰν δὲ ἄλλοθι Parr. quintus et octauus. ἐὰν δὴ ἄλλοθι Aug. tertius. fed rurfus δὴ a fecunda manu eft additum. pro ἄλλοθι Harrifon. dat ἑτέρωθι.

Ibid. πᾳ.] ποι Parr. primus et quintus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. βεβάλευσθε.] βαλεύεσθε Parif. feptimus.

Ibid. αὑτοῖς.] αὐτοῖς cum leni Par. primus. αὐτοὶ Parif. quintus et octauus. Aug. primus, Voffianus, Harrif. Harley.

Ibid. περὶ.] πρὸ Parif. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. περὶ eft in Harrif. vtrumque, h. e. tam περὶ, quam πρὸ, deeft Harley.

4. χρημάτων.] πραγμάτων Parif. fecundus et feptimus, Bauaricus, Augg. primus, fecundus, tertius, codex Obfopoei, qui id praefert vulgatae, Felic. P. Manutius, qui vulgatam in indicibus exhibent, quam etiam dat appendix Francfurtana.

5. πρὶν ἂν ἢ γεγενημένον ἢ γιγνόμενόν τι πύθησθε.] πρὶν ἂν ἢ γιγνόμενον ἢ γεγενημένον τι πύθησθε Aug. prim. Harrif. et Harley. ἢ primum abeft ab Aug. fecundo.

52. 6.

52.6. ἐνῆν.] ἦν ſimplex Bauar. Aug. ſecundus. appendix Francfurtana dat μὲν καὶ ἦν ποιεῖν.

Ibid. ποιεῖν abeſt ab Aug. primo.

7. ἐγχωρεῖ.] ἐγχωρεῖν Aug. ſecundus.

8. μοι θεῶν τις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] μοι τις, ὦ Ἀθηναῖοι, θεῶν Harl.

Ibid. γιγνομένοις.] γινομένοις Harl.

11. προείληφε.] προσείληφεν Aug. primus et Harleyanus.

12. ἀποχρῆν ἐνίοις.] ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις Aug. primus, qui tamen nihilominus proximum ἂν retinet. item Harley. et Voſſianus, qui ſic dat ἀποχρῆν ἂν ἐνίοις μοι δοκῇ.

Ibid. δοκῇ.] δοκεῖ Aldus, P. Manut.

14. ἦμεν.] οἶμαι Harriſ.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. tertio.

15. τινι.] τι Parr. quintus et ſeptimus, item Bauar. et appendix Francfurtana, Aldina Tayl. nec non Harriſ. et Harl. τινα Aug. ſecundus.

Ibid. ἐκκαλέσαιθ'.] ἐκκαλέσεθ' Meermann. ἐκκαλέσατο Aldina Taylori.

16. ἑαυτῶν.] αὑτῶν Parr. ſecundus et tertius, item Bau. ὑμῶν αὐτῶν Pariſ. quintus. αὐτῶν Aug. ſec. cum leni. plane deeſt Harl.

18. λογίζεται.] γρ. ὀργίζεται Parr. primus, ſecundus, quintus, appendix Francfurtana, margo Auguſtani tertii, (ſed textum conſentit vulgatae.) porro Auguſtanus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manutius, cuius index vulgatam exhibet.

Ibid. ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.] deſunt haec verba Harl.

19. περὶ.] ὑπὲρ Parr. primus et quintus, item codex Obſop. et Harriſ.

Ibid. τιμωρήσασθαι.] τιμωρήσεσθαι index Herw.

20. μὴ abeſt ab Aug. ſecundo.

21. αὐτὲς.] αὐτοὶ Aug. primus, (ſed in hoc codice id erat in margine, a manu, quod videbatur, alia annota-

annotatum) nec non Augg. secundus et tertius, item Bauar. αὐτὲς abest a Voss. Harris. et Harl. αὐτὸν perspicue dat Aldina Taylori.

52. 21. τῷ abest ab Augg. primo, secundo, tertio, et Bauarico.

22. κωλύσει.] κωλύσῃ Bauar. κωλύσοι Harl.

23. τριήρεις κενὰς.] τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενὰς Aug. tertius. quod non contemnendum videtur.

24. παρὰ.] ἀπὸ Aug. primus, appendix Francfurtana, Harl. Harris. Aldina Taylori. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram supra.

Ibid. ἐὰν.] ἂν Harl.

25. ἐκβησόμεθα.] ἐμβησόμεθα Parr. primus et quintus, Aug. primus, Laudianus, Pithoeanus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

26. ἔξιμεν.] ἔτι μὲν Voss.

pen. ποῖ.] πῇ Paris. tertius. πῇ Hermog. p. 347.

Ibid. ἤρετο.] ἔροιτο index Lambini. et sic conieceit quoque Pearce ad Longinum. v. Mounteneyum ad h. l. Sed eiusmodi emendatiunculas, si dis placet, placet, proiicere iis facile est, qui in autorem aliquem obiter παρακύπτουσιν, vt Athenienſium mercenarii in bellum.

vlt. τὰ σαθρὰ, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνε πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος.] τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνε πράγματων, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, αὐτὸς ὁ π. Aldus, P. Man. τὰ σαθρὰ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐκείνε πραγμάτων ὁ πόλεμος αὐτὸς Harris. ἄνδρες deest Harl.

53. 2. καθώμεθα.] καθήμεθα Aug. primus, Harl. Harris. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam supra, alteram infra. In Aug. tertio, erasa vetusta lectione, dedit manus recentior καθήμενοι. In Aldina posteriore est καθόμεθα per omicron. Sed in Lessing. et in Ald. Tayl. pro illo suffectum est η. In Aldina priore

priore clare legitur καθήμεθα. primus καθώμεθα dedit Felicianus.

53. 4. ἃ abeſt ab Aug. primo, Voſſiano, Pithoeano, Aldina Taylori. ſed Harriſ. vtraque deeſt negatio ἃ μή.

5. μέρει (ſic) Aldina Tayl. quae eadem quoque dat καὶ τὸ τῶν θεῶν ἡμῖν εὐμενὲς.

6. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. primus et quintus. Augg. primus et ſecundus, vti etiam Harl. vtramque lectionem dat Bauar.

8. ἐκπέμψητε.] ἐκπέμψοιτε Aldus, Wolf. ed. ſed appendix Francfurt. dat vulgatam. item Harl. et Harriſ. nec non Felician.

9. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et ſeptimus. Augg. primus et ſecundus. Bauar. Harriſ. Harl.

10. σύμμαχοι.] ἕλληνες Pariſ. octauus.

Ibid. τῷ δέει, τὲς τ.] τῷ δέει διὰ τὲς τ. Voſſianus, Aug. tertius. verum in hoc eſt praepoſitio a ſecunda manu addita. placet hoc magis, quam coniectura Wolfii, licet in ſe peringenioſa, quae et ipſi mihi in mentem venit, καταγελῶσι cum τὲς τοιέτες ἀποξόλες eſſe copulandum, tametſi ipſe malit τεθνᾶσι τῷ δέει τῶν τοιέτων ἀποξόλων.

12. ἂν deeſt Aug. primo, nec non Harr. ſec. dat αὖ.

Ibid. βέλεσθε.] βελεύεσθε Pariſ. octauus, et Harl.

15. ἡττῆται.] γρ. ἡγῆται Parr. primus, tertius, ſeptimus, octauus. Pithoeanus, Aldina Taylori, Laudianus, Aug. primus. Aldi index, (nam textum Aldi cum vulgata conſentit.) Harriſ. index P. Manut. Vtraque lectio eſt in Bauarico, in texto quidem vulgata, in margine vero altera cum γρ. In Meermann. prima manus dederat vulgatam, ſed recentior radendo effinxit ἡγῆται, ſic tamen, vt veteris veſtigia lectionis appareant. quod ſaepe et hoc in codice, et in Auguſtano tertio, vidi factum. In appendice Francfurtana eſt ἡγεῖται. item in Ald. Leſſing.

53. 16.

53. 16. ἀθλίων ἀπομίσθων.] inuerso dant ordine Bauar. Aug. secundus, et Harrif.

17. ἐκεῖ abeſt a Bauar. et ab Aug. secundo.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Harrif.

Ibid. ῥαδίως abeſt a Bauar.

Ibid. ἐνθάδε.] ἐνθένδε Aldus, Felic. P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam praefert Obſopoeus, cum quo facit Wolf. eaque eſt in appendice Francfurt. nec non in Harrif. et Harl. ἐνθάδε meis in libris fuiſſe, indicio eſt, quod nihil ex iis, quos omnes ad Pariſinam, non ad Wolfianam, legi, annotaui. Quod ſemel mihi de omnibus ſimilibus locis dictum eſto, tametſi tacuero. ἐνθὰ δ' ὥσιν (ſic) Aldina Tayl.

18. ἀκέσητε ὅ, τι ἂν τύχῃ ῥαδίως ψηφίσησθε.] ἀκέσητε ῥαδίως ὅ τι ἂν τύχῃ ψηφίζησθε Aug. secundus. ψηφίζησθε Augg. primus et tertius, Meermann. Weimaranus primus, codex Obſopoei, Felic. P. Manutius, index Herwag. ψηφίζεσθε Aldus, ed. Wolfii, nec non Bauaricus et Harley.

19. καὶ abeſt a Pariſino ſecundo, Aug. primo, Aldina Tayl.

Ibid. χρὴ.] χρῆν Aldina prior, poſterior χρὴ. In Pariſino ſecundo eſt ἐχρῆν.

20. παύσεται] παύσεσθαι Harl.

Ibid. ὅταν μὲν ὑμεῖς Ald. Tayl.

23. ὥστε μὴ ἀκέσειν μόνον ὑμᾶς.] ἐ γὰρ μὴ ἀκέσειν μόνον ὑμᾶς Aldus, editio Wolfii. ἐ γὰρ ἀκέσειν μόνον ὑμᾶς Harrif. Augg. primus et tertius, ſed hic a noua manu, eraſa vetuſta lectione duorum primorum vocabulorum, item Pariſini quintus et ſeptimus, Weimaranus, Voſſianus, margo Bauarici, (textum enim cum vulgata conſentit.) index Aldinus. Sed hi omnes, qui pro ὥστε μὴ, aut ἐ γὰρ μὴ, aut ἐ γὰρ, fine μὴ, dant, addunt in fine ſententiae δεῖ, vt ſtatim diſtinctius tradetur. pro μόνον ὑμᾶς dant inuerſe ὑμᾶς μόνον

Harrif. et Harl. In appendice Francfurtana eſt ἐ γὰρ ὥϛε μὴ ἀκέειν ὑμᾶς. (ſine μόνον) Pro μὴ in Ald. Leſſing. ſcriptum eſt in margine γρ. ὥϛε, et in altero margine ab eadem manu ἐ γὰρ ἀκέειν μόνον. In Aldina Taylori reperi ὥϛε ἀκέειν μὴ μόνον ὑμᾶς.

53. 23. ὑμέτερα.] ἡμέτερα Pariſ. tertius. vtrumque Bauar.

24. ὁρᾷν.] addunt ad ὁρᾷν nonnulli δεῖ, alii ante, alii poſt. δεῖ ὁρᾷν dant Parr. quintus et ſeptimus. ὁρᾷν δεῖ Augg. primus et tertius, margo Bauarici, Meermann. Aldus, P. Manut.

pen. περὶ.] ὑπὲρ Aug. ſecundus.

Ibid. τὸν abeſt ab Aug. tertio, ſed eſt a noua manu ſuperſcriptum.

54. 3. ὑμῶν.] ἡμῶν Pariſ. octauus. vtrumque Bauar.

Ibid. περιόντες.] περιόντες Bauaricus, quod poſſit etiam ad παριόντες referri. Sed creber hic error eſt.

Ibid. λακεδαιμονίων φασὶ φίλιππον.] λακ. φίλιππον φασὶ Aug. primus, et Harl.

6. ὡς βασιλέα.] ὡς πρὸς βασιλέα Bauar. Aug. ſecund.

7. ἕκαϛος.] ἕκαϛοι Pariſini ſecundus et quintus, Aug. primus, Voſſianus, Ald. Tayl. Pithoeanus, Harrif. In Auguſtano tertio videtur vetuſta manus ἕκαϛος dediſſe, ſed noua extrema litera ſuperinduxit iota. Wolf. etiam pluralem mauult.

8. οἶμαι.] οἴομαι Aug. primus.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

9. ἐκεῖνον μεθύειν.] inuertit Harrif.

Ibid. τῶν πραγμάτων Harley.

11. κωλυσόντων.] κωλυόντων Harrif.

12. ἐ μέντοι γε μὰ δία.] γε abeſt ab Aug. primo et Harl. ἐ μέντοι γε ἐ μὰ δί' Bauar. et Aug. ſecundus.

Ibid. ἔτω.] ἐ τῶι (id eſt τῷ) Aug. primus.

13. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. et Harrif.

14. μέλλει.] δεῖ Voſſianus.

54. 14.

54. 14. Lambini index verba ἀνοητότατοι γὰρ οἱ λογοποιοῦντες expungit.

Ibid. εἰσὶν.] deeſt Harl.

15. ἐκεῖνο.] ἐκεῖνα Aug. primus.

16. εἰδῶμεν.] ἴδωμεν Aug. primus. vtramque lectionem dat Bauaricus ſic, ἰδῶμεν, ſed diphthongo εἰ ſuper prima litera ſcripta. εἴδωμεν dat Auguſt. ſecundus, idem tamen rurſus v. 21. cum vulgata dat εἰδῶμεν.

17. ἀποχρεῖ.] ἀποχρῇ Voſſianus.

18. et 19. ἡμῶν bis.] ὑμῶν bis Voſſianus.

23. δεῖ σκοπεῖν.] inuertit Harriſ.

24. ἐὰν.] ἂν Harl.

25. ποιεῖν abeſt a Bauarico, ab appendice Francfurtana, et ab Harriſ.

Ibid. ἐθέλητ'.] ἐθέλοιτε Harriſ.

27. ὅ, τι ἂν μὴ καὶ.] ὅ, τι ἂν καὶ μὴ Aug. ſecundus. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

pen. τε.] δ' Aug. primus. νῦν δ' ὃν γιγνώσκω Ald. Taylor.

Ibid. δὲν.] μηδὲν Pariſ. octauus, et Harl.

55. 1. ὅτι abeſt ab Aug. primo et Harl. ſed tum pro συμφέρει leg. eſt in infinitiuo συμφέρειν, et ita reuera dat Harl. aut συμφέρον. vt eſt in Meermann. margine, qui ſic dat. γρ. ὥσπερ ὑμῖν συμφέρον. omiſſo τὸ. quod etiam a texto Meermanniani abeſt, etiam in appendice Francfurtana eſt συμφέρον.

4. ἐπὶ τῷ συνοίσειν.] pro praepoſitione dat Ald. Leſſing. coniunctionem ἐπεὶ cum γρ.

5. ἐὰν.] ἂν Harl.

Ibid. πεπεῖσθαι.] πέπεισμαι Aug. primus, Harriſ. quod ſi admittas, erit ἐπὶ, verſu 4. cum ἐπεὶ mutandum. ſed praeſtat vulgata. πέπεισμαι reperi etiam in Ald. Leſſing. in Harl. plane deeſt. In Bauarico ſcripta erat clauſula haec. κατὰ Φιλίππ8 A. HHHH|$\overline{\Delta}$|Δ. (id eſt 460.) In Auguſtano ſecundo ſtatim ſequebatur

Philippica ſecunda, tum tertia, deinde demum de pace. In tertio ſequebatur Philippica ſecunda, tum oratio de pace.

Ad Orationem de pace.

Wolf in annot. ad or. de falſa legatione p. 375. 20.) ſuſpicatur, hanc de pace orationem, quae Demoſtheni abiudicatur, eſſe Aeſchinis, nil moratus dictionis diſparitatem, neque teſtimonium veterum, praeter tres illas, quae hodie proſtant, orationes, ab Aeſchine literis conſignatum quicquam eſſe, negantium. Sed obſtant haec duo. 1. quod orator p. 59. ſe legatis reliquis e Macedonia domum reuerſis oblocutum ait, eos malae fraudis atque erga patriam maleuolentiae et erga Philippum ſtudii coarguiſſe. 2. quod orator ibidem ſibi quandam arrogat εὐτυχίαν, cuius iactantiae poenas Aeſchini dedit acerbiſſimas.

57. 3. f. μηδὲν ἔτ' εἶναι.

5. num μὴ κατὰ ταὐτὰ, vt iſta duo μὴ κατὰ ταὐτὰ *non pari pacto*, et μηδὲ καθ' ἓν *neque vno tenore* ſint e parallelo dicta, vt vulgo vſurpant. Conſtructio tum erit haec. μὴ πάντας ἡγεῖσθαι τὸ συμφέρον κατὰ ταὐτὰ [ſcil. ἐννοήματα], μηδὲ καθ' ἓν [ſubaudi διάγραμμα.]

58. 18. τὰ παρ' ὑμῖν.] alias ſubaudiri poſſit διάφορα, negotia, vel συμβόλαια. hic vero malim ſubaudiri κακεργήματα. nequitias. citat h. l. Scholiaſtes Ariſtophan. ad Acharn. 60.

19. εἶπον.] ſubaudi τοῦτο. indicaui hoc, Neoptolemum eſſe Philippi emiſſarium.

23. citat h. l. Herodianus in Philetaero pone Pierſoni Moerin. p. 438.

24. ἐθεάσασθε et ἠκέετε [verſu 26.] praetuli ἐθεᾶσθε et ἠκέσατε.

vlt. ὀφειλόμενα.] ſubaudi ἑαυτῷ.

59. 5.

59. 5. citat h. l. Harpocration v. ἀφανὴς ἐσία.

8. idem est ac si dixisset ad hunc modum. δύο ταῦτα, ὑπ' ἐμοῦ τοιαῦτα ἀποφανθέντα, οἵαπερ ἦν ἀληθῶς, μαρτυρεῖ τοῖς ἐμοῖς τότε λόγοις, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐγένετο.

14. κύριος.] scil. τῶν πραγμάτων.

15. citat h. l. Harpocr. v. διοικεῖν. vbi leg. est διοικιεῖν. a διοικίζειν. v. Rufi Antexegemata p. 573. T. II. Lamp. Gruter. Sed admonuit de hoc Wolfius quoque.

17. τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμούς.] videtur hic aliquid deesse. durum enim est huc pertrahere e praemissis ὑπισχνεμένων. nisi si aias, φενακισμὸν ὑπισχνεῖσθαι idem esse, atque promittere rem vanam, mimicam. Num ergo addendum est προτεινόντων, aut ὑποδεικνύντων.

19. ἔτε ἴσως, ἔτε καλῶς.] haec lectio si seruatur, erit ἴσως non pro *fortassis*, sed pro *ex aequo*, *iuste*, *salua iustitia*, accipiendum. quo significatu interdum reperitur vsurpatum. visum tamen fuit etiam h. l. ἴσως vulgari sensu esse accipiendum. quapropter ex ἔτε postremo effeci ἐδὲ *ne quidem:* et nescio, an ne honeste quidem prodidistis Phocenses. non modo cum damno vestro, sed ne saluo quidem pudore vestro, ne salua quidem existimatione vestra.

20. idem est ac si dixisset ἔτ' αὐτὸς λέγων ἐξηπάτησα, ἔτε λεγόντων ἄλλων ἐσίγησα, καὶ ἔτως εἴασα ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι.

27. num πλὴν δι' ἃ νῦν ὑμῖν ἐρῶ δύο.

60. 7. εἰς τρυτάνην.] id est ἐν τρυτάνῃ. alterutram in lancem veluti trutinae.

Ibid. φέρον.] subaudi ex infrequentibus τὸν λογισμὸν. bonam mentem secum auffert.

9. ὁ τοῦτο ποιήσας.] id est ὁ προσενέγκας ἀργύριον πρὸς τὸν τῶν πραγμάτων λογισμὸν καὶ διαχειρισμόν.

60. 16. γεγενημένη.] e nominatiuo effeci accusatiuum.

antep. citat h. l. Alexander rhetor de figuris sententiae atque elocutionis p. 6. ed. Norm.

61. 9. βοηθεῖν videtur, ob praemissum βοηθήσοντας, rectum esse, tametsi συνεπιστρατεύσειν insequatur. dubito enim, num satis graecum sit, aut exemplis approbari possit, βοηθήσοντας βοηθήσειν, verum de hoc quidem cum nemine contendam.

13. ὥστε εἶναι.] dedi de meo, σῶς τ' εἶναι. id est σώας. idem est ac si dixisset. ἐδεῖς ἐστι τῶν ἡμῖν συμμαχόντων, ὅστις ὑπ' εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς, βέλοιτο ἡμᾶς οὐ μόνον σώας εἶναι, καὶ σώας ἀπελθεῖν ἐκ τῆς πρὸς Θηβαίους πολέμου, ἀλλὰ καὶ κρατεῖν αὐτῶν. καὶ ὅτως αὖ πάλιν ἐδεὶς τῶν Θηβαίοις συμμαχέντων βέλοιτο ἂν αὐτὰς κρατεῖν ἡμῶν, ὡς βέλεται σώας τὰς Θηβαίους περιεῖναι. nostri quidem socii nos saluos superesse volunt, at non item victores abire. pari modo socii Thebanorum cum vita fortunisque saluis discedere hos volunt, at non item bello superiores.

15. βέλοιντο.] subaudi τὰς ἑαυτῶν φίλας καὶ συμμάχας.

Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν.] interposui γε.

23. citat h. l. Harpocr. v. ἐπικηρυκεία. ad ἡμῖν subauditur ἦσαν, vel ὑπῆρχασαν.

Ibid. ἐχθρῶς σχήσειν.] subaudi ἡμῖν, quod e proximo tacite huc quoque est pertrahendum.

24. citat h. l. Harpocr. v. ἐνδεξάμενος, quaerendum aiens esse, quid sibi velit hoc verbum h. l. siue, quae sit eius vis atque significatio. ἐπισκεπτέον δὲ, πῶς ἔχει τὸ ἐν πέμπτῳ φιλιππικῶν λεχθὲν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος. καὶ τὸ δοκεῖν ἐνδέξασθαί τι τῶν ἐκείναις [lege ἐκείνοις] πεπραγμένων. Idem nempe significat atque τοῖς ἀγαθοῖς ἐφθόνευεν, vt paulo ante, versu 3. dixerat, sublegere ab altero omissa, aut abiecta, aut si quae ipsi

ipsi imprudenti et inuito exciderint, sibique vindicare; vel illo defatigato et despondente ex arena excedente, in vices eius recentem succedere; vel insidiari fructui laborum ab aliis exantlatorum; quem fructum cum perceptum veniat labore defunctus, tum veniat insidiator eumque praeripiat, ipse nil operatus.

61. 25. malim ὡς αὐτοὶ λέγεσιν. aut ὡς καὶ αὐτοὶ λέγεσιν. vt ipsi adeo palam prae se ferunt.

62. 2. ὀργιζόμενος.] praetuli ὀργιζόμενοι in plurali.

6. περὶ Φωκέας.] scil. γέγονε, vel συνέβη.

15. ἐδόκει εἶναι.] videtur πλέον esse interponendum.

22. ἔμελλεν.] correxi ἔμελεν. minus huic rei studuisse Philippum, quam vt Phocidis aditus occuparet.

Ibid. ἢ τὸ τὰς παρόδους.] priorem articulum expunxi.

23. τῷ δοκεῖν —] est expositio dictionis τὴν δόξαν τῷ πολέμῳ, ab oratore ipso adiuncta, quasi dixisset: ὥστε δοκεῖν τὸν πόλεμον δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. gloriam belli, id est, vt nempe bellum hoc videretur per ipsum [Philippum] debellatum et amputatum esse.

vlt. καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς πλεονεκτημάτων, δυοῖν κύριοι.] malui sic distinguere, καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς, [iubaudi δικαίων] πλεονεκτημάτων δυοῖν, [id est ἃ ἐστὶ δύο πλεονεκτήματα] κύριοι. Geminum consectabantur emolumentum; alterum, communionem concilii Amphictyonici; alterum ius ludos pythicos participandi.

63. 3. εἰς τὰ πολλά.] prima duo vocabula vncis inclusi, non quo prorsus damnem, sed quod absunt a quibusdam codicibus, et constructio fine iis bene sibi constat; quae haec est. προηγμένον εὑρήσετε πρᾶξαι πολλά, ὧν οὐδὲν ἐβέλετο. [scil. πρᾶξαι. quod tacite potest repeti.]

63. 8. poſt ἡμῶν αὐτῶν videtur deeſſe ſiue τῇ εἰρήνῃ ἐμμένοντες, ſiue ἃ κελεύω, ποιοῦντες. ſcil. perſeuerantes in pace, neque facile eam niſi grauiſſimis de cauſis mouentes. Sed ecce, haec commentans, incido in ſchedas Taylori, vbi ex Harleyano haec eſt lectio annotata. ἡμῶν αὐτῶν εἰ ἐκ ἔτ' ἔσαι πόλεμος. tolle ἔτε, et habebis, ni fallor, manum oratoris. videor mihi docuiſſe, neque rem nos eſſe facturos nobis indignam, εἰ ἐκ ἔσαι πόλεμος, ſi operam demus, vt bellum ſopitum maneat.

9. malim δεῖξαι. in aor. 1. hoc videor mihi mea hac oratione docuiſſe, vel planum feciſſe.

10. ὑπομένειν h. l. eſt non tolerare, ſuſtinere, ſed audere, ſubire, conari, ſuſcipere, aggredi.

18. καταλαμβάνειν.] annon potius κατέχειν. nam iam dudum ante occupauerat.

Ibid. Κῶ.] practuli Κῶν.

21. καὶ τὸ φιλονεικεῖν.] articulum expunxi.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Scholiaſtes Ariſtophan. Veſp. verſu 191.

Varietas lectionis ad orationem de Pace.

In Cod. Gonuill. titulus ita: Ὑπόθεσις Φιλιππικὴ δευτέρα.

55. Argumenti v. 3. verba οἱ μὲν ἀθηναῖοι abſunt a Bauarico.

5. ὑπέσχετο.] ὑπέθετο Bau. ſed mox conſentit vulgatae.

9. ὄντων ἀθηναίων.] interponit Gonuill. τῶν.

12. ἀπεκωλύθη.] ἀπεκρέσθη Parr. quintus et ſeptimus, item codex Obſopoei, Aldina Tayl.

15. κωλύσαντος.] κωλύοντος Pariſ. quintus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

16. τὸ φωκέων.] τῶν φωκέων Bauar. Aldina Taylori. eadem dat ἀνάλωτον pro vulg. ἀνάσατον, et ita

et ita etiam Gonuill. eadem versu extremo ἄλλων omittit.

55. pen. ἐν.] καὶ Gonuill.

56. 5. μετέχειν.] ἀντέχειν Bauar.

6. κοινὸν.] καινὸν Gonuill.

7. ἅπαντας τὲς.] desunt Gonuill.

9. δὲ.] δὴ Obsopoei codex.

Ibid. αὐτὲς.] Wolf. mauult αὐτοῖς. in appendice Francfurtana est τέτες δὴ κοινῇ πολεμήσειν εἰ αὐτοῖς. in Aldina Taylori reperio sic πολεμήσειν αὐτὲς εἰ δώσομεν.

11. κάλλιον.] κάλλιςον Gonuill.

13. τῇ ἀττικῇ ἢ περὶ.] τὴν ἀττικὴν περὶ Bauar. sine ἢ. in Aldina Taylori est κάλλιςον. et καὶ τὲ Φιλίππε versu 12. et v. 14. καὶ περὶ μικρὲ.

15. παρεσκευάσθη.] Wolf. mauult παρεσκευάσθαι, in infinitiuo perfecti passiui.

17. αὐτὲ.] αὐτῷ Aug. secundus.

20. πάντων.] πάντα Aug. sec.

Ibid. αὐτὸς ὁ περὶ τ. Ald. Tayl.

22. ἔδειςε.] ἐδήλωσε Bauar.

pen. εὔνεν.] εὔγνεν Gonuill.

Ad orationem ipsam.

Ad initium orationis haec in Aldina Taylori adscripta reperi: ἐν παλαιοῖς Φιλιππικὸς δεύτερος.

57. 1. ἄνδρες.] deest Harl.

4. εὖ λέγειν.] εὐλογεῖν Aug. primus, Ald. Tayl.

Ibid. τῷ abest ab Aug. primo.

5. ταῦτα.] sic etiam est in appendice Francfurt. sed ed. Felic. dat ταὐτὰ.

6. πάντας.] ἅπαντας Parr. quintus et octauus, Harl. item Aug. tertius, sed prima litera in hoc erat a noua manu adscripta. ἅπαντα Ald. Tayl.

7. ἑτέρως.] ἑτέρωσε Bauar.

57. 9. αὐτὸ.] deeſt Harl.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

13. πάντα τὸν χρόνον.] τὸν πάντα χρόνον indices Aldi, Felic. et P. Manutii.

Ibid. ὃν abeſt ab indice Aldi.

14. ἁμάρτητε.] ἁμαρτήσητε Pariſinus ſeptimus et Bauar. ἁμάρτοιτε Harley.

15. καὶ redundare videtur Wolfio.

16. ὑμᾶς etiam Bauaricas dat, ſed cum ἡ ſuperſcripto.

Ibid. ἀλλὰ μὴν καίπερ Ald. Tayl.

19. ὡς ὑπὲρ πόλεως.] ὡς ὑπὲρ τῆς πόλεως Bau. ὡς τοῖς ὑπὲρ πόλεως index Lambini.

21. δι' ὧν.] ἐξ ὧν Aug. primus, Parr. quintus, ſeptimus et octauus, Harley. Ald. Tayl.

22. προειμένα.] προεισέμενα Harl.

23. ἄνδρες.] deeſt Harl.

24. αὑτᾷ.] αὐτῇ P. Manut. αὐτῶν Par. ſeptimus.

58. 1. ὑμᾶς.] ὑμῖν Harl.

Ibid. νῦν abeſt a Parr. quinto et ſeptimo, item ab Aug. primo, et ab Harl.

3. ἐγὼ γὰρ.] ἐγὼ μὲν γὰρ Par. ſeptimus, codex Obſopoei.

Ibid. ἄνδρες.] deeſt Harl.

4. τῶν ἐν εὐβοίᾳ ταραττομένων πραγμάτων] τῶν ἐν εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων Aug. primus, et Harley.

7. ἐπανελθὼν Ald. Tayl.

8. ἐπὶ.] ἐν Parr. quintus et octauus, vti etiam Harley.

9. βραχέος.] βραχέως P. Manutius.

10. προσόφλειν.] προσοφείλειν codex Obſopoei.

11. ἀνθρώπων abeſt a Bauarico, ſed eſt ab alia manu ſuperſcriptum.

58. 12. ἔγνωτε.] ἐγνώκατε Parr. quintus et ſeptimus, Aug. primus, appendix Francfurtana.

17. κακὰ δ' ἐργαζόμενον.] καὶ κατεργαζόμ. Ald. Taylori.

Ibid. μέγιστα.] μάλιστα Pariſ. ſeptimus.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν P. Manut. ὑμῖν dat Bauaricus, cum vulgata, ſed ſuper jota dat idem ῶ ſuperſcriptum.

19. ἕνεκα ἔτ' ἔχθρας.] ἕνεκεν ἔχθρας Harley. marg.

22. ἀδὲ εἷς.] ἀδ' εἷς Harley.

23. αὐτὸς ὑμᾶς.] ὑμᾶς αὐτὸς Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

24. ἐθεάσασθε.] ἐθεᾶσθε Parr. ſeptimus et octauus, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Ald. Leſſing.

25. ὁ λόγος.] articulus abeſt ab edd. Aldi, Felic. et P. Manutii, item Wolfii. ſed eſt in appendice Francfurtana. in Ald. Tayl. eſt πραγμάτων ὁ λόγος. ſine ἦν.

26. ἠκέετε.] ἠκέσατε Parr. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus, item Aug. primus, appendix Francfurt. Harley. Ald. Tayl. (in qua eſt καίτοι τοῦτο οἶμαι ὑμᾶς.) vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram ſupra.

27. οἶμαι νῦν ἅπαντας ἠσθῆσθαι ὅτι.] οἶμαι γινώσκειν ὅτι Parr. quintus et octauus, item Ald. Leſſing. Harley. Aug. primus et codex Obſopoei. In Auguſtano tertio erat ſic ab antiqua manu: οἶμαι νῦν ἅπαντας γινώσκειν καθῆσθαι ὅτι. Sed corrector vocem καθῆσθαι litura induxerat. γινώσκειν etiam dat Aldina Taylori. Videtur in libris antiquis demoſthenicis olim, praeter vulgatam, etiam haec verſata fuiſſe: οἶμαι νῦν ἅπαντας γινώσκειν καὶ ἠσθῆσθαι ὅτι, *arbitror, vos omnes nunc certo ſcire, et dudum eſſe ſuſpicatos.* v. p. 41. 9. In appendice Francfurtana ſic eſt. [καίτοι τοῦτο (item τοῦτό γε) οἶμαι ὑμᾶς γινώσκειν.]

58. vlt.

58. vlt. τὰ ἐκεῖ.] τἀκεῖσε Parisinus octauus, Aldina Taylori.

59. 6. ᾤχετο.] οἴχεται Bauar. sed cum vulgata superscripta.

Ibid. in appendice Francfurtana sic est. δύο μὲν δὴ ταῦτα μαρτυρεῖ [forte voluit μαρτύρι', id est μαρτύρια] ὧν προεῖπον, μαρτυρεῖ.

7. γεγενημένοις.] προγεγενημένοις Parisinus septimus, a quo τότε abfuisse videtur, tametsi margo Lut. de hoc tacet. Abest id quidem a Bauarico, et ab Aug. tertio, qui ambo προγεγενημένοις item dant. Sed Aug. tertius pro λόγοις dat vitiose ὁ λόγος.

10. καὶ δὴ καὶ περὶ.] posterius hoc καὶ omittunt Parr. tertius, septimus et octauus, item Aug. primus et Bauar. appendix Francfurtana et Harley. καὶ δὴ καὶ πάλιν περὶ Aug. tertius, sed sic, vt vocabula haec duo καὶ πάλιν a noua manu essent, vt inserenda, superscripta.

12. Θεσπιὰς.] Θεσπειὰς Aug. primus, et sic postmodum quoque idem. Reperi quoque in Aug. tertio et Harley. alibique vocabulum hoc per diphthongum exaratum. quod semel monuisse satis esto.

15. διοικιεῖν.] διοικεῖν Aug. tertius, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. sed appendix Francfurtana vulgatam dat, item Ald. Lessing. et Ald. Tayl. vti et Harl.

18. ὑπαχθέντες.] ὑπειχθέντες Aug. tertius, sed noua manus α super diphthongo scripserat.

Ibid. ἔτε abest a Parisino quinto, ab Augustanis secundo et tertio, sed in hoc corrector id deleuit, cum prima manus dedisset. abest etiam ab illo codice, qui fundus est appendicis Francfurtanae.

19. προεῖσθε.] ποιεῖσθε Bauar.

22. νομίζω δὲ τὸν.] νομίζων τὸν Paris. tertius.

23. Ταῦτα τοίνυν πάντα.] Ταῦτα πάντα τοίνυν Bau. ἅπαντα appendix Francfurt. πάντα prorsus deest Harl.

59. 26.

59. 26. ἀλαζονείαν.] ἀλαζονίαν Harley.

27. ὑμῖν abeſt ab Aug. ſecundo.

pen. εἶπω.] εἶπον Harley.

60. 3. ἐδὲν.] ἐδὲ ἓν Francfurt. appendix.

Ibid. ἐδεὶς.] ἐδὲ εἷς appendix Francfurt.

Ibid. ἔχοι.] ἔχῃ Aug. tertius.

4. ὅ, τι ἂν.] ὅ τ' ἂν Aug. primus. forte voluit ὅ γ' ἂν.

6. ὥσπερ εἰς τρυτάνην.] ὡσπερεὶ ἐπὶ τρυτάνην Pariſinus octauus. ὥσπερ ἐπὶ τρυτάνην farrago Wolfiana, Aldina Taylori.

7. ἀργύριον.] ἀργυρίᾳ Harl.

Ibid. φέρον.] φέρων Aug. tertius.

8. καθείλκυσε.] καθείλκυκε Bauar.

Ibid. ἐφ' αὑτὸ.] ἐπ' αὐτὸ Aug. primus, appendix Francfurt. Ald. Tayl.

9. ἂν abeſt a Bauarico.

10. ἓν abeſt a Par. tertio, Aug. ſecundo, et Ald. Tayl. quae ſic dat: ἓν μὲν ἔγωγε ἔτι πρῶτον.

Ibid. ἔγωγε πρῶτον.] πρῶτον ἔγωγε Harl.

11. εἴτε σύνταξιν, εἴτε συμμάχους.] εἴτε συμμάχους, εἴτε σύνταξιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harl. τάξιν ſimplex dat Ald. Tayl.

Ibid. ἄλλο τι.] abeſt τι ab Aug. primo, appendice Francfurtana et Harl.

13. μὴ λύων.] In texto Aug. tertii vulgata eſt, ſed in margine ſcripſit noua manus γρ. μὴ κωλύων. forte καταλύων voluit.

Ibid. ποιήσῃ.] ποιήσει Aug. primus, et Harl.

16 γεγενημένη.] vitium hoc typographicum, ex Aldina in Felicianeam, Manutianam, Wolfianamque ipſam et Lutetianam propagatum, ſuſtuli, notatum iam ab indice Lambini. reperi tamen vulgatam in Bauarico quoque, et Auguſtano tertio, quos nunc, haec ſcribens, ad manum ſolos habeo; nullus tamen dubitans,

tans, quin in caeteris quoque libris meis, quibus nunc carendum mihi est, vt dudum ad sedes suas remisſis, idem fuerit, quippe e quibus nil ad h. l. enotauerim. Enotaui quoque γεγενημένη (in nominatiuo) ex Aug. secundo.

60. 16. δι' ὑμᾶς.] νῦν δ' ὑμᾶς Aldus, quod Obsopoeus ad modum vulgatae correxit. δι' ἡμᾶς Bauar.

19. προαξώμεθα.] προαξόμεθα Parr. secundus, tertius et quintus.

Ibid. ἄνδρες] deest Harley.

20. τὲς.] abest ab eodem cod.

Ibid. καὶ in Aug. tertio a noua manu est additum.

22. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus, Weimaranus.

23. ἡμῖν.] ὑμῖν P. Manut. idem fuit a prima manu in Aug. tertio, sed corrector vulgatam superscripsit.

Ibid. πρὸς Ἀμφίπολιν Aldina Tayl.

25. ἡμῖν.] ὑμῖν Parr. quintus et octauus, nec non Harleyanus.

26. πολεμήσειν Harley.

Ibid. πάντων.] μᾶλλον Aug. secundus.

27. θορυβήσῃ.] sic et Aug. tertius, sed cum αι superscripto super extrema litera.

Ibid. ἂν ἀκέσαι.] ἂν abest ab Aldina Tayl. Aug. primo, qui ἀκῆσαι in infinitiuo dat. idem ἀκέσαι est in Harley. Ald. Tayl. Parr. quinto et octauo. ἀκέσῃ est in ed. Wolfii e Felicianea. Sed vulgata in append. Francfurtana.

pen. ἡδέως.] Sic etiam est in Aug. tertio, sed a noua manu. vetustior quid dederit, obscurum est. erasum enim est vocabuli initium.

Ibid. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. quintus, Aug. tertius, et Harleyanus.

Ibid. ἐκ omittit appendix Francfurtana.

Ibid. χαρίζοιντο Φιλίππῳ.] χαρίζοιντ' ἂν Φιλίππῳ Bauar.

60. vlt.

60. vlt. φήσεις] φήσει Aug. primus, Harl.

61. 1. αὐτὲς ἀναισθήτες.] ita et Harl. sed ed. Wolf. αὐτὸς τὲς ἀναισθ.

2. αὐτοῖς.] αὐτὲς Parr. secundus, tertius, quintus, Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Bauar. Aldus, P. Manutius. Sed vulgatam Wolf merito praefert.

3. ἕτερος.] ἕτος Pariſ. octauus.

Ibid. καθεδεῖται.] Sic Aldina poſterior. prior autem, qua vſus fuit Obſopoeus, dat καθαδεῖται. vbi Obſ. annotat, antiquum ſuum librum Pannonicum dediſſe κατεδεῖται. et huc redit annotatio Wolfiana.

4. πρόεντο.] πρόοντο Parr. quintus et ſeptimus. πρόεντ' ἂν Bauar.

7. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et octauus, Aug. ſecundus et Harl.

8. βοηθήσοντας.] βοηθᾶντας Pariſ. ſecundus. ἐθελήσοντας Ald. Leſſing. βοηθήσαντας Harl. paulo poſt verſu 9. dat index Lambini βοηθήσειν pro βοηθεῖν.

9. ἐμβάλῃ Harl.

Ibid. ἐ in fine verſus.] ἐδὲ app. Francf.

Ibid. ὧν.] ὃν Aldus. Sed Obſopoeus e ſuo codice vulgatum reſtituit. quam etiam in Bau. Aug. tertio, Aldino Leſſingiano, Harley. aliisque reperi.

13. ὥϛε εἶναι.] correxi de meo σῶς τε εἶναι. index Lambini dat ὥϛε βέλεσθαι εἶναι. Aldina Taylori dat ὥϛε γε εἶναι.

14. σῶς.] σώϐς Pariſ. ſeptimus, et Bauaricus in texto. ſed huius margo vulgatam dat cum γρ.

15. ἅπαντες.] πάντες Harl.

Ibid. ἕνεκα ἑαυτῶν.] ἕνεκά γε ἑαυτῶν Pariſ. octauus. ἕνεκά γε αὐτῶν Aug. primus.

16. αὐτῶν] αὑτῶν Aldus, Fel. P. Man. id quod reſtitui.

Ibid. ἐδὲ εἰς.] ἐδεὶς Aug. primus.

18. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Bauar. ſed cum ὑ ſuperſcripto.

20. μὲν omittit appendix Francfurtana.

61. 20.

61. 20. μεσσήνιοι.] μεσήνιοι Harl.

21. πελοποννησίων.] hic quoque hic, et plerumque dedit Aug. tertius. sed hic addidit corrector alterum ν. ego vbique locorum vt hoc vocabulum geminato ν exararetur, curaui.

Ibid. γε δὴ absunt ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, item app. Francfurt. et Harley.

23. ἡμῖν.] ὑμῖν Paris. octauus et Harley.

Ibid. ἐπικηρυκείαν.] Sic etiam Bauaricus, sed super diphthongo erat etiam simplex iota exaratum. ἐπικηρίαν dat Aug. secundus.

25. post λέγεσιν addit Ald. Tayl. μὲν.

26. ἐχθροτέρως.] ἐχθρῶς index Aldi. In ipso posterioris Aldinae texto est vulgata. Sed ex Aldina priore, qua vsus est Obsopoeus, is affert ἐχθροδεξέρως, pro quo legi iubet ἐχθροτέρως, dubium relinquens, suane id praeceperit auctoritate, an codicis sui Pannonici. Cum Obsopoeo facit Wolf. In Augustano secundo est idem ἐχθροδεξέρως, quod Obsopoeus ex Aldina sua affert. quod si in ἐχθρωδεξέρως (cum ω in secunda syllaba) refingatur, nil video, cur ea lectio contemnatur. Ex Harley. enotauit Taylor ἐχθετέρως. quod nescio quid sibi velit.

pen. αὐτοῖς.] ἂν codex Obsopoei.

vlt. κωλύομεν αὐτὸν.] inuertit appendix Francfurt. et pro κωλύομεν Harl. dat κωλύωμεν.

62. 2. ὀργιζόμενος.] ὀργιζόμενοι Aldina Taylori, Augg. primus et secundus, appendix Francfurt. Harley. in quo sic est: πάντες ἕκαστος περὶ τῶν οἰκείων ὀργιζόμενοι.

Ibid. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Paris. octauus et Harl.

3. ἀγάγωσι.] ἄγωσι Aug. secundus.

Ibid. δόγματα προσησάμενοι.] ordinem inuertunt Aug. primus, Harl. item appendix Francfurt. nam pro vitio typogr. habeo προσησάμενα, quod illa dat.

62. 4.

62. 4. ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι.] ἐπιπαθῶσιν ἕκαστος Harley.

Ibid. πέρα.] περὶ Parr. secundus, tertius et septimus, Aldina Taylori, Aug. secundus, Bauaricus. In Aug. tertio est etiam περὶ. sed corrector superscripsit πέρα. Wolf mauult καὶ πέρα.

5. ἑαυτοῖς abest ab Aug. secundo. αὐτοῖς dat Ald. Tayl.

6. ἴσε.] In Aug. tertio dedit prima manus ἐστὶ. sed corrector emendauit ἴσε.

7. ἐχὶ τὰ αὐτὰ μάλιστα ἕκαστοι.] ἐχὶ ταὐτὰ ἕκαστοι μάλιστα Aug. primus. ἐχὶ τὰ ἕκαστοι μάλιστα Harley.

8. ἕκαστοι omittit appendix Francfurtana.

10. ἠδύναντο.] ἐδύναντο Aug. primus, Ald. P. Manut.

13. χώραν κεκομίσθαι.] χώραν ἔχειν καὶ κεκομίσθαι Paris. septimus, Bauaricus, Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolf. sed vulgatam dat appendix Francf. orta lectio e duabus, quae fuerunt in libris, aliis ἔχειν, aliis κεκομίσθαι dantibus. Etiam Ald. Taylori et Harl. ἔχειν καὶ omittunt.

14. τιμὴν.] τὴν τιμὴν appendix Francfurt. Ald. Taylor.

16. ἐβέλοντο.] ἠβέλοντο Aug. primus.

17. ταῦτα πάνθ'.] πάντα ταῦθ' Aug. primus et Harley.

19. ἐκ.] ἐδ' Bauar.

Ibid. ἐβέλετο δήπε θηβαίοις Aldina Taylori.

20. Κορώνειαν.] post hanc vocem inserit Harley. λαβεῖν ἐπιθυμεῖν, μὴ δύνασθαι δὲ.

22. ἔμελλεν.] ἐμελεν Parisinus tertius, codex Obsopoei, Aug. primus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. ἔμελλον (sic) dat Aldus, quod in Weimarano corrigitur ἔμελεν. Obsopoeus ex Aldino suo affert ἔμελλεν. quod

ipse corrigit ἔμελεν e suo Pannonico. Idem facit Wolf. Vulgata est in Bauarico et Aug. tertio.

62. 22. τὸ abest ab Aug. primo, Aldino, et P. Manutio; it. ed. Wolfii, sed habet app. Francfurtana.

23. ἐβέλετο.] ἠβέλετο Aug. primus. sic 26. pro ἐβέλοντο est in app. Francf. et in Ald. Tayl. et in Harley. ἠβ.

24. αὐτὸν.] αὐτὸν cum leui Ald. P. Manut. ἑαυτὸν Parr. sec. tert. quintus. Augg. sec. et tertius. appendix Francfurt.

25. ἑαυτῇ.] αὐτῇ appendix Francfurt. et Harl.

27. τὸν abest a Bauarico.

Ibid. γενέσθαι.] γίγνεσθαι Parr. septimus et octauus, Aug. primus, Bauar.

Ibid. πάντα γὰρ ταῦτα.] ταῦτα γὰρ πάντα Aug. pr. et Harley. Solum ταῦτα γὰρ sine πάντα dat app. Francfurt.

63. 2. ἰδίων ἕνεκα ἕκαστον εὑρήσετε εἰς τὰ πολλὰ προηγμένον.] ἰδίων ἕνεχ' εὑρήσετε ἕκαστον πολλὰ προηγμ. (sine εἰς τὰ) Aug. primus, Harley. appendix Francf. etiam ab aliis abest τὰ, vt a Parr. secundo, quinto, octauo, Bauar. Augg. secundo et tertio.

4. μὲν τοίνυν.] μέντοι Bau.

5. ἡμῖν.] ὑμῖν Aug. primus. et statim pro ἡμᾶς dat Aug. sec. ὑμᾶς.

Ibid. τὰ δὲ κελευόμενα Ald. Tayl.

Ibid. ἆρα.] ἄρα codex Obsopoei.

8. ἔτ' ἔσαι.] ἐκ ἔσαι Aug. primus. εἰ ἐκ ἔσαι Ald. Tayl. et Harley.

9. καὶ τὰ δίκαια λέγειν.] malim ποιεῖν, aut κἀμὲ τὰ δίκαια λέγειν, vel καὶ τὰ δίκαια λέγειν ἐμέ. WOLF.

Ibid. τᾶτ' οἶμαι δεῖξειν.] in margine Bauarici sic est γρ. τᾶτο οἶμαι δεῖν ποιεῖν. et hoc dat quoque appendix Francfurt. et Aldina Tayl.

63. 10.

63. 10. Aut poſt verba πρὸς δὲ comma poni vult Wolf, aut ea verba plane deleri voluit nimirum πρὸς tolli, et δὲ poſt τὲς poni. ſed prior ſententia potior eſt.

Ibid. ὑπομένειν.] ὑπομεῖναι Parr. ſecundus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Augg. primus et ſecundus, codex Obſopoei, quod ille mollius putat eſſe.

11. ἐκεῖνα.] ἐκεῖνο appendix Francfurtana, et Aug. tertius e correctione, vetuſtior manus videtur vulgatam dediſſe.

12. ἐῶμεν ἔχειν.] inuertit appendix Francfurt.

15. τας deeſt Harl.

16. χειρόνησιτῶν.] χειρόνησιωτῶν Parr. quintus et ſeptimus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

17. τῶν abeſt ab Aug. ſecundo.

18. κῶ] κῶν Parr. ſeptimus et octauus, Aug. primus, Pauar. et Harl.

21. τὸ ſecundum abeſt ab Augg. primo, ſecundo et tertio, Aldo, P. Manutio.

23. ἔτωσὶ.] ἔτως Bau. Aug. tertius. ἔτωσὶν Aug. ſecund.

Ibid. ἤδη abeſt ab Aug. primo, Parr. quinto et octauo et Harley. clauſula in Bauarico haec erat περὶ τῆς εἰρήνης ΗΗΠΙ (206.)

Ad Philippicam ſecundam.

66. 6. citat h. l. Stobaeus p. 270. 30.

11. καὶ τοιαῦτα.] praetuli ταῦτα.

23. f. μηδὲ περιστήσεται. ſibi circumponat amplitudinem. ſeſe quaſi vallet ea opum magnitudine.

27. ἄν addidi.

67. 6. καὶ δι' ὧν.] dedi de meo ſenſu καὶ δι' ἃς. ſcil. λογισμὲς.

16. καὶ ἐ.] praetuli καὶ ἐχὶ, et verſu proximo εἶδε, vidit, perſpexit, pro vulgari οἶδε.

21. πρόεισθε.] praetuli πρόοισθε in optatiuo.

67. 26. malim ὅπερ καὶ συνέβη. id quod etiam euenit.

pen. ἑαυτῷ.] praetuli αὐτόν.

vlt. αὐτὲς.] fuffeci αὐτὸς, meo iudicio.

68. 2. ταὐτὰ ὑπειληφὼς.] fubaudi περὶ αὐτῶν. nam alias leg. fit ταὐτὰ ποιήσειν, aut ταὐτὰ γινώσκειν, ὑπειληφώς.

14. τάτε.] praetuli τάτων. huius vniuerfi generis, puta regum Macedonicorum, Philippi, Alexandri, et reliquorum cognatorum. et fic quoque dat Harpocr. laudans h. l. v. Ἀλέξανδρος, vbi, qui fuerit, docet.

21. προγόνες.] fcil. εὑρίσκει καὶ οἰκέα. id quod e verfu 11. huc tacite eft pertrahendum. comperit legens in annalibus, et accipit ab hominum fama.

23. ἰδία τὸ λυσιτελὲν.] probarem magis τὸ ἰδίᾳ λυσιτ. tranfpofito articulo.

27. πρόσθειτο.] praetuli πρόσθοιτο in optatiuo.

pen. καὶ τότε.] fcil. ἠρεῖτο.

69. 2. malim ἐπὶ τῆς θαλάττης (in genitiuo) ob infequens τῶν ἐμπορίων. fed video nunc in appendice Francfurtana hoc iam a nefcio quo occupatum.

7. δικαιοτέρες.] praetuli δικαιότερα. propterea quod Thebani aequiora poftulent.

9. νῦν.] poftquam Lacedaemoniis imperauit, vt Meffeniam remittant. Citat hunc locum Hermog. p. 310. τὲ δ' αὖ κατὰ συτροφὴν σχήματος ἐν τέτῳ τῷ εἴδει παράδειγμα τόδε. ὁ γὰρ Μεσήνην — et Scholiaftes Hermog. ad h. l. πολλὰ μὲν πράγματα ἔχει ἐνταῦθα, συνεσφιγμένα δὲ καὶ σύντομα, ὡς μὴ δοκεῖν εἶναι πολλά. rurfus Hermog. p. 366. μάλιτα δὲ τῆς ἰδέας ταύτης καὶ τὸ κατὰ συτροφὴν σχῆμα οἰκεῖον. δυνάμει γὰρ μεγάλῃ φύσει τε κέχρηται, καὶ φαίνεται χρώμενον. οἷον· ὁ γὰρ Μεσ. Vulgari λακεδαιμονίοις (in datiuo) praetuli λακεδαιμονίες (in accufatiuo.)

69. 11.

69. 11. *νομίζειν*] dedi de meo *νομίζων*.' Constructio nempe haec est: *σκήψαιτο πεποιηκέναι νομίζων* [id est *διὰ τὸ νομίζειν*] *ταῦτα εἶναι δίκαια*. qui praetendat se ista ideo fecisse, quod arbitratus esset aequa et iusta esse.

21. *ἀλλὰ καί*.] idem est ac si dixisset, *ἀλλ' ἤδη καὶ ξένους* — non parat facere, non minatur facturum — sed iam facit.

26. *ἐδ' ἂν ἠγεμαι*.] praetuli *ἐκ ἂν ἠγ*. Sententia haec est. Siue coactum et inuitum Philippum illud prius ais fecisse, vt scil. Thebanis Orchomenum et Coroneam condonaret, siue nunc de constantia et fide Thebanorum desperare: non potest exputari causa vlla probabilis, cur Thebanorum inimicos, Lacedaemonios atque Phocenses, odiis tam implacabilibus insectetur; id quod facit. Ergo neque olim coactus indulsit Thebanis, quae indulsit, neque nunc maleuolo erga eos est animo, suspectosue habet. Falsa ergo sunt ea, quae nostrates de Philippi cum Thebanis rationibus suspicantur et iactant.

70. 2. *ὅτι* vncis inclusi, quod e postremis literis voc. *θεωρεῖν* natum esse, vltro paret. *πραγματεύεται* idem est atque *φωρᾶται πραγματευόμενος*, vel *δῆλός ἐστι πραγματευόμενος*. deprehenditur, aut constat, si quis recte reputet, eum omnia machinari, quaecunque machinatur, in fraudem reip. *συντάττειν* de callidis, fraudulentis machinationibus vsurpatur, simili ducto de opere tessellato, vermiculato, musiuo, vbi tessulae innumerae et multifariae multifariam sunt arte mirifica compositae.

6. *ὑπείληφεν*.] de meo dedi *ὑπειληφὼς*. quia sibi persuasit.

8. num *ἔχων χρῆται*. aut *ἔχει καὶ χρῆται*. quas vrbes et quos locos, per vim et nefas vobis ereptos, tenet, iisque contra vos vtitur.

10. malim *πρόοιτο* in optatiuo.

70. 14. *νομίζοι.*] correxi *νομίζει.* nam *ἄν* neque ad iſtud, neque ad hoc refertur, ſed ad *μισεῖν.* exiſtimat, vos, ſe ſi exoſi ſitis, meritum odiſſe.

15. *πρότερον.*] praetuli *πρότερος.*

16. citat h. l. Minucianus *περὶ ἐπιχειρημάτων.* p. 146. de enthymemate *ἀπ' αἰτίας.* vbi hic ait. *σύνοιδεν ἑαυτῷ Φίλιππος πολλὰ ἠδικηκότι, καὶ διὰ τοῦτο μισοῦντας ὑμᾶς ἑαυτὸν, καὶ, εἰ καιρὸς λάβοισθε, τιμωρησομένους. διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέζηκεν ἐπὶ τῇ πόλει.* Sic ille, vt apparet, l. h. diſtinguebat. ſed rectius in libris noſtris diſtinctus cernitur. in *ἐφέζηκεν* ſubauditur *τοῖς πράγμασιν*, aut *τοῖς κατὰ τῆς πόλεως καιροῖς*, aut *ταῖς κατὰ τῆς πόλεως ἀφορμαῖς*, aut ſimile quid. *ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει.* alios colit, ambit, promeretur, officiis ſibi obſtringit, quo reip. noſtrae noceant.

18. *ταῦτα.*] praetuli *ταὐτὰ*, et mox *τούτοις*, pro *τούτῳ.*

26. *εἴ τις λέγει.*] correxi *εἴ τις τι λέγοι.* in optatiuo. ſi quid quisquam dixiſſet.

27. citat h. l. Harpocrat. v. *Ἀνθεμοῦς.*

71. 1. *ὑμᾶς.*] quamquam alias de hac, quae eſt perpetua, pronominum primae et ſecundae perſonae in plur. permutatione tacere ſoleo, quod putidum et taedii plenum foret de eodem tribus quibusque verbis interiectis admonere, hic tamen facere non poſſum, quin admoneam, a me *ἡμᾶς* hic praelatum eſſe. id quod factu erat neceſſarium. non enim hic alloquitur Athenienſes Demoſthenes, ſed Meſſenios, referens in Athenienſium concione particulam alicuius orationis, quam ad Meſſenios a ſe ait habitam eſſe. Ad eos itaque de Athenienſibus praedicans, inconſentaneum ſit *vos* vſurpare; vbi res *nos* requirit.

3. *ἄξια προσδοκᾶν.*] ſubaudi *οἴεσθε.* e p. 70. 24.

71. 9.

71. 9. αὐταῖ λίαν.] malim αἷ interponi. duo vocabula λίαν ὁμιλίαι pro vno copulato per ſignum ὑφ' ἓν dictum accipienda ſunt.

12. δεκαδαρχίαν.] alii δεκαρχίαν dant, et neſcio an analogiae conuenientius. citans h. l. Harpocratio reprehendit oratorem de memoriae lapſu, affirmans τετραρχίαν eſſe exarandum. Poteſt fieri, vt criminatio haec librarios magis percellat. Finge Δαρχίαν exaratum eſſe. rectiſſime legatur id τετραρχίαν. neque culpa penes oratorem fuit, ſi poſteri in more veterum numeros ſcribendi interpretando errarunt. ſed rurſus pro vulgata dici poſſunt haec. Theſſaliam iam dudum ante Philippum in quatuor principatus diuiſam fuiſſe. Nil ergo Philippus in forma Theſſaliae regundae nouauit vetuſtam reſtituens. ſed nouaſſe dicitur, et vetuſta quidem multo iniquiorem formam commentus.

18. aliis in libris eſt ἀπεύξασθε. num ita dedit orator ἀπεύξαισθ' ἄν, (in optatiuo) εἰ ἐσωφρονεῖτε. ſi ſapiatis, ſitis abominaturi.

19. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

22. citat Pollux 2. 121. v. χειροποίητος. Imitatus eſt h. l. Philoſtratus p. 282. 26.

23. ἓν δέ τι.] Ariſtides de D.C. p. 188. σεμνότητα δὲ ἔχει, ὅταν μὴ εὐθὺς ἐπιτρέχῃς τῷ εἰσαγομένῳ, ἀλλὰ προλαμβάνῃς τὰς δυνάμεις αὐτῷ, καὶ προαναρτᾷς τὸν λόγον. ἓν δέ τι κοινὸν — καὶ ἐκ εὐθὺς ἐπήγαγε καὶ εἶπεν· ἀπιστίαν· ἀλλὰ προλαβὼν τότε τὰς δυνάμεις, καὶ ἐναρτήσας [num ἐναρθρίσας] ἢ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν — καὶ ἄλλη ἐπανάληψις· τί ἓν ἐστὶ τοῦτο; εἶτα τὸ εἰσαγόμενον. ἀπιστία. Harpocration in v. ἀπιστεῖν num ad h. l. reſpexerit, in dubio relinquam.

pen. Stobaeus ſic recitat ἀδὲν μὴ δεινὸν πάθητε. vnde ſuſpiceris leg. eſſe ἀ δέος, μὴ δεινὸν πάθητε. verendum non eſt, ne malum accipiatis. verum ſic potius videtur emendandum eſſe. ἀδὲν δεινὸν, (nil eſt verendum)

rendum) μή τι πάθητε. facile τι in concursu cum π potuit excidere, id quod saepissime factum obseruaui.

72. 1. idem est ac si dixisset, καὶ αὐτὰς τὰς προσηγορίας. aut sic, ἐ μόνον τὰς γνώμας, ἀλλὰ καὶ τὰς προσηγορίας.

3. ἐ φυλάξεσθ' ὅπως ἔφην μὴ.] transposui verba sic. ἐ φυλάξεσθ', ἔφην, ὅπως μή.

6. πολλὰς ἑτέρας.] addi velim τοιάτας. aliasque multas eiusmodi orationes, seu cohortationes. καὶ posterius addidi.

7. πρέσβεων.] malim συμπρέσβεων. a collegis huius meae in Messeniam legationis. Ad καὶ πάλιν ὕστερον subaudi ἀπόντος ἐμοῦ, me absente, cum rursus illinc discessissem.

12. αὐτοὶ addidi, item εἰ ex indice Morellianae adsciui. contra ὡς, quod in vulgatis versu 14. pone περιτοιχίζεσθε legitur, ibique numero tertium est, ex auctoritate Wolfii omisi.

14. περιτειχίζεσθε.] praetuli περιτοιχίζεσθε. v. p. 43. 1. vulgata videtur e gemina lectione, olim in libris demosthenicis versata, nata esse, ex altera περιτοιχίζεσθε, quam probaui, et altera ἐπιτειχίζεσθε, quam in Aug. secundo solo reperi. quarum illa significat, committitis, vt velut indagine claudamini; haec patimini vobis arces imponi, quae vos in officio contineant.

15. ποιῆσαι.] praetuli ποιεῖν.

Ibid. πάντα ταῦθ' ὑπομείναντες.] id est πράξαντες παρ' ἃ λογισμῷ βέλτιστα ὁρᾶτε. aut πάντα ὅσα οἱ ἄλλοι δεινὰ ὑπέμειναν ὑπὸ Φιλίππου.

22. τὸς ἐνεγκόντας.] significat legatos Atheniensium, prima legatione ad Philippum functos constituendae pacis ergo.

72. 27.

72. 27. *ἑτέρως.*] ſocios legationis poſterioris, cui Demoſthenes ipſe interfuit, illuc miſſae, vt a Philippo iusiurandum de pace ſeruanda exigeret.

73. 5. *ὅπερ.*] praetuli *ἅπερ.*

10. *μνημονεύετε οἶδ' ὅτι.*] interpoſui *εὖ* de meo.

13. *πρὸς τὰς ἐλπίδας.*] accipio pro *πρὸς τὸ χρησὰς εἶναι τὰς ἐλπίδας.* ad bene ſperandum, vt poſteris quoque bonae ſpei nonnihil ſupereſſet. quamquam vtique planius foret, ſi ſic dediſſet. Ironica eſt dictio.

18. *ἐμαυτῷ μὲν ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω.*] quid haec verba ſignificare poſſint aliud, meditans haud reperio, quam hoc: nullum aliud inde referam emolumentum, quam vt mihi liceat vobiscum in concione libere agere; in quo nihil amplum atque ſplendidum adeptus fuero; licet enim hoc ciui cuique Athenienſi perinde facere. non meliore loco ſic ero, quam infimus quisque veſtrorum ciuium.

20. *κενὴν.*] praetuli *καινὴν.*

23. *τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα.*] praetuli *τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον.* nam video rem gliſcere, ſerpere, increbreſcere. ſtudium puta noſtratium erga Philippum, et contentionem largitiones eius merendi, patriaeque fortunas ei vendendi.

pen. *πάντα.*] praetuli *πάντες.* Sed omnes cernatis, hanc fabam in vos cudi.

74. 12. *μήτε περὶ.*] praetuli *μηκέτι περὶ.*

17. *νῦν* de meo addidi.

22. *δι' ὃν τότε πρότερον τῆς εἰρήνης.*] expunxi *πρότερον.* quod aut e ſcholio vocabuli *τότε* natum eſt, aut e gemina lectione ſuperfuit, aliis libris *τότε*, aliis *πρότερον* dantibus.

24. voc. *μάλιστα* malim pone *ἀκριβῶς* poni, vt ſit, *ὡς δ' ἂν ἐξετασθείη ἀκριβῶς*, vt autem ad viuum reſecetur, et perſentiſcatur penitius, *μάλιστα μὴ γέ-*

γοιτο, ὦ θεοὶ, o dii, ante alia omnia nolite committere, vel, id vero omnium minime fiat.

74. vlt. malim τῆς πάντων ζημίας.

Varietas lectionis ad Philippicam secundam.

64. Argum. v. 3. πάνυ πιστεύειν.] πάνυ τι πιστεύειν Bau.

5. εἰς πόλεμον.] πρὸς πόλεμον. Parisinus quintus, codex Obsopoei. Gonu. Ald. Taylori.

6. τὸν Φίλιππον.] γρ. μακεδόνα. Ald. Lessing.

Ibid. καὶ τοῦτο αὐτὸ καταμαρτυρῶντος πράξειν φησὶν.] Haud dubie etiam contra codicum consensum leg. est καὶ τοῦτ' αὐτὸ καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις φησίν. WOLF. καταμαρτυρῶντος πρᾶξιν Gonuill. Appendix Francfurt. πράξειν et πράττειν dat.

8. πρός τινας πρέσβεις καὶ περὶ τίνων ἥκουσιν Bau. reliquis deficientibus.

9. ὁπότε.] ὅθι ποτὲ appendix Francfurt. ὅπως Ald. Lessing.

10. περὶ.] παρὰ Parr. secundus et septimus, August. secundus, codex Obsopoei.

15. ἐπαγγελλόμενον.] ἐπαγγειλάμενον Parr. secundus et quintus, et Wolf id praefert.

16. ψευδόμενον.] ψευσάμενον Paris. sec. οὐδὲν γὰρ ὑπεσχῆσθαι Aldina Taylori. Nam Aldus dedit οὐδὲ γὰρ ὑπισχνεῖσθαι.

Ibid. ὑπισχνεῖσθαι.] ὑπεσχῆσθαι Parr. secundus, quintus, septimus, codex Obsopoei, et id praefert Wolf. vulgatam dat Gonuill.

17. τέτων.] τότε Aug secundus.

pen. et vlt. et p. 65. 1. his tribus versibus exarata desiderari in antiquo exemplo annotauerat Aldina Taylori. et absunt etiam a Gonu.

21. εὔνους τίς ἐστι Gonuill. Aldina Taylori.

64. 23.

64. 23. καὶ τῆς πρὸς Gonu. post καὶ πρὸς τὰς πόλεις addit emendator Lessingianus πρὸς μὲν τὰς πόλεις.

65. 2. post v. Φίλιππον addit emendator Lessing. ὅτι.

4. ἐνέγραψεν.] ἀνέγραψεν Gonu.

5. πρεσβειῶν.] πρέσβεων Parr. secundus, tertius, quintus, septimus. Gonuill.

8. σώσει.] δώσει Gonuill.

Ibid. Θηβαίων.] Ἀθηναίων Bauar.

Ibid. καταλύσει.] καταξήσει Bau. Aug. secundus.

11. δίκαιον.] καλὸν Gonuill.

12. τὲς ἀπατήσαντας.] καὶ τὲς ἀπ. appendix Francfurt.

13. ἀνήξαντας Gonu.

15. τὴν κατ' αὐτᾶ.] praepositio abest a Parr. tertio, quinto et septimo. κατηγορίαν περὶ τῆς παραπρεσβείας Aldina Taylori.

pen. προδιαβάλλων.] προδιαβαλὼν Bauar.

vlt. πρὸς.] εἰς Aug. sec.

Ibid. τὲς deest Gonuill.

Oratio ipsa.

ad initium huius orationis adscriptum est in Aldina Taylori ἐν παλαιῷ ἐξὶ Φιλιππικὸς τρίτος.

65. 1. ἄνδρες deest Harl.

3. εἰρήνην ἀεὶ, τὲς.] εἰρήνην, ἀεὶ τὲς Paris. quintus, et Harris. totum discrimen versatur in positu commatis.

Ibid. ἡμῶν.] ὑμῶν P. Manut. Augg. secundus et tertius, a prima manu. sed corrector vulgatam dedit. vtramque Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra.

5. τὰ deest Harley.

pen. γιγνόμενον.] γενόμενον appendix Francfurt. Aldina Taylori.

vlt. ἕνεκα.] ἕνεκα Harris. Harl.

66. 1.

66. 1. τᾶτο.] τᾶτ' Harley.

Ibid. προηγμένα eſt etiam in texto Aug. tertii, ſed ſuperſcriptum προελθόντα, dubium, ſitne ea varians lectio, an ſcholium.

Ibid. τὰ abeſt ab ed. P. Manutii.

3. ἐξελέγχῃ.] ἐλέγξῃ Parr. quintus et octauus. ἐξελέγξει Aug. primus. ἐξελέγξῃ farrago Wolfiana, appendix Francfurtana. ἐξελέγχῃ dant Bauaricus et Aug. tertius, ſed ambo cum ξ ſuper χ ſcripto. ἐλέγξῃ Φίλιππον ἁμαρτάνοντα καὶ Harriſ.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. quintus, Aug. tertius.

6. πάντας.] πάντες Augg. primus et tertius.

Ibid. ἄνδρες deeſt Harley.

9. οἱ παριόντες, τάτων μὲν ἀφέσαμεν καὶ γράφειν.] tricatur hic Wolf circa interpunctionem; cuius eo redit ſententia, vt, aut ſeruata vulgari ratione diſtinguendi, legatur περὶ τάτων μὲν — aut, repudiato illo περὶ, comma poſt ἀφέσαμεν ponatur; quo facto participium ὀκνοῦντες cohaereat cum γράφειν. vid. farrag. Wolf.

10. ἡμᾶς.] ὑμᾶς Parr. quintus et ſeptimus, Aug. primus, Bauar. Aldus.

11. δὲ.] δὴ Aldina Taylori.

Ibid. ὡς δεινὰ καὶ χαλεπὰ.] ὡς χαλεπὰ καὶ δεινὰ Harley.

11. καὶ τοιαῦτα.] ταῦτα (ſine copula) Bauar. Aug. ſecundus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. ſolum τοιαῦτα, ſine copula, dat margo Bauarici cum γρ.

12. ὑμεῖς.] ἡμεῖς cum ſuperſcripto ὑ Bauar.

13. εἴπητε Harl.

Ibid. συνίητε.] συνείητε Aug. primus.

14. παρεσκεύασθε.] παρασκεύασθε Harriſ.

Ibid. κωλύσαιτ'.] κωλύσετ' Aug. primus. κωλύσητε Harriſ. Harl.

15. ἐφ' ὧν.] ἀφ' ὧν Aug. tertius.

66. 17.

66. 17. εἰκὸς.] Sic etiam Bauar. sed super ο est ω superscriptum, quo videtur librarius indicare voluisse, in aliis libris ferri εἰκότως, quod equidem haud spernam.

18. ἔχειν.] Lambinus in indice, siue Morellus is est, ἔχει suadet, si insequentes nominatiui seruentur; sin minus, illos esse cum accusatiuis mutandos, vt sit τὰς πράξεις et τὲς λόγες.

19. ὑμῖν.] ἡμῖν Aug. tertius et Bauaricus, et sic statim idem.

20. ὑμῖν abest ab Aug. secundo et appendice Francfurtana.

21. ἐδεὶς.] ἐδὲ εἷς Francf. appendix.

22. ἐπανορθωθήσετε.] vitium hoc typographicum est ex Aldina propagatum. quod Obsopoeus e coniectura, vt videtur, corrigit ἐπανορθωθήσεται. et sic est in ed. Felic. et P. Manutii, et Aug. secundo, in Bauarico, aliisque. Manauit hoc vitium, aut e more librariorum graecorum, ε et αι promiscue habendi, aut supereſt ex alia quapiam vetusta huius loci lectione, quam in Aug. tertio reperi ἐπανορθώσητε. index Lambini aut ἐπανορθώσετε aut ἐπανορθωθήσεται proponit.

23. πάντας.] πάντως Parr. quintus, septimus et octauus.

25. ὅσπερ.] sic etiam in Aug. tertio dedit antiqua manus, quod noua correxit ὥσπερ, vt est etiam in Harley.

Ibid. πρότερον.] καὶ πρότερον appendix Francfurtana.

Ibid. βελεύσασθαι.] βελεύεσθαι Aug. primus. Harris. Harl. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vulgatam infra dant, supra βελεύεσθαι (in futuro) Bauaricus, et Aug. tertius. In quibusdam codd. esse συμβελεύσασθαι admonet app. Francf.

26. καὶ τοῖς λέγουσιν.] haec verba absunt ab Harris.

66. 27.

66. 27. σώσοντ'.] σώζοντ' ἂν Aug. tertius. σώσαντα ἂν Aug. primus.

pen. ῥᾴϛων.] ῥᾳδίων appendix Francfurtana. ῥᾳδίων καὶ ἡδίων (sic) Aldina Taylori.

Ibid. τῶν secundum abest ab editione P. Manutii, append. Francfurt. et Harriſ.

vlt. ἦν abeſt a Bauarico.

67. 2. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Par. quintus. et Harriſ. ὑμῖν Ald. Taylori.

Ibid. πάντα ταῦτα.] ταῦτα πάντα Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley.

5. μοι.] ἐμοὶ Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

7. δοκῶ.] προσδοκῶ cum dediſſet prima manus in Aug. tertio, ſecunda praepoſitionem cancellauit.

8. ἐὰν.] ἂν Harriſ. Harley.

11. πρῶτον μετὰ.] πρῶτον μὲν μετὰ Aug. tertius.

14. ὅτι.] διότι appendix Francfurtana.

15. ἑαυτῷ.] αὐτῷ (ſic) Harley.

16. ὃ πρὸς.] ἐχὶ πρὸς Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

17. οἶδε.] εἶδε Parr. ſecundus et ſeptimus. Aug. ſecundus, Bauaricus. ἴδε Aug. primus, quod eodem redit.

18. τοῖς ἡμετέροις ἤθεσιν.] τοῖς ἤθεσι τοῖς ἡμετέροις Aug. primus et Harl. τοῖς ἤθεσιν ἡμετέροις οὖσιν ἂν ἐνδείξαιτο appendix Francfurt.

19. ποιήσειεν.] ποιήσαιτο appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

20. ὠφελείας.] σωτηρίας Aug. tertius, ſed corrector vulgatam adſcripſit cum γρ.

21. πρόεισθε.] πρόοισθε Bauar. appendix Francfurtana, Harl. πρόεσθε Aug. tertius, a prima manu, ſed corrector poſt ε jota interpoſuit. πρόϊσθε Ald. Tayl.

67. 24.

67. 24. ἐναν]ιώσεσθε.] ἐναν]ιώσεσθαι Aug. tertius, quod idem reuera est cum vulgata. ἐναντιωθήσεσθε dat appendix Francfurtana.

Ibid. τοιῦτον.] τοιῦτο Aug. primus, tametsi insequente vocali, vt contra saepe τοιῦτον insequente consona.

26. ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς.] ἀντὶ τῶν αὐτοῖς Ald. Tayl. Aug. primus. ἀπὸ τῶν in lex Aldi. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς index P. Manutii.

pen. ἑαυτῷ.] αὐτὸν Parr. secundus, quintus, septimus. Aug. primus, codex Obsopoei, ed. P. Manutii, cuius index vulgatam exhibet. ed. Wolfii. sed appendix Francfurt. vulgatam dat. Pari modo Bauarici textum vulgatam dat, margo γρ. καὶ αὐτὸν. id est *scribitur etiam* αὐτὸν. Idem reperi in Aug. tertio quoque.

vlt. συρρατεύσειν.] συρρατεύειν (in praesenti) Aug. primus. Harley.

68. 1. κελευῇ.] sic etiam Aug. tertius e correctione. prima manus aliud nescio quid, f. κελεύει vel κελεύοι, dederat.

Ibid. μεσσηνίες.] vocabulum hoc in Aug. tertio h. l. et deinceps, per simplex figma, sed et geminum reperi exaratum. simplex σ. exhibet etiam Harley.

3. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

4. ἁπάντων.] ita et Harrif. πάντων dat ed. Wolfii.

6. ἀνταλλάξασθαι.] ἀνταλλάξεσθαι Aldus, quod cum vulgata mutari vult Obsopoeus.

7. καὶ μὴν ταῦτ' editio Wolfii dat, nescio vnde arreptum μὴν intrudens, quod nusquam in libris reperi, et Harrif. quoque et Harley. deest.

8. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. tertius.

11. ὑμετέρους.] ἡμετέρους Parif. quintus, Aug. tertius.

12. λοιπῶν.] ἄλλων Parif. septimus. Bauaricus, cuius margo vulgatam dat cum γρ.

68. 14.

68. 14. τᾶτον.] τοιᾶτον Aug. tertius.

Ibid. τάτε.] τάτων Augg. primus, secundus, tertius. Bauar. Aldus, P. Manut.

15. πόλιν.] χώραν Pariſ. ſeptimus, Aug. ſecundus, in texto Bauarici, ſed in margine eſt vulgata.

16. ἐκλιπεῖν.] ἐκλείπειν Aug. primus.

18. ἀεὶ deeſt Harley.

Ibid. εἰπεῖν ἀδεὶς.] ἀδεὶς εἰπεῖν Aug. primus, Aldina Taylori, et Harl. ἀδ' εἷς εἰπεῖν Harriſ.

19. ἔσι γὰρ.] ἔσι μὲν γὰρ Harriſ.

20. ἐκείνων.] κείνων Aug. ſec. μείζονα et εἴπῃ dat Aldina Taylori.

24. ἀγαπήσοντας.] ἀγαπήσαντας appendix Francfurtana, Harl.

Ibid. τοῖς ἕλλησι.] τὰς ἕλληνας appendix Francfurtana.

25. σκεψομένες.] σκεψαμένες app. Francfurt. Harley.

26. αἱρήσεσθαι eſt in Aug. tertio a correctore. nam prima manus neſcio quid aliud dederat.

Ibid. ἐκείνοις.] ἐκείνης Harley.

27. πρόσθειτο.] πρόσθοιτο Aug. tertius, Pariſſ. quintus et octauus.

pen. ὑμῶν.] ἡμῶν Aug. ſecundus.

vlt. αἱρεῖται.] Sic eſt in Aug. tertio e correctione. videtur primitus fuiſſe αἱρεῖτο. (Sic)

Ibid. ὁρᾷ.] ὁρᾶν Bauar. ὁρῶ Aldina Taylori.

69. 1. ἐνέσας.] pro hoc compoſito mauult Wolf. in annotatt. et in farragine ſimplex ἔσας, aut παρέσας, aut denique ſic legi locum hunc. ὁρᾷ πλείες αὐτὲς, ἢ ὑμᾶς, ἔχοντας.

Ibid. τιν'.] τὴν Harl.

2. εὕρηκε.] ἥρηται Pariſ. octauus, app. Francfurt.

Ibid. τῇ θαλάττῃ.] τῆς θαλάττης appendix Francfurtana, Laudianus.

69. 5.

69. 5. εἶποι.] εἶπη Aug. tertius.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. primo.

6. ἔπραττεν Harl.

7. δικαιοτέρως.] δικαιότερα appendix Francfurtana. Aldina Tayl. Pariſſ. quintus, ſeptimus et octauus, codex Obſopoei, Bauaricus, Aug. primus. Harriſon. Harley. et ſic quoque coniecit Wolf. Auguſtanus ſecundus vulgatam dat, ſed hoc verborum ordine. δικαιοτέρως τὰς ξηβαίας ἢ ὑμᾶς ἀξιῶν.

Ibid. ὑμᾶς.] ita et Harl. ſed edit. Wolf. ἡμᾶς.

8. τῶν λόγων πάντων.] πάντων τῶν λόγων Augg. primus et ſecundus, Harriſ. Harley.

9. μεσσήνην.] μεσίνην Aug. tertius. μεσήνην Harl.

Ibid. λακεδαιμονίοις.] λακεδαιμονίας Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Pariſſ. ſecundus, quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus e correctione. et hoc mauult Wolf quoque. vulgata eſt apud Hermog. p. 310. et p. 366.

12. σκήψαιτο.] σκέψαιτο app. Francfurt.

13. ἔσθ'.] ἔστιν Harriſ.

14. τῶν ſecundum abeſt ab app. Francfurt.

16. τὰς abeſt a Pariſſ. ſecundo, tertio, quinto et octauo, Augg. primo et tertio, et Harley.

17. λογοποιῶσί τινες περιόντες.] λογοποιῶσι περιόντες τινὲς Augg. primus et ſecundus. περιόντες Bauar. ſolito errore. περιόντες τινὲς dant Harriſ. et Harl.

18. τειχιεῖ] τειχίζει codex Obſopoei, appendix Francfurtana.

19. τοῖς abeſt ab Aug. tertio, et appendice Francfurt. item Harriſ.

20. συνεισβάλλειν] συμβάλλειν Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurt. Harriſ. in margine Aug. tertii γρ. εἰσβάλλειν.

21. καὶ primum abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio. pro εἰσπέμπει Harriſ. dat ſimplex πέμπει.

69. 23. ἓν abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio. Auguſtano tertio adſcriptum eſt a noua manu.

26. ἐδ' ἂν ἡγεμαι φίλιππον] ἡγεμαι ἐκ ἂν φίλιππον Bau. ſed vulgata eſt in margine.

27. βιασθεὶς] ἀναγκασθεὶς Aldina Taylori.

70. 2. ἄν τις] ἄ τις Pariſ. tertius, index P. Manutii. Aldina prior. τις in codice Obſopoei fuit, et eſt in Aldina poſteriore, nec non in Felicianea. Wolf quoque pro ἃ cenſet ἂν leg. eſſe, et ſic conſtituit. ἐκ πάντων δὲ, ἄν τις ὀρθῶς θεωροίη, δῆλον ὅτι — et ita fere Harriſ. et Harl. niſi quod δῆλον omittunt. Feliciani tamen lectionem ferri poſſe putat, ſi ὀρθῶς deleatur.

Ibid. θεωροίη] θεωρῇ Aug. primus. θεωροῖ (cum η ſuperſcripto) Bauaricus. θεωροῖ ſimplex Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

Ibid. ὅτι abeſt a Pariſino tertio, ab Augg. ſecundo et tertio, (ſed in hoc a noua manu eſt adſcriptum.) ab Aldina, ab indice P. Manutii, ab appendice Francfurtan.

3. συντάττων.] συντάσσων Bauaricus. ſed haec rarius annotabo. vix enim commemoratione digna ſunt.

6. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Pariſ. octauus, et Harley.

8. ἡμετέροις.] ὑμετέροις Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Harriſ. Harley.

Ibid. χρῆσθαι] χρήσασθαι Bauar. Aldina Tayl.

Ibid. πάντα deeſt Harriſ.

10. προεῖτο Aldina Taylori.

11. ἡγοῖτο] ἡγεῖτο Aug. primus, Aldus, Felic. P. Manutius. app. Francfurt. Harriſ. In Aug. tertio corrector dedit vulgatam, prima manus ἡγεῖτο dediſſe videtur.

Ibid. ἀμφότερα] ſic leg. eſſe admonet Obſopoeus, non docens ille, quid in ſuo Aldino repererit. in meo quidem eſt vulgata.

Ibid. ἑαυτὸν] αὐτὸν Harriſ.

70. 11. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. tertius, quintus et octauus, item Aldus et Harley.

12. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

13. δ' ὑμᾶς] γ' ὑμᾶς P. Manut.

Ibid. ἂν abeſt ab Aug. primo.

14. νομίζοι] νομίζει appendix Francfurt.

Ibid. τι abeſt ab Aug. ſecundo, et κακὸν ab Aldina Taylori et append. Francfurt. et Harriſon.

15. ἂν] ita et Harley. ἐὰν καιρὸν ed. Wolf.

Ibid. λάβητε] λάβοιτε Bauar.

Ibid. πρότερον] πρότερος Pariſ. ſeptimus, Bauar. Aug. tertius. In Auguſtano ſecundo quoque idem eſt, ſed poſt ποιήσας. item in codice Obſopoei. Auguſtanus primus dat πρότερον, ſed poſt ποιήσας item. In appendice Francf. eſt πρότερον, ſed poſt ποιήσας. item in Aldina Taylori, nec non in Harriſ. et Harley.

17. πελοποννησίων] πελοποννησίων Bauar. Aldus, P. Manut. aliique codices. mirifica inconſtantia codicum in hoc vocabulo. Ego vbique ν geminaui, conſtantiae ergo. et nunquam poſthac commemorabo.

18. ταὐτα.] ταὐτὰ Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. βελομένες] βελευομένες Pariſinus quintus, Aug. primus et tertius e correctione. (prima enim manus vulgatam dederat) item Harley.

Ibid. τέτῳ] τέτοις Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Augg. primus, ſecundus et tertius, codex Obſopoei, et Bauaricus. ſed in eo vulgata eſt ſuperſcripta. [Redit τέτοις ad Thebanos, niſi placeat τέτῳ pro αὐτῷ. WOLF.] Idem in farragine. [Rectius Felicianus τὲς ταὐτὰ βελομένες τέτοις.] Etiam append. Francf. dat τέτοις, nec non Harriſ.

21. καίτοι σωφρενῆσί γε καὶ μετρίως] καίτοι γε σωφρονῆσι καὶ μετρίως appendix Francfurtana.

23. πρὸς abeſt a Bauarico.

70. 24. ἐστι καὶ πρὸς ὑμᾶς] καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστιν εἰρῆσθαι Augg. primus et secundus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana. Harris. et Harley.

26. εἴ τις λέγει] εἴ τις λέγοι Bauaricus in texto, (sed margo dat εἴ τις τι λέγοι.) Pariss. septimus et octauus, Aug. secundus dant, vt textum Bauarici, item Ald. P. Manutius. In Aug. primo prima manus dedisse videtur vulgatam, sed corrector λέγοι dedit.

27. ἀνθεμεῖντα] nescio, quid sibi velit annotatio Weimarani, ἀνθεμὲν πόλιν. forte scholium id est, ad hunc modum exarandum ἀνθεμὲς πόλις.

Ibid. ἡφίει ἕ] ἀφίει ἕ Bauaricus, sed cum ἡ super prima litera verbi, et cum ἧς super articulo scripto. ἀφίει ἧς codex Obsopoei, Aug. secundus, Harrison. ed. P. Manut. appendix Francfurt. ἡφίει ἧς, item Felicianea.

vlt. δὲ.] τε P. Manut.

Ibid. ἀποίκες] γρ. ἐποίκες Pariss. secundus, tertius, septimus, octauus. index Aldi, ed. P. Manutii, sed eius index dat vulgatam. Bauaricus vtramque dat lectionem, ἑ infra, ἀ supra.

71. 1. ἐκβαλὼν] sic et Bau. textum, sed margo dat γρ. ἐκβάλλων, quod Taylor etiam in Harris. et Harley. reperit.

Ibid. ὑμᾶς.] ἡμᾶς Aug. primus. et sic Wolf. quoque suspicatus est leg. esse, atque in editione sua exhibuit, et ita etiam Harris. Vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra.

Ibid. αὐτὸς] αὐτὲς Harris.

2. καρπᾶσθαι] καρπώσασθαι appendix Francf.

4. οἴεσθε] οἴομαι appendix Francfurtana. οἴομαί γε Aldina Taylori. οἴεσθαι Harley.

Ibid. ὅμως deest Harris.

6. αἰσχρῶς] πικρῶς Pariss. quintus et septimus.

71. 9. αὗται] abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, a Bauarico, et Aug. tertio. ſed in hoc a noua manu eſt ſuperſcriptum. abeſt item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori et Harriſ.

10. αὐτῶν] αὐτὲς Pariſſ. tertius et quintus. αὐτοῖς Aug. primus, P. Manut. appendix Francfurtana, Aldina Taylor.

Ibid. ἐξέβαλε] ἐξέβαλλε Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley.

12. δεκαδαρχίαν] δεκαρχίαν Bauar. a prima manu, ſed corrector vulgatam repoſuit. Auguſt. ſecundus et tertius item dant δεκαρχίαν quatuor ſyllabis.

13. Πυλαίαν] Πύλαιαν Harriſ.

14. παραιρήσεσθαι] ſic eſt in texto Aug. tertii, ſed in marg. γρ. ἀφαιρήσεσθαι.

Ibid. ἐκ ἔτι] ἀκέτι Pariſ. octauus.

17. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Harriſ.

18. ἀπεύχεσθε] γρ. ἀπεύξεσθε Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. ἀπεύξασθε Augg. primus, ſecundus, tertius, ſed in hoc ſic, vt, cum vulgata in texto eſſet, ξα eſſet ſuper ſyllaba χε ſcriptum. Bauaricus item vtramque lectionem eodem ſitu exhibet, ſed in ξα infinitiuo, ἀπεύχεσθαι. pari modo codex Obſopoei dat ἀπεύξασθαι, et Aldina Taylori atque appendix Francfurtana ἀπεύξαισθε, item Harriſon. et idem voluit Harley. quoque, e quo Taylor retulit ἀπεύξεισθε.

Ibid. ἂν σωφρονεῖτε Harley.

20. pone πόλεσι addit Harriſ. voc. μηχανήματα.

22. ἅπαντα abeſt a Pariſ. octauo.

25. ἐστὶν ἀγαθὸν] ἔστ' ἀγαθὸν. Aug. primus.

27. ἐὰν] ἂν Harriſ. et Harl.

pen. ἄν abeſt ab Aug. primo, et Harley.

Ibid. σώζοιτε et πάθοιτε Harriſ. μὴ ante πάθητε delet Aldina Taylori.

72. 2. *Βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ, καὶ νόμοις ἐναντίος. οὐ φυλάξεσθε ὅπως, ἔφην, μὴ.*] *Βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις. ἐναντίον ἐ φυλάξεσθ', ἔφην, ὅπως μὴ.* Sic ſcriptum atque diſtinctum dat h. l. Auguſt. primus, non male. Etiam Aldina Taylori, nec non Harriſ. et Harl dant *Βασιλεὺς γὰρ ἅπας καὶ τύραννος* et appendix Francfurt. dat *ἔφην* ante *ὅπως*, ſed huius loco dat *ὅπερ. ἔφην ὅπως* dant etiam Harriſ. et Harl. *ἐλευθερίας* Harriſ.

6. *λόγες παρὰ*] *λόγες καὶ παρὰ* Auguſt. primus, codex Obſopoei, qui lectionem hanc probat.

7. *καὶ* primum abeſt ab Harriſ.

8. *ἀκέσαντες* ab Aug. primo abeſt.

10. *ἐξὶν ἄτοπον*] *ἔξ' ἄτοπον.* Aug. primus.

12. *τί* abeſt ab Aug. primo, et Harriſ.

Ibid. *ἀλλ' ὑμεῖς οἱ καὶ συνιέντες αὐτοὶ, καὶ τῶν*] *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ οἱ καὶ συνιέντες, καὶ τῶν* — Bauar. omiſſo *αὐτοὶ* inſequente. *ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὶ, οἱ καὶ συνιέντες αὐτοὶ, καὶ τῶν* Aug. ſecundus, Aldus, Felic. P. Manut. *ἀλλ' εἰ ὑμεῖς* index Lambini. appendix Francfurtana annotat, *αὐτοὶ*, quod in editione Wolfiana poſt *ὑμεῖς* ſtat, ab illo codice abeſſe, vnde depromtae ſunt lectiones illius appendicis. etiam in Aldina Taylori punctulis ſubnotatum erat, vt tollendum, aut deficiens. Etiam a Laudiano et Harl. abeſt *αὐτοί.*

14. *περιτειχίζεσθε*] *ἐπιτειχίζεσθε* Aug. ſecundus. *περιτειχίζεσθε* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et tertius, ſed hic e correctione. manus enim prima videtur vulgatam dediſſe. item liber Weimaranus, et ed. P. Manutii, nec non appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley.

Ibid. *ὡς* tertium deletum it Wolf, vt e ſuperioribus per incuriam inculcatum, ſed Harriſ. illud *ὡς* habet.

72. 15.

72. 15. ποιῆσαι] ποιεῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, ſed hic e correctione, eraſa vetuſtiore lectione, quae cum vulgata conſenſiſſe videtur. item ed. P. Manutii, appendix Francfurtana, Harriſ. et Harley. ποιῆσαι λήσεσθε Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. ποιεῖν λήσετε.

Ibid. ταῦτα abeſt ab ed. Felic. P. Manutii. appendice Francfurtana, et Harley. Aug. primus item omittit, ſic dans πάνθ' ὑπομείναντες.

18. ὑμῖν.] ἡμῖν Bau.

20. ἀποκρινάμενοι.] ἀποκρινόμενοι Aug. primus. Harley.

22. τὰς abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori et appendice Francfurtana.

23. ποιήσασθαι.] ποιῆσαι Aug. ſecundus et Bauaricus.

24. εὖ abeſt a Pariſ. octauo et Aug. ſecundo, item ab appendice Francfurtana et Harriſon.

25. ὅτι abeſt ab Aug. ſecundo.

27. τότε abeſt a Pariſino octauo et Harley.

Ibid. γ' abeſt ab Aug. ſecundo.

pen. τίνας deeſt Harriſ.

Ibid. τὸς, ὅτ' ἐγώ.] Wolf praecipit ſcribi τὸς λέγοντας, ὅτ' ἐγὼ — ſed hoc λέγοντας, quod ille hic ingerit, paulo poſt, commodiore loco, inſequitur p. 73. 3. natum hoc ex eo eſt, quod Wolf, iſta ſcribens, Aldinum librum coram oculis haberet, a quo λέγοντας l. c. abeſt. quo factum, vt in editione Wolfii quoque illud ibi deſideretur. Sed addidit emendator Leſſingianus Aldinae ſuae. Verum admonuit iam Obſopoeus, id ibi e ſuo codice addendum eſſe, et adſcriptum idem in Weimarano reperi e primo et tertio codice; habet item appendix Francfurtana.

Ibid. ὅτι ἐγώ εἰμι Harriſ.

73. 3. λέγοντας deeſt vtrique Aldinae. verum in exemplo meo prioris Aldinae neſcio qui ſedulus annotator hoc vocabulum adſcripſerat; exhibet etiam Harleyanus.

4. δύσκολος καὶ δύτροπος.] δύσποροος καὶ δύσκολος Aug. ſecundus.

5. ὅπερ.] ἅπερ Aug. primus, ſecundus, tertius. Bauar. ſed hic cum ſuperſcripta vulgata, margo Lutetianae, ſed auctore tacito, item appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

Ibid. εὔξαισθε] εὔξασθ' Aug. ſecundus. εὔξοισθε Harriſ.

6. πράξει] πράξῃ Aug. primus.

Ibid. θεσπιὰς eſt in texto Auguſtani tertii, ſed iunior manus ſuper iota ſimplex diphthongum ει ſcripſit.

7. χερρόννησον] χερόννησον Aug. primus. In tertio quoque ſaepe in hoc vocabulo ſimplex ρ reperi. χερρόνησον (ſimplici ν) ed. P. Manutii.

8. αὐτᾷ] αὐτᾷ cum aſpero Aug. tertius.

Ibid. διορύξει] γρ. κατορύξει Pariſ. ſeptimus.

10. ἐνταυθοῖ] ἐνταῦθα Aug. ſecundus.

12. πάντων] πάντα Aug. ſecundus. forte fuit in aliquibus libris παντάσχιζον vno vocabulo.

13. ἐγγόνοις] ἐκγόνοις Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus. et hoc praefert Wolf, qui circa h. l. aliquid deſiderari opinatur.

Ibid. εἶναι ταύτην] ταύτην εἶναι Harley. ab Harriſ. ταύτην abeſt.

14. προσεψηφίσασθε] προεψ. Bauar. ἐψηφ. ſimplex Aug. primus.

15. δὴ] δὲ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed correctior δὴ.

Ibid. φημὶ δεῖν τέτες] δεῖν φημὶ τέτες Harley.

20. κενὴν] καινὴν Pariſ. octauus. καὶ νῦν Pariſ. ſecundus et quintus. et ſic quoque Bauaricus in texto, ſed

ſed ſuper αι erat ε, et ſuper υ̃ erat η exaratum. Idem eſt in Aug. primo, in quo verba ſic ſunt ſtructa. ἐξαρχῆς καὶ νῦν παράσχω πρόφασιν τῷ πάλιν. Eadem eſt lectio, et idem poſitus verborum in ed. P. Manutii, ſed index Manutianae dat καινὴν. In Aldino eſt ἐξαρχῆς κενὴν παράσχω. Saepiſſime a librariis κενὸς et καινὸς permutantur. Lectionem Aldinam reperi in Aug. ſecundo. Wolf. lectionem καινὴν, quam etiam in Weimarano reperi annotatam, praefert lectioni καὶ νῦν. In Auguſtani tertii texto eſt vulgata, ſed corrector ſuperſcripſit γρ. καὶ νῦν, quod idem appendix quoque Francfurtana dat et Ald. Leſſing.

73. 20. γε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauarico, et appendice Francfurtana, in qua verba ſic ſunt ſtructa τῷ πάλιν λαβεῖν τι παρὰ Φιλίππε.

21. ἵνα τηνάλλως] ἵνα τηνάλως Aug. tertius, vno λ. et ſic alibi quoque idem. ἵν' ὡς ἄλλως Bauaricus et Aug. ſecundus.

Ibid. οἶμαι] οἴομαι Aug. ſecundus.

22. πράττει] ita et Harl. πράττειν edit. Wolfii.

23. τὰ γὰρ πράγματα ὁρῶ προβαίνοντα] τὸ γὰρ πρᾶγμα ὁρῶ προβαῖνον. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harriſ. Harley. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, in qua eſt τὸ πρᾶγμα γὰρ ὁρῶ προβαῖνον.

24. φοβεῖμαι δὲ] βέλομαι δὲ Bauar. ſed eius margo vulgatam dat cum γρ. φοβεῖμαι δὲ ἤδη μὴ Harriſon.

26. γίγνηται] γένηται appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

27. αὐτοὶ] αὐτὸν Harley.

pen. πάντα] πάντες Pariſ. ſeptimus, Bauaricus, Aldina Taylori.

vlt. δὲ] δὴ Augg. primus, ſecundus, tertius, item Bauar. et Aldina Taylori.

74. 1. *πρέσβεων*] *αἰτίων* Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Aug. primus, et margo tertii, a correctore; item liber Obſopoei, et Weimaranus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harriſ. et Harley. editio P. Manutii. Wolf. autem vulgatam praefert.

Ibid. *αὐτοῖς*] *αὐτοὶ* Pariſ. quintus.

3. *ἀπολωλότων*] Obſopoeus in ſuo libro fuiſſe teſtatur *ἀπολωλοκότων*. Sed aut manus eius lapſa eſt, aut operae Baſileenſes errarunt. videtur in illo libro fuiſſe *ἀπολωλεκότων*.

Ibid. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* Pariſ. ſecundus.

5. *τὰς* primum] *τᾶτο* appendix Francf. ex Aldina. Sed ibi emendator Leſſingianus *τὰς* correxit.

Ibid. *αἰτίας*] *πολλὰς* Pariſſ. ſeptimus et octauus, Harl. Harriſ. liber Obſopoei, Aug. primus. cuius lectionem Fabricius h. l. perperam exhibuit. Eſt vtique in hoc codice *ἐνίας*, non huius loco *πολλοὺς*, ſed hoc ibi eſt loco vocabuli *αἰτίας*. Textum Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, ſed margo vtriusque dat alteram lectionem. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana, quae etiam *μάλιστα* omittit.

6. *μέλλει*] *μέλλοι* Ald. quod corrigit Obſopoeus ad modum vulgatae. Neſcio, cur *μέλλει* proponatur in appendice Francfurtana, cum idem ſit in editione Wolfii.

7. *ἀλλήλων*] *ἄλλων* appendix Francfurtana.

8. *ἐπαναμνῆσαι*] *ἐπαναμιμνῆσαι* Aug. ſecund.

9. *τὶς ὁ Φωκέας καὶ πύλας πείσας ὑμᾶς πρέσθαι*] *τὶς ὁ Φωκέας πείσας καὶ πύλας προέσθαι* (ſine *ὑμᾶς*) Aug. primus. ita et fere Harley. niſi quod praeter *ὑμᾶς* etiam *καὶ* deeſt. *τὶς ὁ Φωκέας πείσας ὑμᾶς καὶ πύλας προέσθαι*. codex Obſopoei, quem ordinem ipſe Obſopoeus praefert. pro *πείσας* eſt in Bauarico *σώσας*, ſed primae ſyllabae *πει* eſt ſuperſcriptum. Ab Augu-

Auguſtano ſecundo item abeſt ὑμᾶς, ab append. Francfurtana πείσας.

74. 11. τῆς εἰς πελοπόννησον] τῆς πελοποννήσε appendix Francfurtana et Harriſ.

12. μήτε] μηκέτι Pariſ. ſecundus et quintus, Aug. primus, Aldina Tayl. Harriſ. Harley. appendix Francfurtana bis, ſemel ſub p. 68. tum ſub p. 70. ſed in illa appendice ponitur altero loco, altero omittitur ἑλληνικῶν. quod tamen non ideo videtur in iſto codice fuiſſe, vnde lectiones in iſta appendice afferuntur.

Ibid. τῶν δικαίων] Wolf mauult τῶν ἑλληνικῶν δικαίων. et ſic dat eius quoque editio. ſed abeſt quoque ab Harriſ. et Harley. Ἑλληνικῶν.

14. ἐν abeſt a texto Bauarici, ſed eſt in margine.

16. τόθ' omittit app. Francf.

17. ἦν τῇ πόλει] ἦν τότε τῇ πόλει Pariſ. vereor, ne lectio haec parum diligenter, parumque fideliter ſit relata. Sine dubio ibi fuit, non τότε, ſed νῦν. quod de meo addidi.

19. ξόλῳ abeſt ab Aug. tertio.

21. εἶχεν] ſic etiam eſt in Bauarico, ſed recentior manus correxit ἦχεν.

22. τότε abeſt a Pariſino octauo, Harriſ. Harl. Augg. primo et tertio. eius loco exhibet Aug. ſecundus ποτε.

Ibid. πρότερον abeſt ab Aug. ſecundo et Bauar. Aldina Taylori dat ϑατέρων ἢ τότε ἢ τὸ πρότερον.

25. ἐδέναι] ἐδὲ Aug. tertius, ſed noua manus vulgatam ſuperſcripſit.

Clauſula haec in Bauarico legitur κατὰ φιλίππε β. HH|Δ|ΔΔΔΔ (290.)

Ad orationem de Haloneſo.

76. vlt. δεινὸν γάρ] citat h. l. Ariſtides de Dict. ſimplici p. 422.

77. 4.

77. 4. concinnius videtur oratio sic ordinari, si duo vocabula *περὶ τούτων* in versum quintum deducantur, ad hunc modum: *περὶ ὧν Φίλιππος ἐπέταλκε, διεξελθεῖν. ὕστερον δὲ, περὶ ὧν οἱ πρέσβεις λέγουσι, καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων λέξομεν.*

6. citat h. l. Hermogenes.

8. *ἅτε τότε λαβεῖν*] mediam vocem de meo addidi. caeterum locus ita videtur reformandus esse. *ὑμᾶς δ' ὃ φησὶ δικαίως αὐτὸν ἀπαιτεῖν ἐχ ὑμετέραν ἔσαν.* vos autem negat recte et ex aequo facere, insulam a se repetentes, quae vestra nulla sit. *ὃ γὰρ τότε λαβεῖν* [subaudi *δικαίως*] nam neque iure vos eam tum occupasse, cum occuparetis, neque nunc eam tenere, sed eius possessione excidisse.

13. idem est ac si dixisset *ὃ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι τοῦτον τὸν λόγον, δεικνύντα, ὡς ἐστὶν ἄδικος.* non est difficile hanc ipsi causationem eripere, docendo, iniustam esse.

27. *ταὐταῦθα διοικήσειν.*] subaudi *ὑπὲρ αὐτοῦ πράγματα.*

pen. *μελλόντων* vncis inclusi, vt molestum et superfluum, orationemque impediens. sublato enim eo nil deest, quia *διοικήσειν* cohaeret cum *ὑπεσχημένων*, qui receperunt Philippo, se negotiorum et studiorum eius fore administros atque procuratores; idque etiam reapse agunt.

78. 1. f. *ὅτι νὴ Δί' ἀμφοτέρων.*

3. citat et paraphrasi explanat h. l. (et p. 162. 16.) Eustathius ad Odyss. p. 62. 5. ed. Rom.

12. *πρῶτον μὲν γὰρ*] desideratur, quod insequi atque respondere debebat, colum *ἔπειτα δὲ* — aut ergo suspicandum est, oratorem oblitum sui supplere deficientia non meminisse, aut adscisenda est e Felicianea haec lectio *ἔπειτα δὲ, εἴ γε ἡ δύναμις*, pro illis, quae versu 15. leguntur, *ὁπότε γὰρ ἡ μὲν δύναμις.* Modo,

do, quod de auctoritate huius lectionis haud constet, quam in librorum meorum nullo reperérim.

78. 16. δύναται et paulo post versu 19. σώζεσι] praetuli δύνηται et σώζωσι.

22. ἐπιδείκνυται] correxi ἐπιδείκνυτε.

23. εἴγε] addidi γε.

79. 11. παντα̃χόσε] praetuli παντα̃χῶς.

12. post βεβαιώσασθαι addi malim ὁμολογῆσιν.

13. citant h. l. Harpocr. et Thomas M. in v. σύμβολα.

15. ὁ πατὴρ] articulum addidi.

80. 1. ὑποδοχὴν] id est ὑπόληψιν. ad impetrandum, vt homines opinentur vos —

13. malim τὲς παρ' ἑαυτὸν. in accusatiuo. exsules, qui e Thaso ad se perfugissent. διακεκομικέναι compositum praetuli simplici κεκομικέναι, quod est in vulgatis. verumtamen infinitiuum hunc quo referemus? vnde aptus erit? non poterit aliunde, quam ex ἀξιῶν versu 5. vnde insequentes infinitiui quoque apti sunt. Atqui quae erit sententia ἀξιῶν διακεκομικέναι? aut, si cum Wolfio, διακεκομικέναι aias ex ἄδειαν versu 9. aptum esse, non conuenit infinitiuus perfecti, sed praesentis διακομίζειν et οἰκεῖσθαι. Breuis vt sim, constructio h. l. prorsus est inextricabilis. Suspicor itaque pro infinitiuo sufficiendum esse indicatiuum διακεκόμικε, et versu 14. addendum ad νήσες esse ἐλπέζει. vt haec sit sententia. neque solum exsules Thasios, qui ad se perfugissent, per imperatores vestros domum reportauit, [h. e. reportandos curauit] sed futurum quoque sperat, vt reliquas quoque insulas suas in partes pertrahat, si nempe suorum amicorum nonnullos classi nostrae imponat, vna cum nostris imperatoribus circumnauigare iussos, tanquam socios in tutela maris gerenda futuros.

15. malim simplex πέμπων.

80. 19. citat h. l. Thomas M. v. καταςκευάζω pag. 509. et Minucianus p. 156. vbi ſub enthymemate ἀπ' ἀφορμῶν cum locum hunc recitaſſet, haec addit ἐν γὰρ τέτων τὸ ἐπιβελεύειν τῇ θαλάττῃ τὸν Φίλιππον συνέζηκεν (id eſt συνέζησεν) collegit, vel argumentis demonſtrauit, orator puta.

pen. οἴκαδε λαμβάνειν dicitur is dona, qui ab amico, foris vel peregre agente, miſſa accipit vltro delata, ex inſperato, nullo ſuo promerito, et citra obligationem referendae gratiae. Sententia eſt. illi autumant, Philippum dona ad ſe Athenas mittentem, mittere dona in Macedonia nata; at ille nihil aliud ipſis mittit, quam exiguam particulam fortunarum patriae, quas ipſi antea Philippo vendiderunt. Conf. p. 157. 6.

81. 1. poſt πεμφθέντες aut deeſt, aut ſubaudiendum certe eſt, quod creberrime ſolet reticeri, λέγοντες. Ad ἐπανορθώσασθαι ſubauditur Φίλιππον. Recte habet aoriſtus, neque de futuro ſufficiendo cogitandum eſt. Vis futuri aoriſto quoque ineſt, ſed paulum diuerſa. Futurum deſtricte certoque futurum indicat; aoriſtos autem id, quod ſecundum omnem probabilitatem euenturum videatur. Sententia igitur haec eſt. Ad veniam quod attinet, a legatis Philippi nobis datam, in formula pacis aliquam clauſulam reformandi, qui legati nobis auctores facti ſunt, Philippi ſibi videri certius clauſulam a nobis immiſſam admiſſurum ſibique paſſurum approbari: vt ſcilicet vterque noſtrum noſtra habeamus teneamus, nos Athenienſes ea, quae ante bellum habuiſſemus, et Philippus item, quae habuiſſet; quae eſt poſtulatio iuris irrefragabilis et apud cunctum genus humanum confeſſi: negat iam Philippus, neque ſe veniam hanc legatis ſuis dediſſe, neque legatos ſuos tale quicquam affirmaſſe.

81. 12.

81. 7. ἐν τῷ δήμῳ] coram tot hominum millibus palam et clare dicta, quorum si qui dictorum sint obliti, tot tamen alios superesse necesse sit eorum adhuc memores. arguit et ridet cum impudentiam adulatorum Philippi, tum absurditatem commentorum, quibus eum ductent.

11. παραχρῆμα —] in continenti, e vestigio, statim secum illa a legatis Philippi in concione dicta.

13. τὴν καταψευδομένην] plebiscitum, quod ait Philippus de legatis suis falsa comminisci, mendacia perhibere.

18. ὅτε ἀπεκρίνασθε αὐτοῖς ἀναγινώσκοντες] id est ὅτε ἀπεγινώσκετε αὐτοῖς τὴν ὑμετέραν ἀπόκρισιν.

82. 6. ἀπεδέχεσθε] praetuli in praesenti ἀποδέχεσθε. subaudi τὰς τοιάτας λόγας.

84. 2. post σφόδρα Morellus, sive Lambinus is est, addi vult ὑμῶν, quod libri si addant, cupidus amplectar. sic autem subaudiri solummodo debet.

5. περὶ δὲ τᾶ] apodosis, seu restauratio et completio sententiae hic coeptae habetur versu 17. in illis τᾶτο δὲ τὸ ἐπανόρθωμα, vbi fallitur, quisquis fuit, sive Morellus, sive Lambinus, in locum δὲ sufficiens δή. Qua particula sive μέν, sive δὲ periodos tales exordiuntur, eadem quoque resumunt illas longius circumductas in ordinem reuocantes. Cuius moris sive ignoratio, sive obliuio, eundem Lambinum p. 90. vlt. eundem in errorem implicuit.

14. ἐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι] non in medio iacere, patentes omnium iniuriis et insidiis. particulam infitiantem de meo addidi.

19. φεραίων τε μέν] sustuli τε.

22. locum hunc citat Harpocrates saepius, v. Βάχετα, quod ait plurale esse. v. etiam Vales. p. 38. allegan-

legantem exempla veterum, pro Elatea Ἐλάτρειαν appellantium. item v. Παυδοσία et Ἀλέξανδρος.

84. 26. καὶ σφόδρα γε] deleui copulam.

85. 3. ἢ ἔστι νῦν] id est ἢ ἔστιν ἔτι νῦν. quae adhuc supereſt.

5. ἐὰν ἡ εἰρήνη] articulum addidi.

9. τῆς εἰρήνης ἐσομένης] pro poſtremo vocabulo dedi γενομένης.

15. εὐεργετήσειν.] poſtremam literam detraxi, non item auſus, etiam ἐκ εἰδέναι addere poſt τιμωρήσησθε. quo addito haec exſiſtet ſententia. ſe neſcire, quantis vos beneficiis ſit ornaturus.

86. 5. ὃς] conſtructio hic labat, cui gemino modo ſuccurri poſſit, ſiue ὃς hic loci omittendo, et pro φησὶ verſu 3. φήσας legendo, ſiue ſeruando φησὶ, et pro ὃς ſic legendo. ψευδόμενος. τὸν γὰρ Καρύστιον.

10. ἃ τ' ἐπιτέλει poſſit ſtare, ſi ſequeretur καὶ ἃ πράττει, ſine ἔτι δὲ. Hoc autem inſequente, videtur potius leg. eſſe ἃ μὲν ἐπιτέλει.

15. Scholiaſtes ad Hermog. p. 401. Τιβέριός φησιν, ὅτι ἐνάργεια γίνεται κατὰ μὲν ἔννοιαν, ὅταν μὴ μόνον λέγῃς τόπον, ἀλλὰ καὶ τὰ παρακολεθοῦντα τῷ τόπῳ σημεῖα. οἷον ἐν τῷ τῆς Ἀλονήσε· καίτοι τῆς Χερρονήσε οἱ ὅροι εἰσὶν ἐκ ἀγορᾶ, ἀλλὰ βωμὸς Διὸς τε Ὁρίε. καὶ πῦ ὁ βωμός; ὃς ἐστι μεταξὺ Πτελεᾶ καὶ Λευκῆς ἀκτῆς. εἶτα πάλιν ἄλλο σημαντικόν· ἔ ἡ διωρυχὴ Χερρονήσε ἔμελλε ἔσεσθαι.

16. Euſtathius ad Homerum p. 324. antep. μέμνηται δὲ Πτελεᾶ καὶ Δημοσθένης, καὶ ζήτει ποίε.

18. γε addidi, et titulum verſu 20. item pro ὀρείε *montani* dedi ὁρίε finibus regundis praepoſiti, terminalis. Diuerſa enim iſta ſunt epitheta, et perperam inter ſe permiſcentur. v. Brodai Miſcell. 6. 9. p. 55. T. II. Lampadis criticae. Οὔριος et ὅριος idem eſt. nam ὄρος Ionice idem eſt atque ὅρος terminus.

87. 1.

87. 1. πρὸς καρδιανοὺς non cohaeret cum ἐπιστέλλει, sed cum διαδικάζεσθαι. Constructio paulo intricatior ita est expedienda. ἐν τῇ νῦν πρὸς ὑμᾶς πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ ἐπιστέλλει ὑμῖν, ὅτι δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι πρὸς Καρδιανούς. vobis in iure agendum esse cum Cardianis. tum rursus veluti suspirans et indignans atque fremens, iterat πρὸς Καρδιανὲς, cum Cardianis! me miserum.

Ibid. ἔξω ἀγορᾶς] praetuli ἔσω ἀγ.

20. ἀδ' ἀναγκάσαι καρδιανὲς] cohaeret ἀδὲ, non cum ἀναγκάσαι, sed cum Καρδιανὲς. ne Cardianos quidem, ciuitatem, tam debilem.

88. 1. citat h. l. Hermogenes p. 250. Eustathius ad Iliad. p. 1015. 44.

Varietas lectionis ad orationem de Haloneso.

Ad argumentum.

Augustus. primus vbique dat ἀλλονήσῳ. de inscriptione huius orationis v. Dionys. Halic. T. II. p. 171. et ibi Hudson.

75. 3. τὴν] τῷ Aug. sec. Aldina Tayl.

4. διαλεγόμενος ὃν ἔν ἐστι καὶ τὸ κατὰ τὴν] διαλεγόμενος τῶν κατὰ τὴν Bauar. omissis caeteris.

6. ἀθηναίων κτῆμα] ἀθηναίων ἀρχαῖον κτῆμα Bauar. Aug. secundus.

9. αἰτῆσι] ἀπῆσι Bauar.

12. πεφευγυῖα] ἐκπεφευγυῖα. Paris. quintus. Aldina Tayl.

Ibid. ἀνειμένη τε καὶ διαλελυμένη] ἀνειμένος τε καὶ διαλελυμένος Bauar.

18. τοῦτο δὲ] τὸ δὲ Paris. quintus.

20. εὐηθές τι νομίζεται τὸ ἐν] εὐηθες τὸ νομίζειν ἐν Paris. quintus, Obsopoei codex. καὶ τὸ νομίζειν ἐν τοῖς Aldina Taylori. (fine εὐηθες.)

76. 8. ταῦτα] τέτοις Bauar.

9. δύναται — δημοσθένης — καὶ ἡγήσιππος] δυνατὸν — δημοσθένην — καὶ τὸν ἡγήσιππον Aug. ſecundus.

11. ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα Bauar.

20. τὸ] τὸν Bauar.

Ad orationem ipſam.

vlt. γίγνεσθαι] γενέσθαι Aldina Taylori.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius.

77. 3. ἄνδρες] deeſt Harley.

Ibid. περὶ] Sic etiam Bauar. ſed cum ſuperſcripto ὑπὲρ.

4. ἐπέσαλκε] ἀπέσαλκε Bauar. Aug. ſecundus. v. p. 81, 15.

6. ἔρχεται Hermog. p. 140. item ἐπρεσβεύομεν verſu 10. et neſcio, an rectius, quam vulgata. λέγειν dat Aldina Taylori.

Ibid. ἀλονήσε] ἀλονήσε cum leni Bauaricus, et ſic conſtanter; nec non Augg. primus et tertius.

Ibid. λέγων] λέγειν Pariſ. quintus et octauus, Harley. vtramque lectionem dat Auguſtanus tertius, vulgatam infra, alteram ſupra.

8. ὑμετέραν] Sic etiam Bauar. ſed cum ἡ ſuperſcripto.

Ibid. ἔτε λαβεῖν] ἔτε πρότερον λαβεῖν index Lambini.

9. ἡμᾶς] ita et Harley. ὑμᾶς ed. Wolf.

12. ἑαυτῇ] αὐτῇ Pariſinus octauus, et Harley.

13. ἔσι] ita et Harl. ἔση edit. Wolf.

14. τόπες καταλαμβάνοντες] τόπες ἀφαιρέμενοι καὶ καταλαμβάνοντες. Pariſinus quintus. Aldina Taylori.

77. 15.

77. 15. ὀχυρὰς] ἐχυρὰς Aug. primus. appendix Francfurtana. vtramque lectionem dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra. ἰσχυρὰς dat Hermog.

18. ἀλλότρια] ἀλλοτρίως Harley.

19. γίγνεσθαι] γίνεσθαι Harley. et ita etiam vers. 24.

20. καὶ εἰ absunt ab Aug. secundo.

21. ἢ λήμνε ἢ ἴμβρε ἢ σκύρε] Aldina dat λίμνου. quod Obsopoeus emendat λήμνε. In Bauarico dubie scriptum erat, vt nescires, genitiuos ille librarius tres dedisset, an totidem accusatiuos, λῆμνον — ἴμβρον, — σκύρον. videbatur scriptura magis ν, quam υ repraesentare. tametsi λήμνεν penacute erat exaratum, non cum circumflexo. Ex Augustano secundo ἴβρον (sine μ, et in accusatiuo) enotaui. In Augustano tertio prima manus dederat λῆμνον et ἴμβρον in accusatiuo, σκύρε autem in genitiuo. cui conformes etiam istos accusatiuos reddidit corrector. Paret, in vetustis libris demosthenicis geminam huius loci lectionem esse versatam, alteram in genitiuo, alteram in accusatiuo. quae posterior lectio mihi quidem magis placet.

23. τῆτον deest Harley.

24. super τὰς erat in Bauarico a noua manu πρὸς scriptum, quod quid sibi velit non intelligo. τιμωρησάντων Aldina Taylori.

27. ὑμᾶς οἴεται] ἡμᾶς οἴηται Aug. secundus.

Ibid. τὰ abest a Bauar.

pen. ἂν abest ab Aug. secund.

Ibid. βέληται] βέλεται Aug. tertius, cum η superscripto.

78. 3. ἐάν τε — ἐάν τε Aldina Taylori.

5. δεδωκέναι] δῶναι Ald. Tayl.

7. γε abest a Bauarico.

Ibid. τὸ deest Harley.

78. 8. ἵνα δείξηται ἅπασι Aldina Taylori. ἅπασι dat etiam Harl. πᾶσι edit. Wolf.

11. λέγῃ] λέγοι Aug. secundus.

Ibid. διαδικάζεσθαι] διαδικάσασθαι Aldina Taylori. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, et Harley. δικάζεσθαι ſimplex eſt in Bauarico et Aug. tertio. ſed in hoc ſuperſcriptum eſt δικάσασθαι, et praeterea in margine, γρ. διαδικάσασθαι.

14. πότερον] πότερα Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

15. εἰσὶν. ὁπότε γάρ] εἰσιν. ἔπειτα δ' εἴγε ἡ δύναμις Felicianea. quod etiam in exemplo Aldinae Leſſingiano annotatum reperi.

16. ὑμετέρα] ſic etiam Bauaricus cum ἡ ſuperſcripto.

Ibid. δύναται] ſic etiam Bauar. cum η ſuper α ſcripto.

17. ὑμῖν τὰ χωρία τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ διασώζειν] ὑμῖν τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία διασώζειν Auguſt. primus. ita et fere Harley. niſi quod pro ὑμῖν dat ἡμῖν. τὰ ſecundum abeſt ab ed. Felic.

19. σώζουσιν] σώζωσιν Bauar. ſed cum ου ſuperſcripto.

21. ἁπάντων] πάντων Harley.

22. ἐπιδείκνυται] ἐπιδείκνυτε correxit Obſopoeus, et exhibuit Felic. ἐπιδείκνυσθαι Aldina Taylori.

23. διαγωνίζησθε] διαγωνίσησθε Pariſſ. quintus et octauus. διαγωνίσεσθε Aug. primus. διαγωνίζεσθε Bauaricus, ſed cum ε ſuperſcripto, ad indicandum, legi quoque in aliis libris, διαγωνιεῖσθε. διαγωνίζοισθε Aug. ſecundus, appendix Francfurt.

Ibid. εἰ ὑπὲρ] εἴ γ' ὑπὲρ Aug. tertius. εἴ γε περὶ Aldina Tayl. Pariſ. octauus, Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley.

78. 25.

78. 25. διαδικάσεσθε] διαδικάζεσθε Aug. secundus, Aldus, Felic. vtramque lectionem exhibet Bauaric. hanc infra, vulgatam supra. δικάζεσθε simplex dat Aug. tertius.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. octauus, Aug. primus, et Harley.

pen. ὡς ὁ νόμος] ὥσπερ ὁ νόμος Aug. primus, Harley. app. Francfurt.

vlt. ἐπανενεχθῇ] ἐπαναχθῇ Aug. primus, Aldina Tayl. app. Francfurt.

79. 1. γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιέμενος] γνῶσιν αὐτὸν ποιέμενοι. append. Francf. si fideliter accepta retulit. αὐτὸν etiam Harley. exhibet.

2. προλαβεῖν] προσλαβεῖν Paris. quintus. In Aug. tertio prima manus cum dedisset vulgatam, corrector σ interposuit. Est item προσλαβ. in appendice Francfurtana et Ald. Tayl.

3. συμβόλοις] συμβέλοις P. Manut.

5. αὐτὴν] ita etiam Harley: αὐτὸν ed. Wolf.

8. ἀλλὰ καὶ συμμαχ. Ald. Tayl.

9. ἐν ποτιδαίᾳ] ἐν τῇ ποτιδαίᾳ Aug. tertius.

11. παντα χόσε] παντα χῶς Aug. primus, Bauar. Harl.

12. αὐτῷ abest a Bauarico, sed additur in margine cum γρ.

15. γενέσθω] γιγνέσθω Ald. Felic. sed Ald. Tayl. appendix Francf. et Harley. vulgatam dant.

Ibid. ἀμύντας πατὴρ] ἀμύντας ὁ πατὴρ Augg. primus et tertius, item Bauar.

16. μακεδονίας abest ab Aug. primo, Aldina Taylori, appendice Francfurt. et Harley.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Paris. octauus. et Harley. et ita etiam v. 20. vtramque lectionem dat Bauaricus, hanc infra, vulgatam supra.

79. 21. τότε abeſt ab app. Francf.

22. παρ' ἡμῖν] παρ' ὑμῖν Ald. P. Manut. ſed Harley. ἡμῖν exhibet.

24. ἀλλήλων] ἀλλήλες Bauar.

25. τοιάτε ὄντος] ὄντος τοιάτε Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

pen. νομίμοις] νόμοις Ald. Tayl. Pariſ. octauus, Harley. et Augg. primus, et tertius, ſed in hoc e correctione, eraſa prima lectione, quae videtur cum vulgata conſenſiſſe. item appendix Francfurt.

vlt. ἀγνοεῖτε] ἀγνοῆτε Bauar. ſed cum ει ſuperſcripto. ἀγνοῆτε eſt in Aug. tertio quoque, ſed e correctione, cum prima manus vulgatam dediſſet.

80. 2. μηδ' ἀμφισβητῆσαι] μὴ ἀμφ. Aug. primus (ſine δ'.) ἀμφισβητῆσθαι appendix Francfurtana et Ald. quod Obſopoeus correxit. et Aldina Taylori.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. quintus et octauus. Aug. tertius ab antiqua manu, ſed corrector vulgatam reſtituit, et ſic quoque verſu 5.

Ibid. περὶ ποτιδαίας] περὶ τῆς ποτ. Pariſ. octauus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ſed appendix Francfurtana et Harl. omittunt articulum. περὶ τὴν ποτίδαιαν Aldina Taylori.

5. ὑμᾶς Pariſ. quintus.

6. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. In Bauarico prius ſcriptum fuit ὑμῶν, ſed poſt correctum ἡμῶν.

7. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

11. poſt φυλακῇ addunt Ald. Tayl. et appendix Francfurt. ἢ λόγῳ ἢ χρήμασι.

12. ἀφ' ὑμῶν] abeſt praepoſitio ab Harley. Pariſ. octauo et Aug. primo. pro ὑμῶν dant ἡμῶν Pariſſ. quintus et octauus, item Aug. ſecundus et Harley. In append. Francfurt. affertur ὑφ' ὑμῶν, ſed cum admonitione, videri praepoſitionem delendam eſſe.

80. 13. κεκομικέναι] διακεκομικέναι Bauar. In appendice Francfurtana et Ald. Tayl. haec leguntur [μὴ μόνον τὰς φυγάδας τὰς τὰ αὐτῷ φρονοῦντας παρ' αὐτῷ εἰς θάσον. vbi pro αὐτῷ etiam plerique malunt αὑτῷ] Haec ibi. cur non potius τὰ αὐτά. In Harl. fuit τὰς φυγάδας τὰς παρ' αὐτῷ (in dat.)

Ibid. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

15. συμπλευσομένας] πλευσομένας ſimplex Bau. Pro hoc voc. dederat in Aug. tertio prima manus στρατευμένας, (ſic) ſed eadem ſuperſcripſit συμπλευσομένας.

Ibid. μετὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἡμετέρων] μετὰ τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν Aug. primus. ὑμετέρων Bauar. ſed cum η ſuperſcripto.

16. κοινωνήσοντας] κοινωνήσαντας Pariſ. ſecundus, Aug. primus. vtramque lectionem dat Aug. tertius, hanc infra, vulgatam ſupra.

19. νεωσοίκας] νεωσήκας Harley.

23. οἵεσθ' ὦ ἄνδρες] οἵεσθ' ἂν ὦ ἄνδρες Aug. primus. Sed tum ei abeſt ἂν poſt ἀξιῶσαι, quod etiam ibi ab appendice Francfurtana et Harley. exſulat.

25. τούτοις διεπίστευεν] τούτοις δ' ἐπίστευεν Aug. ſecundus, non male.

81. 1. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et octauus, et Harley.

2. ἐπηνωρθωσάμεθα] ἐπανορθωσάμεθα P. Man.

4. ἑκατέρας τὰ ἑαυτῶν ἔχειν] ἑκατέρας ἔχειν τὰ ἑαυτῶν Aug. primus. append. Francfurt. et Harley.

8. μόνον] μόνως Harley.

Ibid. οἷόν τ'] οἷός τ' Bauar. ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. ἐστιν ὑμῖν] ὑμῖν ἐστιν Aug. primus, appendix Francfurt. et Harley. ἡμῖν Aug. tertius.

81. 9. ὑμῖν in fine verſus abeſt h. l. ab Aug. primo, ſed habet idem poſt ἥκοντες verſu proximo. item Ald. Taylori, appendix Francfurtana et Harley.

12. ἐπαναγινωσκομένῳ] ἐπανεγνωσμένῳ. Pariſ. octauus. ἀναγιγνωσκομένῳ Bauar. (ſine ἐπ)

14. μὲν abeſt ab Aug. tertio, ſed a noua manu eſt ſuperſcriptum.

15. ἐπέξαλκεν] ἀπέξαλκεν Aug. ſecundus. v. p. 77. 4.

17. ἀπεξείλατε] ἀπεξάλκατε Pariſ. quintus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτῷ Pariſ. tertius.

19. ἐπὶ ξενίαν] ἐπιξενια (ſic) ſine ν et ſine accentu, tanquam vnum vocabulum, Aug. primus. ἐπὶ ξενίᾳ ind. Aldi et Aldina Taylori, item Bauaricus. Wolf malle ſe ait ἐπὶ ξενίαν, quam ἐπὶ ξενίᾳ, quamquam et id ferri queat. ἐκαλεῖτο Aldina Taylori.

24. ὁ πύθων παρ᾽ ἡμῖν] παρ᾽ ὑμῖν ὁ πύθων app. Francfurt. Aug. primus et Harl. etiam Aug. tertius dat ὑμῖν. vtrumque Bauar.

Ibid. ὁ τότε πρεσβεύων] ὅ τε πρεσβ. Aug. prim.

26. μνησθήσεσθε] μέμνησθε Aldus et index Aldi, ed. Felic. ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana, et in Harley. μνήσεσθαι dat Aldina Taylori.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Harley.

vlt. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

82. 1. κεκτῆσθαι] ἡγεῖσθαι Pariſ. octauus.

2. αὐτοὶ] ἔτοι Pariſſ. ſecundus et tertius, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo dat γρ. αὐτοὶ.

6. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε. Aldus, Felic. vtramque lectionem dat Bauar. vulgatam infra, alteram ſupra. In Auguſtano tertio prima manus lectionem Aldi dederat, ſed noua vulgatam reſtituit. Vulgatam Wolf quoque praefert, quam appendix quoque Francfurtana dat. Harley. dat ἀπέχεσθε.

82. 6

82. 6. μεταβάλλειν] μεταβάλλει Aldus, Felic. sed appendix Francfurtana vulgatam dat.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ index Aldi.

7. προϊέηται] προείηται Bauaricus, sed cum η super diphthongo scripto.

8. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν Aug. primus, Bauaricus, et Harley.

10. λύειν] κωλύειν Aldina Taylori, app. Francf.

12. ὑμεῖς abest ab appendice Francfurtana.

Ibid. ψηφίσησθε] ψηφίσασθε Aug. secundus. fort. voluit ψηφίσαισθε.

14. εἰρήνη abest ab Aug. secundo.

16. ἀπεδέχεσθε] ἀποδέχεσθε Harley.

18. ἔλεγε δὲ τὰς λόγους τούτους] ἔλεγε δὲ τούτους τὰς λόγους Aug. primus. appendix Francf. et Harley.

20. ἀνηλώκει] sic etiam Bauar. sed cum α super η. ἀναλώκει dat Aldina Taylori.

Ibid. ὥστε γενέσθαι abfunt ab ed. P. Manutii, ideo, quod ex ed. Feliciani exciderant.

Ibid. ἐνθάδε] ἐνταῦθα Aug. secundus, Aldus, Felic. sed vulgatam dant appendix Francfurtana, et Harley.

22. γράψοντα] γράφοντα Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Tayl. vtramqee lectionem dant Bauar. et Aug. tertius ab eadem manu.

26. τὸ γὰρ] τὸ μὲν γὰρ Ald. Leff.

27. τῷ abest ab Aug. primo.

Ibid. ἀπώλυτε] ἀπόλυτε Aug. tertius, Harl.

vlt. ἐκτήσασθε] ἐκέκτησθε Pariſ. tertius. index Aldi.

Ibid. χώραν] γνώμην index Aldi.

83. 1. vocabula μὲν ἔν abſunt ab Harley.

4. τοῖς ἔστιν omittit appendix Francfurtana.

83. 4. προτέροις] πρότερον Bauaricus, sed vulgata superscripta. vtramque lectionem exhibet item Aug. tertius, sed inuerso ordine.

5. ὑμετέραν] ἡμ. Pariss. tertius, quintus, octauus. Augg. primus et tertius. Harl.

6. ἔγραφον καὶ ἐξήλεγχον] ἔγραψα καὶ ἐξήλεγξα Aldina Taylori, Harley. Augustanus primus. Pariss. secundus, quintus et octauus. Ex Augustano secundo solummodo enotaui ἔγραψα. appendix Francfurtana dat ἔγραψα καὶ ἐξήλ. vt de posteriori voce dubium relinqueret. sed paullo post repetitur ibidem eadem annotatio, quod saepe fit, et tum ἐξήλεγξα integre est exaratum. vtramque lectionem dat Bauaricus.

8. τὰς] τὰ Harl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Aug. primus.

11. ἐψηφίζεσθε] ἐψηφίσασθε Aldina Taylori, Paris. secundus, Augg. primus et tertius. Harl. vtramque lectionem dat Bauaricus, infra vulgatam, supra alteram.

13. ἃ μέντοι γε] γε deest Harl.

15. ἑαυτῶν] αὐτῶν Harl.

16. αὐτᾷ] αὐτῷ Paris. octauus, Aug. primus.

18. μέμνηται] μέμνημαι Paris. octauus, Aug. primus. sic est quidem in texto Augustani, sed in margine est ται exaratum, ab eadem manu, correctionis ergo, praesertim cum litera μ puncto esset notatum, quod est signum indicans, delendum id esse.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

20. ὑμετέραν] ἡμετέραν Pariss. quintus et octauus, item Harl.

21. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. quintus.

Ibid. ὑμετέραν] ἡμετέραν Paris. quintus.

25. εἵληφεν] ἔλαβεν Paris. quintus, Ald. Tayl.

26. ἔχει] ἔχειν Harl.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. quintus.

84. 2.

84. 2. post σφόδρα addit Lambini index ὑμῶν.

3. ὁ βασιλεὺς ὁ περσῶν] primum articulum omittunt Aug. primus et Bauaricus, secundum ed. P. Manut. et Aug. secundus. secundum addit Ald. Tayl. et Harley.

6. ἐπανωρθώσασθε Ald. Tayl.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar. Aug. secundus, qui tamen ἡμετέρας seruat, et tertius.

Ibid. ἡμετέρας] ὑμετέρας Pariſſ. secundus, tertius, quintus et octauus, Bauar. Aug. tertius, et Harl.

12. τὰς secundum abeſt ab Aug. tertio.

13. ἡμετέρας] ὑμετέρας Pariſ. octauus, Aug. tertius, et Harl.

14. καὶ abeſt ab Aug. tertio.

16. ὑμετέραν Pariſ. octauus, Aug. tertius. et Harl.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. tertius, et Harley.

Ibid. δὲ abeſt ab Augg. primo et ſecundo. item appendice Francfurt. eius loco vult, ſeu Morellus, ſeu Lambinus, δή.

19. τε ſecundum abeſt a Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo. Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauarico, et Harl. probatque Wolf.

20. φρεραὶν] φρεραὶς Aldina Tayl. Pariſ. quintus, et Aug. tertius, ſed hic e correctione. nam prima manus vulgatam dederat.

21. ἀμβρακίαν] ἀμπρακίαν Auguſt. primus (per π.)

22. κασσωπία] κασσωπείᾳ Aug. primus. κασωπίᾳ Harl.

23. ἐλάτειαν] γρ. ἐλάτριαν Ald. Leſſing.

24. εἰς abeſt ab ed. Aldi, et Felic. ſed addidit Obſopoeus. et appendix Francfurtana, et Ald. Tayl. et Harley.

84. 24. *βιασάμενος*] *εἰσβιασάμενος* Pariſ. quintus.

25. *τῷ κηδεσῇ τῷ ἑαυτῇ*] *τῷ ἑαυτῆ κηδεσῇ* Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana, et Harl.

26. *καὶ* abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, Bauar. Pariſſ. ſecundo, quinto, octauo, item ab appendice Francfurtana, Aldina Taylori.

pen. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Pariſ. quintus.

Ibid. *διατελεῖ*] *διατελεῖν* Ald. Sed correxit emendator Leſſing.

vlt. *μεγάλα*] *μεγάλας* Harley.

Ibid. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſ. quintus.

85. 1. *ὡς διαβάλλ.* Ald. Tayl.

2. *ἡμῖν* abeſt ab Aug. ſecundo. Sed Harley. dat *ὑμῖν*.

Ibid. *ἀναιδὴς*] *ἀναιδὶς* Harley. per *ι*.

3. *ἐν ἐπιτολῇ*] *ἐν τῇ ἐπιτολῇ* Aug. primus.

Ibid. *ἐστὶ νῦν*] Wolf. mauult *ἔστι καὶ νῦν*.

4. *αὐτῷ*] *ἑαυτῷ* Bauar.

5. *εἰρήνη*] *ἡ εἰρήνη* Aug. primus, Ald. P. Manut.

Ibid. *τοσαῦτα ἀγαθὰ ἡμᾶς ποιήσειν*] *τοσαῦτα ὑμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν* Aug. primus. appendix Francfurtana. etiam Pariſinus quintus dat *ὑμᾶς*. *τοσαῦτα ἡμᾶς ἀγαθὰ ποιήσειν* Harley.

6. *γράφειν*] *γράφοι* Weimaranus.

Ibid. *εἰ*] *τὶ* ed. P. Manutii.

7. *ἐσομένην*] *ἑπομένην* Aug. primus. v. v. 18.

8. *ἐμέλλομεν*] *μέλλομεν* Aug. tertius. fort. voluit *μέλλοιμεν*.

9. *ἐσομένης*] *γενομένης* Aug. primus. quod idem in continenti conſequebatur in iſto codice. *γενομένης* dat etiam Harley.

10. *ἡμεῖς* abeſt ab Aug. ſecundo.

12. *ἐὰν τοῖς μὲν αὐτῆ φίλοις*] *ἐὰν μὲν τοῖς αὐτῆ φ.* Aug. tertius. *αὐτῆ* cum aſpero Aldus. et ſic quoque v. 13. idem.

85. 13.

85. 13. καὶ abeſt ab Aug. tertio, ſed additum eſt a ſecunda manu.

14. τιμωρήσησθε] τιμωρήσασθε Aug. primus. voluit τιμωρήσαισθε. In Bau. eſt τιμωρήσεσθε. quod eodem ducit.

15. ὑμᾶς abeſt a Bauarico.

Ibid. εὐεργετήσειν] εὐεργετήσει Aldus et index Aldi, vnde hauſit index Lambini.

17. ἑαυτῶ] αὐτῶ Harley.

18. ἔσονται] ἔπονται Aug. primus et Harley. v. v. 7.

19. ὡς ἔοικε τόπος] τόπος ὡς ἔοικε Aug. ſecundus, Aldus. ed. Wolfii. τόπος ἔοικε (ſine ὡς) P. Manut. ſed vulgatam dat appendix Francfurt. et Harley.

22. παρασπονδῶν] Sic reponit Obſopoeus e ſuo codice, pro παρασπουδῶν, quod e ſuo Aldino profert. In meo vero vulgata clare legitur.

23. εἴπῃ] εἶποι Aug. tertius.

27. ποίᾳ] τίνι Pariſ. ſecundus, Aldina Taylori, Bauaricus in texto, ſed margo vulgatam cum γρ. exhibet. item Aug. tertius.

pen. pro τίνι ſecundo dant ποίᾳ Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana et Harl.

Ibid. σέβεσιον] σέβεσεον Bauar. ſed cum iota ſuper diphthongo ſcripto.

vlt. ἃ δὴ] ἃδὲ dederat prima manus in Aug. tertio, ſed ſecunda vulgatam reſtituit. ἃδὲ δὴ Ald. Tayl.

86. 2. πότερος πρότερος] primum vocabulum abeſt ab edd. Aldi, P. Manutii et Wolfii. vnde animaduerſio haec Wolfii exſtitit. [Fort. ὅτι (vel εἰ) πρότερος μὴν, vel πότερος πρότερος μήν ἐστι.] ſed vulgata eſt in appendice Francfurtana.

4. καὶ abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus.

86. 5.

86. 5. τὸν abeſt ab Aug. ſecundo.

7. πρεσβείας] πρέσβεις index Aldi, et Aug. prim.

Ibid. ἐπέμψατε τοῦτον ἀπαιτοῦντες τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος] ἐπέμψατε ἀπαιτοῦντες τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἐκεῖνος Aug. primus. appendix Francfurtana et Harley.

9. ἀναίρεσιν] αἵρεσιν Pariſ. octauus.

Ibid. ἔδωκεν] δέδωκεν app. Francf.

10. ἅτε] Wolf mauult ἅγε.

Ibid. ἅ τ' ἐπιξέλλει πρὸς ἡμᾶς] πρὸς ὑμᾶς ἅ τε ἐπιξέλλει Harley.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, P. Manut.

11. καὶ primum abeſt ab Aug. tertio, eraſum, ſed ſatis apparent eius veſtigia.

Ibid. pro ἅ Harl. dat μὴ.

13. ἡμῖν Aldina Taylori.

15. ἀλλ' ὁ βωμὸς] ἀλλὰ βωμὸς Aug. primus et tertius.

16. πτελεῦ] πτηλεῦ Aug. ſecundus. Sed paulo poſt idem recte.

17. ἀκτῆς] ἐκ τῆς Aug. ſecundus.

Ibid. ὡς τὸ ἐπίγραμμα] ὥς γε τὸ ἐπ. Aldus, ſed in Aldina Taylori γε punctis eſt ſubnotatum. in Harl. deeſt.

18. τεῦ medium in Aldina Taylori eſt punctis ſubnotatum, ab Harley. abeſt.

Ibid. ὁρείᾳ] videtur Wolf ὁρίᾳ *terminali* praeferre. neque dubito eum verum vidiſſe affirmare. et ſic eſt in appendice Francfurtana. Lambinus videtur primum τεῦ ſublatum iſſe.

19. poſt τετὶ ſequitur in Augg. primo et tertio, nec non in Bauarico hic titulus ἐπιγράμματος ἀνάγνωσις, et in Aug. primo quidem quadratis literis. In appendice Francfurtana haec leguntur ad h. l. [Ante verſus hos in medio papyri ſequentes poni debuiſſent verba haec duo ἐπίγραμμα βωμεῦ.] quae cum obſcura, tum

ra, tum ſuſpecta mihi ſunt. Verba ἐπίγραμμα βωμῷ etiam Ald. Tayl. dat.

86. 25. ὅσην] ὅσον Pariſ. ſecundus. ὅσοι Aug. ſecundus.

26. ὡς ἑαυτῷ deſunt Harl.

27. ἄλλοις] ἄλλου Harley.

Ibid. δέδωκε ſubnotatum punctis in Aldina Tayl. reperi.

pen. ὑμέτερα] ἡμέτερα Pariſ. quintus.

vlt. ἔξω] εἴσω Pariſ. octauus. Aug. primus. ἔστω P. Manut. liber Weimaranus. et hoc praefert Wolf. Appendix Francfurtana haec dat [οἰκῆσιν ἔσω ἀγορᾶς. quidam pro ἔσω εἴσω ſcribunt.]

87. 1. ἔσω] in Aldina h. l. eſt ἔξω. ſed annotator Tayloranus εἴσω adſcripſit.

2. ἐν τῇ νῦν ἐπιστολῇ] ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῇ νῦν. Aug. tertius. Bauaricus ſolummodo νυνὶ dat.

3. πρὸς καρδιανὸς] verba haec videtur Lambinus deletum iſſe.

Ibid. οἰκοῦντας] κατοικοῦντας Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. ὑμετέρᾳ] ἡμετέρᾳ Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus.

4. τι] τοι Aug. tertius. Saepe iſtaec errore inter ſe permutantur.

5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. quintus.

Ibid. μικρᾷ] μικρῶν Pariſſ. quintus et octauus. Harley. Aldina Tayl. Aug. primus.

7. ἐγκτήματα] Sic etiam in Wolfiana Baſileenſi eſt, ſed cum Francfurtanae operae dediſſent ἐγκχήματα, corrigitur id vitium in appendice.

Ibid. εἶναι primum abeſt a Pariſſ. quinto et octauo, Augg. primo et ſecundo.

87. 7.

87. 7. *φασὶν*] *λέγων* Aug. primus, Aldina Taylori et appendix Francfurtana. *λέγεσιν* Harley.

8. *αὐτῶν*] *ἑαυτῶν* Aug. primus.

9. *κάλλιππον*] *κάλλιπον* (vno *π*) Aug. primus. *κάλιππον* (vno *λ*) Aldus, P. Manut.

10. *ἀληθὲς*] *ἀληθῶς* Pariſ. ſecundus, Bauaricus.

13. *ὑμῖν*] *ὑμῶν* Pariſ. quintus, octauus, Aldina Taylori, Harley. Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauaricus vtrumque dat.

Ibid. *κατεσκεύακεν*] *κατεσκεύασεν* Pariſ. quintus, Aldina Taylori.

14. *τέτε*] *τέτων* Pariſ. octauus. Harley.

17. *ἐσὶ*] *ἔσαι* Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus et tertius. item appendix Francfurtana et Ald. Tayl. vtrumque dat Bauar.

18. *διαδικάζεσθαι*] *δικάζεσθαι* ſimplex Aug. tert.

19. *ἀναγκάζειν*] ſic et Bauaricus, ſed cum *σ* ſuper *ζ* ſcripto. *ἀναγκάσει* Harley.

20. *καρδιανὲς τὰ δίκαια πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι*] Aug. primus ſic dat *καρδιανὲς ὑμῖν τὰ δίκαια ποιῆσαι*. Aldina Taylori et Harley. *καρδιανὲς ὑμῖν ποιῆσαι τὰ δίκαια*. In Pariſſ. 2. 5. 8. quoque eſt *ὑμῖν*. Appendix Francfurtana haec dat [*καρδιανὲς ὑμῖν ποιεῖσθαι τὰ δίκαια*. alii pro *ὑμῖν* legunt *ἡμῖν*.]

21. *ἀναγκάσειν*] *ἀναγκάσει* Aug. primus. quod malim.

22. *ὑμᾶς φαίνεται*] *φαίνεται ὑμᾶς* Aug. primus, et Harley.

25. *μὲν* abeſt ab Aug. tertio.

26. *δόξαι καὶ μεγάλ'*] *δόξαντα μεγάλ'* Pariſ. octauus, et Harley. vnde videtur Wolf in farragine effeciſſe *δόξαν τε καὶ μεγ.*

88. 1. *καὶ*] *ἀλλὰ* Pariſſ. quintus et octauus, Aldina Taylori, Aug. primus, Harl. et margo Bauarici cum *γρ.*

88. 2.

2. καταπεπατημένον abeſt a Pariſ. quinto et ſubnotatum eſt in Aldina Taylori.

3. τὴν ἐπιστολὴν εὖ ἔχεσαν] τὴν ἐπιστολὴν τὴν εὖ ἔχεσαν Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauaricus. Harley. [Aut haec εὖ ἔχεσαν abeſſe, vt inculcata e ſuperioribus; aut aliquid addi, vt εὖ ἔχεσάν γε. vt appareat ironia. WOLF in farragine.]

vlt. τε abeſt a Bauarico et Aug. tertio. item Aldina Taylori. In Bauarico erat haec clauſula. περὶ ἀλονήσε ΗΗΗΔΔΔ. (330.)

Ad orationem de rebus Cherrhoneſi.

90. 1. Hermogenes p. 234. locum hunc allegat in exemplum εὐκρινείας ſeu perſpicuitatis orationis. Titulo orationis adiunxi vocabula ἢ ὑπὲρ Διοπείθες.

17. ἐπίσχωσι] praetuli ἐπισχεῖσι. ſubaudi ὑμῖν. aptus eſt hic datiuus ab ἐγχωρεῖν. exiſtimo licere vobis, ſiue iam nunc ſtatim punire viſum fuerit, ſiue poenam pauliſper inhibentibus [id eſt inhibueritis.]

18. δεῖ] praetuli δεῖν in infinitiuo.

20. non ignoro vim vſumque datiui. videtur tamen conuenientius καὶ σὺν δυνάμει, vel καὶ ἐν δυνάμει.

91. 1. malim τοῖς παρὰ τῶν ἄλλων [id eſt τῶν ἀντιλεγόντων ἐμοὶ ἀπαντῶσι] θορύβοις fremitibus mihi occurrentibus ab aliis, h. e. ab aduerſariis meis, qui mihi obloquuntur.

7. poſt ἐστὶ δὲ videtur τἀληθὲς ἔτως, aut tale quid deeſſe. verum res ſic ſe habet.

10. λέγειν accipi debet pro ἀμφισβητεῖν vel διαφέρειν. aut alias ſic eſt legendum: οὐδὲν δεῖ λέγειν ἄλλ', [id eſt ἄλλο] mihi aliud dicendum eſt, quam hoc ſimplex, pacem eſſe agendam, tuendam, ἢ ἁπλῶς εἰρήνην ἀκτέον. ſubaudi εἶναι. Sed praeſtat nihil hic moueri, et priorem interpretandi rationem praeferri.

91. 20. malim προλαμβάνων. nisi duo haec vocabula λαμβάνων καὶ malis induci. Et facile λαμβάνων e proximo βαρβάρων exsistere potuit.

vlt. ταύτην] praetuli ταύτῃ.

92. 9. post ἐξελέγχοντας videtur φλυαροῦντες vel tale quid deesse. in his quidem ineptientes vel nugantes arguuntur. verumtamen mercenarii modis infandis insolescunt. id est. verumtamen de hoc certe graui de causa queruntur, quod mercenarii —

11. citat h. l. Harpocr. v. κατάγειν τὰ πλοῖα.

16. malim ἔτω καὶ τὴν Φιλ.

19. neque παρεαθόντα, satis placet, quamuis ferri possit, neque παρόντα, quod plane vitiosum est. videtur h. l. vetustis in libris gemina versata lectio, in aliis παρεαθέντα (a παρεᾶν) et profecto inter hoc vocabulum et παρελθόντα, quam parum discriminis est in literarum ductibus; in aliis, eodem significatu, παρεθέντα (a παρίεναι) transmissa, neglecta. quam posteriorem lectionem reliquis equidem praeferam.

93. 4. τἄλλα] id est πάντα. vim vocabuli sic ferme sentias, si latine sic reddas, reapse quod agunt, hoc est, vt Philippum secundent et amplificent. Caeterum, in Diopithem quae criminantur, eae merae sunt offuciae. fumum vobis vendunt. veram suam designationem atque contentionem his nugis obscuratum eunt atque celatum.

12. vocabula ἀπὸ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας ita stant in biuio, vt tam ad μεταπέμπεται sint legenda, quam ad παρόντες. hoc volo. Philippus adhuc plures arcessit copias e Macedonia Thessaliaque, cuius rei auctores nobis sunt, quicunque illinc, e Macedonia Thessaliaque, huc aduenium.

15. ὥσπερ] praetuli ἥσπερ. id est ἐφ' ἥσπερ νῦν εἰσιν.

17. citat h. l. Thomas M. p. 214. v. διάγω.

93. 18.

93. 18. citat h. l. Harpocr. v. *εἰσφρῆσειν*.

20. Aristides de D. C. p. 234 *τοῦτο μὲν οὖν εἰς πρόσωπα ἐστὶ μερίσαι τὸ νόημα. ἕτερον δὲ μερισθὲν εἰς πρόσωπον καὶ τόπον. οἷον· ἐκεῖν ἡμῶν μὲν μὴ δυναμένων — βοηθεῖας.*

23. citat h. l. Hermogenes p. 306. Schol. eiusdem p. 406. 27. haec habet. *τὸ δὲ περὶ Βυζαντίων παράδειγμα, ὃ τέθεικεν ἐν τῷ περὶ μεθόδε γοργότητος* [locum designat, modo indicatum] *διπλῆν ἔχει τὴν ταχεῖαν ἀπάντησιν. πρὸς μὲν γὰρ τὸ· κακοδαιμονῶσι Βυζάντιοι, ὡς παρ' ἑτέρε εἰρημένον, ἀπήντησεν ὀξέως κατ' ἐπίνοησιν εἰπών· σφόδρα γε. πρὸς δὲ τὸ· ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτὲς εἶναι· παρὰ τὸ ῥήτορος αὐτῷ τεθὲν, ἄλλη ταχεῖα ἀπάντησις γέγονεν, κατασκευαστικὴ τῷ λεχθέντος. συμφέρει γὰρ τῇ πόλει.* Idem Scholiastes p. 404. 12. v. *κακοδαιμονῶσι* interpretatur per *ἀχάριτοί εἰσι*. quam interpretationem nescio an paucis ut interpretaturus.

94. 4. *αὐτοὶ*] praetuli *αὐτοῖς*. Sociis puta nostris in Cherrhoneso.

6. Aristides de D. C. p. 260. *κατὰ σχῆμα γίνεται ἀξιοπιστία ἔτως· ὅταν τις τοῖς ὁμολογεμένοις αὐτὶ τῶν ζητεμένων σχήμασι χρῆται. ὡς ἐκεῖ· ἆρ' ὁρᾶτε καὶ λογίζεσθε — ὑμῶν ποιῆσαι.*

19. citat h. l. Thomas M. v. *βασκαίνειν*. nec non vetus Lexicon apud Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 496. nec non locum p. 95. 10.

23. *πότερα βέλτιο*] praetuli *πότερ' ἂν βέλτιο*. vbi *ἄν* non tam cum *βέλτιο* cohaeret, quam cum *εὐθηνεῖν*.

25. *εὐσθενεῖν*] praetuli *εὐθηνεῖν* bene valere, bene prouenire, florere.

vlt. Sopater ad Hermogen. p. 310. 25. *καὶ πάλιν ἡμεῖς ἐροῦμεν, ὅτι κἀκείνοις* [aduersariis] *δοκεῖ βέλτιον εἶναι τοῦτο εἰ ποιήσαιμεν. ὡς Δημοσθένης ἐχρήσατο*

εἰπὼν· σκεψώμεθα δὲ, τὶ ἂν εὔξαιτο Φίλιππος τᾶτο γενέσθαι τὸ στρατόπεδον. ἆρ' ἃ διασπασθῆναι καὶ λυθῆναι; ἔπειτα συναγαγὼν τὸ νόημα φησὶν· εἶθ' ἃ ἂν Φίλιππος εὔξαιτο τοῖς θεοῖς. καὶ ἑξῆς.

95. 3. *βέλομαι τοίνυν ὑμᾶς*] correxi *β. τ. πρὸς ὑμᾶς.*

6. vulgari lectioni *αὐτοῖς* per lenem, praetuli *αὑτοῖς* cum aspero. id est *ἡμῖν αὐτοῖς.* quomodo nos nobismet ipsis vtamur, h. e. consiliis, animis, corporibus, copiis et opibus nostris.

10. post *πόθεν* videtur desiderari *ἔχει.* vnde habeat Diopithes illas copias.

pen. Aristides de D. C. p. 176. *καὶ ἑτέρωθι δὲ ἐπαγγελίᾳ χρησάμενος· λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας· καὶ γὰρ ἐδ' ἂν ἄλλως δυναίμην· εἶτα ἀποσήσας ἐπάγει· πάντες ὅσοι πώποτε —*

vlt. citat h. l. Hermog. p. 414.

96. 1. *ἢ*] id est, aut alias, si mendax deprehendar. citat h. l. Thomas M. cum aliquo assumento suo v. *τιμῶ.*

7. *ὠνέμενοι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι*] articulum addidi.

10. *τὰ τοιαῦτα*] *et caetera.* h. c. vt mittam reliquos. si qui sunt, harum largitionum fines atque praetextus.

14. *λαβόντα*] praetuli *λαμβάνοντα.*

17. *ἀγείρει*] Syrianus ad Hermog. p. 211. 13. *κατηγορῆντας μὲν ἢ αὐτοῖς ταῖς λέξεσι τῶν ἐγκλημάτων δεῖ χρῆσθαι, οἷον ἱεροσυλίᾳ, καὶ τῷ δημοσίῳ ἀδικήματι, ἢ καὶ πικροτέραις, ἐὰν δυνώμεθα. ἀπολογεμένους δὲ συξέλκειν τὰ ὀνόματα, καὶ κλοπὴν μὲν τὴν ἱεροσυλίαν ὀνομάζειν, ἀδίκημα δὲ* [videtur hic *ἰδιωτικὸν* deesse] *τὴν δημοσίαν ὁρίζεσθαι βλάβην. ἕτω καὶ Δημοσθένης τῶν ἐγκλημάτων τὰ μέγιστα μετριωτέροις ὀνόμασι συνεσκίασε περὶ τᾶ Διοπείθες λέγων, ἢ* [id est *ὑγδόῳ*] *τῶν Φιλιππικῶν. τὸ μὲν λῃσεύειν ἀπείργειν* [lege *ἀγει-*

ge ἀγείρειν] προσειπών, τὸ δὲ ἁρπάζειν προσαιτεῖν καὶ δανείζεσθαι.

96. 20. δώσοντι — ποιήσαντι — συγκαταπραξαμένῳ] vereor, ne isti tres datiui, qui non possunt alio, quam ad Diopithen, referri, vitiosi sint, et ne in eorum locum sint, aut datiui plurales, aut accusatiui plurales, vt nempe datiui referantur ad ἅπασι, accusatiui autem sint absoluti. Possit locus diuersis modis constitui. siue ὡς τῷ μελλῆσαι δώσεσι [daturis] δίκην, μή τι ποιῆσαι [in infinitiuo, ob μελλῆσαι] γε, καὶ συγκαταπράξασθαι. siue sic. ὡς τῷ μελλῆσαι δώσεσι δίκην, μὴ ποιήσασί γε, καὶ συγκαταπραξαμένοις. siue denique ὡς τῷ μελλῆσαι δώσοντας δίκην, μὴ ποιήσαντάς γε, καὶ συγκαταπραξαμένες. quasi futurum sit, vt, qui contribuere quicquam Diopithi modo velit, et paret, huius suae voluntatis sit poenas daturus, nedum, [h. e. multo magis] si fecerit, h. e. si stipem Diopithi contulerit, aut operam ei nauam praestiterit in nescio quo eius emolumento adipiscendo, aut in facinore quopiam bellico exsequendo.

22. τἄρ' εἰσὶν οἱ λόγοι] id est ταῦτα λέγεσιν οἱ κατήγοροι. haec iactant Diopithis inimici. aut ταῦτα δύναντ' αὐτοῖς οἱ ἐκείνων λόγοι. haec sibi volunt, huc spectant et tendunt sermones ab illis iactati ad hunc modum. Verumtamen Diopithes parat hoc vel illud oppidum obsidione premere? Verumtamen graecos [Asiaticos] prodit [regi Persarum puta]? — Quippe his hominibus, qui eiusmodi sermones iactant, curae cordique sit graecorum in Asia salus. [est haec subsannantis oratoris responsio] Melius quippe hi homines de alienis, quam de patria, studeant mereri.

23. quamquam certus sum Demostheni nunquam in mentem venisse tam frigidae et vmbratilis puerilitatis, vt in vocabulis μέλλει et μέλει luderet, Hermogenes tamen docet fuisse in vetustis technicis, qui ubi

visi fuissent in hoc commento acrimoniam δριμύτητα neicio quam reperisse. Verba sunt p. 333. τὸ καθ' ὁμοιότητα λέξεως ἐμφαίνει τινὰ δριμύτητα. οἷον· μέλλει πολιορκεῖν. τὰς Ἕλληνας ἐκδίδωσι. μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ασίαν οἰκούντων Ἑλλήνων; ἐγὼ μὲν σφόδρα εὐλαβῶς εἶχον θεῖναι ὡς παράδειγμά τινος δριμύτητος. ἐπεὶ δὲ τῶν σφόδρα εὐδοκιμησάντων τινὲς κατὰ τὰς πρὸ ἡμῶν ἀνθρώπες, καὶ νῦν δ' εὐδοκιμούντων ἐπὶ θεωρίᾳ λόγων, ἐν οἷς ἀπολελοίπασι βιβλίοις, ἅτως τεθεωρήκασι καὶ τοῦτο, καὶ τεθείκασί γε ὡς παράδειγμα δριμύτητος τοιαύτης, εἰρήσθω καὶ ἡμῖν. καίτοι τάχ' ἴσως ἀδ' ἡ τοιαύτη δριμήτης, εἴπερ οὕτω γένοιτο, ἐκφεύγει τὴν ψυχρότητα.

96. 26. τοῦτ' ἐστὶν] hoc volunt, huc tendunt aduersariorum criminationes. submoto Diopithe suffectum eunt alium imperatorem, siue ignauum et imbellem tardumque strenuo et acri, siue eadem cum Diopithe factitaturum, et vestigia eius pressurum. Hic erit fructus tantorum sumtuum, in nouam classem expediendam faciundorum. Nihil hic deest. subaudi modo. Stultus et vanus foret eiusmodi conatus. eodem enim, quo illi tendunt, multo minore contentione peruenire licet.

27. δεινὰ ποιεῖ Δ. καὶ καταγει τὰ πλοῖα] idem est ac si dixisset δεινὰ ποιεῖ καταγων [vel ἐν τῷ καταγειν] τὰ πλοῖα.

pen. μικρὸν πινάκιον] interpretor de epistola a S. P. Q. A. ad Diopithen missa, qua successori dato decedere de imperio iubeatur, et in vrbem redire ad causam capitis dicendum. Aliter accepit Harpocrat. v. πινάκιον, scil. de libello accusatorio, quo Diopithes ad populum de maiestate appellaretur. verba eius haec sunt. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ· μικρὸν, ὦ ἄ. Α. μικρὸν πινάκιον πάντα ταῦτα, [sic enim leg. et distinguendum est] ἐνταῦθα τυχὸν πινάκιον λέγεται, εἰς ὃ ἐγγρά-

ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων etc.

97. 1. ταῦτα, τὰς ἀδικοῦντας] emenda distinctionem ad hunc modum λέγουσιν οἱ νόμοι, praecipiunt leges, ταῦτα τὰς ἀδικοῦντας [vocabulis oratorio more transpositis, pro vulgari loquendi more τὰς ταῦτα ἀδικοῦντας] εἰσαγγέλλειν deferre horum criminum reos. Verum vidit ex parte Wolfius quoque.

20. idem est ac si dixisset, ἂν ἔχητε τούτοις ἀντιλέγειν, ἔτε φάσκειν, ὡς ἔκ ἔστιν ἀληθῆ.

pen. φατὲ] scil. τοῦτον εἶναι τὸν αἴτιον, καὶ βούλεσθε αὐτὸν λαμβάνειν, h. e. κολάζειν. vel φατὲ λήψεσθε aitis vos eum ad poenas dandas esse retracturos, καὶ βέλεσθε et parati estis hoc facere.

98. 3. ἢ νῦν] subaudi γίγνεται.

15. εἰ λόγον —] apodosis huius sententiae est in illis p. 99. 7. ἂν ταῦτα λέγωσι, τί ἐρεῖμεν;

17. καὶ ἔροιντ' ὑμᾶς· Ἄνδρες] malui sic exarare atque distinguere. καὶ ἔροιντ' [id est ἔροιντο. atque vos interrogent. nam ὑμᾶς facillime omittatur] Ὑμεῖς, ἄνδρες — Vos, o Athenienses — Satius enim est, nominatiuum, cui πέμπετε innitatur, expressum, quam repressum esse, quamquam vis eius in πέμπετε vtique inest.

21. καὶ ἅπαντα ad ποιεῖμεν γὰρ ταῦτα] haec verba signis parentheseos inclusi. sed operarum festinatio praeteruidit. adde itaque tu, quisquis es, lector, ista signa sententiae necessaria. orator enim hanc sententiolam, vel potius notam atque reprehensionem de suo ingessit in orationem a se confictam graecorum. deinde post τὰ τοιαῦτα de meo addidi ἃ. et reliqua talia, quae necesse est nos fateri vera esse. factitamus enim.

vlt. δύο μὲν ἐν Εὐβ.] addidi μέν. quo cum careri facile possit, praecessit enim modo versu antepen., at

placent tamen ſibi graeci in accumulandis eiusmodi particulis, quibus oratio lubricetur.

99. 2. audacule dictum, τύραννον ἐπιτειχίζειν. verum, ſi metonymiam aſſumens aias tyrannum vſurpatum eſſe, pro poteſtate tyranni, euaneſcit omnis illa, quae videtur, durities dictionis. populo cuidam ad latus apponere, velut arcem quandam, tyrannum, h. e. in mandatis ei dare, vt populum vicinum armorum ſuorum terrore atque aculeo reprimat, molitiones atque excurſiones eius obſeruet atque coerceat, inuitum cogat, rebellantem domet.

3. malim ſic legi. ἀδὲ ταῦτ' ἀπολύσασθαι, (in infinitiuo aor. 1.) εἰ μηδὲν ἄλλο, ἐβέλεσθε. Sententia haec eſt. decebat vos alia plura dedecora eluiſſe. vos vero noluiſtis. ſaltim haec duo debebatis. at ne haec quidem iuuit vos eluere.

6. πρεσβεύετε] praetuli πρεσβεύεσθε in medio. legati, legatione ad exteros fungentes, dicuntur πρεσβεύειν. a quibus autem ciuitatibus mittuntur, hae, non ipſae πρεσβεύσι, ſed πρεσβεύονται, delegant legatos ſuo nomine, quibus mandata a ſe committant.

8. τὶ ἐρῶμεν; ἢ τὶ φήσομεν;] qua oratione vtemur? quae praetexemus?

15. δεῖ de meo addidi, inductus a loco ſimili, qui eſt p. 100. 12.

22. εἰ δὲ μὴ] ſcil. πιστεύσιν ἐμοὶ ταῦτα φάσκοντι. vel εἰ δὲ μὴ φασὶν ἀληθῆ ταῦτ' εἶναι.

100. 3. ἥξει] ſcil. πρὸς ὑμᾶς. ex inſequentibus.

Ibid. βεβιασμένα] praetuli compoſitum συμβεβ. vi et neceſſitatis quaſi coagulo inuita vnita, ceu torculari quodam compreſſa, aut deſtina ferrea connexa.

10. idem eſt ac ſi ſic ſtruxiſſet orationem. ἐ κακῶς ἐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενος. ἐ τῷ πολλῷ δεῖ πρὸς τὸ ταῦτα ὑπολαμβάνειν, ἀλλὰ τῷ παντὸς. non male ſic autumans, neque ſeguiter, degeneremque in modum.

dum. quod qui de Philippo fuſpicetur, (cum ſc. iſtas rationes malas ducere, aut motum ſegnitie et ignauia) nae is non parum, ſed toto coelo ſit aberraturus a vero. quare non male feceris ſic diſtinguens, ἐδὲ (πολλᾷ δεῖ) ἐ κακῶς. vbi ἐδὲ poſſit pro ſimplici ἐ accipi, et inſequens ἐ pro ſuperuacaneo haberi.

100. 22. citat h. l. Harpocr. in vocc. Δρογγίλον, Καβύλη, Μάχειρα. vbi ſuſpicatur leg. eſſe βάχειρα.

23. ἐξωρεῖ] malim in medio ἐξωρεῖται.

27. ἀργυρίων] praetuli ἀργυρείων.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. μελίνη. item Etymol. M. eadem voce p. 577. 49.

101. 1. citat h. l. Harpocr. v. βάραθρον.

7. ἀξιῶν] ſcil. χρήματα εἰσφέρειν.

Ibid. στράτευμα] Diopithis copias deſignat.

10. ἕτω καὶ τὴν σ.] addidi καί.

14. καὶ δημοσίες] rurſus addidi καί. item p. 137. 9. vbi locus hic iteratur. vulgata copulam omittens. quaeſtores cum diribitoribus [iuuat ita appellare, ſeu lictoribus, conuenientiore appellatione ſtatim non ſuccurrente] miſcet, honoratos magiſtratu fungentes publice demandato cum ſeruis publicis. citat h. l. Harpocr. v. δημόσιος.

21. Ariſtides de C. D. p. 262. ἀξιοπιστίας δὲ [ſcil. ἐργαστικόν ἐστι] καὶ ὅταν τις συνδρομαῖς χρῆται [prouocationibus ad conſenſum auditorum ſecum, aut conceſſione argumenti, quo aduerſus nos premat.] ὡς ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. οἷον· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης πολλῆς καὶ πραγματείας εἶναι· νῦν ἡ συνδρομὴ [aſſenſus oratoris ipſius] καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. τὸ γὰρ καθ' ἑαυτὸ δοκεῖν τὴν πρώτην, συγχωρεῖ, ἵνα τὰ ὑπὲρ αὐτὸ εἰσάγῃ. Sopater ad Hermog. p. 312. 3. πρῶτον μὲν, ἐὰν ἐγχωρῇ, τῷ μὴ χαλεπὸν εἶναι [vtendum eſt argumento,] ἔπειτα τῷ, εἰ καὶ χαλεπὸν εἴη, ἀλλ'

ἓν ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῶν χρημάτων καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῦ μὴ περιπεσεῖν χαλεπωτέροις, ἀντιληπτέον τῶν πραγμάτων. ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα — εὑρήσει λυσιτελῶν τὰ ἐκόντι [sic] ποιεῖν τὰ δέοντα. καὶ ἑξῆς. et Marcellinus p. 313. ἐδίδαξε δὲ ἡμᾶς Δημοσθένης αὐτίκα τὴν πλατύτητα [id est τὴν πλάτυνσιν amplificationem, diductionem argumenti] τῦ κατὰ ἀντιπαράστασιν, ἵνα αὐτὸ ἐργασάμενος, ὡς εἰ καὶ χαλεπὸν, ἀλλ' ἀναγκαῖον. εἶπε γὰρ· εἰ δέ τῳ δοκεῖ —

25. ἐκόντας] praetuli ἐκόντα.

102. 5. Aristides de D. C. p. 198. βαρύτης γίνεται καὶ ὅταν ἄτοπόν τι σεαυτῷ ἐπαράσῃ. οἷον· τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βέλομαι.

6. ταῦτ' εἰρηκέναι] huius sententiae auctor factus esse.

8. suspicatus aliquando sum leg. esse, τἐναντίον δὲ [scil. δοκεῖ] πᾶσι, contrarium vero eius ab omnibus probatur, Philippo puto concedendum non esse, vt vniuersam Graeciam subiuget, καὶ πρόισμεν ἅπαντες omnesque nos inanteceſſum hoc tenemus — quae lectio vt videri possit non insicita, neque oratore indigna, nego tamen ideo ei obtrudendam esse. possint tales multae sententiae haud inconcinnae e parua literularum mutatione excudi, de inuentoris subtilitate ingenii testantes, quas non ideo tamen par sit fidem vulgatae ab antiquitate traditae labefactare.

11. Sopater loco paulo ante recitari coepto sic pergit. εἶτα, ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν αὐτῷ, ὅτι, εἰ καὶ χρήσιμον τὸ πολεμεῖν, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαῖον, ἐπήνεγκεν εὐθὺς τὴν τῦ ἀναγκαίᾳ κατασκευήν, λέγων· τί ἓν ἀναδυόμεθα; ἢ τί μέλλομεν; ἢ πότε σὺν θεῷ (sic) τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελήσομεν; ὅταν ἤδη ἀνάγκη τις ἦν; [sic] et caetera ad δήπε μὴ γενέσθαι. [lic, sine δεῖ.]

102. 23. ἀλλ' ἐπειδὰν] idem est ac si dixisset. ἀλλ' ἓν τοῦτο μόνον ἐρῶ. Sed hoc vnum modo dicam. tum incipit noua sententia. ἐπειδὰν —

27. citant h. l. Harpocr. v. ἀναβάλλει. et Pollux 9, 136.

vlt. ὅ τι καὶ βέλεται] addidi καὶ.

103. 9. διαρπασθήσεσθαι] praetuli διαρπασθήσεται. quod est materialiter accipiendum. clamores nunc obstrepentes, vociferantium: Opes nostrae vobis differentur, dissipabuntur: fistentur, sapienter constituenda custodia —

10. εἰπεῖν] num ἀνειπεῖν. nuncupando, h. e. creando nouum magistratum cum potestate aerarii tuendi. an potius praestat εὑρεῖν, quae est lectio p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

16. ἐφ' ὑμᾶς] quo his vniuersae Graeciae copiis, quas latro hic depraedatus sibi vindicauit, ad postremum vos obruat atque deleat.

19. τούτων] praetuli τοῦτον, quod, cum olim inter inuenta mea retulissem, video nunc a Wolfio iam dudum id esse exhibitum. Infra quoque p. 146. 22. in huius loci iterato exemplo legitur τοῦτον. vnde facile nobis ambobus fuit emendare vulgatam, quae tamen etiam defensione non caret. qui fit, vt nemo aiat ab eo iniuriam vobis fieri atque bellum concitari, qui ita palam exercitus conscribat educatque, qui iura et emolumenta decoraque vestra, possessionesque ita perspicuis vexationibus carpat, qui ciuitates graecas armorum vi tam aperta occupet.

22. αἰτιᾶσθαι] malim πάντας αἰτιᾶσθαι. vt inter se respondeant ex opposito μηδένα versu 19. et hoc πάντας.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] distinxi et correxi ad hunc modum. κατηγορῶσι μὲν, accusa-

accusatores cum sint, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην δ. ipsi tamen poenas nullas dent.

104. 7. τότε addidi. Sopater ad Hermog. pag. 312. εἶτα τῇ εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῇ κατεσκεύασεν ἕτως. ἐδὲ γὰρ Φεραίοις πρότερον πρὸς τὰ τείχη προσβάλλων etc. Ad ὥσπερ subaudi ἔφησεν.

11. ἕως ἂν ἐν αὐτῇ] expunxi ἂν.

17. non de nihilo est, quod Alexander de figuris sententiae p. 36. 1. admonet, ἀ, tanquam sententiam integram, per se stantem, ad instar insulae, ad v. Φίλιππος esse addendum. verba eius haec sunt. ἐπαναλέγεται [repetuntur] τὰ ὀνόματα. οἷον· ἦν ποτε, ἦν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν τῇ πολλῶν ψυχῇ. κακεῖνο. ἀγαὺφ' αὑτῷ ποιήσασθαι τὴν πόλιν βέλεται Φίλιππος. ἀ. nequaquam.

23. προσῆκεν] praetuli προσήκει.

pen. citat h. l. Harpocr. v. πρόβολοι, Pollux 5, 134.

105. 6. πρότερον δὲς Ποτίδαιαν ἐξηπάτησε καὶ πολλ'] transposui vocabula tertium et quartum arbitratu meo.

7. Θηβαίες τενῦν] deleui particulam copulantem.

Ibid. ὑπάγει] dedi de meo ὑπάγεται, vel potius ex iterato exemplo p. 148. 16.

20. καὶ τὸν λαβόντα] deleui articulum.

23. μὴ συνευπεπονθότων τῶν πολλῶν Ὀλ.] cum vulgus Olynthiorum nondum accepisset beneficium omnibus commune, eoque exaequatum esset cum paucis, seu optimatibus huius ciuitatis, qui dudum antea Philippo sua studia vendidissent. illud συν (in συνευπεπ.) redit ad τὲς ὀλίγες τῶν ὀλυνθίων, quibus οἱ πολλοὶ opponuntur.

25. μηδὲν εὖ πεπονθότος τὲ πλήθες] praetuli μὴ συνευπεπονθότος τὲ πλ.

106. 9. Aristides de D. C. p. 190. καὶ οἱ ἀφορισμοὶ δὲ ἐν τῷ καθόλου σεμνότητα ἔχουσιν· οἷον· πόλεως γὰρ ἔγωγε πλῆτον ἡγοῦμαι συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν.

12. φέρεσθαι] id est οἴχεσθαι, ἀπιέναι.

Ibid. Aristides l. c. p. 192. καὶ τὸ κατὰ πλῆθος λέγειν καὶ τὰ ὀνόματα ἐφεξῆς παρατιθέναι, σεμνότητός ἐστιν. οἷον· εὐδαίμων, καὶ μέγας, καὶ φοβερὸς ἅπασιν ἔλλησι καὶ βαρβάροις.

27. κρίνει, δημεύει, δίδωσι, κατηγορεῖ,] miratus aliquando sum perturbationem ordinis. nam prima loco est accusatio, tum condemnatio, tum denique confiscatio. visum quoque fuit δίδωσι superuacaneum post δημεύει. sed in hoc falsus fui, et ordinis subtilitatem, quem scholae tradunt et exigunt, ab oratore ne poscito. Vmbram ludi rhetorici ad lucem fori ne afferto. et aliud est δημεύειν, aliud δοῦναι. illud est confiscare, bona proscripta aerario addicere, hoc idem est atque καταχαρίζεσθαι, quo noster vtitur in loco simili, qui huius velut interpres est, p. 107. 18. amicis aliena bona condonare, quo eos tibi deuincias.

107. 8. τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος] pro diaria gratia, quae, cum hodie floret splendidissima, cras, si fortuna volet, concidet, nulla erit. Ita vis illius gratiae in vnius diei momento et fortuna stat caditue.

9. ἀπολωλεκότες] Th. Canterus Nou. Lect. 8, 2. auctor est, vt ἀποδεδωκότες legatur; quasi voc. hoc significet, *qui vendiderunt*. immemor, in eo significatu ἀποδεδομένοι dicendum fuisse. nam vendere est ἀποδίδοσθαι in medio. in actiuo autem significat ἀποδιδόναι debitum reddere.

16. πολιτεύομαι] praetuli πεπολίτευμαι.

18. malim καὶ καταχαρίζεσθαι. bona aliena proscripta, eorumue partem, amicorum, quos obstringendos mihi duco, huic illiue adiudicare, condonare, dilargiri, conniuere rapientibus.

107. 23.

107. 23. poſt μείζες ἂν videtur ἁπάντων, aut τῶν ἐχθρῶν deeſſe.

24. locum h. citat Stobaeus p. 246. 18.

108. 14. citat h. l. Hermogenes p. 253. et 346. ad priorem locum Scholiaſtes p. 395. haec annotat. τοῦτο οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ φησὶ Δημοσθένης, ἀλλὰ Τιμοθέῳ τῷ στρατηγῷ περιτίθησι τὴν ἐρώτησιν. διὸ καὶ ὡς παράδειγμα ληφθὲν οὐκ ἔστι τραχύ. εἰ δ' ἂν τραχύ, εἰ ἐν ὑποθέσει τῇ παρούσῃ Δημοσθένης ἢ τις ἄλλος ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο ἔλεγεν.

17. praeferrem vtique πορεύεσθε, quod bonae notae codices dant, ſi iidem quoque καθέλκετε in praeſenti darent. citat h. l. Thomas M. v. ἕλκω.

109. 1. οἷς] id eſt ἐφ' οἷς. vel ἐπὶ τούτοις, ἃ — ob ea, quae quis incuſet —

2. aut καταλύειν in infinitiuo leg. eſt, aut, ſeruato participio, deeſt aliquis infinitiuus. nam qui ſecum conſtare poterunt συνέχειν τὴν δύναμιν καταλύοντας? qui continet atque tuetur aliquid, qui poteſt idem ille id ipſum deſtruere?

Ibid. παντοχοῦ] praetuli παντοχοῦ.

Varietas lectionis ad orationem de rebus in Cherrhoneſo.

Ad Argumentum.

88. 2. κατηγορεῖτο Aldina Taylori.

7. ἐποίκους] ἀποίκους Pariſ. quintus.

12. χερρονησῖται] χερρονησιῶται Pariſ. quintus.

14. ἰδίαν] οἰκείαν Aug. ſec.

15. ἐπολέμει] ἐπολέμησε Par. quintus, Aldina Taylori, codex Obſopoei.

16. καὶ ὃς] ὃς καὶ Par. quintus.

vlt. εἴ τι] εἴ γε τι appendix Francf. εἴ γε φασὶν ἀδικεῖσθαι Ald. Taylori.

89. 1.

89. 1. ἠδικῆσθαι] ἠδικεῖσθαι (sic) Aug. sec. ἀδικεῖσθαι Par. secundus, quintus et codex Obsopoei.

4. τὴν ἄνω θράκην] Wolf mauult τῆς ἄνω θράκης.

6. ἐπόρθησε καὶ ἔφθη πρὶν] ἐπόρθησεν αἰφνίδιον πρὶν Pariss. secundus et tertius. Aldina Taylori. Bauaricus. sed huius margo dat vulgatam.

8. ἀσφαλείᾳ] ἀσφαλεῖ. Paris. quintus, codex Obsopoei.

9. δ'] μὴ Aldina Tayl. in qua proximum ἐπισολὴν subnotatum est.

15. ὑπὲρ τῶ Διοπείθες eadem.

18. πολεμίᾳ] πολέμᾳ Aug. secundus.

20. ἐκείνᾳ] ἐκείνῳ appendix Francfurtana.

22. ποιεῖται πολλὴν] πολλὴν ποιεῖται Bauaricus. In fine argumenti addit Aug. secundus ea, quae in Scholiis p. 54. ed. Paris. primo loco leguntur τινὲς ἐνόμισαν vsque ad πρὸς ἑτέρες εἰσηγήσεως. Recte vero. nam est haec quoque lacinia Libaniani argumenti. Ibi itaque hoc est in Augustano secundo v. 8. abest ἐξὶν. Eodem v. 8. sic legitur εἰ γὰρ ἦν παρεξηκὼς. v. 15. pro πρεσκοπῶν est προσκόπτων. quod idem est in appendice Francfurtana. v. 17. συμβελευτικῶ. τὸ δὲ πρεοίμιον ἀπὸ εὐνοίας, ἀπὸ συσ. v. 25. τῆς τέχνης καὶ τῆς εὐνοίας. Leguntur haec etiam in Wolfiana, vt appendix vel pars argumenti.

Ad orationem ipsam.

Titulus est in Aug. secundo περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ πραγμάτων. ἢ ὑπὲρ διοπείθες. Wolf in farragine annotauit appellari hanc orationem solere hoc quoque titulo ὑπὲρ τῶν ἐν χερρ. στρατιωτῶν.

90. 1. ἄνδρες deest Harley.

4. τᾶτ'] ταῦτ' Bauar.

Ibid. πάντα τἄλλ'] τἄλλα πάντ' Harley.

8. ἀφέντας] γρ. ἀφελόντας Paris. septimus.

90. 14. εἴρηνται] εἴρηται Aldus, P. Manutius. Sed Wolf. et emendator Leſſingianus vulgatam praeferunt. In Auguſt. tertii texto ſcriptum eſt ἔκρηκται, ſed ſuperſcriptum γρ. ἤρηνται.

15. κατὰ omittit appendix Francfurtana.

17. δοκῇ] δοκεῖ Aug. primus. δοκεῖν Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

Ibid. μικρὸν] σμικρὸν Aug. ſecundus, Aldus, Felic. ſed Harl. μικρὸν.

Ibid. ἐπίσχωσι] Scil. οἱ διοπεύθες κατηγορῶντες. Sed quid ſi ἐπισχῶσι, ſcil. ὑμῖν τοῖς ἀθηναίοις. Sic Felicianus habet. WOLF. in ſarragine. ἐπισχῶσι dant Aug. primus, Leſſingianus, cum γρ. item Weimaranus, Paulus Manutius, Felicianus, editio Wolfii. ſed index Pauli vulgatam refert, item appendix Francfurtana.

Ibid. περὶ αὐτῶν] περὶ τέτων Weimaranus. appendix Francfurtana, Laud.

19. δισχυρίζεσθαι] ἰσχυρίζεσθαι ſimplex Bauar. pen. ὑγερίσωμεν] ὑγερήσωμεν Bau. Ald. Felic. ὑγερήσομεν (in indicatiuo) Aug. primus.

vlt. τέτων] Sic etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed noua manus extremae voci ον ſuperſcripſit. Aldina Taylori dat τέτῳ. Lambinus in indice aut deletum vult δ', quod eſt in eodem verſu 21. ſtatim poſt τέτων, aut cum δὴ mutatum, nulla de cauſa. Etiam Leſſingianus dat περὶ τέτων δὴ οἶμαι.

91. 1. παρασκευάσθαι Ald. Tayl. dubium relinquens, num παρασκευάσασθαι voluerit.

3. πολλὰ] πολλὲς Harl.

7. ἢ ἄγειν τὴν εἰρήνην] ἢ τὴν εἰρήνην ἄγειν Aug. primus, et Harley.

Ibid. ἐγὶ δὲ, εἰ μὲν] Haec, et ἐδὲν δεῖ λέγειν videntur ἀνακολέθως coniungi, niſi legas εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν. — Poſſit etiam legi ἐγὶ δὲ; cum interrogatione ne-

ne negatiua. *Id vero licet?* prior tamen distinctio mihi magis probatur. WOLF.

91 8. ἡμετέρων] Sic etiam Aug. tertius e correctione. nam prima manus dederat ὑμετ.

9. συσκευάζεται] συσκευάζεσθαι index Aldi. παρασκευάζεται Aug. secundus.

10. ὑμᾶς] Sic etiam Bauar. Sed cum ἡ superscripto. ἡμᾶς Harley.

Ibid. ἐδὲν δεῖ λέγειν] γρ. μηκέτι δεῖ λ. Paris. septimus. ἐδὲν ἀντιλέγειν index Lambini. Aug. secundus δεῖν dat. quod natum videtur e fine voc. ἐδὲν. quod si ergo δεῖ plane tollas, cohaerebunt ista inter se ἐστὶ δὲ — ἐδὲν λέγειν. et tum plana atque integra erit haec oratio.

11. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. septimus.

Ibid. ὑπάρχοντα] ὑπάρχειν Aug. secundus, editio Wolfii et Aldi, sed index Aldi et ed. Felicianea consentit vulgatae, item appendix Francf. et Harley.

12. ἡμεῖς ὠμόσαμεν] inuerso ordine Aug. primus, et appendix Francfurtana. εἰ δ' ἃ ὠμόσαμεν ἡμεῖς Harley.

17. ἡμετέρων] ita et Harley, sed ed. Wolf. ὑμετέρων.

Ibid. ὑπὲρ] περὶ Paris. octauus.

18. ὑμέτερα] ἡμέτερα Harley.

Ibid. ἐγκαλοῦντα] mirificum quid huic loco in Augustano tertio contigit. Prima manus dederat vulgatam. tum corrector postremo α iota adscripsit. et idem tamen diphthongo αι superscripsit α. miror inconstantiam.

19. τὰ] καὶ Aug. secundus.

Ibid. Βαρβάρων abest ab ed. P. Manut.

20. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. octauus, Aug. primus, Bauar. et Harley.

91. 21. ὡς πολεμεῖν] ὡς συμβαλεῖν πολεμεῖν index Lambini.

Ibid. ἁπλῶς in tertio Aug. a noua manu est additum, vt interendum. abest id a Pariss. secundo et tertio, item a Bauarico.

Ibid. ἄγειν εἰρήνην] ἄγειν τὴν εἰρήνην Aug. secund.

22. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. secundus, P. Manut. et Harleyanus.

25. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Pariss. secundus, Aug. primus. vtrumque Bauaricus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Bau. sed cum ἡ superscripto. ὑμῖν etiam Harley. dat.

26. μὴ omittit appendix Francfurt. πλὴν ἢ τοῦτο λέγουσιν Ald. Tayl.

Ibid. νὴ Δία, ἔως] νὴ δία, ὡς, ἕως index Lambini. post νὴ δία Wolf addi vult ἔτι. quod eodem cum illo redit.

pen. ποιεῖ τὸν πόλεμον] articulum omittit Aug. primus.

vlt. ταύτην] ταύτῃ Pariss. quintus, Ald. Lessing. Felicianea, quod probat Wolf. in Aug. tertio prima manus dederat ταύτην, sed corrector ν erasit. ταύτην est in Harley.

92. 1. ἔθ' ὑμῖν] cum in Aldina esset ὄνθ' ὑμῖν, correxit Wolf, vt editum est. item emendator Lessing. pro ὑμῖν dant ἡμῖν Pariss. quintus, septimus, octauus, Augg. primus et tertius, et Harley.

3. ἂς] ἃς Pariss. secundus et tertius, item Bauaricus in texto, cum vulgata superscripta. Necesse quoque est, in eo Aldino, quod penes Obsopoeum fuit, αἷς fuisse, cum ille e suo Pannonico ἂς proferat, quod in meo Aldino reperi.

6. ἂν] ἐὰν Harley.

Ibid. διοπείθει] διοπείθη Augg. sec. et tertius. et sic quoque p. 91. 15. et alibi.

92. 8.

92. 8. *ποιεῖν αὐτὸν*] inuertit ordinem Bauaricus.

9. *δὲ* omittunt Aldus et Felic. sed addit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

10. *τὰ ἐν*] *τὲς ἐν* Aug. tertius.

12. *γιγνέσθω*] *γενέσθω* Aug. secundus. caret hoc vocabulo Pariſ. ſeptimus.

13. *δικαίοις*] *δικαίως* Pariſ. octauus.

15. *ταύτῃ*] *ταῦτα* Harl.

16. *ἕτω τὴν*] ita etiam dat Harley. sed ed. Wolf. *ἕτω καὶ τὴν.*

19. *παρελθόντα*] *παρόντα* Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Ald. Leiſing. Aug. primus, codex Obſopoei, index P. Manutii. appendix Francfurtana. In Aug. tertio conſentit textum vulgatae, ſecunda manus alteram lectionem ſuperſcripſit.

22. *γίγνεσθαι*] *γίνεσθαι* Harley.

23. *ἀεὶ* abeſt ab Aug. primo. *ἀεὶ συνεχηκυῖαν* dat Harleyanus.

pen. *ἃ*] *ἅν* Pariſ. quintus.

vlt. *δαπανήσωμεν*] ita et Harl. *δαπανήσομεν* ed. Wolfii.

93. 1. *ἀνηλωκέναι*] ſic et Bauar. ſed cum *α* ſuper *η* ſcripto.

6. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* Pariſſ. ſeptimus et octauus, et Harleyanus.

8. *πάνθ'*] *ἅπαντα* Harley.

Ibid. *διοικήσεται*] ita et Harley. *διοικήσηται* ed. Wolf.

11. *πολλὴν*] ita et Harl. ſed in ed. Wolf. pro hac voce vacuum eſt ſpatiolum.

13. *περιμείνας*] *περιμήνας* Harl.

Ibid. *ἐπὶ Βυζάντιον*] *ἐπὶ τὸ Βυζάντιον* appendix Francfurtana.

15. *μενεῖν*] *μένειν* Aug. primus.

Ibid. *ἀνοίας*] *ἀγνοίας* Bauar.

93. 15. ὥσπερ] Wolf mauult ἥσπερ, item Lambinus seu Morellus in indice. idem mihi quoque in mentem venit.

17. ἐγὼ μὲν ἐκ οἶμαι] ἐγὼ μὲν ἔν ἐκ οἶμαι Paris. septimus, Aldina Taylori. οἴομαι Aug. primus.

18. ἡμῖν] ὑμῖν Pariss. quintus et septimus.

Ibid. εἰσφρήσεσθαι] εἰσάξειν Aug. secundus; scholium id est in locum glossae suffectum. εἰσφέρεσθαι Ald. Tayl.

20. ἐνθένδ'] ἐνθάδε [aut ἐνθάδ'] Paris. septimus. Aug. tertius.

21. ἐκεῖ] Sic correxit Wolf. et emendator Lessingianus, cum in Aldina vitiose esset εἰκεῖ.

Ibid. ὑπαρχέσης] ἔσης Aristides T. p. 234.

22. αὐτὲς] αὐτοῖς Pariss. quintus et septimus.

23. κακοδαιμονῆσι] ita etiam dat Harley. Wolf mauult κακοδαιμονῶσι, a verbo contracto in άω. Hermogenes Aldinus sic recitat. κακοδαιμονῆσι βυζάντιοι. σφόδρα γε. ἀλλ' ὅμως δεῖ σῶς αὐτὲς εἶναι. v. p. 306. ed. Crispini. et p. 347.

26. γε punctis subnotatum est in Aldina Taylori. quae est nota defectus.

27. ἦς] ἦν Pariss. quintus, septimus, octauus. Augg. primus, et secundus, Aldus, et index Aldi (qui sine dubio vulgatam dare voluit) et ed. P. Manutii. vtramque lectionem dat Bau.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariss. quintus et octauus, Aug. primus, Harley.

Ibid. ἀμυνεῖσθαι] ἀμύνεσθαι Aug. primus.

94. 2. ποιήσειεν Aldina Taylori.

Ibid. διαφθαρήσεται καὶ absunt a Paris. octauo et Aug. primo, et Harley.

3. ἴῃ] ἴοι Paris. octauus, Harley.

4. διοπείθην] διοπείθη Paris. secundus. appendix Francf. vtrumque dat Bau. διοπείθην ἰδία καί τι Ald. Tayl.

94. 4.

94. 4. post καὶ τὶ punctum habet positum Aug. secundus.

5. αὐτοὶ] αὐτοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Aug. primus, Harley. margo Bauarici cum γρ. Prima manus in Aug. tertio αὐτοὶ dederat, ſed noua ς appinxit. In Aldina prima eſt αὐτοῖς. Obſopoeus e ſuo codice Pannonico profert αὐτοὶ, quod in Aldina poſteriore legitur et in Felicianea.

Ibid. ἂν δ' ὑπὸ τῶν πνευμάτων] τὶ δ' ἂν ὑπὸ τῶν πν. index Lambini.

Ibid. δυνάμεθα Harley.

6. ἆρ' ὁρᾶτε] ἀλλ' ὁρᾶτε Auguſt. tertius ab antiqua manu. ſed noua in margine ſcripſit γρ. ἆρα.

8. ἔτος] θέρος index Aldi, appendix Francfurt.

10. ἀπελθὼν] ἐπελθὼν index Aldi. τὶ δαὶ ἂν ἀπελθὼν Aug. tertius.

11. μηδὲ] μὴ Bauar.

12. Χαλκίδα] Χαλκίδε Harley.

Ibid. ἦκε] ἧκειν Pariſ. ſeptimus.

13. πρώην ἐπ' ὠρεὸν] ἐπ' ὠρεὸν πρώην Aug. primus, appendix Francfurtana, et Harley.

14. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Augg. ſecundus et tertius, ſed in hoc ε erat ſuperſcriptum, ab eadem manu.

19. κατασκευάζειν] παρασκευάζειν Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus, (qui, vti etiam appendix Francfurtana, Aldina Taylori et Harl. verba ſic ordinata dant πειρᾶται δύναμιν τῇ πόλει παρασκευάζειν) Aug. tertius, index Aldi, index Manutii. vtrumque dat Bauar.

20. προσπαρασκευάζειν] primam praepoſitionem omiſit librarius Aug. tertii.

22. συναγωνιζομένους] in Aldina Taylori praepoſitio punctis erat ſubnotata, ſublationem aut defectum indicantibus.

94. 23. πότερα βέλοιο] ita etiam Harley. exhibet πότερ' ἂν βέλοιο Aldus, Felic.

24. νῦν ἔχει] ordinem inuertit Bauar.

Ibid. ὁποιουστινασοῦν] ὁποιαστινοσοῦν. Aug. secundus. posiit χώρας subaudiri. sed praestat vtique vulgata.

25. εὐσθενεῖν] εὐθενεῖν (sine sibilo) Aug. primus, Harley. index Lambini. εὐθυνεῖν Aug. secundus. in quo latet εὐθηνεῖν. quae duo verba inter se persaepe permutantur.

27. συναγωνιζομένης] sic Aug. tertius in texto, sed secunda manus extremae syllabae superscripsit ες.

pen. τοῦτ'] ταῦτ' Pariss. secundus et quartus, item Aug. primus, et Harl.

95. 1. ἡμῶν] ὑμῶν Paris. octauus, Augg. primus et secundus, et Harley.

Ibid. τινες ἐνθάδε] inuertit ordinem Aug. sec.

3, ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς Weimaranus, ed. P. Manutii. ὑμῖν appendix Francfurtana.

5. σκέψασθαι] σκέψασθε Aug. primus, ed. P. Manut. vtrumque Bauar.

15. μὲν abest ab Aug. secundo. ὑμεῖς μέντοι νῦν εἰώθατε Aldina Taylori.

16. εἰώθατε] εἰώθαμεν Aug. secundus. forte voluit εἰώθατε μέν.

Ibid. παριόντα] Pariss. tertius et septimus, quae centies inter se permutantur, ego e meis annotare aspernatus sum.

18. εἰσοίσετε] εἰσοίσητε Aug. secundus.

Ibid. στρατεύσεσθε] στρατεύσετε Aug. tertius. στρατεύεσθε Harl. πραγματεύσεσθαι Aldina Taylori.

20. συντάξεις] τάξεις simplex P. Manut.

Ibid. διοπείθει] διοπείθη Aug. secundus, et sic quoque 96. 12.

21. πορίσηται] πορίσητε Harley.

95. 22

95. 22. λέγω] λέγειν Pariſ. quintus, Aldina Tayl.
24. ἂν abeſt ab Aug. primo.
25. καὶ deletum it index Lambini.
27. ὑμῶν μαθεῖν] inuertit Aug. primus, et Harl. pen. ἅπαντες] ita et Harley. πάντες ed. Wolf.
96. 1. τιμῶμαι] αἰτιῶμαι Pariſ. quintus. In Aug. tertio eraſae vetuſtae lectioni ſuperſcripta erat a ſecunda manu alia, quae videbatur αἰτιῶμαι eſſe. ego equidem aliud nihil illinc exſculpere poteram. Hermog. p. 414. ἕτοιμός εἰμι. et tum παρὰ τέτων τὰς νήσους εἰκέντων χρήματα λαμβάνεσι.
2. ἂν abeſt ab ed. P. Manutii.
4. ἔχοντες] Thomas M. p. 815. dat κεκτημένοι. e memoria.
7. μὴ] τὸ μὴ Pariſſ. quintus et ſeptimus, et Harl.
8. ἀδικεῖσθαι] διακεῖσθαι Aug. primus.
9. μηδὲ] μὴ Bauar.
Ibid. δὲ abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bau.
10. αὐτῶν] ἑαυτῶν Harley.
Ibid. εὐνοίας] εὐνοίας Aug. primus, errore ſcribae, qui, more ſuo, volebat iota ad α adiungere, quod nos puncto ſubſcripto indicamus.
11. καὶ δὴ abſunt ab Aug. primo.
12. Διοπείθει] Δειοπείθει Harley.
14. λαβόντα] λαμβάνοντα Pariſ. octauus, Aug. primus.
18. ἓν abeſt ab Aug. ſecundo.
20. διδόναι] δεῖναι app. Francfurt. ἐκδιδόναι Aldina Taylori.
21. συγκαταπραξαμένω] καταπραξαμένῳ appendix Francfurt. Aldus, Felic. P. Manut. (cuius index vulgatam refert.) Wolf hoc ſimplicius vulgato praefert. ſed decompoſitum dat Aldina Taylori.
24. μέντ' ἂν] μέν γ' ἂν index Lambini.
25. τῆς] τοῖς Harley. ſed eſt menda librarii.

96. 26. ἐκπέμπειν] εἰσπέμπειν index Aldi.

Ibid. τᾶτ' ἐστὶν εἰ γὰρ] Lambinus lacunam, quam hic subesse suspicatur, sic explet. τᾶτ' ἐστὶ. τᾶτο δ' ὑμῖν ἀ ποιητέον ἐστίν. εἰ γὰρ —

27. Διοπείθης] Διοπείθε Harley.

Ibid. κατάγει] μετάγει Aug. primus.

vlt. δύναιτ' ἂν] δύναται Harley. corrupte.

97. 1. ἀ μὰ δί' ἀ δαπάναις] ἀ μὰ δία δαπάναις Pariss. quintus, septimus, octauus, Aug. primus.

2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Bauar.

7. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. tertius.

10. τὰ abest ab Aug primo.

13. εἴπῃ] εἴποι Harley. et sic quoque v. 16. λέγοι.

14. ἢ ὃν ἂν εἴπῃ τις τῶν πολιτῶν] ἢ ὃν ἂν τῶν πολιτῶν εἴπῃ τις Aug. primus, Harl.

16. voc. τἀληθῆ in Aldina Taylori punctis est subnotatum.

19. ἐκεῖνος ἦγεν] Aug. tertius medium interponit τε. sed videtur γε voluisse.

20. ἔχετε] sic etiam Bauar. sed cum ξ super χ scripto.

23. Alexander de figuris sententiae p. 22. locum hunc recitans ad παῤῥησία addit τᾦ λέγειν. de suo nempe. quod ipsi est relinquendum.

27. ἂν] καὶν Aldina Tayl.

vlt. κρατήσαντας] κρατήσαντες Pariss. secundus, quintus et septimus, Aug. secundus et tertius.

98. 1. ἐστὶ] ἔσαι Paris. octauus, Harl.

3. δὲ] γὰρ Paris. octauus, Aug. primus, Harl.

5. φιλανθρώπως ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι] φιλανθρώπως εἶναι ὑμᾶς ἐθίζειν Aug. secundus.

8. ἐπιδεικνύναι] Wolf mauult ἀποδ.

9. γὰρ] δὲ Aug. secundus.

14. καὶ abest ab Aug. tertio.

98. 16. *οἱ* abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. *παρήκατε*] *γρ. παρείκατε* appendix Francfurtana, et Aldina Taylori, item exemplum Leſſingianum, cuius margini adſcriptum eſt hoc ſcholium: *οἱ βοιωτοὶ τὸ η εἰς τὸ ει τρέπουσι.* Pariſini ſecundus et quintus, Aug. tertius. In Bauarico, item in Auguſt. primo, vtrumque eſt. [Pro *παρήκατα* leg. videtur *παρήκατε.* OBSOPOEVS.] Ergo iſtud in Aldina ſua, quae eſt prior editio, reperiebat Obſopoeus. Ego in poſteriore Aldina vulgatam reperi. Scholiaſtes Ariſtophanis ad Nubes verſu 218. male allegat *παρήκασθε* in medio.

19. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, et Harley.

20. *καὶ* abeſt ab Aug. tertio.

22. *ταῦτα. εἶτ'*] *ταῦτα πάντα. εἶτ'* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

24. *τἀνθρώπῳ*] *τῷ ἀνθρώπῳ* Aug. primus.

Ibid. *ἀπολῃφθέντος*] *ἀπολειφθέντος* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Harl.

26. pro *ἔτε* ſecundo Harley. dat *ἐδέ*.

Ibid. *ὑμετέρων*] *ἡμετέρων* Aug. primus.

27. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* P. Manut.

vlt. *φῆσαι*] Ariſtides p. 204. *φήσαιμεν* dat. quo admiſſo leg. eſſe *δὴ* pro *δεῖ* recte admonuit Normann.

Ibid. *δύο ἐν εὐβοίᾳ*] *δύο μὲν ἐν εὐβ.* Pariſſ. ſeptimus et octauus, Aug. primus.

99. 1. *τὸν μὲν*] *τὲς μὲν* Aug. tertius. ſed corrector vulgatam ſuperſcripſit.

2. *σκιάθῳ*] *γρ. σκίαθον* Pariſ. ſecundus. Aldina Taylori. ſuper *ω* dat *ου* Bau. *κυάθῳ* (vel *μυάθῳ*) Aug. tertius. nam prima litera erat a correctore inter corrigendi operam obſcurata. idem ſuper *υ* ſcripſerat iota.

99. 3. ἀπελύσασθε] ἀπελήσασθε appendix Francfurtana, Aldus. vnde fort. nata est Wolfio coniectura importunior ἀπηλάσασθε.

6. ὑμεῖς γε absunt a Parisino octauo et ab Aug. primo, vti etiam ab Harl.

Ibid. πρεσβεύετε] γρ. πρεσβεύεσθε Pariss. secundus, quintus, septimus, octauus, Augg. primus et tertius. appendix Francfurtana, et Harley. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam infra, alteram supra.

7. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

9. γὰρ abest a Pariss. secundo et tertio, ab Harl. ab Augg. primo, secundo et tertio. sed in hoc manus noua superscripsit.

Ibid. τοίνυν abest ab Aug. secundo.

11. καὶ ἀληθέστατον τοῦτο ἀποκρινεῖμαι] τοῦτο ἀποκρινεῖμαι καὶ ἀληθέστατον Harley.

12. ταῦτα deest Harley.

Ibid. νυνὶ] νῦν Bauar.

14. post ὅπως addit σκοπείτωσαν appendix Francfurtana. καὶ σκοπείτωσαν ὅπως ἐρωτῶ Aldina Taylori. eadem dat ἐθέλωσι.

16. ὑμῖν] sic etiam Aug. tertius a prima manu, sed corrector dedit ἡμῖν.

Ibid. γνῶναι] subaudi χρὴ, quod tacite repetendum e versu 11. tametsi non incommode addatur hunc in modum τοῦτο χρὴ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γνῶναι. WOLF.

18. τούτων] τούτῳ Paris. septimus.

20. τοῖς] τῷ Harley.

22. εὐθυκράτην καὶ λασθένην] εὐθυκράτη καὶ λασθένη Paris. secundus, Augg. secundus et tertius. εὐθυκράτει καὶ λασθένει Bauar. sed super vtroque ει erat η superscriptum.

23. ὀλυνθίες] ἐγχωρίας appendix Francfurtana. Aldina Tayl.

99. 24.

99. 24. *πρὸδοσαν*] *προέδοσαν* Aug. primus, Harl.

26. *ὀδὲ ἓν*] *ὀδὲν* Aug. primus.

27. *καταλύσῃ*] *καταλύσει* Aug. tertius, sed cum *η* super diphthongo scripto.

pen. *νῦν γε δὴ* absunt a Pariss. quinto, septimo, octauo, ab Aug. primo, ab appendice Francfurtana, et ab Harley.

100. 1. *δημοκρατῆσθε*] *δημοκρατεῖσθε* Augg. primus, secundus, tertius.

2. *ἃ*] *ἢ* Pariss. secundus et tertius. Aug. sec.

3. *γένοιτ' ἂν*] *ἂν γένοιτο* Aug. primus et appendix Francfurtana. *ἂν* abest ab Aug. secundo, Aldino, et Harley. sed addi vult Obsopoeus, dubium relinquens, vnde sumtum, e suone libro Pannonico, an ingenio.

Ibid. *βεβιασμένα*] *συμβεβιασμένα* Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgata est in append. Francfurtana, et Aldina Taylori.

8. *ἐξαφελέσθαι*] *ἀφελέσθαι* simplex Aug. prim.

18. *κατασκευάζεται*] *παρασκ.* Pariss. secundus, quintus, septimus, octauus, Augg. primus et tertius, Harley. Aldina Taylori, Bauaricus, index Aldi, index P. Manutii.

Ibid. *ἀμύνεται*] *ἀμυνεῖται* Paris. octauus, Aug. primus.

19. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Aug. secundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *ἔτω γ' εὐήθης ἐστὶν*] *ἔτως ἐστὶν εὐήθης* Aug. primus, Harley.

21. *ἂν* abest ab Aug. primo. secundus transponit.

22. *εἴποι*] *εἴπῃ ἂν* Aug. secundus. *τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι* appendix Francfurtana. *τί γὰρ ἂν ἄλλο τις ἂν εἴποι* Harley.

Ibid. *μάχειραν*] *μάσειραν* Aug. secundus.

100. 26. *νεωρίων*] *νεωριῶν* Aug. tertius, quasi à *νεωρία* in nominatiuo singularis.

Ibid. *τριηρῶν*] *τριήρων* Aug. secundus, et alii alibi saepius. quod semel hic annotasse sufficiat. mirifice enim codices in hoc variant. *καὶ τριηρῶν* ab Harleyano absunt.

27. *ἀργυρίων*] *ἀργυρείων* Aldus, Felic. P. Manut. et codd. quoque.

pen. *ἐάσειν ὑμᾶς*] inuertit Aug. primus, et Harl.

vlt. *μελινῶν*] *μελίνων* Pariss. secundus, quintus, octauus. *μελίων* (lic) Ald. Taylori, index Aldi, index Pauli, Aug. secundus. *λιμένων* Aug. tertius, absurdo errore, erasa vetusta lectione, quae videtur cum vulgata consensisse.

Ibid. *ὀλυρῶν*] *ὀλύρων* cum aspero Paulus Manut. sed in spiritibus, accentibus et huiusmodi minutiis editio Pauli est perquam vitiosa. *ἐλύρων* Aug. tertius. sed a correctore superscripta est vulgata cum *γρ.*

Ibid. *Θρακίοις*] *Θρακείας* Harley.

101. 1. *σιροῖς*] ita et Harley. *σειροῖς* Aug. primus. *σιῤῥοῖς* Felic. P. Manut.

Ibid. *βαράθρῳ*] sic etiam in texto Aug. tertii, sed noua manus superscripsit *γρ. θαράβρῳ.* mirifica lectio: Aldina Taylori dat *βαρβάρῳ.*

7. *συμμενεῖ*] *γρ. συμβαίνει* Paris. secundus et Aldina Tayl. *συμμένῃ* Pariss. tertius, quintus, septimus, Aug. secundus. *συμμένοι* Paris. octauus. *συμμένει* Aug. primus, Bauar. In Aug. tertio est *συμβαίνῃ.* sed secunda manus superscripsit *γρ. συμμένῃ.*

8. *ἑτοίμην*] sic et Bauaricus, sed cum *ον* in fine superscripto.

9. *ἔχει*] *ἔχῃ* Bauar. *ἔχοι* Harley.

Ibid. *ἀδικήσασαν*] *ἀδικῆσαν* Aug. primus.

101. 10. ἕτω τὴν] ἕτω καὶ τὴν Aug. tertius. ſed ſecunda manus copulatiuam transuerſo calamo rurſus induxit.

11. ἅπασιν deeſt Harley.

Ibid. ἑτοίμην] rurſus hic quoque Bauaricus ον ſuper ην ſupericriptum dabat.

Ibid. ἐϛὶ] ἔνεϛι Bauar. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. ταμίας δημοσίας] ταμίας καὶ δημοσίας Pariſſ. ſecundus et tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauaricus, appendix Francfurtana. ταμίαις καὶ δημοσίαις Aldina Taylori.

19. τῆς αὐτῆ] τῆς αὐτῆ cum aſpero Aldus. τοῖς αὐτῆ cum leni Aug. tertius. A Bauarico ſpiritus aberat.

20. ἀναγκάσετε] ἀναγκάσητε Aug. primus. Harley. vtrumque dat Aug. tertius.

Ibid. ἐδὲν abeſt ab Aug. ſecundo.

21. πολεμήσετ'] πολεμεῖτε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

22. μεγάλης.] πολλῆς Bauar.

Ibid. πόνων πολλῶν] Auguſt. ſecundus inter haec duo vocabula medium habet interiectum καὶ, quod idem omittit poſt εἶναι.

23. λογίσηται] λογίζηται Aug. primus.

25. ἐθέλῃ] ἐθέλει Bauar.

Ibid. ἑκόντας] ἑκόντα Aug. primus.

26. ἐϛὶ] Wolf. mauult εἴη.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. ſecundus. plane abeſt ab ed. Pauli.

27. ἂν abeſt ab Aug. primo.

pen. ἂν] ἐὰν Aug. primus. appendix Francfurtana. ſed haec tam minuta impoſterum non annotabo, niſi alii iam ante me ea annotauerint, quae neceſſario duco iterato ad poſteritatem transmittenda, ne quis editionem noſtram defectus alicuius incuſet, in qua non

non omnia reperiantur, quae in superioribus editionibus habeantur.

101. vlt. ἐκ ἐπ' αὐτὲς ἡμᾶς] ἐκ ἐφ' ὑμᾶς αὐτὲς Aug. primus. Etiam Aug. secundus dat ὑμᾶς, item Bauar. ἐκ ἐφ' ἡμᾶς αὐτὲς appendix Francfurtana, et Harley.

102. 1. τὲς abest ab Aug. primo et app. Francf.

4. τὲς ἄλλες ἕλληνας ἅπαντας] τὲς πάντας ἕλληνας Aug. primus. tertius inuertit ordinem sic τὲς ἄλλες ἅπαντας ἕλληνας, item Bauaricus, et appendix Francfurtana. τὲς ἄλλες πάντας ἕλληνας Harley.

5. ἂν reponit Aug. primus post μᾶλλον.

6. εἰρηκέναι] ἑωρακέναι Weimaranus, exemplum Ald. Lessing. index Lambini. vtramque lectionem dat appendix Francfurtana.

Ibid. βελοίμην] βέλομαι Aristides T. p. 194. e memoria recitans.

7. ἀμύνεσθε] ἀμύνησθε Aug. primus.

8. μηδενὶ μὲν τῶτο δοκεῖ, τἐναντίον δὲ] μηδενὶ τῶτο δοκεῖ, τἐναντίον τε Bauar. sed cum vulgata superscripta.

9. ὅσω] ὅσον Aug. secundus.

Ibid. ἐάσωμεν ἐκεῖνον] inuertunt ordinem Aug. primus, appendix Francfurtana et Harley. κύριον γενέσθαι dat Ald. Tayl.

11. ποῖ] γρ. τὶ Paris. secundus, Aug. secundus.

13. ὅτε Aldina Taylori, et ἦν.

14. εἶποι] εἶπῃ Aug. secundus.

16. ἀπεύχεσθαι] ἀπέχεσθαι appendix Francf.

17. ἐς᾽ ἐν ἐλευθέρῳ μὲν] ἐσὶ μὲν ἐλευθέρῳ Aug. secundus.

18. τῶν πραγμάτων] τῶν γιγνομένων vel γινομένων Pariss. secundus, quintus, septimus, octauus, Aug. primus, et Harley. τῶν γιγνομένων πραγμάτων Aug. secundus, Aldus, P. Manutius.

19. ἂν abest ab Aug. primo.

102. 19.

102. 19. εἴποι] εἴπῃ Aug. secundus. ἤντιν' εἴποι τις ἂν Harley.

Ibid. δέλῳ] δέλων Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. ἔτε] μήτε Pariſ. quintus.

23. ἄλλα omittit index Lambini.

24. τὴν ſubnotatum eſt in Ald. Tayl.

pen. ἡσυχίαν] ἐξεσίαν appendix Francfurtana, Aldina Tayl.

vlt. βέλεται] καὶ βέλεται Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar. Aldus, P. Manut.

103. 1. μή ποθ' ἡγήσησθε] μή ποτ' ἂν ἡγήσησθε Aug. primus. ἡγήσεσθαι Bau.

2. πολλῷ] πολλῶν Pariſſ. quintus et ſeptimus. ſaepe animaduerti ν natum e iota adſcripto.

6. ἀφ' ὑμῶν] ἀφ' ἡμῶν Bauar.

9. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται Aug. primus, Bauar.

10. τῷ φυλακὴν εἰπεῖν] loco datiui dat Weimaranus hic et v. 11. τὸ in accuſatiuo. idem Weimar. nec non Aldus et P. Manutius, item ed. Wolfii, pro εἰπεῖν dant εὑρεῖν. index Pauli tamen et appendix Francfurtana vulgatam exhibent. v. p. 146. 13. vbi locus hic iisdem verbis iteratur.

10. ἧς] ἣν Bauar.

11. ἐχὶ abeſt ab Aldina, et ab indice P. Manut.

Ibid. τῷ συμφέροντος] τῷ παραυτίκα συμφέροντος index Lambini.

Ibid. ἀφεξᾶναι] ἀποξῆναι margo Aldinae Leſſingianae.

Ibid. καίτοι ἔγωγε] καίτοι γε ἔγωγε Aug. tertius.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauar.

16. ἁρπάζων.] ita et Harl. διαρπάζων ed. Wolfii.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

103. 17.

103. 17. τᾶ] τὸ Augg. primus et tertius, Bauar. app. Francfurt.

Ibid. ἄνδρες deeſt Harl.

20. ἐπιτρέπειν] προτρέπειν Pariſ. quintus. τὰς δὲ μὴ προίεσθαι dat Aug. primus, caeteris omiſſis. προσίεσθαι Bau.

23. γίγνεσθαι] γενέσθαι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, margo Bauar. cum γρ.

24. poſt πολέμῳ inſerit ed. Wolf. haec verba: ἀνάγκη γὰρ, ἀνάγκη, πολλ' ἐν τᾷ πολέμᾳ γίγνεσθαι τὰ λυπυρά. ſed ab Harl. ea abſunt.

26. κατηγορῶσι μὲν αὐτοὶ, μὴ δίκην δὲ δῶσιν] κατηγορῶσι μὲν, αὐτοὶ δὲ μὴ δίκην δώσωσιν Aug. primus. δώσωσιν etiam Harley. dat, et βέλεται, pro δύναται. κατηγορᾶσι Bauaricus, in caeteris vulgatae conſentiens, et app. Francf. quae etiam δίκην δὲ δίδωσιν dat.

pen. ποιῆσαι παρ' ὑμῖν] παρὰ ὑμῖν ποιεῖσθαι append. Francfurtana.

vlt. τέτων] τέτε Pariſ. octauus. Aug. primus.

Ibid. διαδικασία] ſic etiam in Aug. tertio eſt a correctore. prima enim manus ſimplex δικασία dederat.

104. 5. ἀνοητότατος] ἀνοητοτάτη Harley.

6. ἐφ' ἡμᾶς αὐτὲς] ἐπ' αὐτὲς ἡμᾶς Augg. primus et ſecundus. appendix Francfurtana, et Harley. Bauaricus in ordine verborum conſentit vulgatae, ſed ſuper ἡ adſcriptum habet υ.

7. ad φήσομεν addunt τότε Pariſſ. quintus, ſeptimus et octauus, Augg. primus et tertius, ſed huic ſecunda manus id addidit. pro φήσομεν dat Harl. ποιήσομεν.

8. ἐρεῖ abeſt ab Augg. primo, ſecundo, tertio, in quo ſecunda manus id adſcripſit. abeſt item a Bauarico et ab appendice Francfurtana.

10. ἂν abeſt a Bauar.

104. 11. τὸ στράτευμα παρῆν ἔχων] παρῆν τὸ στράτευμα ἔχων Aug. tertius.

12. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Aug. secundus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. octauus. Aug. ſecundus e correctione, Aldus.

Ibid. τε abeſt a Bauar.

Ibid. καὶ τοῖς ἄλλοις] articulum omittit Aldina Taylori et appendix Francfurtana.

Ibid. ὑφ' αὑτῷ] ἐφ' αὑτῷ Aug. ſecundus.

19. ἔτ' ἐθελήσητε] ἔτε ἂν ἐθελήσητε appendix Francfurtana. θελήσητε annotauit Taylor ex Harley.

Ibid. ἐπίσασθε] ἐπιστήσεσθε Aug. primus, Harl.

23. προσῆκεν ἔτω] ἔτω προσήκει Aug. primus. Etiam Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus dant προσήκει, item margo Bauar. cum γρ. Aldus, P. Manut.

24. τε abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. appendice Francfurtana, et Harley.

Ibid. ἀποτυμπανίσαι] ἀποτυμπανίσθαι (ſic) appendix Francfurtana. ἀποτυπανίσαι Ald. Tayl.

pen. ὥσπερ] ὡς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

vlt. εἰς abeſt ab Augg. primo et tertio, item Bauar. et app. Francf.

105. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἔμοιγε] ſimplex ἐμοὶ, ſine γε, dat Bau.

Ibid. δοκεῖ ποιεῖν] inuerſo ordine ποιεῖν δοκεῖ dat Harleyanus.

4. ὑπηγάγετο] ὑπήγετο Aug. ſecundus.

Ibid. τε in fine verſus abeſt ab Aug. primo.

5. ταλαιπώρεις] ταλαιπώλες Harley.

7. ὑπάγει] ἐπάγει Aug. ſecundus.

8. πολλῷ abeſt ab Aug. tertio, ſed ſecunda manus addidit.

9. ὥστε] ὥσπερ Aldina Taylori.

Ibid. ἕκαστοι] ſic etiam Aug. tertius, ſed e correctione. prima manus ἕκαστος dediſſe videtur.

105. 10. *πεπόνθασιν ἃ δὴ πάντες ἴσασιν*] *πεπόνθασιν ἅπαντες ἃ δὴ ἴσασιν*. Aug. tertius. forte fuit olim in libris *ἃ δὴ πάντες ἄδην ἴσασιν satis norunt.*

11. *ὅ, τι ἂν*] *ὅταν* Aug. primus.

14. *ἐ πύλας*] *ἐχὶ πύλας* Aug. tertius.

16. *τῶν*] *γρ. τὴν* Paris. secundus. Aug. primus. Bauar. et ita edidimus, *τὴν Καρδ.* pro *τῶν καρδ. τὴν* prius ante *πόλιν* ab Harley. abest.

17. *ἐκείνως*] *ἐκεῖνος* Weimar. vtrumque dat Bauar. hoc infra, vulgatam supra, veluti correctionem.

18. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Paris. octauus, et Harley.

20. *τὸν* abest a Pariss. secundo et tertio, ab Aug. primo, sed in hoc est a manu secunda additum, item ab Aug. secundo et tertio, nec non Bauarico, Aldo, P. Manutio.

21. *ἀσφαλές ἐστι*] *ἀσφαλές τ' ἐστι* Aug. primus.

22. *ἐκ ἦν*] ita et Harley. *ἐκ ἂν ἦν* ed. Wolf. et ita etiam v. 24. et pen.

24. *πολλῶν*] *πολιτῶν* Paris. septimus.

25. *τὰ*] *τῆς* aut *τοῖς* Aug. tert. non enim poterat discerni. et in hoc pariter atque quinto Aug. saepissime *η* et *οι* inter se permutata reperi.

26. *μηδὲν εὐπεπονθότος*] *μηδὲν συνευπεπ.* Pariss. quintus, septimus, octauus. *μὴ συνευπεπ.* Aug. primus et Harley.

Ibid. *τᾶ θετταλῶν*] *τῶν θετ.* Pariss. tertius et octauus. Augg. secundus et tertius. item Aldus, P. Manut.

Ibid. *τῷ* abest ab ed. Aldi. [Antiquum (Pannonicum puta exemplum) *τὸ τὲς τυράννες*, adiecto articulo *τὸ* (sic). OBSOPOEVS.]

27. Ante *τὲς* addit Weimar. *περὶν.* articulum (*τῷ* puta) addendum esse admonet Wolf.

pen. *ἐκ ἦν*] *ἐκ ἂν ἦν non fuisset tutum.* sed potest etiam simpliciter intelligi. *non fuit tutum.* WOLFIVS

105. vlt.

105. vlt. ἀπέδωκε] παρέδωκε Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. appendix Francfurtana.

106. 3. κατασκευακότος (ſic) Ald. Tayl.

5. τοιγάρτοι] καὶ γάρ τοι Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Harley. et codex Obſopoei. Wolf praefert vulgatam.

Ibid. ἐκ πτωχῶν ἔνιοι] ἔνιοι ἐκ πτωχῶν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. ſed app. Francf. et Harl. vulgatam dant.

6. γεγόνασι] γίνονται Aug. primus et Harley.

7. καὶ γνώριμοι] haec duo vocc. in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

10. ἐκ δὲ τῆ] articulum omittit app. Francfurt.

11. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo et Harley.

Ibid. ἔχειν annotat app. Francfurtana in aliis ante ὑμᾶς, in aliis poſt ſtare.

Ibid. ταῦτα φέρεσθαι] τάτων φέρεσθαι Aldus, et index Aldi. Felicianea. Sed index eiusdem dat vulgatam, quam etiam index Aldi dare voluiſſe videtur. [Annotatum eſt legi ταῦτα φέρεσθαι. ſcil. φίλιππον. aut ἐᾶν ταῦτα φέρεσθαι κατὰ ξὲν καὶ μὴ κωλύειν. WOLF.] Vulgatam dat quoque appendix Francfurtana, et Aldina Taylori. ταῦτα φένεσθαι Harley.

13. πᾶσιν] ἅπασιν Ariſtides T. p. 192.

Ibid. γέγονεν abeſt a Bauarico.

Ibid. ὑμεῖς] ἡμεῖς Pariſſ. quintus et octauus.

15. παρασκευῇ] παρασκεβῇ Auguſt. ſecundus. quod allego tantum exempli cauſſa, vnde intelligatur, librarios graecos υ et β promiſcue habere. Centena huius rei exempla praeſertim in Aug. tertio reperi; ſed indigna habui, quae referrem.

16. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, et Harley.

17. 18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſſ. quintus et ſeptimus. poſterius etiam P. Manut.

106. 21. παρελθὼν] προσελθὼν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. ἐ γὰρ] ἀδὲ γὰρ Pariſ. quintus.

Ibid. ἀδὲ κινδυνεύειν] καὶ κιν. Pariſ. ſeptimus. ἐ κινδυνεύειν Ald. Tayl.

22. ἀλλ' ἄτολμος] ἀλλὰ καὶ ἄτολμος Pariſ. ſeptimus.

23. ἔτε γενοίμην Harley. id eſt neque fiam, h. e. neque verendum eſt, ne fiam. ſed in vulgata μήτε γενοίμην ineſt diuerſa ſententia, deteſtationis puta, atque voti, ne vnquam homo impurus fiat. ἔτε negat factum. μήτε abominatur futurum.

24. πολλῷ] πολλῶν Bauar.

26. γὰρ abeſt ab Aug. ſecundo.

27. δημεύει] δημοσιεύει Pariſ. octauus, Harl.

pen. ἀνδρίας] ἀνδρείας Aug. primus, codex Obſopoei. ſaepius hoc vocabulum cum diphthongo reperi, quam cum iota ſimplici.

107. 1. ὅσις] ὃς Aug. tertius.

2. τῦ abeſt ab ed. P. Manut.

Ibid. ὑμετέροις] ἡμετ. Bauar.

Ibid. βελεύμασι] συμβελ. Aug. ſec.

4. τὴν deeſt Harley.

Ibid. προαιρεῖται] αἱρεῖται ſimplex Pariſ. quintus.

Ibid. ἐν ᾗ] ita et Harley. ab ed. Wolf. ἐν abeſt.

6. ὑπεύθυνον ὑμῖν ἑαυτὸν] ἑαυτὸν ὑπεύθυνον ὑμῖν Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, et Harl.

7. γε] καὶ Aug. primus.

9. ἀπολωλεκότες] Canterus Nou. Lect. 8, 2. ſuadet ἀποδεδωκότες. et ſic quoque p. 123. 24.

Ibid. τοσέτε] τοσέτω Pariſ. quintus.

10. τῆς πόλεως εἶναι] εἶναι τῆς πόλεως Aug. tert.

11. τὶ omittit app. Francf.

Ibid. τὴν πόλιν] Wolf articulum addi iubet ideo, quod abeſt ab Aldina.

107. 16.

107. 16. πολιτεύομαι] πεπολίτευμαι Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Aug. primus, codex Obſopoei, et Harley. Auguſt. tertii textum facit cum vulgata, ſed corrector alteram lectionem ſuperſcripſit.

18. κατηγορεῖν] καὶ κατηγορεῖν Augg. primus et ſecundus. appendix Francf.

23. ἂν primum abeſt ab Aug. primo, ſecundum ab appendice Francf. et Harlev.

24. γ' ἐμοὶ δοκεῖ] γε δοκεῖ ἐμοὶ Aug. ſecundus.

Ibid. τᾶτ' εἶναι] εἶναι τᾶτο appendix Francfurt. τᾶτ' abeſt prorſus ab Harl.

25. ἐγὼ μὲν] inuertit Bauar.

vlt. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν] εἶτ' ἐκείνων μὲν Pariſ. ſecundus, Aug. primus, et codex Obſopoei. εἶτ' ἐκείῳ μέντοι ἡ φύσις βαδιεῖται appendix Francfurt. [ἐπ' ἐκεῖνα μὲν et ἐπὶ ταῦτα δὲ WOLF in farragine.]

108. 2. προσάγεσθαι Stobaeus p. 246.

3. καὶ abeſt a Pariſſ. quinto et octauo. Aug. primo, Aldo, Felicianea. ſed habet appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

Ibid. τοιᾶτόν τι] ita et Harley. cum τ̃. pro τοιᾶτό τι, quod eſt in ed. Wolf.

4. λέγω μὲν ἀεὶ τὰ βέλτιστα] λέγω μὲν τὰ βέλτιστα ἀεὶ Aug. ſecundus. ὡς ἄρα λέγω μὲν ἐγὼ ἀεὶ τὰ β. Harley.

10. τᾶϑ' deeſt Harley.

11. ἐδημηγόρησεν] ἐδημηγόρει Aug. ſecundus, Aldus, et index Aldi, (qui videtur vulgatam dare voluiſſe) et Felicianea. ſed appendix Francfurt. vulgatam dat. item Aldina Taylori, et Harl.

12. ὅτε] ὅτι Augg. primus et ſecundus.

13. εἶπεν ἔτω πως] ἔτω πως εἶπεν Aug. tertius.

108. 17. *πορεύσεσθε*] *πορεύεσθε* Pariſ. ſecundus. Augg. primus et ſecundus, Bauar. editio Wolfii. ſed vulgata eſt in append Francfurt. et in Harl.

Ibid. *καθέλξετε*] *καθέλξητε* Harl.

21. *ὥσπερ εἶπε τότε, ὑμεῖς*] *ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς* Aug. primus. *εἶπεν ἄρισα, ὥσπερ εἶπεν, ὑμεῖς* Harl.

22. *ἂν* abeſt ab Harley.

23. *συμβάντων*] *συμβαινόντων* Pariſſ. ſecundus et tertius, item Augg. ſec. et tert. Aldina Tayl.

Ibid. *οἷόν τε*] *οἷον τό γε* Aug. primus. *οἷόν τέ γε* Harley.

24. *νῦν*] *νυνὶ* Aug. tertius. plane abeſt a Bauarico et Harley.

25. *εἴπῃ*] pro *εἴποι*, quod in Aldino eſſe ait Obſopoeus, legi vult *εἴπῃ*. atqui ſic eſt in Aldino meo.

Ibid. *αὐτῶν* abeſt ab appendice Francfurt.

26. *ἐπισήμῃ*] Accipi hoc fortaſſe poteſt pro *ἐπισημόνως*. ſed ego malim h. l. ſic legere *τὸ δὲ τὰ βέλτιστα λέγειν παρὰ*, omiſſo nomine *ἐπισήμῃ*, et articulo *τὸ* addito. WOLF. omittit hoc vocabulum index quoque Lambini.

pen. *δεῖν τὴν*] *δεῖν καὶ τὴν* appendix Francfurt.

vlt. *ὑπάρχεσαν*] *ὑπερέχεσαν* Harl.

109. 1. *αἰτιάσηται*] *ἐάσηται* Aldina Tayl.

2. *παντα χῇ*] *παντα χοῖ* Pariſ. tertius, Aldus, P. Manut. ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

3. *διδάξοντας*] *διαδ'ξοντας* (ſic) Aug. ſecundus. voluitne *διαδείξοντας*. ſed praeſtat vulgata.

8. *κἂν*] *ἂν* Aug. primus.

9. *παύσησθε*] *παύσεσθε* Aldus, pro quo Obſopoeus vulgatam ſufficit.

10. *ἔτι τὰ λοιπὰ βελτίω*] *ἔτι βελτίω τὰ λοιπὰ* Harley. et Aug. primus. *ἔτι* abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. *καθεδεῖσθε*] *καθεδῆσθε* Aug. tertius.

109. 11.

109. 11. θορύβῆσαι] θορυβεῖσθαι appendix Francf. θορυβῆσθαι Aldina Taylori.

Clauſula in Bauarico eſt haec |$\overline{\text{H}}$||$\overline{\Delta}$|ΔΔΔΔ. (590.) haec eadem clauſula eſt quoque in Auguſtano tertio, niſi quod hic adhuc vnum Δ cum circumflexo ſuperinducto, et paulisper a reliquis diſtractum haberet additum, ad numerum quaternarii indicandum, vt ſint verſus huius orationis 594. ex huius codicis computo.

Ad Philippicam tertiam.

110. 1. Hermogenes p. 281. ἀλλ' ἓν ὅ γε πλαγιασμὸς πλεῖστον ἔχει περιβολῆς. ὥσπερ καὶ τῶνδε πολλῶν, ὦ ἄ. ΑΘ. λόγων γινομένων etc. Idem p. 310. παραδείγματα δ' αὐτῶν θήσομεν ἑκάτερα, ἵνα καὶ σαφὴς ὁ λόγος ᾖ. τὰ μὲν ἓν τέμνοντος τὰ πράγματα λόγε, ἃ μὴν δοκεῖντος τέμνειν, παράδειγμα. οἷον· πολλῶν — τοῦτο μὲν ἓν ἐκ πλαγιασμοῦ τοιοῦτον ἐγένετο. Ariſtides de D. C. p. 184. item h. l. pro exemplo obliquae orationis cum propoſuiſſet, pergit καὶ ἄλλο τι πεπλαγιασμένον ἐπὶ τούτῳ. καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἂν. citat etiam Dionyſ. Halicarn. h. l. T. II. p. 163. et 167.

6. ἅπασι προσήκειν] dedi de meo ſenſu ἃ πᾶσι προσήκει tribus vocabulis, et in indicatiuo.

8. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

10. ᾗ· εἰ] videtur ὅτι interponendum eſſe.

13. αὐτὰ addidi.

111. 10. αὐτοῖς] correxi αὐτῆς.

112. 5. ὁμολογῆμεν] praetuli ὡμολογῆμεν in imperfecto.

8. ὅπως ἀσφαλέστατα] interpoſui ὡς de meo ſenſu.

18. δὲ] praetuli δή.

20. εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ] correxi εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ.

112. 24. in v. ἕτερος Aristides de D. C. p. 194. sibi visus est exquisiti quid et venerabilis, σεμνότητα, reperisse. καὶ πάλιν ἑτέρωθι βελόμενος δεῖξαι, ὅτι Φίλιππός ἐστιν ὁ τὸν πόλεμον ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ἅτως εἰπεῖν· εἰ δὲ Φίλιππος τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ δύναμιν πολλὴν περὶ αὑτὸν· ὁ δὲ ἕτερος εἶπεν.

113. 4. Satius fuerat ἄγειν prorsus tolli, quod procul dubio siue ex oscitantia librarii, cui dictio creberrime hic vsurpata εἰρήνην ἄγειν obuersaretur, siue e similitudine literarum cum λέγει natum est. Idem est ac si dixisset: is loquitur [h. e. crepat, iactat] pacem, τὴν ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν ἔσαν, a parte nostra, a nobis ad illum proficiscentem, h. e. quam obseruantes nos, quieti sedemus, cauti eum vexationibus lacessere, ἐχὶ τὴν ἡμῖν παρ' ἐκείνου ἔσαν, non pacem ab eius parte erga nos. h. e. quamquam ille interim, pacem insuper habens, hostilia plurima in nos audet.

6. αὐτὸν] praetuli αὐτὸς.

14. malim ἢ μηδ' αὐτὸν ἐν Μακ.

17. malim τοῦτο δὲ ὅτ' [id est ὅτε] εἰς Φωκέας. cum ad Phocenses proficisceretur.

20. ἤριζον] sponsione certabant, *wetteten*.

114. 8. παρ' ἑαυτῷ] praetuli παρ' ἑαυτοῦ. differunt istaec inter se haud parum. οἱ παρ' αὐτῷ μισθοφόροι sunt aut milites mercenarii in castris eius merentes, aut parasiti in comitatu eius agentes. οἱ παρ' αὐτοῦ μισθοφορῶντες autem sunt ciues Athenienses, rem eius in Vrbe factitantes, mercede conducti.

13. ᾐδείς πω] praetuli ᾐδεὶς δήπω.

19. κατέσησε] praetuli ἐγκατέσησε.

20. τί ἐποίει] subaudi εἰ μὴ ἐπολέμει. aut ἄλλο ἢ ἐπολέμει. quid aliud faciebat, si non bellabat? nam pace quidem posteriora sunt illa euenta, ab ipso iureiurando sancita, qua pace ista facta omnia illegitima, pacique

pacique aduersa declarantur, et in facinoribus hostilibus numerantur.

114. 26. Nam si hoc quaereretur, num minuta illa et vilia oppidula sint, et num vos nullam eorum habeatis rationem, agitaretur alia quaestio, diuersa ab hac, quae nunc agitur. Nunc nempe quaeritur, iusta an iniusta sint illa facinora Philippi. de natura disputatur, seu de qualitate, non de modo, seu de quantitate, quae nunc est extra controuersiam. Violationem hanc esse iuris iurandi constat; quanta sit, nil ad rem attinet quaerere. Religio deorum semper violatur a ius iuratum infringente, siue in re minuta, siue in magna faciat.

27. *εἰσπέμπει*] praetuli *εἰσπέμπειν*.

vlt. *ὑμῖν* addidi.

115. 3. malim in plurali *τυραννίδας*. plures enim numero tyrannos Euboeae Philippus imposuerat.

10. celebris sententia a multis celebrata, vt Hermogene p. 178. et 180. item p. 287. vbi ait *τὸ κατὰ συγροφὴν λεγόμενον σχῆμα σφόδρα ἐμπερίβολον. οἷον· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ* — Minuc. p. 144. *οἱ μὲν τὰ συμπεράσματα ἐπάγουσιν, οἱ δὲ τὸ συμπερανόμενον ἐκ τῶν προτάσεων τῷ διακρῖναι προσενθυμηθῆναι καταλείπουσιν, οἷον· ὁ γὰρ οἷς* — *ἡ ἐπαγωγὴ λείπει εἰς τὸ τέλειον συλλογισμὸν εἶναι. ἀλλὰ Φίλιππος ταῦτα πράττει ἐξ ὧν ἀλωσόμεθα ἡμεῖς. Φίλιππος ἄρα ἡμῖν πολεμεῖ.* item Apsines p. 703. cfin.

12. *τίσιν ἂν ὑ. κ. ἂν εἴ τι γένοιτο*] dedi de meo sensu *τ. ἂν ὑ. κ. ἂν εἰ γίγνοιτο*. id est *εἰ ταῦτα γίγνοιτο*. quaenam igitur illa sunt, quorum euentus vos in discrimen coniiciat?

16. citat h. l. Hermogenes p. 334. Aristides p. 192.

19. *δεῖ*] praetuli *δέω*.

115. 22. δυνήσεσθε] de li de meo sensu δυνήσεσθαι in infinitiuo, apto e praemisso φημὶ. aio, negatum vobis tum fore, vt faciatis.

23. τοσοῦτόν γε] praetuli τοσοῦτον ἔγωγε.

26. καὶ prius addidi.

27. στρατηγοῖς] praetuli στρατιώταις, ob consensum librorum.

116. 6. citat h. l. Thomas M. v. τετυφωμένος.

Ibid. μήτε νῦν —] citat h. l. Aristides de D. C. pag. 252.

19. λωποδυτεῖν τὰ τῶν ἑλλήνων] priorem articulum expunxi.

21. celebris haec est controuersia chronologica, de qua v. Palmer. Exercit. p. 624. et Corsinum.

27. τὸ ποιεῖν] articulum addidi. pro βέλεσθε poterat quoque pari iure βέλησθε et ἐβέλεσθε vsurpare.

117. 2. πάντες ᾤοντο δεῖν πολεμεῖν, καὶ οἱ μηδὲν — ἠδικημένων. καὶ πάλιν.] v. πολεμεῖν a δεῖν ablatum posui pone ἠδικημ.

15. ἔλαττον] praetuli ἐλάττονα in neutro plurali. poterat quoque ἐλάττον exarari, cum apostropho, vt fecit Wolf. Felicianus dedit ἐλάττω. quod perinde est.

17. ἀδὲ πολλοστὸν πέμπτον μέρος] expunxi voc. tertium, natum e varia lectione, libris aliis πολλοστὸν, aliis eius loco πέμπτον exhibentibus. quae ambae lectiones postmodum errore coaluerunt. vel debetur scholio nescio cuius sciti et subtilis hominis, dignum habentis, de quo admoneret, tredecim annos nondum esse quintam partem annorum 73. Verum hic non temporum spatia, sed iniuriarum modi inter se comparantur. Potest quoque fieri, vt sciolo illi, cui vitiosa lectio h. l. debetur, illa Demostheni crebro vsurpata versa-

verſaretur in memoria dictio, ἐδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαβεῖν.

19. Hermogenes p. 342. τῇ μεθόδῳ χρῆται τῇ παραλειπτικῇ, καὶ ἐδὲν ἧττον λέγει τὰ πράγματα. οἷον· — Ὄλυνθον μὲν δὴ etc. Ariſtides de D. C. περιβολὴν ἓν ποιοῦσιν αἱ τοιαῦται [ſcil. παραλείψεις] ἐν τῷ ἀορίστῳ. αἱ δὲ κατ' εἶδος παραλείψεις· οἷον· Ὄλυνθον μὲν δὴ καὶ Ἀπ. citat item Dionyſ. Halic. T. II. p. 195. vlt. et Stephanus Byz. p. 119. edit. Berkel. v. Ἀπολλωνία. et Strabo p. 182. 10. ὡς ἔτως ἠφανίσθαι φησὶν, ὥστε μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκίσθησαν, γνῶναι ἂν τινα ἐπελθόντα.

22. ᾠκίσθησαν] praetuli ᾠκήθησαν.

24. citat h. l. Harpocr. v. ἔθνος.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] nullus equidem dubito, καὶ tollendum hinc eſſe. nonne ciuitatibus graecis eripuit τὰς πολιτείας ciuilia cuiusque iura formasque gubernationis et conuictus, quibus earum quaeque ſolebant antehac vti. nec male Dionyſius Halic. T. II. p. 194. 10. haec tria vocabula τὰς πόλεις καὶ omittit, quo ſententia ad ſolam Theſſaliam reſtringatur.

26. αὐτῶν παρῄρηται] praetuli αὐτῶν περιῄρηται. ſed operae typographicae me inſcio et inuito περὶ perperam geminarunt. quod vitium tolli velim. Harpocrat. h. l. citans τὰς πολιτείας αὐτῶν ἀφῄρηται exhibet.

Ibid. κατέσησε] praetuli e Dionyſio καθέσακε. nam perſaepe perfectum quoque verbi καθίστημι reperitur pro tranſitiuo vſurpatum, h. e. vt ſignificet, non *ſteti*, quae ſignificatio ei eſt propria et vſitata, ſed etiam *collocaui*.

pen. citat h. l. Ariſtides p. 174.

118. 4. Alexander de figuris p. 42. Ἐπιτροχασμὸς — τὸ πολὺ διεσπασμένα συνάγει, καὶ ἀξιοπιστίας ἕνεκα

ἕνεκα λέγεται. ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν. ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσπ. — πρώην. Aristides de D. C. p. 190. σχῆμα δὲ καὶ τοῦτο τῆς σεμνότητος, καὶ τὸ ἀσύνδετα παρατιθέναι τὰ νοήματα, ἐφεξῆς ἐπιτιθέντα ἀλλήλοις. οἷον ἐφ' Ἑλλήσπ. — χωρεῖ τὸ ἀνθρώπε. item p. 270. Schol. Hermog. p. 399. τὸ ἐπιτρέχον [v. Hermog. p. 283. 16.] καλεῖται καὶ κατ' ἐπιδρομήν, ἀπ' ἐννοίας μεταπηδῶν εἰς ἔννοιαν. οἷον· ἀλλ' ἐφ' Ἑλλήσπ. —

118. 13. num ἐδυνάμεθα in imperf.

18. σκοπῶν et πράττων] imo vero σκοπεῖν et πράττειν. qui infinitiui apti sunt ex ἐγνωκώς. fixo hoc penes vnumquemque sedente, vt neque consulat, neque agat hoc, vt Graecia salua sit.

19. περίοδος ἢ καταβολή] non inusitata quidem bonis auctoribus est verborum copia, vt vocabula concumulent finitimae et paene eiusdem significationis, possit tamen rursus etiam fieri, vt duo illa vocabula περίοδος ἢ non oratori, sed scholiastae debeantur. citant h. l. Harpocrat. v. καταβολή et περίοδος, item Aristides de D. C. p. 186. cuius haec sunt verba. ἔτι δὲ καὶ τὸ εἰκόσι χρῆσθαι σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ἔχοντα τὸν λόγον ἐργάζεται. οἷον· ἐπεὶ ὅτι γε ὥσπερ περίοδος — ἀδεὶς ἀγνοεῖ.

pen. ἄξιος] dedi de meo sensu ἄξιον in accusatiuo, qui aptus est ex ὑπέλαβεν. nam alias constructio labat, quae haec est. ὥσπερ ἄν τις ὑπέλαβεν — ἄξιον μὲν εἶναι τὸν τοιοῦτον υἱὸν μέμψεως — ὃ μέντοι ἐνεῖναι λέγειν, ὡς ἐκ ἔστι προσήκων. perinde quis hoc de negotio statuat, ac si de filio familias — statuat, eum in hoc quidem esse reprehendendum — verumtamen ideo non licere negare ipsum eorum esse cognatum —

vlt. προσήκων] subaudi ὧν εἰς τὰ κτήματα τοιούτων ἠδίκει.

Ibid. τούτων] id est τούτων τῶν κτημάτων, περὶ ἃ ταῦτα ἐποίει. negare eum cognatum eorum esse,

quorum

quorum rem familiarem ita laceret, neque haeredem esse eius patrimonii, in quod ita grassetur. vulgatae sic l. h. exhibent. τότων ὧν, ταῦτα ἐποίει. ego aliter distinxi, et e participio ὢν effeci articulum ὧν. quod ob diuersas rationes modo masculini generis est, modo neutrius. nam quatenus ad προσήκων refertur, explicari debet per περὶ ὅς. quatenus autem refertur ad κληρονόμος, accipitur pro περὶ ἃ. quia τότων τῶν χρημάτων subauditur.

119. 1. ἐκ εἶναι] praetuli ἐκ ἐνεῖναι ob consensum librorum.

9. citat h. l. Scholiastes Aphthonii p. XVIII. 14. Scytha, Cappadox, Thrax, Phryx, Aegyptius seruus qui esset, is honeste saltim seruiebat. nam ex his populis mancipia sua petebant Athenienses. E Macedonia autem nulla exportabantur. Hoc nequius interpretatus Demosthenes, colligit, tam improbos esse natura Macedonas, vt nemo Athenis illinc habere velit seruum; et Macedonici generis seruos omnium seruorum esse nequissimos et teterrimos.

10. Aristides p. 266. σφοδρότητός ἐστιν, ὅταν τις ὑπεραγανακτῇ. οἷον· τοῦτο μὲν γὰρ ἐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ. τοῦτο γὰρ ἤδη τέτσχατόν ἐστι. [v. p. 119. vlt.] καὶ πάλιν· τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἐδὲν ἐλλείπει.

11. ad πόλεις addidi ἑλληνίδας, non quo necesse id esset, nam πόλεις nullae aliae sunt, quam graecae ciuitates, legibus constitutae aliisque humanitatis artibus excultae. Proprie barbaris πόλεις nullae sunt. Sed ob consensum librorum.

21. τῶν Ἐρετριέων] praetuli τὸν Ἐρ.

120. 1. citat h. l. Harpocr. v. Λευκάς. et v. 3. voc. Ἐχῖνος.

4. συμμάχους ὄντας] subaudi ἑαυτοῦ. quamuis socii sibi essent. In vulgatis haec misere confusa leguntur.

tur. συμμάχȣς ὄντας ȣ̓χ ὑμῶν; quasi hoc diceret ora tor. cum socii essent, nonne vestri? deinde ἐῶ τἄλλα ἀλλὰ Χερρονήσȣ — sed, sepositis tantisper et pro pa renthetis habitis, quae sunt, verbis illis (ἐῶ τἄλλα ἀλλὰ) constructio haec est. ȣ̓χὶ Καρδίαν ἔχει, ὑμῶ ȣ̓σαν, id est ὑμετέραν ȣ̓σαν — nonne Cardiam, ve stri iuris oppidum, nunc tenet, oppidorum Cherrhone si amplissimum? nam reliquas iniurias, quibus vos af fecit, nunc silens praeteribo. verum tamen, vt hoc vno mihi liceat exemplo vti, non Cardiam habet, quae vestra est de iure?

120. 7. celebrem hunc in scholis grammaticorum locum citat Harpocr. v. μαλακίζομεν, aiens aliam quo que in libris dem. versari lectionem, μαλακίομεν pu ta. v. Vales. et Gronou. ad locum. citat item Aristide p. 176.

9. non de nihilo videtur esse, bonos libros in ἀδικȣ̃ντι consentire. quamquam non video, qui locus hic esse possit datiuo, nisi statuamus, pone ἀπιστȣ̃ντες deesse πιστεύοντες. diffidentes mutuo, alii aliis; at Phi lippo fidentes, communi omnium hoste et vexatore.

10. ἐπειδὰν ἑνὸς ἡμῶν] praetuli ἐπειδὰν καθ' ἕνα ἡμῶν.

11. γένηται, τὶ ποιήσειν] expunxi τὶ, quia mo do loco suo praecessit.

Ibid. τὶ ȣ̓ν αἴτιον τȣ́των] Aristides p. 176. εἶτα αἰτιολογία ἐπὶ πᾶσι. τὶ ȣ̓ν τὸ αἴτιον τȣ́των; ἐνταῦθα πρόσεχε ἤδη τῷ τῆς ἀποστάσεως σχήματι. σαφηνείας γὰρ εἵνεκά σοι πάντα πρότερον ἐπεξῆλθον. εἰ μὲν συμ πλέξας τὸ κατασκευαστικὸν νόημα ἐβȣ́λετο ἐξενεγκεῖν ȣ̓τως ἂν ἐποίησεν· ὅτι ἐκεῖνοι μὲν τȣ̀ς παρὰ τῶν ἄρχει βȣλομένων, ἢ διαφθείρειν τὴν ἑλλάδα χρήματα λαμ βάνοντας ἅπαντες ἐμίσȣν. ȣ̓τος δὲ ȣ̓χ ȣ̓τως. ἀλλὰ δια κόψας τὴν συμπλοκὴν τῶν νοημάτων καὶ ἀποστήσας ἀπ τȣ̃ συνῆφθαι αὐτὸν αὑτῷ, εἰς ἀρχὴν ἀναγαγὼν λέγει

ἦν τ

ἦν τι τότε, ἦν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. ἐν ταῖς τῶν πολλῶν διανοίαις. τί ἦν ἦν τοῦτο; τὸς παρὰ τῶν ἄρχειν βελ. —

120. 12. post λόγε videtur γε deesse.

16. Aristides p. 188. l. h. cum altero, qui est p. 71. circa finem, comparans sic ait. ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ ἐκεῖνο· ὃ καὶ τὸ περσῶν ἐκράτησε πλέτε — ad πράγματα. καὶ τοσούτων προεκκειμένων εἶπω εἰρηται τὸ τί· ἀλλ' ἐπαναλήψει χρησάμενος νῦν εἰσάξει· τί ἦν ἦν τοῦτο; εἶτα τὸ εἰσαγόμενον καθ' ἑαυτό. ὡς ἐκεῖ ἀπιξία, ἔτως ἐνθάδε τὸς παρὰ τῶν ἄρχειν βελομένων — ἅπαντες ἐμίσουν.

21. ἀλλ' ὅτι τὸς] praetuli ἀλλὰ τὸς.

121. 11. καὶ τριήρεις] haec duo vocabula addidi.

18. ἄνω] praetuli ἄνωθεν.

20. citat h. l. Aristides p. 190.

pen. τῶν ἀθηναίων] praetuli τῶ ἀθ. citat h. l. Harpocr. v. ἄτιμος.

122. 2. tangit h. l. Aristides p. 194. ὁ Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ Ἄρθμιος ἐκλάσθη, ἐπειδὴ διέφθειρέ τινας χρήμασιν ἐν Πελοποννήσῳ· ὁ δ' ἐν γένει εἰπών, ὅτι χρυσίον ἐκόμισε παρὰ βασιλέως, σεμνότητα εἰργάσατο.

Ibid. ἐκ ἀθήναζε] non in ipsa stela fuerunt haec verba exarata, sed ab oratore, interpretationis gratia, et quo rei vim adderet, addita. Arthmium, qui non Athenienses ipsos, sed solummodo Peloponnesios quosdam, hoc est extraneos, largitionibus, tam seuera animaduersione prosecuti. Quid hos putas in eum fuisse decreturos, aliumue similem, si quis Athenensium ipsorum quemquam hac fraude aggressus esset? Nam si verba ἐκ ἀθήναζε partem stelae facis, exsistet criminatio Athenensium, qua non alia possit excogitari inuidiosior, neque atrocior. Dicerent enim sic: aurum Persicum non Athenas attulit, sed in Peloponnesum. ideo vlciscendus est; quod si nobis detulisset, honoribus

bus eum summis fuissemus prosecuturi. Quaequae alia possit dici foedior et impudentior cupiditas!

122. 11. citat h. l. Harpocr. v. ἄτιμος p. 32. 1. ed. Gronou. Idem est ac si dixisset, αὕτη δὲ, ἡ ἐνταῦθα λεγομένη ἀτιμία, οὐκ ἔστιν ἡ ἁπλῶς καὶ κοινῶς ἐτῶσι λεγομένη ἀτιμία.

14. id est, ἀλλ' ἡ σήλη δ λέγει τὸ δεῖν τὸν Ἀρθμιον μηδενὸς τῶν κοινῶν Ἀθήνησι δικαίων μετέχειν, ἀλλὰ τοδὶ λέγει. hic tacite penes se lector quisque insistet pauliſper, et velut a nouo exorsus sic tum perget. ἐν τοῖς Φονικοῖς νόμοις.

15. διδῷ] scil. ὁ νομοθέτης. legislator, Draco. δίκας vncis inclusi, quoniam cum δικάσασθαι constare nequit, sed alterutrum certe tollendum est. videtur in aliis δίκας φόνε fuisse, sine δικάσασθαι, in aliis φόνε δικάσασθαι, sine δίκας. deinde ambae lectiones colliquatae esse. iis de homicidis, quorum causa, aut quorum in gratiam legislator actiones caedis nullas dat.

16. ἀλλ' εὐαγὲς ἢ τὸ ἀποκτεῖναι] subaudi τὸν τοιῶτον φονέα. tum καὶ non est copula, sed pars legis, cum formula legis recitata, tametsi καὶ h. l. in constructione redundat. In contexto legis, cum integram formulam coram oculis habes, καὶ non redundat. at hic, in particula legis excerpta, redundat. Et hoc pacto aliena verba recitare penes nullos non, nusquam non in vsu fuit. In vulgatis legitur εὐαγὲς ἦν. ego imperfecto subiunctiuum suffeci. ob praemissum διδῷ.

17. τῦτο δὴ] praetuli τῦτο δὲ.

21. ὠνεῖται ἢ διαφθείρει] suntne haec duo diuersa, an posterius prioris scholium est? Si differunt, videtur prius rem perfectam indicare, posterius solum modo tentatam et inchoatam. Sed vereor, ne videar quibusdam nimis subtiliter argutari. An ἐν διὰ δυοῖν est et nihil aliud significat, quam largitionibus ad perfidiam

fidiam patriaeque proditionem corrumpere. praeferam posterius.

122. pen. περὶ πάντων] non admodum placet περί, in quo aut περιφανῶς latere videtur, palam, aut παρόντα, progressum ad vos in concionem et agentem vobiscum. h. e. vos aperte in os obiurgare.

vlt. παραπλησίως] scil. ὑμῖν ἔχεσιν. pari pacto sese habent reliqui quoque graeci, atque vos habetis.

123. 1. καὶ ἅπαντες] copulatiuam addidi.

3. malim sic discerni. τίνος; sed ecquod est illud salutare consilium? εἶπω; dicamne?

4. ἐκ τῆς γραμματείας ἀναγίνωσκε] imo vero ἀναγινώσκει. in indicatiuo. nam hic est titulus. Orator scribae si hic imperaret formulam recitare, nil vteretur illis ἐκ τῆς γραμματείας, sed nude, et destricte diceret ἀναγίνωσκε. Manifestum est, illa ἐκ τῆς γραμματείας esse partem tituli. qui sic est concipiendus. ἐκ τῆς γραμματείας. de schedio vel pittacio recitantur insequentia. ἀναγινώσκει. Scriba iam recitat. recitata autem formula ipsa, pro more, deest. post haec vocabula addunt vulgatae adhuc Ἀνάγνωσις γραμματείας. quasi hic verus titulus esset. verum absunt illa a plurimis et optimis libris. quapropter deleui. Vniuerse mirifice me perturbat hic titulus, qui ab hoc loco est alienissimus. Rationes pecuniariae, plebiscita, testimonia, leges, et alia talia documenta causae, solent ab oratoribus recitanda tradi scribis, et ab his recitari. Ecqui autem vnquam fuit vnus orator omnium, qui, quorum auctor populo fieri vellet, ea non ipse ore suo inculcaret, sed de scripto recitanda scribae traderet. Eiusmodi auctoritatum ea est natura, vt ore alieno prolatae, praeterquam eius, a quo proficiscantur, prorsus exspirent, atque irritae occidant.

14. ὑποδεδωκέναι] *decreuisse*. imo vero *increuisse*, ἐπιδεδωκέναι. quod praetuli. artes enim omnes quo

diutius et crebrius et diligentius exercentur, hoc propius ad fastigium perfectionis ascendunt. Et aduersatura foret oratoris sententiae vulgata. Hortaturus ad assiduitatem et vigilantiam et contentionem neruorum omnium Athenienses, ipse sese subuerteret, atque rideretur, si sic argueret. olim difficile maioribus vestris erat cum Lacedaemoniis bella gerere. quia ratio bellandi, qua Lacedaemonii vtebantur, multo erat et callidior, et rebus omnibus formidolosior, quam qua nunc Philippus vos impugnat. Artes bellicae hodie decreuerunt, in desuetudinem venerunt, frigent, iacent. Imo vero. ratio vetusta bellandi ad nouam se habet, vt ludicrae puerorum dimicationes ad virorum acria certamina, artes belli ad summam subtilitatis perductae sunt, quae olim agrestes et prorsus cascae, ἀρχαῖαι erant.

123. 16. τὴν ὡραίαν αὐτὴν] ipsam solam aestiuam tempestatem, qua coeli clementia finit homines sub dio versari. ἡ ὡραία, scil. ὥρα τῶν ἐτῶν, belliſſima et maturrima anni tempestas, quae profert omnia ad τὴν ὥραν perfectionem percocta et maturata. Destituebat h. l. bonum Wolfium memoria.

17. ἂν addidi.

18. ὁπλίτας] sola pedestri militia, quae, quod grauis et lenta est, late excurrere, incendiaque stragesque late circumferre nequit, ideo minus est metuenda, quam equestris. deinde nil vtebantur Lacedaemonii mercenariis militibus, sed solis ciuibus, quibus diu domo abesse soloque hostili continenter incumbere non liceret. praeterea tantus esse numerus ciuium in castris agentium esse non poterat, quantum mercenariorum contrahere potest, si cui numorum satis suppetat; praesertim cum parti ciuium alteri domi remanendum sit, ad patriam tuendam, altera in aciem exeunte.

123. 20.

123. 20. citat h. l. Harpocr. v. *ἀρχαίως.*

124. 3. *αὐτῷ* addidi.

5. *προέσθαι*] praetuli *προσέσθαι*. quamquam vulgata quoque facile defendatur.

8. citat h. l. Etymolog. M. v. *ἐκτραχηλισθῆναι.*

10. idem est ac si plenius dixisset *ἀλλὰ δεῖ συμπλακέντας ὑμᾶς Φιλίππῳ, διαγωνίζεσθαι αὐτῷ.* cauere oportet, atque hoc machinari, vt domi eum suae retineatis constrictum, atque prodire impeditum, nequaquam vero cum eo acie congredi, qua salutem vestram in discrimen sitis daturi.

16. locum hunc canoni Augustani primi accommodaui. vulgata sic dat. *ἐ μόνον δὲ δεῖ ταῦτα γινώσκειν, ἀδὲ τοῖς ἔργοις ἐκεῖνον ἀμύνεσθαι τοῖς τῆ πολέμε. ἀλλὰ καὶ τῷ λογ.*

22. *ὃ μὰ τὸν Δ.*] praetuli de meo *ὃ ἐ μὰ τὸν Δ.* inueniens in Augustano *ἐ* fine *ὃ.* sic ambo ista copulaui.

125. 9. *τινὲς δὲ τῆ βελτίςε*] subaudi *μέρες κοινωνοὶ.* nonnulli parte cum meliore facientes. Sola Felicianea dat *τινὲς δὲ ὑπὲρ τῆ βελτίςε.* subaudi *μέρες μαχόμενοι.* quod nihilo vulgata neque melius, neque deterius est. Solam aio. nam Paulina quidem et Wolfiana idem e Felicianea reddiderunt, verum huius vmbrae quod sunt, eo auctoritate carent, et in numero editionum in censum non veniunt.

Ibid. *δελεύσεσιν*] praetuli *δελεύσωσι.* non admodum graui de causa, (et nunc facti poenitet.) nam vulgata perinde bona est, et erunt adeo, qui eam praeferant, postquam Dawesius et Toupius planum fecerunt, Atticos amare *ὅπως* cum indicatiuis copulare.

22. *μᾶλλον δὲ τὰ πάντα*] articulum addidi.

126. 6. citat h. l. Harpocr. v. *Εὐφραῖος.* post *ἄνθρωπος* ad sensum nil deest. Suspicor tamen nihilo minus, *μέτριος*, vel *ἐπιεικὴς*, vel tale quid deesse.

126. 7. ἐνθάδε οἰκήσας] dicitur enim aliquamdiu Platonem frequentasse.

14. citat h. l. Harpocr. v. πρυτανεύοντα. vbi πρυτανευόμενοι interpretatur per διοικέμενοι καὶ διατρεφόμενοι. nam sic ibi leg. est, non vt vitiose ibi vulgo circumfertur διαιρεφ. alimentis aliisque vitae quotidianis necessitatibus instructi a Philippo.

18. citat h. l. Alexander de figuris p. 66. vbi pro verbis τοῖς μὲν ἐκ ὠργίζετο dat editio Aldina καὶ τοῖς μὲν ὅμως ὠργ. vnde suspiceris, in libris quibusdam Dem. olim fuisse τοῖς μὲν ἐδαμῶς [vel ἐδ' ὅλως] ὠργίζετο.

24. duo vocabula τῷ φόβῳ addidi.

127. 9. duo alia νῦν ἐστι addidi. id est νῦν γίνεται.

18. vocabula καὶ ἐλύπει ἐδὲν addidi, et versu proximo 19. addidi προσῆσαν δ' ἀπέχθεια.

25. citat h. l. Harpocr. v. δυσωπεῖμαι. interpretans per φοβεῖμαι. atqui sic discriminis nil video inter ὀῤῥωδῶ et δυσωπεῖμαι. sententia est. non metuo quidem illos, verumtamen reuerentia et pudore eorum comprimor, conticesco.

27. citat h. l. Harpocr. v. ὑπάγειν.

Ibid. Aristides de D. C. p. 200. βαρύτητος δὲ καὶ τὸ ἀπεύχεσθαι τὰ ἄτοπα. καίτοι μὴ γένοιτο — ad ποιῆσαι Φιλίππῳ, subaudi πρὸς χάριν.

128. 1. αὐτῶν addidi.

2. Aristides de D. C. p. 200. pen. κατὰ δὲ σχῆμα ἔτω βαρύτης γίνεται, ὅταν τις τῷ τῆς διανοίας σχήματι χρῆται. οἷον· ὅμοιός γε, ἐ γὰρ Σόλων νομοθέτης καὶ Τιμοκράτης. καὶ πάλιν· καλήν γε οἱ πολλοὶ ἀπειλήφασιν Ὠρειτῶν χάριν etc.

4. ὁ τῶν Ἐρετριέων] posteriorem articulum addidi.

10. καὶ addidi.

14. ἐκεῖνο] praetuli κἀκεῖνο.

16. citat h. l. Hermogenes p. 264. et 348. vbi sic ait. καθόλε τὸ χωρὶς καταχάσεως εἰς ἀρχὴν ἀσυνδέτως ἀνάγειν

ἀνάγειν τὸν λόγον, ἐνδιάθετον καὶ ἀληθινόν. οἷον· νὴ τὸν Δία, ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. εἶτα ἐξ ἐπεμβολῆς, ἃ καταζήσας, ἐπήγαγεν ἀσυνδέτως καὶ σφόδρα ἐνδιαθέτως· πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν Ὀλύνθιοι· — καὶ τὸ ἐφεξῆς δὲ τοιοῦτόν ἐστιν. ἀλλα τὶ τέτων ὄφελος. εἶτ' ἐπήγαγεν ὁμοίως ἐξ ἀσυνδέτε, μὴ καταζήσας, σφόδρα ἐνδιαθέτως· ἕως ἂν σώζηται τὸ σκάφος — ad μάταιος ἡ σπουδή. Citat item Stobaeus p. 377. 38.

128. 21. addidi γὰρ ex Aug. primo, cuius penes me magna est auctoritas. verum ex praecepto Hermogenis modo recitato debueram omittere.

129. 1. χειροτονήσετε in futuro] praetuli χειροτονήσατε in imperatiuo.

3. τριήρεσι, καὶ χρήμασι] copulam addidi.

6. αὐτοὶ addidi.

17. αἱ περὶ] articulum de meo addidi.

18. citat h. l. Harpocrat. v. Ἡγήσιππος.

25. προεμένες] praetuli προϊεμένες, ob insequens περιορῶντας.

130. 6. ἀγαπητὸν] imo vero ἐκ ἀγαπητὸν. non decet vos hoc satis habere, in eoque gratanter acquiescere, si hi populi ipsi suo Marte salui sospitesque euadant, nullis alienis opibus adiuti; sed hoc vobis agendum est, hoc vestram personam decet, vt eos periculo eripiatis vestris armis et opibus studiisque.

11. ἐδὲ μή ποθ'] praetuli ἐ μή ποθ'. nescio, an nunquam inuenturus sit eum, qui vices eius obire, eius partibus defungi haud recusset.

Varietas lectionis ad orationem Philippicam tertiam.

Oratio haec, vulgo tertia dicta, incipiens a verbis πολλῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. in Bauarico inscribitur *secunda*. Verum secunda iam praecessit, in illo codice etiam *bis*, in capite et in calce, secunda appellata. Suidae in v. Ἐχῖνος Philippica quinta.

109. Argumenti v. 4. *βασιλέα*] γρ. *μακεδόνα* Leſſing.

pen. *ἐπικρεμαμένες*] *ἐπικρέμασθαι* Aug. ſecundus. forte voluit *κινδύνες μεγάλες* in accuſ. plur.

110. 1. orationis ipſius. *ἄνδρες* deeſt Harley.

Ibid. *λόγων*] a noua manu ſuperſcriptum eſt in Aug. tertio. Citat h. l. Dionyſius Halic. p. 162. et 167. in fine.

4. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Aug. ſecundus.

Ibid. *ἀλλὰ* abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. *ἄλλες*] *πλείστες* Leſſing.

Ibid. *ἕλληνας* abeſt ab exemplo Dionyſii.

5. *εὖ* abeſt a Bauarico. eius loco dat Harriſ. *ἂν*, et ſequens *ὅτι* omittit.

Ibid. *γ'* deeſt Harriſon.

6. *καὶ λέγειν*] *λέγειν τε* append. Francfurt. *δεῖν* abeſt a Dionyſiano exemplo. et *ἅπασι προσήκειν*. pro *προσήκειν* Harley. dat *διαπρεσήκειν*.

9. *καὶ προειμένα* abſunt a Pariſino quinto. *προειγμένα* dat Aldina Taylori.

10. *βλάσφημον εἰπεῖν ἢ* Aldina Taylori.

11. *παριόντες*] *παρόντες* ſolito errore Auguſt. ſecundus, app. Francf. codex Obſopoei. v. p. 112. 7.

12. *ὧν* etiam in texto Aug. tertii eſt, ſed ſecunda manus *ἃ* ſuperſcripſit.

13. *ἡγεμαι*] *ἡγέμην* Pariſ. quintus. vulgatam dederat prima manus in Aug. tertio, ſed corrector emendauit *ἡγέμην*.

Ibid. *νῦν διατεθῆναι*] *νῦν αὐτὰ διατεθῆναι* Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus. Harriſon. Augg. primus et tertius. ſed in hoc *αὐτὰ* erat a ſecunda manu ſuperſcriptum, vt inſerendum. in Harley. eſt *νῦν αὐτὰ διαθεῖναι* in actiuo.

14. *ἔχειν αἴτια*] *ἐχὶ τὰ αἴτια* Felicianea et Aldina prior. poſterior vero cum Harriſon. et Harley. vulgatam dat.

110. 16. ἐξετάζητε] ἐξετάζετε Aldus. Sed correxit annotator in Aldina Taylori.

17. εὑρήσετε] ita et Harrif. et Harl. εὑρήσητε ed. Wolf.

Ibid. τὰς] τᾶ χ. P. Manut.

18. προηρημένας Harrifon.

21. ἐκεῖν] ἔκεν Pariff. fecundus et tertius. Aldus.

22. δεῖν abeft ab edd. Aldi et P. Manutii. fed addit Obfopoeus e fuo codice, item emendator Leffingianus. τὰς ἐν τοῖς πράγμασιν dat Aldina Taylori.

111. 1. τᾶτ' ἔσαι] τάτα ἔσαι Aug. primus.

3. τῆς ταραχῆς] τῶν κακῶν Augg. primus et fecundus, Parif. octauus, Harley.

4. ὑμᾶς abeft a Parif. quinto et Aldina Taylori, et Harrifon.

6. μοι deeft Harrifon.

Ibid. διὰ abeft ab ed. Pauli Manutii.

10. αὐτοῖς] αὐτῆς Augg. primus, fecundus, tertius, Bau. Aldus. vnde repetiit index Lambini. et fic coniecit Wolf. quoque.

19. λέγω] λέγειν Aug. fecundus.

Ibid. τοῖς πράγμασι] τῇ πόλει Parif. quintus, Harley. Augg. primus et fecundus, item margo Bauarici cum γρ.

20. ἐθελήσετε] ita et Harl. pro ἐθελήσητε, quod exhibet ed. Wolfii.

23. βέλησθ'] βέλεσθε Aug. fecundus.

Ibid. πάντα ταῦτα] inuertunt Augg. primus et fecundus. et Aldina Taylori. Harleyanus fic locum exaratum et diftinctum exhibet, βέλησθ' ἔτι πάντες, ταῦτα ἐπανορθ. fi vos omnes velitis factu neceffaria facere. fed tum ἔτι redundet.

vlt. προσήκει] προσῆκον ἦν Aug. fecundus.

112. 1. διέκειντο Ald. Tayl.

Ibid. ἂν deeft Harl.

2. ὑμετέρας] ἡμ. Aug. fecundus.

112. 3. καὶ τῆς ἀμελείας absunt a Paris. quinto, Aug. primo et Harley.

5. ἀλλ' ἐδὲ κεκίνησθε] ἀλλ' abest ab Aug. secundo, et Bauarico, sed huic noua manus superscripsit. ἀλλ' ἐδὲ κεκίνησθε. εἰ κεκίνησθε. P. Manut. Sed appendicem hanc vel mendam potius editionis Paulinae repudiandam censet Wolf, qua etiam Felicianea caret.

Ibid. ὁμολογῆμεν] ὡμολογῆμεν (in imperfecto) Bauaricus, Aug. primus, index Lambini.

7. ἔδει] abest a Bauarico.

Ibid. παριόντα] παρόντα Paris. tertius.

8. ἢ abest ab Aug. primo, et Harley.

9. αὐτὸν abest ab appendice Francfurt.

Ibid. ἀμυνέμεθα] ἀμυνάμεθα Harris.

10. ὥστε deest Harley.

13. ἡμῶν] ὑμῶν Harrison.

15. τέτε] τέτων Aug. primus, Harley.

16. ἀμυνέμεθα] ἀμυνώμεθα Paris. secundus, margo Bauarici, index Lambini.

Ibid. γράψας τις καὶ συμβελεύσας] γράψας καὶ συμβελεύσας τις Aug. primus, et Harley.

18. δὲ] δὴ Aug. primus.

19. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. secundus et Harrison.

Ibid. βελεύεσθαι] βελεύσασθαι Pariss. secundus et tertius. Aug. tertius. Bauaricus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

20. εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄγειν δεῖ] εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖ Augg. primus et secundus. index Aldi. vnde repetiit index Lambini. περὶ τὸν (sic, si recte enotatum est) πότερον εἰρήνην ἄγειν ἢ πολεμεῖν δεῖν Harleyanus.

21. ἡμῖν] ὑμῖν Harrison.

22. ἄρξωμαι] ita et Harley. ἄρξομαι ed. Wolf.

Ibid. ἔγωγε] ἐγὼ δὲ appendix Francfurt.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. tertius.

112. 24.

112. 24. citat h. l. Aristides T. p. 194.

25. αὐτὸν] αὐτῷ Harley.

26. τὸ abest ab Aug. secundo.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Pariss. tertius et quintus. Aldus. P. Manut.

pen. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Augg. primus et secundus.

Ibid. εἰρήνην ἄγειν, εἰ βέλεσθε] εἰρήνην εἰ βέλεσθε ἄγειν Harl.

113. 2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harriss.

4. ἄγειν abest ab Aug. secundo et ed. Feliciani. Annotatio Wolfiana ad h. l. videtur fons esse, vnde manarit illud in indice Lambini, γρ. εἰρήνην εἶναι λέγει. non haec lectio librorum demosthenicorum, sed coniectura a Wolfio mutuo sumta videtur esse.

5. ἀναλισκομένων] ἁλισκ. simplex Aug. primus.

6. αὐτὸν] αὐτὸς Augg. primus, secundus. Aldus, P. Manutius. ed. Wolfii, codex Obsopoei et app. Francfurt. et Aldina Taylori, vulgatam dant, vtramque Bauaricus. ἀφ' ὑμῶν dat Ald. Tayl.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. quintus.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. quintus. Aug. primus.

Ibid. μὴ deest Harriss.

8. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Harl.

9. βαδίζῃ] βαδίζει Aug. tertius.

11. πεποίηκε δεῖ] πεποίηκε τᾶτο δεῖ appendix Francfurt.

12. γὰρ abest ab editione Basil. prima, et ab ed. P. Manut.

14. αὐτὸν] αὐτὸς Paris. tertius.

18. συμμάχες ἐπορεύετο καὶ Φίλες] συμμάχες καὶ Φίλες ἐπορεύετο Augg. primus et secundus, et Harl. vocabula duo καὶ Φίλες absunt ab Aug. tertio, ab Harriss. a Pariss. secundo et tertio, et a Bauarico. Etiam

in Aldina Taylori duo vocc. καὶ φίλες punctis ſubnotata ſunt. appendix Francfurtana dat ſic. ἐπορεύετο καὶ πρέσβεις Φωκέων συμμάχες καὶ φίλες.

113. 19. πορευομένῳ] πορευόμενοι Aug. tertius.

20. Θηβαίοις] Θηβαίες Pariſ. tertius.

24. τετοισὶ] τετοισὶν Aug. ſecundus.

Ibid. ἐπισκεψομένες] ἐπισκεψόμενος Aug. tertius.

Ibid. τὲς ϛρατιώτας πεπομφέναι] πεπομφέναι τὲς ϛρατιώτας Harl.

26. ϛασιάζεσιν ἐν αὐτοῖς. συμμάχων] ϛασιάζεσι. συμμάχων. omiſſis intermediis Aug. primus. αὐτοῖς cum aſpero dat Aug. tertius.

pen. εἶτ' οἴεσθε, οἱ μὲν ἐδὲν ἂν αὐτὸν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν] ſic Bauarici quoque dat textum, ſed margo ſic. γρ. εἶτ' οἴεσθε αὐτὸν οἱ ἐποίησαν μὲν ἐδὲν ἂν κακὸν. αὐτὸν κακὸν ἐδυνήθησαν ποιῆσαι Harriſ. Locum hunc citat Dionyſ. Halic. p. 108. 26. et 163. 6. οἴεσθε, εἰ οἱ μὲν Dionyſius p. 108. ſed p. 163. conſentance cum vulgata. ſunt et alia in illo priore Dionyſii exemplo a vulgari diſcedentia. vt εἰ οἱ μὲν αὐτὸν ἐδὲν ἠδυνήθησαν ποιῆσαι κακὸν, αὐτοὶ δὲ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντ' ἂν ἴσως, τὲς μὲν ἐξαπατᾶν. et v. 5. πολεμῆσαι. Conf. etiam p. 168, 22.

114. 1. μὲν ἐξαπατᾶν] μὲν αὐτὸν ἐξαπατᾶν Harley. et Aug. primus. ſed in hoc pronomen erat a ſecunda manu ſuperſcriptum.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

Ibid. ἑαυτὸν] αὐτὸν Aldus. P. Manut.

Ibid. ἑαυτῷ] ἑαυτῇ Pariſ. tertius. Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manut.

9. ἀφέληται Aldina Taylori. ſed ἀφέλοιτο Harriſ. et Harl.

12. ἄγοντ'] λέγοντ' Harriſ.

13. πολεμῆνδ' ἑαυτῷ] πολεμῆνται αὐτῷ Aug. primus. αὐτῷ Harl.

114. 13. *ἐδεί πε*] *ἐδεὶς δήπε*. appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Pariſ. quintus. Augg. primus et ſecundus. Harl. Harriſ. *ἐδεί πω* Bauaricus. quae lectio etiam in appendice Francfurtana cum altera illa eſt annotata.

15. *ἐδὲ τῶν ἐν χερρονήσῳ νῦν ὄντων ἀπεζαλμένων*] *ἐδὲ τῶν ὄντων ἐν χερρονήσῳ νῦν ἀπεζαλμένων*. Augg. primus et ſecundus, et Harley.

16. *Σέρριον*] *Σέρρι* Harley.

18. *ἐξέβαλεν*] *ἐξέβαλεν* Pariſ. quintus, Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut. *ἐξέβαλλον* Harl.

Ibid. *ἡμέτερος*] *ὑμέτερος* Aug. primus, Bauar. et Harriſon.

19. *κατέζησε*] *ἐγκατέζησε* Augg. primus et ſecundus. Aldina Tayl. et Harl.

Ibid. *καίτοι ταῦτα*] *καίτοι καὶ τοιαῦτα* Aug. tertius. *καὶ τοιαῦτα* Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus. Aldina Tayl. *τοιαῦτα ταῦτα πράττων* e ſuo codice retulit Obſopoeus.

20. haec vocabula *ὠμωμόκει*, vsque ad *εἰ μὲν γὰρ* v. 22. Harley. deſunt.

21. *δὲ*] *δαὶ* Bauar.

24. *μικρᾷ*] *γρ. μικροῖς* Pariſ. ſecundus, index Aldi et ed. P. Manutii. ſed huius index conſentit vulgatae. iidem auctores pro *μείζονος* dant *μείζοσι*. vtrumque dat Bauar. tam in illo vocabulo, quam in hoc.

25. *νῦν*] *ἦν* Aug. ſecundus.

27. *ὑμετέραν*] *ἡμετ.* P. Manut.

Ibid. *εἰσπέμπει*] *εἰσπέμπειν* Bauar.

vlt. poſt *πολεμεῖν* addunt *ὑμῖν* Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

Ibid. *τοσέτῳ*] *τοσέτῳ* Aug. tertius. vtrumque dat Bauaricus. *τοσῶτον* Aldina Taylori.

115. 1.

115. 1. ὁμολογεῖ ἄγειν] inuertunt Augg. primus et secundus, et Harl.

2. τὴν omittit index Lambini, et Harrison.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. octauus, et Harl.

4. νῦν ἐπὶ θράκην παριόντα] νῦν τὰ ἐν θράκῃ ἐπιόντα Harley. Aldina Tayl. Pariss. quintus et octauus. θράκης Augg. primus et tertius. Aldina Taylori item, vtrumque hoc, θράκην et θράκης, dat Bauar. ἐπὶ θράκῃ (in datiuo) Harrison.

5. σκευωρούμενα Ald. Tayl.

Ibid. μετὰ τῆς δυνάμεως] omittit articulum appendix Francfurtana.

9. τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσιν] τείχεσι προσαγ. (sine aduerbio) Paris. octauus. Aug. primus, Aldin. Tayl.

11. citat h. l. Dionys. Halicarn. de structura orat. p. 64. ed. Vpson.

Ibid. κατασκευαζόμενος] παρασκ. Aug. secundus.

12. κινδυνεύσαιτ' ἄν] κινδυνεύσετε. ἄν Harley. Aug. primus. et Harris.

Ibid. ὑμῶν abest ab Aug. primo, et Harl.

15. ὑμῖν] ἡμῖν Aug. tertius, Aldus.

16. τἀκείνῳ] τὰ ἐκεῖνα Harl.

17. ἐφιστάντα] ἱστάντα simplex Harl. Augg. primus, secundus. item Aristides T. p. 192. et Hermogenes Aldinus p. 334.

Ibid. κατασκευάζοντα] παρασκ. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, Aug. tertius, Pariss. secundus et quintus. vtrumque Bauaricus.

18. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. tertius. Aldus.

19. δεῖ] δέῳ Pariss. quintus et octauus. Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

20. ἔγωγ' αὐτὸν] ἔγωγ' ἂν αὐτὸν Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν omittit Bauaricus, sic verba dans ordinata αὐτὸν ὁρίζομαι πολεμεῖν. et sic Harrison. et Aug. tertius,

tertius, nisi quod mendose dat αὐτὴν. Appendix Francfurtana haec habet. [ἀπὸ ταύτης ἐγωγ' αὐτὸν ὁρίζομαι πολεμεῖν. et pro αὐτὸν quaedam exemplaria habent αὐτὰς.] pro αὐτὸν in schedis Taylori ἂν reperi ex Harley. annotatum.

115. 21. μὲν] καὶ Aldus, Felic. μὲν abest ab Harl. et Harrison. Augg. secundo et tertio. καὶ ἐὰν μὲν ἀμύνησθε Weimaranus. vulgata est in appendice Francfurtana et exemplo Lessing. et Ald. Tayl.

Ibid. σωφρονήσειν] σωφρονεῖν Harley. et Harrison. Pariss. tertius et quintus, Aug. primus. Aldina Tayl. vtrumque Bauar.

22. ἀναβάλησθε] ἐάσητε Paris. octauus, Harl. Aug. primus, index Aldi. ἀναβάλησθε Aldus, P. Man.

Ibid. βέλησθε] βέλεσθε Aldus, Felic. vulgatam dat Ald. Taylori.

Ibid. δυνήσεσθαι] δυνήσεσθε Harris. et Harl.

23. τοσοῦτόν γε] τοσοῦτον ἔγωγ' ἀφέσηκα Aug. secundus.

26. τέτοις] καὶ τέτοις Augg. primus et secund. et Harrison.

27. τοῖς ἔσιν ἐκεῖ νῦν στρατηγοῖς] τοῖς ἐκεῖ νῦν ἔσι στρατιώτας Augg. primus et secundus, et Harleyanus. Etiam Pariss. quintus et octauus dant στρατιώτας, item Aldina Taylori.

pen. ἀποξεῖλαι] καὶ ἀποξεῖλαι Aug. secundus.

Ibid. βελεύεσθαι] βελεύεσθαι Paris. quintus, Aldina Taylori.

vlt. τῶν abest ab Aug. secundo.

116. 1. ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ Harrison.

3. λογίζομαι] λογίζωμαι Harley.

4. πρόνοιάν τιν' ὑμῶν γ' αὐτῶν] πρόνοιάν γέ τιν' ὑμῶν αὐτῶν Aug. secundus.

Ibid. εἰ καὶ μὴ τῶν ἄλλων ἄρα βέλεσθε] εἰ μὴ καὶ τῶν ἄλλων ἂν ἄρα βέλησθε Aug. primus. cum quo

quo secundus et Bauaricus, et Harley. in βέλησθε consentit, et in ἂν ἄρα Aldina Taylori, Paris. octauus et Harrison. appendix Francfurtana omittit ἄρα, praeterea annotans etiam βέλησθε in quibusdam libris legi.

116. 5. ποιήσησθε] ποιήσασθαι Paris. octauus. ποιήσεσθε Bauaricus, Harley. ποιήσασθε Aldina Tayl.

Ibid. ἂν] ἐὰν Harley.

6. λῃρεῖν] λοιδορεῖν index Aldinae.

Ibid. δοκῶ] δόξαιμι Thomas M. in v. τετυφωμένος.

7. δὴ] ἦν Paris. octauus, Aug. primus et secundus. Harley.

9. καὶ postremum abest ab ed. P. Manutii.

10. αὐτὲς] αὐτὸν Pariss. secundus, tertius et quintus. Aldina Taylori. αὐτὲς cum leni Aldus, P. Manut.

11. αὐτὸν] abest ab ed. P. Manut.

Ibid. ὅθ' ἕτω] ὅταν ἕτω Augg. primus et secundus, Harley.

12. πολλὰ] πολλῷ Harley.

13. ἂν deest Harley.

18. ἕκαστον abest ab ed. Aldi et ab appendice Francfurtana, et Harrison.

19. τὰ abest a Pariss. secundo et tertio, item Bauar. et appendice Francfurtana.

Ibid. καταδελῶσθαι] δελῶσθαι simplex Harl.

21. ἔτη καὶ τρία] καὶ τρία ἔτη Harley.

24. τὲς τελευταίες τετρσὶ] τετρσὶ τὲς τελευταίες Augg. primus et secundus, et Harley.

25. ἤθ' ὑμῖν, ἔτε Λακεδαιμονίοις, ἔτε Θηβαίοις Harrison.

26. ἠδέποτε Harley.

pen. ποιεῖν] τὸ ποιεῖν Paris. octauus, Augg. primus et secundus, et Harrison.

117. 2.

117. 2. πολεμεῖν ex hoc versu in inferiorem 3. deducunt, et post voc. ἠδικημένων collocant Augg. primus et secundus, et Harley.

Ibid. αὐτοῖς deest Harley.

4. εἰς τὴν δυναστείαν τὴν αὐτὴν ταύτην ὑμῖν] εἰς τὴν αὐτὴν δυναστείαν ὑμῖν Harley. Aug. primus. Aldus. ταύτην abest item a Bauarico et Augg. secundo atque tertio, item ab appendice Francfurtana et Harrison.

7. κατέστησαν] ἐκίνει Aldina Taylori.

10. ἠδικέμεθ'] ἠδικήμεθα Paris. quintus.

11. ἅπαξ abest ab ed. Aldi et appendice Francfurtana. post ἑωρῶμεν addit Harley. istaec ἃ δὲν ἂν εἰπεῖν ἔχοντες.

12. ᾠόμεθα] ᾠήθημεν Aldus Felic. sed Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Harris. et Harley. dant vulgatam.

Ibid. καίτοι πάνθ'] καίτοι γε πάνθ' appendix Francfurtana.

13. τοῖς deest Harl.

14. ὑμετέροις] ἡμ. Paris. quintus. Aug. secundus.

15. ἔλαττον] γρ. ἐλάττονα Pariss. secundus, quintus, octauus, Augg. primus, secundus. Aldina Taylori, Harl. ἐλάττον (cum apostropho et penacute) Aug. tertius, Harris. et Bauar. ἐλάττω Weimar. P. Manut. sed index eius vulgatam dat. Appendix Francfurtana triplicem exhibet lectionem, ἐλάττω, et ἐλάττονα, et ἐλάττον cum apostropho.

Ibid. ἐσιν abest ab Aldina et ed. Wolfii. Sed habet appendix Francfurtana, et exemplum Lessingianum.

17. δὲ] οὐ Aug. tertius.

Ibid. πέμπτον abest a Pariss. quinto et octauo, Augg. primo et secundo, ab edd. Aldi et Felician. Aut πολλοστὸν aut πέμπτον redundare censet Wolf in farragine. qui πέμπτον e sua editione exterminauit. contra μέρος omittit appendix Francfurtana.

voc.

voc. πέμπτον ſeruans. Ad πολλοξὸν addit Aldina Taylori πέμπτον.

117. 18. ἐκ βραχέος λόγε ῥᾴδιον δεῖξαι] ſic etiam codex Obſopoei. Aldina Taylori, Harriſ. Harley. ἐκ βραχέων ῥημάτων ῥᾴδιον δεῖξαι Aldus, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

19. καὶ μεθώνην omittit Ariſtides p. 230. item καὶ δύο v. 20.

22. ὠκίσθησαν] ᾠκήθησαν Aldina Taylori, Harriſ. Pariſſ. ſecundus, quintus, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. appendix Francfurtana. In Augg. primo et ſecundo verba ſic ſunt ſtructa. ᾠκήθησαν προσελθόντα εἶναι ῥᾴδιον εἰπεῖν. Dionyſius p. 195. ſic recitat mendoſe. ὥς γ' εἰ μηδεπώποτε ὠκίσθησαν ῥᾴδιον ἦν προελθόντα εἰπεῖν. Strabo dat ἐπελθόντα.

24. ἔθνος τοσοῦτον] inuertit Dionyſius.

25. τὰς πόλεις καὶ τὰς πολιτείας] τὰς πολιτείας καὶ τὰς πόλεις Augg. primus et ſecundus. Dionyſius p. 196. verba tria τὰς πόλεις καὶ omittit. Aldina Taylori dat ἐχὶ τὰς πολιτείας αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις ἀφήρηται. et ita fere Harl. niſi quod pro ἀφήρηται dat ἀνήρηται.

26. παρήρηται] ἐπανήρηται Pariſ. quintus. περιήρηται Aug. ſecundus. ἀφήρηται Felic. Harpocr. v. ἔθνος. Dionyſ. Sed index Felic. et appendix Francfurtana dant vulgatam. Wolf mauult ἀφήρηνται in plurali.

Ibid. τετραδαρχίας] τετραρχ. Dionyſ.

Ibid. κατέσησε] καθέσανεν Dionyſ. omittens verba παρ' αὐτοῖς.

pen. δελεύσωσιν] δελεύσωσιν Harley. Pariſ. octauus, Aug. tertius.

118. 3. τοῖς ἔργοις δὲ ἃ ποιεῖ] τοῖς δ' ἔργοις οὐ ποιεῖ Aldina Tayl. Dionyſ. Augg. primus et tertius. Bauaricus, appendix Francfurtana.

118. 4.

118. 4. ἐφ' ἑλλήσποντον] ἐπελλήσποντον sic, tanquam vna vox esset, Aug. primus, qui vniuerse raros exhibebat spiritus. Ergo ille voc. ἑλλήσποντος cum leni pronunciabat.

5. τηλικαύτην πόλιν] inuertit Harrison.

6. ἐν abest ab Aug. secundo.

Ibid. ἐπεβέλευσε] μετεβέλευσε Aug. secundus.

7. ἔϑ' ἡ ἑλκὰς] verba haec absunt ab ed. P. Manutii. χωρεῖ τὴν πλευνεξίαν Dionys.

9. verba καὶ ἀκόντες et v. 10. πρὸς ἀλλήλες omittit Aristides h. l. citans *Artis* p. 270. omittit quoque appendix Francfurtana verba πρὸς ἀλλήλες.

12. τήμερον] σήμερον Aug. secundus.

13. δυνάμεθα] ἐδυνάμεθα appendix Francfurt.

14. βοηθείας καὶ φιλίας] φιλίας καὶ βοηθείας Harley.

16. ὃν ἄλλος] ὃς ἄλλως Aug. secundus non mala quidem sententia, sed ab hoc loco aliena. ἄλλως habet etiam Harley.

18. ὅπως] ὅπερ idem.

19. καταβολὴ] μεταβολὴ Aristides Artis p. 186.

20. ἤ τινος ἄλλε] ἢ ἄλλε τινὸς Aristides, Aug. primus et secundus, et Harley.

Ibid. πόῤῥω abest ab Aug. primo.

22. ὅτι abest ab Aug. tertio.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Paris. quintus, Aug. primus.

Ibid. ἔπασχον κακῶς οἱ ἕλληνες Harris.

26. τις ab Aug. primo abest.

Ibid. ἐν] ἐπὶ Paris. quintus. non male, et nescio, an melius etiam. Aldina Taylori item.

27. μὲν τοῦτο] μέντοι καὶ τοῦτο Aug. sec. μέντοι τοῦτο appendix Francfurtana et Harrison.

pen. ἄξιος] fort. melius ἄξιον. App. Francfurt.

Ibid. μέμψεως εἶναι] inuertit Aug. secundus.

vlt. κληρονόμος] κληρονομίαν Harley.

118. vlt. ὧν] ὧν Aug. primus.

119. 1. ἐκ εἶναι λέγειν] ἐκ ἐνεῖναι λ. Aug. primus, Aldina Taylori. ἐκ ἐνὸν εἶναι λ. Aug. secundus.

Ibid. ἢ abeſt ab Aug. ſecundo.

3. πολλῆς abeſt ab Harriſon.

5. νῦν ἐχ ἔτως] ita etiam dant Harriſon. et Harl. νῦν ἔτως, ſine ἐχ ed. Wolf.

6. ὄντος deeſt Harley.

7. βαρβάρες Harley.

8. ὅθεν abeſt ab Aug. primo.

11. πόλεις ἀνηρηκέναι] mediam interſerunt vocem ἑλληνίδας Pariſ. octauus, Augg. primus et ſecundus, Harriſon. et Harley.

15. τἄτες abeſt ab ed. P. Manutii et ab appendice Francfurtana.

17. ἡμᾶς] ὑμᾶς Harriſ.

Ibid. καὶ ſecundum abeſt ab Aug. ſecundo.

19. ὄντινα] ſimplex ὃν dat appendix Francfurt.

21. τῶν ante ἐρετριέων] τὸν Aug. primus.

22. τύραννον Φιλιτίδην] inuertunt ordinem Aldus et P. Manutius et ed. Wolfii. Sed append. Francfurtana, cum Harriſon. et Harley. vulgatum ſeruat. Φιλιτείδην Aug. primus. conf. p. 126. 3.

23. οἱ abeſt ab Aug. tertio.

24. ὄνπερ] ὥσπερ Pariſ. octauus, Aug. primus. Harley. Aldina Taylori.

25. poſt εὐχόμενοι addunt μὲν Pariſſ. quintus et octauus, Aug. primus, Bauaricus, et Harriſon.

27. ὑπ' αὐτᾶ] abſunt ab Aug. primo et Harley.

120. 4. poſt ὄντας addit index Lambini ἡμῶν, et ſic interpunctum dat h. l. συμμάχες ὄντας ἡμῶν; ἐχ ἡμῶν. ἐῶ τἄλλα. ἀλλὰ — idem χερῤῥόνησον dat pro χερῤῥονήσε.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecund. et Harriſon.

120. 5.

120. 5. ἔχει abeſt ab appendice Francfurt. πόλιν ἔχει Harriſon.

7. πρὸς τὰς πλησίας Aldina Taylori.

8. ἀποβλέπομεν] βλέπομεν ſimplex dant Bauaricus, Pariſſ. tertius et quintus, Aug. tertius, Aldus, P. Manut.

Ibid. φανερῶς abeſt ab Aug. ſecundo.

9. ἀδικῆντος] ἀδικῆντι Augg. primus et ſecundus.

11. ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστῳ] καθ' ἕνα ἡμῶν ἕκαστον Pariſ. octauus. καθ' ἕνα ἡμῶν ἑκάστῳ Aug. primus, Aldus, et index Aldinus, qui videtur vulgatam exhibere voluiſſe. et Felicianea. καθ' ἑνὸς ἡμ. ἑκάστῳ app. Francfurt. et Harriſon. καθ' ἕνα — ἕκαστον Harley. καθ' ἑνὸς ὑμῶν ἑκάστου (ſic, cum terminatione accuſatiui, ſed cum accentu genitiui) Aldina Taylori.

Ibid. τὶ ποιήσειν] omittunt pronomen, quod iam praeceſſit, Augg. primus et ſecundus, item Aldus. γένηται τούτων ποιήσειν Ald. Tayl.

12. τουτωνὶ] τούτων Aug. ſecundus, et Harriſon.

14. ἦν δὴ τῷ τότε, ἄνδρες ἀθ. ἦν ἐν ταῖς διανοίαις Ald. Tayl.

17. ἐλευθέραν] ἐλευθέρως Aug. ſecundus.

18. ἐδεμιᾶς] abeſt ab Ariſtide p. 188.

Ibid. ἡττῶντο Aldina Taylori.

20. πεποίηκε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα] πεποίηκεν ἅπαντα τὰ τῶν ἑλλήνων πρ. Pariſ. quintus, Aug. primus. πεποίηκεν ἅπαντα τῶν ἑλλ. πρ. Aldina Taylori. πεποίηκε πάντα πράγματα Ariſtides.

21. ἀλλ' ὅτι τὰς] ἀλλὰ τὰς Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus, Harriſ. et Harl.

22. ἢ καὶ διαφθείρειν] copulatiuam καὶ omittunt Aldina Tayl. Augg. primus et ſecundus, item Ariſtides, qui etiam ἀεὶ omittit.

25. τοῦτον] τοῦτο Aug. tertius, quod etiam non ſpernendum.

120. 26. ἐδεμία ἦν] inuertit appendix Francfurtana.

vlt. πάντα omittit index Lambini. πάντων Harl.

121. 3. πρὸς τὲς βαρβάρες καὶ τὲς τυράννες] πρὸς τὲς τυράννες καὶ βαρβάρες Aug. primus. πρὸς τὲς τυράννες καὶ τὲς βαρβάρες appendix Francfurt. Harrison. et Harley. Bauar. et Aug. tertius.

4. ὅλως τῶν τοιέτων] ὅλως τὲς τῶν τ. Aldus. Sed in exemplo Lessingiano τὲς cancellatum est.

5. ἐκπέπραται] ἐκπέπρακται app. Francfurt.

10. ἤρτηται] εἴρηται Aug. secundus.

11. ἐπεὶ τριῆρεις] ἐπεὶ καὶ τριήρεις Aug. tertius, Weimaranus, P. Manutius, appendix Francfurtana, sine γε haec quidem.

12. πρόσοδοι] πρόσοδος Pariss. secundus et octauus, Harley. Aug. secundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. κατασκευῆς] παρασκευῆς Pariss. quintus et octauus. Augg. primus et secundus, Harley. Aldina Taylori.

13. κρίνοι] κρίναι Aug. primus.

14. ἅπαντα] ἅπασι Pariss. secundus et octauus, Aug. primus, Harley.

15. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα] ἀλλὰ ταῦτα πάντα Aug. primus.

16. ἀνόνητα] ἀνόητα Aug. secundus.

18. τὰ δ' ἐν] ἀδ' ἐν Aldina Tayl. quae etiam versu proximo 19. dat ὅτι πάντα τἀναντία.

Ibid. ἄνω] ἄνωθεν Pariss. tertius, quintus, octauus, Bauaricus, Augg. primus et secundus, Aldus, P. Manutius.

20. λέγων] λέγω Aristides T. p. 190.

21. ὑμετέρων] ἡμ. Pariss. quintus, Aldus, Felic. Aristides. τῶν ὑμετέρων προγόνων Harriss.

24. ὑπομνήματα] ὑποδείγματα Aldus, index P. Man. ed. Wolfii, sed appendix Francfurt. cum Harriss. et Harl.

et Harl. vulgatam dat. in indice Felic. eſt ὑποδείγματα καὶ παραδείγματα.

121. 27. ἄρθμιος] ἀρίθμιος Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. et ſic quoque poſt. pen. τῶν] τᾷ Aug. primus, qui hac in re fere ſemper ſibi conſtat, vt, in locis ſimilibus, eundem articulum iteret, qui mos videtur demoſthenicus fuiſſe.

122. 1. προσγέγραπται] προσγέγραπτο Aldina Taylori. γέγραπται ſimplex Aug. primus. γέγραπται δ' ἦν ταῦτα ἐγένοντο. Harley.

Ibid. τᾶτ'] ταῦτ' Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, vtrumque dat Bauar. δι' ἣν αἰτίαν ἐγίνετο Aug. ſecundus. δι' ἣν ταῦτα γέγονεν. Aldina Taylori.

Ibid. ὅτι τὸν χρυσὸν] ὅτι καὶ χρυσὸν P. Manut. ὅτι τὸν χρυσὸν τῶν (ſic) ἐκ τῶν μήδων Bauaricus. ὅτι καὶ τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν μ. appendix Francfurt.

2. εἰς πελοπόνησον] εἰς πελοπόννησον Aldus. εἰς τὸν πελοπόννησον P. Manut. vnde nata eſt haec animaduerſio Wolfii, praeſtare τὴν addi, quam τὸν, ſi articulus addendus ſit.

Ibid. οὐκ ἀθήναζε videtur a manu ſecunda in Harriſon.

4. δὴ] δεῖ Aug. primus. δὲ Aug. ſecundus.

Ibid. πρὸς διὸς] omittit append. Francfurt. et Harriſon.

Ibid. καὶ θεωρεῖτε abſunt ab Augg. primo et ſec.

5. τῶν τότε ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων τῶν τότε Augg. primus et ſecundus. pro τῶν τότε ἀθηναίων Harley. dat τῶν ἀγαθῶν.

7. Ἄρθμιον] Ἀρίθμιον Harley.

9. Πελοπόνησον Harley. εἰς Πελοπόννησον χρυσίον ἤγαγεν Harriſ.

Ibid. αὑτῶν] αὐτὸν Aug. ſecundus.

10. ἀνέγραψαν] ἐνέγρ. Pariſ. quintus. ἐνέγραψεν Aldina Taylori.

122. 11. ἄναξ abeſt ab Harriſ.

Ibid. ἢν ἂν οὕτωσί τις] ἢν οὑτωσί τις ἂν Aug. primus. ἢν ἂν ἔτωσί τις ἂν Harley.

15. ἂν μὴ διδῷ δίκας] γρ. ἄν τις μὴ διδῷ δίκας index Lambini. ſic reperit Taylor in Harl. δίκας abeſt ab Aug. primo. In exemplo Leſſingiano eſt γρ. ἐ φόνε δικάσασθαι.

16. ἦν] ἢ Augg. primus, ſecundus, item Bauar. Aldina Taylori et app. Francf.

17. δὴ] δὲ Aug. ſecundus. δεῖ Aug. tertius.

21. ἢ] καὶ Aldina Taylori, Augg. primus et ſec. appendix Francfurtana.

22. ἐκόλαζον δ' ἔτω] ἐκόλαζον ἔτως (ſine δὲ) Aug. ſecundus. ἐκολάζοντο δ' ἔτω appendix Francfurt.

23. ἂν omittit appendix Francfurt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ſηλίτας] ſήλας Harriſ.

26. loco ſecundi ἐ dat appendix Francfurtana ὡς.

vlt. καὶ primum abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Harriſon.

123. 1. ἅπαντες] καὶ πάντες Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Tayl. Augg. primus et ſecundus, Harley. καὶ ἅπαντας Bauar.

2. ἔγωγε etc.] verba ſic conſtructa dat Aug. primus. ἔγωγε πολλῆς σπουδῆς (ſine καὶ, quod etiam ab Aug. ſecundo abeſt) τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι καὶ βελτίης ἀγαθῆς. et ita omnino etiam Harley. v. ſtatim ad v. 3.

3. προσδεῖσθαι] poſt hoc vocabulum addit Aldina poſterior καὶ μόνης ἀγαθῆς, tametſi iam verſu ſuperiori exhibuiſſet καὶ βελτίης ἀγαθῆς, vnde iſta deprauata et vitio iterata ſunt. Sed Weimaranus corrector ea induxit. Aldina prior quoque nihil horum habet, ſed cum vulgata h. l. conſentit.

123. 4. ὀργιεῖσθε] ὀργίζεσθε Aug. primus, Pariſ. quintus, Harley. Verba poſt hoc vocabulum omnia inſequentia hoc toto verſu abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, ab Aug. ſecundo. In Bauarico ſic erat ὀργιεῖσθαι. Rubrica. ἐκ τῆ γραμματείε ἀνάγνωσις. caetera aberant. in margine adſcripta ἐκ τῆ γραμματείε ἀναγινώσκει. in tertia perſona ſingularis. et paulo inferius γραμματείε ἀνάγνωσις. Ab appendice Francfurtana abſunt verba haec. ἐκ τῆ γραμματείε ἀναγίνωσκε. Exemplum Leſſingianum verba ἀνάγνωσις γραμματείου addit, quae deſunt Aldinae. Vocabula ἐκ τῆ γραμματείε ἀναγινώσκετε (ſic), quaſi ſecunda perſona pluralis eſſet, in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata. In Aug. tertio verba haec, vt titulus, rubrica erant.

Ibid. ἀναγίνωσκε] ἀναγινώσκετε Aldus.

Ibid. ἀνάγνωσις γραμματείε abeſt ab Aldino, ſed in Harley. reperitur.

5. τις deeſt Harriſon.

Ibid. παραμυθεῖσθαι βελομένων τὴν πόλιν] παραμυθεῖσθαι τὴν πόλιν βελομένων Aug. primus, et Harl.

7. τοιῦτος] τηλικοῦτος Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. οἷοι] ad hoc voc. e meis libris nihil annotaui. Wolf tamen in farragine teſtatur, eos libros, qui τηλικοῦτος dent, item dare ἡλίκοι. conuenit quidem. τηλικοῦτος reperit Tayl. in Harl.

9. ἐδεὶς] γρ. ἐδὲν Pariſſ. ſecundus et ſeptimus, Aug. tertius. Aldus. vtrumque dat Bauar. vulgatam Aldina Taylori.

13. κεκινῆσθαι] κεκινεῖσθαι Ald. P. Manut. κεκανίσθαι appendix Francfurt.

14. ὑποδεδωκέναι] ἐπιδεδ. Pariſſ. quintus et octauus. Aldina Taylori. Bauar. Augg. primus, ſecundus, tertius, codex Obſopoei, (rectius, ipſo iudice) Felicianus, P. Manutius, margo Aldinae Leſſingianae, liber

Weimaranus. Probat id quoque Wolf in annotatt. et in editione ſua exhibuit. appendix autem Francfurtana vulgatam dat.

123. 15. ἄλλες abeſt ab Augg. primo et ſecundo et Aldina Tayl.

Ibid. ἕλληνας abeſt ab Harriſon. Aug. tertio, et a Bauarici texto, ſed in margine ſcriptum eſt cum γρ. abeſt item ab appendice Francfurtana et Aldina Taylori.

17. στρατεύεσθαι καὶ τὸν τὸν χρόνον] verba haec abſunt ab Aug. tertio. ſed ab illo codice, praeſertim in extremis eius, hoc eſt Philippica tertia et quarta, et orat. ad Philippi literas, multa ſunt a feſtinante librario omiſſa. quos eius lapſus mihi duxi tacendos potius, quam proferendos, atque notandos. deſunt tamen etiam Bauarico eadem verba, et in Aldina Taylori punctis ſunt ſubnotata.

Ibid. ἐμβαλόντας καὶ] ἐμβαλόντας ἂν καὶ Augg. primus et ſecundus. Harl. ed. P. Manutii. appendix Francfurtana. εἰσβαλόντας Aldina Taylori.

19. πολιτικοῖς] πεζικοῖς appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

20. ἔτω δ' ἀρχαίως] ἔτω δὴ ἀρχ. Aug. ſecundus.

Ibid. πολιτικῶς] καὶ πολιτικῶς Pariſ. quintus.

22. προφανῆ] ſic Weimaranus corrigit vitioſum προσφανῆ Aldinae. καὶ ante hoc vocabulum προφ. abeſt ab ed. P. Man.

23. νυνὶ] νῦν Pariſſ. quintus et octauus.

24. ἐδ' ἐκ μάχης] ἐδὲ μάχης Aug. primus, Bauar. Harl.

26. ἄγειν καὶ βαδίζονθ' ὅποι Aldina Taylori.

pen. ἐξηρτῆσθαι] ἐξηρτύσθαι Augg. primus, ſecundus, tertius, Harley. et ſic coniecit quoque Wolf.

Ibid. τέτοις] τέτες app. Francf.

vlt. κρατῶν abeſt ab Aug. tertio, Bauarico, Aldino, ed. Wolfii. ſed addit Weimaranus, et appendix Franc-

Francfurtan. item Harrifon. Harley. et margo Leffingian.

123. vlt. καὶ τεταραγμένες abfunt a Pariff. fecundo et tertio, Aug. tertio, Bauarico et Aldino. fed addit Harrif. Harl. et margo Aldinae Leffingianae.

124. 1. ἐμπέσῃ Harrif.

2. ἐξίῃ] ἐξήει Aug. primus.

3. ἐδὲν διαφέρει] ἐδὲν αὐτῷ διαφέρει. Parif. octauus, Harrif. Harley. Augg. primus et fecundus, Weimaranus, P. Manut. appendix Francfurtana, margo Aldinae Leffingianae. ἐδὲν διαφέρειν αὐτῷ Aldina Taylori.

4. ὥρα] χώρα Aug. primus.

Ibid. μέντοι] μὲν δὴ Weimaranus, P. Manutius.

5. πάντας] πάντες Harley.

Ibid. δεῖ abeft ab Aug. primo et indice Pauli M.

Ibid. προέσθαι] προσέσθαι codex Obfopoei, quod probat Wolf in farragine. προσδέχεσθαι Pariff. quintus et octauus, Harley. Weimaranus. λογιζομένες ἃ δεῖ προσδέχεσθαι. Augg. primus et fecundus, item index P. Manutii. ἃ δεῖ προέσθαι index Aldi. et Harrif. In margine Aldinae Leffingianae et Aldinae Tayloranae fic eft. γρ. εἰδότας καὶ λογιζομένες ἃ δεῖ προσδέχεσθαι τὸν πόλεμον. In appendice Francfurtana haec leguntur [ἃ δεῖ πως δέχεσθαι (vel μὴ προέσθαι) τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν. vbi etiam loco fimplicis δέχεσθαι reperias προσδέχεσθαι.]

6. μηδ'] ἐδ' Augg. primus et fecundus, Harl. Harrif. index P. Manutii. vtrumque dat Bauaricus.

7. πρὸς λακεδαιμονίες] πρὸς τὲς λακεδ. Harl. Aug. primus. appendix Francf.

8. pro ἐκ πλείςε eft in appendice Francfurtana πόῤῥωθεν.

9. ὅπως] ἕτως Aug. fecundus.

124. 10. κινήσεται] κινήσηται Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus. vtrumque hoc dat Bauaricus. κινηθήσεσθε Aug. ſecundus. voluit ſine dubio κινηθήσεται. In app. Francf. eſt κινήσετε.

Ibid. συμπλακέντας] συμπλεκέντας Aug. prim.

11. πόλεμον πολλὰ] πόλεμον ἄλλα πολλὰ appendix Francfurt.

12. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. quintus, Augg. primus, ſecundus et tertius, Aldus, P. Manut. ſed Harley. dat ἡμῖν.

14. ἧς omittit appendix Francf.

15. καὶ ἄλλα Aldina Taylori.

Ibid. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus.

16. δεῖ ταῦτα] ταῦτα χρὴ Pariſ. octauus, Augg primus et ſecundus, et Harl.

17. τὲ, πολέμε. ἀλλὰ] τὲ πολέμε χρὴ. ἀλλὰ Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori, et Harriſ.

18. διανοίᾳ τὲς] διανοίᾳ, καὶ τῷ τὲς Weimaranus, appendix Francfurt. et editio P. Manutii, vnde repetiit index Lambini.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus. Bauar.

19. μισῆσαι] μισεῖσθαι Pariſ. quintus. μισεῖν append. Francf.

20. ἔνεστι] ἐστὶν Aug. ſecundus.

Ibid. ἔξω deeſt Harriſ.

22. ὃ] ἃ vel ἅ (nam ſpiritus aberat) Aug. prim

23. ἀδὲ βέλεσθε abſunt ab Aug. primo.

26. ἐλαύνῃ] ἐλαύνοι Aug. tertius. ἐλαύνει Aug primus, et Bauaricus, item Harl.

27. σκώμματος, ἥστινος ἂν τύχητε αἰτίας] σκώμματος ἕνεχ' ἥστινος τύχητε αἰτίας Felicianus, P Manut. probante Wolfio. τύχῃ αἰτίας Aug. tert. ἥστινος ἕνεκα τύχητε Harriſ. τύχητε ἕνεκα αἰτίας Pariſſ quintus et octauus, Harley. Augg. primus et ſecundus. Weimaranus. σκώμματος ἢ ἥστινος ἂν τ. α. in de

dex Lambini. In appendice Francfurtana haec leguntur [σκώμματος, ἥστινος ἂν τύχητε. hic alii ἕνεκα non σκώμματος, sed τύχητε voci subiiciunt.] Emendator exempli Aldini, quod in potestate Lessingii V. C. nunc est, dedit σκώμματος, ἢ ἥστινος ἂν τύχητε ἕνεκα αἰτίας.

124. vlt. τοιῦτοι λέγειν, λέγειν κελ. Harris.

125. 1. ἐχὶ τοῦτό πω δεινὸν] ἐχί πω τοῦτο δεινὸν Aug. primus.

2. καὶ in Aldina Taylori punctis subnotatum est.

3. ἐδώκατε Harrison.

4. ὑμῶν] ἡμῶν Harley.

6. ἀκροᾶσθαι] ἀκοὴν Paris. quintus et octauus. Augg. primus et secundus, Harley. Aldina Taylori.

8. φρονοῦντες abest ab Aug. tertio, qui sic dat τινὲς μὲν τὰ Φιλίππε καὶ in texto, et in margine τινὲς μὲν Φίλιππον καὶ πάνυ ὑπηρ. quae lectio possit probari, si legatur τινὲς μὲν Φιλίππε (aut τοῦ Φιλίππε) vt subaudiatur ἦσαν. vt statim sequitur τοῦ βελτίσε. et sic est in appendice Francfurtana.

9. τινὲς δὲ τοῦ βελτίσε] τινὲς δὲ ὑπὲρ τοῦ βελτ. Felicianea, quod Wolf probat in farragine. vtrumque, et ὑπὲρ, et τοῦ, omittit appendix Francfurtana. ὑπὲρ abest etiam ab Harrison.

Ibid. δεδεύσεσιν] δεδεύσωσιν Paris. quintus et octauus. Augg. primus et secundus, Aldus, P. Man.

10. δὴ] δὲ Aldus, Felic. πότερον δὴ Ald. Tayl.

Ibid. ἀπώλεσαν] ἐξαπώλεσαν Aug. tertius.

11. παρέδοσαν] προέδοσαν Augg. prim. et secund.

12. ἀπώλετο] sic etiam in texto Aug. tertii est. verum margo dat ab eadem manu ἐξαπώλετο.

15. καὶ abest ab Aug. tertio.

16. ὀλυνθίων] ἀθηναίων Aldina Taylori.

Ibid. ἃ τοίνυν deest Harrison.

17. τοῦτο omittit appendix Francfurtana.

125. 17. πάντα abeſt ab Aug. tertio. πάντα τὰ κακὰ exhibet Harley.

Ibid. εἰργάσατο] ἠργ. Paul. Manut.

18. γε abeſt ab Augg. primo et ſecundo.

Ibid. πλεταρχε] τῷ πλεταρχε Aldus, P. Manut. ed. Wolfii, ſed omittit articulum Harl. appendix Francfurtana, et Aldina Taylori.

19. ξένων] ἔξω Aldina Taylori.

Ibid. εἶχε καὶ τὴν πόλιν Harriſ.

20. οἱ μὲν] καὶ οἱ μὲν index Lambini.

21. ἀκέοντες δὲ τέτων] abeſt hoc δὲ ab ed. Aldi et P. Manut. Sed fuit in codice Obſopoei. Reſtituit etiam Wolf in Annotatt. et addidit annotator in Aldina Taylori.

22. μᾶλλον δὲ πάντα] μᾶλλον δὲ τὰ πάντα Pariſſ. quintus et octauus. Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori, et Harley.

24. καὶ γάρ τοι] Fort. τοι γάρ τοι app. Francf.

25. καὶ Φίλος abſunt ab Augg. primo et ſecundo, et Harley.

126. 3. Φιλιτείδης] Φιλισίδης Aug. primus (et ſic poſt quoque) Bauar. Aug. tertius. conf. p. 119. 22.

4. Ἀγαπαῖος] ἀγασσαίοις Harriſ. (ſic)

6. ἄνθρωπος] ἀνὴρ Aug. ſecundus.

7. ὑμῖν] ἡμῖν P. Manut.

9. περεπηλακίζετο] περπηλ. Aug. primus.

Ibid. ὑπὸ] παρὰ Aug. ſecundus.

Ibid. τῷ ſecundum abeſt ab Aug. ſecundo, et in Aldina Taylori ſubnotatum eſt. verba τῷ τῶν ἱππέων abſunt ab appendice Francfurtana.

10. πολλὰ μὲν ἂν εἴη Aldina Taylori.

11. ὡς deeſt Harley.

13. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Aug. primus. Harley. Ald. Taylor.

126. 14.

126. 14. *παρ' αὐτῷ* Aldina Taylori.

17. *ἀποτυμπανίσαι* etiam in Bauarici texto eſt, ſed margo dat *καὶ τυπανίσαι*.

20. *ὁπόσης*] *ἃ* Aug. ſecundus. *ὁπόσα* Harriſ.

Ibid. *ἠβέλοντο*] *ἐβέλοντο* Aug. ſecundus, margo Ald. Leſſing. et Taylor. *ἐβέλετο* Aldus. vtramque varietatem annotauit etiam appendix Francfurtana.

21. *κατεσκευάζοντο*] *παρεσκ.* Aug. ſecundus.

23. *ἔπαθε*] *πέπονθε* Aug. ſecundus.

Ibid. *μεμνημένος*] *μεμνημένοι* Bauar.

24. *διέκειντο ὥστε*] *διέκειντο τῷ Φόβῳ, ὥστε* margo Ald. Leſſing. Harriſ. Harley. Augg. primus et ſecundus. *διέκειτο* (in ſingulari) Aldina Taylori.

25. *πρότερος ἐτόλμησέν τις τοιάτε* Aldina Tayl.

26. *διασκευασάμενοι*] *διασκεψάμενοι* Pariſ. quint.

27. *προσῆεσαν*] *προσίεσαν* Aug. tertius.

Ibid. *δὲ* omittit appendix Francfurtana.

Ibid. *ἠμύνοντο*] *ἠμύναντο* Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

pen. *προσδίδοσαν*] *προεδίδοσαν* Augg. primus et ſecundus. *προΐδοσαν* Aldina Taylori.

Ibid. *τῆς δὲ πόλεως ἔτως*] *τῆς πόλεως δ' ἔτως* Augg. primus et ſecundus. item appendix Francfurtana et Aldina Taylori.

127. 2. *ἑτοίμως ὁτοιῦν ποιεῖν ὄντας*] *ἑτοίμως ὄντας ὁτιῦν ποιεῖν.* Aldus. P. Manut. ed. Wolfii. ſed appendix Francfurtana vulgatum dat ordinem. *ἑτοίμως ποιεῖν ὁτοιῦν ὄντας* Harriſon. *ὁτοιῦν ἑτοίμως ποιεῖν ὄντας* Harley.

4. *δικαίως*] *καὶ δικαίως* codex Obſopoei. Sed in Harl. *καὶ* ante *δικαίως* deeſt.

5. *ἀνθεστήκει*] *ἀνθέστηκε* Pariſ. quintus.

6. *τί ἦν ποτ' αἴτιον*] *τί ἦν τὸ αἴτιον* Aldina Taylori, Augg. primus et ſecundus. plane abeſt et *ποτ'* et *τὸ* ab Harley.

127. 6.

127. 6. τῦ] τὸ Augg. primus, ſecundus et tertius. Bauar. Harriſon. Aldina Taylori.

7. ὠρείτας] ὠρίτας Aug. tertius.

8. λέγοντας] λέγον Harley.

9. ἑαυτῶν] αὐτῶν P. Manut. et Harley.

Ibid. poſt ὑμῖν addunt νῦν Pariſ. ſecundus et margo Bauarici. ἐστιν addit Harley. Pariſ. quintus et Aldina Taylori (ſine νῦν). vtrumque, hoc eſt νῦν ἐστιν, Pariſ. ſecundus et Aug. primus.

11. ᾐδὲν εἰπεῖν] εἰπεῖν ᾐδὲν Harriſ. Harl.

12. σωθήσεται] σωθήσονται appendix Francfurt.

13. εἰσφέρειν] οἱ μὲν εἰσφέρειν index Lambini.

14. ᾐδὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν] ſic diſtinguit et reformat index Lambini ᾐδὲν. οἱ μὲν δεῖν ἔφασαν πολεμεῖν. poſſit quoque diſtinctio probari, quam Aldina Taylori dat. οἱ δ' ᾐδὲν δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν δεῖν καὶ μὴ πιστεύειν.

16. τρόπον οἶμαι] inuertunt Harriſ. Harl. et appendix Francfurtana. πάντα ſubnotatum eſt punctis in Aldina Taylori.

Ibid. καθ' ἕκαστα] καθ' ἕκαστον. Aug. primus, Aldina Taylori, et Harley.

17. ἤδη abeſt ab appendice Francfurt. et Harriſ.

18. poſt ταῦτ' ἔλεγον addunt καὶ ἐλύπεν ᾐδὲν Pariſ. tertius, Augg. primus et ſecundus, appendix Francfurtana, Harriſ. Harl.

19. poſt σωθήσεσθαι addunt προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι Augg. primus, ſecundus, tertius. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. codex Obſopoei. habet idem additamentum margo quoque libri Weimarani. probat item Wolf, citans οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι, vti etiam exhibent Harriſ. et Harley. niſi quod οἷς Harleyano deeſt.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

127. 20. ἔτε vtrumque ſic eſt in Bauarico exaratum, vt ſuper τ eſſet δ ſcriptum, quo ſignificaretur; in aliis codd. legi ἐδὲ.

21. προίεντο] προεῖντο Augg. primus et ſecundus. πρόεντο appendix Francfurtana. προσίεντο Bau. προίεντο ἑαυτὲς. Pariſ. quintus, Harl. προεῖντο ἑαυτὲς Aldina Taylori.

22. ὅλοις] ἄλλοις Harriſ.

23. Ἀπόλλω] Ἀπόλλωνα Harley.

Ibid. ἔγωγε] omittunt γε Augg. primus et ſecundus, et Harley.

Ibid. πάθητε ὑμᾶς] πάθοιτε ὑ. Bauar. πάθητε καὶ ὑμεῖς Wolf mauult in farragine, ſed in Harriſon. καὶ deeſt.

24. εἰδῆτε] γρ. ἴδητε Pariſ. ſecundus. margo Bauar. Aug. ſecundus.

Ibid. ἐκ λογισμὲ] λογιζόμενοι Augg. primus et ſecundus, Harriſ. Harley. ἐκλογιζόμενοι Pariſ. quintus.

Ibid. καὶ τὲς εἰς] tota haec ſententia vsque ad πόλιν v. 27. abeſt a Bauarico, et ne ſuppleta quidem eſt in margine.

27. ὑπάγεσι] ἐπάγεσι Aug. ſecundus. ἄγουσι ſimplex Aug. tertius.

Ibid. poſt γένοιτο addunt Harriſ. Aug. primus et ſecundus μὲν. Aldina Taylori ſic dat καίτοι μὴ γένοιντο μὲν τὰ πράγματα ἐν τέτῳ.

pen. γὰρ] δὲ Ariſtides T. p. 200.

Ibid. μυριάκις] πολλάκις Aug. ſecundus.

vlt. κολακεία.] κολακία Aug. primus.

128. 1. ὑμῶν λεγόντων] ὑμῶν αὐτῶν λεγόντων Pariſ. quintus. Aug. primus. Aldina Taylori. ὑμῶν λεγόντων αὐτῶν Harley.

Ibid. τινὰς] τινὰ Augg. primus et ſecundus. Harley. et emendator Leſſingianus.

2. καλήν γ'] καλὴν δ' Harriſ.

Ibid. νῦν omittit Ariſtides T. p. 202.

128. 2.

128. 2. ἀπειλήφασιν ὠρειτῶν] inuertit Aug. secundus et Aldina Taylori.

3. αὐτὲς] ἑαυτὲς Paris. quintus, septimus, Harley. Aristides. αὐτὲς (cum leni) Aldus, P. Manut.

4. ἐώθεν] ἐμίσεν Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana, Aristides, Harley. cuius margo vna vulgatam exhibet.

Ibid. γ'] δ' Pariſſ. quintus, septimus.

Ibid. ὁ ἑρετριέων] ὁ τῶν ἑρετριέων Pariſſ. quintus, septimus, Augg. primus et secundus. Aldina Taylori.

5. τὲς ὑμετέρες μὲν πρέσβεις ἀπήλασε] τοὺς μὲν ἡμετέρες πρ. ἀπ. Augg. primus et secundus. item Harley. μὲν omittit Aristides.

Ibid. ἀπήλασε] ἀπήλασαν Aristides.

6. ἐνέδωκεν] ἔδωκεν ſimplex Aug. tertius. pro ἐνέδωκεν αὐτὸν dat Aristides ἐνέδωκαν ἑαυτὲς.

Ibid. γε] τε Paris. tertius. Aristides dat καὶ δὴ δελεύσί γε μαστιγέμενοι. quae lectio, praeterquam quod contemnenda non est, etiam exquisita possit haberi.

7. ϛρεβλέμενοι] σφαττόμενοι Aug. primus. Aldina Tayl. appendix Francfurtana, exemplum Lessing. Aldinae.

Ibid. ἐφείσατο] ἐφείσαντο. Aug. secundus.

8. λασθένην] λασθένη Bauar. Harris.

10. ἐλπίζειν, κακῶς] ἐλπίζειν καὶ κακῶς Pariſſ. quintus et septimus. Augg. primus et secundus, Aldus, P. Manut. ed. Wolf. Sed appendix Francfurt. cum vulgata καὶ omittit.

Ibid. βελευομένες] βελομένες Aug. tertius. Aldina Taylori.

11. αὐτὲς abest a Paris. septimo.

12. τῶν primum abest ab Aug. tertio.

13. ἡγεῖσθαι πόλιν] inuertit Harley.

Ibid. μηδ' ἂν ὁτιῶν ἧ δεινὸν] μηδ' ὁτιῶν ἂν ἧ δεινὸν Aug. secundus. et sic quoque primus, et Aldina Taylori,

Taylori, nisi quod ab iis, vt et ab Harrif. et Harley. ἢ abest. vtramque hanc lectionem dat appendix quoque Francfurtana. ὁτιδὴν ἂν δεινὸν Harley.

128. 14. ἐκεῖνο] κἀκεῖνο Aug. primus, et Harl.

15. ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν] ὕστερον τε εἰπεῖν Aug. secundus, in Aldina Taylori punctis subnotatum est εἰπεῖν.

16. ἂν abest ab Augg. primo et secundo.

17. primum τὸ appendix Francfurtana omittit.

Ibid. verba καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι absunt ab Aug. sec.

18. προείδοντο] προείλοντο Paris. septimus.

19. πολλὰ φωνεῖς] πολλὰ ἂν φωνεῖς Aug. sec.

21. ἕως ἂν] ἕως γὰρ ἂν Aug. primus.

22. καὶ κυβερνήτην absunt ab ed. P. Manut.

23. πάντ' ἄνδρα ἐφεξῆς πρόθυμον εἶναι] πάντας ἑξῆς προθύμως εἶναι. Paris. septimus, Harley. Augg. primus et secundus, nisi quod hic ἐφεξῆς dat. Hermogenes Aldinus p. 264. 14. ed. Crisp. dat πάντα ἄνδρα ἑξῆς προθύμως εἶναι.

26. ἡμεῖς] ita et Harley. ὑμεῖς ed. Wolf.

pen. ποιῶμεν] ποιῶμεν Aug. primus, Harris.

vlt. ἴσως abest a Pariss. quinto et septimo, Aug. secundo et Bauar. append. Francf. Aldina Taylori.

129. 1. ἂν] ἐὰν Pariss. quintus et septimus.

Ibid. χειροτονήσητε] χειροτονήσατε Augg. primus et secundus. Aldina Taylori et Harley.

3. χρήμασι] καὶ χρήμασι. Aug. primus.

Ibid. καὶ στρατιώτας] καὶ τοῖς στρατ. Pariss. quintus et sept. loco καὶ est δὲ in Aug. secundo.

4. διαλεύειν δήπου] inuertit Aug. primus.

Ibid. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες Aldina Taylori.

5. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. quintus.

Ibid. γ' abest a Paris. quinto, appendice Francfurtana.

6. πάντα παρασκευασάμενοι] πάντα αὐτοὶ παρεσκευασμένοι. Harley. πάντα αὐτοὶ παρασκ. Paris.

ſeptimus, Augg. primus et ſecundus, Aldina Taylori.

129. 7. τοῖς ἕλλησι φανερὰ] φανερὰ τοῖς ἕλλησι Aug primus, Harl. Aug. ſecundus dat φανερὰν. quod ſi verum eſt, deeſt aliquid, e. c. τὴν ὑμετέραν προθυμίαν, aut παρασκευήν. Pro ἕλλεσι, quod in Aldino ſuo ſe ait reperiſſe Obſopoeus, emendat ἕλλησι, vt vulgatum eſt. ego vero hoc ipſum in Aldino meo reperi.

8. καὶ deeſt Harriſ.

Ibid. ταῦτα] ταυτὰ Aug. primus.

9. παντα χῆ] παντα χῇ Pariſ. tertius.

Ibid. εἰς Χίον, εἰς Ῥόδον Harriſon.

10. εἰς βασιλέα Harriſ.

12. ἐὰν] ἂν Harriſ.

Ibid. μὲν] μὴ Pariſ. tertius. Et ſic quoque legi in Aldino ſuo teſtatur Obſopoeus; affirmans, μὲν eſſe ſufficiendum. ego contra teſtor in Aldino meo μὲν legi

13. δέοι Harriſ.

15. ἄνδρα] ἄνδρες Aldina, vbi in Weimarano ab antiquiore manu annotatum reperi ἄνδρὸς, a iuniore γρ. ἄνδρα.

Ibid. συνεχώσης] συνεχώσει Harley.

18. πολύευκτος] πολύτευκτος Pariſſ. primus et octauus. πολύθευκτος Aldina poſterior. ſed veram lectionem dat Aldina prior, et Aldina Taylori.

Ibid. ὁ βέλτιστος etc.] Locum hunc ſic exhibet Aug. primus ὁ βέλτιστος, καὶ κλειτόμαχος, καὶ λυκέργος ἐκεῖνος, καὶ ἡγήσιππὸς, καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις. et ita omnino Harl. Verba καὶ κλειτόμαχος καὶ λυκέργος abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, item ab Harriſon. et a Bauarico, et Aug. tertio, et ab append. Francfurt. et in Aldina Taylori ſubnotata ſunt.

21. ἐπ' Ἀμβρακίας dat Aldina Taylori. et ἐς Πελοπόνν. Harriſon. et appendix Francfurt.

23. αὐτῶν] αὑτῶν cum aſpero Aldina, Bauaricus.

129. 23. ἐθέλοντας] ἐθελοντὰς Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſeptimus.

24. προεμένες] προϊεμένες Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus, Augg. primus et ſecundus. Aldina Taylori.

27. ἐ] ἐδὲ Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοῖς] τὸ mauult Obſopoeus, quod non intelligo.

130. 1. verba καὶ πρώτες ἃ χρὴ ποιῆντας τότε καὶ abſunt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Bauar. Aug. tertio et appendice Francfurt. pro verbis τότε καὶ τὲς ἄλλες dat Aldina Taylori τὲς δ' ἄλλες, qui omnes non τὲς ἄλλες, ſed τὲς δ' ἄλλες dant. Ab Aug. ſecundo et καὶ primum abeſt, et τότε καὶ. καὶ primum deeſt etiam ab Harriſon.

2. συνάγειν] hoc verbum, quod ab ed. Wolf. abeſt, etiam Harriſon. exhibet.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Ald. P. Manut. ſed Harriſ. ἡμῖν dat.

4. σώσειν] σώζειν Pariſ. tertius.

5. ἀποδράσεσθε] ita et Harriſon. et Harley. ἀποδράσεσθαι Aug. primus. ἀποδράσασθε Aug. ſecundus.

6. σώζωνται] σώζονται Aug. ſecundus. ἀγαπητὸν γὰρ αὐτοῖς σώζοιντο (ſic) Harriſ.

8. τὸ γέρας abſunt ab Auguſt. ſecundo. append. Francfurt. τὸ abeſt etiam ab Harriſon.

9. καὶ καλῶν abſunt ab Aug. ſecundo. κινδύνων τὸ γέρας.

Ibid. εἰ δ' ἃ βέλεται (ſic) Aldina Taylori.

10. ὃ] ἃ Pariſſ. quintus et octauus, Augg. primus et ſecundus.

Ibid. καθεδεῖται] καὶ δεῖται Aug. tertius.

Ibid. μηδὲν] ἐδὲν Pariſ. ſeptimus.

130. 11. αὐτὸς] ita et Harrif. et Harl. ἀντὶς (ſic) dat ed. Wolf.

Ibid. ποιήσῃ] ποιήσει Aug. primus. Bauar. app. Francfurtana.

Ibid. πρῶτον μὲν ἀδὲ μή ποθ' εὕρῃ] πρῶτον μὲν ἐ μή ποθ' εὑρήσει Aug. primus. In Pariſino quinto et Harley. item eſt εὑρήσει. et eodem tendit ὑβρίσει, quod in Aug. ſecundo eſt, qui ſic dat πρῶτον ἐ μή ποθ' ὑβρί σει. quod vitium natum eſt ex errore pronunciationis υ cum β, et η cum ι permutantis. Idem dat τὲς πο θήσοντας. Harrif. dat εὕροι. ἐ pro ἀδὲ, quod eſt in ed. Wolf. dat etiam Harley.

13. ἐ] μὴ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, ſe ptimus. Aldina Taylori. vulgata eſt in Bauarico a ſe cunda manu in margine adſcripta. nam a prima manu erat ὅσα βελόμεθα ſine negatione. ὅσα ἐ μὴ βελ Aug. tertius.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius.

Ibid. γενήσεται] γένηται Pariſſ. tertius et octa uus. Aug. primus, Harley.

Ibid. verba εἰ γὰρ ἦσαν ad ἀλλ' ἐκ εἰσὶν verſu 15 abſunt a Pariſino ſecundo, a Bauarico, ab Aug. tertio codice Obſopoei, ab appendice Francf.

14. εὕρηντ' ἂν] εὕροιντ' ἂν Pariſ. quintus. εὕρ ἂν Aug. ſecundus. εὕροιτ' ἂν [id eſt εὕροιτε] *reperiſſ tis eos dudum*, Harriſon.

Ibid. γε abeſt ab edd. Aldi et Felic. Sed addidi emendator Leſſingianus et Harriſon.

15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, Ald. P. Manus Sed Harrif. et Harl. ἡμᾶς dant.

16. ταῦτα] τοσαῦτα Aldina Taylori.

Ibid. οἴομαι] νομίζω Aug. primus, Harley.

17. ἂν τὰ πράγματα] ἂν πάντα τὰ πράγμα τα Harley. Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Augg primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldus, P. Manu

apperi

ppendix Francfurtana et Aldina Taylori omittunt ἂν, iusque loco dant πάντα. ἄν ποτε τὰ Harrison.

130. 18. τέτων τι βέλτιον] ita etiam Harley. τέτων βελτίω Paris. quintus. τέτων τι βελτίω Paris. secundus, Aug. tertius. Bauar. Felic. ἔχει τι τέτων βέλτιον Aldina Taylori, Aug. primus. Wolf coniecit, vt vulgatum est. et sic quoque est in appendice Francfurt. χοι Harris.

vlt. συνενέγκοι] συνενέγκαι Aug. primus, appendix Francfurt. Harris. Harley. Ald. Tayl.

Clausula haec erat in Bauarico κατὰ Φιλίππου Β. H | Δ | ΔΔΔ. (580) tum sequebatur κατὰ Φιλίππε Γ incipiens a verbis καὶ σπεδαῖα νομίζων, quae est in editis omnibus quarta. verumtamen huius orationis, in titulo *tertiae* appellatae, clausula haec erat κατὰ Φιλίππε Δ. In Augustano tertio haec legitur clausula F| Δ | ΔΔΔΔ κατὰ Φιλίππε δ. F| Δ | videantur haec sic distinguenda, vt tertiae philippicae versus 590. imputentur, quartae 550. verumtamen in fine Philippicae quartae rursus alia clausula legitur κατα Φ.λίππε F| HΔΔΔH. (638.) non concilio haec inter se.

Ad Philippicam quartam.

131. 1. Hermogenes p. 309. αἱ ταχεῖαι καὶ δι' ἐλαχίστου συμπλοκαί. οἷον· καὶ σπουδαῖα νομίζων — Aristides de D. C. p. 310. ἡ δὲ κατὰ περίοδον [scil. σύνθεσις] ἥτις ἐστὶ συντάξει κώλων καὶ κομμάτων εἰς διάνοιαν ἀπηρτισμένη φράσις. οἷον· καὶ σπεδαῖα νομίζων — Schol. Hermog. p. 384. ποιότητα πράγματος. οἷον ἐν ἐκείνῳ· καὶ σπεδαῖα ν. et paulo post συμπλέξας δὲ, οἷον· Καὶ σπ. ν. etc.

6. δυσκολώτατον] correxi δυσκολώτερον.

13. αἰεὶ et ἐστιν addidi.

132. 4. *μετὰ ταῦτα*] neſcio, qui fit, vt placere nolit. num *μέγα φρενῶν*. an *μεγαλαυχῶν*. an *μετὰ χαρᾶς*. an *μετὰ γαυρότητος*. an *μετὰ τάχος*.

7. *τὰ ἔργα*] Philippi facinora.

Ibid. *τὸς λόγος*] titulos iuris a nobis iactatos.

11. iuuat enim atrocitati orationis temperare. quamquam grauius et vehementius vos increpare licebat.

12. citat h. l. Stobaeus p. 244. 10.

18. *οἱ τῶν τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες*] ſintne haec verba pro epexegeſi ſeu ſuperenarratione ab ipſo oratore addita, an e ſcholiis in textum irrepſerint, in dubio relinquam.

133. 1. citat h. l. Hermog. p. 250. 9. referens ad *τὰς τραχείας ἐννοίας*. et Ariſtides ad *τὸς ἀτόπους εἰκασμοὺς*, p. 266. orationem reddentes vehementem et concitatam.

11. citat h. l. Stobaeus p. 246. 26.

12. *ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις*] praepoſitionem addidi.

13. *ἀφ' ἑκάστου*] praetuli *ἐφ' ἑκάστου*. in vnoquoque.

14. *τὴν αἴσθησιν*] ſcil. *τῆς ἀμελείας*, vel potius *τῆς ζημίας*.

16. citat h. l. Harpocr. v. *Δορίσκος*, et verſu 26. v. *Ἀντρῶνας*.

19. *ἕνα* addidi.

134. 4. non ideo, quod haec rapiat, a nobis conniuentibus praeteruiſa et diſſimulata, inſiſtet, neque modum ponet cupiditati ſuae, vniuerſum genus humanum vexanti.

22. citat h. l. Hermog. p. 179. 3. de *ἔχει χρῆσθαι* ſuſpicionem iam ſupra propoſui ad p. Iam ſuccurrit alia planior et mollior explicandi ratio. poteſt *ἔχει χρῆσθαι* exponi: licet ei per vos iis vti, *ἐᾶτε αὐτὸν ταῦτα ἔχειν*, ſinitis eum iſta tenere.

135. 11

135. 11. πρῶτον μὲν δὴ τότε δεῖ χάριν ἐχθρὸν] correxi πρῶτον μὲν τοῦτο δεῖ· [ſcil. ſiue ποιεῖν, ſiue ὑπολαμβάνειν] ἐχθρὸν etc.

23. τόπε] praetuli τόπων.

vlt. τότων] id eſt τῶν ἐνθάδε, potentiae et opum reip. Athen. redit ad enumerata verſu 22. et 23.

136. 4. ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ἐβελομένων] expunxi ambas particulas infitiantes. nam hoc hominum foret quaerentium aliquem, in quem arma ſua conuertant.

11. καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο ἅπαντες] praetuli καὶ δι' αὐτό γε τοῦθ' ἅπαντες. et 15. διασπάσασθαι (in aor.) pro futuro vulgari διασπάσεσθαι.

18. ἀμύνεσθαι] praetuli ἀμύνεσθε (in imperat.)

26. poſt ποιεῖτε videtur deeſſe ποιεῖτε δὲ τί; ecquid autem agitis, paratis? qui mores ſunt veſtri? um in continenti reſpondens ſubiicit. nempe ὑπερίετε.

27. num leg. eſt ὑπερίζετε ἀναλίσκοντες. tametſi magnos facitis ſumtus, in caſſum tamen effunduntur t ſero venitis, oportunitatibus temporum iam amiſs. an tranſponenda ſunt vocabula. ἀναλίσκετε. ὑπερίζετε.

pen. ζητεῖτε, quod omnino expungendum vide- ir, vncis incluſi. ſententia haec eſt. cuicunque remp. eſtram commiſeritis, is vobis parum ſatisfacit, de eo uerimini.

137. 6. τὸ δ' ἐχ ὅτως ἔχει] das iſt aber nicht echt. das iſt aber verkehrt. praua et peruerſa haec eſt gendi ratio. ſubauditur τὸ πρᾶγμα ἐχ ὅτως ἔχει, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε. res ita non habet, vt vos opinamini.

20. ὅτως ἐκεῖνος φροντίσει] praetuli ὅτως αὖ ἐκεῖνος φροντίσαι in optatiuo aor. 1. hoc ex auctoritate Auſtani, αὖ vero addidi de meo ſenſu, reperiens eius oco in eodem Aug. ἂν.

138. vlt. nescio, an pone ἀκέειν desint haec pauca μηδ' βελεύεσθαι. ob praemissa in continenti.

139. 5. post ποιεῖν τᾶτο videtur ἐπ' αὐτὸν deesse.

6. ἐάν τι λέγῃ τις] subaudi ἐπιτήδειον, vel χρήσιμον, vel tale quid.

17. διαφέρει] correxi διαφεύγει. ne nunc quidem effugit, h. e. ne nunc quidem fieri negatum, neque ferum est.

21. οἷς] videtur Thracas designare.

vlt. num διοικήσαντος, ob praemissum πεύξαντος.

140. 2. ἀκέσαι] praetuli ἀκέσαιτο, in medio. v. p. 139. 27.

5. πρότερος] praetuli προτέροις. subaudi ἢ αὐτῷ. prius nobis, quam sibi, regi Persarum.

10. καὶ δὴ] praetuli ὁ δή. ob consensum librorum. nam illo non obstante maluissem dare ὁ δὲ βάρβαρος. sic loqui solent stomachantes, non ὁ δὴ β. haec materialiter accipienda sunt, conuiciorum exempla, quae Athenienses in Philippum iactabant.

12. τινα addidi. vbi video aliquem, regem Persarum reformidantem, cui sedes sunt tam procul a nostris dissitae.

16. ἐνεδέχεσθ'] praetuli simplex ἐδέχεσθε.

Ibid. ἀπεψηφίσασθε] praetuli ἀπεψηφίζεσθε in imperfecto, ob praemissum ἐδέχεσθε.

24. παρά τε τᾶτο] correxi παρὰ τᾶτο. nisi hoc obstaret.

141. 4. ἕ si ad proximum φόβον redit, necesse erit, vt ad ἐδὲν subaudiatur κακόν. quo metu maius aliud malum facile non afferamus ad remp. sin autem, id quod probabilius multo est, ἕ ad vniuersam rem, de qua agitur, refertur, scil. ad τὸ ἀνελεῖν τὰς βλασφημίας καὶ τὸν φόβον, tum ad ἐδὲν subaudietur ἀγαθόν. et hoc modo Wolfius quoque locum hunc in annotatis egregie expossuit. Et posteriorem interpretandi mo-

di modum h. l. ſolum obtinere poſſe, et de priori cogitare non licere, liquet ex additis, ἐδ' ὅ τι κοινῇ μᾶλλον ὅλην ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν.

141. 10. ἐδεὶς ἐστι] correxi ἐδεὶς ἦν.

11. citat h. l. Harpocration v. καθήκοντα, e cuius interpretatione conſtat, ipſum legiſſe nobiſcum ἀφ' ἑαυτῶ, vltro, ſuo marte, ſed ἐφ' ἑαυτὸν in ſemet, in partem ſuam venientia.

17. προσλαμβανόντων] ſcil. τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων, quod modo praeceſſit, poſtulat tamen ſolita loquendi ratio ἀλλὰ πάντων καὶ προσλαμβανόντων. et videtur vtique πάντων deeſſe.

19. τότε] ſcil. τῇ θεωρικῇ ἀργυρίᾳ. vel τῇ περιόντος, vel τῇ κέρδες, vel τῇ φθονεμένῃ καὶ ὀνειδιζομένῃ κέρματος.

Ibid. παθόντες] praetuli μαθόντες.

24. ἔτ' ἀξιῶ] ſcil. ἄλλον τινὰ αἰτιᾶσθαι αὐτοὺς καὶ φθονεῖν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ γεγονυίᾳ βοηθείᾳ. et nefas arbitror, quemquam eſſe, qui pauperes ob hoc genus emolumenti incuſet, iisue inviderit.

Ibid. τὸν ἐν] dedi de meo ſenſu τῶν ἐν — regitur hic genitiuus ab inſequente ἐδένα verſu 26.

26. ἀτοπώτατον ὄντα ἐδένα] correxi ἄτοπον τῶν ὄντων ἐδένα.

pen. φάσκοντα] dedi de meo ſenſu φάσκειν ob praemiſſum ὥσε, et video nunc, Morellum, ſeu Lambinum, idem obſeruaſſe.

142. 4. εἰς addidi.

5. τὰς σύμπαντας] correxi de meo ſenſu τοὺς πένητας. comparans inter ſe rem priuatam cuiusque ſuam domeſticam cum rep. ſeu ciuitate, comparat iuuenilem aetatem domuum priuatarum, vt valentem viribus, vigentem robore, acrem, ſtrenuam, cum opulentis ciuibus, qui ampliſſimis facultatibus ſubnixi res ingentes peragere, et ſumtuoſis muniis fungi poſ-

ſunt; ſenilem contra aetatem priuatarum domuum, vt marcidam, effoetam, decrepitam, inualidam, ad omnia torpentem, ne minimis quidem efficiendis parem, e re noſtra alendam, quiete et otio recreandam, comparat cum pauperibus, quibus quod in fortunis prorſus nihil eſt, ideo quoque nihil ab iis exigi poteſt. Vt locupletes vniuerſae ciuitatis veluti filii familias ſunt, ita rurſus pauperes ciuitatis communes quidam habendi ſunt quaſi patres familias.

142. 6. προσήκειν] praetuli προσήκει in indicatiuo, vt modo δεῖ praeceſſit.

14. τὸ πρᾶγμα] id eſt τὴν διανομὴν τῶν θεωρικῶν. Rurſus, ex altera parte, pauperibus auctor ego fiam, vt rem illam de medio tollant, ob quam fortunati iure merito diſtributionem pecuniarum moleſte ferunt, atque reprehendunt.

16. ὥσπερ ἄρτι] ſcil. διήειν, aut ἐποίουν.

23. ὅταν τὸ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔθος] viſum fuit vocabula ad hunc modum traiicere ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος. cum conſuetudinem, pecunias publicas diribendi, et pro communibus atque ad omnes pertinentibus habendi, vſurpandique, a publicis ad priuatas cuiusque ſuas fortunas transferunt, exiſtimantes, eas perinde iuris publici eſſe, ciuium nemini non in eas ius eſſe, diuidi eas inter omnes oportere, rapere eas atque diſcerpere nemini non licere.

25. aut non intelligo locum hunc, aut ſic duco interpretandum, vt Wolfius fecit; vt haec ſit ſententia. Paupere, cauſam iniuſtam aduerſus locupletem in foro agente, cum orator palam diuitis cauſam adiuuat, acclamante tota corona, conſtat tamen teſtulis effuſis et dinumeratis, diuitem, ex inuidia opum, a iudicibus eſſe condemnatum, quamuis bona cauſa nitentem; pauperem contra, vtut iniquiſſima cauſa grauatum, tamen a iudicum iniquitate abſolutum, ſorti tenuiori

nuiori contra editiorem fauentium. ad φανερῶς ſubauditur γιγνομένᾳ, vel συμβαίνοντος.

143. 2. περὶ τέτων] praetuli de meo περὶ τέτῳ in datiuo ſingulari, vt ad τὸν ἴδιον βίον referatur.

10. Etiam h. l. non ſatis intelligo, et ſuſpicor, aut hiare, aut ſupereſſe e lituris Demoſthenis. Neque enim inter ſe cohaerent. Pro διορθώσασθαι videtur Wolf διορίσασθαι coniectaſſe. In latinis ſaltim id ſubiecit, reddens *diſtinctius eſt explicandum.*

13. Hermogenes p. 264. καὶ μὴν καὶ σχήματα ἀκμαστικὰ ὅσα καὶ ἐν λαμπρότητι καὶ σφοδρότητι. κατὰ μὲν γὰρ λαμπρότητος σχῆμα ἀκμὴ γέγονεν· ὡς ἐν τῷ· Ἐξέστε, ὦ ἄ. Α. τῆς τάξεως — Ariſtides p. 264. σφοδρότης γίνεται, ὅταν τις προσώποις ἐνδόξοις ἐπιτιμᾷ. οἷον· ἐξέστε —

144. 6. citat h. l. Ariſtides p. 184.

17. maioris hic feci feſtinans auctoritatem Auguſtani, quam vulgatae; quod nunc nollem factum. qua de ciuitate inſidiator libertatis graecae, quicunque is identidem eſt, ita opinetur, vt perſuaſum habeat, eam ſolam ſuis machinationibus obſtituram eſſe. Ad ἐναντιωθῆναι ſubaudi ἑαυτῷ.

20. τοῖς ὅπλοις] ſuſpicabar aliquando, leg. eſſe τοῖς ὅλοις. litera minus. rebus omnibus pollet, reip. neruos contendentibus atque formidandam ad alios reddentibus. nunc vero nil cauſae videtur, cur vulgatae controuerſia moueatur.

21. ὑπὲρ τῆς πόλεως] aut tollendus eſt articulus, (et mallem nunc me in auctoritate Auguſtani hic fuiſſe) aut cum τοιαύτης eſt mutandus.

Ibid. ἃ φαύλως ὑμῖν καὶ ἃ καλῶς ἅπαντ' ἔχει] praetuli ἃ σφαλερῶς ὑμῖν καὶ ἀδαμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει.

144. 24. poſt πράγματα, quo in vocabulo interrogatio deſinit, videtur νῦν, quae eſt reſponſio, deeſſe. quo addito, bene tum conuenit γάρ.

145. 5. ὁ βασιλεὺς] articulum detraxi. ſic nude, ſine articulo, appellant attici regem Perſarum.

6. οἰκείως] imo vero ἀνοικείως, vel potius ἐκ οἰκείως. quo inſequens ἦκιστα melius quadret. animus ei non eſt beneuolus erga cunctos graecos; omnium vero minime eſt erga vos.

Ibid. num leg. eſt. ἄν τι μὴ τῶν νῦν [ſcil. γιγνομένων ὑφ' ἡμῶν] ἐπανορθωσώμεθα. niſi nonnulla corrigamus eorum, quae nunc a nobis factitantur.

15. ἑδενὶ] praetuli ἑδέσι in plurali.

20. μεταθεῖναι] ſubaudi εἰ ἓν μόνον ἦν τὸ ἁμάρτημα.

vlt. καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα] correxi καὶ τὰ μὲν ἄλλα.

146. 14. κωλύσειν] praetuli κωλύειν in praeſenti, e p. 103. 10. vnde locus huc translatus eſt. ad quam paginam a nobis annotatorum huc a lectore quoque transferri poterit, vt ea repeti h. l. neceſſe nihil ſit.

pen. λέγειν οἰομένοις] id eſt οἰομένοις δεῖν ἑαυτὸς λέγειν. exiſtimantibus ſe oportere dicere. Aliis in libris fuit λ. εἰθισμένοις. quae lectio item non eſt contemnenda.

147. 2. ἐκ ἔσεσθαι] praetuli ἐκέτ' ἔσεσθαι. non amplius in poſterum, vt adhuc fuiſſet, copiam fore.

5. τότων] ſcil. τῶν οἰομένων, δεῖν ἑαυτὸς τὰ βέλτιστα λέγειν ὑπὲρ ὑμῶν. v. penult. p. 246. amicos patriae deſignat, inimicos Philippi.

7. τότων] ſcil. τῶν κατηγορούντων. v. verſu 5. ab his, qui illos bonos et frugi ciues, veſtri amantes, accuſant et infectantur.

10. αἰτίων] quaſi ab αἴτιος manet. praetuli αἰτιῶν, ab αἰτία, ex auctoritate vetuſtarum editionum.

at ne

at ne haec quidem mihi lectio probatur. malim τῶν αἰτιωμένων. causantium, incusantium, querentium.

147. 11. ἐγὼ δ' εὖ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι] expunxi ἀκριβῶς, natum e confusione geminae lectionis, aliis id dantibus, quod nostra dat editio, aliis ἐγὼ δὲ οἶδ' ἀκριβῶς, ὅτι.

14. τὴν βοήθειαν] detraxi articulum.

17. προσήκει] videri possit ὁμολογεῖν, vel tale quid deesse. et cur hostis ipse id vltro fateatur. Sed licet vulgatam alia quoque ratione vindicare, aiendo, proiectam, et veluti suspensam esse interrogatione, sine responsione, quo lector vel auditor quisque tacite eam subiiciat. quo nil est factu facilius, re ipsa cuique non tardissimo subiiciente, καὶ αὐτῷ ἀρνεῖσθαι. vel καὶ αὐτὸν ταὐτὸ ποιεῖν.

19. malim ἃ φήσει πολεμεῖν. negabit se bellare. nam vt φήσει subaudiatur, nego licere per naturam loci.

20. πρότερον] scil. ἔφη πολεμεῖν.

21. προσβαλών· ἀλλ'] correxi προσβαλεῖν αὐτῶν οὐδ' —

23. εἰ καὶ] correxi ἢ καὶ an etiam —

26. ὑμῖν τε] particulam addidi.

149. 1. ἐκεῖνος] praetuli ἐκείνως.

150. vlt. Hermogenes p. 194. κύκλος γίνεται, ὅταν ἀφ' ἧς τις ἄρξηται ὀνόματος ἢ ῥήματος, εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ πάλιν, μήτε πτῶσιν ἀλλάξας — οἷον· σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατήρ, εἴπερ ἦν ὅμοιος σοί. ἀπὸ γὰρ ἧς ἤρξατο μορίᾳ, τῆς ἀντωνυμίας, εἰς ταὐτὸ ἔληξεν. p. 255. idem dictionem hanc in exemplis σφοδρότητος enumerat.

151. 17. καὶ τὶς ὑπὲρ Φιλίππου] expunxi τὶς de meo iudicio.

Varie-

Varietas lectionis ad Philippicam quartam.

130. 1. Argumenti. καὶ ἕτος τὴν αὐτὴν] καὶ ἕτος ὁ λόγος τὴν αὐτὴν Pariſſ. quintus et ſeptimus. codex Obſopoei. ſed a Gonuill. duo vocabula ὁ λόγος abſunt.

Ibid. τῷ φθάνοντι] τῷ φθάσαντι Pariſ. quintus et ſeptimus. τῷ τρίτῳ Aug. ſecundus.

2. orationis ipſius. βελεύεσθε] βέλεσθε append. Francfurt.

131. 3. τὲς] καὶ τὲς Pariſ. tertius.

4. τὸν τῶν περσῶν Gonu.

5. συνειλεγμένων] ita et Harriſon. συνειλεγμένων ed. Wolf.

6. δυσκολώτατον] δυσκολώτερον Pariſ. primus, Augg. ſecundus et tertius, Weimaranus. app. Francf. Felician.

9. ἢν προσαγγελθῇ] ἢ πρ. Aug. primus. ἢν παραγγελθῇ Bauar. Aug. tertius. εἰ παραγγελθῇ index Ald. ἢν ἀγγελθῇ app. Francf. ἢν παραγγελθῇ Aldina Taylori.

12. φίλιππος] ὁ φίλιππος Aug. ſec.

13. χρῆται] ἀεὶ χρῆται Pariſſ. quintus et ſept.

Ibid. πλῆθος, ὅσην] πλῆθός ἐστιν, ὅσην Aldina Taylori, Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. ὅσον Aug. tertius.

16. τοῦτο abeſt ab Harriſon.

Ibid. δύναιτο] γρ. δύναται Pariſſ. ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

vlt. ἀδ' ἀδικεῖν] ἐκ ἀδικεῖν Aug. primus.

132. 2. ταῦτ'] τοῦτο Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

Ibid. ἐκείνῳ φαύλως] ἐκείνῳ μὲν φαύλως Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, append. Francf. Aldina Tayl.

132. 3.

132. 3. ἢ τῇ πόλει] τῇ δὲ πόλει Harrison. Paris. quintus et septimus, appendix Francf. Aldina Taylori.

4. λαβὼν μετὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα λαβὼν Harpyanus.

5. κινδυνεύσων] κινδυνεύων Paris. tertius, Aug. tertius, Aldus. sed vulgatam annotauit Aldina Tayl.

6. καθῶμεθα] καθήμεθα Aug. primus, Harley. Harrison. append. Francf. Ald. Taylori.

8. παρέρχεται] διέρχεται Aldina Taylori, Bauar. sed cum superscripta vulgata.

Ibid. οἷς εἴπομεν] οἷς ἂν εἴποιμεν Pariss. primus, quintus, septimus, Aug, primus. οἷς εἴποιμεν Harris. οἷς ἂν εἴπομεν Harley.

9. εἴποιμεν] εἴπωμεν Paris. quintus.

12. μέρη abest ab August. primo et Stobaeo p. 244. 10.

14. μηδένα Aldina Taylori.

17. οἴωνται] οἴονται Aug. primus, Harris.

19. ἐπιθυμοῦντες κεκρατήκασιν] mediam copulam καὶ interserit appendix Francf.

21. ὑμετέρα] ἡμ. Pariss. primus, secundus, septimus. Aug. primus. Weimaranus, et Harris.

Ibid. καὶ abest ab Aldina, sed addidit corrector et Lessingianus et Weimaranae. item Aug. tertio secunda manus adscripsit.

24. πλείῳ] μείζῳ Aldina Taylori, Pariss. primus et octauus, Harley. Aug. primus. πλείῳ καὶ μείζῳ Pariss. quintus et septimus.

Ibid. τὸς βελομένος] γρ. τοῖς βελομένοις index Lambini.

26. τότε] ἐκείνῃ Aug. tert. sed, hoc litura inducto, ab eadem manu vulgata est superscripta.

Ibid. καταγρεψομένην] καταγρεψαμένην Harris.

27. ἐναντιωμένος] ἐναντίος Paris. primus, Aug. tertius, sed in huius margine vulgata est cum γρ.

132. pen.

132. pen. ὑπολειπόμεθα] ἀπολειπ. Aldina Tayl Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus, octauus Augg. primus et ſecundus, Aldus, et index Aldi, qu vulgatam dare voluiſſe videtur. P. Manut. app. Franc furtana.

133. 2. Hermogenes Ald. p. 250. 9. (ed. Criſp.) dat ἐοίκατε μὲν ἀνθρώποις. referens ex antiquis libris geminam lectionem, alteram ἐοίκατε in ſec. perf. alteram ἐοίκαμεν in prima.

6. ἡμῖν] ita et Harriſ. et Harley. ὑμῖν edit. Wolf.

Ibid. συνεδρεύσασι] συνεδρεύσει Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus. Bauar. ſed cum σ ſuperſcripto.

7. δὲ] γὰρ Aldina Taylori.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus, P. Manut. et Harley.

10. τὲς abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. ſeptimus.

11. ἴδῃ] εἰδῇ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. Stobaeus p. 246. 26. penes quem adhuc aliae quoque ſunt leues diſcrepantiae a vulgata.

12. ὥσπερ τοῖς] ὥσπερ ἐν τοῖς Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurtana omittit cum vulgata praepoſitionem.

13. κἂν] καὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus, Bauar. Augg. ſecundus et tertius.

Ibid. ἀφ' ἑκάστε] ἐφ' ἑκάστε Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. appendix Francfurt.

17. τὴν εἰρήνην] τὴν εἰρημένην Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. primus.

19. ὄντα ὑμῶν] ὄντα ἕνα ὑμῶν Bauar. Aug. tertius. pro ὑμῶν Harl. exhibet ἡμῶν.

20. καὶ ſuperſcriptum in Aug. tertio a noua manu.

133. 21.

133. 21. *κατέσκαπτε*] *κατέσκαπταϳ* Pariſſ. primus, quintus, octauus. Aug. primus, Harley. *κατέσκαπτε* index Aldi.

Ibid. *πορθμὸν*] *τὸν πορθμὸν* Aug. tertius.

22. *ἐπετείχισεν*] *γρ. ἀπετ.* Pariſſ. primus et ſeptimus, Aldina Taylori, Aug. ſecundus, index Aldi. *ἀπετείχιζεν* appendix Francfurtana.

23. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Pariſ. ſeptimus.

24. *ἐπεσγράφητε ἐπ' ἀδενὶ τέτων*] *ἐπεσγράφητε ἀδὲν τέτων* Aug. tertius, index P. Manutii. *ἀπεσγρ. ἀδὲν τέτων* index Aldi. etiam Bauaricus et codex Obſopoei iant *ἀδὲν τέτων*. ſine praepoſitione. *ἐπ' ἀδὲν τέτων* dat ppendix Francfurtana.

25. *ἐνεδείξασθε*] *ἐπεδ.* Pariſ. primus et octauus, Aug. primus.

26. *ταῦτα*] *τᾶτο* Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ertius. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauar.

pen. *καὶ* abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. *φερὰς*] *φερῴὰς* Aldus, P. Manut. et alii paſim, quos inſuper habui annotare. Harl. dat *φερὰς*.

134. 3. *ἐπιδείξω*] *δείξω* ſimplex Bauar. Aug. tertius. appendix Francfurt.

Ibid. *πάντας ἀνθρώπες ἀδικῶν τάδ' ὑφ' αὑτῷ π. φ.*] Wolf in farragine mauult *πάντας μὲν ἀνθρώπες ἀδικῶν, πάντα δ' ὑφ' αὑτῷ π. φ.* ab Harley. abeſt *μὲν*. Pro *τάδε* dat Pariſ. quintus *ταῦτα*.

5. *εἰ μή πώς τις αὐτὸν* Aldina Taylori.

Ibid. *κωλύσει*] *κωλύσῃ* Aug. primus. *κωλύσοι* Harley.

6. *εὐθέως*] *εὐθὺς* Aug. primus et Pariſ. primus, Harley.

7. *χρὴ*] *δεῖ* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harley.

134. 12. *κακόνους μέν ἐστι καὶ ἐχθρὸς ὅλῃ τ. π.*] *κακόνους μὲν καὶ ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τ. π.* Aug. secundus. Aldus, P. Manutius. Sed Harley. vulgatam exhibet.

14. *προσθήσω δὲ καὶ*] *προσθήσω δὲ ὅτι καὶ* Pariſ. quintus.

17. *καταλύσῃ*] *καταλύσει* Pariſ. ſecundus, Bauaricus, Augg. ſecundus et tertius. app. Francfurt.

18. *νῦν γε δὴ*] *νυνὶ δὴ* Pariſ. primus, Aug. primus, Harley.

20. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. *αὐτὸς*] *αὐτὸ* Pariſ. primus. videtur tamen illo quoque in codice vulgata fuiſſe. Solent enim graeci librarii de terminatione maſculina *os* ſolum *o* ſuper verſu ſcribere, *s* omittere.

Ibid. *ἑαυτῷ*] *αὐτῷ* Pariſ. primus.

22. *ὑμετέροις*] *ἡμ.* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octauus. Harley.

Ibid. *εἶχε* Aldina Taylori.

23. *βεβαίως*] Hermog. p. 179. *ἀσφαλῶς.*

Ibid. *ἀμφίπολιν καὶ ποτίδαιαν*] *ἀμφίπολιν καὶ πόλιν καὶ ποτίδαιαν* Bauar. qui videtur error librarii eſſe praemiſſa perperam iterantis.

24. Aldina cum dediſſet *πρόειτο* antepenacute, annotator in Taylorana adſcripſit *προεῖτο.*

25. *ἡγεῖτο*] *ἐδύνατο* Aldina Taylori, Pariſſ. primus et octauus. in ſecundo eſt cum *γρ.* quod interpretor in eius texto eſſe vulgatam, in margine autem annotatam eſſe alteram. Harley. Aug. primus. Textum et Bauarici et Aug. tertii cum vulgata conſentit, verum altera in vtroque annotata eſt in margine.

Ibid. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Pariſſ. quintus, ſeptimus, octau. Harl.

26. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariſſ. tertius, quintus, ſeptimus.

27. *αὐτὸν*] *αὐτὸν* (cum leni) P. Manut. Bauar.

pen. *τούτοις τοσούτοις*] *τούτοις τοιέτοις* Aldina Taylori, Aug. primus. *τέτοις καὶ τοσέτοις* farrago Wolfiana,

ana, quod illa neſcio an e margine Lutetianae hauerit, vbi e Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo et octauo, haec repraeſentatur lectio τέτοις τοιέτοις ἔσι καὶ τοσούτοις.

134. vlt. γένηται] γένοιτο Pariſſ. quintus et ſeptimus. inuerſo dat ordine appendix Francfurt. κύριος γένηται.

135. 2. πολλὰ δ' ἂν γένοιτο ἀνθρώπῳ] Pariſſ. primus et octauus, et Aug. primus dant ἃ πολλὰ γέοιτ' ἂν ἀνθρώπῳ, item Harley. niſi quod hic ἂν omittit. Annotator in Taylorana poſt πταῖσμα, quod reliquit nil mutatum, addidit ἃ, relinquens item δὲ poſt πολλὰ.

6. τὸν abeſt a Pariſſ. primo et octauo. item Aldina Taylori, et Harley. eius loco eſt τὰ in Pariſſ. quinto, octauo, et Aug. primo.

7. ἄρχειν] ἄρχεσι Bauar.

9. ὑμῶν] ὑμῖν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, et Harley.

11. τότε δεῖ χάριν ἐχθρὸν] διὰ τᾶτο δεῖ ἐχθρὸν Harley. Pariſ. octauus, Aug. primus. τᾶτο δεῖ ἐχθρὸν (ſine διὰ et ſine χάριν) Bauaricus in texto, ſed vulgata eſt in eius margine. διὰ τούτου (ſic) Aldina Tayl.

12. τῆς πολιτείας] articulus abeſt ab Aug. primo.

Ibid. δημοκρατίας] δημοκρατείας Ald. P. Man.

14. ἡμετέραν] ὑμ. Aug. ſecundus.

18. δρογγίλον] ſic etiam in texto Bauarici eſt. ſed in marg. γρ. δροιτίλον. Aldina Taylori ſic dat: εἶπον τὸν δρογγίλον, καὶ τὸν (ſic) καβύλην καὶ τὴν μάγειραν.

Ibid. νῦν] μὲν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. ἀθήνησι] ἀθηναίων Pariſ. primus, Aug. primus, et Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta.

135. 23. ἀργυρείων] ἀργυρίων Pariſſ. primus, ſecundus, quintus et ſeptimus. Augg. primus et tertius, Bauar. appendix Francfurt. Harley.

Ibid. τόπῳ] τόπων Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus et octauus. Aug. primus. Aldina Taylori.

26. ὑμᾶς abeſt a Pariſino quinto.

27. μελιτῶν] μελίνων Bauar.

Ibid. τοῖς abeſt ab Aug. tertio.

pen. σιροῖς] συροῖς Aug. tertius. σιῤῥοῖς P. Man.

136. 2. γιγνώσκοντα] γινόσκοντα Harley.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ cum leni P. Manut. Bauar.

4. ἔξιν ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν ἃ βελομένων] ἔξι λαβεῖν ὅτῳ πολεμήσετε βελομένων (detracta vtraque negatiua) Pariſ. primus, Aug. primus. Harl. ἔξιν ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν β. ed. Wolfii. μὴ abeſt ab ed. Feliciani, ſed eius index conſentit vulgatae. Prima manus in Aug. tertio dederat μὴ, ſed poſtmodum neſcio quis eraſit, ſic tamen, vt primae literae veſtigium ſatis adhuc appareat. ab eodem abeſt ἃ quoque, quod ἃ abeſt item a Pariſinis tertio, quinto, ſeptimo et octauo. item a Bauarico, ab edd. Aldi et P. Manut. Pro πολεμήσετε eſt in Aug. tertio πολεμήσεται crebro errore. Aldina Taylori ſic dat τῆτο μὲν γάρ ἔξι ὑπολαβεῖν (ſic) ὅτῳ πολεμήσετε βελομένων.

8. ὁ δ' ὁμοίως] verba haec abſunt ab ed. P. Man.

9. γράφοντος ἀθηναίων ἐδενὸς] γράψοντος Pariſ. ſeptimus. ἀθηναίων abeſt ab Aug. primo. ἃ γράψαντος ἡμῶν τῶν ἀθηναίων ἐδενὸς farrago Wolfiana. quod minus recte acceptum minusque fideliter traditum videtur e margine Lutetianae, qui margo ἡμῶν affert e Pariſino primo, nulla certa nota addita, vnde intelligeretur, quo id pertineat. videtur in illo primo codice Pariſino pro ἀθηναίων fuiſſe ἡμῶν. Idem margo e Pariſino quinto affert τῶν ἀθηναίων. has duas diuerſas vtique diuerſorum codicum lectiones Wolfiana farra-

arrago in vnam colliquauit. In Bauarico ſuper ȣ̓δενὸς ſcriptum eſt ἡμῶν. In Aug. primo eſt ȣ̓ γράφοντος ȣ̓δενὸς ἡμῶν πόλεμον, quod idem in Harley. quoque eſt. Aldina Taylori ſic dat ὥσπερ ȣ̓ νῦν γράφοντος ȣ̓δενὸς ὑμῶν πόλεμον.

136. 10. ȣ̓κ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν] ȣ̓κ ἂν ἀνηρπασμένος ἦν Aug. primus. ἂν abeſt a Pariſino primo. ȣ̓κ ἂν ἡρπασμένη (ſic, ſi recte exſcriptum eſt) ἦν Harl.

11. ταῦτα abeſt a Bauarico et Aug. tertio.

Ibid. διὰ τȣ̃το] δι' αὐτό γε τȣ̃θ' ἅπαντες Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori. διὰ τότε τȣ̃το ἅπ. Harley.

12. ἂν abeſt a Bauarico et Aug. tertio. appendice Francfurt. ᾐτιῶντο τὸν αὐτὸν Aldina Taylori.

Ibid. αὐτὸν abeſt ab Aug. tertio. Bauar. appendice Francfurt.

14. μισήσετε] γρ. μισήσεσθε Pariſ. ſecundus.

15. διασπάσεσθαι] διασπάσασθαι Pariſ. ſecundus, Augg. primus et tertius. Bauar. Aldina Taylori, Harleyanus.

Ibid. παραβαλεῖτε] παραβάλλετε Aug. primus.

16. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus.

17. ἢ μὴ] εἰ μὴ Pariſſ. primus et octauus. ἢ εἰ μὴ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. P. Manut.

18. πολεμεῖ] ποιεῖ index P. Manutii, Aug. ſec.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνεσθε Pariſſ. tertius, ſeptimus, octauus, appendix Francfurtana, Aug. primus, index Aldi, Weimaranus, ed. P. Manutii, quae tamen vitioſe τȣ̃το dat, pro τȣ̃τον.

19. ἤδη χρήματα] duo haec vocabula deſunt appendici Francfurtanae.

136. 20. ὧν ἂν δέωνται] ὅσα δέονται Harleyan. Pariſſ. primus, ſeptimus, octauus. Aug. primus. ὅσα ἂν δέωνται Aldina Taylori.

23. καὶ abeſt a Pariſſ. primo et octauo, Auguſt. primo.

Ibid. γε abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. ἐστιν] ἔσθ' Aldus. P. Manut. Bauar.

24. Φίλιππον δὲ αὐτὸν οἶμαι οὐδὲν ἂν ἄλλο μᾶλλον Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν ἄλλο οἶμαι μᾶλλον — Aug. primus, etiam Bauarico deeſt ἄν. appendix Francfurt. omittit δέ. Aldina Taylori dat αὐτὸν οἶμαι δ' ἂν ἄλλο. Φίλιππον δ' ἂν αὐτὸν ἄλλο οἶμαι μετὰ τοὺς θεοὺς Harley.

26. verba ἃ νῦν ποιεῖτε abſunt a Bauar. et Aug tertio, item app. Francf.

pen. ζητεῖτε abeſt ab Aug. primo.

137. 1. ὅπως] πῶς Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. παύσεται] παύσετε Aug. tertius, cum ſuperſcripta vulgata.

3. κατεσκευάσασθε] κατεσκεύασθε Pariſ. primus. Aug. primus.

4. ὑπερίσητε] ὑπερήσητε Bauar.

5. ἐὰν] ἂν Harley.

Ibid. παρασκευάζεσθε] παρασκευάζετε Aug. tertius, cum vulgata ſuperſcripta.

6. τὸ δ' ἐχ οὕτως ἔχει] pro ἔχει mauult Wolf. ἔδει. Index Lambini dat τὸ δ' ἐκ ὀρθῶς ἔχει. Circa hunc locum aſteriſcus eſt in Bauarico cum hac nota, ἀπ' ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἑτέρου ὑπερίσκει τοῦ λόγου περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ ἐπιγραφόντος ἐστιν. Eiusdem ſententiae eſt notula eiusdem codicis ad p. 136. 19. adſcripta εἰς τὸν περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ κεῖνται. quo ſignificatur hunc eundum locum iam in oratione de rebus Cherrhonefi legi.

137. 7.

137. 7. πώποτε] ποτὲ Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aug. primus.

9. ταμίας δημοσίας] ταμίας καὶ δημοσίας Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. appendix Francf.

11. ποιήσαντας] ποιήσοντας Aug. primus.

12. χρημάτων] πραγμάτων indices Aldi et P. Manutii.

15. δ' abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, tertio. Augg. primo et ſecundo.

Ibid. ποιήσητε] ἂν ἔτως ποιῆτε Aldina Taylori. ποιῆτε Aug. primus. Pariſ. primus, Harley.

Ibid. verba καὶ τοῦτο ἐθελήσητε abſunt ab Aug. ſecundo. pro ἐθελήσητε in Pariſ. ſeptimo et app. Francfurt. eſt ἕλησθε.

17. Ἧς] Ἷοῖς Pariſſ. tertius et quintus, Harl. index Aldi.

Ibid. αὑτῇ] ἑαυτῇ Pariſſ. ſecundus et octauus. αὐτῇ Bau.

18. ἂν cum ſecundo ἴσως abeſt ab app. Francf.

Ibid. vocabula ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι deſunt Harley.

19. ὑμεῖς νῦν] inuertunt Aug. primus, et Harl.

21. φροντίσει] ἂν φροντίσαι Pariſſ. primus, quintus, octauus, Aug. primus, appendix Francf.

22. πῇ] ποῖ Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Aldina Taylori, Augg. ſecundus et tertius. Bauar. app. Francf.

Ibid. ταῦτα abeſt ab Aldina Taylori.

23. καὶ πόνων πολλῶν abſunt ab Ariſtide p. 262. Aldina Taylori dat καὶ πόνων ἄλλων πολλῶν.

24. poſt δοκεῖ in ed. Wolf. haec inſeruntur: ἀναγκη γὰρ, ἀναγκη, πόλλ' ἐκ τῦ πολέμυ γίγνεσθαι τὰ δυσχερῆ. verum ab Harl. ea abſunt.

26. ἐθέλῃ] θέλῃ Harley.

27. δέοντα] δίκαια Pariſ. ſeptimus.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptim. Aug. ſecund.

vlt. ὡς ἐὰν ἄγηθ'] ἕως ἂν ἄγηθ' index Aldi.

138. 1. *πρόησθε*] *προῆσθε* Aug. secundus.

3. *τὰς* abest a Parisino secundo, Augg. primo et tertio, et Harley.

4. *τῶν* abest ab Harley.

6. *ἕλληνας ἅπαντας*] inuertit Bauaricus.

7. *αὐτὸς τεθναῖναι*] *αὐτὸς μὲν τεθναῖναι* Paris. primus, Aldus, P. Manut. sed in Aldina Weimarana *μὲν* inductum est litura.

Ibid. *εἰρηκέναι*] *ἑωρακέναι* Weimaranus. append. Francfurtana.

8. *λέγει*] *λέγοι* Pariss. septimus et octauus, item Harley. qui iidem *πείθοι* quoque dant, pro vulgato *πείθει*.

11. *ἐάσωμεν ἐκεῖνον*] inuerso ordine dat Harley. *ἐκεῖνον ἐάσωμεν*.

13. *τὶ ἀναδυόμεθα*] Pro *τὶ* dant *ποῖ* Pariss. septimus et octauus, item Augg. primus et tertius, Weimaranus, appendix Francfurtana, Harley. Bauaricus. Aldina Taylori dat *πῶ* (sic). pro altero dat margo Lutet. *ἀναβαλλόμεθα*, tacito auctore.

19. *τὶ*] *τι* enclitice Paris. octauus.

22. *ὃ*] *ἃ* Pariss. primus, tertius, septimus, octauus. Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

23. *μήτε*] *μὴ* Aug. primus.

Ibid. *γένοιτο ἔτε λέγειν*] *γένοιτο ἔτω, μήτε λέγειν* Aug. tertius.

24. *διακεῖσθαι*] *δικεῖσθαι* Bauaricus cum superscripta diphthongo *οι* pone secundam literam.

27. *γε*] abest a Pariss. primo, quinto, octauo, Aug. primo et Harl.

pen. *βεβλεύσασθαι*] *βεβλεύεσθαι* Aug. primus.

139. 2. *ὥσπερ* abest a Pariss. quinto et septimo.

4. *ὑμᾶς*] *ἡμᾶς* Pariss. secundus et septimus.

139. 5.

139. 5. τᾶτο] ταῦτα Pariſſ. primus et quintus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. ταὐτὸ Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

8. καὶ παρασκευάζεσθε abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, item Aug. tertio. Bauarico. Appendix Francfurtana quoque admonet, idque duobus locis, *in vetuſtis haec verba non eſſe.* in Aldina Taylori vocabula ἀκροᾶσθε καὶ παρασκευάζεσθε incluſa ſunt vncis, et adſcriptum in margine λείπει ἐν παλαιῷ.

9. βεβελεῦσθαι] βελεύεσθαι Pariſſ. primus et octauus, Aug. primus, Harl.

Ibid. τότε καιρὸς] inuertit Aug. tertius.

10. ἠθελήσατε] ἠθέλετε Pariſſ. quintus et octauus. Aug. primus, Harl.

11. νῦν abeſt ab Aug. primo.

12. τοιούτων abeſt ab Aug. primo.

Ibid. ἀνθρώπων abeſt a Pariſſ. quinto, ſeptimo et octauo, item ab Harl.

13. τοῖς ἄλλοις ποιεῖτε] τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιεῖτε Pariſſ. ſeptimus et octauus, et Harl.

14. πάντες ἄνθρωποι abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo, et ab append. Francf.

17. διαφέρει] διαφεύγει Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, Harl. διαφαίνει Weimaranus.

Ibid. πάντων] ἁπάντων Pariſ. tertius.

22. αὑτῷ] ἑαυτῷ Pariſſ. primus et octauus. Harl. αὐτῷ (cum leni) Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus. Bauar.

24. πάνθ' ὅσα] ἅπανθ' ἃ Pariſſ. primus et octauus. (Etiam in Aug. primo et Harl. eſt ἃ, et in hoc altero etiam ἅπαντα.) ἅπαντα ὅσα Pariſſ. quintus et ſeptimus.

25. ἀνάρπαστος] ἀνάσπαστος Harl. Pariſſ. primus, quintus, octauus. Augg. primus et tertius. Bauaricus,

codex Obſopoei, Leſſingianus, Weimaranus. append. Francf. indices Aldi et P. Manutii.

140. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. octauus. Aug. primus, Harley.

2. ἀκέσαι] ἀκούσαιτο Aldus, ſed annotator in Taylorana ſyllabam extremam το punctulis ſubnotauerat. idem τὸν verſu proximo 3. ſubnotauerat. Harl. dat ἀκέσαι.

5. ἂν] εἰ Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. πρότερος] προτέροις Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, octauus. Aldina Taylori. Aug. primus. Wolf e coniectura. πρότερον Pariſ. ſecundus.

7. ἁπάντων abeſt a Pariſſ. primo et octauo, item Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

8. οἶμαι] οἴομαι Pariſſ. ſecundus, tertius, octauus, Augg. primus, ſecundus, tertius, Bauar. Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς abeſt ab Aug. primo.

9. ἀβελτηρίαν] ἀβελτερίαν (per ε in tertia ſyllaba) exarari vult Wolf.

10. ἠλαττώθητε] ἠλαττώμεθα Pariſ. ſeptimus.

Ibid. καὶ δὴ] ὅτι index Lambini. Pro καὶ dant ὃ articulum praepoſitiuum Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Augg. primus et tertius, Harl. Bauaricus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Aldina poſterior, nam prior dat καὶ δή.

11. ἅπαντα] πάντα Pariſ. primus.

12. ὅταν ἴδω] addunt conſenſu τινα, alii ante, alii pone verbum. Ante quidem hi. Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. primus. Bauaricus, Harley. pone vero codex Obſopoei, ed. P. Manutii. Weimaranus. appendix Francfurt. Wolf quoque τινα cenſet addendum eſſe.

13. Ἐκβατάνοις] Ἑκατάνοις Harl.

14. πρότερον] πρῶτον Bauar. forte voluit πρὸ τοῦ.

Ibid. συνεπηνώρθωσε] συνεπηνώρθωσα Harley.

140. 15.

140. 15. *ἐπηγγέλετο*] Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, dant cum geminato λ. *ἐπηγγέλλετο*.

16. *ἐνεδέχεσθ'*] *ἐδέχεσθε* Pariſſ. primus et quintus, Harley. Aug. primus, Bauar. Felicianea. *ἐνεδέχοισθ'* Aldus. vnde repetiit appendix Francfurtana, quae etiam lectionem *ἐδέχεσθε* praebet.

Ibid. *ἀλλ' ἀπεψηφίσασθε*] *μηδὲ ἐπεψ.* Pariſ. primus. *ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε* Aug. primus, et Harl. *ἀλλ' ἐψηφίσασθε* Aug. tertius. *μηδ' ἀπεψηφίσεσθε* (hic) Aldina Taylori.

17. *ἐκείνᾳ*] *ἐκείνων* Pariſ. ſeptimus.

18. *αὐξανομένᾳ*] *αὐξημένᾳ* Aug. ſecundus.

21. *τι* abeſt ab Aug. primo et Harl.

Ibid. loco articuli poſtpoſitiui *ὃ* dat Aldina Taylori vitioſe *σοι*.

23. *διαβεβλημένον*] *γρ. διαβεβλημένην* index Lambini.

24. *πόλει*] *πολιτείᾳ* Aldina Taylori, Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. Bauaricus, appendix Francfurtana.

25. *παρά τε τᾶτο*] *παρὰ τᾶτο* Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus. Augg. ſecundus et tertius. *παρά τε γίνεσθαι* Pariſſ. primus, tertius, ſeptimus, Aug. primus, et Harl. pro *τᾶτο* mauult Wolf *ταῦτα*.

141. 1. *καταδεεῖς*] *ἐπιδεεῖς* Pariſ. primus. Aug. ſecundus, Aldus, Felic. Vulgata eſt in Weimarani margine, et Aldinae Tayloranae, in cod. Harleyano, in appendice Francfurt. et in codice Obſopoei. vtramque lectionem in vnam conflauit Aug. tertius *ἐπικαταδεεῖς*, quae compoſitio graecis ignoratur, et ab eorum ſermone abhorret. pro *τὰς* dat Aldina Tayl. vitioſe *τῆς*.

4. *ἐδέν*] *ἐδ'* vel *ἐδὲ* (ſine *ν*) Pariſ. primus, Aug. primus, codex Obſopoei. index Aldi.

Ibid. *ἄν* abeſt a Pariſ. quinto.

141. 6.

141. 6. ὅλην abeſt a Pariſ. quinto.

7. πρότερον] προτέρων Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed index Aldi et codex Obſopoei dant vulgatam, item appendix Francfurt. et margo Harley.

8. ἦν ποτ' ἐ πάλαι] ἦν πότε πάλαι Bauar.

Ibid. προσήει] προσήκει Pariſ. tertius.

10. ἐστι] ἦν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harley. Weimaranus. Felic. appendix Francfurtana.

11. ἀφ' ἑαυτῆ] ἐπ' αὐτὸν Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori. γρ. ἐφ' ἑαυτῆ Pariſ. ſecundus. Harpocrat. v. καθήκοντα.

13. ἐποιεῖμεν] ἐποίειν Aug. ſecundus.

14. τὰ δέοντα] abeſt articulus ab ed. Aldi. ſed eum addit et index eiusdem editionis, et codex Obſopoei, et Leſſingianus.

15. τὰ κοινὰ] articulus abeſt a Pariſ. primo. Aug. primo.

16. τῶν abeſt ab Harl.

17. ζημιωμένῃ] ζημιωμένῃ Aug. tertius, dubie, vtrum vulgatam dare, an ἐζημιωμένῃ voluerit.

Ibid. προσλαμβανόντων] προσλαμβάνοντος Pariſſ. primus et ſecundus. Aug. primus.

19. τέτῃ] Wolf mauult τέτων. ſcil. τῶν προσόδων.

Ibid. παθόντες] μαθόντες Aldina Taylori. Pariſſ. primus et ſecundus, Harl. Augg. primus et tertius. vtrumque dat Bauaricus.

21. τῶν δεόντων abſunt ab Aug. primo.

Ibid. εἰ μὴ τῇ] Wolf mauult εἰ μὴ ἐπὶ τῇ.

22. ἀπόροις] εὐπόροις Pariſ. ſeptimus.

23. ἔτ' ἀξιῶ] ita et Harl. ἔτ' ἄλλον ἀξιῶ edit. Wolfii.

24. ἀξιῶ] ſcholium Bauarico adſcriptum ἀντὶ τῆ ἄξιον νομίζω.

141. 24.

141. 24. ἀδὲ γαὲ] ἄτε γαὲ Aug. primus.

26. ἀτοπώτατον ὄντα ἀδένα] ἄτοπον τῶν ὄντων ἀδένα Aug. primus, Aldus, Felicianea. sed codex Obsopoei et index Aldi dant vulgatam. item appendix Francfurtana. ἄτοπον ὄντα ἀδένα index P. Manutii. adhuc aliam dat lectionem appendix Francfurtana hanc ἀδ' ἀτοπώτερον ὄντων.

pen. φάσκοντα] φάσκειν index Lambini.

Ibid. ἀδὲν ἀδ' αὐτὸν] ἀδ' ἂν ἀδ' αὐτὸν appendix Francfurtana.

vlt. ἕτος τότε] ἕτω γε Pariſ. primus. idemque videbar mihi in Aug. primo cernere. erat enim ibi paulo obſcurius exaratum. Simon Fabricius tamen ex eo retulit ἑτός γε. Ex Harleyano enotauit Taylor τόγε. num in libris quibusdam fuit ἕτος κατὰ τᾶτό γε.

142. 1. οἷμαι omittit appendix Francfurtana.

4. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. τις] εἷς Pariſſ. quintus et ſeptimus.

6. προσήκειν] προσήκει Pariſ. primus, Aug. primus. P. Manutius. In Aug. tertio dederat prima manus vulgatam, ſed corrector ν eraſit.

Ibid. τέτες] τέτοις Pariſ. primus. Aug. primus. in Aldina Taylori punctis erat ſubnotatum, vt ſiue deficiens, ſiue tollendum.

9. καὶ ταύτῃ Harley.

11. ἂν abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo, item ab Harl.

13. ἐνδείᾳ] δείᾳ ſimplex Pariſſ. quintus et ſeptimus. item Bauar. in texto, ſed ἐν erat ſuperſcriptum, vt conſonet nunc cum vulgata.

15. τᾶτ'] ταῦτα Aug. primus.

16. δὲ abeſt ab Harley.

17. ὑπὲρ] περὶ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

142. 17.

142. 17. ἀ κατοκνήσας] ἐκ ἀποκνήσας Aug. tert.

18. ἕτως] ὄντως Aug. tertius.

19. οἶμαι abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo. Aug. primo.

20. ἄλλων, ὥστε] ἄλλων, οἶμαι, ὥστε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

21. τὰς] καὶ Aug. ſecundus.

22. πῆ] Aldina τῆ. quod Weimaranus cum πῆ mutat, item Leſſingianus.

23. πῆ abeſt a Pariſino ſeptimo.

24. μεταβιβάζοντας] ſic etiam eſt in Aldino meo. tametſi Obſopoeus ait, in ſuo ſe καταβιβ. repeririſſe, quod ideo ad modum vulgatae reformat.

25. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. ſeptimus.

Ibid. τὸν λέγοντα] τὸν τῆτο λέγοντα mauult Wolf.

26. ἑτέραν] αἰτίαν index Aldi. appendix Francfurtana. videtur in quibusdam codd. ἐναντίαν fuiſſe.

143. 1. εἰς μὲν] ἴσμεν Pariſ. primus. In Aug. primo manus prima dederat ἶς μὲν (ſic) ſed ſecunda ante ι appinxit ε. vt nunc ſit lectio vulgatae conſonans. μὲν abeſt a Pariſ. ſeptimo.

2. περὶ τάτων] ὑπὲρ τάτε Pariſ. primus. ὑπὲρ τάτων Aug. primus, Harl. Aldina Taylori.

5. κοινὰ alterum abeſt a Bauarico, Augg. ſecundo et tertio.

6. ex Harl. Taylor retulit κεκτημένως. (ſic) vnde ſuſpicor, eo in codice fuiſſe τῶν κεκτημένων.

7. πόλις abeſt ab Aug. ſecundo.

8. εἴποι] εἴπῃ Aug. tertius.

Ibid. ἃ abeſt ab Aug. ſecundo. pro ἃ παρ' ἑκατέρων dant ἅπερ ἑκ. Pariſſ. ſecundus, tertius, ſeptimus.

9. δὲ] δὴ Pariſ. ſeptimus.

10. ἐννόμως] ἐν νόμῳ Aug. primus.

13. ἐξέτητε] ἐξέτησεν Aug. ſecundus.

143. 14.

143. 14. ὑποθέσεως] τάξεως Aristides p. 264. et Hermogenes p. 264.

16. πᾶσι] dubium reliquit margo Lutetianae, id quod permultis in locis fecit, fueritne in Pariss. primo, quinto et septimo ἀεὶ πᾶσι, an illud solummodo ibi fuerit, hoc abfuerit. Perquam obscura et imperfecta est demonstratio, quid signa quaeque sibi velint, quam praefatio tradit nomine Benenati a Lambino, ni fallor, praefixa. De signi " voci praepositi vi et significatione plane illa tacet. In Augustano primo et Harl. et Aldina Taylori, sic est ἔχοντας ἀεὶ τοῖς (sine πᾶσι) et sic videtur etiam in Parisinis illis fuisse. ἀεὶ τοῖς ἀδικεμένοις potest idem esse atque τοῖς ἀεὶ ἀδικ.

20. πάντα] πάντων Harl.

21. ἔχειν abest ab Aug. tertio.

23. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, et Harl.

27. διεφέροντο] διαφέρονται Paris. primus.

vlt. ἔρημον] ὡς ἔρημον Aug. tertius.

144. 5. μηδ' ὅ, τι] μὴ ὅ τι Aug. primus.

8. ὑμῶν] ἡμῶν Harl.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

10. ἀργότατον Harl.

Ibid. αὐτοὶ] αὐτὸν Paris. tertius.

11. καὶ abest ab Aug. secundo.

12. κεκήλησθε] κέκλησθε Aug. secundus. κεκύλησθε index Aldi. ἠπάτησθε Aldina Taylori.

13. ἔτε προσηκόντως] ἔτε ἐ πρ. Aug. tertius. videtur ab aliquibus codicibus ἔτε abfuisse, et eius loco οὐ fuisse.

15. τις ἢ καὶ πανήγ. Harl. Aldina Taylori, quae monstrosam hanc lectionem dat ἐκ τέτων φαύλως κατασκευάσθαι.

16. κατεσκευάσθαι] ita et Harley. γρ. παρεσκ. Paris. secundus. Aug. secundus, Aldus, P. Manut. editio Wolfii. vtrumque dat Bauaricus. τέτων φαύλως ἢ κακῶς

κακῶς κατεσκ. appendix Francfurtana, sine primo ἡ.

144. 16. κρίνοι] κρίναι Aug. primus.

Ibid. ὃς] Wolf. in farragine mauult ὡς, aut potius sic ἦν ὑπολάβοι τις ἂν ὡς τῶν — sed paret, eum sententiam haud percepisse.

17. ἀεὶ abest a Pariss. quinto et septimo.

Ibid. βέληται] βέλεται Aug. primus, Harl.

20. καὶ] εἰ Pariss. primus, quintus, septimus. Aldina Taylori, Augg. primus et tertius. codex Obsopoei. Bauaricus, Harley.

21. τῆς πόλεως] articulum omittunt Aug. primus, et Harley.

Ibid. φαύλως] σφαλερῶς Parisinus primus, Aug. primus.

22. ὑμῖν abest a Parisino primo. Eius loco est ἡμῖν in Pariss. quinto et septimo, item Aug. tertio, et Harl.

Ibid. ἃ καλῶς ἅπαντ' ἔχει] ἁδαμῶς ἅπαντα καλῶς ἔχει Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. quibus consentit Harley. nisi quod ἔχοι dat.

Ibid. γνοίητε] γένοιτο Aug. secundus.

23. σκέψαισθε] σκέψεσθε Aug. primus, Harl. Aldus, Felic.

25. γὰρ abest a Pariss. quinto et septimo et Harl.

27. τὰ] τὸ Paris. secundus. Bauaricus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. secundus.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Paris. tertius, Aug. secundus, Bauaricus.

vlt. ἅπασιν ὁμοίως] inuertunt Aug. primus et Harl.

145. 5. ὁ βασιλεὺς] omittit articulum Augustus. primus.

6. ἥκιστα etiam in Bauarici texto est, sed in margine πάνυ, dubium, vtrum varians lectio, an scholium.

Ibid. ἄν τι] γρ. ἅ τι Paris. secundus, Aug. secundus. Bauaricus in texto dat vulgatam, alteram in margi-

margine cum γρ. Inuerso ordine est ἅ τι in texto Aug. tertii, sed vulgata est cum γρ. superscripta.

145. 8. μὲν ἀντιποιοῦνται] inuertit Aug. primus et Harley. forte voluit idem annotator in Aldina Taylori; qui, cum Aldus dedisset, καὶ τοῦ προτεύειν μὲν ἀντιποιῆνται ἅπαντες, pone hoc verbum ἀντιπ. adscripsit μὲν, relinquens prius ab Aldo datum.

11. κορίνθιοι, λακεδαιμόνιοι] inuertunt rursus Aug. primus et Bauaricus, item Harley. λακεδ. prorsus omittit Aug. tertius.

13. εἰς τοσαύτας δυναστείας καὶ τοσαῦτα μέρη Harleyanus.

15. ἐδενὶ] ἐδέσι Pariss. quintus et septimus, Aug. primus. Aldina Taylori.

16. ἐρημότερα] ἐρημότερος Harl.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, Aug. primus et Harl. (qui duo postremi etiam v. 19. sic dant) ὑμῶν P. Manutius.

18. φιλῶν] φιλονεικῶν Paris. quintus.

20. ἂν ἦν] inuertit Bauar.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν Pariss. quintus, septimus.

23. γε abest ab Augg. primo et tertio, item Harl. Bauarico, appendice Francfurtana, cui tamen additam hanc notulam [*quo tamen sensu pro* ὃ *ponendum esset* ὃς] non intelligo.

Ibid. συντείνει] τείνει Pariss. primus, secundus, tertius. Augg. primus et secundus, Harl.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Harl. absurde.

24. μηδὲν] μηδένα Paris. primus. Aug. primus. app. Francf.

25. ἐκπέρασαι] πέρασαι margo Lutet. tacito auctore, vnde forsitan repetiit app. Francf. Aug. tertius, Bauar. πέρακται Paris. secundus, quintus, septimus. Aug. secundus, index Aldinae.

27. ὧν] ᾧ index Ald.

145. 27. κεκηλημένοι] κεκλημένοι index Ald. κεκυλιηθένοι (sic) Aug. secundus.

pen. ἔσχεσι vitium est typographicum editioni Lutetianae, pro ἔχεσι.

vlt. καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα] καὶ τὰ μὲν ἄλλα Pariss. primus, quintus, septimus. Aldina Taylori, Aug primus. app. Francf.

146. 2. ἀδὲ γράφειν] καὶ γρ. Pariss. secundus tertius, quintus, septimus. Bauar. Aug. secundus.

3. τὸ abest a Bauaric. et Aug. tertio, item app Francfurt.

6. οἵονται] οἷόν τε Paris. septimus, Bauar. Aug sec. et sic coniecit quoque Wolf.

7. μὲν abest ab Aug. primo et Parisino primo.

8. οἵ γε] εἴ γε δὴ Paris. septimus. ab Aug. prim et Harl. abest γε.

9. γὰρ abest ab Aug. primo.

10. δεῖ χαλεπὰ] δεῖ εἶναι χαλεπὰ Pariss. primu et quintus. εἶναι χαλεπὰ [sine δεῖ] Aldina Taylori, Aug primus, Harl.

12. ἐθέλωμεν] ἐθελήσωμεν Pariss. quintus et se ptimus.

Ibid. διαρπασθήσεσθαι] διαρπασθήσεται Aug primus. γρ. διαρπάζειν Paris. primus.

13. ἦς] ἦν Paris. primus, Aug. primus, Bauar appendix Francfurt. Aldina Taylori, Harl.

14. κωλύσειν] κωλύειν Pariss. quintus et septi mus. Aldina Taylori. Aug. primus. et hoc, aut κωλῦσαι, coniecit Wolf quoque, sed prius in sua editione exhibuit.

Ibid. ἀποξῆναι] ἀφιξᾶναι Aug. primus. Aldus. P. Manut. vnde repetiit app. Francf. ἀφεξᾶναι index Lambini.

15. αὐτὸ abest a Bauarico et Aug. tertio. item append. Francfurt.

146. 17.

146. 17. ἁρπάζοντας] ἀδικοῦντας Pariſ. primus, ug. primus, Harl. Aldina Taylori.

18. ὑμῖν] ἡμῖν iidem.

Ibid. ἅπασαν] πᾶσαν Pariſſ. primus, quintus, eptimus.

20. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus, Aug. primus, Baricus, Harl. καθ' ὑμῶν index P. Manutii. forſitan e cholio.

Ibid. poſt ἀθηναῖοι addunt haec duo verba τὸ αἴτιον Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Aug. primus, t Leſſingianus corrector ἐστὶ τὸ αἴτιον. Harl. adhuc adit ὅτι. ad hunc modum: ἀθηναῖοι τὸ αἴτιον; ὅτι τὸν μὲν.

21. ἕτω] ἕτως Bauar. qui codex aliique demothenici ſaepiſſime ς huic aduerbio addunt, etiamſi ſequente conſonante.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo, Aldina Taylori, et Harl.

22. ἐδεῖς] ἑδένα Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori, et Harl.

Ibid. τούτων] τοῦτον Aug. ſecundus. (e primo nihil hic annotaui, quamquam nullus dubito, in eo quoque idem fuiſſe.) P. Manutius. ſed index eius, vti etiam Harl. dant vulgatam. appendix Francf. dat τοῦτο.

Ibid. εἶπεν] εἰπεῖν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus.

24. τοῦτος πόλεμον] τοῦτος τὸν πόλεμον Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. φασὶν] αἰτιᾶσθαι Pariſ. primus. Aug. primus a prima manu, ſed poſtmodum manus, vt videbatur, eadem vocem illam punctis ſuperimpoſitis pro cancellanda notauit, et vulgatam ſuperſcripſit.

26. πολλὰ λυπηρὰ] inuertit Aug. ſecundus, quod meis quidem auribus paullo mollius et ſuauius accidit.

146. pen. οἰομένοις] εἰθισμένοις Aldina Taylo Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Feli P. Manut. codex Obſopoei. vulgatam οἰομένοις dat a pendix Francfurt. foriitan ex Aldo repetitam. Wo mauult αἰρεμένοις. qui tamen εἰθισμένοις in ſua editi ne exh buit.

Ibid. ἅπαντες] ἅπαντ᾽ codex Obſopoei, dun modo Obſopoeus recte viderit. facile enim fiat, vt ſiglam, quae terminationem ες ſignificat, paene ſim lem apoſtropho, pro apoſtropho habuerit. Verumt men ἅπαντ᾽ ego quoque in Bauarico reperi. plane al eſt hoc vocabulum a Pariſſ. quinto et ſeptimo, et a Aug. primo, item ab Harl.

vlt. μὲν] μὴ Pariſ. ſeptimus.

147. 2. αὐτοῖς] αὑτοῖς (cum aſpero) Aldus.

Ibid. ἐκ ἔσεσθαι] ἐκέτ᾽ ἔσεσθαι Pariſ. primu Aldina Taylori, Aug. primus.

4. τραπησθε] τραπῆσθε Aug. primus.

10. αἰτίων] αἰτιῶν Ald. Felicianea.

11. ἐγὼ δ᾽ εὖ οἶδα ἀκριβῶς] poſtremam vocem omittunt Pariſſ. quintus et ſeptimus, Aug. primu Wolf aut alterutrum horum tollendum, aut ante ἀκρ βῶς addendam copulam καὶ cenſet eſſe; in annotati nibus. In farragine autem idem ſic conſtituit. ἐγὼ ἐκεῖνό γ᾽ οἶδ᾽ ἀκριβῶς.

12. poſt πόλεμόν addunt ποιῆσαι Bauaricus et Au ſecundus, Aldus, quod tollit annotator Tayloranu et abeſt ab Harl.

Ibid. καὶ ἄλλα abſunt ab appendice Francfurt. a Aldina Taylori, Pariſſ. quinto et ſeptimo. Aug. tertio et a texto Bauarici. nam in margine eius ſunt cum γ annotata. Verum tamen illi, quos dixi, duo codd. Pa riſini verba haec duo habent paulo poſt verſu 13. pon τῆς πόλεως collocata.

147. 14. *τὴν βοήθειαν*] articulum omittunt Pariſſ. primus. quintus, ſeptimus. Aug. primus.

Ibid. *βελόμεθ' ἡμεῖς*] *βέλεσθ' ὑμεῖς* Pariſſ. quinus et ſeptimus. *βελόμεθ' ὑμεῖς* Harl. abſurde.

15. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Pariſ. quintus.

16. *ἐξελέγχοι*] *ἐξελέγχει* Aug. tertius, ſed cum ulgata ſuperſcripta.

18. *ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς*] *ἐπ' αὐτὸς ἡμᾶς* Aug. primus. Harl. Aldina Taylori.

21. *πρὶν* abeſt a Pariſ. ſecundo, Augg. ſecundo et tertio.

Ibid. *προσβαλὼν*] *προσβαλεῖν* Aug. primus, P. Manutius. neque dubito, idem in Pariſſ. primo, quinto et ſeptimo fuiſſe, tametſi margo Lutet. ex iis referat *προβαλεῖν*. Appendix Francfurtana haec dat. [*τὰ τείχη προσβαλὼν. ἐδὲ ὁλυνθ.* vel *ἢ πρὸς τὰ τείχη προβαλὼν* (ſic) vel *προβαλεῖν αὐτῶν*. quidam etiam *προβαλῇ* legendum putauit.] Aldina Taylori ad *προσβαλὼν* addit *αὐτῶν*. *προσβαλεῖν αὐτῶν* Harl.

Ibid. *ἐδὲ*] *αὐτὸν ἐδὲ* Pariſſ. quintus et ſeptimus. *αὐτῶν. ἐδ'* Aug. primus.

22. *ἂν* abeſt ab Aug. tertio, et Bauarico.

23. *εἰ*] *ἢ* Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus, ſecundus, tertius. Bauar. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur, et P. Manurius.

25. *ἔνι*] *ἔστι* Pariſ primus. Harl. Aldina Taylori. Aug. primus. *ἔνι ὑμῖν* Pariſ. ſeptimus.

26. *ἐδὲ*] *ἐχ* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. *ὑμῖν καὶ*] *ἡμῖν τε καὶ* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, et Harl. *ὑμῖν τε καὶ* Aug. primus.

27. *ποιήσασθαι τὴν πόλιν*] *τὴν πόλιν ποιήσασθαι* Aug. primus, et Harl.

pen. *βέλεται Φίλιππος*] inuertunt Aug. primus, et Harl.

147. pen. ἡμῶν. ἔ] deſunt haec duo vocabu Aug. primo, et Harl. ſunt in Bauarico, ſed ſuper ἡ ὑ in pronomine.

148. 1. ἐθέλητε] ἐθελήσητε Aug. primus. Pari primus, quintus, ſeptimus. verba ἔτ', ἂν ἐθέλητε Ha in margine habet, in texto deſunt.

Ibid. ἐπίξασθε] ἐπιξήσεσθε Pariſ. primus. Au primus. Harl. Felic. ſed eius index vulgatam dat. vtra que dat Bauaricus, vulgatam ſcil. in margine cum

2. πράγματα δὲ παρασχεῖν αὐτῷ] πράγματ δ' αὐτῷ παρασχεῖν Aug. primus, Harl. Aldina Taylo in qua etiam ἁπάντων verſu 4. punctis ſubnotatum e ἁπάντων plane abeſt ab Harl.

6. ἐσομένῳ] ὄντος Pariſſ. primus, et, cum γρ. cundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Harl. Al na Taylori.

8. μισεῖν καὶ abſunt a Pariſ. quinto, Bauarico, a pendice Francfurtana. Aug. tertio, ſed in Bauar margine vulgata eſt annotata. Inter καὶ ἀποτυμπα σαι interponit Aldina Taylori medium v. φανερῶς. ſ uans idem modo praemiſſum.

12. ἐκείνων] ἐκείνω Aug. tertius a prima man ſed corrector ν addidit.

Ibid. ἐπεὶ abeſt ab appendice Francfurt. Bauar. Aug. tertio. contra iidem poſt πόθεν addunt γὰρ. ite Aldina Taylori, quamquam ἐπεὶ intactum ſeruans.

Ibid. νῦν abeſt ab Aug. ſecundo.

13. εἰς abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo. Aug primo et tertio, Bauarico, Harl.

Ibid. ἀδὲν γὰρ etc.] verba ſic ſtruunt Harl. Au primus et Pariſinus primus. ἀδὲν γὰρ ἄλλο δοκεῖ ποιεῖν. Aug. ſecundus et appendix Francfurtana ſic ἀδὲν γὰρ ἄλλο ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν.

15. μηδὲν] μηδὲ Aug. tertius.

17. δύναιτο ἀδεὶς] inuertit Harl.

148. 1

148. 18. ὅσα] πόσα Pariſſ. quintus, ſeptimus.

20. τὰ νῦν ὑπάγεται] νῦν ὑπάγει Aldina Taylori, Pariſ. primus, Aug. primus, ambo ſine articulo. τανῦν ὑπάγει app. Francf. νῦν ὑπάγεται Harl. omiſſo τὰ.

23. δὴ deeſt Harl.

27. ἀ πύλας] ἐχὶ πύλας Aug. tertius.

pen. σέρριον] σέργιον Aug. tertius.

vlt. καρδίαν] τὴν καρδιανῶν Aug. primus. τὴν καρδίαν Harl. et Aldina Tayl.

149. 1. ἐκεῖνος] ἐκείνως Aug. primus. Felician. vnde forſ. repetiit app. Francf. vtramque dant Bauaricus et Aug. tertius.

Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν Harl.

3. ἡμετέρᾳ] ὑμετέρᾳ Pariſſ. quintus et ſeptimus. Augg. primus et tertius.

6. αὐτῶν abeſt ab ed. P. Manutii.

9. τὰ Φιλίππε abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo. et appendice Francf. item ab Harl.

11. αὐτοῖς abeſt a Pariſ. primo, et Aug. primo. ſed iidem codices hoc pronomen collocatum dant pone voc. πυλαίαν. Aldina Taylori, πυλαίαν αὐτοῖς ἀποδῶναι, praemiſſum αὐτοῖς intactum praeterit. et ita omnino Harl. vtrumque αὐτοῖς exhibens.

13. ἢ abeſt ab Aug. primo, et Harl.

18. καὶ γάρ τοι] τοίγαρτοι app. Francf.

19. γεγόνασι] γίνονται Pariſ. primus. Harl. Aldina Taylori, Aug. primus.

23. πάντων] ἁπάντων Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl.

27. ἐσὶ in Aldina ſtat non pone φοβεροὺς, ſed pone βαρβάροις. et in Aldina Taylori loco ἐσὶ ſuffectum eſt γέγονεν. idem margo Lutetianae e Pariſino primo annotauit. Etiam in Augg. primo et ſecundo non hoc loco ſtat ἐσὶ, vt ſtatim pluribus dicam.

149. 27. *πᾶσι*] *ἅπασι* Pariſ. primus. et Harle *πᾶσιν* Bauar. et Aug. tertius. quia ſcilicet hi duo pro mum articulum *τοῖς* omittunt.

Ibid. *βαρβάροις. ὑμεῖς*] *βαρβάροις γέγονεν. ἡμ* Pariſ. primus. Aug. primus. *βαρβάροις ἐστὶν. ὑμ* Aug. ſecundus. Aldus. Felic. Neſcio, cur Morell *ἐστὶν* e ſede, quam in vetuſtioribus edd. obtinet, ſcil. p ne *βαρβάροις*, reuulſum ad anteriora retraxerit. Harl. Taylor aliud nihil, praeterquam *γέγονεν* ann tauit.

pen. pone *τῇ μὲν* addit Aldus *γὰρ*.

vlt. *προσῆκε*] *προσήκει* Pariſſ. primus, quint ſeptimus, Aug. primus, Harl.

150. 2. *αὐτῶν*] *αὑτῶν* (cum aſpero) Aldus, Manut. Harl. qui hunc locum ita ordinat: *ὃ τὸν α τὸν δὲ τρόπον περί τε αὑτῶν καὶ περὶ ὑμῶν ἐνίοις ὁ βελ.*

4. *ἡσυχίαν ἄγειν* omittit Pariſ. quintus.

6. *σε* omittunt Augg. ſecundus et tertius, Bau ricus, Aldus, ſed addit Aldina Taylori, item Harl.

7. *ἀριστόδημε*] *ἀριστόμηδε* Aug. primus. *ἀριστόμη* Harl. Pariſ. primus, index Aldi.

13. *βέλτιστον εἰπεῖν ἂν ἔχοις*] *βέλτιστον ἂν εἰπ ἔχοις*. Aug. primus. *ἂν* abeſt a Pariſ. primo. *γρ. βε τιστόν σοι εἰπεῖν* index Lambini.

Ibid. *συγχωρήσαιμεν*] *δοίημεν* Pariſ. primus. Au primus, Harl.

14. *ἀληθὲς* omittit appendix Francfurt.

Ibid. *πάντα ταῦτα*] *ταῦτα πάντα* Aug. prim et Harley.

17. *προέσθαι ταῦτα*] inuertit Aug. primus.

18. *διὰ ῥᾳθυμίαν*] *γρ. μετὰ ῥᾳθυμίας* Pariſ. cundus. vtrumque dat Bauaricus.

21. *ὁρῶ*] *ἐρῶ* appendix Francfurtana.

150.

150. 22. *τὸ τὰ*] *τὸ ἀεὶ τὰ* Pariſ. quintus. *τὸ μὴ ἀ* Pariſ. ſeptimus, codex Obſopoei.

Ibid. *αὐτῆς*] *αὐτῆς* cum aſpero Aldus, P. Man.

Ibid. *ἐπικίνδυνον*] *κίνδυνος* Pariſ. primus, Aug. primus, Harl.

23. *πλεῖον*] *πλέον* Pariſ. ſeptimus, Aug. primus. Aldus, (ſed eius index dat vulgatam) P. Manutius.

pen. ad hunc verſum adſcriptum eſt in Bauar. *ημ. κύκλος.*

vlt. *ἦν* abeſt a Pariſſ. ſecundo et tertio, Aug. ſecundo.

151. 1. *τῇ πόλει δ' ἡμῶν*] ſcil. *ὑπάρχει πατρῴα καὶ παππῴα δόξα.* niſi ſi placeat *τῇ πόλει ὑπάρχουσιν οἱ Ἕλληνες σεσωσμένοι ὑπὸ τῶν προγόνων, ὡς πάντες ἴσασιν.* WOLFIVS. et ad hunc modum diſtinguit etiam index Lambini *ἴσασιν, οἱ Ἕλληνες δὶς* —

2. *ἐκ*] *ὑπὸ* Harl.

3. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* P. Manut.

Ibid. *σεσωσμένοι*] *σεσωσμένη* Aug. ſecundus. quae lectio ferri quodammodo poſſit, ſi ſic legatur *τῇ πόλει δ' ἡμῶν πάντες συνίσασιν οἱ Ἕλληνες δὶς — σεσωσμένη* (in datiuo) *graeci omnes norunt ciuitatem noſtram a maioribus noſtris bis fuiſſe extremis e periculis ereptam,* ſed praeſtat vulgata.

4. *τὰ καθ' —*] verba ſic ſtruit Aug. ſecundus *τὰ καθ' ἑαυτὸς πολιτεύονται, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν.* Aldina Taylori dat *τὰ κατ' αὐτὸς.*

6. *προϊόντας*] *ἥκοντας* Aug. primus. Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus, Harl. Aldina Taylori.

7. *ἑλλήνων* abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

12. *ἄλλοτε*] *ἄλλοθε* appendix Francfurt. forte voluit *ἄλλοθι* dare.

14. *διαγράφειν*] *διαφθείρειν* Pariſſ. primus, et cum *γρ.* ſecundus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. margo Bauarici. appendix Francfurt. Harl. Ald. Tayl.

151. 18. τῶν βελτίστων] τοῦ βελτίστου Paris. primus, Harl. Aldina Taylori.

20. ἐμβαλόντες] ἐκβαλόντες Paris. septimus. Harl

22. κολακείας καὶ βλάβης] κολακεία, βλάβη (sine copula) Aug. primus. vulgatam dat Bauaricus Sed super ας, fine v. κολακείας, scriptum est α. ad indicandam lectionem variantem κολακεία, quae lectio etiam in appendice Francfurtana est.

24. ποιήσων] quid si πορίσων, aut ποριῶν. WOLF in farragine.

pen. τοῦ πάντα φαύλως ἔχειν] τοῦ φαύλως ἔχει πάντα Aug. primus. Aldina Taylori.

Clausula in Bauarico haec est κατὰ Φιλίππου Δ |‾ηΗΔΔΔΗΗ. (vbi videtur extremum Η redundare, id est 638.) Eadem paene est clausula in Aug. tertio κατὰ Φιλίππου Δ. |‾ηΗΔΔΔ. (630.)

Ad orationem aduersus Philippi epistolam.

152. 2. ἀνεβάλλετο] detraxi alterum λ.

9. citat h. l. Harpocr. v. ὀῤῥωδεῖν.

153. 7. Alexander de figuris p. 64. συνωνυμία ἐστὶν, ὅταν τῷ χαρακτῆρι διαφόροις ὀνόμασι, τῇ δυνάμε δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῦσι χρώμεθα πλείοσιν, ἓν μέντοι κα ταὐτὸ βουλόμενοι δηλοῦν. ὡς καὶ Δημοσθένης· καὶ γι νώσκεται μὲν ὑπὸ τῶν περινθίων — ὑποπτεύεται δ ὑπὸ θηβαίων.

13. ὑπὸ τῶν θηβαίων] articulum omisi.

15. ἐκείνων] Peloponnesiorum cum Thebanis seu quod idem est, Thebanorum cum Peloponnesiis Construo sic. Ἄγων δὲ [id est διὰ τὸ ἄγειν, vel διότ ἄγει] τὰς ἐκ Πελοποννήσου πρεσβείας πρὸς αὐτὸν, ὑπο πτεύεται ὑπὸ τῶν Θηβαίων Φίλιππος καὶ τὴν ἐκείνω συμμαχίαν παραιρούμενος. [id est πειρᾶσθαι αὐτοὺς ἀφαιρεῖσθαι. quod Philippus legatos e Peloponneso inuitat, etiam ex hoc suspectus fit Thebanis, quas

hoc

hoc agat, vt illam quoque societatem Peloponnesiacam a se abalienet.

153. 20. in Aldina et Felicianea est ἃ γὰρ τᾶτο. vnde equidem effecerim ἃ γὰρ ἐδὲ τᾶτο. neque enim minutum est, ne hoc quidem.

22. εἰσπέμψαντες] in Perinthum puta.

Ibid. ἐκπολιορκηθῆναι] a nobis, Athenienſibus, puta.

26. τῶν Περσῶν] malim τὸν Περσῶν.

154. 1. πρόσθετο] correxi πρόσθοιτο.

8. συμφέρει] praetuli συμφέρῃ.

11. ἀπὸ τότε] correxi ὑπὸ τότε.

14. πρὸς ὑποψίαν ἥκοντα καὶ δυσμένειαν] quaero, num πρὸς h. l. vices gerat praepoſitionis μετὰ, eoque idem ſit ſic dictum, atque ſi dixiſſet μεθ' ὑποψίας καὶ δυσμενείας. conuenire quidem ad Philippum copias eius auxiliares, at animo infeſto, ſuſpicionumque pleno.

26. ταύτης] ſcil. τῆς δόξης. (non item τῆς ἀσφαλείας.)

vlt. ὥστε καὶ τὲς] addidi copulatiuam.

155. 5. ὁ πρὸς τὲς πολ.] priorem articulum addidi.

13. ὅταν τὰ μέγιστα] articulum de meo addidi.

25. locum hunc, ſed aliter, citat Seneca Controu. 24. teſte Schotto Obſeru. Hum. p. 214.

26. ταῦτα] quae modo de clandeſtinis aduerſus Philippum ſimultatibus ſociorum, ipſorumque Macedonum, tam gregariorum militum, quam ducum et amicorum, nec non qui mercenario militi praeeſſent, diſputaui. v. p. 23. vlt. ſqq. vbi locus hic iam praeceſſit, hic iteratus.

156. 14. τῶν προγόνων] ex hoc aptum eſt non ſolum τότε, verſu 15. ſed etiam πάντων τῶν ἐν τῇ M. βασιλευσάντων. ab iis, qui maiores fuerunt, non huius

huius Philippi folummodo, ſed vniuerſe, regum quot-quot in Macedonia vnquam fuerunt, omnium. Nam paulo durior haec videtur conſtructio, ἐ παρὰ τῶν τότε προγόνων μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάντων τῶν ἐν M. βασιλευσάντων.

156. 18. πω] practuli πώποτε.

20. παρὰ addidi.

157. 5. παρ' ἡμῶν] correxi παρ' ἡμῖν.

7. οἴκαδε λαμβάνοντες] praetuli οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες. Conf. p. 80. pen.

11. citat h. l. Pollux 3, 58. v. ξενοτροφεῖν.

158. 9. ἐν addidi. pone τότες hoc ipſo verſu ſi quis e verſu δὲ iteret, haud offendet elegantiam atticam, quamquam ad ſententiam plane redundaturum ſit.

Ad epiſtolam Philippi.

159. 2. num ἀναρπασθέντος?

3. vocabula ὅτι τὴν δίκην, vt amputanda, vncis incluſi, cum quia plerisque abſunt a codicibus, tum quia ſententiam interturbant. videtur olim iis in libris, vnde tradita nobis ſunt, ita fuiſſe exaratum. ἐπετιμήσατε ὅ τι ἦν δίκαιον. non increpaſtis, non animaduertiſtis, prout ius et fas erat.

7. τὲς βελομένες] ſcil ἐκεῖσε καταφεύγειν. illuc confugientes, illuc receptum habentes.

17. καὶ τὸ παρανομεῖν] correxi καίτοι τὸ παρ.

18. καὶ τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν] loco primi vocabuli volebam prius παρὰ dare, deinde prorſus deleui meo iudicio.

19. ἓν] praetuli γᾶν.

21. ὑπομνήματα] correxi de meo iudicio ὑπόμνημα in ſingulari, cum fuerit vnum modo monumentum.

22. ἔσησαν] praetuli ϛῆσαι.

23. δεινὸν, εἰ ἐφ' οἷς] coniunctionem εἰ ſuſtuli.

159. 24.

159. 24. post φαίνεσθαι subaudi ταῦτα, quamquam addi vtique praestet.

160. 2. ἔσαι καινότερον] id est γενήσεται vel ὑπάρξει παρ' ὑμῶν καινὸν εἶδος ἀδικίας, οὔπω πρότερον ὑφ' ὑμῶν κατ' ἐμὲ πεπραγματευμένον. ecquod existere possit nouum iniuriarum genus, bello aduersus me palam a vobis declarato, quod a vobis antea nondum fuisset exercitatum, pacem subleſtam mala fide agentibus.

5. ὡς ἡμᾶς ad me, Macedonasque meos.

6. τέτων addidi.

8. mallem cum articulo τὸς πείσοντας.

11. νεωτερίζῃ] practuli νεωτερίσῃ in aoristo.

14. ἐπισυμμαχία est foedus, par foederatorum inter sese obligans ad ferendum in bello mutuum auxilium, vt si e. c. Persae a Philippo armis appeterentur, necesse Athenienſibus esset succurrere. et rursus, Philippo Athenienses aggrediente, Persae tenerentur, Athenienſibus opem ferre. Lectio Wolfianae editionis τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας commentum est ipsius Wolfii, auctoritate nullius codicum omnium subnixum. Est vtique foeda illius editionis macula, quod Wolfius, siue ipse, siue operae Basileenses, eius auctoritate gratiaue ducti, coniecturas eius omnes, tacite, clam, lectoribus ignaris, neque admonitis, in textum immiserunt, vetustis probis primigeniisque lectionibus eiectis et suppressis. Quod est ingens et inexpiabile facinus prorsus furiosae arrogantiae atque intemperantiae.

23. ἐν ταῖς στήλαις] quibus insculpta nimirum erat formula pacis Philippo cum Athen. initae, quae stelae, aliae in confiniis agri Attici, aliae in finibus Macedoniae fixae erant, quo pacis conclusae conditiones neminem fugerent.

26. τοῖς π. ἐ. πρεσβευταῖς] id est πρὸς τὸς παρ' ἐμὲ πρεσβευτὰς ἰδίᾳ, ἅ κοινῇ καὶ πρὸς τὸς παρ' ἀθηναίων

ναίων. priuatim erga meos legatos, non item publice, seu communiter, etiam erga legatos Athienſium.

161. 3. ὑφ' ὑμῶν] praepoſitionem vncis incluſi, verbum ἀποδείκνυσθαι pro medio accipiens et interpretans, vos eum ciuem veſtrum declarare. vulgatam qui tuebitur, is pro infinitiuo paſſiui habebit. quamquam hoc ſit orationem conturbare, ſi tenens eandem conſtructionem, infinitiuis actiuae et mediae formae φάσκειν, ποιήσασθαι, ἀναιρεῖσθαι infinit. paſſiuum immiſceas, cum conſentaneum ſit, omnia illa potius media eſſe.

6. αἱρεῖσθαι πόλεμον deligere, praeferre bellum, melius hic conueniat, an ἀναιρεῖσθαι ſuſcipere, quaerant alii.

15. ὅσην — εἶχεν] praetuli ὅσης — ἦρχεν.

16. citat h. l. vetus Lexicon in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 496.

21. δὲ addidi.

162. 8. ἐδενὶ (in datiuo) malim. nam ἐπισκήπτεσθαί τινι vſurpatur, non τι. queri, expoſtulare aliqua de re, vt de facinore iniquo et iniuſto, item de teſtimonio falſo, commenticio. exceptionem impoſturae obmouere.

Ibid. τὴν δὲ τιμωρίαν] aut deeſt hic verbum accuſatiuum adſciſcens, e. c. μέμφεσθε, vel προφέρετε, exprobratis, cauſſamini, profertis per obtrectationem; aut ſi nihil deeſt, in locum accuſatiui ſuffici debet datiuus, τῇ δὲ τιμωρίᾳ. ſcil. ἐπισκήπτεσθε. queſti nil eſtis, neque ſuccenſuiſtis iniuriis, quas a Peparethiis tuli; at multum expoſtulaſtis de poenis, quas ego ab illis repetii. Et paene conſentanea his etiam Wolf in annotationibus et in farragine ſcripta reliquit.

Ibid. ἀκριβῶς εἰδότες· καίτοι, τὴν νῆσον] diſtinxi et correxi ad hunc modum, ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι τὴν

τὴν νῆσον — probe tenentes, insulam neque iis, neue vobis a me ereptam esse.

162. 20. γνοὺς ἐγὼ] interpone copulam, siue δὲ, siue δ᾽ ἂν.

163. 2. προβεβήκαμεν] malim προβεβήκατε in secunda persona. nam si crimen hoc secum quoque communicaret, decebat eum non iniurias solummodo ab Athenien sibus acceptas commemorare, sed etiam, id quod insuper habuit facere, vt rem sibi parum decoram, iniurias a se rursus Athenien sibus oblatas.

5. citat h. l. Harpocrat. v. κληρῦχοι.

8. διαγγέλλειν] correxi διαγγέλλοντος.

9. πάλιν] correxi πολεμεῖν.

15. et 19. citat vetus Lexicon apud Montfauc. Coisl. p. 496.

20. ἀμφισβητῆσι] praetuli ἀμφισβητῆμεν. vocabula τὸν τρόπον τοῦτον pari pacto, non ad hoc v. ἀμφ. sed ad διαλύσασθαι adstringenda sunt.

164. 6. ἀντιλαμβάνειν] correxi ἀεί τι λαμβ. semper aliquid lucelli ab imperatoribus emungere, siue eis patrocinentur, siue ipsi eos iniquis et ementitis criminationibus vrgeant.

8. τοῖς ἔξωθεν] correxi τῶν ἔξωθεν.

9. περιποιεῖσθε] correxi περιποιεῖσθαι, qui infinitiuus aptus est e φασὶ versu 3. vulgata si probetur, accusatiuus λοιδορεμένες cum nominatiuo foret mutandus. atqui sic conuersa foret haec accusatio ad vniuersum populum Athen. ad quem nil pertinet, sed ad solos oratores Philippo infestos. quibuscum Philippus hic non agit, sed de iis ad S. P. Q. A. queritur.

13. τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν] possit sententiam satis commodam ferre, nimirum hanc. auctoritatem eorum aere meo redimens, qua vos ducti credatis ipsis dicentibus, me vobis bene velle. Visum tamen fuit, nescio an non satis quidem graui de causa, at non improba-

probabili tamen, ὑμᾶς cum ἡμᾶς mutare, vt haec ex
fisteret sententia. τὴν ὑμετέραν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν. ve
stram erga me beneuolentiam aere meo ab ipsis red
mens. Vtrum praestet in eiusmodi causis, neque cic
cum interest, neque disceptari ab idoneo arbitro potes

164. 17. ἂν addidi.

165. 4. ἐγνωκότες] correxi ἐγνώκατε.

5. τότε μέν, non insequente νῦν δέ, prodit defe
ctum, quem Wolfius quoque subodoratus videtur. su
spicor, librarium, e cuius calamo vulgata manauit, ocu
lo a superiori v. πόλιν ad inferius idem vocabulum de
lapso, interiecta praeteruidisse. videantur autem hae
ferme deficere — ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, ἐπὶ τῷ [ve
quod idem est ἐφ' ᾧ] τὰ ἑαυτῶν ἑκάστοις ἔχειν. νῦν δ
καὶ τῇ τάξει προσεγγράψαντες τὴν πόλιν. qui non sc
lum tum temporis, me Amphipolim tenente, pacem
mecum ea lege contraxeritis, vt, quae quisque cum
maxime teneret, ea sibi haberet atque seruaret; se
etiam nunc nomen Amphipoleos insculpseritis tabuli
foederis. vt ciuitatis mecumque vobiscumque foedera
tae, conditionibus iisdem, quibus reliquas.

13. προϋπαρχόντων] subaudi ὑμῶν χειρῶν ἀδι
κων. His itaque sumtis, vos inimicitiarum vltro fe
cisse initium, a me nil prouocatos, tum, hanc max
me ob causam impetum in me feciſſe, quod ego vltra
quam par esset, cauissem vos lacessere; denique vo
nullum iniuriarum genus, quod in potestate vestra si
reliquum vobis faciatis ad me vexandum —

15. κακοποιούντων] ad haec tria participia, προϋπ
αρχόντων, et ἐπιτιθεμένων et κακοποιούντων addet le
ctor attentus tacita cogitatione ὑμῶν. nam alias prae
dicata haec subiecto carerent.

Varieta

Varietas lectionis ad orationem aduersus Philippi literas.

Argumenti versu primo, ὁ articulus statim a principio abest a Parisino quinto.

152. 1. πέπομφεν ἐπιστολὴν κατηγορῶν] πέπομφε κατηγορῶν Bauaricus, omissa media voce.

5. εὐκαθαίρετον] εὐκαθαίρεταϛ Gonuill.

In fine argumenti addit Aug. secundus τὸ προοίμιον μεσὸν παραμυθίας.

Orationis ipsius. Editio Wolfii, sola, quod sciam, Philippi literas anteponit orationi Demosthenis. Sed dudum constat, eam orationem illis literis haud respondere.

1. ἄνδρες deest Harl.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus. vtrumque dat Bau.

Ibid. ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο Augg. primus et tertius, item Bauaricus, sed hic cum superscripta variante ἀνελάβετο. Etiam in Aldina est ἀνεβάλετο (in aor. secundo.) Aldina Taylori dat ἀνελάβετο.

3. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Pariss. primus et secundus. Augg. primus et secundus, Bauaricus.

4. ἄλον] ἅλον (cum aspero) Aldus et P. Man.

5. κατεσρέψατο] κατέσρεψε Paris. septimus.

9. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariss. primus, quintus, septimus, Aug. primus, Harl.

153. 2. μεγίσας abest ab Aug. secundo.

3. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. tertius. ὑμῶν cum γρ. Paris. secundus. ἡμῶν dat Bauaricus, sed cum ὑ super prima litera scripto, et cum ῶ super tertia.

4. πίσεις ὑπερβὰς καὶ τὰς ὅρκους ὑπεριδὼν] πίσεις ὑπεριδὼν καὶ τὰς ὅρκους ὑπερβὰς Aug. primus. τὰς ὅρκους ὑπεριδὼν καὶ τὰς πίσεις ὑπερβὰς Harl.

5. ηὐξήθη] ηὐξήνθη Aug. tertius. voluit, aut vulgatam, aut ηὐξύνθη.

153. 9. συμμάχων Harl.

13. τῶν Θηβαίων] articulum omittunt Pariſſ. primus quintus, ſeptimus. Aug. prim. Alexander rhetor p. 64. vlt

Ibid. φρερᾷ] φρερὰν Aug. ſecundus. natum il lud ν e iota ad latus adſcripto.

14. pro ſecundo τὰς Harl. exhibet τὲς.

15. αὐτὸν] αὑτὸν Aldus, cum aſpero.

16. παραμενέμενος] προαιρ. Pariſſ. quintus et ſe ptimus. appendix Francfurt. forſitan e margine Lute tianae.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ Pariſſ. primus, quintus et ſe ptimus. Aug. primus, Harl.

20. ἐδὲ] ἐ P. Manut.

22. εἰσπέμψαντες] πέμψαντες Pariſſ. quintus e ſeptimus.

23. αὐτοῖς] αὐτῷ Aug. ſecundus. ἐφεξώσης Al dina Taylori.

26. χρήματα] γρ. χρήμασι Pariſ. ſecundus. vtrum que dat Bauaricus.

Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manut.

pen. ἑώμην] δύναμιν Pariſ. primus. Aug. primus Harley.

154. 1. πρόσθειτο] πρόσθοιτο Aug. primus. A dus. P. Manut.

Ibid. ἐποίει κρατεῖν] inuertit Aug. ſecundus,

2. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut ſed Harl. dat ἡμῶν.

3. καταπολεμήσει τὴν Φιλίππε δύναμιν] κατα πολεμήσει Φίλιππον Aug. tertius, ſed eius margo da vulgatam.

4. ἐ abeſt ab Herwag. maiore, ſeu prima et ar tiquiſſima.

6. ὁρῶ] ἐρῶ app. Francf.

8. ταὐτὰ πᾶσι] πᾶσι ταῦτα Aug. primus. πᾶ σι ταὐτὰ Harl.

154. 8

154. 8. *συμφέρει*] *συμφέρη* index Lambini. Aug. tertius, Bauar.

Ibid. *τῶν πολέμων*] *τῷ πολέμῳ* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus, Harl.

11. *ἀπὸ*] *ὑπὸ* Pariſſ. primus, quintus et ſeptimus, item ſecundus cum *γρ.* nec non Augg. primus et tertius, emendator Leſſingianus, P. Manutius, ed. Wolfii. vtrumque dat Bauar. vulgatam app. Francf.

12. *ἅπαντα*] *αὐτὰ* Pariſ. primus. Aug. primus, Ald. Tayl. Harl.

Ibid. *διέσεισε καὶ διέλυσε*] *διέλυσε καὶ διέσεισε* Aug. primus. Aldina Taylori, Harl.

21. *αὐτὸς* abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Aug. primo, et ab Harl. In Bauarico ſic eſt *αὐτὴν αὐτὸς*. ſed ſuper poſterioris vocis initio ſuperſcriptum erat *ου* ad indicandum *ἕτος*. Contra *ἕτος* abeſt ab app. Francfurt. vtrumque, tam *ἕτος*, quam *αὐτὸς*, in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

22. *ἂν τις μέγαν*] *ἄν τις αὐτὸν μέγαν* Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Bauaricus. Harl. Aldina Taylori.

Ibid. *νομίσειε*] *νομίσειεν* Aug. primus, tametſi ſequente conſona.

Ibid. *σφαλερωτέραν*] *σφαλερώτερον* Aug. primus. vtrumque dat Bauaricus.

23. *αὐτῷ*] *αὐτῷ* (cum leni) Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

24. *χαίρειν Φίλιππόν τε*] *Φίλιππόν τε χαίρειν* Aug. primus, Harl.

vlt. *αὐτᾶ*] *αὐτῶν* Aug. primus. Harl.

Ibid. *ὥστε τὰς*] *ὥστε καὶ τὰς* Aug. ſecundus.

155. 1. *πῶς*] *ὅπως* Pariſinus primus, Aug. primus, Harl.

Ibid. poſt *διάκεινται* addit Aug. ſecundus *καὶ*.

155. 3. ἑταίρȣς] ἑτέρȣς Aug. primus. P. Manut.
4. ἀνδρίᾳ] ἀνδρείᾳ Augg. primus et tertius.
5. πρὸς] ὁ πρὸς Aug. primus, Aldina Taylori
6. μόνον abeſt a Pariſino quinto.
7. αὑτȣ̀ς] αὐτȣ̀ς cum leni Pariſinus primus, Aldus, P. Manutius.
8. μὲν abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.
9. πολέμοις] πολεμίοις Pariſſ. primus et ſeptimus. Aldina Taylori. Aug. primus. quod ferri pot eſt, ſi a τὰ πολέμια repetatur, quod idem eſt atqu τὰ πολεμικὰ.
10. ȣ̓κ ἐλάχιςον] Wolf mauult ȣ̓τ' ἐλάχιςον. male. ſiue ȣ̓τε in mente habuit, ſiue ȣ̓ τὸ. Nam ſi hoc debebat ſaltim ȣ̓ τȣ̓λάχιςον dare, pro ȣ̓ τὸ ἐλάχιςον ſin illud, obſtat praemiſſum καὶ v. 9. reſpondens alteri καὶ hoc v. 10. vt locus τῷ ȣ̓τε eſſe hic nullus poſſit
11. τὸν ſecundum abeſt ab Augg. primo, ſecundo et tertio.
12. ἐπειδὰν] ἐὰν Pariſ. primus, Aug. primus Aldina Taylori, Harl.
13. μέγιςα] μάλιςα Pariſ. primus, Aug. primus τὰ μέγιςα dat farrago Wolfiana, aut μάλιςα.
Ibid. κατορθώσωσι] κατορθώσȣσι Aug. primus
14. σκορακίζονται] κορ. Weimaranus e ſecundo codice.
Ibid. καὶ προπηλακίζονται abſunt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.
15. εἷς] τις Pariſ. ſeptimus.
16. ȣ̓τω] ȣ̓τως Bauar. Aug. ſecundus. Sed haec talia rariuſcule annotabo, quae poteram quam plurima coaceruare, ſi tanti eſſet.
18. πάντα] ἅπαντα Pariſſ. ſecundus et ſeptimus. Aug. ſecundus. Bauar.
19. ςρατηγῶν] ςρατητῶν Aug. tertius, quaſi dubitaſſet, vtrum vulgatam, an ςρατιωτῶν daret.

155. 20

155. 20. ἀποτυχῆσι] ἀτυχῆσι Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

22. αὐτῷ] abeſt a Pariſ. quinto.

Ibid. παραμένεσιν] παραμενῆσιν Bauar.

23. αὐτὸν abeſt a Pariſino quinto. In hac voce exibat vltima pagina codicis Auguſtani tertii; quo fit, vt ex eo nihil impoſterum ſim prolaturus.

24. συγκρύψαι] κρύψαι Pariſ. primus, Aldina Taylori.

Ibid. καὶ] ἢ Aug. primus.

Ibid. συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας εἰσὶ τῶν ἀνθρώπων] συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν. Aldina Taylori, Harl. Aug. primus. cum quibus Bauaricus quoque in ordine trium poſtremorum verborum conſentit.

25. τι] τις Pariſ. ſeptimus.

26. πάντα ταῦτα] τὰ τοιαῦτα ὀνείδη appendix Francfurt. τοσαῦτα ὀνείδη Aldina Taylori.

27. ἡμῶν] ὑμῶν P. Manut.

vlt. ἐπὰν] ἐὰν Harl.

156. 2. ὑγιαῖνον] ὑγιεινὸν Pariſſ. quintus et ſeptimus. Aug. ſecundus, Bauar. Ald. Felic. Sed ὑγιαῖνον dat Aldina Taylori. ὑγιαινὸν (ſic) Harl. ſi recte enotatum eſt.

3. κατορθῶσιν] κατορθῆσιν Aug. primus.

4. ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστιν] ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς ἐστι τὰ κακὰ. appendix Francfurtana.

Ibid. ἐπὰν] ἐπειδὰν Pariſ. quintus.

5. τι omittit appendix Francfurtana.

6. καθ' αὑτὸν] κατ' αὐτὸν Aug. primus.

7. ἅπασιν] πᾶσιν Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus. Aldina Taylori.

11. ἐστὶ abeſt ab Aug. primo. παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ Dionyſius.

13. ἡμετέραν] ὑμ. Pariſſ. quintus et ſeptimus.

156. 15. ἡγεμονίαν] εὐδαιμονίαν Aldina Taylori Pariſ. primus. Aug. primus. pro μόνον dat Ald. Tayl μόνε.

18. ἐδενί πω] ἐδενί ποτε Pariſ. quintus. οὐδεν πώποτε Pariſ. primus, Aug. primus, Ald. Tayl. Harl

19. ἀνθρώπων abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo

Ibid. τοσέτω] τέτῳ Pariſ. ſeptimus.

20. τὴν τῶν θεῶν] τὴν παρὰ τῶν θ. Pariſ. pri mus, Harl. Aug. primus.

23. ἡμῶν] ὑμῶν Pariſ. quintus, Aug. ſecundu

26. παριεὶς] παρεὶς Pariſſ. primus et ſeptimu Aug. primus.

Ibid. παραλείπων] παραλιπὼν Aug. primu quod idem in Pariſ. quoque primo fuiſſe ſuſpicor, tam etſi margo Lutetianae ex eo λιπὼν ſolummodo refer

157. 6. ἡμῶν] ἡμῖν Pariſſ. primus et quintu Aug. primus, Harley.

7. λαμβάνοντες] λαμβάνειν νομίζοντες Pariſ primus, quintus, ſeptimus. Aug. primus. Ald. Tay

12. ἔκεν ἐδέν ἐϛι θαυμαϛὸν] pro poſtrema voc in Harl. et Pariſ. primo eſt δεινόν. item in Aug. prim et Ald. Tayl. et Bauarici texto (nam margo vulgatar cum γρ. exhibet.) ſed hoc verborum ordine ἐκεῖν ο δέν ἐϛι δεινὸν. In Aug. ſecundo ſic eſt ἐκεῖν ἐδέν ἐ θαυμαϛόν.

15. ὧν] γρ. ὡϛ Pariſ. ſecundus. Ald. quod i Weimarano correctum cernitur ὧν. et ſic Wolf. que que e coniectura correxit. vtrumque dat Bauaricus.

16. τᾶ πάντα] τᾶ τὰ πάντα Pariſſ. quintus e ſeptimus, appendix Francfurt. f. e margine Lutet.

17. λαβόντας] λαβόντα in ſingulari, Aug. pr mus. veruntamen ſtatim poſt idem dabat cum vulg τὰ λογισαμένες. Etiam Taylor ex Harl. ſingularer λαβόντα enotarat, de altero nil admonens.

157. 2

157. 21. κοινῶν] δημοσίων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus et index Aldi, (qui index vulgatam dare voluiſſe videtur.) item P. Manutius, ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

23. δὲ abeſt ab Aug. ſecundo, ſed Harl. pro δὲ exhibet ἢ.

24. ὑπολάβοι] ὑπολάβῃ Aug. primus. Bauaricus, ſed Harl. dat ὑπολάβοι.

Ibid. ἐκ χρηστῶν omittit appendix Francfurtana.

25. τὰ ſecundum abeſt a Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo. primum abeſt ab ed. P. Manutii.

27. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſſ. primus et ſeptimus. Aug. primus. omnia ab hoc ὑμῶν ad alterum ὑμῶν p. 158. 1. inſequentia aberant ab eo codice, vnde enotatae ſunt variantes appendicis Francfurt.

pen. ἑτέρως] forte ἑταίρως appendix Francfurt. non videtur friuola haec et inepta annotatiuncula a Sylburgio profecta eſſe.

Ibid. ὑμετέρων] ἡμ. Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut.

158. 1. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus. Aug. primus. P. Manut. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. κινδύνως μεγάλως] inuertit Aug. primus, et Harley.

2. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus, et Harl.

3. μηδ'] μὴ Aug. primus.

4. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Aug. primus.

8. μηδενὸς ὑπακούειν] malim aut μηδενὶ ὑπακούειν, aut μηδενὸς ἀκούειν. WOLFIVS.

9. τοῖς] ἐν τοῖς Pariſ. ſeptimus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſſ. primus, quintus, ſeptimus.

158. 14. ἄλλες abeſta Pariſſ. primo, quinto, ſeptimo, ab Harl. et ab Aug. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

15. ὑπὲρ ἡμῶν] παρ' ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus. ὑπὲρ ὑμῶν index Aldi. παρ' ἡμῶν Aug. ſecundus, Aldina Tayl. et Bauaricus. item appendix Francf.

16. ἐστι deeſt Harl.

Ibid. πράξεων] πράξεως Aug. primus, Harley. Aldina Taylori.

17. παρα] περὶ Bau. crebro errore. Bauar. haec clauſula eſt adſcripta, quam non intelligo. πρὸς τὴν ἐπιστολὴν

ε υ

Φιλίππε Η|Δ|ΔΔΔΔ (190) ΠΙ ΔΙ ὡραῖδυο αττικῆ Tum ſequitur ἐπιστολὴ Φιλίππε cum numero ιβ. nam pro peculiari ea habetur opuſculo in quibusdam libris. Epiſtola haec ab Auguſtano primo plane aberat. cuius titulum Aldina Taylori ſic exhibet ἐπιστολὴ Φιλίππε πρὸς ἀθηναίες. et videtur a Pariſino primo quoque abfuiſſe, e quo margo Lutetianae non affert niſi vnam lectionem ad p. 159. pen. ſed vereor, ne ibi in numero codicis edendo a typographis erratum ſit. credibile enim non eſt, ad opuſculum non breuiſſimum, ſi fuiſſet in illo codice, non fuiſſe maiorem copiam variantium lectionum in codice tam bonae notae.

Ad Epiſtolam Philippi.

2. πρέσβεις] γρ. πρεσβείας Pariſ. ſecundus, quintus, ſeptimus. codex Obſopoei. Aldina Taylori.

4. ἐπιστροφὴν] στροφὴν Pariſ. ſeptimus.

vlt. ὑπαρχόντων] ὄντων Pariſſ. quintus et ſeptim.

Ibid. ἐστὶν ὑπὲρ] ἐστὶ περὶ Aldus, ſed vulgatam dat Aldina Taylori.

159. 3. ὅτι τὴν δίκην] abſunt haec a Pariſſ. quinto et ſeptimo. ὅτι παρὰ τὴν δίκην P. Manutius, et id coniecit Wolf. quoque in farragine. ὅτι τὴν παρὰ δίκην

ἦν Weimaranus, si recte exscripsi, nam aut sic scripsit ille, vt P. Manutius edidit cum Feliciano, aut ita certe scribere voluit. Wolf in annotationibus coniecit ὅπερ ἦν δίκαιον. et sic exhibet quoque eius editio. sed vulgatam dat appendix Francfurtana. In margine Aldinae Lessingianae leguntur haec γρ. ἐκ ἐπετιμήσατε τὴν δίκην.

159. 4. εἵρξατε] εἴρξατε cum leni Pariss. quintus et septimus. ἤρξατε Bauaricus, sed cum α superscripto.

6. ὑποδεχομένων] ἀπευχομένων Aldina Taylori.

11. τιρίξασιν] τριρίξασιν Pariss. quintus et septimus. Ad scholium huic loco in margine Lutetianae adscriptum annotauit haec Wolf. in farragine. [In margine inepte adscriptum est οἶμαι τὴν περίξασιν, cum haud dubie sit loci nomen.]

13. ὑπὲρ] περὶ Aldus. sed e codice suo vulgatam retulit Obsopoeus, quae etiam scripta est in margine Ald. Lessing.

15. ἀπελύτρωσε] ἀπηλύτρωσε Bauar.

17. καίτοι] ita etiam dant Pariss. quintus et septimus, codex Obsopoei, P. Manut. ed. Wolf. sed append. Francf. dat καὶ vulgatam. pro καὶ τὸ dat margo Lessing. καίτοι.

18. τε abest a Pariss. quinto et septimo.

19. ἦν] γῆν appendix Francfurt. Bauar. νῦν Weimaranus.

20. εἰς τῆτ' ἐλήλυθεν] εἰς τῆτο ἦλθεν Aldina Taylori. εἰς τῆτ' ὀργῆς ἐλήλυθεν mauult Wolf.

22. ἔσησαν] σῆσαι Weimaranus. P. Manutius.

23. εἰ abest ab Aldina. vnde repetiit index Lambini. item a Bauarico.

24. αὐτὲς φαίνεσθαι ποιῆντας] αὐτὰ φαίνεσθε ποιῆντες Pariss. secundus, quintus, septimus, index Aldi. codex Obsopoei, qui cum hanc probat lectionem, tum alteram damnat. αὐτὲς dat Bauaricus in texto,

αὐτὰ in margine cum γρ. [Aut εἰ redundat, aut pro αὐτὰς φαίνεσθαι ποιοῦντας leg. est αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες. si nempe εἰ seruatur. WOLF.] Pro αὐτὰς etiam Aldina Taylori dat αὐτά.

159. 26. ἐν] ἐπὶ Pariſſ. quintus et ſeptimus.

Ibid. παγασίτῃ] παγασῇ τῇ (ſic) Bauar.

pen. συμμαχίδας] συμμάχας Pariſſ. quintus et ſeptimus cum γρ. συμμαχίας Bauar. ſed margo συμμάχους dat. Aldina Taylori dat συμμάχους ἢ συμμαχίας.

Ibid. εἰς μακεδονίαν] ἐν μακεδονίᾳ Pariſ. primus.

160. 5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bau. Weimar. Paul. Manut.

6. poſt τοίνυν addunt τάτων Weimar. P. Manut.

7. δυσμενείας] ἀπεχθείας appendix Francfurt.

8. πείσοντες (in nominat.) Aldina Taylori.

11. νεωτερίζῃ] νεωτερίσῃ Aug. ſecundus.

12. ἅπαντας abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

13. πρὸς primi loco] περὶ Pariſ. ſeptimus.

14. ἐπισυμμαχίας] συμμαχίας ſimplicius Pariſ. quintus. Wolf. τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας mauult in annotationibus, quod idem, vt nonnunquam facit, in farragine repetiit.

19. καὶ γράφετε] ἐγράφετε Pariſſ. quintus et ſeptimus.

22. τῶν περὶ] inuertit Bauaricus.

27. ἰδία] ἰδίᾳς Aug. ſecundus, Aldina Taylori.

28. στρατηγῶν] πρεσβευτῶν Pariſ. ſeptimus.

161. 3. ὑφ' ὑμῶν] omittit praepoſitionem P. Man.

6. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aldus. Sed correctum id eſt in Weimarano.

11. τῷ συρακοσίῳ abſunt ab ed. P. Manutii. forte ex errore typographico.

15. ὅσην] ὅσης Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus. Aldus, P. Manutius. Sed indices vtriusque dant vulgatam.

161. 16.

161. 16. εἶχεν] ἦρχεν Pariſ. ſecundus. Bauaricus. Aldus, et index Aldi. qui index vulgatam videtur dare voluiſſe. P. Manutius. ſed eius index vulgatam dat.

17. μηδ' ἐγκαλεῖν] ἐδ' ἐγκ. app. Francf.

Ibid. ἐμὲ] ἐμοὶ Weimaranus, P. Manutius.

20. γεγονὼς αὐτοῖς] Wolf in farragine mauult γεγονὼς μὲν αὐτοῖς.

21. poſt ἐθελόντων addunt δ' Pariſſ. quintus et ſeptimus, item Bauaricus, et appendix Francfurt.

162. 1. πεπαροιθίων Aldina Taylori.

5. φρεσὲς] φῶρας codex Obſopoei, Wolfio vulgatam tuente.

Ibid. ἀπεδίδοσαν] ἀπέδοσαν Pariſſ. quintus et ſeptimus.

8. ἐπεσκήψασθε] ἐπεσκέψασθε Aldina Taylori, Pariſſ. quintus et ſeptimus. Pro ἐπισκήψασθε, quod eſſe in Aldino ſuo ait Obſopoeus, ipſe corrigit ἐπεσκέψασθε, dubium relinquens, ſuone ex ingenio, an e codice Pannonico. Verum in Aldino meo vulgatam reperi. Wolf tuetur ἐπεσκήψ. vulgatum, ſed pro τέτων malit τέτοις. Idem eodem verſu 8. poſt τιμωρίαν ſuſpicatur aliquid deeſſe, διεβάλλετε e. c. vel διαβεβλήκατε (v. farraginem) vel διεσύρατε, vel νῦν συκοφαντεῖτε.

9. καίτοι] ὅτι Weimaranus. P. Manutius. vnde index Lambini repetiit.

12. κατεκράτει] ἐκράτει ſimplex Bauaricus, Aldina Taylori.

17. μὲν abeſt ab Aug. ſecundo.

21. ὑμᾶς] ἡμᾶς Weimar. P. Manut.

Ibid. ἐμὴ γνωσθῇ] ἐμὲ κρινοιτο. farrago Wolfiana, quaſi ea varians lectio eſſet. ego vero pro ſcholio Wolfiano habeo. ἐμὲ eſt in Pariſſ. quinto et ſeptimo. abeſt ab ed. P. Manutii.

22. χωρίον] φρεσίον P. Manut.

162. 26. *παρὰ*] *ὑπὲρ* Pariſ. ſecundus.

Ibid. *ὑπερβεβηκότων*] *παραβεβ.* Aldina Taylori, Pariſ. ſecundus cum *γρ.* vtrumque dat Bauaricus.

163. 2. *εἰς τοῦτο δὲ προβεβήκαμεν ἔχθρας*] *εἰς τοσοῦτον δὲ προβέβηκεν* Pariſſ. quintus et ſeptimus. et videtur in iisdem *ἡ ἐχθρα* fuiſſe. quamquam de hoc quidem margo Lutetianae tacet.

7. *τοιαῦτα* abeſt a Pariſſ. quinto et ſeptimo.

8. *διαγγέλλειν*] *διαγγέλλοντος* Weimaranus, Felicianus, P. Manut. probante Wolfio in annotatt. et farragine.

9. *πάλιν*] *πολεμεῖν* Weimar. P. Manutius, vnde repetiit index Lambini. probat Wolf. In Bauarico eſt *πόλιν*, quod a *πολεμεῖν* propius abeſt.

Ibid. *προσάττετε*] *προσάπτετε* Pariſ. quintus.

13. *αἰτιώμεθα*] *ἠτιώμεθα* Weimar. P. Manut.

14. *ἀλλήλους*] *ἀλλήλοις* Pariſſ. quintus et ſeptimus. Bauaricus ita quoque habebat a prima manu, ſed ſecunda ex *οι* fecit *ε*.

Ibid. *σκοπεῖσθε*] *σκοπεῖτε* Aug. ſecundus.

20. *ἀμφισβητεῖσι*] *ἀμφισβητεῖμεν* Pariſ. quintus.

22. *ὑφ' ἡμῖν*] *ἐφ' ἡμῖν* Pariſ. quintus.

23. *πάντων*] *πάντως* Pariſ. quintus.

24. *διότι τῷ πέμψαντος ἐμῷ* Aldina Taylori.

27. *πρεσβευόντων*] *πρεσβευτῶν* Aug. ſecundus. vlt. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Aug. ſecundus.

164. 4. *ἔμποροι*] *ἔμπειροι* Pariſſ. quintus et ſeptimus. quod Wolf quoque coniecit. verum eius annotatio videtur ipſa ſibi repugnare.

6. *ἀντιλαμβάνειν*] *ἀεί τι λαμβάνειν* Weimaranus. P. Manutius. *ἀντιλαμβάνει* Aug. ſecundus.

7. pro *τοῖς* dant *τῶν* Weimaranus, Leſſingianus et P. Manutius.

9. *περιποιεῖσθε*] *περιποιεῖσθαι* Bauaricus, Aug. ſecundus. Aldus, P. Manutius.

164. 13.

164. 13. *πρὸς*] *παρὰ* Aldus. sed vulgatam dant codex Obsopoei et Weimaranus.

17. *λέγειν*] *ἂν λέγειν* Weimaranus. P. Manut.

21. *μήδων ἀπαρχὴν*] *μήδων ὧν ἀπαρχὴν* Obsopoeus, Aldina Taylori, quae etiam *χρυσῆ* dat (sine *ν*)

22. *μὲν* abest a Parisino quinto.

165. 1. *ἐν τοῖς τόποις* absunt a Parisino quinto.

Ibid. *ἀντιποιεῖσθε*] *ἀντεποιεῖσθε* Paris. quintus, Bauaricus.

3. *γὰρ* abest a Parisino secundo et Aug. secundo. *πολλάκις μᾶ γράφοντος* Aldina Tayl.

4. *ἐγνωκότες*] *ἐγνώκατε* Weimaranus, P. Manutius, probante Wolfio.

5. *ἔχοντος ἐμῆ*] Wolf maulit *ἔχοντος δ' ἐμῆ*. in indice Lambini sic est. *γρ. ἔχοντος ἐμῆ τὴν πόλιν, κᾆτα συμμαχίαν.*

7. *ἑτέρα* abest a Parisino secundo et Aug. secundo.

Clausula in Bauarico est haec *ἐπιστολὴ Φιλίππε.* ♋ (hoc est sexies deni versus, 60.)

AD ORATIONES CONSVLTORIAS, VEL SVASORIAS.

Ad orationem de contributione.

Titulus in editione Morellana huic orationi praefixus hic est. *Δημοσθένους συμβουλευτικὸς ἤτοι ὁ περὶ συντάξεως λόγος.* vnde secundum et tertium vocabulum expunxi. non enim vnam solummodo consultoriam, vel suasoriam scripsit orator, sed plures. neque haec de contributione sola ex hoc genere supereſt, sed quinque insequentes orationes, vsque ad illam pro corona, sunt suasoriae, vetustisque in libris Demosthenis *οἱ συμβουλευτικοὶ* appellantur. cuius de nominis conuenientia nunc non disputabo. *σύνταξις* vniuersa census omnis est, seu imperatus, seu conditus, siue numa-

numarius, ſiue etiam modus operae in corpore praeſtandae in functione munerum pro ſalute patriae obeundorum. Hic loci vſurpatur pro pecuniaria contributione, ſeu cenſu collaticio, ciui cuique pro modo fortunarum indicto, quae pecunia militi conſcripto, aut conſcribendo, in manus daretur, vnde ſibi veſtem, arma, commeatum compararet.

166. 1. παρόντος] non improbo. ſuſpicor tamen de περιόντος. de pecunia redundante, quae cum rediſſet reip. poſt detracta neceſſaria impendia ſupermanet, *überſchieſt.* der Caſſenbeſtand; was nach Abzuge aller Abgaben noch in der Caſſe übrig und vorräthig bleibt.

15. poſt vocabula τὸ δ' ἔθος μέγα, videntur deeſſe haec διὰ τὸ βλάβος. at conſuetudo eſt res grauis, magni momenti, ſerio penſitanda, propter noxiam cum iſta conſuetudine coniunctam.

vlt. ἡ ἑορτὴ] articulum addidi. non enim ludi, ſeu dies feſti, quicunque, ſed peculiariter Liberalia, τὰ Διονύσια, deſignantur.

167. 2. τὸς λόγος] id eſt τὰς παραινέσεις. ne adhortationes quidem, faciendi ea, quae praeterea fieri par eſt, meris verbis conceptas, neque vltra verba procedentes, nullamque vim, nullam neceſſitatem admouentes, auribus accipere ſuſtinetis.

4. νομίσητε] id eſt ὕστερον νομ. poſtmodum vobis videamini.

14. προσαναλίσκετε] praetuli παραναλ. inſumitis in res friuolas, in nugas. *vertändelt. verſplittert.*

15. poſt ὑμᾶς, aut φημὶ, aut χρῆναι, videtur deeſſe τούτων.

16. στρατιωτικὸν] ſcil. ἀργύριον. velut in mercedem operae militaris, quam corpore quisque ſuo in caſtris praeſtat.

167. 17. ἐξεταστικὸν] proponit hoc nomen, vt, si placeat, non male conueniens pecuniae illi, quam auctor est dari ciuibus stipendia emeritis, quibus per aetatem venia est munium castrensium, ὑπὲρ τοῦ ἐξετάζειν, pro opera ab ipsis nauanda, vt videant et quaerant, num iuniores, quorum sors est in castra exeundi, aut in vrbe vigilias et stationes obeundi, fungantur muniis competentibus; num vices exeuntium in castra et illinc in vrbem redeuntium rite alternent. num, quorum nomina in codicillis scripta sunt, vt actu militantium, omnes reapse militent, an sint, qui gratia, precibus, pecunia subterfugerint molestias laborum castrensium, domi latitantes; num militantes idonei sint arma ferre, num armis, iisque idoneis instructi, aliisque rebus ad agendum sub pellibus necessariis. Haec enim agebant, haec curabant, de his ad S. P. Q. referebant sic dicti ἐξεταστάι, seu exploratores, reuisores.

20. ἀπὸ τούτων] scil. τῶν χρημάτων. ab hac pecunia collaticia, ab hac contributione, quam vt vobis ipsi imponatis, auctor ego vobis sum.

23. κρίνητε] praetuli κρίνετε. in indicatiuo. videtur olim in libris fuisse ad hunc modum ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ. τί δὲ συμβαίνει; ecquid autem euenit? Nempe (respondet ipse sibi) τοὺς στρατηγοὺς κρίνετε. imperatores vestros, e castris reuocatos, successoribus ante tempus missis, aut expeditione finita, domum reuersos, ad iudicium vocatis.

24. locum hunc citat Thomas M. v. ὁ δεῖνα. p. 644.

168. 6. citat h. l. Harpocration. sed is aut errore oculi memoriaeue deceptus παρουσίαν cum περιουσίαν commiscuit, aut alias locum secius interpretatus est. de quo iam Valesius suspicatus est.

7. πολέμῳ et συμφέρει] correxi πολέμῳ et συμφέρειν, qui infinitiuus aptus est ex ἄνευ τοῦ.

168. 11.

168. 11. ἔτος addidi. ἄλλος ἂν ἦν λόγος ἔτος significat hoc. aduersariorum oratio, hortantium vos, desidiae indulgere, nil agere, otiari, esset tum alia futura, quam nunc est. Foret tum haud contemnenda, rebus aliter sese habentibus. iam vero, rebus sic se habentibus, vt reapse habent, oratio istaec leuis et explodenda est.

13. ἐποπτεύσειαν] praetuli ἐποπτεύσεσθαι (in futuro) inspecturam. h. e. gubernaturam. licet quoque ἐφοδεύσεσθαι probare. partes veluti circitorum acturas copias. obituras vigilias omnes.

15. ἐρημίας] in solitudine, vtpote a vobis, qui socii eorum vultis haberi, deserti. Doruille ad Chariton. p. 348. lectionem ἠρεμίας praefert, quae etiam in libris reperitur. Vti cuique suo sensu licet. Vulgatam equidem cur asperner, causam nullam video.

19. τῆς προαιρέσεως] subaudi αὐτῶν. illam ipsam ob metam, ad quam principatus paucorum contendunt.

22. post τὴν αὐτὴν videtur πάντων deesse. id est πάντας δεῖν κατὰ σύνταξιν λαμβάνειν τε τὰ προσήκοντα, καὶ αὖ πάλιν ποιεῖν τὰ προσήκοντα. omnes oportere, pro rata quemque, conuenientia pensa et mercedum aufferre, et operarum conferre. ex condicto, seu formula, normaue imperata, et publico consensu probata.

24. καὶ πρότερον] philippica prima puta.

25. pone καὶ tertium, in exitu versus, videtur colon deesse ad hanc ferme sententiam καὶ πάντα τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ μετὰ ῥᾳδῴης, (vel ταχέως καὶ ῥᾳδίως) γενήσεται tum non solum agenda omnia tempori, et per otium, celeriter atque faciliter, agentur, sed etiam communis ad singulos quosque accedet opulentia. sic membra secum bene respondebunt. nam in ἔξω ἐστὲ desinit protasis. docui, taxari, censeri (vulgo quotisari.) si vos patiamini — tum non solum agenda omnia.

omnia. nam ὡς verſu 24. aequipollet τῷ ὅτι, *quod*, et ἐὰν aequipollet h. l. τῷ ἐὰν. *ſi*.

168. vlt. τούτων ἁπάντων] ſcil. ſtudium principatus et imperii, τὸ πρωτεύειν καὶ ἐρίζειν τοῖς ἄλλοις τὰ δίκαια (v. verſu 12.) et quae ex iis apta ſunt emolumenta atque decora.

169. 2. τὼς μὲν] ſcil. τὼς δύο ὀβολὼς. binos illos obolos, in quos tota ciuitas furioſa cum contentione fertur, neque nunc ſunt plus, neque in aeternum fient vnquam plus, quam bini oboli. hoc eſt vile, contemnendum, pudendum lucellum, de quo non niſi mendiciſſimi quique inter ſe contendant.

3. quae autem adhuc alia agenda et praeſtanda et prouidenda tum aiebam, cum negarem me intercedere, quominus ſportulam binorum obolorum ferretis: ex iis emolumenta referetis, magni regis opibus aequiparanda. Quaenam illa ſunt, quae orator agi et praeſtari flagitaret? Ipſe in continenti exponit, πόλιν τοσάτας etc. In vulgatis ſic circumfertur h. l. τὰ δ' ἄλλα, ἃ μετὰ τούτων, ὧν εἶπον. ego vero, videns, poſtremum articulum, ὧν, orationem perturbare, meo vſus arbitrio, expunxi, vel, vt, ſi non verius, minore certe cum inuidia dicam, auctore Wolfio, qui non pauca recte vidit in Demoſthene.

7. τί ἦν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν λέγω; ὅτι φημὶ δεῖν ὑμᾶς] ſic ſecundum anteceſſores meos omnes reddidi. Sed Phryx fui, vt ſaepe ſum, cuius me maiorem in modum piget pudetque. Vix abſoluta prelo plagula erat, cum in mentem veniret, ſic diſtinguendum et corrigendum eſſe τί οὖν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν; hic deſinit hypophora, ſeu ficta neſcio cuius reprehenſio, habitu interrogationis conueſtita. Subauditur λέγεις. Ecquid autem tu nunc haec crepas? (dicat, vel ſic occurrat mihi aliquis) reſpondet orator. haec ille dicit pro ſenſu ſuo, et per me dicat licet.)

licet.) ἐγὼ δὲ τί; ego vero quid? scil. λέγω. aio, suadeo, inculco. haec est sententia per se. pergit φημὶ δεῖν ὑμᾶς — aio nempe vos oportere. Sic fit oratio strenua, acris, contentiosa, ἐναγώνιος. Nempe non satis tempori incideram in locum, qui huius meae correctionis fundus est, neque satis ad eum attenderam qui paginae proximae 170. versu 13. legitur.

169. 13. ὡς ἔτως ἔχει] idem est ac si dixisset ἔτα γὰρ ἔχει: nam sic se res habet.

14. ad καιρὸν adde νῦν tacita cogitatione e versu 13. iterandum. nam si nunc obsecundetis, arbitrati, rerum harum, quarum auctor sum, agendarum tempus oportunum cum maxime esse.

18. πε [enclitice] λέγων] vsquam locorum temporumue prae se ferens. h. e. nescio, quo loco, aut quo tempore.

23. ἐπαινέσας] praetuli ἐπήνεσε. nam alias ἐμπλήσας quoque dicendum fuisset, atque διασύρας.

170. 5. πρὶν ἂν ἅπαντα] mediam vocem addidi.

6. citat h. l. Harpocr. v. ὀπισθόδομος.

9. καὶ σκοπεῖτε] particulam copulantem addidi.

15. ὥσπερ ἐκεῖνοι] scil. ἔλεγον. vt illi dicebant qui hunc hominem flagellis caedendum, torquendum necandum clamabant nisi si ἐκεῖνοι referas ad eos, qui Opisthodomum expilarant. quemadmodum illi priore digni erant, qui extremo supplicio tollerentur. subaudi ὥσπερ ἐκεῖνοι θανάτε ἄξια ἐποίεν.

20. ἦτε] scil. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. vna sitis in concione. quamquam in dubio relinquam, sitne potius ἦκητε aut συνίητε leg. scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

21. ψηφίζησθε] praetuli ψηφίσησθε.

24. ὃ νυνὶ συμβαίνει] videtur sic leg. ὃ νυνὶ θρυλλεῖται, συμβαίνει. id est τότε συμβαίνει τοῦτο, ὃ νῦν θρυλλεῖται. tum contingit id, quod vulgi sermonibus in triuiis conteritur, scil. ὁ δῆμος καταλύεται, liberta plebi

plebis, et forma gubernationis popularis, maiestas populi, conuellitur.

171. 1. ἐστὶ κοιναὶ] videtur φυλακτήρια, vel tale quid interponendum esse. noui, haec iudicia iurium ciuilium vestrorum esse munimenta, propugnacula publica nulli non ciuium vestrorum communia.

2. καὶ τὸ διὰ τούτων] expunxi τὸ.

3. τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει νικᾶν] praetuli τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις [subaudi χρεφομένοις] ποιήσει [id est προσποιήσει, παρασκευάσει] τὸ νικᾶν. versantibus in armis non conficiet suffragium [seu suffragandi potestas, seu quicquid per plebiscita decretum et iussum fuerit] victoriam. hoc videbatur melius cum insequentibus ὑμῖν παρασκευάσει conuenire. nam alias vulgata non l. vitio caret.

5. τὸ καὶ ψηφίζεσθαι] articulum de meo addidi, et infinitiuum praesentis praetuli infinitiuo aoristi ψηφίσασθαι, qui est in vulgatis.

6. ὅ τι βέλεσθε] praetuli εἴ τι βέλ.

Ibid. ὑμᾶς] praetuli ὑμῖν.

7. παρασκευάζει] praetuli παρασκευάσει. in futuro. quamquam nunc quidem praesens loco non sim motturus.

10. num leg. est καὶ αὐτὸς [subaudi ἐγὼ] etiam ego ipsemet τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ συνδοκῶ recte eum in hoc opinari, assentior.

12. παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος] legi possit πάντων ἑνὸς τοῦ λ. vtique, quouis pacto, omnino debet exsuperare videri fortunam et dignitatem oratoris, quippe qui solummodo vnus sit homo priuatus. Sed causae nil est, cur a παντὸς discedatur, cuius haec possit esse sententia. τῶν λεγόντων ἑκάστου, ὅτε ἑνὸς ὄντος. dicentium vniuscuiusque sortem. Haud dissimulabo tamen, mihi non displicere hanc sententiam. παντὸς ἑνὸς excedere debere vniuscuiusque hominis singularis, quis-

quis is est, καὶ μάλιστα τῶ λέγοντος et inprimis oratoris sortem.

171. 15. τιμωμένων ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ διέξειμι] distinxi et correxi ad mentem Wolfii τιμωμένων ταῦτα λέγει, [scil. ὑμῖν, ἃ ἐγὼ νῦν ὑμῖν εἴρηκα περὶ τῆ ἀληθινῆ τρόπε τῆ καταλύεσθαι τὴν δημοκρατίαν] quod autem haec nemo vos docet, qua ego vos modo docui, τὰς προφάσεις [subaudi τέτε ἐγὼ διέξειμι causas eius rei nunc coram vobis exsequar.

16. ἀρχαιρεσίαν] praetuli pluralem numerum ἀρχαιρεσίας.

17. καὶ ταύτην τὴν τάξιν] scil. de qua modo dicebam, τῶν ὑφ' ὑμῶν τιμωμένων. hunc ordinem hominum penes vos honoratorum.

18. ἐπὶ τὸ χειροτονεῖσθαι] praetuli de meo sensu, ἐπὶ τῶ χ. in datiuo. χάρις ἡ ἐπὶ τῶ χειρ. est ea gratia actiua, ea contentio alii gratificandi, studium placendi alii, penes quem sit potestas tibi honorem quem ambis, suffragio suo addicendi. Seruire huic generi gratiae, est, nihil non venari et obseruare, nihil non agere, quo tu speres futurum, vt proberis iis penes quos sit in comitiis te magistratum creare; vt nihil audeas neque dicere, neque agere, quo metuat opifices tuae fortunae atque amplitudinis offendere.

23. ἀπολαύων] dedi de meo ἀπολαύσειν, vt respondeat insequenti κληρονομήσειν et ἕξειν, quae tria apta sunt ex ἡγεῖται. sperat futurum, vt gloria vrbis praefulgens nominisque vestri terrore formidabilis in hostium solo strages edat, sed per ipsorum absentiam nemine obstante.

Ibid. τὰς ἐλπίδας] interposui δὲ.

25. ὅπερ ἐστὶ] idem est ac si dixisset ὅπερ καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπάρχει vel συμβαίνει.

27. αὐτῶν] correxi de meo sensu αὐτὸν. quod cohaeret cum ἕξειν. sese habiturum.

171. 27. ἕτω καὶ τοῖς ἐκ τέτων] in locum ter'ii ocabuli τοῖς ſuffeci τῶν. ſubaudi γιγνομένων ὠφελειῶν. ocrat ſe participaturum cum aliis aequalem portioem, vt laborum, ita emolumentorum quoque iis e iboribus exſiſtentium.

pen. οἱ δὲ πολιτευόμενοι] opponuntur hi ſupra erſu 16. dictis honorum et imperiorum candidatis. lias Demoſthenes illos ϛρατηγὲς, hos ῥήτορας appelit. ῥήτωρ ἡγεμὼν, καὶ ϛρατηγὸς ὑπὸ τέτῳ, καὶ οἱ ὁησόμενοι τριακόσιοι. illi ſunt magiſtratus, honoribus ingentes, hi ſyndici et Ieti, et conſiliarii ſenatus atue plebis in curia atque in concionibus.

vlt. ὑμῖν] correxi de meo iudicio ἡμῖν. h. e. ihi meique ſimilibus, exiguo gregi oratorum veſtri udioſorum, ſuique diſſimilibus.

172. 14. repetitur h. l. iisdem paene verbis inra p. 686. 5.

16. τὸν ἡγέμενον ἐν Μαραθῶνι] non improbo. ecte dictum fateor, neque ſine exemplo. quod non onge hinc occurrit, hac ipſa pagina, verſu 23. mori oquendi tamen conuenientius praepoſitio omittitur in ac formula. quare eam ſuſtuli.

17. ἐκ ἴσα] non obtrectandi, neque detrahendi udio ſic dicit, ſed exaggerandi. ſubaudi ἀλλὰ πολλῷ ειίζω. non dicam paria factis noſtrorum imperatorum, ed dicam potius multis etiam modis maiora.

18. ἐ μὰ Δί', ἐχαλκῆς] priorem infitiantem addidi.

19. ἕτως addidi. quod idem p. 173. 1. quoque eci.

25. νῦν δὲ οἱ πολλοὶ] articulum detraxi, vereor, e multorum iudicio minus recte.

26. citat h. l. Harpocrat. v. μόρα.

173. 1. τέτων] ſcil. τῶν ἀνδρῶν.

5. διακοσίοις] in exemplo poſteriori eſt τριακοσίοις.

173. 8. Περδίκκας] atqui alias Alexandrum appellat.

10. Πλαταιέων] correxi Πλαταιῶν. neque enim est a nomin. Πλαταιεὺς, sed a Πλαταιαὶ, a nomin. oppidi, non oppidani.

15. quod ius ciuitatis atticae nullum emereri posset quantumuis magnum in remp. collatum beneficium

16. ἀνδρώπεσ οἰκοτρίβων οἰκότριβας, τιμὴν] distinxi et ordinaui verba sic. ἀνδρώπεσ οἰκότριβας, homines vernas ciuitate donatis attica, οἰκοτρίβων τιμὴν ὥσπερ ἄλλα τὰ τῶν ὠνίων, λαμβάνοντες. vendentes eam ipsi ac pretio prorsus eodem, quo soletis in foro vendere vernas emere, vel vendere. ita vendentes ius ciuitatis vestrae, quasi esset hoc ius simile vlli alii cuipiam rei in foro vestro venali.

17. ἄλλα τινὸς] praetuli ἄλλα τα (enclitice).

174. 4. συνήγαγον] alibi maluit ἀνήγαγον vsurpare. neutrum male, quamquam prius vulgatius, posterius videri possit quodammodo exquisitius et conuenientius. quia ἄνω in arcem comportabantur.

13. ἀπόρες] non hoc magis intelligo, quam ἀπόλες, quod est in ed. Feliciani. cur Athenienses egenas ciuitates graecas opibus suis subleuarint, non video. nisi si forte rem sic concipias. caritates annonariae cum saepius inciderent, Athenienses ciuitatibus paperioribus de frumento prospexerunt, aut gratuito donato, aut vilissimi vendito.

18. ἀλλὰ τὶ; βέλεσθε ἐξετάσωμεν] praetuli ἀλλ' ὅ τι βέλεσθε, [scil. ἐξετάζειν] ἐξετάσωμεν. sed agi examinemus, quamcunque partem vultis.

19. Aristides de D. C. καὶ πάλιν ἐν γένει [praefatus de generalibus.] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμ τῆς πόλεως — ὑπερβολὴν λελεῖφθαι· εἶτα κατ' εἶδο προπύλαια ταῦτα, ὁ παρθενὼν etc.

174. 2

174. 20. καὶ ordine ſecundum addidi. πόλεως h. l. ſignificat aedificia profana, ſiue publica, ſiue priuata, cum fanis deorum et naualibus, quae ſunt extra vrbem, opponantur.

22. ἐπιγιγνομένων] praetuli ἐπιγενομένων.

23. citat h. l. Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. et Scholiaſtes Hermog. p. 400. κατὰ δὲ ἄλλως καὶ τὰ δεικτικὰ σχήματα ἐναργῆ. οἷον· προπύλαια ταῦτα.

175. 10. citat h. l. Thomas M. v. ὑπερήφανος.

19. αὐτοὶ] ipſi, vltro, ſponte ſua, pro arbitratu ſuo. in aliis eſt ἕτοι. quod tantum abeſt, vt aſpernet, vt auctor potius ſim vtrumque copulandi. vt ſit ἕτοι αὐτοὶ. Ad μεταδιδῶσι ſubauditur ὑμῖν.

25. citat h. l. Harpocrat. v. ὀργάς.

pen. τὰς βελομένας] ſcil. βοηθεῖν, vel μετέχειν τῆς βοηθείας. Decreuerant Athenienſes plebiſcito, Phliaſiis vrbe patria expulſis ſuccurrere, eosque domum reducere, non permittere ſicariis, qui caedibus Phliuntem, patriam ſuam, deſolaſſent, (nam Phliaſii ipſi videntur hi fuiſſe, per caedes ciuium ad tyrannidem graſſantes) vt impune tantam immanitatem diutius exercerent, denique ad expeditionis huius ſocietatem Peloponneſiorum inuitare, quotquot eam participare vellent.

176. 1. τὰ ἔργα δ' ἀπὸ τότων] praetuli τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τότων. Licet, ſi iuuabit ad τότων ſignum interrogandi addere, vt ipſe ſeſe interroget orator, ſibique reſpondeat. At effectus horum? ab his profecta? ſcil. πῇ ἐστι. vbi ſunt? reſpondet οὐδαμοῦ nusquam locorum.

7. ἢ de meo addidi.

10. citat h. l. Harpocr. v. Κύθνος. Marcellinus ad Hermogenem p. 316. ἰσέον δὲ κἀκεῖνο περὶ τῦ ἐνδόξε, ὅτι τῆς ποιότητος μάλιστα τῆς τῶν ἀκουόντων ἤρτηται. διὸ καὶ ποτὲ μὲν πλείονην, ποτὲ δ' ἐλαχίστην παρέξεται

τῷ λέγοντι χορηγίαν. ὁ γὰρ ὁμοίως ὁ παρ' ἀθηναίοις τε καὶ λακεδαιμονίοις λέγων, καὶ παρὰ μεγαρεῦσι καὶ σιφνίοις. ἀλλὰ παρ' ἀθηναίοις μὲν καὶ λακεδαιμονίοις, ἅτε τῆς ποιότητος τῶν προσώπων ἐχομένος, πλείστην τὴν χορηγίαν ἔξει, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὀλίγην. τὸ γὰρ σιφνίων ἦθος καὶ μεγαρέων παρειλήφαμεν ἐκ τῆς ἱστορίας, οὐκλείας ἑτέρωθι λόγον ποιούμενον.

176. 12. τὸ τὴν δύναμιν] Wolf de ſuo dedit μείζω τὴν δ. ad ſententiam vtique recte. ſed auctoritati, non malae illi quidem, neque recuſandae, at minus tamen graui, deerat pondus. num ab oratore ſic profectum eſt. πρὸς τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καὶ τὴν δύναμιν π. copias comparare, pares, conſentaneas famae ciuitatis.

21. οἷς de meo addidi. quibus non licet, ipſis, h. e. vltro, ſponte ſua, volentibus de rep. decedere.

Varietas lectionis ad orationem de contributione.

Incipiunt hinc Demoſthenis συμβελευτικοὶ. Primae orationi, hoc de genere, quae eſt περὶ συντάξεως, praefixus eſt hic titulus in Auguſtano Δημοσθένους συμβελευτικοὶ. in plurali numero. pertinet enim hic titulus, non ad ſolam iſtam orationem, ſed ad totam hanc ſuaſoriarum claſſem, quae cum hac oratione reliquas etiam quatuor inſequentes, a p. 165. ad p. 220. complectitur. vnde in titulo quoque συμβελευτικοὶ dedi, pro συμβελευτικὸς, et ἤτοι deleui. In Bauarico titulus ſic erat conceptus. συμβελευτικοὶ. [item in numero plurali] περὶ συντάξεως. Aldina Taylori titulum ſic dat Λιβανίου ὑπόθεσις τοῦ περὶ τῆς συντάξεως συμβελευτικοῦ λόγου.

165. 2. argumenti. γὰρ] δὲ Bauar.

166. 1. παρελθὼν ὁ δημοσθένης πεῖθει] πεῖθει παρελθὼν ὁ δημοσθένης appendix Francfurtana.

166. 1.

166. 1. post συνταχθῆναι addunt Parisinus quintus et Aldina Taylori τε.

3. ἑλλήνων] ἑλληνικῶν Aldina Taylori, Pariss. secundus et quintus.

vlt. post τῶν addit margo Lutetianae παρὰ, tacito auctore. quod si admittatur, Wolf censet leg τῶν παρὰ τοῖς πάλαι δεικνὺς. Aldina Taylori sic dat ταπεινότερα τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν.

2. Orationis ipsius. ἐκκλησίαν ποιεῖτε] ἐκκλησίαν αὐτοὶ ποιεῖτε Aug. primus, sed sic, vt αὐτοὶ in margine esset scriptum, verumtamen ab eadem antiqua manu, vt inserendum. Non videtur quicquam hic addendum. Si quid tamen sit, potius videatur ταύτην conuenire.

4. τοῖς νέμεσι καὶ διδοῦσι τὰ κοινὰ] τοῖς νέμουσι τὰ κοινὰ καὶ διδοῦσιν Aug. primus. [Si esset τοῖς νεμομένοις, intelligerem hoc de populo, τοῖς διδοῦσι vero de tribunis plebis. WOLFIVS.]

11. εἰσηγησάμην] ἡγησάμην Aug. secundus.

12. ἔτ' ἀντείποιμι] ἔτ' ἂν ἀντείποιμι appendix Francfurtana.

17. κατασκευάσεσθε] κατασκευάζεσθε Paris. primus. Aldus. κατασκευάσαισθε Aug. primus. idemque videtur etiam Aug. secundus voluisse, qui κατασκευάσασθε dedit. In codice Obsopoei fuit vulgata.

Ibid. ἃ βλάψετε] ἃν βλάψεσθε Paris. primus, Aldina Taylori. βλάπτεσθε Aug. primus. S. Fabricius, seu H. Wolf melius iudicat βλάψαιτε et ὠφελήσαιτε.

vlt. καὶ ἑορτὴ] καὶ ἡ ἑορτὴ Felicianea.

167. 4. θορυβήσητε] θορυβήτε Aldus, vnde etiam θορυβήσατε et θορυβήσαιτε poterat effici. θορυβήσετε dat Aug. secundus.

6. τῷ] τῷ Paris. quintus.

Ibid. καὶ abest a Parisino primo et Aug. primo.

167. 8. ἀποδῶναι] παραδῶναι Aug. secundus.

13. προσιόντα] προσόντα appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

14. προσαναλίσκετε] παραναλίσκετε Aug. prim.

15. λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον] Consentit h. l. Aldina mea cum vulgata. Obsopoeus tamen haec annotauit. [Aldus sic legit. λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ τὸ ἴσον. Comperi deesse verbum ad hunc modum λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον. plane ad sensum verbum necessarium.] Haec ille, dubium relinquens, ista, quae addit, vnde habuerit, de suone, an e Pannonico libro, an aliunde. Male me profecto saepissime habet ille maiorum mos pessimus, quem satis mirari non possum, vnde exstiterit, tam conturbate, tam obscure, tam infinite et loquendi et agendi. vnde non possunt non dubitationes erroresque et plurimi et grauissimi enasci.

20. καὶ abest ab Aug. primo.

Ibid. ἵν' εὐπορῆτε] ἵν' ἅμα τε εὐπορῆτε Paris. secundus cum γρ. item margo Bauarici cum γρ. nam vulgata in eius texto est.

22. μὴ etiam in texto Bauar. est, sed margo dat γρ. δὴ τοιαῦτα οἷά περ.

23. ταῦτα, ἅπερ] οἷάπερ Parisinus primus et quintus. τοιαῦτα, οἷάπερ Paris. secundus, Aug. primus. Bauaricus. In Aldina Taylori ad solum ταῦτα video adscriptum τοιαῦτα, nil praeterea.

Ibid. νυνὶ] νῦν Paris. primus. Aug. primus.

Ibid. συμβαίνει] συμβαίνῃ Augg. primus et secundus. et id mauult Wolf quoque, et annotatum est item in appendice Francfurt. cum *forte*.

Ibid. κρίνητε] κρίνετε Aug. primus. Bauar. verba τὰς στρατηγὰς omitti nescio quo in libro, quibusue in libris, testatur index Lambini.

24. ὑμῖν] ἡμῖν P. Manutius.

167. 27

167. 27. *τὰ αὐτὰ*] *ταῦτα* Pariſ. primus.

Ibid. *ἡμῖν*] *ὑμῖν* Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, P. Manutius.

vlt. *συμμάχες καὶ φίλες*] prima duo vocabula abſunt ab Aug. primo et Pariſino primo. poſtremo praefixum habet articulum *τὲς* Pariſinus quintus.

168. 6. *ἄνευ γὰρ*] *καὶ ἄνευ* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. vtramque lectionem copulatam dat P. Manutius ſic *καὶ ἄνευ γὰρ τε*. In appendice Francfurt. ſic eſt [*ἄνευ γὰρ τε*, vel *ἄνευ τε καὶ πρὸς.*]

7. *πολέμε*] *πολέμες* editio Wolfii, index Lambini. docta neſcio quae manus in Aldino, quo vtor, etiam *ς* fini vocabuli appinxit. [Lege *πολέμες* in accuſatiuo, et *συμφέρειν* in infinitiuo, vel, *καὶ ἄνευ τοῦ, ὅτι — συμφέρει.* WOLFIVS.]

Ibid. *συμφέρει*] *συμφέρειν* WOLFIVS.

9. *ἔχειν ὑμῖν*] inuertit Aug. primus.

10. *ἔχει*] *ἔχῃ* Aug. primus.

11. poſt *λόγος* addunt *ἔτος* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus, P. Manut. ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

Ibid. *νῦν*] *νυνὶ* Pariſ. quintus.

Ibid. *μὲν ἀξιῶτε*] conſentit vulgatae textum Bauarici, ſed margo dat *γρ. μὲν ὑμεῖς ἀξιῶτε.*

13. *ἐποπτεύσασαν*] *ἐφεδρεύσασαν* Pariſſ. primus et ſecundus. *ἐφοδεύσασαν* Aldina Taylori et Aug. primus a prima manu, ſed eraſa priore lectione, quae neſcio an *ἐφεδρεύσασαν* fuerit. Erat quidem *ἐφ* ſine raſura clare cernere. Fabricio haud placet iſta lectio *ἐφοδεύσασαν*. In Weimarano eſt *ἐποπτεύσασαν* (in futuro) item in texto Bauarici. Sed huius margo dat *γρ. ἐφεδρεύσασαν*. In appendice Francfurt. annotatae ſunt hae duae lectiones *ἐποπτεύσασαν* et *ἐφοδεύσασαν*.

Ibid. *φυλάξασαν*] *φυλάξασαν* Pariſ. primus.

168. 14.

168. 14. παρασκευάζεσθε] κατασκευάζεσθε Pariſſ. primus, ſecundus, quintus, Aug. primus, appendix Francfurt. codex Obſopoei, Bauaricus, ſed hic cum vulgata ſuperſcripta. in Aldina Taylori ſic eſt ἔτε κατασκευάσασθε (ſic) ἔτε κατασκευάζεσθε.

15. ἐρημίας] γρ. ἠρεμίας Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Aldus, et index Aldi, qui vulgatam dare voluiſſe videtur. item index P. Manutii. vulgatam dat Bauarici textum, alteram margo eiusdem cum γρ. Wolf mauult vulgatam, contra Doruillius ἠρεμίας.

17. ἐχθρός γ' ὢν ἡμῖν] ſic etiam textum Bauarici, ſed margo dat γρ. ἐχθρός γ' ἡμῶν.

21. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus. Bauaricus.

24. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

26. ἂν omittit appendix Francfurtana.

Ibid. ἅπασι abeſt a Pariſino quinto.

Ibid. γένοιτο κοινὴ] κοινῇ (in datiuo) γένοιτο Aug. primus.

27. ἀθυμίαν ἁπάντων παρέσχηκεν] ἀθυμίαν παρέσχεν ἁπάντων Aug. primus. videtur Aldus quoque varietatis aliquid h. l. e libris ſuis enotare voluiſſe. notauit quidem locum aſteriſco. Sed index eius tacet. quod centenis ei in locis vſu venit. id quod hic ſemel monuiſſe ſufficiat. quisquis illum confecit indicem, neſcio vbi mentem habuerit. tam mirifica et incredibilis illi toti indici et vniuerſe vetuſtioribus Demoſthenis editionibus dominatur ſocordia, perturbatio, ἀκρισία, ἀβλεψία, καὶ παραφροσύνη.

pen. πολλῶν καὶ καλῶν καὶ μεγάλων] πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλῶν Aug. primus. pro καλῶν in Pariſ. quinto eſt κακῶν crebro errore.

169. 1. ἑδενὸς ἑδεὶς] inuertit Aug. ſecundus. A Pariſino ſecundo abeſt ἑδεὶς.

169. 3.

169. 3. ἄλλα ἃ μετὰ τέτων ὧν εἶπον] In his abeſt ἃ a Pariſino primo et Aug. primo. Eius loco aut τὰ ſuffici vult Wolf, aut ὧν plane tolli. Ab eius editione ὧν exſulat. Loco ὧν dat margo Leſſingiani νῦν.

4. τῶν abeſt a Pariſſ. ſecundo et quinto. ab appendice Francfurt. Aug. ſecundo. Bauarico, ſed in hoc eraſa, quaecunque fuit, vetuſta lectione, et vacuo relicto ſpatio.

Ibid. ἄξιά ἐστι] ἐστ' ἄξια Aug. primus. γρ. ἀντάξια index Lambini.

5. ἱππέας] ἵππους appendix Francfurt. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus.

7. τὶ ἔν, φαίη τις ἄν, ταῦτα νῦν λέγω] τὶ οὖν ταῦτα νῦν, φαίη τις ἄν, λέγω. Aug. primus, Aldina Taylori.

8. ὑμᾶς] ἡμᾶς Bauaricus, ſed cum ὑ ſuperſcripto. Ad ὑμᾶς addunt αὐτὲς Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δοκιμάζεται] δοκιμάζετε Aug. primus.

11. προθεῖναι] προσθεῖναι Aldus. app. Francf. quod Wolf. in annotatt. corrigit ad modum vulgatae, quae iam eſt in ed. P. Manut. item Weimaranus.

12. τέτων] τέτε Pariſ. primus. Aug. primus.

14. εἰς χρείαν αὐτῶν ἔλθητε] αὐτῶν εἰς χρείαν καταξῆτε Pariſ. primus. αὐτῶν ἐν χρείᾳ καταξῆτε Aug. primus, Aldina Taylori.

15. ὑπάρξει] ὑπάρχει Pariſ. primus. Aug. prim.

16. δέῃ] δέοι Aug. primus.

17. εἶπεν abeſt ab Aug. ſecundo.

20. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus.

21. ὃς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, et Aug. primo, item a texto Bauarici. Sed eſt in margine. notatus eſt h. l. in Aldina aſteriſco, ſed index, quod multo ſaepiſſime tacendo ludit ſpem inquirentium.

169. 21.

169. 21. ὅταν] ἤδη ὁπόταν Parisi. primus. Aug. primus. sed in hoc ἡμῶν erat in margine, verumtamen ab eadem illa antiqua manu, vt inserendum, adscriptum. ἡμῶν est in Bauarico, pro ὑμῶν, tam in texto, quam in margine. videtur in illo ἤδη, νὴ Δί' latere.

23. ἐπαινέσας] ἐπήνεσε Parisi. primus, Aug. primus, Ald. Taylor.

24. ὑμᾶς primi loco est ἡμᾶς in Parisinis primo et secundo, Augg. primo et secundo, et Bauarico. in quo alterum mox insequens hoc versu ὑμᾶς est super versum scriptum.

26. λέγειν] εἰπεῖν Parisi. primus. ὥσ' εἰ νῦν εἰπεῖν ἐπιχειρ. Aug. primus, Aldina Taylori.

170. 5. πρὶν ἅπαντα] πρὶν ἂν ἅπαντα Aug. primus. Aldina Tayl.

6. τινες πρώην δήπε] δήπε πρώην τινὲς Aug. primus.

7. ἅπαντες abest ab ed. Feliciani, vnde videtur app. Francfurt. id sumsisse.

8. ἔτ' εἶναι] aduerbium omittit Aug. primus.

9. σκοπεῖτε] σκοπεῖσθε indices Aldi et P. Manutii. καὶ σκοπεῖτε Bauaricus, Aug. secundus. καὶ σκοπεῖσθε Parisi. secundus cum γρ.

12. ὑφείλετο] ἀφείλετο Aug. secundus.

13. λέγοντες] οἱ λέγοντες Parisi. primus, Aug. primus.

Ibid. καταλύεσθαι τὸν δῆμον] τὸν δῆμον καταλύεσθαι Aug. primus.

14. ad ὑφαιρέμενον addunt τι Parisi. primus, Aug. primus. verba τὸν μὲν ὑφαιρέμενον omittit app. Francf.

15. τέτων] τέτο Bauaricus.

19. καὶ postremum omittit app. Francfurt.

20. τὰ αὐτὰ] τοιαῦτα Parisi. primus.

21. ψηφίζησθε] Aug. primus et Bauaricus dant ψηφίσησθε.

170. 23.

170. 23. ἐπανορθῆν] ἐπανορθοῖ Aug. primus, Pariſ. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. παύσεται] παύσηται Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοιαῦτα] γρ. ταῦτα index Lambini.

24. ὃ νυνὶ] ἃ νῦν Pariſ. quintus.

25. γε abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

27. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus.

pen. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

vlt. ταῦτα μὲν ὑμῖν τὰ δικαστήρια] ταῦτα μὲν τὰ δικαστήρια ἡμῖν Aug. primus.

171. 1. ἐν δὲ τοῖς ἐν τοις ὅπλοις δεῖ κρατεῖν Aldina Taylori. quod hanc poteſt interpretationem ferre διὰ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις διαγόντων. per homines in armis aetatem degentes neceſſe eſt vos vincere, et ſuperiores hoſtibus fieri.

3. τὸ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico, ab Aldo et P. Manutio.

Ibid. τὲς] τοῖς Aug. primus. neque dubito, etiam in Pariſ. primo ſic fuiſſe.

4. νικᾷν] τὸ νικᾷν Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurt.

5. ψηφίσασθαι] ψηφίζεσθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

6. ὅ, τι] ἕ τι Pariſ. quintus.

Ibid. ὑμᾶς] ὑμῖν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

7. παρασκευάζει] παρασκευάσει Aug. primus.

9. δοκῶ] δοκεῖ Pariſ. quintus.

10. αὐτὸ τῆτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ] αὐτὸ δοκῶ τῆτο ὀρθῶς ἔχει. Pariſ. primus. αὐτὸ τῆτο ὀρθῶς ἔχει Aug. primus. ſed cum in vulgata ſit ἔχειν, et in Aug. margine ſcriptum ſit ab eadem antiqua manu δοκῶ, vt inferendum inter αὐτὸ et τῆτο, videtur ille dare voluiſſe αὐτὸς δοκῶ τῆτο ὀρθῶς ἔχειν. nam ς finale ſae-

piſſime

pissime omittitur. Bauar. prima manus dederat αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ. sed secunda manus e diphthongo ει vltimi verbi ῶ effecit. [Possit fort. legi αὐτὸ τοῦτο ὀρθῶς ἔχον αὐτῷ δοκεῖ. WOLF.]

171. 11. τηλικαύτης] ταύτης Paris. quintus.

12. τοιούτων] τηλικούτων appendix Francfurt.

Ibid. ἑνὸς] ἐντὸς Aug. primus, quod Simoni Fabricio merito haud placet.

14. ὅτι] γρ. διὰ τὶ index Lambini.

15. ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγὼ] Lego ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ — et facilis est lapsus, et nisi corrigatur, inepta et constructio et sententia. WOLF.

16. ἀρχαιρεσίαν]ἀρχαιρεσίας Aldina Taylori, Paris. primus et quintus. Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

20. καὶ abest ab ed. P. Manutii.

23. τὰς ἐλπίδας] τὰς δ' ἐλπίδας Aldina Taylori, Paris. primus, Aug. primus. Sed in hoc particula aduersatiua videtur a secunda manu addita.

24. ὑποτείνων] γρ. ὑποτείνει Paris. secundus. ἀποτείνων Paris. primus. Aug. secundus. idemque voluisse videtur etiam primus, tametsi ἀποτίνων dedit, crebro errore.

Ibid. post ἀδὲν ponendum est comma, vt habet editio Feliciani. Alioqui tota sententia erit inexplicabilis. WOLF.

26. αὐτῶν abest a Paris. secundo et Aug. secundo, item app. Francfurt.

Ibid. τοῖς] τῶν Paris. secundus cum γρ. item Aug. primus. Aldus. app. Francfurt. vulgatam habet quidem Bauaricus quoque, sed e correctione, erasa vetusta lectione, quae τῶν fuisse videtur. P. Manutius et ex eo ed. Wolfii ita dant ἕτω καὶ τῆς ἐκ τέτων τιμῆς ἔξειν. vnde repetiit idem index Lambini. [Pro τοῖς ἐκ τέτων, vt est in priore Herwagiana, leg. cum Aldo καὶ τῶν ἐκ τέτων. quamquam enim et Felicianus non male

male καὶ τῆς ἐκ τέτων, illud tamen καὶ τῶν ἐκ τέτων puto esse verius. Pro ἔξειν postulat constructio ἔξετε. etsi non nego retineri posse respectu τῶν στρατηγῶν. WOLF. postrema haec neque satis intelligo, et aperte falsa sunt. In margine Aldinae Lessingianae legitur τῆς ἐκ τέτων δόξης.

171. pen. οἱ δὲ] ἐδὲ Paris. secundus cum γρ.

vlt. λέγειν] σκοπεῖν Paris. primus. Aldina Taylori, Aug. primus in margine. item Bauaricus in margine, cum γρ. nam textum dat vulgatam.

172. 2. verba νῦν δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας abesse a vetusto codice annotauit app. Francfurt.

4. οἱ τριακόσιοι cum articulo Aldina Taylori.

9. καθ' ἡμέραν] μεθ' ἡμ. Paris. quintus.

11. προέμενοι] προϊέμενοι Aug. primus.

Ibid. ὅπος] πῶς Aug. primus, Aldina Taylori.

13. ἐξέσαι αὖ] ἔξεσθ' αὖ Paris. secundus, August. ecundus. Bauaricus.

14. ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα] locum hunc recitat p. 686. quem cum hoc nostro conferri dignum est.

15. στρατηγήσαντα] στρατηγοῦντα Aldina Taylori, Paris. primus, Aug. primus.

16. ἐν μαραθῶνι] praepositionem omittunt Paris. primus et Aug. primus.

17. εἰργασμένες] εἰργασαμένες Aldus. append. Francf. et Aldina Taylori vulgatam dant.

18. μὰ δι' ἐχαλκᾶς] ἐ, μὰ δι' ἐ χαλκᾶς Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἀλλ' ὡς ἐδὲν] Wolf. existimat leg. esse ἐδ' ὡς ἐδέν. alioquin orationem ipsam secum pugnare.

Ibid. ὄντας ἐτίμων] ὄντας ἔτως ἐτίμων Paris. primus. Aug. primus. ὄντας ὑπερετίμων. Herwag. prima, Felic. P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

25. οἱ πολλοὶ] articulum omittit Aug. primus.

172. 27. *ἐνίκα ναυμαχίαν*] inuertit Aug. primus.

173. 1. *πολιτικὰς*] *πολιτείας* Pariſſ. ſecundus et quintus, cum *γρ.* item codex Obſopoei, et appendix Francfurt.

Ibid. *δωρεὰς ἐκεῖνοι*] *δωρεὰς ἅτως ἐκεῖνοι* Aug. primus. margo Bauarici cum *γρ.*

2. *ἔνεμον*] *ἐδίδοσαν* Pariſ. primus, Aug. primus Aldus, P. Manutius, ed. Wolfii. Sed vulgatam dat app. Francfurt.

10. *ἀναχωρεῦντας*] *ἀναχωρήσαντας* Pariſ. primus Aug. primus, Aldina Taylori.

12. *τῷ βασιλεῖ*] articulum omittit Bauar.

13. *μεγάλην, οἶμαι, καὶ τιμίαν, καὶ σεμνὴν*] *μεγάλην καὶ τιμίαν, οἶμαι, καὶ σεμνὴν* Aug. primus. et ſic quoque append. Francf. et codex Obſopoei, niſi quod hic dat *τίμιον*.

16. *οἰκοτρίβων οἰκότριβας*] primum vocabulum omiſerunt ſaepiſſime ceſſantes atque dormitantes Paul Manutii operae. Aug. ſecundus inuerſo iſta colloca ordine.

17. *τινος*] *τε* (enclitice) Pariſ. primus, Auguſt primus.

19. *ἐξὲ χείρας*] inuertit Aug. primus.

20. *παρέσηκε*] *παρεστήκει* Pariſ. primus, Aug primus, margo Bauarici cum *γρ.* nam textum eius da vulgatam.

24. *λαμπρὰ καὶ καλὰ*] *καλὰ καὶ λαμπρὰ* A dus. P. Manut. ed. Wolfii. *λαμπρὰ πράττοντας κ καλὰ* Aug. ſecundus. vulgatam dat app. Francfurt

27. *κεφάλαια*] *κεφάλαιον* Pariſ. quintus. (ſi re cte et fideliter inde relatum eſt. ſed videtur in eo fuiſ ſe *κεφάλαι' ἂν ἔχοι*.]

pen. *τῶν πραγμάτων* abſunt a Pariſ. ſecundo e Bauarico et app. Francfurt.

173. pen. *εἰπεῖν περὶ τῶν τ' ἐκείνοις*] *εἰπεῖν ἵν' ἀκέσαντες τῶν τ' ἐκείνοις* Paris. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

vlt. *πεπραγμέναν*] pro *πεπραμένων* procul dubio rectius noſtrum dat *πεπραγμένων*. OBSOPOEVS. nempe Aldina prior vocabulum hoc ſine *γ* dat.

174. 1. *κρείττες* malit Wolf abeſſe. non deſiderem, ſi abſit, ſed neque quod dant codices, repudiem. *γενέσθαι βελτίες* dant Pariſinus ſecundus, vnde repetiiſſe videtur app. Francfurtana, et Aug. ſecundus. *γενέσθαι κρείττες* Bauaricus.

3. *ἐκεῖνοι ἐκόντων*] inuertunt Aug. primus et Bauaricus. item app. Francfurt.

4. *συνήγαγον*] Sic etiam Bauaricus, ſed ſuper praepoſitione erat etiam *ἀν* ſuperſcriptum.

5. *πεζῇ*] hoc mauult Wolf pro *πεζοῖ*, quod eſt in Aldina et Manutiana, et *πεζοὶ*, quod eſt in ipſius editione. vulgatam dat quoque appendix Francfurt.

6. *νῦν φιλοτιμέμεθα.*] *νῦν ἡμεῖς φιλοτιμέμεθα* Aug. primus.

Ibid. *ταῦτα νομίζετε*] inuertit Aug. primus.

10. *ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε*] *ὅσης ὁρᾶτε πάντες* Pariſ. primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

12. *ἀνήλωται*] ſic etiam Bauaricus, ſed cum *α* ſuper *η* ſcripto.

Ibid. *τῶν ἑλλήνων*] *γρ. τῶν ἄλλων ἑλλήνων* margo Bauarici.

13. *ἀπόρες*] *ἀποστόλες* margo Bauarici cum *γρ.* Weimaranus, P. Manutius. app. Francfurt.

Ibid. *ἐξανήλωνται*] ſic etiam Bauaricus, ſed cum *α* ſuper *η*.

16. *ἀπολώλασιν*] *γρ. ἀπολωλέκασιν* index Lambini.

18. *ἀλλὰ τὶ; βέλεσθε*] *ἀλλ' ὅ, τι βέλεσθε* Pariſ. quintus, Aldus, P. Manutius. (vnde Wolfiana

farrago mendose βέλεσθαι retulit) eodem tendit ἄλλο τι βέλεσθε, quod est in Bauarico, et in append. Francfurt.

174. 20. ἱερῶν] καὶ ἱερῶν Aug. primus.

21. ἀκολέθων] ἀκολεθέντων Bauar.

22. ἐκεῖνοι] ἡμῖν Aristides Artis p. 208.

Ibid. ἐπιγιγνομένων] ἐπιγενομένων Aug. primus.

23. post προπύλαια ταῦτα addit Aristides ὁ παθενὼν.

25. παρέδωκαν] sic etiam Bauaricus, sed cum superscripto παρέδοσαν.

26. τότε abest a Paris. secundo, Aug. secundo Bauarico, app. Francf.

27. πολιτείας] πόλεως Paris. secundus cum γ Bauaricus in texto, sed vulgata in margine.

Ibid. ἀκολέθες] ἀκολέθως Bauar. Aug. secundus. παραπλησίες codex Obsopoei, quem codicem designare videtur app. Francfurt.

pen. καὶ primum abest ab Aldina, sed addidit annotator Tayloranus.

vlt. καὶ μιλτιάδε absunt a Pariss. secundo et quinto, Aug. secundo et Bauarico, item app. Francfurtan.

175. 1. οἶδεν ὑμῶν] inuertit Aug. primus.

6. ὑμῖν omittit append. Francf.

7. ὑπολαμβάνετε] ὑπολαμβάνεται Aldus.

Ibid. εἶναι abest ab Aug. secundo.

10. κατεσκευάκασιν] κατασκευάκασιν Aldus, κατασκευάζεσιν Paris. quintus.

13. πάντων] ἁπάντων Paris. primus.

15. ad μεταλαμβάνειν addunt ὑμᾶς Aug. primus et Aldina Taylori.

16. νυνὶ] νῦν Paris. primus, Aug. primus, append. Francfurt.

19. ἂν] ἐὰν Paris. quintus. ἃ ἂν ὑμῖν ἦτοι Aug. primus.

175. 1

175. 19. μεταδιδῶσι] μεταδίδωσι Aug. primus. Sic aio et affirmo in illo codice esse, non, quod Simon Fabricius illinc retulit, μεταδιδῶσι. et idem quoque dat margo Bauarici, cum γρ. nam textum eius cum vulgata consentit. potest vtique noua haec lectio defendi, si repetatur a verbo non contracto μεταδίδω, δίδεις, δίδει, sed quia hoc est paulo insolentius, et nulla est a vulgata discedendi necessitas, tueamur vulgatam.

23. πιεύσεις] πιεύσαι Aug. primus, Ald. Tayl.

24. ἐψηφίσασθε] ἐψήφισθε Paris. primus, Aug. primus.

26. τὸ ἔναγχος] omittunt articulum Paris. primus, Aug. primus.

vlt. καὶ δίκαια absunt ab ed. P. Manutii.

176. 1. τὰ ἔργα δ' ἀπὸ τούτων] τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων Aug. primus. τὰ ἔργα δὲ τὰ ἀπὸ τούτων Aldina Taylori et Bauarici margo cum γρ. sed textum cum vulgata consentit. lectionem in margine Bauarici annotatam exhibet quoque app. Francfurt.

2. ἐδαμῶ] ἐδαμῶς margo Bauarici.

6. ὧν] οἷς Aldina Taylori, Paris. primus. Aug. primus.

8. consentit h. l. Aug. cum vulgata. οἷς hoc versu ille non habet, sed versu sexto. sine dubio turbatum hic nescio quid est in schedis Fabricianis.

10. ἢ κυθνίοις absunt ab ed. P. Manutii.

12. pro τὸ Wolfius e coniectura sua μεῖζω dedit in editione sua.

14. αἰσχρὸν [quod h. l. secundum est] abest ab Aug. primo.

Ibid. λιπεῖν] λείπειν Paris. primus, Aug. primus.

15. ὑμῖν] γρ. ἡμῖν Paris. primus.

Ibid. ἐδ' ἐστὶν] ἐκ ἐστὶν Paris. primus, Aug. primus.

175. 16. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Parif. primus. Aldus P. Manut. ed. Wolfii. fed app. Francfurt. vulgatam dat

18. τὲς fecundum abeft a Parif. primo. Aug primo.

21. poft ὑμᾶς addere quosdam, quos non nomi nat, ὅτι, teftatur index Lambini.

22. poft παύσασθαι addit Parif. primus πρὸς.

23. πεπολίτευσθε] πολιτεύεσθε Parif. quintus.

Ibid. ἐστὶ δ' ὦ] ἐστὶ γὰρ, ὦ Aug. fecundus.

26. ὁποίας ἂν] ὁπότερα ἂν Aug. primus, vbi S Fabricius, non video, qua fatis magna de cauffa, *per peram* fuum adfcripfit.

27. βέλησθε] fic etiam textum Bauarici. fed i margine adfcriptum eft hoc fcholium ἀντὶ τῦ βέλε σθαι (fic) ἢ λείπει τὸ εἶναι. cuius fcholii partem pric rem non intelligo.

pen. ἀλλ' ὧν (fine ἔτοι) Aldina Taylori.

Ibid. οἰωνται] οἴονται Bauar. Aug. fecundus.

vlt. βελομένες] βελευομένες Parif. primus. Aug primus. Aldus. P. Manutius. fed Wolf vulgatam prae fert.

177. 1. φαῦλον] φλαῦρον Parif. primus. Aug primus. Aldina Taylori.

2. πλέον] πλεῖον Aug. primus.

Ibid. πεισομένες] πειθομένες Parif. primus, Aug primus, Aldus. Clauſula in Bauarico haec eft περὶ συ τάξεως HHHΔΔΔ. (330.)

Ad orationem περὶ συμμοριῶν *de claſſibus vel collegiis.*

178. 1. In Bauarico reperi οἱ μὲν ἓν ἐπαινέντε quod neſcio an minus ſit damnandum. quamquam no ideo vulgatam exterminandam cenſeo. fieri poteſt, haec oratio fragmentum, et abſolutio ſeu peroratio a terius cuiusdam ſit. quamquam ἓν ne integrae quide orationis principio parum conuenit. fingi enim pote

orato

orator, assurgens secundum alium aliosue, sic ordiri: *vestros itaque maiores qui laudant* — vnde colligatur, antecessoris, aut antecessorum orationes in laudibus maiorum celebrandis versatas esse. Aristides de D. C. p. 310. locum hunc in exemplum periodi proponit pluribus e colis compositae. Sed fructuosior est alter eiusdem locus p. 264. σφαδρότητα δὲ ποιεῖς καὶ ὅταν πράγματα ἢ πρόσωπα ἔνδοξα μὴ ὀκνῇς διαβάλλειν. οἷον τὸ μὲν ἐπαινεῖν τὰς προγόνους πρᾶγμα ἐνδοξότατον. ὁ δὲ Δημοσθένης πῶς εὐθὺς ἐν ἀρχῇ διέβαλεν! οἱ μὲν ἐπαινοῦντες —

178. 6. miror insolentiam dictionis τὸ δοκεῖν δόξαν ἐνφέρονται. poterat, ni fallor, alterum, siue δοκεῖν, siue δόξαν sufficere. an haec est sententia, in latinis quidem non intolerabilis. hanc referre gloriam, vt vulgus eos habeat in oratoribus haud contemnendis.

11. παραδέξασθαι] correxi παραδείξασθαι. alii nulli exempla domestica vel documenta rerum splendidius atque praeclarius gestarum domi suae nata, proferre, vel edere potuerunt.

13. δύνασθαι vncis inclusi. conueniret eius loco melius δεόντως vel ὀρθῶς. quomodo mihi videmini recte et qua par est instructi atque parati esse, [subaudi, ἂν ἕτω παρασκευασθῆτε, si sic, vt praecipio, instructi fueritis.]

15. rursus οἱ μέλλοντες cancellaui. melius conueniret οἱ λέγοντες. nos, qui cum plebe agere in concione solemus, si videamur subtiliter dicere. φανείημεν ὄντες idem est, atque οὐ μόνον φανείημεν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀληθῶς ὦμεν. neque videamur modo eloquentia pollere, sed reapse quoque polleamus. verum abest aliquid, cuius defectum aegre vero; neque tamen illa eloquentia nostra ad curam reip. et ad satisfaciendum eius necessitatibus conferatur; nihilo ideo melius resp. vestra habebit.

178. 22. πρὸς τὸν βασιλέα] fustuli articulum. Citat h. l. Aristides de D. C. p. 254. ἀξιόπιστον δὲ καὶ ὅ τ' ἄλλος εἶπει σοι ἐναντιούμενος, σε τοῦτο αὐτὸν προλαβόντα εἰπεῖν. οἷον ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν. ὃ μὲν διοικεῖται. ἐξὴν ὅτι δεῖ ἐναντιωθῆναι τοῖς βασιλεῖ πολεμεῖν συμβουλεύσιν. ἐπεὶ δ' ἐκεῖθεν αὐτῷ ἀντέπιπτεν· μὴ πολεμῶμεν ἓν τῷ κοινῷ ἐχθρῷ καὶ βαρβάρῳ; διὰ τοῦτο ἀξιοπίστως προλαβών, ἃ εἶπεν ἄν τις ἐκεῖθεν κατὰ βασιλέως, ταῦτ' αὐτὸς λέγει. ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἐχθρὸν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων βασιλέα. εἶτα ἃ νῦν αὐτὸς εἰσηγεῖται· ἃ μὴν διὰ τοῦτο παραινέσαιμ' ἂν τοῖς ἄλλοις πόλεμον πρὸς αὐτὸν ἄραισθαι.

179. 11. εἰ δέ τι ἀδήλως] correxi εἰ δ' ἔτι ἀδήλως

Ibid. προαπεχθησόμεθα] lectionem hanc a προαπεχθάνεσθαι a Morelliana traditam seruaui, quae omnium reliquarum mihi probaretur maxime. mirifice enim libri h. l. discrepant, aliis προταχθησόμεθα a προτάττειν, aliis προαπαχθησόμεθα a προαπάγειν, aliis προεπαχθησόμεθα, a προεπάγειν, aliis προϋπαχθησ. a προϋπάγειν, aliis προαπενεχθησόμεθα exhibentibus, quarum lectio nulla est prorsus intolerabilis.

14. ἐπισχὼν ἂν, ὧν] particulam addidi. lectio bene si habet, ita est interpretanda. ἐπισχὼν ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἐφ' ἃ ὥρμηκε.

17. num leg. καὶ πρὸς τοῦτο [vel πρὸς τοῦτο, nam perinde est, dummodo neutrum sit,] τὸν νοῦν. mentemque habentes huic rei intentam.

21. ἐπ' ἴσης] praetuli ἀπ' ἴσης. scil. γνώμης ὁρμωμένοις, vel σκοπουμένοις. Vobis, caeterisque graecis proposita cum sit de bello persico deliberatio, nos ambos video non ab iisdem principiis proficisci, neque easdem ad metas contendere, sed graecorum singulos quosque priuata sua commoda sequi, nos communem omnium salutem spectare.

179. 26

179. 26. ἐᾶσαι] id est ὥς ἐᾶσαι.

27. ὅτι] praetuli ὅτε.

vlt. ἐν τῷ πολέμῳ γενησόμεθα ἐκ ἴσοι] praetuli ἐν πολέμῳ γεν. ἐκ ἴσῳ. Bellum aequum, πόλεμος ἴσος, h. l. videtur non tam illud significare, vbi copiae ambarum partium pares sint, quam, quod iustitia fundatum, iustis de causis susceptum sit.

180. 5. φαίνηται δὲ δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] praetuli φαίνηται δὲ δίκαια ἐπὶ ταύτῃ [scil. τῇ δυνάμει καὶ παρασκευῇ] φρονεῖν αἱρεμένῃ. scil ἡ πόλις. et resp. ita se gerat, vt inter omnes constet, in tantis copiis, tantoque apparatu, eam tamen aequare censere, atque postulare. ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει. quamuis iam conscriptas et in parato habeant has copias, tamen iis nihil vsuros, si possint aequa impetrare. αἱρεμένη h. l. idem est atque προαιρεμένη.

14. Bellum est, quicquid sit, paratur, geritur, ad inimicitias cum hoste exercendum. vt cum agri rapinis, igni, ferro desolantur et oppida obsidentur. Sed ἀγὼν est, *certamen* belli, conflictus ille, a quo belli fortuna *certatur*, h. e. decernitur, penes quem victoria sit, quis imposterum sit dominus futurus et leges daturus. momentum Martis, hora pugnae, qua aut cita mors venit, aut victoria laeta.

181. 5. post μὲν addidi γε.

9. ὅτι ἐπιβελεύει] praetuli ὡς ἐπιβ. quia ὅτι modo praecesserat.

10. ὦ πρὸς τῶ Διὸς] id est ὦ μῶροι, ὦ ἀνόητοι ὑμεῖς. cogitabit hoc lectorum quisque secum. orator autem haud audebat plane proloqui.

11. post οἴεσθε τοῦτο procul dubio deest πείσειν. sperabisne vos ea graecis esse persuasuros?

Ibid. ἐκ οἶομαι] particulam insitiantem de meo addidi. mihi vero non videntur vestri legati hoc effecturi, vt graecis istaec persuadeant.

181. 12. ἀλλ' ἔπω μείζων] comminiscere tibi, ora torem hac breuitate, quae contentioni debetur, hoc vo luisse dicere, quod his ferme verbis dixisset, si voluis set latius et plenius loqui. ἀλλὰ γὰρ πεισάντων γε [id est πεισάτωσαν] οἱ ὑμέτεροι πρέσβεις ταῦτα τὰς Ἕλ ληνας. Sed fac legatos vestros fidem penes graecos inuenire. quid tum? ἀλλ' ἔπω μείζων — at nondum obruit hic a rege Persarum metus vehementiam simul tatis, qua et in vos, et in sese mutuo graeci exarse runt. h. e. semper tamen pergunt vos acrius odisse quam regis Persarum insidias reformidare.

15. οἰόμεθα ὑμεῖς πράττητε] praetuli, partim de meo sensu, οἰόμεθ' ἡμεῖς, (in prima persona) πράτ τηται. (in passiuo) haec vbi fiant, vel eueniant, quae nunc suspicamur. posterius hoc, passiuum, iudicium meum, prius, ἡμεῖς, codices administrabant.

17. post ἱππέας, aut certe hac in regione, deest se videtur ὑπάρχοντας.

19. ad δεήσεται subaudi, vel adde potius, σωθῆ ναι. scil. ὑφ' ὑμῶν. orabit, vt vos se velitis saluum e sospitem conseruare.

21. τὸ δεῖσθαι] subaudi ὑμᾶς τῶν Ἑλλήνων. vobi ope graecorum opus esse, eamque vos implorare.

23. duo haec adipiscemini, vt et sospitatores at que vindices fiatis eorum, qui tum ad tutelam vestram perfugient, rogantes a vobis protegi et conseruari, et vt certi sitis, hoc euenturum esse, vt graeci omnes vltro, ipsismet auctoribus atque impulsoribus, ad vos confluant, vobisque adiungi studeant.

27. εὑρεῖν non satis placet. num εὐρύνειν dilatare diducere. an ἀρεῖν (in futuro 2. verbi αἴρειν tollere. sed mallem potius συνείρειν conserere.

vlt. αὐτὰς] praetuli αὐτὴν.

182. 3

182. 3. *ὑμῶν*] praetuli *ὑμᾶς*. locum hunc citat Dionyſ. Halic. T. II. p. 160. vt et paulo ſuperiorem p. 181. 22.

12. *τὲς διακοσίες καὶ χιλίες*] ſubaudi *στρατιώτας*. Negat orator ſe in numero militum eſſe quicquam nouaturum. reuera ſe illi vetuſto numero 1200 capitum acquieſcere; ſed hoc ſtudere et quaerere, vt ille numerus plenus ſit, eique nihil deſit. hucusque quidem in claſſes connumeratos eſſe millenos ducentenos homines, arma geſturos, quia vero illum in numerum incurrerint multi, quibus, ſiue per ſexum ſiue per aetatis teneritudinem, ſiue per corporis imbecillitatem aut debilitatem (vt coecitatem, claudicationem et ſimilia vitia,) ſiue per fortunarum exiguitatem, ſiue ob abſentiam ab vrbe, ſiue aliis de cauſis ſonticis, negatum eſſet arma gerere; eo factum eſſe, vt numerus ille nunquam plenus eſſet, ſed vt vix ſeptingenti, aut octingenti eſſent. Quo itaque numerus ille MCC. ſemper certiſſime plenus eſſet, auctorem ſe fert orator, vt, verbotenus, in claſſem quamque bina millia capitum connumerentur. Nam ſi ab his MM. deinceps deducantur omnes illi, quibus cauſae legitimae veniam militiae dent, tamen certo certius; illis deductis, reliquos manere MCC. aut plures etiam.

15. *τῶν ἐπικλήρων*] ſcil. *σωμάτων*. (non *παρθένων*) quia ad inſequentia adiectiua omnia ſubaudiri debet *σωμάτων*. ſed neſcio an tum ſatius ſit etiam hoc nomen reliquis accommodare, h. e. *ἐπικληρικῶν* legere. pari modo *ὀρφανικῶν* praetuli vulgatae *ὀρφάνων*. celebris in ſcholis grammaticorum h. l. eſt. citant eum Harpocr. in *κληρῦχοι* et *κοινωνικὰ*. (v. Valeſ. p. 111. ed. Gron.) et Pollux 8. 134. et 136. in *κοινωνικὰ χρήματα* et *κληρυχικὰ χρήματα*. cur virgines nubiles, cum patrimoniis relictae, cur orbi nondum puberes facti, cur ciues extra vrbem in coloniis agentes, fungi in vrbe

vrbe muniis militaribus, et arma gerere corporibus suis nequeant, interprete non eget, per se planum est. at cur exemti sint σώματα κοινωνικά, non perinde paret. hoc est fratres, patrimonium relictum inter se commune habentes, et communiter administrantes, haereditate nondum creta, h. e. in particulas conuenientes concerpta. Causa, si satis acutum cerno, haec fuit. Pater adhuc superstes, vniuersae rei dominus, si bellica tempora incidissent, sine recusatione militiam obiisset. Iam vero duobus tribusue, eandem rem familiarem tuentibus, non auctiorem factam, quam ante fuit, dubitatur, tribusne fratribus vna eundum in castra sit, an vni solummodo. Aequum est vtique vnum militare. Tum vero vter binorum, aut ecquis ternorum fratrum delegetur ad operas castrenses? Sorti, aies, permittatur. Recte ais, verumtamen res molestiis et paene dixerim iniquitate non caret.

182. pen. τῶν πρώτων ἑκατὸν [scil. ναῶν] πέντε scil. ναῦς. Wolfius hic semet, lectoresque implicuit. Non praecipitur, ad vetustas trecentas naues, quindecim nouas addi, sed solummodo de distributione agitur, et praecipitur, sic naues distribui. De prima centuria nauium sumuntur primae quinque naues, et attribuantur primae classi nauium, quarum vnaquaeque classis denis quinis nauibus constat, tum primae quinque naues secundae centuriae attribuantur secundae classi, et primae quinque naues tertiae centuriae attribuantur tertiae classi nauium denarum quinarum. tum rursus, reditu ad principium facto, quarta, quinta et sexta nauis primae centuriae nauium attribuetur classi quartae et sic porro, donec cunctae naues trecentae per viginti classes, quarum vnaquaeqre XV. nauibus constat, distributae fuerint.

183. 5.

183. 5. citat h. l. Harpocr. v. ὅτι ἑξακισχίλια et v. τίμημα.

10. ἑξηκονταταλαντείαν] hic poſtmodum diphthongum cum iota ſimplici mutaui.

13. δέῃ vncis incluſi, vt amputandum. modo enim praeceſſit, vnde facile poteſt ſubaudiri.

184. 8. poſt φυλὴ μία videtur τριήραρχος εἷς deeſſe.

20. poſt μέρος deeſt ἑκάστῳ.

21. λόγον, ὃν μέλλω λέγειν] praetuli de meo iudicio λόγον μέλλων λέγειν, omiſſo articulo, et indicatiuo cum participio commutato. tantundem eſt, ac ſi dixiſſet οἶδα, ὅτι μέλλω λέγειν λόγον παράδοξον.

25. citat h. l. Hermogenes de methodo, capite περὶ τοῦ κατὰ πεῦσιν σχήματος, in fine, p. 416.

185. 1. Ariſtides de D. C. p. 274. ἔμφασις γίνεται, ὅταν τις δεικτικοῖς χρῆται. ἔτος, ὦ ἄνδρες, καὶ παλαιὸς ἐσθ' ὁ νόμος, καὶ καλῶς ἔχων. καὶ πάλιν ἐν συμβελευτικοῖς· ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ πλῆθος ἔσῃ.

4. ἔχεσι τὸν νοῦν] ſuſtuli articulum.

5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί. non *huc*, ſed *hic loci*.

8. χρησμῳδοῦσιν] dedi de meo, quamquam ab aliis praeitum quodammodo erat, χρησμῳδοί. ſcil. φοβοῦσιν ὑμᾶς. quae ſunt e praemiſſis tacite iteranda.

Ibid. ἐκ ὧν εἰσενέγκαιεν, ἀλλ' ἐφ' ὧν δείξαιεν, ἐφ' ὧν ὁμολογήσαιεν] opera, quam hic dedi, vereor ne multis ſuperuacanea videatur. Scilicet ἀλλά a priore ἐφ' ὧν auulſum, retraxi ad poſterius. non videntur collaturi; ne proferent quidem in medium, (aut oſtendant cuiquam, nemini referabunt arcam ſuam numariam, neminem ad eam adducent.) at ne fatebuntur quidem, ſibi in penu eſſe. aut poſſit ἀλλά geminari, ad hunc modum. ἐκ ὧν εἰσενέγκαιεν. ἀλλ' ἐφ' ὧν δεί-

ξαιεν.

ξαιεν. non conferent. ne proferent quidem. ἀλλ' οὐδ' ἂν ὁμολογήσαιεν. quid? quod ne fatebuntur quidem —

185. 12. ἐχ ἱκανὸν δοίη] dedi de meo ἐχ ἑκὼν ἂν δοίη.

14. προσενεγκεῖν] correxi προσεισενεγκεῖν. nonnihil quidem Simonis Fabricii quoque, nisi is potius H. Wolfius est, auctoritate motus, magis tamen adhuc Augustani secundi, et rei ipsius.

18. τῶ μηδενὸς] id est ἢ γέλως εἴη (vel ἢ κατεγέλων ἂν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι) quam deridiculo sitis futuri, εἰ καθόλε μηδὲν ποριζεσθε. Si prorsus nihil extunderetis. nam a mendico nihil exigi, risus id argumentum nullum est, sed commiserationis. Minus autem centenis partibus conferens, quam postularetur, aut exspectaretur, risum ciet, quia plus dare potuisse videtur, sed data opera tam parum dedisse, quo exigentem ludificaretur.

19. τὴν ἑκατοστὴν] articulum addidi. ad εἰσφέρειν subauditur, quod ad quamplurimos fit infinitiuos, δεῖν. item hoc ipso versu addidi νῦν.

24. post εἰσοίσειν videtur ἐκεῖν deesse. conf. v. 21.

25. nullus dubito, non Manutium praescripsisse suis operis, vt καταθῆτε darent, quomodo dederunt, sed illi more suo aberrantes ῆ posuerunt in locum diphthongi ει. nam in Felicianea, quam Manutiana recoxit, est καταθεῖτε, vt in reliquis. Siue igitur hoc consilium est, siue hic error est felix, vsus eo sum. poteram quoque siue κατάθοιτε in optatiuo e Bauarico emendare, siue καταθείητε.

186. 6. ἑκατὸν] Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. b. auctor fit, vt διακοσίας legatur. cuius lectionis ipse Demosthenes aliis locis factus est. Verum in eiusmodi locis, non fides rerum gestarum seuere ad auctoritates memoriarum est exigenda, sed oratorum, quae sit identidem, spectanda intentio. Intererat oratoris,

oris, copias Athenienſium nauales, quae tum fuiſſent, leuari et imminui, Perſarum augeri. Nam ſic concludit. Si Athenienſium claſſis, quae centum modo nauibus concluſa tum erat, Xerxis tam numeroſam claſſem vicit; quanto credibilius eſt futurum eſſe, vt claſſis Athenienſium, quae nunc triplo eſt auctior, claſſem Perſarum vincat, quae nunc eſt duplo minor, quam olim erat.

186. 15. *τὰς κρήνας*] praetuli *αἱ κρῆναι*. non quo vulgata rationibus linguae graecae aduerſetur, nam conuenit et cum iis, et cum vſu, vt *πέφυκεν* abſolute et imperſonaliter vſurpetur ad ſignificandum, natura rerum ita comparatum eſt, et tum recte ſequetur accuſatiuus cum infinitiuo, vt fontes et putei exareſcant, vel deficiant — verumtamen altera lectio mihi tum, neſcio qui, magis probabatur.

18. *ἀκέσετε*] correxi *ἀκέσεται*. redit enim ad regem Perſarum.

20. *εἰ ἐν Μαραθῶνι*] ſuſtuli praepoſitionem.

187. 1. *ἅλλην* ſi ſeruatur, accipi debet pro *ὅλην*, vel *πᾶσαν*. contra totam reliquam graeciam, excepta patria ſua.

Ibid. *ἐλθεῖν*] ſcil. ſiue *πολεμήσοντα*, ſiue *μισθοφορήσοντα*. Aliis in libris eſt *ἐθέλειν*. quod ſi probatur, tacite iterandum eſt *μισθοφορεῖν* e p. 186. 27.

2. *πῇ*] praetuli *ποῖ*.

10. *ἂν* de meo addidi, nam habet quidem Feliciſianea hanc particulam, non tamen hoc loco, ſed alieno, et importuno, ſic dans *ἡμῶν κρατήσαντες, ἐκεῖνός γε πάλιν ἂν κρείττους ἦσαν*. ſententia loci eſt. Nouit ſe a vobis victum, eoque inferiorem. quod ſi ergo mercenarii vos vincerent (ſi modo fieri hoc poteſt, quamquam non videtur poſſe) multo potius vereretur, ne mercenarii in ſe impetum faciant, locupletiorem et infirmiorem, et profecto iamdudum eum eſſent adorti merce-

mercenarii, si tantum valerent. aut ergo Persa ipsos reformidans nil iis vtetur, aut nil vobis est cur eos metuatis, qui ne eum quidem vincere possint, quam vos saepius viciſtis.

187. 17. ἂν addidi.

24. ἀναλύσονται] in locum indicatiui suffeci auctore me coniunctiuum.

188. 2. comma prius addidi, quod hic quia vis non caret, ideo duxi de eo admonendum, qui alias ad eiusmodi minutias haud soleam descendere. προδότας appellat Thebanos, qui decus et salutem Graeciae Xerxi olim dicuntur prodidisse. Hos proditores vicerunt, qui tum erant, eorum aduersarii, Lacedaemonii, Plataenses nos Athenienses, quicunque nobiscum et cum iusto honestoque faciebant. Qui ergo graeci Persam tum cum Thebanis stantem vicerunt, eundem Persam nunc quoque vincent, quibuscunque tandem sociis fretum. Argumentum haud satis stringens.

11. διαφορῶν] correxi διαφόρων. nam est a nominatiuo, non ἡ διαφορὰ discordia, sed a nom. τὰ διάφορα, das Interesse. de quo agitur, vel contenditur, quae te siue obtinere, siue amittere, ad lucrum damnumue, tua multum interest.

Ibid. quae ne diuturna quidem sedulaque meditatione excogitasset, si quis iis mala imprecari voluisset.

15. vulgatae φοβέμεθα, etiam ab Hermogene p. 179. traditae, praetuli φοβώμεθα.

18. ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον. ἐπειδὴ] sarsi locum hunc sic ἡμεῖς ἐκεῖνον, ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. in facinoribus iniustis et nefandis equidem haud habeam, ne si vos quidem primi iniurias ei offeratis.

23. πράττων] praetuli πράττειν. ὕποπτος πράττειν, id est ὕποπτος τὸ πράττειν, vel ὅτι πράττει.

27. πείσονται] id est πεισθήσονται. cum non obsecundabunt. praetuli tamen πείσετε.

189. 3

189. 3. μὲν addidi.

7. ad 9. εὔχεσθε ad αὐτῇ] si plena est, dura haec est dictio, sic accipienda, tanquam si dixisset εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, ποιεῖν, ὥστε καταλαμβάνεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆς αὐτῆς παρανοίας, ὑφ' ἧς ἐποίησάν ποτε τὲς αὐτῇ προγόνες καταλαμβάνεσθαι. Non enim Persa corripit amentiam, sed amentia corripit Persam.

12. σύνοιδε] subaudi σὺν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῖς τᾶτο εἰδόσι. vna cum aliis omnibus hoc nouit, qui idem norunt. constat enim inter omnes.

16. ἢ ἀκεσίᾳ] praetuli ἢ καὐκεσίᾳ. id est ἢ καὶ ἀκεσίᾳ. quem graeci vltro volent atque probabunt, aut etiam, si necesse sit, quem inuiti et coacti tolerabunt.

19. τὰ τῶν ἀπαγγελλόντων] priorem articulum addidi.

vlt. νῦν ἁμαρτόντες] interposui de meo ἐχ. nunc enim si minus erretis, ab his decepti, postmodum iisdem non succensebitis.

Varietas lectionis ad orationem de Classibus.

177. 3. Argumenti. κεκίνηται] καὶ κεκίνηται codex Obsopoei, Aldina Taylori.

4. καὶ secundum abest a Bauar. et Aug. secundo. Ibid. εἰς abest a Pariss. secundo et quinto. item Felicianea. et deleui. pro ἤδη malim ὅσον ἐκ ἤδη. tantum non iam statim. Wolf in farragine refert, nescio vnde, καὶ τὸ τόν.

9. συσήσεται] συσήσει Paris. quintus, Ald. Tayl.

vlt. λειτεργέντων] λειτεργιῶν cum γρ. Pariss. secundus et quintus. codex Obsopoei. λειτεργεῖ Aldina Taylori, si annotator diligenter excerpsit. sed fieri potest, vt siglam ῶν significantem pro circumflexo habuerit.

178. 1. orationis ipsius. οἱ μὲν ἐπαινέντες] οἱ μὲν ἂν ἐπαινέντες Bauaricus.

2. προαιρεῖσθαι abest ab Aristide, Art. pag. 264 et 310.

5. ἐπιχειρέντες] ἐπιθυμέντες Paris. primus.

Ibid. ἐφικέσθαι] ἐφικνεῖσθαι Paris. primus, Aug. primus.

6. εὖ abest a Paris. primo, Aug. primo, nam quod S. Fabricius hic loci εὖ illinc exhibuit, id aio nullum ibi esse.

Ibid. λέγειν δόξαν] λέγειν δύνασθαι δόξαν Aldina Taylori, Aug. primus. pro verbis εὖ λέγειν dat append. Francfurt. δύνασθαι.

11. παραδέξασθαι] γρ. παραδείξασθαι Paris. secundus. vnde repetiisse videtur app. Fr.

12. πειράσομαι τὸν τρόπον] πειράσομαι τοῦτον τὸν τρόπον Aldina Taylori. Aug. primus.

13. δοκῆτε] δοκεῖτε Aldus, P. Manut.

Ibid. δύνασθαι abest a Bauar. et Aug. secundo.

14. παρεσκευάσθαι] παρασκευάσασθαι Paris. primus. Aug. primus. Bauaricus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam dat app. Francfurtana.

15. οἱ μέλλοντες absunt a Pariss. primo, secundo quinto. Bauarico, Aug. secundo.

16. ὄντες abest ab Aug. secundo et Bauarico.

18. πεῖσαι] φράσαι Aldina Taylori, Pariss. secundus et quintus cum γρ. Bauaricus, Aug. secundus index Aldi, appendix Francfurt.

19. νῦν abest a Pariss. secundo et quinto, a Bauarico et Aug. secundo et appendice Francfurt.

20. λέλυται] λυθήσεται Paris. primus. Aug. primus. quod Fabricius pro scholio habet, seu ille potius Wolfius est.

Ibid. ἂν] ἐὰν Paris. primus.

178. 23. τὸν abeſt a Pariſſ. primo, ſecundo, quinto, Bauarico, Aug. ſecundo, appendice Francfurt.

Ibid. τῶν ἑλλήνων] τῶν ὄντων ἑλλήνων Dionyſ. Hal. icarn. τέχνη p. 46. 13. Infra tamen p. 56. 36. vbi locus hic ipſe repetitur, abeſt hoc ὄντων. vt annotauit Sylburgius.

pen. ταῦτα] τᾶτο Pariſ. ſecundus cum γρ.

vlt. ἄρασθαι etiam Dionyſ. habet p. 46. verum p. 56. dat συναγαγεῖν.

179. 1. αὐτὲς τὲς ἕλληνας ὁρῶ] αὐτὲς ὁρῶ τὲς ἕλληνας Aug. primus.

2. τισιν αὐτῶν] σφίσιν αὐτοῖς Aldina Taylori, appendix Francfurt. exemplum Leſſingian. Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. notatus eſt in Aldina locus hic aſteriſco, ſed tacet index, vt annotare hanc varietatem voluiſſe videatur, quisquis illum indicem compilauit.

3. δὲ] δὴ Pariſ. quintus. Bauaricus.

4. τηρεῖν] ζητεῖν Pariſſ. ſecundus et quintus. Bauaricus, Aug. ſecundus. P. Manut. appendix Francf.

Ibid. ὅπως δικαία] conſentit textum Bauarici cum vulgata, ſed margo dat γρ. ὅπως ἴσῃ καὶ δικαία.

6. πάντα] πάντως Pariſ. quintus.

7. εἰ μὲν ἐναργές τι γένοιτο] εἰ μέν τι γένοιτο ἐναργὲς Pariſin. ſecundus. εἰ μέν τι ἐναργὲς γένοιτο Bauaricus. μέντοι Pariſ. quintus, et appendix Francfurt.

9. συμμαχήσειν] συμμαχῆσαι Pariſ. primus. Aug. primus. Bauaricus, Aldina Taylori.

Ibid. ἕξειν] ἔχειν Pariſ. primus. Aug. primus, ſed hic verbis ita conſtructis. καὶ χάριν μεγάλην ἕξειν. et ſic quoque Aldina Taylori.

10. πρὸ αὐτῶν] πρὸς αὐτῶν Aug. ſecundus. Non opus eſt πρὸ cum ὑπὲρ mutare. WOLF.

11. εἰ δέ τι ἀδήλῳ] εἰ δ' ἔτι ἀδήλῳ. Aug. primus. et ſic coniecit Wolf. idem eſt in indice Lambini cum γρ.

179. 11. προαπεχθησόμεθα] προαπαχθησόμεθα Aldina Taylori, margo Lutetianae, auctore tacito. forte Wolfio, cuius editio sic dat. In Aldina est προπαχθησόμεθα. vnde emendator Aldinae, quae in Bibliotheca senatus Lipsiensis seruatur, lineola vna erasa effecit προταχθ. Emendator exempli Lessingiani, inserendo, προπραχθ. Idem in margine scripsit προαπεχθησόμεθα. προϋπαχθησόμεθα Aldina Taylori rursus, index Aldi. Wolf eandem exire sententiam opinatur, siue vulgatam tueare, siue hanc amplectare. In Aug. secundo est προαπεισχησόμεθα. quod nihili est. vulgatam dat appendix Francfurt. et Felicianea ex Aldina prima. nam secunda dat προπαχθησόμεθα.

14. ἐπισχὼν ὦν] pro articulo subiiciunt ἂν Paris. primus, Aug. primus. vtrumque copulandum censet seu Fabricius, seu Wolfius, ἐπισχὼν ἂν ὢν ὥρμηκε. et hoc inuenio in Aldina Taylori. possit quoque in ea lectione latere haec ἐπισχὼν ἂν ἃ νῦν ὥρμηκε.

17. ἐπανορθώσασθαι] ἐπανορθῶσαι Aug. primus Aldina Taylori.

19. ταραχὴν] γρ. ἀρχὴν Pariss. secundus et quintus. Aug. secundus, Bauaricus, sed margo dat vulgatam. In appendice Francfurtana haec subobscura leguntur. [ταραχὴν]

21. ἀδὲ γὰρ] ἃ γὰρ Paris. quintus. app. Franc

Ibid. ἐπίσης] ἀπ' ἴσης Aug. primus. Bauar.

22. ἡμῖν πρὸς τὸν βασιλέα] ἡμῖν περὶ τῶν πρ Paris. primus, et cum γρ. secundus. ὑμῖν περὶ τῶ πρὸς Aldina Taylori et Aug. primus. (non ἡμῖν, vt Fabricius exhibuit) ὑμῖν πρὸς Aug. secundus. Aldus. Bauaricus in texto, sed in margine scriptum est γρ. περὶ τῶν πρὸς τὸν β.

27. αὐτῶν abest a Parisino primo, Aug. primo.

Ibid. ὅτι] ὅτε Aug. primus.

pen. ἔτω] ἔτως Aug. secundus.

179. per

179. pen. ἐστὶν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo. χρὴ Pariſ. ſecundus, Bauaricus, codex Obſopoei. quod videtur natum e nota marginali χρηστὸν, qua nota librarii locum χρηστὸν ſcitum, elegantemque deſignabant. vnde Chreſtomathiae natae. In appendice Francfurt. haec leguntur [σκεπτέον χρὴ ὅπως, pro σκεπτέον ἐστὶ, dure ſane et inuſitate.]

vlt. τῷ πολέμῳ] articulum omittit Aug. primus.

Ibid. ἴσοι] ἴσῳ Pariſ. primus. Aug. primus.

180. 5. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει] δίκαια ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν αἱρεμένῃ. Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francf. δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ αἱρεμένῃ. Felic. P. Manutius. ſed index eius conſentit vulgatae.

8. ἀνδρίας] ἀνδρείας Auguſt. primus. et ſic idem verſu 11. quoque. Obſopoeus item praecepit ita legi.

9. καὶ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

13. τὸν ſecundum abeſt ab Aug. primo.

16. ἀναγκαίως abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo. ἀναγκαῖον dat cum γρ. Pariſ. ſecundus. ἀναγκαίως Bauar.

Ibid. τριηρῶν] τριήρων Aldus in texto et indice.

17. ἀφθονώτερα] ἀφθονώτερον Aug. primus.

22. μηδ' ἐξ ἑνός] ἐκ μηδενὸς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldus. appendix Francfurtana. Simon Fabricius, ſeu H. Wolfius, id pro ſcholio habet.

24. ἕτερος ἦν τις τρόπος δυνάμεως] ἕτερος μὲν ἦν τις τρ. δ. Pariſ. quintus. ἕτερός τις τρόπος ἦν δυνάμεως Aug. primus. Dionyſius Halic. p. 57. εἰ μὲν τοίνυν ἕτερός τις ἦν τρόπος δ.

26. ἴσως abeſt a Dionyſianis exemplis, quae ſic recitant: εἰκότως ἂν φανεροὶ πᾶσιν ἐπιγινώμεθα πρὸς ἐκεῖνον ἀντιτατταόμενοι. εἰ δὲ πάσης παρατκευῆς ἐστι τρόπος ὁ αὐτὸς ἅπας, τὲς ἐχθρὲς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, καὶ ταῦθ' ὑπάρχοντα

ἀγαθὰ σώζειν, τὶ τὰς ὡμολογημένας ἐχθρὰς ἔχοντες ἄλλας ζητῶμεν, ἀλλὰ παρασκευαζώμεθα — ἀμυνώμεθα δὲ καὶκεῖνον, ἂν ἡμᾶς πείσῃ.

380. 27. πάσης παρασκευῆς ἐστι] πάσης ἐστὶ παρασκευῆς Aug. primus.

181. 2. ὁμολογῶντας] γρ. ὁμολογεμένας Paris. secundus, appendix Francfurtana, Aldina Taylori, item margo Bauarici cum γρ. nam textum dat vulgatam.

3. ἑτέρας] ἄλλας Paris. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

5. ἀδικεῖν ἡμᾶς] inuertunt Aug. primus, et app. Francfurt. pronomen omittit Aug. secundus.

Ibid. μὲν καλεῖτε] μέν γε καλεῖτε Paris. primus. Aug. primus.

7. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Pariss. secundus et quintus. ὑμῖν ἐνίων inuerso vocabulorum ordine, Aldus, P. Manutius, ed. Wolf. sed vulgatam dat appendix Francf.

8. ὑπακέσεσθαι] ὑπακέσασθαι Bauaricus, sed cum ε super α posteriore scripto. ὑπακοείσασθαι Paris. quintus, quod nihili est.

9. παρ' ἡμῶν] Bauaricus idem dat, sed cum ὑ superscripto.

Ibid. ὅτι ἐπιβουλεύει] ὡς ἐπιβ. Aldina Taylori et Aug. primus, et margo Bauarici, cuius textum vulgatam exhibet.

12. ἔπω] ἔτω index Aldi.

13. ἐνίοις] ἐνίας appendix Francfurtana.

Ibid. ἀλλ' ἢ] (id est ἀλλὰ ἢ.) ἄλλ' ἢ (id est ἄλλο ἢ) Pariss. secundus et quintus. vnde repetiit appendix Francfurtana. ἀλλὰ ῥαψ. (omisso ἢ) Paris. primus, Aug. primus.

15. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus, Bauaricus, P. Man.

Ibid. ἀδεὶς δήπω] citat h. l. Dionys. Halic. p. 162.

181. 17. ὑμῖν] γρ. ὑμῶν Parisf. secundus. Aug. primus verba transponit sic ὁρῶν χιλίας ὑμῖν ἱππέας, et omittit μὲν.

Ibid. ὁπλίτας δὲ ὅσας ἂν θέλῃ τις] ὁπλίτας δὲ ἃς ἂν ἐθέλητε Parisf. primus. ὁπλίτας ἃς ἂν ἐθέλῃ τις Aug. primus. (fine δὲ)

18. post τριακοσίας addi vult ὑπαρχέσας Wolf. in farragine. In ipsa editione sua ὑπάρχειν inferfit, quod Sylburgius improbat factum, tametsi ipse imitatus sit in suo Dionysio. cuius scripti libri τριακοσίας dant, non probante Sylburgio.

Ibid. ἦξει] ἧκει Parisf. primus, Aug. primus.

21. ἀφαμαρτεῖν] ἐφαμαρτεῖν Dionysius vitiose.

22. μετὰ τὲ] μετὰ τὸ P. Manutius, vnde repetiit appendix Francfurt. ἐκ δὲ τὲ ταῦτα παρασκ. emendator Lessingianus.

Ibid. παρασκευάσασθαι] παρεσκευάσθαι Parisf. primus, Aug. primus.

Ibid. ὑμέτερα] ἡμ. Aug. primus.

Ibid. ἐπισχεῖν] ἐπιτυχεῖν Weimaranus. quae videtur non lectio codicis, sed viri docti nescio cuius esse coniectura, non aliena illa quidem hoc loco, non tamen valde necessaria, neque vulgata lectione quicquam melior.

25. τὰ abest a Bauarico.

26. ἀδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος] ἀδ' ἔχοντα μάταιον μῆκος Aug. primus. pro μῆκος dedit Obsopoei codex μηκόθεν, si recte atque fideliter manum eius operae Basileenses reddiderunt.

27. ὡς abest a Parisf. secundo et quinto, Aug. secundo et Bauarico.

vlt. αὐτὲς] αὐτὴν Weimar. codex Obsop. P. Man.

182. 1. ψηφίσασθαι] γρ. ψηφίζεσθαι Parisf. secundus. Aldus, Felicianea. vtrumque dat Bauaricus, vulgatam appendix Francfurt. Aldina Taylori.

182. 3. ὑμῶν] ὑμεῖς Pariſ. primus, Aug. primus Aldina Taylori. Dionyſius.

5. ὅσα μὲν πώποθ' ἅπαντες ὑμεῖς ἐβελήθητε] ὅσα μὲν ἅπαντες πώποτ' ἠβελήθητε Aug. primus. ſine ὑμεῖς. quod etiam a Pariſſ. primo et ſecundo, item a Bauarico abeſt, et a Dionyſio. ἠβελήθ. etiam Aldina Taylori dat.

6. τὸ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

7. ἑαυτῷ] αὐτῷ Pariſ. primus.

9. πρὸς] εἰς Dionyſius.

Ibid. αὐτὸς] αὐτὲς P. Manut.

10. πράξοντα] πράξαντα Pariſ. primus. appendix Francfurt. Aldus, Felic. Sed corrector Weimaranus et Tayloranus vulgatam reſtituit. τὰ δέοντα πράξοντα Dionyſius.

11. παροξυνομένων] παρωξυμμένων Pariſ. primus. Aug. primus. (duplici μ, non ſimplici, quod Simon Fabricius exhibuit.) appendix Francfurt. Aldina Tayl.

13. ὀκτακοσίες abeſt ab Aug. ſecundo.

15. ὀρφανῶν] ὀρφανικῶν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ταῦτα abeſt a Pariſ. ſecundo et Aug. ſecundo.

19. ὥσπερ νῦν] ὥσπερ καὶ νῦν Pariſ. quintus.

21. πέντε] Wolf mauult εἰς πέντε.

23. ἀπορωτάτες] ἀπόρες Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. σώματα οὕτω] σώματα ταῦτα οὕτω Pariſ. primus, Aug. primus.

24. φημὶ δεῖν συντετάχθαι] συντετάχθαι φημὶ δεῖν Aug. primus. καὶ τὰ μὲν σώματα ταῦτα ἅτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν. Aldina Taylori.

27. τὴν abeſt ab Augg. primo et ſecundo. Pariſ. ſecundo, Bauarico.

Ibid. πεντεκαιδεκαναίαν] πεντεκαιδεκαναΐαν Aug. primus cum tribus diſſolutis vocalibus in fine vocis, non

non cum diphthongo, vt vulgata. misere corrupit hoc vocabulum Simon Fabricius, seu operae Basileenses. consentit cum Aug. Bauar.

183. 3. ἀποδῶναι] ἀποδιδόναι Paris. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἐπειδὰν] ἐπειδὴν Aldus. Sed in Weimarano id est ad vulgatae modum correctum, item in Lessing.

7. ἐξήκοντα ταλαντείας] ἑξηκονταταλαντίας August. primus. et sic quoque versu 11. piget referre, quam misere hoc item vocabulum corruperit S. Fabricius. Wolf etiam coniungi voluit haec duo vocabula in vnum, sed diphthongum in fine seruat.

9. εἰς abest ab Aug. primo, et Aldina Taylori. et non dubito, idem a Parisino primo quoque abfuisse, tametsi margo Lutetianae tacet.

Ibid. ἑκάστην] ἑκάστῃ Paris. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τῶν secundum abest ab Aug. primo.

11. ἐὰν] ἂν Paris. primus, Aldina Taylori.

13. συντελῇ] συντελεῖν Paris. secundus.

Ibid. δέῃ abest ab Aug. primo.

14. τὰ abest ab Aug. primo.

22. χρηστὸν] χρηστῶν Bauar.

23. ἑκάστῳ] ἑκάστῃ Aldina Taylori.

Ibid. τὸ ἴσον omittit appendix Francfurtana.

24. τῷ abest a Pariss. secundo et quinto, Aug. secundo, Bauarico.

Ibid. τὰς abest a Paris. secundo, Aug. secundo, Bauarico, appendice Francfurtana.

27. ἂν abest ab ed. P. Manutii.

pen. πλήρωσις δὲ καὶ σαφὴς] πλήρωσις δὲ τὶς ἢ καὶ σαφὴς Paris. secundus. Bauaric. Aug. secundus, appendix Francfurtana.

vlt. ὅθεν abest a Pariss. secundo et quinto, Bauarico, Aug. secundo.

184. 1. λέγω] λέξω Pariſſ. ſecundus et quintus, Bauaricus, Aug. ſecundus. appendix Francfurtana.

2. σκεψαμένας] σκεψομένας Pariſ. quintus.

6. τὸν δὲ τριήραρχον ἕκαστον] τῶν δὲ τριηράρχων ἕκαστον P. Manut. Weimaranus. τῶν δὲ τριηράρχων ἑκάστας mauult Wolf. pro τριήραρχον dant Pariſ. primus et Aug. primus ταξίαρχον, quod Fabricio non probatur. refert idem appendix Francfurtana.

8. φυλὴ] καὶ φυλὴ Ald. P. Manut.

Ibid. ὃν ἂν] ὃν δ' ἂν mauult Wolf.

11. ἑκάστης] ἑκάστῃ Ald. P. Manut.

15. πόσαι] ποῖαι codex Obſopoei. Aldina Tayl.

16. ἔχῃ] F. ἔχει. ſic exhibet appendix Francfurt.

17. παρελίπομεν] παραλείπομαι Pariſ. primus, Aug. primus. παραλείπομεν Bauar.

18. πως] ἴσως Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. οἶδα λόγον ὃν μέλλω λέγειν] abeſt λόγον ὃν a Pariſ. primo. λόγον ὃ δὴ μ. λ. dat Pariſinus quintus. οἶδα λέγω μέλλων λέγειν Aug. primus. Sic, non vt Fabricius illinc retulit. ὃν μέλλων (in participio) Aldina Taylori.

23. φανήσεσθαι] φανεῖσθαι Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἂν] ἐὰν Pariſſ. primus et quintus. Ald. Tayl.

Ibid. μέγαν] καὶ μέγαν Aug. ſecundus.

26. τόθ' (id eſt τότε)] τόδ' (id eſt τόδε) Ald.

27. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſſ. primus et quintus; item ſecundus cum γρ. appendix Francfurt. Aldina Taylori, vtrumque dat Bauaricus.

pen. ἀποσχήσομεν] ἀποχρησόμεθα Aldina Taylori, Pariſ. primus. Aug. primus. cui Fabricius pro more ſuum *perperam* adſcripſit. Lectio non ſit contemnenda, ſi ἀποσχησόμεθα reformetur, aut ἀποχησόμεθα.

184. vlt.

184. vlt. ὑπάρξων δὲ τότε] ὑπάρχων δ' εἰς τότε Aug. primus. αὖθις δὲ γενησόμενος dat Hermogenes p. 416. vbi et aliae ſunt diſcrepantiae.

185. 2. ταυτηνὶ] ταύτην Aldina Taylori, Pariſ. primus. Ariſtides p. 274. ſic citat. ὁρᾶτε ταύτην τὴν πόλιν. ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος ἔσῃ.

3. ἁπάσας] πάσας Pariſſ. primus et quintus. Aldina Taylori.

4. τὸν νεὼν] omittunt articulum Pariſ. primus, Aug. primus.

5. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus. plane omittunt hoc aduerbium Pariſſ. ſecundus et quintus, Aug. ſecundus, Bauaricus.

Ibid. φοβοῖεν] φοβηθεῖεν Pariſ. quintus. ſorte voluit φοβήσειαν.

7. ἴσοι] ἴσον Pariſ. ſecundus.

8. χρησμῳδεῖεν] χρησμῳδοῖεν Augg. primus et ſecundus. Bauaricus. In appendice Francfurtana haec leguntur. [F. pro χρησμῳδοῖεν ſcrib. χρησμῳδοὶ εἶεν. inuenitur et χρησμῳδεῖεν.]

11. αἴσθοιτο (in ſingul.) Aldina Taylori.

Ibid. ἐχ ἱκανὸν δοίη] ἐκ ἂν δοίη Aldina Taylori, Aug. primus, in quo vocabuli ἱκανὸν, quod ei Fabricius arrogat, ne veſtigium quidem eſt conſpicere. lectionem Auguſtani dat appendix quoque Francfurt.

12. εἰσενέγκοι] εἰσενέγκαι Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana.

13. ἀπολωλέναι] γρ. ἀπολωλεκέναι index Lambini.

14. ἑαυτῷ] αὑτῷ Pariſ. ſecundus. Bauar. αὑτῷ (cum leni) Pariſſ. primus et quintus.

Ibid. προσενεγκεῖν] εἰσενεγκεῖν Aldina Taylori, Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus atque quintus. vnde repetiit appendix Francfurt. item Bauaricus et Aug. primus. ad cuius indicem Fabricius admonuit ſe malle

προεισε-

προεισενεγκεῖν. id quod in Aug. secundo reperi, et in textum recepi.

185. 17. ὅσα γὰρ νυνὶ] ὅσα γὰρ ἂν νυνὶ Paris. secundus, Bauaricus.

Ibid. πορίσαισθ' ἂν] πορίσαιτ' ἂν Weimaranus.

Ibid. εἰ] ἢ Bauar. sed vulgata est in margine.

18. τῷ μηδενὸς] addi vult Wolf πεπορισμένῳ.

19. ἑκατοσὴν] τὴν ἑκατοσὴν Paris. secundus. Bauaricus.

20. post ἑρεῖ addunt νῦν Paris. secundus, Aug. secundus, Bauaricus.

23. θῶ] θεῶ Aug. secundus.

Ibid. βέλεσθε] γρ. βέλεσθαι index Lambini.

24. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. quintus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ἂν secundum abest ab Aug. primo.

25. καταθεῖτε] κατάθοιτε Paris. secundus, Bauaricus. κατάθοισθε Paris. quintus. καταθῆτε P. Manut. κατάθεισθε Aug. secundus.

26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. secundus cum γρ. Bauar. Augusti. secundus.

vlt. ὁ καιρὸς ἕτος ἔλθῃ] ἕτος ὁ καιρὸς ἔλθῃ Aug. primus. ἔλθοι dat ed. Wolf. sed ἔλθῃ appendix Francfurtana.

186. 3. ὑμῶν] ἡμῶν Pariss. primus et quintus.

5. διὰ τέτων] διὰ τῆτο Augusti. primus, Aldina Taylori.

6. ἑκατὸν] διακοσίας mauult Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 413. pro τριακοσίαις dat appendix Francfurtana διακοσίαις.

8. τριακοσίας] διακοσίας Weimaranus.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariss. primus et quintus.

Ibid. παρεσκευασμένες] νῦν παρεσκ. Pariss. primus et quintus, Aug. primus. Aldina Taylori.

9. τριήρεις abest ab Aug. primo, Paris. primo.

Ibid. μὴ abest ab iisdem.

186. 9.

186. 9. μηδ' εἰ πάνυ] εἰ καὶ πάνυ Parif. quintus.

10. εἶναι] τι Parif. fecundus, Aug. fecundus, Bauaricus. ῥᾴδιόν τι εἶναι app. Francf.

15. γὰρ omittit Aug. fecundus.

Ibid. τὰς κρήνας] αἱ κρῆναι Parif. primus, Aug. primus.

16. ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπειν Parif. primus, Auguft. primus.

Ibid. ἀθρόα] Aug. primus et hic, et alibi, conftanter hoc vocabulum dat cum fpiritu afpero exaratum.

17. καὶ initio verfus abeft a Parif. primo et Aug. primo.

18. ἑξακισχίλια] ὀκτακισχίλια Parif. fecundus cum γρ. item Bauaricus.

Ibid. ἀκέσετε] ἀκέσεται Augg. primus et fecundus, Bauar. P. Manutius, vnde index Lambini repetiit; et ed. Wolfii. Sed vulgatam dat appendix Francfurtana.

19. τὰς ἐπιόντας ἐκείνων] τὸν ἐπιόντα ἐκεῖνον P. Manutius. Sed index eius dat vulgatam. [Alii rectius, opinor, ὡς μὲν ἂν ἐπιόντ' ἐκεῖνον ἀμυνούμεθα. WOLF.] quid appendix Francfurtana voluerit, dans, τὰς ἐπιόντας ἐκεῖ, non intelligo, cum vulgata fit in editione Wolfii. ἀμυνόμεθα (in praefenti) dat Aldina Taylori.

20. ἐν μαραθῶνι] praepofitionem omittunt Parif. primus et Aug. primus.

25. ὀρρόντην] ὀρρόνταν Aldina Taylori, Pariff. primus et quintus. ὀρ ονν. Parif. fecundus. Sic dubie et obfcure exhibet margo Lutetianae, vt nefcias, quid in eo fuerit. ὀρόνταν Augg. primus et fecundus. Bauar.

27. μισθοφορεῖν] μισθοφορῆσαι Aldina Taylori, Pariff. fecundus et quintus cum γρ. vtrumque dat Bauaricus. appendix Francfurtana haec dat. [μισθοφορεῖσθαι παρ' ἐκείνῳ. legitur et μισθοφορεῖν.]

186. pen.

186. pen. τινα abeſt a Pariſino quinto, vnde videtur appendix Francf. repetiiſſe.

Ibid. αὐτῷ] αὐτῷ cum leni, Pariſ. primus.

187. 1. ἄλλην abeſt ab Aug. primo, et in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

Ibid. ἐλθεῖν] ἐθέλειν Pariſſ. ſecundus et quintus. Aug. ſecundus et Bauaricus. edit. Wolf. vulgatam dat app. Francf. forte vtrumque copulandum ſit, ad hunc modum ἐδέησα ἂν ἐλθεῖν ἐθέλειν ἡγοῦμαι. Aug. primus ſic dat conſtitutum h. l. ἂν ἐλθεῖν ἐδέησα ἡγοῦμαι. Aldina Taylori ſic dat ἐπὶ δὲ τὴν ἑλλαδα ἕλληνα ἀνελθεῖν ἐδέησα ἂν ἐθέλειν ἡγοῦμαι.

2. πῇ] ποῦ Pariſſ. primus et quintus, cum γρ. ποῖ Augg. primus et ſecundus. Aldus, Felic. Bauaricus. Aldina Taylori.

3. βελεύσει] malo, vt Felicianus, interrogatiue legere. WOLF.

6. ἕτως ἐστὶ δυσυχὴς] ἕτω δυσυχὴς ἐστιν Auguſt. primus.

9. καὶ μὴν] ἐ μὴν Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ξένος] ξένοις Weimaranus, P. Manutius.

10. ἑλληνικῶν] ἑλλήνων Pariſſ. ſecundus et quintus cum γρ. margo Bauarici. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

Ibid. κρατήσαντες] κρατήσοντες cum γρ. Pariſ. ſecundus.

11. εἰσὶ] ὑπάρχουσι Pariſ. primus. Aug. primus. πάλιν ἂν κρείττος ἦσαν Weimaranus. P. Manutius. ſed index eius dat vulgatam. pro πάλαι etiam appendix Francfurt. dat πάλιν.

12. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.

13. εἰ δὲ μή γε, τῶν ὑπαρχόντων] εἰ δὲ μὴ, τῶν γε ὑπαρχ. Pariſ. primus, Aug. primus, Weimaranus, P. Manutius. appendix Francfurt.

14. τις abeſt a Pariſ. quinto.

187. 15.

187. 15. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus, Aug. primus. Bauaricus, appendix Francfurt. Aldina Taylori.

16. τέτων] ἐκείνων Pariſſ. primus, ſecundus, quintus. Aug. ſecundus. Bauaricus, appendix Francfurtana.

17. ἀληθὲς ἡδέως] ἀληθὲς ἐδὲν ἡδέως Aug. primus. διὰ γὰρ τὸ μισεῖν αὐτὲς, ἐδὲν ἀληθὲς ἡδέως Aldina Taylori.

Ibid. ἂν abeſt a Pariſ. ſecundo, Aug. primo, Bauarico.

Ibid. αὐτῶν] αὐτᾶ Pariſ. quintus.

18. ἀκέσαιτε] ἀκέσετε Pariſſ. primus et ſecundus. ἀκέσεται Aug. primus. ἀκέσεσθε Bauaricus, ſed cum τ ſuper σθ ſcripto. item appendix Francfurt.

21. οἶμαι] οἴομαι Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. τοσῦτον ἀπέχειν] τοσᾶτ' ἀπέχειν Auguſt. primus.

24. ἀναλύσονται] διαλύσονται Pariſſ. ſecundus et quintus. Aldina Taylori, Bauaricus. P. Manutius. Sed index Pauli dat vulgatam. Wolf mauult ἀπολύσωνται. Idem in farragine exhibet διαλύσωνται per ω in coniunctiuo, quod eſt in appendice Francfurtana.

pen. ἐκεῖνε] ἐκείνων Aug. ſecundus.

188. 2. τῶν προδοτῶν κρείττες] κρείττες τ. πρ. Aug. primus.

5. ἐδὲ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

6. ἑλλήνων abeſt a Bauarico.

7. ἕως] τέως Pariſ. primus. Aug. primus. codex Obſopoei. vtrumque dat Bauaricus.

8. ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν] κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον Aug. primus. Aldina Taylori.

10. αὐτοῖς] cum leni P. Manutius.

11. αὐτὲς] ἑαυτὲς Pariſ. primus. αὖτὲς cum aſpero app. Francf. Aldina Taylori.

13. ἀλυσιτελῆ] ἐ λυσιτελῆ Pariſ. quintus.

15. φοβέμεθα] φοβώμεθα Pariſ. quintus, Bau.

188. 15.

188. 15. μὴ ἀδικῶμεν] μηδ' ἀδικῶμεν Pariſ. primus et ſecundus. Aug. primus, Aldina Taylori, quae ad ἀδικῶμεν addit αὐτὸν.

16. ἡμῶν αὐτῶν] αὐτὸν ἡμῶν αὐτῶν Aug. primus. Bauar. αὐτὸν dat, omittit αὐτῶν. ſed margo Bau. dat vulgatam. αὐτῶν in Aldina Taylori punctis eſt ſubnotatum.

18. ἂν abeſt ab Aug. primo. qui in reliquis huius verſus cum vulgata conſentit.

Ibid. ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον. ἐπειδὴ] ἡμᾶς ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα Pariſ. ſecundus. ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημα ἂν ἔθηκα Bauaricus. Aug. ſecundus. pro prima voce dat Aldus ὑμᾶς, item appendix Francfurt.

19. τᾶτ'] τάτων Aug. ſecundus. fort. voluit τὸ τάτων. *quoniam vero horum* (graecorum puta) *animi non ita ſe erga nos habent.*

22. ὕποπτος] ὑπό τινος Aug. ſecundus.

23. πράττων] πράττειν Pariſ. ſecundus. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. προτέρων] πρότερον Aug. primus.

27. πείσονται] πείσετε Augg. primus et ſecundus. Aldus. P. Manutius. et idem voluere quoque Pariſſ. primus et quintus, dantes πείσεται.

vlt. ἀπαγγέλλεσθαι] ἐπαγγ. Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt ἀπαγγέλλεσθαι addunt μὲν Pariſ. primus et Aug. primus. quod improbat, ſeu Fabricius, ſeu potius Wolfius.

189. 2. οἱ ſecundum abeſt a Pariſino primo, Aug. primo, Bauarico.

3. poſt εἰ addunt μὲν Pariſ. primus, Aug. primus, Aldus.

6. ἐκεῖνον] αὐτὸν Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ποιήσαιτε] ποιήσετε Bauaricus. ποιήσητε Aldina Tayl.

189. 10.

189. 10. *ὀλιγώρως*] *ἀλόγως* Pariſ. ſecundus cum *γρ.* item margo Bauarici.

13. *ἦν*] *ἧς* Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Weimar. index Lambini, ex indice ſcil. P. Manutii, vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. *ἦγε πρὸ τέτων ἀδεμιᾶς*] *ἦγέ ποτε ἀδεμιᾶς* Pariſ. ſecundus, Aug. ſecundus, Bauaricus. *ἦγε πρὸ τῆ ἀδεμιᾶς* Weimaranus, index P. Manutii, et inde index Lambini. Auguſtanus primus vocabulum *ἀδεμιᾶς* collocatum dat pone *πόλεων* v. 14. In appendice Francfurt. ſic collocata ſunt verba. *ἦν ἦγε πρὸ τῆ, τῶν ἑλληνίδων πόλεων ἀδεμιᾶς τοσῆτον.* et hanc lectionem ſuſpicor etiam in Aug. primo fuiſſe, et reperio in Aldina Taylori.

14. *ἄλλων* abeſt a Pariſino quinto.

15. *ὑπεραίρεσαν*] *ὑπεραίνεσαν* Aug. ſecundus. *ὑπεραίρει* mauult Wolf.

16. *ἢ ἀκεσίε*] *ἢ κακεσίε* Aug. ſecundus. id eſt *κακὴ ἀκεσίε.*

17. *ἂν οἶδε*] *οἶδεν ἂν* Aldus. ſed Aldina Taylori vulgatam dat, nec non appendix Francfurt. particulam omittunt Pariſ. primus et Aug. primus.

18. *αὐτῷ τῶν*] *αὐτῶ τὰ τῶν* Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. Aldina Taylori.

19. *ἀπαγγελλόντων*] *ἀγγελλόντων* ſimplex Pariſ. primus, Aug. primus.

20. *μὴ μακρὰ λέγειν λίαν ἐνοχλῶ*] *μὴ μακρολογίαν λέγων ἐνοχλῶ* Aug. primus. vbi S. Fabricius, ſeu potius H. Wolfius, adſcripſit haec, quae non intelligo ſatis. [F. aut *διὰ*, aut *μακρολογῶν.*] videtur ille ſuſpicatus eſſe, e lectione Auguſtani primi aut hanc effici poſſe lectionem *μὴ διὰ μακρολογίαν ἐνοχλῶ*, aut iſtam *μὴ μακρολογῶν ἐνοχλῶ.* ſed etiam effici poterat ad veſtigia literarum preſſius *μὴ μακρολογίᾳ λέγων ἐνοχλῶ.* quod neſcio an a Demoſthene ſit profectum. non qui-

dem eum dedecet. ν illud in fine vocis μαυρολ. potes e iota natum esse, vt saepe vsu venit; quod iota cum nos puncto subscripto exprimamus, ille, quod saepe iam commemoro, semper ad latus appictum ostendit

189. 22. μὲν abest a Parisino quinto, vnde repetit appendix Francfurtana, sed sub titulo paginae ementitae.

26. ἡμῶν] ὑμῶν Pariss. primus et quintus, Paul. Manut.

Ibid. σκοπῶμεν] σκοπεῖν Pariss. primus et quintus, Aug. primus. Aldus.

27. τε abest a Bauarico.

28. τἀναντία] ταῦτα Paris. quintus.

pen. ὀργισθήσεσθε] ὀργιεῖσθε Paris. primus. Aug. primus. Aldus, appendix Francfurt.

vlt. ἁμαρτόντες] ἁμαρτάνοντες Aug. primus, Aldina Taylori. Clausula in Bauarico haec est περὶ συμμοριῶν HHH |Δ| ΔΔΔΔ (390.) tum sequitur oratio pro Megalopolitanis, et tum oratio pro Rhodiorum libertate.

Ad orationem de Rhodiorum libertate.

190. 1. μὲν de meo addidi, ob insequens δὲ v. 3

4. τὸ διδάξαι] articulum addidi, ob insequens τὸ πεῖσαι versu 1. p. 191.

191. 1. τὸ πράττειν πεῖσαι ταῦτα] praetuli hunc ordinem τὸ πεῖσαι πράττειν ταῦτα.

2. τότε in fine versus addidi.

3. ὅσον] praetuli ὅσονπερ.

4. perspicuitatis ergo consultum fuerit, post δεῖν comma poni, et ad δεῖν subaudiri aut γίγνεσθαι, aut ποιεῖν. Eorum, quae ego arbitror fieri oportere, vnum hoc est, χάριν [id est τὸ χάριν] vt diis gratiam referatis —

190. 5.

190. 5. ὀφείλειν] praemisso δεῖν conueniret vtique melius ἀποδιδόναι.

14. citat h. l. Harpocr. v. πρυτανεύοντα, et Scholiastes Aristophanis ad Acharn. versum 60.

192. 1. μεμεριμένως] id est μέρος ὄντας τῆς ἐκείνου ἀρχῆς.

4. εἰπεῖν] facit id in oratione superiori de collegiis. v. versu 11.

5. εἰ τὴν πρόφασιν] articulum, vt tollendum, vncis inclusi.

11. τοίνυν λόγος] interposui ὁ νῦν.

12. παρ' αὐτὸν] non prauum est, attamen vsitatius est παρ' αὐτῷ.

18. φθάσας, καὶ] interposui ἢ, duo istaec ἢ καὶ inter se copulans, libris seorsim aliis illud, aliis hoc, administrantibus, reperi tamen postmodum in Aldina Taylori quoque tanquam e codice msto annotatum ἢ καὶ παραλ.

22. ἧττον] subaudi τοσούτῳ. hoc minus. ob insequens ὅσῳ. quamquam additum vtique planius foret.

23. τότε] praetuli τότων.

27. articulum tolli velim. non enim diuersa sunt τὰ γεγενημένα et τὰ συνενηνοχότα, sed eadem. in memoriam vobis vnum aliquid eorum reuocabo, quae facta [cum gesta et peracta essent,] vobis profuerunt.

vlt. citat h. l. Harpocr. v. Ἀριοβαρζάνης.

193. 4. citat h. l. Harpocr. v. Κυπρόθεμις.

5. τῷ μὲν] Ariobarzani puta.

6. καὶ πολεμήσας [subaudi Cyprothemidi,] ἠλευθέρωσε] ego vero pro media voce subieci βοηθήσας. Samiis puta. opitulatus Samiis, eos in libertatem vindicauit.

8. citat h. l. Stobaeus p. 364. 27.

193. 13. praeferam equidem αὐτὲς in accuſ. a Stobaeo traditum. vt alter accuſatiuus, τὲς ἐναντιωθέντας, [ſubaudi ἑαυτοῖς] indicet agentem, h. e. a quo iniuria proueniat, alter, ſcil αὐτὲς, patientem, h. e. eum, cui iniuria offeratur. quali ſi hanc ad modum dixiſſet. ἡγᾶνται ἑαυτὲς ἀδὲν ἠδικῆσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντιωθέντων.

15. citat h. l. Harpocr. v. Ἀρτεμισία.

Ibid. τῆς πόλεως [ſubaudi τῆς ἡμετέρας] ἕσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων] τότων puta. ciuitate noſtra rebus hiſce, Rhodiis nimirum, ſeſe ingerente.

18. πάνθ' ὅσ' ὥρμηκε] praetuli ὡς pro media voce. rege Perſarum in Aegypto res omnes ex animi ſui ſententia gerente.

26. ἀδὲν ἂν εἶναι] addidi particulam.

194. 1. βοηθήσειν] regi Perſarum Rhodum oppugnanti.

3. γε addidi, ποτε ſi ſeruatur, cohaeret cum ὅ τι quicquid, vel ecquid tandem, Perſarum rex ſit inſtituturus, profecto non auſim affirmare, me id ſcire. Atticiſmus hic eſt, ſic in planiorem graeciſmum conuertendus. ἐκ ἂν τολμῶμι εἰπεῖν, ὡς οἶδα, ὅ τι ποτὲ ποιήσει ὁ Βασιλεύς.

7. ἂν ἀντιποιῆται] ſcil. noſtra ciuitas. interpoſui γε, reperiens in Aug. ſec. ἀνταντιποιῆται.

18. πρόξενος] ſcil. εἰμὶ e proximo verſu. ſed praetuli verbum προξενῶ gero perſonam Proxeni, ſeu procuratoris et aduocati publici vniuerſae ciuitatis Rhodiorum, in Vrbe, ſeu Athenis.

25. Ἕλλησί τε καὶ] priorem copulam addidi.

vlt. ταῦτα] ſeruitus puta, quam militibus perficis, vel barbaris, arci ſuae incubantibus, ſeruiunt.

195. 5. πρὸς τὸ λοιπὸν] genus articuli neutrum cum maſculino mutaui.

195. 10. *δίκαιον*] praetuli de meo sensu *δίκαιοι*. (in nominat. plur.) quorum poenas vos dare negetis par esse.

17. *δυνηθέντων*] scil. *ὑμῶν τε καὶ αὐτῶν*.

26. *πρὸς δὲ τὰς ὀλιγαρχεμένας*] expunxi articulum.

pen. *καὶ ζητοῦντες*] scilicet *ἄνθρωποι*. homines quaerentes. recte sic habebit vulgata, quia tamen *τοῖς* insequitur, paene suspicor leg. esse *καὶ οἱ ζητοῦντες*. aut alias *τοῖς* sit item tollendum. verum vereor, ne nasutiores saepe nos simus, graecos indiligentiae in dicendo notantes, qui melius nossent, quomodo se loqui deceret, quam nobis scire datum est.

196. 4. *τι τὴν*] interponi velim *καὶ*. in discrimen venire nostram formam gerendae reip.

5. *ὀλιγαρχίας*] praetuli *ὀλιγαρχιῶν*. quia numerus pluralis melius, quam singularis, cum *ἅπαντα* conspirat.

6. *ἴσασι γὰρ*] his subiice tacita cogitatione, *τέτε γενομένε*, hoc facto, id est *ὑμῶν ἐκ μέσε ἀναιρεθέντων, ἢ καταδελωθέντων*.

9. *τέτες*] alii *τέτο*. nil interest. nam *ὅθεν*, *unde*, tam *ἀφ' ὧν*, *a quibus*, significat, quam *a quo*, *ἀφ' οὗ*.

17. *οἷα τὰς ἄλλας ἀξιώσετε*] praetuli *οἷάπερ ἂν τὰς ἄλλας ἀξιώσαιτε* (in optatiuo.)

19. *τοιῦτό τι*] subaudi *καὶ ὑμῖν αὐτοῖς συμβαίη, οἷον τοῖς Ῥοδίοις ἄρτι συμβέβηκεν*. vt nempe in dominatum paucorum veniatis.

20. *καὶ γὰρ δὴ εἰ δίκαια*] tertiam vocem addidi.

25. *ἐνταυθοῖ*] praetuli *ἐνταυθί*.

26. *ἡ πόλις* et *αὐτὴν*] praetuli *ὁ δῆμος* et *αὐτὸν*. perspicuitatis gratia, et ob consensum meliorum librorum. nam alias vulgata nostra idem dicit, atque illa vetusta Morelliana.

196. 27. μόνον] praetuli μόνων.

197. 13. οἱ μὲν] Argiui quidem, si exsules vestros Lacedaemoniis deposcentibus tradidissent, hoc potuissent excusare.

15. ἔτε τῶν δέλων τε βασιλέως, ἔτε αὐτε] praetuli ἔτε ὑπὸ τῶν δέλων τῶν βασιλέως, ἔτε ὑπ' αὐτε.

17. εἰ γάρ τοί πε] dedi pro tertia particula τι.

20. ἀλλὰ μήν] praetuli ἀλλ' ἅμα.

21. τήν τε πόλιν λακεδαιμονίων] debilitauit vtique rex Persarum Lacedaemonios assiduitate bellorum in Asia, vt Thebanis succumberent. Sed praetuli lectionem Felicianeae τήν τε πόλιν ciuitatem nostram, Athenas, διὰ λακεδαιμονίων per Lacedaemonios debilitauit, et paene exstirpauit. id quod oratoris ratiocinio melius conuenit.

27. οἷς ἂν προέληται] subaudi e praemissis ἐχθρὸς εἶναι. Wolf de suo πολεμεῖν addidit, quo nil opus erat.

198. 2. τινες οἱ παρ' ἡμῖν] praetuli τινες, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῖν.

5. αὐτοὶ] illi extranei puta, a quibus vexamini.

7. αὐτὸν ἃ δίκαια ποιεῦντα bene habet. subauditur τινα. quod millies omittitur.

11. διδάσκων] praetuli διδάξων. v. versu 19.

15. Βυζαντίοις ὁρίζειν] praetuli Βυζάντιον ὁρ. nemo est, qui Byzantinos dehortetur, vt Selymbrianorum agrum finibus agri Byzantini ne accenseant, in iisque ne comprehendant. ὁρίζειν Βυζάντιον idem est atque ὅροις Βυζαντίδε προσνέμειν, τοῖς Βυζαντίδε ὅροις ἐκπεριμετρεῖν.

17. τὰς πόλεις] haec duo vocabula addidi. ciuitates graecas oportere liberas esse.

18. ἐδὲ Μαυσώλε ζῶντος] non laudo istam breuiloquentiam, tametsi atticis vsitatam, quippe neque sanae rationi, neque mori loquendi aliorum populorum

rum congruentem. Plenius et planius locutus esset sic ἐδὲ Μαυσώλᾳ ζῶντος ἦν ὁ τέτων διδάξας.

199. 5. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένης] subaudi ἔργε, vel τῶν δεόντων. verbis modo iactare, et praemonstrare, atque inculcare, item postulare, flagitare, rebus ipsis autem nil agendorum ad se putare pertinere. nulli rei earum omnium, quas fieri oportebat, manum operamque admouere.

11. ἃς de meo addidi. quam pacem longo tempore post Lacedaemonii contraxerunt.

13. ἀμφοτέρως] correxi ἀμφοτέραις. scil. συνθήκαις. ambobus istis in pactis non eadem iura scripta sunt.

18. τὰ δίκαια καὶ ποιεῖν] sustuli copulam. constructio haec est, ἐπειδὴ ὑπάρχει ὑμῖν τὸ ἐγνωκέναι ποιεῖν τὰ δίκαια. quandoquidem vobis non nunc demum quaerendum et comparandum, sed iam paratum et praesto est hoc, vt decreueritis iusta facere. h. e. iam penes vos est promta voluntas ius et fas exsequendi.

25. ἔτι addidi, quamquam vtique melius sic videtur legi, si libri dent, ἐδὲν ἐμποδὼν αὐτοῖς πρὸς τὸ κυρίως τ. ἀ. ε.

27. τοῖς ἄλλοις] subaudi ἐστὶν e praemissis. Suspicabar aliquando, h. l. κοινὸς deesse.

Ibid. πρόσεσθ'] praetuli, quamquam parum interest, πρόσεθ', id est πρόσετι. adhuc praeterea.

200. 5. μισθοδοτῶν] praetuli μισθοδοτέντων.

6. ad ὑμᾶς addi αὐτὲς esset non vi cariturum.

9. ἐν τῇ στρατείᾳ] articulum addidi.

14. λιπόντας] praetuli λείποντας.

15. ἀτίμως τῶ συμβελεύειν] id est τιμῆς καὶ ἐξουσίας τῶ συμβ. ἐστερημένως.

17. συμμάχων τὲς αὐτὲς ἐχθρὲς καὶ φίλες ὑμῖν] praetuli συμμ. τὲς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν.

26. δύνησθε] praetuli δυνήσεσθε. potueritis.

200. 27. καθ' ἓν ἂν βέλτιον] pro tertio vocabulo dedi ἀεὶ. indies magis magisque.

201. 5. θαυμάζητε ταῦτα] praetuli θαυμάζητ αὐτὰ.

Varietas lectionum ad orationem pro Rhodiorum libertate.

190. 2. Argumenti. post βυζάντιοι addit Parisinus secundus συνεξήσαντο. Wolf lectionem Feliciani amplectitur πόλεμον ἤραντο πρὸς ἀθηναίους. et eam quoque reddendam a meis operis curaui. In Lessingiano etiam inueni ἤραντο adscriptum, pone πεποιημένοι inserendum.

4. post ἀθηναίων addit Aldina Taylori ἐκίνησαν.

7. πιστευόμενος] πεισθεὶς Bauaricus.

8. συνεξήσατο] συνεξήσαντο, πρότερον Lutet.

9. καθελόμενος] ἀφελ. Bauar. Aug. secundus. Felic. recepi.

Ibid. πόλιν] τὴν πόλιν Bauar. et Felic. recepi.

11. τῶν ῥοδίων] τῷ ῥ. appendix Francfurtana.

12. συμφέρει γὰρ τοῖς ἀ. Aldina Taylori.

Ibid. λέγων abest a Paris. secundo, Aug. secundo, Bauarico, appendice Francfurtana. Post hoc argumentum adscripta erant haec. ἄλλως. συνεμάχεν ἀθηναίοις ποτὲ etc. quae sunt verba Vlpiani, seu quisquis est ille Scholiasta initio pag. 111. edit. Paris. annotare iuuat lectiones Augustani secundi a vulgato hoc Vlpiani loco discrepantes. v. 8. itaque sic in Augustano legitur ἀξιῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας. δημοσθένης. v. 10. δήμῳ τῶν ῥοδίων. εἰ δέ τις ἄλλος. v. 16. verba μάλιστα γὰρ ad τοίνυν absunt. deinde dat Aug. secundus. χαλεπὸς ἦν ὁ λόγος. v. 19. ὑπὲρ ἀνδρῶν. v. 24. δοκεῖ γὰρ ὀ μικρὸν. v. 26. εὐπόρων. πρὸς ἑκάτερον ἦν τέτων, caeteris omissis. v. 32. τῶν ἑλλήνων διότι πάντες εἰς αὐτὸς ἀποβλέψεσιν. v. 36. ποιήσειαν. v. 43. ἀδὲ περιορᾶν δέοι. v. 44. in v. ἑλλήνων desinit

desinit argumentum, cuius velut appendix est. v. 47. ἔχει. 49. ὥς᾽ αὐτὸ. Ibid. δύο.

190. 1. orationis ipsius. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus, Bauaricus, Aldus. P. Manut.

3. ἀδεπώποτε] ἀδέποτε Parisin. quintus.

4. χαλεπὸν διδάξαι] χ. τὸ διδάξαι Paris. primus, Aug. primus. χαλεπόν τε διδάξαι Aldina Taylori.

vlt. ὡς] ἃ Bauaricus. forte sic voluit dare. ὑμᾶς. ἃ. vt hoc ἃ peculiare veluti colon constituat. *Non duxi vsquam difficile vos verum docere. Non.* ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν — *nam* —

Ibid. εἰπεῖν ἁπλῶς] inuertit Aug. primus.

191. 1. πράττειν πεῖσαι] inuertit rursus Aug. primus.

2. post ψηφισθῇ addunt τότε Parisinus primus, Aug. primus, Aldina Taylori.

3. ὅσον] ὅσονπερ Aug. primus, Aldina Taylori.

4. ἓν] ἐξ Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. post νομίζω addit Aug. primus δεῖν, item Aldina Taylori.

5. ὀφείλειν τὸ τὲς διὰ] ὀφείλειν ὁρῶντας τέτες διὰ Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori, quae etiam aliam exhibet lectionem, scil. ὀφείλειν τῷ τοὺς διὰ τ.

Ibid. post ὑμῖν addit Aug. primus μὲν, et post νῦν v. 6. addit idem δ᾽. easdem Aldina Taylori quoque lectiones exhibet. quod si admittatur, pro ἔχειν legendum sit ἔχοντας. sed praestat vulgata.

6. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. secundus.

9. ὑπὲρ] περὶ Paris. primus. Aug. primus, Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus.

Ibid. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων] τὰς παραβαλλόντων Aug. secundus.

11. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. primus.

191. 13. τὸν τελευταῖον τετονὶ] τετονὶ τὸν τελευταῖον Aug. primus.

16. ἀφῃρημένος] ἀφῃρημένοις P. Manut.

18. ἀτυχήμασιν] ἀτυχήσασιν Paris. primus. Aug. primus. Bauaricus. Aldina Taylori, codex Obsopoei. index P. Manutii. appendix Francfurtana. Wolf vulgatam se praeferre ait.

20. αὐτοῖς] αὐτῶν Aug. secundus. index Aldi. index P. Manutii.

Ibid. post αἴτιοι addi vult Wolf γενόμενοι.

23. ἐδέη ἂν ὑμῖν] ἂν ὑμῖν ἐδέη Aug. primus.

27. φοβεμένες] φοβέμενον appendix Francfurt.

192. 2. περὶ] ὑπὲρ Aug. primus. Paris. primus. Aldina Taylori.

3. ἐγὼ πρῶτος] inuertit Bauaricus.

5. τὴν abest ab ed. P. Manutii.

6. ἐκεῖνον] ἐκείνε corrector Lessingianus.

Ibid. ποιοῖσθε] ποιεῖσθε Paris. quintus. Aug. primus. forte voluerunt aut ποιῆσθε, aut ἐποιεῖσθε dare.

8. ἐὰν] ἂν Paris. primus.

Ibid. ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ] inuertit Aug. primus.

9. ταῦτα εἶπον ὑμῖν] εἶπον ταῦθ' ὑμῖν Aug. primus.

11. τοίνυν λόγος] τοίνυν ὁ νῦν λόγος Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

12. αὐτὸν] αὐτῷ appendix Francfurtana.

13. παραινέσαιμι] παραινέσαι Aldus. Sed annotatores Weimaranus et Tayloranus correxerunt ad vulgatae modum, item Lessingianus.

14. ἑαυτῇ] αὐτῇ cum aspero Parisin. primus. αὐτῇ cum leni Bauar.

Ibid. ἐναντιῶται] ἐναντιῆται Aug. primus.

18. καὶ] ἢ Paris. primus. Aug. primus.

21. πάσχειν] πάσχων Paris. quintus. παρέσχει (sic) Aug. secundus.

192. 21. ἂν secundum abest ab Aug. primo. eius loco dare fertur ἓν Paris. primus. de quo dubito.

23. τέτε] τέτων Augg. primus et secundus.

Ibid. μᾶλλον ἂν] inuertunt Aug. primus et Bauaricus.

24. προσήκει omisit Aug. primus.

Ibid. ὅτι δ' ἐδὲν καινὸν ἔτ' ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων] ὅτι δ' ἐδὲν ἔτ' ἐκεῖνον ἀδικεῖν ἐγὼ λέγω νῦν κελεύων Aug. primus, Fabricio, seu Wolfio, non probante. Possit tamen ea lectio probari, sic reformata. ὅτι δ' ἐδὲν καινὸν, ἔτ' ἐκεῖνον ἀδικεῖν ἐγὼ λέγω κελεύων, καὶ ἐοδίως ἐλευθερῶν. *me tamen nil suadere nouum atque insolens, cum auctor vobis sim, vt neque bello regem Persarum iniuria lacessatis, et Rhodios liberetis* —

25. ἂν] εἰ Paris. quintus. Aug. primus.

26. πεισθῆτε] πεισθείητε Paris. quintus. Bauaricus. et hoc dare sine dubio voluit quoque appendix Francfurtana, tametsi operae vitiosum exhibuerunt ἂν ἀπειθείητέ μοι. Aldina Taylori dat εἰ πεισθείητ' ἐμοὶ.

27. τῶν abest a Paris. primo et quinto, ab Aug. primo, a Bauarico.

Ibid. συνενηνοχότων] γρ. συνενεγκόντων Paris. secundus. vtrumque dat Bauaricus, istud in texto, hoc in margine cum γρ.

vlt. προσγράψαντες] προγρ. Aldus.

193. 1. πρὸς βασιλέα] πρὸς τὸν βασιλέα Aug. primus, Aldina Taylori.

2. μὲν omittit Aug. primus.

5. μὴ omittunt Paris. primus, Aug. primus. Aldus, P. Manut. appendix Francfurt.

6. πολεμήσας] βοηθήσας Paris. primus. August. primus. Aldus. P. Manutius. ed. Wolfii. vulgatam tamen dat index Pauli, et appendix Francfurtana.

8. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus.

193. 9.

193. 9. ὑπὲρ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo et a Stobaeo locum hunc p. 364. citante.

10. ὑπὲρ ὧν ἂν ἐλαττῶνται Stobaeus.

11. πολεμῶσιν] πολεμήσασιν Pariſ. primus. Aug. primus.

13. αὐτοῖς omittunt Pariſſ. ſecundus et tertius. Aug. ſecundus, Bauaricus. appendix Francfurtana. αὐτοῖς cum aſpero dant Aldus et Felic. Stobaeus da. αὐτὰς. non male.

14. ἐδ' abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ad ἐναντιωθῆναι addunt libri complures ἂν alii praefigentes, alii ſubiungentes. praefigunt Aug. primus, appendix Francfurtana, Weimaranus, P. Manutius. poſtponunt Pariſſ. primus et ſecundus.

17. ἐγὼ primum abeſt ab Aug. primo et Pariſ. primo.

Ibid. καὶ abeſt ab Aug. primo.

18. ὅσ'] ὡς Bauar. Aug. ſecundus. In appendice Francfurtana haec leguntur [Alii pro ὡς habent ὅσσ' pro quo alii ὅσα leg. putant.]

21. ἐκείνῳ] ἐκείνως Pariſ. primus.

22. αὐτὸν] γρ. αὑτὸν cum aſpero Pariſ. primus.

23. ἀποδέχοιτο] ἀποδέχηται Pariſ. primus, Aug. primus.

26. poſt ἐδέλν addunt ἂν Pariſ. primus, Aug. primus.

27. αὐτῆς] αὑτῆς cum aſpero Aldus. P. Manut.

vlt. αὐτὴν] αὐτῇ Pariſ. primus.

194. 3. poſt βασιλέα addunt γ' Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ποτε omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

5. ἂν ἀντιποιῆται] ἂν ταντιποιῆται Aug. ſecund.

8. αὐτῶ] αὑτῶν cum aſpero P. Manut.

11. ἡμῖν] ὑμῖν Pariſ. primus. Aldus. P. Manut. Bauar. ποιήσειν ὑμῖν Aug. primus.

194. 14. ἔπραξαν] ἔπραξε Bauaricus, cum α super extrema litera scripto. videtur αν dare voluisse.

16. ὑμῖν βεβαίως ἡγεῖμαι γενέσθαι] ὑμῖν γεγενῆσθαι βεβαίως ἡγεῖμαι Paris. primus. Aug. primus. βεβαίως dat Paris. quintus.

17. ἀδέποτ'] ἀδεπώποτ' Aug. primus. Paris. prim.

18. πρόξενος] προξενῶν Paris. primus. Bauaricus, προξενῶ Aug. primus, Aldina Taylori.

19. ἰδία ξένος] γρ. ἰδιόξενος Paris. secundus. codex Obsopoei. appendix Francfurt. eadem appendix haec addit [vel ἔστε γὰρ προξενῶ. aliter πρόξενός εἰμι.]

Ibid. αὐτῶν ἀδεὶς] inuertit Aug. primus. omittit appendix Francfurt. ἀδεὶς.

21. εἰ abest ab Aug. primo.

23. τῶ κομίσασθαι τὰ ὑμέτερ' ὑμῖν φθονήσαντες] κομίσασθαι ὑμῖν τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν φθονήσαντες. Aug. primus. margo Lutet. pro ὑμέτερ' e Paris. primo affert ἡμέτερ'. quod si ibi fuit, necesse est, vt item ἡμῖν ibi fuerit pro ὑμῖν.

25. post ἔλλησι addunt τε Paris. primus, Aug. primus.

26. ὑμῖν αὐτῶν] inuertit Aug. primus.

pen. ἂν ὑμεῖς αὐτοῖς] ἐὰν αὐτοῖς ὑμεῖς August. primus.

195. 1. post εἴποτ' addit Aug. primus ἂν.

4. πολλοῖς αἰτία] αἰτία τοῖς πολλοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

5. τὸ λοιπὸν] τὸν λοιπὸν Aug. primus.

6. ἐ μικρὸν αὐτοῖς ὠφέλημα] ἐχὶ μικρὰν αὐτοῖς ὠφέλειαν Paris. primus. appendix Francfurtana. ἐχὶ μικρὰν ὠφέλειαν αὐτοῖς Aug. primus, Aldina Taylori.

10. δίκην δῶναι] inuertit Aug. primus.

Ibid. φήσαιτε] φήσετε Aug. primus. Bauar.

11. πολλὰς ὑμεῖς πεπολεμήκατε πολέμους] πολλὰς πολέμους ὑμεῖς πεπολεμήκατε Aug. primus.

195. 13.

195. 13. ἴσε μὲν] inuertit Aug. primus.

18. ἢ ὅρων] ἢ περὶ ὅρων Pariſ. quintus.

Ibid. φιλοτιμίας] φιλονεικίας Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francf. Aldina Taylori.

Ibid. τῆς ἡγεμονίας] articulum omittit Aug. ſecundus.

25. ὑμᾶς εἰρήνην] inuertit Aug. primus.

Ibid. βεληθείητε] βέλησθε Bauaricus, ſed cum vulgata ſuperſcripta.

26. τὰς omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

vlt. ζῆν] ἄρχειν Pariſſ. primus et quintus.

196. 2. νυνὶ] νῦν P. Manut.

4. ἡμῖν] ὑμῶν Aug. primus. ὑμῖν P. Manut. ἡμῶν Bauaricus, ſed cum ῖ ſuperſcripto.

5. ὀλιγαρχίας] ὀλιγαρχιῶν appendix Francfurt. Aldina Taylori, Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus et quintus. item Aug. primus. vtrumque dat Bauar.

6. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus, Bauar. Aldus, P. Man.

8. ἐπανάξοντας] ἐξαγαγόντας Pariſ. primus. Aldina Taylori. τὰ πράγματ' ἐξαγαγόντας. Aug. primus.

9. τότε] τᾶτ' Pariſ. primus, Aug. primus. τᾶτ' ἂν ἔχειν βελήσονται Aldina Taylori.

15. δίκαιον] δίκαια Aldus. index P. Manut. ſed vulgatam in ſuo eſſe codice Obſopoeus ait.

17. οἷα τὰς] οἷάπερ ἂν τὰς Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. ἀξιώσετε] γρ. ἀξιώσαιτε index Lambini.

19. καὶ γὰρ εἰ] καὶ γὰρ, οὐδ' εἰ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. ἐκ omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

23. βελευομένας] βελομένας Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

25. ἐνταυθοῖ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

Ibid. ὑμῖν] ὑμῶν Pariſ. primus, Aug. primus.

196. 26.

196. 26. ἡ πόλις] ὁ δῆμος Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. αὐτὴν] αὐτὸν Aug. primus. αὐτῶν Pariſ. primus, qui ſi hoc dedit, idem certe voluit, atque Aug. primus.

27. ὧν] τὰς P. Manut.

Ibid. μόνον] μόνων Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus.

pen. βραχύ τι] βραχύτητι Aug. ſecundus.

Ibid. ἡμᾶς] ὑμᾶς Augg. primus et ſecundus, Aldus, Bauaricus.

vlt. ἀτυχήσαντας] ἀτυχοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

197. 3. ἄρχοντας] κρατοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. ὑμετέρων] ἡμετέρων Pariſſ. primus et quintus.

7. δύνοντος] δύντος ἢ δύναντος. Aldina Taylori. δύντος appendix Francfurtana.

8. κρίνειν] κρινεῖν appendix Francf. Aldina Tayl.

11. ὑμεῖς] ἡμεῖς Aug. primus. verumtamen idem mox v. 12. in φοβηθήσεσθε vulgatae conſentit.

12. φοβηθήσεσθε] φοβήσεσθε Bauaricus.

13. οἱ μὲν abſunt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἔχοιεν ἄν] inuertit appendix Francfurtana.

15. ἔτε τῶν δέλων] ἔτε ὑπὸ τῶν δούλων Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

16. τοῦ βασιλέως] τῶν βασ. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. item Aug. primus. vulgatam infra dat Bauaricus, alteram ſupra. coniungit vtrumque ſarrago Wolfiana, vt ſit τῶν τοῦ βασιλέως.

16. ἔτε αὐτοῦ] ἔτε ὑπ' αὐτοῦ Pariſſ. primus et quintus. Aug. primus. Aldina Taylori.

17. τοι] τι Aug. primus. Bauar. P. Manut.

Ibid. καὶ abeſt a Pariſ. quinto.

20. τοῦτο] ταῦτα Pariſ. primus. Aug. primus.

197. 20.

197. 20. ἀλλὰ μὴν εὑρήσετε] ἀλλ' ἅμα εὑρ. Aug. primus. Aldina Taylori, appendix Francfurtana.

21. poſt πόλιν addunt articulum τὴν Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori. vbi Fabricius, ſiue is Wolfius eſt, adſcripſit, haud placere, quia hiſtoriae aduerſetur. πόλιν διὰ λακεδαιμονίων Weimaranus. Ita dediſſe Felicianum et id ſibi probari ait Wolf. γρ. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμονίων. index Lambini. forſan ex edit. Feliciani. videtur ex his fontibus hauſiſſe auctor appendicis Francfurtanae, quae idem dat, ſcil. τήν τε πόλιν διὰ λακεδαιμ.

22. αὐτῇ] αὐτῇ cum leni Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus et quintus. P. Manut.

24. τῇ abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

pen. δὲ] δὴ Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. ἀμυνόμεθα] ἀμυνόμεθα Aug. primus, Aldina Taylori.

198. 1. εἰσὶ δέ τινες οἱ παρ' ἡμῖν] poſt tertiam vocem inſerunt, Pariſinus primus quidem et Aldina Taylori, ὦ ἀθηναῖοι, Pariſini vero tertius et quintus, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. Aug. primus et Bauaricus, cum hoc dant idem, tum οἱ omittunt. pro ἡμῖν dant ὑμῖν Pariſ. quintus, Aug. primus et Bauaricus.

7. αὐτὸν ἃ δίκαια ποιοῦντα] αὐτὰς ἃ δίκαια ποιοῦντας Pariſ. primus. Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.

9. ὑπὲρ ἡμῶν] ὑπὲρ ὑμῶν Aug. primus. Bauaricus, P. Manut.

10. πρὸς θεῶν] πρὸς τῶν θεῶν Pariſ. quintus.

11. διδάσκων] διδάξων Aug. primus, Ald. Tayl.

13. ὑμεῖς αὐτὴν] inuertit Aug. primus.

14. συλυμβρίαν] συλυβρίαν (ſine μ) Pariſ. quintus. συλημβρίαν Aug. ſecundus, Aldus, P. Manut.

Ibid. ὑμετέραν] ἡμ. Pariſ. primus.

198. 14. *ποτε σύμμαχον ἔσαν*] *ποτ' ἔσαν σύμμαχον* Aug. primus.

15. *αὐτὲς*] *αὐτὸς* Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. *συντελῆ*] *ὑποτελῆ* Weimaranus. appendix Francfurtana.

Ibid. *Βυζαντίες*] *Βυζάντιον* Pariſſ. primus et cum *γρ.* ſecundus. Bauaricus, appendix Francf. Aug. primus. quod Fabricio, ſeu Wolfio, haud placet.

17. *αὐτονόμες εἶναι*] *αὐτονόμες τὰς πόλεις εἶναι* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

18. *μαυσώλε ζῶντος*] *μαύσωλον ζῶντα* Pariſſ. primus et cum *γρ.* ſecundus, item Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. vtrumque dat Bauaricus. verum Wolf vulgatam praefert.

19. *διδάξων*] *διδάσκων* Pariſ. quintus.

20. *κῶν*] *κῶ* Pariſſ. ſecundus, tertius, quintus, Bauaricus. Aldus. Sed in Pariſinis adiecta fuit lineola tranſuerſa, *ν* indicans. quo fit, vt illi libri vulgatam *κῶν*, non aliam exhibere cenſendi ſint.

21. *πόλεις ἑτέρας*] inuertit Aug. primus. *πόλεις ἐλευθέρας* appendix Francfurt. In Aldina eſt *καὶ ἄλλας πόλεις ἑτέρας*, vbi annotator Tayloranus pro *ἑτέρας* ſufficit *ἐλευθέρας*.

25. *λέγει*] *λέγοι* Pariſ. tertius.

27. *τὸν*] *τῶν* Pariſ. quintus. Aug. ſecundus.

pen. *καὶ εἰ*] inuertit Pariſ. quintus, Ald. Tayl.

vlt. *ἔτοι* abeſt ab ed. P. Manutii.

Ibid. *βλέψω*] *βλέπω* Pariſ. quintus.

Ibid. *παραινέσαι*] *παραινεῖν* Pariſ. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

199. 2. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Pariſ. quintus, P. Manut.

3. *ἐθέλειν*] *θέλειν* Pariſ. primus.

4. *ἡμᾶς*] *ὑμᾶς* Pariſſ. primus et quintus.

6. *ἀνανδρίαν*] *ἀνδρίαν* Pariſſ. tertius et quintus. item Aldus. *ἀνδρείαν* Aug. ſecundus. vnde repetiit ap-

pend. Francf. ἀνανδρείαν Aug. primus, per diphthongum. vulgatam dant Weimaranus et Felicianus, probante Wolfio.

199. 7. καὶ abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

8. παράδειγμα τότε λέγειν ἔχω] παράδειγμα λέγειν ἔχω τότε Aug. primus.

9. v. διττὰ] ſtat in Aug. primo pone v. βασιλέα, et in Bauarico pone v. ἕλλησι. In Aldina Taylori voc. διττὰ] punctis eſt ſubnotatum.

11. ταῦτα ὕστερον] τοῦτο ὕστερον P. Manut. γρ. ταῦτα, ὡς ὕστερον index Lambini.

13. κἂν] καὶ Pariſ. quintus, Aug. ſecundus.

Ibid. ταὐτὰ] ταῦτα Pariſ. tertius.

Ibid. ἀμφοτέρως] ἀμφοτέραις in foemininо Aug. primus. vbi Fabricius, ſeu Wolfius, adſcripſit ταῖς πόλεσι. Sed redit potius ad τὰς συνθήκας. ἀμφοτέροις in maſculino Aug. ſecundus, Bauaricus. Ald. P. Manut.

16. ἰσχυροῖς] ἀγαθοῖς Pariſ. primus. Aug. primus. Sed Wolfio non placet.

17. ἥττοσι] ἥττω app. Francf.

18. καὶ abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

Ibid. poſt ποιεῖν addit index Lambini καὶ λέγειν. neſcio, quo auctore. Ad varias lectiones e codice Auguſtano a Sim. Fabricio enotatas haec adſcripta ſunt a Wolfio, procul dubio. [malim καὶ ποιεῖν ſublatum eſſet, quia ſequitur καὶ πρᾶξαι. aut pro καὶ ποιεῖν leg. καὶ εὐδέναι ὑπάρχει.]

20. ὑπολῃφθῆτε] ſic correxit Leſſingianus vitioſum Aldinae ὑπολειφθῆτε.

21. πάντων] ἁπάντων Pariſ. quintus.

25. poſt αὐτοῖς addunt ἔσαι Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

Ibid. τῶν ἀγαθῶν εἶναι] εἶναι τῶν ἀγαθῶν Aug. primus. Ald. Tayl.

199. 27.

199. 27. τε] δὴ Paris. quintus. Consentit h. l. Bauaricus cum vulgata, sed erasa est antiquior lectio, et secunda, vt videtur, manus ei vulgatam superinscripsit a καὶ τοῖς ἄλλοις vsque ad πρότερος inclusiue.

Ibid. ὁ καὶ] inuertit Aug. secundus.

Ibid. πρόσεσθ'] πρόσθ' Paris. tertius. (nisi in eo fuit πρόσεθ') quod dare voluisse videtur app. Francfurtana, tametsi operarum vitio dedit προσέθεθ' ἕτεροι. quod nihili est. In Aldina Taylori clare et perspicue scriptum est πρότεθ' ἕτερος. in Parisino primo fuit πρόστι.

vlt. τἀναντία] ἐναντία Paris. quintus.

200. 1. προηρημένων] ἠρημένων simplex dant Paris. primus. Aug. primus.

Ibid. ὅταν ἓν μηδὲν ἢ διὰ τέτες ἀκονιτὶ τῶν δεόντων γενέσθαι] ὅταν ἓν μηδενὸς ἀκήτε τι τῶν δεόντων γίνεσθαι Paris. primus et cum γρ. secundus et quintus. Aug. primus. In margine Bauarici est γρ. ὅταν ἓν μηδενὸς ἀκήτε τῶν δεόντων γίγνεσθαι. Sed textum dat vulgatam. Aldina Taylori dat ὅταν ἓν μηδενὸς ἀκήτε (in indicat.) τῶν δεόντων γ. In codice Obsopoei sic fuit. ὅταν ἓν μηδενὸς ἀκήσητε τῶν δεόντων ἀκονιτὶ γίγνεσθαι. quae ipsi lectio magis arridet, quam Aldina, quae cum vulgata consentit.

3. ὑμᾶς] ὑμῖν Paris. quintus. διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῶν συμβαίνει appendix Francfurt. In continenti eadem totum locum hunc sic refert ὅταν ἓν μηδενὸς ἀκήτε τῶν δεόντων γίγνεσθαι πολλῶν διαμαρτάνειν εἰκότως ὑμῖν συμβαίνει. Etiam Aldina Taylori dat εἰκότως ὑμῖν.

Ibid. τε] τὲς Paris. primus. Aug. primus.

5. μισθοδοτῶν] μισθοδοτέντων Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

6. αἰτίαι] αἴτιοι Paris. primus. Aug. primus. Ald. Taylori.

200. 7. αἰτιᾶσθαι] αἰτιάσασθαι Pariſ. primus, Aug. primus.

9. τῇ abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item Aug. primo.

Ibid. ἐν στρατείᾳ] ἐν τῇ στρατείᾳ Bauar. Pariſ. quintus. ἐν ταῖς στρατιαῖς Aug. primus. qui fere vbique voc. στρατεία per ſimplex iota exaratum dat. quomodo etiam Pariſ. primus hic loci στρατιᾷ dedit. στρατείαις Ald. Taylori.

10. τάξεως omittunt Aug. primus et Pariſ. primus. Ald. Tayl.

14. λιπόντας] λείποντας Pariſ. primus, Aug. primus, Bauar. appendix Francfurt. Ald. Tayl.

15. ἀτίμως] ἀτίμως Pariſ. quintus.

16. αὐτοῖς] αὐτοὺς Pariſ. primus et Aug. primus Ald. Tayl.

Ibid. ποιεῖσθαι] ποιεῖσθε Pariſ. primus.

17. συμμάχων τοὺς αὐτοὺς ἐχθρὲς καὶ φίλους ὑμῖν ὁμωμοκότας] συμμάχων τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον Pariſ. primus. συμμαίχων τὲς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori. Wolf in annotationibus malebat τὲς τὲς αὐτὲς ἐχθρὲς καὶ φίλες ἔχειν (aut ἔξειν) ὑμῖν ὁμωμοκότας. appendix Francfurtana praeterea quoque dat καὶ φίλες ὑμῖν τὲς ὁμωμοκότας.

18. εὐνοϛάτες] δυσνοϛάτες Pariſ. quintus.

21. κατηγορήσει et ἐπιπλήξει] Wolf optatiuos malit, κατηγορήσειε et ἐπιπλήξειε.

22. ἀφ' ὁποίων] ἀπὸ ποίων Pariſ. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

23. ἢ ποίας] ἢ ἀπὸ ποίας Pariſ. primus. Auguſt. primus. Ald. Tayl.

Ibid. ἐπανορθώσεται] ἐπανορθώσασθαι append. Francfurt.

24. ἃ abeſt a Bauar.

200. 26.

200. 26. δύνησθε] δυνήσεσθε Aug. secundus.

27. ἂν secundi loco in exitu versus est ἀεὶ in Paris. primo et Aug. primo, vnde repetiit app. Francfurt. In Aldina Taylori sic reperio καὶ ἴσως βέλτιον καθ' ἓν ἂν σχοίη. plane id abest a Parisino quinto.

vlt. τέτων abest a Parisino primo, in Aug. primo stat pone πραγμάτων.

201. 3. διεξίη] διεξίοι Aug. secundus.

4. ἀναθεῖναι] ἀναθῆναι Aldus.

5. ταῦτα] αὐτὰ Paris. primus. Aug. primus. Ald. Tayl.

pen. μιμῆσθε] μιμεῖσθε Aldus.

Clausula in Bauarico est ὑπὲρ τῆς τῶν ξοδίων ἐλευθερίας HHHΔΔΔΔΠΙΙ. (347.)

Ad orationem pro Megalopolitanis.

202. 1. citat h. l. Aristides de D. C. p. 264. hoc ἀμφότεροι significat Athenienses eos, quorum alii Arcadibus, alii Lacedaemoniis studebant. alterum vero ἀμφότεροι, paulo post insequens versu 5. redit ad Arcadas ipsos, ipsosque Lacedaemonios.

13. Aristides p. 254. ἀξιοπιστίας καὶ τὸ ἐνδείκνυσθαι, ὡς χαλεπὰ μὲν ὄντα περὶ ὧν ἐγχειρεῖ, διὰ δὲ τὸ λυσιτελεῖν τῇ πόλει, ῥηθῆναι, αὐτὰ λέγειν, κἂν αὐτός τι κινδυνεύσειεν, ὡς ἐπὶ κοινῷ συμφέροντι, ἂν δέῃ τι καὶ παθεῖν, προῃρημένος. παράδειγμα δὲ τέτε ἐν τοῖς συμβελευτικοῖς. ἐγὼ δὲ ὁρῶ μὲν, ὡς χαλεπὸν τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν ἐστὶν. ad ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι (versu 20.)

16. περιμείνητε] dedi περιμένητε in praes.

17. citat h. l. Thomas M. v. διαβάλλειν.

19. ἢ περ ἄ] correxi ἢ παρ' ἃ. contra quam reip. expedire censeam.

21. βελομένοις] subaudi ἐμὲ λέγειν ὑμῖν. alias admitti potest sine dubitatione ἀκέειν ex Augustano supplementum.

203. 4. *Θεσπιέων καὶ Πλαταιέων*] correxi *Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν*.

19. *ἐκείνοις*] praetuli *ἐκείνων*. non quo illud improbem, ſed quo confuſio euitetur cum praemiſſo *τέτοις*, et quo clarius appareret horum differentia. *τέτοις* ad Thebanos refertur, *ἐκείνων* ad Lacedaemonios.

20. *καί μοι*] praetuli *κἀμοὶ*, et verſu proximo *δ' ἔτι*, pro vulgari *δέ τι*. ſed non ſine hac clauſula: alteris officio ſuo ſatisfacere ſtudentibus.

25. *συμπαρατεταγμένες*] ſubaudi *ἡμῖν τότε*. aduerſus eos, [Lacedaemonios puta,] qui tum temporis nobiscum in acie ſtabant, apud Mantineam aduerſus Thebanos et Arcadas.

Ibid. *οἱ μὲν*] Lacedaemonii.

26. *οἱ δὲ*] Thebani.

pen. *μόνον*] praetuli *μόνε*.

204. 12. *τὲ μὴ ἐπιτρέπειν ἡμᾶς ἀδικεῖν Λακεδαιμονίοις*] ſuſtuli *ἡμᾶς*. initium prohibendi Lacedaemonios ab exercitatione iniuriarum; vniuerſe, non erga nos ſolum, ſed quoscunque tandem.

23. *βοηθήσοντας*] alii dant *βοηθήσαντας*. perinde eſt, ob additum *ἂν*. deſignat Lacedaemonios, a quibus adiutum ſe iri ſperabant Athenienſes in recuperanda'a Thebanis Oropo. Morelliana ſic locum exhibet. *τὲς βοηθήσοντας ἡμῖν, ἐχθρὲς ἐπ' αὐτὸν νῦν κτησόμεθα*. ego vero transpoſui vocabula ad hunc modum *τὲς βοηθήσοντας ἂν ἡμῖν ἐπ' αὐτὸν ἐχθρὲς νῦν κτησόμ*. Graeci dicunt *βοηθεῖν τινι ἐπί τι*, *iemanden wozu behülflich ſeyn*. alicui adiutor eſſe, operam nauare, ad id, quod quaerit, conſequendum. Eſt ergo ſententia haec. ſi nunc offendamus eos, per quos ſperemus Oropum recuperare, nobis tum fore eorum ſocietate carendum.

205. 4. *τὲς μὲν*] praetuli *τέτες μὲν*. Lacedaemonios puta.

205. 17

205. 17. ἢ ὃ κάκιστοι] infitiantem addidi.

18. ὃ μὰ τὰς θεὰς] primam vocem deleui.

20. καὶ ταῦτα πράξομεν] subaudi ἃ ἐγὼ κελεύω. et haec si agamus, quae ego fieri volo.

22. μὲν addidi, et πᾶσιν verſu 26.

206. 3. Hermogenes p. 340. ὁ δ' ἐπιεικῶς σφόδρα καὶ ἠθικῶς ἔφη· — τοιοῦτο δ' ἐστὶ καὶ τὸ ἐν συμβουλευτικοῖς. δοκοῦσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι — τό τε γὰρ ἐνδοιάσαι καὶ μὴ ἀποφήνασθαι, ὅτι δεινοὶ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ δοκοῦσί μοι εἰπεῖν, τό τε μὴ καθάπαξ δοκεῖν αὐτὰς εἶναι δεινὰς εἰπεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ μηδὲ δεινοῖς ἐοικότας ἁπλῶς, ἔργον δέ τι δεινῶν ἀνθρώπων διαπράττεσθαι, σφόδρα ὑφιέντος ἦν τὸ ἐπιφορικὸν καὶ σφοδρὸν, ἠθικὸν δὲ καὶ ἐπιεικῆ λόγον παρεχομένε. Alio modo, ad alium finem, vſurpauit h. l. Ariſtides de D. C. pag. 220. περιβολῆς δὲ καὶ τὸ μὴ ψιλὰ τὰ νοήματα εἰσάγειν, τετέσι τὰ πράγματα, ἀλλὰ προσλαμβάνειν αὐτῶν τὴν γνώμην τῶν ποιέντων, ἢ τὴν ποιότητα τῆς γνώμης. ὕτω περιβολὴν εἰργάσατο. δοκοῦσι δέ μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. εἶτα τὸ γιγνόμενον ὑπ' αὐτῶν. νυνὶ γὰρ φασὶν ἐκεῖνοι ad κομίσασθαι.

6. citat h. l. Harpocrat. v. Τρικάρανον.

12. ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην, καὶ αὐτοὶ συστρατεύωνται] deleui καὶ et ſic interpunxi ἐπειδὰν ἴωσιν ἐπὶ Μεσσήνην αὐτοὶ, quo, ſi *ipſi*, Lacedaemonii, aduerſus Meſſeniam ſuſcipiant expeditionem, hi omnes ipſis ſociam praeſtent operam. adhuc enumerauerat exempla operae a Lacedaemoniis praeſtandae aliis, vbi ſeruiſſent, non ſuae cauſae, ſed cauſis alienis. Iam ſi tempus veniat, quo ipſi quoque ſuam propriam cauſam exſecutum eant, h. e. Meſſeniae recuperationem.

13. reſolues haec in iſtam planiorem, tametſi pinguiorem graecitatem, perſpicuitatis gratia. ἢ δοκῶσιν ἀχαριστεῖν ἐν τῷ μὴ ἀποδιδόναι τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν,

μετὰ τὸ λαμβάνειν αὐτὸς [Lacedaemonios puta] συμ
ψήφους ἑαυτοῖς ἐν τούτοις, ὧ ἅπασι ἔφασαν εἶναι σφῶ
αὐτῶν.

206. 18. ἐκείνων] redit ad Lacedaemonios.

26. citat hunc locum, sed e memoria, nonnihil aberrante, Hermogenes p. 352. cuius haec sunt verba καὶ ἡ ἀποσιώπησις δὲ ἐνδιαθέτῳ λόγῳ καὶ ὡς ἀληθῶς εἶον ἐμψύχῳ. παράδειγμα τούτης. ἀλλ' ἐμοὶ μέν· ὃ βέλομαι δὲ δυσχερὲς εὐθὺς εἰπεῖν ἀρχόμενος τῷ λέγειν. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν. ὃ γὰρ περὶ τούτων· (sic ἀλλ' ἐάσω τοίνυν ἐπελθὼν εἰπεῖν μοι.

207. 10. verba sic accipienda sunt, ac si structa essent hoc ordine. ταῦτα μέν ἐστιν [scil. ἔργα] ἀνθρώπων, βουλομένων δεύτερον [id est τὸ δεύτερον] ποιῆσαι τούτους συμμάχους ἑτέρων. haec esse instituta hominum, conantium iterum, denuo, [vt iam antea semel fecerunt] hos Arcadas a societate vestra auertere, eoque cogere, vt alios sibi socios quaerant; Thebanos puta.

11. οἶδα addidi. cohaeret cum ὅτι versu 13. ὅσα hic loci, non adiectiuum, sed aduerbiale est. *quatenus.*

17. μὲν addidi, et versu 26. ποτε.

vlt. πυθοίμην τῶν λεγόντων καὶ τοὺς θηβαίους] correxi de meo sensu πυθοίμην τῶνδ' ἐγὼ τῶν καὶ τ. θ. libenter hos equidem interrogem, qui par et erga Thebanos et erga Lacedaemonios prae se ferunt. facile e τῶν λεγόντων efficiatur τῶνδ' ἐγὼ τῶν. magna literarum intercedente similitudine.

208. 1. πότερα δὴ ἑκάτεροι] mediam vocem sustuli.

8. καθεζᾶναι] correxi καθιζάναι (in praesenti.)

9. ῥᾴον] imo vero ῥᾴδιον. in positiuo.

11. μέχρι τότε γε] praetuli μέχρι τέ γε. Saltim quadamtenus, saltim quodammodo, vt τε sit enclíticum.

15. ταύτην τὴν ἀρχὴν] articulum addidi.

208. 16.

208. 16. ἁπλῶς nescio an conuenientius situm sit iue post πάνϑ' versu 14. siue post ἁπάντων versu 15.

Ibid. τοῦτο] significat τὸ μὴ φάσκειν δεῖν κατοικίεσθαι etc. Sententia haec est. quod si negemus, oporere vrbes illas Boeotiae, Thebanis adeo infestas, ab isque desolatas, rursus restaurari, id quod contendeant Lacedaemonii oportere fieri, erunt statim, qui os criminentur impedimento esse, quo minus Thebai deprimantur. Criminationem igitur hanc quo tolamus, age, restauranda illa oppida esse, assentiamur os quoque Athenienses —

17. τὸ] correxi τῷ. nam cohaeret cum ἐμποδὼν ναι.

18. locum hunc citat Scholiastes Thucydidis p. 2. vlt.

19. αὐτοῖς] praetuli αὐτοὶ (in nominatiuo). opponitur enim insequenti καὶ τὰς ἄλλας. nosmet ipsi uoque corporibus copiisque nostris operam nauemus, liosque ad idem faciendum adhortemur.

20. ταῦτα γὰρ καὶ καλὰ] addidi καί.

23. ἐπὶ τῇ προφάσει] ob caussationem, verendum sse, ne oppida haec Phocica sinantur in ruinis iacere t perire, si Lacedaemoniis obstemus, quominus Megalopolin rapiant.

pen. πρὸς ἐκείνας] ad restaurationem oppidorum Phocidis a Thebanis euersorum.

Ibid. τούτους] hos Arcadas puta.

209. 5. αὐτὰς addidi, quod item ad eosdem Arcadas redit.

10. ὡδί πως ἔχω] subaudi γνώμης. Si vel maxime, fidem illis habentes, persuadeamus nobis, Arcadas tam simplicis esse naturae, tam fraudis vacuae, atque se ferunt, sic tamen arbitror, aioque, sic esse agendum nobis, vt vna, Arcadasque rogemus, vt stelam tollant eam, qua perscripta est formula foederis

atque societatis in bellis ab ipsis cum Thebanis contractae. Lacedaemoniosque rogemus, vt pacatos se atque quietos tenere velint.

209. 15. γιγνομένης] praetuli γενομένης.

21. μόνον addidi.

26. τέτες αὐτὲς, μηδὲν] malim sic distingui et exarari. τέτες, αὐτοῖς [id est ἑαυτοῖς] μηδὲν ἡγέντας φοβερὸν [subaudi τᾶτ' εἶναι.] hoc metu sibi carere autumant, seu nil esse, cur ipsi propterea metuant, aut hoc sibi non esse formidabile.

210. 8. quae vis h. l. particulae ἤδη, non satis percipio. Sententia postulare videtur δοκεῖν. ὑπάρξειν δοκεῖν σωθῆναι. videbuntur per vos exitio esse erepti

9. συμβησόμενον καὶ τὸν τ. κ. λ.] pro coniunctione καὶ suffeci de meo sensu praepositionem κατὰ. id quod exit, exsistit e calculo, si magnitudines discriminum ac calculos et comparationes inter se reuocemus

10. idem est ac si dixisset μετενεγκόντες ἀπὸ τῶν ἀρκάδων [in quibus vtramuis in partem euentura modo proposuimus] ἐπὶ τὲς θηβαίες, καὶ ἐπὶ τὲς λακεδαιμονίες, σκοπῶμεν καὶ ἐπὶ τέτων. etiam in his.

17. τῶνδε, καὶ δι' ἡμᾶς] dedi de meo τῶνδε, τῶν καὶ δι' ἡμᾶς. etiam his foederi nostro aggregatis, quippe qui per nos seruati essent. postremis his inest causa, cur Arcades ad foedus Athenienſium accessissent.

18. loci huius sententiam retulit adumbratam, non verba recitauit, Hermogenes p. 90.

20. μηδὲ δι' ἄλλες] primam vocem correxi, μήτε per tau exarari curans.

21. ἓν addidi.

vlt. ἄλλων] praetuli ἄλλον in accus. sing.

Varietas lectionis ad orationem pro Megalopolitanis.

201. 5. Argumenti. λακεδαιμόνιοι] οἱ λακ. Paris. quintus.

202. 4.

202. 4. orationis ipsius. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. primus. Aldus. P. Manut.

9. νῦν δ' ἔγωγ' εἴ τις] καὶ τοίνυν εἴ τις Paris. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

10. ἀφέλοι] ἀφέλοιτο app. Francf.

13. post μὲν addit Aug. primus ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. et Aldina Taylori ὦ ἀθηναῖοι.

Ibid. τὸ abest a Paris. primo et quinto, August. primo, Bauarico.

14. συνεξηπατημένων] simplicius ἐξηπατ. dant Parisinus primus, August. primus. item Aristides Artis p. 254.

Ibid. ταυτὶ] ταῦτα Paris. primus, Augustanus primus. Sed in proximo ταυτὶ v. 15. consentit Aug. pr. vulgatae. de Parisino nihil est ibi annotatum. vt consensus eius quoque praesumatur.

Ibid. βελομένων] βελευομένων Paris. quintus. Aristides ita dat. τῶν μὲν ταυτὶ, τῶν δὲ ταυτὶ, προηρημένων, ἐὰν τἀναντία τις ἐγχειρῇ λέγειν, κἄτα ὑμεῖς μὴ περιμένητε.

16. περιμείνητε] περιμένητε Aristides. Augustanus secundus.

19. ἥπερ αὖ] ἢ παρ' αὖ Aristides, Aldina Taylori, Paris. secundus et quintus cum γρ. et sic coniecit quoque Wolf. atque edi curauit. Sed app. Francfurt. vulgatam dat.

21. ὕστερον] ὕστερος P. Manut.

Ibid. post βελομένοις addunt Aug. primus et Aldina Taylori ἀκοῦσαι.

203. 2. καιρῷ τοιούτῳ] inuertunt Augg. primus et secundus, Bauaricus.

4. θεσπιέων καὶ πλαταιέων] θεσπιῶν καὶ πλαταιῶν Aldina Taylori, Aug. primus. et sic coniecit quoque Wolf. et edi curauit, sed appendix Francfurtana vulgatam dat.

203. 6.

203. 6. poſt ποιήσονται addunt articulum τὴν Pari primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

7. αἱρήσασι] ἀναιρήσασι Pariſ. primus, Aug. prim

Ibid. γενήσεσθαι] γενέσθαι Pariſ. primus.

Ibid. σκεπτέον] σκοπητέον Aug. ſecundus.

9. λάθωσιν] λάθεσιν (ſic) Aug. primus.

10. πλείονι] πλέονι Aug. primus.

15. δυνήσονται] δυνήσωνται Aug. primus.

16. πλείσης] πλείονος Aug. ſecundus.

Ibid. εἴημεν] ἂν εἴημεν appendix Francfurtana.

19. ἐκείνοις] ἐκείνων Pariſ. primus, Aug. primus

20. καί μοι] καὶ μοὶ Aug. primus. appendix Franc furt. Aldina Taylori.

Ibid. ταῦτα δοκεῖ] inuertit Aug. ſecundus.

21. δέ τι] Wolf mauult δ' ἔτι.

Ibid. τῷ] τὸ P. Manut. ſed index Pauli vulgatan dat. Wolf mauult τῶν. Verba eius haec ſunt [malin προσδεῖσθαι δ' ἔτι τῶν. vt referatur, quamquam i quoque durius eſt, ad ἰδιωτῶν. τῷ enim, quod in di uerſis lectionibus annotatur, locum non habet, nil legas, aut τῷ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν τὸς ἑτέρους — aut τεχνικῶς accipias τῷ, pro *iſta conditione, et velu appendice.*]

22. ἐθελήσασι πάντες εἰρήνην] ἐθελήσασιν εἰρή νην πάντες Aug. primus. Forte πάντως. app. Franc

24. ὥστε] ὅτε appendix Francfurtana.

25. συμπαραταξαμένας] ἀντιτάξαμένας Aug ſecundus, Aldus, vnde margo Lutetianae, auctore tacito, repetiit. et ſic exhibet ed. Wolfii. ſed vulga tam dat appendix Francfurt. et Aldina Taylori. παρατάξ. dat ed. P. Manutii et index Aldi. parum refer re ait Wolf, vtro modo legatur, cum Paulo, an cum vulgata, quae etiam in Auguſtano primo eſt, tametſi aut Fabricius ipſe, aut, eius manu vitiata, operae Ba ſileenſes illinc retulere συμπατάξαντες.

203. 25

203. 25. ἡμῶν abeſt a Pariſino quinto.
Ibid. οἱ μὲν abſunt ab Aug. primo.
27. βελοίμεθα] βελόμεθα Aug. ſecundus.
pen. οἴωνται] οἶονται P. Manut. Bauaricus.
Ibid. μόνον] μόνε Pariſ. primus, Aug. primus.
vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Pariſ. quintus.
204. 5. poſt μεγαλοπολίταις ſuſpicatur Wolf ἔτι-νων deſiderari.
6. συμβελεύσει] συμβελεύει Pariſſ. ſecundus et quintus. συμβελεύοι Pariſſ. quintus, et ſecundus cum γρ. ſic quidem perhibet margo Lutetianae; in quo neceſſe eſt erroris aliquid interueniſſe.
Ibid. καὶ abeſt a Pariſino quinto.
7. παραινέντων] γρ. παρανομέντων index Lamb.
10. δὴ] δὲ Pariſ. quintus. vtrumque dat Bauar.
11. ποτέραν] πότερα Pariſ. primus.
Ibid. φιλανθρωποτέραν] φιλοτιμοτέραν Pariſſ. primus et quintus.
12. ἡμᾶς abeſt a Pariſſ. primo et quinto, item ab Aug. primo et appendice Francfurt. ὑμᾶς dat Bauaricus. τὲ μὴ ἀδικεῖν ἐπιτρέπειν λακεδαιμονίοις dat Aldina Taylori.
Ibid. λακεδαιμονίοις] λακεδαιμονίες Aug. ſecund.
13. μεγάλης πόλεως] μεγαλοπόλεως vno vocabulo Pariſ. primus. Aldina Taylori.
19. ἀεὶ collocatum dat Aug. primus poſt πράττειν, item Aldina Taylori.
22. ἡμᾶς] ὑμᾶς P. Manut.
23. βοηθήσοντας] βοηθήσαντας Bauar. Aug. primus. Aldina Taylori.
Ibid. ἂν abeſt ab Aug. ſecundo.
Ibid. ἐχθρὲς ἐπ' αὐτὸν] ἐπ' αὐτὸν ἐχθρὲς Aug. primus. appendix Francfurt. Aldina Taylori.
Ibid. νῦν abeſt a Pariſ. primo, Aug. primo.

204. 24. κτησόμεθα] sic etiam appendix Francf. sed editio Wolfii dat κτησώμεθα.

25. φημὶ δεῖν] inuertit Aug. primus.

26. ἔσεσθαι λακεδαιμονίοις] inuertit et hoc Aug. primus.

27. ποιησώμεθα] ποιώμεθα Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

pen. μόνοις] μόνοις Paris. quintus.

vlt. ἡμᾶς] ὑμᾶς Aug. primus. Bauaricus.

205. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς P. Manut.

4. pro τοὺς est τούτους in Paris. quinto.

5. ἦλθον] ἦλθεν Aug. secundus.

9. ὑμῖν] ἡμῖν Aldus, P. Manut.

10. βέλονται] βέλωνται Aug. secundus, et Bauaricus a prima manu, sed in hoc postmodum est suffectum.

11. χάριν ὑμῖν] inuertit Aug. primus.

13. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. primus, Aug. primus, Bauaricus.

14. αὐτοὺς] αὐτοῖς P. Manut.

15. ἡμῶν] ὑμῶν Bauar. P. Manut.

17. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus. γρ. ὥστε ἔκ ἐστιν ὅπως ἀ βοηθήσουσιν ἡμῖν ἐπ' ὠφελείᾳ index Lambini.

Ibid. ἢ κάκιστοι] ἢ ἃ κάκιστοι Paris. primus. Aug. primus. commendat id Wolf quoque.

18. ὃ abest a Paris. primo, Aug. primo.

19. τὸν λόγον τοῦτον] τοῦτον τὸν λόγον Aug. prim.

22. ἐμοὶ γὰρ] ἐμοὶ μὲν γὰρ Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

23. ἁπάντων] πάντων Paris. primus.

27. ἀεὶ βουλομένη πράττειν] βουλομένη πᾶσιν ἀεὶ πράττειν Aug. primus.

206. 1. τὰ πράγματα διὰ τοὺς ἀεὶ πλεονεκτεῖν] τὰ πράγματα ἀεὶ διὰ τοὺς πλεονεκτεῖν Paris. primus. Aug. primus.

206. 4

206. 4. ἔργων vitium typographicum edit. Lutet. n endant libri omnes, Augg. primus et ſecundus, auaricus, Aldus, P. Manutius, editio Wolfii.

8. ἴδωσιν] εἴδωσιν (ſic) Aug. primus.

Ibid. ἑαυτῶν] αὐτῶν Pariſ. primus. Ald. Tayl.

9. δεῖ] δεῖν Pariſ. primus. Aug. primus.

10. ἂν abeſt ab Aug. primo et Bauarico.

Ibid. κομίσωνται] κομίζωνται Aug. primus.

11. αὑτῶν] ἑαυτῶν Pariſ. primus. αὐτῶν Pariſ. quintus.

Ibid. ἵν' ἐπειδὰν ἴωσιν] ἐπειδὰν δ' ἴωσιν (ſine ἵνα) Pariſ. primus. Aug. primus. ἴσωσιν appendix Francf.

12. καὶ αὐτοὶ] particulam omittunt Pariſ. primus. Aug. primus.

Ibid. συστρατεύωνται] συστρατεύονται Aug. prim.

13. βοηθῶσι] βοηθήσωσι Pariſ. primus. Aug. primus. (non βοηθήσεσι, vt illinc exhibuit Fabricius.)

14. ἔφασαν] ἔφθασαν Pariſ. quintus.

15. ἀποδιδόντες] ἀποδιδόασιν appendix Francf.

17. λακεδαιμονίοις τισὶ] inuertit Aug. primus.

18. καὶ abeſt ab Aug. ſecundo.

Ibid. ἐκείνων] ἐκεῖνον Bauaricus.

19. ἐθέλωσι] ἐθελήσωσι Pariſ. quintus.

20. ἐὰν ἔχειν] inuertit appendix Francfurtana.

22. μὴ abeſt a Pariſ. quinto.

26. ἡμῖν] ὑμῖν P. Manut.

207. 1. ὑπεναντία] ſimplex ἐναντία dat Weimar.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. Aug. primus.

2. νῦν μὲν] inuertit Aug. ſecundus.

Ibid. ποιεῖσθαι] πεποιῆσθαι Aldina Taylori.

4. ποιῶσιν] ποιήσωσιν Pariſ. primus. Aug. primus, Aldina Taylori.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Pariſ. primus. vtrumque dat Bauaricus.

207. 6. ἀποδείξωσι] ἐπιδείξωσι Paris. primus. Aug. primus.

8. ὅτ'] ἔτ' appendix Francfurtana.

10. δεύτερον] δευτέρων Aug. secundus. Aldus cuius index vulgatam dat, index P. Manut. editio Wolfii, sed appendix Francfurt. dat vulgatam. Aldina Weimarana vulgatam ex emendatione dat. βδελυρῶν mauult Wolf.

11. post ἐγὼ δὲ addunt οἶδα vel οἶδ' Paris. primus Aug. primus. appendix Francfurtana, Aldina Taylori.

Ibid. ἔσα] ἔστω Paris. quintus.

12. πολλὲς ὑμῶν οἶομαι ταὐτα] πολλὲς οἶμαι ὑμῶν ἐμοὶ ταῦτα (lic) Aug. primus. Aldina Taylori. Etiam e Paris. primo annotatum dat οἶμαι margo Lutet.

13. φῆσαι] φήσειν Paris. primus. Aug. primus. appendix Francfurtana. Aldina Taylori.

15. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. primus. Aug. primus.

17. post τὴν addunt iidem codices μὲν.

18. ἐπιτρέπειν] ἐπιτρέψαι iidem duo, et Aldina Taylori.

Ibid. ὀκνοῦντας] ὀκνοῦντες rursus iidem, Paris. primus et Aug. primus.

19. Θηβαίων] Θηβαίες Paris. primus. Aug. primus. Bauaricus.

21. καθεζάναι] καθεζηκέναι Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

24. νυνὶ] νῦν Paris. primus.

25. μὴ abest ab Aug. secundo.

Ibid. πόλεμον αἱρεμένες] πολεμεῖν αἱρεμένες Aldina Taylori, Paris. primus. Aug. primus. quod Fabricius, seu Wolf, pro scholio habet. item appendix Francfurtana.

26. post πρότερον addunt ποτε Paris. primus. Aug. primus. Aldina Taylori.

Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς iidem, et appendix Francf.

207. pen.

207. pen. ἴσως abeſt a Pariſ. quinto, et append. Francf.

vlt. poſt πυθοίμην addit καὶ Pariſ. quintus, Bauaricus.

Ibid. λεγόντων aut abeſſe a neſcio quibus libris, aut tolli debere ſignificat index Lambini, e Wolfio, vt videtur, qui ſic mauult legi πυθοίμην τῶν τε καὶ τὲς θηβαίες — καὶ τῶν τὲς λακεδ.

208. 2. δὴ primum omittunt Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus, Aug. primus. ed ſtatim poſt hic conſentit vulgatae.

3. ὑμῖν] ἡμῖν Pariſ. primus. in continenti verba ſic truit Aug. primus. ἢ ὑπὲρ μὲν θηβαίων λακεδαιμονίες, ὑπὲρ δὲ λακεδαιμονίων θηβαίες ἑκάτεροι. item Aldina Taylori.

5. μαινομένοις] μαινεμένοις P. Manut.

6. ἡμῶν] ὑμῶν Aug. primus. Bauaricus.

7. ἑτέρες] ἑταίρες Aug. ſecundus. quod idem eſt atque vulgata, vt paulo poſt v. 13. idem codex dat φαναιρῶς pro φανερῶς.

8. καθεζάναι] καθιζάναι Aug. primus, Bauaricus. Aldina Taylori.

9. πάνυ] πολὺ Aug. primus, Pariſ. primus. Aldina Taylori.

Ibid. poſt ὡς δ' addit Pariſ. quintus ἐστὶν.

11. καὶ μὴ] inuertit Pariſ. quintus.

Ibid. τάτε] τᾷ Weimaranus, P. Manutius, e cuius editione retulit index Lambini.

12. ἀδικεῖσιν] ἀδίκοις Pariſ. primus, Aug. primus.

14. ταύτην ἀρχὴν] ταύτην τὴν ἀρχὴν Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

15. πάντων] ἁπάντων Pariſſ. primus et quintus.

17. τὸ] τῷ Aug. primus, Weimar. ed. P. Manut. vnde index Lambini repetiit, item appendix Francfurt.

208. 17. τὲς omittunt Pariſ primus, Aug. primus.

19. φῶμεν] φημὶ iidem. Aldina Taylori.

Ibid. αὐτοῖς] αὐτοὶ P. Manut. appendix Francfurtana, exemplum Aldinae Leſſingianum.

20. καλὰ] καὴ καλὰ Pariſ. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

21. ἐξανεχώσας] ἐξαναχάσας Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, item Aug. primus. (non ἐξανεχάσας, quod illinc Fabricius retulit,) item Ald. Tayl.

23. θεσπιέων καὴ πλαταιέων] πλαταιέων καὴ θεσπιέων Aug. primus.

24. καὴ ſecundum abeſt a Bauarico.

25. πρόδηλα ταῦτα] inuertit Aug. primus.

26. βελήσεται] βέλεται Pariſ. primus, Aug. I. vlt. κατοίκισιν] κατοίκησιν Pariſ. quintus, Aldus, P. Manut. Bauaricus. κατοικιεῖν Aug. primus. nam ſatis apparet e veſtigiis raſurae, antea ſcriptum fuiſſe κατοίκηστιν. Sed eadem antiqua manus craſit et mutauit. tametſi penes me dubium nullum ſupereſt, quin ea voluerit vulgatam dare.

Ibid. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Pariſ. primus.

209. 1. poſt ἔχομεν addit vitioſe μὲν ed. P. Man.

5. καθελεῖν] ἀνελεῖν Aug. primus. poſt hunc infinitiuum addunt αὐτὲς Pariſ. primus, Aug. primus. appendix Francfurt. ponit hoc pronomen ante infinitiuum.

7. τότες] τότοις app. Francf.

9. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Pariſ. primus.

14. ἐθελόντων] ἐλθόντων P. Manut.

15. γιγνομένης] γενομένης Pariſ. primus, Aug. primus.

Ibid. ἔτι abeſt a Bauarico.

16. δήπε abeſt a Pariſ. primo et Aug. primo.

18. ἀδόλως ἡμᾶς] inuertit Aug. primus.

19. ἐθελήσεσιν] θελ. Pariſſ. primus et quintus.

209. 21.

209. 21. post κατοικισθῶσι addunt μόνον Paris. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

23. Θηβαίοις] Wolf mauult Θηβαίους. Aldina Taylori dat τοῖς Θηβαίοις.

24. Θηβαίων] Θηβαίοις Paris. secundus cum γρ. pp. Francfurt.

pen. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus.

vlt. Λακεδαιμονίους] Λακεδαιμονίοις Paris. quintus.

210. 1. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. primus, Aug. primus.

5. εὐθύς ἐστιν] inuertit Aug. primus.

8. προσδέξησθε] παραδέξησθε Aug. secundus.

13. τέτους] τέσδε Paris. quintus. app. Francf. Ald. Tayl.

14. οἰκοῦντας] οἰκοῦντες Aug. secundus.

15. καὶ μὴ πέσωσιν absunt a Paris. primo, Aug. primo.

18. παντα χῇ] παντα χοῦ Paris. quintus.

20. μηδὲ] μήτε Paris. quintus.

21. ἀλλα] ἀλλ' ἢ app. Francf.

Ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. secundus.

Ibid. post μὲν addunt ἓν Paris. primus, Aug. primus. Ald. Tayl.

23. ἀλλ' omittit Aug. primus.

vlt. ἄλλων] aut ἄλλον in accusatiuo sing. leg. aut τῶν ἄλλων. WOLF. E solo Bauarico et Aug. secundo ἄλλον enotaui. non dubito tamen, quin idem in aliis quoque meorum librorum fuerit.

Clausula in Bauarico haec est ὑπὲρ μεγαλοπολιτῶν ΗΗ|Δ|ΔΔΔΔΙΙΙΗ quod non intelligo. postremum Η, quod *octo* significat, si abesset, exiret numerus 293.

Ad orationem de foedere cum Alexandro.

211. 1. citat h. l. Thomas M. v. ἀποδέχομαι.

212. 5. ἀληθέστερα] praetuli τἀληθῆ.

212. 7. ἢ προελόμενοι] Sententia videtur potius μὴ προελόμενοι flagitare, aut, non praetendentes ius e fas rebus omnibus anteferre, [sed saepe quoque emo lumentum sequi, eique ius aequum postponere] vt mini iam eo, quod expedit, sine cuiusquam repreher sione. Vbi enim semel inter omnes constiterit, vo commodum honestati antehabere, nemo iam mirab tur, neque queretur, vos commoda vestra sectante ius aequum flocci fecisse.

8. aut h.l. aut alium similem, vbi v. ἀνεγκλήτω occurrit, citauit Pollux 8, 69. pro ποιήσασθαι vulga ri dedi ποιεῖσθαι.

12. docebo vos breuiter, vt de rebus magnis. h e. ea breuitate, quae locum habet in tanta argumen amplitudine et vbertate, atque grauitate. respectiu breuiter, etsi non per se, neque destricte.

14. ἀγανακτήσητε] praetuli de meo ἀγανακτη σαιτε in optat.

15. post verba εἴ τις ἀναγκάζοι ἄν deest procu dubio infinitiuus παραδέχεσθαι, aut καταδέχεσθαι, re cipere, scil. Pisistratidas, qui statim in continenti no minantur.

18. ἁρπάσαντας ἂν ὑμᾶς] subaudi e praemissi οἶομαι. et, [hinc incipit alterum colum huius periodi si quis eos per vim et violentiam reducere in vrbem conetur, videmini mihi, raptis armis, nullum non di crimen toleraturi.

20. καὶ τοσούτῳ μᾶλλον] scilicet spero vos id fa cturos, seu nullum periculum pro libertate vestra re cusaturos esse.

23. ἀπολυμένες] quod nihili est. geminaui λ.

213. 1. ἃ δὴ δεῖ] correxi de meo, ἃ δὴ δεινὰ non igitur ea res atrox et indigna —? Si quis audea vos quidem ad has indignitates perferendas adigere h. e. inuitis vobis tyrannum vestrum exsulem reduca

vestris

eſtrisque ceruicibus imponat; tum vos id aegerrime ferre; aliis autem eadem oblata iniuria, lente et equo animo vos id ferre, atque ignoratione diſſimulare, — et nonne res grauis et foeda eſt, eſſe hic, qui cum nos ad permanendum in fide hortentur, tum illis veniam pactorum violandorum dent.

213. 5. ἐνταυθοῖ] praetuli ἐνταυθί.

7. καταλιπεῖν] praetuli καταλείπειν. Ad ταύτην τὴν ἐξεσίαν adde tacita cogitatione τὲ τὰς ὅρκους ἀναιρεῖν.

22. μηδὲν videtur tollendum eſſe. apud Meſſeniam vero aliam eſſe rei naturam, exiſtimare, difficulate eadem vtrinque rem premente. Nefas ſi non fuit, tyrannidem in oppido exercere, cur tyranni ex Antiſſa et Ereſo eiecti ſunt ab Alexandro? Nefas ſi eſt, ciuitatem graecam a tyrannis opprimi, cur Philiadae liberi in Meſſeniam reducti ſunt? At hi ante foedus conditum ibi regnabant? occurrit — Num Antiſſani et Ereſii minus? Eadem difficultas vtrinque occurrit; quae documento eſt iniquitatis, qua Alexander in tuenda pace vtitur. vulgatam defendere ſi iuuet, dicendum erit, μηδὲν διαφέρειν ſignificare, rem eſſe indifferentem, non magni momenti, cuius neque commodum neque damnum ſit ingens, ſiue fiat, ſiue omittatur, eoque reprehenſionis vacuam.

25. ἕλληνας. διὸ καὶ πῶς ἐχ ὑπεράτοπον] dedi de meo ſenſu. ἕλληνας. δικαίως. abſoluta ſententia et per ſe ſtante. πῶς ἔν ἐχ ὑπεράτοπον —

214. 5. breuius ſic dictum eſt, quod plenius et planius ad hunc modum dixiſſet ἕτως ἰσχύειν tantum valere, ὥστε βιάζεσθαι ἡμᾶς, vt cogat nos, καὶ ἄνευ τὲ δικαίε etc.

6. νυνὶ δ' ὅτ' εἰς ταὐτὸ] dedi de meo ſenſu. νυνὶ δ' ἐ, nunc autem non — h. e. num putabitis, oportunitatis tantam vim hoc tempore non eſſe, quo tem-

pore in idem concurrunt ius et fas, et oportunitas, et vtilitas noſtra.

214. 17. *τὴν πόλιν*] praetuli *τὸν δῆμον*. id eſt *τὴν δημοκρατίαν*.

215. 4. *ἀφέντες*] praetuli *ἀφιέντες* in praeſent. ob inſequens *βιαζόμενοι*.

12. non memini graecum eſſe *ἄτοπος μέγας*. pro incredibiliter magnus. quare *μεγάλης* notandum duxi. veluti tollendum, aut ſi ſeruetur, legendum arbitror *ἀτόπε ὡς μεγάλης*. nam, ſi bene memini, *ἄτοπον ὡς μέγα* vſurpatur. incredibile eſt, quam magnum hoc ſit.

15. *μὲν* malim abeſſe.

16. *μηδὲν*] malim *μηδένα μηδὲν*. hactenus aio neceſſitatem in pactis perſeuerandi inculcantibus obſecundandum eſſe, quatenus eam vrgentes non captioſe loquuntur, hoc eſt non excludunt a cogitationibus ſuis eam pactorum clauſulam, quae vetat ulli iniuriam vllam offerri.

19. *τοῦτο δ' ἐστὶ καταγελαστότατον*] praetuli, partim de meo ſenſu, *τὸ δ' ἔτι καταγελαστότερον*. in comparatiuo.

216. 2. *περιορᾶν*] ſubaudi *προσιέσας*, vel *ἐπερχομένας*, vel tale quid. redit enim ad calamitates.

Ibid. *ἐπέταξεν*] praetuli *ἐπέταξαν*. in plurali, ipſi hi, praedicatores ſeruandae pacis.

7. *ἑρμήσωσιν ἕτοι. ἕτω*] deleui pronomen.

8. *ἐπήνεγκεν*] praetuli *κεκίνηκεν*.

23. *τὰ δὲ πράττεσιν*] poteram *τὰ δὲ προσάττεσιν* emendare. nam ſaepiſſime in libris *πράττειν* reperitur, ſiue perperam, ſiue per compendium librariis vſitatum, pro *προσάττειν* exaratum. cuius rei exempla complura poſtmodum nobis occurrent. Viſum tamen h. l. fuit *παράττεσιν* exhibere, ſcil. pacem communem.

216. 25.

216. 25. ἔτως] vt ego aio. scil. hos turbatores pacis esse; has violationes pactorum, et armis vniuersae Graeciae communibus vlciscendas.

27. συγχωρήσειν] scil. βεβαίαν εἶναι. Hoc praetuli vulgari συγχωρῆσιν. item pro vulgari δοκεῖ δίκαια γίγνεσθαι dedi δοκεῖ δίκαια ταῦτα γίγν. aequumne videtur esse, ista fieri.

vlt. πόλεως ὡς ἐν τοῖς ὅρκοις] expunxi ὡς.

217. 1. ἅμα addidi.

2. πρὸς τᾶτο δὲ διαμαχ.] hoc δὲ item addidi, non quo sine eo hiet sententia; redundat enim, sed eleganter, et mirifice adamatus est atticis hic pleonasmus, iterans et veluti confirmans praemissum δὲ, et aequipollens quodammodo latino *inquam. aduersus hoc, inquam, dimicantes.*

7. μικρὰ vim hic obtinet vocabuli ὀλίγα. non enim hic de quantitate, sed de numero agitur.

10. μηδένα τέτων] num interponendum est μηδενός.

16. πλοῖα addidi.

20. τηλικαῦτα ἡμαρτημένα] interposui τὰ.

26. τε initio versus addidi.

Ibid. τηλικᾶτον] subaudi κεφάλαιον.

218. 1. πράττειν] naui, strenui, acres, fortes esse, audere, conari.

2. ἁμαρτάνοντες] praetuli ἐξαμαρτ. et post ἧττον addidi τι.

5. ἐδὲν τῶν] praetuli ἐδὲ τῶν. qui ne iurium quidem vrbis debitorum fructum percipere audetis, nedum vt non permissa vobis arrogare audeatis. Ante καὶ in fine versus praeposui ὃ. *id quod etiam.*

15. vt τὸ δίκαιον pacta conuenta cum Macedonibus tueamur modo ἐ δικαίῳ non iusto, h. e non eo, qui in formula foederis praescriptus est, vt nempe transgredientem capita foederis reliqui foederati prohibeant;

ſed alio iniquo, vt nempe illis liceat pacta violare, nobis minus.

218. 19. ἀναμφισβήτως] correxi ἀναμφισβητήτως.

21. citat hunc locum Harpocr. v. προβολαὶς. nam hac ille lectione vtitur, egoque vulgari προσβολαὶς eam praetuli. voc. ἰσχυροτέρας addidi. donec nobis liceat maris, vel ſolius, [etiamſi non vna continentis quoque] potiri, penes nos erit, praeter illas copias, quae iam praeſto nobis ſunt, adhuc aliâ comminiſci et comparare munimenta, tuendis noſtris poſſeſſionibus in terra continente paria.

27. placeret magis τηλικοῦτον ὂν παρέβη. articulum, tametſi tam ponderoſum.

219. 3. ἀλλ' ὅτι] videtur ἀγαναικτητέον, aut ſimile quid interponendum. non eſt haec res parui facienda, ſed vos decet ſuccenſere, quod —

5. Sententia poſtulat καὶ [eſt hoc quoque veſtra dignum iracundia] ὅτι ἐκ ἐφρόντισαν ἐδὲ τούτου μέρους τῶν κ. δογμάτων. quod ne ad hanc quidem partem pactorum ad omnes communiter pertinentium attenderunt, pari modo, atque ſupra commemoratas partes neglexerunt.

13. ἦν] praetuli ποιεῖ. mallem tamen in imperfecto ἐποίει.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] correxi ναυπηγήσεσθαι (in fut. I. medii) ſe nauigia ſua hic eſſe fabricaturos.

22. τῷ προειρημένῳ videntur eſſe delenda, vt perperam e verſu 6. iterata.

25. citat h. l. Thomas M. v. παντοχόθεν. nam hac lectione ille vtitur. In fine verſus addidi duo vocabula τῇ πόλει.

220. 10. poſt τἐναντίον eſt lacuna, quae fuit olim eo in codice, vnde Demoſthenis exemplaria reliqua omnia promanarunt, ad nos delata. Quare ſtultum ſit

conie-

coniecturam hic exercere velle, qui locus hic fit integrandus, qui relinquendus eſt ſiniſtrae ſuae ſorti.

220. 13. πλείσων refertur ad ἀνθρώπων.

Hic deſinunt οἱ συμβουλευτικοὶ. iam incipiunt οἱ δημόσιοι, quem titulum orationi pro corona p. 225. praefixi e Bauarico, quamquam hic quidem publicas non ab hac or. pro cor. auſpicabatur, ſed ab oratione in Androtionem.

Varietas lectionis ad orationem de foedere cum Alexandro.

In hac oratione de foedere cum Alexandro comparet in Aldina Taylori nomen *Bar.* id eſt Barocc. primum adſcriptum (antea non obſeruaram) neque tamen ad omnes lectiones, ſed tantum ad plerasque.

211. 1. Argumenti. καταγαγόντος] κατάγοντος Bauar.

4. παρ' ἀθηναίοις καὶ ἕλλησι] Wolf mauult πρὸς ἀθηναίους καὶ ἕλληνας.

6. περιορᾶν] ὁρᾶν ſimplex dat Bauar.

pen. νεόπλουτοι καὶ βδελυρεύσεται] νεοπλούτους καὶ βδελυρευομένους Bauar. νεοπλούτους καὶ βδελυρεύεσθαι Barocc.

211. 3. orationis ipſius. ποιεῖσιν] ποιῶσιν Aug. primus.

4. ἀδὲν ἔτω] ἀδὲν τῶν ἄλλων ἔτω Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, Barocc. Aug. primus, ſed hic a manu correctrice. nam a prima fuit ἀδὲ τῶν ἔτω. Conſentit Bauaricus cum vulgata, niſi quod ἔτως dat, cum ſigmate.

pen. ὡς περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον] ὥσπερ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἴσον Pariſ. primus.

vlt. ἐπ' αὐτὸ] ἐπὶ ταῦτα Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. ἐπ' αὐτὰ Aug. ſecundus. vtramque lectionem dat Bauaricus.

212. 5. ἀληθέστερα] τἀληθέστερα Parif. primus, Aug. primus. Barocc.

8. ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι Parif. primus. Aldina Taylori. ποιεῖσθε Aug. primus.

9. ἅπαντας χρῆσθε] ἅπαντα χρῆσθαι Parif. primus. ἅπαντα tantum e Barocc. annotatum erat in Aldina Taylori.

10. σκοπεμένοις] σκεψαμένους Parif. primus, Aug. primus, Barocc.

12. ἤδη omittit appendix Francfurtana.

13. ἐρωτήσειεν ὑμᾶς] inuertunt Aug. primus et Barocc.

14. ἀγαναπτήσητε] ἀγαναπτήσετε Aug. primus, Bauaricus.

15. οἶμαι omittunt Parifinus primus et Aug. primus, fed ponunt iidem poſt ἀναγκάζοι. In Barocc. eſt ἀναγκάζει.

16. νῦν] νυνὶ Aug. primus. Barocc.

17. εἰ omittunt Aug. primus, Parif. primus, Bar.

18. τὰ ὅπλα] omittit articulum Aug. ſecundus.

19. παραδέχεσθαι] παραδέξισθαι Parif. primus, Aug. primus. Barocc.

21. ἀποκτείνειε] ἀπεκτείνειν P. Manut.

22. ἀκρίτως] ἀκρίτως Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus. Barocc. Aug. primus, appendix Francfurt.

23. ἀπολυμένες] vitium hoc eſt typographicum editionis Lutetianae. correctius dant ἀπολλυμένες cum geminato λ Augg. primus et ſecundus, Bauaricus, Aldus, vnde repetiit index Lambini, P. Manutius, denique libri omnes.

27. ὄντας τυράννες] inuertit Aug. primus. Bar. pen. αὐτῷ] αὑτῷ Aldus, P. Manut.

Ibid. ἤθει] ἔθει appendix Francfurtana. vtrumque dat Bauaricus.

212. vlt.

212. vlt. ἐδὴ δεῖ] ἐδ' ἤδει Bauaricus, Aug. secundus, Aldus, et P. Manut. vnde repetiit et margo Lutetianae, et appendix Francfurtana. ἐ γὰρ ἔδει index P. Manutii. ἔδει ἢ ἐ δὴ δεῖ εἰ μέν τις Aldina Taylori.

213. 1. ταῦτα] ἐνταῦθα P. Manut.

2. παρὰ τὸς ὅρκους τὸς πρὸς ὑμᾶς] παρὰ τὸς πρὸς ὑμᾶς ὅρκους Barocc. Aug. primus, Bauaricus. append. Francfurtana.

3. μὴ φυλάξασθαι τᾶτο] haec tria verba omisit P. Manutius, primum omisit Aldus, sed annotator Tayloranus e Barocc. adscripsit μὴ. pro medio dat appendix Francfurtana φυλάξαι. Locum totum sic refert index Lambini: παρὰ τὸς ὅρκους τὸς πρὸς ὑμᾶς πρᾴως ὑμᾶς ἔχειν, καὶ μὴ φυλάξασθαι τᾶτο, καὶ ἡμῖν μὲν διακ.

5. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. secundus.

Ibid. ἐνταυθοῖ] sic etiam Bauaricus, sed cum θι extremae voci superscripto.

6. ἔτω] ἔτως Bauaricus. sed parcam imposterum haec tam minuta et leuia annotare. nam promiscue habent graeci librarii vtrumque ante consonantem.

7. καταλιπεῖν] καταλείπειν Paris. primus, Aug. primus.

Ibid. τὴν omittit P. Manut.

14. πολεμίᾳ] Wolf mauult ὡς πολεμίῳ.

17. κατάγειν] καταγαγεῖν appendix Francfurt.

19. αἱρέσε] ἑρεσᾶ (sic) Aug. primus. ἑρέσε dat Barocc. idemque mauult Wolf. et id exhibet quoque eius editio. verum appendix Francfartana vulgatam dat. Bauaricus dat αἱρέσε cum aspero. Etiam annotator Tayloranus in margine Aldinae suae ἑρέσε cum aspero annotauerat tacito auctore.

21. τυραννήσαντας] τυραννεύσαντας Paris. primus, Aug. primus. Barocc.

213. 22. *μηδὲν οἴεσθαι*] γρ. *μηδὲν δεῖν οἴεσθαι* index Lambini.

27. *τὸν δ'*] *τὰς δ'* Pariſ. primus.

Ibid. *ἄγοντα*] *ἀγαγόντα* Pariſ. primus. Barocc. appendix Francfurt. *ἀναγαγόντα* Aug. primus. Aldina Taylori.

214. 7. *ταὐτὸ*] *αὐτὸ* Aldus, P. Manut. *ταὐτὸν* Aug. primus. Barocc. quod Fabricius h. l. ait in Aug. *εἰ* legi pro *εἰς*, ſecus eſt, nam *εἰς*, ibi claris literis legitur.

8. *ἆρα* abeſt a Pariſino primo et Aug. primo.

9. *ἄλλων* abeſt a Barocc.

14. *καταλύσωσι*] *καταλύωσι* Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus.

Ibid. *τῆς* omittit ed. P. Manutii, et *δὲ* verſu 15. Aug. ſecundus. pro quo dat append. Francfurt. *δὴ*.

16. *ἐν πελοποννήσῳ*] *ἐν τῇ πελ.* Aldus, P. Man.

17. *τὴν πόλιν*] *τὸν δῆμον* Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, Aug. primus, codex Obſopoei, Felicianus, Barocc.

19. *χαίρωνα*] ad hunc locum referenda eſt notula Wolfiana ab operis Baſileenſibus perperam, id quod ſaepe factum eſt, ad locum alienum, ad p. 216. 12. puta, relata. quae notula ſic habet. *θέρωνα*] Felicianus *χαύρωνα*. vnde conſtat, in editione neſcio qua *χέρωνα* legi, ſed Felicianum melius dediſſe *χαίρωνα*.

21. *τῆς εἰρήνης μετέχομεν*] *μετέχομεν τῆς εἰρήνης* Aug. primus. Barocc.

23. *πότερον πειθώμεθα*] *πότερα πειθόμεθα* Aug. primus, non *πειθόμενοι*, quod illinc retulit S. Fabricius, ſiue operae Baſileenſes praeter eius mentem manumque. *πότερα πειθώμεθα* Barocc. *πότερα ὡς πειθώμεθα* Aldina Taylori.

Ibid. *προστάγμασι*] *πράγμασι* Aug. ſecundus.

214. 25.

214. 25. verba τῶν μισθοφορέντων παρὰ τῦ μακεδόνος expungit index Lambini.

26. καθ' ἡμῶν Barocc.

pen. τῦθ' ὕβρεως] τοσῦθ' ὕβρ. Pariſ. primus. Barocc.

215. 1. ὅρκοις omittit Aug. ſecundus.

3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Aug. primus.

4. ἀφέντες] ἀφιέντες Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

7. μέλειν] μετέχειν Pariſ. primus, Aug. primus.

8. αὐτῶν μόνοις] μόνον αὐτῶν Aug. primus, Barocc. ordine verborum inuerſo. etiam Pariſ. primus dat μόνον.

9. ἐνταυθοὶ] ἐνταυθὶ Aug. primus.

12. ἀτόπῳ μεγάλης] ἀτόπῳ καὶ μεγάλης Barocc. Aug. primus. Felicianus, vnde index Lambini repetiit. appendix Francfurtana vulgatam dat.

14. ὁμολογίαις] ſic emendat Obſopoeus, quod in Aldino ſuo eſſet ὁμογίαις. in meo vero eſt vulgata.

15. μὲν λέγωσιν] μὲν γὰρ λέγωσιν Bauar. ſed γὰρ punctulis erat ſignatum, vt delendum.

16. μηδὲν ἀδικεῖσθαι] μηδένα ἀδικεῖσθαι mauult Wolf. index Lambini ſic dat. γρ. ἃ λέγειν αὐτὲς μὴ δεῖν ἀδικεῖσθαι.

17. δ' οἴονται] particulam omittunt Pariſinus primus, Aug. primus, Barocc.

Ibid. αἰσθήσεσθαι] αἰσθάνεσθαι Barocc. Pariſ. primus, Aug. primus. pro αἰσθήσεσθαι vult Wolf verbum ἀδικεῖσθαι repeti.

Ibid. δημοκρατιῶν] δημοκρατικῶν ed. P. Manutii.

19. τῦτο δ' ἐστὶ καταγελαστότατον] τὸ δ' ἔτι καταγελαστότατον Pariſ. primus. Aug. primus. τὸ δέ τι καταγελ. Ald. Tayl. τὸ δ' ἔστι καταγελ. Barocc.

215. 26. τοσέτε] τοσέτω Parisinus primus. τοσέτο Barocc. Aug. primus, vnde repetiisse videtur appendix Francfurt. sed Fabricio, seu Wolfio, haud placet.

216. 2. ἐπέταξεν] ἐπέταξαν Pariss. primus et cum γρ. secundus, Aug. primus, codices in Weimarano numeris 1. et 2. notati, Felicianus, et, ex eo forsitan, appendix Francfurtana. [Lege cum Feliciano ἐπέταξαν, scil. αἱ συνθῆκαι. WOLF.]

5. πολέμῳ] πολέμων Paris. secundus, Aug. secundus, index Aldi. In Augustano error sic est natus. primum dederat librarius πόλεμον. tum ο cum ω mutauit, sed praeteruidit ν, quod item expungere debuerat.

Ibid. μηδεμιᾷ πόλει] ἐπὶ μηδεμίαν πόλιν. Barocc. Paris. primus et Aug. primus. vnde repetiit appendix Francfurt.

7. ὁρμήσωσιν] ὁρμηθῶσιν Barocc. Paris. primus, Aug. primus, vnde retulit appendix Francf.

Ibid. ἔτοι omittunt Pariss. primus et secundus, Aug. primus, Barocc. Bauaricus.

8. ῥᾳδίως τὰ ὅπλα ἐπήνεγκεν] ῥᾳδίως ἐπήνεγκε τὰ ὅπλα Aug. primus. ῥ. τὰ ὅπλα κεκίνηκεν Aug. secundus. Aldus.

10. τοσέτῳ δὲ νῦν] καὶ τοσέτῳ νῦν Barocc. Aug. primus. neque dubito, idem in Parisino primo quoque fuisse, tametsi ex eo refertur καὶ τοιέτῳ νῦν. Forte ex ambabus lectionibus vna est conflanda καὶ τοσέτῳ δὲ νῦν.

11. ὅσῳ] ὅτι appendix Francfurt. Aldina Tayl.

12. κατήγαγεν] κατῆγεν Paris. primus, Aug. primus. Aldina Taylori.

18. πράττειν ἐν ταῖς Barocc. (sine τὰ.)

21. βελευσώμεθα] κελευσόμεθα Paris. quintus. βελευσόμεθα Bauaricus, sed cum ω superscripto.

216. 23. *τὰ δὲ πράττεσι*] *τὰ δ' ἐπιτάττεσι* Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus, Aug. primus. Ald. Tayl.

25. *ἢ τὴν μὲν ὁμολογίαν τὴν κατὰ τῆς πόλεως*] *ἢ ὁμολογίαν, τὴν μὲν κατὰ τῆς πόλεως* Pariſ. primus, Aug. primus.

27. *συγχωρῆσιν*] *συγχωρήσεσιν* iidem codices et Barocc. annotator Tayloranus, qui hoc e Barocc. annotarat, eodem loco, ſed aliquot annis ante, annotauerat *συγχωρύσεσιν* (ſic) ſine auctore. vnde patet, praeter Baroccianum, adhuc alios codices penes eum fuiſſe.

Ibid. *δίκαια γίγνεσθαι*] *δίκαιον γ.* Pariſ. primus. *δίκαιον ταῦτα γίνεσθαι* Aug. primus. Aldina Taylori. *δικαίως ταῦτα γίνεσθαι* Barocc.

pen. *ὡς* omittunt Pariſ. primus, Barocc. Auguſt. primus. deleri quoque voluit Wolf, aut eius in locum ſuffici *τῶν*.

217. 1. *ὑμέτερον*] *ἡμέτερον* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. *ἅμα δίκαιον*] *ἅμα καὶ δίκαιον* Aldus, ſed annotator Taylor. teſtatur, *καὶ* a Barocc. abeſſe.

2. *πρὸς τοῦτο διαμαχομένες*] *πρὸς τοῦτο δὲ διαμαχ.* Pariſ. primus, vnde repetiit appendix Francfurtana. *πρὸς τᾶτο δὲ μαχομένες* (ſimplex) Aug. primus. Barocc.

8. *γάρ πε*] *γὰρ δήπε* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

10. *πλοῖον*] Sic correxit Wolf, cum eſſet *πλεῖον* in editione neſcio qua. non enim nominat. ego id in nulla reperi.

13. *ὑμεῖς μὲν* abſunt ab Aug. primo et Barocc.

Ibid. *ἴσε*] *ἑωράκατε* Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

14. *παρανομίας*] *ὑπεροψίας* Pariſ. primus, Aug. primus. *ἦλθον ὑπεροψίας* Aldina Taylori. *ὑπεροψίας ἦλθον* Barocc.

217. 15.

217. 15. poſt πόντου addunt vocabulum πλοῖα Pariſ. primus, Aug. primus.

17. ἀφεῖσαν] ἀφεῖσαι Aug. ſecundus.

Ibid. πρὶν ἕ] omittunt articulum Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus. Wolf mauult πρὶν ἢ, negans meminiſſe vſpiam πρὶν ἕ legere.

20. τηλικαῦτα ἡμαρτημένα] τηλικαῦτα τὰ ἡμαρ]. Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

22. ἡμῖν] ὑμῖν Aug. primus. Barocc.

23. τοῖς δὲ] τὸς δὲ Pariſ. primus, Aug. primus. Barocc.

25. ἅμα παρηνόμεν] ἅμα παρενόμεν Pariſ. primus. ἅμα τε παρενόμεν Aug. primus. παρενόμεν quoque dat Bauaricus, ſed cum η ſuperſcripto.

27. τῶν ὅρκων] τὸν ὅρκον index Aldi, index Pauli, vnde repetierunt index Lambini et appendix Francf.

Ibid. ὃ παρ' ἐλάχιστον] ὅπερ ἐκ ἐλάχιστον ὃν ἐποίησεν Aug. primus. ſed ον videbatur eraſa. non placet Fabricio, ſeu Wolfio. ὅπερ οὐκ ἐλάχιστον ἂν ἐποίησεν Aldina Tayl.

218. 2. ἁμαρτάνοντες] ἐξαμαρτάνοντες Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

Ibid. ἧττον δήπε] ἥττόν τι δήπε Aug. primus.

5. ἐδὲν] ἐδὲ Aug. primus, Barocc.

Ibid. καὶ] ὃ καὶ ὑβρ. Pariſ. primus, Auguſt. primus, vnde repetiit appendix Francfurt. Aldina Tayl. et Barocc.

6. εἰ] ἢ Aldina Taylori.

11. μαρωνείταις] μαρωνίταις Aug. primus.

12. μὲν μικρὰ] inuertunt Pariſ. primus, Auguſt. primus.

Ibid. ἡμέτερα] ὑμ. Aug. primus, P. Manut. πράγματα deeſt Barocc.

16. προελομένην] προελόμενοι Aug. ſecundus.

218. 19. μόνων] μόνοις Pariſ. primus, Barocc. Aug. primus, non μόνοι, quod illinc Fabricius retulit, ſiue operae Baſileenſes, eius manum corrumpentes.

Ibid. ἀναμφισβήτως] ἀναμφισβητήτως Barocc. Aug. primus, Bauaricus, app. Francfurt. ἀναμφισβητήτως ἢ ἀναμφισβητήτοις Aldina Taylori.

20. τοῖς τε κατὰ Barocc.

21. προσβολὰς] προβολὰς index P. Manutii.

Ibid. ἑτέρας εὐρέσθαι] ἑτέρας ἰσχυροτέρας εὑρέσθαι Pariſſ. primus, et cum γρ. ſecundus, item Aug. primus. Barocc. Aldina Taylori.

23. τῶν primum] καὶ P. Manut.

219. 1. παρὰ] περὶ Pariſ. primus, Bauaricus, Allus, ſed in libro Weimarano correctum eſt παρὰ. et ſic Wolf quoque corrigit.

Ibid. συνθήκας] ὁμολογίας Pariſ. primus. Aug. primus. Barocc. quod Fabricius, ſeu Wolf, pro ſcholio habet.

3. ἐγένετο] ἐγίνετο appendix Francfurt.

4. μετὰ] διὰ P. Manut. ed. Wolfii. Sed appendix Francfurt. vulgatam dat.

6. ἐπεὶ] πλὴν Barocc.

7. παράδυσις] παράδοσις index Aldi. παρείσδυσις appendix Francfurtana, neſcio, an ex annotationibus Wolfii, qui ſic legi volebat.

9. τὸ γὰρ] τῷ γὰρ appendix Francfurtana.

Ibid. εἰσπλεύσαντα ἐπὶ τῆς νεὼς] ἐπὶ τῆς νεὼς εἰσπλεύσαντα Aug. primus, Barocc. Auguſt. ſecundus omittit τῆς.

10. ὑμῶν] ἡμῶν Pariſ. primus, Auguſt. primus. Barocc.

11. αἰτεῖσθαι] αἰτῆσθαι. Aug. ſecundus. forte voluit αἰτῆσαι.

12. μικρὰ] μακρὰ Pariſ. primus. Aug. primus. index Aldi. Aldina Taylori.

219. 13. ἦν] ποιεῖ Pariſ. primus, Aug. primus. inde Aldi, vnde videtur repetiiſſe appendix Francfurtana, P Manut. Sed eius index dat vulgatam. Bauaricus ποιε dat in texto, vulgatam in margine.

16. εἰπεῖν ὡς ἀθήνησι] γρ. εἰπεῖν ὡς τοῦτο ἠτήσα το, ὡς ἀθήνησι. index Lambini.

18. τῶν πόῤῥωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων] τῶ μόγις καὶ πόῤῥωθεν εἰσκομ. Aug. primus. Barocc.

20. ἐντελέσατα] εὐτελέσατα Pariſ. primus, Aug primus, Bauaricus, index Aldi, appendix Francfurt margo Leſſingiani. ἀτελ. dat liber Weimaranus. Se voluit εὐτελ.

Ibid. καθισαμένη] καθισαμένοις Bauar.

21. ναυπηγηθήσεσθαι] ναυπηγήσεσθαι Pariſ. pri mus, Aug. primus. Barocc.

Ibid. πληρώσεσθαι] πληρωθήσεσθαι Pariſ. pri mus, Aug. primus, Barocc.

22. προειρημένῳ] εἰρημένῳ ſimplex. Aug. ſecund

24. ταῦτα] τοῦτο Pariſ. primus, Aug. primus, Barocc.

Ibid. πλέον] πλεῖον Pariſ. primus, Aug. primus.

25. πάντοθεν] πανταχόθεν iidem codices, Barocc

Ibid. ἐκεῖνοι χρῶνται] ἐκεῖνοι τῇ πόλει χρῶντα Barocc. Pariſſ. primus et cum γρ. ſecundus. Auguſt primus.

27. δὴ abeſt ab Aug. ſecundo. eius loco eſt δὲ ir Bauarico, Pariſino ſecundo, Barocc. et Aug. primo, vn de repetiit app. Francfurt.

vlt. ὑπὲρ] περὶ Aug. primus, Barocc.

220. 1. μελλόντων εἶναι] γρ. μελλόντων νομίζεσ εἶναι index Lambini.

4. διεβεβαιωσάμην] Wolf maulut optatiuum διαβεβαιωσαίμην. vnde videtur auctor appendicis Francf vitioſum ſuum διαβεβαιώσαιμι hauſiſſe.

220. 7

220. 7. χρῆσθαι] χρήσασθαι Paris. primus, Aug. primus, Barocc.

11. ἀλλὰ μηδ'] ἀλλ' ἐ μὴ app. Francfurt.

13. πλείσε] πλείσων Aug. primus. Barocc.

14. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, Aug. primus. ab editione P. Manutii plane abest.

Clausula huic orationi nulla erat in Bauarico subiecta. Sequebatur hic titulus. Δημόσιοι. κατὰ ἀνδροτίωνος etc.

Ad orationem pro Corona.

Orationem hanc Aristides T. II. p. 382. ed. Iebb. hoc citat elogio: τὸν ὑπὲρ τῆς ἀναῤῥήσεως [subaudi τῶ στεφάνω] λόγον. Photius p. 800. hanc ipsam titulo κατ' Αἰσχίνου laudat, qui titulus alias vulgo orationi de falsa legatione tribui solet. nam p. 801. hanc κατ' Αἰσχίνου orationem ab oratione de F. L. planis verbis discernit. citant hoc prooemium, quod fuit antiquitati celeberrimum, Hermogen. p. 113. 283. et p. 344. ubi sic ait. ἀλλ' ἔστι ταῦτα μὲν ἁπλῶς κατ' ἀφέλειαν ἠθικά. ἕτερα δὲ παρὰ ταῦτά ἐστιν οἷμαι τὰ ποιοῦντα δοκεῖν ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν τὸν λόγον. αὐτίκα τὸ· πρῶτον μὲν — εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις. εὐχή τις ἐστὶ δήπουθεν. ἀλλά τι παραπλήσιον ἔχει τῷ· ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τῶν φόβων εἰήμεν, ἐν σικελικῷ ὑπ' Ἀριστείδου εἰρημένῳ etc. porro Aristophanis Scholiastes Equit. p. 762. Thomas M. v. βέλομαι. Aristides de D. C. p. 248. ἀξιοπιστίας δὲ αἴτιον καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· — καὶ πάλιν· πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. ἀ. τοῖς θεοῖς εὔχομαι — Scholiastae Hermogenis Aldini p. 72. ἀμέλει ἐν τῷ ὑπὲρ τῶ στεφάνω (sic Sopater ait) τὸ μὲν εἶδος δικανικόν ἐστιν, ἡ δ' ἰδέα πανηγυρική, ἐπειδὴ περὶ εὐνοίας ὁ ἀγών. τινὲς δὲ καὶ συμβουλευτικὴν τὴν ἰδέαν φασί. ψεῦδος δέ. p. 74. Syrianus ad locum Hermogenis, qui p. 54. ed. Crisp. versu 18. legitur, haec affert.

ἐπισημαίνονται [notant cum reprehensionis significatione] τινες τῷ χωρίῳ, ὡς ἐκ ὀρθῶς ἔχοντι. οὐ γὰρ πάντως τὸ δικανικὸν εἶδος τῆ λόγε καὶ δικανικῶς ἐξενεχθήσεται· ὁ γὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆ στεφάνε δικανικωτάτῳ τῶν λόγων ὄντι πανηγυρίζει τῇ λαμπρότητί τῶν οἰκείων ἐναβρυνόμενος πολιτευμάτων. et Sopater δικανικὸς ὁ περὶ στεφάνε. καὶ γὰρ ζητεῖται καὶ ἀμφισβητεῖται, εἰ ἄξιος στεφάνε ὁ Δημοσθένης, ἢ μή. Martellinus p. 173. I. sic dicit. ὁ μὲν κατήγορος ἐμποιεῖ σπεδάζει τὸ πάθος, ὁ δὲ φεύγων καταστέλλειν. ὡς Δημοσθένης. Αἰσχίνε γὰρ διαβαλόντος ὡς δεινὸν, εὐθὺς ὁ ῥήτωρ ἐκ προοιμίων καταστέλλει τὴν διαβολὴν διὰ τῆ εὐχῆς [designat votum, quod orationem hanc ordiatur.] θραύων τὸ πάθος, καὶ ἐκβάλλειν ἐπειγόμενος. — καὶ ὁ μὲν Αἰσχίνης ἔτως. ὁ δὲ Δημοσθένης εὐθὺς ἐν ἀρχῇ καταστέλλει ὁρῶν φλεγμαίνεσαν τῶν δικαστῶν τὴν ὀργήν. πρῶτον μὲν, ὦ ἀθηναῖοι — καὶ πᾶσιν ὑμῖν. καὶ τὴν ἑαυτῆ συνήσας προαίρεσιν ἐν τῷ προοιμίῳ, ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καθάπαξ ἀναιρεῖ τὴν ὀργὴν, καὶ τἐναντίον εἰς εὔνοιαν μεταβάλλει. καὶ τοσῆτον ἴσχυσεν, ὥστε καὶ ἐκόμπασε περὶ τὴν ἑαυτῆ πολιτείαν. (sic) λέγει γὰρ [p. 327. 2.] εἰ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, εἷς ἐν ἑκάστῃ etc. ad παρῆσιν ἐχρήσατο κακοῖς.

226. 5. Hermogenes p. 292. πλεῖον δὲ τὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τὲ κάλλες ἔχεσιν αἱ μικραὶ τῶν λέξεων καὶ δι' ὀλίγων συγκείμεναι συλλαβῶν. οἷον· περὶ τοῦ πῶς ἀκέειν ὑμᾶς ἐμὲ δεῖ.

8. Minucianus p. 158. locum hunc citans, enthymema ἀπὸ τῆ καθόλε appellat. Inter προκατεγνωκέναι et μηδὲν v. 9. velim μηδενὸς interponi.

11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ] non haec illa exagitata figura hendiadyoῖν, neque aequipollet dictioni τῇ τάξει τῆς ἀπολογίας. sed parum quid deest. desunt ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἔτω καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ sed etiam, vt in accusatione, ita in defensione quoque litigan

litigantium quemque eo finere rerum ordine causam exsequi, quem pro arbitrio suo delegerit. Nam si defensionis solummodo facta hic esset mentio, qui conueniret deinceps ἕκαστος τῶν ἀγωνιζομένων?

226. 13. Interpretatur rhetorico modo h. l. Aristides de D. C. p. 204. initio capitis περὶ περιβολῆς, seu de amplificatione. πολλὰ μὲν ἔν ἐγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τοῦτον τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνε. τοῦτο ἀόριστον. νῦν τὸ ὡρισμένον, ἐν ἀθροίσματι προσληφθὲν. δύο δὲ, ὧν ἄ. A. καὶ μεγάλα. εἶτα ταῦτα κατ' εἴδος ἐμέρισεν. ἓν μὲν — ἄχθεσθαι. ἅπαντα γὰρ ταῦτα περιβολῆς ἐστι. ἡ πρόληψις τὸ ἀόριστε. — τὸ ἐν ἀθροίσματι συλλαβεῖν. — τὸ κατ' εἴδος μερίσαι —

18. citat h. l. Hermog. p. 352. et 410. Demetrius Phalereus ex ed. Galei 149. 1.

19. Laborasse iam veteres in huius loci recta perceptione et interpretatione, constat ex Harpocratione, qui in v. Ἐκ περιουσίας prodit, interpretationem ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος sibi magis probari, quam eorum, qui v. περιουσίαν de opulentia accipiant. Et profecto haud leue quoque est hanc dictionem ἐκ περιουσίας latine reddere, si presse quidem et concinne reddere velis, vnaque significationes, quae in ea insunt, adumbrae. Insunt autem ei hae tres praecipue notiones, quas vernacule mihi liceat primum exprimere, deinde latius latinis verbis declarabo. 1. *für lieber langer Weile*, fallendi otii ergo, quia quod agat melius nil est, me vexat. 2. *aus bloſsem Vebermuthe und Muthwillen*. ex mero fastu, insolentia, proteruia, petulantia. 3. sed hoc in primis, *weil er allemal nichts dabey verliehrt, der Austrag der Sache ſey für ihn, wie er auch immer wolle*. quia, quicunque erit causae exitus, siue secundus sibi, siue aduersus, res suae, Aeschinis puta, post causam dictam (etiamsi amissam) nihilo meliore loco erunt, quam fuerunt ante causae dictionem. Si nihil lucre-

tur, nihil tamen rurſus multabitur. *Er wagts verlohrner Weiſe. gewinnt er, iſt es deſto beſſer, verliehrt er, ſo iſt er darum nicht ſchlimmer dran, als vorhin.* Ingenio ſi natus eſſem eo, vt ſtudio delectarer, quod ego miſerum ducens nunquam non refugi, ſed alii quamplurimi totas aetates in eo conterunt, neque ſatiari poſſunt, vt ſimiles dictiones ex auctoribus in aduerſaria, aut in commentarios ſuos comportent, nullus dubito, multo altiorem exſtiturum fuiſſe aceruum locorum ex omni aetate et ordine auctorum conſtructum, vbi dictio ἐκ περιουσίας occurrit. Multo plures mihi loci ſimiles occurrerent graecos legenti, ſed transmiſi plerosque, cum aduerſaria ad manum non eſſent, pigeretque quaerendorum ergo ſurgere. Annotaui tamen hos paucos, quos hic proponam, vnde conſtabit, hanc dictionem ita eſſe a vetuſtis vſurpatam, vt illarum trium, quas paulo ante enumerabam, ſignificationum veſtigia ſatis inſignia in iis appareant. non tamen omnibus omnino locis illae tres ſignificationes ſimul inſunt, ſed alii loco haec, alii alia, quarum quae cuique conueniat, e loci cuiusque natura colligendum eſt. Primus igitur eſto locus ille, omnium κορυφαιότατος, fons reliquorum, Thucydidis V. 103. vbi praecipit χρῆσθαι τῇ ἐλπίδι ἐκ περιουσίας. vti quidem ſpe, verumtamen non vt praeſidio palmario, ſed *ex ſuperuacaneo*, *ex abundanti*, velut adminiculo ſecundario, quod non tu quidem aſperneris, attamen illi minimum omnium tribuas. ſic ea fidas, vt ſine vlla fraude tua prorſus aequiſſimo animo careas hac anchora, quia multo pluribus multoque firmioribus aliis niteris. vt ſi proſper exitus ſpei tuae reſpondeat, laeteris. ſin te fallat, nil ideo deteriore loco ſis. Dio Chryſoſtomus p. 423. 29. queritur, Tarſenſium quosdam πολιτεύεσθαι ἐκ περιουσίας. remp. attingere obiter, ſubfeciuis horis fallendi otii ergo, cuius cum nonnihil ſuperſit a ne-

gotii

gotiis domeſticis peractis, in curiam, in forum prouo-ant, quod melius agant, non habentes. Philoſtratus p. 520. 22. ἐκ περισσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν. obtinebat legationem e ſuperabundantia. h. e. non ſolummodo cauſam vincebat, ob quam miſſus in Vrbem fuerat, ſed etiam *inſuper* multas impetrabat largitiones et gratias, neque rogatas, neque ſperatas, item p. 534. 19. Iulianus in Miſopogone (citatus a Valeſio ad Harpocr. p. 46.) ὅσις ἄρχοντα ὕβρισεν, ἔτος ἐκ περισσίας τὰς νόμας κατεπάτησε. non ipſum ſolummodo magiſtratum dehoneſtat, ſed *inſuper* quoque leges ipſas proculcat. Libanius T. I. p. 714. 10. οἱ ἐκ περισσίας τῷ πολέμῳ χρώμενοι ſunt, qui bella gerunt mera ex libidine et petulantia, otii fallendi cauſa, non quo rem ſuam faciant, ſed quia nihil amittunt. Apud Hermogenem p. 110. ed. Criſp. caput eſt περὶ τῶν ἐκ περιουσίας προοιμίων de proloquiis acceſſoriis, quae veluti mantiſſae loco adduntur, tametſi ſine iis quoque oratio ſibi conſtet.

226. 20. ὃ φύσει] correxi de meo ſenſu ἃ (in neutro plurali) φ. quae natura (non *quod* natura.) non enim cohaeret ὃ cum ἕτερον. *aliud*, *quod*. nequaquam. Sed ἕτερον aptum eſt ex ἐλαττῶμαι. alterum eorum, quibus inferior ſum Aeſchini, hoc eſt. tum enarrat illud. ἃ in neutro plurali refertur ad inſequens τούτων τοίνυν verſu 23. quae natura hominibus omnibus inſunt, vt — eorum igitur, alterum quidem — alterum vero — pen. Hermogen. p. 429. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου μέλλων ἑαυτὸν ἐπαινεῖν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, πολλάκις χρῆται τῇ ἀνάγκῃ λέγων· ἐὰν δὲ ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα —

227. 9. εὐνοίας καὶ φιλανθρωπ.] interpoſui τε.

10. f. τούτων, ἓν τῶν μεγίστων ἐστὶν.

12. ὁμοίως non cohaeret cum ἀκούσαι, ſed cum ὑμῶν. a vobis cunctis pariter, excepto nemine, nobili

ignobiliue, potente an infirmo, ſene an iuuene, peto atque contendo.

227. 18. Scholiaſtes Hermogenis. *διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα. ἐπίτε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς* (calumniatione, vt in vulgari ſermone accipitur) *τάττεται, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· ἐκ ἔστιν οὐδὲ διάβολος γραῦς ἔνδον, καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας, ὡς Δημ. ἐν τῷ περὶ στεφάνου φησὶν· ὁρῶ γὰρ, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς* —

20. citat h. l. Harpocr. v. *παρελθεῖν*, interpretans *ἀντὶ τοῦ νικῆσαι*. Simile ductum a certantibus curſu ſeu pedeſtri, ſeu equeſtri, ſeu curuli, et contendentibus inter ſeſe praeuertere.

22. *καὶ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια*] praetuli *καὶ τοῦ ὑστέρου λέγοντος δίκαια*.

25. Hermogenes p. 352. *αἱ δ' ἐνδοιαστικαὶ ἐπικρίσεις ἧττον ἔχουσι τὸ ἐνδιάθετον, ἠθικαὶ μέντοι οὐδὲν ἧττον εἰσὶ, καὶ μᾶλλον προσήκουσι τῇ βαρύτητι. οἷον· μέλλων δὲ τοῦτ' ἰδίᾳ βίᾳ παντὸς* etc.

228. 5. Syrianus p. 79. ad Hermogen. *μάλιστα μὲν οὖν δεῖ περὶ τὸ κρινόμενον ἴσασθαι πᾶσαν τὴν δικαιολογίαν. εἰ δ' ἄρα τι κατεπείγει ἔξωθέν τινα παρεισάγειν, μιᾷ τῶν τριῶν μεθόδων χρησόμεθα τῶν τεχνικῶν, αἷς ὅτε Θουκυδίδης κέχρηται καὶ ὁ Δημοσθένης παρ' αὐτοῦ.* [hic videtur λαβὼν vel tale quid deeſſe] *ἢ γὰρ ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνοίσομεν τὴν αἰτίαν, ἢ ἐπὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἔξωθεν, ἢ τὸ βιαιότερον, εἰς αὐτὸν τὸν ἀντίδικον. ἐπὶ μὲν τὰ πράγματα, ὡς ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας* [hic error eſt memoriae, nam locus legitur in or. pro corona p. 230. 24.] *ἐστὶ δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄνδρες, καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ἐπὶ δὲ τὰ ἔξωθεν πρόσωπα, ὡς ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· ἀναγκαῖον δ' ὑπολαμβάνω καὶ δίκαιον ἅμα περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν* [fieri poteſt, vt haec verba in oratione in Ariſtocratem legantur, inſequen-

sequentia certe leguntur in or. pro corona p. 228. 11.] ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μόνε. [lege μοι.] ἐπὶ δὲ τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄ. ἀ. [p. 236. 26.] καὶ δέομαι τοῦτο μεμνῆσθαι παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, ἐδ' ἂν ἐγὼ λόγον ἐποιούμην — καὶ πάλιν· εἰ μὲν ἦν, περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον [p. 228. 5.] κατηγόρησεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβλήματος [technici menti problemata obuersari, nil mirum est. lege προβεβλεύματος.] εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. — ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς ἐκ ἀρκεῖ μόνον μιᾷ χρῆσθαι τῶν τριῶν μεθόδων βουλόμενος τὸ παρὰ τὸ κρινόμενον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυσθαι, ὅτι διὰ βραχέων λέξει τὰ παρὰ τὸ κρινόμενον, καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ κρινόμενον ἥξει. πανταχοῦ γοῦν καὶ Δημοσθένης τό γε πρῶτον προσίθησι, [malim τόδε πρῶτον προτίθησι] τὸ μικρὰ ἢ βραχέα περὶ τῶν ἐξαγωνίων ἐρεῖν.

228. 15. Aristides p. 248 ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις τὰς κρίσεις τῶν ταῦτα ἀκουόντων ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ, προσλαμβάνῃ, ὡς καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμολογουμένων τῶν πραγμάτων. — οἷον· εἰ μὲν ἴσε με τοιοῦτον· ἐ γὰρ ἄλλοθί πω βεβίωκα.

16. ἐ γὰρ] sentit vnusquisque legentium, hiare sententiam, et saltim tacite post ἠτιῶτο subiicienda esse haec. (nam vt addantur, necesse non est. neque tam sum hospes in antiquis auctoribus, vt tales hiatus ratiociniorum mirer, vt potius bene mihi constet, in Ciceronis philosophicis et aliis quibusdam talibus, item oratoribus, eos singulis pene paginis occurrere, vbi lectorum solertia defectus sarcire debet) οἷος δ' ἐγώ εἰμι, ῥᾴδιον ὑμῖν γνῶναι. vel δύνασθε δὲ ἐμὲ, ὁποῖος εἰμὶ, εἰδέναι. facile enim vobis est me nosse, quippe qui totam aetatem meam inter vos exegerim.

228. 17. ἀνάσχησθε] scil. ἐμὲ γρύξαντος. Aristides de D. C. p. 194. ὅτε δὲ καθ' ὑπερβολὴν δύναμαι ἀποδεῖξαι μὴ ἀδικοῦντα σεαυτὸν, ἐκεῖ δὲ θρασύτητι χρῆσθαι τοιαύτῃ, ἀφαιρεῖν σεαυτὸν συγγνώμης ἢ φιλανθρωπίας τῆς παρὰ τῶν δικαζῶν. ὡς ὅταν λέγῃς· μηδὲ φωνὴν ἀνέχεσθε, ad καταψηφίσασθε.

22. δὴ addidi. quod h. l. idem est atque ἤδη. *a iam nunc. von nun an.*

229. 3. ἀναίδην (cum diphthongo) est in Aug. primo. id quod iterum iterumque inspicienti mihi certo constitit. citat h. l. Harpocr. v. πομπεία, et Ammonius v. πομπή, et Thom. M. item in v. πομπή.

7. τὸ δὲ παρόντος —] refert Hermogenes h. l. ad περιττότητα κατὰ πλῆθος p. 408. vbi sic ait. πλῆθος δέ ἐστι ποικίλων ὀνομάτων ἰσοτίμων ἐπίχυσις, εἰς κίνησιν ἤθους. οἷον· τὸ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ ἐχθρὸ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ προπηλακισμὸν καὶ λοιδορίαν ὁμῷ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. ὅπερ καὶ τὸ πλῆθος ἔδειξεν εἰπὼν ὁμῷ.

8. αὕτη] praetuli αὐτὴ. ipsum consilium propositumque, ad quod actor spectauit et contendit causam capessens, sepositis et secretis criminibus.

9. damnat itaque Hermogenes meam, quae mihi visa fuit, emendationem, ἐμῷ sufficientis in locum vulgatae ὁμῷ, eamque pro corruptela proscribit. refragatorem habeo quoque Augustanum. Seruandum si sit ὁμῷ, conuenientius, ad meum quidem sensum, stet pone καὶ ad hunc modum. προπηλακισμὸν, καὶ ὁμῷ πάντα τὰ τοιαῦτα.

13. locum h. citat Harpocr. v. λόγῳ τυχεῖν.

14. ἀδ'] malim ἀλλ' ἀδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνῳ. id est μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνῳ. vel πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἑαυτῷ ἐπηρείας καὶ φθόνῳ. quamquam vtique par est atrocia scelera accusari, neminique via occludenda est ad populum ea delaturo, verumtamen fieri

fieri hoc debet honeſtis de cauſis, ſtudioque peſtem a patria auertendi, non autem ſolummodo ex mera libidine inimico inſultandi et nocendi, atque liuori tuo ſatisfaciendi.

229. 15. tolle aſteriſcum. intelligo enim nunc, non me primum vidiſſe, ὃ eſſe addendum, ſed dudum ante me Morello quoque, ſiue mauis Lambino, in mentem veniſſe.

19. malim τἀδικήματα ἔδει χρῆσθαι.

23. Hermogenes p. 296. ἡ ἐπαναστροφή, τὸ σχῆμα, τῶν καλλωπιζόντων· γίνεται δέ, ὅταν τὸ τέλος τῇ κώλῃ ἑτέρᾳ ἀρχήν τις ποιήσηται. οἷον· ἐγὰρ δήπε Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ, ἐμὲ δὲ εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν, ἐκ ἂν ἐγράψατο. Sopater ad Hermogenem p. 128. ὁ Δημοσθένης θείᾳ τινὶ μεθόδῳ κεχρημένος κἂν τέτῳ τὸ ἀξίωμα φυλάττει λαμπρῶς, καὶ — ἐξαίρει τὸ φρόνημα. ὥσπερ ἐν τῷ περὶ στεφάνε τὲς μὲν παραγραφικὲς λόγες τῷ ἀντιδίκῳ συνέπλεξε πρὸς αὐτὸν ἀποτεινόμενος, ὡς διὰ τέτο ἐφ' ὅσον βέλεται χώραν παρέχων τῷ παραγραφικῷ. τὲς δὲ τῆς ἀπολογίας τοῖς παρῶσι τὴν ἑαυτῇ παρῆσίαν ἐδὲν ἧττον ἐξαίρων. πρέταξε δὲ τὴν ἀπολογίαν τῇ παραγραφικῇ πάνυ τεχνικῶς, τῇ μὴ δόξαι ἀσθενῶς ἔχειν περὶ τὴν ἀπολογίαν. ἔπειτα ἐπάγων τὸ παραγραφικὸν ἕτω πως λέγει. ἐστὶ δὲ ταυτὶ πάντα μοι πρὸς ὑμᾶς [p. 293. 22.] ἅμα καὶ τὲς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένες. ἐπεὶ πρός γε τέτον αὐτὸν τὸν κατάπτυστον βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει μοι λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα, καὶ ἐξῆς. καὶ ἡ μὲν τῆς μεταχειρίσεως τῇ παραγραφικῇ μέθοδος τοιαύτη. περὶ δὲ τῆς τάξεως φαμὲν, ὅτι Δημοσθένης συνιδὼν τὴν τῇ κεφαλαίᾳ δύναμιν, καὶ πρώτην αὐτῷ καὶ μέσην χώραν ἀπένειμε καὶ τελευταίαν, καὶ πάντα ταῦτα ἐν τῷ περὶ Στεφάνε εὑρήσεις. καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὰς προοιμικὰς ἐννοίας ἕτω. [p. 229. 5.] τὰ μὲν ἓν κατηγορημένα πολλάκις περὶ ὧν ἕνιοι τὰς

τὰς ἐσχάτας τάττεσι τιμωρίας, καὶ ἕξῆς. κατὰ δὲ μέσον, οἷον. ἐσὶν ἓν [p. 232. 21.] ὅπε σὺ παρὼν τοιαύτην πρᾶξιν ἢ συμμαχίαν, ἡλίκην νῦν διεξῆεις, ὁρῶν ἀφαιρεθέντα τῆς πόλεως, καὶ ἕξῆς. κατὰ δὲ τὸ τέλος. ἦν μέντοι τῇ δικαίᾳ πολίτᾳ τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν. ὁ γὰρ συμβελεύων, καὶ ἕξῆς. — περὶ δὲ τῆς ἐργασίας τῆτο Φαμὲν. δύο τινὰ περὶ αὐτὸ θεωρεῖται, ῥᾳδώνη μὲν ἐκ τῆ παρόντος χρόνε, δυσχέρεια δὲ ἐκ τῆ παρελθόντος. οἷον, εἰ παρ' αὐτὰ τἀδικήματα ἠλέγχθη [f. 229. 19.] ῥᾳδώνη εἶχε ἡ κατηγορία [sic] χαλεπότης δὲ ἔσιν ἐκ τῶν [f. τῇ] μετὰ χρόνον ῥηθῆναι. ὥσπερ ὁ Δημοσθένης [p. 230. 1.] καὶ ὀπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα ποιῶν καὶ τῆτον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμολογεῖτο, ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῆ. νῦν δ' ἐκτὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῆ — [p. 230. 3.] καὶ τὰ λοιπά. 129. 1. δεῖ δ' ἐν τέτοις καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν, ὥσπερ ὁ αὐτὸς. ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ, ὅτι ἢ δι' ἐπιείκειαν ἐ κατηγόρησεν, ἢ δι' ἀπραγμοσύνην, ἢ ὅτι οὐκ ἔτυχε παρὼν, ἢ ὅτι περὶ μικρῶν, ἢ ὅτι ἐκ ἐνόησε, λύει πάντα ταῦτα Δημοσθένης, ἅτως εἰπὼν, τὴν μὲν ἐπιείκειαν ἅτως. [p. 229. 23.] ἐ γὰρ δὴ Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν, ἐμὲ δ' εἴπερ ἠδύνατο, ἐκ ἂν ἐγράψατο. hic videtur aliquid deesse. πῶς γὰρ ἀπράγμων ἂν δόξειεν εἶναι, ὃς καὶ δι' ἐμὲ πράγματα παρέχον [l. παρέχει] ἑτέροις. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δι' ἑνὸς ἅτως. ἐσὶν ὅπε καὶ σὺ παρὼν τηλικαύτην τάξιν [sic] ἡλίκην νῦν ἐτραγῴδεις. διὰ μὲν γὰρ τῆ παρὼν λύει τὸ ἐ παρῆν. διὰ δὲ τῆ τηλικαύτην, ὅτι ἐ μικρὰ ἡ Φαύλη. διὰ δὲ τῆ νῦν ἐτραγῴδεις, τὸ ὅτι ἐκ ἐνόησας, ὃ πεποίηκας. adde reliqua ad finem annotationis, quae nunc piget transscribere.

229. pen. καὶ τιμωρίαι] haec duo vocabula, ad exponendum non profecto hic loci facillima, omittit Hermogenes h. l. citans p. 278. ad hunc modum: εἰσὶ κρίσεις καὶ ἀγῶνες, πικραὶ καὶ μεγάλαι ἔχθραι τὰ ἐπιτίμια,

τίμια. quae lectio vtique est planissima. potest tamen, ni fallor, hoc quoque modo vulgatae molliri durities, si legatur κρίσεις, καὶ τιμωρίας πικρὰς (in accusatiuo) καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια iudicia habent et supplicia acerba, vel poenas amaras. hoc est sententias iudicum in causis pronuntiatis consequuntur acerbi cruciatus a damnatis tolerandi; manent item iudicia, seu exitus et finitiones iudiciorum mulctae ingentes a legibus praescriptae. quae mulctae sunt τὰ ἐπιτίμια. Vulgatis in libris vocabula sic inter se traiecta iacent. εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων καὶ τιμωρίαι καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις πικραὶ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. Ego ordinem Augustani affectatus sum.

230. 6. ὑποκρίνεται] histrionem agit, qui quaestus ei olim familiaris erat; h. e. alienam personam induit, non bona fide, sed mala fraude agit. Ctesiphontem accusat, quem laedere nullo modo vult; sed per latus eius me petit, quamquam videri vult nullas simultates aduersus me exercere. citat h. l. Hermogenes p. 284.

8. πως encliticam, *quodammodo*, ex Aldina addidi.

24. Hermogenes p. 232. καὶ εἰσὶν ἔννοιαι μὲν εὐκρινεῖς αἱ καταστατικαὶ πᾶσαι καὶ εἰς ἀρχὴν ἀναγεσαι τὸν λόγον. οἷον· ἐστὶ δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄ. ἀ. καὶ προσῆκον ἴσως etc. conf. loc. Syriani paulo ante ad p. 228. 5. recitatum.

27. τῇ γὰρ φωκικῇ συστάντος πολέμῳ] nobile exordium in scholis technicorum. [nam hic ingreditur Dem. tractationem] Citant Hermogenes p. 281. et 286. Alexander de figuris p. 54. his verbis: μετάστασίς ἐστιν, ὅταν ἀπ' αὐτῶν [subaudi ἡμῶν] μεθιστῶμεν τὴν αἰτίαν ἐφ' ἕτερον ἔξω τῆ πράγματος ὄντα. ὡς Δημοσθένης· τῇ γὰρ φωκικῇ συστάντος πολέμῳ, ὁ δι' ἐμὲ· ὁ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτεύμην πω τότε. Schol. anonym. ad

Hermog.

Hermog. p. 380. cuius haec ſunt verba: ἐπεμβολή ἐστιν ἡ μεταξυλογία, ὅταν μεταξὺ τῆς ἀκολουθίας ἔξωθέν τι ἐπεμβάλλῃ. οἷον· τῷ γὰρ φωκικῷ συστάντος πολέμου. εἶτα ἡ ἐπεμβολή. ἀδικεῖ ἐμέ. ἀ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. ἡ γὰρ ἀκολουθία ἦν. πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκεισθε. item p. 392. ἡ δὲ ὑποστροφὴ ὑπ' ἐνίων καλεῖται καὶ ἐπεμβολή. οἷον· ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος [p. 774. 5. Demoſth.] καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τὸ. τῷ γὰρ φωκικῷ σ. π. τό γε μὴν τῆς ὑποστροφῆς σχῆμα καὶ ὑπέρβατον λέγεται.

231. 5. ἡ πελοπόννησος ἅπασα] huius dictionis ergo citat h. l. Alexander de figuris p. 74.

8. citat h. l. Harpocrat. v. ἄκριτος.

9. καὶ παρὰ τούτοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔρις] haec eſt lectio vulgata. iteraui παρὰ et addidi ἕλλησι.

16. citat h. l. Phoebammon p. 134. ed. Norm.

21. ὑμᾶς ἑκόντας] transpoſui.

26. ἀδὲ ἄλλῳ] praetuli ἔτ' [per tau] ἄλλῳ.

232. 5. τινα] num τινῶν.

7. τούτων addidi. redit ſiue ad τῶν ἀδικημάτων, ſiue ad τῶν ἀδικησάντων.

14. citat h. l. Harpocr. v. Εὔβελος.

17. ὥστε τολμᾷ] praetuli ὥσ' ἐτόλμα.

20. celeberrimus eſt h. l. in ſcholis technicorum. Hermog. p. 179. τὸ κλητικὸν σχῆμα [oratio per vocatiuum prolata] πνεύματός ἐστι μέρος, ἀποστροφὴν ἐργαζόμενον καὶ καταφοράν. εἶτα, ὦ τί ἂν εἰπών σε etc.

21. ἔστιν ὅπε —] Alexander de figuris p. 54. tertium genus τῆς μεταστάσεως ſeu translationis facit. ὅταν τὸν ἀντίδικον εἰς αἰτίαν καθιστῶμεν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἡμῖν ἐγκαλεῖ. ὡς πάλιν Δημοσθένης· εἶτα, τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι, ἔστιν ὅπε σὺ παρὼν τηλικαύτην —

22. πρᾶξιν ita verum eſt, vt aliud nullum voc. ei ſuffici queat. πρᾶξις, vt alias multas h. v. notiones taceam, has tres habet ab h. l. non alienas, 1) callidam,

dam, verſutam quamque machinationem, quae peragitur oratione inſidioſa, captioſa, blanda, lenociniorum plena, obteſtationibus, promiſſionibus, minis, omni genere adminiculorum ad perſuadendum valentium miſta. 2) negotium quodcunque ingens, arduum, vbi ingenio, ſolertia, vſu rerum, induſtria, celeritate opus eſt. 3) comparationem amicitiarum, pertractionem ciuitatis alicuius tuas in partes, cui perſuaſum eſſet, vt ſponte ſe dederet. v. a me ad Polybii p. 135. 21. dicta.

232. 22. ἐτραγώδεις] praetuli διετραγ.

25. ἢ διεξῆλθες] praetuli καὶ διεξ.

26. citat Hermogenes p. 281. h. l. hoc pacto, non parum illo a vulgata lectione diſcrepante. εἰ γὰρ τὸ κωλῦσαι τὴν πόλιν μετὰ τῶ κοινῶ συνεδρίε τῶν ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππω. aut ergo locum prorſus alium in mente habuit Hermogenes, aut e memoria recitauit.

233. 1. εἰκότως addidi.

2. ἐδέησα] praetuli ἐδέησας in plurali.

5. citat h. l. Hermog. p. 423. vlt.

6. τὰς μὲν ἄλλας ἕλληνας] omiſi v. ἄλλας.

15. ἄλλων ἐδέν, ὧν] mediam vocem deleui.

234. 2. ἐξελύσατε] praetuli ἐξελύσασθε in medio. non belli cuiusque, ſed belli veſtri, a vobis gerendi, apparatum intermiſiſtis, abrupiſtis.

3. τῶτο] id, de quo dixerat p. 233. 27. ὡς πλεῖον τὸν μεταξὺ χρόνον ἐγγενέσθαι.

18. εἶτα τῶτο —] locum h. citat Minucianus p. 152. vlt. ed. Norm.

24. citat h. l. Pollux 9, 63.

235. 7. δεδόχθαι] aptus eſt hic infinitiuus, vt in talibus formulis plerumque ſolet eſſe, ex εἶπεν verſu 4. ille — auctor fuit ſenatui populoque, vt ſciſceret — Locum hunc vulgata ſic exhibet. ἀποστείλας πρέσβεις περὶ

περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους ὁμολογημένας πεποίηται συνθήκας δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων.

235. 17. Ἀτρομήτε addidi.

20. ἐ τῷ Φιλίππῳ] praetuli ἐ τὸ Φ.

236. 2. citat h. l. Hermog. p. 293. et de collocatione verborum subtilia, vmbra et otio grammatici digna, argutatur.

8. ὡμολόγησε] praetuli ὤμοσε. quapropter necesse mihi factu fuit, vt ἔξειν quoque vncis includerem.

Ibid. προλαβὼν seruaui, sententiam praestans conuenientem. Sed προσλαβὼν quoque non magis foret alienum, quod est in quibusdam codicibus.

9. τέτες ἐχὶ] interposui τὲς.

11. non mouebo hanc litem, sitne prima an tertia persona praeferenda in illis codicum discrepantiis circa ἀπίωμεν et ἀπίωσιν, ἡμῶν et αὐτῶν, de quo v. Taylor, et libellum variant. lectionum.

26. citat h. l. Alexander Rhetor de figuris p. 22.

237. 7. ἔχηθ'] praetuli ἄγηθ'.

10. τἐναντίον αὐτὸν ἐχθρὸν] expunxi mediam vocem.

11. citant Harpocr. v. ὀνομάζων. Hermogenes p. 245. τοιῦτόν τι [durum puta asperumque] καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὁμῦ, καὶ θεωρηθὲν ὑπ' αὐτῦ. λέγω τὸ· ἐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιῦν. εἶτα ἡ θεωρία· μάλα σεμνῶς ὀνομάζων. locum hunc Hermogenis cum iam recitasset Taylor, tamen nil ideo minus recitandum ego quoque duxi, sed integrum et plenum. Taylor enim mutilatum attulerat, vt intelligi nequiret. citat item Schol. Hermogen. p. 392. 21.

23. πρὸς τὲς θηβαίες] articulum addidi.

24. γενέσθαι] praetuli γεγενῆσθαι.

238. 10. ἀπειθήσῃ τῷ ψηφίσματι τέτῳ, ἔνοχος] praetuli ἀπειθήσῃ τῷδε τῷ ψηφίσματι, ἔνοχος.

238. 12.

238. 12. *περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων*] militat Taylor pro *περὶ δὲ τῷ ἀδυνάτῳ*. cuius vtique auctores sunt multi et boni, et in his Aug. pr. nolim tamen ideo vulgatam damnare, cuius quae sit labes, equidem haud intelligo, siue *ἀδυνάτων* pro masculino, siue pro neutro accipiatur. dixerat modo *ἀδύνατόν τι*. sunt ergo plura *ἀδύνατα*, quorum de singulis quibusque iudicare, vtique est *περὶ τῶν ἀδυνάτων* iudicare. Pari modo p. 262. 23. legitur *πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβαινεν*. Sunt autem *τὰ ἀδύνατα* causae improuisae, aut humanae voluntati non obnoxiae, coeptis tuis peragendis, aut muniis obeundis intercedentes. breuiter, excusationes legitimae et honestae. Possit *περὶ τῷ ἀδυνάτῳ* etiam in genere masculino acceptum sic reddi. de eo, qui inualidus, impar gerendo muneri sit, nec ne sit. Strategus *ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων* commemoratur, quia alius adhuc strategus erat *ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως*. praetor ille castrensis erat, in causis militaribus. hic praetor aerarii.

14. citat h. l. Harpocr. v. *γραμματεύς*. Scriba senatus nominatur, quia populo quoque suus erat.

18. *Ἀφιδνα*] correxi *Ἀφιδναν*.

21. *ἐπηγγείλαθ'*] praetuli *ἐπηγγέλθη* in imperfecto, quia tempus idem modo praecessit. Sed *αὖ τὴν ἐπιστολὴν* seruaui, tametsi Marklandi coniecturam *αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν* ab Aug. confirmatam reperirem. nam vulgata bene habet. *αὖ* h. l. est *etiam, ex altera parte, contra*. vt auctoritatem Callisthenis modo recitasti, scriba, ita iam Philippi *quoque* literas recita. Est etiam *αὖ* pene idem atque *μετὰ ταῦτα*. et saepe ista *αὖ μετὰ ταῦτα* vt finitima inter se atque consentanea copulantur.

vlt. *εἰς αὐτὰ*] duo haec vocc. addidi.

239. 2. *ἀκέων δὲ καὶ ὑμᾶς*] deleui copulatiuam.

239. 4. μὴ πλεῖον] interposui ἐπὶ. plus, quam par est, vel expedit. nam idem est atque si dixisset ἐπὶ πλεῖον, ἢ προστήκει, vel ἢ συμφέρει.

6. ὅμως Marklandi blanditur quidem prima specie, verumtamen vulgata nihilominus bene habet, et eodem tendit. pace mecum contracta, copiis infestis contra me in aciem eductis proceditis, et castra mea, quoquo eunt, vestris e regione prosequimini, non secius, atque faciebatis bella aperta mecum gerentes. similis est locus p. 263. 18. vbi miror Marklandum non item ὅμως suasisse.

10. Marcellinus ad Hermog. p. 212. εἰ δὲ μηδ' αὕτη ἡ ἐξέτασις ἡμῖν συμβάλληται, ἡ τῆς διανοίας, ἐπὶ τὴν διαβολὴν τῆς γνώμης, ἐπειδὰν καιρὸν ἔχωμεν, τρεψόμεθα. καθάπερ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, παρεχόμενος Φιλίππῳ ἐπιζολὴν ἔφη· ἀνάστατε, ὦ ἄνδρες, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται — Scholiastes anonymus ad Hermog. p. 402. κατὰ λέξιν πειᾶ ἐναέργειαν τὰ πληκτικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τὰ σημαντικά. οἷον· ὁρᾶτε, ὡς σαφῶς διορίζεται καὶ δηλοῖ.

16. Dictio ᾤχετο αὐτὸς λαβὼν tam crebro legitur apud Demosthenem aliosque, vt mirum sit, potuisse viros doctos in ea errare. Sententia eius haec est. Progressus est Philippus vlterius. Thebanos Thessalosque, velut turbo omnia coram se agens, propellens, ruens et rotans, egit, quo voluit, obtorto collo, praecipites, occoecatos, dementatos, vt malorum sibi imminentium nil praeuiderent. v. p. 347. 10. aut est simile ductum de eo, qui subito, per vim correptum, sublatumque in humeros auffert, quo vult, inuitum et vociferantem.

26. citat h. l. Alexander de figuris, capite de ironia p. 44.

240. 2. ὃς αὐτίκα μᾶλλον ἁρμόσει λέγειν ἴσως] praetuli hunc ordinem. ὃς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν.

λέγειν. mallem tamen nunc μᾶλλον a me non esse repudiatum. poteram sic dare. ἐς αὐτίκα μάλα ἴσως μᾶλλον ἁρμ. λ.

240. 7. μισθωσάντων ἑαυτὸς τῷ Φιλίππῳ, καὶ ἐδέλεν] duo vocabula, tertium cum quarto, expunxi.

10. citat h. l. Alexander Rhetor p. 28. in capite περὶ πιμονῆς. et Phoebammon p. 132. qui genus tautologiae facit διάφορα ἐνόματα σημαίνοντα τὴν αὐτὴν διάνοιαν, ὑπὸ δεῖλην αὐτὴν πλῶσιν, ὡς τὸ φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγεμόνα.

12. αὐτοῖς. καὶ ἐδὲ] sustuli copulam.

23. τότε πάντες] praetuli, vt fortius et elegantius, ex Hermogene τότε δὴ, τότε πάντες.

27. Hermogenes p. 243. αἱ μετρίως μὲν ἔν ἐχθραὶ τροπαὶ τοιαῦταί εἰσιν. εἰ δ' ὑπερβαίνει τι τὸ μετρίως, τραχύνεσι τὸν λόγον. οἷον· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσεν. διὸ καὶ ἐξηγήσεως αὐτῷ ἐδέησε, τὸ γὰρ· τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, δωροδοκέντων, καὶ τὰ ἑξῆς, τὸ ἐνόσεν ἐστὶν ἐξηγητικά.

241. 1. τῶν δ' ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν] diuersi sunt οἱ ἰδιῶται et οἱ πολλοὶ. Magistratus qui gesserunt, etiam multos, aut gerent, nunc tamen, cum extra functionem, hoc est, priuati sunt, et otiantur, ἰδιῶται sunt, tametsi non propterea τοῖς πολλοῖς, plebi, misscellaneae, inconditae multitudini, popello accensendi sunt. οἱ πολλοὶ autem nunquam sunt ἰδιῶται, neque erunt, neque possunt esse, quia nullos honores gerunt, nullamque partem reip. attingunt, nisi in concione, ferendis suffragiis.

3. τοιοῦτόν τι] praetuli τοιοῦτό τι.

13. εἰκότως addidi.

20. ἀποδομένων] praetuli ἀποδεδομένων, existimans, ἀποδέδομαι significare *vendidi*. quod rectumne sit, an falsus memoriae fuerim, haud licet definire. fieri possit, vt graeci aoristum secundum medium ἀπεδόμην et ἀποδόμενος alligarint ad significandum *vendidi*,

et is, *qui vendidit*. ἀποδέδομαι autem et ἀποδεδομένος ad significandum *venditus sum*, et *homo venditus*. Retractans nunc longo tempore post illa mea ausa demosthenica, incipio nonnunquam vereri, ne festinatio me passim locorum praecipitem egerit.

241. 24. Hermogenes p. 266. 3. citat h. l. et p. 295. vbi de discrimine τῆς παρισώσεως et τῆς ἐπαναφορᾶς loquitur. αἵ τε ἓν παρισώσεις καλλωπίζουσιν, ὥσπερ ἐλέγομεν, καὶ αἱ κατὰ κῶλον ἐπαναφοραί. οἷον μέχρι τότε Λασθένης — μέχρι τότε Τιμόλαος — Ponam hic locum e scholiasta ad Hermogenis librum περὶ ἰδεῶν, non quo lectores ex eo scitu digna discant sed quo intelligant hoc e specimine, quam miseris et quam difficilibus nugis bonus Hermogenes oneratus sit. quamquam hic anonymus in hunc de formis librum scholiastes sequioris et generis et aetatis est, nulloque modo cum Marcellino caeterisque vetustioribus et melioribus commentatoribus comparandus. p. 397 ergo cum multis, et vltra, quam par esset, subtiliter disputasset, ad rem obscurandam, quam ad illuminandam accommodatius, in illo demosthenico μέχρι τότε Λασθένης obtinere ἀκμήν, compositam ex ἀκμῆς καὶ λαμπρότητος, tandem subiicit haec. φησὶν ἓν, ὅτι δὲ τοῦτο λέγω, ὅτι λαμπρότης καὶ ἀκμὴ συνελθοῦσα ποιοῦσιν ἀκμήν· (ἡ γὰρ ἀκμὴ καθ' αὑτὴν δὲ συνέζηκεν,) ἀλλ' ἐκ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος, καὶ τραχύτητος σύγκειται. ὥστε οὐχ ἁπλῶς δεῖ λέγειν, ἐκ λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς τὴν ἀκμὴν συνεστάναι, ἀλλὰ λαμπρὸν ἐν ταυτῷ καὶ ἀκμαῖον εἶναι τὸ μέχρι τότε Λασθένης. λαμπρὸν μὲν διὰ τὴν λαμπρὰν ἔννοιαν, ἀκμαῖον δὲ διὰ τὰς τῆς σφοδρότητος καὶ τραχύτητος ἐννοίας, καὶ τῆς λαμπρότητος τὴν μακροκωλίαν. ἐξ ὧν ἡ ἀκμὴ — εἰ γὰρ ἁπλῆ ἦσα ἡ ἐπαναφορὰ κάλλος ποιεῖ τῷ λόγῳ, [pulchritudinem orationi per se conciliat epanaphora, etiamsi aliud nihil ad eam accessisset; est autem epanaphora

hora, particula μέχρι ter iterata] πολλῷ μᾶλλον διπλῆ κατὰ συζυγίαν γενομένη. [quanto maiorem addet pulhritudinem duplicata per fyzygiam, seu coniugationem, haec epanaphora. hoc est μέχρι toties cum ἕως opulatum.] τὸ γὰρ μέχρι καὶ μέχρι, καὶ ἕως καὶ ἕως κατὰ συζυγίαν τὴν ἐπαναφοραν ἔχει. eiusmodi diſputationes, tenebris ſeculorum ſcholaſticorum dignae, aptum meum ſuperant. Alexander Rhetor p. 62. ποιήσει δὲ Δημοσθένης καὶ διπλῆν ἐπαναφοραν, ἐπί τε τῶν προηγμένων κώλων τὸ αὐτὸ μόριον λαμβάνων, καὶ ἐπὶ τῶν ἑπομένων. μέχρι τότε etc. τῶν μὲν γὰρ πρώτων κώλων τὸ ΜΕΧΡΙ ἄρχει μόριον, τῶν δὲ δευτέρων τὸ ΕΩΣ.

27. citat h. l. Harpocrat. v. Εὔδικος et Σιμὸς et Περίλλος. (v. p. 242. 2.) nam ſic exaratum ibi legitur.

242. 7. τότων] praetuli τότες. per, vel propter hos, quos per contemtum τὸς πολλὸς, *plebem*, appellitatis, ſalui eſtis, per plebem atticam, et per nos, oratores, veſtris machinationibus obſtantes.

10. ἀπολώλατε] praetuli ἀπολώλειτε (in plusquamperf.)

13. citat h. l. Harpocrat. v. ἑωλοκρασία.

18. τε] praetuli γε. citat h. l. Alexander Rhetor p. 36. in cap. περὶ ἐπαναλήψεως. his verbis. πολλάκις δὲ καὶ ταὐτὰ [eadem vocabula] καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνεται. ὡς Δημοσθένης· καίτοι φιλίαν τε καὶ ξενίαν — ad πόθεν λαβόντι;

20. Hermogenes p. 347. Θαυμασμὸς δὲ παράδειγμα. οἷον· ἐγώ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρε καὶ τὰ ἑξῆς.

23. Rurſus Hermogenes p. 319. 1. μέθοδός τις αὐτη ἀφελείας τὸ πλεονάζειν τοῖς κατὰ μέρος ἐπεξιόντας. ἐπεὶ καὶ τὸ, εἰ μὴ καὶ τὸς θεριστὰς καὶ τὸς ἄλλο τι μισθῷ πράττοντας, εἰ ἀφέλοι τις τὸ ἀόριστον, [aliud quodcunque] ἐπιμείναι δὲ τοῖς κατὰ μέρος, ἀφελῆ ποιήσει τὸν λόγον. οἷον, εἰ ὅτω λέγοι· εἰ μὴ καὶ τοὺς θερι-

θεριστὰς, καὶ τὲς σκαπανέας, καὶ τὲς ἁμαλλοδέτας, καὶ τὲς ποιμένας, καὶ τὲς νομέας. εἰ γάρ ἔτως ἐπιμείναι τις τοῖς κατὰ μέρος, πάνυ ἂν ἐργάσαιτο ἀφελῆ τὸν λόγον.

242. 25. post ἀλλ' ἐκ ἔστι ταῦτα, addidi iteratum ἐκ ἔστι.

26. μισθωτὸν] in Aug. primo vocabulum hoc hic loci accentu prorsus carebat, quod videtur de consilio deliberato factum. versu 1. autem p. 243. superscriptus erat secundae literae, τῷ ι. vt reddidi.

pen. Aristides de C. D. ἔμφασιν δέ σοι καὶ ἐρωτήσεις ποιήσασιν· ὡς ἐν τῷ περὶ σεφάνε· εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτὲς etc. ad ἢ ξένος εἶναι Ἀλεξάνδρε.

243. 6. Construenda sunt vocabula hic, ac si hoc modo starent. δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τότων τῶν δωρεῶν, τῶν προβεβελευμένων, καὶ ἄλλων, ἔτι μειζόνων, ἢ αὗται εἰσίν.

7. αὐτὴν] praetuli ταύτην.

10. Charon nomen est notum, minus notum Chaeron. at fuit tamen. ergo, vt a Charone, Charonides profectum est nomen, quod, syncope dorica vtentes, Charondas pronunciarunt, ita a Chaerone quoque Chaeronidem, et porro Chaerondam effecerunt.

17. καινοῖς] subaudi εἰς τὴν σκηνὴν εἰσιοῦσιν.

20. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων] posteriorem articulum mutaui cum iterato τὸν.

23. ψευδῆ] quae Ctesiphon de laudibus Demosthenis praedicarat. Syrianus ad Hermogen. p. 79. 29 χρὴ δὲ τὲς μετὰ τέχνης ἐργάζεσθαι τὲς λόγες ἐπιχειρῶντας ταῖς ἀποδείξεσι συμπλέκειν τὰς ἐπιφοράς, ἀλλὰ μὴ ἔξω τῶ προκειμένε δικάζειν. [num ἀλυσκάζειν errare, vagari.] εἴπερ μὴ μέλλοιμεν τὸ τῶ Αἰσχίνε παθεῖν, καθ' ἑαυτῶν, φασὶν, [vt est in prouerbio] ἀλῶμενοι κόνιν. [fort. ἀμώμενοι. congerentes, coaceruantes.] καὶ γὰρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ὃ ἀρκε

ἀρκεσθεὶς παράνομον δεῖξαι τὸ γραφὲν κατὰ [non adverſus, ſed ſimpliciter *de*] Δημοσθένους ψήφισμα, [tametſi vtique τὸ γραφὲν ὑπὲρ Δημ. mallem, perſpicuitatis ſaltim gratia, et ne dubium ſuperſit] ἀλλὰ προσθεὶς, ὡς οὐδὲ ἄξιος ςεφάνε ὁ Δημοσθένης, πρόφασιν τῷ ἀντιδίκῳ τῆς τῶν οἰκείων πολιτευμάτων διεξόδε κεχορήγηκεν ἄφθονον. εἰ δὲ περὶ μόνον ἔςι τὸ κρινόμενον, id quod fuit hoc, num Cteſiphontis auctoritas iuri ciuili repugnet.] θᾶττον ἂν εἶλε Δημοσθένην Τιμάρχου.

243. 25. γραφὰς] vocabulum hoc in ſenſu, minus quidem vſitato, verum ad originem et naturam verbi γράφειν propius accedente, accipiendum eſt, pro ſcripto quocunque, cuiuscunque generis, vel argumenti, non eo ſenſu, quo paene ſolo vocabulum hoc in oratoribus atticis vſurpatum occurrit, quaſi alium vllum ſenſum capere nequiret, ſcil. pro accuſatione.

Ibid. Syrianus ad Hermogen. p. 302. τὸ νόμιμον πλατύνεται τῇ τε γνώμῃ τῶν νομοθέτε, καὶ τοῖς περιςατικοῖς μορίοις, καὶ ἑτέροις νόμοις. ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ςεφάνε τὸ νόμιμον διὰ νόμων ἑτέρων ἐπλάτυνεν. ἔθηκε δὲ τὸ νόμιμον ἐξ ἀρχῆς, [in principio.] ὁ γὰρ, ὡς ἕτεροί φασιν, ἐν μέσῳ τῶν λόγε. ἀφ' ὁ γὰρ τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτῶ καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν ἐξετάζει, οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἢ τὸ νόμιμον κατασκευάζει. τῶ γὰρ Αἰσχίνε τὸ Κτησιφῶντος ψήφισμα παρὰ τρεῖς γεγράφθαι λέγοντος νόμες, πρῶτον μὲν, ὅτι ψευδῆ γέγραφε περὶ Δημοσθένες γράμματα, γράψας, ὅτι εὔνες. νόμος δ' ἐςὶν ὁ κωλύων ψευδῆ εἰσφέρειν γράμματα. δεύτερον δὲ, μὴ ἐξεῖναι ςεφανῶσθαι ἐν θεάτρῳ, ἀλλ' ἐν Πυνκί. τρίτον, τὸν ὑπεύθυναν μὴ ςεφανῶσθαι. πρῶτον ἐξετάζει Δημοσθένης περὶ τῶ μὴ ψευδῆ γράφειν νόμον, καὶ δείκνυσι διὰ τῆς ἑαυτῶ πολιτείας, τήν τ' εὔνοιαν, καὶ ὡς ὁ ψευδῆ γέγραφε Κτησιφῶν·

σιφῶν, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἀληθῆ. ἀφ' ἧς γῆν τῆς ἑαυτῶ πολιτείας ἄρχεται τόπῳ, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπ' ἐκείνης τὴν ἐξέτασιν ποιεῖται· ἐπιδείκνυσι γάρ, ὡς ἡ παράνομον τὸ ψήφισμα τῶ Κτησιφῶντος, μὴ περιέχον ψευδῆ γράμματα περὶ Δημοσθένους, ὡς εὔνους [scil. ἐστὶ] τῇ πόλει, ἀλλ' ἀληθῆ. ζηλώσωμεν ἓν τὸν Δημοσθένην τὸ νόμιμον πλατύνοντες, καθάπερ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, καὶ πρὸς Λεπτίνην.

243. 26. ἐστὶ Δημοσθένης] interposui δέ.

Ibid. citat h. l. Pollux I. 161. v. τειχοποιός.

pen. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν] praetuli ἐπὶ τῷ θεωρικῷ, scil. ἀργυρίῳ.

Ibid. ὅτι δὲ] adde e praemissis tacita cogitatione ἐκ ἐώντων τῶν νόμων.

244. 1. τραγῳδῶν τῇ καινῇ.] scil. ἐπιδείξει, vel ἀγωνίᾳ, aut εἰσόδῳ εἰς τὴν σκηνὴν, aut εἰσαγωγῇ, aut διδασκαλίᾳ. In Aug. pr. est τραγῳδῶν καινῶν. vbi ἐπιδεικνυμένων, aut ἀγωνιζομένων subauditur. alii dant τραγῳδοῖς καινοῖς, quod idem est, atque cum genitiuo. nam datiuus quoque graecis in vsu perinde, atque latinis, ablatiuus, consequentiae, vel absolutus dictus.

Ibid. ἀλλ', ἐὰν μὲν] id est ἀλλὰ κελευόντων τῶν νόμων, ἐὰν μὲν —

3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] in concione, plebe congressa. Non possunt haec tria vocabula omitti. non enim sufficit a lege locum coronationis indicari; necesse quoque erat, vt tempus definiretur. num in foro vacuo hominibus? nequaquam, sed tum, cum forum refertissimum est, vt res promulganda ad notitiam quam plurimorum perueniat.

11. τὸ μὲν ἕν] constructio haec cum genitiuo plana via et inoffenso pede ad metam periodi decurrit, eoque seruanda videtur. qui codices autem τὸ (in nominatiuo) dant, hi necesse faciunt, vt suspicemur, vetustis in libris pone ἐπὶ τέτοις, adhuc exhibuisse haec

aec duo vocabula, quibus libri noſtri carent, ὁποῖόν
i. quale ſit.

244. 15. εἶναί μοι νομίζω] ſubaudi περὶ τούτων.
ronomen μοι addidi.

20. καὶ τοῦτο] malim καὶ κατὰ τοῦτο. *etiam hac-*
mur. idem eſſe mihi comminiſcor, ac ſi dixiſſet
γοῦμαι καὶ κατὰ τοῦτο κοινωνεῖν τοῖς πεπολιτευμέ-
ις τὴν ἐξέτασιν, εἴτε ἄξιός εἰμι τοῦ ςεφάνου, εἴτε καὶ
ὴ. cum diſcuſſione vitae a me in republica geſtae au-
umo etiam hac ex parte connexam eſſe inquiſitionem,
ignus corona ſim, nec ne. Planius vtique dixiſſet.
Quaeſtionem, dignus, an indignus corona ſim, ſi ex-
aurire et penitus definire velimus, neceſſe autumo
ſſe, vt hac quoque ex parte vita mea publice acta ſpe-
:etur.

22. ἐν τούτοις] *in concione.* ὗτοι Demoſtheni ſae-
e ſunt plebeii, populares. honore in horum congreſ-
u, in Pnyce, plena concione, in me conferendo.
nagnum erat in oculis vniuerſae ciuitatis Athen. ho-
orari. Hoc tam parui faceret Demoſthenes, vt prae-
eriret?

23. Hermogenes p. 430. ὅταν δὲ τοὺς νόμους κλέ-
ςτῃ [veras, ab aduerſario oppoſitas, iudicibus et co-
onae ereptum it, falſas autem, commentitias ſubiectum]
ἁπλότητα προσποιῆται, λέγων ὅτως· ἔτι μέντοι καὶ
τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ. ὡς παρέργῳ μνημο-
εύων τοῦ ἰσχυροῦ τῷ ἀντιδίκῳ.

26. Alexander Rhetor p. 20. προδιόρθωσίς ἐςιν,
ταν μέλλωμέν τι τοιοῦτον λέγειν, ὃ δεινάν τινος θερα-
τείας, ὥςε μὴ χαλεπῶς αὐτὸ προσδέξασθαι τὸν ἀκροα-
τήν. καὶ προθεραπεύομεν αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ δημοσθε-
ικὸν· βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτά — ad καὶ λόγους ἐμπέσω.

245. 4. τῇ γραφῇ] id eſt τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξε-
λέγξει τῆς σῆς γραφῆς.

245. 5. interpretem huius loci velut aget initium epistolae tertiae.

8. Hermogenes p. 283. ἔτι ἐφέλκονται νοήματα καὶ οἱ μερισμοὶ. οἷον· ἃ μὲν ἦν πρὸ τῆ πολιτεύεσθαι — διεκωλύθη, ταῦτα ἐρῶ.

13. Hermogenes p. 260. τοιοῦτόν ἐστι [splendidum quidem, at fracti tamen et interrupti splendoris] καὶ τὸ· Πλεονέκτημα, ὦ ἄ. Α. μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ παρὰ τοῖς ἕλλησιν, ἐ τισὶν, ἀλλὰ πᾶσιν. διέκοψε γὰρ καὶ ἐκ εἴασε φανῆναι τῆ λόγῳ τὸ ἄγαν λαμπρὸν, τῆ διακοπῆ καὶ ὑποστροφῆ. Aristides de D.C. p. 190. κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν γίνεται σεμνότης, ὅταν τις ὀνόματι καῖς χρῆται ταῖς λέξεσιν ἀντὶ ῥηματικῶν· οἷον· πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ. Scholiastes ad Hermogenis superiorem locum. παρὰ γὰρ τοῖς ἕλλησιν, τὸ ἐ τισὶν, ἐστὶ διακοπὴ, τὸ δὲ ἀλλὰ πᾶσιν ἐστὶν ὑποστροφὴ. σημείωσαι δὲ, ὅτι πάντα τὰ ἀξίωμα ἔχοντα πράγματα, ἱκανὰ μέντοι ἀνθρώπῳ πραχθῆναι, ἢ κατ' αἵρεσιν εἰσαγόμενα, ἢ κατ' ἀποστάσεις ἢ ἀσυνδέτως, καὶ μὴ διακοπτόμενα, ἀλλὰ καθόλε διὰ μακρῶν προφερόμενα κώλων, τὴν λαμπρότητα μάλιστα ἀπεργάζεται.

18. duo vocabula ὁ Φίλιππος addidi.

246. 1. Hermogenes p. 256. διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα σχήματα ἐπὶ τῶν ἐκ ἐπιδεχομένων ἀντίῤῥησιν παραλαμβάνεται. οἷον· ἀλλὰ τί ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὴν πόλιν ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν ἑλλήνων ὁρῶσαν ἑαυτὴν κατασκευαζόμενον Φίλιππον. πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν — Δολόπων τάξει. καὶ τὰ ἑξῆς. Constat, Hermogenem, e memoria recitantem duos diuersos locos consarcinasse, hunc puta, cum eo qui huius paginae in fine legitur. Item p. 267. κατὰ δ' αὖ σφοδρότητα αἱ ἀποστροφαὶ δηλονότι καὶ οἱ ἔλεγχοι ποιοῦσιν ἐν τῆ ὠκμῆ. οἷον· πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν etc.

246. 21

246. 21. *κατὰ τῶν ἐκ ἐναντιωθέντων*] addidi particulam infitiantem. quamquam non miror, eam a vulgata multisque codicum abeſſe. Nam e vulgata quoque ſententia exſiſtit, tametſi minus bona, tolerabilis tamen, praeſertim ſi *ὅμως* omittatur, quod codices nonnulli omittunt, aut ſi ſic diſtinguatur, vt eſt in Bauarico diſtinctum. *λυπήσας ὅμως· ἦν ἂν.* vnde ſuſpicor, quibusdam in libris *ὅμως* fuiſſe exaratum, quod ſine *ἐκ* eſſe nequit, in aliis *ὅλως*, quo admiſſo, facile *ἐκ* abeſſe poteſt. Qui codices *ὅλως*, *prorſus, omnino*, darent, hi videntur ſic interpunxiſſe *λυπήσας ὅλως, ἦν ἂν.* vnde haec exit ſententia. Si Philippus, ſemel victor factus, graecorum prorſus neminem poſthac laeſiſſet, iuſta fuiſſet eos reprehendendi cauſa, qui ei aduerſati eſſent, eumque armis infeſtis infectati, virum tam bonum, tam iuris aequi pacisque amantem, cuius facinora ſuperiora omnia ſoli gloriae atque principatus ſtudio deberentur. Sed facile paret, hanc ſententiam, a qua *ἐκ* abeſt, multum cedere alteri, quae *ἐκ* habet; et hanc poſteriorem ita cum oratoris mente conuenire, vt illa prior abhorret. Quanto planior haec eſt ſententia. Etiamſi Philippus poſtmodum paci iuſtitiaeque ſeruiſſet, tamen culpa ideo non vacarent, qui ambitioni et cupiditati eius haud obſtitiſſent.

247. 1. Sopater ad Hermogen. p. 310. *τέταρτον* [ſcil. *ἐγχείρημα*, argumentum ad fortitudinem bellicam adhortandi] *ἀφ' ὧν οἱ πολέμιοι ὑπέμειναν, καὶ ἃ θαυμάζεσι, καὶ δι' ἃ πολλὰς πόνους ὑφίσανται, ὑπὲρ τούτων καὶ ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι συμφέρει. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνε· τί ἔδει με τῇ πόλει συμβελεύειν κινδύνων περιστάντων; καὶ τοῦτο κατασκευάζων, ἐκ τῆς Φιλίππε τὰς ἀφορμὰς ἔλαβεν, εἰπών· ἑώρων δὲ τὸν Φίλιππον* [v. verſu 9.]

2. *ὃς συνήδειν ἐκ παντὸς μὲν τοῦ χρόνε*] reuocaui *μὲν* ad *συνήδειν*.

247. 3.

247. 3. ἀφ' ἧς] a qua die coepi in hunc fuggeſtum aſcendere. ἐφ' ἧς, quod Taylor praefert, hanc ſubiiceret notionem. qua die in fuggeſtum aſcendi, ad quem nunquam deinceps redii.

8. ἑλλήνων, οἱ τὰ ὑπὲρ] duo vocabula οἱ τὰ, vna cum commate, ſuſtuli.

10. πρὸς ὃν ἡμῖν] praetuli πρὸς ὃν ἦν ὑμῖν.

11. locus celeberrimus et citationibus contritus. κλεῖν h. l. vſurpaſſe Demoſthenem, non κλεῖδα, admonet Herodianus poſt Phrynichum Pauwii p. 204. et poſt Moerin Pierſoni p. 467. Plutarch. Moral. p. 739. 12.

12. ὅ τι βελτιθείη] interpoſui ἂν.

14. τῷ λοιπῷ] id eſt ἐν τῷ λ. aut μετὰ τὲ λοιπὲ σώματος. in corpore, quod reliquum ſibi eſſet ab illorum membrorum iactura.

20. εἰς νεῦν] interpoſui τὸν. τὲτο redit ad τὸ ἄρχειν ἑλλήνων.

24. ἐθέλοντας] dedi barytone ἐθελονταὶς, a nominatiuo ἐθελονταί.

27. δικαίως] opponit hoc v. ἀδικῶν.

pen. malim καὶ τὲτ' ἐποιᾶτε. et hoc faciebatis vos quidem.

248. 3. bis citat h. l. Alexander Rhetor, ſemel p. 144. in capite περὶ παραλείψεως, de ficta vel ſimulata omiſſione. tum p. 72. in cap. de aſyndeto.

5. citat h. l. Harpocr. v. Πεπάρηθος.

7. εἰς ἔχθραν] Philippi puta, quod nomen aegre videtur poſſe omitti.

8. τετρσὶ] hos, ciues Athenienſes, plebem.

10. πᾶν addidi.

12. Hermogenes p. 184. ταῦτα μὲν ἓν κῶλα ἐστὶν· ἀλλ' ὁ τὴν Εὐβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος, καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν ἀττικήν. εἶτα ἐπιφέρει κόμματα. καὶ καταλαμβάνων Ωρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν.

ορθμόν· εἶτα διαδέχεται κῶλον πάλιν· καὶ καθισὰς μὲν Ὠρεῶ Φιλισίδην τύραννον. εἶτα κόμμα πάλιν· δ' Ερετρίᾳ Κλείταρχον· ἢ κῶλον ἐπῳδῷ ἴσον· καὶ αθόλε τὸ πνεῦμα τούτοις συνέχεται. Idem p. 266. ἐπορήσειε δ' ἄν τις ἐκ τούτων εἰκότως, ποῖόν ἐστι — τὸ· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος — καὶ ὅσα οιαῦτα, πότερον ἀκμαστικά, ἢ λαμπρά ἐστιν, ἢ τὸ συνμφότερον. ὃ καὶ μᾶλλον. Denique p. 309. περιβολὴ ἢ μᾶλλον γενήσεται, ἢ γοργότης. οἷον· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν — Alexander Rhetor p. 28. συναθροισμός ἐστι υναγωγὴ τῶν πεπραγμένων, ἢ πραχθῆναι δυναμέων, εἰς ἓν κεφάλαιον. ὡς φησι Δημοσθένης· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν — ad ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ ἔ; Scholiastes Hermogenis p. 404. ἐνταῦθα γένος μὲν ἡ ἀδικία, εἴδη δὲ αὐτῆς, ἥ παρασπόνδησις καὶ λύσις τῆς εἰρήνης. καὶ ἥλον μὲν ἡ Εὔβοια, μέρη δὲ ὁ Ὠρεὸς, ὁ πορθμὸς. καὶ χώριτον μὲν αἱ ἑλληνίδες πόλεις, ὡρισμένον δὲ Βυζάντιον, Ὠρεὸς, Ἐρετρία. ἐσὶ δὲ καὶ ἄλλα περιβλητικὰ ἑαυτῷ, οἷ δύο μερισμοὶ, καὶ ἡ διὰ μακρῶν ἀπόδοσις.

248. 13. citat h. l. Harpocr. v. Επιτείχισμα.

18. *πόλεις ἑλληνίδας, τινὰς μὲν ἀναιρῶν, εἰς τιὰς δὲ τὲς φ.*] in locum primi *τινὰς* ſuffeci *ἃς*, in ſecundi autem *τὰς*.

24. *ζώντων ἀθηναίων καὶ ὄντων*] tametſi non ſolum in viuis adhuc ſuperſint Athenienſes, ſed etiam adhuc ii ſint, qui ſunt. poteſt quis adhuc viuere, qui tamen tibi ſuccurrere, aut ſuas ipſius iniurias vlciſci nequeat, ſeu quod procul abeſt, ſeu quod nexus vinculis, aliisue neceſſitatibus conſtrictus et impeditus eſt.

25. Ariſtides de D. C. p. 196. *βαρύτης γίνεται ἔτως, ὅταν ἢ κατηγορεῖν τις προάγηται αὐτὸς ἑαυτὸ, ἢ τῶν οἰκείων τινὸς, ἢ φίλων. (βαρὺ γὰρ τὸ τοιῦτον ἂν εἴη, ἑξὸν ἐπαινεῖν·) ἢ ὅλως τούτων, ὑπὲρ ὧν λέγει, ἢ πρὸς οὓς λέγει. ὡς Δημοσθένης· περιειργασμαι μὲν ἐγὼ, —*

248. 26. *περὶ τῶν τοιούτων εἰπών*] praetuli *περὶ τούτων*.

pen. *τούτων τινὰ κωλυτὴν*] mediam vocem fuſtuli.

249. 1. *προσήκει*] praetuli *προσῆκε*.

4. *ταῦτα*] ſcil. *τὰ ἡμέτερα κτήματα, καὶ δίκαια, καὶ καυχήματα*. haec noſtra bona, copias, poſſeſſiones, iura, decora. Vt Demoſthenes v. *ταῦτα* cunctas opes, totam remp. vniuerſum imperium Athenienſium, ita Tullius quoque vocabulo *haec* rem omnem Romanam complectitur.

Ibid. *διετέλεν* addidi.

6. *αὐτὰ ψηφίσματα*] interpoſui articulum.

12. citat h. l. Harpocr. v. *σύγκλητος ἐκκλησία*.

13. *κύριος* ſine controuerſia rectum, et immerita cenſura coniecturisque ſuperuacaneis vexatur. Apud Iſaeum Xenocles Cyprius p. 38. 7. et p. 54. 29. Cleonymus Cretenſis commemorantur, qui procul dubio ciues Athenienſes, Athenis nati et educati, et ciues erant, quo quis optimo iure, ſed ideo ſic vulgo dicti, quod alter in Cypro, alter in Creta, plurimum aetatis egiſſent.

17. *εἰς Ἑλλήσποντον*] non cum *ἀποκαλέντα* copulanda ſunt, ſed cum *τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν*. naues bellicas, cum Leodamante miſſas, quo naues onerarias, frumenta vehentes, tuto e Ponto per Helleſpontum in mare Aegeum deducerent. Claſſi Athenienſium frumentariae, quae quotannis in Pontum mitti ſolebat, periculi ſumma erat in traiectu per Propontidem et Helleſpontum, h. e. praeter Thraciam et Macedoniam. Non in Helleſponto erant emporia frumentaria, ſed in Ponto et ad paludem Maeotidem.

20. *ὅπως ἡ βελὴ συναχθῶσι*] ſi nullus alius hic ſubeſſet ſcrupulus, momentum non dubitaſſem *συναχθῆ* ſufficere, non quo neſciam, cum ſingularibus ſubſtantiuorum, multitudinem ſignificantibus, et licere,

ere, et solere plurales verborum componi. verum eest aliquid. leg. nempe sic videtur ὅπως ἡ βουλὴ καὶ δῆμος συναχθῶσι. prytanes in curiam cogebant senatores, strategi autem plebem in Pnycen, aut in theatrum, in concionem. Cur alias strategi hic loci commemorarentur. et a quo legendi erant legati? a senatu, an a plebe? a plebe vtique. ergo plebs quoque concienda erat. v. p. 250. 10. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ χρημάτισαν [acta in concione, quibus ipsi interfuissent, ad senatum, qui in curia remansisset, retulerunt] τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ [populo, non senatui] πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον. visum fuisse populo, vt legati ad Philippum mittendi deligerentur [a senatu puta, auctoritate ipsi a populo delegata.]

249. 21. οἱ] praetuli οἵτινες.

22. τὸν ναύαρχον] interposui τε.

24. ὅτι] id est ἐρῆσιν, ὅτι — certiores faciant Philippum, populum Ath. nil esse incusaturum, si errore haec sint admissa. v. Krebsii V. C. Decreta Flauiana Romanorum pro Iudaeis.

26. idem est atque si plene sic dixisset. εἰ δὲ Ἀμύντας ταῦτα πεποίηκε τὸν Λεωδάμαντα λαβὼν πλημμελέντά τι etc. ἐρῆσι τῷ Φιλίππῳ, ὅτι ἐπισκεψ. —

250. 1. καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν] plana haec et sana sunt, modo teneatur, apta esse ex ἔδοξε τῷ δήμῳ, visum fuit plebi, λέγειν, vt aut ipsa, aut ex ipsius delegatione senatus, legatis profecturis inter alia mandata etiam hoc mandaret, καὶ τοῦτο γράψαι, vt legati, quemadmodum aliis de rebus, ita inprimis de hac quoque S. P. Q. A. per literas e Macedonia certiorem facerent.

5. Ἀριστοφῶν — εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν] scil. alter erat Azanienſis, alter Colyttenſis. v. ad vſ. 18.

250. 7. multa cum sint, quae vocabuli ψήφισμα h. l. tueantur auctoritatem, non immorabor iis proferendis, neque enim hoc nunc ago, vt Taylori lapsus notem, (erunt post me non pauci, qui inuidiam huius operae haud reformident, et cum cernant eos, tum reprehendant) aut, vbi fecero, velut pudibundus, tribus verbis, obiter, viri nomen celans, faciam: hoc vnum attingam, βέλευμα nunquam eo sensu in curia attica fuisse vsurpatum, quem sensum Taylor ipsi affingit, scil. vt sit decretum senatus, factum secundum rogatam concionem plebis eiusque collecta suffragia, ad exsequendum id, quod populus voluisset atque iussisset.

9. Νικοκλέες] praetuli Νεοκλέες.

10. βελῆς γνώμῃ] id est σὺν τῇ γνώμῃ τῆς βουλῆς. cum venia et pace senatus, assentiente et volente senatu.

12. ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἑλέσθαι] id est ἔδοξε τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπειν τῇ βελῇ τὸ πρέσβεις ἑλέσθαι, καὶ τὸ δόναι αὐτοῖς ἐντολάς.

14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλ. ψηφίσματα] scil. ἀνενηνεγμένα. sed quorsum addi legatis illa volunt plebiscita, si in illis neque ipsi legati nuncupati erant, neque mandata ad Philippum referenda continebantur. quapropter etiam vices literarum credentialium gerere non poterant. Hunc nodum non resoluo.

17. πρυτανείᾳ] id est ἐπράχθη ταῦτα ἐν τῇ πρυτανείᾳ.

18. Ἀριστοφῶν κολυττεὺς πρόεδρος εἶπεν] non videtur his bene inter se conuenire. In tribu Hippothoontide, non Colyttus est, sed Azania. Error ergo est in Κολυττεύς, quod cum Ἀζανιεὺς est mutandum nam profecto prohedro tribus alicuius non licebat e demo esse, ab illa tribu prorsus alieno.

250. 18.

250. 18. post εἶπεν addit Aug. 1. ψήφισμα pro titulo. recte vero, ni fallor. designatur illud ψήφισμα, quo populus senatui de se potestatem delegabat, seu facultatem dabat, legatos ad Philippum mittendos deligendi mandatisque necessariis instruendi.

251. 4. malim φαίνεσθε μεγάλῃ εὐηθείᾳ συνέχεσθαι. aut ἐνέχεσθαι.

5. εἶτ' οἴεσθε] correxi εἰ οἴεσθε. quanquam mauissem mihi licere edere εἴ γ' οἴεσθε. Particulam μὲν in fine versus addidi. respondet huic μὲν insequens δὲ versu 8.

8. post βοηθήσοντα δὲ aegre fero ἔργῳ abesse, conueniens praemisso πρόφασιν μὲν.

15. φιλοτιμέμενον] correxi φιλοτιμεμένων.

16. συντετάχθαι] praetuli συντετελέσθαι e Barocico. poteram quoque συντελεῖσθαι e Felicianea praeferre. E vulgata lectione συντετάχθαι colligo in vetustorum librorum quibusdam exaratum fuisse συντετεῦχθαι. a verbo συντεύχειν. condere, construere, commachinari. Similitudo, quae in Mstis graecis inter κ et ευ est, creberrimos errores huiusmodi peperit.

Ibid. ἢ τοῖς] id est ἢ τὸ τοῖς Σηλ. βοηθῆσαι, subaudi ἑαυτὸς, aut ὑμᾶς.

17. καὶ ὑπολαμβάνεσιν] cohaerens et pari secum filo decurrens oratio postulabat ὑπολαμβανόντων. quare suspicor, γὰρ deesse. καὶ γὰρ ὑπολ. etenim autumant

20. πρὸς ὑμᾶς] correxi πρὸς ἡμᾶς. ad me, Philippum, meosque amicos, et portus etc. erant enim ab Amynta in Macedoniam deducta.

252. 19. malim ταῦτά θ' ὑπάρχειν.

22. ἐξετάζειν πανταχῇ, ἐδεὶς ἀγνοεῖ] malim sic exarari atque interpungi ἐξετάζειν, τῶν πανταχῇ ἐδεὶς ἀγνοεῖ. hominum, quotquot vsquam terrarum sunt, nemo ignorat.

252. 24. Hermogenes p. 256. σχῆμα σφοδρὸν τὸ κατὰ ἀποστροφήν. οἷον· παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προξένεις αὐτῶν. item p. 306. vbi quaerit, sitne ἀποστροφὴ methodus, an schema. quodcunque est, ait, τῶν ποιούντων ἐστὶ καὶ αὐτὴ γοργὸν τὸν λόγον, καὶ μάλισα, εἰ συνεχῶς γένοιτο. ἡ γὰρ μετάβασις, ἡ νῦν μὲν ἐπὶ τὰς δικαστὰς, νῦν δ' ἐπὶ τὸν ἀντίδικον, ἢ ἐντινοῦν, κινεῖ πως καὶ γοργὸν ποιεῖ τὸν λόγον. Ob vocabulum προξενεῖν citat h. l. Thomas M.

pen. idem est, ac si dixisset ἃ τοίνυν τούτων [τῶν τοῖς τυραννοις πεπραγματευμένων] ἐπράχθη ἀδὲν. eorum omnium nihil confiebat, ἃ διὰ σὲ, non quo tu obstitisses, ἀλλὰ δι' ἐμὲ, sed quod ego obstiti, περὶ ἃ σὺ βλασφημῶν λέγεις, ὅτι —

253. 1. ἀλλ' ἃ σύ γε] scil. σιωπᾶς λαβὼν, βοᾶς δ' ἀναλώσας. quomodo tu me ais facere.

3. περὶ τὸ βῆμα, quod codex vnus, neque is optimae notae, ad τήμερον addit, dubium est, oratoris, an scholiastae sit. Cuiuscunque est, voluit is, qui scripsit, ita dare. τήμερον, περιῦλακτὸν τὸ βῆμα. quae sint verba Demosthene vtique non indigna futura. nisi hi iudices te, infamia notatum, hodie cogant, [id est cogant a iam nunc imposterum] omittere quaestum, quem adhuc factitasti, scil. suggestum oratorium circumlatrandi.

4. ἐπὶ τούτοις] quod ego Clitarchi et Philistidae fraudes elusissem, irritas fecissem. v. versu 19.

7. τότε procul dubio ad praeconium hoc, de quo nunc certatur, Ctesiphonteum referendum. Quia iam antea semel, auctore Aristonico facto, populus coronam auream mihi decretam in theatro per praeconem promulgandam curauit, ex eo fit, vt haec Ctesiphontea auctoritas mihi praeconium alterum, cum altera corona, pepererit.

254. 2.

254. 2. Marcellinus ad Hermog. p. 316. κρατιστον ἐν ἓν καὶ τὸ, δόξαν τινὰ χρηστὴν ἀποδεικνῦναι περιποιεῖν ὁδὲ τὸ πρᾶγμα πραχθὲν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο δυνάμεθα, π' ἐκεῖνο τρεπτέον, ὅτι ἀλλ' ἀδ' αἰσχύνην περιποιήσει ῇ πόλει. δριμυτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη μέθοδος, ἣ καὶ ημοσθένης ἐχρήσατο. ἀναγνὰς γὰρ ἐν τῷ περὶ τεφά- τὸ γραφὲν αὐτῷ κατὰ τὰς ἔμπροσθεν χρόνους περὶ ᾶ τεφάνε ψήφισμα, ἐπειδὴ φανερῶς ἐκ εἶχεν ἀποδει- αι, ὅτι καὶ δόξαν τινὰ τῇ πόλει περιπεποίηκεν, ἐπὶ τὸ τερον μετῆλθεν. τὶς ἂν ὑμῶν οἶδεν γέλωτα ἢ χλευασμὸν ὰ τοῦτο συμβάντα τῇ πόλει.

9. 10. licet vocabulum χρόνος, hic bis iteratum, volumus, gemino modo accipere, vt nempe verſu . menſuram ſpatiorum deſignet, quae humana aetas, er dies, menſes, annos procedens emetitur. verſu ɔ. autem fortunarum viciſſitudines, ſecundarum ad- erſarumque.

20. ὁρῶν δὲ] ſententia poſtulat ὁρῶν γὰρ. nam in- erceptio erat alter modus vrbem Athen. velut appo- to quodam ad latus caſtello compeſcendi et in officio ontinendi.

26. χαρακώματα] praetuli χαράκωμα. verſu roximo tolle foedum vitium typographicum, quod in oſtram editionem me inſcio et inuito irrepſit. Lege βαλόμενος, loco vitioſi βελόμ.

255. 3. ἀπαλλοτριωθῆναι] ſcil. τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας. raetuli hanc lectionem vulgari ἀλλοτριωθῆναι.

7. δὲς] praetuli δίδὲς (in praeſenti).

8. ἐκ ἐκ λόγε] praetuli ἐκέτ' ἐκ λόγε, vt ſono ninus inſuaue. etiam ὑμᾶς addidi.

18. ἐκ τότων] ſecundum, poſt, vel ob haec in- entia veſtra de ipſis merita.

19. decretum hoc Byzantiorum a tot viris doctis, anta cum diligentia tractatum eſt, vt ſpicilegium exi-

guum mihi relinquerent; Valesius, Van Dalen, vir doctus Britannus, qui sub siglis T. R. latere voluit in Miscellaneis Amstelodam. Vol. II. a p. 354. ad 357. Doruillius, et Taylorus. nam Doruillii nomen, non Burmanni, litera B. indicatur in illis Miscellaneis. Burmannus senior additamenta sua litera A. distinxit. Praeterea succurrebant quoque codices msti Demosth. vt satis facile esset, maculas, quae in Lutetiana sunt multae foedaeque, eluere.

20. ἐντεαλίᾳ] correxi ἐν τᾷ ἀλίᾳ in concione. ἀλία est congregatio multitudinis, multitudo congregata, et locus atque tempus congregationis. Multa sunt, quae ab ἀλὴς confertus, densus, deriuantur. ἄλις, ἀλίζειν, et alia talia. Error scribarum sic natus est. In illis vetustioribus libris, qui literis exarati erant vncialibus dictis, omnia verba inter se continue scripta erant, vt peritia et vsu multo ei opus esset, qui legere vellet. deinde literam iota, quum additur ad indicandum datiuum, quam nos hodie in libris nostris non adscribimus, sed subscribimus puncto assimulatam, ad latus illi adscribebant; qui mos vsque ad secula recentiora perdurauit. In codice Demosthenis Augustano primo, illo bono, semper ι erat adscriptum, vt τωῖ ἀνθρώπωι. pro quo nos hodie scribimus τῷ ἀνθρώπῳ. Datiuum ergo doricum expressuri scribebant ταῖ pro τᾷ Tria ergo illa vocabula ἐν τᾷ ἀλίᾳ *in concione* scribebant sic ENTAIAAIAI. iam qui nescirent, quid hoc vocabuli esset, opinabantur, TAI etiam posse scribi TE. quia αι et ε penes librarios graecos prorsus promiscue habentur. Scribebant ergo ἐντεαλία. Sic nata est lectio vulgata. Quae Doribus ἀλία erat, ea erat Athenienſibus ἡ ἡλιαία, non a sale, sed ab ἀλέεσθαι, ἀλίζεσθαι *coeundo*, sic dicta. ἐν τᾷ ἀλίᾳ correxit etiam h. l. Scipio Maffeus in Musaeo Veronensi p. CCCXXXI. Citat h. l. Harpocration v. Ἱερομνήμονες.

255. 21.

255. 21. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν] posteaquam a senatu veniam hac de re cum populo agendi accepisset. ῥήτραν h. l. est τὴν ἐξουσίαν τοῦ εἰπεῖν. non male interpretatur scholiastes Meermannianus hoc vocabulum per γνώμην ἐνδόσιμον *sententiam concessiuam.*

23. καὶ τοῖς συμμάχοις] subaudi αὐτῶν.

26. Φιλίππε τᾶ Μακεδόνος] restitui dorismum.

256. 3. ἄμε] praetuli ἄμμε.

5. δεδόχθω] praetuli δεδόχθαι. qui infinitiuus aptus erit ex ἔλεξεν initio decreti. Damaget. in concione auctor factus est, δεδόχθαι, vt iuuaret populum Byz. decernere.

7. ἐκ τᾶς γᾶς καὶ οἰκείαν] correxi ἔγκτασιν γᾶς καὶ οἰκιᾶν. ius emendi et possidendi villas et agros domosque in vrbe ipsorum, Byzantio puta.

8. πόθ' ὅλον] correxi ex mente Valesii et Doruillii πόθοδον, quod dorice idem est, atque πρόσοδον.

Ibid. περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ] correxi ad mentem Vasii, item T. R. Britanni, πρώτοις [quod dorice idem est atque πρώτοις] μετὰ τὰ ἱερὰ. post facta sacra, vel auspicia, in senatu, aut in concione, primis liceto ante omnes alios populos Athenienſibus ad senatum accedere, aut cum populo agere.

10. πᾶσαν πρὸς τὰν λειτοργίαν] facile erat difficultatem loci mollire πρὸς omittendo, quod sunt codices, qui omittant. sed videbatur aliquid abstrusius et exquisitus in illo πρὸς τὰν latere, quod meditationem intendens tandem visus sum mihi inuenisse. Non inuidiosum solummodo ipsis Athenienſibus, neque inciuile factum senatus Byzantini erga ciues suos, sed etiam plane noxium, et illicitum, omnique pacto negatum, Athenienses, vt Byzantium habitatum commigrent, hac conditione proposita illicere, vt liberi sint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus esset exemtus. Necesse ergo est, nouos Byzantii ciues, Athenis oriundos, non ab omni genere

contributionum ciuilium, sed ab vno certo quodam solummodo releuatos fuisse; nempe a liturgiis, seu functionibus, vel praestationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encyclis, ritu vetusto et patrio dudum sancitis, quae nulli non dudum essent notae, sed extraordinariis, quarum si necessitates inciderent, per quaestorem accensumue cuique de eo significandum itentidem esset. Erant ergo λειτεργίαι geminae. aliae τακταί, ratae statae, quarum veniam leges ciuium nulli, quocunque pacto, facerent. Alia προσκταί, aut πρόσκτοι. quae extra ordinem pro re nata indicerentur.

256. 12. Βοσπορίχῳ] in obscuritate rei et dissensu codicum reliqui nomen hoc, quale inueneram.

13. ὑπὸ τῷ δάμῳ] detraxi illa duo puncta subscripta. Sunt enim, non datiui, sed genitiui dorici, pro ὑπὸ τᾶ δήμω.

14. conspicitur quidem hodie δωρεὰς in Bauarico, sed erasa vetusta primigenia lectione, cuius cum nihil praeter tres primas literas supersit, non constat, quis olim fuerit exitus vocabuli. inepta illa et flagitiosa manus, quae allinendis calamo perquam pingui et atramento diluto, et ductibus inscitis et inamoenis, Moschopuli absurdis scholiis codicem hunc pulcherrimum inquinauit, vltimas tres literas εὰς adscripsit. Ego de meo iudicio θεωρίας suffeci. praeterea quoque, vt nomine S. P. Q. Byzantinorum legati sacri, θεωροὶ dicti, mittantur ad ludos sacros, qui —

Ibid. ἔν τε ἑλλάδι] correxi eodem modo, eademque de causa, quo et qua paulo ante ἐντεαλίᾳ corrigebam, scil. ἐν τᾷ ἑλλάδι.

16. τῷ στεφάνῳ, ᾧ συστεφάνωται] correxi de meo sensu τὼς στεφάνως, ὡς ἐστεφάνωται. id est τὸς στεφάνους, ὃς ἐστεφ. nam isti sunt accusatiui dorici. coronas, quibus populus Athenienſis coronatus est.

23. citat h. l. Harpocr. v. ἀλωπεκόννησος.

256. 26.

256. 26. ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν γέγονε] correxi de meo ſenſu, ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε. [quamquam adhuc rectius foret ὅτι τῶν πάντων cum articulo.] quod Cherrhoneſitis bonum, bonorum omnium ſummum, conſciuiſſet, vel peperiſſet, libertatem puta. E lectione quorundam codicum, πράττειν αἴτιος γέγονεν, effeci παραίτιος γέγονεν. Haec eſt formula titularis, ſeu in eiusmodi titulis et decretis vſitata. Ne longe eamus, inſpice modo inſcriptionem Agrigentinam, e Gruteri Corpore a Taylori Apparatus criticus volumine primo p. 227. iteratam. vbi haec leguntur: Δημήτριον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρεσχῆσθαι τῷ ἁμῷ [id eſt ἡμετέρῳ] δάμῳ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιος γεγόνειν [id eſt γεγονέναι.] item p. aliam e Gruteri p. CCCC. repetitam ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγμασι καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθῶν πολλάκι γεγένηται. et infinitum numerum ſimilium locorum aliunde comportet, ſi quem ea opera delectet.

pen. ἐκ τῆς Φιλίππου] ſcil. χειρὸς, quod vocabulum ſolet omitti. δαλείας et τυραννίδος etiam conuenirent. verum haec ad ſubaudiendum non ſolent omitti.

257. 2. ἐλλείψει εὐχαριστῶν καὶ ποιῶν, ὅ τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν] cum de δήμῳ τῶν Χερρονησιτῶν nulla mentio praeceſſerit, neceſſe foret, hos ſingulares numeros omnes pluralibus mutare, id quod Lambinus quoque iam auſus eſt, ſi haec verba de Cherrhoneſitis eſſent accipienda. Quod nego. redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων. idemque eſt, ac ſi ſic dixiſſet, et certa quoque fiducia freti ſunt incolae Cherrhoneſi, fore, vt populus poſterum quoque mentem hanc erga ſe ſeruet, memor honoris ſibi oblati, neque finem vnquam fa-

ciat, quoad possit, de Cherronesitis bene merendi. Recte igitur habent h. l. numeri singulares.

257. 3. ἐν praepositionem addidi.

15. malim τὲς ἀδικῆντας ἀδικεμένες. vos non prodidisse hosti vestro, a quo laederemini, quamuis a vobis iniurias accepissent.

17. τιμὴν addidi.

pen. χρήσασθαι malim abesse.

258. 4. citat h. l. Hermogenes p. 173. 174. et paene toto illo capite super eo disputat, cur ἁπλώσει maluerit orator, quam τροχυλώσει vti, et de arte, qua hanc simplificationem occultauerit, et de ordine narrationis, et de immistione enthymematum, quae ibi legat, si quem ista iuuabunt.

17. locum hunc citat Stobaeus p. 90. 5.

19. celeber locus communis, vsurpatus Hermogeni p. 240. pen. et Aristidi de D. C. p. 168. cuius haec sunt verba. καὶ τὰ τοιαῦτα σεμνότητος μετέχει, ὅταν περὶ βίε καὶ θανάτε διεξέρχη. οἷον· πέρας μὲν γὰρ —

20. citat h. l. Harpocrat. v. οἰκίσκος.

23. rursus citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένες, et Hermog. p. 243. cuius haec sunt verba. αἱ μὲν γὰρ μετρίως ἔχεσαι [τροπικαὶ λέξεις καὶ διωγκωμέναι] ποιῶσι τὸν λόγον σεμνόν. οἷον· τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένες ἐλπίδα, ἀντὶ τε τὰ ἀγαθὰ ἐλπίζοντας.

25. λακεδαιμονίους cohaeret cum ἀνελεῖν versu penultimo. et constructio haec est. οἱ διεκωλύσατε θηβαίες, ἐπιχειρῆντας ἀνελεῖν τὲς λακεδαιμονίες. interceßistis Thebanis, funditus exterminare Lacedaemonios conantibus.

pen. citat h. l. Harpocrat. v. Λεῦκτρα.

259. 2. πεποικότων] subaudi ὑμᾶς. quamquam vtique planius erat hoc addi. quibus pro hominibus, quam

quam infesta et quam nefanda in vosmet ausis, caput sitis obiecturi periculis.

259. 10. locum h. citat Harpocrat. v. *Θεμίσων*.

12. *ἐθελόντων, τριηραρχῶν*] praetuli *ἐθελοντῶν τριηράρχων*. (ab *ἐθελοντής*. et sublato commate.)

18. *ἐν οἷς ἐπιστεύθητε*] quo tempore, aut quamdiu in potestate vestra erant oppida corporaque Euboeensium, fidei tutelaeque vestrae credita.

20. *ναυμαχίας, ἐξόδους, πεζὰς στρατείας*] tria ergo sunt, sed scire velim, quam diuersa. qui differunt *αἱ ἔξοδοι egressus* a praeliis naualibus, et a terrestribus expeditionibus? procul dubio male in vulgatis interpunctum est. distinxi sic. *ναυμαχίας*, bella maritima, *ἐξόδους πεζὰς*, expeditiones terrestres, denique, vt omnia vno verbo complectar, *στρατείας*, militias, siue illas antiquas, siue has recentissimas.

26. *συμβολῆς*] correxi *συμβελῆς*. ipsius reipublicae nostrae salus in deliberationem cum veniret.

260. 1. citat h. l. Plutarchus in Moral. p. 542. 3.

3. *ἂν* addidi.

9. citat h. l. et artificium eius rhetoricum more suo demonstrat Hermogenes p. 276. 277. Marcellinus ad Hermog. p. 343. *ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος* [*τῆς συγκρίσεως*, res inter se comparandi] *ἀπὸ τῶν κυρωσάντων* [scil. *τὸν νόμον*] *ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς οἱ πρόγονοι ἔθεντο — καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐτέθη. ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει εὑρίσκομεν·* [p. 644. 24.] *λογιζόμενοί τε, ὅτι μητέρα Ὀρέστης ἀπεκτονὼς, θεῶν δικαστῶν τυχὼν, ἀποφυγγάνει. καὶ πάλιν* [p. 260. 9.] *ὁρῶν γὰρ ἐγὼ τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον.* Horum inter se nexum ego equidem non intelligo.

17. *ναυτικὰς* addidi. constabat quidem satis per se, quod genus apparatuum hic designaretur. non ideo tamen contemnendum visum fuit additamentum codicis Bauarici.

260. 18. εἰς addidi. reus factus, in hoc quidem certamine, vel pro hoc cert. παρανόμων, seu latae legis vetustis legibus repugnantis. Quo enim sciretur, cuius generis esset obiectum crimen, super quo iudicandum esset, adscribi ad formulam accusationis necesse erat, quo titulo reus citaretur, num φόνε, an ἀσεβείας, an παρανόμων etc. Actor in hac causa fuit Patrocles. v. p. 261. 18.

21. citat h. l. Harpocr. v. ἡγεμὼν συμμορίας.

23. 24. θεῖναί με τὸν νόμον et καταβαλόντα με ἐᾶν] vtrumque με omisi. contra versu 25. ἐγὼ addidi.

261. 1. τῷ ἐμῷ νόμῳ] subaudi τῷ λέγοντος, vel τῷ κελεύοντος. secundum meam vero legem, quae lex praecipit, vnumquemque pro modo facultatum contribuere.

2. καὶ δυοῖν] scil. τριήρεων. vel duarum. ad duas haud raro triremes. *ie wohl gar zween Schiffe zu beschicken, nicht nur ein gantzes.*

4. τριηράρχας ἐπωνόμαζον] praetuli τὸ. ἔτ᾽ ὠνόμαζον, non iam se trierarchos, vt olim fecerant, appellitabant, sed contributores. citat h. l. Harpocrat. v. συντελεῖς.

6. ἃς ἐδίδοσαν] Markland ἂν intergerit, quod ferri possit, si certum sit, significare *non dedissent.* sed διδόναι saepenumero nihilo plus significat, quam *offerre.* nihil ergo causae est, cur ἂν hic intrudatur. qua in particula Marklandus cornicum oculos configere voluisse videtur. *quantas aeris summas non obtulerunt.* Si sic accipias, ἂν locum non habebit.

16. καθ᾽ ὃ] correxi καθ᾽ ὅν. et in τριηραρχῶν mutaui accentum. potest vtique illud probari, vt a nominatiuo singulari τριήραρχης, primae declinationis, ductum; verumtamen quia τριήραρχος, e secunda declinatione, Demostheni multo est vsitatius, ideo conforma-

formaui accentuationem genitiui pluralis huic modulo secundae declin. et scripsi τριηράρχων. penacute.

261. 19. τὸ μέρος] interposui quidem πέμπτον, vt satis munitum auctoritatibus librorum, inclusi tamen idem vncis, ad indicandum, a libris excusis plerisque id abesse, et abesse salua sententia posse. nam τὰ μέρος sic nude positum tantundem valet, atque τὸ τακτὸν μέρος. Doruillius quoque ad Chariton. p. 488. πέμπτον pro scholio proscribit.

pen. χρώμενον] praetuli χρωμένης.

262. 2. Sententia haec est. Triremi cuique instruendae atque sustentandae in vnam aestiuam expeditionem maritimam decem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis sunt, sic censo in tabulis publicis, illi sua nauis instruenda et sustentanda soli est. Viginti talenta si cui sunt, ei par triremium curandum est. Triginta si cui sunt, ei obtingunt tres triremes. Sed vltra tres non proceditur, tametsi quis quinquaginta centumue talenta possideat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum deligi. Verum est alius minus locuples. hic cum alio, aliisue copuletur, vt contribuant, ad eum modum, vt primi et secundi, aut primi cum secundo tertioque bona summam decem talentorum conficiant. Hi bini, terniue singulas triremes habento sibi curandas. Ad αἱρεῖσθαι, vti ad καλεῖσθαι, subauditur δεῖ, vel κελεύω.

7. ἔγω] scil. ἡ λειτουργία.

10. ὑμῖν] praetuli ὑμῶν. parti vestrum egentiori. flagitiosum enim fuisset, neque ferendum, et iudices profecto cuncti consurrexissent, atque in os oratoris insipuissent, si iudices suos omnes pauperes, vel mendicos, appellasset. id quod in vulgata facit.

Ibid. τῦ] id est χάριν τῦ, ὑπὲρ τῦ, ἕνεκα τοῦ. illas particulas eleganter omitti solere ante infinitiuos, vel

vel tirones norunt. quanquam, vt verum fatear, ſi ὑπὲρ τᾶ h. l. reperirem, multo minore cum offenſione eum ſim lecturus.

262. 11. ποιεῖν ἐθέλειν οἱ πλέϛιοι] ſecundam vocem ſuſtuli.

14. πεῖραν] periculum, documentum, ſubaudi τάτε. huius rei, quod ego nempe legem hanc ere veſtra publica tuliſſem. ἔργῳ idem eſt atque ἐν ἔργῳ, διὰ τῶν ἔργων. πάντα idem eſt atque παρὰ πάντα. non κατὰ πάντα. quod κατὰ ſchedae Scrimgeri importune hic ingerunt.

17. 18. citat hos locos Harpocr. v. μενυχία et ἀποϛολεῖς.

19. καταλαφθεῖσα] praetuli καταληφθεῖσα. deprehenſa ab hoſtibus [quoniam celeritate pari reliquam claſſem aſſequi non potuit] periit. diu cum dubitaſſem, ει relinquerem, an η ei ſufficerem, delegi tandem poſterius, (quamquam difficile in permagna momentorum paritate decernere, vtram in partem propendeas) hac potiſſimum de cauſa, quod, ni memoria fallit, non καταλείπεισθαι, ſed ἀπολ. aut ὑπολ. vſurpatur de naue retromanente.

21. τὸ λειτϱργεῖν] correxi τῷ λ. id eſt ἐν τῷ λ. aut διὰ τὸ λ.

vlt. locum hunc citat Harpocr. v. βάσκανος.

263. 8. συμφερόντων] adde tacita cogitatione, quorum ego mercedem a nemine referebam, ſed illa opera gratuita defungebar.

10. τὰ ἄριϛά τε ἔπραττον] particulae τε aliam, γε puta, ſuffeci.

18. παρ' ἑκάϛε] praetuli παρ' ἑκάϛῳ. penes quemcunque ſepoſitam veluti atque reſeruatam iacere conſcientiam eius a me geſtarum in rep. rerum, haud minus certam et vſibus futuris paratam, atque penes me iacet. quemque illas perinde noſſe, atque me.

263. 22.

263. 22. *συνεῖναι*] correxi *συνιέναι*. tum *αὐτῶν* addidi.

pen. Hermogenes hunc locum p. 430. citans, omisso *ἐπαγγειλάμενος*, dat *ἐπέδωκα*. amplector hoc *ἐπέδωκα*, aut *ἐπιδέδωκα*. nam est in hac re proprium. cum quis sponte sua se offert ad contributionem gratuitam reip. faciendam, hoc non *διδόναι*, sed *ἐπιδιδόναι* dicitur. verum *ἐπαγγειλάμενος* nullo pacto patiar eripi. *sponte mea pollicitus.*

264. 1. Sententia subiicit, vt potius sic legatur. (*ἀκούεις*, *Αἰσχίνη*) *ἀδὲ σοὶ, ἀδὲ ἄλλῳ ἀδενὶ* — audis, Aeschine, harum rerum rationes neque tibi debeo, neque alii cuiquam, quicunque is est, etiamsi vnus de numero IX. Archontum sit.

2. Syrianus ad Hermogen. p. 211. *ὁ Δημοσθένης ἀπορῶν νόμῳ, πρὸς τὰς εὐλόγους μεταβαίνει, καὶ φησὶ· τὶς γὰρ νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μέσος, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν.* [p. 267. 5.] *τὸ λαβεῖν ἐν τὰ διδόμενα ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ;* Idem Syrianus p. 212. ad illa Hermogenis p. 74. 22. verba *ἡ γνώμη* etc. *καὶ ἅμα τῷ ῥητῷ καὶ τὴν διάνοιαν ἐξετάσει τῶν νομοθέτῃ. ἐὰν δὲ μὴ συμβάλητε ἡμῖν τὸ ῥητὸν* [*wenn uns der Buchstabe des Gesetzes nicht beystimt*] *σιωπήσαντες τὸ ῥητὸν, ταῖς διανοίαις χρησόμεθα. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ περὶ στεφάνου. νόμος γὰρ ὄντος, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, καὶ ἑτέρου νόμου, μὴ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἀλλ' ἐν τῇ πνυκὶ, ὁ μὲν Αἰσχίνης καὶ τὸ ῥητὸν καὶ τὴν γνώμην* [intentionem, *die Absicht der Worte*] *καὶ τὴν διάνοιαν* [significationem verborum, *die Bedeutung der Worte*] *ἐξήτασεν. ἵνα, φησὶ, μὴ ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενος, τούτου χάριν ἐκώλυσεν ἐν τῷ θεάτρῳ, φησὶν, ὁ νομοθέτης τὴν ἀναῤῥῆσιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης τὴν γνώμην ἔθηκε, λέγων, ὅτι τὸν αὐτὸν ζῆλον*

ἔχει

ἔχει ὁ στεφανούμενος, ὅπῳ ἂν ἀναῤῥηθῇ, τῷ δὲ τῶν στεφανούντων συμφέροντος ἕνεκα ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα. περὶ δὲ τοῦ μὴ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπεύθυνον, ὁ μὲν Αἰσχίνης τὸ ῥητὸν προσήνεγκεν, ὁ δὲ Δημοσθένης τὸ μὲν ῥητὸν ἐσιώπησε παντελῶς, τῇ δὲ τοῦ ῥητοῦ διανοίᾳ κέχρηται, φάσκων, [p. 263. 25.] ἃ περὶ ὧν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος εἰμὶ, ἀλλὰ περὶ ὧν ἦρξα καὶ πεπολίτευμαι, πάντα τὸν βίον. περὶ δὲ ὧν ἐπέδωκα, ἀδὲ μίαν. Locum hunc Marcellinus, multo ille, mea quidem sententia, elegantior atque literatior Hermogenis interpres, quam reliqui esse videntur, copiosius atque dilucidius p. 213. tota, et parte magna p. 214. quae necesse vt cuique legere volenti ipsi permittam.

264. 7. ἔδωκεν] praetuli δέδωκεν in perfecto.

10. ἐπὶ θεωρικῷ] interposui τῷ.

11. ἐπήνεσεν] huc pertinet totum caput XIV. libelli Maximi Sophistae de insolubilibus obiectionibus, (apud Fabric. T. IX. Bibl. Graecae p. 582. cuius capitis initium hic referre satis habebo. ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματος μεταθεὶς, τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεως ἀντίθεσιν. ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκεν. ὁ δυνάμενος γὰρ ἀντιξῆναι πρὸς τὸ, ὅτι ἐχ ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν, ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγορεύει — ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέσχετο, ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν, ἐπήνεσεν εἰπών. οἱ δὲ νόμοι ὁ κωλύσουσιν ἐπαινεῖσθαι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι. reliqua ipse quisque legito, qui volet, l. c.

16. εὐθυνῶν] malim εὐθυντῶν, a nominat εὐθυντής.

19. ὁδί] Ctesipho puta.

20. Marcellinus ad Hermog. p. 213. cfin. πῶς ἔν, καίπερ ἐξετάζοντες τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου τὸ τοιοῦτο διαφευξόμεθα; [vt nempe videamur verbisque legis mentique repugnare.] ὅταν αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν [correctionem] ἔθει παραδεδομένην δείξωμεν, καὶ ἐκ οἰκοθεν,

θεν, ἐδ' ἀπ' ἰδίας κρίσεως, ἀλλ' ἀπὸ παραδείγματος αὐτὴν εἰσάγωμεν. ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἐδειξεν ἡμῖν τὴν τοιαύτην μέθοδον ὁ Δημοσθένης. μετὰ γὰρ τὸ ἐξετάσαι τὴν γνώμην [sententiam legis correxit, aut interpretatus est] πρὸς τὸ ἑαυτῷ χρήσιμον, φεύγων τὴν αἰτίαν ταύτην, [quasi legis sententiam ad rem suam deprauaret, atque detorqueret] ἐκ τῶν παραδειγμάτων εἰσήνεγκεν. [scil. τὴν ἐξέτασιν, interpretationem, vel correctionem legis] ὅτι δὲ ἔτως ταῦτα ἐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις — καὶ ἐ μόνον ἐκ τῶ ἔθες καὶ παραδείγματος συνέχησεν, ἀλλὰ καὶ ἐνθυμήματος, εἰπὼν· σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τῶτό γε. Conf. Sopatr. p. 304.

464. 21. ἤθεσιν] malim ἐθεσιν. quod, praeter Marcellinum et Sopatrum, res ipsa iubet.

24. ὅτι] vide et mirare diuersitatem, quae est in sensibus humanis. ὅτι Aldinae cum ὅτε sui codicis mutatum ibat Obsopoeus. ὅτε hoc cum dedisset Morellus, successor eius Lambinus ὅτι, id quod reduxi.

25. καὶ πάλιν Χαρίδημος] scil. τὰς ἀσπίδας ἐπέδωκε. nam sic versu 24. leg. est, in composito.

Ibid. ἐστεφανῶτο] praetuli ἐστεφανῶντο in plurali. nam Diotimus et Charidemus designantur. v. p. 265. circa finem decreti, quo his duobus vna, coronae aureae decernuntur, ob praeclarum meritum vna partum.

265. 1. ὑφέξειν] correxi ὑφέξει in indicatiuo.

3. τέτοις] Nausicli, Charidemo, Diotimo. nam decretum, in honorem Neoptolemi conscriptum, hic non comparet.

11. Φιάλωνος] correxi Φίλωνος. deinde malim legi τῶ ἐπὶ τὴν διοίκησιν κεχ. Strategi nuper delecti, sed ad curam aerarii, non militum. duo enim erant στρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, Strategus castrensis, cuius paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. praetor oeconomicus, seu aerarii.

265. 13.

265. 13. ἔδωκε] scil. τὸν μισθὸν. quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι.

14. aptus est hic infinitiuus ἀναγορεῦσαι, a v. δοκεῖ versu 7.

16. ἕτερον addidi.

17. Callias auctor factus est sententiae, fretus auctoritate Prytanum, ipsi confirmantium, senatus hanc esse voluntatem.

20. Fluuius Salamina, oppidum Cypri, praeterfluens, hic designatur. conf. Diodor. Sic. T. II. p. 114. 39. Pugna haec diuersa est ab alia pugna, eodem nomine a Nostro appellata, hac ipsa in oratione pro corona, p. 300. 16. diligenterque sunt ambae discernendae. hic dicta in Cypro accidit, ibi, in Boeotia, circa Cephissum. qua de re suo loco subtilius dicetur.

266. 5. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινέθημαι] sustuli copulam.

8. Hermogenes p. 140. πολλάκις καὶ χωρὶς προτάσεως καὶ ἀντιπροτάσεως εὑρίσκομεν [scil. τὴν ὑποφορὰν καὶ τὴν λύσιν] παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. οἷον· ἀλλ' ἀδίκως, φησὶν, ἦρξα. ἡ ὑποφορὰ χωρὶς προτάσεως. εἶτα παρὼν, ὅτε με εἰσῆγον οἱ λογισταὶ, διὰ τί ἐ κατηγόρεις; ἡ λύσις χωρὶς προτάσεως.

9. citat h. l. Harpocr. v. λογιστὴς. In Parisina sic vulgatum est. οἱ λογισταὶ· διὰ τί ἐ κατηγόρεις; omisi διὰ τί. quia rotundius, et fortius, atque atticismo conuenientius videbatur εἶτα — ἐ κατηγόρεις. et nihilominus tamen non accusabas, tametsi coram adesses et interesses actis. διὰ τὶ videtur scholium esse a nescio quo particulae εἶτα superscriptum.

13. τέτοις] subaudi ἐξελεγχόμενος. quas enim partes proconsulti, hoc est auctoritatis senatus, non accusasti, per eas ipsas constabit, te in reliquis partibus, quas vellicasti et carpsisti, Sycophantam, quadruplatorem egisse.

266. 23. τοῖς θεωρικοῖς] vtrius generis eſt, maſculini, an neutrius? Maſculini ſi eſt, non video, qui alii poſſint eſſe οἱ θεωρικοὶ, quam praefecti pecuniae et diſciplinae ſcenicae, illius colligendae atque diſpenſandae, huius tuendae. nam hi θεωρικοὶ, ſi qui fuerunt, iidem fuerunt cum τοῖς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ καταστᾶσι, quorum, cum aliis, hae quoque fuiſſe partes videntur, vt aliorum populorum legatos, ad ludos ſuos ſpectandum miſſos, θεωρὸς dictos hoſpitiis et lautiis exciperent. Sin autem θεωρικοῖς h. l. generis neutrius eſt, quod magis veroſimile eſt, ſententia haec eſt. ad vniuerſam pecuniae ſcenicae ſummam, ex vniuerſis tribubus redactam, adieci centum minas gratuitas.

267. 3. citat h. l. Hermogenes p. 364. fine in exemplis τῶν περιινεγμένως acute, ſolerter, ſubtiliter dictorum, et alio hinc citato loco ſubiicit. πάνυ γὰρ περιινεγμένως διόλου τῷ λόγῳ κέχρηται. Minucianus p. 144. ait, h. l. a ταὐτ' ἐστὶν ad παρανόμων γράφῃ a quibusdam ad enthymemata referri, ſed dubitans iis accedere. item Apſines p. 703. circa fin. rurſus citat Hermogenes p. 294. τῶν μέντοι καθ' ὅλον κῶλον παρισώσεσι καὶ πάνυ χρῆται ὁ Δημοσθένης. τὰ γὰρ τοιαῦτα τῷ κάλλει ἐκ ἀπηλλαγμένα, τὸ γοργὸν ἐδὲν ἧττον ἔχει, καὶ ἀληθὲς. οἷον· τὸ λαβεῖν ἓν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ. τρισὶ γὰρ κώλοις, καὶ δι' ὅλων ἴσοις, κομμάτιον ἓν ἐπήγαγε, τὸ παρανόμων γράφῃ. καὶ πεποίηκε κάλλος δαιμόνιον ὁμοῦ τῷ γοργῷ καὶ σφοδρῷ κατὰ τὴν ἀποστροφήν. citat item Thomas M. v. παρανόμων.

9. εἰ de meo addidi. vulgo ſic vſurpatus παμπόνηρος modis omnibus nequam ecqualis erit, ſi non talis erit. *wie ſoll er denn ſonſt ausſehen, wenn er nicht ſo ausſieht, der Erzſchelm?*

267. 10. citat h. l. Maximus Sophista de insolubilibus cap. 15. p. 583.

15. ὅποι] correxi ὅπῃ.

24. ἑκάστης] scil. τῶν στεφανούντων, siue τῶν στεφανωμένων. nam perinde est. siue coronant aliqui, siue coronantur, eos operam dare oportere, vt coronantes, qua e tribu sunt, vna cum coronando, ea quoque in tribu coronationem hanc renuntient, seu promulgent.

268. 1. citant h. l. Alexander de figuris p. 38. et Hermogenes p. 255. pro στεφανώσηται dedi ψηφίσηται, scil. στεφανῶν. videtur in quibusdam codd. vtrumque fuisse στεφανῶν ψηφίσηται. Ad ἀναγορευέτω subaudi ἡ βελὴ, aut ὁ δῆμος. nam vt ὁ κῆρυξ etiam hic subaudiatur, vt alias ad ἀναγνώσεται ὑμῖν subauditur ὁ γραμματεὺς, haud conuenit.

4. λαβεῖν τιμωρίαν] haec duo vocabula addidi. bene vidit Simon Fabricius, sed ille potius Wolfius fuit, qui obseruatiunculas collationi codicis Augustani a Wolfio proditae interspersit, ab illa accessiuncula tamen orationem haud integrari. quare suppletum iuit σπεύδοντα. mihi videtur potius, post ἀδικήματος ἀδενὸς addendum esse ἃ χρῆ, vel ἃ χρῆν. Inuidentiae certamen in forum inducens, non vllius criminis, cuius repetere poenas ius et fas est. Illa dictio φθόνε δίκην hoc vult dicere; causam in forum inducis, in qua certamen est inuidentiae cum simplicitate et probitate, quo certamine decidendum est, probitas et innocentia vincat inuidentiam, an ei succumbat.

7. σὺ addidi.

11. λόγῳ] subaudi μόνῳ. aut quasi solis verbis, non autem factis, noscitentur viri ciuiles. sunt h. l. accusatiui absoluti.

13. citat h. l. Scholiastes ad Aristophanis Equit. versum 544. Sextus Empiricus p. 229. 6.

268. 14. aut poſt τοῦτο, aut poſt ἀθηναῖοι, deeſt σκοπεῖτε, aut ſimile quid.

18. prout cuique naturalis indoles obtigit, ſeu lenis, mitis, ſedata, ſeu atrox, vehemens, cita, impetuoſa, ſaeua, ita probra ſunt, quae aduerſario ingerit, ſiue molliora, remiſſiora, minus acria, minus virulenta, ſiue intolerabilem in modum intemperantia, acerba, cruenta.

19. συμβαίνει] correxi συμβαίνει.

20. ἡμῶν addidi.

21. εἰς ταῦτα ἀπὸ τῶν ἰδίων, κακῶς τὰ ἀπόρ-ρητα λ.] correxi et diſtinxi ſic, εἰς ταῦτα, vt, poſteaquam ad illa tribunalia vos, o iudices, contraxiſſemus, (curaſſemus vos coire, in cauſſa fuiſſemus, vt coiretis, ad ſedendum et iudicandum in cauſis noſtris, tum ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπ. λ. ἀλλ. vobis coram, nos litigantes alternis probra nobismet mutuo ingereremus infanda, ſumta e domeſticis cuiusque malis, publice propalantes occulta cuiusque dedecora, quae inprimis clam manere vellet.

269. 1. ὑπὲρ τούτων] pro his ciuibus Athenienſibus, hoc iudicium circumſtantibus, quo iura eorum ſalua tuereris.

2. ἠδίκει] ſcil. αὐτούς. ſi qua in re eos, hanc coronam, laeſiſſem.

4. τῷ χρόνῳ tollendum videtur, vt ſcholium vocabuli τῇ προθεσμίᾳ. Sententia haec eſt. vexas me eiusmodi cauſam forenſem mihi ciens, cuius omni prorſus ex parte ſum inſons; verum exiſtimatio, dignitas, fama reip. ab ea in diſcrimen venit. quia quaeritur, rectene factum in eo ſit, quod ciuitas me iuſſerit coronandum. qua quaeſtione diſcuſſa ſi pateſcit, indignum eo honore me fuiſſe, vna ciuitas ipſa quoque in pudorem datur, et coarguitur iudicium praecipitaſſe, et indignos praeferre. Eſt ergo haec cauſa eius-

modi, vt me prorsus non tangat, ciuitas autem effugere nequeat, quominus existimationem de me vel super me actorum, vtramuis in partem plus minusue participet, apud alios benignius, et rursus apud alios iniquius iudicantes. Ergo inimicus es ciuitatis; magis, quam meus.

269. 9. ἐμοὶ] correxi ἐμὸς. sed velim εἶναι quoque adesse, sine quo oratio manca est. ἐμὸς δ' εἶναι προσποιῇ.

10. δέδεικται] hic procul dubio deest πρὸς ἐμὲ ἅπαντα. planum iam cum factum sit omnibus, sententiam huius causae veram et iustam a parte mea stare, h. e. posteaquam docui, iudices, si veritati atque iustitiae, suaeque religioni seruire velint, non aliter, quam secundum me, dare sententiam posse.

11. δεῖ δέ με] non potest hoc δὲ neque omitti, neque cum καὶ commutari, ob praemissum versu 10. μὲν, cui respondet. sed protasis finit in istis versu 14. εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. et tum incipit apodosis καὶ δὴ βέλομαι δεῖξαι. nam sic mihi legendum videtur. quia me decet dedecorum eius vel ipsa sola capitalia, quae sine nequeam, dicere: fraude mea praeterire silentio age ergo, decreui docere, vel propterea proposui mihi nunc docere, qui cum ipse esset, et e quibus natus — sic nodus resolutus est, quem nexuit Hermogenes pag. 348. et paene tota 349. et tota eius disputatio concidit, aientis Demosthenem ab impetu iracundiae abreptum, in aestu debacchationis, coeptam orationis telam detexere oblitum esse. Locus Hermogenis hic est: ἔστι δὲ παρὰ τὰς προειρημένας ἑτέρα τις μέθοδος ἐνδιαθέτου λόγου, καὶ μάλιστα τῶν δοκούντος σὺν ὀργῇ προϊέναι, τὸ μηδὲ τὰς ἀκολουθίας σώζειν τῶν τοῦ λόγου σχημάτων, ἀλλ' οἷον ἐξίστασθαι δοκεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους. οἷόν ἐστι καὶ τὸ· ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅπ. δ. — ἐδάμη γὰρ ἀποδέδεικται τῷ σχήματι τὸ ἀκόλουθον,

θον, ἀλλ' ἐπιπολὺ τὸ οἶον ἀκρόχολον. [lege, aut ἐξὶ πολὺ, aut ἐπὶ πολὺ διατείνει, aut ἐπιπολάζει.] Idem p. 245. verba δεῖ δέ με, ὡς ἔοικεν, etc. ob hoc ὡς ἔοικεν ad orationis genus ἐνδοιαστικὸν retulit.

269. 13. ψευδῶν] quae scil. de me criminatus est.

14. καὶ δεῖξαι] dixi modo hoc de loco sententiam meam.

15. λόγες] scil. ἐμὲς. meaeque orationes, quas ille traducit, quales sint, quam sanctae, quam pudicae, quam honestae.

17. εἰ γὰρ Αἰακὸς] sententia est, nam si homo frugi, vir bonus et honestus foret Aeschines, quem se simulat esse, similem Aeaco alicui, aut Minoi, tum a te certe non profecta essent tam immania probra, quae in me coniecisti. Ergo non es ille sanctus et severus, qui esse vis, sed impurus rabula, qui cum sis, mirum non est te tam impudenter probra iactare.

19. citat h. l. Harpocr. v. σπερμολόγος. Hermogenes p. 255. schol. Aristoph. ad Nub. 259. Phoebammon p. 100. vbi tropicae dictionis exempla haec demosthenica proponit. ὑποσκελίζειν ἀντὶ τῦ ἀνατρέπειν, καὶ τὸ σπερμολόγος, ἀντὶ τῦ εὐτελὴς, καὶ τὸ εὐπροσώπες λόγες, ἀντὶ τῦ πιθανές. Etymolog. M. p. 240. 21. dictionem περίτριμμα ἀγορᾶς ridicule interpretatur.

21. ποείσασθαι] de suo expromsisse. suspicabar aliquando ποιήσασθαι. Koenius in praef. ad Georg. Corinth. de dialectis demonstratum dedit, multo saepissime in mstis graecis ρ et ι inter se permutari, vnde errores nati sint quamplurimi. et η atque ι promiscue item ab imperitis librariis haberi, notissimum est. sed rem in medio relinquo.

25. locum hunc imitatus est Iulianus p. 235. 40. vbi v. Wyttenbachii epistolam criticam ad Dan. Ruhnkenium p. 21.

269. vlt. locum hunc citat Stobaeus p. 189. 17. sed nonnulla mutans et proposito suo accommodans. Sed deest editioni Trincauelli.

270. 1. τοιοῦτον ἀδὲν] qualia nempe Aeschines de se praedicauit ipse ore suo. sed etiam si alius quisquam talia de ipso diceret, offenderetur et erubesceret ob impudentiam adulatoris in os se laudantis.

4. ὅταν λέγωσιν] scil. ἑαυτὲς εὐπαιδεύτες καὶ συνετὲς εἶναι.

Ibid. τοιότοις εἶναι] scil. οἵες ἑαυτὲς λέγεσιν.

5. Syrianus ad Hermog. p. 43. τὰ πρὸς σύγασιν ἐρῶμεν, τὰ βλάπτοντα σιωπῶντες. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνε πεποίηκε. Γέλωνα μὲν τὸν πρὸς μητρὸς αὐτῦ πάππον, ὡς φυγάδα, καὶ πρὸς τῦ δήμε θανάτῳ καταγνωσθέντα, διὰ τὴν προδοσίαν Νυμφαίε τῦ ἐν Πόντῳ, καὶ τὴν μητέρα, ὡς σκυθίδα τὸ γένος, ἃ δὴ πάντα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος παρέθηκε, σιωπήσας ἐπὶ τὴν αὐτῦ ἀνατροφὴν ὡς χρησὴν ὖσαν ἐχώρησεν. ἐν μέντοι τοῖς κατ' Αἰσχίνε [in ea parte orationis pro corona, quae pars peculiariter Aeschinem infectatur] πρὸ παντὸς ἄλλε ἐπὶ τὲς προγόνες [subaudi αὐτῦ] ἐχώρησεν, ὡς ἀδόξες. Φάσκων· ἐκ ἀπορῶν δ', ὅ τι χρὴ περὶ σῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν etc. — εἰ δέ τι χρησὸν ἐκ τῆς ἀγωγῆς εἶχε, καὶ τῆς περὶ λόγες ἀσκήσεως, παραλέλοιπεν.

7. Marcellinus ad Hermog. p. 141. ὥσπερ δὲ ἐγκωμιάζομεν ἀπὸ γένες, ἔτω καὶ διαβῶμεν. [sic Aldina, sed Fabricius, Hamburgensis, ibi adscripsit διαβάλλομεν. nam Fabricii olim fuit exemplum, quo vtor, et postmodum in potestatem Ernestii nostri peruenit, cuius indulgentia mihi vsuram eius concessit.] ὡς Δημοσθένης· πότερα, ὡς ὁ πατήρ σε Τρόμης ἐδέλευσε παρ' Ἐλπίᾳ — κατασκευάζων, ὅτι εἰκὸς τὸν ἐκ τοιότων γεγονότα προδῶναι καὶ ἀπὸ ἀγωγῆς [educatione puerili] διέβαλε. τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κερῶν. Vere si nomen patri

patri Aeschini fuit Τρόμης, non per tau, sed per delta
d melius exaretur, quia a δέδρομα et δρόμος repeten-
dum est, non a τρέμειν. a currendo, non a tremendo,
vel trepidando.

270. 8. citat h. l. Harpocr. v. Θησεῖον.

9. ξύλον est collare ligneum, in medio perfora-
tum, in quod serui nequam puniendi ceruices immit-
tebant, vt ne manus ori admouerent. citat h. l. Her-
mogenes p. 317. μεθημερινοὶ γάμοι sunt coitus, qui de
die fiunt. qui sunt inprimis flagitiosi. nam qui pudoris
sui non omnem prorsus curam abiecerunt, hi spurcitiem
suam noctis tenebris occultare conantur, non radiis
solis exponunt. v. Gesneri Thes. L. L. v. *Nonaria.*
χρῆσθαι μεθημερινοῖς γάμοις est de die in fornice pro-
stare. v. ad h. l. Wesseling ad Petiti legas atticas p. 575.
et Pierson. ad Moerin. p. 229.

11. citat h. l. Hermog. p. 265.

12. ἀλλὰ πάντες] malim γὰρ interponi. nam
ipse sese obiurgat, quod res tam in vulgum notas pro-
ferat. Dubitat orator secum, quae dedecora Aeschi-
nis, et quae primo loco enumeret. Haeccine? at no-
ta sunt omnibus. Num ista —? Ego vero, ita me
dii ament —

18. προερῆσθαι λόγους] hic videtur λέγειν deesse.

19. ἐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] id est ἐκ ἦν εἴς τις τῶν
τυχόντων. non enim est Aeschines de genere hominum
triuiali, vulgari, sed vnus illorum inuentu rarorum
hominum, quos populus per praeconem publice de-
uouet, h. e. parricida et proditor patriae, eoque di-
gnus, cuius in mores et cursum vniuersae vitae inqui-
ratur. Hermogenes p. 438. τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δη-
μοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ἔνθεν δηλοῦται, ὅτι κωμῳ-
δεῖν ἐπίσαται. τῇ μὲν παρῳδίᾳ ἔτως· τὸν μὲν πατέρα
ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. τῷ δὲ παρὰ προσ-
δοκίαν ἔτω περὶ τὸ Αἰσχίνης λέγων· ἐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν
ἦν, ἀλλ'

ἦν, ἀλλ' οἷς ἡ πόλις καταρᾶται. τῇ δ' ἐναντιώσει τῶν εἰκόνων ἔτως· αὐτοτραγικος πίθηκος. ἀρβαῖος Οἰνόμαος.

270. 20. Hermogenes p. 352. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπανόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἦν καὶ πρώην. Alexander Rhetor p. 94. capite περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως, ἣν καὶ ὑπαλλαγήν τινες καλοῦσιν. τοῦτο τὸ σχῆμα γίνεται καὶ αὐτὸ κατά τινας· ἢ γὰρ ἐπιτιμήσαντες τῇ πρώτῃ λέξει ἑτέραν ἐλάβομεν. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἦν καὶ πρώην. item Phoebammon p. 132. Aristides de D. C. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἐπικαταψεύδεσθαι. οἷον ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἐν οἷς λέγει τὸν Αἰσχίνην ὀψὲ ἀθηναῖον γεγενημένον· ὀψὲ γάρ ποτε — Ego vero aut non intelligo vim vocabuli ὀψὲ, aut non perspicio acumen dictionis. sero factus est Athenienſis, et rhetor. me miserum, qui sero dicam! debebam dicere heri, et nuper admodum. Qui haec inter se concinunt? Intelligerem, si dixisset dudum ante, olim, multis annis ante. Nequaquam. Nuper admodum.

22. melior vtique foret ordo, planiorque dictio, si ſic legeretur. καὶ τὸν μὲν πατέρα δύο συλλαβὰς προσθεὶς ἀντὶ Τρόμητος. nam vt nunc iacent verba, colligas ex iis, Aeschinem ad nomen patrisque duas syllabas appoſuiſſe, ad matrisque totidem, quod secus est. Matris nomini nihil filius addidit, sed prorsus id cum alio honestiore commutauit. Et nescio profecto, an orator sic dederit.

25. citat Harpocrat. v. ἔμπεσα.

pen. post ἄλλοθεν videtur inserendum esse, quod olim suspicor in libris in hac regione lectum esse, sed critici exterminarunt, Hermogene teste, cuius haec sunt verba: ἐκεῖνα μέντοι, διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντες ὑπεξείλοντο, ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες. λέγω, τὸ κυάμους ἔφθὸς βοῶσα, καὶ [forte copula haec tollenda est] κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. καὶ τὰ ἑξῆς. fabas

bas coctas proclamans circitabat per totam vrbem tota aestate. id est vociferans se circumferre ollas plenas fabis coctis; si quem iuuet emere, vt is veniat atque sumat.

271. 2. καὶ addidi.

5. φανερῶς ἀπεδείχθη] praetuli καθαρῶς ἐπεδείχθη.

15. ἄγνοιαν ἐν ᾧ δέοντι] insciti am, ignorantiam nostram, aut, si sic reddere mauis, errorem, lapsum, in loco vel tempore non oportuno factum. potest enim aliquis aliquid ignorare, ἐν δέοντι, vel errare, labi, cum expedit nobis nos id ignorare, aut cum scientes dissimulamus et conniuemus, aut cum error noster nobis fortuito casu sit salutaris.

19. τότε] praetuli τοτὲ.

25. προείλεσθε] iussu et decreto vestro delegistis hunc senatum eique rem vestro nomine deputastis. quasi dixisset εἵλεσθε αὐτὴν πρὸ ὑμῶν αὐτῶν. fidem sapientiamque eius vestromet iudicio praetulistis. προαιρεῖσθαί τινα πρός τινα est deligere, creare, nuncupare, delegare ad honorem quendam, aut functionem quandam. Est ergo h. l. deputastis eam huic negotio cum plena potestate.

pen. Ὑπερίδην δὲ λέγειν προσέταξεν] possit accusatiuus ferri. praestat tamen datiuus, quem praetuli. orationis Hyperideae in hac causa Deliaca fragmenta duo vel tria supersunt adhuc conseruata a Scholiastis Hermogenis.

272. 4. ὑπὲρ ἁπάντων] scil. τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τῆς Ἀρείᾳ πάγῳ. Ex vniuerso senatu Areopagitico delecti hi quatuor pro se pro suisque collegis reliquis omnibus haec testati sunt.

11. τότε μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν αὐτὸν ἡ βολή] cur non breuius et simplicius τοῦτον μέλλοντα λέγειν ἀπήλασεν ἡ βολὴ dixit? ratio reddi nulla potest,

nisi forte numeri gratia, aut fortuito. nam vtraque dicendi ratio est probata.

272. 12. προδότην εἶναι καὶ κακόνουν ὑμῖν] Sopater ad Hermog. p. 166. ἀλλ' εἰ πάντως ὁ τοιοῦτος [reprobatus et exclusus ab eiusmodi functione] καὶ προδότης. οὐ γὰρ ἀντιστρέφει. [conuerti propositio nequit. omnis proditor reprobatur. ergo reprobatus omnis proditor est.] ἐ μὴν πᾶς ὁ ἀπελαυνόμενος διὰ προδοσίαν [scil. ἐστιν ἀπελαυνόμενος.] ἐστὶ γὰρ καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν ἀπελαύνεσθαι.

13. Hermogenes p. 233. καὶ αἱ συμπληρώσεις ταῖς ἐννοίαις καὶ ταῖς μεθόδοις εὐκρινῆ ποιοῦσι τὸν λόγον, τὰ μὲν ἀναπαύσασαι τὰ παρελθόντα, τῶν δὲ ῥηθησομένων πάντως ἔχσασαι παρασκευάς τινας, ἀφ' ὧν εἰς ἀρχὴν ὁ λόγος ἀνάγεται. οἷον· ἐν μὲν τοίνυν πολίτευμα τοῦτο τοιοῦτον τῇ νεανίᾳ τούτῳ· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε. εἶτα ἀρχὴν ἔλαβεν ὁ λόγος. οἷον· ὅτε γὰρ Πύθωνα etc.

24. ὁμολογεῖν] scil. Philippum ius violasse, iniuriarum dandarum auctor et princeps factus sit.

273. 16. recte vidit Marklandus, neque dubitari de eo potest, ἔτι τούτων δεινότερα δεῖξαι legi oportere. nam sine comparatiuo tali, δεινότερα, aut αἰσχίω, aut simili, non habes quo ἔτι τούτων referas. verum etiam pro ὧν leg. videtur δι' ὧν.

21. περὶ addidi, neque causa sat graui, neque auctore idoneo.

Ibid. Phoebammon p. 100. ad h. l. respicit, verbum ὑποσκελίζειν commemorans in numero tropicorum, pro ἀνατρέπειν.

24. ἀνταλλαττόμενοι] praetuli ἀντικαταλλ.

274. 4. ἐκέτι καὶν ἐν ἀμφισβητησίμῳ] sustuli καὶν. cui si locus sit dandus, mutandum sit cum καὶ, et hoc καὶ ante ἐκέτι collocandum. vt sit ἄνθρωπος, καὶ ἐκέτ' ἐν ἀμφ.

274. 6.

274. 6. *ὅ τι μὲν πώποτ' ἔπραξεν*] dedi de meo *ὅτι μὲν ἐν τῷ τότ' ἔπρ.* scil. *χρόνῳ.*

7. *Ἰαμβειογράφος*] praetuli *ἰαμβειοφάγος.* quam terminationem *φάγος* addunt vocabulis, significare volentes eum, qui rem assidue tractat, eaque exsatiari nequit. Hermogenes pag. 350. *λέξις δὲ πᾶσα μὲν ἡ τραχεῖα καὶ σφοδρὰ καὶ πεποιημένη, διάθεσιν ἔχει τὴν μετ' ὀργῆς καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιφοραῖς, ἐν αἷς καὶ αἱ μὴ συνήθεις, αὐτόθεν δὲ πεποιημέναι καιρὸν ἔχουσιν, ὥσπερ τὸ ἰαμβειογράφος, καὶ τὸ γραμματοκύφων, καὶ πᾶσαι αἱ τοιαῦται καιρὸν ἔσχον, αὐτόθεν δόξασαι ἀπό τινας διαθέσεως λέγεσθαι.* item p. 256. Scholiastes Hermogen. *γραμματοκύφων οἱονεὶ νοτάριος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τῶ δήμω. τὸ δὲ ἰαμβιοφάγος ἀντὶ τῆ ὑβριστὴς. ἰαμβίζειν γὰρ τὸ σκώπτειν ἐστίν.*

9. *ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι*] praetuli *ἐν τῷ ἐ. ὕ.*

10. *δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον*] subaudi *ποιεῖν.*

14. foret vtique dictio planior, si sic dixisset. *ἆρα ἦν, ὥσπερ ἐδὲν ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαί τι ὑμᾶς ἔδει καλὸν καὶ συμφέρον, ἅτω καὶ πάλιν ἐδὲν ἔλεγεν, ἀλλ' ἐσιώπησεν, ἡνίκα ἔδει ἐργάσασθαί τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς.* Num, quemadmodum sententiae nullius scriptae auctor factus est, tum, cum honestam rem atque salutarem essetis suscepturi; ita rursus quoque tacuit, cum agitarentur turpiaet damnosa? Et haec fuit vtique sententia oratoris. verum nimium eius studium breuitatis atque concinnitatis implicuit et in contrarium plane inuertit orationem.

24. Aristides de D. C. p. 246. *ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν τὲς θεὲς* — Hermogenes p. 319. *ἔτι ἀφελές τε καὶ ἠθικὸν κατ' ἔννοιαν, καὶ τὸ δι' ὅρκων πιστεῦσθαι ὁτιῆν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν πραγμάτων. οἷον· καλῶ δὲ τὲς θεὲς* — item p. 345.

275. 14.

275. 14. ὃς] praetuli ὃ καὶ. nam non bellum Amphiſſenſe graecos peſſumdedit, ſed hoc, quod graeci Philippum in concilium Amphictyonicum admiſerunt, eique belli ſacri ſummum imperium permiſerunt.

15. πράγματα addidi, et verſu 17. γεγενημένος.

19. ἄγεις] praetuli εἰσάγεις.

27. πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν κακῶν] Alii πρὸς σωτηρίαν τ. κ. dant. ad reſtaurationem, reuocationem in meliorem ſtatum, retractionem in ſaluum. Dubitarem, vtra lectio ſit praeferenda, niſi vulgatam fulcirent illa pag. 286. 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον, πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πολιτείας ἔτεσθ' ἐμπειρότεροι.

276. 6. αὐτῷ ab ἐδεῖτο interiecto commate diſpeſcui, quia pronomen non cum verbo hoc, ſed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohaeret. quia ipſi neque exportabatur, neque importabatur quicquam. h. e. ex eius emporiis nihil exportabatur eorum, quae in finibus eius proueniſſent, neque rurſus ad eius emporia aduehebatur eorum quicquam, quibus ipſe opus haberet.

15. ἐδέν] ſcripſi ἐδέν' cum apoſtropho, h. e. ἐδένα.

17. παρακρέσασθαι] praetuli παρακρέσεσθαι, ob inſequens πείσειν.

21. τοῦτον] ſcil. τὸν ἀμφικτυονικὸν πόλεμον.

25. φυλάξασθαι] correxi φυλάξεσθαι ob praemiſſum ὑπόψεσθαι.

277. 1. citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένως. qui Harpocr. ex hoc Dem. loco eſt emendandus.

4. citat h. l. Hermogenes p. 275.

5. citat Phoebammon p. 100.

14. προκαλέσασθαι] correxi προσκαλ. multum inter ſe differunt προκαλεῖσθαι et προσκαλεῖσθαι. illud eſt prouocare ad aliquid agendum, inuitare, hortari, ſponſione certare. hoc in iudicium vocare, citare, diem dicere.

277. 16. ἀπὸ ποίας ἀρχῆς] correxi ἐπὶ π. ἀ. quo Archonte? hoc est, quo anno?

23. αὐτῶν] vbi soli et meri essent Amphictyones, nulli intermixti Macedones. ergo tum Philippus aberat.

26. ἦγον] ad Philippum ducebant, h. e. ablegabant, clamantes ad eum esse redeundum. ad eum confugerent. eum imperatorem belli sibi deligerent.

278. 3. εὐθὺς δύναμιν] interposui ὁ Φίλιππος. pari modo versu 7. addidi ὡς τᾶτ' εἶδον.

18. pro ἱερέως videtur aut Ἱέρωνος, aut Ἱεροκλέους esse amplectendum.

20. καὶ τῷ κοινῷ τῶν ἀμφικτυόνων] haec verba addidi. Erant ergo tres ordines. οἱ πυλαγόραι. magistratus quasi. οἱ σύνεδροι assessores, quasi consiliarii Pylagorarum, aut senatores, nullo munere fungentes. denique τὸ κοινὸν plebs. Neutri soli per se sine alteris quicquam valebant, neque optimates sine plebe, neque plebs sine illis.

23. τὰς ὄρκους] correxi τὰς ὄρους. videtur olim in libris h. l. gemina esse versata lectio, ὄρους et ὄρχους. quae quamquam et ipsa vitiosa, vitiosiorem ex se peperit. Sunt ὄρχοι series satorum, arborum, vitium.

279. 3. βοσκήματα νέμεσι] possit ferri subaudiendo ἐν αὐτῇ. Satius tamen visum est conformare h. l. superiori p. 278. 22.

6. verum hic viderat Wolfius, indignus iniqua et temeraria reprehensione, quae facile possit in obiurgatorem retorqueri. modo locum tam diligenter, atque Wolf fecerat, inspexisset, sententiamque Wolfii melius percipere studuisset, non erat dubitaturus, quid Wolfio in mentem veniret, cui vera et recta haec in mentem venerant: καὶ si seruetur, sententiam loci esse hanc, Cottyphum ipsum in vulneratis fuisse. sin autem deleatur, istam: Cottypho mandatam esse legationem

tionem ad Philippum. Prius si malumus, tum legatorum nullus erit nominatim appellatus, sed vniuersè declaratum, esse decretum, vt legati ad Phil. mittantur, sine nomine cuiusquam sigillatim. Quid si sic legatur? τετραυματίκασι καὶ κατηκοντίκασι. nonnullos vulnerarunt, alios plane iaculis peremerunt, Κόττυφον — ideo decretum est, vt Cottyphus legationem ad Philippum obeat.

279. 10. non bene conuenit ὅπως cum ἵνα. planius vtique fuisset sic dicturus. ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς Ἀμφικτυόσι παντὶ τρόπῳ, καὶ μὴ περιίδῃ —

25. ποιεῖ] correxi ποιεῖν.

280. 14. τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι — ad ἐπιζημίοις] locum hunc prorsus desperatum, quem sanare cum non possem, reliqui, qualem inueni.

281. 18. primum καὶ de meo addidi.

19. ταύτην τὴν φιλίαν] Athenienſium cum Thebanis.

20. εἰς addidi.

pen. τὴν] malim διὰ τὴν. nescio quoque, an ἡμετέραν addendum sit, vt sit διὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν. nam alias pendent hi accusatiui, quoniam συμπερανομένων ad πόλεμον refertur.

vlt. f. συνέβη ἂν τὸν Φίλιππον. euenisset, vel videtur euenturum fuisse, vt Philippus, ob nostrum erga Thebanos odium, in agrum nostrum inuaderet.

282. 4. τὸ πρᾶγμα omittunt aliqui. sed tum προάγειν h. l. non significabit producere, promouere, sed procedere, progredi.

10. βελῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη] subaud. ἀνηνέχθη πρὸς τὸν δῆμον. durum aliquando mihi visum fuit et abhorrens, sic dici. ex auctoritate senatus — relatum est ad plebem, aut rogatio facta est — vt placeret senatui atque populo iubere — quapropter suspicabar,

eabar, duo vocabula *βελῆς καὶ* delenda esse, vt esset solummoodo *ex auctoritate strategorum.* verumtamen re melius pensitata censeo, non incommodam hanc esse sententiam. auctoritate senatus et strategorum rogationem esse latam ad populum, qua populus rogaretur, vt vellet atque iuberet, exarari plebiscitum in hanc formulam: Placuisse senatui atque populo —

282. 17. duo prima huius versus vocabula *κήρυκα καὶ* addidi.

22. *ἀναγυρράσιος*] detraxi alterum *ρ*.

23. *Φλιάσιος*] praetuli *Φλυάσιος*.

27. *ὑμᾶς*] praetuli *ἡμᾶς*.

283. 6. *ἐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν ἑδενὶ τῶν μετρίων*] ad verbum sonat. P. A. decreuit non succurrere, in re id quidem nulla de tolerabilibus. *βοηθεῖν* est Demosthenis, copias aliquo mittere hosti obstituras. Est ergo sententia: decreuisse P. A. adhuc quidem, quicquid agat instituatque Philippus, quod quidem tolerabile sit, in eo non aduersari, neque id, missis copiis, disturbare. vel potest quoque sic accipi, decreuisse P. A. nullum capere consilium, quo suae saluti tutelaeque finium suorum prouideat, dummodo tolerabiles sint, quas Philippus ferat, conditiones.

9. *ἐκ τῆ δήμω*] Solus a parte plebis pro legato missus fuit praeco. qui, senatorii ordinis cum non esset, necessario plebeii erat.

10. *ἀποκρίσεις*] sic vulgata dat hic, et versu 26. in titulo. sed vtroque loco correxi *ἀπόκρισις* in singulari. Sunt enim ambo responsa regis, alterum legatis Athenienſium additum, alterum Thebanorum.

19. *κήρυκας*] detraxi postremam literam. nam vnus tantum praeco missus fuerat. v. p. 282. 17. et 283. 3.

20. *πεπληγμένοι*] praetuli *πεπλημμελημένοι*.

284. 7.

284. 7. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐξητηκότας, ἔχειν] sustuli comma, et pro prima voce dedi τὴν, vt ad εἰρήνην referatur.

9. ἐπαινῶ καὶ τὰ πολλά] correxi ἐπαινῶ κατὰ πολλά.

17. ἀδ' ἂν εἴ τι γένοιτο] nunquam, nullo tempore, nullo pacto, quicquid tamen nouum et insperatum incideret, fore, vt vos rursus cum Thebanis conspiretis, et causam communem faciatis. Certus ergo fidei Thebanorum erga se securus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore casum fortunae, nullam superbiam et iniuriam erga Thebanos suam, quamuis duriter et seruiliter eos tractaret, quae posset eorum animos a se abalienare, atque ad Athenienses reflectere. *es möchte nun kommen, wie es auch immer wollte.* Posterius ἂν addidi.

20. locis a Tayloro laudatis addi potest Strabo p. 649. 7.

21. ἀγγέλων] praetuli ἀγγέλλων. quamquam, si verum volumus, antiqua lectio per vnum λ prorsus idem valet atque noua per geminatum. nam in libris mstis, et vetustissimis editionibus verbum ἀγγέλλειν plerumque per vnum λ exaratum cernitur.

24. τὰ γέρρα] tabernae erant in foro sitae, in quibus sedentes opifices sellularii scruta et supellectilem domesticam a se domi fabricatam vendebant. hae σκηναὶ appellabantur. *die Buden.* constructae hae erant, seu tribus e lateribus et desuper tectae cratibus vimineis, quae γέρρα appellantur. quoniam igitur illae tabernae cum suis quaeque craticulis tam cito aufferri non poterat, necesse tamen erat, vt protinus populus in foro conueniret, vtpote illa nocte ibi in armis excubaturus, imperarunt prytanes, vt tabernis ignes iniicerentur, qui tabernas momento citius absumerent, et laborem crates aufferendi baiulis compendifacerent.

285. 3.

285. 3. εἰσῆλθεν] alii simpliciter ἦλθεν. perinde est. subauditur e curia in concionem.

9. καλούσης δὲ τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς] praetuli κ. δ. τῇ κοινῇ τ. π. Φ. καλέσης cohaeret cum τῆς πατρίδος. patria vocante dicturum. idem est ac si dixisset καλούσης τὸν ἐροῦντα τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ ἑαυτῆς φωνῆς. per eam vocem, quae patriae communis est.

10. ὑπὲρ σωτηρίας] malim ὑπὲρ τῆς σωτ. citat h. l. Alexander Rhetor p. 60.

13. παρελθεῖν] scil. εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν.

20. citat h. l. Hermogenes p. 422.

286. 1. δυοῖν] praetuli δυεῖν. vt magis atticum.

12. νῦν addidi.

13. ἵν'] malim ἤν, *si*, vel *vbi*.

Ibid. ἐν Θηβαίοις] praetuli ἐν Θήβαις.

21. θρασεῖς ποιῆσαι καὶ ἐπάρας] inuerti sic, ἐπάρας καὶ θρ. π. quia ἐπαίρειν debilius, alterum fortius est, et infirmiora praemitti, robustiora submitti solent.

287. 1. αὐτῷ] malim αὐτὸν. quia προσδεξαμένων magis αὐτὸν additum flagitat, quam ἀνθεστηκότων flagitat αὐτῷ.

3. σκοπεῖν] adde tacite ex insequentibus, περὶ ὧν ἂν λέγω. a me disputata consideretis.

5. τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει] transposui verba.

10. ἐστιν ἡμῶν] haec duo vocabula addidi.

21. βαδίζειν] quando legatos illuc oporteat proficisci.

22. ἐξόδῳ] de tempore modoque expeditionis, quando, et quantas numero copias exire oporteat in castra versus Thebas. Moschopulus etiam reddidit ἐκστρατείας.

23. χρήσεσθε] correxi χρήσασθαι. quomodo tractare negotium praecipio?

287. 24. τέτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νῶν] non redundat μοι, neque solummodo, vt alias saepe, *velim, quaeso*, significat, sed hoc. τέτῳ τῷ μέρει τῶ ἐμῶ λόγῳ. huic parti meae disputationis attendite.

25. ἐπαγγείλασθε] praetuli ἐπαγγέλλεσθε. *erbietet euch freywillig.*

26. μὲν addidi.

288. 2. καταντυχεῖν est sperantis et quaesitis potiri. videtur tamen lectio κατὰ τύχην, *nescio quo casu fortuito*, praestare.

5. τὰ addidi.

7. celebrem h. l. citat Alexander Rhetor, p. 68. Phoebammon p. 132.

17. citat h. l. Hermogen. p. 339.

20. κακὸς addidi.

21. locum h. citat Hermogenes p. 356.

24. ad προσῆκε adde πράττειν, ob insequentem accusatiuum, quod insequente datiuo necesse non foret.

vlt. ἐπειδὴ —] Est anacoluthum. Apodosis incipit p. 289. 25. a verbis διὸ δέδοκται.

289. 5. παραιρεῖται] praetuli de meo sensu παρῄρηται, ob insequens πεποίηκεν.

19. καὶ ἰδίας] quid sibi velint oppida *propria*, non intelligo. cui propria? non certe Philippo. cur enim raperet ipse sua? suspicatus aliquando fui, leg. esse καὶ ἐ φιλίας. oppida barbarorum populorum, nobiscum societate nulla copulata, aut καὶ ἐκ ἰδίας. neque proprias Athenienſium, in iure atque potestate eorum sit. *die nicht ihre Unterthanen sind.*

20. ἔλαττον] subaudi τῶ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.

Ibid. τῶν addidi.

pen. ἐνθυμηθεῖσι] correxi ἐνθυμηθέντας. ob praemissum εὐξαμένες.

290. 21.

290. 21. *συγγενείᾳ* bene habet. neque quoad ognationem, neque quatenus eiusdem nationis ambo opuli sunt. Germani omnes, quatenus Germani int, *ὁμόφυλοι* sunt, consortes eiusdem nationis, at on item *συγγενεῖς*, inter se cognati. Verum Thebani dicuntur h. l. cum Athenienſibus non modo *ὁμόφυλοι*, id quod inter omnes constat, ambo enim Graecae stirpis erant, sed etiam sanguine inter se cognati sse; de quo mihi non constat; fortasse mythologicis n labyrinthis versati certiora nos de Thebanorum cum thenienſibus per heroas mythicos cognatione docebunt.

25. malim *κατηγάγομεν*. ob insequens *ὑπεδεξάμεθα*.

27. Oedipum Athenienſes tanti fecerunt, vt paene in numero numinum, certe heroum, vel Semonum haberent. et Thebani, ossa eius ab Athenienſibus repetentes, testati sunt, non tam parui Oedipum se fieri, neque tam abhorreri, atque Wolf voluit persuadere.

291. 2. *τοῖς* de meo addidi.

8. *φλιεὺς*] correxi *φλυεύς*.

13. citat Longinus p. 148. vlt.

14. Marcellinus ad Hermog. p. 205. *ἐδίδαξε δὲ καὶ ῥήτωρ τὸν τῦ ὁρίζεσθαι τρόπον. καθόλε γὰρ ἐκ ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφισβητησίμοις ἐξ ἑκατέρων ὁρίζεται πρός τε τὸ ἑαυτὸν συνῆσαι καὶ τὸν ἀντίδικον διαβαλεῖν. ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνε. ὁριζόμενος γάρ, τίς τε ὁ σύμβελος καὶ τὶς ὁ συκοφάντης, καὶ τίνι διαφέρεσιν ἀλλήλων, τὰς εἰς ἑκάτερον παρασκευὰς ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐπήγαγεν, ἀποδεικνὺς ἐξ αὐτῶν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ἄριστον σύμβελον, Αἰσχίνην δὲ συκοφάντην, ἐν οἷς φησὶν· ἦν μὲν ἔν τῦτο τῦ δικαίε πολίτε —*

22. idem Marcell. p. 265. *τύτῳ μάλιστα Δημοσθένης ἐκράτησεν Αἰσχίνε, ἐξ ἧ καὶ ὡς ἀξίωμα μέγι-*

ςον ὁ λόγος [pro corona puta] προῆλθε, τῷ λέγειν μὴ παρελθεῖν τι αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων πραχθῆναι, καὶ οὐ τότε μόνον, ἀλλ' οὐδὲ νῦν εἰπεῖν ἐςί τι τῶν συμβουλευθέντων ἂν ἄμεινον. ἦν μὲν οὖν, ὅπερ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς — ad ἢ καιρὸς συμφέρων παρ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει. παραλαμβάνομεν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐν ταῖς συμβουλαῖς, οὐ πάντοτε ἁπλῶς, ἀλλὰ τότε χρησόμεθα, ὅταν ἀκριβῶς πεπιςευκότες ὦμεν μηδένα ἕτερον δύνασθαι παραλελειμμένον τι δεῖξαι τῶν δεόντων πραχθῆναι. ὥσπερ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε.

291. 26. ἔσθ' ὅ τις] praetuli ἔσθ' ὅ τι τις.

292. 3. ἐγὼ addidi.

4. αἰτιάσασθαι] praetuli αἰτιᾶσθαι.

7. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε] ſubaudi ἔδειξας.

8. λόγος h. l. eſt ratio, via, modus agendi, inſtitutum, acri et ſubtili meditatione excogitatum.

17. συμβαίνοντα] praetuli συμβάντα.

27. et tum demum me accuſa. poſteaquam ſcil. ea demonſtrauēris, quae abs te mihi poſtulo demonſtrari.

pen. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμὼν] duo poſtrema vocabula videntur aut ſcholium v. σκηπτὸς, aut eius varians lectio eſſe.

293. 15. πλησίον addidi, et ſuperiora illa τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. poteſt tamen etiam vulgata defendi et bene reddi. vsquam locorum in hac noſtra regione.

16. ἆρ' οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν ςῆναι] correxi de meo, ἆρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν ςῆναι. quamquam nunc mallem συςῆναι a me praelatum fuiſſe. Sed tum nondum noram, Marcellinum huius lectionis auctorem eſſe. putatisne adhuc futurum, aut licitum vel datum vobis a diis eſſe, vt vnis locis conſiſtatis, quomodo nunc adhuc facitis.

293. 19.

293. 19. τότε δὲ ἐκ ἄξιον] praetuli de meo. τότε δὲ. interrogatio haec est mirabundi et suspensi, tunc autem —! scil. dic mihi, quid futurum fuisset, quid euenisset. Est aposiopesis. Ipse orator se comprimit, dicens ἀλλ' ἐκ ἄξιον verum piget pudetque ea commemorare, quorum ne gustu quidem nos imbuit numinis beneuolentia. Nam pro ἄ γε μηδὲ πεῖραν dedi rursus de meo ἄ γε μηδ' εἰς πεῖραν. ne periculi vel experimenti quidem ergo, ne gustandi quidem atque delibandi. Poterat item μηδ' ἐπὶ πείρᾳ (in datiuo) corrigi, et facile est intellectu, ἐπὶ potuisse elidi in medio situm inter μηδὲ et πείρᾳ. quippe cuius prima litera ε cum postrema in μηδὲ et reliquae duae πὶ cum initio v. πείρᾳ essent eaedem. Potest quoque cum Aug. quarto legi ὧν γε μηδὲ πεῖραν.

22. citat h. l. Sopater ad Hermog. p. 128. vbi τὰ πολλὰ omittit, vt e memoria recitans, sed vi sua non caret. idem est ac si dixisset ταῦτα πάντα, καίτοι πολλὰ ὄντα, πρὸς ὑμᾶς ἐστί μοι εἰρημένα. haec omnia, tam verbosa, ad vos pertinent. haec tota, quamuis tam copiosa, oratio ad vos directa est.

25. μοι addidi, et σε versu 27.

vlt. ταῦτα] scil. τὸ ἀγνοῆσαι τὰ μέλλοντα καὶ διὰ τοῦτο τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ ἁμαρτῆσαι ἐν τῷ συμβουλεύειν.

294. 6. τούτοις] id est ταῖς ἐμαῖς συμβουλίαις.

10. Minutianus p. 156. ἀπὸ τοῦ ἅμα. argumentum ab eo, quod simul est. καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ — κατηγορεῖ. τεκμήριον γάρ ἐστι τὸ καὶ τοῦτον ἐχθρὸν [scil. Athenienſium] εἶναι, τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ τοῖς ὁμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν [iubauli etiam hunc Aeschinem.]

Ibid. Ἀριστόλαος ἐν Θάσσῳ] correxi Ἀριστόλεως ἐν Θάσῳ.

17. καὶ addidi.

294. 19. citat h. l. Hermogen. p. 296. et Alexander de figuris p. 64. vbi affert pro exemplo ἀντὶ τροφῆς.

26. Marcellinus p. 316. ἔτι δὲ καὶ κατὰ βίαν εἰσήγαγε τὸ ἔνδοξον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι —

295. 1. τέτων] quorum ego tum patriae fuit auctor factus. ἢ δόξης ἢ προγόνων bene si habet, accipi sic debet, siue gloriam patriae, quae nunc est, (ciuium, qui nunc sunt) siue gloriam maiorum — vll. in loco habebas.

7. πρόειτο ἀκοντὶ] correxi προεῖτο ἀκονιτί.

Ibid. ὁντινῦν ἐχ] praetuli ὁντιν' ἐχ. nullum est discrimen, quod maiores non libenter subiissent.

8. prius ἂν addidi, redundans vtique, sed more attico.

9. δὴ addidi. pro τοῖσι vulgari correxi τίσι, *quibus oculis?*

12. addidi δὲ.

19. γενομένων] praetuli γεγενημένων.

20. παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως] praetuli παρ' αὐτὸ τὸ Π. β. gradatim procedit a Thebanis vi pollentibus, ad Lacedaemonios multo potentiores. ab his ad ipsum regem Persarum multo potentissimum atque ferociissimum.

21. dura vtique et inconsentanea est sententia, datum hoc ciuitati fuisset in gratiae et beneficii loco, vt regi Persarum, aut cuicunque alii seruiret. Seruiendi necessitas profecto nulla est gratia, neque indulgetur roganti nemo enim eam rogat. Sed sic debuisset dictum esse, Ciuitas si voluisset imperata facere, aliique principatum Graeciae permittere, licuisset ei, datumque et concessum fuisset, vt non modo sua pristina bona salua retineret, sed insuper etiam noua, quaecunque modo vellet, ad delectum suum, adipisceretur. Verum illa

illa participiorum confectatio graecos haud raro in manifestas et ridiculas absurditates implicat imprudentes.

295. 24. τοῖς τότε] duo haec vocabula addidi.

27. πράττεσι] malim προσάττεσι.

vlt. καὶ posterius addidi.

296. 2. ὑπελαμβάνετε] praetuli praesens ὑπολαμβάν.

5. τῶν ἀνδρῶν — τῆς ἀρετῆς] vix videtur haec dictio graeca esse. nam aut τὰς ἄνδρας ἐκείνας τῆς ἀρετῆς leg. est, (subaudi χάριν vel ἕνεκα) aut τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετὴν, aut τὰς ἀρετάς.

7. ταῦτα] emigrationem puta e solo patrio, exsilium vltroneum.

10. Sententia postulat, vt ἐ μόνον αὐτοὶ [scil. ὑμεῖς] αὐτὸν legatur. non vos ipsi solum eum, sed etiam mulieres vestrae vxorem eius lapidibus obrutam confecerunt.

17. διαφέρει δὲ τί; ὅτι ὁ μὲν] omisi ὅτι. videbatur oratio ita fortior atque neruosior futura.

18. malim τὸν ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. mortem cuique e fatali quadam necessitate, vt vulnere, morbo, submersione in vndis, a fulminis ictu, et quaecunque alia fatalia sunt, obuenientem. καὶ τὸν αὐτόματον. et mortem eam, quae sponte sua, necessario tandem aliquando senio exinanitis venit, per leges naturae, tametsi neque morbus, neque vlla alia vis externa accedat.

23. τῷ θανάτῳ] duo haec vocabula addidi. ipsa morte horribiliores.

24. ἄρα addidi.

pen. Hermogen. p. 338. μέθοδος δ' ἐπιεικείας — τὸ ἑκόντα ἐλαττῶν τὰ ἑαυτῷ χρησὰ, ἢ ὅσα ἔχει κατὰ τῷ ἐχθρῷ σφοδρὰ, ταῦτα ἑκόντα μειῶν, καὶ μὴ λέγειν σφοδρῶς. καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ ἐλαττοῖ ὁ Δημοσθένης κατὰ μέθοδον ὅτως, εἰ, παρὸν αὐτῷ λέγειν ἀξιωματικῶς, οἷον· μετὰ ταῦτα δὲ τὸς ἀποξόλος ἀπέστειλα

ἅπαντας, καθ' ὃς Χερρόνησος ἐσώθη, καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι· ὁ δὲ εἶπεν ὡς ἕτερος. οἷον· τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάτῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναι φημί. ὁρᾷς, ὡς ἐν ἀμφοτέροις μὲν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλούμενόν ἐστιν· ὅτι ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ ἐγὼ ἔγραψα. ὅσον δὲ τοῦτο ἐκείνῳ ἐπιεικέστερον εἴρηται καὶ ταπεινότερον. ἀλλ' ἕτος μὲν εἰς δέον ἑκατέρῳ χρῆται.

297. 5. εἰ γὰρ, ὡς ἃ τὰ βέλτιστα] dedi auctius de meo sensu. εἰ γὰρ ἔχ, ὡς ἃ τὰ β. nam si hunc condemnare omittetis, ideo quod consilia mea non videantur vobis fuisse auspicatissima.

7. post ἡμαρτηκέναι δόξετε videtur deesse τῇ γνώμῃ voluntate, intelligentia, prudentia, aut inferenda sententia quasi iudiciali, in decernendo et deligendo.

Ibid. ἃ τῇ τῆς τύχης] articulum priorem addidi.

11. celeberrimum h. l. citant Longinus p. 74. et 80. ed. Wetsten. Hermogen. p. 260. ἔτι μεθόδου λαμπρᾶς καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν. ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ· ἃ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι. τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον. οἷον· ὀρθῶς ἂν ἐβούλευσα [lege συνεβούλευσα] ὑπὲρ ἐλευθερίας κινδυνεύειν. ἕτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες. ὁ δὲ εἰς ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγών, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν. ἐχ ἥμαρτον ταῦτα συμβουλεύσας, ἃ μὰ τὰς ἐν Μαρ. Eadem hoc de loco Aristides quoque p. 170. observat. citat item Clemens Alex. p. 748. ed. Potteri. Plutarchus Moral. p. 350. et rursus Hermog. p. 424. Schol. Apollonii Rhodii p. 169. edit. Hoelzlin.

14. citat Harpocr. v. Ἀρτεμίσιον.

16. Scholiastes Hermog. p. 392. ἀποφορή ἐστιν, ὅταν ἀπὸ τῶν δικαίων πρὸς τὸν ἀντίδικον ἀποστρέφῃ τις τὸν λόγον. οἷον· μηδὲν ἐν Φιλονείκει, Λεπτίνῃ. καὶ πάλιν· ἃς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν, Αἰσχίνῃ· κινήσας γὰρ τῇ δόξῃ τῶν παραδειγμάτων

μάτων τὰς ἀκέοντας, τότε καὶ τὸν ἀντίδικον κέκληκε. [num κεκίνηκε.]

297. 22. Schol. Hermog. p. 395. γραμματικύφων, οἱονεὶ νοτάριος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τῆ δημοσίᾳ.

26. Alexander de figuris p. 50. πύσμα ἐστὶ, πρὸς ὃ διεξοδικῶς ἀπαντῆσαι δεῖ καὶ διὰ πλειόνων· ὡς ἔχει τὸ τοιῦτον· ἐμὲ δὲ, ὦ τριταγωνιστὰ — τέτοις συμβελεύειν ἔδει; ἐνταῦθα γὰρ ἐκ ἐστιν ἀποκρίνασθαι ναὶ ἢ ὲ, ἀλλὰ διὰ πλειόνων ἀνάγκη ἀπαντᾶν τῷ τοιαῦτα ἐρωτῶντι.

pen. τὸ τέτων] interposui τῆ.

vlt. ἔπειτ' ἀδ' ὑμᾶς] malim aut cum Marklando ἐπεὶ ἀδ' ὑμᾶς, aut ἐπεί γε ἀδ' ὑμᾶς. me non decebat, remp. gerentem, abiecte de ea sentire. nam ne vos quidem pari cum animo causas priuatas atque publicas diiudicatis: illas quidem ciuiliter, has autem cum sensu nobilis et excelsi animi, quem fama maiestasque maiorum haud fugiat.

298. 3. negotia vitae ciuilis quotidianae spectatis ad normam priuati iuris vestri ciuilis, et ex ratione coeptorum, morum, actorum actoris cuiusque; vt aiatis negetisue factum aliquod cum iure vestro ciuili consentire, aut actorem defensoremue videri virum bonum et honestum esse.

8. δεῖ addidi.

10. ἐμπεσὼν] praetuli ἐκπεσὼν. quoniam in eo verbo vis inest aberrationis a recto tramite.

14. καταλαμβάνομεν] in praesenti. probarem, si etiam ἀφικνέμεθα praecessisset. sed praemisso ἀφικόμεθα, videbatur melius imperfectum κατελαμβ. conuenire. quare hoc praetuli.

25. βελεύεσθαι] praetuli βελεύσασθαι.

pen. καταρατώτερος] Mutaui omega cum o paruo, quia α posterius in ἀρατὸς, ἀρητὸς, Aratus, producitur,

299. 3. ἐκείνας] Thebani primos adducebant ad concionem, cum eaque agendi veniam primis dabant, Philippi legatis, sociorumque.

9. αὐτοῖς] praetuli αὐτὲς. nam ad ἀποδέναι facile e nexu sententiae subauditur αὐτῷ. aequum censebant, eos, Thebanos puta, gratiam [Philippo] reddere.

10. αὐτὲς] ipsos, Macedonas puta, Thessalos, caeterosque Philippi satellites. Minucianus p. 164. ὁ δὲ ὕστερος τῶ πράγματος τόπος, locus ab iis rebus, quae postea euenerunt, aut euentura sunt. ὡς ὁ Δημοσθένης· [rem refert, non verba remetitur.] ἐκ μὲν ὧν οἱ παρὰ Φιλίππε πρέσβεις ἔλεγον, ἐδήλεν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς εἰς τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα. ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαρπασθησόμενα. δηλῶται γὰρ ἐκ τῶν ἐπιγενησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππε πρέσβεις ἀπεδείκνυσαν συμφορώτερον εἶναι Θηβαίοις, Φιλίππῳ βοηθεῖν, ἢ ἀθηναίοις.

17. ταῦτα] praetuli ταὐτὰ. sed fortassean praestiterat vulgatam immotam reliquisse.

27. ἐξῆτε] correxi ἐξήειτε.

pen. sententia haec est, vt Thebani locum vobis facerent, hospitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias suas cunctas, pedestresque atque equestres, extra moenia, in castra, vbi ipsis sub dio metandum erat, cum vos interim in tectis requiesceretis, in commoditate et otio, lautia et hilaria agentes. Thebani vos suis ciuibus praehabebant.

300. 8. ἔκριναν ἢ Φίλιππαν] praetuli ἔκριναν Φιλίππου.

Ibid. καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δὲ ἐν πλ. φ.] fortasse praestiterat hunc ordinem relinquere, quem transponendo δὲ turbaui. sed posterius τὰ necessario delendum est. Illud δὲ, in παρὰ πᾶσι δὲ, significat *quid? quod* apud omnes. *imo potius, vt rectius dicam,*

dicam, apud omnes. ad φυλακῇ subauditur ὄντα, vel εἰωθότα εἶναι.

300. 12. κατά γε ὑμᾶς] correxi de meo sensu κατά γε ὑμῶν. de vobis iudicarunt. κατὰ cum genitiuo non semper est *aduersus*, in fraudem alicuius. sed etiam vniuerse, *de* aliquo, etiam ad laudem, vt h. l.

13. τῶ στρατοπέδω] subaudi τῶ ὑμετέρω, copiarum vestrarum, quas Thebanis auxilio miseratis.

14. ὠδὲ ἀδίκως] ne per nefas quidem, ne falsa quidem criminatione, nedum vera.

16. τὴν ἐπὶ] interposui τ'. Pugna ad Potamum, nam sic est reddendum, quia nomen tractus est proprium, non ad fluuium) accidit apud Cephissum. vnde etiam totus ille tractus circa Elateam et Chaeroneam appellata fuit ἡ παραποταμία, teste Strabone p. 649. cuius haec sunt verba expositioni de Elatea protinus subiecta. παραποτάμιοί δέ εἰσι κατοικίαι τινὲς ἐπὶ Κηφισσῷ ἱδρυμένη πλησίον Φανοτεῦσι, καὶ Χαιρωνεῦσι καὶ Ἐλατείᾳ. v. ibi annot. Holsten. Altera pugna cur hyberna, vel procellosa potius appellata fuerit, tanti non est quaerere. Quod sciri nequit, de eo ne quaerendum quidem est. Multa sunt in vetustis auctoribus obscura, quae nulla vis ingenii, nulla inuestigandi industria, nullus casus, nulla dies vnquam aperiet. In his ingenioque tuo quiescendo, lectorisque patientiae tacendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arcessemus in pedibus posita? Quid naturae rerum conuenientius, quam pugnam eam χειμερινὴν procellosam, tempestuosum appellare, quae a procella esset interpellata et diremta?

22. ἐπράττετο] praetuli ἐπράττετε. haec cum gereretis, his in rebus cum versaremini. tam secundis successibus cum gauderetis.

23. citat h. l. Thomas M. v. ζηλῶ.

300. pen.

300. pen. ὡς' ἀρίστων αὐτὰς τὰς θεὰς] praetuli ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τὰς θ. quamquam praeuideo futurum, vt de αὐτὸς refragentur, et reuocatum αὐτὰς malint.

vlt ταῦθ' ὡς ἐκ ἄριστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι.] Pro ἄριστα malui ἄξια (subaudi λόγα) dare, quia luculentior est oppositio inter τὰ ἄριστα et τὰ ἐκ ἄξια λόγα. Dictio ψηφίζεσθαί τι si bene graeca est, significabit, pronunciare esse sic vel aliter. postulat nunc vos de iis rebus gestis pronunciare, flocci non esse faciendas. Alias consueta loquendi ratio ferebat, vt sic diceret τότων ὡς ἐκ ἀξίων νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ καταψηφίσασθαι. Denique νῦν mouet suspicionem, τότε in superiori colo deesse. ὧν ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τότε τὰς θεὰς ἐ. μ.

301. 8. τῆς βοηθείας] correxi τοῖς β.

9. ἔτοι] missi a vobis ad ferendum Thebanis auxilium.

Ibid. αὐτοῖς] correxi αὐτάς.

14. εἰδεῖτε, ὅτι ἡ ἐμὴ] deleui ὅτι. Ibidem πλάνοι dedi pro πλάνη.

18. Alexander de figuris p. 72. Καλλίστρατος ἐκεῖνος. τὸ γὰρ ἐκεῖνος προσκείμενον ἐμφασίν τινα μεγέθους περὶ τὸν ἄνδρα δηλοῖ.

pen. προνοίαν] praetuli de meo sensu προνοίας. in genitiuo. idem est ac si dixisset ἀδὲ τῇ προνοίᾳ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι χώραν. ne prouidentiae quidem salutis propriae locum dare; nedum salutis ipsius. tempus eiusmodi erat, vt priuato nemini concederet, non modo tuto et securo esse, sed ne saluti quidem suae prospicere.

302. 5. πράττοντά τι πρᾶξαι] deleui τι.

17. δὲ addidi. ab hoc, Aeschine vero, ne incusata quidem, nedum vt me reum peregerit.

27. ἢ τόνδε] Ctesiphontem puta.

303. 4.

303. 4. ἀνεκρίνετο ἀφ' ἑαυτῆ] correxi ἂν ἐκρίνετο ἐφ' ἑαυτῆ.

5. προλαβεῖν idem est atque φθάνειν. euenire, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter.

11. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς ἔσης, τῶν ἔργων ἔτι μεμνημένων ὑμῶν] Addidi τῆς et detraxi ἔσης, et locum sic discreui. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, coram veritate ipsa, ἐγγὺς τῶν ἔργων, prope euenta, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν [scil. αὐτῶν] vobis ea adhuc recenti memoria continentibus.

22. κἂν] praetuli ἂν.

304. 1. τῆς ὑπαρχέσης] subaudi ὑμῖν, aut παρ' ὑμῖν.

2. περὶ ἑκατέρα] scil. ἡμῶν.

5. πραγμάτων tuebor. rerum gestarum rationes ita subduci non solent. ἕτος λογισμὸς hic modus calculandi, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc agitur.

10. μεθ' ἡμῶν παραταξαμένους] correxi μεθ' ὑμῶν συμπαραταξ. in causa fuit, vt Thebani, vobiscum in acie stantes, eum prohiberetis, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, vt scil. in fines vestros irrumperet.

18. ἐποίησεν addidi, non quo necessarium esset id verbi, quod sufficere poterat semel iam versu 11. positum, sed perspicuitatis ergo.

19. ἀντανελεῖν proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expensi inter se constant. tum vsurpatur, cum damna et clades quaestibus et victoriis, delicta benefactis compensantur. Est itaque sententia. Existimasne, res has praeclare a me gestas ex hominum memoriis tolli debere, propter ingentes clades, quas passi sumus, mea nempe, id quod tu ais, culpa, quia decora, si quae Graeciae opera mea parta sunt, cladibus compensentur et obruantur, imperitia et infelicitate mea contractis.

304. 22.

304. 22. ἐν οἷς idem est atque ἔνθα, vel ὅπου. vbi. quam ibi cernere est, vbi quorundam potitus est Philippus. h. e. quam Ph. exercuit tum, quum potitus est quorundam. vel quam, vt cernere est, in eorum quibusdam exercuit, quos in potestatem suam redegit.

24. τὰ λοιπὰ τ. πρ. περιβαλλόμενος] reliqua, seu Thraciae, seu Graeciae, nondum a se subacta, conans ad se rapere, sibique veluti amiculum circumiicere. Melius Harpocrationem percepit Valésius, quam Taylorus, et sedem interpretationis melius noscitauit.

27. ad κεκόμισθε addendum videtur δι' ἐμὲ. mihi debetis, quod fructus humanitatis Philippi percepistis, in quo laudandi estis, egoque vobis id congratulor.

305. 2. Alexander Rhetor p. 54. in capite περὶ διασυρμῶ. καὶ ὡς Δημοσθένης πρὸς αὐτὰ ταῦτα. πάνυ γὰρ κατὰ τοῦτο χείρω γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα, εἰ τστὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τστὶ, διεξῆλθον ἐγὼ. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ μετήγαγον. Posterius εἰ Normannus addidit, haud constat vnde. in Aldina non est, sed eius loco vacuum spatiolum. Pro παρὰ τοῦτο dat ille, e memoria recitans, κατὰ τοῦτο, quod ad sententiam perinde est. nam παρὰ τοῦτο est ob hoc, vel hactenus. Si hoc fuisset, euenisset etiam alterum. verum quia prius desideratum est, παρὰ τοῦτο ideo euentus quoque speratus insecutus non est. ἐχ ὁρᾷς non vides? est formula excitandi ad attentionem, et ad se vultum aduersarii contorquendi. en. vides. huc specta.

8. εἰσήοι] correxi εἰσιέναι. cum ingrederer in res. h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem.

11. ἐδείκνυες et ἐσυκοφάντεις] correxi ἐδείκνυεν et ἐσυκοφάντει in tertia persona. redit enim ad ὁ βουλόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα, versu penult. p. 304.

305. 18.

305. 18. προεξηλεγμένα] correxi προεξειλεγμ. non enim est a προεξελέγχειν, sed a προεκλέγειν. iamdudum ante exacta et collecta, antequam bellum cum Philippo susciperemus, aut ego ad remp. accederem.

22. καὶ addidi, et versu 27. ὧν et ὅ.

306. 5. ὧν addidi de meo.

8. μόνον] praetuli μόνε.

13. Schol. Hermog. p. 139. ἔτω καὶ Δημοσθένης, ζητεμένε, εἰ εὔνες ἐςὶ τῇ πόλει, ἀπὸ τῶν πράξεων συνέσησε τὴν ἑαυτῦ εὔνοιαν ἔτως εἰπών. ὅπε [leg. ἔτως εἰπών πε nescio vbi locorum.] βυζαντίες, περινθίους, εὐβοέας, ἀχαιὲς συμμάχες ἐποίησα τῇ πόλει. fortasse hunc locum designans.

20. περὶ τῶν ἴσων] correxi περὶ τῶν νήσων.

vlt. κεναὶ χάριτες sunt officia, studia vana, in cassum nauata, siue illo, cui nauantur, haud desiderante, et vel aspernante etiam, siue quod fero veniunt, siue quod rem malam et corruptam haud corrigunt.

307. 2. ὢν ἐν τῇ πόλει] agens, habens in vrbe, non peregrinans.

Ibid. παρὼν] scil. τοῖς γιγνομένοις. praesens rebus illis, cum gererentur, in iis mediis versans.

4. ἀχ ὅσα ἂν βελώμεθα] praetuli ἀχ ὅσα ἐβελόμεθα. praeterea verba ἐξῆν αἱρεῖσθαι, aut similia, addenda videntur. non ea licebat optare, quae vellemus, sed ea necesse erat acceptare, quae res et tempora darent.

8. τοῖς πέπραγμένοις] malim ἔτω aut ἔτως εὖ interponi.

9. citat h. l. aliosque e vicinia Apsines p. 699. pro vulgari εἴποτ' ἐμοῦ dedi εἰ τότ' ἐμοῦ.

12. ἢ τὶ οἴεσθε λέγειν] transposui duo postrema vocabula.

15. διὰ βυζαντίων] correxi διὰ βυζάντιον.

307. 21.

307. 21. Sopater ad Hermog. p. 37. δεῖ δὲ τὸν μελετῶντα τὰ πρός τι, ἢ διαβεβλημένα, καθολικοῖς χρῆσθαι ἐπιχειρήμασιν, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης· πονηρόν, ὦ ἀθ. πονηρὸν ὁ συκοφάντης. v. etiam Schol. Aristoph. ad Nubes versu 447.

23. ἀνθρώπιον] praetuli τἀνθρώπιον cum articulo.

25. αὐτοτραγικος πίθηκος] *ein leibhafter tragischer Affe, ein Original von einem tr. Affen.* haec inest notio huic compositioni cum αὐτο. placuit tamen magis ad augendum vocabuli ridiculum, et portentosum, duo istaec in vnum contrahere, ad Aristophaneam formulam procusum αὐτοτραγικοπίθηκος. purus putus tragicus simia. ἀγρεῶς Oenomaus appellatur, quoniam non in vrbe, sed ruri, hanc fabulam agebat, et Oenomaus, διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι τὸν Οἰνόμαον καὶ πεσεῖν ἀπὸ τοῦ ἅρματος, vt vult Schol. Hermog. p. 410.

26. ὄκνησιν] correxi ὄνησιν.

308. 1. ἐπειδὴ] correxi ἐπειδάν.

3. Alexander de figuris p. 72. cap. περὶ ἐλλείψεως citat h. l.

6. αὐτὴν addidi. non superuacaneum est hoc vocab. *cladem ipsam.* vult dicere. delicta imperatorum et militum, quae cladem hanc conscinerunt, in semet spectata et a meis politicis institutis secreta, mihi par non est imputari.

7. παρ' ἐμοὶ] praetuli παρ' ἐμοῦ.

9. ὅπως] praetuli ὅποι, et pro ἐπέμφθην simplici, ἐξεπέμφθην.

vlt. αἱ πολιτικαὶ] correxi de meo αἱ συνήλικαι. quae vitia ciuitatibus omnibus cognata sunt, cum ipsis nata, durantque, donec ipsae permanent.

309. 3. malit Taylor ad Φιλίαν addi ἀγαγεῖν, non animaduertens, eo facto etiam insequentia sic debere corrigi. καὶ εἰς τὴν τοῦ τὰ δ.

309. 9.

309. 9. καὶ τῷ διαφθείρειν] deleui articulum. non enim nisi duae sunt machinae, quibus Philippus omnia percutit. 1. exercitus, et 2. τὸ διδόναι καὶ διαφθείρειν, id est διὰ τῶν δωρεῶν διαφθείρειν. corruptelae largitionibus effectae.

13. χρήμασιν ἢ μὴ κεκράτηκα] duas medias voculas expunxi.

17. Aristides de D. C. p. 240. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις — ἅμα τε τὸ προειρημένον συμπληροῦσαι καὶ ἀπαρτίζουσαι, καὶ μεταβασιν ἐπὶ τὸ ἑξῆς εἰσαγόμενον παρέχουσαι, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην —

19. τετονὶ] hunc Ctesiphontem.

20. τὰ παραπλήσια] articulum de meo addidi.

Ibid. ἃ δὲ οἱ πάντες] praetuli ἃ δὲ πάντες.

21. ἴσε] ergo illa superiora non perinde norant, eoque demonstranda ipsis fuerant.

24. ἐμβεβηκώς, dubium est, quo referatur, num ad δῆμος, an ad ἐγώ. Insequentia tamen sic satis certo definiunt, atque restringunt ad δῆμος. mirum non fuisset, si populus, vtpote in ipsos ingressus deterrimos turbarum bellicarum horrores, iisque septus et paene dementatus, inclementius aliquid in me statuisset.

26. βουλευόμενος addidi.

310. 8. σχεδόν τι addidi, prius e libris, posterius de meo.

10. Μελάνθ] nomen graecum nullum est Μέλανος, Μελάνθ. In libris est Μελάντε. Sed Μέλαντος quoque perinde extra vsum est, quare ex eo effeci Μελανίθ, a nom. Μελανίας.

15. καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωμοκότων, καὶ ὑπὲρ τῶν γνόντων τὰ ε. δ.] omisi posterius ὑπὲρ τῶν, vt perperam iteratam.

16. erant actiones εἰσαγγελίας in eos, si qui cum hostibus patriae consilia pernicioſa centuliſſent, eorum

legatos vel emissarios clam domi suae accepissent, aut tenuissent occultos, belli instrumenta copiasque exportari vetitas clam ipsis submisissent, aliisque quibusque modis in remp. armassent.

310. 19. τὰ ἄριστά με πράττειν] instituta mea esse omnium optima et saluberrima, et quae agerem, ea me agere fide integerrima sanctissimaque erga remp. pietate.

Ibid. γραφὰς] actiones, quibus reus incusatur, leges rogasse noxias patriae, eiusque vetustae constitutioni et iuri ciuili aduersantes.

23. προσῆκον] praetuli προσῆκεν.

pen. citat h. l. Hermog. p. 306. Syrianus p. 237. ὡς ἐπὶ τῷ Κεφάλῳ καὶ Ἀριστοφῶντος τῶν ἀμφισβητόντων περὶ τῷ καλῷ βίῳ. — τῷ κατὰ τὸν Κέφαλον μέρος, τῷ μηδεμίαν γραφὴν φυγήν, — τῷ κατ' Ἀριστοφῶντα, τῷ πολλὰς φυγεῖν γραφὰς καὶ μηδεμίαν ἁλῶναι. item p. 404.

vlt. καὶ νὴ Δία γε] non id modo concedo, quod tu postulas, praeclarum esse, sed insuper hoc quoque largior, beatum esse.

311. 5. videntur hae duae dictiones ἐδεῖς ἐγράψατό με πώποτε, et ἐδεῖς ἐδίωξε γραφὴν, nil inter se differre, sed idem significare. differunt tamen. Deferebant multi alios criminum, sed litem coeptam haud prosequebantur. Demosthenes hic ab Aeschine dicamque sibi scriptam negat vnquam fuisse, neque semel in forum delatam ab eodem esse constanter peractam. Nunquam me accusauit Aeschines, ait, nunquam litem indictam persecutus est.

7. citat h. l. Aristides p. 204. vbi sententiam hanc in exemplum περιβολῆς proponit.

11. duo vocabula καὶ ἀπαύδευτον addidi.

13. μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας] addidi καὶ, cuius est non

non exigua vis. non tantum vsque ad finem anni, sed vel ad finem praesentis diei modo.

311. 18. τότε h. l. idem est atque ἦ ἔτος. multo verius, aequius et humanius de forte fortuna disseram, quam hic fecit.

24. καὶ μεγάλων addidi.

27. πρόειντο] praetuli πρόοιντο, et ἄν addidi.

Ibid. αὐτῶν ἐκείνων] praetuli τότων αὐτῶν non sat graui de causa.

vlt. τὸ δὲ προσκρῦσαι καὶ τὸ μὴ [πάνθ'] posterius τὸ sustuli, et prius cum τῷ mutaui.

312. 1. ἠβελήμεθ'] praetuli ἠβελόμεθ'.

16. malim εἴ τινί τις.

25. ἀκόλεθα] correxi τἀκόλεθα.

pen. ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλέσθαι] malim sic exarare atque distinguere ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι, vt autem visum mihi fuit ad remp. accedere, τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλέσθαι, scil. ὑπῆρχέ μοι. quod e praemissis tacite est repetendum. licuit mihi vias eas inire, et instituta sequi ea —

313. 3. τὰς ἐχθρὰς ὑμᾶς] te, Aeschinem, cum tuis sodalibus, qui omnes mei estis inimici. suspicatus tamen aliquando sum, orationem non ad globum Aeschinis, sed ad iudices coronamque circumstantem esse directum. quod si est, leg. erit τὰς ἐχθρὰς πρὸς ὑμᾶς. neque hostes vestros, o ciues, vnquam vobis obiectasse, instituta mea turpia fuisse.

7. τινα] praetuli τινας in plurali. et versu 9. pro ποία dedi ὁποία.

8. citat h. l. Alexander Rhetor p. 16.

12. citat Pollux 4, 19. v. βάθρα σπογγίζων.

16. νευρίζων] correxi νεβρίζων quamquam illud in more librariorum graecorum β et υ promiscue exarandi, prorsus idem est, atque hoc.

313. 17. ἀπομάττων] scil. τὰς τελεμένας. detergens initiatos argilla. Loti fricabantur creta, ochra, argilla, et furfuribus, quae sunt res abstergendis sordibus oleosis, sudori, squalori, seu squamis cutis, perquam accommodatae. Saponem illi veteres ignorabant, aut rarius eo vtebantur.

18. ἀναστὰς] correxi ἀνιστὰς. perfecta lustratione, iubebas lustratos surgere, humo sellaue. Quae modo enumerauit orator, omnia sunt σκευωρήματα Aeschini cum matre communia, in quibus eam adiuuit. vt τὸ νεβρίζειν, quod est initiandos pelle maculosa hinnuli induere. nam deponendae ipsis erant suae vestes, quo nudi baptizarentur. τὸ κρατηρίζειν fuit aut immersio initiandi in labrum aqua plenum, aut effusio labri super caput eius stantis, aut in genubus sedentis. Ritus hic aliquem per eiusmodi immersionem in aquam, perfusionemue in collegium suum adscisendi, penes multos adhuc obtinet opifices, qui hoc ritu tirones, tirocinio posito, iam coetui suo adscribi declarant. Superiori seculo albo academico adscribendi quoque huiusmodi ineptiis a Depositoribus sic dictis vexabantur. Perquam vetustus hic mos fuit, nouos aduenas scholarum publicarum baptizandi, id quod e Libanii Vita paret, hac de vexa, etiam sibi Athenis oblata, querentis. Mitto reliqua σκευωρήματα persequi, quod vocabulum significat minutas et laboriosas, cum sedulitate, trepidatione atque discursatione coniunctas, sed contemnendas, vanas, aniles et ridiculas molitiones.

20. καὶ ἔγωγε νομίζω] nullus dubito leg. esse, καὶ δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω. et id recte quidem, vt ego equidem opinor, facit, se iactans scilicet hoc inprimis, quod tam clarum, acutum et sonorum ὀλολύζειν, non vlulare, sed iubilare potius, valeat. Quid sit ὀλολύζειν, dixi ad Callimachum, quamquam res nota est.

313. 23.

313. 23. Infinitum ſit grammaticorum locos indicare, vbi demoſthenicum hunc inſignem et nobilem locum laudarunt, partim etiam interpretati ſunt. Et Taylor iam plerosque nominauit.

pen. κιττοφόρος καὶ λικνοφόρος] ſic correxi pro vulgari vitioſo κιττοφόρος καὶ λιχνοφόρος. Veritas emendationis confirmatur a miſtis, tametſi nullis demoſthenicis. e. c. Photii lexico rhetorico inedito, item a conſenſu virorum doctorum, vt Valeſii, et Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Cererem verſu 127. prouocat ad codices vetuſtos demoſthenicos. Quos autem ille codices viderit, me fugit. nam neque Taylorus in vllo ſuorum κιττοφ. reperit, neque ego in vllo meorum reperi. Confirmatur item a Scholiaſta codicis Bauarici, qui, quamquam in texto exaratum eſt κιττοφ. tamen eam vocem ſic exponit ὁ φέρων τὰς κοίτας. Atqui κοίτη et κίστη idem ſignificat. In texto Meermanniani codicis tametſi κλινοφόρος eſt pro λικνοφόρος, tamen ſcholiaſtes eius hoc poſterius interpretatur his verbis: κόσκινον λίκνον λέγεται. Photius in lexico ſic ait: λίκνον κόσκινον, ἤτοι πτύον. Λικνοφόρος ὁ φέρων τὸν λίκνον. (ſic) καὶ γὰρ μυστικόν τι σημεῖον τῆς δημητρίδι τροφῆς ἐπετίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. et tum addit verba Harpocrationis. Quod aenigma Taylor ex Vlpiano h. l. refert, requirens et quaſi prouocans interpretem, facile eſt Oedipum hic agere. Nodum enodauit mihi codex Bauaricus, in quo verba portentoſa ὁ παρὰ φύλαξι τιμώμενος ad v. Ἄττης adſcripta ſunt. vnde paret, pro φύλαξι leg. eſſe Φρυξί. apud Phrygas.

314. 1. imitatus eſt h. l. Iulianus Aug. epiſt. 24. p. 393. 11.

2. εὐδαιμονήσεις] correxi εὐδαιμονίσεις. nam non eſt ab εὐδαιμονεῖν beatus eſſe, ſed ab εὐδαιμονίζειν beatum praedicare.

314. 4. *ἐῶ γὰρ τοῦτο. ἐπειδὴ γοῦν ἐνεγράφης*] praetuli *ἐῶ γὰρ τοῦτό γε. ἐπειδὴ δ' οὖν ἐνεγράφης.*

11. Harpocrat. h. l. v. *Σιμύλος* citans omittit v. *ἐπικαλεσμένοις*, me quidem non aegre ferente.

12. citat Athenaeus p. 653. E. et Phrynichus p. 88. v. *ὀπωρώνης*. Pro vulgari *ἐλαίας* dedi *ἐλάας*. nam *ἐλάα* est fructus oleae, oliua. *ἐλαία* vero est olea, arbor, fructum ferens. ad *ὀπωρώνης* addidi *ἐκεῖνος*. ille, prouerbio, aut e fabula scenica vulgo notus.

15. *ὑμεῖς*] vos, iudices, et circumstans corona.

17. *πρὸς τὰς θεατὰς*] articulum addidi. contra a proximo *ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ* articulum amoui. non enim videbatur *τὰ* hic magnam vim habere. *illa* multa vulnera, quae nemo non nouit.

20. *παρεὶς ἐξ ὧν*] deleui praepositionem.

26. *οἱ ἄλλοι*] praeter Aeschinem, reliqui omnes ciues Athenienses. iidemque sunt, qui versu proximo *ἅπαντες* appellantur.

315. 4. et 6. *ἐξέτασον* et *ἐρώτησον*] dedi de meo *ἐξετάσωμεν* et *ἐρωτήσωμεν*.

7. *ἐδίδασκες γράμματα*] locum hunc ad *ἐπαναφορὰν* refert Alexander Rhetor p. 62. et p. 84. ad *ἀντίθεσιν*.

18. *ἀγαθῇ δὲ*] correxi *ἀγαθῇ γε*.

22. *ἐλυμαίνθ*] praetuli *ἐλυμήνω*.

23. *κακ' ἀγγελεῖν*] contraxi sponte mea in vnum vocabulum, *κακαγγελεῖν*, a *κακαγγελέω*. quod formatur a substantiuo *κακάγγελος*. quod est idem atque *κακὸς ἄγγελος*. ad formam *εὐάγγελος*.

24. ridiculum in modum comminiscitur par senariorum. parum enim e metro discedunt:

κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν πάντες θεοὶ,
ἔπειτα δ' ἕτοι πάντες ἀπολέσειαν.

quorum versuum prior perfectus et vitio carens est senarius,

narius, posteriori autem ad plenitudinem nihil deest, praeterquam in calce vnica syllaba.

315. pen. ἐγὼ de meo addidi.

316. 1. πᾶσι addidi ex Hermogene p. 417. item ἀπορῆσι versu 4.

5. ἀδὲν] scil. εἴποιμι e versu 2.

7. τὸν δὲ ποιήσαντα] praetuli τὸν δ' εὖ ποιήσ.

8. αὐτῶν addidi. quod redit aut ad subaudiendum τῶν γεγενημένων, obliuiscitur id, quod euenit, quod actum est, aut τῶν εὐεργεσιῶν, quod possit in εὖ παθόντα et εὖ ποιήσαντα videri latere. Sed satius fuerat pro αὐτῶν exhibere αὐτὸν. ipse benefactor debet obliuisci, non item beneficio ornatus.

14. ἀρκεῖ μοι] scil. ἡ ἐμὴ ὑπόληψις. statuat quisque hoc de meo sensu, prout vult. probet eum, damnetue per me licet. Sinat modo me sensu meo frui. Sufficit mihi me sic sentire, cuius me non poenitet, neque poenitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et oblectationem animi mei percepi.

21. πάντων] scil. τούτων τῶν κακῶν.

pen. παρὰ τουτοὶ πολιτευόμενον] correxi παρὰ τουτοισὶ πεπολιτευμένον. qui totam meam aetatem in tractatione reip. peractam, apud hos, inter hos, coram his, nusquam alibi peregerim. designat, pro more, iudices ciuesque Athen.

317. 15. ἔτω de meo addidi.

16. ὀργὴ] scil. ἐστι τεταγμένη.

22. post ὃ μόνον videtur ὁ λόγος deesse, *ratio*, ne desit, quod τῇ φύσει opponatur.

23. νομίμοις] praetuli νόμοις. non enim ἄγραφα νόμιμα vsurpatur. Sed οἱ ἄγραφοι νόμοι, qui sunt τὰ νόμιμα, instituta ciuilia sine legum praecepto sancita tacito omnium consensu. deinde pro ἤθεσι, hoc versu malim ἔθεσι.

317. 24. *διώρικεν*] dedi de meo *διωρικέναι*. facile potuit *αι*, postrema litera, in concursu cum *Αἰσχίνης* elidi. aptus est hic infinitiuus a *φανήσεται*. Si quaeretur, constabit, non rationem solum, sed naturam quoque — sic distinxisse res atque disterminasse.

318. 4. *ἔτως ἔχοντα*] dedecora puta, quae ipso in accusante insunt, esse penes accusatum, cui ille ea attribuit, vel affingit potius.

10. *τὸ πλεῖον*] articulum addidi.

14. num *πάντως*. omnino, plane.

16. *ἀ μόνον*] scil. *εὑρήσετε ἐξεταζομένην*. praepositionem *ἐν* de meo addidi. quam fateor non prorsus esse necessariam, sed subaudiri potuisse. verum tamen addita planiorem reddebat orationem.

17. Sententia est. in causis priuatis, si laesus a quopiam fuit, aut mulcta ictus, iracundiam suam et maleuolentiam in hos, ciues, coronam circumstantem, effundit.

18. *αὐτῇ*] scil. *τῇ δεινότητι*, vel *τῇ τὸ λέγειν ἐμπειρίᾳ*.

22. *ὑπὲρ τούτων*] huius rei causa, quo ipse id consequatur, h. e. vt ipsius ambitioni, cupiditati, simultati, libidini satisfiat. vt iudices priuatis suis erga inimicos odiis exsequendis inseruiant.

23. *ταῦτα*] hos animi morbos.

24. *διακείμενον*] correxi *διακείμενα*, id est *ἔχοντα*. Sin autem tamen prorsus necesse sit, vt tu ista vitia in tua indole habeas, si fatale tibi sit istis grauari, conuenit tamen, vt habeas lenta, remissa, placida, mediocria, non immania, non atrocia.

27. *ἔστι τι*] scil. *πρᾶγμα*, vel *ἔγκλημα*. et si qua est populo causa, vel querela, expostulatio cum aduersariis suis.

pen. *ἐστὶ* addidi.

319. 5.

319. 5. ἰδίας ἔχθρας, καὶ φθόνε] correxi de meo ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, meram ob priuatam ſimultatem, non ſtudio, neque amore reip. φθόνε — ea vero nota eſt inuidentiae, minutique animi.

7. τόνδε] hunc Cteſiphontem, aggredi. καὶ πᾶσαν, id vero prorſus omnem improbitatem in ſe complectitur. καὶ hoc, quod vulgatis deeſt, addidi. ante πᾶς aut redundat, aut, vt hic, intendit et confirmat dictionem.

14. καὶ medium addidi.

19. ἀλλ' ἐρᾶς ἐγὼ] vocem mediam ſignis parentheſeos incluſi. at ego, ſcil. eadem nitor ancora cum patria. Spes mihi cum reliquis ciuibus communes ſunt eaedem. me vide. aut num vides, Aeſchine, quam fidente cum vultu et voce ſecura haec pronuntiem.

21. ἴδιον] ſubaudi συμφέρον.

23. τῶν] ſubaudi συμβασῶν.

pen. καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν] haec tria vocabula addidi.

320. 1. ἑήτορος, εἰ μὴ] interpoſui ἦ, quod Aldina dabat.

2. σὺ τοίνυν τοιοῦτος εὑρέθης] pro tertio vocabulo ſuffeci ἕτος, ex auctoritate Auguſtani primi, cuius in margine ſcholium hoc erat exaratum ἀντὶ τοῦ τοιοῦτος.

5. ἔχειν] id eſt κατέχειν. putasne, tantum veternum, tantam rerum obliuionem omnium omnes conſtrictos tenere.

18. σαυτῷ de meo addidi. pro αὐτὸς in vulgatis eſt αὐτοῖς.

22. πολλά] hic videtur oratio hiare. tranſitus nimis abruptus eſt, vinculum laxius. quare vereor, ne quid deſit.

26. ἃ σὲ] duo haec vocabula, in quibus magna vis ineſt, addidi.

311. 3. ἄμεινον] luculentius, ſtudioſius, certius.

321. 5. αὐτοὶ] praetuli ἕτοι. hi, ciues Athen.

7. ἡμετέραν] correxi ὑμετ. alloquitur Aeschinem eiusque sodales. multitudo librorum vel optimae notae, εὐθενέντων, per ε in secunda syllaba, exhibentium, et obscuritas etymologiae, grammaticis de origine verbi incerta omnia tradentibus, deduxit me a persuasione, qua olim tenebar, in secunda syllaba η obtinere. quapropter reliqui ε h.l. immotum, tametsi Taylor id expulisset. v. Alberti ad Hesych. v. εὐθηνεῖν.

10. breuius vtique, quam par erat, et imperfectius expressit cogitata. ἄδεια ὧν φρονεῖ τις est facultas internos animi sensus libere et sine metu verbis factisque aperiendi. verum satis non est, te cepisse eiusmodi facultatem, hoc agitur, quomodo ea vtaris. num ergo deest ταύτῃ ἀποχρησαμένες. eos, qui oblata oportunitate libere dicendi agendique, quae vellent, abusi essent.

13. ἐρῶντα τότ' ἐπὶ] deleui mediam vocem.

15. γεγενημένον εἶναι] rarior dictio. existimabant, oratorem oportere esse, non eum, qui factus aliquando esset, h. e. qui aliquando fuisset cum hostibus defunctorum sub eodem tecto versatus; neque eum, qui cum iisdem hostibus aliquando ex eadem patera libasset.

16. παιανίζειν num per α, an per ω exarandum sit, quaerit Alberti ad Hesych. παίων et παιωνισμός.

18. ἐλθόντας] correxi ἐλθόντα. redit enim ad ἐρῶντα.

Ibid. τιμᾶσθαι, καὶ μηδὲ] deleui copulam. non enim haec est sententia: et ne voce quidem tenus simulare plorantem, sed haec: neque oportere dicturum solummodo voce ploratus simulare.

Ibid. ὑποκρινομένες] rursus correxi ὑποκρινόμενοι (in sing.) eadem de causa, atque modo ἐλθόντα.

24. τότε αἱρεθέντες] deleui aduerbium. contra malim articulum οἱ praeponi. οἱ αἱρεθέντες. qui ad funera curanda delecti fuissent.

322. 3.

322. 3. αὐτῷ] Aeſchini puta, ne neſciat, ſed vt argumentum eius ipſum angat et cruciet. pro τῶτο dedi τετὶ.

10. μαρναμένοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος] ſubaudi ἕνεκα. Sed pro vitioſo δείματος ſuffeci λήματος, e felicissima emendatione Valckenarii, V. C. in annotatt. ad Ammon. p. 142.

17. ἔπορεν] correxi de meo ſenſu ἕτερον. Conſtructio haec eſt. ἐκ ἔστι, id eſt ἐκ ἔξεστι, ἐκ ἐνδέχεται, non licet, datum non eſt, ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν. vt aliud quid effugiat fatalem neceſſitatem.

18. verba καὶ ἐν αὐτῷ τότῳ vncis incluſi, vt e verſu 5. perperam iterata.

27. ἀναμνησθεὶς et ἀδὲ δίκαιος] praetuli μνησθεὶς ſimplex et καὶ δίκαιοις.

323. 1. meminit huius loci Pollux 2, 207. v. λαρυγγίζειν.

3. ἐπὶ addidi.

13. poſt τοσαῦτα videtur ἔτη deeſſe, *tot annos.*

18. τὰ δίκαια] articulum addidi.

324. 21. citat h. l. Harpocr. v. ἀλάτως et ἠκρωτηριασμένοι.

27. adumbrauit h. l. Ariſtides de D. C. p. 166. pen.

325. 4. Marcellinus p. 105. 1. — ἢ κατ' ἐρώτησιν. ἦν καὶ δαιμονίαν ὁ ῥήτωρ παρέσχετο ἐν τῷ ὑπὲρ Τεφάνε. βεληθεὶς γὰρ πάντα ἐν κεφαλαίῳ διεξελθεῖν τὰ ἑαυτὸ ἐγκώμια, ἐπειδὴ ἐπαχθὲς ἦν τοῦτο τοῖς ἀκούσι, τὴν τῆς ἐρωτήσεως ἐξεῦρε μέθοδον, καθ' ἣν πομπικῶς ἅμα καὶ μετ' ἐργασίας, ἄνευ τοῦ ἐπαχθοῦς, ἔμελλε τὴν ἑαυτῷ προσοῦσαν ἀρετὴν διεξιέναι, καὶ κατ' ἀνάγκην λέγων φαίνεσθαι. ὡς ἐρωτῶντα γὰρ πεποίηκε τὸν Αἰσχίνην εἰσάγων ἔτως· εἶτά μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς — ἐμὲ ἔτε καιρὸς, ἔτ' ἀλλοτιῆν ἔπεισεν.

15. τὰ πάντα] articulum addidi. verba haec τὰ πάντα μοι πέπρακται cum haud diffitear facile et ſine damno

damno sententiae abesse posse, tum cur damnem, causae nil video.

325. 17. καὶ ἁπλῶς] haec duo vocabula addidi.

20. malim ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου καὶ αὐτὰ κρίνω. haec ipsa quoque digna iudico gratiarum actione et praeconio, quemadmodum reliqua mea de rep. merita.

22. nobilis sententia, multorum laudibus, quas meretur, celebrata. Hermog. p. 258. ὅλως τε ἐπὶ τοῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων, καὶ ἐφ' οἷς ἔστι λαμπρύνεσθαι ὡς ἀληθῶς — ἐπὶ τούτοις ἔστιν ἡ λαμπρότης. οἷον· ὁ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν. item p. 430. 1. pertinet huc annotatio Scholiastae ad Hermog. p. 396. ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὁ περὶ τοῦ σεφάνου λόγος, εἰ καὶ τοῦ δικανικοῦ εἴδους ἐστίν, ἀλλ' ἔν πολλῷ μετέχει τοῦ πανηγυρικοῦ. ἴδιον δὲ τοῦ ἐγκωμίου τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ λαμπρότης. Aristides de D. C. p. 186. καὶ τὸ τὰ ἧττον ἐκτετιμημένα προβάλλοντα καὶ ἀναιροῦντα, ἀντεισάγειν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα τῆς σεμνότητός ἐστιν. ὁ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ὅτε πλίνθοις ἐγώ. ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν θέλῃς μαθεῖν· νῦν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα. εὑρήσεις ὅπλα, καὶ πόλεις etc.

27. ἀμυνομένους] correxi ἀμυνομένους in futuro. τούτων procul dubio h. l. generis neutrius est, non masculini. Ego certe cum Wolfio hic malo stare, quam cum Tayloro et Marklando. προβαλόμην dedi pro vulgari προλαβόμην.

326. 17. Εὔβοιαν est praua scriptio v. Ἄβυδον. quod facile perspiciet is, qui recogitet, α et ευ in graecis mstis ita cerni inter se similiter scripta, vt persaepe negatum prorsus sit ea discernere. tum οι et υ a librariis graecis promiscue haberi, denique Λ et Δ pariter prono errore secum permutari.

22. βεβουλευμένα cohaeret cum ὀρθῶς in versu proximo.

326. 27.

326. 27. tolle vncos, perperam a me festinante ingestos. diuersa sunt *numen* et *fors*. verum ad δαίμονός τινος addendum videtur φθόνος, aut δυσμένεια.

327. 2. citat h. l. Alexander Rh. p. 24. Marcellinus ad Hermog. p. 173.

5. ἂν addidi.

6. locum h. citat Thomas M. v. ἔσω.

13. malunt alii λάβε, hic et p. 363. 10. credo, quia λέγε καὶ ἀνάγνωθι *dic et recita* concoquere nequeunt. Vtique recitatio sine pronunciatione fieri nequit. verum non omne, quod pronuntiatur, id idem quoque recitatur, sed multa possunt memoriter dici. quare bene inter se constare possunt λέγε καὶ ἀνάγνωθι, dummodo sic accipias atque interpreteris. pronuntia istaec de scripto recitanda.

15. ad ἀριθμὸς βοηθειῶν addunt vulgatae κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. quae verba, vt perperam e versu superiori iterata, omisi.

18. ὦγῆ καὶ θεοὶ] exclamatio non superuacanea, quae visa fuit Obsopoeo esse, sed imprimis grauis et affectuosa. Sic exclamat dolens et quiritans et indignans, tam egregia coepta tam sinistrum exitum fortita esse, optansque, aliter euenisse, atque euenit.

Ibid. ἐν μεγίστοις] deleui praepositionem.

25. τῶν τῆς πατρίδος] cum aut versu superiori 24. ὑπὲρ esset delendum, aut idem hic loci addendum, praetuli posterius, codicibus ita praecipientibus, tametsi vtroque loco praepositio recte abesse possit.

27. προελόμενον addidi.

328. 6. ὁπηνίκα ἐξὲ] interposui ὑμεῖς.

10. ἐφάνη] correxi ἀνεφάνη. Toup quoque Emendat. ad Suidam T. III. p. 105. sic corrigit.

11. συνειλεχὼς] praetuli συνειλοχὼς, vt magis atticum, Demosthenique praeamatum.

328. 15.

328. 15. καίτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη] nomen proprium retraxi ad v. μελέτης.

24. ἐν οἷς] scil. ἀνδράσι καλοῖς κἀγαθοῖς. id quod e proximo ἀνδρὶ καλῷ τε κἀγαθῷ tacite excipiendum.

26. ἔκειν ἐπεί γε καὶ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο] correxi ἔκειν ἐπί γε οἷς ἡ π. ηὐξ. Saltim non illis in rebus, vbi salus et decus patriae amplificabatur. quamquam vbi res agebantur, vnde potentia hostium patriae cresceret, ibi primus semper et in primis visus es negotiosus et clamosus. citat h. l. Thomas M. v. αὔξειν.

27. citans h. l. Alexander Rhetor p. 78. 16. lectionem hanc, non malam profecto, dat, et quam quod prius non compererim, et in textum receperim, me nunc piget taedetque: τὶς δὲ βοήθεια ἐκ τῆς σῆς εὐνοίας καὶ δόξης. ecquae copiae sociorum ciuitati succurrerunt, ductae tua siue gratia, siue gloria. idem p. 329. 1. ἐνδοξοτέρα, et τὶ τῶν ἑλληνικῶν, ἢ τῶν οἰκείων, ἁπλῶς ἐπηνώρθωται διά σε. versu 4. τειχῶν. ἢ ποῖον ἱππικόν. ἢ τῶν ἁπάντων τὶ χρήσιμον. ἢ τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐπορία. Sic Aldina. nam Normannus, hanc lectionem e vulgata interpolans, neutram exhibuit, neque Aldinam, neque vulgatam, sed mixtam nescio quam de suo commentus. quemadmodum Portus quoque saepe locorum in Hermogene fecit, malo et metuendo exemplo.

329. 5. εἰ] praetuli γέγονας.

6. τὶς τοῖς ἀπόροις lege imposterum ex Alexandro, pudetque me nunc, non iam dudum sensisse, verba τοῖς εὐπόροις ἢ meram esse vitiosam scriptionem verae lectionis τοῖς ἀπόροις. Extermina ergo imposterum illa importuna.

8. μηδὲν τούτων] interposui πάντων, conflans duas lectiones librorum, quorum in aliis solum πάντων, in aliis solum τούτων cernitur.

329. 13.

329. 13. ἐδὲ τότε ἔτε παρῆλθες] deleui posterius ἔτε, ne tot negatiuae taedium crearent. Sed nollem nunc factum, non ea erat sat grauis causa. *ne tum quidem*, neque prodisti, neque largitus es quicquam.

15. πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων] vitiosam hanc esse lectionem paret. aut πλεῖον ἢ πέντε ταλάντων leg. est, plus quam 5. talentorum, aut duo vocabula πέντε ταλάντων in vnum sunt contrahenda πεντεταλάντων. quod tum erit adiectiuum. χρήματα πεντετάλαντα sunt facultates, valore quinque talentis aequiparandae. vt statim in continenti legitur διτάλαντον ἔρανον.

20. γε addidi.

23. locum hunc citat Herodianus p. 438. in calce Moeridis a Piersono editi.

25. citat Pollux 3, III. v. λαμπροφωνότατος.

vlt. προσλαβόντα] detraxi σ, abusum callide in rem suam, vestro quodam velut praeiudicio.

330. 4. citat h. l. Stobaeus p. 603. 32. cuius vitiosa lectio ἀδεὶς ἀτιμήσει e nostris libris demosth. est corrigenda.

7. κρίνομαι καὶ θεωρῶμαι] praetuli in coniunctiuo κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι. *ich sollte mich beschauen, prüfen lassen?* egone committam, vt explorer, vt specter?

8. ἐστὶν addidi.

15. citat h. l. Aristides Opp. T. II. p. 267. 14.

22. οἱ διασύροντες τὸς ὄντας τότε, τὸς δὲ πρότερον γεγενημένος ἐπῄνεν] possit haec lectio ferri, dummodo δὲ tollatur. verum praetuli lectionem Augustani οἱ διέσυρον μὲν τὸς ὄντας τ.

25. citat h. l. referens inter σφοδρῶς dicta Hermogenes p. 265. et p. 351.

vlt. ὥσπερ τἄλλα πάντα] scil. εἰώθαμεν ἐξε[άζειν.

331. 1.

331. 1. citat h. l. Pollux 3, 141. v. ἀγωνιᾷ. et Harpocr. v. φιλάμμων.

8. fortius vtique et neruosius est sine γὰρ, asyndetos. molliorem tamen reddas orationem legens ἐδεν γὰρ ἐξίσαμαι.

10. τὰ κράτιστα] articulum addidi.

24. τῇ γενναίᾳ] id est τῆς γενναιότητος.

25. malim δεῖ διαφυλάττειν. nam si δεῖ omittatur, hoc est, si sententia ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις cum praemissis ἔχειν δεῖ copuletur, neque ab ἐν μὲν noua sententia inchoetur, superuacaneum quoque erit atque tollendum διαφυλάττειν, cum ἔχειν sufficere possit.

27. ἑτέρᾳ] praetuli ἕτερα, in neutro plurali. alia sunt, quae potentiam et vim tribuant. ταύτην redit ad προαίρεσιν.

332. 1. ἀπαγγελλομένων] correxi ἐπαγγ. me ad supplicium deposcentibus.

Ibid. ἀχὶ τὲς] correxi ἃ τὲς.

4. εὐθὺς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν] sic struxi εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδόν.

6. citat Thomas M. v. αὔξειν.

10. ἀπαγγέλλειν] praetuli ἀπαγγελεῖν in futuro.

FINIS.

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not
remove
the card
from this
Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU